

KĀLIDĀSA :

ABHIJÑĀNA-S'AKUNTALAM

A Synthetic Study

(With about 30,000 Quotations & References)

RAMENDRA MOHAN BOSE, M. A. (CAL.), M. A. (DAC.),
Dip. Chinese, Japanese & Tibetan—Medallist & Prizeman.
Head of the Department of Sanskrit, S. A. Jaipuria College
(Retd.); Head of the Department of Chinese &
Japanese, Piācyā-Vidyā-Vihāra, Calcutta.
Lecturer, Paper-setter, & Examiner in
Chinese, Calcutta University,
Examiner in Hindi and Head
Examiner in Sanskrit Calcutta
University.

50849
1.3.71
MODERN BOOK AGENCY PRIVATE LTD.

BOOKSELLERS & PUBLISHERS

10, BANKIM CHATTERJEE STREET,
CALCUTTA-12.

Published by
D. C. Bose
for MODERN BOOK AGENCY PRIVATE LTD.
10, Bankim Chatterjee Street,
Calcutta-12.

Featuring :

Introduction
Sanskrit Commentary (Kumāra-Santoṣinī)
Literal English Translation
Variae Lectiones
Notes : grammatical
philological
legal
explanatory
critical
historical
informative
medical
botanical

Appendices :

prosody
analysis of metres
index to slokas
index to apothegm
A note on intervocalic ॠ in प्रत्यय

Printed by

anendra Sarma
ibani Printers & Publishers P. Ltd.
Upper Chitpur Road,
utta-3

D. P. Mitra
Elm Press
63, Beadon Street,
Calcutta-6

॥ श्रीः ॥

अभिज्ञान-शकुन्तलम्

या सृष्टिः^१ स्रष्टुराद्या,^२ वहति विधिद्वतं^३ या हवि,या च होत्री^४,
(ग्रन्थना
म, र. भ
न, य, य, य)
ये द्वे कालं विधत्तः,^५ श्रुति-विषय-गुणा^६ या स्थिता व्याप्य विश्वम् ।
यामाहुः सर्वभूत-प्रकृतिरिति,^७ यया प्राणिनः^८ प्राणवन्तः,^९
प्रत्यक्षाभिः^{१०} प्रपन्न^{११} स्तनुभिरवतु वस्ताभिरष्टाभिरीशः ॥१॥

((The form¹ that existed² immediately before the creator³ (i. e., Water) ; the form that conveys (to the gods) duly⁴ offered clarified butter (i.e., Fire) ; the form that is the sacrificer⁴ ; the two forms that define⁵ time (i.e., the sun and the moon) ; the form that⁶ has sound for its property⁶ and pervades the universe (i.e., Ether) ; the form which is called the source⁷ of all created things⁷ (i. e., Earth) ; the form by which all that is living⁸ possesses⁹ strength⁹ (i.e., Air), --let Śiva, known¹¹ by these eight sensible¹⁰ forms, preserve you (all).)) (1)

V. L. : --'प्रपन्नः'—R. V. M. S. 'प्रसन्नः'—B. 'सर्वभूतः'—M. S. K. 'सर्वबीज'—R. V. B.

अथ तत्रभवान् कविः काशिशरमः ग्रन्थारम्भे प्रारिप्सित-परिसमाप्तये 'आशी-
र्तमस्किया-वस्तु-निर्देशो वापि तन्मुन्यम्' इत्याद्यालङ्कारिक-वचन-प्रामाण्यात् अभिमत-
देवमूर्ति-विशेषान् कीर्तयन् आशीर्वचन-रूपाम् ईश-स्तुतिं विदधाति चेति ॥ 'या'
'सृष्टिः' कृतिरर्थात् सलिल-रूपा तनुः 'स्रष्टुः' स्रष्टापतेः ब्रह्मणः 'आद्या' आदौ भवा
अर्थात् ब्रह्मणः प्रागेव वर्तमाना आसीत् ; अद्भ्यः एव ब्रह्माण्डस्य ब्रह्मणश्च जातत्वात् ।
तथाच मनुः 'तदण्डमभवत् हैमं सहस्रांशु-सम-प्रभम् । तस्मिन् जज्ञे स्वयं ब्रह्मा
सर्वलोकपितामहः' (१।१), 'या' बह्वि-रूपा तनुः 'विधिना' शास्त्रानुसारेण विधिना

नियतौ कल्पे विधाने परमेष्ठिनि' इति मेदिनी) । 'हुतम्' देवोद्देशेन यज्ञाग्नौ प्रक्षिप्तम्
 हूयते इति 'हविः' घृतादि-द्रव्यम् 'वहति' उद्देश्य-देवान् प्रापयति इत्यर्थः ("अविधि-
 हुतं भस्मीभवति", अतएव विधिहुतम् इत्युक्तिः । अन्यथा हवनीयस्य एतद्व्यभि-
 चारात् अर्थपौनरुक्त्यं स्यात्) 'या च होत्री' होमकर्त्री यज्ञमान-रूपा । 'ये द्वे सूर्या-
 चन्द्रमसौ मूर्तौ 'काल विधत्तः' रात्रिन्दिव-रूप, यद्वा माम-तिथि-पक्ष-नक्षत्रादि-
 रूपं समय-विभाग कुरुतः । वि-पूर्वो धाञ् करणार्थं वर्तते । श्रूयते अनया इति
 'श्रुतिः' कर्णः ('श्रुतिः श्रोत्रे तथाऽऽम्नाये वार्ताया श्रोत्रकर्माण' इति विश्वः)
 तस्याः 'विषयः' गोचरः ज्ञेय इति यावत् ('विषयः गोचरे देशे तथा जनपदोर्जं च'
 इति मेदिनी) 'गुणः' शब्दाख्यः ('गुणस्तु आवृत्ति-शब्दादि-ज्ये-न्द्रियाऽऽत्मन्य-तन्तुषु'
 इति वैजयन्ती) यस्याः सा 'श्रुति-विषय-गुणा' 'शब्द-गुणा', 'या' आकाश-रूपा तनुः
 (तथा चोक्तं मतुना—“आकाशं जायते तस्मात् तस्य शब्द-गुण विदुः” १।७५),
 'विश्व' समग्र जगदिदं व्याप्य स्थिता तिष्ठति । 'या' पृथ्वीरूपा तनुः, 'सर्व-
 भूतानां' प्राणि-वर्माणां ("भतं क्षमादौ पिशाचादौ जन्तो क्लीव त्रिपूचिते"
 इति मेदिनी) 'प्रकृतिः' योनिः मूलकारणम् इति यावत् ('प्रकृतिः सहजं योनौ
 अमात्ये परमात्मनि' इति विश्वः) । 'इति आहुः' । वदन्ति विद्वान् इति शेषः ।
 ['ब्रुवः पञ्चानाम् आदितो आहो ब्रुवः (३।४।८४) इति वर्तमान-काले 'उस्' आहोऽदे-
 शश्च । निरातेन अभिहितत्वात् 'प्रकृति'रिति प्रथमा, न तु द्वितीया] । 'यया'
 अनिल-रूपा मूर्त्या 'प्राणिनः' जन्मिनः ('प्राणी तु चेतनो जन्मी'
 इत्यमरः) 'प्राणवन्तः' हन्मास्त-वन्तः बलवन्तश्च इत्यर्थः (प्राशस्त्ये मतुपु)
 ('प्राणो हन्मास्ते बाले काव्यजीवेऽनिले बले' इति मेदिनी, अतः न पौनरुक्त्यम् ।
 पुनश्च नववाभासोऽलंकारः ।) 'नाभिः' प्रणिद्धाभिः ("प्रक्रान्त-प्रसिद्धाऽनुभूतार्थेषु
 यच्छब्दः तच्छब्द नापेक्षते") 'प्रत्यक्षाभिः' चक्षुरादिभिः इन्द्रियैः ज्ञेयाभिः
 (वाय्वा-काशयोः प्रत्यक्षत्वं न खलु केवळमद्वैत-वादिभिः अपितु मध्वाचार्य-प्रमुखै
 द्वैत-वादिभिः स्वीकृतम् । तथाचोक्तं दीपिकाया—“स च (आकाशः) प्रत्यक्षः
 शब्द-मात्र-गुणकोऽवकाशहेतुः नील रश्मिः इति प्रतीतेः पञ्चीकरण-प्रक्रियया रूपवाञ्छ ।
 तस्मात् वायुः । स च स्पर्शन-प्रत्यक्षः । एतेन अनुमेय-वाद-निरासः”) । 'ज्येष्ठाभिः'
 तनुभिः कार्यैः ('तनुः कार्ये त्वचि स्त्री स्यात् त्रिव्रत्ये विरले कृशे' इति नान्तेषु
 विश्व-मेदिन्यौ) 'प्रपन्नः' प्राप्तः अस्तीति विज्ञातः 'ईशः' शिवः ('ईशः स्वामिनि
 रुद्रे च स्यादोशा हलवण्डके' इति मेदिनी) ; शिवस्य अष्टमूर्तित्वं शास्त्रेषु
 उक्तं यथा—“जलं ब्रह्मिस्तथा यष्टा सूर्या-चन्द्रमसौ तथा । आकाशं वायुरवनी
 ज्ञतं योऽहो पिनाकिनः”) 'वः' रज्जागतान् युष्मान् सर्वान् 'अवतु' रक्षतु
 सर्व-समुच्चये । अन्त्यदीपकालंकारः । 'या सष्टुराधा सृष्टिः' इत्या-

दिवचनैः परिकरालंकारो व्यज्यते । पुनः 'सृष्टिः स्रष्टु' रिति, 'वहति हुतेति', 'प्राणिप्राणति', 'भिरभि'रिति, छेकानुप्रासेन सह सर्व-वाक्यगतस्य वृत्त्यनुप्रासस्य एकवाचकानुप्रवेश-लक्षणः संकरः । श्रुत्यनुप्रासोऽपि । 'ये द्वे कालं विधत्त' इत्यनेन चन्द्राङ्गत्वं चोक्तम् । तथोद्धृत ढण्डिराजेन 'नान्दीपदे अभिधातव्य चन्द्र-नामेति शासनात्' । स्रग्धरा वृत्तम् । वैदर्भी रीतिः ।) ॥१॥

In —I या सृष्टिः स्रष्टुराद्या—Usually 'स्रष्टुः' is explained (R V M S) as "of the creator" and 'आद्या सृष्टिः' as "the first creation". Thus the clause means "which is the first creation of the creator" i.e. ; "water", and in support of this explanation 'अप एव ससर्ज आदौ' (M.S. 1. 8) has been invariably quoted But this explanation has to be taken with a grain of salt, for nowhere in the Vedas water is said to be the first creation, and any thing contradictory to the Vedas is invalid (Cf. "श्रुति-स्मृति-पुराणानां विरोधो यत्र दृश्यते । तत्र श्रौतं प्रमाणन्तु तयोर्द्वे स्मृतिर्वरा ॥") In fact 'आदौ' of Manu—does not mean the **very beginning**, but it means priority to the creation of ब्रह्माण्ड—the field of Brahman's activity. This creation of water is to be understood as to have taken place in the order of evolution of महत् &c. for it has already been said (in MS. Verse VI), 'महाभूतादि व्यञ्जयन्' and the topic is referred to later on. Read—"आदौ स्व-कार्य-भूमि-ब्रह्माण्ड-सृष्टेः प्राक् अपां सृष्टिश्चेय महद-हङ्कार-तन्मात्र-क्रमेण बोद्धव्या, 'महाभूतादि व्यञ्जयन्' इति पूर्वाभिधानात्"—K.B. Again Manu observes "आद्याद्यस्य गुणस्त्वेषामवाप्नोति परः परः । यो यो यावत्तियश्चैषा स स तावद्गुणः स्मृतः" ॥२०॥ i.e. each of these (five elements) is held to be possessed of that number of qualities which is indicated by its **position in order of creation**—"एतेन एतदुक्त भवति आकाशस्य (1st. creation) शब्दगुणः, वायोः (2nd. creation). शब्द-स्पर्शौ, तेजसः (3rd. creation) शब्द-स्पर्श-रूपाणि अपां (4th. creation) शब्द-स्पर्श-रूप-रसाः" &c --K.B. Finally in Ślokas 75-79, Manu clearly states that of the five elements, *water* was created after *Fire*, the order being आकाश>वायु>अग्नि>अप् >पृथिवी. This genesis of creation is in consonance with that of the Śruti which states—"तत्पश्चात् ॥

स्मादात्मनः आकाशः सम्भूतः । आकाशाद्वायुः । वायोरग्निः । अग्नेराप् । अद्भ्यः पृथिवी” —Taittirīya Upaniṣat. Apparent anomalies like ‘तस्य अर्चतः आपोऽजायन्त’ —Bṛhadāraṇyaka Upaniṣat ; “ततः समुद्रः अर्णवः” —RV ; “आपो इदमग्रे सलिलमेवास” —Śatapatha Brāhmaṇa—XI. I. 6. I ; ‘आपो “वा इदमग्रे सलिलमासीत्” —Taittirīya Brāhmaṇa, have been reconciled by Śrī Śaṅkarācārya thus :—‘तस्य अर्चतः आपः रमात्मिका’ अजायन्त । तत्र आकाश-प्रभृतीनाम् त्रयाणाम् उत्पत्त्यन्तरमिति वक्तव्यम्’ । It is very difficult to believe that a versatile poet like Kālidāsa was unaware of the statements of the Śruti. So we propose to explain ‘सृष्टुः’ as referring to हिरण्यगर्भं ब्रह्मा, and “आद्य” as anterior, or immediately preceding, and so it will not refer to आकाश, वायु or अग्नि, as these were not created immediately before ब्रह्मा. Vide ““एकादशाद्यः”—Immediately before the eleventh i.e., the tenth”—*M’s Sanskrit-English Dictionary*, P. 137 ; So “संयुक्ताद्यं (Immediately before joint-consonant) दीर्घं मानुस्वार विमर्ग-रश्मिश्च, विज्ञेयमक्षरं गुरु पादान्तस्थं विकल्पेन”—*Śruti-bedha* qtd. by *AD*. Kāli, has already used आद्य in this sense. Cf. “एकैव मूर्तिर्बिम्बे त्रिधा सा, सामान्यमेषा प्रथमाऽवरत्वम् । विष्णोः हरस्तस्य हरि कदाचिद्वेधा स्तयो स्तावपि घातुराद्यौ”—*KU*. VII. 44. “एषां * * ज्येष्ठ-कनिष्ठ-भाव सामान्यं साधारणम् । कदाचित् हरः विष्णोः आद्यः, कदाचित् हरिः तस्याद्यः कदाचित् वेधाः तयोः हरि-हरयोः आद्यः, कदाचित् तौ हरिहरो अपि घातुः सृष्टुः आद्यौ, एवमेतेषां पौर्वापर्यमनित्यम्”—*MN*.—interdum Vishnu prior set Sivas, Seu hoc Vishnu, Seu Brahman ambolus illis, Seu ambo illi Brahman”—*A. F. Stenzler’s (Ku)*. If our explanation is accepted the whole will mean—(The form) i.e., water which was (immediately) anterior to the birth of सृष्टा i. e. हिरण्यगर्भं ब्रह्मा (who in the shape of a golden egg was born in water —*MS* I. 10). Here is a विरोधाभास अलंकार (apparent contradiction) for how can water, a created thing, exist before the creator ? But the solution is that the water is the creation of ब्रह्मा (कली, एकमेवाद्वितीयम्) and not of ब्रह्मा (पुं, प्रजापति) who was also created by ब्रह्मन् । ‘विरोधश्चाऽविरोधोऽपि विशदत्वेन यद्वचः’—*KPr*.

2. वहति &c.—Refers to fire, the carrier of oblations to the gods. Cf. 'अग्निमुखा नै देवाः', 'जातवेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु'—*Śruti*; 'वेदाक्तेन विधानेन मयि यद् हूयते हविः.... देवतानां पितॄणाञ्च मुख-मेतदहंस्मृतम्"—Mahā. Ādi. 7. हूयते इति हु+इसि (अचि-शुचि-हु-सृपि-च्छादिच्छदिभ्य इसिः', उ—273.)=हविः—Anything thrown into fire. हु लट् जुहोति; लुङ् अहौषीत्, लिट् जुहाव, जुह्वाम्बभूव, शतृ जुह्वत् ॥
3. विधिहुतं—Cf. "यथाविधि-हुताग्नीनाम्"—Ra. 1. 6. For the force of विधि see Com. 4. होत्री—हु+तृच् ('ण्वल् तृचौ' 3.1.133)+ङीप्, म्त्रियाम् ('ऋसेभ्योङीप्'—4. 1. 5.). During the performance of the sacrificial rites, a sacrificer is regarded as a portion of Śiva. Cf.—'यथा च वृत्तान्तमिमं सदोगतस्त्रिलोचनैकांगतया दुरामदः। तवैव सन्देहः। विनाम्पतिः शृणोति लोके श ! तथा विधीयताम्' ॥—Ra. III. 66.
5. ये द्वे कालं &c.—Properly speaking काल is ever-existing (नित्यः), and neither the Sun nor the Moon can "make" it; they only serve to mark the periods or natural divisions of time. According to Manu, the Moon has nothing to do with the regulation of time ('अहोरात्र' विभजते सूर्यो मानुषदैविके'—MS. 1. 65), still Kālidāsa here follows the popular notion according to which the sun regulates the day (दिवा-कर), while the moon regulates the night (क्षपा-कर). 6. श्रुति-विषय-गुणा—Refers to आकाश which has only one property viz. sound. "आकाशं जायते तस्मात् तस्य शब्द-गुणं विदुः"—MS. 1. 6. Excepting this, and "अथात्मनः शब्दगुणं गुणज्ञः"—Ra. XIII. I, there is no reference to the Nyāya Philosophy in Kālidāsa's work. Prof. Apte is of opinion that the poet might have borrowed the idea from the Sāṅkhya Philosophy. Hence Kālidāsa might have lived before the development of the Nyāya Philosophy. Cf. 'व्याप्य स्थितम् रोदसी'—Vik. I. 'स्वर्गे विद्यस्व, भुव्यास्व, भुजङ्ग-निलये भव.....आकाश'—BK. XX. 33. 'श्रुति-विषय-गुणा इत्यनेन आकाशाद्य-प्रतीती विलम्बात् क्लिष्टत्व-दोषः। स च "प्रथित-रव-गुणा" इति पाठेन समाधेयः'—HS. 7 आहुः—हु+उस् (लट् अन्ति)—Cf. 'यानम्—आहुः तदासीनं त्वामुत्थापयति द्वयम्'—SPB. II, 57. 'वेदान्तेषु यमहुः'—V. 1. 1. 1.

Kāli. here refers to आप्त-वाक्य in support of the existence of God, against the scepticism of the Buddhists. सर्वभूत-प्रकृतिः इति—Refers to the earth—the material cause of all created beings. (Vide ब्रह्मसूत्र—I. IV. 23 for the metaphysical expression प्रकृति—the prime cause of all). Cf. [‘इयं भूमिर्हि भूतानां (Such as जरायुज-
viviparous, i.e. man etc.), अण्डज (oviparous i.e. birds etc.), स्वेदज (i.e. insects etc. as produced by sweat) and उद्भिज्ज (i.e. plants etc.) शाश्वती योनिरुच्यते’]—MS. IX. 37. In connection with इति, प्रकृति has become ‘अभिहित’ hence १मा। Cf अभिधानं तु प्रायेण तिङ् कृत्-नद्धित-समासैः। क्वचित् निपातेनाभिधानम्। “[वषवृक्षोऽपि संवर्धं स्वयं छेतुमसाम्प्रतम्]—SK. 537 ; ‘पण्डित मूलं इति मन्यते’—KSV. V. 2 22. “अमुं नारद इत्यवोधिसः”—SPB—‘वदन्ति अपार्णति च तां पुराविदः’—KU. V. 28. For uses like ‘शताक्षीम्’ इति मां’ &c. read (258 n. 5). 8. यया प्राणिनः (प्राण्+इन्—5. 2. 115), प्राणवन्तः (प्राण+मनुप्—8. 2. 9)—To remove tautology, explain प्राणिन. as “creatures that are born” and ‘प्राण’ in प्राणवन्त. as vital activity.’ energy. Cf. ‘प्राणे शौर्ये च विज्ञाने विक्रमे**सव्यमाची न मन्मम.’—Mahā. Droṇa. 31. 48. “प्राणे=शारीर-बले”—Nilakanṭha. यया—वायु-रूपया मर्त्या, hence ‘धान्येन धनवान्’ इतिवत् अभेदे करणे श्या, or say हेतो श्या। 9. प्रत्यक्षाभिः—“प्रत्यक्ष स्यादैन्द्रियकम् अप्रत्यक्षमतीन्द्रियम्’ इत्यमरः। अक्षम् इन्द्रियम् प्रतिगताः इति प्रत्यक्षा, ‘अत्यादयः’ &c.—इति प्रादिममास.—Vārt. 2. 2. 18. Or, अक्षि means इन्द्रियः। Cf. “वृत्ति-विषये अक्षि-शब्द इन्द्रिय-मात्रपरः”—JS. Hence अक्षणाम् इन्द्रियाणाम् अभिमुखम् इति प्रत्यक्षम्। समासान्त टच् comes in by GS.—‘प्रति-पर-समनुभ्योऽङ्गण.’ (5. 4. 107). Next तत् आसाम् अस्ति इति प्रत्यक्षा., ‘अशं आदिभ्यः अच्’ (5. 2. 127) इति अच्। Cf. “परोक्षा क्रिया, . इत्यादि तु अशं आद्याचि”—BD. 676. नैयायिकs consider आकाश and वायु a अनुमेय, and not प्रत्यक्ष, Vedāntins, however, hold that as शब्द is प्रत्यक्ष to the श्रुतिs so आकाश may be considered as प्रत्यक्ष। नव्य-नैयायिकs consider वायु as प्रत्यक्ष। Cf. “तस्मात् प्रभां पश्यामीतिवत् वायुं स्पृशामीति प्रत्यय-संभवात् वायोरपि प्रत्यक्षत्वं सभवत्येव-(भाषापरिच्छेद—236 page)”—Some Sāṅkhya philosophers consider आकाश to be प्रत्यक्ष on the ground

that if a वस्तु is प्रत्यक्ष, obviously the receptacle of the वस्तु is also प्रत्यक्ष । When a bird, flying through the Sky, is perceived, the Sky, (the आधार of the bird) according to these philosophers, is also perceived. The Purāṇas also consider आकाश & वायु to be प्रत्यक्ष । Cf. 'भूमि-रापोजल-वायुरात्मा व्योम रविः शशी । इत्यष्टौ सर्वलोकानां प्रत्यक्षा हरमूर्त्यः ॥—Vap ; also 'सर्वथालोकायतमेवशास्त्रं । यत्र प्रत्यक्षमेव प्रमाणम् पृथिव्यग्नेजो वायवस्तत्त्वानि&c"—PC. II. But we think that perhaps Kālidāsa in writing this passage was not concerned with these intricate philosophical speculations. Being a poet he made use of many current popular notions (Vide—n. 5). Though not scientifically correct, the people call the Sky blue, that is, perceptible to the eyes. Thus Kāli. elsewhere says "ते चाकाशम् असि-श्यामं उत्पत्य गरमर्षय " &c—KU. VI. 36. 10 प्रपन्नः (perceived)—is better than प्रसन्न (pleased), in which case, also when प्रपन्न is explained as युक्त (R), the epithet प्रत्यक्षाभि. has no force. 'प्रपन्न.' means 'अन्वितः' 'प्राप्त' but in most cases 'गरणागतः' Cf. 'शाधि मा त्वा प्रपन्नम्'—Gitā. II. 7. 'देवि, प्रपन्नानिहरे प्रसीद'—Caṇḍī. Here the second meaning seems to be suitable, for the inference of the existence of शिव is drawn from eight forms which are प्रत्यक्ष i.e., directly perceived and cannot be mistaken even by the boobies. ताभिः—By those well-known forms, (Com.) hence यद् is not necessary. Cf. "नञ्छब्दस्य प्रकान्त-प्रसिद्धा-नुमतार्थत्वेन यञ्छब्दस्या-र्पत्वम्"—SD. VII. II. अष्टाभिः—Cf. 'पृथिवी सलिलं तेजः वायु राकाशमेव च । सूर्याचन्द्रमसौ सोमयात्री चेत्यष्टमूर्त्यः'—Yādava qtd. MN. 'किङ्करमष्टमूर्तः'—Ra. III. 35 ; Māla.-I. I ; 'अष्टाभिः' * तनुभिः—KU. I. 57 ; VI. 26 ; VII. 76 ; KP. X. 25 ; PP. V. 3. 94 ; 'सूर्योजलं मही वायुर्वह्निराकाशमेव च । दीक्षितो ब्राह्मण स्तोम इत्येतास्तनवः क्रमात् ॥—VP. I. 8-8. 12. ईशः—'शम्भूरीश. पशुपतिः शिवः शूली महेश्वरः'—AK. इश्+क कर्तरि by 'इगुपघ-जा-गो-किरः कः' (3. I. 135).

Remark—R, Ś and IIS opine that the subject-matter of the play is hinted at 'in the above Śloka (Cf. अर्थतः शब्दतो वापि मनाक् काव्यार्थ-सूचनम्—DR.) "अथ 'या सृष्टिः स्रष्टुराद्य' इत्यनेन प्रकृतज्ञा

सूचिता । एतावत्कालपर्यन्तं तादृशसृष्टेः अजातत्वात् आद्यत्वम् । या 'विधिना' सुरतविधिना 'हुतं' निषिक्तं 'हवी' रेतो वहतीति तस्या गर्भः । 'होत्री' इत्यनेन कथ्यः । 'ये द्वे' इत्यनेन अनसूया-प्रियंवदे सख्यौ 'कालं' शापान्तरसमयं 'विधत्तः' बोधयतः । पातिव्रत्यादिभिः 'गुणैः' विश्वं व्याप्य श्रुत्या वार्तया विषये देशे गुणैस्त्रिभिः शाङ्गरव-शारद्वत-गौतमीभौरयत एतादृशी स्थिता । ('श्रुतिविषयगुणाया' इत्येकं पदम्) एतेन सगर्भायाः तस्या दुष्यन्त-द्वार-देश-गमनम् । सर्वेषां बीज मूल-भूतश्चक्रवर्तित्वात् भरतः । तस्य प्रकृतिरूपतिरिति भरतोत्पत्तिः । यथा प्राणिनः प्राणवन्तः इत्यनेन भरत-शकुन्तलया सह स्वपुरागमनम्" — The metre अग्न्या (म, र, भ, न, य, य, य) in the Śloka suggests that the Drama will contain Seven Acts—"अनेन अस्य सप्ताङ्कत्वमपि सूचितम्"—R

Text :—(नान्द्यन्ते) सूत्रधारः (नेपथ्या-भिमुखमवलोक्य) आर्ये, यदि नेपथ्य-विधानं-भवसितम् इतस्तावदागम्यताम् ।

(After the recitation of benediction), Stage-manager.- (Looking at the tiring room),—Good Lady, if your tiring¹ (make-up) is finished², please come this way.³

नान्द्यन्त इति—अत्र नान्दी-लक्षणम्—"आशीर्वचन-सयुक्ता स्तुतिर्यस्मान् प्रयुज्यते । देव-द्विज-नृपादीनां तस्मान्नान्दीति संज्ञिता ॥ मङ्गल्य-शङ्ख-चन्द्राब्ज-क्रोक-कैश्वमसिनी । पदैर्युक्ताद्वादशाभिरष्टाभि र्वा पदैस्तु" ॥ इयं च पत्रावलीसंज्ञा अष्टपदा नान्दी । तदुक्तं नाट्यदर्पणे—"यस्या बीजस्य विन्यासो ह्यभिधेयस्य वस्तुनः । श्लेषेण वा समासोक्त्या नान्दी पत्रावलीति सा ।" एतादृश्याः 'नान्द्याः' मङ्गल-क्रियायाः 'अन्ते' अवसाने, 'सूत्र' नाटकीय-कथा-सूत्रं धारयति इति 'सूत्रधारः' नटानां नेता ('सूत्रधारः पठेत् नान्दी मध्यम स्वरमाश्रित' इति भग्नः) प्रविशति इति शेषः । सूत्रधार-लक्षणमप्यथा—("नाटकीय-कथामूत्रं प्रथमं येन सूच्यते । रङ्गभूमिं ममाक्रम्य सूत्रधारः स उच्यते" इति) । 'नेपथ्यम्' वेष-रचना-स्थानम् । तस्याभिमुखम् 'अवलोक्य' इति कवि-वचनम् ('नेपथ्यं तु प्रसाधने रङ्गभूमौ वेषभेदे' इति हैमः) 'आर्ये' इति भार्या प्रति संबुद्धिः । ("पत्नी चार्येति संभाष्या" इति भरतवचनात्) । 'नेपथ्यं' मणीवेषश्च । यदाह भरतः—("रामादिव्यञ्जको वेषो नटे नेपथ्यमिष्यते") । तस्य 'विधानं' कार्यम् 'अवसितम्' समाप्तं 'यदि' तर्हि 'इतस्तावत्' अस्मिन् रङ्गमञ्चे आगम्यताम् भवत्या इति शेषः । ['प्रयोगानुसारेण सर्वाभ्यः प्रकृतिभ्यः परः कृतिनां स्थाने तसिल्-अन्ययो भवति वा"] इति प्रभा ।

2n.--1. **नान्द्यन्ते**—नन्दयति स्तुत्या देवादीन् आनन्दयति इति नन्दा, पचादित्वात् अच् (3. 1. 134), ततश्च 'प्रज्ञादिभ्यश्च' (5. 4. 38) इति स्वार्थे अण् । टिड्ढाण्—(4. 1. 15) इत्यादिना स्त्रियामीप्—a benediction at the beginning of the play. It is so called because of the panyrics contained in it delight all and sundry. Cf. "समाप्तिकामो मंगलमाचरेत्" इति श्रुतेः । 'रङ्गविघ्नो-पशान्तये नान्दीमादौ प्रयोजयेत्' । Nāndi may have 4, 8, 10, 12, 16, 18 or 22 पदs according as पद is explained to mean a grammatical word, foot of a verse or a complete clause within a bigger complex or compound sentence—Vide नाट्यप्रदीप, नाट्यशास्त्र (5. 109) and अभिनवभारती (Baroda, Ed. P. 25-26). Dhunḍirāja's Com. on MR, Bhāva-prakāśana of Sāradaṭanaya. Ch. VII. P. 196-197. Invocation by ancient writers were usually limited to a couple of stanzas, sometimes even less. But some of the later writers poured forth as many as half a dozen (as in वेणीमहार) or even more. नान्दी is of four kinds :—"नमस्कृति मङ्गलिकी आशीः पत्रावली तथा । नान्दी चतुर्धा निर्दिष्टा नाटकादिषु धीमता" ॥ Here नान्दी is of the पत्रावली type, since the plot is slightly hinted at. Appropos of the expression, 'नान्द्यन्ते सूत्रधारः', Jagaddhara in VS remarks :—"नान्द्यन्ते सूत्रधारः । ननु इदम् असङ्गतम् । नहि नान्दी-पाठानन्तरम् सूत्रधारः रङ्गभूमिं प्रविशति । किंतु प्रविश्य पठति । न च अन्येनैव नान्दी पठनीया । सूत्रधार-पठनीयत्वेन तस्य उक्तत्वात् । 'सूत्रधारः पठेत् एनां मध्यमं स्वरमाश्रितः'—इति वचनात् ॥ उच्यते ॥ नान्दी तावत् रङ्ग-प्रवेशानन्तरम् सूत्रधारेणैव पठनीया, 'नान्द्यन्ते सूत्रधार' इति सूत्रधार-साम्यात् स्थापके प्रयोगः । यदुक्तं तत्रैव । "नान्दीं प्रयुज्य निष्क्रामेत् सूत्रधारः सहा-नुगः । स्थापकः प्रविशेत् पश्चात् सूत्रधार-गुणाकृतिः ॥ पूर्व-रङ्गं विधायादौ सूत्र-धारे विनिर्गते । पविश्य तद्वपरः काव्यमास्थापयेन्नटः" ॥ इति । अतएव कुत्रचित् पुस्तके "नान्द्यन्ते स्थापकः" इत्येव पाठः * * अन्ये तु नान्द्यवसाने सूत्रधारः प्रविशति वदति वा । तदन्ते सूत्रधारस्यैव श्रुतत्वात् सापि तेनैव पठनीया ॥ प्रथममेव सूत्रधारो न उक्तः । मङ्गलार्थं वेषता-नमस्कारादेः एव विधानात् इत्युच्यते । The gist is as follows :—Here the stage-direction should have been 'नान्द्यन्ते सूत्रधारः वदति' or 'प्रविश्य पठति' ; * otherw...

sentence remains incomplete. But then two questions would naturally arise :—Who recites the नान्दी and when does the सूत्रधार enter the stage ? The only positive answer is this that the सूत्रधार, in the very beginning of the play, enters the stage and himself recites the नान्दी । No other person is expected to recite it, that will go against the injunction of Bharata. But even then another question arises :—Why does the stage-direction follow नान्दी and not precede it ? Is it not like putting the cart before the horse ? The only explanation is this that the stage-direction 'सूत्रधार. प्रविशति' etc. is not used at the very outset, because nothing but **auspicious** words should **begin a work**. As for instance, Pāṇini begins his अष्टाध्यायी with वृद्धिरादेर्च्' putting 'वृद्धि' as *indicative of prosperity* in the beginning, though properly speaking it should have been 'आदेर्च् वृद्धिः' like 'अदेङ् गुण' । In (S), however, **as in all Bhāsa's works**, this expression occurs just at the beginning of the benedictory verse. 2. सूत्रधारः—“नाट्यो-पकरणादीनि सूत्रमित्यभिधीयते । सूत्रधारयनीत्यर्थे सूत्रधारो निगद्यते' । Literally it means the “holder of the thread,” hence the manager who develops the thread of the plot. He is in charge of directing the stage-business and takes a leading part in the prologue (प्रस्तावना) । Some scholars opine, that the term originally might have been applied to the **wire-puller in a puppet show**, who standing behind the screen, pulled the strings of the puppets and made them to move through various postures, and the drama developed out of such exhibition.—[Cf. MR. IV. 3. “यथा दारुमर्या योषिन्तृत्यन्ती कुहूकेच्छया”—Bhāgavata “यन्त्र-सूत्र-मञ्चारा । दारुमर्योव प्रतिमा—” KM. 728.] If he be a non-Brāhmin, he is called **Sthāpaka**. “चतुराज्ज्ञोद्य-निष्णातो ज्ञेक-भाषा-समावृतः । नाना-भाषण-तत्तज्ज्ञो नीति-शास्त्रार्थ-तत्त्ववित् ॥ वेश्योपचार-चतुरः पौरोषण-विवक्षणः । नाना-गति-प्रचारज्ञो रस-भाव-विशारदः ॥ नाट्य-प्रयोग-निपुणो नाना-शिल्प-कला-न्वितः ॥ छन्दो-विधान-तत्त्वज्ञः सर्व-शास्त्र-विवक्षणः । तनू-गीतानू-लय-कला-तालावधारणः । अबधान-प्रयोक्ता

च योक्तृणामुपदेशकः । एव गुण-गणोपेतः सूत्रधारोऽभिधीयते ॥—Mātrgupta.

3. नेपथ्याभिमुखं etc.— निनो नेत्रस्य, नेतुर्वापथ्यम् । संज्ञापूर्वकत्वात् न ह्रस्वः—BhD. ;—Suitable to the eye or men ; 'नेपथ्यं स्यात् जवनिका रङ्गभूमिः प्रसाधनम्' इत्यजयः । Here it means 'the Green-room', also 'dressing or painting', (i.e. make-up.). It may be interesting to note that in the Hindu period, very often women used to take the role and necessary make-up (नेपथ्य) of men. Read 'छन्दःपाख्यो कुर्यात् भूमिका "स्त्रीप्रयोगतः"—Bharata Nāṭya Śāstram 26/5 ; "स्त्रीषु योज्यः प्रयत्नेन प्रयोगः पुरुषाश्चयः"—26/11-12 ; 12. 167. In the 3rd Act of प्रियदर्शिका there is a stage-direction as follows : "नन्. प्रविशति गृहीत-वस्त्र-राज-नेपथ्या मनोरमा" and her gesture posture and acting were superb as mentioned there in III. 7 : Also वनसे-ज-भूमिकाऽस्या, इयमनुकुर्वते नरेश्वर-वयस्यम्"—KM. 802, Bharata 12-166. 4. अवसितम् etc.—Please come this, way if you have finished your dressing or painting ; or if all the different actors are ready after having finished their toilet. अव + सो + (दिवादि to kill) क कर्मणि - अवगितम्, सो = मि by 'द्यति-स्यति-मा-स्थाम् इन्, ति किति'—7. 4. 40. लट् स्यति ("ओत इत्यति"—7. 3. 71), लिङ्-स्येत् । लोट्-ज्यनु स्य, स्याति । णिच्-साययति ("शा-च्छा-सा-ह्वा-व्या-वेपां युक्"—7. 3. 37 इति य-कारा-गमः । अव + मो- -To finish. 'अवमेया-कार्याणि धर्मेण पुरवामिनाम्"—BK. XIX. 28 वि + अव + सो = चेष्टा । छेतु व्यवस्यति—I. 16. Infra. 'पातु न प्रथम व्यवस्यति"—IV. 8. Infra. इतः—तसिल् in ७मी.

Text :—(प्रविश्य) नटी—अञ्जउत्त, इयम्हि [आर्यपुत्र, इयमस्मि] ।

(Entering) Lady Manager—Here I am, my lord.

सूत्रधार :—आर्ये, अभिरूप-भूयिष्ठा^१ परिषदियम्^२ । अद्य खलु कालिदास-प्रणीत-वस्तुना^३ ऽभिज्ञान-शकुन्तल-नामधेयेन नवेन नाटकेनो-पस्थातव्यमस्माभिः । तत् प्रतिपात्रमाधीयतां^४ यत्नः ।

Manager—Good lady, this auditorium¹ is mostly of learned persons.² We shall have to entertain them to-day with (the representation of a new play, entitled, *Abhijnāna Śakuntalam*, the plot of which has been composed by *Kālidāsa*³. So (special) care should be taken⁴ regarding all *Dramatis Personae*.

(V L —‘आर्यपुत्र’—R. V B ‘आर्य’—S. M. ‘नामधेयेन’—R.V.)

प्रविश्येति—‘नटी’ सूत्रधारस्य पत्नी ‘प्रविश्य’ रङ्गभूमिमागत्य कथयति, ‘आर्यपुत्र’ स्वामिन् ‘इयमस्मि’ एषाहम् आगता इति । (“सर्वस्त्रीभिः पतिवर्च्य आर्यपुत्रेति यौवने” इति भरतः ; अत्र नाटके कवे प्रायः शौर्यमनी भाषा एवाभिमतान्ति) । तथाचोक्तं मातृगुणाचार्येण—“शौर्यमनी समाश्रित्य भाषा काव्ये प्रयोजयेत्” ॥ **सूत्रधार इति**—‘इय परिषत्’ सभा ‘अभिरूपे’ बुधे पण्डिते इति यावत् ‘भूयिष्ठा’ बहुला । (‘अभिरूप बध्ने रम्ये’ इति मेदिनी-शाश्वतौ ; अनेन सभ्य-प्रशंसा) । ‘कालिदासेन’ तदाख्येन कविना ‘ययितम्’ उपनिबद्ध ‘वस्तु’ पदार्थं इतिवृत्तम् इति यावत् यस्य तेन कालिदासा-पनिबद्ध-वर्णने, ‘अभिज्ञान-शकुन्तलम्’ इति ‘नामधेय’ (५।४।२६) नाम यस्य तेन, त्वेन’ अनभिनीत-पूर्वेण नाटकेन रूपक-विशेषेण ‘उपस्थानव्य’ रङ्गागत-सामाजिकानां चेत रञ्जयितव्यम् इत्यर्थः । ‘तत्’ तस्मात् तेनो पात्रे-पात्रे ‘पतिपात्र’ (२।२।६) सवानभिनेतृन् अधिकृत्य इति भावः । (“पात्रतु कुर्यामन्ये णे नृपतिं मन्त्रिणि । योग्य-भाजनयोर्यज्ञ-भाण्डे नाटयानुवर्तरे” इति हैमः) । ‘यन्त’ (‘यततेनट’—२।२।१०) नाट्य-परिमर्माणि यावत् ‘आधीयता’ सम्स्थाप्यता क्रियताम् । सर्वे एव कुशीलवा, यथा सावधाना सन्त स्व स्व नियामन्ति तान् तथा क्रियताम् इति भावः ।

3n — 1. आर्यपुत्र—**हृ + प्यत्** कर्मणि आग (‘हृ-हृत् ण्यत्—3 1. 124) Lit the venerable one “कर्तव्यमानर्त्तं सम्प्राप्तकर्तव्यमना चरन् । तिष्ठति प्रकृताचारो य स आर्य इति स्मृत” *I am the* “कुशील दया दान धर्म सत्य कृतज्ञता । अदोह इति येष्वेतेषु तान् आर्यान् सप्रचक्षते—” *Bharata*. ‘आरान् धर्मान् वनेने’ इति आरात् । यत् आर्यं (निपातने) *Vācaspati*. ‘आरान् याता दूर गता ग्राम्यत्वादि-दोषेभ्यः’ इति आर्या इति मातृगुणाधवे जगद्धरः । आर्यपुत्र 1. here an **honorific title** used by a woman in addressing her husband (*Com*) “स्वामिन् पुत्रान्त-पुस्तके (S) **अय्यन्त** इति पाठः ।”—R’s *Com*. **इयम्हि**—R and his followers have ‘**हि**’—which is **terribly inaccurate**. Vide **सिद्धहेमचन्द्र-शब्दानुशासन-८।३।१४३**, **प्राकृतमवस्व-६।१२**. **त्रिविक्रमपाकृत व्याकरण २।४।८**; *Grammatik Der Prākṛt Sprachen*, para 493, pp 347—348. All **Aśoka inscriptions** have ‘**हि**’ । For a detailed discussion read (**‘Remark’** on 227. n). **2. अभिरूप-भूयिष्ठा**—(Full of educated and discerning men). This is a eulogy to the audience and is

quite necessary according to the rules of dramaturgy. Cf. "नत्र पूर्वं पूर्वैरङ्गः सभापूजा ततः परम् । कथनं कवि-संज्ञादेः नाटकस्याऽप्ययाऽऽमुखम्"—SD ; भूयिष्ठा—अतिशयेन बह्वी इति बहु + इष्टन् ; बहु - 'भू' [by 'बहो लोपः भू च बहो'—6. 4. 158.] and then इ of इष्टन् यि [by 'इष्टस्य यिच्' 6. 4. 159] next स्त्रियामाप् । "प्रभूतं प्रचुरं प्राज्यमदभ्रं बहुलं बहु । पुरुहं पुरुभूयिष्ठस्फिरं भूयश्च भूरि च"—A. Cf. 'अश्व-भूयिष्ठा'—Ra IV. 70 ; 'वग्ध-भूयिष्ठं वनम्'—Mahā Vana. 231 ; 'हृत-भूयिष्ठा यांघाः'—Śalya, 26 : 'शुभ्र-भूयिष्ठं' 'राज्यम्'—MS. VIII. 22. ; 'उदित-भूयिष्ठ'—MM. I ; "क्षीणभूयिष्ठायां" क्षययाम्—HC. III. 41.

३. परिषद्—परितः सीदन्ति अत्र इति परि + मद् + क्विप् अधिकरणे । An assembly. 'सदिग्गप्रतेः'—8. 3. 66 इति षत्वम् । 4 कालिदास-प्रथित etc.—Occurs in Vik. I काल्या दाम—कालिदामः, ई is shortened by ड्यापो (टी + श्राप्) राज्ञ-च्छन्दमो बहूलम्—6. 3. 63. Read "रेवती-पुत्रः", "रेवती-मित्रः", "रोहिणी-पुत्रः", "वैदेहि-वन्धुः", "शिल-प्रमथ" (नगरम्)", असंज्ञायाम् च—"कल-ज." "मन्दुर-ज." । बहुल-ग्रहणात् क्वचित् नित्यं—"कल-कुब्जः (देवा)" , क्वचित् विकल्पः—"प्रमद-वनं", प्रमदा-वनं ; "कालि-दासः काली-दासः" । क्वचित् निषेधः—"नान्दीकर", नान्दीघोषः"—Prabhā. Cf. 'ननं नीचजनं सङ्गं हानये, मुर-मेविता । दास-योगेन मा काली दृश्यते, ह्रस्वतां गता' ॥ वस्तु—The plot of the play Cf. 'गीतवस्तु'—Act. III. infra.

5. अभिज्ञान &c.—अभिज्ञायते अनेन इति अभि + ज्ञा + ल्युट् (3.3.113)करणे = अभिज्ञानम्. A sign of recognition, here the token-ring which plays an important part in the drama. as Durvāsā promised Śak. an immunity from the curse by the exhibition of the ring (Act IV). शकुन्तैः लाता इति शकुन्त + ला + घञायकं—Vārt. 3. 3. 58.

शकुन्तला । Cf. "निर्जने तु वने यस्मान् शकुन्तैः परिवारिता । शकुन्तलेति नामास्याः कृतञ्नापि ततो मया"—Mahā. Ādi Now अभिज्ञानेन स्मृता इया तत् ; अभिज्ञान-स्मृता शकुन्तला—अभिज्ञानशकुन्तला, स्मृता (उत्तरपद) being dropped by "शाकपाथिवादीनां । तद्वये उत्तरपद-लोपस्य उपसंख्यानम्" Vārt. 2. 1. 60 ; never say मध्य-पद-लोपी कर्मधारय which is wrong. For the Sūtra has "उत्तरपद" which technically means "the last member of the first Samāsa" Cf. उत्तरपद-शब्दः समास-चरमावयवे स्तः."

—NB. (Vide 37 n. 6). By transference of epithet (अभेदोपचारात्) it means नाटकम् (SK. 1467 and thereon). The word is neuter being an attribute to नाटकम्। Next 'इस्वो नपुमके प्रातिपदिकस्य' (1. 2. 47) इति अन्त्य-स्वरस्य ह्रस्वत्वम्; hence अभिज्ञानशकुन्तलम् (नाटकम्) —The drama which tells us how Śāk. was recognised by a ring. Similar practice is found in European literatures, e.g. *Hamlet, Merchant of Venice, Henry VI, Richard III, Julius Caesar, Count of Monte Christo, Three Musketeers, Uncle Tom's Cabin, William Tell* and so on, where the names convey the idea of the works themselves. The rule 'अधिकृत्य कृते ग्रन्थे'—4. 3. 87 [or "शिशुकन्द-यमसभ-द्वन्द्वे-न्द्रजननादिभ्य. छ"—4. 3. 88, if अभिज्ञानशकुन्तलम् is explained as अभिज्ञानञ्च शकुन्तला च—'अभिज्ञानशकुन्तलम्' (२।४।२ ; २।४।१०), when it means—"The token ring and Śāk.] has no scope for affixing अण् or छ, for then the form would be 'अभिज्ञान-शकुन्तलम्' or 'अभिज्ञान-शकुन्तलीयम्'। अण् or छ is not dropped by 'लुवाख्यायिकाभ्यो बहुलम्'—Vārt 3. 3. 83, as it is not an आख्यायिका (prose work) like वामवदन्ता etc. But others argue that आख्यायिका does not exclusively mean a prose work. This is perhaps also the view of Kātyāyana, as will be inferred from the use of the plural number in 'आख्यायिकाभ्यः'। This view is endorsed by Goyicandīa and Tarkavācaspati 'आख्यायिका गद्य-पद्य-प्रबन्धे' इति तर्कवाचस्पति. शब्द-चिन्तामणिश्च। The Vārt., however, has been omitted by BD, as its purpose may be served by अभेदोपचार, Read" अभेदोपचारेण गतार्थत्वाच्चेद वार्तिकम् आवश्यकम् इति मूले नोक्तम्"—I. 6. नामधेयेन—नाम एव नामधेयम्। स्वार्थे धेयः। 'भाग-रूप-नामाभ्यां धेयः'—Vārt. 5. 4. 26. "नामकार्यं नाटकस्य गतिभित्तार्थ-प्रकाशकम्"—SD. 7. 'नाटकेन—नाटयति इति नट् चुरादि-भुवल् कर्तरि=नाटकम् (3. 1. 133, 7. 1. 1.) Vide SD. Cn. VI. 8. प्रतिपात्रम् &c.—The whole company individually and conjointly must exert themselves to do justice to their respective parts. Cf. 'तदुच्यता पात्रवैर्ग. स्वेषु स्वेषु, पात्रेषु असंयतैः भवितव्यम्'—Vik. I.

Text :—नटी—सुविहित-प्रयोगादाए' अज्जस्स न किम्पि परिहाइस्सदि (सुविहित-प्रयोगतया आर्यस्य न किमपि परिहास्यते) ।

Lady Manager—On account of my lord's judicious¹ management¹ nothing will be found defective.

आर्या सूत्रधारः—आर्ये, कथयामि ते भूतार्थम् ।

(12, 18) (आ परितोषाद्विदुषां न साधुं मन्ये प्रयोग-विज्ञानम्) ।

(12, 15) बलवदपि शिक्षितानामात्मन्य-प्रत्ययं चेतः ॥२॥)

(Manager—Good Lady, I shall tell you the (*exact*) truth.¹ I deem no skill³ in acting perfect,⁴ till the learned (*expert*) are satisfied. The mind of those that are vastly-instructed (*person*) (*or the mind of the learned though strong—N*) has no confidence⁴ in itself. (2-1))

V. L.—‘परिहास्यते’ —R. V. M. N B. ‘परिहास्यते’—S.

नटीति—‘सुविहितः’ (७।४।४२) सम्यक् अनुष्ठितः. ‘प्रयोगः’ अभिनयः. येन, तस्य भावः सुविहित-प्रयोगता (‘तस्य भावस्त्वन्तलौ’—५।१।११९) तथा, ‘न किमपि परिहास्यते’ न न्यूनं भविष्यति. प्रागेव कुशीलवानां मुशिक्षितत्वादिति भावः, किमपि दोषस्पृष्टं न भाविष्यतीति नट-स्तुतिः । (परिहास्यते इति जहातेः कर्म-कर्तरि लृटि रूपम्) ।

सूत्रधार इति—‘भूत’ नृत्य (‘भूतं क्षमादौ पिशाचादौ रन्तौ क्लीव त्रिपृचिने.। प्राप्ते वृत्ते समे सन्धे देवयोन्यन्तरे तु ना’ इति मेदिनी) ‘अर्थ’ यस्तु तत्तन् इति यावत् (‘अर्थोऽभिधेय-रै-वस्तु-प्रयोजन-निवृत्तिषु’ इत्यमरः) तम् । आ इति—‘विदुषां’ विपश्चिताम् ‘आपरितोषात्’ परितोष मर्यादीकृत्य । यावत् परितोषः न भवति इत्यर्थः । [‘आद्मर्यादावचने’- (१।१।८९) इति कर्मप्रवचनीयत्वे ‘पञ्चम्याङ्-परिज्ञि’ (२।२।१०) इति ५मी ; ‘आद्मर्यादाऽभिधेयोः’ (२।१।६३) इति समासस्य विभाषितत्वात् न समासः, समासपक्षे तु ‘आपरितोषम्’ इति स्यात् । ‘प्रयोगस्य’ अभिनयस्य ‘विज्ञान’ नैपुण्यं, ‘साधु’ सुन्दरं निःषिम् इति यावत् (‘साधुः वार्धूषिके चारौ’ इति विश्वः) अर्थात् विद्वत्-परीक्षणीयं मम प्रयोगविज्ञानम् इति व्यज्यते. अतएवात्र [‘पर्यायोक्तमलङ्कारः’] । तथाचोक्तं भामहेन—‘पर्यायोक्तं प्रकारेण यदन्येनाभिधीयते । वाच्य-वाचक-शक्तिभ्यां शून्येनावगमात्मना’] ‘न मन्ये’ । तत्समर्थकमाह ‘बलवदिति’ ‘बलवत्’ अधिकमपि (‘बलवत् सुष्ठु विज्ञित स्व-व्यक्त’

तीव निर्भरे' इत्यमरः) 'शिक्षितानां' शिक्षा सञ्जाता एषामिति 'शिक्षिता.' (तार-
कादिभ्य. इतच्-५।२।३६) तादृशानां पुरुषाणां ('विशेषण-मात्र-प्रयोगे विशेष्य-
प्रतिपत्तौ' इति वामनः) 'चेत.' चित्त (यद्वा न्यायपञ्चानन-मते 'शिक्षितानां चेतः
बलवपि' सुबुद्धमपि,) 'आत्मनि' स्वविषये 'अप्रत्ययम्' अविश्वाप्ति (अत्र—'क्व
नासि शुभप्रदः' इति चित् हि-शब्दानुपादानेर्जप 'अर्थान्तरन्यासोऽलङ्कारः'
अर्थापत्या संङ्कोर्यते । 'श्रुत्यनुप्रासश्च' ॥ विश्वासस्य चेतोधर्मन्वेनार्थ-गोनरुभय
विश्वासा-भावस्य विधेयत्वात् 'अविमृष्ट—विधेयांशता' । तदोष-परिहाराय
"स्वस्मिन् प्रत्येति न चेतः" इति पठनीयम् । जायां जातिः । अत्र सूत्रधारस्य
प्रशंसा-करणेन मभ्यानामुत्सुखी-करणान् प्ररोचना-नाम् भाग्यवृत्तेरङ्गत्वम् ।
तल्लक्षणं यथा दर्पणे—“उन्मस्वीकार प्रशमान. प्ररोचना” ॥२॥

4n.—१. सुनिहित &c.—वि+धा+क्त=विहित, (धा=हि,) 'दधाते
हि.' (7. 4. 42); सुष्ठु विहितः=सुविहित प्रादितन्—Well directed;
सुशिक्षित—R; 'owing to efficient management regarding the
cast of characters. 'By reason of good acting'—C. Cf. "प्रयोग-
प्रधानं हि नाट्य-शास्त्रम्"—Māla. I; २. परिहास्यते—(to be defective)
Either in कर्मकर्तृवाच्य, or in कर्मवाच्य in which case 'किम्' is
'उक्ते कर्मणि प्रथमा' । Cf. 'तदेव अस्मत्तो न किञ्चित् परिहास्यते'—MR. न
किञ्चित् परिहीयते'—Rām. I. 13; हा लट् जहाति, लोट्—'जहाहि' जहीहि
and 'जहिहि' ('आ च ह्यो-6.4. 117); क्त हीन. (8. 2. 45); (150 n. I)
3. ते—An instance of क्रियायांगे चतुर्थी (by the rule of I M—'क्रिया-
ग्रहणमपि कर्तव्यम्') । Cf. 'तस्मै यशम प्रणिपत्य नन्दी'—Ra. II. 68.
IX. 77; 'अस्मत्प्रार्थनाममन्त पुरेभ्यः कथयेत्'—II. infra MBh, how-
ever, includes all such cases under 'कर्मणा यमभिप्रेति सोऽपि
सम्प्रदानम्'—I. 4. 32. But T remarks, "एतच्च क्रियार्थोपादस्य च
कर्मणि स्थानिनः (२।३।१५) इत्यनेन सिद्धम् ।" 4. भूतार्थम्—भूत—Lit. which
has exactly happened, hence true (Com). Exact state of the
case, i. e. there is no room for self-complacence. Cf. "कथयामि ते
भूतार्थं नाहं शासनशनेन विद्या-विक्रयं करोमि"—PT. "कः श्रद्धास्यति
भूतार्थं सर्वो मां तुल्यिष्यति"—MK. III; also (201 n. 6). 5. विदुषां -
विद्+विकल्पे शतृस्थाने वमु=विद्वम्; ('विदेःशतृवमुः' 7. 1. 36.) तेषाम् ।
Optionally—'विदन्' with शतृ । 'विद्वान् विद्वश्च' इत्यमरः ।

6. बलवदपि etc.—“Either connect बलवत् (अव्यय— Com.) अपि, with शिक्षितानाम्, (the mind of those that are vastly trained), or [बल+ मतुप्—adjective) with चेतः :—(the mind of the learned though very strong—N). Cf. “स्मृतो विरोधे न्यायस्तु बलवान् व्यवहारतः । अर्थशास्त्रेणु ‘बलवत् धर्मशास्त्रमिति स्थितिः’ ॥-Y]. The idea of ‘बलवत्त्व’ of “मनस्” is very common in Indian Philosophy and Literature. Cf. “अहोजनिधीरं बलवच्च ते मनः”—BC. IV. 97.=(Ah ! thy mind must be very firm and strong &c.— E.B. Cowell) ; “ममापि कामं हृदयं सुदारुणं शिलायाम् वाप्ययसापि वा कृतं”—My heart also must be stern—yeh made of rock or even fashioned even of iron, which does not break when his lord has gone to the forest—Ibid. VIII. 69 ; 68. While commenting on “चञ्चलं हि मनः कृष्ण प्रमाथि बलवत् दृढम्” (Gitā. VI. 34.) the great Śāṅkarācārya observes “न केवलमत्यर्थं चञ्चलं प्रमाथि च प्रमथनशीलम् किञ्च बलवत् न केनचित् नियन्तुम् शक्यम् । दुर्निवारत्वात्” । Again बलवत् विचारेणापि जेतुमशक्यम्”—Śrīdhara. “बलवत् स्वप्रजमकमोषधमपि बलवान् रोगो यथा न गणयति तथैव स्वभावादेव बलिष्ठं मनः.” &c.—Viśvanātha ; ‘अत्यर्थं चञ्चलं मनः प्रमाथि *** किञ्च बलवत् न केनचिद् नियन्तुमशक्यम्’—Hanumān ; “न केवलमत्यर्थं चञ्चलम् ** किञ्च बलवत् अभिप्रेतात् विषयात् केनापि उपायेन निवारयितुमशक्यम् ** तस्यातिदृढतया बलवतो बलवत्तया मनसो निग्रह &c’—Madhusūdana. “बलवत्-स्वामिकम् अविशुद्धागमं च धनं भुञ्जानस्य कुतो मनस्तमाधि.”—MN on Ki. I. 7 ; बलवद-रि-निवह-वक्षस्तट &c. -PC. (प्रस्तावना), “बलवत्-समीरण-वेगात्” VS. II. It is a sheer mistake to say that “बलवत् मनः” is not good Sanskrit and that Adj. use of बलवत् is Un-Kālidāsian. (Vide 89 n. 3.) 7. अप्रत्ययं (Diffident) चेतः—Until and unless you have faced the audience and passed the test of their criticism, there is no room for self-satisfaction. Here is the fault named अविमृष्ट-विधेयांशत्वम्”. Cf. “विधेयस्यांशस्य विमर्शाभावेन गुणीभूतत्वम् अविमृष्ट-विधेयांशत्वम्”—SD. VII. i.e. if the predicate is not mentioned at all, or a subordinate or wrong position is

assigned to it, we have the above-mentioned fault. Often the subject and the predicate are conjoined and not separately mentioned. Hence if अप्रत्ययम् is substituted by 'न प्रतीति' then there arises no doubt as to the true nature of अप्रत्ययम् i.e. whether it is a part of the predicate or an attribute to the subject (nom). For similar idea, Cf. प्रायः प्रत्ययमानस्तु स्वर्गपूजमादरः—Ku. VI 20. The figure is पर्यायोक्त as the fact to be intimated i.e. manager's apprehension about the success of the play, is expressed in a round-about way. According to HS there is अर्थापत्ति as well as अर्थान्वयता also.

Text —नटी—एवं णेदम् । अनन्तर-करणिज्ज¹ दाव अज्जो आणवेदु
[एवम् न् इदम् । अनन्तर-करणीयं तावत् आय आजापयतु] ।

Lady Manager—Quite so. Let my Lord command what¹ is to be done next¹

सूत्रधार—किमन्यदस्या परिषदः² श्रुतिप्रसादनतः³ ? तदिममेव तावदचिर-
प्रवृत्तमुपभोग-क्षमं⁴ ग्रीष्म-समयमधिकृत्य गीयताम् । सम्प्रति हि—
आर्या
(12, 18) सुभग-सलिलाश्वगाहाः⁵ पाटल-मंसर्ग-सुरभि-वनवाता ।
(12, 15) प्रच्छाय-मुलभ-निद्रा 'दिवसा' परिणाम-रमणीया⁶ ॥३॥

Manager—What else but pleasing² the ears of the audience³? So please sing, touching this very late-returned⁴ enjoyable⁵ summer-tide. For, now are the days charming⁶ towards the close,⁶ when exhilarating⁷ are bath in water⁷, when the sylvan⁸ gale turn fragrant in contact with Patok flowers (roses)⁹ and when sleep⁹ creeps softly on beneath the deepening shade⁹ (3)

V. L 'तदिममेव'—R ; B ; V 'तदमुमेव'—S 'नन्विममेव'—M.

नटीति—'एतत् भवान् यद् वदति तत् 'एवम्' मत्यमित्यर्थः । 'अनन्तरम्' अबुना यत् 'करणीयम्' कर्तव्यम् तत् 'आजापयतु' आदिशतु इति । सूत्रधार इति —'परिषदः' संज्ञायाः, समवेतानां सामाजिक-वर्गाणाम् इत्यर्थः 'श्रुते.' कर्णस्य

‘प्रसादनतः’ (२।३।२९) सन्तोषात् ‘अन्यत्’ अपरम् ‘किं करणीयमस्ति’ ? न किमपि इति भावः । ‘तत् तस्मात् हेतोः ‘अचिरं’ ‘प्रवृत्तः’ प्रारब्धः तम्’ [‘अत्यन्त-संयोगे च’ (२।१।२९) इति द्वितीयया सह ममामः] ॥ अतएव ‘उपभोगस्य’ चन्दना-वगाहनाऽऽयु-उपभोगस्य ‘क्षमः’ योग्यः तम् ; ‘इमम् ग्रीष्म-समयम्’ निदाघर्तुम् ‘अधिकृत्य’ आश्रित्य ‘गोयताम्’ इति । (‘ऋतुञ्च कञ्चित् प्रायेण भाग्यं वृत्तिमाश्रितः’ इति दर्शणोक्तोः ऋतु-ग्रहणम्) ॥ ‘मस्मिन्’ ग्रीष्मागमे हि’ इत्यत्र अवधारणे । (‘हि’ हेताववधारणे’ इत्यमरः) ॥ सुभगेति—‘सुष्ठु’ अतिशयेन ‘भगः’ यत्नः (‘भग-तद् यतो-ज्ञान-वीर्य-यत्नाकं-योनिषु’ इति धरणिः) येषु तादृशाः प्रीतिप्रदा इत्यर्थः । ‘मल्लिके’ जले ‘अवगाहाः’ निमज्जनानि यत्र तादृशाः ; ‘पाटलानां’ पुष्प-भेदातां (‘पाटलं गोलावाह्य-पुष्पम् इति शब्दकल्पद्रुमः) ‘संमर्गेण’ सम्बन्धेन ‘सुरभयः’ मुगन्धयः (‘मुगन्धे च मनोज्ञे च सुरभिर्वाच्यवन्मत’ इति विश्वः) ‘वनवाताः’ वनानि, जेषु तादृशाः ; प्रकृष्टा ‘छाया’ अनातपः यस्मिन् (‘छाया सूर्य-प्रिया कान्तिः प्रतिबिम्बम्, अनातपः इत्यमरः) तानि प्रच्छायाणि वृक्षमूलानि इत्यर्थः तेषु ‘मुग्धा’ (३।३।१२६) अकृच्छ्रेण लभ्याः ‘निद्राः’ येषु, (अनेन रत-श्रम-हरत्वं ध्येत्यर्थः) तादृशाः ‘दिवसाः’ निदाघ-वासराः ‘परिणामे’ दिवसावमाने-‘रमणीयाः’ मनोरमा [बाहुलकात् कर्तरि अनोयर् (३।३।११३) ; सहसुपेति ममामः] भवन्तीति शेषः । सर्वविशेषणैः प्रकृत-स्वीय-परिश्रम-श्वेद-विनोद-ध्वन्यने, (अतएव विशेषण-नाभिप्रायत्वात् परिकरालंकारः । ‘विशेषण-साभिप्रायत्वे परिकरः’ इति तल्लक्षणात् । अपिच दिवसानां गानेन वर्णनीयता-प्रतिपादनं प्रति सुभग-मल्लिका-वगाहत्वादि-बहु-कारणो-पन्यासात् समुच्चयालंकारश्च । ध्रुति-वृत्त्यनुप्राप्तौ । यथावत् वस्तु-वर्णनात् स्वभावोक्तिश्च । आर्या जातिः ।) ॥३॥

5.1.—1. गोयताम्—C. : “गृत्वा गत्वा गृहिणीमाहूय संगीतगवतारयामि”—PC. I. सुभग &c.—भग means यत्न effort, hence सुभग ‘that for which great effort is made’, hence ‘delightful enough to lead men to such efforts’ (Com.) ‘अ’ of अव in ‘अवगाह’ is optionally dropped according to Bhāguri. —‘वष्टि भागुरिरल्लोपम् अवाऽप्यो-रुप सर्गयो । आपञ्चापि हलन्तानां यथा वाचा निशा दिशा ।” Cf. “पूर्वापरो-नोयनिधी वषाह्य”—Ku. I. I ; Ra. XIV. 76. ‘भुजङ्ग-पिहितहास’—Ra. I. 80. ‘स्थिता बहस्येव पुरं मधोनः’—Bk. I. 6. 2. पाटल &c.—पाटल means ‘Rose’—(Kalpa). R explains सुरभि as मनोज्ञ, otherwise, according to him, tautology will arise, as fragrance is already implied by पाटल-संसर्ग । 3. परिणाम-रमणीयाः—‘एतेन शुभाऽऽयित्वं ज्ञोत्यते’—R. i.e.

the word suggests that Duṣyanta will have pleasant days at the end. Cf. 'विशेष-सूर्यः स्पृहणीय-चन्द्रमाः सदावगाहक्षम-वारि-सञ्चयः । दिनान्तरम्यः अम्युपशान्तमन्मथो निदाघकालोऽयमुपागतः प्रिये— S. 8. According to KP & SD, many significant epithets are necessary for परिकरालङ्कार (Com.) but according to Pradipa, Udyota and their followers even a *single*, significant epithet is sufficient for this figure.

Remark—It appears that in this Śloka, some later happenings are obliquely referred to. 'सलिलावगाहाः' might foreshadow the dropping of the signet ring into the waters of शचीनीर्य (Act. V). The loss and recovery of the ring are ultimately benign (सुभग) because through suffering and separation, both Śakuntalā and Duṣyanta are purified and their love which was at first so much mixed with the desire of the flesh, finds its culmination in a co-mingling of souls. Without the dropping of the ring, all this could not have happened. "पाटल (Rose)—संसर्ग" may very beautifully signify the charming अप्सरस् who lifted up शकुन्तला when she had been rejected by the King. "सुरभि-वनवाता" in a sense may be taken to signify the calm and quiet hermitage of the sage मारीच। The shadow (प्रच्छाद्य) of Durvāsā's curse falls on Duṣyanta's mind resulting in amnesia—a temporary loss of recognition (अमुलभ-निद्रा). The curse leads at last to something extremely pleasant (परिणामे दिवसा रमणीयाः) i.e., the souls of the lovers are purified of all earthly dross and their meeting takes place in a supramundane plane.

Text :—नदी—तह (तया) । (गायनि) । Lady Manager—Quite so.

(Sings)

गीतिः
 ईनीसि-बुम्बिआइं भमरेहिं सुउमार-केसर-सिहाइं ।
 ओइंसअन्तिं दअमाणां पमदाओ सिरीस-कुसुमाइं ॥४॥
 (ईषदीष-ञ्चुम्बितानि भमरैः सुकुमार-केशर-शिखानि ।
 अवतंसयन्ति दयमानाः प्रमदाः सिरीष-कुसुमानि ॥)

Sympathetic⁴ ladies are making ear-trinkets³ of Śirīṣa flowers (*Meemosa Seereessa*) which are gently kissed by the drones¹ ; and the tips² of whose filaments are (*extremely*) delicate.² (4)

सूत्रधारः—आर्ये, साधु गीतम् । अहो राग-बद्ध-चित्तवृत्तिं रालिखितं इव सर्वतो रङ्गः । तद्विदानीं कतमत् प्रकरणमाश्रित्य एनमाराधयामः ?

Manager—Beautifully sung, my lady. The audience⁷, with⁵ its minds rivetted on your strain,⁵ appears all round, as it were, painted⁶ (*in a portrait*). Now, which, *Prakaraṇa* (*a variety of Drama*) shall we take up to greet⁸ them ?

ईषदिति—‘दयमानाः’ सद्याः ‘प्रमदाः’ युवत्यः ‘सुकुमाराः’ कोमलाः ; (‘सुकुमारं तु कोमलं मृदुलं मृदु’ इत्यमरः) ‘केशराणां’ किञ्जल्कानां (‘केशरं हिङ्गुनि क्लीब किञ्जल्के न स्त्रिया पुमान् । सिंह-सटायां पुत्रागे वकुले नागकेशरे’ ति मेदिनी) ‘शिखाः’ अग्रभागाः येषां तानि शिरीष-कुसुमानि इत्यनेन सुतनुः नायिका शकुन्तला लक्षिता । पुनः कोमलत्वात् ‘भ्रमरैः’ भृङ्गैः ‘ईषदी-पत्’ मन्दमन्दम् (केशराग्राणां सौकुमार्यात् ईषच्चुम्बनं भ्रमराणां, सकृच्चुम्बनेन अनुत्पत्त्वात् द्विरुक्तिः । [‘प्रकारे गुणवचनस्य (८।१।१२) इति प्रकारे द्विर्भावः ; यद्वा [‘नित्य-व्रीहसयोः’ (८।१।४) इति नित्यार्थे द्विरुक्तिः] ‘चुम्बितानि’ स्पृष्टानि ‘शिरीषकुसुमानि’ । (‘भ्रमरैः कामुकैः दुष्यन्तैः च इति भावः । तथा चोक्तं मेदिन्या “भ्रमरः कामुके भृङ्गे” इति । अतः अनेन नायक-नायिकयोः तृतीयाङ्कस्थं सम्मेलनं व्यज्यते) । ‘अवतंसयन्ति’ अवतंसं कर्ण-भूषणं कुर्वन्ति (‘पुंसि उत्तं-साऽवतंसौ द्वौ कर्णपुरे च शेखरे’ इत्यमरः । ‘तत् करोति तदाचष्टे’ इति गण-सूत्रात् णिच् ; ततो लटि रूपम्), यद्वा ‘प्रमदाः’ प्रकृष्टः मदः यासां ता युवतयः ‘दयमानाः’ सकृपाः । अकठोर स्पृशन्त्य इति यावत् (इति राघवः) ‘अवतंसयन्ति ॥’ (अनेन मेनकाविभिः शकुन्तलायाः परिपालनं द्योत्यते, तत् तु पञ्चमाङ्कावसाने द्रष्टव्यम् । वक्ष्यन्प्रासः काव्यलिङ्गञ्च । गीतिः छन्दः) ॥४॥ सूत्रधार इति—‘साधु’ सुन्दरं यथा तथा ‘गीतं’ भवत्या गानं कृतम् । ‘अहो’ इति विस्मये (‘अहो ही च विस्मये’ इत्यमरः) ‘रङ्गः’ “मञ्चाः क्रोशन्ति” इत्यादिवत् लक्षणया नाट्यालय-स्थितः प्रेक्षकः जनः ‘रागेण’ गीतस्य माधुर्येण ‘बद्धा’ संयता आकृष्टा इति यावत् ‘चित्तवृत्तिः’ यस्य तथाभूतः सन् ‘सर्वतः’ सर्वासु दिक्षु इति सप्तम्या तसिल् (‘इतरा-भ्योऽपि दृश्यन्ते’—५।३।१४) ॥ ‘आलिखितः’ चित्रापित इव आस्ते । सुमधुर-

गीत-श्रवणेन सर्वं एव प्रेक्षकाः तन्मयचित्ता निष्णन्दाः सन्तः चित्र-न्यस्ना इव प्रति-
भान्ति । 'तत्' तस्माद् हेतोः 'इदानीम् अबुना' ['दानीं च' (५।३।१८) इति दानीम्]
'कतमत् प्रकरणम्' रूपक-विशेषम् 'आश्रित्य' अवलम्ब्य 'एन' सामाजिकवर्गम्
'आराधयामः' तोषयाम इत्यर्थः—(३।३।१३१) ।

6n. —1. अवतंसयन्ति—अवतस्यन्ते अनेन इति अव + तम् + घञ्, करणे =
अवतंस—Ear-ring ; तम (तमि)—A सौत्रवानु means "to decorate" "तसि
सौत्र. भूषार्थं"—BhD ; Optionally 'वतंस'—(Com. & 5n. 1.) 2 केशर &c
There is difference of opinion as to the spelling of केशर । Raghu-
nātha quotes from गदसिंह—सटायाम् केशरो वन्त्यः—To mean 'manes
(of lions) स is dental Cf. 'सिंह-केशर-सटायु'-Ku VIII. 46 But
'केशरी इवन्त तालव्य-मध्योऽपि' इति महेश्वर । Medini (Com) is of
the same opinion. Puruṣottama Deva, is against केशर । BhD
follows suit. RM differs—'आन्दोल-कुसुम-केशर-शरेण-मूषी' इति वामव-
दत्ताया तालव्य-मध्यदर्शनात् इति मुकुट ॥ Cf. 'गिरीष-प्रगवाज्वनसा.'—
Ra. XVI. 61 ; Ku. II. 14 'च्युत न कर्णदिपि कामिनीना गिरीष-गुण्य
सहमा पयान'—Ra. XVI. 48 ; MD. 67 ; Act VII, 18, infra 3. रागवद्ध
&c. राग = रञ्ज् + घञ्, in the करणवाच्य, Upadhān is elided by 'घञि
च भाव-करणयो' (6. 4. 27) But no elision of न् in अधिकरणवाच्य—
'नेह, रजन्ति लोका यस्मिन् स रङ्ग'—Prabhā. Cf. "आकर्ण्यं स्वर्गमस्य
चित्रार्पिताङ्गा इव ममैते हया"—Karnabhāram 4. कतमत्—किम् + इतमच्
by ('वा बहूना जाति-परिप्रश्ने इतमच्', जातिनिर्धारणे कि ? भवता का
देवदत्त ?—Prabhā. 5.3 93.). In the neuter gender अदट् comes in giving
'कतमत्' by 'अदड् इतरादिभ्यः पञ्चभ्य' (7. 1. 25). Now see (232n. 1).
last line. 5. प्रकरणम्—One of the ten kinds of रूपक, e.g. 'नाटकमथ
प्रकरण भाग-व्यायाग-समवकार-डिमा । ईहामृगाङ्क-वीथ्यः प्रहसनमिति रूपकाणि
दश'—SD. —'भवेत् प्रकरणे घृत लौकिक कविकल्पितम् । शृङ्गारोऽङ्गी
नायकस्तु विप्रोभात्योऽयथा वणिक् । * * नायिका कुलजा क्वापि वेश्या क्वापि
द्वयं क्वचित् &c—Ibid. प्रकरण generally contains ten acts. Here the
term प्रकरण has been, purposely and nicely too, used to show
that the Manager himself was also captivated by the melodious
music, and forgot (Cf. 'सम्यक् अनुबोधितः' &c. Infra) what he had
already told Nati i.e. that they were going to stage a नाटक of Kāl-

dāsa and not a प्रकरण ; प्रकरण here cannot be taken as a synonym of नाटक, for Nati also reminds him that they are going to stage a नाटक (and not a प्रकरण) ; Cf. 'प्रथममेव आज्ञप्तम् अभिज्ञान-शकुन्तलं नाम अपूर्वं नाटकम् (Infra.). आश्रित्य=अधिकृत्य । Cf. 'वृत्तिमाश्रित्य वेतसीम्"—Ra. IV. 35. 6. एनम्—"इदमोज्वादेशे (repetition) द्वितीयायाम् एनादेशः 'द्वितीया-टो-स्वेनः' (2. 4. 34). इति सूत्रात् ॥ यथा अनेन व्याकरणम् अधीतम्, एनञ्चन्दोऽध्यापयेति"—SK. 351 ; Bharata Mallika, supported by Durgadāsa admits the existence of a different एन-शब्द— (इवमः सप्तानर्थकस्य एन-शब्दस्य रूपम्'), as otherwise the following uses of एन is difficult to be justified, "कण्डयमानेन*त्वगस्य । अर्थेनमद्रेस्तनया शुशोच"—R.V. II., Here एन can't be used for genitive. (ii) "जहातु नैनं कथमथाभाद्ध. संशय्य कर्णादिषु तिष्ठते यः"—Ki. ; (Here एन can't be used for यद्) ; 'विद्यामथैनं विजया" &c.—Bhatti. II. (Here there is absence of इदम्, एतद् and अन्वादेश ; why has एन not been substituted in—"नर्त्तं भोरुरब् त्वमेव नर्त्तिसं राधे गृहं प्रापय"—GG, "There is a different इम-शब्द"—Says Śrī Rāma-Tarka-Vāṅīṣa. According to Bopadeva and Kalāpa "एनन्" and "एनम्" are derived from 'एतद्' and "इदम्" respectively in the Neuter ; but Pāṇini and संक्षिप्तसार differ. 7. For the metre गीति—See Appendix I

Remark—नटी may be supposed to have sung the song in सारङ्ग (commonly known as सारं) —a Śāstrika राग (a variety of —मेघ-राग) । It belongs to औरव group, being shorn of गान्धार (ग) and, धैवत (घ) and has two kinds of निषाद (नि). It has 7 important varieties including one invented by Tānsen viz. वृन्दावनी—बड़हंस-सारं; मधुमाधवी-सारं; गोड़-सारं; सुर-सारं; सामन्त-सारं; मित्रा-सारं; Read "योऽसौ ध्वनि-विशेषस्तु स्वरवर्ण-विभूषितः । रञ्जको जनचित्तानां स रागः कथितो बुधैः" ॥ "कर-घृत वीणा सख्या सहोपविष्टा च कल्पतरूमूले । दृढतर-निवद्धकवरी सारङ्गी सा सुरङ्गीणी गेक्ता ।" The poet has very skilfully insinuated this highly captivating सारङ्ग-राग in "तवास्मि गीत-रागेण * * सारङ्गेण &c"—Ś1. 5. Infra.

Text : नटी—गं अञ्जमिस्तीहि पदमं एव आणत्तं अहिष्माण-सउन्वलं नाम

अपूर्वं णाड्यं पओए अहिकरीअदु त्ति (ननु आर्यमित्रैः प्रथममेव आज्ञप्तम् अभिज्ञान-शकुन्तलं नाम अपूर्वं नाटकं प्रयोगे^१ अधिक्रियताम् इति) ।

Lady Manager—Well, has it not been ordered by your honour, in the very beginning, that the new drama, Abhijñāna-Śakuntalām by name, be^१ enacted on the stage^१ ?

सूत्रधारः—आर्ये, सम्यक् अनुबोधितोऽस्मि । अस्मिन् क्षणे विस्मृतं खलु मया । कुतः ?—

श्लोक तवास्मि^१ गीत-रागेण हारिणा^२ प्रसभं^३ हृतः ।
एव राजेव दुष्यन्तः सारङ्गेणा^४ऽतिरंहसा ॥५॥ (निष्क्रान्तौ)
(इति प्रस्तावना)

Manager—I am well reminded, my lady. I^१ quite forgot it this moment, for, by the ravishing^२ melody of your song (Sung in Sāranga Rāga). I was perforce^३ led away, exactly as this king Dusyanta by the dappled gazelle^४ (Sāranga) too fleet. (5) *Exeunt ambo*).

(End of the Prologue)

V. L.—‘दुष्यन्त’— R. V. M ‘दुष्मन्त’ B ; Bhāgavata ; Mahā. Trikāṇḍaśeṣa ; ‘प्रस्तावना’—R. V. M B “स्थापना”— S.

नटीति—‘ननु’ इत्यवधारणे प्रश्ने वा (‘प्रस्तावधारणाऽनुज्ञाऽन्वयाऽऽमन्त्रणे ननु’ इत्यमरः) ‘आर्याश्च’ अभ्यर्हिताश्च मिथ्याश्च पूज्याश्च ते (आर्यमित्रैः मान्यैर्भवेद्विरित्यर्थः । (‘पूज्ये मिथ्य-वचनं नित्यं बहुजनानाम्’ इति रङ्गनाथः ; ‘स्यात् उत्तरपदे मिथस्त्रिषु श्रेष्ठार्थगोचर’ इति । ‘मिथ्या वेदान्त-वादिनः’ इति जगद्धरः । ‘प्रथममेव आदौ एव (‘प्रथमस्तु भेदेदादौ प्रथानेर्नप च वाच्यवत्’ इति मेदिनी) । ‘प्रयोगे’ अभिनये ‘अधिक्रियताम्’ प्रयुज्यताम् ‘इति आज्ञप्तम्’ । रङ्ग प्रविष्टायामेव मयि, नाटकस्याभिनयं मन्दिर्य कथमिदानीं प्रकरणस्य अभिनयम् आदिशति भवान् इति प्रश्नः । सूत्रधार इति—‘अनुबोधितः’ स्मारितः ‘अस्मि’ भवामि । ‘अस्मि’ इति अहमर्थे अव्ययं वा । (‘अस्मि’ इत्यस्मदर्थानुवादे अहमर्थेऽपि इति गणव्याख्याने । ‘दासे कृतागमि सवन्पुत्रितः प्रभूणां पादप्रहार इति मुन्दरि नास्मि द्वये’ इति प्रयोगात्) । ‘अस्मिन् क्षणे’ मूर्हतो ‘विस्मृतं खलु मया’ । ‘कुतः’ इति हेतुमाह त्वेति—साधु हरति चित्तम् इति ‘हारी’ [‘साधुकारिणि उत्तमंभानम्’, (वाः—३।२।७८) इति णिनि] तेन मनो-हारिणा इत्यर्थः “सारङ्गेण” तन्नामक-राग-विशेषेण । लक्ष्यं त्वत्तं प्राक् । ‘गीत-

रागेण' सङ्गीत-माधुर्येण 'अति' मातिशयं 'रंहः' वेग. यस्य ('रंहस्तर्गमी ग्यः स्यदः जवः' इत्यमरः) तेन वेगवता 'सारङ्गेण' मृगेण (सारम् अङ्गम् यस्य—'शकन्था-दिषु पर-रूपम्'—वाः (६।१।९४), यद्वा, सार गच्छति इति खच् 'गमेः सुपि वाच्यः'—वाः—(३।२।३८) ; 'अन्यत्र साराङ्गः मुनिः' रिति दुर्वासा अपि द्योत्यते) 'एषः' पुरतः दृश्यमानः 'राजा' दुष्यन्त 'इव प्रसभ' बलान् ('क्लीवे तु प्रसभं हठः' इति वोपाहितः) 'हूतः' आमन्त्र-चित्तः विषयान्तरं प्रापितः इति यावत् "अस्मि भवामि, यद्वा 'अस्मि' पूर्ववत् अस्मदर्थे अव्ययम् । राजपक्षे तु 'हूतः' म्व-मेनायाः अपि च शकुन्तलायाः द्वार प्रच्यावितः । (रसनाकाव्यलिङ्गम् उपमा च । श्रुति-वृत्त्यनुप्रासी । श्लोको वृत्तम् ॥५॥) निष्क्रान्ताविति—निष्क्रान्ता च निष्क्रान्तश्च इति 'निष्क्रान्तौ' रङ्ग-मञ्चात् बहिर्गन्तौ ['पुमान् स्त्रिया' (१।२।६७) इति पुल्लिङ्गकशेषः] । प्रस्ताव-नेति । तल्लक्षणं तु दर्पणे "नदी विदूषको वापि पारिणाश्विक एव वा । सूत्रधारेण सति । तल्लक्षणं यत्र कुर्वते । चित्र-वर्क्यैः स्वकार्योत्थैः प्रस्तुताक्षेपिभिर्मयः । आमुखं तत्र विज्ञेयं नाम्ना प्रस्तावनापि सा" ॥ अत्र दर्पण-कारमते सादृश्योपन्या-सेन दुष्यन्त-प्रवेशरूप-कार्यान्तर-प्रसाधनात् अवलगिताख्यः प्रस्तावनाभेदः प्रयुक्तः । तल्लक्षणं यथा—"यत्रैकत्र समावेशान् कार्यमन्यत् प्रमाश्यते । प्रयोगे खलु तज्ज्ञेय नाम्ना ज्वल्लगित बधेः" ॥

7a. --1. आर्यमिश्रेः—'वाच्यो नदी-सूत्रधारी आर्यनाम्ना परस्परम्'—SD. 6 ; 'मिश्र' is a title of respect (Com) belonging to मतल्लि-कादि class. "मतल्लिकोद्व-मिश्राः स्युः प्रकाण्ड-स्थल-भित्तयः । हस्त-पाश-तटा. पाद-पाली-मर्चनिकादयः—GM. पूर्वनिपात by 'प्रशमा-न-नैश्च (2. 1. 66). Or, say आर्याणां मिश्राः प्रधानाः श्रेष्ठाः, तैः । 'प्रधाने मिलिते मिश्रः'—धरणि. । 2. अनुबोधित (Reminded) &c.—For बुध्, read 'बोधते धर्मविद्या यः क्षत्रविद्यां च बोधति । नित्यम् अध्यात्म-युक्तात्मा ब्रह्मविद्यां च बुध्यते—KR. 'अस्मि' here and in the following verse, can be taken as an अव्यय in the sense of 'अहम्' । Cf. "निरुजय तत् यद्वोचम् अस्मि"—BC. I. 72. 'एवम् "त्वाम् अस्मि वच्मि" इत्यत्र अस्मि इत्यहमर्थे तिङन्त-प्रतिरूपकम् (अव्ययम्)—JS. MN's discussion under आ संसृतेरस्मि जगत्सु जातः—K1. III. 6. ; 'अन्यत्र "यमावचय कुरुध्वमत्रास्मि करोमि सख्यः"—KPr. III. 20. ; 3. अस्मिन् क्षणे विस्मृतम् &c.—This is an explanation for the use of 'प्रकरण' instead of नाटक in 'इदानीं कतमतु प्रकरणम्' &c. प्रगता सभा विचारः अस्मादिति प्रसभं—(Perforce)—Gitā. II. 60. 4. एष राजेव दुष्यन्तः &c.— राज्ञः दीप्तोऽ-कनिन्=राजा

(उ—162) ; वेण, father of पृथु was a notorious king and was slain like Charles I by his subjects. His son पृथु was the first man to get the eipthet राजा, on account of his pleasing his subjects. Cf. 'पृथु' वैणं प्रजादृष्ट्वा "रक्ताः स्मेति" यदब्रुवन् । ततो राजेति नामाज्यानुजरागादजायत ।' Also, 'पित्राऽपरञ्जिता स्तस्य प्रजास्ते-नाऽनुरञ्जिता । अनुरागात् ततस्तस्य नाम राजेत्यभाषत ।'—VP. I. Ch.13. (Vide 165n. 3). 5. सारङ्गेण—(Com.& 6n—Remark). 'सारङ्गः चातके ख्यातः शबले हरिणोऽपि च' इति अजयः । अतएव सारङ्गं दन्त्यादिस्तालव्यादिश्च' इति भरतः । Kāli, generally uses this word in the sense of deer. Very rarely, it means चातक । Cf.:—'प्रवृद्ध इव पजन्यः सारङ्गेर-भिनन्दितः'—Ra. XVII. 15. Here it is a double entendre (Com.) अतिरंहसा—अति रंहः यस्य तेन ललासाम्बिषेरनित्यत्वात् न कप्—Vide T and JK on (870) & 'प्रतेरंश्वादयस्तत्पुरुषे' (6.2.193) respectively. Also (192n. 4). 6. प्रस्तावना—VK quotes this very Śloka as an instance of प्रस्तावना of अवलगित variety—(SD. VI.) which is the case when in a performance another business (Viz. The hinting of the entrance of the hero and the like) is performed in unison with it—it is designated by the learned—अवलगित—SD. VI.

But R calls it प्रयोगातिशय for the plot of the play is opened by hinting the approach of the hero. "एषोऽयमित्युपल्लेपात् सूत्रधार-प्रयोगतः, पात्रप्रवेशो यत्रैव प्रयोगातिक्रयो मतः—DR. III. 10. प्रयोगातिशय is the case when an actor appears on the stage after he has been referred to by the stage-manager with some such sentences as "Here comes so & so" (in this particular case "एष राजेव दुष्यन्तः &c")

Remark—The forgetfulness on the part of the manager is very significant. It is the keynote of the drama. Not only does the manager forget the name of the drama to be staged, but Śakuntalā, (the hostess) also forgets to receive the sage Durvāsā, and as a result was thrown into the abyss of oblivion, and this failure of memory is repeated when Duṣyanta also forgot Śakuntalā.

प्रथमोऽङ्कः

Text :—

(ततः प्रविशति मृगानुसारी मशर-चाप-हस्तो राजा रथेन सूतश्च)।

(Enter in a chariot, the king, with a bow and arrow in hand chasing a deer attended by the charioteer).

सूतः—(राजानम् मृगञ्चावलोक्य)—आयुष्मन्—

श्लोकः कृष्णसारे ददञ्चक्षुस्त्वयि चाधिज्य-कामुके ।
मृगानुसारिणं साक्षात् पश्यामीव पिनाकिनम् ॥६॥

Charioteer- (Looking at the king and the stag) O Long-lived Sir, lending my gaze on the stag and on you with your bow strung, I see,¹ as it were, the Pināka-holder (Ś'iva)² pursuing the deer in a visible³ form (6)

तत इति—तत प्रस्तावनया अन्ते 'मशर-चाप-हस्तो' घृत-वनु-वाणि. 'सूतश्च' सारथिश्च ('भूतञ्च सारथो नक्षिण, क्षत्रियाद् ब्राह्मणी-सुते इति विश्व-मेदिन्यौ) 'रथेन सहार्थे' इया ['विनागि तद्योग तृतीया । "वृद्धो यूना तल्लक्षणश्चेदेव विशेष." (१।२।६५) इति निर्देशात्' इति भट्टोजिः] । [अत्र "ततः प्रविशति" इत्यारम्भ द्वितीयाद् "उभौ परिक्रम्योपविष्टौ" इत्यन्तेन मार्धाङ्गेन मुख-संघिः । तल्लक्षणं तु दाणे 'यत्र बीज-समुत्पत्तिर्नानार्थ-रस-सम्भवा । प्रारम्भेण समायुक्ता तन्मुखं परिकीर्तितम्' । आरम्भ-बीजयोरलक्षणे पुन. तत्रैव— "भवेदारम्भ औत्सुक्य यन्मुख्य-फल-सिद्धये" इति । यथात्र "राजा—भवतु । तामेव पश्यामि" ॥ "अल्पमात्रं समुद्दिष्ट बहुधा यद्विमर्षति । फलस्य प्रथमो हेतुर्बीजं तदभिधीयते ।" यथात्र— "पुत्रमेवं-गुणोपेतं चक्रवर्तिनमाप्नुहि" इति । यथा च 'वैखानस— इदानीमेव दुहितरं शकुन्तलम् अतिथि-सत्काराय नियुज्य' इति ॥] सूत इति—

सुतस्य सस्कृतं पाठ्यं ('पुरुषाणामनीचानां संस्कृतं स्यात् कृतात्मनाम्" इति दर्पणः, अतः "आयुष्मान् इति वाच्यस्तु रथी सुतेन सर्वदा" इति भरतोक्तेः (१७।७४) 'आयुष्मन्' इति सबुद्धिः ।) कृष्णेति—"कृष्ण." च 'सारः' शवलः विविध-वर्णश्च इति 'कृष्णसारः' ('वर्णो वर्णो'—२।१।६९ इति समासः) तस्मिन् धावमाने मृगे, ज्याम् अधिगतम् इति 'अधिज्यम्' ('अत्यादय कान्ताद्यर्थे द्वितीया'-वा. (१।४।७९ इति प्रादिसमासः) गुण-समन्वित 'कामुक' कर्मणे युद्धाय गभवति यत् ('कर्मण उक्तेऽ'—५।१।१०३) धनुः यस्य, तस्मिन् 'अधिज्य-कामुके त्वाय' दुष्यन्ते 'च चक्षुः' (जात्यैकवचनं) 'ददत्' अपयन्, ['नाज्यस्तात् शतु' (७।१।७८) इति नुमभावः । 'च'-कारेण तुल्य-काल्पता द्योत्यने । ततश्च एकस्य चक्षुषो युगपत् अनेकत्र वर्तमानत्वात् विशेषाऽलंकारः ।] 'मृगानुमाग्निं' (३।२।७८) दक्ष-यज्ञे हरिण-रूप-धर-पलायमान-यागाऽनुमाग्निं 'साक्षाद्' प्रत्यक्ष मूर्तिमन्तम् इति यावत् ('साक्षान् प्रत्यक्ष-नुत्ययो.'—इत्यमरः) 'पिनाकिन' पिनाक अजगद्य नाम धनुः अस्य अस्मि इति पिनाकी (५।२।११५, 'पिनाकोऽस्मिन् रुद्रवापे पाशवर्ष-व्रशृङ्गयो' इति मेदिनी) तं शिवं, 'पश्यामीव' (अत्र पिनाकिन. साक्षात्प्राभावेऽपि तन्-सम्भावनावशात् भावाभिमानिनी द्रष्टव्योत्प्रेक्षालंकारः । अत्र नोपमा । 'नोपमानिङ्गन्ते' इति भामहोक्तेः । 'ददच्चक्षुः', 'पश्यामीति' क्रियाद्वय-ग्रहणाच्च । उपमायां तु "पिनाकिनमिव साक्षान् पश्यामि" इत्येवं योजनं ददच्चक्षुर्गन्त्येनन पौनरुक्त्यमेव । अपि च, परोक्षस्यापि पिनाकि-व्यापारस्य प्रत्यक्षायमाणत्व-वर्णनान् भाविकालङ्कारश्च, तल्लक्षणं यथा दर्पणे—अद्भुतस्य पदस्य भूतस्याथ भविष्यत् । यत् प्रत्यक्षायमाणत्वं तद्भाविकमुदाहृतम् । श्रुति-वृत्त्यनुप्रासौ श्लोकः छन्दः) ॥६॥

8a.—1. अङ्कः—'अन्तर्निष्क्रान्त-निवृत्त-पात्राङ्क इति कीर्तितः'—SD. VI In a Sanskrit drama an Act means that period at the end of which 'all the *Dramatis Personae* leave the stage' 2. सूत—गुर्वति गयमति अश्वान् इति सू+क्त-BhD, 'क्षत्रियात् विप्र-कन्यायां सूत भवति जानित-MS. X. 2. The Sūtas (सारथि) though they follow the profession of a charioteer (Cf. 'सूतानाम् अश्व-सारथ्यम्'—MS. X. 47) are to be endowed with multifarious qualifications. Cf. 'निमित्त-शकुन-ज्ञानी हय-शिक्षा-विशारदः । ह्याऽऽयुर्वेद-तत्त्वज्ञः भूरिभाग-विशेषवित् ॥ स्याभि-भक्तो महोत्साहः सर्वेयाञ्च प्रियवदः । गूरुश्च कृत-विद्यश्च सारथिः परिकीर्तितः"—MP. Ch. 189. In old times sārathis were highly respected. The charioteer *Sumāntra* was the 8th minister of Daśaratha—"सुमन्त्र

श्चाष्टमोऽर्जविन्” । Lord Kṛṣṇa and king Śalya also played the part of charioteers in Kurukṣetra war. 3. आयुष्मन्—The charioteer is to address the रथी as आयुष्मन्, probably because he had to accompany the king in times of war and hunting-excursion which involved risk of life. (Com.) 4. कृष्णसारे—सार (variegated) includes black colour (कृष्ण) also, hence tautology. [Cf. ‘सदत्त-मुक्ता-फल-वज्रभाञ्जि’—Bk. 1. 7. where रत्न includes मक्ता (pearl) and वज्र (diamond).] To avoid difficulty, say शवल-त्वेऽपि कृष्णवर्णस्य आधिक्य-द्योतनार्थं ‘कृष्ण’ इत्यस्य पृथग्निर्देशः । 5. मृगानुसारिण—Refers to the Horse-sacrifice of Dakṣa, where all gods but Śiva were invited. In course of the sacrifice, words of insult were uttered against Śiva in the presence of Sati, wife of Śiva. Mortified at this Sati renounced her body on the spot. Then came Śiva, highly indignant, killed Dakṣa, drove away the guests and pursued the ‘Yajña’ that fled through the air in the guise of a fleet gazelle, with (पिनाक=अजगद) bow in his hand. The Mahā. (सौप्तिक, १८) gives a different story. It was the gods that instituted the sacrifice where no portion of the offering was offered to Śiva and this was the cause of his ire. Cf. The idea with ‘विद्रुत-ऋतु-मृगानुसारिण येन वाणमसृजद् वृषभध्वजः’—Ra. XI. 44 ; Rat. I. 3. VaP. Ch. 30. 156-157, where, वीरमद्र by the order of Śiva pursued the deer. Also Mahā. Śānti, 290, Anuśāsana. 265 ; Kāśikhaṇḍa, 289.

Text:—राजा—सूत, ब्रह्ममुना सारङ्गेण वयमाकृष्टा । अयं पुनरिदानीमपि—

अश्वधरा श्रीवा-भङ्गाभिरामं मुहुरनुपतति स्यन्वने वत्त-वृष्टिः ।
 पश्चार्धेन प्रविष्टः शर-रतन-भयाद् भयसा पूर्वकायम् ॥
 (म र भन) दर्भैरर्धाश्वलीढैः धम-विवृत-मुख-भ्रंशिभिः कीर्ण-वर्त्मा ।
 य य य पश्यो-वप-प्लुतत्वाद् वियति बहुतरं स्तोकमुर्व्या प्रयाति ॥७॥
 तदेवः कथमनुपतत एव मे प्रयत्न-प्रेक्षणीयः संवत्सः ?

(King—Charioteer, we have been brought far away by this dappled hart (Even now—flinging glances,² ever and anon, on the chasing car gracefully¹ by bending the neck,¹ having³ with the major portion of his hind-hall, entered his forepart⁴ dieading⁴ the descent of the arrow,¹ having his path strewn with half-chewed⁵ Darva grass⁵ falling⁶ from his mouth agape through exhaustion⁶— behold, how he, by reason of his lofty bounds⁷ is treadin⁸ mostly in the air⁸ and very⁹ little on the earth⁹) (7) How is it that he has become hardly visible, though I am pursuing him (*closely*) ?)

V. L.—बद्ध-दृष्टि—R V M S 'दत्त-दृष्टि' B P HS

राजेति—वयम् [अस्मदो तयोश्च (१।१।५०) उर्जा दिशस्तायेतदुवचन प्रयोग] 'जाहृष्टा प्राणिना । अयमिति—पश्य उक्तस्य नागार्णवाय वयम् । यद्वा 'पश्य इति धिम्पये । ('पश्य' इति अव्यय प्रथमाय विगतायाः पश्यन्त्या वन्या दृश्यो) 'य' पुनो दृशमानः कृष्णमात्रं पुनश्चिदानीमपि 'तपयति' पश्चात् धावति 'स्यन्दने' रथे (स्यन्दनं तु स्तुतौ मीरे तिङितेना रोहिण्याम' इति मेदिनी) 'भट्ट' सागरार ("सौत-पुन्ये भृगाय न स्यात्तस्य स्यान्मह पदम्' इति वैजयन्ता) 'यवाया' कृन्धराया भङ्गेन परावर्तनेन अभिराम स्य यथा स्यात् तथा 'दत्ता न्यस्ता दृष्टि' नक्षु (परिणे कितन् ३।३।०४। शीघ्रं जानेर्दक्ष दर्शने' इति हंसामरा । येनैव कियद्दूरे स्यन्दनो वर्तते इत्यातयेन मुहुर्महं परिवृत्त्य बिलोकयन् इत्यर्थः । 'अन्य' साधनं पातं स्यात् साधनेपत्त्याऽऽहङ्गा भवता (६।४।१५८) नाधिवेन 'पञ्चार्थेन पूर्वमाय प्रसिद्धं उच [उर्जा गम्योत्-प्रेक्षा ।] अस्मिन् भागे एव शरं परिगृह्णाति उर्जा शान्तं सगुर्जातं पञ्चार्थं हृदयम् । भय-त्रपादिभिः अङ्ग सकोचे प्रापय पतेन पदस्य प्रयागा लक्ष्यम् । (परं वर्थ इति पञ्चार्थं पश्चात् (१।३।३२) उर्जा मूलेण 'वर्धनस्य' इति पुनरपस्यास्य शब्दस्य 'पञ्च' भाषा वस्तव्य उक्तस्य 'अर्ध' विनापि पूर्वार्थेन पञ्च भाषा वस्तव्य इति वार्तिकेन पञ्चार्थं इति सिद्धम्, यद्वा 'इत्तात् अर्थ' उर्जा पञ्चार्थं इति पृषोदरादिन्यात् नाथु (६।३।१००) । श्रमेण धावन-जन्य सन्धेन 'तिष्ठन् पाटित यन् मुखन् आननं तस्मात् 'अग्निभि' अधर्ताद्वा अर्थम्' अपरिगम्याप्त यथा स्यात् तथा 'अवलोके' चर्वितं 'दर्श' कुशं 'कीण-वर्त्मा' चिह्नित-मार्गं सन् 'उदग्रम्' उन्नत ('उच्च-प्रायू—प्रतो-दग्रो-च्छ्रिता तुगे' इत्यमरः) —'प्लुत' लक्ष्य यस्य, तस्य भावः, उदग्र-प्लुतत्वं तस्मात्, 'वियति' आकाशे (वि-पूर्वात् यमे 'अन्येभ्योऽपि वृष्यते' (३।१।७५) इति क्विप् । 'ववौच गमादीनाम्', वा —(६।४।४०) इति

म-लोपे तुक्-(६।१।७१) 'बहुतरम् अधिकतरम् 'उव्यम्' पृथिव्या 'स्तोकम्' अल्प 'प्रयाति' प्रकृष्टं गच्छति । अनेन गमनस्य प्रकर्षः उक्तः । 'भया' भूयेति, 'यतियाती'-ति छेक श्रुति-वृत्त्यनुप्रासाः । ध्रमेण इत्यत्र रसनाकाव्यलिङ्गम् । तल्लक्षणं यथा— 'प्रत्युत्तरोत्तराय' यत्पूर्व-पूर्वार्थ-हेतुतः । रमनाकाव्यलिङ्गं तत् इति । यथा-वदस्तु-वर्णनात् स्वभावोक्तिश्च । खग्धरा वृतम् ॥७॥) तदिति—'मे' (कृत्याना कर्तरि वा' (२।३।७१) इति प्रेक्षणीय इत्यस्य कर्तरि षष्ठी पाक्षिकी) "प्रयत्नेन आयासेन प्रेक्षणीयः दर्शनीयः 'संवृतः' जातः । 'कयम्' इति साश्चर्यप्रश्ने ।

9a. —1. 'अयम् पुनः', etc.—'अयम्' is expected to take रया, being the object of पश्य, while as a nominative of 'धावति' (54n. 4) it is to take रमा । To avoid difficulty, parse 'पश्य' as an अव्यय (Com.), or justify the use of प्रथमा विभक्ति by the dictum "अपादान-सम्प्रदान, दारणाऽऽधारकर्मणाम् । कर्तुश्चान्योऽन्यसन्देहे परमेकं प्रवर्तते ॥" Strictly speaking this कारिका is not necessary, as the arrangement of कारक's in Pāṇini's grammar is sufficient for the removal of all doubts. Pāṇini's arrangement is as follows :— 'ध्रुवम् अपाये अपादानम्' (१।४।२४) ; 'कर्मणा यमभिप्रैति स सम्प्रदानम्' (१।४।३२) ; 'मायकनम करणम्' (१।४।४२) ; 'आधारेऽधिकरणम्' (१।४।४५) ; 'कर्तुर्गोप्सित-तमं कर्म' (१।४।४९) ; 'स्वतन्त्रः कर्ता' (१।४।५४) ; Now apply the dictum "विप्रतिषेधे, परं कार्यम्' (१।४।२) which will give the same result. In fact the whole sentence "अयं वियति...प्रयाति" is the object of 'पश्य' । 'पश्य भगो धावति' इत्यादौ तु मृग-कर्तृकं गमनं दृशि-क्रियायाः कर्म, प्रधानं दृशि क्रियैव—Prabhā. पुनः implies भेद —Difference ; 'पुनरप्रथमे मतम् । अधिकारे च भेदे च तथा पश्चान्तरेऽपि च' इति मेदिनी । Though he has been running for a long time, there is no difference in his speed. 2. 'यन्दने'—यन्दन lit. means that which runs fast, hence a chariot. Mark the propriety of the word. 3. वत्त-वृष्टिः—Found in the oldest Mss. is decidedly a better reading than 'वद्ध-वृष्टिः' (Cf. Ra. 1-40) which requires the gaze of the stag to be fixed on the car, which is highly improbable with his running in full speed for life. Besides मृगः suggestive of frequent interruption in the look is not in consonance with it. The competitors in any athletic sports for hundred yards race will

corroborate that steadfast look causes retardation and not acceleration. Curiously enough R reads 'बद्ध-दृष्टिः' but explains it in the Com. as 'वारवारं वत्त-चक्षुः' which clearly supports our view.

4. पश्चात्तन्—'धान्येन धनवान् इतिवत् अभेदे करणे श्या, for it is the पश्चार्ध which was considerably drawn by the antelope (*to avoid the descent of arrows*), but our poet identifies the antelope with the hind part (haunch).

5. शर-पतन-भयात्—'विभाषा गुणेऽस्त्रियाम्' (2. 3. 25) इति हेतौ पञ्चमी । The hinder part of the body is specially drawn in, for it is the hinder part that will be wounded when the arrow is hurled from behind.

6. पूर्वकायम्—Forepart of the body. चीयते अन्नादिभिः इति चि+घञ् करणे=कायः by (च-क)- ('निवासचित्ति &c.—३।३।४१). पूर्व implies a certain part (अवयव) of the body, hence एकदेशी समासः (पूर्व कायस्य) by 'पूर्वाग्नर—(2. 2. 1), and this bars पठनीत् ।

7. कीर्णवर्त्मा—"The path is strewn", but the compound does not mention with which the path is strewn, and the सापेक्ष word दर्भे. is left uncompounded. This is faulty. दर्भेः should have been first compounded with 'कीर्ण.' and then with 'वर्त्मन्' giving the form दर्भ-कीर्ण-वर्त्मा, but this sort of uses is allowed if the meaning is 'गमक' i.e. easily understood.

("सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात् समासः"). Read—सापेक्षे प्रत्ययो न स्यात्, समासो वा कथञ्चन । सापेक्ष तन् विजानीयात् असमस्त-विशेषणम् ॥ विशेषणान्यसापेक्षे न समासो विशेषणैः । तैरेवोभ्युत्थिताकाङ्क्षे न समासो निवर्तते ॥" Also

'प्रतियोगि-पदादन्यद् यदन्यत् कारकादापि । वृत्ति-शब्दकदेशस्य सम्बन्धस्तेन नेष्यते ॥ तरुण्यो वृषलीभार्यः, प्रवीरं पुत्रकाम्यति । ऋद्धस्य राज-मातङ्गा इति न स्पृ. प्रयुक्तयः । चंद्रस्य दास-भार्येयं, लुन-चक्रो ग्यो मया । शरैः शातित-पन्नोऽयं वृक्षादिति सता मनम् ॥"—The gist is that no एकदशान्वय (i.e. गमकत्व) is valid unless the relation between the separated word (दर्भेः) and one of the compounded words (कीर्ण) is either of प्रतियोगिपद (i.e. शेषे पठनी), or that of Kāraka.

Here the relation being one of Kārakas (i.e. करण), गमकत्व is justified. Vide Ra. I. 15 ; XIII. 25 ; XIV. 25 ; II. 27 Bk. I. 11 ; Rat. I. 7 ; (228, n1).

8. अवलीढः—अव+

लिह् + क्त कर्मणि अवलीढाः तैः—Eaten ; ('होङ्कः,' 8. 2. 31.) इति हस्य
 ढत्वम् । 9. प्लुतःषाब्—'प्लु' means to swim, so owing to
 continuous and long boundings of the stag, his feet
 remaining more in the sky and skimming the ground hardly
 touched it, so it appeared that they were swimming through
 the air. "अमन्योच्च परानीकमप्लोष्ट च निरङ्कुशः"—BK. XV. 46.
 उदग्रः—High, lofty. Vide Ra. II. 53 ; IV. 22 ; VI. 32.

Remark :—This stanza is quoted by KPr as an instance of
 भयानक-रस । There are दुःश्रवत्व-दोष owing to 'उर्व्याम्', and
 'वाच्यानभिधान-दोष' as (समुच्चयार्थक) 'च' has not been used after
 'उर्व्याम्' । "याति भूमौ च किञ्चित्" इति पाठे तयोः समाधानम्—HS.

Text :—सूतः—आयुष्मन्, उद्घातिनी' भूमिरिति मया रश्मि-संयमना' द्रव्यस्य
 मन्दीकृतो' वेगः । तेन मृग एव विप्रकृष्टान्तरः' । सम्प्रति सम-देश-वर्तिनस्ते
 न दुरासवो' भविष्यति ।

Charioteer—O Long-lived Sir, the ground being undulatory¹
 I have lessened² the speed of the car, by² tightening the reins.²
 Hence the distance¹ of the deer (*from us*) has become very
 great.¹ Now that you are on even ground, it will not be
 difficult⁵ to overtake⁵ him.

V. L.—'उद्घातिनी'—R. V. B. 'उत्खानिनी'—M. S. R has 'संवृत्तः'
 after 'विप्रकृष्टान्तरः' । 'समदेशवर्तिनस्ते'—R. V. M. S. 'समदेशवर्ती न
 ने'—B. P. HS.

राजा—तेन हि मुच्यन्तामभोषवः' ।

King—Then do slacken the reins.¹

सूतइति—अस्मिन् प्रदेशे 'भूमिः उद्घातिनी' स्खलन-योग्या ('उद्घातः कथ्यते
 पाद-स्खलने समुपक्रमे' इति विश्वः, तत्र मत्वर्थीय इति) क्वचित् उन्नता क्वचित् अव-
 नता इत्यर्थः । 'इति' हेतोः मया 'रश्मीनां' प्रग्रहाणां । ('रश्मिः पुमान् दीधितौ स्यान्
 पश्म-प्रग्रहयोरपि' इति मेदिनी) 'संयमनात्' आकर्षणात् 'रथस्य वेगः मन्दीकृतः
 अल्पीकृतः तेन' हेतुना 'एष मृगः विप्रकृष्टम्' अतिदूरं ('नेदिष्टमल्लिकतमं, स्याद् दूरं

विप्रकृष्टकम्' इत्यमरः) 'अन्तरं' देशाऽवकाश-रूप यस्य तादृशः सवृत्तः । भवतः सकाशात् मृगस्य व्यवधानम् अतिमहत् जातमित्यर्थः । 'समे' उद्धात-रहिते देशे 'वर्तते' यः तथाविधस्य 'ते' तव सम्बन्धे 'दुरासदो खल्' दुष्प्रापः 'न भविष्यति' ('न लोका-व्यय-निष्ठा-खलर्थ-ऽतृणाम्' (२।३।६९) इति निषेधात्, अत्र शेषे षष्ठी ।) राजेति—'तेन हि तस्मात् हेतोः 'अभीषवः' रश्मयः ('अभीषुः प्रग्रहे रश्मौ' इति मेदिन्य-मरौ । 'अभीषुः' इत्यापि साधु, छन्दसि-अस्य बहुवचन-प्रयोगात्) 'मुच्यन्ता शिथिलीत्रि यन्नाम्' इति ।

10a.—1. उद्धातिनी—Bumpy, उद्धात -- stumbling of feet, (Com.)—jolting, Ra. II. 72 ; VS. II. 28] + इनि or उत् + हन् । णिनि ताच्छील्ये, स्त्रिया ङीप् (3. 2. 78) मन्दीकृतः—'चिव' actually comes when the change is real and not metaphorical. This is the intention of Lord Pāṇini. Vide (3. 1. 76). 2 सम-देशवर्तिन स्ते—Is to be preferred, as the reading of (B) gives the stag scope enough for occupying the even ground which but increases the distance, while with the former reading the king gets the advantage. (B) may be justified, if सम-देशवर्ती refers to the king's chariot and 'ते' (indeclinable) is explained as 'त्वया' । Cf. 'ते-मे' शब्दो निपातेप्—KSV. V. 2. 9 i.e., the indeclinables 'ते' and 'मे' mean 'त्वया' and 'मया' । Hence construe thus—'सम्प्रति यत्र' तव गच्छ सम-देशवर्ती' अत्र म मृग 'न ते' (त्वया) 'दृगमद-भविष्यति' । ते (न दृग-मद) —शेषे षष्ठी-सर्वाश्रय कारक-उभया प्रतिषेध शेषे षष्ठी तु स्यादेव —SK 627

Text : सूतः—यथाज्ञापयत्यायुष्मान् । (रथवेगं निरूपय) आयुष्मान्, पश्य पश्य— मुक्तेषु' रश्मिषु निरायत-पूर्व-काया वमन्तिलका निष्कम्प-चामर-शिखा निभूतोर्ध्व-कर्णाः' (त भ ज ज ग ग) आत्मोद्धर्तारपि रजोभिरलङ्घनीया' धावन्त्यमी मृग-जवाक्षमयेव' रथ्याः' ॥८॥

^Charioteer—As the long-lived Sir commands. (*Gesticulating speed of the car*). Behold, long-lived Sir, behold. (The reins being loosened,¹ the horses⁶ with² their fore-frames fully out-

stretched,² with their yak-tail-crests (*on their heads*) motionless, and their ears erect³ and still³, and not⁴ outflung even by the dust⁴ raised by themselves,⁴ are galloping, as if jealous⁵ of the speed of the antelope.⁵ (8).)

V. L. - 'यथा- B. 'यत्- R. V. M. The last three lines occur in B. P thus - 'स्वेयामपि प्रसरतां रजमामलङ्घ्याः । निष्कम्प-चामर शिखाञ्च्युतकर्णभङ्गा धावन्ति वर्तन्ति तर्गन्ति तु वाजिनस्ते ॥ [* * * These steeds gallop on the road, nay (I think) they swim along.]

सूत इति—'गन्धर्वेण निरूप्य' हस्त-पादादि-मञ्चालनेन नाटयित्वा इति कवि-वचनम् । 'पश्य-पश्य' इति विस्मये द्विरुक्तम् ('विवादे विमये हर्षे खेदे दैन्येऽवधारणे । प्रमादने सभ्रमे च द्विस्त्रिभ्यो न दुष्यति' इति) । मुक्तेऽिविति—'गर्भपु' प्रप्रतेषु 'तृत्तपु' शिथिलीनेषु ('यस्य च भावेन भाव-लक्षणम्'—२।३।३७ इति मान्सी) 'अर्मा रथ्याः' रथ-वाहका अथवा ('तद्वर्तते' रथयुगप्रासङ्गम्—४-४-७६) इति यत्, 'गन्धर्व-वांटा रथस्य य.' इत्यमरः । भृगस्य पलायमान-हृग्निम्य 'जवः' वेग ('जवावेगवति त्रिषु : पलिङ्गन्तु भवेत् वेगे चाद्रुप्ये जवा मता' इति मेदिनी) तस्मिन् 'अक्षमया' ईर्ष्याया सादम् अगमनतया उत यावत् 'इव' (इति हेतूत्प्रेक्षा) । ('ईर्ष्या अक्षमा' इति क्रुध-द्रोहेर्या—(१।४।३७) इति सूत्र-व्याख्याया दीक्षितः) । 'नि शेषेण आयत' विस्तारितः 'पूर्वकाय' येषां तादृशाः । 'निष्कम्पाः' स्थिराः (अति-वेगात् कम्पो न लक्ष्यते) 'चामराणां' चमराभ्य-मृग-विशेषाणां पुच्छ-लोम-निर्मित-व्यजन-विशेषाणां शोभाय शिरसि वद्धानां 'शिखा' अग्रभागा येषां तादृशाः । ('चामरा चामर व्याल-व्यजन रोम-गुच्छकम् इति रभसः) निभृतां 'निश्चला' ऊर्ध्वो उन्नमितौ च 'कर्णा' येषां तादृशाः । 'आर्माभि उद्धतै' उत्थापितैः 'अपि' ('नेम्युत्यतैस्तु मुतराम् इत्यपि-शब्दार्थः) 'रजाभिः' धूलिभिः, 'अलङ्घनीया' अनतिक्रमणीयाः गन्तः 'धावन्ति' । (इति सम्बन्धेऽपि असम्बन्ध-रूपाऽतिशयोक्तिः । विशेषण-चतुष्टयेन वेगा-निर्गता व्यज्यते । "निर्गयत-पदेन किमतिदीर्घं उत निर्धनादिवत् आयतत्वा-भावविशिष्टो बोद्धव्य इति संदेहात् सन्दिग्धता-दोषः । स तु "महायत-पूर्वकाया" इति पाठेन परिहार्य" इति सिद्धान्तवागीशाः । स्वभावो-क्तिरलंकारः । वृत्त्यनुप्रासश्च । वसन्तजलकावृत्तम् ।) ॥८॥

11n.-1. निरूप्य—Having gesticulated to create an impression of the speed of the car. In fact "chariot with horses" or a 'real deer' was left to the imagination of the audience,

and was never intended to be brought on the stage

2. निरायत-पूर्वकाया &c.—The four attributes indicate great speed of the steeds. 3. निष्कम्प-चामर &c.—चमर+अण् स्वार्थे 'प्रज्ञादिभ्यश्च' (5. 4. 38). Optionally 'चामरा' with टाप् (Com); चामर is a kind of fan made of the white bushy tail of 'chamara' (*Yak or Bos Grunniens*) and is used for whisking flies. It was in ancient times used by the king (Vide भोजराज-कृत-युक्ति-कल्पतरु) and was also placed as an ornament between the ears of the horses. Cf. 'चित्रारम्भ-विनिश्चलं हरिशिरस्यायामवच्चामरम्'—Vk 1. 4. 4. निभृत &c.—'निभृत' means विनीत (निभृत विनीत-प्राश्रिता समा' इत्यमर), and sometimes 'निर्जत' as in ('निभृत-निकुञ्जगृह गतया निशि रहसि'—GG; also 'still', "motionless" Cf. 'निभृत-द्विरेफ'—Ku. III 42; VI 2; MD II 7 अनिभृताः चञ्चलाः चपला—MN—therein K₁ III 60, XIII 66 M without citing any authority explains it as "ears turned backwards", and observes that this position will give least resistance to the wind. Most likely M was thinking of नभसा निभृतन्दुना तुलाम्' &c.—Ra. VIII. 15, where निभृत' means 'setting or falling downwards.' 5. आस्मोद्धते. &c.—Ra. I. 45; IV 71. The steeds were moving with such speed that they left the dusts raised by their hoofs far behind them before they could rise to the height of their backs. This also suggests that the wind was favourable. The wheels being behind the horses, the dusts raised by the wheels have been rightly overlooked by the poet. Cf. 'रजश्चाञ्चोद्धुत पतति पुग्नो नानुपतति'—PN III 2, ŚPB. XII. 12. 6. मृगजव &c.—'जव' means both 'speed' and 'speedy', in the latter sense it is derived with अच् (not अण्) in the कर्तृवाच्य (3. 1. 134) 7. रथ्या - रथ्य' means 'horse', but 'रथ्या' (Fem.). means 'path' Cf. Bengali—'राम्ना'। 88 Cf. -The idea with 'अनेन रथवेगेन पूर्व-प्रस्थितम् वैततेयमपि आगादयेयम्'—Vik 1.

राजा—सत्यमतीत्य हरितो हरींश्च वर्तन्ते बाजिनः । तथाहि—

दिखरिणी यदालोके^१ सूक्ष्मं व्रजति सहसा तद्विपुलताम्^२
 (यमन- यदद्वा^३ विच्छिन्नं भवति कृत-सन्धानमिव^४ तत् ।
 सभलग्) प्रकृत्या^५ यद्वक्त्रं तदपि सम-रेखं^६ नयनयोर्
 न मे दूरे किञ्चित् क्षणमपि न पार्श्वे रथ-जवात् ॥९॥
 सूत, पश्यं नं व्यापाद्यमानम् । (इति गर-सन्धान नाटयति) ।

King—In sooth, the horses are (*now*) outstripping the coursers of the Sun (*Harit*) and Indra (*Hari*). For, because of the speed of the car, that which is minute to the view¹ presently assumes magnitude,² that which is really³ disjointed seems at once to be joined⁴ together; that which is natura^{lly}⁵ bent appears straight⁶ to (*my*) eyes ; nothing remains afar nor anear even for a moment. (9)

Charioteer, see him being killed (*Gesticulates aiming of the shaft.*)

V. L.—‘यदद्वा’—B ‘यद्वे’—R.M.S. ‘यदन्तः’—V. ‘मे दूरे न पार्श्व’
 —R. B. M. S. ‘मे पार्श्वे’—‘न दूरे’—V.

राज्जेति—‘गन्तुम्’ उत्प्रेक्षा-द्योतकमिदम् । ‘वाजिनः’ मम अश्वाः [अवश्यं व्रजति । वज गतौ । ‘आवश्यकऽऽघमर्णयोः णिनिः’ [३।३।१७०] इति णिनिः ; यद्वा, वाजा वेगाः पक्षाः वा सन्ति अस्य इति इनिः (५।२।११५)]^१ ‘रितः’ सूर्याश्वान् (‘हरति तमः स्वभामा इनि हरित्’ इति यास्कः । ‘सूर्याश्वे वाताट-हरितौ समौ’ इति त्रिकाण्डशेषः), ‘हरीन्’ इन्द्राश्वान् (‘हरी इन्द्रस्य, हरित आत्स्यस्य’ इति निरुक्त-वचनात् ॥१।१५॥) ‘च अतीत्य’ वेगेन पराजित्य ‘वर्तन्ते’ । (‘अति-शब्दः प्रशंसायां प्रकर्षे लङ्घनेऽपि च’ इति विश्वः, अपि च ‘विक्रमाऽतिक्रमा-बुद्धि-भृशार्थाऽति-शयेष्विति.’ इति गणकारः) । ‘तथाहि’ तमेवार्थं जानीहि (‘सत्येन्यगण-परिपठितो धातु गंतो इति कातन्त्र-परिशिष्ट-टीकायां गोपीनाथपादाः) । यदिति—‘रथस्य जवात्’ वेगात् (हेत्वर्थे ५मी २।३।२७) ‘आलोके’ दर्शने (‘आलोकस्तु पुमान् द्योते दर्शने बन्दिभाषणे’ इति मेदिनी) ‘यत् सूक्ष्मम्’ अतिक्षुद्रं दृश्यते दूरत्वात्, ‘तत्’ वस्तु ‘सहसा’ अकस्मादेव, तस्मिन्नेव क्षणे इति यावत् । ‘विपुलतां’ पृथुलतां ‘व्रजति’ प्राप्नोति । समीपाऽऽगमनात् स्थूलं दृश्यते इत्यर्थः । (‘विपुलः पृथुलेऽगाधे मेरु-पश्चिम-भूधरे’ इति विश्व-मेदिन्यौ) । (‘सूक्ष्मं विपुलतां व्रजतीति’ इति विरोधा-भातालंकारः) (‘यत्’ वस्तु ‘अद्वा’ तत्त्वतः सत्यमित्यर्थः (‘विच्छिन्नं’ द्विधाभूतं

दृश्यते, 'तत्' वस्तु 'सहसा कृतं सन्धानं' संयोगः मेलनमिति यावत् यस्य तत् अवि-
भक्तम् 'इव भवति' प्रतिभाति इत्यर्थः। 'यत्' वृक्ष-विटपादिकं वस्तु 'प्रकृत्या'
स्वभावेनैव 'वक्रं' कुटिलं 'तदपि सहसा नयनयोः' सम्बन्धे एव न तु वस्तुतः 'समा'
तुल्या 'रेखा' यस्य तत् 'समरेखम्' ऋजु इत्यर्थः, प्रतीयते इति शेषः। (स्वभावो-
क्तिरलंकारः। उत्प्रेक्षा च) 'क्षणमपि' मुहूर्तमपि न 'किञ्चित्' किमपि वस्तु
'मे दूरे' ('दूरा-न्तिकाथः षष्ठ्यन्यतरस्याम्', [२।३।३४] इति षष्ठी, पक्षे ५मी)
तिष्ठति, 'न पार्श्वे' निकटे च तिष्ठति, रथ-जवस्तु दूरदृष्टं नेदयति, आमन्न च दव-
यति श्रुतितीति भावः ('पार्श्वोऽवयवभेदे स्याच्चक्रोपाय-समीपयोः' इति धरणिः)।
(यथासंख्यालङ्कारः। रथ-जवादिनि हेतुश्च। 'यदा यदेति' 'वति वतेति' नय नयो-
रिति छेकानुप्रासस्य वृत्त्यनुप्रासेन सह संसृष्टिः। ताभ्यां च सह श्रुत्यनुप्रासस्य
एकवाचकाऽनुप्रवेश-लक्षणः संकरः। अन्त्यपादे समुच्चयार्थकः 'च-कारः' 'वा-कारो' वा
वक्तव्यः, किन्तु नोक्तः, अतो वाच्यानभिधान-दोषः। स तु 'न दूरे किञ्चिद्वा
क्षणमपि न पार्श्वे रथजवात्' इति पाठेन समाधेयः। शिखरिणी वृत्तम्) ॥९॥
सूतेति—'व्यापाद्यमानं (व्यापूर्वात् णिजन्तात् पदधातोः कर्मणि भविष्यति ज्ञानच्)
(३. ३. १३१.) मया निहन्यमानम् हरिणमिति शेषः।

12n.—1. हरितः—Corresponding to the 'Greek Charites'.
Max Muller derives it from *चृ to shine*, Cf. ('घृणि घृन्') which he
says, has been replaced by हृ in Classical Sanskrit. Sāyaṇa
explains हरितः—as सूर्य-रश्मयः which are considered to be the seven
horses of the Sun (RV. 150, 8 ; 115, 4). Hence the sun is called
'हरिदश्च' (AK.) 2. हरीन्—Thousand horses of Indra. Cf. 'रथं हरि-
महस्र-युजंनिनाय'—Ra. XII. 103 ; also "त्वक्केश-वल्कि-रोमाणि सुवर्णाभानि
यस्य तु। हरि स्म वर्णतोऽश्वस्तु-पीत-कौशेय-सप्रभः"—Śālihotra. Vide Dr.
Wilson's RV. P. 7. note. (I. 16. 1 ; 101, 10 ; 52, 8.) and hence
Indra is called हरिहय ('जम्मभेदो हरिहयः स्वाराण् नमुन्नि-सूदनः'—AK),
also 'हरिवाहन' in Vik III ; R explains हरिन् as "green" ('पलाशो-
हरितोहरित्'—AK, and explains 'च' in the sense of अपि—
'चोऽप्यर्थे'. वेगेन सूर्याश्वा अपि एभिर्जिताः। अन्येषां का गणना इत्य-
पि-शब्दार्थः'. Cf. 'हर्गिभश्च वार्जिभिः'—Ra. III. 43. 3. तथाहि—
(Ra. I. 29). This brings forth reasons for the justification of
the exaggeration in मत्स्यम्। तथा (गती)+लोद् हि= तथाहि—

(Com.) 4. सहसा—(Ra. XII. 11.)—Goes with 2nd and 3rd lines also ; 'all on a sudden', hence it is suggestive of great speed. 5. अद्वा—तत्त्वतः—'तत्त्वे तु अद्वाञ्जमा द्वयम्,—AK.—'Which is really disconnected' ; अन्तः means मध्ये—Which is disconnected in the middle. The former seems to be preferable. 6. कृत-सन्धानम्—सहसा इति भावः । सम्—धा + ल्युट् भावे—सन्धानम्—Joining together. Ra. XII. 101 ; I. 11 *infra*. 7. पार्श्वे—प्रसूनां समूहः इति पर्शू + णस् by 'पर्श्वी णस् वक्तव्यः' (वा: ४।२।४३) ; [मित्त्वात् (१।४।१६) ; पदत्वेन भन्वाऽभावात् 'ओर्गणः' (६।४।१४६) इति न]—A collection of ribs in the part of the body below the armpit, hence side in general. 'पार्श्वमन्त्रिके । कक्षाधोऽवयवे चक्रोपान्ते पर्शुगणेऽपि च' इति ह्रमः । 8. न मे दूरे &c.—Cf the idea with 'अथ पुरुजवयोगाभेदयद् दूरसंस्थं द्रवयवतिरित्येण प्राप्तमूर्ध्वी-विभागम्'—BK. II. 55. This Śloka clearly testifies to Kāli's power of observation and delineation of natural phenomena. Now Cf this Śloka with 'द्रुमा धावन्तीव द्रत-गति-गति' &c.—Pratimā. III. 2.

Text : - (नेपथ्ये) भो भो राजन्, आश्रम-मृगोऽयं न हन्तव्यो, न हन्तव्यः ।

(In the tiring room)—Ho ! Ho ! King ! This stag belongs to the hermitage. It should not be killed, it should not be killed.

सूतः (आकर्ष्याऽवलोक्य च)—आयुष्मन्, अस्य खलु ते बाण-पथ-वर्तिनः कृष्ण-सारस्यान्तरे तपस्विन उपस्थिताः ।

Charioteer (*Hearing and observing*)—Long-lived Sir, (some) anchorites have come in between the antelope that is (*now*) within the range of your dart (*and yourself*).

राजा (मसम्भ्रमम्)—तेन हि प्रगृह्यन्तां वाजिनः ।

King—(*Distractedly*)—Then indeed let the horses be reined¹ in.

सूतः—तथा । (इति रथं स्थापयति) ।

Charioteer—As you command. (*Stops the car*).

V. L.—'बाणपथ'—V. M. 'बाण-पात'—R. B. S.

नेपथ्य इति । अप्रविष्टमेव यज्जवनिकान्तरे वदति नत् नेपथ्यम् इत्युच्यते ।

[अन्तरसन्धिश्चायम्, (Intermediate Junctures) प्रकृतार्थ-सूचकत्वेन । 'स्वप्नो दूतश्च लैलश्च नेपथ्योक्तिस्तथैव च । आकाश-वचनञ्चेति ज्ञेया ह्यन्तरसंध्य' इति मातृगुप्तपादाः] । 'मृगः अयं न हन्तव्य इत्यत्र संग्रमे द्विरुक्तिः । सूत इति । 'वाणस्य पन्थाः' 'वाणपथः' । ['ऋक्पुरब्धूः पथामानक्षे' (५।४।७४) इति ममा-सान्त-ग्रहणम्] तस्मिन् वर्तते यः तस्य, वाण-गोचरस्य 'कृष्णसारस्य अन्तरे' मध्ये ('अथ अन्तरेऽन्तरा । अन्तरेण तु मध्ये स्युः' इत्यमरः), 'तपस्विनः' तापसा ('तपः सहस्राभ्यां वीनीनी'—५।२।१०२) । राजेति । 'वाजिनः प्रगृह्यता', प्रग्रहाऽऽकर्षणेन स्थिरीक्रियन्ताम् । (प्र-पूर्वात् गृह्णाते कर्मणि लोट्) । अन्यथा वाण-पथ-वर्ति-तापसा अश्वे पिष्टाः स्युः ।

13n.—1. वाणपथ &c —The Samāsa is either with पथिन् (Com.) or with अकारान्त 'पथ' । Cf. 'वाटः पथश्च मार्गश्च'—Til-kaṇḍaśeṣa, and Sūvūticandra, 'त्वचि त्वन किरोपि स्यात् विरौ प्रोक्त पथः पथि' इति द्विरूपेण विश्वः । "पथेन गतवास्तेन राजा मृग-वधोन्सुकः' इति प्रयोगश्च"—Raghunātha. This indicates extreme proximity.

Text :—(ततः प्रविशति आत्मना-तृतीयो वैखानसः) । वैखानसः (हस्तमुद्यम्य))—राजन् आश्रम-मृगोऽयं न हन्तव्यो, न हन्तव्यः ।

न खलु न खलु वाणः सन्निपात्योऽयमस्मिन्
मूर्ध्नि मृग-शरीरे तुल-राशविवाग्निः ।
(न न म क्व वत हरिणकानां जीवितञ्चातिलो-
य य) क्व च निशित-निपाता वज्र-साराः शरास्ते ॥१०॥

श्लोक तुत् साधु कृत-सन्धानं प्रतिसंहर सायकम् ।
आर्त-त्राणाय वः शस्त्रं न प्रहर्तुमनागसि ॥११॥

(Then enter a hermit with two others) Hermit (Raising his hand.)—Oh ! King, the deer belongs to the hermitage, it should not be killed, it should not be killed. Not indeed this dart should be allowed to descend on the tender body of this fawn—not indeed to be allowed, like fire on down in masses Where, forsooth, is the existence¹ of these poor fawns all fickle,² and (ponder) where are your adamant⁴ shafts with keen³ tips³ ? (10)) Withdraw, therefore, your arrow that has been well-aimed. Your weapon is to protect the distressed and not to smite the innocent (11).

V. L.—‘मशिष्यो वैखानसः’—B. V ‘आत्मना-तृतीयो वैखानसः’—
R. M S —‘तूल’—B P HS ‘पुल्य’ S M ‘तन् साधु’—R V. M.
तन् आशु B. ‘व शम्भम्’—R B M ‘ते शम्भम्’ V R & S omit
SI 10.

ततइति । ‘तत्’ स्थापितं म्यन्दने इत्यर्थः । ‘आत्मना-तृतीयो’ द्वाभ्याम्
अन्याभ्या सह इत्यर्थः । [‘आत्मनञ्च’ (३।३।६), ‘पुण्ये इति वक्तव्यम्’ इति
तृतीयाया अलुक् ।] ‘वैखानस तापस (वैखानस वनेवासी वानप्रस्थश्च
तापस इति वैजयन्ती) । वैखानस इति । अस्य गङ्गात पाठ्यम् । (तदुक्तमादि-
भग्वे—“परिव्राण्मुनि-शाक्येषु तापस-ध्यात्रिणेषु च । द्विजा ये चैव लिङ्गस्था
गङ्गुत तेषु योजयेत्” ।) ‘हस्त’ दक्षिण-हस्तम् ‘उद्यम्य’ उत्तोल्य निषेधार्थमिति-
भावः । (‘राजन् इति ऋषिभिर्वाच्य’ इति भरतकोक्ते ‘राजन्’ इति संबुद्धिः) ।
नेति । ‘मृदुनि’ सुकोमले ‘अस्मिन् मृगशरीरे अयं बाणः’ साधुवृत्त-सधानः शरः
तूलाया राशौ समूहे ‘अग्निरिव’ (इति श्रौतोपमा) ‘न खलु न खलु सन्निपात्यः’
प्रयोजनव्यः । (खलु इत्यनुनये । अत्र सम्भवे प्रसादने वा द्विरावृत्तिः । ‘निषेध-
वाक्यालकारे जिज्ञासाऽनुनये खलु’ इत्यमरः ।) तत्र हेतुमाह क्वेति । ‘हरिणकानाम्’
अनुकम्पितानां हरिणानाम् (अनुकम्पाया हस्ते वा ।) ‘अतिलोलम् अतिचञ्चलं
‘जीवितञ्च’ जीवनञ्च (‘कृदभिहितो भावो द्रव्यवत् प्रकाशने’ इति) वन’ इति
निन्दाया (‘निन्दायां विगमये वन’ इति अभिधानरत्नमाला । ‘वन’ इति
अनुकम्पाया वा । ‘वनं खेदेऽनुकम्पायां हर्षे सवोधनेऽद्भुते’ इत्यजयः) ‘क्व’ कुत्र ।
निदिता तीक्ष्णा [‘शाच्छोरन्यतस्स्याम्’ (३।६।४१) शत इकारोऽन्तादेशः,
पक्षे ‘निशातः’] ‘निपाता’ अग्रभागा येषां तादृशा, ‘वज्रस्य सार इव ‘सारः’
बलं येषां ते ‘वज्रमारा’ अतिकठिना इत्यर्थः (इति लुप्तोपमा । ‘सारो बले
स्थिरांशे च’ इति मेदिनी) तथाविधा ‘ते शराश्च’ पुनः ‘क्व’ कुत्र (क्वेति वीप्सयो
महदन्तरसूचयति । विषमालङ्कारः । अर्थान्तरन्यासश्च । मालिनीवृत्तम् ॥१०॥
तदिति । ‘तत् तस्मात् अस्मिन् मृगे शरं निपातस्य अवैधत्वात् ‘साधु’ सम्यक्
‘कृतं सधानं’ धनुषि संयोजनं गम्य न्याविधं ‘मायकं’ बाणं प्रतिसहरं प्रत्यावृत्य
तूणीरं प्रापयेत्यर्थः । ‘व’ युष्माकं क्षात्रियाणां राज्ञा ‘शम्भम्’ आर्तानां पीडितानां
‘त्राणाय’ रक्षणाय (‘तादर्थ्यं चतुर्थी वाच्या’-वा १।४।४४ इति ४र्थी) अविवि-
मानम्, ‘आग’ अपराधः यस्य तस्मिन् अनागमि निरपराधे (‘पापाऽपराधयो
आगः’ इत्यमरः ।) ‘प्रहर्तुं’ (इति व्यतिरेकः । उभयविधेयं काव्यलिङ्गम् । अर्था-
न्तरन्यासश्च । साधु सधेति तर्तुशस्त्रेति छेक-श्रुत्यनुप्रासौ । “शत्रुमार्तं हि वः शस्त्र
न प्रहर्तुमनागसम्” इति पठित्वा प्रक्रमं भङ्गं बोधः समाधेयः । श्लोकोऽन्तम् ॥११॥)

14 —1. वैखानसः—ब्रह्मन् is called 'विखनस्' in the Bhāgavata. Cf. "न खलु गोपिकानन्दनो भवानखिलदेहिनामन्तरात्मदृक् । विखनसा-यितो विश्वगुप्तये सख उदेयिवान् सात्त्वतां कूले" ॥—10th. Skanda, Ch. 31 qtd. Kalpa. Hence विखनसः विखनसस्य वा इमे वैखानसाः । (4. 3. 120). —Those who have renounced the world for Brahman, hence ascetics Vide Rām. III. 6. 2. and Com. thereon, HD on गीतम-धर्मसूत्र Also Cf. 'पुष्प-मूल-फलैर्वापि केवलैर्वर्तयेत् सदा । कालपक्वैः स्वयं शीर्णैर्वैखानसमने स्थितः' ॥ 2. आत्मना-तृतीयः—With himself making the third. An अलुक् समासः (Com.) 'जनादन्तश्च आत्म-चतुर्थः'—अत्र आत्मा चतुर्थः यस्य इति बहुव्रीहिः—Prabhā. 'पाण्डवा मातृ-षष्ठाः'—Mahā. 'छाया-द्वितीयो नलः'—Nala. V. 25. वेदान् आख्यान-पञ्चमान्—Ibid. VI. 9. Cf. Gr. 'pe'mptes autos'—Thucydides I XI. VI ; Herodotus—I 15-50. तृतीय=त्रि-तीय पूरणार्थे - ('त्रि सम्प्रसारणञ्च'—५।३।५५) 3. (तूलराशौ) —(Oldest reading) is preferable to पुष्पराशौ, as तूल on account of its combustible nature, fits in well with the idea of fire. The idea of "putting fire to flower" is rare, while 'putting fire to तूल' is an extremely common expression in Sanskrit Literature. Cf. 'तन्मे दहति गात्राणि तूल-राशिमिवानलः'—Mahā. Vana. 141 ; 263 ; Viṣma. 88. 'अग्निं प्राप्य यथा सद्यः तूल-राशिर्विनश्यति'—DP XV ; PP III. 20. 80 ; 80. 5 ; VII. 82. 127 ; Rām. VI. 88. 7. Besides अतिलोलत्वम् fits very well with तूल । Some, however, prefer पुष्पराशौ as great impropriety of the act is brought out by comparing the deer in point of beauty and tenderness to a collection of flowers. अनेन तम्याऽतिकोमलत्वं ताडनाजर्हत्वं च सूचितम् । The great poet Ravindranātha seems to prefer this reading Cf. "मृदु ए मृग देहे मेरो ना शर । आगुन देवे के हे फुले पर" । (सङ्कलन) —P. 114. 4 खलु—Signifies entreaty. 5 वत—Implies censure or entreaty. (Com.). 6 निशित —&c.—नि+शो+क्त कर्मणि—निशितः or निशातः (Com.). निपातः करणे घञ्—The edges. 7. बज्रसाराः—(उष्ट्रमुख-वत् उत्तर-गद-लोपी बहुव्रीहिः) । बज्र implies that the king's power is equal to that of Indra. 'अस्याधिग्ये धनुषि विजयं पौरुहते च बज्रे'—II. 15. Infra. 8. क्व-क्व—An instance of विषमालंकारः ।

The double use of the particle (क्व) is frequently employed to express vast disparity between two things and ideas. Cf. 'क्व सूर्यप्रभवां वश. क्व चाल्पविषया मति.'—Ra. I. 2 ; 'भाष्यान्धिः क्वातिगम्भीरः क्वाह मन्दमतिस्ततः'—KT ; MD. I. 5 ; Ku. V. 4 ; Ki. I. 6 ; VI. 44 ; Māla. III. 2 ; Śak. II. 18 ; प्रतिमंहर—Withdraw. Śak. VI 4 ; Mahā. Vana. 772 ; Ra. III. 64 ; (225n. 5). 9. वः शस्त्रं—This is to remind the king of the past practice of his ancestors. आनं-त्राणाय —(To shield the distressed)—Not a case of तुमर्थे ऽर्थी—Vide (51n. 3.) Cf. "क्षनान् किल त्रायत इत्युदग्रः क्षत्रस्य शब्दो भुवनेषु रूढ."— Ra. II. 53. "परित्राणाय साधूनाम्"—Gītā. II 3. 10. अनागमि—वित्रशया त्मी specially with roots like अस्, क्षिप्, मुच् &c. —On such cases Hari remarks —'अनेक-शक्ति-युक्तस्य विश्वस्य अनेक-कर्मणः । सर्वदा संध्या भावान् क्वचित् किञ्चित् विवक्ष्यते ॥" Cf. "रुद्रौजसा न प्रहृतं त्वराज्याम्"—Ra. II 54 ; VII. 59 ; IX 58.

Text :—राजा—एष प्रतिसहृतः (उति यथाक्त करोति) ।

King —Here, it is withdrawn (*Does as said*).

वैखानसः—सबृशमेतत् पुरु-वंश-प्रदीपस्य भवतः ।

श्लोक (जन्म यस्य पुरोवंशे युक्त-रूपमिदं' तव ।

पुत्रमेवंगुणोपेतं चक्रवर्तिनं माप्नुहि) ॥१२॥

Hermit—This is highly becoming of you, the light of the Puru's race. This is extremely¹ befitting¹ you, whose birth is in the dynasty of Puru. May you get a son possessing like virtues and lording² over the whole world² (12).

राजा (सप्रणामम्)—प्रतिगृहीतम् । King (*Bowing*)—Accepted. 'राजंति—'एष' 'प्रतिमंहतः' अविलम्बेन तूणीरे स्थापित इत्यर्थः । वैखेति—'पुरो' ययानेः पुत्रस्य यो 'वशः' तस्य यः 'प्रदीपः' यशसा वीर्येण च प्रदीपवत् उदीपकः । तस्य 'भवत एतत्' ऋषि-वाक्यात् शरस्य प्रतिसंहरणम् 'सबृश' युक्तम् । जन्मेति—'यस्य ते पुरोः' तदाह्यस्य राजर्षेः वशे जन्म तस्य 'तव इदं' ब्राह्मणा-अनुवर्तित्वं 'युक्त-रूपम्' अतिशयेन युक्त ['प्रशंसाया रूपम्' (५।३।६६) इति रूपम् ; युक्त-रूपात्वे प्रथम-वरणार्थ-हेतुत्वोपादानात् काव्यलिङ्गम्] 'एवं' ईदृशैः विनयादिभिः 'गुणैः उपेतम्' अन्वित 'चक्रवर्तिनं' सार्वभौमं ('चक्रवर्ती सार्वभौम' इत्यमरः, अपि च,

‘सर्वेभ्यः क्षितिपालेभ्यः नित्यं गृह्णाति वे करम् । म सम्प्राडिति विज्ञेयश्चक्रवर्ती स एव हि” इति चण्डेश्वरः) ॥ ‘पुत्रम् आप्नुहि’ लभस्व । (श्लोकः छन्दः) ॥१२॥

15n.—1 प्रतिसंहृतः &c—Instantaneous (एषः) withdrawal of arrow by the king who is about to kill his much coveted deer, is indicative of his great strength of mind and control of passion.

(15n. 3). सदृशम्—“वाच्यलिङ्गा समस्तुल्यं सदृशं सदृशं सदृक्”—A. (कञ्, क्विन् क्स,—३।२।६०). Cf. ‘सदृशमिदं सोम-वश-प्रदीपस्य’—Vik. 1.

2. पुरु-वंश-प्रवीपस्य—Cf. ‘कुल-प्रदीपो नृपतिं दिलीप’ Ra VI. 74. Puru, son of Yayāti, was imprecated by Śukrācārya to be old in his youth but was allowed, after a great deal of importunities, to transfer his infirmities to any one of his five sons who would take it. Only Puru consented to take his decrepitude. After a thousand years Puru was given back his youth and Yayāti conferred upon him a boon that he would be the ancestor of a famous royal dynasty. Act IV. 7 *infra*. युक्त-रूपम् (Extremely befitting)—BC. X. 165.—Cf. ‘दृष्ट-रूपम्’ Maha Karna 86 ; 46 ; ‘क्रुद्ध-रूप’—Drona, 139. 3 “प्रशमन् त्रैयाकरण “त्रैयाकरण-रूपः” छात्र-रूपः । वृषल-रूपोऽयं यः पलाण्डुना मुग्धा पिबति । चौर-रूपोऽयं यः अक्षयोरपाञ्चनं हरति ॥ “तिङ्न्तात्—प्रशमन् पचति— पचति-रूपम् । प्रशमन् पचन्ति पचन्ति-रूपम् । क्रीवन् लोक-प्रयागात्” Prabhā पुत्रम् &c.—

“पुनति” “पूयते” वा पूज् (पवने) + क्व by पुवाङ्स्वश्च -Unādi, 614 ; or पुत्—त्रै + क् कर्त्तरि - पुत्र (3. 2. 4.)—‘पुत्रात्मनो नृकात् यग्मान् त्रायते पितरं सुतः । तस्मात् पुत्र इत प्रोक्तः स्वयमेव स्वयम्भुवा’ PP. III. Cf. ‘पुत्र लभस्वाऽऽत्मगुणानुरूपम्’—Ra V 34. The birth of सर्वदमन is hinted very ingeniously here as the आशीर्वाद of a Brahmin must be fulfilled. (Vide 133n. 6.) 4. चक्रवर्तिनम्—‘चक्रे’ भूचक्रे गजमण्डले वा वर्तिन् शीलमस्य इति ताच्छीन्ये णिनि । “अतिरक्तः करो यस्य प्रथिताऽङ्गुलिद्वौ मृदुः । चापाऽङ्गु गांश्चिकितो यस्य चक्रवर्ती भवेद् ध्रुवम्” —A paramount lord of the earth. Ra. IX. 15. Duṣyanta’s son सर्वदमन (भरत), the twentieth king from Puru was one of the Seven चक्रवर्तीः. Cf. ‘भरताऽर्जुन—मान्धातृ-भगीरथ-युधिष्ठिराः । सगरो नहुषश्चैव सप्तैते चक्रवर्तिनः’ ॥ (244n. I.)

Remark —Our poet is very particular about the rules of Prosody. He is ready to misspell a word for the sake of metre. In Ku IV 16 he has 'रति-दूतिपदेषु कोकिलाम्'—where दूति has been used for दूती' evidently for the sake of metre (Cf. "अपि 'भाष मष' ' कुर्यात् छन्दोभङ्गे त्यजेद् गिरम्') । 'पुरु' (of Sl. 12 has been used as 'पूरु' in 'सैव पूरुमवाप्नुहि"—IV. 7 *infid* , evidently for the sake of metre

Text वंखानम —राजन्, समिदाहरणाय प्रस्थिता वयम् । एष खलु काश्यपस्य कुलपनेरनुमालिनी-तीर्णमाश्रमो दृश्यते । न चेदन्य-कार्याऽतिपातः प्रविश्य प्रतिगृह्यतामतिथेय सत्कारः । अपिच—

आर्या
(12.18) रम्यास्तपोधनाना प्रतिहत-विघ्नाः क्रियाः समवलोक्य ।
(12 15) जास्यसि कियद्भुजो मे रक्षति मौर्वी-किणाङ्क इति ॥१३॥

Hermit Oh king we are out in quest of faggots . yonder on the banks of the Malini is seen the hermitage of Kāśyapa, the patriarchal sage (*lit the teacher and supporter of ten thousand disciples*) . If other¹ duties¹ are not transgressed,¹ deign to enter (*it*) and accept the hospitality due to guests . Moreover Surveying the sacrifices of the ascetics performed without (*am*) let and (*therefore*) pleasant, you will perceive how (*efficiently*) your arm scared by the bowstring, protects (*the people*) (13)

V I कण्वस्य R B M S. काश्यपस्य - V उपमादिनी'
only M मन्त्र for कुलपत'—M

वंखानम इति । समिदा यज्ञ साधनानाम् आहरणाय सग्रहाथ वयं प्रस्थिता' (कर्त्तरि क्त -(२।४।३०) । अनुमालिनीतीरं ('यस्य चायाम्' (२।१।१६) इति अव्ययीभावः । तीर-दध्य-मदश-दध्यपिलक्षित इत्यर्थः, यत्र विभक्त्यर्थः अव्ययीभावः 'तृतीया-सप्तम्यार्बहुलम्' (२।४।८३) इति पक्षे अम्भावो न स्यात्, तत्राक्षरे अनुमालिनीतीरे इत्येव स्यात्) कुलपत बहुविध्य-पापकर्म मुनि-कुले-श्वरस्य (तथाचोक्त पाद्ये, आचार्या बहु-विध्याणां मुनीनामयणीस्तु यः । व्रत-यज्ञादि कर्मादयः सर्वे कुलपतिः स्मृतः) काश्यपस्य कण्वस्य । 'चेत्' यदि 'अन्यस्य कार्यस्य अनिपातः अतिक्रमः राजकार्यस्य क्षति इत्यर्थः ('पर्ययोऽतिव्रम-स्तस्मिन्ननिपातः उपात्य' इत्यमरः) 'आतिथेय' अतिथि-योग्य 'सन्निहार अभ्यर्थना

‘प्रतिगृह्यता’ स्त्रीक्रियताम् । (‘वैखानसः—राजन् समिदाहरणाय’— इत्यादिना ‘सत्कार’—इत्यन्तेन ‘उल्लेखः’ नाम नाट्यालंकारः उपक्षिप्तः, नल्लक्षणं यथा दर्पणे ‘कार्यदर्शक उल्लेखः’ ।) रम्या इति ॥ ‘तपोधनानां वैखानसानां प्रतिहताः’ निवारिताः ‘विघ्नाः’ अन्तरायाः यासां ताः, अतएव ‘रम्याः’ ‘क्रियाः’ यागादिकर्माणि । आरम्भ-शिक्षा-देवतादि-पूजनं संप्रधारणम् अर्थानां विवाग्चेष्टा च, अतएव बहवचनम् । (तथा चोक्तममरेण—‘आरम्भो निष्कृतिः शिक्षा पूजनं सम्प्रधारणम् । उपायः कर्म चेष्टा च विकित्सा च नव क्रियाः ॥’) ‘ममवलोक्य’ स्वयं सम्यक् दृष्ट्वा न तु चारमुखेण, “चारैः पश्यन्ति राजानः” इति भारतवचनात् । मूर्वातृण-विशेषः । तस्या विकारः इति ‘मोर्वी’ ज्या इत्यर्थः. (‘मोर्वी’ ज्या शिञ्जनी गुणः’ इत्यमरः । ‘अवयवे च. पाण्यौ-पधि-वृक्षेभ्यः’ (४।३।१३५) उति अण् । (स्त्रियामीप्) तस्या ‘किण’ ज्याघात-चिह्नं (‘किण युष्क-त्रणेत्री च’ इति त्रिकाण्डशेषः) स एव ‘अङ्क’ भूषणम् (‘अङ्कः भूषण-रक्षमम्’ उति हैम) यस्य तादृशः ‘मे भुजः’ (एकवचनेन पराजनेपेक्षत्वं ध्वनितम्) ‘गम्यन्’ [नि गृह्णात् परिमाणाय वतुप् । ‘किमिदंभ्या, वा घ (५।२.५०) उति वस्य घादेराश्च ७।१।२] कि परिमाण ‘रञ्जति इति’ अति ‘जास्यान’ (१७४३) (पूर्वाधेः परिकरालंकारः । वृत्त्यनुप्रास-श्रुत्यनुप्रासौ । ‘किणाङ्क’ इति पुनरुक्तवदाभासः । काव्यलिङ्गमपि । अत्र जप्तिर्नाम नाट्य-लक्षणम् । तथा च दर्पणे ‘जप्तिः केनचिदंशेन किञ्चिद् यवानुमीयते’ । आर्पा जातिः) ॥१॥

16n.—1. समिदाहरणाय &c मन्त्र-उत्थं विवृत् समित् (f)
Faggots. Ra. I. 49 ; XIV 70 समिदाहरणं वर्णिगु इत्यर्थः । Hence
४र्थो by ‘क्रियार्थोपपदस्य च कर्मणि स्थानिनः’ (2 3. 14), or तादर्थ्ये ४र्थी
Don’t say ‘नुमर्थ-च भाववचनात्’ इति ४र्थी, for reasons read (51n. 1).
Mark how ingeniously our poet takes away the hermits with
the plea of collecting faggots, thus giving the king an opportunity
of entering the hermitage and also of meeting Śakuntalā
alone. 2. काश्यपस्य—The disciples do not say ‘कण्वस्य’ (R), for
reasons vide (82n.8), कुल्पते:—“मनीनां दश-साहस्रं योऽन्न-दानादि-पोषणात् ।
अध्यापयति विप्रर्षिरसौ कुल्पतिः स्मृतः”—Qtd. R ; (also Com.). 3.
आतिथेयः सत्कारः—अतः गच्छति इति अतिथिः—अन् + इथिन्—U. 450.
Lit. one who is habitually an itinerant. Or, अविद्यमाना तिथिः
यस्य—(Parāśara I. 42.)—who comes without any previous notice—

“यस्य न ज्ञायते नाम न च गात्र न च स्थितिः । अकस्मात् गृहमायाति सोऽतिथिः कथ्यते बुधैः ॥ एकरात्रिन्तु निवसेन् अतिथिः गृहिणो गृहम् । अत ऊर्ध्वं निवसेन् सः अभ्यागतः प्रकीर्तितः ॥” Also MS. III. 102 ; Nirukta IV. 5. अतिथि+ढञ् (by ‘पथ्यातिथिः वसति-स्वपते ढञ्’—4. 4. 104) = आतिथ्येयः ; सत्कारः—‘सत्’ (आदराथे अव्ययम्) + कृ + घञ् कर्मणि भावे वा । गतिममासः । For सत् is a गति by ‘आदरा-नादरयोः सदमती’ (1.4.63.) 4. तपोधनानां—तपः एव धनमिव यस्य—KB. ‘तपः’ is not धनम् actually, but it is as dear as धनम् । 5. क्रियाः—For the force of the plural number see Com. 6. कियद् भुजो मे रक्षति &c.—Mark that indirect narration is absent in Sanskrit. ज्ञास्यसि—Opt. Atmp. Vide SK. 2743. मौर्वी-किणाङ्कः—Having a scar produced by the bowstring [made from the fibres of the मूर्वा plants (Aletris)]. ‘मौर्वी-जीवा-ग्ना गव्या-ज्या’—Dhananjaya. Cf. “ज्याधातु-प्रचिन-किणोल्बण-प्रकाण्ड” —Avimaraka. I. 8 ; Ra. 18, 48 ; 16. 84 ; Act III. 12, infra. “काण्ड-ज्या-किणाङ्कः”—VS. II. 27.

Text :—राजा—अपि सन्निहितोऽत्र कुलपतिः ?

King —Is the Patriarch present there ?

बैखानसः—इदानीमेव दुहितरं शकुन्तलाम् अतिथि-सत्काराय नियुज्य दैवमस्याः^१ प्रतिकूलं^२ शमयितुं^३ सोमतीर्थं गतः ।

Hermit —Having recently directed his daughter Śakuntalā to entertain guests, he has gone to Soma-tīrtha, with a view to appeasing^३ her forward^२ destiny.^१

राजा—भवतु, तामेव पश्यामि । सा खलु विदित-भक्तिं मां महर्षेः कथयिष्यति ।

King —Well, even her I will see. Surely she will speak of my devotion to the sage.

V. L. Dr. Burkhard has ‘प्रभास’ for ‘सोमतीर्थ’

राजेति ॥ ‘अपि’ इति प्रश्ने (‘गर्हा-समुच्चय-प्रश्न-शङ्का-संभावनास्वपि’ इत्यमरः) तपोवने ‘सन्निहितः’ ‘किं’ (सन्निहित इति दधातेः अविवक्षिते कर्मणि कर्तरि क्तः । ‘दधातेः हिः’ (७।४।४२) इति धा-धातोः स्थाने ‘हि-धातोः’ आदेशः) । बैखानस इति । ‘सत्काराय’ पूजायै (२।३।१४ इति कर्मणि ळर्थी) ‘नियुज्य’ (अनेन

मुनेर्जीवित-सर्वस्वत्व ध्वन्यते) 'अस्या' शकुन्तलाया 'प्रतिकूल' विपरीत क्रुद्धमित्यर्थं 'दैव' भाग्यम् 'शमयित्' तपसान्निवारयितु 'सामतीर्थ' प्रभाम-तीर्थम् (इति त्रिकाण्डशेषः) । राजेति ॥ भवतु इति अङ्गीकार-द्योतकमध्ययम् । ('अस्तु इति निषेधाज्मूयाजङ्गीकारयो । भवतु इति अस्तु-वत्' इति गणकारः) 'विदिता' ज्ञाता 'भक्ति' कण्वे अनुराग यस्य न विदित-भक्ति ('कर्म-साधनस्यैव भक्ति-शब्दस्य प्रियादिषु पाठात् भवानी-भक्ति- गिन्यादा कर्म-साधनत्वाद् पुनर्द्वाव-प्रतिषेधः । बृद्ध-भक्तिरित्यादौ तु भाव-साधनत्वात् पुनर्द्वाव-सिद्धि पूर्व-पदस्य उति मरस्वती-कण्ठाभरणे भोजराजः) मा मन्त्रे (विवक्षावशात् षाठी) 'कथयिष्यामि' विज्ञापयिष्यामि । (जन्म यस्य उन्त्यादिना 'ता द्रक्ष्यामि' इत्यन्तर्गतं मुखसन्ने 'उपश्लेषः' इति अङ्गम-गणक्षन्तम् । तच्छब्दोऽपि दर्पण—'काव्यार्थस्य समुत्पत्ति उपश्लेषः इति स्मृतः) ।

17n —1 दूहितर —Sak was given the charge of receiving the guests, in spite of the presence of so many learned disciples. This shows that she was the all-in-all of the sage's life. Besides merits that will accrue from the reception of guests may avert her adverse destiny (See next) नियुज्य (after assigning the duty) Generally युज् takes Locative of the object or purpose assigned Cf 'आश्रमधम नियुङ्क्त' धर्माधिकारे नियुक्तः, जालवाल-पूरणे नियुक्ता Intra, Ra V 29; MM 1.9, 2 दैवमस्याः प्रतिकूल &c Suggests that Sak though cursed by Durvāsā (Act IV) and forsaken by the king (Act V) will be reunited with him. Read प्रतिकूलनामुपगते हि विधौ विफलत्वमेतद् बहुसाधनता — ŚPB IX 6 (गम् + णिच्) gives शमयति and शामयति but with (उपसर्ग) only (प्र)शमयति— (60n 2) दैव means actions performed in previous birth 'पूर्व-जन्मकृतं कर्म तदैवम्' इति कथ्यते" Y. The reaction of दैव can both be diminished or increased Cf 'दैवं वर्धयितुं शस्य क्षयं कर्तुं मलीलया' BrP Also "प्रतिकूलं यथा दैवं पौरुषेण विहन्यते । मङ्गलान्तर-यस्मान्ता नित्यमुन्धान-शीलनाम् —MP, ŚPB IX 6. 3 सोमतीर्थं or प्रभामतीर्थम् (Com) is a place of pilgrimage in Kathiwar in western India, near the temple of Somanatha. Here 'Soma' was cured of consumption inflicted on him by the imprecation of Dakṣa. 'यत्र तात तपस्तेन

सोमेन मुमहात्मना । पञ्चवर्ष-महन्नाण एकपादेन तिष्ठति ॥—VhP. (After the sack of the temple of Somanātha by Sultan Mahmud, its beautiful gates were taken to Ghazni. Later on these gates were brought back from Ghazni by Lord Ellenborough's order in 1842 and are now to be seen in the arsenal at Agra). Our poet shows his foresightedness by keeping Kanva out of the hermitage ; for his absence not only helps Duṣyanta in the progress of his love-affair but also affords a chance for the demons to obstruct the sacrifices (Vide तत्रभवतः कण्वस्य महर्षेः असात्रिध्यान् &c.—Act. II.) in consequence of which the king who was at a loss to know how to reenter the hermitage to make further progress in his love-affair, was requested by the hermits to enter the hermitage for their chasusement. 4. पश्यामि—'वर्तमान-सामीप्ये वर्तमानवद् वा' (३।३।३३) इति भविष्यति ऋत् । 5. विदित-भक्ति—Sixteen words such as भक्ति, प्रिया, नाना, श्रान्ता, &c. form the प्रियादि group with which there can be no पवद्-भाव of the first members by स्त्रियाः पवद्, भाषित-पुस्काद् अनुक्त-समानाधिकरणे स्त्रियाम् अ-पूरणी-प्रियादिषु' (831). Bhoja opines that भक्ति of the प्रियादि class is derived with क्तिन् in the कर्मवाच्य when it means the object of worship, hence the rule of prohibition (in विदिता) does not apply as it is derived with क्तिन् in the भाववाच्य । 'भाव-वाच्य-साधिते तु पूर्वपदस्य पलिङ्गता स्यादेव'—Prabhā under 6. 3. 34. Vide (Com.) ; BD following KV (5. 2. 72) remarks,--'सामान्ये नपसकम् । दृढभक्ति यस्य स दृढभक्तिः'—831. 'अदाढ्य-निवृत्तिपदे दृढ-शब्दे लिङ-विशेषस्य अनपकारकत्वात् स्त्रीत्वम-विवक्षितमेव'—Nyāsakāta. 'दृढभक्तिरग्निरिति नपसक-पूर्वपदो बहुव्रीहिः'—गणव्याख्यानकारः । 'दृष्ट-शिष्यभक्तिः' Ra. II 40. 'निगतिशय-भक्ति' PN II. 14 ; MN. on 'दृढ-भक्तिरिति ज्येष्ठे'—Ra. XII 19. 'दृष्टभक्तिर्भवान्या'—MD. 39. "महर्षेः विवितभक्तिम्"—'सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात् समाम्' । (Vide 9n 7). For विद् read :-'वेत्ति सर्वाणि शास्त्राणि, यत्ते यस्य न विद्यते । विन्ते धर्मं मदा सद्भिः, तेषां पूजाञ्च विन्दति' KR. 25. महर्षेः कथयिष्यति—Note the use of इच्छी, Cf. 'आख्याहि भद्रे प्रियदर्शनस्य,' 'दर्दर-राजस्य विज्ञप्सम्'—PT "आर्यस्य निवेद्यते"—MR. "चारुदनस्य नाख्यास्यमि"—MK, I.

Text :—वैखानसः—साधयामस्तावत्^१ । (इति शशिष्यो निष्क्रान्तः) ।

Hermit—(So) we go¹ now. (*Exit with disciples*).

राजा—सूत, चोदयाऽश्वान्^१ । पुण्याश्रम-दर्शनेन आत्मानं पुनीमहे^१ ।

King—Charioteer, urge² the horses² on ; we shall sanctify³ ourselves with a sight of the hallowed (holy) hermitage.

सूतः—यथाज्ञापयत्यायुष्मान् । (इति भूयो रथवेगं निरूपयति) ।

Charioteer—As the long-lived Sir commands. (*Again notices the speed of the car*).

राजा—(समन्तादवलोक्य) सूत, अकथितोऽपि ज्ञायते एवायम् आभोगस्तपोवनस्येति ।

King—(*Looking around*) Charioteer, though not spoken to, these are indeed known as the environs of the penance grove.

सूतः—कथमिदं ? Charioteer—How is it ?

V. L.—‘आभोगः तपोवनस्य’—B.M.S. ‘आश्रमाभोगः—R. ‘आश्रम’ तपोवनस्य’—V. Some Mss. read ‘नोदय’ for ‘चोदय’ ।

वैखानस इति । ‘साधयामः’ गच्छामः (‘प्रायेण ण्यन्तकः साधिर्गमेः स्थाने युज्यते’ इति विश्वनाथः) ‘तावत्’ इति वाक्यालङ्कारे । राज्ञेति । ‘चोदय’ प्रेरय । ‘पुनीमहे’ पवित्रं कुर्महे । (विनयवचनमेतत् । नृपाणां नित्य-पुण्यत्व-श्रवणात्) । राज्ञेति । ‘अकथितोऽपि’ केनचित् अनिवेदितोऽपि ‘तपोवनस्य आभोगः’ पूर्णता मीमारम्भ इति यावत् (‘आभोगः वरुणच्छत्रे पूर्णता-यत्नयोरपि’ इति विश्व-मेदिन्यौ) । ‘इति ज्ञायते’ लक्षणानि सवीक्ष्य अनुमीयते ।

18a.—1. साधयामः—माध्+णिच् often in dramas means ‘to go’ (*Com.*), but Cf. Act V. 27 *infra* ; ‘अयि साधव माधयेप्सित स्मरणीया नमये वयं वयः’—*MC. II* 62. ‘साधयाम्यहमविघ्नमस्तु ते’—*Ra. XL. 91* ‘साधयामि गच्छामि’—*MN. “स्वस्ति भवते । साधयाम”*—*HC. III. 28* ; **2 चोदय—**The root चुद् (चुरादि उभयपदी) meaning “to drive” is extremely common in both Vedic and Classical Sanskrit. Cf. ‘यो रथस्य चोदिता’—*RV. II. 12. 6. MB. “ईडिस्तुति—चोदना-याच्ञासु दृष्टः प्रेरणे चापि वर्तते”*—(*M.Bh.*) “तं स्वस्थ चोदयन्तीव”—*BC. IV. 37. ‘चोदयति अश्वम्’*—*Vopadeva* ; ‘शिष्यान् समानीयाचार्यः

अर्थम् अचोदयत्—Mahā ; 'सञ्चोदयामास' 'शीघ्रं याहीति, सारथिम्'—
—Rām ; 'चोद्यमानः सिसृक्षया'—MS. I.75 ; 'गुणान् सर्वान् प्रचोदयन्'—
Ibid. III. 228, Kāli. has already used it several times.
'गत्रि-चोदिता'—KU. VIII. 60, 'तन्वोदितश्च* नृपतिः शशंस'—Ra. IX,
77 ; 'भनृचोदिताः'—XII. 59 ; 'चोदयन्त्य इव भागवं शिवाः'—XI 61 ; The
root नुद् (प्रेरणे) means the same thing and has also been used by
our poet. 'मन्दं-मन्दं नुदति पवनस्त्वाम्'—MD. 9 ; 'नोदयामास वासवः'—
KU.II. 29 'नोदयिता भव'—III 21 ; 'मारथि-प्रणोदितेन'—XV. 45. But
here 'चोदय' seems to be the genuine reading as in exactly similar
circumstances Kāli. writes—'सूत, ऐगानीं दिशं प्रति चोदय अश्वान् आशुग-
मनाय'—Vik. Act.I. पुण्याश्रमः&c.—The king is also considered always
to be पुण्य । Cf. 'पुण्यः महाब्रह्म-समूह-जुष्टः'—BK. I 4. 'भवद्विधा भागवता-
स्तीर्थीः सूता स्वयं प्रभां । तीर्थीकुर्वन्ति तीर्थानि स्वान्तःस्थेन गदभृता'—*Bhāgavata*.
I, hence the speech only bespeaks his modesty. 3. आभोग—आ+
भुज्—वज् भवे=आभोगः—'परिपूर्णता'—Ś.—Completion, hence by
लक्षणा the thing that completes i.e. extent, precincts ('गण्डाभोग'—
MD. 90 ; MM. IX. 16). 4. कथमिव—सूत is not a keen observer
like the king, hence he asks the kings to explain how he
could know that a hermitage was near by.

राजा—किं न पश्यति भवान् ? इह हि—

शार्दूल- नीवाराः^१ शुक्रगर्भ-कोटर-मुख-भ्रष्टा^२ स्तरूणामधः
त्रिकीर्णितं^३ प्रस्निग्धाः^४ क्वचिदिङ्गुली-फल-भिदः^५ सूच्यन्त एवोपलाः^६ ।
(ममजसत तग) विश्वासो-पगमाद-भिन्नगतयः^७ शब्दं सहन्ते मुगास्त
तोया-धार-पयाश्च वल्कल-शिला-निष्यन्द-रेखाऽङ्किताः^८ । १४।

King {What ! Don't you see by what? For here (in some places) beneath the trees are ^{by} wild rice^१ fallen^२ from the mouths of the tree-holes with parrots nestling within.^३ Somewhere (again) intensely^४ oily^५ (i.e. smooth) slabs of stones^६ are indicated^७ as being the cleavers of the fruits of 'Hermit's tree'.^८ The deer, by reason of their confidence (in man), brook the sounds of the car, without varying their gait ; and the paths to the pool are^७ marked with lines of the drippings from the fringes of bark-garments.)

सूतः—सर्वमुपपन्नम् । Charioteer—All this is true.

V. L.—‘शुक-गर्भ-कोटर’—R. V. M. S. ‘शुक-कोटराभक्’—B

नीवारा इति । अस्मिन् इत्यर्थे ‘इह’ (‘इदमो ह’ —५।३।१०) हि, ‘क्वचित्’ (इति वाक्य-चतुष्टये सवध्यते) कुत्रचित् भागे । ‘तरूणाम् अध’ तले शुका’ कीरा’ (‘शुको व्यास-सूते कीरे रावणस्य तु मन्त्रिणि । शिरीष पादपे पति, ग्रन्थ-पर्णे नपुसकम्’ इति मेदिनी) गर्भे अभ्यन्तरे येषां तथाविधानां (‘गड्वादे परा सप्तमी’, वा — २।३।३५ इति सप्तम्यन्तस्य पर-निपात) ‘काटराणां विवराणां मुखभ्यः भ्रष्टा गलितानि नीवारा’ दृश्यन्ते (इति क्रियासामान्य-योगात् न्यन-पद-बोधा-भावः । एवमन्य-वाक्येऽपि) । क्वचित् प्रस्निग्धा तल-सद्भावात् प्रकर्षेण मसृणा चिक्कणा (चिक्कण मरण स्निग्धम् इत्यमर) ‘उपला प्रतरा’ (‘उपल प्रस्नरे रन्ते शर्कराया तु योषिति इति मेदिनी) । ‘इड्-गुरी’ तापगतम् (इत्यमर) । तस्य फलानि भेत्त गालमेषाम् इति ‘एव सूच्यन्ते स्वयं जायन्ते, दृष्टौ आविर्भवन्ति इत्यर्थः । (‘मूच्यन्त इति कर्म-वर्तते’) । मृत्यु इड्-गुरी-फलानि पाषाणं भित्त्वा तैलं नि मार्यान्ति इति प्रसिद्धम् । अतः पाषाणानां तैलं लिप्तत्वात् इड्-गुरी-फलमिदं एव न दृश्यमानम् । तेन च आश्रमाऽऽभागत्वे दृष्टम् । क्वचित् अन्यत्र विश्वामस्य उपगम आजन्मत प्राप्ति इत्यर्थे तस्मात् विश्व-स्तत्वात् ‘अभिज्ञा आविष्टा यथापूर्वं गीतं सञ्चारं येषां त्राम-विवर्तितानां तथाविधा ‘मृगा शब्द रम्य घघ्रं वतिम् अथनपूर्वमपि सत्तु शृण्वन्ति न तु पठान्ते इत्यर्थः । क्वचित् च नाया धाराणां जलाशयानां पथानां (५।८।१) ‘वल्कलानां’ वृक्ष-वृक्ष-निर्मितानां मुनिवस्त्राणां शिखाभ्यः अन्तःस्थानां निर्यन्दानां (८।३।७२ प्रसृतजलानां या ग्या गारा ताभिः अङ्कितानि चिह्नितानि दृश्यन्तीति शेषः । (च-रार पूर्ववाक्य-नय-नये । स्वभावोक्तिः, क्रिया-समुच्चयालंकार काव्यलिङ्गश्च । वत्सनुप्रास श्रुत्यनुप्रासश्च । शार्दूलविक्रीडित छन्दः) । (१८) सूत इति । सर्वम् उपपन्नम् अग्नौ तपोऽनस्य आभाग इति यत् भवति उक्तं न युक्तियुक्तमेव इत्याशयः ।

19n.—1. नीवाराः—‘स्वयम् उत्पन्नत्वात् श्रेयिभिः न द्रीयन्ते ये न नीवारास्तृण-धान्यानि’—*Prahā* नि । वृ+घञ् कर्मणि-नीवारा (नी वृ धान्ये)—(3.3 48) ‘उपमगम्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्’ (6 3. 122) इति वीथिः । Cf. ‘धान्ये किम् ? नीवाराः (३।३।४८) कन्या’-Sk. 322। वृ (also व्रीड्) is variously conjugated Cf. ‘यो व्रीणाति जयश्रियं रणमन्त्रे’

धर्मं वृणीते अश्वरे । तेजोभिः जगदाऽऽवृणोति, वरति ज्ञातीन् यथार्हं धनैः ॥
 मन्कीनिञ्च वृणाति, यो वरयति क्षेमं, यशो व्रीयते, युद्धे वारयति द्विषो, नि-वरते
 निन्यं प्रजोपद्रवम्"—KR. II. 2. इङ्गुदी-फल-भिवः &c.—Ingudi is
 called *Nagelia Putrajiva* due to its supposed prolific efficacy.
 The hermits used its fruits for extracting oil for lamp and medicine.
 Cf. 'ता इङ्गुदी-स्नेहकृत-प्रदीपम्'—Ra. XIV.81. 'व्रण-विरोपणमिङ्गुदीनां'—
 Act IV 14. The stone-slabs are excessively oily with its fruits, and
 this fact suggests that a hermitage is near. प्रस्निग्धाः—here
 means 'oily' and not 'resplendent' as in "वनक-निकष-स्निग्धा सौदामिन्या"
 --MD. सूच्यन्ते (Reveal, indicate)—Ra. XVII 50. 3.—शब्दं सहन्ते
 is significant and corroborates the previous conjecture of the
 king. A little before a deer was running away at the sight of the
 king but here the case is reverse, as herds of deer are roaming
 freely and do not run away at the sight of men with rattling
 chariot. This shows that they are domesticated by some hermits.
 For such a sense of security from molestation is possible only
 in a hermitage. Cf. 'धुद्रान् न जक्षुर्हरिणान् मृगेन्द्रा विशद्वमे पक्षिगणैः
 समन्तात्'—BK II. 25 ; Ra. I. 50—53 ; JH. V. 4 ; VI. 6. 'इह
 मत्तमास्तोऽजभावाज्जहति व्यालमृगा ग्रेष् वृत्तिम्'—Ki. Also the
 description of आश्रम of Jāvālī, Kād. P 147 and कशग-वर्णना of
 Bhārara Chandra. For Conjugation of मृत्, Cf. साहयति आहवे
 श्रोम, सहति द्रविण-व्ययम् । अन्यायं सहते नामौ सह्यति क्षितिरक्षणे—
 KR. 31. 4. Onिष्यन्दः ; &c —नि+स्यन्द ; घञ् भावे—"निष्यन्द."
 -(Dropping of water). Opt. 'निस्यन्दः' by 'अनु-वि-पर्य-भि-निभ्यः स्यन्दते
 अप्राणिष' (8. 3 72). प्राण्य-प्राणि—समुदायेऽपि इति केचित् । अनुस्यन्दते
 (अनुष्यन्दते वा मत्सोदके । प्राणिषु षत्वं मा भूत्—उदके मत्सः अनुस्यन्दते'—
 —Prabhā. This Śloka is quoted by आनन्दवर्धन in his धन्यालोक ।
 उपपन्नम्—Gitā. II. 2 ; Act. II, before Śl. 14 infra.

Remark—Jimūta-vāhana in NN. and a ब्रह्मचारी in SV in a
 somewhat similar manner ascertained a certain place to be a
 penance-grove. Read "नायक, सम्यगुपलक्षितम् । तपोवनमेवेतत् । कुत ।
 वामोऽर्थं दययेव नातिपुण्यः कृतास्तरूपां त्वचो, मग्नालक्ष्यजरत्कमण्डलुरजः स्वच्छं

पयोर्नैर्जरं । दृश्यन्ते वृष्टितोज्झिताश्च वटुभिः मौञ्जघ्नं क्वचित् मेखला, नित्या-
कर्णतया शुकेन च पद साम्नामिदं पठ्यते'—NN. 1. 10 'अभितस्तपोवनेन
भवितव्यम् । विस्रब्धं हरिणाश्चरन्त्यचकिता देशागतप्रत्यया ' &c. —SV. I. 12.
After Śloka. 14, some Mss. read 'कुल्याम्भोभिः पवन-चपलैः शाखिनो
धौतमूला, भिन्नो रागः किसलय-हृद्यामाज्यधूमोद्गमेन । एते चार्वागुपवनभुवि-
च्छिन्नवर्भाङ्कु-रायां नष्टाशङ्का हरिण-शिखयो मन्दमन्दं चरन्ति' —(शार्दूलविकीटिन
छन्दः [The roots of the yonder (branching) trees are washed
by the waters of the dikes that are tremulous on account of
wind ; the glowing lustre of the fresh leaflets is dimmed by the
smoke rising from (the oblations of melted) ghee ; and here
in front, the little fawns are listlessly grazing without (any)
fear on the forest lawns where the sprouts of Darva (grass) have
been cropped] But this Śloka is rightly considered to be
spurious, as it does not suit the आमाण of a hermitage

Text :—राजा—(स्नोकमन्त्रं गत्वा) तपोवनं निवासिताम्परोधो' मा
भूत् । एतावत्येव रथं स्थापय यावदधतरामि ।

King —(*Advancing a little*) Let there be 'no disturbance' to
the denizens of the penance-wood. So stay the chariot here
that I may alight.

सूतः—धृताः प्रग्रहाः । अवतरत्वायुष्मान् ।

Charioteer —The reins² are held in. Let the long-lived Sir
get down.

राजा (अवतीर्य)—सूत, विनीत-वेषेण' प्रवेष्टव्यानि तपोवनानि नाम ।
इदं तावत् गृह्यताम् । (सूतस्य आभरणानि धनुश्च उपनीय) सूत, यावदाश्रम-
वासिनः प्रत्यवेक्ष्याहमुपावर्ते, तावदात्र-गृष्टाः⁴ क्रियन्तां वाजिनः ।

King —(*Alighting*) Charioteer, penance-woods should be
entered in a³ humble guise.³ This then, please hold (*Delivering
his ornaments and the bow to the charioteer*) Charioteer, by the
time I return after visiting the denizens of the hermitage, let
these steeds be made⁴ wet-backed with water.⁴

सूतः—स्था । (निष्क्रान्तः) ।

Charioteer—As your Majesty commands. (*Exit*).

V. L.—‘सूतस्य’—B. R. M. ‘सूताय’—V. ‘उपनीय’—M.S. ‘उपनीय’
‘अर्पयति’—B. R. V. ‘प्रवेष्टव्यानि’—B. R. M. V. S. ‘प्रवेष्ट्यानि’—
D. Dr.

राजेति । ‘स्तोकं’ स्वल्पं ‘अन्तरम्’ दूरं ‘गन्वा’ तपमः वनं ‘तपोवनम्’
(अश्व-वासादिवत् तादर्थ्यं षष्ठीममासः) तस्मिन् ये ‘निवमन्ति’ तपस्विनः
तेषां (कर्मणि षष्ठी) ‘उपरोधः’ पीडा ‘मां भूत्’ न भवतु इति हेतोः, ‘एतावति
एव’ इयति दूरे एव नात परम् । ‘यावत्’ इत्यवधारणे । राज्ञेति । ‘तपोवनानि
नाम’ (‘नाम कोपेऽभ्युपगमे विस्मये स्मरणेऽपि च । सम्भाव्य-कुत्सा-प्राकाश-
विकल्पोऽपि दृश्यते’ इति मेदिनी ॥ अतः अभ्युपगमे प्राकाशे वा नाम-शब्दः अत्र
प्रयुक्तः, यद्वा अभ्यस्तस्य आचारस्य स्मरणात् अत्र नामशब्दः स्मरणार्थं वर्तते) ।
(‘विनीते’ त्यादिना नीति-नामा नाट्यालंकार उक्तः । तल्लक्षणंतु दर्पणे—‘नीतिः
नाम्नेन वर्तनम्’) । ‘प्रत्यवेक्ष्य’ दृष्ट्वा । ‘उपावर्ते’ प्रत्यागच्छामि । ‘तावत्’
मदागमनपर्यन्तं ‘वाजिनः’ अश्वाः ‘आर्द्राणि’ जलमिक्तानि ‘पृष्ठानि’ येषां
नयोक्ताः । ‘क्रियन्ताम्’ अर्थान् अश्वानां श्रमाऽपनोदन विधेहि ।

20n.—1. उपरोध (Disturbance) &c.—‘मा भूत्’—‘लुङ्’ is used for
any tense. (here for future) by ‘माङ्लुङ्’ (3. 3. 175), and the
augment ‘अ’ (अभूत्) is prohibited by ‘न माङ् योगे’ (6. 4. 74). Cf.
‘मा भूत् आश्रमपीडंति परिमेयपुरःसरौ—Ra. 1. 37 ; V. 24 ; MM. I. 32.
2. विनीत-वेषेण—विनीत means शुद्ध i.e. not gaudy, plain.
This testifies to the great regard of the King for the feelings
of the anchorites. Cf. “तमाश्रमं जातपरिश्रमौ नावुपेत्य काले
मदशानुयात्री । राजर्धंमुत्सृज्य विनीत चेष्टावुपेतुर्भागव-धिष्णमेव ॥”—
—BC. IX ; 2 “विहाय वेष मदनानुरूपं संस्कार-योग्यं स वपुर्वभा—”
Ibid. IV. 38. “देवाभिगमने चैव मङ्गले नियमे स्थिते । वेषस्तत्रभवेत् शुद्धः
ये चान्ये प्रयतनराः ।” Also ‘विनीतवेषाऽऽभरणः पश्येत् कार्याणि कार्याणाम्’—
MS. VIII. 2. ‘काऽप्यभिख्या तयोरासीत् व्रजतोः शुद्ध-वेषयोः’—Ra. 1. 46 ;
PP. V. 15, 101. 3. नाम—It has the force of ‘स्वीकार’ or ‘स्मरण’
(admittance or remembrance of the injunction of the Scriptures or
of the practices of the great) or प्राकाश (as is well-known). 4. सूतस्य—
‘कथं रजकस्य वस्त्रं ददाति’, ‘राज्ञो दण्डं ददाति’, ‘अतः पृष्ठं ददाति’ ? अभि-
प्रेत्यर्थस्य अ-विवक्षितत्वात् यथा ‘मा प्रयच्छेऽवरे धनम्’—*Prabhd.* Hence शेषे

षष्ठी । 'दशमुवर्णान् अस्यैव प्रयच्छ'—MK. II. 5. आर्द्र-पृष्ठाः—Cf. 'सूत, एकान्ते विश्रामयाश्वान्'—PN. IV. बाजिनः—More than two horses may be gorgeous but quite unsuited for hunting in woods. 6. उपावर्ते—(Return)—लट् is used here for future tense by 'यावत् पुरा-निपातयोः लट्' (2783. Ra. VIII. 53).

Text :—राजा (परिक्रम्याऽवलोक्य च) इदमाश्रमद्वारम् । यावत् प्रविशामि । (प्रविश्य निमित्तं सूचयन्)

आर्या
(12. 18) शान्तं शिवमाश्रम-पदं, स्फुरति च बाहुः कुतः, फलमिहास्य
12. 15) अथवा भवितव्यानां द्वाराणि भवन्ति सर्वत्र ॥१५॥

King+(Walking and seeing). This is the door-way to the hermitage. I will go in. (Entering and showing an omen) {Peaceful¹ is the atmosphere of this hermitage and yet my (right) arm throbs.² Where is the possibility of its fruition here ? Or, things destined to be³, have doors everywhere. (15)¹¹

नेपथ्ये—इदो इदो सहीओ (इत इत मय्या) ।

(In the tring room)—This way, friends, this way

राजेति । 'राज' प्रवेशमार्गं । 'निमित्तं दक्षिण-हस्त-स्फुरण-स्य' सूचयन् अभिनीय आह इति (निमित्तं हेतु लक्षणां इत्यमरः) । शान्तेति । 'उद भया प्रविश्यमानम् आश्रम-पदम् आश्रमस्थानं (पद व्यवसिति—त्राण-स्थान-लक्षमाऽङ्घ्रि वस्तु पुं इत्यमरः) 'शान्तं' शम-प्रधानं ('वा शान्त-शान्त-पूर्ण-दन्त-स्पष्ट-च्छन्न-ज्ञप्ताः' ७।२।२७) इति माध्वः । पक्षे 'शमितम्' । अत्र कुत्रापि मासाग्निक-धर्मस्य प्रसरणे नास्ति इत्यर्थः । 'बाहुः' दक्षिणो मे भुजः 'च स्फुरति' स्पन्दते (अत्र च-शब्दः समञ्जस्य विरोधञ्च द्योतयति) 'उह' अत्राश्रमे 'अस्य' दक्षिण-बाहु-स्पन्दनस्य 'फट्' वर-स्त्रीलाभ-रूपं 'कुत' कथं सम्भवति, न कथमपि इत्यर्थः । (दक्षिण-बाहु-स्पन्दनं वर-स्त्री-लाभः स्यात् । तथा चोक्तमद्भुतमार्गरे—श्रामेन-भुज-स्पन्दः वर-स्त्री-लाभ-सूचकः इति) । 'अथवा' इत्याक्षेपे । 'भवितव्यानाम्' अवश्यम्भाविनां पदार्थानां (बाहुलकान् कर्तरि तव्यः—३।३।११३) द्वाराणि उपायाः, आगमनोपाया इत्यर्थः । ("द्वारं निर्गमेऽभ्युपाये" इति हैमः) 'सर्वत्र भवन्ति' ईश्वरेच्छावशात् शान्ताश्रमेऽपि न नेपा कांऽपि व्याघात इति भावः । (अर्थान्तरव्यासः । आशोपालंकारश्च । 'आक्षेपः स्वयमुक्तस्य प्रतिषेधो विचारणात्'

इति तल्लक्षणात् । प्रथम-यनो वृत्यनुप्रासः । उत्तरञ्च श्रुत्यनुप्रासः । अन्त्यदले 'भविमवे'ति 'वितवन्ती ति छेकानुप्रासश्च । आर्या जातिः) । (१५)

21n —1 इवमाश्रमद्वारम् &c —exactly occurs in PN V निमित्त— (36n 3). An auspicious omen in the shape of the throbbing of the right arm **2 सूचयन्**—The fact that his (right) arm was throbbing should be gesticulated and showed to the audience **3. स्फुरति च वाह** —The throbbing of the (right) side of a male is a good sign Cf “वाम-भागस्त नागणा श्रेष्ठ पुंसां तु दक्षिणः । दाने देवादिपूजाया स्पन्द शृङ्गारणैर्जप च इति निमित्तनिदाने । Also *BRŚ Qtd Hemādri on Ra VII 49* Then again the throbbing of the right hand of a man prognosticates marriage with a beautiful woman (*Com*) Cf अयं मा स्पन्दितं वाहस्यासमर्पति दक्षिण —*Lk III 9* वामतरं मणयमग्न्यं वाह &c *Ra II 68 BK I 27, Ra XII 90, 161n 7, (240n, 9)*. The use of वाहः for (right) hand gives rise to विशेषे अधिशेषाख्य-दोषः । स च 'शान्त आश्रमा वाह स्फुरति च दक्षिण, कुत फलमहास्य' इति पाठेन समाधेय —**IIS 4 अथवा** Denotes आक्षेप for it introduces an alternative to correct the previous statement Cf 'अथवा कृतवाग्द्वारे'— *Ra I 4* 'अथवा मृदु वन्तु त्रिस्तुम्' *Ibid VIII 15* 'अस्या रामेण किं न दुरम्'—*LC II 40* **5 भवितव्यानां द्वाराणि &c** —Cf 'हो नाम पाक्वाभि-मुखस्य जन्तुर्द्वाराणि देवस्य पिधानुमिष्टे - *Bhāvabhūti* 'द्वीपादन्यस्मादपि मध्यादपि जन्तुर्वेदिशोप्यन्तात् आनीय अटिति घटयति विधरभिमतर्माभमुखीभूत'— *Rat Prologue* ; (201n 8) **6. इत इतः &c** —“नायिकानां सर्त्तानां च शारंगेनी प्रकीर्तिता” इति भरताक्ते जामा शौरसनी भाषा ।

Text .—राजा (कण दन्ता) अये दक्षिणेन वृक्ष-वाटिकाम् आजाप इव श्रूयते । यावदत्र गच्छामि । (परिव्रज्यावशात् च) अये, एतास्तपस्वि-कन्यकाः स्व-प्रमाणाऽनुरूपैः' सेचन-घटैः बाल-पादपेभ्यः पयो वातुमित एवाजिभवर्तन्ते । (निपुणं निरूप्य) अहो, मधुरमासां दर्शनम् ।

आर्यां शुद्धान्त-दुर्लभमिदं^१ वपुःश्रम-वासिनो यदि जनस्य ।
 (12,18 'दूरीकृताः'^२ खलु गुणं रद्यान-लता वन-लताभिः ॥१६॥
 12,15)

यावदिमां छायामाश्रित्य प्रतिपालयामि^३ । (इति विलोकयन् स्थितः) ।

King—(Listening) Hark ! to the right of the bower of trees something like speech is heard. I will go thither. (*Walking and looking around*) Lo ! the maidens of the anchorities are approaching this very way, with water-pots proportionate¹ to their size,¹ with a view to watering the saplings. (*Marking closely*) Oh ! how graceful they look. (If such a body, rare² even in (my) seraglio,² be possessed by one living in a hermitage, then indeed are the creepers of the garden out-done³ in points of excellence, by the woodland creepers. (16))

I will wait¹ remaining in this shade. (*Stands gazing*).

राजैति । 'अये' इति सम्भ्रमे ('अये कापे विपादे च सम्भ्रमे रमण्येऽपि च' इति मेदिनी) 'दक्षिणेन वृक्ष-वाटिकाम्' ['एतपा द्वितीया च'-(२।३।३१), 'एतपेति योगविभागात् षष्ठी अपि' इति दीक्षित, (३१०) । अतः षष्ठी अपि साधु] गुणो-द्यानस्य अदूरे दक्षिणे भागे इत्यर्थः । 'आलपाप.' आभाषण 'श्रूयते इव' । अतः स्तत्रैव गन्तुं युक्तम् इति भावः । 'कन्यका.' कुमार्यः । 'स्वामां प्रमाणमय अनुसूचैः' स्व-शक्ति-योग्यैः क्षुद्रैरित्यर्थः । मेघनार्था घटाः 'सेचनघटाः' [उत्तर-पद-लोपी कर्मधारय (३२१), 'इत्थभूत-लक्षणे'-(२।३।२१) इति उया] । नैः 'बालपाद-पेभ्यः' क्षुद्रवृक्षेभ्यः । 'पर्यादातुम्' इति एव यत्राह स्थितोऽस्मि तद्भागे एव 'अभिवर्तन्ते' आगच्छन्ति । 'निपुणम्' अवधानेन सत्र 'निष्पद्य' दृष्ट्वा आह । ('अहो' उति विस्मये ('अहोही च विस्मये' इत्यमरः) । दृश्यते यत् यत् 'दर्शनं (३।३।११३) रूपम् । 'मधुर' प्रिय नयन-मुभयगमिति यावत् ['मधुर' रसवत् स्वादु प्रियेषु मधुरः अन्यवत्' इति विश्व । 'ऊष-शृषि-मुष्क-मधो र.' (५।२।१०३) इति मत्वर्थः र.)

शुद्धान्तेति । 'यदि आश्रमे वसति' यः तस्य विद्यास-वेष-भूषादि-रहितस्य तपस्या-कलटस्या तपोवनवासिनः 'जनस्य' सामान्यस्य लोकस्य 'इदं' मनोमोहकरं 'वपुः' शरीरं लावण्यं वा ('वपुः शरीरे लावण्ये जले दीप्तौ च सज्जने' इति केशवः । जानावेकवचनम्) 'शुद्धान्ते' (अपि) राज्ञः अन्तःपुरे अपि ('शुद्धान्तोऽन्तःपुरे गुह्यकक्षभेदे च भगतेः' इत्यजयः) 'दुर्लभम्' (अत्र विशेषे प्रस्तुते सामान्यस्योक्तेः अप्रस्तुतप्रशंसा) नदा अतियत्नेन परिपालिताः 'उद्यानस्य लता', अयन्त-लालिताभिः 'वनलताभिः' कर्त्रीभिः 'गुणैः' मौगन्ध्यादिभिः दूरीकृताः 'तिरस्कृताः' 'खलु' इति

निश्चये वाक्यालङ्कारे वा । (उद्देश्य-प्रतिनिदिर्द्वयत्वात् अत्र कथित-पद-दोषा-
भावः । छेक-वृत्त्यनुप्रासौ । असंभवद्वस्तु-सबन्ध-रूप-निदर्शना-लङ्कारश्च । न तु
दृष्टान्तः, निरपेक्षयोः वाक्ययोः बिम्ब-प्रतिबिम्बभावे दृष्टान्तस्य उक्तेः । नापि
प्रतिवस्तूपमा । 'प्रतिवस्तूपमा तु सा । मामान्यस्य द्विरेकस्य यत्र वाक्यद्वये स्थितिः'
इति प्रकाशकार-कृत-लक्षणात् । इयमार्या ॥ (१६) ॥ यावदिति । "प्रति-
पालयामि' आगमनम् प्रतिपालयन् अर्वागतादे इत्यर्थः ।

22n. - 1. दक्षिणेन—एनप् comes in place of शमा and ओमी by
एनप् अन्यतरस्याम् अदुरेणञ्चम्या । V 3 35. कथं नर्त्ति 'तत्रागार धनपति-
गद्गादुत्तरेण अस्मदीयम्' इति ? अत्र तु 'उत्तरेण' इति तृतीयात्-तोरणेन इत्येतेन
ममानाधिकरण बोध्यम् इति प्रौढमनारम्भा ॥ 2 कन्यकाः कन्या + कन् स्वार्थे ।
Opt कन्यका । कन्या कन्य by रेणुणः VII. 5 13 ; (109n. 2).
'कन्य का' is sanctioned by शब्दरत्नावली of मयरेणुषण्डितः । 'अष्टवर्षा
भवेत् गोरी, नववर्षा तु रोहिणी । दशमे कन्यका प्रोक्ता, अत ऊर्ध्वं रजस्वला'
इति स्मृतिः । But here it has a general sense. 3. स्व-प्रमाण &c.—Cf.
'पर्योषट् आश्रम-वाल-वृक्षान् सर्वद्वयली ग्व-बलानुरूपे । असंशयं प्राक् तनयोप-
पत्तेः स्तनन्धय-प्रीतिमवाप्स्यमि त्वम्'—Ra. XIV 78. निपुणं—Cf.
'निपुणमन्विष्यन् उपरध्ववान्—DC. 4. शुद्धान्त &c.—Here
the intended sense will not be clear unless we supply 'अपि'
after it (Com), hence we have अनभिहित-वाच्यता-दोषः i.e., what is
intended, is not clearly expressed by suitable words. 5 वपुः—
Either body or beauty (Com). 6 यदि—Implies king's unwillingness
to admit the existence of such a nonpareil beauty in a hermitage.

Remark —The figure here is निदर्शना (Com.) प्रतिवस्तूपमा, दृष्टान्त
अर्थान्तरन्यास and निदर्शना are somewhat similar in nature. The first
two are but different ways of stating resemblance between
two sentences. In प्रतिवस्तूपमा, the resemblance is of the nature
of identity (वस्तु-प्रतिवस्तु-भावः) between the common properties,
while in दृष्टान्त it is that of similarity (बिम्ब-प्रतिबिम्ब-भावः) ।
When the relation between two propositions or objects (possible
or impossible failing to be one of identity, is reduced to one of
similarity, the figure is निदर्शना । Both निदर्शना and दृष्टान्त have

विम्ब-प्रतिविम्ब-भाव as their basis, but in the former the विम्ब-प्रतिविम्ब-भाव is expressed by **one** sentence while in the latter it is expressed by **two** sentences. In *दृष्टान्त* the two sentences between which resemblance is implied are *independent* of each other, but they are mutually *d pendent* in निदर्शना। The beauty of निदर्शना lies in the conception of identity between the senses of two words or two clauses ending in the conceived resemblance between them and not in the implied resemblance between two things. Hence this purpose of निदर्शना cannot be served by व्यङ्ग्योपमा। In निदर्शना there is no साधारण धर्म। In *दृष्टान्त*, सामान्य is supported by सामान्य, and विशेष by विशेष, while in अर्थान्तर्गत्याम सामान्य is supported by विशेष and vice-versa and if words like हि यन् यत् are used in supporting statement the relation of the confirmer and the confirmed is वाच्य otherwise it is व्यङ्ग्य। It should further be noted that similarity in प्रतिवस्त्वपमा is *implied* (गम्य) and *not expressed* (वाच्य) by इव यम &c. as in वासाधापमा। So 'दिवि स्थिता भानुरिव भस्मस्त्व भ्राजस नय' is an instance of वासाधापमा and not of प्रतिवस्त्वपमा। (Vide अस्कारमवयव)।

Text — (ततः प्रविशन्त्येव यथास्त ज्वालागः सह सत्याभ्यां शकुन्तला) शकुन्तला—इदो इदो सहोओ (इत एत मया)।

(Enter Sak with her two lady friends, engaged¹ in the aforesaid manner)¹ Śik This way this way (m), friends

अनसूया—हला सउन्दरे, तुवन्तो वि ताद-कस्मवरस इमे अस्तस-स्फुरताः पियदरेति तवकेपि। जेण गोमन्त्रिआ-कुमुद-पञ्चवा वि तम एदाण आलवाल-पूरणे² णिउत्ता (एता जमुन्ता एता ता ताव तावपण्य एम आशम वक्षवा त्रियतग इति तस्यामि। एत तस्यामि एता कुमुद-पञ्चवा। एम् एतापाम् आलवाल-पूरणे³ नियुक्ता)।

Anasūyā—Devi Śikuntalā, methinks these plants in the hermitage are dearer even than you to Father Kāśapa, for though delicate² as the Jasmin flower,² you have been employed in filling³ their basins

शकुन्तला—हला अनसूए, ण केअलं ताद-णिओओ एव्व, अत्थि मे सोदर-
सिणेहो बि एवेणु (हला अनसूये, न केवल तात-नियोग एव, अस्ति मे सोदर-स्नेहः
अपि एतेषु) । (इति वृक्ष-मेचन रूपयति) ।

Sakuntalā --Dear Anasūyā, surely (*that*) is not merely my father's command, (*but*) I, too, cherish a fraternal affection for them. (*Represents watering the trees*).

V L -‘येन’—R. V. B M. यदनेन—S. पेलवा’—R. V. B M.
‘पेगला’—S. ‘न केवलम्’—R. V. S ‘हला अनसूये, न केवलम्’—M. HS.

ततइति । उक्तम् अनतिशय्य यथावत्, तत् अस्ति अस्य इति अत्रा यथोक्तः ।
यथाविध. ‘जापार.’ यस्या. मा वृक्ष-मेचनार्थं घट-हस्ता इति भावः । अनसूयेति ।
‘हला’ इति मय्या. आमन्त्रण-पद (‘हण्डे, हण्डे हलाऽऽह्वाने नीचा चट्टी मग्नी प्रति’
इत्यमरः), अत्रमवृद्धका. (ह्रस्वे -५।३।८५ इति क. । कन् इति केचित् । म
प्रमाद एव) ‘त्वनोर्गप (२।३।५२) प्रियतरा अतिशयेन क्लृप्ता । एष आश्रम-
वृक्षेषु कल्पस्य यादृशी ममता, वसिष्ठो नादृशी न, इत्येव मे धारणा इत्याशयः ।
‘येन’ यस्मात् हेतोः. ‘नव-मल्लिका-कुसुमम्’ इव ‘पेलवा’ कोमला ‘अपि’ (‘पेलव
कोमले ननो’ इति शास्त्रतः) । ‘आलवालस्य’ जलाधारस्य (‘आलवाल विदुः
आराधारणं द्रवतोऽम्भतः इति) । शकुन्तलेति । ‘तातस्य’ पितुः (दूतनिभ्या
दीर्घञ्च (३—३७) इति क. । ‘अनुदात्ता—(३।४।६७) इति न-लोपः । ‘तातः
अनुकम्पये पितरि’ इति हेमचन्द्रः) निवाग आदेशः ।

23n -1. अनसूया -Lit one without any desire to find fault
with the merits of others असूया तु दोषापापो गुणेष्वपि —A.
हला—गमानाभिमतया नरया हला भाग्या परस्परम्—Bharata 2. त्वत्तः—
‘पञ्चमी विभक्ते’ (2. 3 42.) इति ‘मी । त्वत्; तम् । 3. नव-मल्लिका
(R’s Com.) &c -पेलव (कामद) is a very happy epithet with Kāh
in spite of the fact that VM. MB and others have prohibited
the use of ‘पेडव’ in literature, as it is expressive of *obscene ideas*.
Cf. ‘पाणिः पल्लव-पेलवः । पेलव-शब्दस्य -‘द्याक्षरे अश्लीले’—SD VII
Bhoja also cites the following Śloka as an example of वाक्यगत-
व्रीडा-व्यञ्जकाश्लीलता—‘विद्यामभ्यस्यनो रात्रावेति या भवन. प्रिया । वनिता
गुह्यकेशाना कथं मे पेलवं धनम्’ । Constant use of such a prohibited

word is a clear proof of his flourishing at an early period when rules of rhetorics were not observed strictly. Mark that नव-मल्लिका (Jasmin—"सप्तला नवमल्लिका"—A qtd. R.) blooms in the Spring. (Ra. IX 42.), whereas 'नव-मल्लिका' in Autumn. (RS. III. 18.). Vide Time Analysis, Act. I. The former is whitish, the latter being red in colour. 4. आलवाल-पूरणे—आ समन्तात् जलस्य लवं (विन्दुम्) आलाति (गृह्णाति) इति आ+लव्+आ+ला+क [क-प्रकरणे मूलविभुजादिभ्यः उपसर्ख्यान्तम्] (वाः—3. 2 5) —BhD]. "अम्भसां यत्र धारणम् । स्यादालवालमाऽऽवालमाऽऽवाप." इत्यमरः—A basin dug at the root of a tree for holding water. The act of watering the saplings of the hermitage generally devolves upon the hermit-girls. Cf. Ra. I. 51. JH. V. 3 ; Vik. II (end). नियुक्ता—(Appointed)—(17n 1) 5 न केवलं &c.—Ra. III. 31 The idea is—I would have watered these plants even in the absence of my father's order to that effect, for I cherish a fraternal affection for them. 6 सोदर-स्नेहः—सोदर. means समानम् उदरम् अस्य—(Coming out of the same womb), but the rule 'विभाषा उदरे' (6. 3. 81 ; 1016) cannot change 'समान' into 'स' as उदर is not followed by 'यन्'. The rule 'समानस्य छन्दसि अमूर्ध्वप्रभृत्युदकेषु, (6 3. 84 : 1012) can change समान into 'स' but it is restricted to the Vedas only Hence BD following, VM says (i) 'समानस्य' इति योगो विभज्यते । तेन 'मपश'. 'माधर्म्य', 'स्वजातीयम्' इत्यादि मिद्धम् इति 'काशिका' ; (ii) अथवा सह-शब्दः सदृश-वचनः अपि अस्ति । सदृशः सन्ध्या. समर्था इति यथा । तेनायम् अन्वपद-विग्रहो बहुव्रीहिः । Hence समानम् उदर यस्य स सोदर by (i), i.e. by the rule 'समानस्य' obtained from योगविभाग of the rule (6. 3. 84.), or सदृशम् उदरम् यस्य सः मादरः by (ii). -Bahuvrihi (अन्वपद-विग्रह-नित्यगमासः) । HD, however, rejects (i) and explains all these by (ii).—Cf. समाना जातिरस्य 'वोपसर्जनस्य' (६।३।८२ ; ८४९) इति सभावः । समान-शब्दस्य तु समानजातीय इत्यादि भवति । योगविभागे तु तस्य नित्यत्वात्, नैतत् सिध्यति । अतएव भाष्य-वार्तिकयोः योगविभागस्य नोपन्यासः—PM. 'न केवलम्'—Cf. 'न केवलं तद्गच्छेत्कर्पाथिवः क्षितामबूद् एक—धनुर्धरोऽपि सः"—Ra. III. 31.

एतेषु—For सप्तमी vide (242n. 5). रूपयति—अभिनयति—Shows by action. तत्राभिनयः—“नलिनी-पद्मकाशी कृत्वा स्कन्धप्रदेशं नीत्वा अवधूतेन शिरसा मनाङ्गनामितया देहयष्ट्या च महाधोमुखी (अव)नीताविति । तल्लक्षण—“अश्लिष्ट-स्वाम्निको सन्तो गुकतुण्डावधोमुखी । मिथ. पराङ्मुखी कृत्वा यो कृतौ पद्मकोशकौ”—R.

Text :—राजा—कथमियं सा कण्व-कुहिता । असाध-दर्शी खलू तत्र भवान् काश्यपः । य इमाम् आश्रम-धर्मे नियुङ्क्ते ।

वशस्य (इवं किलाऽव्याज-मनोहरं वपुस्तपःश्रमं साधयितुं य इच्छति । (जतजर) ध्रुवं स नीलो-त्पल-पत्र-धारया शमी-लतां छेतुमृषिर्व्यवस्यति । १७॥

भवतु । पादपाञ्चरित एव विस्मयां तावदेतां पश्यामि । (तथा करोति) ।

King—Can this be the daughter of Kanva? Undiscriminating must his Holiness Kasyapa be, (since) he has appointed³ her to the duties of the hermitage. (The hermit, who hopes to make this⁴ guilelessly graceful form⁴ inured⁵ to penance,⁵ surely⁶ strives⁹ to cleave (in twain) a Śāmi (Acacia Suma)--branch⁸ with⁷ the edge of the petal of a blue-lotus⁷ (17). Well, remaining concealed by the trees, I will gaze at her unreserved.¹⁰ (Does so).)

शकुन्तला (स्थित्वा)—सहि अणमूए, अदि-पिणद्धेण वक्कलेण पिअंवदाए णिअन्तिव म्हि । सिद्धिलेहि दाव णं (मखि अनमूये, अतिपिणद्धेन¹¹ वक्कलेन प्रिय-वदया नियन्त्रितास्मि¹⁴ । मिथिल्य तावदेतत्) । Śakuntalā—(Having stopped) Friend Anasuyā I am hard-pressed¹³ with a bark (cloth)¹¹ fastened very tightly¹¹ by Priyamvadā. Just loosen it.

अनसूया(—तह (तथा) । (जिन जिअंयकां) ।

Anasuyā—Very well (Loosens it)

प्रियंवदा (सहासम्)—एत्थ दाव पओहर-वित्थारइत्तअं अत्तणो जोव्वणं उबालह (अत्र तावत् पमाधर-विस्तारयित्वा आत्मनो योवनम् उपालभस्व १३) ।

Priyamvadā (Laughing) In this case, rather blame¹³ your youth which has swelled up your bus

V. L. —‘शमीलताम्’--B V M. ‘समिल्लताम्’—S. R. ‘विस्मयाम्’—B. V. ‘विश्रब्धम्’--R. S. ‘विश्वस्ताम्’—M. HS. After ‘उपालभस्व’ M reads ‘मां किमुपालभसे’ ।

राजेति । 'कथ' हर्षे, सम्भ्रमे, सहायनाया वा । 'इय सा' वैखानम-
वर्णिता यदर्शनाभिलाषी समागतोऽहम् । 'तत्रभवान्' पुज्य 'काश्यप. असाधुदर्शी
खलु' नून स न मुविवेचक इति भावः । 'य' (यच्छब्दस्य उत्तर-वाक्य-गतत्वेनोपा-
दाने सामर्थ्यात् पूर्ववाक्ये तच्छब्दस्यार्थत्वम्, अतएव पूर्ववाक्ये तच्छब्दस्य अन-
पेक्षा) 'इमां' कुसुम-पेलवा शकुन्तलाम् 'आश्रमस्य धम काठने तपश्चरणे 'नियुङ्क्त'
व्यापारयति । वक्ष्यमाण-श्लोके असाधुदर्शित्वे कारणं निर्दिशति । इदमिति ।
'य ऋषि' कण्व (ऋषति जानाति ब्रह्म इति इगुपधात् किन्' उ—'१२.
इतीन् । 'ऋषि वेदे वमिष्ठादो दीधितो च पुमान् अयम् इति मदिता) 'अव्याजम्
आहार्य-शोभा-रहित-न्त 'मनोहर' निर्गम-सुन्दरम् च 'उद' पुर स्थिता वपु'
शरीर 'तपस क्षम याग्य' ('याग्ये शक्तो हिते क्षमम्' इति धर्गण) 'गार्धायित
कर्तुम् 'इच्छति' अभिलषति स कण्व 'ध्रुव निश्चित (स्थिरे नित्ये निश्चिता च
ध्रुव क्लीव प्रकीर्तितम् इति मेदिनी) 'नीलोत्पलस्य' उन्दीवरस्य यत् पयम्
अतिकोमल, तस्य 'धारया' पार्श्वभागेन 'शम्या' वक्ष्यमाणेष्वस्य लता गार्धा
(व्रतनिस्तु लता रयाता, लता शाखा च शाखिता) छेत् व्यवर्धति' उच्यच्छत
'किल' इत्यरुचौ ('किल सभाव्य-वार्तया । हेत्व-कन्या अदीर्घा व इति हेम)
('अभवत् वस्तु-सम्बन्ध उपमा परिकल्पक । 'निदर्शना' र्जितलक्षणात् समस्तवास्य
असम्भवद्वस्तु-सम्बन्धरूपा निदर्शनाऽलंकारः । अस्या ज-मनाहरम् उच्यते विभा-
वना च । श्रुत्यनुप्रात-वत्यनुप्रासयो एकवानकानुप्रेषण्य संकरः । प्रुवम्
इत्यनुप्रेक्षा । वंशस्थविलं वृत्तम् । अनेन अभिप्राय-रूप भणनम् उपन्यस्तम् ।
तथाचोक्त दर्पणे—'अभिप्रायस्तु सादृश्यात् भूतार्थस्य कल्पना । शकुन्तला प्रति
प्रागुत्पन्नस्य तपानुगमस्य वाहल्यात् अत्र परिकर-नामात्ममर्पितम । समन्-
पन्नार्थ-वाह्यस्य ज्ञेय परिकरः पुन इति दर्पणलक्षणात् ॥ (१७) ॥ भवतिवाति । भवतु
काश्यप साधुदर्शी तवेति विचारणाद्यम् । इदानीं पार्श्वे वृक्षं अन्तः ।
प्रच्छन्न मन 'एता शकुन्तला विश्व-मान अत्र रात्रिपतामि र्जित विश्राम युक्ताम
अन स्वच्छन्दत आशान्ती (समो विश्रम्भ-विश्रामो उच्यते । (वि-श्रमा
इति पाठस्तु न मनारम् । 'विश्वस्ता' नाम विधवा' । न साक्षात् समरण -
'विश्वस्ता-विधवे समे इति) । शकुन्तलेति । 'अतिपितृभन दद्वद्वन (श्रामतन
प्रतिमुक्त्वाश्चिद्विश्रामपितृद्वत् इत्यमर) वल्कलन वक्ष्यन्तीति-र्यागता
मुनरा पीडिता । शिथिल्य' शिथिल कुरु । प्रियंवदेति । अत्र अस्मिन्
नियन्त्रण-विषये 'आत्मन' स्वकीयस्य 'पयाधरयो' स्तनयो 'विस्तारयितुं विस्तार-
म् आपादयितुं 'यीवन' यून भावं ('हायनान्त-युवादिभ्याञ्' (५।१।१३०) ,
'अन्' (६।४।१६७) इति प्रकृति-भावः) । 'उपालभस्व' निगम्कुरु ('यः सनिन्द

उपालम्भस्तत्र स्यात् परिभाषणम्' इत्यमरः ।) वल्कलं पुरातनमेव, परन्तु उदानी यौवनारम्भस्ते जातः, अतः स्तनद्वयमितराङ्ग-वत् सुतरां विस्मृतं जातम् । नेना-तिपिनद्वय-प्रतीतिरितिभावः ॥

24n.--1. कथमियं—The king could not first recognize Śak. Later on he could know her from her reply to Anasūyā, thus कथम् expresses delight accompanied by surprise. **2. असाधु-दर्शी**—One who does not take a correct view of things, the reason for which follows. **3. तत्रभवान्**—‘स भवान्’ इति तत्रभवान् इति सहसुपेति समासः । It is an honorific address and is generally used with respect to persons who are *absent*, while “अत्रभवान्” is used with persons that are *present*. ‘वल्’ is used in the sense of प्रथमा by ‘इतराभ्योपि दृश्यन्ते’ (5. 3. 14, 1963). ‘भवन्-प्रभृति-गद्वयोगेऽभिधानम् । भवान्-दीर्घायु-देवानांप्रिय-आयुष्मान् इति भवदादयः’—**Prabhā.** **4. अव्याज** &c. -वि+अज्+घञ् करणे=व्याजः (‘हलञ्च’ 3. 3. 121.)—Artificial—‘व्याजः शाठ्येऽपदेशे च’ इति विश्वः । अव्याजेन मनोहरम्—Fascinating without the interference of art. (Com.) **तपःक्षमं**—क्षम—Fit, capable of enduring penance (Com.). Cf. ‘आत्मकर्म-क्षम’—*Ra.* I. 13 ; ‘स्पर्श-क्षमं’—*I.* 25. *infra* ; ‘राग्यमपि क्षमं’—*Śak.* V. 27 ; ‘गीत-क्षमं’—*I/II.* 5 ; ‘उपभोग-क्षमं’—*Act.* I *Supra.* ‘यः साधयितुम् इच्छति’=सिंसाधयिषुः । **5. नियुङ्क्ते**—Atemp. by ‘स्वराद्यन्तो-पमृष्टान्’ इति वक्तव्यम्—*Vāit.* (1. 3. 64.)—‘कथं केवलात्—‘प्रजामु वन्ति यम् अयुङ्क्त वेदिनुम् ।’ कर्त्रभिप्राये भविष्यति ।—**Prabhā.** युज्—“नियुङ्क्ते भूमिपालान् यो. नियोजत्यतिरक्षकान् । नियोजयति सामन्तान् स्वयमात्मनि युज्यते”—*KR.* 42—(17n. 1). **6. नीलोत्पल**—&c.—नीलोत्पल is a kind of water-lily (‘नील साप्ला इति भाषा’—*Kalpa.*) This is purposely selected by the poet on account of its exceedingly tender nature. It blooms only with the moon-shine (‘अह्नि अम्भोजं, निशायां विकसति कुमुदम्’—*SD.* 7.) and hence too delicate to endure the rays of the sun. (212n. 4). **7. शमी-लता**—‘लता’ means ‘branch’ (Com.), शमी tree is supposed to contain fire inside. *Vide* (126n. 4) ; ‘शमीमिवाऽभ्यन्तर-लीन-पावकाम्’—*Ra.* III. 9.

The tree being one of the hardest woods, the disproportionateness between the cutter and the cut is beautifully expressed. This tree has been mentioned purposeily, as its branches are always required by the ascetics for kindling fire. (MS. VIII. 247). The Śloka is quoted by VK (SD. VI). For a parallel idea, Cf. 'भेतु वज्रमणि शीरष-कुसुम-प्रान्तेन सनह्यते'—NS. 5 ; 'ज्वलितं व्यजनेन पावकं न तु निर्वापयितुं हि क. क्षम.'—RH. IV. 58. 'पुल-दल-दिया, काटिला कि विधाता शाल्मली तरुवरे ?—Michael—(मेघनाद-बध-काव्य) । व्यवस्यति—Strives. Cf. 'गन्तुमाशु व्यवस्येत्'—MD. 23. 'न वेति व्यवस्यन्'—V. 19, infra ; (2n. 4). 8. भवतु—An अव्यय, generally used when a topic is taken up, leaving aside the old one. (*Supra*). 9. एना विल्लब्धां पश्यामि—This act of the king is not at all unbecoming. For **unmarried girls** can be minutely observed, as otherwise all love-marrriages will have to be stopped. Elsewhere our hero remarks—'भवतु । अनिवर्णनीय पर-कलत्रम्' (164n. 1), 'अनायः खलु परदार-व्यवहारः'—(248n. 1) where 'कलत्र' or 'दार' means '**married woman**.' Besides the king waited for a suitable opportunity to meet his hostess lest she be confused. Cf. नायक—कः दोषः । निर्दोष-वर्शनाः कन्यका भवन्ति । विन्तु रुदावन् अस्मान् दृष्ट्वा बाल-भाव-पुत्रभात् माध्वभात् न । वयमद् विदुः । तदनन्तं व तमाल-जालान्तरं पश्याम.'—NA. I. 'कन्यका-वशन निर्दोषम्'—PY. III. वि । स्मृत् - क्त कर्तार—विश्रब्धा—At ease, (because Śak. is unconscious of the fact that she is being watched). The reading विश्रब्धा seems to be wrong, for it means '**forgotten**'. Vide (163n. 2) 10. अतिपिनद्धेन अपि—नद् + क्त कर्मणि = अपिनद्धम् or पिनद्धम्—(Fastened too tightly) (5n. 1). बलकलेन—Cf. Eng. and Danish *Bark* ; Icelandic '*Bork*'. 11. नियन्त्रिता—नि + यन्त्र्—('तत्कराति तदाचष्ट' वा.—२५७३) णिच् + क्त कर्मणि—Restrained, Tied up, pinioned—शिथिल कुरु इति शिथिल + णिच् + लोट् हि = शिथिल्य—a denominative verb. अस्मि—अहम् (7n. 2 ; 225n. 7.) 12. प्रियंवदा—प्रिय वदति या सा इति कर्तारि खच् by "प्रिय-वशे वदः खच्" (3. 2 38), "अशद्विषदजन्तस्य मुम्" (6. 3. 67) इति मुमागम.* । पयोधर &c—धरति इति धरः । पयसः धरः = पयोधरः ।

With 'अण्' 'पयोधरः'। (Vide 222n. 7) ; Cf. *Ku.* 1. 40 समास wh' तृच् (in विस्तारयितृ) is barred by 'नृञ्-काभ्या कर्त्तरि' (2. 2. 15). 'शेष-षष्ठ्या गमास इति कयट'—BD. 'केचित्तु जनिकर्तुः' (1. 4. 30), 'तत्-प्रयोजको हेतुश्च' (1. 4. 55) 'इति निर्गन्तु अनित्योऽयं समासः इत्याहुः। तन्मन्त्र शेष-षष्ठी-समासेन उक्त-निदर्शोपपत्ते'—T, 13. उपालम्भस्व—उप् + आ + लभ् + लोट् स्व। 'दुर्वादः स्यात् उपालम्भस्तत्र यः स्तुतिपूर्वकः। सोल्लुण्ठनं सनिन्दस्तु यस्तत्र परिभाषणम्'—*Jaṭādhara*. Apparently उपालम्भ. is निन्दापूर्वक but Anasūyā seems to use it slyly as स्तुति-पूर्वकः। She means to say that developed breast in woman is a sign of beauty, Cf. 'उन्नत-पयोधराऽऽद्या'—KM. 265 ; 49 ; 187; so **you should praise your youth** which is responsible for this good to you. After उपालम्भस्व, (in B, P, HS, M) the following occurs [राजा—सम्य-गियमाह। 'इदमपहित-सूक्ष्म-ग्रन्थिना स्कन्धदेशे स्तन-युग-परिणाहाच्छादिना बल्क-लेन। वपुरभिन्वमस्याः पृष्ठात् नृणां न शोभा कुसुममिव पिनद्ध पाण्डु-यत्रोदरेण"] —A most just observation. 'Her new (blooming) body (dressed) in bark, covering the orbs of her twin breasts and having its subtle knots tied on the region of her shoulders, does not manifest its proper beauty, like a flower wrapped within seared leaves' —(मालिनीवृत्तम्) —The idea is certainly very nice.

Remark—From the above conversation it will be noticed that Anasūyā by nature is very meek and does at once what she is requested to do. But Priyamvadā is vivacious and saucy, and she at once retorts any charge brought against her.

Text :

राजा—कामम् अनुरूपं मस्या वपुषो बल्कलम्। न पुनरलङ्कारश्चिदं न पुष्यति'। कृतः—

सरामजमनुविद्धं शैबलेनापि रम्यं

मालिनी मलिनमपि हिमांशोर्लक्ष्म लक्ष्मीं तनोति'।

(ननमयय) इयमधिक-सनोज्ञा बल्कलेनापि तन्वी

किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाकृतीनाम् ॥१८॥

King—Granted¹ that the bark is ill-suited² to her figure, yet it is not that it does not foster³ the beauty of an ornament. Because—(a) lotus even though fretted⁴ by moss⁵ (*Vallisneria*), is charming. The speck⁶ though dark, enhances⁷ the beauty of the cold-rayed (*moon*). This slender-bodied one is all the lovelier even with (*her*) bark-(*garment*). To graceful forms what indeed is not an embellishment⁸ ? (18)\\

V. L —‘वपुषो वल्कलम्’—M.B C ‘वयसो वल्कलम्’—R V. S.

राजैति । इदं ‘वल्कलम्’ अस्या ‘शकुन्तलाया’ ‘वपुष’ शरीरस्य ‘कामम्’ अन्यर्थं, रूपमनुगतम् इति अग्ररूप योग्यं तत् न भवति इति ‘अनुरूप’ सर्वथा अयोग्यं यद्वा ‘अनुरूपान्’ अयोग्यम् इति ‘काम’ मया स्वीकृतव्यं (‘काम प्रकामेऽनन्तौ’ इति विश्वप्रकाशः) । ‘पुन’ उति भेदे [‘पुनरप्रथमे मतम् । अधिकारे च भेदे च तथा पक्षान्तरेऽपि च इति मेदिनी] । ‘अलकारस्य’ भूषणस्य ‘श्रिय’ शोभा ‘न पुन्यति’ न वर्धयति इति ‘न’ वर्धयत्येव इत्यर्थः । (‘मभाव्य-निषेधनिवर्तने’ इति प्रतिषेधौ’ इति वामनः) । सरसिजमिति । ‘शैवलेन’ जलनीलिक्या नाम तृणभेदेन ; [‘शैबलश्चैव शैवाल शैवलो जलनीलिका’ इति वाचस्पतिः] । ‘अपि’ इति गर्हायाम् (‘अपि सम्भावना-प्रश्न-शङ्का-गर्हा-समच्चये’ इति विश्वः) ‘अनुविद्ध’ वेधित (‘विद्ध म्यात् वेधिने क्षिप्ते सदृशे नाधिने त्रिष’ इति विश्व-मेदिन्यौ । प्रकृते तदर्थोऽस्य भवात् समकतत्वं लक्ष्यते । अन्तर्गन्तर्ग समकतम् इति भावः) । ‘सगम्या कामारे’ (‘कामार सरमी सर’ इत्यमरः) जानम् इति ‘सगमि-जम’ (‘सगम्यो जनेऽं’, तत् “डयापो मंजा” —६।३।६३ इति ह्रस्वत्वम्) ‘सगमित पद्म गम्य’ मनोहरम् । ‘लक्ष्मीं’ चित्तं कलङ्क इति यावत् कर्तुं (‘लक्ष्मीं चित्तं-प्रधानयोः इत्यमरः) ‘मलिनमपि’ कृष्णवर्ण-मपि (‘मलिन कृष्ण-दोषयोः इति हैमः) ‘हिमाशो’ चन्द्रस्य (‘हिमांशश्चन्द्रमाश्चन्द्र’ इत्यमरः) ‘लक्ष्मी’ गाभा (‘गांभा सम्पत्ति-पदाम् लक्ष्मी श्रीरिव दृश्यते’ इति शाश्वतः) ‘वल्कलेनापि’ तुच्छेन इति अपेक्ष्यं । (पूर्ववत् गर्हायाम् अपि) । ‘तन्वी’ कृशाङ्गी (‘वोतो गुणवचनात्’ इति विकल्पेन डीष्—४।१।४४) ‘इय’ पुरोदृश्यमाना शकुन्तला ‘अधिकं मनोजा’ मनोहरा इति ‘सहसुर्पेति ममाम्’ । एतानि सर्वाणि समालोच्य मन्येऽहं ‘मधराणां’ स्वभावतः शोभनानां (‘मधुरौ स्वादु-शोभनौ’ इति व्याचि) ‘आकृतीनां किमिव हि मण्डनं भूषणं न’ ? अपि तु सर्वं भूषणानां प्रपद्यते इति । (‘इव’ इति वाक्यभूषायाम् । ‘इवेति ईषदर्थो-पमो-त्प्रेक्षा-वाक्यालङ्कारेष्’ इति वर्धमानः) । [अत्र द्वितीय-चरणे उपमानस्याकर्तृ-त्वात् कर्तुं-प्रकृत-भङ्गः । वाक्य-त्रयं पद-कदम्बकान्तकं, द्वितीयं तु क्रियाकारका-

न्वितेत्येतद्रूपम्, तेन वाक्य-प्रक्रम-भङ्गोऽपि । अतः “विधुरपि परिभिन्नो लक्ष्मणा लोभनीयः” (इति विद्याम्बुधिः), यद्वा “शिशिर-किरणमाली शोभनो लक्ष्मणापि” इति पठनीयम् ॥ पुनः पादत्रये मोन्दयंरूप-साधारण-धर्मस्य रम्य-लक्ष्मी-विस्तार-मनोह-पदैरभिधानात् माला-प्रतिवस्तूपमा । अन्त्यवरणे सामान्येन विशेष-समर्थन-रूपः अर्थान्तरन्यासः, अर्थापत्तिश्चेत्यनयोः संकरः । वृत्त्यनुप्रास-च्छेकानु-प्रासयोः संसृष्टिः । मालिनी-वृत्तम् । अनेन ‘माधुर्यं’ नाम अयत्नजोऽलङ्कारः उक्तः । तल्लक्षणं तु दर्पणे (तृतीय-परिच्छेदे)—‘सर्वाविस्थाविशेषेषु माधुर्यं रमणीयता’ इति । अनेन ‘प्रसिद्धि’ नाम भूषणमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं तु तत्रैव ‘प्रसिद्धिः लोकमिद्वार्यैः उत्कृष्टैरर्थसाधनः’ इति ॥ (१८)

25n.—1. कामम् अननुरूपम्—Either ‘Exceedingly unsuitable’ or ‘proposed that it is unsuitable’ (Com.). Cf. Ku. V. 44 : Ra. IV. 13 : VI. 22 : Śl. 28 infra. 2. न पुनः &c.—पुनः implies भेद (Com.). It modifies what is admitted by कामम्. Bark garments are used in the 3rd stage of life, (Cf. “किमिति अपाम्य आभरणानि यौवने त्वया वार्षक-शोभि वल्कलम्”—Ku. V. 44 : Ra. VIII. 11), so these are quite ill-suited to Śak.’s young age, still they appeared fascinating to the king. This is suggested by the **adversative particle** ‘पुनः’ । Cf. “A simple maiden in her flowers, is worth a hundred coats of arms.”—Tennyson. 3. वपुषः—R reads ‘वयसः’ for ‘वपुषः’, considering perhaps the previous speech of Priyamvadā which refers to Śak.’s youth, but ‘वपुषः’ is preferable as in the next *Śloka*, the king refers to her form (आकृति) and not to her age (वयस्) । 4. न पुष्यति &c.—Unlike Russian Language, two negatives make an affirmative in Sanskrit. Cf. “नेयं न वक्ष्यति”—III. 9 Supra. ‘प्रत्युवाच तमृषिर्न तत्त्वतस्त्वां न वेसि पुरुष पुरातनम्’—Ra. XI. 85 : VI. 30 ; ‘न च परिचितः न चाप्यगम्यः’—Māla. 1, 11. MS. VIII. 335 ; MD. 63, 106 ; ŚPB. I. 35 ; Vik. II. 10. पुष् primarily means ‘nurture’, hence secondarily it means ‘possess’ or ‘exhibit’. Cf. ‘पुष्यति अनेकं सरयूप्रवाहः’—Ra. XVI. 58. ‘एवमादिभिः आकीर्णः श्रियं पुष्यति अयं गिरिः’—Rām. II. There the commentator Rāma remarks ‘पुष्यति वर्धयति’ । Ra. VI. 78 ; XVII.

32 : IV. 11 : III. 32. Ku. I. 25 ; VII. 18, 78 : 5. सरसिजम्—सरसि जातम् इति सरसि+जन्+ङ कर्तरि ('सप्तम्यां जनेर्ङः'—3. 2 97.)= 'सरसिजम्' or 'सरोजम्' । ङमी is optionally (अलुक्) dropped by 'तत्पुरुषे कृति बहुलम्'—[(6. 3. 14). This is a योगरूढः word, hence though etymologically it means anything that grows in water or in a pond ['सरः नीर-तडागयोः')], yet by usage it means only lotus. Or, सरसी (pond) | जन्+ङ=सरसिज. 'ई' is shortened by (6. 3. 66). (Read 3n. 4) Cf. मन्दुरायां जातः मन्दुरा+जन्+ङ=मन्दुर-ज । 6. अनुविद्धं—अनु+व्यध्=क्त कर्मणि (व्यध्=विध् 6. 1. 16 : 2412.)—Encased. 7. लक्ष्मीं—Unlike नदी. लक्ष्मी has Visarga in the Nominative Singular. Cf. "अवी-तन्त्री-नरी-लक्ष्मी ह्री-श्री-धीनाम् उणादितः । स्त्रीलिङ्गानाम् अमीपान्तु न सु-लोपः कदाचन ।" But Cf. again "वाला निदाघ-लक्ष्मीव तापयत्येव केवलम्" । "लक्ष्म लक्ष्मीं तनीति"—has been quoted by Daṇḍi in KA I. 45. 8. किमिव &c.—For similar idea Cf. 'यथा प्रमिद्धैर्मधरं शिरोरुहं जटाभिर्गयेवम-भूत् तदाननम् । न पट्पद-श्रेणिभिरेव पङ्कज म-र्शवाल-मङ्गमपि प्रकाशते'—Ku. I. 9 'अहो सर्वास्व-वस्थामु रामणीयकमाकृति-विशेषाणाम्'—I I *Infra*. 'स्वभाव-मुन्दरं वस्तु न संस्कारमपेक्षते' *Dr̥ṣṭānta-s'ataka*. 49. 'पतन्ति नास्मिन् विशदा. पतत्रिणो धृतेन्द्रचापा न पयोद-पक्तयः । तथापि पुष्पाति नभः श्रियं परा न रम्यमाहार्यमपेक्षते गुणम्'—Ki. II. 23. 'संपेदे श्रमसलिलो-द्गम. विभ्रषा, रम्याणा विवृतिर्गपि श्रिय तनोति'—I II 5. 'अथवा सर्व-मलकारो भवति सुपुरुषाणाम्'—Avimāka II ; 'सर्वरूपं शोभनीयं सुरूपं ; नाम'—PN. I ; 'सर्वास्व-वस्थामु चारुता शोभां पुष्यति'—Māla. II.

Remark—We are tempted to quote the following passage from *LE THI TRI INDIEN* (PP. 368-371) in which Dr. Levi's imagination has conjured up "the memorable *première* when *Śakuntalā* first saw the light."

.. . Suddenly the two pretty figurines placed between the curtains of the stage, draw the folds of the curtain aside and Duṣyanta with the bow and arrows in hand appears mounted on a chariot, his charioteer holds the reins as if bent in pursuit of an imaginary gazelle. They simulate by their

gesture the rapidity of the course ; their picturesque and descriptive stances suggest to the imagination a *decor* which it will be impossible for painting to trace They approach the hermitage ; the king gets down to the ground, dismisses the charioteer and leaves the horse and the chariot, hears the voices of young girls and hides himself ; an animated movement of curiosity shakes the spectators. Śakuntalā, daughter of an Apsarā, and creation of Kālidāsa possesses all the charms ; can the actress respond to the expectation of the expert and knowledgable audience and attain the ideal ? She presents herself dressed in a simple tunic of bark which appears to hide her forms and by dextrous contrast even embellishes them ; the round delineation of her face, long eyes of dark blue hue, languorous, the massive breasts but ill-imprisoned, the delicate arms—all these let one guess the beauty which the isetic constance conceals her attitude, her gestures simultaneously ravish the eyes and the hearts ; she speaks and her voice is a song. The court of Vikramāditya trembles with a serene and profound emotion, a new masterpiece has just entered into the immortality This book is without competition, the best work in which any of Sanskrit Literature has been treated, combining erudition, imagination and taste. It is itself a literature of high order."

But unfortunately, the passage is too long to be translated entire.

Text :—शकुन्तला (अयनोज्ज्वलोक्य)—एसो वावेरिद-पल्लव-ङ्गुलीहि, तुवरेवि विअ मं केसर-वृक्षओ । जाव जं सम्भावेमि (एव वावेरित-पल्लवाङ्गुलीभिः) न्वयनीव मा केसर-वृक्षक । यावदेन सम्भावयामि' । (इति परिक्रामति) ।

Śakuntalā (*Looking forward*)—Yonder Vakula tree [*Mimusops elengi*] with its breeze-stirred-tendril fingers is beckoning me, as it were, in haste I will just honour¹ it

(*This said, walks round*).

प्रियंवदा—ह्ला सउन्दले, एत्थ एव दाव मुहुत्तअं चिट्ठ ।

(ह्ला शकुन्तले, अत्र एव तावत् मुहुर्तकं तिष्ठ) ।

Prīyānvadā—Dear Śakuntalā ! prithee, rest at this very place for a moment.

शकुन्तला—किं निमित्तं ? (किं निमित्तम्) ? Śakuntalā—What for ?

प्रियंवदा—तु ए उबगदाए लदा-सणाहो विअ अअं केसर-रुक्खओ पडिभादि ।
(त्वया उपगतया लता-सनाथ इव अय केशर-वृक्षक प्रतिभाति) ।

Privamvadā—For with thee by (*its side*), this Vakula tree appears as if wedded to a (twining) creeper.

शकुन्तला—अदो वल्लु पिअंवदा सि तुमं । (अतः खलु प्रियवदासि त्वम्) ।

Śakuntalā—Hence you are most appropriately named Priyamvadā. (i.e. Speaker of flattering things)

राजा—प्रियमपि तथ्यमाह शकुन्तलां प्रियंवदा । अस्याः खलु—

आर्या
(12. 18) अधरः^१ किसलय-रागः^२ कोमल-विटपाऽनुकारिणौ^३ बाहू ।
(12, 15) कुसुममिव लोभनीयं यौवनमङ्गेषु सप्रदम्^४ ॥१९॥

King—Priyamvadā has told Śakuntalā a truth² though (*it is*) a compliment Truly—her lip³ has¹ the redness of a fresh sprig⁴ her arms imitate⁵ tender twigs⁵ and her youth alluring as flowers pervades⁶ all her limbs (19).

शकुन्तलेति—वाननं वायुना ईरिता मञ्ज्वालता पल्लवा^१ एव
'अगुल्य स्ताभि, 'रुक्मवृक्षक ('हृग्वे'—५।३।८६ इति क) मा त्वर्यात्
जल-मेचनार्थम् जाह्नयतीव । ('पल्लवागुलीभि' इत्यत्र रूपकम् । 'अगु-
सञ्चालनेन त्वर्यात् इत्यनेन उत्प्रेक्षा न) । 'सभावयामि जल-मेचनेन मम्मा-
नयामि ('सभावना वामनाया गौरवे ध्यानकर्माणि इति अजयपाल) । प्रिय-
वदेति । 'यावत् इति स्मृतौ (यावत् कर्तव्य-व्यवधारणे प्रथमाया परिच्छेदे माना
धिकार-सम्भवे इति भानुजिह्वन-मेदिनी) उपगतया मम्मि^२ श्रुत्या । 'लनया सनाथ
युक्त । (अनेन शकुन्तलाया उता-सादृश्य प्रदर्शयं तन् गौन्दयं वर्णितम् । गुणोत्-
प्रेक्षा) । शकुन्तलेति । अतः अनेन प्रियकथनेन च प्रियवदा मन्त्रुर भाषमाणा
'असि' ('प्रियवदो वद खच् — ३।२।३८ इति खच्) । ('अत्रैव नावत् इत्यादिना 'अतः
खलु' इत्येतदन्तेन निश्चितनाम भूषणमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं तु दर्पणे—'पूर्व-
मिद्वार्थ-कथनं निश्चितरिति कीर्त्यते' । राजेति । यत् प्रिय प्रायेण हि तत् अमन्य
न कुत्रार्थं नूनया युगपत् समागम इति प्रियेण सत्यस्य विराधे अपि-शब्देन व्यज्यते ।
किन्तु अस्मिन् क्षेत्रे प्रियवदा शकुन्तला प्रियमपि मन्त्रुर्मपि 'तथ्य' न तु अतृप्तम्
('सत्यं तथ्यं मृतं मम्यक्' इत्यमर) 'आह' कथयति । अधर इति । यत् प्रियवदया
लतात्वम् आरापितम् अधुना तत् गाधयान । 'अस्या' शकुन्तलाया खलु अधर
ओष्ठः ('अधरस्तु पुमानाष्ठे हीनेऽन्धर्वर्षे वाच्यवत्' इति मेदिनी) 'किसलयस्य

नूतन-पर्णस्य 'रागः' रक्तिमा इव 'रागः' रक्तिमा यस्य ('उष्ट्र-मन्त्रवत्' उत्तर-पद-
लीपी बहुव्रीहिः ८३०) तादशः । 'बाहू' भुजो 'कोमलौ' नम्री 'विटपो' स्कन्धोर्ध्व-
शास्त्रे ['स्कन्धादूर्ध्वं तरोः शास्त्रा कटप्रो(पां) विटपो मन' इति कात्यः] तयोः 'अनुकारिणी'
सदृशी इत्यर्थः । ('तस्य चानुक्रोतीति शब्दाः सादृश्य-सूचका' इति काव्यादर्श
२।५७-६५) 'कुमुममिव लोभनीयं' (बाहुलकात् कर्तरि अनोपर) चित्ताकर्षकं
'यौवनं' तारुण्यम् 'अङ्गेषु' सर्वगात्रेषु 'सन्नद्धम्' आविर्भूतम् इत्यर्थः । (अत्र समा-
सगा आर्थी, समासगा गौणी, पूर्णा श्रोती इत्युपमानां परस्पर-निरपेक्षतया संसृष्टिः ।
"बाहू मृदुल-विटपाविव प्रतनू" इति पठित्वा उद्देश्य-प्रतिनिर्देश्य-प्रक्रम-भङ्गः समा-
धेयः । अनेन पदोच्चय-नाम भूषणम् उपक्षिप्तम् । "सञ्चयोऽर्थानुरूपो य
पदानां स पदोच्चयः" इति तल्लक्षणात् । इयमार्या) ॥ (१९।) ॥

2Cn -1. वातेरित &c.—ईर्+क्त कर्मणि --ईग्नाः --Waved. Cf. 'वमन्त.
पवन-वाङ्मिनामि पञ्चवागुशीभ त्वरयन्तीव भवन्तम्' -*Māla. III*; JH. V. 44;
VII. 3 ; Ki. II. 50. 2. सम्भावयामि--नम् - भ् means 'to think well
of', hence 'to honour', Cf. 'एव संभावयित्वा तु नारद समुपस्थितम्'—
PP. 1. 15. *Ra. I.* 11 ; *VII.* 8 ; *Śak. VII.* 3 ; JH. III. 31. 3.
मुहूर्तकम्--मुहूर्त्ता (कोट्ययगतौ) --न बाहुलकात् (उः-३७३ । मुडागमश्च ।
'राज्यात्' (6. 4. 21) इति उ-दानः । 'ह्रिच' (8. 2. 77.) इति दीर्घः । O.
'हिङ् चोर्ध्वमोर्द्धुत्तिके' (3. 3. 164) इति, पाणिनि-निर्देशात् वा मुहूर्तः—
BhD. उपगतया--(By you being near in front). Note the appro-
priateness of the word in connection with 'नाथ' (husband).
One is easily tempted to imagine that the king had
hidden himself just behind the said tree. 4. स-नाथ—Lit. नाथेन
सह वर्तमानः सनाथः, but here it means 'united with.' Cf. 'भक्ति-
गोभा-सनाथ'—*Ku. VII.* 94. 'वितान-सनाथ'—II. infra ; MD. 97 ;
'कुम्भ-सनाथ'—*Vik. IV.* अतः खलु &c.—Cf. 'चतुरिका खलु त्वम्'—
NN. II ; 'परहृदय-ग्रहण-पण्डिता मदनिका खलु त्वम्'—MK. II ; 'विमर्द-
सुराभिः वकुलावलिका त्वम्'—*Māla. III.* 5. प्रियमपि तथ्यम्—Though truth
and agreeableness are irreconcilable, yet in this particular
case, it is the truth which has been uttered by प्रियम्बदा to
Śak. Cf. 'तामूचतुष्णे प्रियमपि अमिथ्या'—*Ra. XII.* 6. 'अविनय-सूनुनेन
सूतोः'—VIII. 92 'सुलभाः पुरुषा रात्रन् सततं प्रियवादिनः । अप्रियस्य

च पथ्यस्य वक्ता भोक्ता च दुर्लभः'—*Rām III 37 2* : 'हितं मनोहारि च दुर्लभं वच'—*Ki I 4* "अप्रियं हि हितं म्निग्धमस्निग्धमहितं प्रियं । दुर्लभं तु प्रियहितं स्वादु पथ्यमिवौषधम् ॥" —*SN XI, 16* : 'वभाषे वाक्यमानन्दो मधुरोदकर्मप्रियम्"—*SN. XI 22*. ऋतमपि जजल्प नाप्रियम्"—*SN. III 33* 'हितं मित्रञ्च यो वक्ति न वचति अनृतं वच"—*KR 94*, also "सत्यं 'वदति' सर्वत्र सर्वस्य 'वदते' हितं । यन्न सत्यं न च हितं न 'वाक्यति' तद्वच"—*Ibid 99*.
 6 अधर &c —'अधर' is the lower lip, while 'ओष्ठ' is the upper one, but read —यथा 'रदनच्छदी 'दशन-वामसी' उभयत्र वर्तेते तथा ओष्ठाधरोऽपि उभयत्रेति नयनानन्द । रायमुकुटोऽप्याह 'उपरवर्ती अधोवर्ती च ओष्ठ अधरोऽपि एवम्—*Kalpa P. 18 7* कोमल-विटप (Branch) &c —(i) विटान् पानि 'इति आनोज्ञसर्गो व' 3 2 3 (ii) विटानां पानम् पा पाने षञ्चार्थे क —(*Var 3 3 58*) (iii) वेदति (आक्रोशे) इति कपन —उ- १३० BbD 8. लोभनीयं Cf "रमणीय, गेय कर्म-प्रवचनीयम्, रम्य उद्यानम्, भविष्य भवत्येव—वाटलकार कर्तारि प्रतीयार"—(3 3 113) —Attractive, tempting The king's latent desire to possess Śak is made somewhat patent by this epithet कुसुमम्—जात्यैक-वचनम् । 9. सन्नद्धम् —'Fully developed referring to flowers : fully permeated referring to youth) Cf 'लनेव सन्नद्ध-मनोज-पल्लवा' *Ra III 7* —जङ्घेष—Read "ब्रह्मवचनेन वदने कान्तिमत्ता, नयनयोस्तगलता, कण्ठे कम्बु-प्रवेष्टावन्वम्, वक्षसि स्तनोज्ज्वलभणम नाभौ गभीरता, तितम्बे मध्य-निम्नन्वम् जघन-त्रंघा-जान-मण्डला-र-देशानां मामलत्वम् गतौ मविलामन्वम् इत्यादि भ्वनितम्" R

Text :—अनसूया—हला सउन्दले, इअं सअंवर-वहू' सहआरस्स' तुए किद-णामहेआ वण-जोमिणिनि णोमलिआ । णं विसुमरिदा सि । [हला शकुन्तले, इय म्वावर-वध मरुकारस्य त्वया एत-नामधेया वन-ज्योत्स्नेति नवमल्लिका । एना विस्मृतामि ?]

Anasūya —Dear Śakuntalā here is the Jasmine, named by thee, 'Vanajyotsnā' (*Lit the moonlight of the grove*), the self-chosen bride¹ of the mango² tree Hast thou forgot it ?

शकुन्तला—तदा अत्ताणं वि विसुमरिस्सं [तदा आत्मानमपि विस्मरि-ष्यामि] । (लतामुपेत्य अवलोक्य च) हला, रमणीये क्व काले इयस्स लला-

पाञ्च-मिहुणस्य वदअरो संवृत्तो । नव-कुसुम-जोवणा वणजोमिणी, वद्ध-पल्लवदाए
उवभोज-वधमो सहआरो । (इला रमणीये खलु काले अय्य लना-पादप-
मिथुनस्य^१ व्यतिकर^२ संवृत्तः । नव-कुसुम-यौवना वनज्योत्स्ना, वद्ध-
पल्लवनया^३ उपभोग-क्षम^४ सहकार) ॥ (इति पश्यन्ती निष्ठति) ।

Śakuntalā—Then even my own self I'll forget (*Going up to the creeper and looking*) Dear Śakuntalā in a (very) delightful season, indeed the union¹ between the pair² of a tree and a creeper³ had taken place. The 'Moon-light of the grove' has (*blooming*) youth (*marked with*) new flowers, and the mango-tree⁴ with its newly put forth tendrils⁵ is (*quite*) capable⁶ of enjoyment⁷.

(*This said, stands looking at it*)

V 1 -वद्ध'-R M. V. S. 'मिथु' -R.

अनुरेति । 'गट्कारस्य' आस्य' ('आस्यश्चनो रमालोऽसौ महकारोऽति-
मोक्ष इत्यमरः) स्या रणीये रामा स्वयवरा' [मत्ताया भवति—'(३।२।४६ ;
१७६३) उति वन] स्वयवरा' रामो वध' एनेति स्वयवरा-वध' ('वध' स्तुषा
नरादा एते उति विव्व) । वरज्योत्स्ना' इति त्वया' 'जनं' विहितं 'नामनेयं'
रम्या मा 'नवमालिका' लना । 'पना' नव-मालिकां 'विग्मना अमि' किम् ।
। जानार्थं तात् 'कर्त्तरि वरमाने वन । (जल वरदो देव) -इतिवत् क्वचिदन्यतोऽपि
कर्त्तरि क्त वसतस्य' उति न्यायान्वयाननपादा । शकुन्तलेति । 'रमणीये'
इति वाट्टकात्—'कर्त्तरि अतीयर । 'लनाया वनज्योत्स्ना' रामा 'पादपस्य'
रमालस्य च तत् 'मिथुन' द्वन्द्वं नवीरम-पुगलम् इत्यर्थः । ('मिथुन न द्वयो' राशिभेदे
स्त्रीपुम-युग्मके' उति मेदिनी) तस्य, 'व्यतिकर' भेदत 'संवृत्त' जात । 'नव' प्रथमोद्-
गतम् अतएव मनोहर 'कुसुम' पुष्पं रजोदर्शन च, एव 'यौवना' यस्या, तादृशी,
वनज्योत्स्ना । 'महकार' रमाल 'वद्धा' नम्भय जाता 'पल्लवा' यस्य ।
तस्य भावः तथा, सज्जान-किमलप-नया [इति तापक-व्यवहारागेपात् समासोक्तिः] ।
उपभोगस्य' वल्लरी-मश्लेष-रूपस्य 'क्षम' योग्य । (अत्र शोभानाम नाट्य-
लक्षणं—'सिद्धैरर्थैः समं यत्राऽप्रसिद्धोऽर्थः प्रकाशते । श्लिष्ट-लक्षण-चित्रार्थो
ना शोभत्यभिधीयते" इति दर्पणलक्षणात्) ।

27n -1. स्वयंवर-वधूः &c. --This sort of mock-marriage has been
elsewhere described by Kāli Cf. 'मिथुनं परितल्पितं त्वया सहकारः
अस्तिनी च नन्विमौ'—Ra. VIII. 61 ; Śak. IV. 12. For स्वयंवर &c.—

A girl is entitled to choose her own consort after waiting for 3 years. "त्रीणि वर्षाण्युदीक्षेत कुमार्युतमत्यपि । न चैवैनां प्रयच्छेत् तु गुण-हीनाय कर्हिचित्" ॥—MS. IX. 90. Vide also Ra. VI ; Nalodaya, I. 30 ; लक्ष्मी०—Vik. III ; Kuntala Jātaka ; Nacca Jātaka ; RV. X. 85, 13-15. 2. वनज्योत्स्ना—ज्योतिरस्ति अस्याम् इति ज्योतिस् + न मत्वर्थे—ज्योत्स्ना (निपातनात्) by 'ज्योत्स्ना-तमिन्वा—(5. 2. 114.) 3. एनां विस्मृतासि—No शेष-विवक्षा, hence no ६ष्ठी with स्मृ (2. 3. 52). "शेषे किम् ? कर्म-विवक्षया द्वितीयैव, मातर स्मरति, माता स्मर्यते"—Prabodā. स्मृ is सकर्मक, so कर्तरि 'क' is not available, hence विस्मृतम् इति भावे क्त. । विस्मरणम् इत्यर्थः । Then विस्मृतम् अस्ति अस्या इति अर्शआदित्वात् अच् । Cf. 'सौधवास मुटजेन विस्मृत.'—Ra.—XIX 2. 'अत्र भवान् प्रणिपात-रुधन विस्मृत.'—Māla. IV. (Read 152n 8) आत्मानमपि &—Cf. चारुदत्त—स्मर्तव्योऽगि कथान्तरेषु भवता । आर्यत म्वात्मापि विस्मर्यते ?"—MK. VII. 4 मियुनस्य व्यतिकरः—मेयनि इति मिथ (संगमे) + उनन् (उः 342)—मिथुनम् = Couple. वि । अति । कृत् प्र अधिकरणे (३।३।११८) —'व्यतिकर' Union. Cf. 'तीर्थ तोय-व्यान-करमवे'—Ra. VIII. 95 ; Māla. I. 4, MD 15 ; ŚPB IV. 53 ; VII 28. सवृत्तः—Taken place, happened—(26n. 3) बद्ध—Produced—Ra. XII 69 ; Ku. V. 60. 'उपभोग-क्षमः'—Cf. 'एष उपारुद्धगम उपभोगक्षमः पुत्रो तिष्ठति'—Māla. III Vide (24n 4).

Text :—प्रियंवदा ;—अनमूए, जानामि कि सउन्दला वणजोसिणि अबिमेत्त पेक्कदि ति [अनमूए, जानामि कि सकुन्तला वनज्यात्स्नाम् अतिमात्र प्रेक्षते इति] ।

Priyamvadā—Do you know Anasūyā, why Śakuntalā gazes so intently at Vana-jyotsnā ?

अनसूया—ए खलु विभावमि । कह्हेहि [त खलु विभावयामि] । कथय ।]

Anasūyā - I fail indeed to guess ! Pray tell (me).

प्रियंवदा—जह वणजोसिणी अणुरुबेण पाअबेण संगदा, अबि णाम एव्वं अहं वि अत्तणो अणुरुबं वरं लहेअं ति [यथा वन-ज्यात्स्ना अनुरुपेण पादपेन सङ्गता' अपि नाम एवमहमपि आत्मनः अनुरुपं वर लभेय इति] ।

Priyamvadā—(She wishes) "As Vana-jyotsnā is united¹ with a suitable tree, even so may I, too, get a consort worthy² of me".

शकुन्तला—एसो णूणं तुह अत्तगदो मनोरहो [एष नूनं तव आत्मगतो^१ मनोरथः^२] ॥ (इति कलममावर्जयति) ॥

Sakuntalā—This, surely, is the wish² in ¹your own mind¹.

(This said, inverts the pitcher).

V. L.—‘जानामि किम्’——R. B. V. S. ‘जानामि किं निमित्तम्’——M.

प्रियंवदेति । ‘अतिमात्र’ सातिशयम् औत्तुम्येन सह । अनसूषेति । ‘न खलु विभावयामि’ हेतुमवधारयामि । प्रियंवदेति । ‘अनसूषेण’ योग्येन पादपेन सह-कार-वृक्षेण सह ‘मङ्गला’ मिलिता । ‘अपि’ इति प्रश्ने । ‘नाम’ इति संभावनायाम् । तद्योगे च लिङ् । किमेव सम्भवेत् यद् ‘अहमपि’ (अपि रत्र समुच्चये) आत्मनः अनुरूपं योग्यं ‘वरं’ बोद्धारं भर्तारम् इति यावत् (‘वरो जामातरि वृत्तौ’ इति मेदिनी) ‘लभेय’ (३।३।१७२) इति मनसि निधाय वन-ज्योत्स्नाम् अति-मात्रं प्रेक्षते इत्यर्थः । [राजा—‘कथमियम्’ इत्याद्येन दन्तेन ‘विलोभनं नामाङ्गम् उपक्षिप्तम् । तल्लक्षणतु दर्पणे—‘गुणाख्यान विलोभनम्’] । शकुन्तलेति । आत्मानं मनः गतं (न्या समास २।१।२४) ‘मनोरथः’ अभिलाषः । स्व स्वयमेव अनुरूपं वरं लब्धुमिच्छामि इत्यर्थः । ‘आवर्जयति’ सेचनार्थम् अवनमयति ।

- 28n.—1. विभावयामि—I guess : UC. II. 24 ; MM. I. 18. अपि नाम—‘अपि’ implies a query, while ‘नाम’, संभावना । The two together indicate a wish and introduce a question as to whether it will be satisfied. It has the sense of (a) ‘is it likely’, ‘may it be’ ; (b) ‘would that’, ‘I wish that’—AD. Cf. ‘अपिनाम भवदुपाध्याययजमानस्य निवृत्ता’ &c.—PR : ‘तदपिनाम रामभद्रः पुनरपि इदं वनम् अलंकुर्यात्’—UC. II. ‘अपिनाम दुरात्मा राक्षसो गृह्येत’—MR. I ; ‘अपिनामाऽहं पुरुरवा भवेयम्’—Vik. II. It has a different sense in JP (Vide Bombay Ed. P. 236), where it introduces a question but does not involve the wish as it does here and also generally.
2. मनोरथः—Desire is so termed, as it carries the mind of a man from one place to another, as does a chariot carry a man from one place to another. Cf. ‘यदात्मना कृतं तन्मयि संभावयसि’—Rat. II. 3.
3. आवर्जयति—आ+वृज्+णिच्+लट् ति—Inverts the pot in order to pour out its contents. Cf. ‘आवर्जिताऽष्टापद-कुम्भ-तौर्यः’—Ku.

VIII 10 But आवर्जन generally means 'bending Cf त्वदा
वर्जित-वारि सम्भृतम् Ku I 34 'आवर्जित-पूग-मालम्'—Ra XIII 17
VIII 24, XVI 19, (MD 47 PA II. 39)

Text —राजा—अपि नाम कुलपतेरियममवर्ण-क्षेत्र-सम्भवा स्यात् ।
अथवा कृतं सन्वेहेन ।

वशस्थ अमंशय क्षत्र-परिग्रह-क्षमा,¹ यवार्थम्² स्यामभिलाषि मे मनः ॥
(जतजर) 'सता हि सन्वेह-पदेषु³ वस्तुषु प्रमाण⁴ मन्तःकरण-प्रवृत्तयः⁵ ॥२०॥
तथापि तत्त्वत एनानुपलप्स्ये'

King—Can it be that this (girl) is sprung from a wife of an
unlike caste of the patriarch? Or 'away with misgivings.
She is doubtless 'fit to be married by a Ksatriya' since
my noble² mind has a longing for her. For, to the good in
matters of doubts³ the promptings of their inner minds
are an 'unerring index' (of the truth) (20)
Nevertheless I will test¹ her rightily ,

राजेति । अपि नाम । इमं सम्भवत् यत् इयं शकुन्तला कुलपते
कण्वस्य 'अवगम' ब्राह्मणात् मित्र आशयादि यत् 'क्षेत्र' इत्यत्र (अत्र शरीर
केदार मिद्वन्मन कञ्चया इति । इत्येवमादयो) तस्मात् सम्भव यत्पति
यस्या तादृशी । स्यात् [शक्ति रित् च (शक्तिरित्) इति रित्] अथवा
इति पञ्चान्नर । तदर्थं स्तनम् अत्र (तस्मात् निवारितनपारा इति मन्त्र
स्वता-कण्ठभर्य वती) तस्मात्तापि तस्या हास्य-विनययोः प्रयोजिका (५८)
इति करणे तृतीया । अमशयमिति । अमशय निश्चितम् इयं शकुन्तला, अतः
ताशात्त्रायत इति अत्र आशयस्य इत्यत्र (अत्र क्षत्रिय राजन्यो इति नाममाला)
तस्य, परिग्रह स्त्रिया-यत् अङ्गाकार (परिग्रह कञ्च च मृद-स्वीकारयोरेपि
इत्यत्रय) तस्य अत्र साया । इयं निमन्दत् क्षत्रिय-पत्नी भवितुम् अति इति
भावः ॥ (अत्र मन्त्र परिग्रह-क्षमा इति वक्तव्य अत्रेति मामान्योक्ते अप्रस्तुतप्रशसा)
यत्, इति हनुता साय' कदापि नामन्त्र-प्रवृत्तम् अतएव श्रेष्ठम् इत्यर्थः । मे
पुरुषात्पक्षस्य जित्निन्दयस्य मम 'मन' अस्या शकुन्तलागाम् अभिलाषि
मस्पृह वाढुमिच्छु इत्यर्थः । [महापुरुषाणाम् आत्म-प्रशसाया न दोषः । तथा च
रामायणे—'आर्षं रामस्य रामत्वं पश्यन्तु हर्षयुक्ता') । सदृशस्य पदेषु स्थानेषु

(पद व्यवसित-त्राण-स्थान ऋभ्याङ्घ्रि-वस्तुषु इत्यमर) सुन्दह-विषयीभूतण
'वस्तुषु पदायपु, कर्तृयम् अन्तव्य वा रीति मयास्पश्य इत्यर्थः । 'सता शुद्ध
शीलानाम् अन्तःकरणस्य वाम प्रवृत्तय गायति इत्यत्रवारण ('हि हताव-
वधारणे इत्यमर) प्रमाण सत्याऽनृतया मानदण्डस्वरूपम् । (मदहपदेषु वस्तुषु'
इत्यत्र पुनरुक्तवदाभास-नामाऽऽकारः । अर्थान्तरन्यास-काव्यालिङ्गाऽनुप्रासाः ।
अनेन 'परिन्यास इत्यङ्गमुपाक्षिप्तम् । तन्लक्षणं तु दशने तन्निष्पात्तं परिन्यासः' ।
वशस्थविलं वृत्तम्) । (२०) । तथापीति । तथापि' शकुन्तलाया मत्परिग्रह-
याग्यत्वे निर्णीतं सत्यपि । उपलभ्यते ज्ञाम्य । इयं ब्राह्मणेतर-क्षेत्र-सम्भूता न वेति
पृष्ट्वा अवगमिष्यामि । (अनन पूर्व-निर्णयेन अपरितापं सूचित) ।

29n -1. अपिनाम &c The previous conversation between Anasuya and Priyamivada gives the king an occasion for thinking about the possibility of his being an अनुग्रह वर' । 2. असवर्ण-क्षेत्र-सम्भवा-समान-वर्ण. यस्य तत् 'सवर्णम् । समान compounded with वर्ण' is changed to स by अर्थात्-अनाद गतिं तस्मिन्नाम-गात्र-रूप-स्थान-वर्ण-वया-ववन-वन्तुषु -(6 3 8) Mr Kalc & Prof G have explained the formation of सवर्ण with the help of याग्यविभाग of the Sūtra समानस्य छन्दसि -&c 6 3 84 But the question of योगविभाग cannot arise at all, when the formation of a word is accounted for by an independent Sūtra (1013) where Panini himself has specifically mentioned the word 'वर्ण' (Vide 23n 6) , क्षत्रम् A wife न सवर्णम् असवर्णम् । असवर्ण क्षत्रम्-असवर्णक्षत्रम्, A wife not of the same class तस्मात् सम्भवयस्या सा - असवर्ण-क्षत्र-सम्भवा -an instance of व्याधिकरण बहुव्रीहि sanctioned by VM . 'अवर्ज्या हि बहुव्रीहि व्याधिकरणं जन्माद्युत्तरपद —KSV V 2 19 But in this particular case, we can avoid it, if we derive सम्भव with अप् in the अपादानवाच्य-सम्भवति अस्मात् इति सम्भव. i.e. origin, (Cl. 'तम् प्रियसस्या प्रभवम् स्वगच्छ' —supra) hence 'असवर्णक्षेत्रम् सम्भव' उत्पत्ति-स्थानम्) यस्या सा इति समानाधिकरण-बहुव्रीहि । Vide MS III. 12 & 13 If Śak is असवर्ण-क्षेत्र-सम्भवा i.e. if her mother is other than a Brāhmaṇi, there is no bar to her being married by a क्षत्रिय king, as such marriage is sanctioned

by Manu (Vide notes 3 below). So our young king who is an ardent lover and at the present moment **completely engrossed with his own interest**, readily infers that कुलपति must be a married man with more than one wife of different castes. Later on he himself remarks that कण्व is a **life-long celibate** ('शाश्वते ब्रह्मणि स्थित इति प्रकाशः'), but at the present moment he unconsciously forgets this well known fact, as the previous idea suits his own interest. This is **quite in keeping with the mental psychology of an ardent lover**. Now read *II. ŚL 1. & 2.* and 'कामी स्वता पश्यति'—*Act II. 3. कृतं सन्देहेन*—'कृतम्' (- अलम्) is an अव्यय - Enough, 'कृतं युगे, अलमर्थे स्याद्विहिते हिंसिते त्रिषु'—*Medinī. Ra. XI. 41 ; Ki. II. 17. करणे तृतीया ।* Read (250n. 2), and *MN* on 'अलं महीपाल तव श्रमेण' in *Ra. II. 24. क्षत्र-परिग्रह-क्षमा*—For Manu says 'पुत्रा येऽन्तर-स्त्रीजाः क्रमेणोक्ता द्विजन्मनाम् । तानन्तरनाम्नस्तु मातदोषात् प्रचक्षते'—*X. 14. Also III. 13 क्षतात् त्रायते इति क्षत + त्रै + क = क्षत्र - पृषोदरादिन्वात् (6. 3. 109) साधु. ।* Cf "क्षतात् किल त्रायत इत्युदग्र धात्रस्य शब्द भूवनेषु रुढः"—*Ra. II. 53. 4 सतां हि &c*—प्रमाण (standard of guide, an authority) is always **neuter singular** Now Cf. 'वेदोऽखिलो धर्ममूलं स्मृतिशीले च तद्विदाम् । आचारश्चैव साधूनामात्मन स्तुष्टिरेव च'—*MS. II. 6 ; 'मनोबुद्धिरहङ्कारश्चित्त कारणमान्तरम् । प्रमाण नित्यमर्यादा धाम्त्रेषु मृत्युवादिनि' । "अथवा नैतदेव हि यन्मया परिशक्तम् । मनसो हि मम प्रीतिरुत्पन्ना तव दर्शनात्" ॥—Rām I. 36 17.* This stanza and its latter half have been quoted in *DR* and in *तन्त्रवार्तिक* of Kumārila Bhaṭṭa respectively, while Kuvalayananda Kārikā has quoted this as an instance of 'प्रमाणालकारः' ।

Text :—शकुन्तला—(समभ्रमम्) अम्भो, सलिल-सेक-संभ्रमगगदो जोम-लिखां उज्जिअ ववणं मे महुअरो अहिबट्टइ [अम्भो, सलिल-सेक-सम्भ्रमाद्गतः नव-मल्लिकाम् उज्जिस्त्वा वदनं मे मधुकर. अभिवर्तते] । (इति भ्रमर-वाधां रूपयति)

Śakuntalā—(In a flurry)—Dear me, stirred up by the disturbance caused by the sprinkling of water, a drone leaving the

Jasmine is making towards my face.

(This said, gesticulates annoyance from the drone.)

राजा -(सम्पृहमवलोक्य) —

चलापाङ्गां^१ दृष्टिं स्पृशसि बहुशो वेपथुमतीं^२
'दिगार्गणी रहस्याऽऽख्यायीव' स्वनसि मृदु कर्णाऽन्तिकचरः ।
(यमनम करं व्याधुन्वत्याः^३ पिबसि रति-सर्वस्व-मधरं
भलग्ग) वयं तत्त्वान्वेषान् मधुकर ! हता,^४ स्वं खलु कृती ॥२१॥

King -(Looking wistfully). We, through search for truth (about her), are undone. O drone ! thou indeed art lucky (here). (For) many a time thou touchest her tremulous³ eyes with¹ rolling corners¹ ; flitting by her ears thou hummest gently as³ if to whisper some secret³ (of love). Despite her waving⁴ the hand, thou kissest her lip which is the be-all of (sexual) pleasure. (21)

V. L. — 'अभिवर्तने' — R. V. B. 'धन्यालोक' । 'अभिभवति' — S. M. 'कर्णे' — R. B. V. 'कर्म' — H. S. M. 'S. 'कर्णान्तिकचरः' — B. M. S. V. R's Com. 'कर्णे अन्तिकचरः' — R.

शकुन्तलेति । 'गमग्रमं सभयं' ('संभ्रमः माध्वसेऽपि स्यात् संवेगादरयोगि' इति मेदिनी) । 'अम्मो' इति विस्मये ('विस्मये दुःसहे अम्मो नित्यं स्त्रीभिः प्रयुज्यते' इति भरतः) 'मलिलस्य सेकेन' सेचनेन यः 'संभ्रमः' मञ्ज्वलनं तस्मात् उद्गतः^१ उत्थितः । 'उज्जित्वा' विहाय 'वदनम् अभि' लक्षीकृत्य 'वर्तते' आगच्छतीत्यर्थः । ['अभिरभागे' (१।४।९१ ; ५५३) इति 'अभे' कर्मप्रवचनीय-सज्ञा । नद्योगे द्वितीया (२।३।८) । 'भ्रमरान् बाधा' पीडां ['पीडा बाधा व्यथा दुःख' मित्यमरः] 'निरूपयति' भ्रमर-यनन-परिजिहोर्षया हस्त-भोगादिकं करोति इति भावः । चलेति । हे 'मधुकर' त्वं 'वेपथुः' कम्पः अस्ति यस्याः तां 'वेपथुमती' सकम्पाम् ('अथ वेपथुः कम्प' इत्यमरः । "द्वितीय्युच्" — (३।१।३९) इति अथुच् । अपि च 'चल' नञ्चल 'अपाङ्ग' नेत्रान्तः यस्याः ता चञ्चल-प्रान्ताम् ("अपाङ्गः चञ्चलीने स्यात् नेत्रान्ते तिलकेऽपि च' इति मेदिनी) तादृशी 'दृष्टिं' चक्षुः [करणे क्तिन् (३।३।९४) 'दृष्टिं जनेऽक्षिणं दर्शने', इत्यमरः] 'बहुशः' बहुवारान् ('बह्व-ल्यार्थात् शस् —' (५।४।४२) इति शस्] 'स्पृशसि' चुम्बसि इत्याशयः 'रहस्य' रहसि भवं गोपनीयं ['दिगादिभ्यो यत्' (४।३।५४) — 'रहस्या' स्त्री नदीभेदे,

नोपनीयेऽभिषेकवत्' इति मेदिनी [तस्य 'आख्यायी इव' वक्ता इव] (इति क्रियोत्-
प्रेक्षा) । 'कर्णशो' अन्तिके निकटे चरति इति 'कर्णान्तिक-चर' सत् 'मृदु' अस्फुटं
यथा स्यात् तथा 'स्वनमि' गुञ्जमि (इति स्वभावोक्तिः । अनेन कपाल-पर्या-
नुभवः व्यज्यते) । 'कर' हस्व 'व्याधुन्वत्या' भ्रमर-निगमाप इतस्तत् कम्प-
यन्त्या 'अस्या' शकुन्तलाया 'गति-सर्वस्व' काम-मार-भूतम् 'अधरम्' ओष्ठ
'निवमि' चुम्बमि । (तथा चोक्तम्—'कामिनाम् अधर-रवाद मुग्धात् अति-
रिच्यते' इति) 'वृत्तम्' अहम् ['अस्मदो द्वयोश्च' (१।२।५९) उति बहुवचनम्]
'तत्त्वस्य' किमिय अत्र-परिग्रह-अमा न वा इति स्वरूपस्य 'अन्त्रेपात्' विचारणात्
'हवा' भगवन्मनः जाना ('मनोहत प्रतिहत प्रतिबद्ध हतश्च म' इत्यमरः) 'व
खदुक्कुतो' कृतकार्यं उन्वर्थ (भूमार्थे इति) । ('वय हस्तास्व कृती' उति व्यतिरेकः ।
नीलोत्पलादिभान्त्या भास्तिमान् । 'मधुकरे' नायक-व्यवहार-समागमात् समा-
सोक्तिः । 'व कृती' इत्यत्र चरण-त्रय हेतुर्वेनोपानम् इति वाक्यार्थहेतुकम्
काव्यलिङ्गम् । आद्य-वाक्यद्वये रसनाकाव्यलिङ्गम् । पुन तन्वान्वेषणरूप
गुण दोष-स्फेपे कल्पितान्ताञ्च लेशनामालंकारः । "लेशस्तु दाप-गणयो गुण
दोषत्व-कल्पनम्" इति तन्त्रक्षणात् । श्रुत्यनुप्रासश्च । शिखरिणी वृत्तम् । अत्र
प्राप्तिर्नाम अङ्गम् उपक्षिप्तम् । तल्लक्षण तु दर्पणे 'प्राप्तिः मुखागमः') । (२१)

30n -1 वदनमभिवर्तते &c —Shows that Śak. is a woman of Pad-
mini-type Cf भवति कमल-नेत्रा नामिका क्षुद्र-गन्धा अत्रिगल-कुच-युग्मा
दीर्घ-केशी कृशाङ्गो । मृदु-वचन-मुगीश नृत्य-नीतानन्यता मकल-ननु-सुवेशा
पद्मिनी पद्म-गन्धा'—*Ratimanjari* 2 सस्युहमबलोक्य—The king already
enamoured of Śak. is jealous of the bee on account of its
dallying with Śak. before her very eyes 3 कर—The way in
of one hand seems to be more natural व्याधुन्वत्या—विशेषण
'आ' समन्तान् धृन्वती (धृ-जन-—ऊँप्) नयति । No 'नम्' in the Iem
as 'आन्' जी नया नम्' (7 1 80) does not apply 'अवर्णान्ता
शब्दान् किम् ? (गृण जन) गणवती, (कुरु जन) कुर्वती - Prabhā
(बू)—"धूनोति चम्पक-वनानि, धूनोति अशोकम् । चन धुनाति धुवनि
मृदुतार्जुनमुक्ताम् । वायुविधूनयति चम्पक-गुण्य-रंणन् यत् कानने धवनि चन्दन-
मञ्जरीश्च"—KR 8 : 4 रहस्याख्यायी—(As if communicating some
secret in her ear). Cf "विनिगञ्वास कर्णेऽप्य रहस्य श्रूयतामिति"—
—BC. IV. 31. आ+चक्ष+णिनि कर्नरि=आख्यायी । 'चक्ष' becomes

'ख्या' with an आर्धधातुक-प्रत्यय by 'चक्षिङ् ख्याङ्' (2. 4. 54) ; HD admits the existence of an independent 'ख्या' Dhātu, while *Nyāsakūra* and *BD* differ. 'ख्या प्रकथने । अयं सार्वधातुक-मात्र-विषय'—SK. 2463 ; 'इदमसर्वधातुकविषयमिति आत्रेयादयः । अन्ये तु सामान्येन मन्यन्ते'—*Dhāturūpa Kalpadruma* 'ख्या' प्रथने इति गोविन्दभट्टः प्रमाद्विरुद्धार्थः । प्रकथने इति चतुर्भुजः । स्याति लोक—*Manoramā*.

5. अधरं पिबसि—Cf. 'अधरं पातुं प्रवृत्त'—Vik ; Bhartr Hari. 1. 26. 'अधरमधुवधूनां भाग्यवन्तं पिबन्ति'—*Kirāta* In fact the bee which was waved away by the movement of the hand, had not the chance to sit on Śak's lip. The king out of jealousy thinks it to be an aggressive lover. Note that the future endeavour of Dusvanta's kissing Śak against her will (Act IV. 22) has been cleverly fore-shadowed here. 6. वयं &c. —कृती—Learned, 'कृती स्यात् कर्मकुशले पण्डिते शर्ववर्मणि' इति कलापवन्द-धृत-कोषः । But here it means "successful".—MN (*Ki. II. 9*), following Yārdhamāna, derives it with इति by 'इष्टादिभ्यश्च' (5. 2. 88) ; (अनेन कृतम् इति कृती) । BhD follows suit. But neither VM nor BD includes कृत in the इष्टादि class. Besides इष्टादि is not an आकृतिगण । Hence say 'कृतम् इति भावे क्त. । कर्म इत्यर्थः'—Deed. Next भूमायै प्रणमाम्य वा इति by 'अत इतिठनौ'—5. 2. 115 ; (Read 135n-4.) 'वयम्' (Plural) – 'अहम्' (Singular) in spite of its attribute 'हताः' (Disappointed)—For reasons (Vide 159n. 1) Cf. the peculiar use of 'हत' in (197n. 3)

Remark—B.P. HS. M read the following just before Śloka. 21. 'राजा—(विवाक्यं मत्सुहृद्) साधं वाधनमणि रमणीमस्या । यतो यत् पद्मरुणोऽसर्वाने, ततस्तत् पेयित-लाल-रोचना । विवर्तितभ्रूयिमस्य शिक्षते भगदकामाणि हि दृष्टि-विभ्रमम् ॥ The King (looking wistfully) :

Beautiful ! there is "something charming even in her repulse
Where'er the bee his eager onset plies

Now here, now there, she darts her kindling eyes;

What love hath yet to teach, fear teaches now

The furtive glances and the frowning brow"—M.

(Metre— वंशस्थ)

Text :—शकुन्तला—न एसो धिट्टो विरमदि । अण्णवो गमिस्सं [न एष धृष्टो विरमति । अन्यतो गमिष्यामि] (पदान्तरे स्थित्वा । सदृष्टिक्षेपम्) कहं इवो बि आअच्छदि । हला, परिस्ताअह, परिस्ताअह, मं इमिणा दुव्विणीवेण दुठ्ठ-महु-अरेण, अहिहयमाणं [कथम् इतोऽपि आगच्छति ? हला परित्रायेथा, परित्रायेथा माम् अनेन दुर्विनीतेन¹ दुष्ट-मधुकरेण अभिभूयमानाम्²] ।

Śakuntalā—This impertinent (*creature*) does not stop. I'll move elsewhere. (*Moving a few steps and glancing around*) What ! even here it is coming ! Help, my friends, help, I am being assailed² by this ill-bred¹ wicked drone

उभे (मम्मितम्)—का वअं परिस्ताहुं । दुस्सन्दं अक्कन्द । राज-रक्षित-ज्जाहं तपोवणां नाम (का वय परित्रातुम् । दुष्यन्तमाक्रन्द । राज-रक्षित-व्यानि तपोवनानि नाम) ।

Both (Smiling)—Who are we to deliver (*you*) ! Call on Duṣyanta (*to your aid*) Penance-groves are said to be protected by the kings.

राजा—अवसरोऽयम् आत्मानं प्रकाशयितुम् । न भेतव्यम् । न भेतव्यम् । (इति 'अर्धाङ्गे स्वगतम्') राज-भावस्तु³ अभिज्ञातो भवेत् । भवतु । एवं तावदभिधास्ये । **King—**Here (*indeed*) is an (*excellent*) occasion for showing myself. "Don't be frightened". [¹*Half-uttering ; aside*]¹ (*If I introduce myself in this way*) my kingship² will be disclosed.² Well, this then will I say.

शकुन्तला—(पदान्तरे स्थित्वा । सदृष्टिक्षेपम्) कहं इवोबि मं अणुसरदि [कथम् इतोऽपि मामनुसरति] । **Śakuntalā —**(*Stepping aside and glancing around*) What ! even here it is following me.

V. L.—'दुष्ट' --R. S. 'धृष्ट' --M B V. 'न भेतव्यम्' --R B. V. M. 'न भेतव्यम् क कोत्र भा' --S S reads अथवा before 'राजभाव' &c.

शकुन्तलेति । 'धृष्ट' दुर्विनीत ('धृष्टे धृष्णम् विद्यातश्च' इत्यमरः) । 'कथम्' इत्याद्यर्थे अव्ययम् । 'दुर्विनीत' अगिष्टेन । 'अभिभूयमाना' पीड्यमानाम् । उभे इति । 'परित्रातु' परित्राणे इत्यर्थः ('अव्ययकृतो भावे' इति परिभाषोक्तेः) 'वयम्' आवाम् ('अम्मदा द्वयोश्च' —१।२।१५) 'का' भवाम इति

शेषः । वयं परित्राण-विषये असमर्थाः ललना-मात्रत्वात् इति भावः । 'आक्रन्द' आत्म-त्राणाय उच्चैः आहूय ("आक्रन्दः क्रन्दनाऽऽह्वाने मित्रदारुणयुद्धयोः" इति मेदिनी) । 'तपोवनानि' राज्ञः विषयस्थितानि, अतस्तेनैव तानि 'रक्षितव्यानि' 'नाम' इति प्राकाश्ये । राजति । 'आत्मानं' स्वं 'प्राकाशयितुं दर्शयितुम्' 'अयम् अवसरः' अवकाशः सुममय इति यावत् ('काल-ममय-वेलामु तुमुन्'—३।३।१६७ इति तुमुन्) । 'अर्थे' पूर्वार्थे 'उक्ते' सति अवशिष्टमनुच्चार्य 'स्वगतम् आह । अधुना गच्छेयं चेत् मम 'राज-भावः' नृप-स्वभावः ('भावः सत्ता-स्वभावामिप्राय-चेष्टात्म-जन्ममु' इति मेदिनी) । 'अभिज्ञातः भवेन्' ता मा नृपं मन्येरन् इति नृपस्य आशङ्का ।

31a.—1. धृष्टः—धृणोति इति धृष् प्रागल्भ्य+क्त कर्तरि [3. 4. 72.] hv 'धृषि-गमी-वैयात्ये'-(7. 2. 19). "निलज्जाय्थं क्त-क्तवतु-प्रत्यये परे, धृष्-

विशम्न. (निलज्जः), otherwise, धावतः (पराभूतः), विशासतः (विशयण) विभितः) ॥ विरमति—रम् with वि. आ. परि, is परस्मैपदी by 'व्यापरिभ्यो रमः' (1. 3. 83). but Cf. 'कथयन्तश्च मां नित्यं तुष्यन्ति च रमन्ति च'—Gitā. X. 9. 2. दुर्विनीतेन—Wanting in decorum, rude, Cf. 'दास्याः पुत्रैः मधुकरैः पीडितोऽस्मि'—SV. IV. This supplies the king an opportunity for making his appearance before the girls and he uses the same word in his next speech. Cf. 'कः पौरवे वसुमती यामनि शासितरि दुर्विनीतानाम्' । 'हला परित्रायेशाम्' &c.—For the application, (vide P. 35, line 10.) Here is a ²stests. Vide Śak. king's endeavour to kiss Śak. in ³शिरणास्मि अन्यतरा युवयोरगच्छतु—III. 13 & 14, ⁴सुन ⁵एव ⁶अशिरणास्मि अन्यतरा युवयोरगच्छतु—⁷Infra. 'अभिभूयमानां' (tormented) is preferable to 'परिभूयमानां' as it is repeated in Anasūyā's next speech. 3. परित्रातुम्—तुमुन्, is used in भाववाच्य and hence though an अव्यय, it is equivalent to a noun i.e. 'परित्राणम्'—What about we in the matter of (your) protection? Cf. 'का वयं भट्टिनीं नियोजयितुम्'—Bhavabhūti. 'का वयं जेतुम्'—Māla. 4. नाम—प्राकाश्ये—It is well-known. 5. प्राकाशयितुम्—3. 3. 167. (Com.). 6. न भेतव्यं—Regarding the absence of a stage direction here, Mr. Kale remarks—"The king says this

impulsively or rather the words escape his mouth and so there is no stage direction before these ; nor are the words heard by Śak. and her friends, as these are uttered by the king without going forward". 7. स्वगतम्— 'This stage direction means that the speech following it will be heard by the audience only, and not by the actors on the stage -'अश्राव्यं खलु यदस्मिन्. तदिह स्वगतं मतम्'—(SD 17) अभि + घा = To speak Ku III 63 ; MS. I. 42 ; BK VII. 78 ; Gītā XI III 68.

Text :--राजा—(मत्वरमुपमृत्य) आः ।

आर्या कः पौरवे वसुमतीं शासति शामितरि दुर्विनीतानाम् ।
(12. 18,
12, 15) अयमाचरत्यविनयं मुग्धासु तपस्वि-कन्यासु ॥२२॥

(मयी राजान दृष्ट्वा किञ्चिदिव सम्भ्रान्ता) ।

King—(Advancing hastily) Ah! Who is it that behaves¹ rudely¹ towards the innocent² (young) hermit-girls, whilst Paurava (a descendant of Puru), the chastiser of the ill-behaved, is ruling the earth ? (22)

(All appear some-what distracted on beholding the king).

अनमूया—अञ्ज, ण कलु किम्पि अच्छाहिदं । इअं णो पिअसही दुट्ठ-महुअरेण अहिहयमाणा कादरीभूदा (आर्य, न खलु किमपि अत्याहितम् । उयमावया.

Anasūyā—अञ्ज, ण किम्पि अच्यहितम् । (इति शकुन्तला दर्शयति) ।

This, our dear friend, being¹ nothing indeed very dangerous been alarmed. (This said, points to Śakuntalā), wicked person has

क इति ॥ दुर्विनीतानां दुष्टानां 'शामितरि' दण्डादिना शासके 'पौरवे' पुरुवंशीये राजनि (परोक्ष-निर्देशस्मिन् राजभाव-गुत्यर्थम्) 'वसुमती' पृथिवी 'शासति' पालयति मति [भावे सप्तमी २।३।२७. यद्वा वसुमती शासन पौरवम् अनादृत्य, 'बळी चानादरे' (२।३।३७) इति सप्तमी] । कोऽयम् इति कोऽनेनोक्तिः । 'मुग्धासु' रम्यासु अचतुरासु वा 'अविनयम्' अशिष्टम् 'आचरति' व्यवहरति । झटिति ब्रूहि येन दण्डं प्रदास्यामि । [तपस्वि-शब्देन अत्यन्ताऽयं-भाष्याऽविनयस्थानत्वं व्यज्यते । अत्र अग्रस्तुतप्रशंसा । छेक-वस्तुनप्राप्ती ।

अनेन दण्डलक्षणं मध्य ज्ञान्तरमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं यथा—‘दण्डस्त्वविनयादीनां दृष्ट्या ध्रुत्वा च तर्जनम्’ ॥ आर्या जातिः । (२२) । ‘किञ्चिद् इव’ इति ईषदर्थे [‘ईषदर्थोऽपानुप्रेक्षा-वाक्य-भूषणयोरिव’ इति वर्धमानः] । अनसूयेति । ‘अत्याहित’ महद्भयम् (‘अत्याहित महाभीति कर्म जीवानपेक्षि च’ इत्यमरः) । अकानरा कानरा भूता इति ‘कानराभूता’ (‘कृ-स्व-स्तिर्यागे सम्पद्यकर्तरि च्व-’-(५।४।५०), ‘अस्य च्वौ’-(३।४।३२) इति अवर्गस्य दीकारः) ।

32n.--1 कः पौरवे &c.—This indirect method is purposely resorted to, so that the girls may not suspect him to be a king. आः—implies anger. Vide Act. IV. 1 infra. 2. शासितरि—शास-तृच् (‘तृच्’-3. 1. 133.) but if तृन् is used (‘तृन्’-3. 2. 135) षष्ठी in दुर्विनीतानाम् will be barred by ‘न लोकाज्यय-निष्ठा-स्वर्त्य-तृताम्’ (2. 3. 69) 3 मुग्धासु—Innocent, too young to have any knowledge of the world. This adds to the serious nature of the crime. ‘प्रमाज्यरीर्य-योवन-मदनविकारा रतो वामा । कथिता मृदुश्च माने समधिक-व्यज्जानो मुग्धा’—SD III ‘The inexperienced has the desire of new youth, is coy in love and gentle in anger’—Dr Haas (DR) 4. तपस्वी &c For the force see Com. Cf. ‘अभीमार्ग्यमविनयस्य’—Śak VII 5 किञ्चिदिव—Their bewilderment was only for a short while because the novus home who entered, was wearing a very plain and simple costume like an ordinary man. आर्य, न खलु &c.—Mark that it is Anasūyā, who first gathers courage to address the king. Her courteous reply bespeaks her great presence of mind and her knowledge of the ways of the worldly people. आर्य means a noble-minded person who performs his duty. (Vide 3n. 1) Here the epithet is very significant, as the duty of a Kṣatriya king or his officer is to succour the distressed. Cf. Ra. II. 53 ; ‘सर्वस्यास्य यथाव्यायं कर्तव्य परिरक्षणम्’—MS. I II 2 ; X. 80. 6. अत्याहितम्—‘अतीव आधीयते स्म मनसि इति अत्याहितम्’—BhD.—What is seriously felt by the heart, hence, a great calamity. Cf. ‘अत्याहितं, न खलु मावशेष विषविकार भवेत्’—Māla. IV.

‘पाण्डुपुत्रेन किमप्यन्याहितमाचेष्टितं’——*VS. II ; PN. I. after Ś1. 14 ; Vik. IV and V.*

Text :—राजा—(शकुन्तलाभिमुखो भूत्वा) अपि तपो वर्धते ?

(शकुन्तला साध्वसादवचना तिष्ठति)

King (*Turning to Śakuntalā*)—Is your penance thriving ?
(*Śakuntalā stands silent through nervousness.*)

अनसूया—दाणीं अविहि-विसेस-लाहेण । हला सउन्दले, गच्छ उडअं फल-
मिस्सं अर्धं उबहर । इबं पादोदकं भविस्सदि (इदानीं अतिथि-विशेष-लाभेन ।
हला शकुन्तले, गच्छ उटजम् । फलमिध्रम् अर्धमुपहर । इदं पादोदकं भवि-
ष्यति) । (इति घटं दर्शयति) ।

Anasūyā—(*Yes, it prospers*), now by¹ the acquisition of a
noted guest.¹ O my Śakuntalā, go to the cottage (*and*) bring a
(*respectful*) offering mixed up with fruit. This will serve to bathe
his feet. (*This said, shows the pitcher*).

राजा—भवतीनां सूनृतयंब¹ गिरा कृतमातिथ्यम्¹ ।

King—Even by your courteous¹ words, the rites of hospitality-
have been rendered.

राजेति । ‘साध्वमात्’ भयात् (‘दर-त्रासो भीतिभीः साध्वमं भयम्
इत्यमरः) ‘अ-वचना’ निरुतरा । अनसूयेति । ‘अतिथीनां विशेष’ उन्नम
तस्य ‘लाभेन’ प्राप्त्या । भवादृशस्य विशिष्टस्य अतिथे आगमनेन ‘इदानीं तपो
वर्धते’, ‘नृ-यज्ञस्तु अतिथि-पूजनम्’ इत्युक्तेः । (अनेन अनवृत्ति-नामा नाट्यालंकार
उपक्षिप्तः । तत्कक्षणे तु दर्पणे—‘प्रथयादनुवर्तनम् अनुवृत्ति’) । ‘उटजं’ पणशाला
(‘मूनीनां तु पणशालोटजोऽस्त्रियाम्’ इत्यमरः) । ‘फलेन मिध्रे’ सम्पुत्तं (‘कर्मवा
करवो मिध्रेः सम्पुत्तः खचितः समा’ इति हेमचन्द्रः । नृतीयासमासः—२।१।३१)
‘अर्धम्’ अर्ध-द्रव्यम् ‘उपहर’ अस्मै देहि । ‘इबं’ सेवनार्थं कलस-स्थितं जलं
‘पादोदकं’ पाद-प्रक्षालनार्थम् जलं ‘भविष्यति’ (ननु पाद्यमेव प्रथममुपयुज्यते ननु
अर्घः, इत्यत्र आह ‘इदमिति’—न्यायपञ्चाननपादाः) । राजेति । ‘भवतीनां
सूनृतया’ प्रियसन्धेन (‘सूनृतं मङ्गलेऽपि स्यात् प्रियसन्धे वचन्यपि’) ‘गिरा’ वाचा
‘एव आतिथ्यम्’ अतिथिमत्युक्तः ‘कृतम्’ । अलम् अर्घोदना इति भावः ।

33a.—1. अपि तपः &c.—Cf. ‘मैथिलि, अपि तपो वर्धते’——*PN. V.*
“अपि स्थिरायुः भगवन्कुमारः”——*BC. I. 69.* शकुन्तला साध्वसादवचना—

&c.—The king first of all addresses Śak. as she is the hostess, but being addressed face to face by a city-bred *novus homo*, she is highly distracted. साधु सम्यक् अस्यति विक्षिपति चित्तं यत् तत् साधु + अस् + अच् पचादित्वात् (3. 1. 134) = साध्वसम्—Which completely upsets the mind, i.e. confusion, fear. 'साधून् अस्यति इति अच्'—RM. But अच् is barred by 'कर्मण्यण्' (3. 2. 1); Hence 'तत्र । तस्मात् साधूनाम् असनम् साध्वसम्'—BhD. Note that she had had no exchange of words with the King till the end of the Act. (See also 260n. 2). 2. इवानोम् अतिथि-विशेष etc — &c.—The arrival of a noted guest has given us a chance to adore him and thereby enhance our piety. This reply of Anasūyā bespeaks great presence of mind on her part. This time also Anasūyā speaks on behalf of agitated Śak. विशेष'—'Excellent', hence अतिथीना विशेषः, अतिथिविशेष means 'a distinguished guest' "विशेषोऽव्यक्तो द्रव्ये द्रष्टव्यो-नम-वस्तुनि"—इति शब्दार्णव—MN on MD 57; 'रुद्री-विशेषान्'—Ku I 36 'साला-विशेषान्'—Ru XVI. 49 ना-विशेष'—XIV. 52; 'पुरुष-विशेष'—PN. II. Here the rule 'न निर्धारणे' (2. 2. 10) does not bar ष्टीत्. Read :—"अथ कथं पुरुषोत्तम" इति 'यस्मान् निर्धार्यते, यश्च एकोदेशो निर्धार्यते, यश्च निर्धारण-हेतुः, एतत्-व्रित्तय-सन्निधाने सति एवायं निषेध' इति कैयटः । अन्ये तु 'पुरुषेण उत्तम' इति निर्धारण-सप्तम्या 'संज्ञायाम्' (2. 1. 44) इति समास । * * * तन्मन्दम् । संज्ञायाम् इति समासस्य नित्यत्वेन स्वपद-विग्रहाऽसंगति-प्रसङ्गात् । तस्मात् कैयटोक्त-समाधानमेव समीचीनमिति नव्याः"—T on 704; also KT's भाष्यप्रदीप on (5. 3. 57). 3. अर्धम् उपहर—Anasūyā is now drawing Śak.'s attention to her duty of receiving guests as enjoined by Kaṇva. अर्हन्ते पूज्यते अनेन इति अर्ह् + षञ् करणे by 'हलञ्' (3. 3. 121) Next 'ह' = 'ष' by 'न्यङ्क्वा-दीनाञ्च' 7. 3. 53—अर्धः It will be very interesting to note that "अयं शब्दः सामाना सर्वत्राभिलाषे स-यकारो (अर्धं) न पुनरुल्लिङ्गेनैव प्रयोज्यः । अन्यवेदिनां-नि-यकारः (अर्धं) पुल्लिङ्गेन प्रयोज्य" इति श्राद्धतन्त्रम् Kalpa. P. 52. Also 'पादाऽर्धभ्याञ्च' (5. 4. 25). अर्धं is a combination of eight things—"आपः क्षीरं कुशाग्रञ्च दधिसर्पिः सतण्डुलम् । यवः सिद्धार्थकश्चैव

अष्टाङ्गोऽयं प्रकीर्तितः । इति तन्त्रे नाशीषण्डे च । 'रत्न-विल्वाश्रितैः पुष्पैः दधि-
दुर्वा-कुशैस्त्रिभिः । सामान्यः सर्वदेवानामर्थोऽयं परिकीर्तितः'—*Devī Purāṇa*.
qtd. श्रीदत्त *in* आचारादर्श । Mark that water is not mentioned
here at all. *Also Rām.* 1-20, 9 -10. पादोदक—Water for washing
the feet is one of the first things invariably provided for a
guest not only in India, but also in many Eastern Countries Vide
Genesis. XXIV 32 ; *Luke* VII 4 4 "Next my girl sprightly
nymph, brings her napkin and lymph, Feet and ankles are quick
in ablution" -*Qtd.* Dr Wilson 'आचार्य पादो धावितुम्'—*Mk.* III.
'अङ्गार—आ . तुरस्क-देशा प्राप्ता स्म यत श्रोत्रियानतिरीन् पाद्यादि-
भिरग्रे गृहिणो नापतिष्ठन्ते'—*PC* II 4. मूतया—मृष्ट नृत्यन्ति
जना अनेन दर्पित इति मु । नृत्य क (करणे) मूलविभृजार्तिनाम् (*Var* 3 2, 5.)—*RM.* but the *Vārt.* is applicable only in कर्तृवाच्य—"तत्र ।
तस्य कर्तारि विद्यमानम्"—*BhD.* hence he suggests घञर्थे क' but that is
also defective, as नृत्य is not included in 'घञर्थे क-विधान रथा-स्ना-
पा-व्यधि-हनि षध्यर्थम्' । (*Vide* 3 3 58) Lastly *BhD* takes the help
of 'हलञ्च' (3 3 121), which gives 'मजायाम् घञ्' in the वृण्वान्य ।
No गुण, by मजापूर्वकार्वाधर्गन्य (*optional*) Next 'अन्येषाम् अपि
दृश्यते' (6. 3 137) इति दीर्घ । To avoid cumbrousness proceed
thus—मृष्ट ऊगयति प्रीणयति इति मृन् by 'स्विप्'—(3. 2 76). Next मृन्
च ऋता च -'मृन्ता' मन्य-प्रिया इत्यर्थे (*Com*) "मृन्ता वाचमाहुः" -*UC.* V.
30 : *Hito.* I. 301. 5 आनिध्यम्—अतिथि+ञा by 'अतिथेऽर्ग' .
(5. 4. 26) The king says so because he does not like that Śāk.
should leave his company.

Text :—प्रियंवदा—नेण हि इमास्मि पच्छाअ-मोअलाए सत्त-वण्ण-वेदिआए
मुहूत्तअं उवविस्सिअ परिस्सम-विणोदं करेदु अज्जो [तेन हि अस्यां प्रच्छाय-शीतलायां
मन्त्रण-वेदिनाया मुहूर्तकम् उपविश्य परिश्रम-विनोदं करोतु आर्यः] ।

Priyamvada—Then on this shady cool platform (*round*) the
Saptaparna (*Alstonia scholaris*) tree, let Your Honour assuage His
fatigue by sitting for a while.

राजा—नूनं यूयमपि अनेन कर्मणा परिश्रान्ताः ।

King—Surely you, too, must have been fagged by this employment.

अनसूया—हला सउन्दले, उइदं णो पज्जुवासणं अदिहिणं । एहि उबविसम्ह
(इहा शकुन्तले, उच्चिर न पर्युपासनमनयीनाम् । एहि उपावशाम्)
(इति सवे उपावशान्ति) ।

Anasūyā—!Dear Śakuntalā, it is our duty to sit¹ by the side of the guest.¹ Come let us sit (*here*) (*This said, all sit down*).

V. L.—S omits 'तृनम्' ।

प्रियंवदेति । प्रकृष्टा लाया यत्र सा 'प्रच्छाया' । तादृशी चासौ 'शीतला' च इति 'प्रच्छायाशीतला' नम्याम । 'सप्तपर्णस्य' वृक्षविशेषस्य ('सप्तपर्णो-
'विनालवर्धु' शब्दो विरमच्छद' इत्यमरः) । 'वेदिकाया' तद्वृक्ष-मूल-स्थित-
'विनोदो' । 'महर्षेः' स्वपराय ('महर्षमल्पकाले स्यात् घटिका-द्वितयेऽपि च') । 'परिश्रमस्य' पराश्रित्यगम्य विनोदं प्राप 'वरोतु' । राजेति । 'अनेन
जल-मेघन-रूपेण कर्मणा नन निश्चितम् । स्मार्भाभिर्गप मया नार्थं सप्तपर्ण-
वेदिका मेवितव्या इति हृदयम् । अनसूयेति । 'पर्युपासन' समीपे उपवेश-
नादिना अभिभाषास्तुतवन्तम् । सर्वा च नार्यं सर्वच्च राजा इति 'सवे' । ('प्रमान्
स्त्रिया' (१।२।६३) इति तल्लिङ्गकशेषः) ।

34a -1. सप्तपर्णं— (*Alstonia scholaris*) so termed as the tree has seven leaves per stalk ; also called 'विषम-च्छद' (*having an odd number of leaves*), 'शारद' (*as it blooms in Autumn*) and 'विनालवर्धु' (*having a broad bark*). Ra. IV 23 ; 'प्रच्छायाशीतले शिरापट्टे'—Māla III. 2. वेदिकायां—'स्यान् विनदिस्तु वेदिका'—AK— A quadrangular or circular raised seat round shady trees for repose or rest Vide Kalpa. P 1913. 3. पर्युपासनम्— परि+उप+आस् । ल्युट् भावे Sitting near (*a guest*) for his diversion. 'पर्युपासन्ति ते नित्यं देवा सर्वे महर्षयः' PP 1 IX. 25

Text : -शकुन्तला (आत्मगतम्) — किं गु क्लु इमं पेक्खिअ तपोवन-विरो-
हिणो विआरस्स गमणीअस्मि संबुत्ता (किं न् खलु इमं प्रेक्ष्य तपोवन-विरोधिनो'
विकारस्य^१ गमनीयास्मि सवृत्ता) ।

Śakuntalā (*Aside*) --How is it that at the sight of this (*man*) I have become susceptible to an emotion,² incompatible¹ with the penance-wood¹ ?

राजा (सर्वा विलोक्य)—अहो सम-वयो-रूप-रमणीयं भवतीनां सौहार्दम् ।

King (*Looking at them all*)—Oh! How pleasing is your friendship on account of equal age and beauty.

प्रियंवदा (जनान्तिकम्)—अणसूए, को णु खलु एसो मधुर-गम्भीराकिदो, चउरं पिअं आलवन्तो, पहाव-वन्तो विअ लक्खीअवि [अनसूये, को नु खलु एए मधुर-गम्भीराकृति. 'चतुरं' प्रियम् आलपन् प्रभाववान्' इव लक्ष्यते) ।

Priyamvadā (*Aside to Anasūyā*)—Anasūyā who's he, indeed, pleasing¹ and dignified in mien,¹ speaking cleverly² and sweetly, and seeming to³ have majestic power³ ?

V. L.—'मधुर-गम्भीराकृतिः चतुरम्'—B, C, Dr. P.H.S. 'चतुर-गम्भीरा-कृतिः मधुरम्'—M. 'चतुर-गम्भीराकृति. चतुरम्'—R. 'प्रभाववान् इव लक्ष्यते'—R. V. B. M. 'प्रभवन् दाक्षिण्यमपि करोति'—S.

शकुन्तलेति । 'किम्' इति कुत्साया जिज्ञासायाञ्च ('किम् कुत्साया वितर्कं च निषेध-प्रश्नयोरपि' इति मेदिनी) । 'नु' इति वितर्कं (तथा च मेदिनी 'नु वितर्काज्वमानयोः') । 'खलु' इत्यवधारणे । सर्वं वितर्क-गर्भाऽऽमग्न-प्रश्नमुत्थापयति । 'तपोवनस्य विरोधिनः' विरुद्धस्य 'विकारस्य' आश्रमवार्ति-जनाज्जुचितस्य अन्यथाभावस्य मदन-भावस्य इत्यर्थः 'गमनीया' विषयीभूता । (अनेन अस्या 'भावो' नामाङ्गो विकार उक्तः । 'निर्विकारात्मके चित्ते भावः प्रथम-विक्रिया' इति तल्लक्षणात्) । राजेति । 'अहो' इत्याश्चर्ये । 'सौहार्दं' प्रणयः । 'समानाभ्या वयो-रूपाभ्या 'रमणीय' मनोहरम्, ('समैर्विरोध. मैत्री च न च पुष्टविपुष्टयो' इति न्यायात्) । प्रियंवदेति । जनानाम् इष्टानाम् अन्तिकम् इति 'जनान्तिकम्' अत्रकाशम् (इति त्रिकाण्डशेषः) । 'को नु' इति वितर्क-गर्भ-प्रश्नः । 'खलु' इति वाक्यभूषणम् । 'मधुरा' मनोमोह-करा 'गम्भीरा' च दृग्-विगमा अयुष्या इति यावत् 'आकृतिः' यस्य तादृशः । 'चतुर' निपुण 'प्रियं' सुन्दरम् 'आलपन् प्रभावः' प्रतापः विद्यते यस्य स 'प्रभाववान्' प्रतापशाली इत्यर्थः । ('स प्रतापः प्रभावश्च यस्मेजः कोश-दण्डजम्' इत्यमरः) ।

35a.—1. किं न खलु—Sāk. is at a loss to know the cause of her being subject to an emotion inconsistent with the penance-grove (किम्) . Though not compatible with religious vows, it is no doubt (खलु) present in her mind. Hence she endeavours to find

out the cause (न) of such an anomaly (Com). 2. विकारस्य गमनोया &c.—This is the first manifestation of feeling in Śāk. who previous to this was without any emotion (Com.). (25ln. 5)

3 सौहार्दम्—MN in *Ku IV*. in explaining—‘क्षणभित्तसौहृद’ seems to derive ‘सौहार्द’ from ‘मुहृत्’, and सौहृद’ from ‘मुहृदय’, and this, indeed, is the **right process** ‘मुष्ट हृदयस्य स मुहृदयः—A man having a good heart ‘मुहृदयस्य’ भाव कर्म वा, इति मुहृदयः, अण। [‘हाय-नान्त-युवादिभ्यः ‘अण्’ -1795] = मुहृत् + अण्, as ‘हृदय’ becomes ‘हृत्’ with अण् by ‘हृदयस्य हृद्—लृख-यद्-अण् लृसेषु’—989 Next उभय-पद-वृद्धि (by हृद्-भग-मिच्छन्त्न पूर्वपदस्य च’—1133) is **barred** by the परिभाषा ‘लक्षण-प्रतिपदान्तया प्रतिपदान्तस्य’ (256 ; 807 ; 2353) Hence we get सौहृद, (and not सौहार्द with उभयपदवृद्धि).—‘तद्विनेषु अचाम् आदे (10/5, 1133) Read ‘हृत् इति प्रतिपदोक्तस्य उल्लेखात् हृदादेशस्य सौहृदम् इत्येके’ *Prabhā on* (7 3 19) Now the independent ‘हृत्’ (n) also means हृदय’ [हृत्ते त्रिप् (3 2 178) ; ‘तुक्’—(6.1.71). चित्तं तु चेना हृदय ग्वान्त हृन्मानम मन इत्यमर]। So मुष्टु हृत् यस्य स. मुहृद् which also belongs to युवादि class, hence मुहृद्- अण् (5.1.130) सौहार्दम् (by 7 3 19) Read —“मुहृदय-गव्दान् अण् सौहृदम् । इच्छब्दान्त्वाभावात् न उभय-पद-वृद्धि । * * * मुहृच्छब्दान् अण् । सौहार्दम् । क्लीबलिङ्ग-हृच्छब्दोऽपि अस्ति’ *Prabhā on* (6.3 50) For सौहार्द see BC IV 84 *Ra XII 15*, *MM I 40*, *MD 15* ; *Ku II 6 5 जनान्तिकम्* (—अपवार्यं)—‘Personal address is mutual conversation in the presence of other persons by shouting out to others in the middle of a story by the hand with three fingers raised’ *Dr Haas* The speech will be heard by the entire audience But it will be inaudible to the undesired actors on the stage त्रिपताक-करेणाग्यान् अपवार्यंस्तथा-म्याम् । अन्योन्या-ऽमन्त्रण यन् ग्यान् तज्जनानां जनान्तिकम् ॥ *DR.* स एव त्रिपताकः म्यात् वक्रिताज्जामिकाऽङ्गुलि ।—*SR.* 6 मधुर-गम्भीर &c.—Because his आकृति is मधुर (charming), hence it is अधिगम्य (accessible), and because it is गम्भीर (grave), hence it is अधृष्य (inaccessible). Cf. this with the description of दिलीप, in *Ra I 16* ‘अधृष्यश्चाभि-

गम्यश्च यादोरत्नैरिवाणव.' 'Thou hast a firm appearance and the face bears a command in it' Corilinus. IV. 6; "Stately port and majestically departure speed sober steadfast demure"—Milton. Mr. Kale prefers the reading 'चतुर-गम्भीराकृति मधुरम् आलरन्' because अनसूया in her next speech repeats the word मधुर । Cf 'आर्यस्य मधुरा शपजनिन' &c But then चतुर being properly an epithet of man, by लक्षणा is to be transferred to the body (आकृति) and should mean 'sweet'. (Ra IX 47; Ku III 5) It is difficult to choose between these two readings १ प्रभावः—षष् is not available after 'भू with an उपसर्ग by श्रि-णी-भुवोऽनुपसर्गे (3.3.24) "अनुपसर्गे । कम् 'प्रभवः प्रगय प्रथय' । कथं प्रभावः राज्ञ इति ? प्रकृष्ट भाव इति प्रादिममाम SK 3195

Text :—अनसूया—महि, मम बि अत्थि कोवूहल । पुच्छिस्सं दावण । (ममि ममापि अस्मि कोवूहलम् । प्रदर्शामि नावदनम्) । (प्रकाशम्) अज्जस्स महुरालाब-जणिदो वीमम्भो मं मन्नावेदि । कदमो अज्जेण राएसि-वसो अलङ्कुरोअदि, कदमो वा विरह-पज्जुस्सुअ-जणो किदो देसो, किण्णिमित्तं वा मुउमारदरो बि तवोवण -परिस्समस्स अन्ता पद उबणीदो (आयस्य मधुरालाप जनिनो) विस्सम्भा मा मग्गयन् । क्तम आयण राजर्षि-वज्ज अलक्किन्ते । कत्ता वा विरह-परतनुक-जनं कत्ता देव । किं निमित्तं वा मुकुमारनरोऽपि तत्रावन-परिश्रमस्यान्मा पदमपनीत) ।

Anasūyā —I, too my friend, have (the same) curiosity Well I'll just ask him (I find) The confidence² produced¹ by the sweet words¹ of Your Worship, eggs¹ (or prompts) me (to ask) Which line of royal saints is adorned by Your Worship? Which country has its folk¹ rendered anxious, on account of (Your) separation¹, and for what purpose, though rather tender, has (Your) self been exposed to the toil (of visiting) a penance-grove?

V. L. - तत्रावन-परिश्रमस्य -B S HS 'तत्रावन-गमन-परिश्रमस्य'—R M अनसूयेति । कोवूहल (मय-वस्तु-ममा शक्ते लोळता ग्यात् कुवूहलम् इति दर्शण । स्वार्थे ञप्-५।४।३८) । 'प्रकाशम् उच्चै राजानम् आह ['सर्वथाव्य प्रकाश स्यात्' इति दर्शण) । 'मयुरेण आलापेन जनिन.' उत्पादित विस्सम्भ.' विद्वांसः 'मन्त्रयन्ते' मुक्त्रयन्ति, वाक्य-प्रयोगे नियोजयन्ति इति स्वौद्धत्य-परिहारः ।

‘कतम.’ अनेकेषु प्रख्यातेषु का वा ‘राजर्षीणा वश अलक्रियते’ जन्म-परिग्रहेण इत्यर्थः । ‘कतम’ अनेकेषु मुप्रमितेषु देशेषु का देश विग्रहेण’ अधुना भवता वियोगतः पर्युत्सुका’ सोत्कण्ठा जना यस्मिन् तथाविध वृत्तः, कुत्र भवतः निवाम इति सरगार्थः । ‘सुकुमान्तराऽपि अतिकामाऽपि (‘सुकुमार तु कामल मृदुः मृदु इत्यमरः) ‘आत्मा इह (आत्मा कलेवरे यत्ने इति धरणि) तपावन-सर्ग प्रयस्य’ आश्रमं जगन्तः तत्कणस्य पदं स्थानम् उपनीतः प्रापितः । (तपोवन-पदेन तत्सर्गिक प्रयाजनत्वं सूचयति । अतएव परिश्रम पदम् । ‘कथान्तराभावान् परिश्रमं मात्रम इति भावः इति राघवचरणा ।)

36a 1 मन्त्रयते—मन्त्र To speak privately’, सर्व गुप्त-परिभाषणं —Here it is in the ordinary sense of ‘talking’ Cf किमपि हृदये कृत्वा मन्त्रयेथे’—*Mr* Sometimes it is used *Pimp* किमेकाकिनी मन्त्रयति—*Suk* 18 Here it is casual ‘unreserve eggs me to talk’ Mark the extremely courteous address of Anasūyā Cf अतएव गृध्रषा मां मुखरयति—*MR* III तथापि कत्याणकरी गिर न मा श्रानुमच्छा मुखरीकरोति *K* III 9 *Bk* X 73 स्वामि-भक्तिर्मां मुखरयति’ *VS* II Pado me Caesar for my dear love To you proceeding bids me tell you this And reason to my love is but little *Julius Caesar* II 2 2 राजर्षि-वश &c —Anasuya seems to have recognised the king 3 निमित्तं—*—*निमित्तं (स्नेहने)—*—*स्नेहने by जीत क्त (3 2 187), ‘जीत-श-रापि धाता पर जनमान-वाले क्त-प्रत्यय स्यात्’ *Prabhā* We don’t get निमित्तम् by र श-न्या निटानो न पूर्वस्य च इ (8 2 42), for *Pato* *an self* notes निमित्तं in स्तु-क्रमो-नात्मनेपद-निमित्ते (7 2 76), १ कतम—(*see* 232n 1) विरह-पर्युत्सुक &c (*What* countess is pouting & your absence’) Cf तत इवय आगमनेन प्रपुण्यभास्वत्तु विज्ञानेन सिंहवयः गृह्यता नातो देशः—*It* वर्य वा दत्तस्य भवति इह स्मृत्वान् वाचते—*Bhoja* *Prabandha* उमाहितात्सुवप्रम-दशनेन &c *Ra* II 73 This is a clear proof of the kings being much loved by the people in ancient times. 5 आर्येण आत्मा पदम् उपनीत—(Your self has been subjected to the toils of journey) Note that in the passive voice there is no **change** in पद (*indirect*

object) of नी । Read 'गौणे कर्मणि दुह्यादेः, प्रधाने नी-हृ-कृष्-वहाम्' । Cf. 'समाधिभीतेन किलोपनीतः पञ्चाप्सरो-यौवन-कूटबन्धम्'—*Ra. XIII. 39.*

Text—शकुन्तला (आत्मगतम्)—हिअअ, मा उत्तम्म । एसा तुए चिन्तिदाइ अणसूया मन्तेदि (हृदय, मा उत्ताम्य^१ । एषा त्वया चिन्तितानि अनसूया मन्त्रयते) ।

Sakuntalā (Aside)—O (my) heart, be not impatient. Here is Anasūyā giving utterance to your thoughts

राजा (आत्मगतम्)—कथमिदानीमात्मानं निवेदयामि, कथं वात्मापहारं^१ करोमि । भवतु । एवं तावदेनां वक्ष्ये । (प्रकाशम्) भवति, यः पौरवेण राज्ञा धर्माधिकारे^२ नियुक्तः, सोऽहम् अविघ्न-क्रियो-पलम्भाय^३ धर्मारण्यमिदमायातः ।

King (Aside)—How shall I now make myself known, or how shall I make a self-disguise¹ ? Well, thus will I say to her. (Aloud) Honoured maiden, I am the person that is appointed in the Department² of (the Superintendence of) Religion³, by His Majesty, the descendant of Puru, and I have come to this sacred grove, to³ ascertain, if rites are free from let³.

V. L.—'चिन्तितानि'—B. R. V HS. चिन्तितम्—M. S.

शकुन्तलेति । 'मा उताम्य' मा विद्यस्व । ('माम्म माळ न वारणे' इत्यमरः । देवादिकान् नमेलीट् । कथं मा कुरु गर्वम्, मा भवतु ? मा गब्दोज्य, न माड्' इति प्रभा) । मन्त्रयन् वदति (अनेन हाव-लक्षणा विकार उक्तः । 'भू-नेत्रादि-विकारैस्तु मम्भागेच्छा-प्रकाशक । भाव एवाज्यमलक्ष्य-विकार हाव उच्यते' इति नल्लक्षणान्) । राज्ञेति । आत्मानं निज-स्वभाव ('आत्मा कठ्वरे यन्ने स्वभावे परमात्मानं' इति धर्माण) 'निवेदयामि आत्मनः परिचयं दास्यामि इत्यर्थः । 'आत्मनः' स्व-स्वभावस्य राजभावस्य इति यावत् 'अपह्नो' गोपय 'करोमि' । 'भवति' इति मबुद्धिः । (तथाचांक्त मानवे—'पर्यन्ता तु या म्त्री म्यादमम्बद्धा च योनिः । ता त्रयात् 'भवति' इत्येव मृभगे, भगिनीति च'—२।१२२) । 'पौरवेण राजा' अर्थात् बुध्यन्तेन 'धर्माधिकारे' तपश्चरणादीनाम् अवैक्षणार्थं 'यः नियुक्तः' सोऽहं कश्चित् राजपुरुष इति आत्म-गोपनम् । पक्षान्तरे, 'पौरवेण' पुरुषशब्दस्य 'राजा' बुध्यन्त-पित्रा 'यः मल्लक्षणः जनः 'धर्माधिकारे' राज्ये 'नियुक्तः' अभियुक्तः 'सोऽहं बुध्यन्त तु इति आत्म-निवेदनम् । 'अविघ्ना' विघ्न-रहिता याः 'क्रिया' इत्यानुष्ठानानि तामाम् 'उपलम्भाय' अनु-भवार्थम् ('उपलम्भस्त्वनुभव' इत्यमरः) गम्यकृज्ज्ञानाय अभावाभियोग-निवारणाय

च इत्यर्थः । अत्रैकपताका-स्थानकमुक्तं, तल्लक्षणं यथा दर्पणे—“द्वयोवचन-
विन्यासः सुश्लिष्टः काव्ययोजितः । प्रधानार्थान्तराक्षेपी पताकास्थानकं परम्” ॥
भाजराज-मते अत्र श्लेषालंकारः) ।

37n.--1. मा उत्ताम्य—(Be not troubled)--No लुङ् by 'माङि लुङ्'—(3. 3. 175), as we have here 'मा' and not 'माङ्' (Com.). (Vide 34n. 4), कथम् वा आत्माऽपहारम् &c.—The king is in a fix, for he wanted to conceal his real character and at the same time refrain from speaking a lie. (Cf.—'सत्यं ब्रूयात् प्रियं ब्रूयात्' etc.—*MS. IV. 138*). In fact, if he fibs, he is an 'आत्मापहारक' and is punishable by law. For Manu says—'योऽन्यथा सन्तमात्मानम् अन्यथा मत्सु भाषते । स पापकृत्तमः लोके स्तेन आत्मापहारकः'—*IV. 255*. Hence, he resorts to a quibble, but that also misleads the girls. He repeats the same process elsewhere a little after and also at the end of Act. II, on the eve of Vidūṣaka's departure from the forest. Hence he comes under the charge of deception. We can, however, justify his character, as mendacity in certain cases is not a sin. Cf.—'विषयभेदे मिथ्या-भाषणे दोषाऽभावः । शर्मिष्ठोवाच । "न नमयुक्तं वचनं हिनमि न स्त्रीषु राजन् न त्रिवाक्काळे । प्राणाज्यये गर्वधनापहारे पञ्चाऽनुताति आहुर-पातकानि"—*Draṇā. 69-33* Also "कर्णपर्वणि अर्जुनं प्रति श्रीकृष्ण—वचनम्" *Kalpa P. 1031*. 2. भवति --The king addresses Śak. with 'भवति', as she is not related to him in any way (Com.). Or, construe thus 'यः पौरवेण राजा धर्माधिकारे नियुक्तः भवति', सोऽहम् etc. 3. पौरवेण राजा—(i) By Duṣyanta —(A king born in the Puru clan). Also (ii) By a king of the Puru line i.e., Duṣyanta's father. 4. धर्माधिकारे—(i) In the department or office for supervising religious rites. (ii) in the seat of Judgment i.e., throne. Cf. 'समः शत्रौ च मित्रे च सर्वशास्त्र-विशारदः । विप्रमुख्यः कुलीनश्च धर्माधिकरणो भवेत्'—*MP. 189*. Again 'धर्मशास्त्राऽनुसारेण अर्थ-शास्त्र-निरूपणम् । यत्राऽधिक्रियते स्थाने धर्माधिकरणं हि तत्' ॥ इति वीरमित्रोदये कात्यायन-वचनम् । Thus the whole is a double *entendre*. It may mean : (i) I am an officer appointed

by Duṣyanta to supervise religious rites in the penance¹ grove (*meant for the girls*), or (ii) I am one appointed by Duṣyanta's father as a dispenser of justice in the seat of judgment. (See Com.) It will be interesting to note that Emperor Aśoka refers to this type of officers in the 5th Rock-inscription (साहावाजगढी) — "On the 13th year after my coronation I have created the post of 'धर्ममहामात्र' whose duty will be to look after धर्म-पालन (धर्मविनियोगे), धर्मोन्नति (धर्मवर्द्धने) and सुख-स्वाच्छन्द्य (हिवसुख्ये) of all and sundry engaged in piety." 5. अविघ्न-क्रियो-पलम्भाय—उप+लभ्+घञ् भावे =उपलम्भः । (नुम् by 'उपमर्गान् खल् घञोः' 7. 1. 67) —Ascertainment. 6 धर्मरिण्यम्—Some wrongly call it a compound of शाकपार्थिवादि (मध्यम-पदलोपी) class ; for the Sūtra has 'उत्तरपद and not मध्यम-पद (Vārt. 739). NG remarks—'उत्तरपद-शब्दः समास-चरमाज्जयवे हृद्, पदे इत्येव सिद्धे उत्तर-ग्रहणात्' (Laghu-Śabdendu-Śekhara on 739-'अदुक् उत्तरपदे'-6. 3. 1 ; Sk. 831 ; 3n. 5.) In fact उत्तरपद the last member of the first compound is dropped 'शाकप्रियः इति बहुव्रीहिः । तस्य पार्थिव-शब्देन समासे कृते, पूर्वसमासे यदुत्तरपदं 'प्रियः' इति तस्य रूपः । तथा 'द्वय-ब्राह्मणः' इत्यत्र 'द्वयस्य पूर्वक' इति पूर्वोऽस्मिन् (द्वय-समासं यदुत्तरपदम् 'पूर्वक' इति तस्य लोपः ज्ञेयः— T. Hence धर्मस्य इदम्—धर्मार्थम् । धर्मार्थम् अरण्यम्— धर्मरिण्यम्, here अर्थम् (इदम्)—the उत्तरपद of the first compound, is dropped. This is शाकपार्थिवादिवत् उत्तरपद-लोपी कर्मधारयः । In fact 'धर्मार्थम्' and 'अरण्यम्' are two पद's, and there cannot be any 'मध्यम-पद' of two पद's. Vide also BM p. 515. Or, say धर्मस्य अरण्यम् इति धर्मरिण्यम्, अश्व-घासादिवत् षष्ठो समासः Sk-698 : (Read 214n. 3).

Text :—अनसूया-सणाहा दाणि धम्म-चारिणो (मनाया इदानी धर्म-चारिणः) ।

(शकुन्तला श्रृङ्गार-लज्जा नाटयति)

Anasūyā—The workers of piety have now a guardian.
(Śakuntalā betrays amorous bashfulness).

सख्यौ -(उभयोर्गकार विदित्वा । जनान्तिकम्) 'हला सउज्ज्वले, जइ इत्थ
अज्ज तावो सण्णिहिदो भवे [हला अकुन्तरे, यदि अत्र अद्य नात मन्निहितो भवेत्]

The friends- (*Noticing the demeanour of the two -Aside to Śak.*)

—Dear Sakuntalā, if (*our*) she were (*but*) here to-day -.

शकुन्तला—तवो किं भवे [ततः किमवेत्] ।

Śakuntalā- What then if he were (*here*) ?

सख्यौ—इमं जीवित-सर्वस्वेण वि अदिहि-विमेसं किबरयं करिस्सदि
(इम जीवित-सर्वस्वेनापि अतिथि-विशेष कृतार्थं रगिष्यति) ।

The friends -This (*our*) noted guest, even 'with his life's
all,¹ he would have honoured.

अनसयेति । 'ददानी' भवदागमनेन 'मनाथा' सहायवन्तः इत्यर्थः ।
['वयम्' इति विशेषेण वक्तव्ये 'धर्मनारिण' इति सामान्योक्तेः अप्रस्तुत-प्रशंसा ।
अतिशयोक्तिश्च ध्वनिता) । 'श्रृङ्गार-लज्जा नृपे अनुराग-जन्या लज्जा नाटयति
अवनतेन शिरसा लज्जितया च दृशा दर्शयति (तत्त्वक्षणं यथा—'पराङ्मुखीकृत
शोषं' परावृत्तम् उदीरितम् । तत्कार्यं कोप-लज्जादि कृते वक्त्रापसारणे' इति ।
अत्र लज्जाज्जुभवे "मयोऽभिगामि-पश्माऽप्राप्यधस्तात् गततारका । पतितोऽर्धपुटा
दृष्टिलज्जाया लज्जिता मता" ॥ अत्र लज्जाज्जुभवे नाथ-शब्दस्य पतिगति
व्यङ्ग्योऽर्थः निमित्तम् । अनेन हेला नाम अङ्गजः विकारः उक्तः । तत्त्वक्षण
तु दर्पणे 'हेलाज्यन्त-ममालक्ष्य-विकारः स्यात् स एव च' । । सख्याविति ।
'उभयोः' शकुन्तलाया दुष्यन्तस्य च 'आकारम्' ['आकारः बहिरावातः' इत्यमरः]
परस्पर-स्तिग्धावलायनम् । 'जनान्तिक' राज्ञ अश्रुतम् । सख्याविति । जीवितस्य
जीवनस्य (भावे क्त) यत् 'मर्त्ये' धन शकुन्तला-रूपेण तन, नदर्शनेन 'अपि अतिथि-
विशेषं विशिष्टातिथि' कृतार्थं लब्ध-मनोरथ (अत्र जीवित-सर्वस्व-शब्देन विषय-
निर्गणनां शकुन्तलायाः उक्तेः पताकास्थानकम् अनेनाक्तम् । तत्त्वक्षणमादिभरते—
सहसैवार्थगणानं नायकस्थापकारिणा । पताकास्थानकं यथा प्रथमं तन्मतम्) ॥

38n. —1. श्रृङ्गार-(Sentiment of love) लज्जां नाटयति— स-नाथा-(i)
having a protector of religious rites or (ii) having a husband
Śak. takes it in the second sense and hence exhibits
amorous bashfulness. (Com.) For the first sense, Cf. 'आश्रमोऽय
रवयाक्रान्तः सनाथ इव साम्प्रतम्'—Rām. III. Ch. 111. 8 ; Pā. II 15.
2. आकारं— (Com.)—External gesture (such as change of

colour etc.) giving an insight into one's mental thought.
 3. जीवित-(life)-सर्वस्वेन (all wealth) &c -Lit. by offering all which might be the substance of his very existence (i e Śak. Cf. "सा हि कुलपतेः उच्छ्वसितम्"—Act III), but the friends apparently refer to the choicest fruits etc. of the hermitage. कृतायं करिष्यति—It seems that the friends have guessed the king's love towards Śakuntalā. "इदानीं मित्यनेन राज्ञः राजभावः प्रच्छादितोऽपि नया ज्ञात इति द्योत्यते"—Śaṅkara.

Text :— शकुन्तला—(सकृन्तक-कोपम्) तुम्हे अबोध । किम्पि हिअए करिअ मन्तेध ॥ ण वो वज्जणं सुणिस्सं (युवाम् अपेतम् । किमपि हृदये कृत्वा मन्त्रयेथे । न युवयो वंचनं श्रोष्यामि)

Śakuntalā (*With seeming¹ anger*) -Avaunt² 'With something (silly) in your mind, you are speaking (*thus*). I won't listen to your speech.

राजा—वयमपि तावद्भवत्योः सखीगतं¹ किमपि पृच्छामः ।

King—I, too, (*would like to*) ask something respecting your friend.

सख्यो—अञ्ज, अजुमहो एव इअं अम्भत्यणा (आर्य, अनुग्रह एव इयम् अभ्यर्थना¹) ।

The friends—This request¹. Revered Sir, is indeed an honour.

राजा—भगवान् काश्यपः शाश्वते² ब्रह्मणि स्थित इति प्रकाशः । इयञ्च वः सखी तदात्मजा इति कथमेतत् ?

King It is well-known that the almighty Kāśyapa is living in eternal² celibacy³ How can then this your friend be his daughter ?

V. L. -'सकृन्तक-कोपम्'—B P HS. Others omit it 'ब्रह्मणि व्रतंते'—S. M. 'ब्रह्मणि स्थित'—B R V. 'प्रकाश'—R B V. S. 'प्रकाशम्'—M

शकुन्तलेति । 'कृतकः' कृत्रिम ('कृतक' स्यात् पुमान् कृष्णखर्परे चाप्य-सम्भवे । पुत्रभेदे कृत्रिमे च त्रिषु¹ इति शब्दाब्धिः) यः 'कोपः' तेन सहितं यथा स्यात् तथा । 'अपेतं' दूरीभवत्तम् । 'किमपि' अलीकं यत् मम हृदये नास्ति तत् युवयोः 'हृदये कृत्वा' तिआय 'मन्त्रयेथे' एवं वदथ । 'नाहं युवयोर्वंचनं श्रोष्यामि'—जनान्निश्चयेन ('राजा—आन्मगतम्' इत्यादिना एतदन्तेनोवाहरणं नाम भूषण-मुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं तु दाणे "यत्र तुन्याऽर्थयुक्तेन वाक्येनाऽभिप्रदर्शनात् ।

माध्यनेऽभिमतश्चार्थं स्तुतुवाहरणं मतम् ॥) राजेति । 'वयमपि' अहमपि (१।२।५९) 'अपि' इति ममुच्चये । 'गन्वीं गत' (२या समासः २।१।२४) मखी-विषयकम् । सत्प्रभाविति । 'अभ्यर्थना' याच्ञा. प्रश्न-याच्ञा इत्यर्थः । ['याच्ञा भिक्षार्थनाऽर्जना' इत्यमरः । 'न्यास-अन्थो युच्' (३।३।१०३) इति युच्] । राजेति । 'भगवन्' ('पूज्ये तत्रभवान् अत्रभवांश्च भगवानपि' इति) 'शाश्वते' नित्ये ('शाश्वत-स्तु ध्रुवो नित्य-सदातन-सनातनाः' इत्यमरः) 'ब्रह्मणि' तपमि ब्रह्मचर्ये इति यावत् ('वेदस्तत्त्वं तपो ब्रह्म' इत्यमरः) 'इति प्रकाशः' अतिप्रसिद्धः ('प्रकाशः अतिप्रसिद्धे स्यात् प्रहासाऽऽनययोः स्फुटे' इति विश्वः) 'तस्य' नैष्ठिक-ब्रह्मचारिणः 'आत्मजा' ओरसी कन्या इत्येतत् कथम् ?

39n. —1. सकृतक-कोपं—(Feigning Anger) —Cf. 'अलीक दर्शणः'—(Feigning politeness)—MK. IV. For कृतक (Vide 141n.3). Feigned anger is essential to the enjoyment of real love. Cf. 'न विना विप्रजम्भेन सम्भोगः पुष्टिमश्नुते', 'यदि कुप्यसि नास्ति रतिः कोपेन विनाश्रया कृतः कामः' —MK. V. 34. किमपि—Something absurd. हृदये कृत्वा—Rām. II. 46. 8. 2. अभ्यर्थना—'अभ्यर्थना' or 'अर्थना' means 'a request'. Cf. 'अभ्यर्थनाङ्ग-भयेन माधुः' &c.—Ku. I. 52 ; NC. V. 112. 3. शाश्वते—शश्वत् (अव्यय) means 'again and again'—(AK.) By 'तत्रभव' (4. 3. 53), we have शश्वत्+अण् but अण् is 'भ' ('याचि भम्'—1. 4. 185), so 'त्' is to be dropped by Vārt. 'अव्ययानां भ-मात्रे टि-लोपः' (1324). But, "The elision is optional". 'अनित्योऽयं अव्ययानां टि-लोपः'. 'बहिः-पण्डिलोप—विधानात्'—SK. 1077 : 1324. Hence शाश्वतः । The derivation is after BhD. The regular form, however, is 'शाश्वतिक' with ठञ् ['कालात् ठञ्'—4. 3. 11.] used by Pāṇini himself in 'येषाञ्च विरोधः शाश्वतिकः' (2. 4. 9). But शाश्वत is allowed as it has been used by Kātyāyāna himself. Cf. 'शाश्वते प्रतिषेधो वक्तव्यः'. ; यथोत्तरं मुनीनां प्रामाण्यम् । Vide "शाश्वतम् इति प्रयुक्तेः"—KSV. V. 2.51. ब्रह्मणि—Kāṇva is a नैष्ठिक-ब्रह्मचारी (life-long celibate). Cf. योऽसीत्य विधिवद्वेदान् गृहस्था-भ्रममाव्रजेत्. उपकुर्वाणको जेयो, नैष्ठिको मरणान्तिकः'—KP. 4 प्रकाशः—Well-known. It is reported, Cf. Rā. III. 48 ; XI/III. 21, where MN has 'प्रकाशः प्रसिद्धः । (Now read 29n. 2). 5. भवत्योः सखीगतं—'सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात् समासः'—

—(Vide 19n. 7.) 6. तदात्मजा—Though the king was definite (I. 20 Supra), yet to make sure doubly sure, he uses the term 'आत्मजा' instead of 'कन्या', for the latter may be adopted.

Text :—अनसूया—सुणावु अज्जो । अत्थि को बि कोसिओ त्ति गोत्त-णाम-हेओ महा-प्पहावो राएसी (शृणोतु आर्यं । अस्ति कोऽपि कौशिक इति गोत्र-नामधेयो 'महा-प्रभावो राजर्षिः') ।

Anasūyā—May Your Honour listen There is a certain royal sage of great prowess whose family¹ name¹ is Kauśika.

राजा—अस्ति श्रुयते । King—There is, I hear.

अनसूया—तं णो पिअ-सहिए पह्वं अवगच्छ । उज्जित्ताए शरीर-संवर्द्धणा-ऽऽर्वाह ताद-कस्सओ से पिदा (तम् आवयो प्रिय-मन्या प्रभवम् अवगच्छ । उज्जितायाः¹ शरीर-संवर्धनाऽऽदिभिः तान-काव्यप अस्या पिता) ।

Anasūyā—Know him to be the (*real*) father of our dear friend Sire Kāśyapa is her father only by reason of (*his*) fostering her body &c., when (*she* was) “deserted”² (*by* parents)

राजा—उज्जित-शब्देन¹ जनितं मे कौतूहलम् । आ मूलात्² श्रोतुमिच्छामि ।

King—My curiosity has been roused by the word “deserted”.³ Right¹ from the beginning⁴ I should like to hear (*it*)

अनसूयेति । ‘कौशिक’ इति ‘गोत्र नामधेयम्’ अर्थात् गोत्र-सूचकं नाम यस्य-सः ‘गोत्र-नामधेय’ । यन् एव तस्य गोत्रं तन् एव तस्य नामधेयम् आसीत् इति भावः । ‘महाप्रभाव’ महाप्रतापशाली (‘म प्रताप प्रभावश्च यस्तेजः कोश-दण्डजम्’ इत्यमरः) कोऽपि राजा ऋषिः इव इति ‘राजर्षिः’ । (तथाचोक्तं वायुना—‘जेया ब्रह्मर्षयः पूर्वं तेभ्यो देवर्षयः पुनः । राजर्षयः पुनस्तेभ्यः ऋषि-प्रकृतयस्त्रयः ॥ यस्मात् ऋषन्ति ब्रह्माणं तेन ब्रह्मर्षयः स्मृताः । ऋषन्ति देवान् यस्मात् तस्मात् देवर्षयः स्मृताः ॥ ऋषन्ति रज्जनात् यस्मात् प्रजा राजर्षयः स्मृताः इति) । ‘प्रियमन्या’ शकुन्तलायाः ‘प्रभवम्’ (बाहुलकात् अपादाने अप्) उत्पत्तिहेत् (‘प्रभवो जन्ममूले स्यात् जन्महेतोः पराक्रमे’ इति मेदिनी) । ‘उज्जिताया’ पितृभ्याः परित्यक्ताया अग्या ‘शरीरस्य’ ‘संवर्ध-नादिभिः’ पालनादिभिः कृत्वा ‘अस्याः पिता’ सवृत्तः (तथाचोक्तं भारवे—‘शरीरकृत् प्राणदाता, यस्य चाश्रानि भुज्यन्ते । क्रमेणैव त्रयोऽप्युक्ताः पितरौ भ्रमशामने’ इति) । अत्राख्यानं नाम नाट्यालंकारः । ‘आख्यानं पूर्ववृत्तोक्तिः’

इति नल्लक्षणात् । राज्ञेति ।। 'उज्जित-शब्देन' तस्य कर्तुरनिर्देशान् हेतोरन-
भिधानाच्च इत्यर्थः । तस्मात् हेतोः । 'आ मूलात्' एवम् अनुक्रमेण इत्यर्थः
(ममामस्य विभाषितत्वात् न ममामः । 'मूलमाद्ये शिफा-भयो' इत्यमरः) ।

40n. —1. कौशिक —is विश्वामित्र । According to the Rām. (I
II. 32 ; VI. 34 ; LVII. 18. 19.) he is the great-grandson of Kuśa
or Kuśika (Kuśa —Kusanābha —Gādhi —Viśvāmitra). VP does
the same, except that it makes him the grandson of Kuśāmba
instead of Kusanābha. Mahā (Ādi. 191), however, makes him
the grandson of Kuśika. (Kuśika —Gādhi —Viśvāmitra). 2. गोत्र-
नामधेयः—गोत्र has a technical meaning in grammar. 'अपत्यं पौत्र-
रर्त्तु गोत्रम्' (4 I 162). 'पाणिनि-व्याकरणस्य अपत्यार्थक-प्रत्यय-प्रकरणे
गोत्र-शब्दस्य \ × कश्चित् पारिभाषिकार्यः अस्ति, स उच्यते । जनस्य
पौत्र-पौत्र-वृद्ध-प्रपौत्रादि अन्तरापत्य गोत्रम् उच्यते"—Prabhū ; Also
BM on 1089 Hence any offspring of the progenitor
from the grandson onwards will be termed 'गोत्र' । Now कौशिक

कौशिकस्य गोत्रापत्य (गोत्र) पुमान् । Thus कौशिक is a गोत्र ।
Again विश्वामित्र's name was कौशिक । Hence 'गोत्र' and 'नामधेय'
became identical in the case of विश्वामित्र । (Now see Com.).

3 महा-प्रभावः—Apart from his power of creating a second
world or of rescuing Śunaśeṣha from the clutches of Indra,
there is a sly hint that he had the power of weapons (Com.).

4 अस्याः पिता—Cf 'प्रजानां विनयाऽऽधानात् रक्षणाद् भरणादपि । स
पिता, पितरस्तासां केवलं जन्महेतवः' —Ra. I. 24 ; (Com) "अन्न-दाता
भार-प्राना यस्य कन्या त्रिवाहिना । जनयितोपनेता च पञ्चैते पितरः स्मृताः" ॥

5 अस्ति श्रुयते—अम् (दीप्ती) + क्तिच्, (3. 3. 174) —अस्ति (अव्यय)
means 'So it is'; or it is merely an expletive. Cf. "अस्ति इति
विश्व-प्रतिरूपकमवयवम्"—BM and T, 'यस्याह (शब्दो) काल-सामान्ये
न शब्द-प्रतिरूपको"—Trikāṇḍaśeṣa. 'अस्ति मिह प्रतिवसति स्म' —PT.
आ मूलात् श्रोतुं &c.—Cf. 'विस्तरतः श्रोतुमिच्छामि'—Rat. III & IV; 'आदित
ग्व'—MK. V. 40.

Text :—अनसूया—पुणानु अज्जो । पुरा किल तस्स राएसिणो उग्गे तवसि वट्टमाणस्य किम्पि जाव-सङ्कोहं देवेहं मेणआ णाम अञ्छरा पेसिदा णिअम-विग्घ-कारिणी । (भृगोनु आर्यः । पुरा किल तस्या राजर्षे. उग्रे^१ तपसि वने-मानस्य, किमपि जात-शङ्कः देवैः मेनका नाम अप्सरा.प्रेषितानियम-विघ्न-कारिणी^२ ।)

Anasūyā—May Your Honour listen. Formerly when that royal sage was in dire¹ austerities, a nymph, Menakā by name, as it is said, was sent to him as an² interruption to his devotion². by the gods whose fear was somehow aroused.

राजा—अस्ति एतत् अन्य-समाधि-भीष्टत्वं देवानाम् ।

King—There is this dread of the gods about others' devotion

अनसूया—तवो वसन्तो-वार-समये से उन्मादइत्तअं रुढं पेक्खिअ—
(तवो वसन्ता-वतार-समये अस्या उन्मादयितृ^३ रूप प्रेक्ष्य) —

(इति अर्धाङ्गि लज्जया विरमति) ।

Anasūyā—Then seeing her intoxicating¹ beauty at the advent of spring time²—(Half-uttering, stops on account of bashfulness)

राजा—परस्तात् गम्यत एव । सर्वथा अप्सरः-सम्भवंशा ।

King—The rest is 'easily' divined. At all events she is born of a nymph.

अनसूया—अहइं (अयं किम्) । Anasūyā Just so.

V. L.—'पुरा'—B. V. S. 'गतमीतीरे पुरा'—R. M.

अनसूयेति । 'पुरा' अतीतकाले ('स्यात् प्रबन्धे निरानीत निकटाऽऽज्ञातमेके पुरा' इत्यमरः) 'किल' इति वार्त्ताया (वार्त्तायामरुचौ किल' इति त्रिकाण्डशेषः) 'उग्रे' कठारे 'तस्मि वरमानस्य' तपश्चर्याम् आचरत । 'नियमस्य' व्रतस्य ('नियमो यन्त्रगायाञ्चन प्रतिज्ञानिश्चये व्रते' इति मोदनी) विघ्नकारिणी' व्याघात करोति या सा 'मेनका नाम अप्सरा' स्वदेव्या ("अप्सु निमंथनादेव ग्मान् तस्मान् वरस्त्वयः । उत्प्रेतु. मनुजश्चेष्ट तस्मान् अप्सरसोऽभवन्"—इति रङ्गनाथ-धृत-रामायण-वाक्यम्-१।४२।३३) 'किमपि' केनचित् कारणेन 'जातशङ्कं' भानं 'देवैः' प्रेषिता प्रीतिः । 'राजैति । 'अन्येषाम्' 'समाधे' नियमान् ध्यानात् वा ('समाधिः ध्यानतीवाक-नियमेषु समर्थने' इति विश्व । 'उपगम घो वि' (३।३।१२), इति कि.] 'भीष्टत्वं' भयम् । अनसूयेति । 'वसन्तस्य' ऋतुविशेषस्य 'वतारः' आविर्भावः तस्य 'समये उन्मादयितृ' यत् दृष्ट्वा जना उन्मत्ता भवन्ति

तादृशम् इन्द्रियाणामुन्मत्तताकारि 'रूपम्' । राजेति—'परस्तात् इतः परं यत् संघटितं तदित्यर्थः । 'गम्यते' अनुक्तमपि बुध्यते 'एव' । (अत्र 'अनुक्त-सिद्धि' नमि भूषणम् । तल्लक्षणं यथा दर्पणे—'विशेषार्थोऽतिविस्तारोऽनुक्तसिद्धिर्बोध्यते') 'अथ किम्' इति स्वीकारे (इति शब्दरत्नावली) ।

41a.—1.—पुरा—Implies both **past** and **future** (Com.). Hence sometimes लट् is used with it to denote **future incident** by 'यावन्-पुरा-निपातयोः लट्'—(III. 3. 4). 'पुरा दृश्यते कल्की'—Prabhā. (265n. 6). 2. **किमपि**—किम् and अपि together signify "indefiniteness" i.e., 'by some reason or other', Cf. MD. 101 ; Ra. II 57. **किल**—Such goes the rumour ; as they say (Com.)—Ra VI. 38. **जातशङ्कः**—Cf. 'नष्टाशङ्का'—Ra. XIII. 42. 3.—**मेनका**—Is the name of a nymph. Read. 'घृताची मेनका रम्भा उर्वशी च तिलोत्तमा । मुकेशी मञ्जुषोषाद्याः कथ्यन्ते मन्तरसो बुधैः ॥' 4. **अप्सराः**—So called from their origination from अप् (water). (Com.) अद्भुतः मरन्ति इति मरतेः असि (ड-६८६) । "अपमारयन्ति वित्तम्" इति अमुन्तो निपातिनः—Raghunātha. It is always **plural**—'स्त्रियां बहुवचसः'. स्वर्गस्था उर्वशीमुखाः—AK. But Patañjali has used it in **singular** number.—"बहुषु इति प्रायोवादः । 'अनचि च' (VIII. 4. 47) इति सूत्रे 'अप्सरा' इति भाष्यप्रयोगात्"—BhD. Hence शब्दार्णव remark—'स्त्रियां बहुवचसः स्यादेकत्वे अप्सरा अपि । Cf. 'सा चैनं चन्द्रलेखाच्छिविकाचित् अप्सरा भूत्वा'—DC. (153n. 6). 5. **नियम** &c.—'नियमस्तु न यत् कर्माजनित्यमागन्तुसाधनम्'—It does not mean any **obligatory** rite, but it means those religious observances that are performed **out of some desire** "शौचमिज्या तपो दान स्वाध्यायो-पस्थ-निग्रहः । व्रत-मौनोपवासश्च स्नान च नियमा दश ।—Atri, 49. 6. **अन्य-समाधि-भीरुत्वं** &c. —Here देवानाम् (गौरवे बहुवचनम्) refers to Indra (शक्र) who is always in fear lest his heavenly throne be wrested from him by some, undertaking to perform **one hundred** sacrifices, or undergoing some austere penance, and the chief instrument of interruption sent by him is a host of charming celestial damsels. Vide Ra. III. 48–50 and also Cl. "ऋषिर्मर्षान्"

समाधिनीतेन किलोपनीतः पञ्चाप्सरो-यौवन-कूट-बन्धम्"—*Ra. XIII. 39* ; 'तपोविशेष-शङ्कितस्य * * महेन्द्रस्य'—*ITK. I.* 'नालं विकर्तुं जनितेन्द्रिषङ्गं मुराङ्गना-विभ्रम-चेष्टितानि'—*Ra. XIII. 42* ; 'चरतः किल दुश्चरतपः परिशङ्कितः पुरा'—*VIII. 79* ; *KU. III, 4, 5. 7.* वसन्तावतार (Advent) &c.—*Cf.* 'पश्यन्तु भवान् वसन्तावतार-सूचकम्'—*Vik. II.* 'वसन्तावतार-सूचकानि रक्ताशोक' &c.—*Māla. III.* 'वसन्तावतार-सर्वस्व-भूत' &c. - *Ibid. III.* (R) reads उदार = Pleasant. Note that चैत्र and वैशाख, (and not) फाल्गुन, make वसन्त । मधु. माधवश्च वासन्तिकावतुः' इति मन्त्रमासतत्त्व-धृता श्रुतिः ॥ 'द्वौ द्वौ मार्गादि-मासौ स्यादतु' इत्यमरः ॥ "मासे माघाद्यैः क्रमात् षट् क्तव स्मृताः' । 8. अस्याः उन्मादयितृ — (Maddening, bewitching). For षष्ठी—*Vide 32n 2.* *Cf.* the idea with 'मासे मघो मधुकर-कोकिर-भृङ्गनादैः नार्यं हर्गन्ति हृदय प्रसभ नराणाम्'—*RS. IV. 24* इत्यर्थोक्ते—Out of decorum Anasūyā was feeling shy to complete the narration. *Cf.* "आदिशति देव ! देवी 'न्यधोक्ते ते मन्त्रज्ज' &c. - *KM. 906.* 9. परस्तात् &c. —Subsequent particulars. Mark the suggestive power of Kālidasa He does not give a vivid description of what occurred, in the pleasant spring time. 'अस्ताति' may stand for १मा ५मी, and ३मी by 'दिक्शब्देभ्य सप्तमी-पञ्चमी-प्रथमाभ्यो' &c. (५।३।२७), Next गर ! अस्ताति - 'परस्तात् by 'विभाषा परावराभ्याम्' (५।३।२९) 10. अयकिम्—Implies assent (वाङ्म) । *Cf.* 'अङ्गीकारेण चायकिम्' इति हागवली ।

Text : - राजा—उपपद्यते ।

श्लोक
मानुषीषु कथं वा स्यादस्य रूपस्य सम्भवः ।
न प्रभा-नरलं ज्योतिं रुदेति वसुधा-तलात् ॥२३॥
(शकुन्तला अयामुर्वा निष्ठति) ।

King—That's (quite) right. (How else amongst mortal women, could such a beauty have its birth ? The flash² 'quivering with effulgence' does (never) rise from the surface of the earth.) (23). (*Śakuntalā stands with downdropt look.*)

राजा (आत्मगतम्)—हन्त लब्धाऽवकाशो मे मनोरथः ।

King - (Aside) Ha ! my longing has³ found scope².

राजेति । 'उपपद्यते' अस्या अमर.संभवत्वम् युज्यते । मानुषीष्विति ॥ मानुषीषु' मानवी-गर्भ-जातासु नारीषु 'अस्य' ईदृशस्य अलौकिकस्य 'रूपस्य मोन्दर्यस्य (तल्लक्षणं यथा-"अङ्गान्यभूषितान्येव प्रक्षेपाद्यैर्विभूषणः । येन भूषित-वद्भ्रान्ति तद्रूपमिति कथ्यते" ॥) 'सम्भवः' उत्पत्तिः 'कथं वा स्यात्' अपि तु न स्यादेव अर्थात् "क्व मानुष्यः क्व इदं रूपम्" ॥ (सभावनाया लिङ् । 'कथं वा' इति निपात-समुदायः निषेधे) 'प्रभाभिः' दीप्तिभिः 'तरल' चञ्चलम् उज्ज्वल वा ('तरलं चञ्चलं षिङ्गे भास्वरेऽपि त्रिलिङ्गकम् । हार-मध्य-मणौ पुंसि यवाणू-मुरयोःस्त्रियाम्" । इति विश्वमेदिन्यौ) 'ज्योतिः' विद्युत् 'वसुधा-तलात्' भूपृष्ठात् न उदेति' न प्रकटीभवति । भूतलात् यथा विद्युत् नीत्पद्यते, मानवीगर्भात् नयेदृश रूपं न समुद्भवति । 'शकुन्तला अधोमुखी तिष्ठति' निज-रूप-स्तुति-ध्वजगेन । तेन उत्तमत्व ध्वनितम् । (पूर्वाध्वं विशेषे प्रस्तुते मामान्योक्ते. अप्रस्तुत-प्रशंसा । उत्तमान-वाक्ये प्रसिद्धत्वात् निषेधोक्ति । श्रुति-वृत्त्यनुप्रासौ । अत्र एकाग्र्युत्पत्ति-क्रिया पौनरुक्त्य-निगमाय सम्भवो-दय-पदाभ्या पृथक् निर्दिष्टा इति अतिशयोक्तिमूल-प्रतिवस्तूपमालकार । अत्र निदर्शनं नाम भूषणम् । तल्ल-अग यथा दर्पणे--'स्वार्थाणां प्रसिद्धानां क्रियते पर्याकीर्तनम् । परपक्ष-व्युदासार्थं तन्निदर्शनमच्यते' । श्लोको वक्तम्) ॥२३॥

राजेति । 'हन्' इति हर्षे । मे मनोरथ शकुन्तलागन अभिलाष इदानी तु उब्ध' प्राप्त 'अजकाश' अवसर येन तादृश । इय शकुन्तला अमर-संभवा अपि च राज-दुहिता अतः सा मे उद्गाह-योग्या इति हर्षकारणम् ।

42n. -1. मानुषीषु--मनो अपत्य स्त्री इति मन्--अञ्+ डीष्=मानुषी. (Lit Female offspring of Manu) ताम् । (मनोजातौ अञ्+ यतौ षुक्च' (११११६१) इति षुक् (मानुष) with प्रत् -'मनुष्यः' । डीष् by 'टित्-डाञ् अञ्--(४१११५) । 2 रूपस्य सम्भवः--(Origin of beauty in Śak), R explains रूप as 'one having beauty' 'रूपं विद्यतेऽस्मिन् अस्य वा । भव्यरथीयोऽर्ज आदिभ्यः अच् । तेन रूपवतः इत्यर्थः । अन्यथाऽयं इत्यनेन अर्थपौनरुक्त्य म्यात्' । 3 प्रभा-तरलं ज्योतिः--('Quivering lightning' with which fair ladies are generally compared (Vik. IV. 1 ; स्यात्स्त्रुरिव अचिर-प्रभा--BK II. 47 ; 'रराज राजपुत्री तु विद्युत् सौदामिनी यथा'--Rām. III. 53. 14. But 'ज्योतिश्चन्द्राविः'--R. Against this HS remarks--"तदसत् । ज्योतिःपदस्य तेजोमात्र-वाचितया सूर्य-परत्व-व्याख्यानं

विशेषे अविशेषाख्य-शेषापत्तेः” । Now Cf. ‘प्रभामात्रं हि तरलं दृश्यते न तदाश्रय’ —KA II 129 ; “More than normal grace Speaks the descendant of Ethereal race”—Pope. 4 लब्धाऽवकाशो &c —My desire has really a scope for its indulgence, because she is Kṣatriya’s daughter, hence there is no hindrance in the way of her being married to me, a क्षत्रिय king After this all excepting (B) read ‘किन्तु सख्याः परिहासोदाहृतां वरप्रार्थनां श्रुत्वा धृत-द्वैधी-भावकातरं मे मनः’— which has been omitted by us, as owing to the presence of the word ‘धृत’ in ‘धृत-द्वैधी-भाव-कातरम्’, ‘चि’ in द्वैधीभाव &c becomes redundant Such loose writings are not expected from a writer like Kālidāsa (Vide 154n 3) For a similar idea Cf. कथमियम् एवामी विश्वासोर्द्विहता मलयवती । अथवा रत्नाकरादृते कुतश्चन्द्र —लेखाया प्रसूति —NN II

Text —प्रियंवदा—(सम्मित शकुन्तला विलास्य नायकानिमग्नौ भूत्वा
—पुणोर्वि वक्तुकामो विज अञ्जो (पुनरपि वक्तुकाम’ इव जायं) ।
(शकुन्तला मन्त्रीमङ्गल्या तर्जयति) ।

Priyamvadā (*Smilingly looking at Śak and then turning towards the hero*) —Your Honour seems to be desirous¹ of asking¹ something further (Śak threatens her friend with finger)

राजा—मम्यगुपलक्षितं भवत्या । अस्मि न. मन्वरित-श्रवण-लोभात् अन्यदपि प्रष्टव्यम् ।

King—Rightly guessed¹ by Your Ladyship. Through my longing for hearing the tale of the good¹, there is still something to be asked

प्रियंवदा—अलं विचारितम् । अ-विअन्तणाऽणुओभो तवस्ति-अणो नाम (अलं विचार्यं । अ नियन्त्राणाञ्ज्याग तपस्वि-जना नाम) ।

Priyamvada Away with scruples¹ Hermit-folk may be questioned unreservedly

प्रियंवदेति ॥ अविमर्षी अभिगन मुख रम्या सा अभिमुखी [प्रादिभ्य आनुजम्य वाच्यो वा चोत्तर-पदलोपः’ - वा (२।२।२४, २३०) इति बहुव्रीहि । डीप

(४।१।५४), पक्षे टाप् तादृशी 'भूत्वा' राजानं संबोध्य इत्यर्थः । 'वक्तुं काम' यस्य तादृशः । शकुन्तला दुष्यन्तस्य आलाप शुश्रूषुरपि सखी प्रियंवदाम् 'अंगुल्या' तर्जनीया 'तर्जयति' भर्त्सयति (अनेन ललित-नामा अङ्गविकारः दर्शितः । "प्रियजन-कथा-शुश्रूषुरपि वहिः तदव्यथा इति ललितम्" इति शङ्करः) । राजेति । 'सम्यक्' साधु यथार्थम् इति यावत् ('सम्यक् स्याद् वाच्यलिङ्गान्तु मनोज्ञे सङ्गतेऽपि च' इति विश्वः) 'उपलक्षितम् अनुमितम् । मता साधना 'चरित्रस्य 'श्रवणं', तस्मिन् दोषः' अभिलाषः तस्मात् (हेनौ पञ्चमी २।३।२५) । 'नः' (१।२।२५) मम । 'प्रष्टव्य' जिज्ञासितव्यम् । अनुसूयेति । 'अन्विचायं' ('अन्वित्वो. प्रतिषेधयोः प्राचा क्त्वा' (३।४।१८) इति तुमुन्-प्रत्ययार्थे क्त्वा-प्रत्ययः) विचिकित्सया किं पयोजनम् । 'तन्निवृत्तः' तापसाः, 'अनियन्त्रण' अप्रतिबन्धः 'अनुयोगः' प्रश्नः ('प्रश्नानुयोगः पृच्छा च' इत्यमरः) येषु तथैव विधौ सकल-प्रश्नाहं इत्यर्थः । 'नाम' इत्यभ्युपगमे, प्राकाश्ये वा ('नाम् कोपेऽभ्युपगमे विस्मये स्मरणेऽपि च । मभाय-कुन्ता-प्राकाश्य-विकल्पेऽपि दृश्यते' इति मेदिनी) ।

43n. 1. सस्मितं &c.—Mark the naughtiness of Priyamvadā who wants to annoy Śak by continuing the conversation. (56n. 5. end) 2. वक्तुकामः—वक्तुं (वचने) कामः (desire) यस्य सः । 'म्' of वक्तुम् disappears by the maxim 'लुप्तेदवश्यम्' कृत्ये तु-काम-मनसोरपि । ममो वा तत्-हितयोर्मांसस्य पत्नियुद्धयोः ॥—Qtd. T. 1034. 3. तर्जयति—(Ra. IV. 28). 'तर्जि' is अन्दात्तेत्, so we expect आत्मनेपद here by 'अन्दात्तङित आत्मनेपदम्' (1 3 12) But BD remarks "चक्षिङ्, अङ्गाया वाचि । इकार अन्दात्तं यज्य । इ-कारस्तु अन्दात्तेत्व-प्रयुक्तम् आत्मनेपदम् अनित्यम् (प—९७) इति ज्ञापनार्थः"—2435, 2326, 2513. i.e. the अन्दात्तेत् roots are not always आत्मनेपदी, as will be evident from Pāṇini's attaching an additional 'ङ्' to 'चक्षि' which has already an 'इ' i.e. an अन्दात्त vowel. This 'ङ्' suggests the optional nature of the case. NB and others differ, as the above परिभाषा is absent in MBh. 'अन्दात्त-प्रयुक्तमात्मनेपदमनित्यम्' इति समाधानं तु अनुचितम् । तस्य भाष्याऽदृष्टत्वेन अप्रमाणिकत्वात् । अतएव 'व्यत्ययो बहुलम्' इति सूत्रभाष्ये 'प्रतीपमन्यऊर्मी युध्यति' इत्यत्र व्यत्ययेन परस्मैपदम् इत्येव समाहितम्—BM. Cf. also "प्रियामुक्त किम्पुरुषं शुचुम्बे, मृतमप्यनुगच्छते विद्या । कदाचित् कुप्यते माता, यदा

संक्रमते रवि ॥ Śak, though willing to hear all that her lover had to say, yet by outward gestures appears to be un-
verse (Com) 4. अलं विचार्य—अलम्, (also) 'खलु' imply प्रतिषेध ।
'अलं भूषण-मयास्ति-वारणेषु निरर्थके' इति विश्व । Hence the use of
Gerund (न्यर्) ।] Vide Com, Cf 'अलम् अन्यथा संमास्य'—Infra
'अलम् अन्यथा गृहीत्वा'—Māla ; "खलु उक्त्वा खलु पोरुषम्"—ŚPB II
15. 5. अ-नियन्त्रण &c.—नियन्त्रण—Restriction. अविद्यमान नियन्त्रण
यस्मिन् सः अनियन्त्रण.—Unrestricted (PN III 13) अनुयोग—
—Question ; hence any question may be asked of the hermit-
जनः—Has here a collective sense 6 नाम—Implies अभ्युपगम —
I acknowledge that you have the right to query, or take it ।
'प्राकाश्य'—It is well known that &c (Com)

Text —राजा—इति सखीं ते ज्ञातुमिच्छामि—

वंशानसं' किमनया व्रतमा'-प्र-दानात्

वमन्तनिलका

व्यापार-रोधि' मदनस्य निषेधितव्यम् ।

(तमत्रजगग)

अत्यन्तमेव सदृशे-क्षण-वल्लभाभिः ।

आहो निवत्स्यति समं हरिणाऽङ्गनाभिः ॥२४॥

King—This, as to your friend, I like to know (Will the
monastic¹ vow² opposed⁴ to the course⁴ of love, be observed⁶ by her
until³ betrothal³ (to a king) —[“till she is given to a lord” —Roby
Datta] or will this one, beloved to these does owing to
similar eyes, actually stay for⁷ ever⁶ with them the mates of
stags (24))

V L 'अत्यन्तमेव सदृशे B V. '०मदिरे R S 'अत्यन्तमात्मसदृशे M
राजेति । त सखी शकुन्तलामम्बन्धिनम् 'इति एवाविध वक्ष्यमाण विषयम् ।
वंशानसमिति ॥ किम् इति प्रश्न । ('अनया राजपि-कन्यया शकुन्तलया
'मदनस्य' कामस्य 'व्यापार' पवर्तनं राद्ध शीलमस्य इति 'व्यापारोरोधि' 'वंशानस
नर्पस्व-मम्बन्धि' 'व्रत' नियमादि व्रतचर्यम् इति यावत् । 'आ प्र-दानात्' 'प्रकृष्टाया
उत्तम-प्रकृतये राज्ञे दान' नम्मान् । प्र-दानादि-वशिष्ट विवाह मर्यादीकृत्य इत्यर्थः ।
(ममामस्य विभाषित्वान् ममाम् पाक्षिक । (२।१।१३) पक्षे 'आ-प्रदानम्' ।

'पञ्चम्याङ् परिभ.' (२।२।१०) इति पञ्चमी] 'निषेवितव्यम्' आचरित-
व्यम् इति प्रथमः प्रश्नः । 'आहो' अस्मा (आहो उताहो किमुत विकल्पे—इत्यमरः)
'मदृशाभ्या' स्व-समानाभ्याम् ईक्षणाभ्या 'नेत्राभ्या' 'कल्लभाभिः' प्रियाभिः
('वल्लभा' दीयतेऽध्यक्षे मल्लक्षण-नुरगम्' इति विस्वमदिशो) 'हरिणाङ्गनाभिः'
(आश्रम-भूमीभिः 'गम' सह ('सम महाय च' इत्यमरः) तपोवने इत्यर्थः । 'अत्यन्तमेव'
यावज्जीवमेव 'निवत्स्यति' स्थास्यति इति द्वितीयः प्रश्नः । यदि सा शकुन्तला
क्षत्रिय-तृपस्य विश्वामित्रस्य कन्या इति हेतोः कस्मैचित् क्षत्रियाय राज्ञे देया,
तदा विवाह-पर्यन्तमेव अस्याः तपोवने वासः ब्रह्मचर्य-पालनञ्च, तदनन्तरम् अवि-
राग्यो कामोपभोगः । पश्चान्तरे यदीयं तपोवने-पालिता अतः हेतोः कस्मैचित् तापसाय
दत्ता स्यात्, तदा मृग-मिश्रुतवत् तपोवने एव सदा स्थास्यति इति हृदयम्) ।
('सम-त-स्य तुल्यवाचित्वे उपमा । वृत्त्यनुप्रासश्च । वसन्ततिलका वृत्तम्) (२४)

44n -1. निषेवितव्यम् (To be observed) -नि+सेव्+तव्य कर्मणि ।
'यव' becomes 'वेव' by - 'परि-नि-विभ्य' सेव-गित'—&c. (8.3. 70).
2. अत्यन्तमेव—अतिश्रान्तम् अन्तः नाशः यस्मिन् कर्मणि तन् यथा स्यात् तथा —L p
t) the end i.e. throughout her life. एव is emphatic and implies
परिभव (disapproval) 'एवौपम्ये परिभवे ईषद्व्येऽवधारणे' -Hama. The
king does not like the idea of Sak's living with the does for
ever. वंखानसम्—'तस्येदम्' इति जग् । Read (14n. 1.) Also
'ये नखास्ते वंखानसाः । ये बालास्त बालविक्रया इति श्रुते.—Qtd.
Rama. 3. सदृशे-क्षण-वल्लभाभिः—(देया तत्) adjective to 'हरिणाङ्ग-
नाभिः' । 'समान' एव परयति इति समानः । दृग् कञ् (ल्यद्-आदिषु दृशो
जालोचने, कञ् च—III. 2. 60). सदृश—(Similar). पक्षे त्विन्-सदृक् ।
'नदृक्ष'स्तु छान्दस । 'समान' -स by 'दृग्दृग्वनुषु' (VI 3 89). ईक्षणम्—Eye—
करणे ल्यट् । 'ईक्षण दग्ने दृशि' Medinī. The epithet is very expressive,
as it gives reason for Śak.'s prolonged stay in the hermitage.
The does were very dear to Śak., as they possessed eyes similar
to those of her. Hence it is quite natural that she should
like to pass her days amongst those who are very dear to
her. 4. अङ्गनाभिः—अङ्गानि (कल्याणानि) मन्ति आसाम् इति अङ्ग-
मत्वर्थेन ('अङ्गात् कल्याणे नः' -Vart. 5. 2. 100 = अङ्गनुः । 'अन्यथा
अङ्गवती'—Prabhā Or, अगि (गती) + यच् (उ-२।७८)—Bh.D.

5. निवत्स्यति (VII. 4. 49.)—At the sight of Śak., the idea of marriage flashed in the mind of the king, as a little before his right arm had throbbed. Next from the conversation of the three girls he could know that Śak. would be **given in marriage** (Cf. 'एवमहमपि आत्मनः अनुरूपं वरं लभेय' &c.) A little after Śak.'s life-story was narrated to the king from which he gathered the fact that she was born of a nymph-mother by a Kṣatriya. Hence there was no hindrance to his getting her. But all of a sudden two doubts arose in his mind. In this Śloka he asked for the solution of these two doubts viz (i) Whether she, **daughter of a Kṣatriya king**, is to be given in marriage to a Kṣatriya king (प्रदानं), in which case the king has a chance. (*Interpretation of the first two lines*) (ii) Whether because she is **brought up in a hermitage**, so she is to be married to a **hermit youth**, so that she may live always in the hermitage in the company of the does. (*Interpretation of the last two lines*). (Vide Com). This explanation is suggested by R. Some explain—whether she is to be married (*after observing*) ब्रह्मचर्यं until betrothal or she is to observe ब्रह्मचर्यं for life. But this explanation seems to go against the saying of प्रियंवदा i. e. 'यथा वनज्योतस्ना अनुरूपेण पादपेन गङ्गता अपि नाम एवमहमपि आत्मनः अनुरूपं वरं लभेय इति—' If perpetual celibacy of Śak. was intended by Kaṇva, then Priyamvadā would not have given *any insinuation of her marriage in that way even in joke*. The idea that she may be given to a **hermit youth** also occurs to Vidūṣaka. Cf. 'मा कस्यापि तपस्विनः इङ्गुदी-नैल-चिक्कण-शीर्षस्य हस्ते पतिष्यति'—*Act. II. Infra*. (Vide 70n. 1.) Also Cf. 'भर्तारमात्ममदयं—*Act IV. 13*.

Text :—प्रियंवदा—अञ्ज, घम्म-वरणे वि पर-वसो अअं जणो । गुरुजो उज्ज से अणुरूप-वर-व्यवाणे संकप्पो (आर्य, घम्मचरणेऽपिय पर-वशः^१ अञ्ज जनः । गुरोः पुनरस्याः अनुरूप-वर-प्रदाने सङ्कल्पः^१) ।

Priyamvadā—Revered Sir, this person is in ¹another's power¹ even in religious practices. Her father's intention,² however, is to give her away to a suitable bridegroom.

आर्या राजा (आन्मगतम्)—न खनु दुरवापे यं प्रार्थना¹ ।
[12, 18] (भव हृदय ! सभिलाषं सम्प्रति मन्देह-निर्णयो जातः ।
12, 15] आशङ्कते² यदग्निं तदिदं स्पर्श-क्षमं³ रत्नम् ॥२५॥

King (*Aside*)—This (*my*) suit⁴ is indeed not³ unattainable.³ Do cherish (*thy*) wish, (*my*) heart ! Now is (*thy*) misgiving solved (*completely*). This, that thou darest⁵ as fire, is a gem capable⁶ of being touched⁶ (25).

शकुन्तला (मरोपमिव)—अणसूए, गमिस्सं अहं (अनसूये, गमिष्याम्यहम्) ।

Śakuntalā (*With seeming anger*)—Anasūyā, I will go.

प्रियंवदेति । 'धर्म-चरणेऽपि परवश' का कथा विवाह-रूपस्य महाव्यापारस्य इति अपेक्ष्यते । अस्याः कर्तृत्वं कुत्रापि नास्ति इति भावः । 'गुरोः' पितुः ('गुरुः पिता गुरुविप्रः' इति गदसिंहः) 'पुनः' अस्याः शकुन्तलायाः 'अनुरूपः' योग्यः वरः' जामाता ('वरो जामातरि वृत्तौ' इति मेदिनी) तस्मै, 'प्रदाने संकल्पः' इच्छा । (अनेन उत्तराश्लंकारः । 'उत्तरेण प्रश्नोन्नयन उत्तरम्' इति तल्लक्षणात् । 'राजा—वयमपि' इत्यादिना एवमनेन युक्ति-नामाङ्गमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं यथा दर्पणे—'मम्प्रवारणमर्थानां युक्तिः') । राजेति । 'प्रार्थना' शकुन्तला-लाभेच्छा 'दुरवापा' दुर्लभा (अवाप्नोतेः कर्मणि णल् (३।३।१२६), (६।३।६७) इति न मुमागमः) । भवेति । हे 'हृदय सम्प्रति मन्देहस्य' किमियं मुनि-कन्या क्षत्रिय-कन्या वा, मदुद्राह्या न वा इत्याकारस्य मशयस्य 'निर्णयः' समाधानं 'ज्ञानं' (तेनाव वाक्यार्थहेतुक काव्यलिङ्गम्) । तस्मात् हेतोः 'साभिलाषम्' अभिलाषेण स्पष्टया सह वर्तमानं यथा म्यात् तथा 'भव' शकुन्तला-लाभस्य आशां पोषय । 'यत्' वस्तु त्वम 'अग्निम्' अग्नि-स्वरूपम् दाहकरम् "आशङ्कते" अनलभयान् यत् स्पष्टं त्वं नोत्तमहे (इति व्यस्त-रूपकम्) 'तदिदं' वस्तु 'स्पर्श-क्षमं रत्नमिति' (व्यतिरेकरूपम्) । अथच 'स्पर्श-क्षमम्' उपभोग्यं 'रत्नम्' कन्या-रत्नम् इत्यर्थः ('जातो जातो यदुत्कृष्टं तद्रत्नमिति कथ्यते' इति यादवोक्तेः) (बृहस्पनुप्रासः । अत्र समाधान-नामकम् अङ्गमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं तु दर्पणे- 'बीजस्याऽऽगमनं यत् ना समाधानमुच्यते' । इयमार्या) ॥२५॥

45n.—1. परवशः :—Dependent on another i.e., her father. Vide (70n. 2). **अयं जनः :—**Cf. 'अनुपभुक्त-भूषणोऽयं जनः'—Act. IV. ['जन' here signifies an individual]. **न खलु दुरवापा—**(difficult to gain) &c.—Because Śak is a Kṣatriya girl, besides she is not yet betrothed to any body, and her father wishes to give her to *any suitable husband*. So the king, (a क्षत्रिय), thinks that he has a fair chance. Mark the force of two negatives 'न' & 'दूरे' । **2. आशङ्कसे &c.**—Śak. would be quite untouchable, like the flame of fire, to the king, if she were a Brāhmin girl or betrothed to a Brāhmin hermit. Śak. II. 7 ; BK. I. 23 ; Mahā I. 3010. (सरोषम्) इव—Cf. German *Etwa*—as it were.

Remark—HIS refutes the theory of अप्रस्तुतप्रशंसा here—न 'पुनरप्रस्तुतप्रशंसा'. 'यन्' 'तदिदम्' इति शब्द-त्रयेण प्रस्तुताया उपमेय-भूत-शकुन्तलाया अभिहितत्वात् प्रस्तुतानभिधानस्थल एव अप्रस्तुताभिधानेन तत्-प्रस्तुत-प्रतीतौ अप्रस्तुतप्रशंसाया अङ्गीकारात् । न वातिशयोक्तिः, 'विशेषणाभावे च ह्यकस्य । यथा 'राजा पाकशासन' इति ब्रुवता दर्पण-कृतैव एवम्भूतस्थले ह्यकस्य मीमांसितत्वान् ।

Text—अनसूया—किं निमित्तं ? (किं निमित्तम्)

Anasūyā—For what reason ?

शकुन्तला—इमं असंबद्ध-व्यलाभिर्णि पिअंवदं अज्जाए गोदमीए णिवेदइस्सं (इमामसंबद्ध-प्रलापिनीं प्रियंवदामार्यायै गौतम्यै निवेदयिष्यामि) ।
(इति उत्तिष्ठति) ।

Śakuntalā— I shall report (against) this random-raving Priyamvadā to revered Gautami. (*This said, rises up*).

अनसूया—सहि, ण जत्तं ते अकिद-सक्कारं अदिहि-विसेसं विसज्जिअ सच्छन्दो गमणं (सन्धि, न युक्तम् ते अवन-यनकारम् अतिवि-विशेष विमृश्य सच्छन्दो गमनम्) । (शकुन्तला न किञ्चिदुत्तरा पश्यित्वा) ।

Anasūyā—I riend, it is not meet to depart⁴ at will³ leaving a noted² guest² unwelcomed.

(Śak. goes away without saying anything.)

अनसूयेति । 'किं निमित्तं' गमिष्यामि ? ('निमित्त-पर्याय-प्रयोगे सर्वासं प्रायदर्शनम्' (वाः—६०८) इति प्रथमा) । **शकुन्तलेति । 'असंबद्धम्' अस-**

मञ्जसं यथेच्छम् इति यावत् । पुनः पुनः प्रलपति या ['बहुलम् आभीक्ष्ण्ये' (३।२।८१) इति णिनिः] ताम् । प्रियंवदायाः असंबद्ध-प्रलापं निवेदयिष्यामि इत्यर्थः ['मविशेषौ हि विधि-निषेधौ विशेषणम् उपसक्रामतः सति विशेष्ये बाधे' इति न्यायात्] । अनसूयेति । 'न कृतः' मत्कारः 'अभ्यर्थनं यस्मै तादृशम् 'अतिथि-विशेषम्' उतमातिथिं 'विनृज्य' परित्यज्य, स्वस्याः छन्दः' अभिप्रायः ('अभिप्रायः छन्द आशय' इत्यमरः) इति 'स्वच्छन्दः' ('वृत्तिमात्रे सर्वनाम्नः पुंवङ्गावः' इति पदभावः) तेन, इति तृतीयायां तमिः ('तमि प्रकरणे आद्यादिभ्य उपसंख्यानम्') स्वेच्छया इत्यर्थः । 'गमनं न युक्तं' न्याय्यम् । [अनेन 'उपदिष्टं' नाम नाट्यालंकारः उपक्षिप्तः । तल्लक्षणं यथा दर्पणे—“उपदिष्टं” मनोहारि वाक्यम् शास्त्राजनुसारतः] ।

46r -1. असंबद्ध &c.—मम् + बन्ध् + क्त कर्मणि = संबद्धम्—Connected, coherent. न of बन्ध् is elided by 'अन्-इदितां हल उपधायाः क्ङिति' (6. 4. 24 : 4150). न सबद्धम्—Disconnected, hence inconsequent, nonsensical. Next णिनि । 2. गौतम्यं—(4n. 3) ; 3. न युक्तम् (proper) &c.—Note the plain appeal of Anasūyā. Some verbs in Skt. are of the nature of Latin & Greek **deponents** i.e. they are **passive in form but active in sense**. (146n. 3 : 171n. 9). 'न युक्त-मशोको वामपादेन ताडयितुम्'—Māla. III : (85n. 3 ; 94n. 4). An **अतिथि** should always be welcomed. So says Manu—'आसनाञ्जन-शय्याभिरद्भि मल-फल्लेन वा । ताम्य कस्यचित् वसेन् गेहे शक्तितोऽर्चितोऽतिथिः'—४।२८ Mark the argument A guest should by all means be respected. But this one is an **अतिथि-विशेष** (32n. 3), hence the importance.

Text : —राजा—(स्वगतम्) आः ! कथमियं गच्छति । (ग्रहीतुमिच्छन् निगतात्मानम्) । आत्मगतम्) अहो चेष्टा-प्रतिरूपिका कामि-जन-मनोवृत्तिः ।

अहं हि—

आर्या अनुयास्यन् मुनि-तनयां सहसा विनयेन वारित-प्रसरः ।
(12. 18 स्थानादनुच्चलन्नपि गत्वेव पुनः प्रतिनिवृत्तः । ॥२६॥
12. 15)

King—(Aside) Ah ! How ! does she go ? (Wishing to seize her, yet restraining¹ himself—Aside)—Ah ! the activity of the mind of a lover has² a counterpart in his (physical) movement.² About to pursue the sage's daughter suddenly, (but) my course⁴ arrested⁴ by decorum,³ I seem to have returned⁵ back after having advanced, though I have not (really) moved from (my) place (26).

प्रियंवदा (शकुन्तला निरुध्य)—हला ण वे जुत्तं गन्तुं [हला न ते युत्तं गन्तुम्] ।

Priyamvadā—(Stopping Śak.) Friend, you should not go.

शकुन्तला—(सभ्रभेदम्)—किष्णिमित्तं (कि निमित्तम्) ?

Śakuntalā (Knitting her brow)—For what reason ?

प्रियंवदा—रुक्म-सेअगे दुवे धारेसि मे । एहि दाव अत्ताणं मोआवेहि, तवो गमिस्ससि (वृक्ष-सेचने द्वे धारयसि मे । एहि तावदात्मान मोचय । नतो गमिष्यसि) । (इति बलादेनां निवर्तयति) ।

Priyamvadā—You owe me the watering of two trees'. (—Sir Jones ; 'two waterings of trees'²—M.). Come (and) free yourself (from debts) and then shall you go.

(This said, forcibly turns her back).

V. L.—'चेष्टाप्रतिरूपिका'—R. V. S.—'चेष्टानुरूपिणी'—B. 'चेष्टा-प्रतिरूपिका'—M. 'कामिजन.'—R. B. V S. 'कामिनः'—M 'मोचय'—B 'मोचयित्वा'—R.M.S.

राजेति ॥ 'अहो' इति विस्मये ('विकले विस्मयेऽप्यहो' इति रुद्रः) 'कामि-जनानां' मदनोऽऽसक्तानां 'मनसः वृत्तिः' प्रवर्तनं 'चेष्टायाः' कायिक-व्यापारस्य ('चेष्टा कायिक-व्यापार' इति मुग्धबोध-टीकायां दुर्गादासः) 'प्रतिरूपिका' समर्थमिणी, चेतसः यादृशोऽभिलाषः प्रवर्तने, चेष्टा अपि तु तदनुकूपा स्यान् इति भावः । शरीर-मानस-व्यापारयोः सम्बन्धं दृष्टान्तेन विशेषयन्नाह अनुयास्य-ञ्जिति । 'मूनि-तनयां' प्रस्रियतां शकुन्तला 'महसा' हठात् अविचारितम् इति यावत् ('अतर्किते तु महसा' इत्यमरः । तत्र भानुजिः 'अतर्किते अविचारिते') । 'अनुयास्यन्' (३।३।२४) अनुगन्तुम् उद्यतः गन् 'विनयेन' विवेचनेन जितेन्द्रिय-तया इति यावत् ('इन्द्रियाणां जयं प्राह विनय भग्नो मुनि' इत्युक्ते) 'वाग्निः' रुद्धः 'प्रसरः' वेगः ('प्रसरः प्रणये वेगे' इति विष्णुः) यस्य तादृश, 'अह दुष्यन्तः' 'स्थानात्' आसनात् 'अनुच्चलन् अपि' अत्रैव स्थितोऽपि इत्यर्थः, मनसा अस्या समीप 'गत्वा प्रतिनिवृत्तः' प्रत्यागतः 'इव (इति क्रियोत्प्रेक्षा । 'अनुच्चलन् गतः'

इति विरोधाभासः । काव्यलिङ्गमनुप्रासश्च । अनेन 'परिभावना' इत्यङ्गम् उपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं तु दर्पणे—'कुतूहलोत्तरा वाचः प्रोक्ता तु परिभावना' इति । आर्या जातिः) ॥२६॥ प्रियंवदेति । 'द्वे' द्विसंख्यकम् 'वृक्षसेचने' जल-मिञ्चन-रूप-कार्ये 'मे' ['धारेरुत्तमर्णः' (११४।३५) इति चतुर्थी] 'धारयसि' त्वदर्थं मया द्वौ वृक्षौ सिक्तौ, तन्मूल्यं मह्यं प्रदाय, यद्वा मदर्थं वृक्षक-द्वयम् अभि-पिच्य आन्मानम् अनृणां कृत्वा गच्छ इति भावः । 'बलात्' इति ल्पब्लोपे पञ्चमी (५९४) ।

47n.--1. चेष्टा-प्रतिरूपिका &c.--प्रतिगतं रूपम् अस्या यस्यां वा 'प्रतिरूपा' बहु—Next स्वार्थे कन्—(127n. 1.). चेष्टायाः प्रतिरूपिका—Facsimile of physical movement. Cf. 'गुवन्त-प्रतिरूपकम्-व्ययम्', 'तिङन्त-प्रतिरूपकम्' । "आकारैरिङ्गितैर्गन्वा चेष्टया भाषितेन च । नैत्र-वक्त्र-विकारैश्च गृह्यतेऽन्तर्गतं मनः"—MS. VIII. 26. 2. कामि-जन&c.—काम+अतिगायने इति=कामिनः 'भूम-निन्दा-प्रशंसामु नित्ययोगेऽतिगायने । संमर्गेऽग्नि-विवक्षायां भवन्ति मनुवादयः'—*Vārt.* 1894 =Those that are stricken with intense desire. वृत्ति—Behaviour, condition. Cf.—"सखीवृत्तिं"—IV. 18. In an impulsive nature the ideas are often actualised. Here owing to the ardour of love in the king's mind and the intensity of his desire, his mental effort appeared to him like a physical one, i.e. though he did neither leave his seat, nor follow the girl, still it appeared to him that he had actually pursued the girl and returned. 3. मुनि-तनयां सहसा अनुयास्यन्—This is R's construction which we have followed, for, thoughtlessness resulted in the desire to follow the girl. मुनि in significant. To approach a fair sex rudely is bad, but it is worse in the case of a hermit-girl. तन्यते विस्तार्यते वशं इति तन्+क्यन् ('बलि-मलि-तनिभ्यः क्यन्', उ—549.)—तनयः 4. स-भ्रू-भेदम्—The bending of the brow is one of the acts of feminine coquetry called सुकुमार'—M. (Vide 175n. 6). 5. आत्मानं मोचय —According to our contract, I helped you in watering the plants on a previous occasion, now it is your turn to do the same for me. After repaying that debt of yours, you can go. Note the naughtiness of Priyamvadā for detaining Śak.

who could not be stopped on the plea of decorum by अनुसूया ।
(Vide 46n. 3 ; 24n. and Remark). मुच्—(to be free from) though
transitive, is here used intransitively by the maxim 'धातोर्थान्तरे
वृत्ते' &c.—(Vide 121n. 3.) आत्मानम्—रया by 'गतिवृद्धि' &c.—
(1. 4. 52 ; 540).

Text :—राजा—भद्रे, वृक्ष-सेचनादेव परिश्रान्तामत्रभवतीं लक्षये ।

तथाहस्याः ।—

शार्दूल- सस्तांसा¹-वतिमात्र-लोहित-तलो बाहू घटोत्क्षेपणाद्
विक्रीडितं अद्यापि स्तन-वेपथु² जनयति श्वासः प्रमाणाऽधिकः ।
(मसज् बद्धं कर्ण-शिरोष-रोधि³ वदने घर्माऽम्भसां⁴ जालकं
सततग) बन्धे⁵ स्तंसिनि चंक-हस्त-यमिताः⁶ पर्याकुलाः⁷ मूर्धजाः⁸ ॥२७॥

तदहमेनामनूणां करोमि ।

(इति अंगुलीयं दातुमिच्छति । उभे नाम-मुद्राक्षराणि अनुवाच्य पर-
स्परमवलोकयतः) ।

King—Good maiden, I find her (*already*) exhausted even with
watering the trees. For—By reason of raising the pitcher, her
arms have the shoulders¹ drooping¹ and their palms extremely
rufescent ; her inordinate breathing even now produces heaving²
in her breast² ; on her cheeks have gathered drops⁴ of perspiration⁴
³impeding (*the play*) of the Śirisa flowers in her ears,³ and the
fillet⁵ of hair being constantly loosened⁵, her tresses³ restrained
with one hand (*hang*) dishevelled⁷ (27). I will, therefore, free
her from debt. (*This said, desires to offer his ring. Both
reading the letters of the signet-ring look at each other.*)

V. L.—'बद्ध'—B. M. S. 'स्त'—R. V.

सस्तांसाविति ॥ 'घटस्य' सेचन-घटस्य, 'उत्क्षेपणात्' उत्तोलनात् हेतोः
(अस्याः शकुन्तलायाः 'बाहू सस्तां' नतो 'असौ' स्कन्धौ ('अंशः स्कन्धे विभागो स्यात्'
इति हेमः) स्वभावतस्तु नतो, अधुना त्वतिनतो इत्यर्थः । घट-घर्षणात् 'अति-
मात्रं' पूर्वस्मात् अधिकम् 'लोहितं' रक्तम् 'तलं' कर-तलं ययोः तादृशी जातौ)
('तल'-शब्दः एकदेशेन भीमः भीम-सेनः, गोदा गोदा-वरी इतिवत् कर-तलमाह
बाहु-सामिश्रयात्) 'प्रमाणात्' स्वमात्रायाः अधिकः द्वादशाङ्गुलाधिकः इत्यर्थः ।
(तथाचोक्तं—'देहं' वाप्य स्वनाडीभिः प्रमाणं कुरुते बहिः । द्वादशाङ्गुल-मानेन

तस्मात् प्राणः समीरितः' इति) । 'श्वासः' निश्वास-वायुः 'अद्यापि' इदानीमपि 'स्तनयोः वेपथुं' कुच-कम्पं ('द्वितीयेषु'—३।३।८९ इति अथुच्) 'जमयति' उत्पादयति । किञ्च 'वदने' मुखे—कपोले इत्यर्थः । ('सर्वं वा मुखमुच्यते' इत्युक्तेश्च वदन इत्युक्तिः) ('कर्णयोः शिरीषं' भूषणार्थं परिहितम् अर्थात् अवतत्सी-कृतम् शिरीषपुष्पं 'रोद्धुं', स्थिरीकर्तुम् शीलं यस्य तथाविधं 'धर्माज्मसां' स्वेदोदकानां ('धर्मः स्यात् आतपे ग्रीष्मे उष्णे-स्वेदाज्मसोरपि' इति विश्वः) जालमिव इति 'जालकम्' विन्दुसमूहः ('इवे प्रतिकृतौ'—५।३।९६ इति कन्) 'बद्धं' धृतं 'बन्धे' कवरी-बन्धने 'संसिनि' भृशं विगलति सति ('बहुलम् आभीक्ष्ये'—३।३।८१ इति णिनिः) मूर्ध्नि जायन्ते ये ते 'मूर्धजाश्च' केशा अपि ('मण्डप्यां जनेर्दः'—३।२।९७) 'एकेन हस्तेन' (७२६) अन्यहस्तस्य घट-गण्णे व्यापृतत्वात् 'यमिताः' बद्धाः, अतएव 'पर्याकुलाः' इतस्ततः विक्षिप्ताः । शकुन्तलायाः परिश्रान्तत्वं नमस्कृत्य प्रति बहु-कारणोपन्यासात् समुच्चयोऽलङ्कारः । सस्तं संसिनि इति अर्थावृत्तिः पदावृत्तश्चालङ्कारी । काव्यलिङ्गं च । मन-वेपथु-जननेन हेतुना श्वासस्य प्रमाणाधिकत्वं साध्यम् इत्यनुमानालंकारश्च । अनुप्रासः । "अद्यापि स्तनवेपथोश्च जनकः श्वासः प्रमाणाधिकः" इति पठित्वा द्वितीय-पादस्य श्वास-गामानाधिकरण्याभावात् विशेषणत्वाभावरूपः प्रक्रम-भङ्गः समाधेयः । अनेन 'विष्टम्' इति भूषणम् उपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं यथा उपण्ये—'देश-काल-स्वरूपेण वर्णना विष्टमुच्यते' । शार्दूलबिक्रीडितं वृत्म्) ॥२॥ तदिति । 'तत्', यत इयं वृक्षभेदने इदानीम् अशक्ता तस्माद्देतोः 'अनुणाम्' ऋणमुक्ताम् । 'करोमि' प्रतिनिधि-द्रव्य-दानात् इति भावः । ('प्रियंवदा शकुन्तलां निरुध्य' इत्यादिना 'इच्छति' इत्यन्तेन करणं नामाङ्गम् उपक्षिप्तम् । 'करणं पुनः । प्रकृतार्थ-समारम्भः" इति तल्लक्षणात्) । 'अनुवाच्य' पठित्वा । 'परस्परम्' अन्योन्यम् । 'उभे' अनसूया-प्रियंवदे ।

48n.—1. भद्रे—is purposely used to please Priyamvadā, so that she may give up her demand. Cf. Eng.—'My good lady.'
2. लोहित-तलो—'तल' stands for 'कर-तल' i. e. plam. 'विनापि प्रत्ययं पूर्वोत्तर-पदयोर्वा लोपो वक्तव्यः'—(Vārt. 5 3.83) ; Read गोदा गोदावरीनद्या, मथुरा मथुरापुरी । कविकं कविकायाञ्च गवेधौ च गवेधुका' इति शब्दभेद-प्रकाशः ।
—Owing to constant lifting up of the pitcher, the palms have become red. M explains 'तल' in the sense of the forearm, as pots being placed on the waist, are held by the forearm. 3. अद्यापि—

- “अद्यापीति च त्रिषु स्थानेषु अन्वेति । अद्यापि सस्तांसी, अद्यापि अतिमात्र-लोहित-तलो, अद्यापि प्रमाणाधिक इति । तेन अतिशयमृदुता ध्वन्यते”—R. प्रमाणा-धिकः—Abnormal i.e., of a length more than 12 fingers or slightly more than six inches (Com.) Cf. ‘शय्या-प्रमाणाधिक’—MK. III. 18.
4. बद्धं कर्ण-शिरीष-रोधि &c.—कर्णस्थं शिरीषम् इति कर्णशिरीषम् इति उत्तर-पद-लोपी समासः । “मध्यम-पद-लोपी समासः” of R & others is wrong (Vide 37n. 6.) For शिरीष as ear-trinkets. Cf. ‘कृतं न कर्णापितबन्धनं सखे शिरीषमागण्डबिलम्बि केसरम्’—Śak. VI. 18. ‘चारु कर्णे शिरीषम्’—MD. II. 2 ; Ra. XVI. 48 ; XVI. 61. कर्ण-शिरीष+रुध्+णिनि ताच्छील्ये (III. 2. 78).—Obstructing the oscillation of the Śirīṣa flowers which adhere to the face on account of perspiration. Hence ‘बद्धम्’ (formed) is better than ‘स्रस्तं’ which suggests the idea of downward flow of perspiration, while we want the formation of the clusters of drops (जालक) । Besides ‘स्रस्तं’ will be unnecessarily repeated
5. जालकं—कोरका-कार-विन्दु-ममूहः—(‘जालकं कोरके दम्भे’ इति मेदिनी) (Com.) R is unwilling to take it in the sense of ‘ममूह’ । ‘यदि ममूह-मात्रं व्यङ्ग्यं स्यान्ना धर्माभिसां मण्डलम् इत्येव ब्रूयात्’—R. । C1. ‘अग्न्य कर्कश-विहारसंभव स्वेदमातन-विलग्न-जालकम्’—Ra. IX. 68. एकहस्त—(restrained with one hand) &c.—(१११४९) Cf. ‘विभाणा कर्ण-पल्लवेन कवरीमवेन पर्याकुलम्’—Puṣpa-bāṇa-vilāsa, 7. “अत्र स्वभावोक्तिरलंकार इति केचित् (R) प्रवृत्तिः, तवसत्, स्वभावोक्ति-मूलीभूत-वैचित्र्यस्याभावात्”—HS.
6. अङ्गुलीयं—अङ्गुली भवम् इति अङ्गुलि+छः (by ‘जिह्वा-मूलाङ्गुले छ’ 4.3.62). छ=ईय—(7. 1. 2.,) 7. नाम-मुद्रा&c.—मुद्र्+अभावे मुद्रा ‘गुणेश्वर हलः’ (3.3.103). इति अ । नाम्नः मुद्रा नाममुद्रा (A signet ring). “अलङ्कारार्थं तु ‘मुद्रिका’, नामाक्षर-युक्ता तु ‘मुद्रा’ इत्यनयोर्भेदः । ‘नामरूपाणि’ दुष्यन्त इति नाम-स्वरूपाणि यानि मुद्राक्षराणि इति समासः । नाममुद्रायाः अक्षराणि इति विग्रह आर्थं षोडशक्यं, मुद्रया इत्येतावता एव गतार्थत्वात्”—R. 8. अनुवाच्य—अनु+वच्+णिच् in drama means to read to oneself, Cf. ‘अनुवाचित-लेखममात्यमवलोक्य’—MR. I. ‘देवी—अनुवाचय तावदेतत् । यद्विरुद्धं तत् श्रोष्यामि’—Vik. II. ‘राजा—गृहीत्वा अनुवाच्य’—Ibid. Note that the sylvan girls also could read. 9. परस्परम्—Rām. V. 34. 7 ; 35. 33 ; 61. 17. On reading the name ‘दुष्यन्त’ in the signet ring, each

looks at the other in wonder. Hence the **reciprocity of action** (कर्म-व्यतिहार)। Cf. 'परस्पर-करणमपि 'कर्म-व्यतिहार उच्यते'—KT. So पराम् (सर्वनाम) is **doubled** by the Vārt. 'कर्म-व्यतिहारे सर्वनाम्नः द्व वाच्ये, समासवच्च बहुलम्' hence we get *hypothetically* 'पराम् पराम्' (अवलोकयतः)। The **doubled** elements are **optionally** compounded owing to the use of बहुलं in the Sūtra. Hence BD says—'बहुल-ग्रहणात् अन्य-परयो न समासवत् (2147). Next 'अ-समासवद्भावे पुर्वपदस्य सुपः सु वक्तव्यः' i.e., in असमासवद्भावः, the first element is always exhibited with 'स्' (:) hence पराम् पराम्। Then feminine टाप् (आ) **disappears** by the Kārikā. 'दलद्वये टाबभावः कृतीने चाङ्विरहः स्वमो'। समामे मोग्नुक् चेति सिद्धं बाहुलकात् त्रयम्—SK. 2147. Hence we get पर.परम्=परम्परम्। 'अत्र कस्कारित्वात् (8. 3. 48). विमर्गस्य सः'—SK. Similarly अन्योन्यानुरागः (103n. 1).

Text :--राजा—अलमस्मानन्यथा सम्भाव्य। राज्ञः प्रतिग्रहोऽयम्।

King--Don't suspect me otherwise. It is a royal gift¹.

प्रियंवदा—तेण हि णारिहदि एवं अंगुलीअअं अंगुली-विओअं। अज्जस्स वअणेण अणिरिणा दाणिं एसा। [तेन हि नार्हव्येत्तं अंगुलीयकमंगुली-वियोगम्। आर्यस्य वचनेन अनुणा इदानीमेषा]। (किञ्चिद् विहस्य) हला सउन्दले, मोइदासि अनुअम्पिणा अज्जेण, अहवा महाराएण। गच्छ दाणिं (हला शकुन्तले, मोविनाजसि अनुकम्पिताऽऽर्येणाऽथवा महाराजेन। गच्छेदानीम्)।

Priyārvadā—Then surely it ought not to part from your finger. At Your Worship's word she is now freed from debt. (*Laughing slightly*) Dear Śakuntalā, you are freed by this kind gentleman, or (*perhaps*) by (*His most*) mighty Highness.

शकुन्तला (आत्मगतम्)—जइ अत्तणो पहविस्सं (यदि आत्मनः प्रभ-विष्यामि)। (प्रकाशम्), का तुमं विसज्जिदव्वरस रुन्धिदव्वरस वा (का त्वं विस्रष्टव्यस्य रोद्धव्यस्य वा)।

Śakuntalā (*Aside*)—If I were my own mistress. (*Aloud*) Who are you to release or detain (*me*) ?

V. L.—'प्रतिग्रहोऽयम्'—B. S. Dr. P. ['प्रतिग्रहोऽयम् इति राजपुरुषं मामवगच्छथ'—M 'परिग्रहोऽयम् इति राजपुरुषं मामवगच्छत'—R. V. 'अङ्गुलीवियोगम्'—R. B. V. M. 'अङ्गुली-वियोगस्य'—S.

राजेति । 'अन्यथा' अन्यप्रकारेण, यतः अंगुलीयं दुष्यन्त इति नामाङ्कितम्, अतः अयमेव महाराजः दुष्यन्तः इत्याकारेण, 'अलं सम्भाव्य' एवविधेन विचारेण अलम् । ('अलंखल्वोः प्रतिषेधयोः प्राचां क्त्वा'—३।४।१८) । 'राज्ञः' दुष्यन्तस्य 'अयं प्रतिग्रहः' एतत् दुष्यन्तसकाशात् स्वीकृतं मया ('प्रतिग्रहः स्वीकरणे सैन्य-पृष्ठे पतद्ग्रहे' इति मेदिनी) इति आत्मानं गोपयति । अथ च 'राज्ञः' दुष्यन्तस्य सकाशात् 'अयं प्रतिग्रहः' (प्रियंवदायै) इति सत्यमाह आत्म-निवेदनार्थम् । प्रियंवदेति । 'तेन हि' राज्ञः प्रतिग्रहत्वेनैव हेतुना । 'न अर्हति' अयुक्तमित्यर्थः । 'अनृणा' ऋणमुक्ता ('तस्माद् नुङ् अचि'—६।३।७८) । अतः इदानीमियं स्वच्छन्दतः गन्तुं शक्ता । नृपस्य वचन-भङ्गाद्या दुष्यन्तोऽयम् इति मुचनुर-प्रियंवदया परिज्ञातम्, तेन "विहस्य" आह आर्येण महाराजेन वेत्यादि । शकुन्तलेति । यद्यहं मम देहस्य कर्त्री स्याम् तदा गच्छेयम् । अधुना आत्मा मे परवशीभूतः, अतोऽहं गमनाय नालम् इति सरलार्थः । 'विस्रष्टव्यस्य' (वि-पूर्वात् सृजतः तव्य-प्रत्ययः भावे । 'अव्यय-कृत्-प्रत्यया भाववाच्ये भवन्ति' इत्युक्ते) अतः 'विस्रष्टव्य' नाम विसर्जनं, तस्य विसर्जनस्य सम्बन्धे, 'रोद्धव्यस्य' रोधनस्य सम्बन्धे वा 'त्व का' न कापि इत्यर्थः (अनेन उद्धेद-नामकम् अङ्गम् उपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं तु दर्पणे— 'बीजाथस्य प्ररोहस्यादुद्धेदः' । दशरूपके तु—'उद्धेदः गूढभेदनम्' इति । राजभावस्य गूढस्य उद्धेदनात्) ।

49n.—1. अन्यथा सम्भाव्य—Cf. 'तत् अन्यथामभाविनि'—*Rat. II* ; (43n. 4). राज्ञः प्रतिग्रहोऽयम्—The king is still anxious to remain incognito and again takes the help of a quibble to mislead the girls. The sentence is an **elliptical one**. First, it means,—It is a gift (to me) from the king (*Dusyanta*)—'राज्ञः प्रतिग्रहः' (*MS. V. 84*) अयं मे' ; hence he, an able officer of the king, has perhaps been rewarded with the royal ring, in recognition of his good service, and thus King's previous speech. (Viz., 'यः पौरवेण राज्ञा धर्माधिकारे नियुक्तः') is **corroborated**. Next it means—This is a gift (to you) from the king (*Dusyanta himself*)—'राज्ञः दुष्यन्तस्य प्रतिग्रहः अयं प्रियंवदायै' । नार्हति वियोगम्—For the same idea vide (257n. 6). आर्यस्य वक्षनेन—*Priyamvadā* suspects him to be the king, hence the presence of the smile (*विहस्य*) 2. आत्मनः प्रभविष्यामि—*Śak.* is no longer the mistress of herself, King's presence has, as it

were, mesmerised her and she is thus unable to leave the place. 'अवीगर्थदयेशां कर्मणि' (2.3.52) इति ६४ठी (107n. 4). Cf. 'प्रभवति निजस्य कन्यकाजनस्य महाराज'—*MM IV* ; 'ननु प्रभवति आर्यं शिष्यजनस्य'—*Mālu. I* 'इदानीम् त्वम् अस्या' प्रभवसि'—*Ibid V*. 'भवतु', कोपिष्यामि यदि आत्मनः प्रभवामि'—*UC. I*. 3. विल्लष्टव्यस्य रोद्धव्यस्य—are instances of peculiar *Prākṛta Idioms* the equivalents of which in Sanskrit will be 'विमर्जनाय' and 'रोधनाय'—*M* ; (186n. 5). Śak. is enamoured of the king's company and does not want to leave the place ; so she cunningly disputes the authority of Priyāṁvadā to order her to go or to stay.

Text : -राजा—(शकुन्तला विलोक्य आत्मगतम्) किं नु खलु यथा वयम् अस्याम्, एवम् इयमपि अस्मान् प्रति स्यात् । अथवा लब्धाऽवकाशा मे प्रार्थना । कुतः ?—

वाचं न मिश्रयति' यद्यपि मद्वचोभिः

वमन्ततिलक

कर्णं ददात्यवहिता मयि भरणमाणे ।

(नभजजगग)

कामं न तिष्ठति मदानन-समम्मुखीय

भूयिष्ठम^१ न्य-विषया न तु दृष्टिरस्याः ॥२८॥

King (*Surveying Śak.*—*Aside*)—May it possibly be that she is (*affected*) towards me as I am towards her ? Or, rather my desire has obtained scope. Because, ~~+~~ Although she does not mingle her words with mine, (*nevertheless*) she leans her ear (*all*) heedful when I speak. Granted² that her eyes stand not my gaze, still it is not cast long³ upon other things. (28) ¹

V. L. — 'सम्मुखीय'—B. 'सम्मुखीना'—R. V. 'सम्मुखी सा'—S. M. 'अभिमुखं'—R.S.V.M. 'अवहिता'—B. P. HS.

राजेति । किं नु यत्तु' इति विनर्क-गर्भ-प्रश्न । 'ननु' इति वाक्यालंकारे । 'यथा वयम् अहम् (१।२।५९) 'अस्या' शकुन्तलायाम् अनुरक्ता 'एव तद्वत् 'किमियं' शकुन्तला अपि 'अस्मान् प्रति' म. प्रति । ('लक्षण-स्थभूताऽऽद्यान-भाग-वीप्सामु प्रति-पर्य-नव.' (१।४।९०) इति प्रनेः कर्मप्रवचनीयत्वम् । तद्योगे स्या च -२।३।८) अनुरक्ता 'स्यात्' न वेति विनर्कः । 'अथवा' इति पक्षान्तरे । 'कुतः' इति लब्धाऽवकाशत्वे हेतुमाह । वाचमिति । ('इयम्' शकुन्तला 'यद्यपि मम वचोभि' वाक्यैः सह 'वाचम्' स्वकीय वाक्य 'न मिश्रयति' सगमयति

अर्थात् मया सह साक्षात् नालपति, तथापि 'मयि भाषमाणे' (२।३।३७) सखीभ्यां कथयति सति 'अवहिता' दत्तमनःसंयोगा सती 'कर्णं ददाति' आकर्णयति शृणोतीत्यर्थः । 'कामम्' इत्यनुमतौ । एतदपि मयाऽनुमन्तव्यम् यत् "मम आननम्य सम्मुखी" भूत्वा इयं शकुन्तला 'न तिष्ठति', 'अस्याः दृष्टिः' नयनं 'तु' इति भेदे । ('तु पादपूरणे भेदे समुच्चयेऽवधारणे' इति मेदिनी) 'भूयिष्ठम्' बाहुल्यं यथा स्यात् तथा 'अन्य-विषया न' मदानन-व्यतिरिक्त-विषया न, अन्तरा अन्तरा मामवलोकयति इति भावः । अतोऽहं मन्ये शकुन्तलापि मयि अनुरक्ता ।) (बसन्ततिलकावृत्तम् । समुच्चयोऽलंकारः । छेक-बृत्त्यनुप्रासौ । अनेन मुग्धाया नायिकायाः विलासः नाम भावः उक्तः । तल्लक्षणं तु दर्पणे—'यान-स्थानाऽऽसनादीनां मुख-नेत्रादि-कर्मणाम् । विशेषस्तु विलासः स्यादिष्ट-सन्दर्शनादिना' । अनुरागेऽङ्गितं च । तथाचोक्तं मदनोदये—'विकारो नेत्र-वक्त्रस्य तद्वाक्य-श्रवणादरः । अन्य-व्याजेन नदीक्षा अनुरागेऽङ्गितं भवेत्' । अत्र प्राप्तिर्नाम चाङ्गमुपक्षितम् । लक्षणं तूक्तं प्राक्) ॥२८॥

50n.—1. वयम्=अहम्—See (30n. 4) मिश्रयति—मिश्र करोति इति मिश्र+णिच्+(लट् ति) by 'मुण्ड-मिश्र-** णिच्'—(3. 1.19). "She does not mingle her speech with mine—" "This raises doubts in the king's mind about her reciprocation of his love 2. कामं—'अकामानुमतौ कामम् अमुयापगमेऽपि न'- Rudra. Granted that ; I admit that. कामम्—अत्यर्थम्, i. e. 'for a great length of time'—(R). But then 'तु' is not in consonance with it. Vide (25n. 1 ; 56n. 1).

Text :—(नेपथ्ये) --भो भोस्तपस्विनः, सप्रिहिता'स्तपोवन-सत्त्व-रक्षायं भवनः । प्रत्यासन्नः^३ किल मृगया-विहारी पार्थिवो दुष्यन्तः ।

पुञ्जितायाः तुरग-खुर-हृत'स्तथाहि रेणु' विटप-विषक्त-जलाऽऽद्रं-वल्कलेषु' ।
(ननय्य पतति परिणताऽऽहण-प्रकाशः' शलभ-समूह' इवाऽऽश्रम-द्रुमेषु ॥२९॥
नजजग्य)

अपिच-- तीव्राऽऽधात-प्रतिहत-तर-स्कन्ध-लग्नैक-दन्तः' ।

मन्दाक्रान्ता क्रोडाऽऽकृष्टं-व्रतति-वल्याऽऽसङ्ग-सञ्जात-पाशः ।'
(मभनन मूर्तो' विघ्नस्तपस इव नो भिन्न-सारङ्ग-यूथो'
तगग) धर्मारण्यं प्रविशति गजः स्यन्वनाऽऽलोक-भीतः' ॥३०॥

(मर्वाः कर्णं दन्वाः किञ्चिदिव सम्भ्रान्ताः) ।

(In the green room)—Ye hermits ! be¹ at hand¹ to protect the denizens of the penance-grove. Close² at hand², it is reported, is the lord of the earth, Duṣyanta, amusing (*himself*) with the hunting excursion. For the dust,⁴ raised³ by the hoofs of the steeds³ and having⁶ the (*faded*) sheen of sun-set⁶, is falling like a swarm⁷ of locusts⁷, on the trees of the hermitage, on⁵ the boughs of which are hung robes of bark, wet with water⁵ (29). Moreover, ¹³terrified at the sight of a chariot¹³, ¹⁴an elephant,—having⁸ one of his tusks fixed on the shoulder of a tree, which has been struck off with a violent blow,⁸—having¹⁰ been tangled (*as it were*) in a net of creepers¹⁰ dragged⁹ along by his breast⁹, and—having¹² scattered the herds of deer¹², is entering the sacred grove, like an embodied¹¹ hindrance to our rites. (30).)

(Listening, all are somewhat distracted),

V. L.—‘प्रतिहत-तरु-स्कन्ध-लग्न-कदन्तः’—M. R’s. Com. ‘तीव्राधाताद-भिमुख-तरुस्कन्ध-भग्न-कदन्तः’—B.—‘प्रतिहत तरु. स्कन्ध-लग्न-कदन्तः’—R. V. ‘पादाकृष्ट’—R. V. M. ‘प्रोढ़ाकृष्ट’—B. . ‘क्रोड़ाकृष्ट’—Patankar. Dr. P. K.—‘सङ्गसञ्जात’—R. V. M. ‘सञ्जनाज्जात’—B.

नेपथ्य इति । जवनिकान्तराले कस्यचिदुक्तिः इयम् । ‘सत्त्वानां’ जन्तूनाम् । (‘मत्त्वमस्त्रौ तु जन्तुषु’ इत्यमरः) रक्षायैः रक्षणाय (तादर्थ्यं ४र्थी) ‘सन्निहिताः’ समोपस्थाः । ‘मृगया-विहारी’ आखेटार्थं परिभ्रमन् ‘प्रयासन्नः’ समुपस्थितः ‘किल’ इति वार्तायाम् (‘वार्तायाम् अरुचौ किल’ इति त्रिकाण्डशेषः) (‘राजा प्रयासन्नः’ इत्यनेन “इति”—भोतिः प्रदर्शिता । तथाचोक्तं—‘अतिवृष्टिः श्रनावृष्टिः शक्या मूषिका खगा . । प्रयासन्नाञ्च राजानः षडेते ईतयः स्मृताः इति कामन्दकः । ‘स्वचक्र पर-चक्रञ्च सप्तंते ईतयः स्मृताः’ इति केचित् ॥ इयं चूलिका । ‘अन्तर्जवनिकासंज्ञेः सूचनार्थस्य चूलिका’ इति दर्पण-लक्षणात् । ‘दुप्यन्त’ इति राज-नाम-श्रवणात् शकुन्तलायाः प्रात्सहनात् भेद-लक्षणमङ्गमुप-क्षिप्तम् । ‘भेदः प्रात्साहना मता’ इति तल्लक्षणात् । तुरगेति । ‘तथाहि’ तमेवार्थं जानीहि (‘तथा’ इत्यगण-परिपाठतो धातुगंतौ इति गोपीनाथ-पादाः) ‘तुरगाणाम्’ अश्वानाम् (अनेन सेना-बाहुल्यं ध्वनितम्) ‘खुरैः हतः’ उत्क्षिप्तः । ‘परिणतः’ अस्ताचलोन्मुखः यः ‘अरुणः’ सूर्यः । (‘अरुण स्फुटरागे च सूर्ये सूर्यस्य सारथी’ इति धरणिः) । तद्वत् ‘प्रकाशः’ स्फुटः । (इति लुप्तोपमा ।

—तथा 'स्पन्दनालोकभीत' इत्यस्योपादानात् समाप्तपुनरासता-दोषः । स च 'प्रवि-
शति रथालोकभीतः करीन्द्रः' इति पाठेन समाधेयः) ॥३०॥

51n.—1. भोः भोः—used in the reduplicated form, when an address is made to a group. Cf. 'भो भो पौराः' :—*PN. I* ; 'भो भोः जनस्थान-वासिनः'—*Ibid. VII* . 'भो भोः यङ्कुरगृहाधिवासिनः'—*MM. (III ; 135n. 2)*. **सत्त्व-रक्षार्थं**—नादर्थ्यं ४र्थी । (*Vide 14n. 9 ; 16n. 1*). Don't say 'नुमर्थाच्च भाववचनात्' इति चतुर्थी, for here तुमुन् cannot be substituted without altering the word 'तपोवनसत्त्व' in as much as it is in a compound. *Hari Dikṣita* and his followers account for ४र्थी in such cases by the *Vārtika*. *Hari finds fault* with MN as, he asserts ४र्थी in 'द्विषां विधाताय' &c. (*Ki. I. 3*), by 'नुमर्थाच्च' (2.3 15), for 'विधाताय' cannot be changed into 'विहन्तुम्' without changing the *Vibhakti* of द्विषाम्. *Vide Śabdaratna P. 533 and Bhairavi* thereon. **प्रत्यासन्न** &c.—This prognosticates a bad omen. (*Com. किल*—Either in 'निश्चय', or in 'वार्ता'—Surely the king is near, as the dusts are settling on the trees ; or it is reported etc. Cf. 'प्रत्यासन्नश्च मौहूर्तिकः'—*PC. IV*. 'प्रत्यामन्नोज्यं महाराज'—*Ibid. II*. **2. मृगया-विहारो**—(One fond of hunting)—मृग् (अन्वेषणे) + णिच् स्वार्थे + श भावे निपातनात् = मृगया by 'परिचर्या-परिसर्या-मृगया' &c.—(*Vārt. 3. 3. 101*). ताच्छील्ये णिनि—(3. 2. 78). **पार्थिवः**—पृथिवी + अण् ('तस्य ईश्वरः'—5. 1. 42.) **तथाहि**—(12n 4). **3. तुरग** &c.—तुरेण वेगेन गच्छति इति तुर + गम् + ड कर्तरि = तुरगः = Steed. 'जन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते'—*Vārt. (3. 2. 48)*. इति डः । **हतः** means 'निष्पट्टः'—Struck up, and hence 'उत्थापितः'—Tossed up. From this it is inferred that the king is out a-hunting, Cf. 'विरक्त-मन्ध्याऽपि यः राजं पार्थिवमुज्जिहीते'—*Ra. XIII. 64. 4*. **विटप-विषक्त**—वि + टप Branch. 'शाखायां पल्लवे स्तम्बे विस्तारे विटपोऽस्त्रियाम्' इति रभसः । वि + क्तः—Suspended. (षन्त्वं by 'उपसर्गात् मुनोति सुवति'—8.3.65.) Cf. 'निषक्त'—*Ku. III. 7 ; 1. 10*. **5. परिणताऽरुण**—&c.—Refers to रेणु (Mas. & Fem). It may also refer to शालभ-समूह—The flight of locust having the colour of the setting (Lit. bent down) sun. **6. द्रुमेषु**—द्रु + Branch. 'द्रुम' = द्रु + म मत्वर्थे । 'द्युद्भ्यां (मः'—5. 2.

108). 'दुमस्तु पादपे पारिजाते किम्पुरुषेश्वरे'—*Haima*. 7. तीव्राऽऽघात-प्रतिहत &c.—तीव्रः आघातः—तीव्राघातः—A violent stroke. तेन प्रतिहतः—Struck back, as the frightened elephant came in violent collision through fear. वादृशः तरुस्कन्धः—A trunk of a tree so struck back, (hence broken). 'तस्मिन् लग्नः'—Stuck or fixed—सहसुपेति समासः । तादृशः एकः दन्तः यस्य—Having one of his tusks thrust into the trunk of a tree, which was struck back with a violent blow. 'एक तरुस्कन्धमवस्कन्ध एकस्मिन् दन्ते निक्षिप्य आगच्छति'—Śaṅkara. The idea is—The elephant while rushing in hot haste through fear, collided violently with the trunk of a tree, which was broken, and adhered to the tusk, but such was the hurry that the tusker had no time to disentangle his tusk from it. R's 'स्कन्ध-लग्नैक-दन्तः'—means that his (*right*) tusk stuck fast on his (*right*) shoulder as he was running with his face turned (*to the right*, to see how far the chariot had come. To corroborate his explanation R quotes from पालकाप्य—'दक्षिणे बलितु शक्तो गजो वामे प्रयत्नतः' इति । But there is no reason to believe that the chariot was pursuing the elephant. R, of course, makes mention of our explanation given above taking the whole as one 'पद' ।

8. क्रोडाकुण्ड-व्रतति &c.—बल्य—Anything that entwines (Com.). आसङ्ग—Clinging, hence the whole means 'adhering coils of creepers'—Vide MN on 'उत्पलक्षेपचक्रेः'—*Ku*. V. 35. As the elephant was rushing, many creepers coiled and coiled round his breast like a noose (पाश) but he had no time to stop and disentangle his bosom (क्रोड) from those obstacles, owing to excessive fright and haste. क्रोडाकुण्ड is the oldest reading. In Ra. V. 46, we have a description of a wild elephant dragging by his bosom the meshes of moss (जालानि कर्बन् उरसा), so क्रोड seems to be preferable. Cf. 'कण्ठे कृत्वा शृङ्खलदाम कर्षन् - Rat. 11. 2. 9. मूर्तः- मुच्छ् + अकर्मकत्वात् कर्तरि क्तः, (3. 4. 72).—Incarnate. 'च्छ' after 'र' is dropped by 'राद्-लोपः' (6. 4. 21) इद् is barred by 'ओदितश्च'—(8. 2. 45). Thus we have मूर् + स्त and expect 'मूर्ण', but change of 'त' into 'न' (8. 2. 42), is

barred by 'न ध्या-ख्या-पृ-मूर्च्छि-मदाम्'. (8.2.57). 10. 'विघ्नः'—is Masculine, while 'अविघ्न' is Neuter. 'अविघ्नमस्तु ते'—*Ra.* 1. 91 ; *XI.* 19. 11. भिन्न-मारङ्ग &c. —Having dispersed the herds of deer, or strayed away from the herds of elephant (Com.). स्यन्दनाऽऽलोक-भीतः—Implies that the tusker was a wild one and did not belong to the king's army. 12. धर्मारण्यं प्रविशति—(Cf. 'अयं प्लवगः प्रविशति नृपतेर्मन्दिरम्'—*Rat.* II. 2). The tusker has not yet entered the penance-grove, so there is time yet for precaution. For rhetoric fault vide Com.

Remark :—The retinues of Bharata with horses and chariots, terrified the denizens of the forest in a similar way. Cf. 'वित्रासयन्ती मग-पक्षि-ग-गान्'—*Rām* II. 93. 40 ; 96. 8 ; *V.* 42. 16. Cf. also the *Elephant Episode in MK. II* and *Monkey Episode in Rat. II. 2*. The conversation between the king and the trio was becoming rather monotonous, being fraught with one sentiment of love. So the mixed feelings of fear and flurry (स्मान्तर) are introduced by this episode.

Text : - राजा (आत्मगतम्)—अहो धिक् पौरा अस्मदन्वेषिण स्तपोवनम् उपरुन्धन्ति । भवतु । प्रतिगमिष्यामस्तावत् ।

King (*Aside*)—O Fie, the citizens coming in quest of me are disturbing the penance-grove. Well, I will just go back.

सख्यौ—अज्ज इमिणा आरण्यअ-वुत्तन्तेण पज्जाउल म्ह । अणुजाणाहि णो उडअ-गमणस्स (आयं अनेन आरण्यक-वृत्तान्तेन पर्याकुला स्मः । अनुजानीहि^१ न. उडअ-गमनाय) ।

The friends—Revered Sir, we are greatly terrified by this report¹ of the wild (elephant)¹. Allow² us, (therefore), to return to the cottage.

राजा (समभ्रमम्)—गच्छन्तु भवत्यः । वयमपि आश्रम-पीडा यथा न भविष्यति तथा प्रयतिष्यामहे । (सर्वे उत्तिष्ठन्ति) ।

King (*Distractedly*)—Go, noble (ladies). I, too, shall so arrange that no trouble will happen to the hermitage. (*All rise & up*).

सख्यौ—अज्ज, असम्भावित्वा-विहि-सक्कारा भूयोऽपि पेक्खण-णिमित्तं लज्जेमो अज्जं विग्गविदु (आर्य. असम्भावित्वाजतिथि-सत्काराः^१ भूयोऽपि प्रेक्षण-निमित्तं लज्जामहे आर्यं विज्ञापयितुम्) ।

The friends—Revered Sir, not^३ having rendered hospitality due to a guest (well)^३, we are ashamed to request (*the honour*) of a second visit from Your Worship.

V. L. —‘पौरा.’—R. B. V. M. ‘सैनिकाः’—S. HS.—‘ससम्भ्रमम्’—R. M. S. ‘असम्भ्रमम्’—V ‘सत्काराः’—V. S. ‘सत्कार’—R. B. M.

राजेति । ‘अहो’ इति धिगर्थे (इति मेदिनी) । ‘पौरा.’ नागरिकाः, अनुचराः । ‘उत्तर्ध्वान्’ पीडयन्ति । सख्याविति । ‘आरण्यकस्य’ गजस्य । ‘पर्यकुला.’ भीताः । ‘न’ अस्मान् उदेभ्यः जायते इति ‘उदजः’ पर्णशाला, तस्मिन् ‘गमनम्’ (मुमुषुषा), तस्मै (तादर्थ्यं ८ र्थी) ‘अनुजानीहि’ अनुज्ञा देहि । राजेति । ‘प्रयतिप्यामहे’ चेष्टिप्यामहे । सख्याविति । ‘न सम्भावित.’ कृतः ‘अतिथेः, सत्कार.’ पूजनं याभि तादृश्यः वयम् ‘आर्यं भूयोऽपि’ पुनरपि ‘प्रेक्षण-णिमित्तम्’ अवशोकनाथं ‘विज्ञापयितुं’ निवेदयितुं ‘लज्जामहे’ । पुनरागच्छेत् चेत् वयमतीव सन्तुष्टा भवाम इत्यर्थः व्यङ्ग्यः ।

52n.—1 धिक् पौराः &c.—Not only soldiers but many city-people (पौराः) also, such as Vidūṣaka. मारयि, यवनी (‘अपनयन्तु भवन्त्य. मृगयावेपम्’ Act. II). ‘वनप्राप्ति’ etc. have accompanied the king in his hunting excursion. In the Mahā I. 70. 40. even the ministers and पुरोहित came with the king. Further in Acts II & I, the king uses the term “अनयाचिकान्” and ‘सैनिकान्’,—“सर्वान् अनयाचिकान् (retinues) त्वयैव मह प्रम्यापयामि । Note that पौरा with धिक् takes १मा and not २या । For reasons vide (9n. 1). or say ‘आत्मन्. पीडयन् न’, here धिक् refers to his ownself Cf. ‘किमाह सीता दश-वक्त्र-नीता हा राम. हा देवर, तात, गान’—इति विदग्ध-मुखमण्डनम् । Also read—कथं “धिक् मूर्ख” इति ? संबोधन-पदस्य क्रियान्वय इति धिक्-शब्दयोगाभावात् द्वितीया न प्रवर्तते इति “संबोधने च” प्रथमैव भवतीति । क्रियापदम् क्वचित् श्रुत क्वचिदार्क्ष्यम् । तथा च धिक् मूर्खं निषिद्धाचरणम् इत्येतदिह कल्प्यम् । मूर्ख-संबोधक-निषिद्धाचरणस्य निन्द्यतेति तु वाक्यार्थः—
T on 544; Rām. III 60. 35; IV. 25 40; V. 25 11.

2. आरण्यक &c—अर्थेने गम्यते स्वापदे' इति कृत् अन्य 'अरण्यम्' (उ—398) अरण्ये भव इति अरण्यम् । वृत्त्वा 'आरण्यक' by 'पथ्य-अध्याय-न्याय-विहार-मनुष्य-हस्तिषु इति वाच्यम्'—Vārt. (4 2. 129) Hence: 'आरण्यकः' *मनुष्यः, हस्ती वा' -SK. ; II. 13. *Infra* But always आरण्यः पशुः (अरण्य + ण by 'अरण्याद् ण', Vārt 4. 2. 104) ; 'आरण्यकः पशुः' however, may be justified by attaching स्वार्थे कन् after 'आरण्यः'—*Vide* (172n. 8). Thus M's 'by his 'forest incident' for 'आरण्यक-वृत्तान्तेन' is inaccurate. पर्याकुलाः (terrified)—has a different meaning in *Śl.* 27. *Supra.* उदज-गमनाय—For ४थी (51a. 1 ; 111n. 1).
3. उत्तिष्ठन्ति -As upward motion is implied hence Prmp. by 'उदोज्ज्वलीयन्ति' (1. 3 24). To Dussyanta, duty is the foremost of all affairs, so he at once looks to the peace and tranquillity of the hermitage - (15n. 1).
4. असम्भाविता &c.—The girls could not manage an adequate reception, thus they took the guilt on themselves, indirectly making a strong appeal to the king for a revisit. Cf. 'अथ या मम गोविन्द जाना त्वयि गृहागते । कालेनैषा भवेत् प्रोतिस्ववैवागमनात् पुनः'—KA II 276
5. विज्ञापयितुम्—विज्ञापने—(31n. 3).

Text : - राजा—मा मेवम् । दर्शनेनैव भवतीनां पुरस्कृतोऽस्मि ।

King -Nay, not so. I have been honoured by the very sight of Your Ladyships.

शकुन्तला—अणसूए, अहिणअ-कुस-सूइए परिकखदं मे चलणं, कुरवअ-माहा-परिल्लभां च वक्कलं । दाव परिबालेध मं । जाव णं मोआदेमि (अनसूये. 'अणसूए-कुस-सूया' परिधा' मे चरण कुरवअ-शासा-परिल्लभं च वक्कलम् । नावन् प्रतिपालयत मा यावदेतन् गोचयामि) ।

(राजानमवलोकयन्ती मय्याजं विलम्ब्य महसखीभ्यां निष्कान्ता) ।

Śakuntalā -Anasūyā, my foot is pricked¹ (deep) by a new-grown blade of Kuśa-grass¹ and my bark-garment is entangled (fast) in a Kuravaka (Amaranth)—branch. Do wait² me till I disentangle it. (This said, proceeds with her two friends, gazing at the king and delaying under ' ' me pretexts).

V. L. —The speech of Śak. has been omitted by R & S.

राजिति । 'एव' इत्यवधारणे । ('एव आपम्ये परिभवे ईषदर्थज्वधारणे' इति हेमः) । तत्र हेतुमाह दर्शनेनेत्यादि । ('पुरस्कृतः पूजितः' ('पुरस्कृतः पूजितेऽ-रात्यभियुक्तेऽग्रतः कृते'—इत्यमरः) । अतः अनिश्चितकारः न कृतः एव मा वादिष्ट । शकुन्तलेति । 'अभिनवा' अचिराद्गता या 'कुशस्य सूचिः' शिखा अग्र-भागः इति यावत् ('स्त्रीसूचिः नृत्यभेदे च व्यधनी-शिखयोरापि' इति रत्नकोषः), तथा 'मे चरणम्' ('चरणोऽस्त्रो वङ्गुचादौ मूले गोत्रे पदेऽपि च । भ्रमणे भक्षणं चापि नपुसक उदाहृत' इति मेदिनी) । 'परिक्षत' सुतरा विद्धम् । 'कुरवकस्य' वृक्ष-विशेषस्य शाखायाम् उत्तरीय-भूत 'वल्कल' 'परिलग्नम्' अमावधानतया सुतरा सक्तम् । अतः नाह गन्तु ममर्था । अस्मात् 'यावत् एतन्' (२।१।३६) वल्कलं 'मोचयामि' शाखा-भ्रष्ट करोमि, 'नावत्' तत्कालपर्यन्तम् 'मा प्रतिपालयन्' यवाम् अपेक्षेयाम् ।

53n.—1. पुरस्कृतः—पुरस्-कृ+क्त कर्मणि । 'पुराज्वयम्', (1 4. 67). इति गतित्वम् । नमस्-पुरस्मो-गंत्यो' (8. 3 40) इति सत्वम् । Put in the van, (Ra. II. 80) ; therefore 'respected'. (Com.) 2. अनसूये &c.—Mark that Śak. requests Anasūyā and not Priyamvadā, as she is in the habit of enjoying fun at the expense of the poor girl. (24n. Remark). 'परि' is emphatic both in 'परि-अनम्' and 'परि-लग्नम्'—Read —(252n. 2) ; कुश —(165n. 5) 3. कुरवक —'a kind of Barleria with purple flowers and connected with sharp prickles'—M. कुरवक is also correct. Cf. "किरातिके कुरु कुरवकाचिता चिनाम्' इति बाण । Also 'कुरवका रवकातरता ययौ' इति रघुः (IX. 29.)—Qtd. RM ; MD. 65 RS ; . VI. 18 ; (193n. 5). R has omitted this speech of Śak. but we think it to be genuine, as it is referred to in the next Act. 'शाखाम् वल्कलमसक्तमपि द्रमाणाम्'—II. 12 Also (n. 4 before). प्रतिपाल-यतम् (Wait) —(187n. 4). 4. सव्याजं—व्यर्जान् क्षिपन्ति अनेन इति वि । अञ् घञ् करणे ('हलश्च'—3. 3. 121.) =व्याजः—Pretext—[घञ् is an आध्वानुक्त प्रत्यय, still अञ् is not changed to 'वि' by 'अजेर् व्य् अ-घञ्-अपोः'—(2. 4. 56)]. In Vik. I. in similar circumstances Urbaśi also taries with almost the same pretext to see Pururavās. Read—'उर्वशी—अहो लताविष्टे ऐकावली वंजयन्तिका मे लग्ना । (सव्याजं परिवृत्य । राजानं

पश्यन्ती) चित्रलेखे, मोचय तावदेनाम्'।—for further corroboration read Śl. 2. Act. II. *Infra*. For similar incident read—'कादम्बरी नु त दृष्ट्वा चिरयतीति महाश्वेतायाः' &c. *Kād.*—P. 733.

Text:—राजा (निश्चस्य)—'मन्दौत्सुक्योऽस्मि नगरगमनं प्रति । यावदनु-
यात्रिकान् समेत्य नातिदूरे तपोवनस्य निवेशयामि' (न खलु शक्नोमि शक्नन्तला-
व्यापारात् आत्मानं निवर्तयितुम् । मम हि—

आया गच्छति पुरः शरीरं धावति पश्चादसंस्थितं चेतः ।

(12. 18 चीनांशुकमिव केतोः प्रतिवातं नीयमानस्य ॥३१॥

12. 15) (निष्क्रान्ताः सर्वे) ।

King (*Sighing*)—I have been dull¹ in my eagerness¹ to return to the city. I will rejoin my followers² and encamp³ them at no great distance from the penance-grove. In sooth, I cannot turn myself away from the affair (*regarding*) Śakuntalā. Onward (*slowly*) moves my body (*towards my retinue*), while backward runs (*fast*) the restless⁴ mind (*towards Śakuntalā*) like the China silk-cloth of a banner borne against⁵ the wind⁵ (31) (*Exeunt Omnes.*)

प्रथमोऽङ्कः—The First Act.

V. L.—'नातिदूरे'—R. S. M. 'अतिदूरे' — B.—'नातिदूरेण'—V.
'शकुन्तलाव्यापारात्'—R. V. M. 'शकुन्तला-दर्शन-व्यापारात्'—B. 'असंस्थितम्'
—B. V. P. HS. 'असंस्तुतम्'—R. M. S.

राजैति । मन्द' शिथिलम् 'ओतमुत्सुक्यम्' उतमुत्सुक्यस्य भावः उतकण्ठा इति यावत् ['गुणवचन-ब्राह्मणादिभ्यः कर्मणि च' (५।१।१२४) इति ध्यञ्] यस्य तादृशः । 'अन्' पश्चात् 'यात्रा' गमनम् अस्ति एषाम् इति 'अनुयात्रिकाः' अनुचरा इत्यर्थः । तान्, 'समेत्य' तैः सह मिलित्वा इति भावः, 'नातिदूरे' समीपे 'निवेशयामि' स्थापयामि ('दूरान्तिकार्थेभ्यः षष्ठा अन्यतरस्याम्' (२।३।३४), इति 'तपोवनस्य' इत्यत्र षष्ठी, पक्षे षञ्चमी) । 'खलु' इति निश्चये । गच्छतीति । 'प्रतिवातं' वातम् अभिलक्ष्यीकृत्य वात-गममुखम् इत्यर्थः ['लक्षणेनाभि-प्रती आभिमुख्ये' (२।१।१४) इति अव्ययीभावः] 'नीयमानस्य' न स्वयं गच्छतः मन्दौत्सुक्यत्वात् इत्यर्थः । 'केतोः' इव पताकाया इव 'मम हि शरीरं' देहः (अथच केतुपक्षे पताका-दण्डः) 'पुरः' अग्रे 'गच्छति' शनैः शनैरित्यर्थः 'चीनांशुकं' चीन-नाम-देश-जातं ('चीनो देशं न-तन्तुषु । ब्रीहौ वस्त्रे' इति हेमचन्द्रः) क्षौमवस्त्रमिव ('अंशुकं चोत्तरीयञ्च दुकूलं क्षौममस्त्रियाम्'

इति अमरमाला) 'असंस्थित' चञ्चल मम हि 'चेत. पश्चात्' शकुन्तलाभिमुख
(अथच केतुपक्षे विपरीत-दिश) 'धावति' वेगेन गच्छति (मयन्धेऽयवन्ध-लक्षणा
असंवन्धे संवन्ध-लक्षणा च द्वय्यतिशयोक्तिः। वृत्त्यनुप्रास उपमा च। यदुक्त
चन्द्रालोके — "उत्तमायत्र सादृश्य उद्गीरुन्मति द्वयोः" इति। *ज्यमार्या*) ॥३१॥

॥ इति गौतम-श्रीरमेन्द्रमोहन-वसु-विरचितायामभिज्ञान-शकुन्तल-टीकायां
कुमार-सन्तोषिण्यां प्रथमोऽङ्कः समाप्तः ॥

54n.—1. नगरगमनं &c. —नगाः (पर्वता इव प्रामादादयः) सन्ति यत्र
इति नग + मत्वर्थे र [नग-पासु-पाण्डभ्यश्च र.]—Vārt. 5. 2. 107. -नगरम्।
Neuter by usage. 'देवतायतनैश्चित्रैः प्रामादाऽज्जण-वेग्मभिः। नगरं दर्शयेन्
विद्वान् राजमार्गैश्च शोभनैः—*Qtd. Raghunātha* 1 quotes HD. who
objects to the necessity of the Vārt -नग-ज-राजम्
अग्मादिषु पठ्यते इति "वृज्-छण्—(४१२।८०) आदि-मूत्रेण अग्न्य सिद्धत्वात्
अस्मान् रोज्यं' न वक्तव्यः' i.e. we get मत्वर्थ 'र' after नग as
it has been included in 'अग्मादि' class by the Sūtra वृज्-
छण्-क-ठज्-इल-से-ति-र-&c"—(4. 2. 80). Hence by this Sūtra we
have अस्मर, नगर, पामर, कन्दर and so on; thus the mention of
नग in the Vārtika is redundant. 2. अनुयात्रिकान्—अनुयात्रा
(pursuance)+मत्वर्थे ठन्—अनुयात्रिक.—Factotum तान्। 3. 'नातिदूरे'—
(*Rām. II. 99. 9*; *IV. 27. 11*) From 'न अतिदूरे' we expected 'अनतिदूरे'
by 'नस्मात्नुङ् अचि'—(6. 3. 74). But this 'न' is different from 'नञ्'
though it possesses the meaning of नञ्, hence the Samāsa is
सुप्सुपा—"नञर्थस्य न-शब्दस्य सुप्सुपेति समासः"—*MBh*; *MN on Ki.*
1. 19). "नैकधा"—(*Rām. VI. 79. 22*; 35; 97. 15.) इत्यादौ तु
न-शब्देन सह सुप्सुपेति समासः"—*SK. 756*. Optionally ०दूरम् ०दूरेण,
०दूरात् by 'दूरान्तिकार्थेभ्यो द्वितीया च'—(2. 3. 35); also ०दूरे by 'मप्त-
मधिकरणे च'—(2. 3. 36). The king cannot help thinking of Śak.,
hence he is unwilling to encamp at a great distance, but wants
to be near the hermitage. Thus 'नातिदूरे' is better than 'अतिदूरे'. Cf.
also 'सेनापते, आश्रम-सन्निकर्षे स्थिताः स्मः' and Śl. II. 7. *Infra. निवेशयामि*
नि+विश्+णिच् means 'to encamp'.—*Vide Ra. V. 42*; 49; *Rām. II*

98. 12-; 99. 1; 1 IV. 39. 44. (Now read 149n. 5.) 4. धावति-सु ('to move fast') is replaced by 'धौ' by the rule 'पा-आ-ध्मा-स्था-म्ना—&c.' -7. 3. 78. "शीघ्र-गतौ तु 'पात्राध्मे'—ति धौरादेशः"—(SK. 2382.) Also पतिर्धावति । 'यमदूतोऽपि धावति' । 'धावति 'पश्चादसंस्थितं चेतः' ॥ 'अतिवेगे मृ-धातो यथा 'तामनुसर मरसीरुहलोचन' । 'धनुषः प्रसरति वाणः' (ग्वभावन् गच्छन्ति ।) । अन्यथा, 'गाण्डीवधन्वन्ता वाणा अभिधावन्ति शत्रुघ्नान्' -—Prabhā. 5. असंस्थितं—R & M have 'असंस्तुतम्'—'not familiar',

but in that case an **additional इव** is to be supplied after it and the sentence will mean, *my mind refuses to go with my body, as though it is not familiar with it*. But this would be going too far, and such an over-estimate mars the beauty of the poem. Hence अमरितनम् (*Restless owing to wind, and due to anxiety about Śak.*) is **better**. Mark that this **very idea** has been taken by Aśvaghoṣa ('नवो निरायो विक्रान् मुहुर्मुहु गयौ शरीरेण पुरं न चेतसा'—BC. VI.67) and also Bhāravi with असंस्थितम्—'म्वक्तेतुभिः ***अमंस्थिता'-मादध्वरे विभावसोर्विचित्र-चीनांशुक-चारुतां त्विषः'—KI. XVI. 58.

7. चीनांशुक &c. - (231n. 2). The poet mentions it in Ku.,—'चीनांशुकैः कम्पित-केतु-मात्रम्'—I II. 3. In the *Śakti-saṅgama Tantra* and *Mahā.* the Chinas are mentioned among the *Dasyus* of the north and the east of India. Dr. Max Muller, evidently following the Jesuit M. Martini opines that the name 'China' was derived from the feudal state of **Ch'in (Tsin)** of which the most powerful (Emperor was *Shih Huang Ti* (221 B.C.)—**famous** for building the Great Wall of China and **notorious** for the wholesale destruction of the Confucian Classics. This theory has been objected to on the ground that to the Chinese, the '**Ch'ins**' were **usurpers** and their illegal rulership by force, was within a short period of 39 years replaced by the powerful **Hans**. It is however, on record that the state of **Ch'in** was a member of the Chinese confederation even in **CHUN CH'IN** period (722-481 B.C.), so if the Muller's derivation is accepted, it may clarify the use of चीन in the महाभारत, अर्थशास्त्र,

and other ancient SKT. Literatures. K. P. Jayswal, on the authority of Dr. Grierson (*Vide* 'Linguistic Survey of India'—Part IV, p. 5), opines that CINA is rather to be identified with SHINA— a Gilgit tribe. He points out that Skt. चीन is associated with दरद, खश and other north-western people, so it can hardly be identified with China which does not lie in that region. However, 'silken clothes' were at one time largely imported from China. *MM. VI. 5* ; *AS. 75* ; *JH. I. IV* ; *BK. X. 60*. केतु here means both the staff and the flag. For somewhat similar idea Cf. 'तां दूरमपि गच्छन्ती हृदयं मे अनुधावति । रश्मि हि रवि-विम्वस्य लम्बतं पृथिवीमभि'—*Nigam-ānanda-Caritaṃ. Act. II*; 'तन कि करोमि गरीयसी गुरुराज्ञा प्रभवति देहमात्रकस्य हृदयेन तु हेमकूट-निवास-व्यमनिना लिखितं जन्मान्तर-सहस्रस्य दाम्य-पत्रम्'— &c.—*Kād. P. 807*.

Time-analysis of Act I.—The play commences on the first week of the Summer season, (*Cf.* 'अचिर प्रवृत्तम्' ^{4 4} ग्राम-समयम्—*Prologue*) and our king was perhaps out a-hunting by the end of spring. We say spring, because Dussanta's hunting excursion has a striking resemblance to that of Daśaratha, made in spring. (*Cf. Ra. IX. 48, 49, 55, 59*. Also *Cf.* 'दिवसाः परिणाम-रमणीया.'—*Prologue*. 'मुखाः प्रदोषाः दिवसाश्च रम्याः । ** चाक्षतरं वसन्ते'—*S. VI. 2*. 'रम्य-प्रदोषा-समयः स्फुटचन्द्रहामः'—*Ibid. 35*.) Besides, the mention of full-bloomed नवमल्लिका flower corroborates our conclusion, as it blooms in spring only. (*Cf.* 'वालातिमुक्तलतिराम्'—*RS. VI. 17*. नवमल्लिकाः— माधवी = अतिमुक्तक = फलिनी ; 'पुष्पञ्च फुल्लं—नवमल्लिकायाः'—*Ibid. 5*. 'कुसुम-सम्भृतया नवमल्लिका' &c—*Ra. IX. 42*. 'णवकुसुम-जोव्वणा वणजोमिणी'—*Śak. I. 'सहकारः फलिनी च' etc.—Ra. VIII. 61. Śak. II. 8*.) Mark that 'नवमल्लिका' is a different flower (of Autumn). Its colour is red like that of कङ्क्रेलि or अशोक flower. *Cf.* 'कङ्क्रेलि-पुष्प-रुचिरा नवमल्लिकाद्वय'—*RS. III. 18*. So "नवमल्लिका" is preferable to

“नवमालिका” । Dusyanta in course of hunting, met the ascetics a little late in the morning, when they were going to collect faggots for the morning sacrifice. (Cf. ‘समिदाहरणाय प्रस्थिता वयम्’) । Some of them had perhaps already performed their morning ablution, as the paths to the reservoir were marked with water dripping from the fringes of the bark-garments. (Cf. ‘तोयाधार-पथाश्च वल्कल-शिखा-निप्यन्द-रेखाङ्किताः’) । Some again had commenced sacrifices, as the king was requested to see the rites personally. (Cf. ‘तपोधनानां क्रिया समवलोक्य’ &c.) Hence the girls came to water the plants in the morning. (Vide IV. 9. *infra*.) The conversation of the trio continued till the rays of the sun caused them to sit under the shade of the Saptaparna tree. (Cf. ‘प्रच्छाय शीतलाया मृणपर्ण-वेदिकाया *etc.*’). This was noon. The first act perhaps did not continue for more than three or four hours, since the bark-garments already found wet, were not fully dried up. (Cf. ‘वितृप-विषक्त-जलाद्रि-वल्कलेषु’ &c —I. 28.).

द्वितीयोऽङ्कः.

Text—(नतः प्रविशति विषण्णो विदूषकः)

(Enter Vidūśaka in a melancholy mood)

विदूषकः (निश्चम्य) — भो दिष्ट ! एदस्स मअआ-मीलस्स रण्णो वअस्स-
 भावेण निविण्णो म्हि [भो दिष्टम् । एतस्स मग्ग-शीलस्य राज्ञो वस्य-
 भावेन' निविण्णो' ज्मि] । अयं मओ, अय वराहो, अयं सद्दुल्लोत्ति मज्झणे वि
 गिम्ह-विरल-पाअव-च्छाआसु वग-राईसु आहिण्डीअदि (अय मग, अय वग, अय
 जार्दुल इति मध्याह्ने अपि घोष्म-विरल-पादप-च्छायानु वन-रात्रिष आहिण्यते) ।
 पत्त-संकर-कसाआइं कडुआइं गिरि-णई-जलाइ पीअन्ति [पत्र-सकर-स्वायाणि'
 'कटुकानि गिरि-नदी-जलानि पीयन्ते] । अणिअद-बेलं सुल्ल-मंस-भूइट्ठो आहारो
 अण्हीअदि [अनियत-बेल शूल्य-माम-भूमिण आहारा भुज्यते) । तुरगा-णु-
 धावण-कण्डिद-सन्धिणो रतिम्मि वि मे णिकाम सइदव्वं णत्थि [तुरगाज्जधावन—
 कण्डित-मन्त्रे रात्रावणि मे 'निकाम' ययित-य गमि] । तदो महन्ते एव्व पच्चमे
 दासीए-पुत्तेहि मउणि-लुद्धएहि वण-गहण-कोलाहलेण पडिबोधिदो म्हि (गता
 महति एव प्रच्युते दाम्या पुत्रं गृह्णति—लुब्धकं वन-ग्रहण-कोलाहलेन प्रतियोधि-
 नो ज्मि) । एत्तएण दाणिम्मि पीडा ण णिक्कमदि (उयता उदानीमपि पीडा न
 निष्कामति) । तदो गण्डस्स उबरि पिण्डओ सवुत्तो (गता गण्डस्य उपरि पिण्डक'
 गवृत्त) । हिओ किल अम्हेसु ओहीणेषु तत्तहोदो मआणुसारेण अस्सम-यवं पविट्ठस्स
 तावस-कण्णआ सउन्दला णाम मम अधण्णदाए दसिदा [हा किल अम्हामु अवहीनेष
 तत्रभवता मगान्तमारेण आश्रम-पद प्रविष्टस्य तापम-कन्यका शकुन्तला नाम मम
 अधन्यतया 'दक्षिता] । संपवं णअर-गमणस्स मणं कहम्मि ण करेदि [साम्प्रतं नगर-
 गमनाय मन कथमपि करेति] । एव्वं चिन्तअन्तस्स मे पहावा अच्छिसु रअणी
 [एव चिन्तयत मे प्रभाता अक्षणा रजनी] का गवी । जाव णं किदाचार-
 पडिक्कम्म पेक्खामि [का गति । यावदेन कृताचार-प्रतिकर्माणि' प्रेक्षे] । (परि
 क्रम्याऽवलोक्य च) एसो बाणासण-हत्थाहिं अवणीहिं वण-पुप्फ-माला-पारिणीहिं
 पडिक्खो उदो. एव्व आअच्छवि पिअ-वअस्सो [गण बाणासन-हस्ताभिः यवनीभिः

वन-पुष्प-माला-धारिणीभिः परिवृत इव एव आगच्छति प्रिय-वयस्यः) ॥ होतु ।
अङ्ग-भङ्ग-विभ्रलो विभ्र भविभ्र चिद्विस्सं जह एवमपि नाम विस्समं लहेअं
(भवतु, अङ्ग-भङ्ग-विभ्रल इव भूत्वा म्थास्यामि, यदि एवमपि नाम विश्रम
लभेय) । (इति दण्डकाष्ठमवलम्ब्य स्थितः) ।

Vidūṣaka (*Sighing*)—O (*my evil*) luck. I am 'worn out by' the companionship of this sport-loving king. "Here's a deer". "There's a hog". "Yonder's a tiger", in this way we have to roam² even in the noon-tide through long forest-tracts, with summer-thinned tree-shades. The waters of the mountain rivulets, 'brown owing to the admixture of leaves,'³ (*and hence*) bitter⁴, are drunk. Meals, 'mostly (*comprised*) of spit-roast meats'⁶, are swallowed at irregular hours. With⁶ my joints all bruised⁶ by pursuing (*the king*) on horse-back, there is not sufficient⁷ sleep even at night. Then I am awakened, even at the earliest dawn, by the rascally⁸ bird-catchers, with their (*wild*) halloo of taking a forest. With all these, even now my troubles do not come to an end. A (*fresh*) boil¹⁰ has formed on the top of the abscess⁹. Indeed yesterday when we were lagging behind, His Majesty entering the region of the hermitage in pursuit of a deer, was shown by¹¹ my ill luck,¹¹ the hermit's little daughter named Śakuntalā. Now (*he*) does not think of returning to the city at all. Even as I was musing thus, night passed away (*and*) the dawn broke upon my eyes. What is to be done? I will just see him when¹² he has finished his usual (*morning*) duties and decorations.¹² (*Turning and looking about*) Here is coming, my dear friend, in this very direction, surrounded by bow-handed Yavana girls, wearing wreaths of wild flowers. Very well, pretending to be palsy-crippled I will stand (*here*), if even thus I may get (*some*) respite.

(*This said, stands leaning on his wooden staff*).

V. L.—'दिष्टम्'—B.M. 'दृष्टम्'—R. V. 'दृढम्'—S 'अटवीतोऽटवीम्'—
S. M. 'अटवीतोऽटवी'—B. R. V ; G omits it. 'कटुकानि'—R. V. M. B.
'कटुष्णानि'—S. R.'s Com. 'एवमेव चिन्तयत. स प्रभाता अक्ष्णोः रजनी'—B.P.
Ryder. 'अद्यापि तस्य तामेव चिन्तयन्तः अक्ष्णोः प्रभातमासीत्'—R. V. M. S.
'शकुनि'—B.R.V.M. 'श्वगणि'—A. 'श्वगण'—S. 'पिण्डकः'—R.B.V. 'पिण्डिका'
—M. 'पिटका'—S 'नगर-गमनाय मन. कथमपि'—R.B.M.V. "नगरगमनस्य

कथामपि—S. 'कृताचारपरिकर्माणम्'—M. 'कृताचारप्रतिकर्माणम्'—S. 'कृताचार-परिकर्मम्'—R V. 'कृतदारपरिग्रहम्'—B. 'कृताचारपरिग्रहम्'—HS.

तत इति । [विदूषक-लक्षणं तु सुधाकरे—“विकृताऽङ्ग-वचो-वैषैः हास्यकारी विदूषकः” । ‘वयस्यकश्चाटुवटुः स एव च विदूषकः । अन्तःपुरचारी राज्ञां नर्मोऽ-मात्यः प्रकीर्तितः’ ॥ इति सागरोऽपि तल्लक्षणं जगाद] । [अस्य प्राकृतम् पाठघम् । तथा चोक्तं—“विदूषक-विटादीनां पाठघं तु प्राकृतं भवेत्” इति] । ‘विषण्णः’-खिन्न इव प्रतीयमानः । विषण्णत्वे हेतुर्वक्ष्यमाणः । (सदिरप्रतेः—८।३।६६ इति षत्वम्) । विदूषक इति । ‘भो’ इति विषादं सूचयति (‘भोस्तु सबोधन-विषादयोः’ इति मेदिनी) ‘दिष्टं’ दुर्भाग्यम् । एतेन स्व-भाग्यविदूषकेण निन्द्यते । ‘भृगया-शीलस्य’ (३।३।१०) आखेट-समामक्तस्य । वयमा तुल्यः इति वयस्य (यत्—४।४।९१, ‘वयस्यः स्निग्धः सवयाः’ इत्यमरः), तस्य भावः, तेन, सखित्वेन सोहादेन इति यावत् । ‘निर्विण्णः’ अत्यर्थं क्लेशितः । ‘श्रीष्मेण’ आनपेन ‘विगला’ पत्राणां पतनेन स्वल्पा-पादपस्य छाया’ अनानपः यामु, नादृशीप् वनानां राजिप् श्रेणीप् [‘वीथ्यालि-रावालि-पक्ति-श्रेणी-लेखास्तु राजयः’ इत्यमरः] । ‘आहिण्डघने’ भ्रम्यते । (हिटि गत्य-नादरयोः इति गतार्थत्वात् भावे लट्) । ‘पत्राणां वृक्षेभ्यः गलितानां पर्णानां ‘सङ्करेण’ व्यतिकरेण मिश्रणेन इति यावत् । ‘कपायाणि’ आलोहितानि (‘कषायो रमभेदे स्यादङ्गरागे विलेपने । नियमि च कपायांश्च मृगभौ लोहितेऽन्यवन्’ उति विग्वः) । अतएव ‘कटुकानि’ विस्वादानि ‘गिरि-नदीनां गिरि-प्रस्रवणानां ‘जलानि पीयन्ते’ । ‘धूयं’ दूले संस्कृत (‘गूलाकृत भटिच च शूल्यम्’ इत्यमरः । ‘कावाव’ इति पारस्य-भाषा) । यत् ‘मांस’ तेन ‘भूयिष्ठः’ बहुलः, ‘आहारः’ आदनः, ‘अनयता’ अनिर्धारिता ‘वेला’ समयः (‘वेला काले च सीमायाम्’ इति मेदिनी) यस्मिन् कर्मणि तत् यथा स्यात् तथा अर्थात् कदाचित् मध्याह्ने, कदाचित् वा सायाह्ने, कदाचिद्वा पूर्वाह्ने ‘भुज्यते’ । अनेन चिराभ्यस्त-भोजनाऽभावात् महादुःखं सूचितम् । ‘तुरगेण’ अश्वेन यत् अनुधावन्’ राज्ञः पश्चाद्गमनं, तेन ‘कण्टिताः’ कुट्टिता-जातव्यथा इति यावत्, ‘सन्ध्यः’ प्रत्यङ्ग-मयोग-स्थलानि यस्य तादृशस्य, ‘मे’ (‘कृत्यानां कर्त्तरि-वा’ २।३।७१ इति णट्ठी) । ‘गत्रावपि’ न तु दिवं केवलं ‘निकामं’ पर्याप्तं (‘कामं प्रकामं पर्याप्तं निकामेष्ट यथेष्टम्’ इत्यमरः) ‘दायितव्यं’ गयनं (‘कृद्भिहितो भावो द्रव्यवत् प्रकाशने’ इति न्यायात्) ‘नास्ति’ । ‘दास्याः पुत्रैः’ नम्य उद्वेग-दायित्वात् गालि-प्रदानमेतत् । निन्दाहं इत्यर्थः (‘पुत्रेऽ-न्यतरस्याम्’—(६।३।२३) इति कुत्साया पठ्या अलुग्भावः पाक्षिकः) । ‘शकुनयः’ नित्तिर-कुक्कुट-प्रभृति-पक्षिणः, येषाम् उच्चैः उड्डयने सामर्थ्यं नास्ति तेषां, न तु अस्माद्दृशः मिह-व्याघ्र-प्रभृति-वृहज्जन्तूनां ‘लुब्धकाः’ घातकाः व्याघ्रा, स्तैः ।

(अतो 'वनग्रहणे पक्षिणा घातका ये जनास्तेषां क उपयांग इति निपुण निरूप्यापि न निर्णीतम्, तत् कोलाहलश्च पक्षिणामुत्पन्न-हेतु, अतः पक्षिमृगयार्थं कोलाहलस्य नोपयोग इत्याशका परास्ता') वनग्रहणस्य 'वन-रोधनस्य 'कोलाहल' रवः ('कल-कलः कोलाहलस्नुमुलो व्याकुलो रवः' इति हलायुधः) । तेन 'प्रतिबोधिना' जागरितः । अतो नृपस्य मंत्री विद्रुपकस्य पान-भोजन-शयन-व्रह्मणादिषु कुत्रापि न सुखकरी । 'इदानीम्' इति वाक्य-भूषायाम् 'इयता अपि' एतत् परिमाणं कथं दत्त्वा अपि पीडा 'न निष्कामति नाऽपगच्छति । गण्डस्य स्फोटकस्य 'उपरि पिण्डक' नितान्तपीडाकरं विस्फोटकं 'भवन्तः' जान, एकस्मिन् व्यसने व्यसनान्तरम् उपस्थितम् इति हृदयम् । तदेव स्पष्टयति । 'ह्य' पूर्वस्मिन् दिवसे 'अस्मासु अवहीनेषु' राज्ञः अतिवेगेन गमनात् तस्य पश्चात् स्थितेषु 'मृगान-सारेण' मगमन्मृत्यु इत्यर्थः ('प्रकृत्यादिभ्यश्चोपसंख्यानम्' इति ३या) 'आश्रम-पद' तपावन-भूमिं 'प्रविष्टस्य तत्रभवतो दुष्यन्तस्य (विवक्षया चतुर्थीस्थाने षष्ठी) 'मम अधन्यतया' दुर्भाग्येन कर्त्ता 'दर्शिता' । साम्प्रतम् शकुन्तला सवीक्ष्य 'वधमपि' महता प्रयत्नेनाऽपि नगरगमनस्य नगरगमनाय ('चतुर्थ्या षष्ठी' इति प्राकृते चतुर्थीस्थाने षष्ठी) मना न करोति' सर्वथैव अनिच्छक इत्यर्थः । 'एवमेव' अनेन प्रकारेण 'चिन्तयन् स्वकीय-दुरदृष्ट विभावयन् 'मे अक्षणा' मिषतो एव नयनया (यस्य च भावेन भावलक्षणम्' (२।३।३७) यद्वा 'षष्ठी चानादरे' (२।३।३८) इति मानमी) । 'का गति' क उपायः ('गति' स्त्री मार्ग-दशयोजने यात्राभ्युपाययो' रिति मदिनी) स्व-दुरदृष्ट-पाहुरणे असमर्था वयमित्यर्थः । 'कृत' सम्पादितम् 'आचारः' प्रातः कृत्यादि 'प्रातिक्रम' च प्रसाधनञ्च (प्रतिकर्म प्रसाधनम्' इति मल्लिनाथ-भूतश्चामरः) येन तथाविधम् । 'वनपुष्पाणां माला' स्रज 'धारयन्ति' या ताभिः, 'वाणा' शरा अस्यन्ते क्षिप्यन्ते अनेन इति 'वाणामन धनुः' हस्ते यासां ताभिः (प्रहरणाथभ्यः परे निष्ठा-सप्तम्यौ) —वाः (२।२।३७) इति हस्त-शब्दस्य परनिपातः) 'यवनीभिः शस्त्र-धारिणीभिः पारसीक-रमणीभिः' परिवृतं सर्वेष्टतं सन् । अत्र यवन्यो नाम सञ्चारिका-पर्यायः (तल्लक्षणं यथा मातृगुणाचार्यं स्तम्—गृह-कक्षा-विचारिण्यन्वयोपवन-सञ्चरा । यामपि च नियुक्तानां याम-शुद्धि-विशारदाः । सञ्चारिकास्तु ता ज्ञेया यवन्योपि-मता क्वचित्—अपिच "किराती चामरधरा यवनी शस्त्रधारिणी इति शब्दा-र्णवः) । 'भवतु' आगच्छतु स इत्याशयः । अज्ञाना भङ्गेण रत्नशेषेण कौटिल्य-करणेन ('भङ्गस्तरङ्गे भेदः च रत्नशेषे पराजये । कौटिल्ये भयविच्छत्या' इति हंमः) ('विकलः' जड़ 'इव भूत्वा स्थाम्यामि' । एव देहस्य वैकल्याभिनयेन 'विश्रम' (७।३।३४) 'भये' प्राप्नुया (सभावनाया लिङ्) ।

55n. - 1. विदूषकः &c. - Vidūśaka is the humorist and confidant of the hero (*generally of the king*). His chief duty is to excite laughter, by his crooked form, quaint dresses and repartees of wit and to help the hero in his love-intrigues. He is a confessed votary to the pleasures of the table (Mk. IV. after Ś1. 27) and has access to the seraglio. As he has full liberty of speech, his presence enlivens the dull monotony of amour of the last act. According to K he acts the विकृम्भक or अधम-प्रवेशक (82n-11) by alluding to what happened in the interval of the Acts विषण्णः—Dejected-(Sk 2271-Com) 2 दिष्टम्—The jester is bewailing his own ill-luck as he is to follow the king in-season and out-season. R has 'दृष्टम्'—Have you seen my miseries? Cf. "देष्टुं ते, दृष्टुं वादीवेदीर् आक्केल्ला देख्ले"?—अमर, but the former seems to be better भोः—implies विवाद (Com.). 3. वयस्य &c. -वयसा तुल्य इति वयम् । पत् वयस्यः ('नो-वयो-धर्म—&c. 4 4 91) तस्य भाव—तेन, हना इत्या (by the companionship.) 4 निविण्णः—निर्+विद्, -क्त कर्त्तरि, 'निविण्णम्य उपसम्यानम्'—8.4.30—इति णत्वम्, (द = न)—Disgusted—(because king's companionship resulted in lot of troubles) Cf 'मदनिका—अर्तिनिविण्णमायेण &c. —MR Act II 5. मध्याह्ने 'अह्ण मध्यम् इति 'सम्या-वि-साय पूर्वस्य अह्णस्य अहन् अन्यतम्याम् डो' (2.2.11) इति ज्ञापकात् एकदेशि-ममाम — BhD. That is the rule of एकदेशिममाम (viz., 'पूर्वाजराधरोत्तरमेक देशिना' &c. --2 2. 1). does not include मध्य, so the form expected here is 'अहर्मथम्' by एकदेशिममाम । But in the Sutra (6. 3. 110) mentioned above, Pāṇini himself mentions 'सायाह्णः' though 'साय' is not included in the Sutra Hence BD says 'सर्वाण्येकदेश अह्णा ममम्यते' । मध्या-विमायेति ज्ञापकात्' (712). अहन् 'अह्ण' by 'अह्णाणि एतेभ्यः' (5. 4. 88). Next by 'गत्राह्णाहा षमि' (2. 4. 20) मध्याह्ण. is masculine. 6. ग्रीष्म-विरल &c. -ग्रीष्मण विरला ग्रीष्मविरला, मुष्मुर्षति-ममामः । 'पादपस्य छाया इति पादप-च्छाया, or पादप-च्छायम् ('विभाषा सेना सुरा-छाया शाला-निधानाम्—2.4.25.) । ग्रीष्मविरला (or ग्रीष्मविरल) पादप-च्छाया (or पादप-च्छायम्) यामु । Mark that elsewhere Kāli, speaks of the shade of trees being *thick*—'प्रच्छाय सुलभ-निद्रा दिवसाः परिणाम-

रमणीयाः'—*Supra*. 7. अटवीतः अटवी—(R. V.) after वनराजपु' seems to be **redundant**, for, that they were wandering from forest to forest, can be inferred from वन-राजि which includes several अटवीस.

8. पत्र-संकर-कषायाणि &c.—सकर (३।३।५, ७) -Intermixture 'सकरोऽग्नि-वदत्कारे क्षिप्त-धूल्याधिकेष् च । सम्मार्ज्यां विरुद्धानाम् एकाधिकरण-स्थितौ' इति शब्दावधिः । Water was कषाय i.e. **brown** (Cf. 'कषायमन्ती'—*Ku. IV*, 34) owing to the admixture of fallen leaves. कषाय may mean 'having acrid taste'. Cf. 'यो वक्त्रं परिशोषयति, जिह्वां स्तम्भयति, कण्ठं बध्नाति, हृदयं कर्षति पीडयति स कषायः' -Śs. but then 'कटुकानि' becomes superfluous. With the reading कटूष्णानि (*luke warm*). कषाय may be explained as 'astringent'. 'कषायाणि कटुकानि'—*Rām. I*: 12. 97. Now read 'पत्र-सकराऽमुग्धभीकृताऽर्शिशर-पकिल-विवर्णास्वाद-जलैः' &c.—*Kād. P.* 811. 9. गिरिनदी&c.—गिरिमम्भवा नदी गिरिनदी or गिरिणदी (शाकपाथि-वादिः) -A mountain rivulet—नामाम् । 'ण' is optional by 'गिरिनद्यादीना वा'—(Vārt. 8.4.10) 10. अनियत-बेलं &c.—नि + यम + क्त कर्मणि = नियता, (6.4.37—म-लोपः) -Restrained, settled : न नियता = अनियता—Unsettled, irregular. (*Now Com.*) 11. शूल्य &c.—शले सस्कृतम् इति शूल + यत् = शूल्यम्—('धूलोखाद् यत्' 4.2.17.)—Roasted on spits. It is prepared thus—'कालवण्डानि मामानि ग्रथितानि शलाकया । धूतं सलवण दग्धा निर्धूमे दहने पचेत् । नत् तु शूल्यम् इति प्रोक्तं पाक-वर्म-विनक्षणैः' । It was much relished in old times. Read 'शूल्यं पलं सुधातुल्यं रुच्यं वल्लिकरं लघु । कफ-वातहरं वृष्यं किञ्चित् पित्तकरं तु नत्' *BhP* भूयिष्ठ. -(3n. 2). 12. अण्हीअदि = भुज्यते । 'भुजो-भञ्ज-जिम-जेम-कम्माण्ह गमाणा'—इति अण्हादेशः । Note that the Brahmins freely partook of meat in old times. "मामानि च सुमेध्यानि भक्षयन्ता येन यदिच्छन्ति"—*Rām. II*. 91. 52. 13. तुरगाज्जुधावन&c.—'कण्डित' means dislocated. The jester was not an expert rider like the king, so it was quite natural that he would feel pain on his body by the jerking, as he tried to keep pace with the king—(5ln. 3.) निकामं -To full satisfaction. 14. प्रत्यूषे-प्रत्यूषति रुजति कामुकान् प्रति + ऊष् (रुजायाम्) + क. ('इगुपधा'—3. 1. 135) = प्रत्यूषः (*Mas.*)—Dawn is so called (as it troubles the lovers by putting an end to their enjoyment—*BhD.* Cf. *Ra. XIX*, 29.) प्रत्यूषः (*Mas.*) is sanctioned by *Mathu-*

reśa.—Also प्रत्युषस् (*Neu*), and प्रत्यूषस् are correct 15. दास्याः-पुत्रः—६ष्ठी is optionally dropped giving the form दासीपुत्रः (Com) It is merely an epithet of contempt -(Rascal). Cf “Rascal counters”—*Julius Caesar* IV. 3. But ‘स्वरूपाख्याने तु दासी-पुत्र एव’ i.e. the son of a female slave. This expression is very common in MK and Bhāsa dramas ‘दास्या दुहिता’—*Māla III*, *Ram II* 99. 3. शकुनि-लुब्धकः—Used contemptuously (Com); S&A’s ‘श्वगणि(ण)-लुब्धकः—(By hunters with dogs) has a parallel in “श्वगणि-वागृकैः प्रथमास्थितं” &c. —*Ra.* IX. 53 ; but this does not signify contempt. (Vide note 15). 16.—वन-ग्रहण &c —वन-ग्रहण (वनगमन—HS) is a technical term of hunting. The hunters surround the forest, obstruct all the passages of egress and then they shout and fling stones or send the hunting curs. Vidūśaka has to pass all the day on horseback and even before the last part of the night, he can’t have a wink of sleep on account of pain in his joints. But even when he has but a short nap, he is roused by the rumpus of the rascally bird-catchers. Thus he gets no pleasure in eating (आहार), drinking (पान), sporting (विहार) and sleeping (शयन) । Surely he is to be pitied. 17. गण्डस्य उपरि &c —गण्ड=Hard boil —“गण्ड म्यात् पमि खड्गिनि । ग्रहयाग-प्रभेदे च वीथ्यङ्गे पिटकेषि च” इति मेदिनी । पिण्डक Pustule. (Cf. ‘गोदेर् उपर् विष्फोट —*Bengali Proverb*) meaning, “one woe succeeding another,” “misery added to misery” ‘मर्मस्थान-व्रणस्योपरि व्रणान्तरम्’ *Dhundhujā*. Cf “गक्षमः अयमपरो गण्डस्य उपरि स्फोट” —*MR V* नावदेषाऽपरो गण्डस्योपरि पिण्डक. मवन् —*Vidha-Śālabhojā* “This day I will rise or else I ll add ill to ill” —*Pericles II* 1 18 अवहीनेषु —अव+ङ्ग (स्याग परमपदी 2597) । वन कर्मणि —अवहीना —I lagged behind, तेषु, भावे सप्तमी । 19. अधन्यतया—धनं लब्धा उति धन । यत् (“धनगण लब्धा”—4 4 84 धन्य —Fortunate तस्य भाव. —धन्यता Fortune, hence अधन्यता दुर्भाग्यम् Misfortune, अधन्यता शकुन्तला दर्शयति’ (Active)—‘अधन्यतया शकुन्तला दर्शिता’(Passive). This line also supports the reading “मो दिष्टम्” । कन्यका—(22n. 1). प्रभाता रजनी—Cf ‘यदा च मे निश्वसतो गता निशा—MK. V. 37 ;

‘इत्येतानि चान्यानि मनोरथ-शतानि चिन्तयतोऽन्तः प्रयान्ति रजन्यः’—*Kād* P. 251. ‘तामेव च—चेतसा चिन्तयतो जाग्रत एवास्य सा जगाम रात्रिः’—*Ibid*. P. 767. 20. कृताचार-प्रतिकर्मणं—आचार—Performances of religious duties; here, of course, the reference is to the morning duties—‘उत्थाय पश्चिमे यामे कृतशीचः समाहितः । हुताग्निं ब्रह्मणांश्चाचार्यं प्रविशेत् स शृभां मभाम् ॥’—*MS. VII*. 145. प्रतिकर्म—Decoration of the body. Cf. ‘तस्या सर्गरे प्रतिकर्म वक्तुः’—*Ku*. VII, 6. ‘प्रतिकर्म’ is very common in *Rām*. VI. 128, 15, 16. 21. बाणासन &c. -बाण अस्—व्यूहकरणे]—‘करणाऽथकरणयाश्च’—3.3.117.]—बाणामनम् A bow, or say बाणानाम आगमनम् । Next वृद्ध (Com). 22. वन-पुष्प-माला &c—Evidently the garlands were made of (wild) flowers. वनजानि पुष्पाणि—वन-पुष्पाणि । Beware of the term मध्यम-पदलोपी समासः—(37n. 6) which is wrong. Mark that our poet does not say ‘वन-माला’ which is a quite different thing. Cf. ‘आपाद-पद्म या माला वनमालेति सा मता’—*Kālidāsa* ‘यवजान-शम्भुना गाढा सर्ववर्तुमुमोज्ज्वला । मध्ये स्थूल-कदम्बा-दृष्टा वनमालेति वा स्मृता *Śabdamañā*’ 23. यवनीभिः—There are two feminine forms of यवन viz. (i) यवनी (यवनस्य पत्नी) । (ii) यवनानी (यवनानां लिपि । ‘यवनाद् लिप्याम्’—*Īart*. 4. 149.) In old times Yavana women were employed as attendants to the kings. (Act. VI. *Infra*). These must be Persian girls, as Kāli. (*in Ra*. I. 60 & 61.) has described Persian woman as Yavanī Cf. ‘पारसीकांस्तनोजेतु’ * * * यवनी मुखपद्मानां ॥ Almost every Orientalist, from the time of Sir William Jones, to that of Dr. Muller, says that यवन exclusively means the Greek. But it was the custom of the Yavanas to get their heads wholly shaved. Cf. ‘यवनानां शिरः सर्वं काम्योजाना तथैवच । पारदा मुक्त-केशाश्च, पल्लवाः श्मश्रु-धारिणि ॥ This, the national custom of the Greeks, could never sanction ; for when Demosthenes got his head shaved, he sought to conceal himself in a cell, in order that he might not appear in the public. In fact like the ‘Bactrian’ of the Greeks and the Romans, ‘Yavana’ was a very elastic term with the Hindus who applied it to the various foreigners, who from

time to time invaded India i.e. the Persian, Greeks, Bactrians, Scythians, &c. Mr. Balfour has rightly observed (*Encyclopaedia of India*)—"Doubtlessly Yavana is a term not exclusively applied to the Greeks". (*Vide also Indo-Aryan*—Vol. II, P. 166 et. seq.) But Kāli. has nowhere used यवन to mean the Greeks So the theory that Kāli. is indebted to Pelecritus story of the (Greek) for the ring episode (*Vide Journal of Behar and Orissa Vol. VIII. pp 97.*) may be summarily rejected

Text:—(ततः प्रविशन्नि यथानिर्दिष्ट-परिवारो^१ राजा) । राजा (आत्मगतम्)--

आर्या कामं^२ प्रिया न मुलभा^३ मनस्तु तद्भाव-दर्शनाऽऽश्वासि^४ ।
(12, 18
12, 15) अकृतार्थेऽपि^५ मनसिजे^६ रतिमुभय-प्रार्थना^७ कुरुते ॥१॥

(स्मितं कृत्वा) एवमाऽऽत्माऽभिप्राय-सम्भाविते-ष्ट-जन-चित्त-वृत्तिः प्रार्थयिता विडम्ब्यते ।

(Enter the king attended^१ by retinues as described^१).

King (*Aside*)—Granted^२ that my beloved is not to be easily^३ obtained^३, yet my mind feels^४ comforted by beholding her indications of love^४. Even when love^५ has^५ not yet achieved its object^५, reciprocity^७ of solicitations^७ gives delight. (1)

(*Smiling*) Thus does the suitor judging the state of feeling of his beloved one by his own desire, delude himself.

V. L.—‘दर्शनाश्वासि’—B. M. D. S. HS. ‘दर्शनायासि’—R. V. G.

तत इति । निर्दिष्टम् अनतिक्रम्य इति ‘यथा-निर्दिष्टम्’ (अव्ययीभावः) ‘यथानिर्दिष्ट-परिवारः’ (६।३।१२०) मेवकवर्गः यस्य तादृशः । मृगायावेप-धामिणीभिः यवनीभिः परिवृतः इत्यर्थः ।

काममिति । (‘प्रिया’ शकुन्तला, ‘न मुलभा’ अनायास-लभ्या ‘कामम्’ एतत्, तु मया अनुमन्तव्यम् (‘अकामानुमतो कामम् असुयोपगमेऽपि च’ इति श्रुः) । तर्हि मुदुर्लभे वस्तुनि यन्नेनालम् इत्याशङ्का निराकर्तृमाह मन इति । ‘तु’ इति आशङ्कोच्छेदे । मम ‘मनः’ तस्याः ‘शकुन्तलायाः’ भाव-दर्शनेन गमन-वेलायाम् अमकृत् मदभिमुखम-वलोकनादि-रूपम् अनुराग-लक्षणम् दृष्ट्वा ‘आश्वादि’ आश्वस्तं भवति । तद्प्राप्ति-सम्भवना-जनितम् कञ्चिदानन्दमनु-

भवति इति भावः । तद्धेतुम् आह । 'मनमिजे' कामे ('सप्तम्यां जने ई.' (३।२।९६), 'तत्पुरुषे कृति बहुलम्'-(६।३।१९) इति सप्तम्या अलुक्) 'अकृतार्थे अपि' अमिद्वे अपि अर्थात् शकुन्तला-प्राप्ति-माभावनायाम-सत्याम् अपि, 'उभयो.' परस्परस्य 'प्रार्थना') अन्योन्यार्जभलाप, तस्या मद्विविणी, मम च तद्विविधिका इत्याशयः । 'रतिं कुरुते' प्राप्तिम् उत्पादयति । अत्र अर्थान्तरन्यासालंकारः । अप्रस्तुतप्रशंसा च । तयोरेका-श्रया-नुप्रवेशरूपः सङ्कुरः । अपि च कामाञ्च-रितार्थायां रत्युत्पादनम् इत्यापाततो विरुद्धतया भाषमाणत्वात् विरोधालंकारः । मुरनार्थनया विरोधः । अनुरागार्थनया परिहारः—इति न्यायपञ्चाननपादाः । रतिः कामस्त्रिया रागे मुरतेऽपि रतिः स्मृता' इति धरणिदासः । श्रुत्यनु-प्रासश्च । आर्या जातिः) ॥१॥ स्मितं कृत्वा । ईषत् हसित्वा ('स मनाक् स्मितम्' इत्यमरः) । अलीकैर्जप मन्यवर्द्धिः कामिनामिति भावः । तदेव विगदयति एवमिति । 'एवम्' अनेन प्रकारेण 'आत्मन' स्वस्य 'अभिप्रायेण' अभिलाषानु-सारेण 'सम्भाविता' अनुमिता 'इष्ट-जनस्य' दयित-जनस्य 'चिन्त-वृत्तिः'; येन तथाविध 'प्रार्थयिता' कामी 'विदम्यन्ते' (रतिं कर्मकर्तारि) उपहामास्पद भवति इत्यर्थः । (विशेषे प्रस्तुते सामान्याक्ते अप्रस्तुतप्रशंसा) ।

56n.—1. मनस्तु &c - तु Notwithstanding. Śak. is not easily obtainable (Cf. 'धर्म-चरणेऽपि पर्वशोऽयं जनः'—*Supra*), I admit this against my wish (कामम्) and this knowledge should have produced uneasiness and despondence. Yet there is reason to hope. कामम्—Conveys an idea of some hesitation to admit that Śak. is not (सुलभा) easily obtainable. ("काममतिस्वाच्छन्द्ये अनीच्छाऽङ्गीकारे च" इति गणकारः) । Cf. "असुलभा सकलेन्दुमुखी च सा"—*IK. II. 8*. 2. तद्भाव &c.—भाव = Emotion, love, तस्याः भावः, तस्य दर्शनम्—Observation from the gestures of Śak., or explain 'दर्शनं' (दृश्—णिच्) as 'exhibition'. Next तद्भाव-दर्शन + आ + श्वस् + णिनि (साधुकारिणि) कर्तरि—Deriving encouragement by the observation of her feelings. R, G and V have 'तद्भावदर्शनायासि' । 'नायिकाया भावाः चेष्टाः, तासां दर्शने आयासि । सखेदं प्रयत्नपूर्वकं लालसम् इति i. e. my mind is eager to know the disposition of her heart. But what the king says in the latter half of the Śloka as well as in the following expression (i. e. एवमात्माभिप्रायः-सम्भाषिते-ष्ट &c.)

does not harmonise well with this reading. Besides VK quotes this very Śloka in SD (Ch VI) as an instance of 'विलास' with the reading—०दर्शनाश्वासि । 3 अकृतार्थे— (न) कृत अर्थ येन यस्य वा—Not having gained (*its*) object—तस्मिन् । 4 उभयप्रार्थना—प्र+अर्थ+युच् भावे प्रार्थना ('प्यास-श्रन्था-युच् 3 3 107) । (उभयो प्रार्थना 'उभ-य प्रार्थना—Yearning of both for one another । a compound 'उभ is replaced by 'उभय । उभ-शब्दात् वृत्ति-विषये नित्यमयच् स्यात् स्वाथ । नन उभयत उभयत्र उभय-पश्च विनीत-निद्रा उत्पादि मिद्रम --I (उभ-शब्द द्वित्व विशिष्टस्य वाचक । अतएव नित्य द्विवचनान्त. * *) 'उभय-शब्दस्य द्विवचन नास्ति इति कथ्यते । अस्ति इति हरदत्त (SK 217 229n 2) 5 स्मित कृत्वा The king all the while thinks that Sak loves him hence interprets all her movements as having reference to himself Lover as he is, he should naturally desire that Sak should reciprocate his passion, i.e Sak must be fond of him as he was of her But in sooth there is no positive proof of her love, except that her movement is coquettish The king is fully aware of the fallacious nature of his reasoning ('कामी स्वता पश्यति'-Sl 2) and also of his awkward position consequent on his overconfidence hence comes his smile For a similar idea Cf वाता मामियमिच्छन्तीन्दु-वदना मानन्दमुद्रीक्षते । नीलेन्दोर्वर लाचना स्तन-परिग्रम्भ भगवाञ्छति । अरे मृढ ! का त्वामिमिच्छति का न पश्यति पशा । मामा-स्मिन्भिर्निर्मिता नारी वेद न त्रिचिदत्र म पुन पश्यत्यमूर्तं पुमान् ॥ PC. IV 10 स्वयमेव विहस्याञ्चिन्तयत् किमिति निरर्थकमयमात्मा मया शिगेनेवायामिन् ** अहा मेमूर्गताया प्रकार * अयमात्मैव म पर इव हासम् उपजनयति —Kad 'अकामा कामयानस्य शरीरमुपगतयते । इच्छन्ती कामयानस्य प्रीतिर्भवति शाभना' —Rām "He had imagined that she reciprocated his sentiments"—Three Act Tragedy (Agatha Christie) P. 138 स्मित —Is generally used with an 'उत्तम-नायक and it has a technical meaning—'ईषद्विक्रमनं दन्तं कटाक्षं मौठवान्वितं । अलक्षित-द्विज- (tooth) द्वारम् उत्तमाना स्मितं भवत् ॥ BhD 6 आत्माभिप्राय &c —अभि-प्रीकृ + घञ् (3. 3 18) = अभिप्राय —Desire ('अभिप्राय छन्द. आशय.'—

AK.) । सम्+भू+णिच्+क्त कर्मणि=सम्भाविता=कल्पिता—Judged, imagined. इष्टजनः—Beloved (कर्मधा) । चित्त-वृत्तिः—Working of feeling. Next आत्माभिप्रायेण सम्भाविता (इया तत्)—आत्माभिप्राय-सम्भाविता— Judged by his own desire. आत्माभिप्राय-सम्भाविता इष्टजन-चित्तवृत्तिः येन (बहुव्रीहिः) तादृशः—(प्रार्थयिता)—Suitor). एवम्—In this way. विडम्ब्यते—Made ridiculous, is made a fool of.

Text :— स्निग्धं^१ वीक्षितं^२ मन्यतोऽपि नयने यत् प्रेरयन्त्या तथा गार्दूलविक्रीडितं यातं यच्च नितम्बयोर्गुरुतया मन्दं विलासादिव^३ । (ममजमततग) “मा गा” इत्युपरुद्धया यदपि सा सासूय^४मुक्ता सखी सर्वं तत्किल मत्परायणमहो^५ कामी स्वतां^६ पश्यति ॥२॥

The tender^१ glance^२ that she stole at me, even when casting her eyes towards other (*objects*) : the slow steps that (*she took*) through the heaviness of her buttocks, as^३ if from dalliance^३, also the (*way*) in which the friend (*Priyamivadū*) was replied in (*words of*) spite,^४ when stopped saying—‘You must not go’—all these indeed had^५ reference^५ to me. Oh ! A lover sees his own self (*everywhere*). (2)

विदूषकः (यथास्थित एव)—भो वयस्स, ण मे हस्त-पाआ पसरन्ति । वाआमेत्तएण जआबीअसि । जअदु भवं (भो वयस्य. न मे हस्त-पादं प्रसरति । वाङ्मात्रेण जाप्यसे^१ जयतु जयतु भवान्) ।

Vidūsaka (*Standing as before*) --Ho friend ! my hands and feet cannot move. (*So you*) are greeted^७ with words (*of victory*)^१ alone - ‘May you be victorious’.

V. L. —‘प्रेरयन्त्या’—B. M. ‘प्रेषयन्त्या’—R. V. S. ‘यदपि मा’—R. V. M. S. ‘यदपि तत्’—B. M. ‘कामी’—R. V. M. S. ‘कामः’—B. ‘जाप्यसे’—B. V. M. ‘जापयिष्यामि’—R. ‘जयी क्रियसे’—S. ‘जयन्ति जयति भवान्’—only B.

स्निग्धमिति । ‘अन्यतोऽपि मद्व्यतिरिक्ताऽन्यस्मिन् विषये (सप्तम्यर्थे तसिः) ‘नयने प्रेरयन्त्या’ व्यापारयन्त्या ‘तया’ शकुतलाया ‘यत् स्निग्धं’ प्रीतिपूर्णं ‘वीक्षितं’ व्याजाऽवलोकनम् । ‘नितम्बयोः’ कटि-पश्चाद्भागयोः, ‘गुरुतया’ दुर्भरत्वात् (‘गुरुः पितरि दुर्भरे’—इत्यमरः) ‘विलासादिव’ वल्लभाऽवलोकन-भाव-

विशेषात् इव (तदुक्तमुज्ज्वलनीलमणौ—“गति-स्थानाऽऽसनादीनां मुख-नेत्रादि-
कर्मणां । तात्कालिकन्तु वैशिष्ट्यविलासः प्रियसङ्गजम्” ।) ‘मन्दं’ धीरं ‘यात’
चलितम् (नितम्बयोरिति द्विवचनेन मध्य-निम्नता-गोरवाऽऽध्वक्य यौवनो-ज्जृम्भण
च ध्वनितम्) । ‘मा गाः’ (‘इणो गालुङि’) (२।४।४५) इति लुङि इण-धातु-स्थाने
गा-धातु आदेशः । ‘माङि लुङ्’ (३।३।१७५) इति भविष्यति लुङ् । ‘न माङ्-
योगे’ (६।४।७४) इति अडागम-निषेध) इतः मा गच्छ इति’ अनेन प्रकारेण
‘उपरुद्धया’ निषिद्धया शकुन्तल्या ‘सा मखी’ प्रियवदा ‘मास्य’ सकृप ‘यदापि
उक्ता, का त्व विस्मष्टव्यस्य रोद्धव्यस्य वा’ इति वार्थना ‘तत् सर्व’ अहम् एव परम्
अयनम् आश्रय यस्य तत् (‘परायणमाभिप्रेते तत्परे परमाश्रये’ इति वैजयन्ती ।
‘पूर्वपदात् सञ्जायामग’ (८।४।३) इति णत्वम्) ‘मत्परायण’ मामिव शक्तीवृत्त्य
कृतम् इति भावः ॥ ‘किल’ इत्यरुची (वार्तायाम् अरुणा किल इति
त्रिकाण्डशेषः) । अर्थात् यत् मया मद्भिषयवत्त्वं मन्यते तत् मय मद्भ्रान्त-
त्वम्—‘अहो’ आश्चर्ये, ‘कामी स्वताम्’ आत्मीयता सर्वत्र स्वाभिप्राय-रूपता
‘पश्यति’ (‘स्व स्यात् पुंसि आत्मनि जाता, त्रिषु आत्मायेऽस्त्वगा धने
इति मेदिनी) । (विलासादिव उत्पत्तप्रेक्षा। पूरयन् अर्थान्तरन्यासः । मध्य-
कारक-दीपकाऽलंकारः, हेतु-स्वभावोक्तौ च । नयनेयेति एतन्प्राप्तमिति
नयानयेति छेकानुप्रासः । नयनेयेति यतोयदिति यानयेति नयनेवैकवाचका-
ऽनुप्रवेश-लक्षण सङ्करः । स एव वृत्त्यनुप्रासेनाऽपि पूर्वाध । उन्नायाम् वृत्त्यनु-
प्रासः । शार्दूलविक्रीडितं छन्दः) ॥२॥ विदूषक इति । ‘यथास्थितः’ यष्टि-म-
वलम्ब्य स्थितः । भा वगम्य’ (“विदूषकेण वक्तव्यो वयस्येति च भूपतिः
इत्युक्ते’ वयस्येति संबद्धिः) । हस्तो च पादौ च इति हस्त-पादम् [‘द्वन्द्वश्च
प्राणि-नूर्य-मेना-ङ्गानाम्’ (२।४।२) इति एकवचन नपुंसक-वचन) न प्रमर्गति
आर्षावचनावसरे ब्राह्मणानां दक्षिण-हस्तोन्नायनं प्रागद्ध किन्तु तुर्गाजधावन-
काण्डन-मन्थित्वात् हस्तोन्नायने नाह यक्त । अस्मात् वाङ्मात्रेण’ वाक्येन
एव (मयव्यसकादि) ‘जायमे’ [जयते ण्यन्तात् कर्मणि लट्] ‘जयतु जयतु’
इति शब्दम् उच्चारयिष्यामि इत्यर्थः ।

57n -1. स्निग्धं वीक्षितम् &c. - स्निग्धः । क्त कर्तरि अकर्मकत्वात्
(3. 4. 72). By ‘वा द्रुह-मुह-ष्णुह-ष्णिहाम्’—(8. 2. 33), ह = ध optionally
Hence स्निग्धः and स्नीदः (8. 2. 31). The king is here describing the
actions of Śak., which he construes as having direct reference to
himself. • स्निग्धदृष्टिः is thus defined—“विकाशि-स्निग्धमधुरा चतुरे

त्रिभ्रती भ्रुवो । कटाक्षिणी साभिलापा दृष्टिः स्निग्धाभिधीपते” । 2. नितम्बयो
गुरुतया—This is considered by the Sanskrit poets to be a
great beauty of females. Cf. ‘साकान्ता जघनस्थलेन गुरुणा गन्तु न
शक्ता वयम्’—IS. 34 ; (86n. 1) 3. विलासादिव विलास—Dalliance,
coquetry. ‘यान-स्थानाऽऽमनादीना मय-नेत्रादि-कर्मणाम् । विशेषस्तु विलासः
स्यात् दृष्ट-मन्दर्शनादिना’ ॥ -SD. III. ‘गमनाऽऽमन-पाणि-पाद-चेष्टा सर्वाशेष
नयन-भ्रुवा व कर्म । दयितागममेव प्रयत्नान् क्रियते नूनमयं विलासः उक्त’ ॥

Bharata. Also Com. 4. मा गाः—Refers to the conversation
between Priyānivadā and Śākuntalā, when the latter wanted
to leave the place abruptly to report to गोतर्म, against प्रियवद्रा
during the conversation between the king and her compa-
nions (Act I. 16 *Supra*). 5. सासूयमुक्ता (uttered with
disdain) &c. असूय- is अण्ड्वादि. hence यक् by ‘कण्ड्वादिभ्यः यक्’
(3. 1. 27). Next ‘ज’ by ‘ज प्रत्ययान्’ (3. 3. 102), giving the
form ‘असूया’ -Reproach. Spite. गुणेषु दोषाऽऽविष्करणम् असूया’—KV
under (1. 4. 37). Cf. ‘आय वजामोऽज्यत ज्यथैना वद्वन्मूया कुटिलं ददर्श—
Ra. II 32. 6. किल—Used ironically and is indicative of
dissatisfaction (*Com.*) i. e., nothing is intended for me. किल—
‘मभावनाग्राम्’ -HS. मत्परायणम् All these things such as ‘निन्द
वीक्षणम्’, ‘मन्द गमनम्’, ‘सासूयमुक्तम्’ were chiefly intended for me
giving vent to her attachment for me—(Vide 56n. 2). 7. वयस्य
is the usual term of addressing the king by a jester (*Com.*)
8. जाप्यसे—जि जिच् लट् से कर्मणि । ‘जि’ ‘जा’ by ‘क्रीड्-जीना
णो’—(6.1.48). Hence ‘पुक्’ by ‘जि-ह्री-ञ्जी-री-ञ्जुयी-श्चाय्-आतां पुग् णो’
(7. 3. 36). जि is here intransitive and means ‘to prosper’ ; Cf. ‘जय
उत्कर्ष-प्राप्तिः । अकर्मकोऽयम्’ -SK. 2330. “जयोऽभिभवः, स्वीकार,
उत्कर्षश्च । जाययोः सकर्मक. नापरत्र । ‘सा’ जयति सरस्वती देवी’ ति
सुबन्धुः । पञ्चम्याः प्रथमपुरुषस्यैक-वचन-बहुवचने भाषायामस्य प्रयोगो
नाभिधीयते इति वद्धाः”—Manoramā ; Act VII. 34 (*Com.*) ; (254n.
2 ; 267 n. 5). ‘वाङ्मात्रेण’—(245n. 1—end). 9. जयतु—B reads
‘जयति जयति’ which also means the same thing and is also
idiomatic. So Vāmana in KSV says—“जेस्तुबन्तु तिबन्ती वा”—

जेः परी तुवन्तू 'यथाक्रमम् तिबन्ती भवत' । 'जयति' जयतु, 'जयन्ति' = 'जयन्तु' । यथा "जयति जयति महाराज"—इति तट्टीका ।

Text:—राजा—कुतोऽयं गात्रोपधातः ?

King—Whence is this paralysis¹ (on your) limbs¹ ?

विदूषकः—कुदो किल सअं अच्छी आउलीकरिअ अस्सु-कारणं पुच्छेसि ।
(कुतः किल स्वयमपि आकुलीकृत्य² अथ-कारणं पृच्छामि) ।

Vidūṣaka—Why, indeed having yourself² (my) eye, do you enquire the cause of (m) tears ?

राजा—न खत्ववगच्छामि ।

King—I do not, indeed, understand (you).

विदूषकः—भो वअस्स, जं वेदमो खुज्ज-लीलं विडम्बेदि तं किं अत्तणो पहावेण णं णई-वेअस्स (भो वयस्य यत् वेतस्य कुब्ज-लीला विडम्बयति तत् किमात्मनः प्रभावेण, ननु नदी-वेगस्य) ।

Vidūṣaka—Ho friend¹ is it through its own strength (or by the force of the stream, that the cane (*Calamus Rotang*) imitates³ the appearance of the *Kubja-plant* (or the gait of a hunchback) ?

V. L.—M reads 'भिन्नार्थमभिधीयताम्' after 'न खत्ववगच्छामि' । 'ननु'—R. V. M. S. 'अथवा'—B. HS

राजेति । 'गात्राणाम् उपधात' रोगविशेष (इति राजनिर्घण्ट) वैकल्यमिति यावत् । विदूषक इति । 'स्वयम् आत्मना 'अक्षि चक्ष' अर्थात् मदीयम् 'आकुलीकृत्य' अङ्गुलि-निवेशनेन जलपूर्णं कृत्वा । 'अथ' वागपोद्गमस्य 'कारणं कुतः' कस्मान् अर्थात् भवन्नेवान् अथ कथं आयाति ? इति 'पृच्छामि किल' इत्यरूची ('वार्तायाम् अरूची किल' इति त्रिकाण्डशेषः) । विदूषक इति । 'वेतस्य' जल-लताविशेषः 'कुब्जस्य' वृक्षभेदस्य न्यूब्जस्य वा ('कुब्जः वृक्ष-भेदे ना, न्यूब्जे स्यात् वाच्यमि-ङ्गक' इति मेदिनी—'पानिफल, मिषाडा' इति भाषा), 'लीला' क्रिया चेष्टाम् इति यावत् ('लीला विदाम-क्रियया' इत्यमरः) 'विडम्बयति' अनुकरोति, तद्वद्वक्रपृष्ठः भवति इति 'यत्' तत् किम् आत्मनः, वेतमस्य 'प्रभावेण' सामर्थ्येन । किमिति प्रश्ने । 'ननु' किंवा 'नदी-वेगस्य' प्रभावेण इत्यर्थः । ननु इति परमताऽऽशये ('नन्विति परमताऽऽशेषानुज्ञे-पणाऽपृष्ट-प्रतिवचनेषु' इति दण्डनाथः) एतेन त्वया एव इदं कृतम् इति भावः (दृष्टान्तालंकारः) ।

58n.-1. गात्रोपघातः—Cf 'किमिदमद्य समोपघात'—MK IX. 29 किल - Indicates अरुचि (57n 8) I disapprove your query, as you yourself are the cause of my 'गात्रोपघात' 2 कुब्जलीलां—कु ईषन् उब्जम् आर्जवमस्य । 'शरुन्धवादिपु पररूपम्'—(Vārt 6 l. 94) Humpback, or 'कुब्ज' is a kind of aquatic plant—('Triapa Bispinosa' पानिफल) which is crooked in shape (Com). Cf 'य मरति प्राप्त-पिनाकि-लीलः' Ra II 73, 'वृत्तिमाश्रित्य वैतसीम्' Ra II 35 Śānti-113 9 विडम्बयति Imitates 3 प्रभावेण (35n 7) Optionally 'प्रभावेन' by प्रातिपदितान्त नम-विभक्तिप च--(8 4 11). Cf प्रभावन प्रभावेण । प्रभावन श्रीभावेण । प्रग्भावेना प्रग्भावेणा । प्रायेण प्रायेण Prabha 4 ननु Is indicative of disapproval (परमनाशप) of the first alternative (Com)

Text :—राजा—नदीवेगस्तत्र कारणम् ।

King The cause there-of is the river-current

विदूषक—मम बि भवं (मामपि भवान्) ।

Vidūśaka - So is Your Highness of mine

राजा—कथमिव । King How possibly ?

विदूषक.—एवं राज-कज्जाणि उज्झिअ एअरिसे आउल-प्पदेसे वण-चर-वृत्तिगा तुए होदध्वं । ज सच्चं पच्चह माबद-समुच्छारणेह सखोहिअ-संधि बधानं मम गत्ताणं अणीमो म्हि सवुत्तो । ता पसीद मे । एकाहमपि दाव विस्समीअवु । (एव राज-कार्याणि उज्झत्वा¹ एतादृशे आकुल-प्रदेशे² वन-चर-वृत्तिना त्वया भवितव्यम् । यत् गन्ध³ प्रत्यह श्वापद-समनुसारणे⁴ सक्षोभित-सन्धि बन्धानां⁵ मम गात्राणामनीश उष्मि सवृत्त । तत् प्रसीद⁶ मे । एकाहमपि नावन् विश्रम्यताम्) ।

Vidusaka Neglecting¹ your kingly duties, you are to live so much as a fowler, in such a dreary² region² that I am, forsooth, no (longer) master of my own limbs the⁴ bandages of the joints of which have been sorely shaken⁴ by daily pursuit after beasts of prey. So be pleased with me, take rest just even for one day.

V. L. —अमानुष-सचारे¹ before 'आकुलप्रदेशे'—M 'प्रसादयिष्यामि विस्रष्टु माम् * विश्रमितुम्'—R. V M. S. "प्रसीद मे * विश्रम्यताम्"—B.P.

राजेति । 'कथमिव' अह ते गात्रोपघात-कारणम् ? 'इव' (इति वाक्य-भूषायाम् ।) विदूषक इति । 'राज-कार्याणि' राज. कर्तव्यानि 'उज्जित्वा' विहाय । 'आकुल-प्रदेशे' श्वापद-सकुलस्थाने 'एवम्' ईदृश 'वनचरवृत्तिना' किंवा तेन इव 'भवि-व्यम्', (भावे तव्यं) 'यत् सत्यम्' असत्य 'श्वापदानां' हिंस्रपशूना ('श्वापदो ना हिंस्रपशौ' इति शब्दादि) 'समुत्सारणे' अनुधावने कर्त्तुं-भूतै 'सक्षोभिनाः ; शय्यीभूताः व्यभिन्ना इत्यर्थः । 'सन्धि-वन्धा' मयाग-स्य दानि येषां तथाभूतानां मम गात्राणाम् अनीश जम्बामो अथान् मञ्चालतादो अशस्त 'अस्मि' अ 'संवृत्तः' जान । शरीराज्यवानामास्तु ज्वन-प्रगारणादां अशतोर्गम जानत्यथ-न्वान् इति भावः । अतः मृगयाया मा नियाज्य मम गात्रोपघाते भवनेव कारणम् इति भावः । 'तन्' तेन हेतुना 'प्रमीद प्रसन्ना भव । आवेटान् विरतां भव इति भावः ।

59n —1. आकुल-प्रदेशे— 'आकुल' means 'श्वापदाऽऽकुल'—Occupied by wild beasts. It also means 'restless' - (ज्यस्त or व्याकुल) । Vidūṣaka seems to use it purposely in a double sense, hinting at Śak., who has made the mind of the king restless.

2. यत् सत्यं—together mean 'if truth be told', 'In sooth'. Cf 'सूत्रधार—आये 'यत् सत्यं मयापि गोपयक्षित'—MR. I ; सत्सत्यं, स्वर्गभ्यने इदं स्थानम्'—MK. II ; 'अमद्गङ्गाशयया वो वचनस्य यत् सत्यं रमिणांमिव मे हृदयम्'—VS I ; 'यत् सत्यं व्यथित मन'—Rām. III. 59. 3.

3. प्रत्यहं—अहनि अहनि इति प्रत्यहम् । टच् (in अव्ययीभाव) by 'अनञ्च'—(5.4.108). But टच् is optional by 'नामकाद, अन्यतरस्याम्'—(5. 4. 109) So optionally. प्रत्यहः । By तृतीया-सम्प्लग्यावृत्त्यम्—(2. 4. 94).—'प्रत्यहं' 'प्रत्यहम्' in ३मी ।

4. श्वापद -&c. शन. पदानि—श्वापदानि- the feet of a dog. 'इव' 'इवा' before 'पद' by 'शना दन्त-शङ्का-कर्ण-कुन्ध-वगाह-पुच्छ-पदेष् दीर्घा वाच्य' Vārt. on (1040). श्वापदानि इव पदानि येषां ते 'श्वापदा'—Having dog-like feet (उद्ग-मस्यवत् उत्तरपद-लोपो बहु-त्रोहिः) । Hence any clawed animal (such as tiger, lion, etc) as opposed to hoofed animal (such as horse etc) 'व्याघ्रादयः वनचरा पशवः श्वापदा मता'—Keśava 5 गात्राणाम् अनीशः—६४ी by 'अधीग-र्थ-दयेशा कर्मणि'—(2. 3. 52). I have lost control over my limbs and have become helpless.

6. एकाहमपि—एकम् अहः इति

एकाहः। The change of अहन् into 'अह्' (by) 'अहोऽह् एतेभ्यः'—5. 4. 81) is barred by 'उत्तमेकाभ्याञ्च'—(5. 4. 90). समासान्त टच् by 'राजाहः सखिभ्यः टच्'—(5. 4. 91) Masculine by 'रात्राह्नाहाः पुंसि'—(2. 4. 29).

'Text :—राजा (स्वगतम्)—अयं चंवमाह। ममापि काश्यप-मुतामनु स्मृत्य मृगया-विकलवं^१ चेतः। कुतः—

पुं पतागा
(ननरय-
नजग्ग) नमयितुं मधियमस्मि शक्तो धनुरिदमाहित-सायकं^२ मृगेषु। सह^३-वसतिमुपेत्य यं^४ प्रियायाः कृत इव मुग्ध-विलोकितोपदेशः ॥३॥

King (*Aside*)— So says this fellow. I, too, thinking of the daughter of Kāśyapa, have got a hunting-sick¹ mind For,—

[[I am not able to bend² this bow³, (well)-strung, with shaft set to it⁴, against the deer, by which enjoying the companionship⁴ of my beloved, instruction⁵ in sweet (or artless) glances⁵ was, as it were imparted (to her) (3)]¹

V L अस्मि शक्त - R V M S 'उन्महिष्ये'--B. 'मुग्ध-विलो-
कितोपदेश' - R V. M. S. 'लोचनकान्ति-सविभाग'--B. P. HS.

राजेति। 'ममापि चेतः' मन 'मृगयाया विकलव' विह्वलं निरन्ताहम् इति यावत् जातम् इत्यर्थः। ('विकलवो विह्वल' इत्यमरः) कुत उति हेतुमाह। नेति। 'ज्या' मौर्वीम् अधिरूढ ('ज्या मौर्वी ज्या वस्त्ररा इति शाश्वतः) इति 'अधियम' सगुणम्, 'आहितः' मस्थापित सायकः बाणः यस्मिन् तत् इदं मामक धनु शरासन, 'मृगेषु' हरिणेषु लक्ष्यीभूतेषु 'नमयितुं' मृगान् लक्ष्यीकृत्य वर्णागतम् आकृष्ट का कथा वाणमोक्षे इति भावः। 'न शक्तः' समर्थः 'अस्मि' (त्रयमपि विधेयम्। अतएव नार्थ-पौनरुक्त्यम्)। 'यैः' (यद्दशब्दस्य उत्तरपद-स्थितत्वात् तच्छब्दस्य अनपेक्षा) हरिणे प्रियायाः शकुन्तलायाः 'सह-वसतिम्' एकत्राश्वस्थानं ('वसतिः स्यात् अवस्थाने निशाया सदनेऽपि च' इति दैमः) तन्निबन्धन सौहार्दम् इत्यर्थः 'उपेत्य' लब्ध्वा, शकुन्तलाया सह उषित्वा इत्यर्थः। 'मृगानि' सरलानि चित्ताकर्ष-काणि इति यावत् 'विलोकितानि' वीक्षणानि^१ ('नपुंसके भावे क्तः'—३।३।११४) तेषाम् 'उपदेशः कृत इव' (इत्युत्प्रेक्षा। उत्तरार्धार्थस्य शक्त्यभावे हेतुत्वोपात्तत्वात् काव्यलिङ्गम्। वस्यनुप्रासेन सह श्रुत्यनुप्रासस्य संसृष्टिः। नकारादीना

षोडश-वर्णानां दन्त्यानां सत्त्वात् श्रुत्यनुप्रासः । पुष्पिताया वृत्तम् । 'एवमात्माभि-
प्राय'—इत्यादिना एतदस्तेनानुस्मृतिं तृतीयाश्वस्था सूचिता—“अर्थानामनुभूतानां
देशकालानुवर्तिनाम् । सातत्येन परामर्शः मानसः स्यादनुस्मृतिः, इति
तल्लक्षणात्) ॥३॥

60n. - 1. अनुस्मृत्य—has its nominative 'अहम्' understood, while 'चेत्' is the nominative of the finite verb 'भवति' understood., For similar use Cf. 'मृगतानि च तानि न रहं स्मरं' संस्मृत्य न शान्तिं रस्ति मे'—*Ku IV* 17 ; 'दीलिपानन्तरं राज्ये न निशम्य प्रतिष्ठितम् । पुर्वं प्रभूमिनो राजा हृदयेऽग्निर्गोत्थित'—*Ru II* To justify एक-कर्तृकत्व (३३२०) —*Ude* (68n 6) **2 नमयितुम्**—नम् णिच् तुमुन् भावे नमयितुम् or 'नामयितुम्' by 'मिना ह्रस्व' 6 4. 92 'घटादयो मित'—(*GS*. 2353). But when not preceded by उपसर्ग, उपधा of नम् is **optionally lengthened** by 'ज्वल-ह्रस्व-अल-नमाम्' अनुपसर्गात् वा । एषा मित्त्व वा । ज्वलयति ज्वालयति । उपसृष्टे तु नित्यं मित्त्वम् । प्रज्वलयति । कथं तर्हि 'प्रज्वालयति' 'उन्नामयति' इति ' ध्यन्त्यात् 'तत्करोति' (वा—३।१।२६) इति णी, —*SK* 2353 **3 सह-वसति**—'मह एकत्र 'वसति'. महमुपेति ममाम् (२।१।४) नाम् । Cf 'महा-पञ्चात-परिचय'—*Kād* **4 मुग्ध** &c —मुहं स्त मुग्धः or मूढः (57n. 1). 'मुग्ध' means guileless, hence charming The deer being the constant companion of my beloved, instructed her in casting artlessly sweet glances For a similar idea, Cf 'प्रवात-नीलोत्पल-निविशेषम् अवीर-विप्रेक्षितमायनाश्रया । तथा गृहीतं नु मृगाद्वनाभ्य तनोगृहीतं नु मृगा-द्वनाभि' *Ku*, 1. 46 Also "लङ्कास्त्रीणां पृथक्चक्रे विलापाचार्यकं शरं"—*Ru XII* 78 Now read the remark below.

Remark -B s "लोचन-कान्ति-संविभागः" also gives a very good sense. It means "They have, as it were, distributed the beauty of their eyes to Śakuntalā". It has a parallel in *Kād* P. 537-- "मर्व-हरिणैस्त्वि दत्त-लोचन-शोभा-संविभागम्" ; so it will be impossible for the king to hurl his arrows to the deer, for this will remind him of the eyes of his beloved. Exactly similar idea is found in "वामानि-भाषचटुर्लं. स्मरत. सुनेत्रं । प्रोद-प्रिया-नयन-विभ्रम-चेष्टितानि ।"—

Ra. IX. 58. Thus it is very difficult to say which is genuine, as both the readings are supported by parallel ideas from Kālī's work.

Text : - विदूषकः (राज्ञो मुखं विलोक्य) अन्नभवं किम्पि ह्रिअ करिअ मन्तेदि । अरण्णे मए रुदिअं आसि (अन्नभवान् किमपि हृदये कृत्वा मन्त्रयते^१ । अरण्ये मया रुदितम्^२ आसीत्) ।

Vidūṣaka (*Looking at the king's face*, Your Honour is deliberating¹ (something) with some (ideas) in your mind. Mine is (only) a cry in the wilderness.

राजा (गस्मिन्) किमन्यत् । अनतिक्रमणीयं^३ मे सुहृद्वाक्यमिति स्थितोऽस्मि ।

King (*With smile*) -What else ? A friend's request ought³ never to be transgressed, (and) hence do I stay.

विदूषकः (मादर) चिरंजीअ । (चिरजीव) । (उन्थानुमिच्छति) ।

Vidūṣaka (*Contentedly*) May you live long (Wishes to rise).

राजा वयस्य तिष्ठ । सावशेषं मे वचः ।

King Friend, wait (a bit) My speech is unfinished⁴ ।

विदूषकः आणबेदु भवं (आज्ञापयतु भवान्) ।

Vidūṣaka— Let Your Majesty command.

राजा—विश्रान्तेन भवता ममापि एकस्मिन् अनायासे^५ कर्मणि सहायेन^६ भवितव्यम् ।

King—When you have rested, you will be my help-mate in a matter which is not fatiguing.

विदूषकः किं मोदअ-खज्जिआए । तेण हि अअं सुगहीदो क्षणो (किं मोदक-खादकायाम् । तेन हि अयं सुगृहीत क्षणः) ।

Vidūṣaka (*Is it*) in crushing (a few) sweetmeats ? Then indeed this invitation has been well accepted.

राजा—यत्र वक्ष्यामि । कः कोत्र भोः^७

King— In what I will tell you. Ho ! who is there ?

(प्रविश्य) बौवारिक (प्रणम्य)—आणबेदु भट्टा (आज्ञापयतु भर्ता) ।

(*Entering*) Warder (*Bowing*)—Let My Liege (*be pleased*) to command.

V. L. —‘अरण्ये मया रुदितम् आसीत्’ —R. V. M. ‘अरण्ये खलु मया रुदितम्’ -B. ‘मोदक-खादिकायाम्’ -B. V. M. HS. ‘मोदकखण्डिकायाम्’ —R. S. ; M. HS, S & C read ‘क्षण.’ ; ‘जन’ -Others.

विदूषक इति । रुदितम् इति भावे निष्ठा । रोदनम्, इत्यर्थः । वगि मद्भिज्ञानम् अरण्ये रादनमिव व्यर्थं जातम् इति भावः । राजेति । अर्वाशयान इति ‘अवशेषः’ । (कर्मणि घञ्) । तेन सह वर्तमान ‘सावशेषम्’ असंपूर्णम् इत्यर्थः । राजेति । ‘विश्रान्तेन’ विगत-ध्रमेण । ‘अविश्रान्त आयाग’ क्लेश (इति हेमचन्द्रः) यस्मिन् तादृशे अक्लेशकरे ‘कर्मणि’ व्यापारे ‘सहायेन’ अतचरेण (‘अनु-प्लवः सहायश्चानुचर अभिगम मम’ इत्यमरः) ‘भविष्यम्’ । विदूषक इति । ब्राह्मणस्य मुकः कर्म न हि भाजनदाने इति मत्वा पृच्छति । ‘मोदकानां’ खाद्यविशेषाणाम् (‘मोदकं खाद्यभेदेऽस्त्री हर्षके पुनरन्यवत्’ इति मेदिनी । माया’ इति भाषा—इति शब्दकल्पद्रुमः) ‘खादन भक्षणम्’ इति ‘मादक-नादिका’ (‘धात्वर्थानि देशेण कृत् वक्तव्यं, वा—३।३।१०९, इति ण्वल्ल’) नम्या, ‘किं मया सहायेन भविष्यम्’ ? ‘तेन हि’ इत्यवधारणे । ‘अयं क्षणः’ मादक-भक्षणोन्मव ‘मुग्धीन’ स्वीकृत [ग्रहोर्जगदि दीर्घः] (३।२।२३) इति दीर्घः । ‘निर्व्यासस्थितो कारु-विशेषो-न्मवयो क्षणः’ इत्यमरः । तथा चोक्तं शौनकेन “गृहीत्वाऽमुक-मज्जस्याऽमुक-गात्रस्य चाऽमुके । श्राद्धे तु वैश्व-देवार्थं कर्णीयः क्षणः स्मृतः । इत्येव श्राद्धकृत् ब्रूयात् न प्राप्नोतु भवानिति । स वदेत् प्राप्तवान-स्मीनोतरस्मिन् प्रति द्विजः” ॥) प्रविश्येति । (‘नीचेषु प्राकृत भवेत्’) इत्युक्ते दोषा रिक्तस्य प्राकृत पाठ्यम् ।

61a.-1. अरण्ये मया &c. —A very common expression in Sanskrit which means something done in vain. Cf. ‘प्राक्तं श्रद्धाविहीनस्य अरण्य-रुदितोपमम्’ PF. ‘अरण्य-रुदितं कृतं शवशरीरमुद्रितम्’ —NS qtd. *Kuvalayānanda Kārikā* (निदर्शना), “कस्मादरण्यरुदितम् करोमि” —Rat. II & III ; ‘तदलमयुनारण्य-रुदितैः’ —AS, 76 ‘शून्ये रोमि’ —Mahā. Ā li ; ‘मया नाम शुक्-घन-गर्जने अन्तरीक्षं जलानमिच्छता चातकायितम्’ —Malā II ; मया —No. ६५ by “न लोकाव्यय-निष्ठा-खल्य-तृणाम्” —(2. 3. 59). सावशेषं —“With something yet remaining”. Cf. ‘सावशेषमिव भट्टिन्या-वचनम्’ —Malā. IV. ‘सावशेषोपसारः’ —MX—VII. 13 ‘सावशेष इव विकारः’ —Ibid. 2. सुहृत् &c. —Means a friend, even though vile-hearted or otherwise. Cf. ‘सुहृद्, हृदो

मित्राऽमित्रयोः' (5. 4. 150). It has been a very happy expression here. Cf. 'अत्याग-सहनां बन्ध, मदवानुमतः सुहृन्'। अनायासे Vidūṣaka thinks that there is no work which is free from exertion save eating, hence he at once accepts the invitation (क्षण)। सहायेन Cf. 'ईदृशे वरे अभिलाषेण भवितव्यम्'—Rat. II. 3 मोदक-खादिकायां मोदक्ये इति मृद् + णिन्त् + ण्वल् कर्त्तरि by 'ण्वद्वा' (3. 1. 133). मोदकः। Next (मोदकानां खादनम् इत्यर्थः मोदक खाद् + ण्वल् मोदक-खादिका (Com.) 'वान्वर्थः क्रिया', निर्देशः कथनम्। आगनम् आसिका, गयनं वायिका'—Prabhā : or by "विभाषाऽऽनान्त-परिग्रहयोः"—(3. 3. 110) ; also MN. on Ki. XV. 25. 'मोदक' is thus prepared "धूमनीन्तु द्रवीभूतान् प्रक्षिपेत् अर्जुनपरि। पतन्ति विन्दवन्ममात् नान् मुपव्रान् समुद्वरेत्। मिता-पाकेन संयोज्य कुर्यात् हस्तेन मोदकान्" Bhp It must have been a favourite food in old times 'उर्मिर्द्वि उद्वहारेण मोदकान् अज्जमाणवञ्च कञ्चुञ्चत् अच्वेष'—Ik. ; also Rat II ; "नरा मोदक-हस्ताश्च रामस्य पुरतः ययुः"—Rām. VI. 128.38. 4. दौवारिकः द्वारि नियक्त इति द्वार + ठक् (by 'नय नियक्त'—4.4.69.) दौवारिक् व' 'आक्' by द्वारादीनाञ्च'—(7.3.4). A दौवारिक should speak Prākṛita (Com.) and address the king as 'भट्टा'। Cf. 'भट्टेति चाधर्मैः'—SD. VI. 5. क्षणः—means 'leisure'. Hence 'my leisure is at your disposal, i. e. I pledge my word to your work -AD. Or, क्षण technically means "an invitation to a Brāhmin" (specially to a Śrāddha ceremony. Vide Com). Hence—Your invitation has been well accepted (by me). Cf. 'गृहीतक्षणोस्मि'—Māla II, "अर्जुनः कुरुनां क्षणम्"—Mahā. I. (स्वगंवर्षवर्ष)।

Text :—राजा—रैवतक, सेनापतिस्तावत् आहूयताम्।

King—Raivataka, let the General of the army be summoned.

दौवारिकः—तह (तथा)। (निष्क्रम्य रोगापतिना सह पुनः प्रविश्य) एसो अण्णा-वअणु-क्कण्ठो इवो दिण्ण-दिट्ठी एव्व भटा चिट्ठिदि। उबसप्पदु अज्जो (एष आज्ञा-वचनो-त्कण्ठः' इतः दत्त-दृष्टिरेव भर्ता तिष्ठति। उपसर्पन्तु आर्यः)।

Warder—As Your Majesty commands. (I obey). (Exit and re-entering with the General). Here stands His Majesty with his

eyes fixed this very way, eager¹ to give out his words of command¹. Your Honour may approach (*him*).

सेनापतिः (राजानमवलोक्य) — दृष्ट-दोषाऽपि स्वामिनि मृगया केवलं गुणायैव संबृत्ता । तथाहि देवः—

(अनवरत-धनु-ज्याऽऽस्फालन-क्रूर-पूर्वं
मालिनी रवि-किरण-सहिष्णु क्लेश-लेशरभिन्नम् ।
(ननमयय) अपचितमपि गात्रं व्यायतत्वा दलक्ष्यं
गिरि-चर इव नागः प्राण-सारं बिभर्ति॥४॥

(उपेत्य) जयतु स्वामी । गृहीत-श्वापदमरण्यम् । किमन्यत्राऽवस्थीयते ।

General (*Looking at the king*) -Although² found fault with², hunting in our Lord, has been productive of benefit alone. For His Majesty like a rock-roving tusker, possesses a body which is the very⁶ essence of strength⁶; the fore-part¹ of which is hardened by the continual pulling of the bow-string¹; which is capable of enduring the rays of the sun ; (*and*) is unaffected by the slightest fatigue (*and*) which though rendered¹ thinner¹, is not perceived (*to be such*) through⁵ bulkiness⁵.¹ (4)

(*Approaching*) Victory to our Lord. The beasts of prey have been tracked in the forest. Why does, (*Sire*), then stay elsewhere ?

V. L. -- 'गुणाय एव' - B., 'गुण एव' - R. V. M. S. 'कृगपूर्वम्' - R. V. M. S. 'कूरकर्मा' - B. 'सहिष्णु' - R. V. M. S. 'सहिष्णुः' B. 'क्लेश' - M. P. S. H. S. 'स्वेद' - R. B. V. S. 'अभिन्नम्' R. V. M. S. 'अभिन्न' B. 'किमन्यत्रा-ऽवस्थीयते' - R. V. B. 'किमिति स्थीयते' - M. 'किमद्याप्यवस्थीयते' - S. 'किमन्यदवस्थीयते' - R's Com.

राघेति । 'रं वतक' इति दोषाऽपि कार्त्तमिधानम् । 'सेनापति' मैत्रिकाऽध्यक्षः दौवारिक इति । 'आज्ञाया वचने उच्चारणे, उदगत उन्नामिन, 'कण्ठः' श्रिवा यस्य तादृशः । सेनापतिरिति । सेनापतेरपि सम्स्कृत पाठ्यम् । 'दृष्टाः दोषाः' श्वापदेभ्यो विपदः, अथवा कृता-प्रभृतीनि दूषणानि यत्र तादृशी अपि 'मृगया' आखेटः । स्वामिनि दुष्यन्ते 'केवलं गुणाय' गुणम् आघातुम् 'एव संबृत्ता जाता । कामं मृगया दोष-बहुला, तथापि राजनि दुष्यन्ते तु सा केवलं गुण-परिणामिनी भूता ॥ 'तथाहि' तमेवार्थं जानीहि । अनवरतेति । गिरिषु चरति इति 'गिरिचरः'

‘गिरिचरः’ (‘चरेष्टः’—३।२।१५) पर्वतविहारी (अनेन स्वानन्त्रयम् सूचितम्) । नगे भवः ‘नागः’ (४।३।५३) गजः (‘नागः मतङ्गजे सर्पे पुत्रागे नागकेशरे’ इति हैम) ‘इव देवः’ दुष्यन्तः ‘अनवरत्नं’ सततं ‘धनुषः’ कार्मुकस्य ‘ज्यायाः’ गुणस्य (‘ज्या मौर्वी ज्या वमुन्धरा’ इति शाश्वतः) । ‘आस्फालनेन’ आकर्षणेन ‘क्रूरः’ कठिनः (‘क्रूरं भयकरं ज्ञेयं क्रूरौ कठिन-निर्भयौ’ इति धरणि) ‘पूर्वः’ पूर्वभागः यस्य तादृशम् । ‘रवेः’ किरणान् रश्मीन् ‘महिष्णु’ मोह् समर्थम् (अनेन दुःख-सहिष्णुत्वम्) । ‘हृदयस्य’ श्रम-कलान्तेः ‘लेशैः’ अनुमात्रेणापि ‘अभिघ्नम्’ अस्पृष्टम् (अनेन श्रम-जयित्वम्) । ‘अपचिन्तमपि’ कृशमपि सन् ‘व्यायतत्वात्’ दीर्घत्वात् विशालत्वात् इति यावत् (‘व्यायतं व्यापृते दीर्घे दृढे चातिशयेऽन्यत्’ इति मेदिनी) अत्यश्रयः कृशत्वेन न जायमानम् (अनेन महापुरुष-लक्षणं शाल-प्रांशुत्वादि) । प्राणस्य’ शरीर-वृत्तस्य (इति नीलकण्ठः) । ‘मारं’ स्थिरांशमिव (‘सारो बले स्थिराग्रे च’ इति मेदिनी) ‘गात्र’ वपुः ‘विभर्ति’ धारयति । (नाग-गात्रपक्षेऽपि विशेषणानि योज्यानि) । ‘अनवरत्नं धनुषा’ पिपाळ-द्रुमेण ‘संस्पृष्टा’ ‘ज्या’ शमिः (‘ताकाश्वित्रादित्वात् ‘मपृष्टा’ इत्यस्य लोपः । ‘धनुः पिपाले ना’— इति सान्तेनु मेदिनी) तस्यां पिपाळ-द्रुम-भूमौ यत् ‘आस्फालनं’ घर्षणं तेन ‘क्रूरः’ कठिनः ‘पूर्वः’ पूर्वभागः यस्य । अन्यानि विशेषणानि स्पष्टानि । (छेक-वृत्ति-श्रुत्यनुप्रासाः । परिकराऽलंकारः । श्लेष उपमा च । “शिखरि-चर-करीव प्राण-तारम्” इति पठित्वा प्रयोग-नियम-भङ्गः परिहर्तव्यः । यतस्त इवादयः यत्पुरः श्रुत्यन्ते तस्यैवोपमानत्वं कल्पयन्ति । ‘मानिनी’ त्यपर-नाम मालिनी वृत्तम्) (४) । उपेक्ष्येति । ‘गृहीता’ परिज्ञाताः ‘श्वापदाः’ लक्षणया श्वापदानाम् अवस्थानानि यत्र नादृशं जातम् ‘अरण्यम्’ ।

62n. --1 सेनापतिः—‘कुलीन. शीलमम्पन्नो धनुर्वेद-विशारदः । हस्ति-शिक्षाऽश्व-शिक्षामु कुशलं श्लक्ष्ण-भाषणं । निमित्ते शकुन-ज्ञाने वेत्ता चैव चिकित्सिते । कृत्तज्ञं कर्मणा दूरस्तथा क्लेशमत्र ऋजुः । व्युह-तत्त्व-विधान-नज्ञः फल्ग-पार-विशेषविनः । राज्ञा सेनापतिः कार्यः ब्राह्मण क्षत्रियोऽथवा’—MP. Ch. 189. ‘पति’ at the end in a Samāsa is ‘घि’ by ‘पति समास एव’ (1. 4. 8) and is declined like ‘मुनि’ । But Cf. “पतिना “नीयमानायाः पुरः शुक्रो न दुष्यति”— Qtd. Prābh. ‘रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पत्ये नमः’—Rām. “नष्टे मृते प्रव्रजिते बलीवे च पतिते पतौ” । —Parāśara. ‘पतिना त्वया’—Ram. II. 101. 11 ; ‘पतिना सह’—IT. 48. 14 ; ‘निहते पतौ’—48. 24. Some opine that there is a different

पति-शब्दः। 'अत्राहुः। पतिः इत्याख्यातः पतिः 'तत् करोति तदाचष्टे'(2572) इति णिचि 'टि-लोपे, 'अचः इः' (५८८) इत्योणादिक इ-प्रत्यये, 'णेरणिटि (६।४।४।५१') इति णि-लोपे निष्पण्णोऽयं पति-शब्दः। 'पतिः समास एव (१।४।८)' इत्यत्र न गृह्यते लाक्षणिकत्वात्—T. 2. **दृष्ट-दोषाः**—For, sometimes death is the result. Cf. 'मृगया-विहारी सिंहात् अवापन्नविपदम्'।—Ra. XVIII. 35. "दोषाः प्राणहराः &c."—Kāmandaka. So hunting has been included amongst several vices (व्यसन)। Cf. "मृगयाक्षाः स्त्रियः पानम् वाक्पारुष्या-थं-दूषणे। दण्डपारुष्यमित्येतत् हेयं व्यसन-सप्तकम्"—H ; (63n. 6.) Cf. 'दृष्टदोषमपि तन्न सोऽयजत्'—Ra. XIX. 49. 3. **स्वामीति**—High official should use the expressions 'स्वामिन्', 'देव', &c. Cf. 'राजा स्वामिति देवेति भृत्यैः'—SD. 'स्वम्' ऐश्वर्यम् अस्ति अस्य इति स्व+मत्वर्थे आमिनच् ('स्वामिन् ऐश्वर्यं'—5.2.126.) इति स्वामिन्। 4. **गुणायैव**—['क्रियार्थोपपदस्य'—(२।३।१४) इति कर्मणि ऋथी (Com.)] is better than 'गुण एव', as मृगया has already been termed 'दृष्ट-दोषा'। Cf. "गतो मदिरा-मद-दोषः गुणताम्"—Kād. P. 850. **संवृत्तः**—(Productive of) benefit—'प्रयत्न-प्रेक्षणीयः संवृत्तः'—Act. I. 7. 5. **अनवरत-धनु-ज्या**—&c. Although 'ज्या' has been separately mentioned, yet there is no tautology. (Vide 236n. 4). 'धनु-ज्याध्वनी धनुःश्रुतिरारूढे प्रतिपत्यं'—KSV. II. 2. 13 ; "—ज्या-शब्देन उक्तवार्थत्वेऽपि धनुःश्रुतिः प्रयुज्यते, आरूढेः प्रतिपत्यं आरोहणस्य प्रतिपत्यर्थम्। न हि धनुःश्रुतिम् अन्तरेण धनुषि आरूढा ज्या धनुर्ज्या इति यत्नं प्रतिपत्तुम्"—Tikā ; Ra. II. 59 ; XII. 103. This epithet may be applied to both the king and the tusker. In the case of the King—धनुः—a bow, ज्या=bow-string. आस्फालन=Pulling. Again in the case of the latter, धनुः=Piyāla tree (Chiranjya sapida), ज्या Earth आस्फालन—Rubbing. (Like an elephant) the fore-part (of whose body) was roughened on account of its rubbing (its body) against the ground of Piyāla tree. 6. **सहिष्णु**—मोडुं, शीलमस्य इति—सह्+इष्णुच् by 'अलं कृञ्-निराकृञ्'—इति इष्णुच्—(3. 2. 136). 7. **क्लेश-लेशः**—is better than **स्वेद-लेशः**, for physical exercises must always be accompanied by perspiration, unless there is any defect in the sudorific glands.

Cf. "तस्य कर्कश-विहार-सम्भवं स्वेदमानन-विलग्न-जालकम् । आचचाम सतुषारशीकरो भिन्नपल्लवपुटो वनानिलः" ॥ —*Ra. IX. 68* ; 'स्वेद-भिन्नतिलकं परिश्रमात्'—*Ra. XIX. 15* : "श्रमवशात् ** स्वेद—जल-कणिका-सन्ततिभिरलंकृत्यमाणमूर्तिः"—*Kād. P. 54*. Cf.—"साधु मृगान् । अभ्यस्त-लक्ष्य-बेधो निघ्नन् न परिश्रमं व्रजति"—*KM 710*. 8. अपचितम्—अप + 'चि' means to be 'wasted', 'reduced in bulk', but अपचित meaning 'पूजित' is from 'चाय्' धातु । Vide 'अपचितश्च'—(*7. 2. 30*). Cf. 'तत्रापचित-बलाः प्राणिनः भवन्ति मूर्य-बलत्वान्'—*Śs. प्राण-सारम्*—Vide (*In. 8*). व्यायतत्वात्—"By reason of muscular development". 9. जयतु स्वामी—Means 'स्वामिनः प्रणतोऽस्मि'—*MB. 'जयत्वर्थेन नमस्कार आक्षिप्यते'*—*Ibid. (57n. 9)*.

Text :—राजा—मन्वोत्ताहः कृतोऽस्मि मृगयाऽपवादिना^१ साधव्येन ।

King—My zeal has been dulled by Mādhavya denouncing^३ hunting^१.

सेनापतिः (जनान्तिकम्)—सखे, स्थिर-प्रतिबन्धो^२ भव । अहं तावत् स्वामिनः शिवत-वृत्तिम् अनुवर्तिष्ये । (प्रकाशम्) प्रलपत्येष ब्रंधेयः^३ । ननु प्रभुरेव निदर्शनम्^४ ।

मेद-छेद-कुशोदरं^५ लघु भवत्युत्थान-योग्यं^६ वपुः

शादूल- सत्त्वानामपि^७ लक्ष्यते विकृतिर्माच्चतं भय-क्रोधयोः ।
विक्रोडितं उत्कर्षः^८ स च धृतिना यदिषयः मिध्यन्ति लक्ष्ये^९ चले
(भन नमननग) मिथ्यं व व्यसनं^{१०} वदन्ति मृगयामीदृग्विनोदः^{११} कुतः ॥५॥

General (*Aside*) Friend, be steady^२ in (*your*) opposition^३. I will but sail close to the humour of our lord. (*Aloud*). This block-head^३ is raving. ((Surely You: Majesty himself is (*our*) example.^४ The body with^५ (*its*) belly growing attenuated from the reduction of fat^५, becomes light (*and*) ^६capable of (*high*) exertion^६. The minds of animals^७, agitated by anger and dismay, are noticed too. The superiority^८ of the archers lies in the fact that their arrows succeed in (*hitting*) a moving^९ mark. Falsely indeed, do they condemn hunting as a vice.^{१०} Where else is (*to be found*) such pleasure^{११} ?) (5)

V. L.—‘प्रतिबन्धो’—R. V. M. S. ‘प्रतिज्ञो’—B. ‘प्रलपति’—B. M. ‘प्रलपतु’—R. V. S. ‘वैधेय’—B. M. V. S R’s Com. ‘वैधवेय’—R. ‘माढव्येन’—S ; R. ‘माठव्येन’—V. M. ; ‘माधव्येन’—B. P. HS.

राजैति । ‘मृगयाऽपवादिना’ आखेट-निन्दकेन । (‘अपवादस्तु निन्दाया-माज्ञा-विस्रम्भयोरपि’ इति मेदिनी) ‘माधव्य’ इति त्रिदूषका-भिधान, तेन । ‘मन्द’ हीन ‘उत्साहः’ मृगया’ प्रति आग्रहः यस्य तादृशः, नष्टोद्यम इत्यर्थः । सेना-पतिरिति । ‘स्थिर’ दृढ ‘प्रतिबन्ध’ रोधन मृगया-प्रतिबन्ध इत्यर्थः यस्य तथाविधः । ‘चित्तवृत्तिम् अनुवर्तिष्ये’ अर्थात् छन्दोऽनुवर्तनं कृत्वा अहं मृग्यस्तोष्यामि, त्वं पुनः दृढं प्रतिवधानम् । अनेन प्रमा प्रीणनं मृगयानिवर्तनञ्च द्वयमपि सिध्येत् । प्रायेण स्तामिनः सेवकवृन्दैः अनया रीत्या वञ्च्यन्ते इत्यपि सूचनुर-कविना परिदृष्टम् । ‘वैधेय’ मूर्ख-विदूषकः (‘अज्ञे मूढ-यथाजात-मूर्ख-वैधेय-वालिका’ इत्यमरः) ‘प्रलपति’ उन्मत्तवत् अनर्थकं वक्ति (‘प्रलापोऽनर्थकं वचः’ इत्यमरः) तत्र आम्ना मां कार्पी इति भावः । ‘तनु’ इति आक्षेपः । मृगया-गुणवत्त्वे ‘प्रभुरेव’ स्वयं ‘निदर्शनं’ दृष्टान्तः (इति नाना-श्रीकायाः भरतः ।) मेद इति । (‘वपुः’ मृगया-शीलस्य जनस्य शरीरं मेदसा वमाना (मेदस्तु वषा वसा इत्यमरः) ‘छेदेन’ क्षयेण हेतुना ‘कृशम्’ अस्थूलम् ‘उदरं’ यस्मिन् तादृशम्, अतएव ‘लघु’, अतएव ‘उत्थानस्य’ सर्वेषु कर्मसु उद्यमस्य (‘उत्थानम् उद्यमं तन्त्रे पारुष्ये पुस्तके रणे’ इति मेदिनी) योग्यं ममर्थम् भवति । ‘मत्त्वानां’ जन्तूनां ‘सत्त्वमास्त्रि तु जन्तुषु’ इत्यमरः) भये क्रोधे च ‘विकृतिमन्’ विकारयुक्तं चिन्तम् (‘ओष’ इति पूर्ववाक्य-समुच्चये) ‘लक्ष्येन’ दृश्यते । प्राणभयेन पशयमानानां जन्तूनाम् ईदृशं चित्तं, क्रोधे च ईदृशं दति ज्ञायते । यद् चले चञ्चले धावमाने इति यावत् ‘लक्ष्ये’ शरव्ये (‘लक्ष लक्ष्य शरव्यं च’ इत्यमरः) ‘उपव’ शरा ‘मिथ्यान्ति’ सफला भवन्ति ‘धन्विना’ धानुष्काणां (‘धन्वी धनुष्मान् धानुष्का निपङ्गुश्चन्द्रा धनुर्धर’ इत्यमरः) ‘य च उत्कर्षं’ नैपुण्यातिशयः) (‘व’ उति समुच्चयः । तेन क्रिया-समुच्चयालंकारः) । बहु-गुणानां निमित्तभूताम् ईदृशीं ‘मृगयां’ मिथ्यां अकारणम् एव व्यसनं पापं कामजं दोषमिति यावत् (व्यसनं इत्युभे सस्ती पान-स्त्री-मृगयादिषु इति मेदिनी) । ‘वदन्ति’ विद्वाम इति शेषः । ‘ईदृक् विनोदः’ कौतुकं कुतः (‘कु-ति-हा’ अ२।१०४-इति किम् शब्द-स्थाने कु-गच्छादेशः) न कुतोऽपि सम्भवति इति भावः । (मृगयायाः व्यसनत्वाज्भावे पूर्व-वाक्य-त्रयं हेतुत्वेनोपात्तम् इति काव्यलिङ्गम् । पुनः मृगया-रूप-व्यसनं गुण-रूपेण कल्पितम् अतोऽत्र लेश-नामालंकारश्च—‘लेशस्तु दोष-गुणयोः गुण-दोषत्व-कल्पनम्’ इति तुल्लक्षणात् । समुच्चयाऽर्थापत्ति-वृत्त्यनुप्रासाः । शार्दूलविक्रीडितं वृत्तम् ।

अनेन पद्येन पूर्वोक्तेन 'अनवरत' इत्यादिना च वीथ्यङ्गं 'मृदवं' नामोपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं तु दर्पणे—“दोषा गुणा गुणा दोषा यत्र स्यु मृदवं हि तत् । पुनः 'जयतु स्वामी' इत्यादिना एतदन्तेन 'दाक्षिण्यं' नाम भूषणमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणन्तु नत्रव—'दाक्षिण्यं चेष्टया वाचा पर-चिन्ताऽनुवर्तनम्' ॥५॥

63n.—1. स्थिर-प्रतिबन्धो &c.—The Commander-in-chief, too, was tired of hunting, but considering his position he could say nothing openly to the king, hence he now takes the help of the jester who is much favoured by the king and is thus the fit person to oppose him. Both will abuse each other before the king as if really ill-disposed, while both wish that he should stop the chase and return to the capital. अहं तावत्—&c.—Cf. 'प्रभुचित्तमेव हि जनोऽनुवर्तते'—*ŚPB. XV. 41.* 2. वैधेयः—वि+धा+यत् कर्मणि=विधेयम्, विधानम् इत्यर्थः । तस्य अयम् (अधिकारी) इति विधेय+अण् (4. 3. 120.)—वैधेयः.—One who is yet to learn the injunction of the scriptures, hence a 'booby'; *R* reads 'वैधवेयः' (विधवायाः—पुत्रः—a bastard), but remarks 'वचन्ति वैधेय इति पाठः । स श्रेयान् । मूर्ख इत्यर्थः' । 3. ननु &c.—निदर्शनम्=Instance, illustration. Vide "नलिनी पूर्वनिर्दानं मता"—*Ra. VIII. 45* ; *ŚPB. II. 50* and *MN* thereon. 'अगुलीयकमेवात्र निदर्शनम्'—(204n. 1). ननु—Disapproves the grumbling of Vidūṣaka against मृगया 4. मेदश्छेद &c.—'मिद् स्तेहने +अमुन् by 'सर्वधातुभ्यः जमुन्' (उः—638). According to *Bharata*, and *Chakrapāṇi Datta*, it is also अकारान्त । 'यन्मांसं साग्निना पक्वं तन्मेदः इति कथ्यते' 'It means fat and it does to the flesh what marrow does to the bones Its proper seat is the belly. Cf. 'भेदो हि सर्वभूतानाम् उदरेवस्थिषु स्थितम् । अतएवोदरे वृद्धिः प्रायोः मेदस्विनो भवेत्'—*Bhp.* The general means to say—Just as the performance of physical exercise reduces fat, so also their non-performance increases it. Cf. 'अव्यायाम-दिवा-स्वप्न-श्लेष्मला-हार-मेविनः । गधुरोन्नरसः प्रायः स्तेहान्मेदो विवर्धयेत्'—*Ibid.* कृश्+क्तः=कृशः by 'अनुपमर्गात् फुल्ल-क्षीव-कृशो-ल्लाघाः'—8. 2. 55. Cf. 'तपःकृशाः शान्त्युद-कुम्भहस्ताः'—*RK. II. 20.* उत्+स्था+ल्युट् भावे=उत्थानम्

['उदः स्था-स्तम्भो पूर्वस्य'—8. 4. 61.]—उद्योग—Activity, 'उद्योगे च तथोत्थानम्—*Dharaṇi*. 5. धन्विना—धवि गतौ+कनिन्=धन्व (n) or धन्वन् (n); धन्व+इनि (अत इनि-ठनो—5. 2. 115). Or धन्व अस्ति अस्य धन्वन्—इनि by 'ब्रीह्यादिभ्यश्च'—(5.2.116).—*BhD*. 'वसुमित्रेण धन्विना'—*Māla*. V. 'धन्वन्' belongs to ब्रीह्यादि class. 'धन्वीति ब्रीह्यादिपाठात्'—*KSV*. I 2. 57. To hit a moving target is extremely difficult and archers (like William Tell) enjoy ineffable delight when they are successful. For similar idea, Cf. "आवेटकेऽपि कौतुकमस्येव जयश्च चञ्चले लक्ष्ये"—*KM*. 80. 'चल-लक्ष्य-वेध-कौशलम्'—*Ibid* 951. 'जितश्रमन्व व्यायाम आम-मेद-कफ-क्षय । चल-स्थिरेषु लक्ष्येषु बाणमिद्विग्ननुत्तमा'—*Kāmandaka*. 'परिचय चल-लक्ष्य-निपातने भयहर्षश्च तदिद्विग्न-बोधनम् । श्रमजयान् प्रगुणा च करोन्वमी तनु-मतोऽनुमतः सचिवै यंयो'—*Ra*. IX. 49. (यत्) * * स (उत्कर्षः)—विधेय-प्राधान्यात् पुलङ्ग-निर्देशः । Cf. 'गैत्य हि (यत्) (सा) प्रकृति र्जलम्य' *Ra*. I'. 54. 6 व्यसनं वदन्ति—Refers to 18 kinds of व्यसन । Cf 'मृगयाऽक्षो-दिवा-स्वप्न परिवारः स्त्रियोमदः । नौर्यत्रिक वृथाद्या च कामजो दशकोगणः ॥ पैश्वन्य माहमं द्रोह, ईर्ष्याऽसूयार्थ-दूषणम् । वाग्दण्डज च पाह्य्य क्रोधजोऽपि गणोऽष्टक' ॥—*MS*. VII. 47-48. For eulogy on मृगया, read "आस्ता व्यापाररसः प्रवर्तिता सत्कथापि मृगयाया । अन्तर्गति तन्मनमामा-हारादि—क्रियोचित कालम् ॥"—*KM*. 958

Text :—विदूषक (सरोषम्)—अवेहि रे उच्छाह-हेतुअ । असभवं पकिंवि आबण्णो । तुमं दाव दामीए-पुत्तो अडवीवो अडवीं आहिण्डन्तो नर-णासिआ-लोलुबस्स जिण्ण-रिच्छस्स कस्स बि मुहे पडिस्ससि ।

(अवेहि रे उन्माह-हेतुक' । अत्रभवान् प्रकृतिमापन्नः । त्वं तावत् दास्या-पुत्रः । अटवीतः । अटवीमाहिण्डमानः । नर-नामिका-लोलुपस्य जीर्णक्षस्य^१ कस्यापि मुखे पतिष्यसि) ।

Vidūṣaka (*Wrathfully*)—Get out you inciter. His Majesty has returned to (*His*) natural state. You rascal, wandering from forest to forest, will surely fall into the mouth of some worn-out² bear², greedy of human noses.

राजा—भद्र सेनापते, आश्रम-सन्निकर्षे^१ स्थिताः स्मः । अतस्ते वचो नाभि-
नन्वामि^२ । अथ तावत्—

(गाहन्तां महिषा निपानं^३ सलिलं शृङ्गैर्मुहुस्ताडितं^४ it १६७)
शार्दूल- छाया-बद्ध-कदम्बकं मृग-कुलं रोमन्ध्रं^५ मभ्यस्यतु ।
विक्रीडितं^६ विस्रब्धं^७ क्रियतां वराह-ततिभिर्मुस्तां^८—अतिः पल्वले ।
(मसजसततग) विश्रामं लभतामिदञ्च शिथिल-ज्या-बन्धमस्मदनुः^९ ॥६॥

King—Good General, we are in the proximity³ of a hermitage.
So I do not approve⁴ of your remark. To-day then—

(Let the bisons plunge into the waters⁵ of the puddles⁶, having
splashed it repeatedly with their horns; let the race of deer,
forming groups under shades, practise rumination⁷, let the
nibbling of sedges⁷ (*Cyperus rotundus*) be performed quietly by
the herds of boar in the pool (and) let the bow of ours with
the grip of the string loosened, enjoy repose.) (6)

V. L.—R, S and V omit अपेहि रे उत्साहहेतुकः^१ । S omits 'नर'
from 'नर-नामिका-लोलुपस्य' । 'विस्रब्धम्'—R. V. M. S. 'विस्रब्धः'—B.
'ततिभिः'—V. M. S. NB. 'पतिभिः'—Bh. VM, MB.R.B.

विदूषक इति । 'रे' इति सम्बोधनविशेषः ('सम्बोधनेः ङ्, भो पाठ्याद्
हे, है, हहोऽरेऽपि च' इति हेमचन्द्रः) 'उत्साहस्य' उद्यमस्य 'हेतुः' कारणं ('कुत्सिते'-
५।३।७४ इति कः) । 'अपेहि' दूरं गच्छ । 'प्रकृति' स्वभावं ('प्रकृतिगुण-
साम्ये स्यात् अमात्यादि-स्वभावयोः' इति मेदिनी) 'आपन्नः' प्राप्तः । 'दास्याः पुः'
प्राग्व्याख्यातः । 'आहिण्डमानः' भ्राम्यन् 'नराणां नासिकायां' नासिका-भक्षणे
इत्यर्थः । 'लोलुपस्य' जीर्णशस्य' वृद्ध-भल्लुकस्य 'मुखे पतिष्यसि' मरिष्यसि
च इति भावः । (गाहन्तामिति । 'महिषाः' लुलापाः ('कृताभिषेके भूपाले लुलापे
महिषः स्मृत' इति रुद्रः) निपीयते अस्मिन् यद्वा नियतं पिबन्ति अस्मिन् इति
'निपानं' तस्य, क्षुद्रजलाशयस्य ('आह।स्तु निपानं स्यात् उपकूपजलाशये'
इत्यमरः) 'सलिलं शृङ्गैः मुहुः' पुनः पुनः 'ताडितम्' आलोडितम् यथा स्यात्
तथा 'गाहन्ताम्' त्रासाभावात् सलिले यथेच्छं निमज्जन-सुखं लभन्ताम् ।
'मृगकुलं' हरिणयूथं 'छायासु बद्धम्' उद्वेगराहित्यात् रचितं 'कदम्बकं' संहतिः
(स्त्रियान्तु संहतिद्वन्द्वं निकुरम्बं कदम्बकम् इत्यमरः) येन तत् ; अर्थात् मण्डलीभूय

निषण्णं सत् 'रोमन्थं' गिलित-चर्वणम् 'अभ्यस्यतु' पौनःपुन्येन करोतु इत्यर्थः । 'वराहाणां' सूकराणां 'ततिभिः' श्रेणिभिः 'विस्त्रब्धम्' निर्भयं यथा स्यात् तथा 'पल्वले' वेशन्ते, क्षुद्रजलाशये इति यावत् ('वेशन्तः पल्वलोऽस्त्री' इति वाचस्पतिः । जात्यैकवचनं) 'मुस्तानां' नण-भेदाना 'क्षतिः' मुलोत्पाटनम् 'क्रियतां' विधीय-ताम् । 'इदम् अस्माकं धनुश्च 'शिथिलः' इत्यर्थः 'ज्यायाः' गुणस्य 'बन्धः' यस्मिन् तथा-भूतं सत् 'विश्रामं लभताम्' अव्यापारं तिष्ठतु । पशु-वधात् विरमतु इति भावः । ('विस्त्रब्धं' कुरुताम् वराह-समितं मुस्तार्थात् पल्वले' इति पठित्वा तृतीय-पादस्थ-प्रक्रमभङ्गः समाधेयः । 'शृङ्गाः' कासरवृन्दमम्बु सरसो भृन्नाहतं गाहताम् इति पठित्वा लिङ्ग-वचन-प्रक्रम-भङ्गः समाधेयः । 'अभ्यस्यताम्' इति पठित्वा द्वितीय-पादस्थ. आत्मनेपद-प्रक्रमभङ्गश्च परिहर्तव्यः' इति सिद्धान्तवागीशपादाः । श्रुतिवृत्त्यनुप्रासो । स्वभावोक्तिः । पादत्रये क्रियासमुच्चयः । वस्तुस्वाभा-व्यादाभासत्वं काव्यलिङ्गं व्यङ्ग्यम् । कार्य-कारणयोः समकालत्वेनोक्तं अति-शयोक्तिश्च । शार्दूल-विक्रीडितम् वृत्तम्) ॥६॥

64n.—1. नर-नासिका-लोलुपस्य &c.—In the sense of गहरी, यद् is used after लुप् by 'लुप-सद-वर-जप-जभ-दह-दश-गृभ्यो भवगर्हायाम्' (3. 1. 24) ; hence 'गह्रितं लुम्पति' इति लुप्-न यङ्, अच् (3. 1. 134) कर्तरि=लोलुपः । 'निन्दायां किं ? क्रिया-समभिव्याहारे मा भूत् । नेट्, पुनः पुनः (अतिशयेन वा) लुम्पति'—Prabhā. Bears are said to be fond of human nose.—ऋक्षा (Cf. Guzrathi रीछ, Marāṭhi रीस) हि प्रायेणादौ नामिकाभेव छिन्दन्तीति प्रसिद्धिः—N. M also quotes from DC, VII,—'भल्लुका मनुष्याणां नामिकां गृह्णन्ति' । Optionally जीर्ण-ऋक्षस्य by 'ऋत्यक्तः' (VI. 1. 128) ; 'गमासेऽप्ययं प्रकृति-भावः'—SK. 2. निपान &c.—Is here a pool, and not a 'उपकूप-जलाशयः' (R) i.e. reservoir near a well (for watering cattle). Kāli. elsewhere also mentions 'निपान' in a forest. Cf. 'निपानवन्मृग-गवयोपचितं वनम्'—Ra. IX. 53. 'शृङ्गाः मुहुः नाडितं गाहन्ताम्'—Mark the Prolepsis here, for the buffaloes cannot splash the water before bathing. Cf. "वयैरिदानीं महिषैस्तदम्भः गृह्णाहतं क्रोशति दीर्घिकाणाम्"—Ra. XVI. 13. 'कुलम्' means a physical group of some species—'स्व-जातीय-गणे गोत्रे गृहेऽपि कथितं कुलम्'—Viśva qtd. MN on Ku. VII. 2, while 'कदम्बक' means a collection of individuals, "स्त्रियां तु संहतिवृन्दम्

निकुरम्बं कदम्बकम्”—AK, hence no tautology. 3. रोमन्धमभ्यस्यतु (Let them indulge in chewing the cud)—involves प्रक्रमभङ्ग, (Com.)—‘अभ्यस्यतु’ should be replaced by ‘अभ्यस्यताम्’ (‘उपसर्गाद् अस्यतूह्योः वेति वाच्यम्’—*Vart.* 1. 3. 30) रोगस्य मन्धः रोमन्धः (पृषोदरादित्वात्—6. 3. 109 साधुः)—*BhD.* Rumination is a *sine qua non* in the case of certain beasts, as it is supposed to cure their diseases. This implies complete freedom from fear. 4. वराह-ततिभिः—(V.M) is better than वराह-पतिभिः—(R). because to preserve symmetry with the first two lines (Cf. मट्टिषा, मृग-कुलम्), it is quite natural that the poet should speak of swine in general. Elsewhere in RS, Kāli, uses the term ‘वराह-यूथ’ in expressing exactly similar ideas. Cf. ‘समद्र-मुस्तं पश्चिष्ण-कर्म, * * * वराह-यूथो विगनीव भूतलम्’—I. 17. Also * * * पल्लव-पङ्क-भय्यान् मुस्ता-प्रगेह * * * द्रुत-वराह-कुलस्यमार्गम् (*Hunting Excursion of Daśaratha, Ra. X. 59*). वराह यूथानि—II. 17. Now see (163a. 2). For ‘वित्त्रयधं’ See (24n. 9.)

5 विश्रामं- वि + श्रम् घञ् ‘विश्रम’ and not “विश्राम”, as वृद्धि is barred by ‘नोदातोपदेशस्य मान्तरस्यजाचमेः (7. 8. 34). Hence BD remarks—विश्राम इति त्रयाणिनीयम्’ (1385), and R following VM says ‘विश्रान्तिम् इति पठनीयम्’ । *Tallavakka* is of the same tenor. Cf. ‘विश्राम-शब्दः कवीनां प्रवादजः’ hence he reads ‘विश्रान्ति-हेतोः’ in MD. 26. T, however, justifies—विश्राम as follows :—वि + श्रम् + णिच् + अच्—Now वृद्धि is not barred by (7. 3. 34) : but then ‘मिता ह्रस्वः’—6. 4. 92, stands against it. But “वा” follows from the previous Sūtra (‘वा चित्तिगगं’) 6. 4. 91, attaching optionality to ‘मितां ह्रस्वः’ । Read—“श्रम उदातोपदेशन्वात् घञि वृद्धेः दुर्लभत्वात् । यदि तु “यूथान् विश्रामय” इत्याश्रित् णिचि वृद्धिमाश्रित्य णिजन्तात् ‘एरच्’ (३।३।५६) क्रियते, तदा रूपं सिध्यति । न च णिचि अपि वृद्धि-निषेधः शङ्क्यः । ‘नोदातोपदेशस्य’ (७।३।३४) इत्यत्र कृति इत्यनुवृत्त्या णिचि निषेधाभावात् । नचैवमपि ‘मितां ह्रस्व’ (४।६।६२) स्यादिनि शङ्क्यम् । ‘वा’ इत्यनुवर्त्य व्यवस्थित-विभागाऽऽश्रयेण ह्रस्वा-भावमिद्वे”—T. 3185. Kāli, uses ‘विश्रम’ also. Cf. ‘अथवा अविश्रमोऽयं लोक्तन्वाधिकारः’—*Act. V* before Śl. 4 ; ‘यदि एवमपि नाम विश्रमं लभे’—II. *Supra* ; ‘कल्पते विश्रामय’—*Vir. III.*

For 'विश्रामः', Cf. 'विश्रामश्च प्रसरति खेरंशुजाले कराले'—*PR. V. 25* ; 'विश्रामः हृदयस्य'—*UC. 1. 39* : 'मनुष्यलोक-प्रवेश-विश्राम-शाखिनम्'—*AR. 1. 10* ; "यज्जीवति तन्मरणं यन्मरणं सोऽस्य विश्रामः इत्यादिकाः प्रयोगाः साधवः एवति बोध्यम्"—*T. MN* commenting on 'विश्राम-हेतोः'—*MD. 26*, defends it by the Sūtra—'विश्रामो वा' of the चान्द्रव्याकरण, but in fact no such Sūtra occurs in the said grammar. Perhaps he was thinking of the जैनेन्द्र Sūtra 'विश्रामो वा'—*5. 2. 41*. Read also Śākaṭāyana *IV. 1. 233*. and *H. IV. 3. 56*. शिलि-ज्या &c.—Cf. 'संहत-कर्मक-ज्यम्'—*Ra. XII. 103*.

Remark—This Śl. has been qtd. *KPR.* as an illustration of प्रक्रम-भङ्ग-दोषः ।

Text :—सेनापतिः—यत्प्रभविष्णवे रोचते ।

General—As My Lord pleases.

राजा—तेन हि निवर्तय पूर्वगतान् वन-ग्राहिणः^१ । यथा न मे सैनिकास्ततोवनमुपहन्धन्ति तथा निवेद्धव्याः । । पश्य—

उपजाति शम-प्रधानेषु^१ तपोघनेषु गूढं हि दाहात्मक^२मस्ति तेजः ।

[जतजगग वतजगग] (स्पर्शाऽनुकूला^३ इव सूर्य-कान्ता स्तबन्य-तेजोऽभिभवा^४द्वमन्ति ॥७॥)

King—Then recall the forward-gone forest-surrounders¹. My soldiers should be so cautioned that they do not disturb the penance-grove. Know—That in hermits, in whom quietism¹ predominates¹, there is a lurking² flame² having³ the potency of burning³. Like solar-gems agreeable⁴ to the touch⁴, this (flame) (they) manifest when provoked⁵ by other energies⁵. } (7)

सेनापतिः—यदाज्ञापयति स्वामी ।

Generals—As My Lord commands.

V. L.—'इव'—*R. V. M. S.* 'अपि'—*B.* 'तदन्य'—*R. V. M. S.* 'तेह्यन्य'—*B.* 'वमन्ति'—*R. V. M. S.* 'दहन्ति'—*B.*

सेनापतिरिति । 'प्रभविष्णवे' (३।२।१३८) प्रभुत्वगीलाय ('रुच्यर्थानां प्रीयमाणः'—१।४।३३ इति ४र्थी) । राजेति । 'तेन हि' हेतुना 'पूर्व गतान्' (२।१२४) 'वनग्राहिणः' अरण्य-व्रेष्टकान् 'निवर्तय' प्रत्यावर्तय । सेनां रक्षन्ति इति 'सैनिकाः'

(४।४।३३)-(‘सैनिकः सैन्यरक्षे च स्यात् सेना-समवेतके’ इति मदिनी) । ‘उपरु-
न्धन्ति’ आश्रमपीडां जनयन्ति । शमेति । (‘शमः’ शान्तिः ‘प्रधानं’ मुख्यम् येषां
तादृशेषु शान्तिपरेषु ‘तपोधनेषु’ तापसेषु ‘दाहः’ दहनम् भस्मीकरणमिति यावत्
‘आत्मा’ स्वभावः ‘(‘आत्मा कलेवरे यन्ते स्वभावे परमात्मनि’ इति धरणिः) यस्य
तथाविधं [‘शेषान् विभाषा’ (५।४।१५४) इति समामान्तः कप्] दहनममर्थम्
इत्यर्थः । ‘तेजः’ शक्तिः अग्निः इत्यर्थः (‘अधिक्षेपाऽवनादेः प्रयुक्तस्य परेण
यत् । प्राणात्ययेऽपि असहनं तत्तेजः समुदाहृतम्’ इति भरतः) । ‘गूढं’ प्रच्छन्नम्
‘अस्ति हि’ इत्यवधारणे । ‘स्पर्शस्य अनुकूला’ योग्याः, स्पर्शे सत्यपि अदाहका
इत्यर्थः । ‘सूर्यकान्ताः’ मणिभेदाः यथा ‘अन्येषाम्’ सूर्यादीनाम् ‘तेजसः’ अभिमतः
भवः भवनं प्राप्तिः सम्बन्ध इति यावत्, तस्मात् धर्षणात् इत्यर्थः (हेतौ ५मी)
‘तत्’ गुप्ततेजः ‘वमन्ति’ । ‘डव’ । तद्वत् । ‘स्पर्शः अनुकूलः’ येषाम् आपदादि-
नाशकत्वात् ‘तं सूर्यवत् कान्ता’ मनोहराः तपस्विनः ‘अन्येषां’ नृपादीनां ‘तेजसा
अभिभवः’ पराभवः तस्मात् ‘तत्’ गुप्ततेजः ‘वमन्ति’ प्रकटयन्ति । (‘वमन्ती’ त्यत्र
गोण-वृत्त्या अश्लीलता-परिहारः । श्लेषोपमा । अनुमानं काव्यलिङ्गं च । अत्र
दृष्टान्ता-लङ्कार इति न्यायपञ्चानना । धाने धने स्तिम्य नेजस्तेज इति छेक-श्रुत्य-
नुप्रासौ । उपजातिः वृत्तम्] ॥३॥

65n.—1. प्रभविष्णवे—प्रभवितुम् शीलमस्य इति प्र+भू+इष्णुच् कर्तरि
(भूवश्च-3.2.138) -प्रभविष्णु —One who is in the habit of lording it
over others, (hence in this case also your wish will prevail). ‘भूवश्च’
is a Vedic Sutra, hence BD remarks—“छन्दसीत्येत । भविष्णुः । कथं
तर्हि “जगत्प्रभोरप्रभविष्णुर्वैष्णवम्” इति । ‘निरङ्कुशाः कवयः’—3118; But—
“चकारः अनुक्त-समुच्चयार्थः—प्रभविष्णुः”—Prabhā. ‘किङ्कराः प्रभविष्णुषु’—
KU VI. 62. ‘शत्रुणा प्रभविष्णुना’—MK. X. 44. 2. पूर्वगतान्—
Optionally ‘गत-पूर्वान्’ from the similarity of ‘भूत-पूर्व’ used by
Pāṇini himself in ‘भूत-पूर्वे चरट्’—(5. 3. 53). Vide SK. 650. 3.
सैनिकाः—सेनां समवेति (एकांशीभूय प्राप्नोति) यः सः सेना+ण्य (‘सेनायाः वा’—
4. 4. 45) - सैन्यः, पक्षे ‘सैनिकः’, with ठक् by “रक्षति”—(4. 4. 33).
4. अन्य-तेजः&c.—(i) Military power (as opposed to Brāhmanical
power (ii) Rubbing (Com.) : ‘ल्यव्लोपे’ कर्मणि ५मी—Vārt. 2. 3. 28 ;
अभिभवमासाद्य इत्यर्थः । (Also Com.). सूर्य-कान्ताः—The Sun-stones
(VŚ. 37). Constant use of this gem is a clear proof of the

Hindus having conception of double convex lens. 5. वमन्ति—Dapdi says that such words as वमन, वान्त (vomitting), निष्ठघूत (spitting) etc. when used in their metaphorical sense ('गौणवृत्त्या') beautify the composition, "Cf. निष्ठघूतोद्गीर्ण-वान्तादि गौणवृत्ति-व्यपाश्रयम्। अतिसुन्दरमन्यत्र ग्राम्य-कक्षां विगाहते। पद्मानि अर्काशु-निष्ठघूताः पीत्वा पावकविप्रुषः। भूयो वमन्तीव मुखैः उद्गीर्णांरुण-रेणुभिः ॥इति हृद्यमहृद्यन्तु, निष्ठीवति वयूरिति"-KA. I. 95-97. 'निष्ठघूतश्चरणो-परागसुभगः लाक्षा-रसः'—*Sak. IV. 5*; For similar idea Cf. "न तेजस्तेजस्वी प्रसृतमपरेषां प्रसहते; स तस्य स्वभावः प्रकृतिनियतत्वादकृतकः। मयूखैरश्रान्तं तपति यदि देवो दिनकरः। किमाग्नेयो ग्रावा निरुत इव तेजांसि वमति" ॥—*UC. VI. 14*. "यदचेनोपि पादै स्पृष्टः प्रज्वलति सविनुर्गिनकान्तः। तनेजस्वी पुरुषः परकृत-निकृति कथं महते"—*NS 29*. "That carries anger as the flint bears fire. Who much enforced, shows a hasty spark, and straight is cold again"—*Julius Caesar IV. 3*. 'It is as coldly in him as fire in a flint, which will not show without knocking—*Troilus and Cressida*.

Text :—विदूषकः—गच्छ भो दासीए-पुत्त। धंसदु दे उच्छाह-वुत्तन्तो (गच्छ भो दास्याःपुत्र। ध्वंसता ते उत्साह-वृत्तान्त)। (निष्क्रान्तः गेनापति.)

Vidūsaka—Avaunt Ye rascal Down with your incitation. (*Exit General*).

राजा (परिजनं विवोक्त्य) अपनयन्तु' भवत्यो मृगया-वेषम्। रैवतक, त्वमपि स्वं नियोगमशून्यं' कुरु।

King (*Looking at the attendant*)—Please doff¹ (your) hunting-attires. Raivataka, you too attend² your own duties'.

परिजनः—जं देओ आणवेइ [यन् देव आज्ञापयति]। (निष्क्रान्तः)।

Attendant—As Your Majesty commands. (*Exit*).

विदूषकः—किदं भअवा णिम्मच्छिअं। सम्पवं इमस्मिं पादव-च्छाया-विरहव-विद्याण-सणाहे सिला-अले उबविसदु भवे जाव अहमिप मुहासीणो होमि।

(कृतं भवना निर्मश्रिकम्। माम्प्रतम् अग्निम् पादप-च्छाया-विरचित-वितान-मनाथे शिञ्जानले उपविशतु भवान्, यावदहमपि मुखासीनो' भवामि)।

Vidūṣaka—Even the (*last*) fly has been driven off by you.

May you now take your seat on the slab of stone, furnished with a canopy, made by the boughs of (*yonder*) tree, while I, too, shall be seated³ at ease³.

राजा—गच्छाग्रतः । King—Go forward.

विदूषकः—एदु भवं (ऐतु भवान्) । (उभौ परिक्रम्योपविष्टौ) ।

Vidūṣaka—Come along, Your Highness.

(*This said, both turn round and sit*).

राजा—माधव्य, अनवाप्त-चक्षुःफलो^१ऽसि येन त्वया दर्शनीयं न दृष्टम् ।

King—Mādhavya, you have¹ not as yet derived (*any*) profit from your eyes¹, as what deserves to be seen has not been seen by you.

विदूषकः—णं भवं अगदो मे वट्टइ (ननु भवानग्रतो मे वर्तते) ।

Vidūṣaka—Why, Your Honour is before me.

राजा—सर्वः कान्तमात्मोयं पश्यति । अहं तु ताम् आश्रम-ललाम^१-भूतां शकुन्तलामधिकृत्य^२ ब्रवीमि ।

King—Every one fancies (*his*) own as charming. But I am speaking apropos² of Śakuntalā, the ornament¹ of (*this*) hermitage¹.

विदूषकः—(स्वगतम्) होदु । से अवसरं ण दाइस्सं (भवतु । अस्मै अवसरं न दाम्यामि) । (प्रकाशम्) भो वअस्स, दे तावस-कण्णआ अब्भत्थणीया वीसदि (भो वयस्य, ते तापस-कन्यका अभ्यर्थनीया^१ दृश्यते) ।

Vidūṣaka (*Aside*)—I will not give him encouragement. (*Aloud*) Ho companion! it appears that an ascetic-girl is to be courted³ by you (*at last*).

V. L.—‘गच्छ भो’ &c. -Omitted by R. V. S. ‘ध्वसता’—R. V. B. ‘ध्वसित’—M. ‘ध्वस्यताम्’—S.. ‘पादप-च्छाया-विरचित-वितान-सनाथे शिलातले’—B. M. P. ‘पादपच्छायाया विरचित-स्तावितान-दर्शनीयायाम् आसने’—R. V. ‘पादपच्छायायाम् अपरल-लता-वितानसनाथे आसने’—S. ‘दर्शनीयम्’—R. B. V. S. ‘द्रष्टव्याना परम्’—M. ‘आत्मीयम्’—B. M. V. ‘आत्मानम्’—R. S.

विदूषक इति । ‘उत्साहस्य वृत्तान्तः’ गृहीत-श्वापदमरण्यम् इति वार्ता (‘वृत्तान्तस्तु प्रकरणे कार्त्तस्ने वार्ता-प्रकारयोः’ इति हैमः)) ‘ध्वंसतां’ नाशं गच्छतु (‘प्रायेणाज्यम् अकर्मकः’) । राज्ञेति । ‘परिजनं’ मृगया-वेष-धारि-यवनी-वृन्दम्

‘अपनयन्तु’ त्यजन्तु । [अनेन युवती-परिहारः] । नियुज्यते अस्मिन् इति ‘नियोग-
(अधिकरण-वाच्ये घञ्-३।३।१२१) तम्, द्वाररक्षा-रूपाधिकार-स्थानम् । ‘अशून्य’
कुर्षु’ द्वार-समीपं गत्वा स्व-कर्तव्ये अवधानं देहि इति भावः । (अनेन दौवारिक-
परिहारः) । विदूषक इति । ‘निर्मक्षिक’ परिजना-पसारणेन जन-राहित्यं ‘कृतम्’
इति । ‘पादपस्य छाया’ लक्षणया छाया-कारकः । वृक्ष-पल्लवः, तेन विरचितः
यत् ‘वितानम्’ उल्लोच (‘वितानं यज्ञं उल्लोचे विस्तारे पुनः पुनः कम्’ इति मेदिनी)
तेन ‘सनाथे’ युक्ते ‘शिलानले’ पाषाण-पृष्ठे । ‘सुखेन आसीन’ उपविष्ट (‘ईदं आस
(७।२।८३) इति आ-कारस्य ईकारः) । गात्रोपघातात् क्षणमपि अहम् उपवेशनं
विना स्थातुं न शक्नोमि । अपि च त्वदुपवेशनात् ऋते मदुपवेशनमयुक्तम् । अतः
शीघ्रमुपविश इति हृदयम् । राज्ञेति । ‘न अवाप्तम्’ लब्धं चक्षुषो फलं येन तथा-
विधौ ‘अस्मि’ त्वम् (सर्वनाम-प्रतिरूपकम् अव्ययम्) । ‘दर्शनीय’ दर्शनार्हं मनोहरं
शकुन्तलारूपं वस्तु इत्यर्थः । ‘न दृष्टम्’ नावलोकितम् । यदि नेत्राभ्यां दर्शनीयं
न दृष्टं तर्हि तयोः कः उपयोगः । (राजा—माधव्यः, अनवाप्तचक्षुः फलोऽसि
इत्यारभ्य तृतीयाङ्क-समाप्ति-पर्यन्तं प्रतिमुखसंधिः । तल्लक्षणं तु दर्पणे ‘फलप्रधाना-
पायस्य मुखसन्धि-निवेशेन’ लक्ष्यालक्ष्य इवोद्भेदः यत्र प्रतिमुखश्च तत्) ।
विदूषक इति । ‘ननु’ इत्याक्षेपः । अग्रतः सम्मुखे वर्तते । भवन्तं मुक्त्वान्यं च
सुन्दरं विद्यते । अतः स्तवः दर्शनेन मया चक्षुः फलमवाप्तमिति विदूषकस्य वाक्याशयः ।
राज्ञेति । ‘सर्वं आत्मीयं स्वजन-स्नेह-वशात् (‘कान्तं’) सुन्दरं पश्यति, नात्र
वास्तवत्वं किञ्चित् । स्व-विषये स्नेहो हि गुणान् ऐकीकरोति इति हृदयम् ।
(“अत्र अविमृष्ट-विधेयाश्रयता-दाषः”) । लक्षणं तु उक्तं प्राक् ॥ ‘आश्रमस्य
ललाम् भुषणम्’ (‘प्रधान-ध्वज-शङ्खेषु पुण्ड्र-वार्त्ताध्वजसमम् । भूषा-वाजि-
प्रभावेषु ललामं स्यात्, ललामं च’ इति रुद्रः) तेन ‘भूता’ तुल्या (‘सहस्रपा-२-१-८’
इति ममाम्) । ‘युक्ते’ क्षमादो ऋते भूतं प्राण्यतीते समे त्रिषु इत्यमरः) । विदूषक
इति । ‘अवसरम्’ शकुन्तला-वर्णनावसरं (यद्वा अभिलाष-प्रसरम्) अनुकूल-
वाक्येन न ‘दाम्यामि’ । क्षत्रिय-कुलात्पन्नस्य ‘ते’ नवः ‘तापस-वत्यः’ । ब्राह्मण-
कन्या अभ्यर्थनीयाः प्रार्थनीयाः । निना-तर्गतमेवैतत् इति भावः ।

66n.—1. ध्वंसतां—‘ध्वन्मु श्रये’—(Let all your incitations prove
futile) is Bhvādi Atmp. and is generally intransitive, though its
transitive use is not rare. Cf. ‘येन ध्वस्तमनोभवेन बलिजित्कायः
पुरास्त्रीकृतः’ । स्वं नियोगम् (Ra. V II) अशून्यं &c—Frequently
occurs in Dramas and is a courteous way of saying—“Please

go now". 'मौद्गल्य, एवमत्रभवतोरवेद्य नियोगमशून्यं कुरु'—*Māla II* ; 'त्वमपि स्वं नियोगम् अशून्यं कुरु'—*VI. Infra*. 'राक्षसः—त्वमपि स्वाधिकारम् शून्यं कुरु'—*MR. II* ; *SV. VI*. (1st speech) ; 'Now go to the door and stay there till we call'—*Macbeth. III. I*. 2. निर्मक्षिकम्—मक्षिकाणाम् अभावः (अभावाय अत्ययीभावः २।१।६)—Devoid of flies. (Cf. Fr. mouche—fly, mouchard—spy) i.e. absolutely lonely, as all the attendants have been sent away. Hence you can freely talk to me now without being overheard. Cf. 'निर्मक्षिकं साम्प्रतं मे प्रियवयस्यस्य'—*Vidha-śāla-vañjikā. III*; (199n. 1).

3. पादप &c.—Though it was early morning and the rays of the sun were not very keen still perhaps the jester was unwilling to have them, as *basking in the morning sun* is prohibited by the Śāstras. Cf. 'बालातपः प्रेतधूमः वर्ज्यं भिन्नं तथासनम्'—*MS. IV. 69*. where K quotes *Medhātithi*—'प्रथमोदिताऽऽदित्य-तापः बालातपः । स च मूर्हतत्रयं यावत् इति मेधातिथिः' ; PP 1. 55. 66 ; 'सुखामीनोभवामि'—*Vik. III*. 4. शिलातले—तल means both 'स्वरूप' and 'अध' : 'अधः स्वरूपयोरस्त्री तलम्' इत्यमरः . Hence शिलातले—शिलायाम् (शिला-पृष्ठे इत्यर्थः) । Similarly, भूमि-तलम्, कर-तलम् but 'वृक्ष-तले'—Under the tree. अनवाप्त-चक्षुःफलः—God has given men eyes to see whatever is fit to be seen (दर्शनीय) । In this hermitage Śak. is the most beautiful (ललाम्) thing to be seen. As विदूषक has not yet seen Śak. he has been given eyes in vain. Cf. 'पराङ्मनानां शोलापाङ्गैर्यदिनरममे लोचनं वञ्चितोऽसि'—*P 1. & MD I. 28*. "गहज-विलास-निवासंतस्यावपुरत्तभिर्वीक्षमाणस्य । मन्ये नाकाधिपतेः सहस्रमपि चक्षुषां विफलम्" ॥ —KM 121. 'दृष्टव्यम् अपश्यन्ती वञ्चयसि लोचनयुगलम्'—*Kūd. p. 329*. "अद्य परिगमाप्तम् ईक्षण-युगलयः शङ्क्यदर्शनफलम्"—*Kūd. p. 481*.

5 ननु भवान् &c.—ननु is indicative of *disapproval*. I am beholding the king, the worthiest object to be seen, in front of me—how is then your remark—'अनवाप्त-चक्षुःफलोऽसि' ? Cf. 'यदृच्छया सकृत्पुत्रबन्धयोः । पथि स्थिता सुन्दरि यस्य नेत्रयोः'—*Vik. I. 9* ; (208 n. 3). सर्वः कान्तम् &c.—Cf. "A friendly eye could never see such faults"—*Julius Caesar*. 6. आधम-ललाम-भूता—'ललाम' is both 'अका-

रान्त' and 'नान्त'। Cf. 'कन्याललाम कमनीयम् अजस्य लिप्सोः'—*Ra. V. 64 qtd. Kṣīrasvāmi, and RM.* Hence ललामेन (or ललाम्ना वा) भूता—ललाम-भूता। The समास is 'सुप्सुपा', as 'भूत' is not included in, 'पूर्व-सदृश-समोनार्थ-कलह-निपुण-मिश्र-श्लक्षणैः'—2. 1. 13. MN also explains 'प्रत्यथि-भूताम्' in *Ku. I 59.* as सुप्सुपा Samāsa. But there is a serious difficulty. For 'भूत', 'निभ', 'प्रतिम', &c. have the meaning तुल्य only when they are final in a compound (उत्तरपद). Hence 'ललामेन भूता' cannot mean 'ललामेन तुल्या'; as भूत is not here a final member in a compound. *BhD* commenting on ("निभ-सकाश-निकाश-प्रतीकाशोपमादयः—*AR*) remarks—('अमी निभादय उत्तर-पदस्था एव सदृश-वचना वाच्यलिङ्गा. स्युः। यथा 'पितृनिभ. पुत्रः'; 'मातृनिभा कन्या'। 'आदिना भूत-रूप-कल्पादयः। यथा 'पितृभूत., मातृभूत.—पितृरूप', 'पितृकल्प'.')। This being the case, say 'ललामेन इव' (तुल्या) इति 'ललाम-भूता' इति अस्वपद-विग्रहः नित्यसमासः। Cf. "सामान्यमिव सामान्य-भतम्। भूत-यद् उपमार्थे। यथा पितृभूतः इति"—*KT.* Also चारित्रवर्धन on *Ra. V 34.* अधिकृत्य—'मृद्रामधिकृत्य'—*Māla. II ; Ra. XI. 62. 7.* तापसकन्यका &c. (22n 1) The jester reminds the king of the injunction of the Śāstras, prohibiting Ksatriya's marriage with a Brahmins' daughter. *MS. III 12, 13 ; (22n. 1).* अभ्यर्थनीयाः—To be wooed

Remark.—After the speech of Vidyūṣaka, B P, HS have the following Śloka supported by Kāśmīrian and some oldest Devanāgarī Mss. Most likely this is a genuine Śloka—घिङ्ग मूर्ख ! निवारित-निवेदाभिः नेत्रयन्त्रिभिर्विमुलः। नयमिन्दुकला लोकः केन भावेन पश्यति ॥ (Fie fool, with what feeling do people with faces turned upwards gaze at the new light of the moon with the rows of their eyes ceasing to wink ?)—(The figure is अप्रस्तुत-प्रशंसा and the metre is इलोक)।

Text :—राजा—तव, न परिदार्य' वस्तुनि पौरवाणां मनः प्रवर्तते ।

आर्या
[12, 18
12, 15] सुर-युवति-सम्भवं किल मुनेरपत्यं तदुज्जितां धिगतम्।
अकस्योपरि शिथिलं च्युतमिव नव-मल्लिका-कुसुमम् ॥८॥

King -Friend, never does the mind of Puru's descendants incline towards a forbidden¹ object. The sage's daughter, I hear, (or really) is born of a celestial nymph. but found² (by him) when abandoned³,— like a Jasmin-flower severed (from its stalk) and fallen³ on the Arka tree (*Asclepias* or *Calotropis gigantea*). (8)

विदूषकः (विद्वस्य) — जह कस्त बि पिण्ड-खज्जूरैहि उब्बेजिदस्स तित्तिलीए, अहिलामो भवे, तह इत्थिआ-रअण-परिभोइणो भवदो इअं अग्भत्थणा ।

(यथा कस्यापि पिण्ड-खज्जूरैः उद्वेजितस्य तित्तिन्याम्⁴ अभिलापो भवेत्, तथा स्त्री-रत्न-परिभोगिणो⁵ भवत् इयमभ्यर्थना)⁶ ।

Vidūṣaka (*Laughing*)— Just as one, surfeited with dates, may long for tamarind¹, so² enjoying the (very) gems of women³. Your Honour is paying this court⁴

V. L.—‘स्त्री’—R. V. S. ‘अन्त पुर-स्त्री B. M. ‘परिभोगिण’—B. P. ‘परिभाविण’—R. V. M. S.

राजेति । ‘पौरवाणाम्’ पुरवशीय-राजाना मन परिहाय परिहर्त्वाग्ये अनुचिते दृश्ये [‘ऋ-हराण्यन्त — (३।१।१०४) उति कर्मणि ण्यत्] न प्रवर्तते धावति । मुर्गेति । भाष्ये वन्तात इत्यभिमतम् अकस्य वक्ष-भेदस्य (अर्को द्भेदे स्फटिके वास्त्रे मूय विडो जायते इति । ‘आन्द उति भाषा) । ‘उपरि न्यत पतितम्, ‘नवमल्लिकाया कृममिव पुष्पमिव ‘उज्जितम् (आदौ) स्वमात्र मनक्या परि-न्यक्तम्, (पश्चात्) अभिगत कण्वेन प्राप्तम् (इति स्नाता-नुलिप्तवत् समास - २।१।४७) ‘मुग्धवति’ मेनका नाम अम्गरा, तस्या ‘सम्भव’ उत्पत्ति यस्य तादृशम् । ‘किल’ इति वार्तायाम् । तत् मदभिलषित वस्तु ‘मुने कण्वस्य अपत्यम्’ सन्ततिः, मेनकागर्भ-सम्भवा इय शकुन्तला । जनन्या त्यक्ता सती मुनिना कण्वेन पालिता । अतो ‘मानवत् वर्णमकरा’ इति स्मृति-वचनान् शकुन्तला न मे परिहार्या इति भावः । (उपमालङ्कारः । श्रुति-व्युत्पत्तौ । ‘व्युत्पत्तिमभि नवमल्लिका-प्रसूनमिव’ इति पठित्वा प्रयोग-प्रक्रमभङ्गः समाधेयः । इयमार्या । अत्र ‘आख्यानं’ नाम नाट्यालङ्कारः । “आख्यानं पूर्वं त्तोक्ति” इति दर्पण-लक्षणात्) ॥८॥ विदूषक इति । । “पिण्डखज्जूरैः” सुमधुरैः खज्जूर-विशेषं ‘उद्वेजितस्य’ भुक्त्वा भुक्त्वा समुत्पन्न-जिह्वाऽरुचेः जनस्य ‘तित्तिन्याम्’ अम्लरस-युक्त-चिञ्चायाम् (‘अम्लिका चाऽऽम्लिका चिञ्चा तित्तिङ्गीका च तित्तिला’ इति चन्द्रः) ‘अभिलापो भवेत्’ (संभावनायां लिङ्) ‘तथा’ तद्वत् ‘स्त्री-रत्नानि’ अन्तः-

पुरस्थानि ललना-श्रेष्ठानि । ('रत्न स्वजाति-श्रेष्ठेऽपि मणावपि नपुंसकम्' इति मेदिनी) 'परिभोक्तु' शील यस्य तथाविधस्य 'भवतः' इयं तुच्छ-वनवामि-रमणी-सम्बन्धिनी 'अम्यर्थना' याच्ञा ।

67n.--1. न परिहार्ये (Tabooed, fit to be shunned) &c. Cf. 'वा त्वं शुभे कस्य परिग्रहो वा किंवा मदभ्यागमकारण ते । आचक्ष्व मन्वा वशीना रघूणा मनः परस्त्री-विमुख-प्रवृत्ति' ॥ - *Ra* *Al* 8 2. **सुर-युवति** &c. - युवन्- (तद्धित) ति स्त्रियाम् ('यूनस् ति'-4 1. 77) युवतिः । 'अतद्धिते- किम् ? 'ऋन्नेभ्योङीप्-4. 1. 5); [व् उ by 'यव-यव-भ्योनाम् अतद्धिते' (6. 4. 133) ; अ of वन् in युवन is dropped by 'अद् लोपात्' (6. 4. 134). 'यानी. (कुक्कुरी), युनी (युवति), मधोनी (मधवती)'' **Prabhā**-P. 462] 'युनी । युवती-अवदन्तु यन्-प्रत्ययान्त-यवच्छद-स्त्रीलिङ्गे 'उगितश्च' (4. 1. 6). उति ङीप् प्रत्ययान्त **Prabhā**. 'युवति.' generally means a young woman, and sometimes woman in general. 'प्रमदाश्चेति विज्ञेया युवतिश्च नया ममा' *Bhaguri* 3 किल 'अवधारणे' (certainly)-S. 'वातायाम्' (I am told) K. 'यत्नं' इति प्रसिद्धा -R : (41n 2). **4. अपत्यं**—न पतन्ति पितर येन जातन जित नञ् पत् बाहुलकात् य । यद्वा 'अन्तादयश्च' (उ-4 1. 2) उति यक् *BhD*. Also *Nirukta* III. 1. **5. उज्जिता** &c.—(First) abandoned by her parents and (afterwards) found by Kanva. (Com.) Hence the girl being असवर्ण-क्षेत्र-सम्भवा may be wedded by the king (Com.). Thus the jester's attack is invalidated. But our jester is not one to be easily silenced, so he again laughs (विहस्य) and ridicules the queer taste of the king. **6. पिण्ड-खर्जूरः**—A kind of date growing in the western parts of India, very sweet to taste. Cf. 'पिण्ड-खर्जूरिका त्वन्या मा देशे पश्चिमे भवेत् । खर्जुरात्रितय शीत मधुर रस-पाकयो । स्निग्ध रुचिकर हृद्य क्षत शय-हरं गुरु' ॥ *BhP*. उद्वेजित उद् विञ् णिन् स कर्मणि -Palled, got tired. Cf. 'मीघ-पानाद्वेजितस्य' -*Māla*. III. 'रत्न means श्रेष्ठ (Com.) The idea is—You have no real love for the girl, but you, being temporarily bored with the beauties of your seraglio, are longing for the woodland-girl, exactly as a man surfeited with too much of sweets wants some jam or jelly

for a change only. R's 'परिभाविणः' (i.e. *one scorning the jewels of woman*) is bad, as it is not in consonance with 'खर्जूरैः उद्वेजितस्य' । Cf. "Nay but the dotage of our general's Overflows the measure" - (Philo to Demetrius) in *Antony and Cleopatra*. I. I : "क्षीर छायाय मजे ना मन नाखो पाके मजे । विशानिधि व्याज्य करि आकाट मूर्खे भजे । दीप्ति तुमि त्यजिजे हीरे, काळो जीरे यत्न कळे अति । फेले मुक्तामणि चिन्तामणि रतिते हला रति" - *Dāśarathi Rāya*. "The cloyed will. That satiate yet unsatisfied desire, that tub Both filled and running, ravening—first the lamb, Longs after for the garbage."

Cymbeline. I. VI.

Text :—राजा—न तावदेनां पश्यसि येन एवमवादीः ।

King You have not seen her (*and*) hence you talk in this fashion.

विदूषकः—तं यत् रमणिज्जं जं भवदो वि विस्मयं उत्पादेद ।

(न न गच्छ रमणीयं यत् नवराजा विस्मयम् उत्पादयति) ।

Vidūṣaka That must be (*surpassingly*) attractive, which excites admiration even to Your Majesty.

राजा—वयस्य, किं बहुना—

चित्रे निवेद्यं परिकल्पित-सत्त्व-योगा

वगन्तव्यता रूपोच्चयेन मनसा विधिना कृता नु ।

(नभजजग) स्त्री-रत्न-सृष्टिरपरा प्रतिभाति सा मे

धातुविभुत्वमनुचिन्त्य वपुश्च तस्या. ॥९॥

King Friend, why say much ? -

(*When I*) consider the omnipotence¹ of the creator and her (*graceful*) form (*lineament*), she appears to me to be another (*extraordinary*) creation of a gem of woman, 'combined with life'² by the creator after having delineated¹ (*her*) in a picture, or perhaps mentally fashioned (*by Him*) with (*all*) the 'heaped up beauties'. (³*Assemblage of lovely form*³ —M.) (9))

V. L.—'चित्रे'—V. M. S. 'चित्ते'—B. 'सत्त्वयोगा'—R. V. S. 'सत्त्व-योगात्'—M.. 'सर्वयोगात्'—B. 'मनसा विधिना कृता नु'—R. V. M. S. 'चटिता मनसा कृता नु'—Bh. R's. Com 'विधिना विहिता कृताङ्गी'—B.

राजेति । 'एनां' शकुन्तलां 'तावत् न पश्यसि' अपश्यः इत्यर्थः (अतीताथे लट् । छान्दस-प्रयोगोऽयम्) 'येन' हेतुना 'एवम्' अवादीः' ववसि (वर्तमानाथ लुङ् । वैविकोऽयं प्रयोगः ३।४।६) । राजेति । अनेन प्रत्यङ्ग-वर्णना कर्तुं न शक्यम् इत्युक्तम् । चित्र इति । (धातु. 'ब्रह्मण. विभुत्व' निर्माण-नैपुण्यं, 'तस्या' शकुन्तलायाः 'वपुश्च' मुमनोहर शरीरञ्च अनुचिन्त्य' विभाव्य (स्थितस्य) इति शेषः । 'मे गा' शकुन्तला विधीयते अनेन इति 'विधि.' ब्रह्मा ('उपसर्गे घो कि (३।३।९२), 'विधि ब्रह्मा-विधानयो' इति हेमचन्द्र) नेन । 'चित्रे निवेश्य' आदौ आलेख्ये समर्थं अङ्कयित्वा, पश्चात् 'परिवर्त्तित' निवेशित 'सत्त्वम्य' प्राणाना ('सत्त्वं द्रव्ये गुणे चित्ते व्यवसाय-स्वभावयो । पिशाचादौ आत्मभावे क्लेश-प्राणेषु जन्तुषु' इति हेमचन्द्र) 'योग' सम्बन्ध यस्या सा कृत-प्राणयोगा इत्यर्थः । (मन्ये आदाविय चित्राणिता, पश्चात् जीवन-मयोग प्राणिता, अन्यथा ईदृश-रूप-लाव-ण्यस्याऽसभाव्यत्व स्यात्) । 'मनसा नु' किंवा चित्तेन करणेन ('नु स्यात् प्रदने विकल्पाऽर्थोऽप्यनीना ज्ञानार्थयो' इति विश्व) 'रूपाणा' सान्दर्भाणाम् अर्थान् चन्द्र-प्रभृत्युप-मान-वस्तुजानाना 'उन्वयेन' एकत्र समावेशेन, उपादान-कारणेन च, 'कृता' निर्मिता 'अपरा' अन्या 'स्त्री-गन्तस्य' गमणीश्रेष्ठस्य ('जानो जाना यदुत्कृष्टतद्रन्तम् इति कश्यपे इति यादव) मृष्टि' वृत्ति प्रतिभाति मम धारणा इत्यर्थः ।) मानमी कृति इति किम् ' अन्यथा वर तुलिकादि-स्पर्शेन अस्या माधुर्य-ज्ञानं स्यात् । (अनेन सौकुमार्यं ध्वनितम् । तथाचोक्त—'यत् स्पर्शा-महताङ्गेषु कोमलस्यापि वस्तुन' । ततः सौकुमार्यम् ॥ प्रथम-चरण-द्वये तदेहालङ्कारश्च । 'अपरा मृष्टि' इत्यत्र ब्रह्मणा तिलोत्तमा-नाम आद्य स्त्रीरन्त नृष्टम इति भारत-वार्तानुसन्धेया । काव्यलिङ्गम् । श्रुति-वृत्त्य-नुप्राप्तौ । 'अपरा' मृष्टि' इति भेदरूपाऽतिशयोक्तिः । "अयं राजा अपर पाकशासन' इति दर्पणो-दाहरणवत् । वसन्ततिलका वृत्तम्) ॥१॥

68n - 1 न एनां पश्यसि * * अवादीः—The construction will appear queer from the standpoint of Classical Sanskrit, as the previous actor (दर्शन) is in the present tense, while the action following (वचन) is in the past tense, but it is quite regular from the standpoint of Vedic grammar लट् may be used for लङ् by 'सर्वे विधयः छन्दसि वैकल्पिका' or by the Kārikā—'सुप्-तिङ्-उपग्रह-लिङ्ग-नराणां कालहलच्-स्वर-कर्तृयडाञ्च । व्यत्ययमिच्छन्ति शास्त्रकृदेषा सोऽपि च सिध्यन्ति बाहुल्येन', and by "छन्दसि लुङ्-लङ्-लिट्ः"—(3.4.6) लङ् & लिट् may

be used for any tense—‘धात्वर्थानां सम्बन्धे सर्वकालेषु एते वा स्युः’—BD. (3423). Thus पश्यसि = अपश्यः, अवादीः = वदसि । Read—“अद्य ममार ।” म्रियते इत्यर्थः”—Prabhā. (Also 182n.8 on जगाम)। Cf. “दुष्करं कृतवान् रामो हीनो यदनया प्रभु । धारयति भ्रान्तमनो देवं न शोकेन अवसोदति—*Rām* V. 15. 53. ‘धारयति दधार इत्यर्थः—*Rāma* (Commentator) ; ‘अन्योन्यं कुपिता जघ्नुः * * । न ते ददृशिरे रामं ददन्तमपि बाहिनीम् । * * ते तु रामसहस्राणि रणे पश्यन्ति राक्षसाः । पुनः पश्यन्ति’&c.—*Ibid* VI. 93, 24. 26 ; ‘यदा ब्रह्मिणश्छति पार्थिवात्मजः तदा अभवत् द्वारमपावृतं स्वयम्”—*BC*. VIII. 46 ; (119n. I). We shall often meet with Kāli’s fancy for archaic uses of words, idioms and metres. These things are essential in fixing the date of Kāli. विस्मयम् &c.—“विह्वल” for “विह्वल” is wrong —(3n-1). Cf. ‘ईदृशं कन्यारत्नं मनुष्यलोके न दृश्यते । तत् तर्कयामि प्रजापतेरपि एनां निर्माय विस्मयः समुत्पन्नः’—*Rat*. II. 2. परिकल्पितः &c.—पत्त्व-योगः = Infusion of life ; परिकल्पितः मत्त्वयागः यस्या -परिकल्पित-मत्त्वयोगा—One who is inspired with life (by the creator). Cf. ‘परिकल्पित-सान्निध्या’ —*Ra*. IV. 6. 3. रूपोच्चयेन —With a collection of all that is beautiful. It is the material cause (समवायिकारण) । Cf. ‘सर्वोपमाद्रव्य-समुच्चयेन यथाप्रदेशं विनिर्वेशितेन । सा निर्मिता विश्वसृजा प्रयन्तादेकस्थ-सौन्दर्य-दिदक्ष्येव’ —*Ku*. I. 49. ‘त्रिलोक-सौन्दर्यमिवोदितं वपुः’ — *Ku*. V. 41. “आस्फालयन्तो नूनं धनुर्नता कोमुम रजः पतिनम् । मंगह्य सा सुगात्री विश्वमृजा निर्मिता तेन ॥ —*KM*. 108. Cf. also the description of ‘Urbaśī’ in *Vik*. I. 8 ; *MM* I. 21.; V.9. “A miniature of loveliness, all grace summed up and closed in little”—Tennyson. 4. मनसा कृता नु—suggests an alternative (Com.). मनसा—करणे ऽद्या । This is the instrumental cause (निमित्त-कारण) । The idea is—The creator was so very particular about such a flaw-less beauty that he did not even touch her with hands or brush, but he created her mentally, so that her beauty might not be tarnished by touch. For a similar idea, Cf. ‘मन्ये च मातङ्ग-जाति-स्पर्श-बोध-भयात् अस्पृशता इयमुत्पादिता प्रजा-पतिना अन्यथा कथमियम् अक्लिष्टता लावण्यस्य । नहि कर-तल-

स्पर्श-क्लेशितानाम् अवयवानाम् ईदृशी भवति कान्ति - *Kād. p. 42*. Also 'प्रजापति-दृष्ट-निपीडित-मध्यभाग' &c.—*p. 690* ; एनामत्पादयनो विधे करतल-परामर्श-क्लेशेन' &c.—*p. 702* 5 स्त्रीरत्न-सृष्टिरपरा—रमन्ते रमिन् इति रम + न ['रमेस्त च', उ - 301] रत्नम्, स्त्राणाम् रत्न (श्रेष्ठम्) स्त्रीरत्नम् this may refer to the creation of तिलोत्तमा (आद्या रगीरत्न-नाटि) by the (creator himself) for the destruction of the demons 'सुन्द' and 'उपसुन्द'. Read 'सुन्दोपसुन्द-नाद्य फलमात्मभव तिलोत्तमासृष्टेः । जनमृतये ता सृजता कि दृष्ट मर्त्येन तेन ॥ KM 963. 'श्रीभगवानवाच । तिलोत्तमा-नाम पुरा (ब्रह्मणा) यार्पितुत्तमा । तिलं तिलं समद्वय रत्नाना निमिता शुभा" ॥१॥—*Māhā* (अन-शासन-पत्रे उमा-महेश्वर-नामाध्याय) । In the *Ādi* (2 11. 15. q 1.), however, she is said to be created by विश्वकर्मा by the order of Brahmā. The poet means to say that this Sak. is another (अपरा अन्या अपूर्वा—k) matchless creation of the most perfect beauties of the creator. According to C and Ś, अपरा refers to Laksmī, the goddess of beauty. In MK वसन्तमेना is termed Laksmī by Vata 'अपद्या श्रीरेषा' V 12. Also Cf "अपरमिव पुरुष-द्वेष-प्रजापति-निर्माणम् *Kād. p. 673*, एवमपर मुनिमात्रामयो मकरकेतुस्तपादित - *Ibid p. 542* रजति वर-ह्या कलाप-लावण्येन निमिता * भगवती द्वितीयेव गौरी' &c *Ibid p. 528* Or, अपरा means अविद्यमाना परा यस्या -- That which has no match, nonpareil. Or again, न पर (उत्तर) यस्या सा अपरा -- which has nothing after it i.e. the last. The idea is विद्यमाना has shown his last skill in this matter ; Or in other words Śakuntalā is the culmination of the Creator's skill परः श्रेष्ठारि दूराग्न्योन्तरे क्लीव तु केवले" इति मेदिनी । Cf 'निर्माण दक्षस्य समीहितेष सीमेव पद्मासन-कोशलस्य' BK. I. 6 (Also Milton quoted below) 6. धातुः विभुश्च &c - Brahma is not only a धाता (creator, protector, उद्घाता धारण-पापण्या), but He is also विभ (all-powerful, omnipotent). This is why it has been possible for Him only to create such a nonpareil beauty (Cf. "कथं नु * * निर्मात प्रभवेत् मनोहर-मिद रूपं पुराणो मुनि"—*Vik. I. 8*.) Despite His omnipoence, even the creator had to paint an out-line of her

faultless figure first, and later on He infused life-breath into it. But the king does not seem to be satisfied with the idea that she was first painted in a canvass so he rectifies himself by saying that the creator created her **mentally** (*For reasons vide n. 4*). For the same idea differently expressed, Cf. 'या नत्र स्यात् सर्वा विषये गतिराद्येव वातु'—*MD II 21* & *PA Di Wilson* quotes the following from *Mih n* describing Eve "Oh, *Faest of creation* 'last and best of all God's works"—*Paradise Lost*, *IV* 1 596, also Cf. "Thou cunning'st pattern of excell'ing form" *Othello* 1 2 "So perfect that the gods who formed you wondered At their own skill and cried A lucky hit has rendered" *in Dryden (All For Love I)* सान्दर्यं नृत्ता-
नमोऽस्मात्प्रतिष्ठितं नृत्तं नृत्तं । परिपूर्णं नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं ॥
—*KM n* In the 1st schol. 'अनचित्य' has its Nominative (अहम्) under the 1st line. The Nominative of प्रतिभाति is a **different** word. गति is not. Thus the rule समान-तन्त्रक्या पूर्वकारे — (3 4 21) i.e. the Nominatives of the infinite verb with (स्त्वा) or (यप) and the finite verb must be the same. For such anomaly read *VS III 6 PA & MD 12 MR II 21, Lk II 10* (60n 1). The difficulty of पश्क्त स्त्वा is removed by considering such verbs as 'स्थित', 'उद्यत', 'व्यवसित', 'वर्तमान' &c to be understood after the infinite verb. Read इह पुत्र दृष्ट्वा मुखं भवति शश दृष्ट्वा जग नमति पापं स्त्वा अनपाप स्यात्, ये न त्रामन दृष्ट्वा पुनान्म न विद्या इत्यादा 'स्थितस्य इति पदम् जयाहायम (उल्लम) *Prabha I 3329* Also नृत्तानां मां यन्मादत्ते न भवित्यादि । नृत्तं नृत्तं नृत्तं नृत्तं प्रजेति त्वा यथाप सां ॥ इत्यत्र नृत्तान-तन्त्रक्या प्रतिष्ठितं नृत्तं नृत्तं स्थितस्य ते नृत्तं नृत्तं व्याख्येयम् । एवम् "स्नात्वा स्नाने गीत पुनर्जन्म न विद्यते प्रातः कारे शिव दृष्ट्वा निशि पाप व्ययोहति उपादावपद्यम् --प्रभा on 'वैयाकरण-भूषण-सार - p 442 7 According to R's construction there is — 'समाप्त-पुनरात्तता दोष' in this Śloka, as the sentence seems to be **complete** in the third line, and the fourth line seems to be a **separate** sentence.

Hence he remarks 'तृतीय-चतुर्थ-चरणयो ह्यस्य-पाठेन समाप्त-पुनरास्तता-दोषःपरिहृत्य' i. e. the 3rd and 4th lines should change places

Text :—विदूषकः—अइ एवम्, पञ्चादेसो वारिण रूबवदोणं
(यदि एव प्रत्यादेश इदानीं रूपवतीनाम्) ।

Vidūsaka—If that's so, (all the) beauties are put to shame

राजा—इदञ्च मे मनसि वर्तते ।

अनाघ्रात पुष्प किसलयं मलून करुहंरुं

शिवरिणी अनाविद्धं रत्न मधु नवमनास्वावित-रसम् ।

(यमनसभलग्) अखण्डं पुण्यानां फलमिव च तद्रूपमनघ

न जाने भोक्तारं कमिह समुपस्थास्यति विधिः ॥१०॥

King—This again occurs to my mind—

(\ Her spotless¹ beauty is (like) a flower (as yet) un-smelt² a tender sprout³ not (yet) tori- by finger-nails⁴ a gem not (yet) perforated,⁵ fresh mead whose flavour is not (yet) tasted (or) like the very fruit of pious deeds not (yet) divided I know not whom the creator will resort to as the enjoyer in this case (10).)

V L — 'अनाविद्धम्' R V M अनामयम् — S B

विदूषक इति । प्रत्यादेश निराकर्त्ता । (प्रत्यान्वान निगमन प्रत्यादेश निराकृतिः उच्यते) । अनाघ्रातमिति । अतएव अपाप दाप्य अनाघ्रातम् इति यावत् ('अनघो निर्माशापाप-मनाजोष अभिप्रयवत उति मर्दिनी) तथा शकुन्तलाया 'रूप मोन्दर्यं (नन्दक्षण यथा -- अज्ञान्यभिरान्यव वेर्तावद भवणादिना । येन भविष्यद भान्ति तद्रूपमिति कथ्यते उति उच्यते अनाघ्रातम्) अनाघ्रात अगतीत-गन्ध मद्य प्रकृष्टिन् वन्ति स्थितम् उच्यते । पुष्पमिव । करुहं नखैः (पुनर्भव करुहो नखोऽस्त्री नगराऽस्त्रियाम् उच्यते) अतएव अविच्छन्न 'किसलयं' नवपल्लवम् उच्यते । 'अनाविद्धम्' अत्र-गठित दृष्ट भगवणाऽर्षियाम् उति भावः । रत्नमिव । अस्वादिन उपभक्त रस्य भाषय नवमधः श्रोत्र पुष्पस्य इति यावत् न तु मद्य पुराण-मद्यस्य एव उत सार्वत्वात् । (मद्य चैवे च दैत्ये च, मद्यं पुष्परसे मधु इति हृद्वन्दः) यस्य तत् । 'पुण्यानां पवित्राऽऽचरणानाम्' अखण्डम् अविभक्तम् 'फलमिव फलस्य लघुत्व-तस्य कथञ्चिद् वैकल्य स्यात् । 'विधि' ब्रह्मा 'इह शकुन्तलाया सौन्दर्यविषये 'क' जन 'भोक्तार' सभोगादिकारिण 'समुपस्थास्यति' आनुकूल्येन उपगमिष्यति ।

न जाने' ['अनुपमर्गात् जः' (१।३।७६) इति कर्त्रभिप्राये क्रियाफले आत्मनेपदम्]
(मालो-पमालङ्कारः । अनाघृतमित्यादि-विशेषणानां साभिप्राय-प्रयोगात्
परिकरालङ्कारश्च । श्रुति-वृत्त्यनुप्रासौ । अत्र गुण-कीर्तनं नाम नाट्य-लक्षणञ्च ।
नल्लक्षणं यथा दर्पणे—“गुणानां कीर्तनं यत् न देव गुण-कीर्तनम्” । शिखरिणी
वृत्तम्) ॥१०॥

69n. --1. प्रत्यादेशः -Eclipsing, supplanting, putting to shade
(*Com.*). Cf. 'प्रत्यादेशः रूप-गन्वितायाः श्रियः'—*Vik. I* ; 'प्रत्यादिष्ट-विशेष-
मण्डन'—*VI. 6, infra* ; *Ra. I. 61*. 2. अलूनं &c. --लू-क कर्मणि=लुनम् ।
('त्वादिभ्यः'—8. 2. 44). इति 'त' इत्यस्य 'न' । (*A twig*) not culled and
made into ear-rings, hence अभुक्तं (unenjoyed). Cf. ('सद्यालून-
पल्लवा.'—*An. II. 41* ; "As chaste as is the bud ere it be blown"—
Much Ado About Nothing II. I. करे रोहति इति कर + रुह + क
कर्ताङ्गि ('ङगुपधा-जा-ग्री-वि-रः क' 3 1. 135] कररुहः—*Nail*. 3. आविद्धं
= आ + व्यध् + क्त कर्मणि—Perforated, bored ; व्यध् = विध्
(सम्प्रसारण) by 'ग्रहि-ज्या-व्याधि-व्याधि-वृष्टि-विचति-वृष्टति-पृच्छति-भृज्जतीनां
इति च' (6. 1. 16) ; न आविद्धम्—अनाविद्धम्—Not bored for using
as an ornament (*Ra. I. 4.*), hence अभुक्त । This reading is
certainly better than 'अनामुक्त', as it is an excellent epithet for
a virgin. 4. अखण्डं &c. Not cut in twain, hence not yet partaken
of. Men enjoy the fruits of their respective पुण्या in heaven as
long as their stock of merit is not exhausted. (Cf. "क्षीणीभूते-
मुच्यन्ति-फले स्वर्गिणा गां गतानाम्"—*MD & PA.*); "क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशन्ति"
—*Gītā. IX. 21* ; "क्षीण-पुण्या इव गगनतारका" *MK. II.*) but whoever
gets Śak., (whose beauty is the result of all the merits done
in previous birth) will enjoy uninterrupted happiness. Cf. "Age
cannot wither nor custom stale Her infinite variety"—*Antonio
and Cleopatra*. 5. अनघं रूपम् -Cf. "Oh fresh stainless youth"—
Twelfth Night. II. 5. समुपस्थास्यति -The ordainer will approach
or resort to (with a view to inviting him to enjoy such a
beauty). Cf. "धन्या सा या लक्ष्मीरिव * करतलमस्य वसुधरा-सपत्नी
ग्रहीष्यति"—*Kād. p. 332*. "किं खलु कृतमवदातं कर्म वसुधरया ययासि

भर्तासमासादित" --p 375. उप। स्या does not mean 'देव-पूजा' &c — (1. 3 25), hence no Atmp. or, Atmp is **optional** by the Vārt. 'वाल्मिक्यायाम् इति वक्तव्यम्' —(1 3 25) 6 For a similar plea Cf 'स्वामाय दश-रक्षमण स्व च कुल भूयार्जपि दृश्यते सा । दशपाणा पशमाय न प्रुतमहा कोपेर्जपि हान्त मुखम् ॥' Fi वक्षन्त्यपकम्पणा मन्थिय स्वनेपि सा दुर्गभा । चेन स्वास्थ्यमुपोर क सक्तपुवा धन्योऽप्यधर्माति (Did MB Also Cf the First four lines with the following Latin poems "Ut flos in septis secretis nascitur hortis Ignotus pecori, nullo comatus aratro, Quem mulcent auroe, firmat sol educat imber Multi illum pueri multae optavere puellae Idem quum tenui capite defloruit ungui, Nulli illum pueri nullae optavere puellae Sic virgo, dum intacta manet " Catullus Carmen Nuptiale 39 (i.e Just as a flower springs up secretly in a fenced garden, unknown to the cattle **bruised** by no plough, which the wind caresses the sun strengthens the shower draws forth many boys many girls desire it when the same flower fades **nipped by a sharp nail** no boys no girls desire it So also a maiden as long as she remains **virgin** (i.e **untouched**) Cf अपर्याप्त-कामलस्य तावत् &c At III 22

Remark This Sloka occurs in मद्रा-पत्र with a little variation in the 3rd and 4th lines. अपर्याप्तपुण्यानां कस्मिन् भवद्रूपमनयम् । न जानते मास्त्रागमं स्मिहममपस्यायते उति । Most probably this (also 'भवन्ति नम्रा' &c Sak I 12 पादभ्यन्ते यत्न &c -- MR II 17, 18) are *interpolations* by the copyists on *Bhartihari*. This sloka has also been quoted by *Dhanāñjaya* as instance of 'शोभा (स्प-यावन-शालित्य भागाद्ये रत्नभणमशाभा प्राक्ता) ।

Text :--विदूषक.—नेण हि लहु परिताडयुण भव । मा कस्सबि तर्वास्सिणो इङ्गुवी-नेल्ल-चिक्कण-मीसम्म हत्थे णिपरिहमवि (नेन हि लहु' परित्रायतामेना भवान् । मा कस्यापि तर्वास्विन उद्गुदी-नेल-चिक्कण-आर्यस्य' इत्थे निपतियति) ।

Vidūṣaka —Then, indeed, let Your Honour rescue her at¹

once¹, so that she may not fall into the hand of some hermit with² his head unctuous (*greasy*) with Īṅgudi-oil.³

राजा—परवती खलु तत्रभवती । न च मन्निहितोऽत्र गृहजनः ।

King -But Her Ladyship has a master ; moreover her father is not present here.

विदूषकः—अथ भवन्तम् अन्तरेण⁴ कीदृशो मे दिट्टि-राओ ।

(अथ भवन्तम् अन्तरेण⁴ कीदृश अस्याः दृष्टिरागः) ।

Vidūṣaka Regarding¹ Your Majesty, what sort of sight-passion has she got ?

राजा—निसर्गा² देवाप्रगल्भ स्तपस्वि-कन्या-जनः । तथापि तु—

अविनिमिषा । अभिमुखे मयि संहृतमीक्षितं हसितमन्य-निमित्त-कृतोदयम् ।

(नभभर । वितय-वारित-वृत्तिरतः 'स्तया न विवृतो' मदनो न च संवृतः' ॥११॥

King An ascetic's daughter is indeed shy² and reserved- by nature. Yet

(When I faced (her), her glance (towards me) was withdrawn, (and) she smiled as if it was occasioned by some other cause (unconnected with me). Hence her love, with its progress³ checked by modesty, was neither uncovered⁴ nor smothered⁵. (11)

V. L. 'नैल-चिक्कण'—B. M. 'नैल-मथ-चिक्कण'—R. S. V. S reads 'प्राण्यवस्य' utter o 'शीर्षम्' । 'अथ'—B. M. 'अथ'—R. V. 'भवन्तम् अन्तरेण'—R. V. M. S. 'तपोपरि'—B. 'ईक्षितम्'—B. M. V. 'ईक्षितम्'—R. 'कृतोदयम्'—R. V. M. S. 'कृतोदयम्'—B.

विदूषक इति । 'पिता' शत्रुपुत्रा 'लघु' योद्धा ('अथ योद्धा त्वरित लघु विप्रमर इत्यम्' इत्यमरः) । 'इत्तु-दी-तेलेन चिक्कण' मसृण ('चिक्कणं मसृणं स्निग्धम्' इत्यमरः) 'शीर्षं' मस्तकं यद्य तथाविधस्य 'कन्यापि तपस्विनः' दीनस्य तापमस्य इत्यपि दृश्यते 'हस्ते' सा 'पतिरिति' इति 'मा' (वारणार्थकमन्ययम् एतत् । 'माम् माञ्जं च वारणे' इत्यमरः) । मा भूत् इत्यर्थः । 'सज्जेति । 'परवती' पराधीना ('पर-तन्त्रः पराधीनः परवान् नाथवानपि' इत्यमरः) । 'न मन्निहितः' अत्राश्रमे उपस्थितः 'गुरुः' एव 'जनः' पिता इत्यर्थः ('गुरुः पिता गुरुः विप्रः' इति गदसिंहः) अस्मात् कथमेतां तूर्णं परिणेत्यामि इति भावः । विदूषक इति । 'अथ' इति विकल्पे ('अथाथो संशये स्याताम् अधिकारे न मङ्गले । विकल्पाऽन्तर-प्रश्न-कार्त्तव्यःऽऽरम्भ-सम्-

चब्ये' इति मेदिनी) 'भवन्तम् अन्तरेण' प्रति 'दृष्टिगग. कीदृश' सा त्वयि अनुरक्ता न वेति । यतोऽनुरागाऽभावे तत्प्राप्ति-कामना मोघैव । राजेति । 'निसर्गदेव' स्वभावादेव ('निसर्गः सृष्टौ स्वभावे च' इति हैम.) । 'अप्रगल्भ.' अनिशङ्क. लज्जा-शील इति यावत् ('निःशङ्कता प्रयोगेषु बुधैरुक्ता प्रगल्भता' इति उज्ज्वलनीलमणिः) 'तथापि तु' अप्रगल्भत्वेऽपि इति श्लोकेन अन्वेति । अभिमुख इति । 'मयि' दुष्यन्ते 'अभिमुखे' शकुन्तलाया दत्त-दृष्टिपाते मति 'ईक्षत लांचन (कृदभिहितो भाव द्रव्यवत् प्रकाशने' इति न्यायात्) 'तया शकुन्तलया महतम अन्यत्र प्रेरितम् (अनेन गृह्णारलज्जा ध्वन्यते) । 'अन्यत्' मदाभिन्न 'निमित्त कारण, तेन कृत. जनित 'उदय' आविभाव यस्य तद्वत् । तथा 'इमिन् हास्य कृतम् । (अनेन अनुराग ध्वनित) । 'अत तया' शकुन्तलया विनयेन 'स्वशिक्षया लज्जया अन्यथ' । ("विनयः शिक्षा प्रगत्या विनया तु बलापयो इति हेमचन्द्र) 'वाग्मि' रूढा 'वृत्ति प्रसर' यस्य स मदत्त 'काम 'न विवत' प्रकम्पित 'न वसवत्' गत (इति विरोधाभासः । यथासंख्यमलङ्कारश्च । वृत्त्यनुप्रासः । द्रुतविलम्बितं वतम् ॥११॥

70n—1. मा कस्यापि तपस्विनः &c. —The latter re-echoes the thought which once did actually strike the king Cf * * राहो निवत्स्यति समं हरिणाङ्गनाभिः' - (44n. 5) For a similar idea, cf. MM II. 6. 2. परवती—'पर' स्वामी अस्यास्ति । मनुष्य (५।२।५४) —RhD Having a master, hence dependent (†) Cf 'भवानपाद परवान्वेति महान् हि यन्तस्त्व दवदाग -Ra II 56 : XII 59 (83n. 4) 3 अय—Implies विकल्प (250n. 6) The idea is 'Granted that she is 'परवती' and her father is अवर्त्तित, still some plans may be chalked out, in case she loves you (अय—प्रश्ने -S) 4 भवन्तम् अन्तरेण -सप्तम्यर्थ र्या । "मन्मया द्वितीया' इति सूत्रेण । उदाहरण च— विद्युज्जो अमरु रति' । विद्युद्योत स्मरति रात्रौ इत्यर्थ । तेन 'अवर्त्तित' पूज्ये 'अन्तरेण विशेषेण कीदृश तस्या दृष्टिगग' । 'अन्तर' *विशेषेज्जमरेज्जयो' इति हैम—R. He further opines that र्या, cannot be used with 'अन्तरेण' when the meaning is 'towards,' —"*उति द्वितीया इति तु यत् स भ्रम एव ; तस्य 'अन्तराज्जरेण युक्ते' —(2. 3. 4). इत्यत्र सूत्रे निरान्वयेन ग्रहणात्"—R. 'प्रतिप-दोक्तत्वान् निरान्वयोरेव ग्रहण, न तु तावन्त-नृतीयान्वयो.' —T. But Panini's rules were not strictly adopted when Kāli. had flourished, hence he uses र्या with 'अन्तरेण' though it means 'Towards'

here and elsewhere. (*Vik. III & Māla. I*). Cf. 'मामन्तरेण चिन्तयति वंशंपायनः'—*Kād* ; (153n. 4). दृष्टिरागः—Amorous feeling indicated by the eyes. *MM. VI. 15*. निसर्गात्—By nature—*Ra. III. 35* ; *Ki. I. 6*. 5. अप्रगल्भः—'प्रगल्भः प्रतिभान्विते'—*AK*. —प्र + गल्भ् + पचाद्यच् (3. 1. 134. कर्तरि) —प्रगल्भः—Bold, forward (*Com. Ra. II. 41* ; *VI. 20*). अप्रगल्भः—Unobtrusive. Cf. 'रत्रीभूषणं चेष्टितम् अप्रगल्भम्'—*BK. II. 15* ; 'प्रगल्भता चानुर्यम्'—*MN. on Ku. VI. 32*. 'गर्णका भूत्वापि कुल-स्त्रीवन् एकान्त-रक्तत्वात् अप्रगल्भः'—*MK* हसितं—'विकासित-कपोलान्तम् उत्फुल्लाऽमल-लोचनम् । किञ्चित्लक्षित-दन्ताग्र हसितं तद्विदो विदुः'—*MG*. This is a sign of उत्तम-नायिका । Cf. 'उत्तमस्य समुद्दिष्ट स्मित हसितमेव च' । 7. न विवृतः (Not fully disclosed) &c.—This inference is from 'वाच न मिथयति'—*Suk. I. 28*. न च संवृतः—Not fully concealed.

Text.—विदूषकः—ण खलु दिदृ-मेतस्स तुह अङ्गं समारोहदि

(न खलु दृष्टमात्रस्य तवाङ्गम् समारोहति) ।

Vidūṣaka Surely she couldn't have got up on your lap at the (first) sight¹

राजा—मिथः² प्रस्थाने पुनः शालीनतयापि³ काममाविष्कृतो भावस्तत्र-भवत्या । तथाहि—

दर्भाऽङ्कुरेण चरणः क्षत इत्यकाण्डे⁴

वमन्ततिलका तन्वी स्थिता कतिचिदेव पदानि गत्वा ।

(तभजजगग) आसीद्विवृत-वदना च विमोचयन्ती

शाखासु वल्कलमसक्तमपि⁵ द्रुमाणाम् ॥१२॥

King—But at our mutual¹ parting, (her) feeling (towards me) was clearly betrayed by Her Ladyship, despite² (her) bashfulness.² For (Proceeding only a few steps, the 'ender one paused without⁴ any (real) occasion⁴, alleging that (her) foot was pricked by a Kuśa-blade (*Poa cynosuroides*) ; and with backward-turning face, she stood disentangling her bark-robe though⁵ not (really) caught in the boughs of trees. (12))

विदूषक इति । खटु उति जिज्ञासाया (यत् स्याद् वास्य-भयाया जिज्ञासा-
याञ्च सान्त्वने ऋति भेदिना) । दृष्ट एव दृष्टमात्र [मय्यव्यसनादयश्च
(२११७२) इति अस्वाद-विप्रत नियममात्र] तस्य । राजेति । मिय
अन्याज्य (मिय अन्याज्य रहस्यपि इत्यमर) । पुन इति भेदः । ' ॥ ॥ त
तया अष्टतया ऋजया इत्यथ अपि इति गत्याम् । कामम् इत्यथ भाव
अनुराग आवि र्त्त प्रकटीकृत । दर्भेति । त्वा क्षाणाक्षीमाशकुन्तया [यता
गुण-वचनान (२११८८) इति डीप-प्रत्यय वर्तमान] वीरचिदेवपदानिग वा ।
(द्वारात् राजा मुक्त न दश्यता गच्छति । अनन उत्कण्ठाजितशय वनिन)
' अकाण्डे अनवमरे अन्तान् इत्यथ (काण्डे स्मरत् तस्मिन्ने वाणेऽवसर नारया
इति मदिनी) दभाङ्क र्ग्य कुशम्-या (न तु उभय । तस्य सत्त्व राज न
स्यात् । अङ्कु र्ग्य अदृग्मानतया व्याज सम्भवात्) । चरणेन विदाण
इति उक्त्वा गित्या मम दशनाथ गमनात् विरता । क्षाणा दृश्य
वक्षणा क्षाणाम् अमरमर्या उभूता अस्मन्माप वन्त विमन्तना
विद्वान् मस्त कुवा र्त्ता विरत ग्यात् मद्रात्तार यदा म । यस्या
तादना व क्षाणा । अन सन्त्याग्याविर्त्ता भाग । त दृश्य (विराधाभासो
हेतुश्च । श्रुति वृत्त्यनप्राप्ता । ग्यात् उति दानिदन्ति छकाऽनुप्राप्तो पि ।
वमन्तनिलका वनम । असा नगार्त्ता दन्तमित्प्राप्तत्वा उग्र गित्या म ' विचम्बस्त
पथि व्यञ्जान पगावन्त्यापि दानम उति) ॥ २० ॥

71n 1 खल Implicit जिज्ञासा (R) Are you doubtful about
her love because she did not without much ado come and
sit on your lap at once ? 2 पुन Indicates अद (Vide 9n 1)
etc. If the indications mentioned in Sl. 11 are deemed unsatis-
factory the following will certainly appear to be corroborative
भाव - Inclination of the mind (C III 14, R III 52)
3 शालीनतया--शाया (यथाया शाला-प्रवेशम्) इति उति शालीनम
लज्जाशीलम् इत्यर्थः । शाया खञ्जा शायन (bashful) by शाशीन-
शोपीन अष्टाष्टायया — 5220 (यत् ७१२) इमोय प्रथमान्त्वेन
निपात्येत । रुद्धि-शब्दावेतो ह्यन्ति यत्पायाश्चिन्तायाऽव्यवाय अभिनवश
वार्य । T 1821 According to MBh however, शालाप्रवेश
खञ्ज् = शालीन, "प्रवेश" being elided by निपातन । "प्रवेश-शब्दस्य
अवतरण-शब्दस्य चान्तर्गदस्य तापे शालीन-कौपीन-शब्दौ निपात्येते" -

Ibid -One who is fit to enter the inner apartment.
 ('अप्रागल्भ्याद् अन्यत्र गन्तुमशक्नः शालामेव प्रवेष्टुमर्हतीत्यर्थः'—*JS*.—
 "शालीनो जडः स हि सभाया गन्तुमशक्यः गृहं प्रविशति"—*Prabhā*)
 Hence modest Next भावे तल [5.1.119] Cf. 'निसर्ग-शालीनः स्त्रीजनः'—
Māla IV ; *Ra VI* 81, *XVIII* 17 ; *SPB XII* 83 4 अकाण्डे—
 Without any occasion for so doing. *MM. I* 18 काण्ड अवसर ।
 तन्वी Cf. 'तन्नी-श्यामा' *MD* 83 & *PA* 5 कति का मर्या येषां ते
 इति किम् उति ('किम् मर्या-परिमाणं उति च' 5.2.41). यम् विभक्ति
 is dropped by 'पङ्भ्या लुक्'—(7.1.22), उति न'—(1.1.25) ; (एकवचन-
 द्विवचनया उति न प्रयुज्यते' *Prabhā*), hence always *plural* 'कतिचित्
 नीत्वा मागान्'—*MD* & *PA*. विमोचयन्ती *Vids* (53n 3 & 4)

Text :—विदूषकः—तेण हि गहीद-पाहेओ होहि । किदं तुए उबवणं तबोवणं
 ति पेक्खामि (तन हि गर्हित-पायया भव । उ न पायापवन तपावनमिति पश्यामि) ।

Vidusaka—Then be provided with viaticum. I perceive that
 the penance-grove has been transformed by you into a pleasure-
 garden.

राजा—सखे, नपाम्बाभिः कञ्चित् परिज्ञातोऽस्मि । चिन्तय तावत् केना-
 उपदेशेन पुनराश्रम-पदं गच्छामः ।

King—Friend I have been recognized by some hermits. So
 devise on what pretext¹ I may (once) again go to the region of
 the hermitage.

विदूषकः—को अबरो अबदेसो तुम्हाण राजाण (त अपर अपदेश 'युष्माक
 राजांम्) ' णीवार-च्छदु-भाअं अम्हाणं उबहरन्तु ति (नीवार-पण्डभागम्
 अन्माहम् उपहरन्तु उति) ।

Vidūsaka—What other expedient¹ (is needed) for you kings ?
 (*Go and say*)—(Let the (hermits) bring our sixth part of the wild
 rice.'

राजा—मूर्ख, अन्यमेव भागधेय मेते तपस्विनो निर्वपन्ति, यो रत्न-राशीनपि
 विहायाभिनन्द्यते । पश्य—

श्लोकः यदुत्तिष्ठति वर्णभ्यो नृपाणां क्षयि¹ तद्धनम् ।
 तपःषड्-भागमक्षयि² बद्धत्यारण्यका³ हि नः ॥१३॥

King—Fool! these hermits pay quite a different kind of tribute,² which is valued more than even heaps of jewels. See — The wealth of the kings, that proceeds from the (four) castes is perishable,³ (whereas) ⁵the denizens of the forest ⁵pay us the sixth part of (their) penance which is really imperishable. (13)

V. L.—‘पुनराश्रमपदं गच्छाम.’—B. M. ‘सकृदपि आश्रमे वसाम.’—R. V. S. ‘अन्यभागधेयम् एते नपस्विनो निर्वपन्ति’—B. M. ‘अन्यभागधेय-मेनेषा रक्षणे निपतन्ति’—R. S. V. ‘तद्धनम्’—B. ‘तत् फलम्’—R. V. M. S.

विदूषक इति । ‘गृहीत’ पथि साधु इति ‘पाथेय’ पथि सम्बलयेन तादृश ‘भव’ । पुनराश्रमं गच्छ इत्यर्थः । [“कृत त्वया उपवनम्” -इत्यत्र अविमृष्ट-विधेयांश-रूपः दोषः । लक्षण नूक्तं प्राक्” प्रस्तावनायाम् ।] राजेति । ‘अपदेशेन’ व्याजेन (‘अपदेशः पुमान् लक्ष्ये निमित्त-व्याजयोरपि’ इति विश्व.) ‘सकृत्’ एकवार (‘सकृत् सहंकारयोः’ इत्यजय । ‘एकस्य सकृत्’ (५।४।१९) इति गुच्, एक-शब्द-स्थाने सकृत् आदेशश्च) । (अत्र तापनं नाम प्रतिमुखसन्धेरङ्गम् । ‘उपायादर्शनं यत्तु तापनं नाम तद्-भवेत्’ इति दर्पण-लक्षणात्) । **विदूषक इति ।** ‘अम्माक’ राजग्राह्य ‘नीवारम्य पाण्ड-भागम् उपहरन्तु’ मद्य देहि ‘इति’ छलं कृत्वा प्रविशन्तु इति भावः । राजेति । ‘अन्यं’ ‘भागधेयं’ भागं कृम इति यावत् [“भाग-रूप-नामभ्यां धेयः”, (वा—५।४।२५) , ‘भागधेयः करो वाळि.’ इत्यमरः] ‘निर्वपन्ति’ प्रददति, यो रत्नाणां राश्यान् समूहान् ‘अपि विहाय’ परित्यज्य ‘अभिनन्द्यते’ सादरं गृह्यते । तेन त्वयोक्तः व्याजः न युक्तः । वक्ष्यमाण-श्लोके तदेव प्रतिपादयति । **यदिति ।** (‘नृपाणां’ मादृशानां ‘वर्णभ्यो’ ब्राह्मणादिभ्यः (‘वर्णं’ स्वर्णं व्रते स्तुती । रूपे द्विजादौ शुक्लादौ कुशायां मक्षरे गुणे । भेदे गीति-क्रमे चित्रे गणमालः विशेषयां । अङ्गरागे च वर्णं तु कुङ्कुमे—इति हैमः) । ‘यत् धनं’ भागधेय-रूपं वित्तम् उनिष्ठान् लभ्यते “तत् क्षयि” चौरादिना नश्वरम् फलफल्गमित्यर्थः । ‘आरण्यका’ वनेवासिनः नपस्विनः ‘नः’ अम्मभ्यम् ‘अक्षय्य हि’ चौरादिना अनश्वरम् ‘तपसः षट् षष्ठः’ भागः तपःपङ्कभागः (वृत्ति-विषये संख्या-शब्दस्य पूरणा-र्थत्वम् ज्ञेयम्) तम्, अप्रत्यक्ष-भावेन ‘ददति’ । तपसः प्राधान्य-प्रतिपादनात् व्यतिरेकालङ्कारः । ‘चिन्त्य’ इत्यादिना एतदन्तेन विलासो नामाङ्गमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं तु—“समीहा रतिभोगार्था विलास इति कथ्यते” । अपिच मूर्ख इत्यनेन प्रत्यक्ष-निष्ठुरोक्तेः वज्रं नाम प्रतिमुखसन्धेरङ्गम् । “प्रत्यक्ष-निष्ठुरं वज्रम्” इति दर्पण-लक्षणात् । श्लोकोवृत्तम्) ॥१३॥

72n.—1. गृहीत-पाथेयः—पथि साधुः इति पथिन् + ठञ् (‘पथ्य् अतिथि-वसति-स्वपने ठञ्’—4. 4. 104) = पाथेयः—Viaticum. The jester means to say—Like an intenerant you must have some provision for your journey (*of love*) i.e. in order to progress in your love affairs, you must not damp your ardour but you should again visit the penance-grove. Note that Vidū. is characteristically **thinking of etables**. (*Vide* 222n. 7.—*end.*) Cf. ‘ Traverse, go provide thy money’ —Othello. I. 3. चिन्तय तावत् &c.—Cf. “चिन्तय तावदुपायं यथा मे* सालविका प्रत्यक्षदर्शनाभवतीति”—*Māla. I*; Act III—Text. after Śl. II. 2. नीवार-षष्ठ-भागम्—(19n. 1). The jester refers to the king’s practice of taking **one-sixth** of the produce such as rice, fruits &c. Read—“पञ्चाशत्भागः आदेयः राज्ञा पशु-हिरण्ययोः । धान्याना-मष्टमो भागः, षष्ठो द्वादश एव वा ॥ आददीताथ षड्भागं दू-माम-मधु-सर्पिषाम् । गन्धौषधि-रमानाञ्च पुष्प-मूल-फलस्य च ॥ पत्र-शाक-नृणानां च चर्मणां वैदलस्य च । भूम्यग्राताञ्च भाण्डानां सर्वस्याश्ममयस्य च”—*MS. I II. 130—33*; *Ra. I. 8*; *XI II. 65*. By ‘षष्ठाष्टमाभ्यां च’—(5. 3. 50) ‘अ’ and ‘अन्’ come after ‘षष्ठ’ in the sense of ‘भाग’ giving the forms ‘षाष्ठ’ and ‘षष्ठ’, hence ‘षष्ठ’ is here **भागवाचक**, and **not** (पूरणवाचक), so षष्ठी समाम् is not barred by ‘न पूरण-गुण-सुहितार्थ-सद्’—&c. (2. 2. 11). अस्माकम्—Optionally रया by ‘गुणकर्मणि वेद्यते’—*Vārt. 623*. Cf. ‘नेना अश्वस्य स्नुघ्नस्य स्नुघ्नम् वा’ । 3. अन्यमेव भागधेयम्—The King reminds the jester that he, though he may be dying of want, cannot have any tax from a श्रोत्रिय—‘म्रियमाणोऽपि आददीत न राजा । श्रोत्रियात् कर्म’—*MS. I I. 133*. But they pay tax in another way i.e. the **sixth part of the merit arising from** ‘तपस्या’ । ‘भागधेय’ meaning ‘tax’ is *masculine*, but meaning ‘luck’ is *neuter*. Cf. ‘भागधेयं मतं भाये. भाग-प्रत्यययोः पुमान्’—*Medini. 4*. निर्वपन्ति = निर् + वप् + अन्ति । क्त उक्तः । 5. उत्तिष्ठ—Arises, accrues, and **not** ‘to get up’, still no Atmp. by ‘उदोऽनुर्ध्व-कर्मणि’(1. 3. 24), which is barred by—‘ईहायाम् इति वक्तव्यम्’—(*Vārt. 2691*). i. e. ‘उत् + स्था’ must mean ईहा (चेष्टा) । Read ‘नेह । ग्रामात् शतम् उत्तिष्ठति’—*SK. ‘इच्छा-पूर्विका चेष्टा (ईहा) । सा च ग्रामाच्छतम् इत्यत्र नास्ति’—T.*

—A hundred is yielded by the village i. e. the income (धनम्) is hundred. 6. क्षयि-क्षि-नि शीलार्थे ('जि-दृ-नि-विधी-ण्-वमाऽज्य-वा-स्यम-पिभ्-प्रनुभ्यश्च -3. 2.157.) -Perishable 7 तपःषड्-भागमक्षय्यं—A protecting king is entitled to have one-sixth of everything gained by anybody whosoever. Cf. "तपो रक्षन् गतिः प्रोभ्यस्तस्मिन्नेभ्यश्च सम्पदः * वनेरपि षडंश-भाक्"—*Ru. XI III. 65.* सर्वता धर्मषड्-भागो राज्ञो भवति रक्षन् । अधर्मादपि षड्भागो भवत्यस्य हरश्चा ॥ यदर्थात् यद्गते यद्ददाति यदर्चति । तस्य षड्भाग-भाग् राजा नम्यन् भवति रक्षणात् —*MS VIII. 304-5 ; Mahā-Sānti. 68. 27.* Now पट् being 'संख्यावाचक', can only enter into कर्मभाष्य समास by 'दिक्-सम्ये सजायाम्' - (2. 1. 50) when it is a संज्ञाशब्द (appellative), which is not the case here. According to *BhD*, in cases like "एकाह", 'द्वि-द्वये' 'त्रि-भाग' &c पञ्च 'द्वि-त्रि' &c. mean by लक्षणा—'प्रथम' 'द्वितीय' 'तृतीय' &c. respectively, hence they no longer being संख्या-वाचक the rule to question is of no application. 'त्रि' (तृतीया) योवनास्या दया सप्त येनाम उचि-त्रिदश । त्रि—शब्दस्य तृतीयार्थता त्रि-भागवत् (त्रि-भाग येनाम त्रिदशम् व प्रथम — *Ku. V. 5.*)—*BhD.* 8. अक्षय्यम्—क्षेतुम् शक्यम् उचि-क्षि यत् कर्मणि निपातने शक्यम्—Imperishable—('क्षय्य-ज्या नक्त्याय -6. 1. 61), (226 n 11). Otherwise the forms are 'जेयम्' (fit to be conquered), 'क्षेयम्'—(fit to be destroyed)—('अहं कृत्य-नृचञ्च' 3. 3. 169) आरण्यकाः—(52n. 2.) Besides "sages", आरण्यक may mean 'व्याध' also, so 'विशेषे अविशेषाख्य-वोषः' ।

Text :—(नेपथ्ये) सिद्धायो^१ स्वः ।

(In the green room) Oh joy ! we have succeeded¹ in our object¹.

राजा—(कण दत्त्वा) अये, धीर-प्रशान्त-स्वरं स्तर्पास्वभि भंक्षितव्यम् ।

King—(Listening) Hark ! with this deep and tranquil voices hermits must be there.

(प्रविश्य) दोवारिकः—जेदु जेदु भट्टा । एदे दुवे ईसि-कुमारआ पड़िहार-भूमि उबट्ठिदा ।

[जयतु जयतु भर्ता । एतो द्वौ श्रुपि-कुमारकौ प्रतिहारभूमिम् उपगम्यताम्] ।

(Entering) Warder—Victory to our Lord. Here are arrived two hermit-boys at the gate-way.²

राजा—तेन हि अविलम्बितं प्रवेशय तो ।

King --Then introduce them immediately.

दौनारिकः—एसो पवेसेमि (एष प्रवेशयामि) । (निष्क्रम्य ऋषि-कुमारकाभ्यां सह प्रविश्य) इदो इदो भवन्ता (इतदतो भवन्तो) ।

Warder --Here I am introducing *(them)*. (*Exit and re-entering with two hermits*). This way, Holy Sirs, this way.

नेपथ्य इति । 'हन्त' इति हर्षे । ('हन्त हर्षेऽनुकम्पायां वाक्यागम्भ-विषादयोः' इत्यमरः) । 'मिद्वार्यो' सफलप्रयोजनो आवां 'स्व.' भवावः । राजेति । 'अये' इति सम्भ्रमे । ('अये क्रोधे विषादे च सम्भ्रमे स्मरणेऽपि' इति मेदिनी) । 'धीराः' ग्रामन्त्रा गम्भीरा इति नावत् । 'प्रयान्ताः' स्थिराश्च ये 'स्वराः' तैः उपलक्ष्यते । ('इत्यभूत-उक्षणे'—२।३।२१ इति तृतीया) 'तपस्त्रिभिः' (गौरवे यद्भवन्नम्) बोधयाम् । दौनारिक इति । 'प्रतिहारस्य' द्वागम्य भूमिः स्थानं ('भूमिः स्थानं स्थानमात्रे' इति विश्व) ता द्वारदेशमित्यर्थः । ('प्रतिहारो ह्यत्र द्वारं द्वार-याया नृणां पति' इति मेदिनी) । उप-पूर्वक-म्या-धातुरत्र सम्भ्रमे । 'इतदतो' अनेन पथा इति तृतीयान्तानि ।

73n.—1. हन्त- Implies satisfaction, as the hermits find the king inside (*and not away on an hunting excursion*). Cf. 'हन्त जीतो मन्त्रयकेतु'—MR. 2. धीर-प्रशान्त &c.—Because the sound is धीर (deep) and at the same time प्रशान्त (tranquil), so it prognosticates the advent of some hermits. Note that our poet *skillfully* introduces the ascetics as soon as the king utters 'आरण्यकाः' &c. प्रतिहार &c. —Ku. III. 58.

Text :—(उभौ राजानं विलोक्यतः) प्रथमः—अहो दीप्तिमतोऽपि त्रिश्वसनीयता अस्य वपुषः । अत्रोपपन्नमेतदस्मिन् ऋषिकल्पे राजनि ।

कुतः—अध्याक्रान्ता वसति रमुनाप्याश्रमे सर्वभोग्ये

मन्दाकान्ता रक्षा-योगादेयमपि तपः प्रत्यहं सञ्चिनोति ।

(मभनततगण) अस्यापि द्वां स्पृशति वशिनश्चारण-द्वन्द्व-गीतः^१

पुण्यः^१ शब्दो^२ मुनिरिति मुहुः केवलं राज-पूर्वः ॥१४॥

(Both look at the king) First—Oh ! radiant as it is, trust-in-spiring¹ is his form. Or, this is just what should be in a king,

very little inferior to a Rishi. For¹ Lodging² has been taken up by him, too, in an Āśrama, enjoyable by all (people). He, too, accumulates³ penance every day by³ his protection (of his subjects)³, and of him, the controller of (all) passions, too, the hallowed⁶ title of 'Muni' only preceded by the word 'Royal', and chanted⁵ by a pair of minstrels,⁵ constantly touches the heaven. (14))

V. L.—'एतदस्मिन्'—B. N. 'एतत्'—R. V. 'ऋषिभ्यां नातिभिन्ने'—R. V. S. 'ऋषिकल्पे'—B. M. P. Dr. HS.

अहो इति । 'अहो' विस्मये ('अहो ही न विस्मये' इत्यमरः) । 'दीप्ति-मतोऽपि' नेजोयुक्तस्याऽपि 'अस्य' राज्ञः 'वपुष विवस्वमनीयता' अ-भीति-प्रदत्वम् । दिवाकरोपमः दीप्तिमान् जनो दुर्दर्शो भवति । स्निग्ध-दर्शनस्तु प्रायेण प्रस्तरवत् तेजोरहितः परिदृश्यते इति विरुद्ध-धर्मयो समावेशोऽस्मिन् राजनि गुतरा विस्मयकरः, अथवा नैष विस्मयकरः । 'ऋषि-कल्पे' (५।३।६७) मुनि-मदृशे 'राजनि' दुष्यन्ते 'एतत् उपपन्नम्' युक्तम् । अध्येति । 'अमुना दुष्यन्तेन' अपि ऋषिणा इव ब्राह्मणादिभिः 'सर्वे' वर्णे 'भोग्ये उपजीव्ये आश्रयणीये आश्रमे' गृहस्थाश्रमे 'वसति' वासः गृहम् इति यावत् ('वसतिः स्यात् स्त्रिया वासे यामिन्याञ्च निकेतने' इति मेदिनी) 'अध्याक्रान्ता' अवलम्बिता । (मुनिपक्षे 'सर्वे' वटुभि 'भोग्य' अध्ययनार्थम् आश्रयणीये आश्रमे मठे ('आश्रमः ब्रह्मचर्यादी वानप्रस्थे वने मठे' इति मेदिनी), 'रक्षा-योगान्' प्रजा-परिपालनात् 'अयमपि' ऋषिग्वि 'प्रत्यह तप' षष्ठांश-रूप मुकृत 'सञ्चिन्तोति' अर्जयति (तथाचोक्त मनुना—'सर्वत धर्मषड्-भागो राजा भवति रक्षतः') । (मुनिपक्षे, 'रक्षायोगान्' जगद्रक्षार्थं शरीर-रक्षणार्थम् वा । 'योगोऽष्टाङ्गस्त्वभिहितम् 'तपः' चान्द्रायणादि 'सचिन्तोति' करोति) । 'वशिनः' जितेन्द्रियस्य 'अस्यापि' 'ऋषिग्वि' केवलं राजन् इति शब्दः 'पूर्वः' यस्मात् तथाविधः राजर्षिः इत्यर्थः । 'पुण्य' पवित्रः 'मुनिर्गति' शब्दः आख्या, राज-मनिः राजर्षिः इत्याद्युपाधिः इत्यर्थः । 'चारुणयोः' स्तुति-पाठकयोः 'द्वन्द्वेन' स्त्री-पुरुष-युगलेन ('द्वन्द्वं रहस्य कलहे तथा मिथुन-युग्मयो' इति मेदिनी) 'गीतः' मन् 'मुहुः' प्रतिक्षण 'शां' स्वर्गं 'स्मृति' अधिरोहति, अतः सर्वथा अयं राजा मुनिकल्पः । मुनिस्तु ऋषि-रुच्यते, अयन्तु राजर्षिः इति भेदः । (ऋषि-धर्म-प्रदर्शनात् अत्र तुल्ययोगिता-लङ्कारः । तल्लक्षणं यथा—“विवक्षितं गुणोत्कर्षं यत् समीकृत्य कस्याचित् । कीर्तनं स्तुति-निन्दार्थं सा स्मृता तुल्ययोगिता” ॥ व्यतिरेकः श्लेषश्च । अत्र 'अध्या-क्रान्ता—इत्यादीन् बहून् प्रसिद्धान् सामान्य-धर्मान् अनुक्त्वा 'केवलं राजपूर्व'

इत्यनेन विशेषोक्तेः विशेषणं नाम नाट्य-लक्षणमुक्तम् । तल्लक्षणं यथा दर्पणे—
“अर्थान् सिद्धान् बहूनुक्त्वा विशेषोक्तिं विशेषणम्” इति । मन्दाक्रान्ता
वृत्तम्) ॥१४॥

74n.—1. अहो—Implies astonishment on the part of the hermit boys, as they found practically no difference between the king and the sage. But his appearance though imposing, is trust-inspiring (Vide 35n. 6). उपपन्नम् &c.—Cf. ‘उपपन्नमिदं विशेषणं वायोः’—Vik. ‘नैतत् त्वयि उपपद्यते’—Gitā II. 3 : Note the use of उमी in राजनि with it. 2. ऋषिकल्पे—Almost equal to a ऋषि । Cf. ‘कुमार-कल्पं एष्यते कुमारम्’—*Ra. V. 36 ; BC. II. 18 ; BK. I. Duṣyanta* is a राजर्षि, so one degree below a ‘Rishi’. (Vide Rām. I. 57. 5 ; 63 2 ; 19 ; 65 18. so कल्प—5. 3. 67.). 3. आश्रमे—Refers to (i) तपोवन (ऋषिपक्षे) । (ii) गृहस्थाश्रम (राजपक्षे) । वसति—Residence. Cf. “कमलवर्मनि”—Śak. V. 1 ; “वर्मान् चक्रे”—PA. & MD. I. 8 ; 35. सर्वभोग्ये - (i) Which is the resort of all students. (ii) which is the resort of three other आश्रमसु i. e. in which one can do good to all people of the other three Āśramas —“यथा वायं समाश्रित्य वर्तन्ते सर्वजन्तवः । तथागृहस्थमाश्रित्य वर्तन्ते सर्व आश्रमाः” —MS. III. 71 : “यथा नदीनदा सर्वे सागरं यान्ति सम्यग् । तथैवाश्रमिण सर्वे गृहस्थे यान्ति सम्यग्निम्”—*Ibid. VI. 90. “काला हायं संक्रमितुं द्वितीयं सर्वोपकार-क्षममाश्रमं ते” —Ra. V. 10. This is the first point of resemblance with a sage. 5. रक्षा-योगाद्—योग-प्रयोग—(application) in the case of the king : “योगं अपूर्वार्थसंप्राप्तौ सङ्गति-ध्यान-युक्तिषु । वपुः स्थैर्यं प्रयोगे च विष्कम्भादिषु भेषजे” इति मेदिनी । i. e. by his engagement in protection : or explain योग (when final in a compound) as ‘on account of,’ i. e. on account of his protection (of his subjects). Cf. ‘स प्रीति-योगात्—*Ku. VII. 55. ‘सन्निय-योगात्’—Ra. VII. 3 ; The king is the owner of a sixth part of तपः (merit)—(72n. 7). In the case of मुनि, रक्षा -जगद्रक्षा, शरीररक्षा—Preservation of his body or safety of the world. This is the second point of similarity. 6. वीक्षणः—**

The sages are surely the controller of passions (*Gītā* II 56), so was the king, besides he was also to control the vicious propensities of the wicked (*Ra* VI 39, Act V 8 *infra*) This is the **third point** of similarity, 2 चारण-द्वन्द्व—Celestial choristers—(a kind of गन्धर्व whose duty was to amuse the denizens of heaven by panegyrics) 'गन्धर्वाणां तना आन पन्न शनयानना । देवानां गायनास्ते चारणाः स्तुति-पाठकाः ।' इति वृत्तो विकट-नर्तकैः । मर्मज्ञ सर्वगणेश चतुरश्चारणो मतः ॥ १६ ॥ द्वन्द्व—द्वौ द्वौ इति द्वन्द्वम्, 'द्वि' is doubled and the form is obtained by निपातन, द्वन्द्व रहस्य-मर्यादावचन-व्यतश्चमण-यज्ञपात्र-प्रयागाजभिव्यक्तिपु'—(8. 1 15) इति साध—*BhD* द्वि शब्दस्य द्विवचन पूर्वपदस्य अम्भावा अत्वम् उत्तरपदस्य नपुंसकत्वं च निपात्यते *BD* It is also masculine, Cf चार्थे द्वन्द्वः—(2 2 29) 3 केवल राज-पूर्व. *Dusvanta* was a ऋषि in toto only it was preceded by the term राजन् (i.e. a राजर्षि)। This is the **only point** of difference. In *Ra* II 38 *Dihpa* is addressed as 'राज्याश्रम-मुनि ।' Cf प्रपञ्च ३ मुनि राज्ये राज्याश्रम-मुनि मुनि । ॥

Text द्वितीय—गौतम, अयं स बलभित्तखो दुःश्रान्तः ?

Second Hermit Gautama is this *Dusvanta* the friend of the slayer of Bala ?

प्रथम—अथ किम् । First Hermit Yes

द्वितीय.—तेन हि—

नन्तश्चित्रं यदयमुदधि-द्व्यास सीमा धर्गित्रीम्
मन्दाक्रान्ता^१ एक^२ कृत्स्ना नगर-परिध-प्राशु-बाहु भुनक्ति ।
(मभनगगयय, आशसन्ते समितिषु^३ सुरा. सक्त-वेरा हि दैत्यैर्
मभनतनगग) अस्याधिजये धनुषि विजयं पोरूहते च वज्रे ॥ १५ ॥

Second Hermit—Well then it is no wonder¹, that this one, with² arms long as the (iron) bar of the city-gate, alone³ rules the whole earth⁴ with⁵ the ocean for it is murky bound. For when hostilities⁶ are commenced⁷ with the demons, the gods expect⁸ victory in battles⁹ from his braced bow as much as from the thunderbolt of Indra¹⁰ (15) }

V. L. 'समितिप सुरा' B V M. 'सुर्युवनय'—R. S. ० 'समि-
तय'—Dr 'वद्धमेरा R V. Dr 'सक्तवरा'— B M HS P.

द्वितीय इति । 'वत् तदाभ्यम् अमुं भिन्नवान् इति वल्लभित् ['सत्-मु-
द्रिप-इत्'—एत्यादिनातिवृत् (३।५।६१)] तस्य सखा (समासान्त टच्-५।४।९.१) ।
अत्र सखा प्रथम व्याख्येते ('वचाराति शक्तिपति' उत्थमर) । द्वितीय इति ।
'ति हि' दृश्यन्त-येनैव हेतुना । ननदिति । (नगरस्य लक्षणया नगर-द्वारस्य
(श्वेतो जलान्त-देव्य श्वनितम्) । 'पाठ्य' अर्ग्य (परिधि योगभेदेऽर्ग्यविशेषे-
मत् प्रातः) ज्ञान मदिनी) स उव 'पाय दीर्घा' (दीर्घ प्राय विहालञ्च' इति
नन-अद) आह' मय्य स जातरं पंचादृग्यर्थ 'अयम् दृश्यन्त 'एक' केवल
प्रातःकी पंच-आहा समनारण उत्थय । (एकोऽपाथ प्रधाने च प्रथमे केवले तथा ।
सासत्तणे गतान् रीप मय्याया च प्रयज्यते इति ॥) उदधि' समुद्र इव 'ध्यामा'
म' लक्षणा नना सान्नाम स' नादशी वृत्ता सकला श्रन्त्री' पृथिवी
मनोति त' र्ग्य [भ' सासत्तणे (५।२।२०) इति परम्पेपदम्] इति 'यद् एतद्
न नना त' प' सासत्तम् (उदधि-सास-मीभाम उयन्त एकदेशेऽपि तत्समवात्
त' सत्तम् 'त' सत्तम् अतो नाधिक-पदता-दोषः) कुत इति हेतुमाह । 'हि'
मस्मा । हेतु हेतुमरे 'सक्त प्रसक्त प्रवृत्तम् ज्ञान यावत् वैर शत्रुता येपा
पादना सुरा इव समान्य सगराये मक्षेण इति यावत् (समिति सपराये
म्यातनभा न समानता ज्ञान मदिनी) अत्र दृश्यन्त-य अधिश्ये मज्जे
आरापित गणे ज्ञान तात् । 'तनपि ताप ['तनपि तापे निवेजनादशमाया घनुपि
एव प्राधान्य सासत्तम्) पृथक्त्व-पदता उदम् इति पाठ्यन्तम् ऐन्द्र तस्मिन्
'वज्रे विजय मन्त्रे जगत् 'प' प' स' सासत्तम् उत्थितम् । (अत्र पूर्वार्थे नगर-
परिधि-प्राथ सासत्तम् ज्ञानेन भ' स' तन म' शत्रुता इति कारणे वक्तव्ये.
समस्तार्थी ज्ञान-प्राथ सासत्तम् इति पर्यायोक्ताऽऽद्वार । वृत्त्यनुप्रासः ।
हि-सासत्तम् हेतु हेतु उपादानात् काव्यलिङ्गम् । नगरेत्यादिविशेषणे लुप्तोपमा च ।
'वत् सत्तम् दृश्यता समी चतन्तात् समुच्चयाज्जकार' इति यत् राघवभट्टपादै
स्तम्, तत्त । तस्मिन् अप्राप्त्यभिप्रायापि वज्रस्य 'तन सासादश्याय सुराणा
विजयाशमन विषय-व रूपे-धर्मस्यात्पादनात् दीपाकालंकारः । नगरपदेन नगर-
द्वारे लक्षणा-करणात् तन च लक्षिप्रयाजनाभात् । नैयार्थत्व-दोषः । स च 'एक'
कृत्वातामवति नगर-द्वार-कीलप्रवेष्ट इति पठित्वा समाधेय] । पुन 'ध्याम'-
शब्द मगम्नावी-पालन प्रति न वि-चित् उपकुत्त अत अपुष्टार्थत्व-दोषः ।
'उदधि-प्राप्त मोमाम्' इति पाठेन तस्य समाधानम् इति सिद्धान्तवागीशपादा ।
'अध्याकान्ता इत्यादिना एतदन्तेन राज प्रशमनात् 'पुष्प' नाम प्रतिमुखसन्धेरङ्गम्

उपक्षिप्तम् ।' तथाचोक्तं दर्पणे—“पुष्पं विशेषवचनं मतम्” इति । मन्दाक्रान्ता वृत्तम् ॥१५॥

75n.—1. बलभित्—The slayer of the demon Bala i. e. Indra. (Cf. “बलभित्तिव ध्रुवं वभाषे”—BC. X. 41. ‘बलारे’—MK. X. 46). The word बल occurs in the RV. (II. 11. 20). Read “If we now compare the Indian narrative with the records of cunform inscriptions, there can scarcely remain a doubt that the Bala of the Rgveda was the Belus or Bel of the inscriptions—that the lofty capital of Bala, in the Rgveda, was the lofty citadel of Bel in the inscriptions”—Aryan Witness, P 61. **चित्रम्** Cf. ‘चित्र वधिरो नाम व्याकरणमध्येष्यते’—SK.; Ra. V. 33 ; (95n. 4) **2 उदधि-श्याम—**उदक + धा -कि अधिकरणे (‘कर्मण्यधिकरणे च’—3 3 93) उदोध । उदक --‘उद’ when ‘धि’ follows, by ‘पिप-वास-वाहन-धिय च’—(6. 3. 58). श्यामासीमा - श्यामसीमा—Blue boundary. The base is either ‘सीमन्’ or ‘सीमा’ with डाप् (‘डाबुभाभ्याम् अन्यतरस्याम्’—4.1 13) “श्याम शब्द समन्त-धर्म्मी-पालन प्रति न किञ्चिदुपकुरुत, उति ‘विलोक्य वितते व्योम्नि विध मन्त्र रूपं प्रिये’ इति दर्पणोदाहरणवत् अपुष्टार्यत्वदोषः” (Com) HS. धर्म्मेन उति धृ + इत् कर्त्तरि (उ-622) ङीष् (पिद्गौरादिभ्यश्च’—4.1 144) धर्म्मी Earth—Lit. the supporter of all ; this (supporter of all) is again supported (भुनक्ति) by the king, hence the Propriety of the word **3. एकः** (singly) कृत्स्नां &c Cf. ‘म बला-वप्र-बलया परिग्राह्य-मायगम् । अनन्य-श्यामनामुर्वी दशामैकपुर्गमिव’—Ra. I 30 . ‘म कृन्ना पृथिवी शुद्धक्ते’—MS. VII. 148 **4 नगर-परिध** &c (54n. 1) परि-हन् अप् करणे परिधः (iron) bar of the (city-gate) ; ‘हन्’ - ‘घ’ by ‘परौ घ’—(3 3 84) ; optionally—‘पलिघ’ by ‘परिश्च घाङ्ङ्यो’ - (8. 2. 22). Cf ‘भुवमेकवीर गुण-मल-दीर्घभृजो वृभोज’ Ra. XVIII. 4 ; XII 73. ‘गुरु-परिघ-कपाट-मवृत्ता BC 1 82 ; ‘परिघा-यत-बाहवः’—Rām. III. V. 16 ; MM. VIII. 10 ; Ra. III. 34. ‘परिघ-गुरुभि. दोभिः’—Māla. IV. A warrior’s strength is measured by his capacity in wielding a bow for which long arm and muscular strength are of primary importance. **भुनक्ति** (Protects)—Cf. Ra. IV. 4 ; VIII.

7. 5. आशंसन्ते—Hope for. 'आ+शम्' implying wish ('आङ्शसि इच्छायाम्') is आत्मनेपदी । Cf. 'स्वकार्य-मिदं पुनराशंसं'—*Ra.* III. 57. 'संग्राम चाशंसिरे'—*BK.* XIV. 70. 'मनोऽथाय नाशमे'—*Śak.* VII. 13. 'तदा नाशंसे विजयाय मञ्जय'—*Mahā.* 'इत्याशंसंसे कर्णैरबाह्यैः'—*Ra.* *qtd R.* To mean 'to tell it is *Prmp.* Vide *Ku.* III. 14. 6. समितिषु—समयन्ति अस्याम् इति सम् । इ । क्तिन् अधिकरणे (3. 3. 94)—समितिः—That in which the soldiers proceed in a line, i.e. a battle. (समुद्रोन्मिता) मृगा एषाम् इति मृगा अर्ग आदित्वान् अच् मृगाः । The gods are so called owing to their addiction to liquor. *Raghu-nātha* quotes from the *Rām.* "मृगा-परिग्रहान् देवा मृगास्या इति विश्रुता " 'मृगा.' is better than 'मृग-युवतयः' as it is quite unnatural on the part of the ascetics to think of the celestial females. Besides enmity exists between the demons and the gods (and not the मुर्यवन्ति) । सक्त-वराः—'When hostilities are commenced'—thus the epithet is very significant as it is indicative of the imminent cause of 'आशमा' । Cf. 'उपस्थित-संपरायः' (next). 7. अस्याधिज्ये धनुषि&c—'अस्य धनुषि' is purposely put before 'पौरुहूते वज्रं' for the extolment of the glory of the king and also to show that the gods had greater confidence in his bow than in the thunderbolt of Indra.—(R). Cf. निदधे विजयायमा उचापे मीना न लक्ष्मणे—*Ra.* *Att.* 44 "उपस्थित-संपरायो महेन्द्रांश्च मध्यमलांकात् सवहुमानमानाभ्य तमेव विजयसेनामुखे नियुङ्क्ते"—*Ik.* I ; *Śak.* II. 3 ; *II.* 26. पौरुहूते—'पुरु' प्रचुम् 'हूतम्' आह्वानम् यज्ञेष् अम्य, यद्वा 'पुरुणि' बहूनि 'हूतानि' नामानि अम्य इति पुरुहूतः—One who is often invoked (in sacrifices), or one who has various names. Next अण् । अधिकरणे सप्तमी or अनादरे सप्तमी । Cf. 'दिवोऽपि वज्राऽऽयुध-भूषणाया हणीयते वीरवती न भूमिः'—*BK.* II. 38, *Rām.* I. 13.63. The figure is दीपक (Ś) and not समुच्चय (R), according to whom the desire of the Gods for king's victory ultimately brings victory to बलभित् । (Vide Com.)

Text :—उभौ (उपगम्य)—विजयस्व राजन् ।

Both (*Approaching*)—Be victorious, O King.

राजा (आसनात् उत्थाय)—अभिवाद्ये भवन्तौ ।

King (*Rising from his seat*)—I salute you both.

उभौ—स्वस्ति भवते । (फलानि उपहरतः)

Both—Hail to Your Highness. (*They present fruits*).

राजा (सप्रणामं परिगृह्य)—आज्ञामिच्छामि ।

King (*Accepting them with a bow*)—I wish for a command.

उभौ—विदितो भवानाश्रमसदा'मिहरथः । तेन भवन्तं प्रार्थयन्ते—

Both—Your Highness is known to the denizens¹ of the hermitage¹ as being here ; (*they*) therefore request Your Honour --

राजा—किमाज्ञापयन्ति ? King What do (*they*) command ?

उभौ—तत्रभवतः कण्वस्य महर्षेरसान्निध्यात्² रक्षांसि न इष्टि-विघ्नमुत्पादयन्ति । तत् कतिपय-रात्रं सारथि-द्वितीयेन³ भवता सनाथीक्रियता⁴ माश्रम इति ।

Both—Because² of the absence² of His Holiness, the great sage Kapva, the fiends are creating disturbance to our sacrifices. So for a few nights, let the hermitage be¹ made to have a lord¹ by Your Honour with your³ charioteer as your second⁴.

राजा—अनुगृहीतोऽस्मि । King I am (*much*) favoured.

V. L. —'आज्ञामिच्छामि' - B. M. V. राजाऽयमुन्मिच्छामि R. S.

उभाविति । 'स्वस्ति' मङ्गलं भवते । ('नमः स्वस्ति'—२।३।१६ इति श्रुत्योः) 'उपहरतः' प्रयच्छन् । रिचन-टप्तेन गतदशनम्निषिद्धम् इति स्मरणात् । उभाविति 'इहस्थः' अत्राश्रमे स्थितः । आश्रमे गोदन्ति 'आश्रम-गद' (३।२।६१) तपोवन-निवागिनः, तेषाम् 'विदितः' परिज्ञातः । ('वनस्य च वनमाने' इति कर्त्तरि षष्ठी) । उभाविति । 'तत्रभवतः' पूजनीयस्य, गोरग्वितस्य ('गोरग्वित स्ववार्थमिश्वा इन्धाध्या मन्त्रभवन्मुखा' इति त्रिकाण्डशेषः) मन्त्रिधिः एव 'मन्त्रिध्यम्' समीपस्थितिः । ('क्वचित् स्वाश्रिताः प्रकृतिनः लिङ्गवचनानि अतिवर्तन्ते' इति वामन । अतः क्लीबत्वम्) 'न सान्निध्यात्' कण्वस्य श्रमसमीप-स्थितत्वात् । 'उट्टेः' (६।१।१५) यज्ञस्य 'विघ्नं' व्याघातम् । 'सारथिः द्वितीयः' यस्य तेन सारथिमात्र-सहायेन । 'कतिपय-रात्रं' ('कालाञ्जनोऽग्न्यन्तर्गमणे'—२।३।५ इति श्रुत्या) । असनाथः सनाथः क्रियताम् इति 'गन्ताथीक्रियताम्' । अत्राश्रमे एव अवस्थाय राक्षसा दूरीक्रियन्ताम् । अत्र 'उपन्यासः' नाम प्रतिमुख-सन्धेरङ्गम् उपक्षिप्तम् । तथा-चोक्तं दक्षणे—"उपन्यासः प्रमादनम्" इति) ।

76n. -1. फलानि &c Because a king should not be approached with empty hands— “रिक्त-पाणिस्तु न पश्येत् राजानं देवता गुहम् । नैमित्तिकञ्च वैद्यञ्च फलेन फल्मादिभ्येत्” *qtd N Cf* ‘यायावग’ पुष्प-फलेन बान्धे’—*BK II 20* “हैयद्ग्वीनपादाय घोषवृद्धान उपस्थितान *Ra I 45, VII 32*’ अग्नि-पाणिना तत्रभवती द्रष्टव्या तत् वीत्रपुत्रेण प्रोक्षतुभिच्छामीनि *Mala. III 2* प्रार्थयन्ते—‘प्रार्थयन्ते आश्रम-मद इति त्रिभक्ति-विपरिणामेन सन्नयत’ *R* i.e. the Nominative ‘आश्रम-मद’ is obtained from ‘आश्रम-मदाम’ by विभक्ति-विपरिणाम । विदित—*Ra V 39 3* आज्ञापयन्ति—(79n 1) The sages use the word ‘प्रार्थयन्ते’ (*request*) but the king hence corrects it by substitution ‘आज्ञापयन्ति’ (*what do they command*) Here and in *Vik II*. This sort of interruption bespeaks great **humility** on the part of the king. 4 कण्वस्य महर्षेः &c Shows that the fiends were afraid of the great spiritual power of the sage. Hence his (the sage’s) (रात्रि-रात्रि) is doubly advantageous to both the denizens of the knave. The sage is an incapable doer, he like to use their (the fiends’) (रात्रि-रात्रि) the goblins बर्हस्य तपञ्चैव दुश्चर रात्रि रात्रि तन्मा-रात्रि न भुञ्चाम समर्था अपि गच्छन्त *Ram. I* सम् नि या त्रि मात्र (उपसर्ग प्राप्ति ३५१२ सर्वत्रात्र तन्मात्रात्रात् । मानि सम् । २५१२५ पन्ना रात्रि अमुन जगदात्रे (उ १३६ गच्छामि (भागादोपापान् ५४७४) । उक्त अनप्रा रात्रि तन् कितन् रात्रे (३ ५०३) इष्टि *Saṁhitā* ३ उ ६५ मात्र त्रिग्यजादीनां किति- (६ १ १२) इष्टि *deprea* is इप् कितन् means *desire* Cf. “इष्टिर्मतार्शभलायेऽपि सग्रहज्जात्र-यागया *Madhu* नि हन् क करणे (‘घञाय क विधानम्—*Iant 3 3 ५६*) विधत्—(51n 10). 5 कतिपय रात्रि-समाप्तान् अत्र comes after रात्रि by the Special Sūtra ‘अच्’ got by यागविभाग of अच् प्रत्यय-पूर्वात् सामलोभन (5 4 १५) ‘अच्’ इति यागादिभागात् पूर्वस्मिन् सूत्रं श्रुत्वा दार्घ्यरात्रि, वर्षारात्रि—*Prabḥā. SA 943* But *BM* differs अस्तुतस्तु योगविभागस्य भाष्ये अवर्शनात् पृषादरादिवाद् एव उचितम् । The word is singular and is expressive of an aggregate. Now as ‘कतिपय’ is not a numeral (‘कतिपय-शब्दो न संख्या’—*VM*) so ‘अह सर्वत्र देश सम्यान् पुण्याच्च रात्रे.’

—(5. 4. 87), or 'संख्यापूर्वं रात्रं क्लीबम्'—*Vārt*—(814), does not apply. **Masculine** by 'रात्राऽह्नाऽह्नाः पुंसि'—(2. 4. 29). Again कतिपय should have been **final** in the समास by 'पोटा-युवति'—(744), but 'समास-विधेरनित्यत्वात् "कतिपयरात्रं सनाथीक्रियताम् आश्रम्" इति । कतिपय-दिनस्यापि हंमा दशार्णाः (PA. & MD. 23) इति च'—*Prabhā. P.* 61 ; *V.S.* 23 6. सारथि-द्वितीयेन—Cf. 'प्रयत-परिग्रह-द्वितीयः'—*Ra. I* 95. मरति अश्वान् इति मृ (अन्तर्भावितण्यर्थः) - घथिन् (उ 531) ; (8n. 2). तेन द्वितीयः—or स द्वितीय. यस्य तेन । This shows that **he alone is more than sufficient** for the situation. Cf. "मेना परिच्छिद स्तस्य त्रयमेवार्थ-साधनम् । शास्त्रेष्वकुण्ठिता-वद्वि मौर्वी धनुषि चातता ॥" —*Ra. I* 19. 'एक. सारथिना सह'—*Rām II.* 31 33 : *Ra IX* 10 सनाथी &c (38n. 1).

Text :—विदूषकः (अपवार्यं)—एस दाणीं भवदो अणुकूलो गलहृत्यो (एष इदानीं भवतोऽणुकूलो गलहस्मन्) ।

Vidūṣaka—Now you are collared (*this way*) to your advantage (*i.e.* now you have a request though difficult, still favourable to you.)

राजा (स्मित कृत्वा)—रंवतक, मद्वचनात् उच्यतां सारथिः सबाणासनं रयमुपस्थापयेति ।

King (Smiling) Rāvatāka, let the charioteer be addressed in my name thus, "Bring (*me*) the chariot with the bow."

दौवारिकः—जं देवो आणवेदि (यदेव आज्ञापयति) । (निष्क्रान्तः)

Warder—As Your Majesty commands. (*Exit*)

उभौ (मद्वर्णम्)—अनुकारिणि पूर्वेषां युक्तरूपमिदं त्वयि ।

श्लोकः आपन्नाऽभय-सत्रेषु दीक्षिताः खलु पौरवाः ॥१६॥

Both (Joyfully)—This is highly becoming you, an emulator of your ancestors. The descendants of Puru, are initiated¹ in the sacrifice² (*vouchsafing*) exemption-from-fear to the distressed¹ (16)

राजा (मद्वर्णाम्)—गच्छतां पुरो भवन्तो । अहमपि अनुपदम् आगत एव ।

King (With a bow)—Be pleased to go ahead. I will just follow straightway.

V. L.—'एष इदानीं भवतोऽणुकूलः गलहस्मन्'—*B. P. Ryder. Dr. HS.*
'एषा इदानीं ते अनुकूला अभ्यर्थना'—*R. V. M. S.*

विदूषक इति । 'अपवार्य'—ऋषिकुमारकौ श्रवणात् वारयित्वा आह । 'गले' प्रसभात् हस्तदानेन यत् प्रेरण स 'गलहस्तः' । तथा च 'एष' अर्थात् इदानीं तव तपोवन-गमनार्थं ऋषिभि र्या प्रार्थना कृता मा यद्यपि राक्षसादिभिः सह विग्रह-युक्तत्वात् 'गलहस्तवत्' अमनोरमा, तथापि शकुन्तला-दर्शनादि-पक्षे "अनुकूलः" कार्यमाधकः सुखावहः सवृत्त इत्याशयः । **राजोक्ति ।** 'स्मितं कृत्वा' पूर्वोक्त-विदूषक-वाक्य-श्रवणात् । 'मद्वचनात्' मद्वचनमवलम्ब्य (इति 'ल्यबलोपे' ५९३ पञ्चमी) । **अनुकारिणीति ।** 'पूर्वेषां' प्राचीनानां पुरुवशीयानाम् 'अनुकारिणि' मदृशे इत्यर्थः । ('तस्य चानुकरोतीति शब्दा मादृश्य-सूचका' इति दण्डी) । 'त्वयि' दुष्यन्ते 'इदं' भय-त्राणाङ्गीकरणम् 'युक्तरूपम्' सुतरां योग्य ('प्रशमाया रूपम्—५।३।६६ इति रूपम्) यत् 'पौरवा' तव पूर्वपुरुषा. 'आपन्नानां' विपद्-युक्तानां ('आपन्नं सविपत्तौ च प्राप्तेऽपि वाच्यलिङ्गकं' इति विश्व-मेदिन्यौ) 'अभय' लक्षणया अभय-दानम् इत्यर्थः । तदेव 'मन्त्राणि' गाना. ('बृहभ्य दीयते यत्र तृप्यन्ति प्राणिनः बहुः । कर्तारो बहवो यत्र तत् सत्रमित्यभिधीयते' इति नीलकण्ठ-धृत-वचनम्) तेषु, विपद्युक्तेभ्यः अभय-दान-स्मरणं यज्ञेषु इत्यर्थः । 'दीक्षिता' व्रतदीक्षा. (इति रूपकम्) । भीतेभ्यः अभयदानं स्वदीयं कुलव्रतं स्वयात् तत् सर्वथा अनुकृतमिति मन्त्रार्थः । ('खलु' यस्मादित्यन्तेन पूर्वार्थं प्रति हेतुत्वात् काव्यलिङ्गमिति । अर्थान्तरन्यासश्च । श्लोको यत्नम्) ॥१६॥ **राजोक्ति ।** 'अनुपदम्' पदस्य पश्चान् इत्यवधीभावः, (२।१।६) भवत्पाद-विन्यासं लक्ष्यकृत्य, अनन्तरमेव इत्यर्थः ('पादव्यासे पादमुद्रा सुप्तिङन्त पद भवेत्' इति क्षीरस्वामी) । 'आगत' ('आदिकर्मणि निष्ठा वक्तव्या' (वा - ३०५२) इति भविष्यदर्थ-द्योतकः क्त-प्रत्ययः) ।

77n.—1. **अपवार्य** जनान्तिक—(35n. 5 ; 170n. 2). **युक्तरूपम्**—(15n. 2). **अनुकूलो** &c.—कूलम् अनुगत इति अनुकूल.—'Towards the bank', hence 'favourable, agreeable as wind, fate, &c.—Apte. **गलहस्तः**—'Seizing by the throat, throttling, collaring'—*Ibid.* Thus गलहस्तः is not something relishable, but one may pocket this sort of insult in a profitable (अनुकूल) circumstance. Here the king is requested to fight against the terrible Rākṣasas—a task which is not very relishable, but our hero will like it, as it gives him an opportunity to re-enter the hermitage and possibly to have his much-coveted interview with his beloved. Thus the task is well termed 'अनुकूल. (profitable) गलहस्तः । "You rather seem to

like being collared this way"—*Ryder* This is the best reading, for this humorous way of putting things is quite befitting a joker. Cf. 'अनुकूल-पाणिनाम्'—(253n 1) 2 स्मितं कृत्वा The previous jolly remark produces smile in the king (*Com*) मद्वचनात्—'नदुच्यताम्—मद्वचनात् * * मिद्वार्द्धक' *MR*, 'उच्यताममद्वचनात् कालाशिक' *Ibid* 3. इदम्—This helping to the distressed 4. आपन्न&c.—द् (of पद्) & त (क्त) न—(8 2 42) Distressed सत्र means a big sacrifice (*Com*) दीक्षिताः—Instituted i.e. devoted themselves wholly to the protection of the distressed 'सत्रा' (अन्यय) means 'with' ('मह') । पुर.—After पूर्व comes जनि in place of उमी in स्वार्थे *Reid*—पञ्चमायनभ्यां दीनान् उच्यते दिग-स्य तादृशं भवति स्वार्थे 'अस्मात्'—यदा स्मरन्त * * अस्मात् पञ्च जनि-पञ्चय'—*BD* By पञ्च धरा वराणां मर्त्य-पुराणां अस्मिन्नेषाम् (२ ३ ३९), 'पूर्व' becomes पुर । स्मरन्त पुर पुरन्तं छान्—*JK* 5 आगत.—Mark the Peculiar use of क्त (क्त) in future sense (*Com*) । *Id* Cf. पुरे तत्पञ्च तना मदस्य ह्येव जनिता *Gita* 19 तदा —* * * मम पुनर्मन्दभागात् पञ्च पञ्च पञ्च साक्षिन् त्वया तस्मिन्नापि स्मरन्तः (दत्ता) । तथैव ह्यस्य भवितुं भवति मया सह अस्या पाणिग्रहण (भविष्यति) उक्तं अतया विन्त्यया मन्त्राणि मे न प्रतिभाति तन् । पुनर्नित्यव्यम् *Rat* Śak. III (end) अनुपदम् *Kt* VII २५ *Ra* VI ५१

Text —उभो—विजयस्व । (निपतन्ता) ।

Both —Be victorious

(*Decunt*)

राजा—माधव्य, अप्यस्मि शकुन्तला-दर्शने कुतूहलम् ।

King Mādhavya, have (you am) curiosity to see Ś kuntalā ?

विदूषकः—पहमं सपरिवाहं आसि । दाणिं रक्खम-वुत्तन्तेण विन्दुबिणावमेसिदो (पयम मयाग्वाहम्) आसीत् । उदानी राक्षम-वृत्तान्तेन विन्द अपि नावरोपित) ।

Vidūsaka—At first it was humil Now by the news of the fiends not even a drop is left

राजा—मा भेषीः । ननु मत्समीपे वर्तिष्यसे ।

King—Don't fear, you shall keep close to me

विदूषकः—एम रक्खमादो रक्खिदोम्हि (एग राक्षमाद्रक्षितोस्मि) ।)

[3. 3. 18]=परिवाहः, [also परीवाहः—6. 3. 122.] 'जलोच्छ्वासाः परिवाहाः'—*AK*—Overflowing (of a tank &c).—*Apte*. The jester means to say that his eagerness for having a sight of Śak. was full to overflowing but now there is not a jot of it left. Cf. 'आनन्द-परिवाहिना चक्षुषा'—*Śak. IV*; 'अहो राग-परिवाहिणी गीति'—*Śak. V*; "पूरोत्पीडेः तडागस्य परिवाह प्रतिक्रिया"—*I C. III 28*; *Ra. I III. 73*; *ŚPB. X. VI. 51*. 2. वतिष्यसे—Optionally 'वन्'स्यसि' by 'वृद्भ्यः स्य-मनोः'—(1. 3. 92).—("लुङ्-प्रत्यये) स्य-प्रत्यये, मन्-प्रत्यये व परे, वृत्-वृधु-स्यन्द-धातुभ्य पर आत्मनेपद-प्रत्ययो वा स्यात्"—*Prabhā*. इट् is barred by 'वृद्भ्यः चतुर्भ्यः'—(7. 2. 59). 3. एष राक्षसात् &c—The jester says so fancying that he is already attacked by the fiends 4. सज्जः—*मज्ज् कर्तरि अच्* (3. 7. 134). सज्ज --Equipped, hence ready. "अथ सज्जः स्यात् मनस्ये मभूते त्रिषु" *Medini* 5. आज्ञप्तिहरः—आज्ञप्ति (ज्ञापने) क्तिन् भावे—(3. 3. 94). आज्ञप्ति—Order; आज्ञप्ति ह् अच् कर्तरि [हरते अनुश्रमने अच्—3. 2. 9.] आज्ञप्तिहर—Courier; "उद्यमनाथे तु, भारं हरति या, सः 'भारहारः' । 'कर्मण्यण्' (३।२।१)"—*Prabhā*. करभकः—It is either a proper name or a camel-man. 6. देवीनाम्—'देवी कृताभिषेकायाम्, इतरामु च भट्टिनी'—*IA* Also 'देवीति महिषी वाच्या राजा पण्डितेन तु । Here it refers to the Queen mother The plural indicates respect. 7. अम्बाभिः मातृभिः । 'नाट्योक्ती 'अम्बा 'माता' इत्यमर । "नाट्योक्ती" इत्यधिकारस्य प्रायिकत्वात् अम्बादीनां केषांचित् अन्यत्रापि प्रयोगः',—*BhD* In Vocative Case the form is 'अम्ब' by 'अम्बार्थनद्यो. ह्रस्वः'—(7. 3. 107), but opinion differs as to the Vocative form of 'जगदम्बा' । According to some it is always 'जगदम्ब' । Cf "जगदम्ब! विचित्रमत्र किम्"—इति शङ्कराचार्य-कृताऽपराध-क्षमापन-स्त्रोत्रम् । "जयजय 'जगदम्ब शिवे'" इति कामाक्ष्यार्या-स्तवम् ॥ According to others—'जगदम्बे', specially if it refers to a woman's name, because 'जगदम्बा' is not a synonym of Mother. 'अम्बार्थकस्य यथा हे अम्ब, हे अल्ल, हे अक्क' ।—*Prabhā* "अम्बार्थानामिति अम्बा-पर्यायाणामित्यर्थः"—*BM*. Also T on 293.

Text :—करभक-जेदु जेदु भट्टा । देवी आणवेदि । आआमिणि चउत्थ-विअहे पुत्त-पिण्ड-पाल्लणे नाम उबवासो भविस्सदि । तहि दीहाउणा अमस्सं अम्हे

सम्भावइदव्य त्ति [जयन्तु जयन्तु भर्ता । देवी आज्ञापयति । आगामिनि
ननुयं-दिवसे पुत्र-पिण्ड पाठना नाम उपवागा भविष्यति । तत्र दीर्घायुषा अवश्य
वयम् सम्भावयितव्या' उति] ।

Kuabnaka Victory to (M) Liege The queen mother bids
me say -On the coming fourth day comes off the fast named
Pura pinda-palana On that day I should (*like*) to be honoured¹
by (my) long lived (son) without fail

राजा—इतस्तपस्वि कार्यम् । इतो गुरु-जनाज्ञा । द्वयमपि अनतिक्रमणीयम् ।
किमत्र प्रतिविधेयम् ।

King He (is) the duty to the hermits to be executed
(and) there (is) the command of my superior Both are invio-
lable What is to be done ?

विदूषक —तमङ्कु विअ अन्तरा चिट्ठु (विशङ्कु ग्विअन्तरा तिठ्ठ) ।

Vidusaka Stay here why leave n like Irsanku

V 1 — पुत्राणां नाम B M पत्तपाणां म R निवृत्त-
पाणां म S पत्तपाणां म A अन्तरा B M P अन्तराले'
R V S

करभक इति । राज्ञः पुत्र-पात्रात् अनेन उक्तं पुत्र-पिण्ड-पालनं (क-
र्णादिगुरुगयाश्च (३१११७ ३००३) उति करणे श्रुत् । युवाराजौ'
(३११६) । उवाच अत्रात्र भावनाभाव (तथाचाक्षन्तम् । उपावृत्तस्य पापेभ्या
प्रमुखासागुणे गतः । उपवासं सर्वज्ञेयं सर्वभाषां विवर्जितं) । राज्ञः अनपत्यतया
पिण्ड-पात्र-भयम् । अत्रात्र एव विद्यमान उपवासस्य आवश्यकत्वम् । अवश्यम्'
निश्चितम् ('तन्म' अवश्यम् निश्चये इयम् उच्यते) सम्भावयितव्या' आगत्य
सम्मानयितव्या । राज्ञेति । द्वयमपि तपस्विनाम् विज्ञ-निवारणं मातुराज्ञा-
य, अनतिक्रमणायम् अलङ्घनीयम् । प्रातिविधेयं प्रतिकर्त्तव्यम् । विदूषक
इति । 'विशङ्कु' उवाच-उवाचभय-राज-पुत्र इव सावा-पृथिव्यो 'अन्तरा'
मध्ये अन्तरीक्षे इति प्रावत् । अन्तरा तिठ्ठ, खलु गत्वा, तपायनं राजधानी वा
परन्तु तयोर्मध्यस्थिते तस्मिन्निवस्याने एव वस्तव्यम् ।

79n. —1. आज्ञापयति—आज्ञा । णिच् लट् ति आज्ञापयति । 'पुक्'
by (7 3. 36, -57n 8) Mark that when a person in a higher
station says something to a person in a lower station 'आज्ञापय' is

used, but when the case is reversed, 'विज्ञापय' is used. (76n. 3). "विदूषकः—किं तत्रभवती आज्ञापयति?" *Mik. II* "गणदामः—भद्रे, विज्ञापयतां देवी परमनिपुणा—&c". *Māla. 1.* 2. पुत्रपिण्ड &c.—The queen mother is fasting so that her son may beget a son, as otherwise the king will not be freed from his debt to his forefathers. Read —"ऋणं देवस्य यागेन. ऋणीणा पाटवर्गणा । सन्तत्या पितृ-लोकानां शोधयित्वापरित्रजेत्" ॥ "ऋणानि शीष्यपाठ्यतनो मोक्षे मनो दधे" ॥ "नूनं मत्त.परं वंश्याः पिण्ड-विच्छेद-दीयन्" &c. *Ra. I* 66 ; *III.* 26 ; *MS. III.* 216 ; *IX.* 132, 136, 140 ; *Y. I.* 159. According to C and K, this ceremony is also known as *Putrarāja* in which various presents including sweetmeats are given to a son B's is the **best reading**, as Dasyanta's childlessness exercises great influence on the *moral elevation* (or *introduction*) of the character in the *Sixth Act*. Cf. 'हृष्टमनु अनपत्यता &c.' *I* 26 & 25. (218n. Remark). It will be interesting to note that "यजुर्वेदिना पिण्ड-अर्द्धा नपुंसकलिङ्गेन प्रयज्यते । तथा— अर्वाभिनाम पिण्ड-अर्द्धमायत्ता इति श्राद्ध-विवेक-भूतपिण्ड-पितृयजीय कात्यायन-वचने पिण्ड-विशेषणे 'एनत् इति नपुंसक-निर्देशान्,—'भायेनैतच्च वै पिण्ड यजदन्त्य पुण्यम्'—इति ऋष्यशृङ्ग-वचनेऽपि तथा दर्शनाच्च । छन्दोगानां पिण्ड-अर्द्ध पुल्लिङ्गेन प्रयज्यते, 'दधेप् मध-मधु मध्वित्यक्षत्तमी-मदन्तः इति जपित्वा त्रीण्यानीं पिण्डान् दद्यात् इति गोर्भिल-सूत्रे 'पिण्डान्' इति पुल्लिङ्ग-निर्देशान्"—*Śrādhā-tattvam.* 3. त्रिशङ्कु —was the king of Ayodhyā, son of पृथु and father of हर्षिचन्द्र । Hewas so named on account of his committing three sinful acts. "पितृश्चापरितोषेण, गुरोर्दोषधी-वधेन च । अप्राश्नितोपयोगाच्च त्रिविधस्ते व्यतिक्रमः ॥ एवं त्रीण्यस्य शङ्कूनि तानि दृष्ट्वा महानपाः । त्रिशङ्कुर्गतिं होवाच त्रिशङ्कुरिति म स्मृतः"—*Vap. Ch.* 87 ; *HV. Ch.* XII. 18-19. He wanted to go to heaven in his mortal coil, by the performance of a sacrifice. ("पच्छेयं म्व-शरीरेण देवतानां परागमिम्"—*Rām.* 57. 12..) Vasiṣṭha refusing to officiate, he approached his sons, who cursed him to be a *Candāla*. Viśvāmitra, however, celebrated the sacrifice for him, but the gods did not take part in it. So he by his own power caused the king to go up. ["पश्य मे तपसो वीर्यं

स्वाजितस्य नरेश्वर । एष त्वा स्वशरीरेण नयामि स्वर्गमोजमा"—*Ibid.* 60. 13 'इव जगाम ऋक्षस्य मुनीना पश्यता तदा"—60 16] But Indra with the other gods said 'Fall, *Trisanku*, fall down'. ['सह नरैः सुरगणैरिदं वचनम् अब्रवीत् । त्रिशङ्का' गच्छ मयस्व नागि स्वर्गकुनालय — 60. 17] *Trisanku* falling down his downfall was arrested by *Viśāmitra* saying 'Stay *Trisanku*, stay there' ['राषमाहास्यन् तीव्र 'निष्ठ निष्ठ ति चाब्रवीत्' ॥ 60, 20] Thence forward that unhappy king remained suspended in the region of the stars

Text —राजा—सत्यमाकुलीभूतोऽस्मि—

कृत्ययो 'भिन्न-देशत्वात्' द्वेधीभवति मे मनः ।
पुनः प्रतिहत शैले श्रुतः श्रुतोवहो यथा ॥१७॥

(17) ॥ १७ ॥ नरे, त्वम् अम्बाभिः पुत्र इति प्रतिगृहीतः । अनो भवान् इति प्रतितिक्ष्य, तस्मिन्कार्य-ग्रन्थनानाम् सामावेद्यं तत्रभवतीनां पुत्र-कृत्यम् अनष्टानुमर्हति ।

King In soto I am embarrassed. Owing to the difference of the places of the two duties¹ my mind is divided in twain, like the current of a burn, struck against a fore-(*lying*) hillock (17) (*Musing*) I find, you have been regarded as a son by my mother. So returning from here (*and*) announcing that my⁴ mind is engrossed with the business of the sages¹, it behoves you to discharge the offices² of a son for Her Highness.

विदूषकः—एष खलु मं रक्षो-भीरुं गणयति ।

[न खलु मा रक्षा-भीरुं गणयसि] ।

Vidūṣaka—You mustn't, indeed, think me as afraid¹ of the demons².

राजा (सम्मितम्)—ओ महाब्राह्मण ! कथमेतत् भवति सम्भाव्यते !

King (*Smiling*)—Oh ! great Brahmin ! how is this possible in thee ?

विदूषकः—जह् राआणुएण गन्तव्वं तह गच्छामि ।

[यथा राजाऽनुजेन गन्तव्यं तथा गच्छामि] ।

Vidūṣaka—But I will go as becomes a king's younger brother.

राजा—ननु तपोवनोपरोधः परिहरणीय इति सर्वाननुयात्रिकान् त्वयैव सह प्रस्थापयामि ।

King—Indeed I shall send² back all my retainers¹ even with you as (all) disturbance to the penance-grove has to be avoided

विदूषकः (सगर्वम्)—तेण हि जुवराओ म्हि दाणिं सवुत्तो
[नेन हि युवराजोऽस्मि इदानीं मवृत्तः] ।

Vidūṣaka (*Strutting*)—Then indeed I have become the hen-apparent

V I — शैले — R V S Ryder Beddian MSS शङ्गे B M
'गच्छामि — R V S गमिष्यामि M B सतावहा R M जवहा —
B.K.S.C अम्बाभि — HS, अम्बया Others

कृत्ययोरिति । कृत्यया सायया तपस्वि-नायय मानकायस्य च उति भावः । ("कृत्यो निद्रिषि कार्यं च कृत्या रिया दिवाकम् उति रभसम् — (२।१। ११०) भिन्न इवक् दश स्थल यथा तथाभावा भिन्नदशन्वस तस्मान् युगपत् राशत्रु प्रदेशे सन्त्यन्वात् मे मन द्वर्धमान मानस पुर अग्रे शले पयन प्रतिहनम् अवराध प्राप्त सान वहति रामा सानावट (२।२।७८) नदी तस्या 'स्रोतावह नद्या सान प्रथा प्रवाह इव अद्वैतद्वय भवान उति द्वर्धमानाव कर्त्तव्य-निर्गर्गणे श्रममयो भवति उति भावः । (वृत्त्यनुप्रास-च्छेकानुप्रासयोः ससृष्टिः । 'स्रोत स्रोत' इति लाटानुप्रासश्च । श्रोता उपमा च । श्लोको घनम्) ॥१७॥ विचिन्त्येति । पुनरिति पुनरुपेण प्रतिगृहीत रवीकृत मतत-मन्-महचरन्वात् इति भावः । 'तपस्विना' तापमानाम् इष्टि-रक्षण-रूपे काय व्यग्रम् आकुल ("अग्रा व्यामक्त आकुले" इत्यमरः) 'मानस' यस्य तादश 'माम् आवेद्य' अम्बायै ज्ञापयित्वा । विदूषक इति । 'रक्षोभ्य भीरू' भयशील [इति सहगुपेति ममास] । तत स्वार्थे कुन्मितायै वा क । विदूषक इति । 'गच्छामि' गमिष्यामि (वर्तमान-सामीप्ये) — [३।३।१३१] । इति भविष्यदर्थे लट् । महाडम्बरेणेति भावः ।

80n — 1. कृत्ययोः— कृ स्यप् ['विभाषा कृवृषा' - 3.1.120] - कृत्यम्, or कृन्-क्यप् ['ऋ दुपधात् चाऽऋपचृते' - 3.1.110] कृत्य — Duty—*BhD* 2. द्वैधीभवति—द्विप्रकारम् उति द्विन धमञ् by [द्वि-अयोश्च धमुञ्]—5.3.45] द्वैधम् । Then स्वार्थे इ by [धमञ्-अन्तात् स्वाथ ङ-दशमम्—*Vārt.* 1991.] Next सत्वर्थ अच्, द्वैधम्—Having two divisions. Cf. "अभिचैद्यं प्रतिष्ठासुरासीत् कार्यं-द्वयाकुलः"—*SPB.* II 1; "बोलाय-

मानेन चेतमा"—Kād P 729 ; "न जाने सन्देह-बोलासबलम्य संविन्"—NC VIII. 48 3. शैले—शिलाना समूह (4 2 37). यद्वा शिला सन्नि अत्र इति शिला +अण् -शैल, नस्मिन् । 'शैलैः' will divide the river-current into several parts So it is rejected Cf "Two inconsistent duties sever my mind with cruel shock As when the current of a river is split upon a rock" *Ryder* For similar idea. Cf 'नद्या इव प्रवाहा विपम-शिखर-द्वन्द्व-स्वलित-रेग । विधित-समागम-मुख-मन-गिरय-स्वन्वर्ण-भवन'—*Lik III* 8 'द्विधा पश्य समद्रकेनान्'—*Ra VIII* 11 The simile is a bit defective as the causes of 'दुर्धीभवन' of 'मनम्' and 'स्वानम्' are different [*i.e.* भिन्न-देशत्वं । शैल-प्रतिहतत्वं । Now see *Ka II* 51 56]—स्रोतोवहः स्नानम् वह् स्विप् वर्त्तर्णि ['क्वप् च 3 2 76] स्रोतोवह (स्रोतोवह in Nom-Singular)—Streamlet (तस्या) । 4 रक्षोभीरुक—Not a case of पञ्चमी-नत्पुरुष by 'पञ्चमी भयेन (2 1 37) Read "भयं दति स्वरूप-ग्रहणम् । न अयंस्य । प्रमाणाऽभावान् । तेन 'वकात् त्रामः इत्यादौ समासः न । कथं तर्हि 'भोगोपरतः' 'ग्राम-निर्गतः' इत्यादिप्रयागा । * 'सुप्सुपा' इत्यनेन वा नदुपपत्तिरिति"—T. 'महाब्राह्मण' (Vide 162n 1) It may be ironical here, but the jester is expected to swell with the title without understanding the irony. भवति -In Your Worship (sarcastic). युवराज—Crown prince ; the reigning prince is 'अधिराज'—*Ra III* 36 5. अस्मि I (Vide 7n. 2). तपोवनोपरोधः The attendants were a bar to the progress of his love affair, so the king very dextrously dispensed with them, under the pretext of disturbance to the hermitage.

Text:—राजा (आत्मगतम्)—वपलो'स्यं वटुः । कदाचिदस्मत्प्रार्थना-मन्तःपुरेभ्यः कथयेत् । भवतु । एनमेवं वक्ष्ये—(विदूषक हन्ते गृहीत्वा, प्रकाशम्) वयस्य, ऋषि-गौरवादाश्रमं गच्छामि । न खलु सत्यमेव तापस-कन्यकायां समाभिलाषः । पश्य—

मुन्दरी - क्व वयं, क्व परोक्ष-मन्मथो मृगशार्वः समवेधितो जनः ।

(समजग, मभरलग) परिहास-विजल्पितं सखे ! परमार्थेन न गृह्यतां वचः) ॥१८॥

(वैतालीय वा)

King (*Aside*)—This (*Brahmin*) chap is a chatter-box* (*vaanvater*).

He might perchance let out my suit to the inmates² of the *sergalio*.³ Well, to him, thus I'll speak ; (*Holding Vidūṣaka by the hand—Aloud*) Friend, I am going to the hermitage (*solely*) out of respect for the ascetics. In sooth, I have got no predilection for the hermit's daughter. Observe—

Where are we and where, is a creature brought up with fawns, and a stranger to (*the influence*) of love. Take not in earnest, my friend, the (*light*) word 'uttered in jest'³ (18)

विदूषकः—अह इं [अथ किम्] । (निष्क्रान्ताः सर्वे) ।

Vidūṣaka—Just so. (*Exeunt Omnes*).

द्वितीयोऽङ्कः

(*End of the Second Act*)

राजैति । अयं वट् 'माणवक' ['वाल्क्यः मानवः यावत् विभागः वटु रित्यपि' इति शब्दगन्तावली) 'चपलः' कञ्चलः वाचात् अल्प-व्यग्रवृत्त्यान् उक्तं भावः । 'कदाचित्' इति सम्भावना-द्योतकः, 'अस्माकं प्रार्थना शकुन्तला-विषये ममाभिलाष 'अन्तःपुरेभ्यः' लक्षणया अन्तःपुर-गन्धर्व-महिषीभ्यः 'तथयेत्' (सम्भावनाया निङ्) । 'वश्ये' (इति वत्त्रिभिर्प्राये आत्मनपदम्) । 'ऋषि-पौरवात्' तत्पत्विष्य भक्तिवशात्, तेषां कर्म सम्पादयितुम् इत्यर्थः । क्वेति । वयं मादशा-विषयाऽऽमक्त-मानसाः नागराः 'क्व' कुत्र वर्तन्ते । 'मृगशायै' हरिणपाने, 'गम' सह 'एधितः' वृद्धिः प्राप्तः, अतएव 'पराश्र' ईन्द्रियाणाम् अगाधं 'मन्मथ' कामचिन्ता ("मन्मथो काम-चिन्तायां कर्पस्थे कुमुतायुधे" इति मेदिनी) यस्य तादृशः काम-कलाञ्जलिभ्रजः 'जनः' शकुन्तला-रूपः 'क्व' कुत्र वर्तते (द्वौ क्व-शब्दौ महदन्तरम् सूचयतः) । अतः प्रणयस्यावकाशः नास्ति इति हृदयम् । हे 'ममे परिहासेन' नर्म-च्छलेन कौतुकेन इति यावत् । ("द्रव-केलि-परिहासाः क्रीडा खेला च नर्मं च" इत्यमरः) 'विजल्पितम्' कथितम् 'क्व' शकुन्तलायाम् अनुरागकथन-रूपं 'परमार्थेन' सत्यरूपेण ('धान्येन धनवान्' इतिवत् अभेदे वर्णने तृतीया) 'न गृह्य' अवगम्यताम् । [पुनरुक्तधवाभासः । वृत्त्यनुप्रासः । काव्यलिङ्गम् पदार्थ-धातुधार्थ-रूपेण । आद्ये अर्धे विषमालङ्कारभेदः, सहोक्तिश्च । वृत्तमेतत्

सुन्दरी (वियोगिनी वा) । राघवभटस्तु एतत् 'बंतालीयम् वृत्तम्' इत्याह । "राजा स्वगतम्" इत्यादिना एतदन्तेन 'संवृत्तिः' नाम मध्यन्तराङ्गमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं यथा—"संवृत्तिः स्वयमुक्तस्य स्वयं प्रच्छादनं भवेत्" । विपर्यय-नाम नाटयलक्षणञ्च—"विचारस्य अन्यथा-भावः मन्देहात्तु विपर्ययः" इति दर्पण-लक्षणात्) ॥१५॥

॥ इति गौतम-श्रीरामेन्द्रमोहनवसु-विरचितायामभिज्ञान-शकुन्तल-टीकायां कुमारसन्तोषिण्यां द्वितीयोऽङ्कः समाप्तः ॥

81n. -1. वटुः—Lit. a boy, youth. Cf. English 'chap or fellow' C. 'निमग्न्य वर पुनर्विवक्षुः स्फुरितोत्तराधरः"—*Ku. V. 83*. Here a Brahmin boy. Cf. "वटवक्षः (वटो, वृक्षः) मया दृष्टः वारि-वारण-मस्तके । तावन्नत्र न गच्छामि यावात् माग्निं न गच्छति"—विदग्ध-मुख-मण्डनम् । 'एषोऽपि म इष्ट-वटुकः'—*MK. I. 1*. 2. कदाचित् (Perhaps)—'कदाचित्' शब्दः सम्भावनां लोतयति"—V Cf. "कदाचित् अनभिमत-स्मर-विकार-दर्शन-मुपितोऽयं यापाभिजा करोति माम् अदृक्कोपाहि मुनिजनस्य" &c.—*Kād. 1st Part*. "कदाचिदमौ वैश्यादस्मान्नालोकापमर्त्येव न च्चतुर्वर्षि पाश्वोऽववृत्ता" &c.—*Ibid. 2nd Part*. अस्मत्-प्रार्थनां—The whole affair of my pursuit after a wild girl. 3. अन्तःपुरेभ्यः—(To the inmates of seraglio) —(4n. 3). हस्ते (गृहीत्वा) Instead of व्या or द्या, 'Locative' is used by विवक्षा । Read "व्याददाने चतुर्थी स्यात्, दर्शने कथनेऽपि च । आदायकण्ठे यागे सप्तमी कर्त्तव्यादये"—*Hari qtd. Sumativijaya under Ra. II. 28* ; "हस्ते गृहीत्वा मारीचं रावणः वाक्यमब्रवीत्"—*Rām. III. 42.13* ; 'आलाने गृह्यते हन्ती'—*MK* ; 'गीतमोहस्ते विसर्जयिष्यामि'—*Śak. III* ; (153n. 4). कन्यकायाम् अभिलाषः—Note the use of सप्तमी with अभि-लप्, स्निह्, etc. —(94n. 4). 4. वक्ष्ये—*Atmp.* because if Vidūṣaka is put off scent, the benefit goes to the King. 5. वयं—Refers to the kings in general who are always accustomed to deal with city-bred beauties, and are thoroughly acquainted with all the arts of fascination. क्व—क्व—(14n. 8) ; *PP. 4. 55. 25, -27*. "क्वायं हरिण इव वनवासनिरतः स्वभाव-मुग्धोजनः क्व च विविधविलास-रस-राशिर्गन्धर्व-राजपुत्री"—*Kād. P. 596*. 6. परोक्ष-अक्षि=इन्द्रिय—(In. 9). "अस्म

इति विग्रहे समासान्त-विधान-सामर्थ्यात् अव्ययीभाव '—SA Next (समासान्त) 'अच्' by GS—'प्रति-पर-समनुभ्योऽण । BD remarks पराक्षे ङिट् (2171) इति 'निपातनात् ओकारादेशः' । Hence परोक्षम् and not पराक्षम् । Next मत्वर्थे अच् gives 'पराक्ष' । मन् विप् भावे [सपदादिभ्य विष्प—(Part 3 3 94), न' dropped by गभ्यादीनाम् एति वान्वयम् (Part 6 4 40), 'तुक् by 'ह्रस्वस्य णिति इति तुक्)—6 1 71] मत्—Consciousness' मत् (क्लोडने)] पचादि अच् तर्करि (3 1 134) मय । मा (चरन्त्य 'मय सन्मय' killer of consciousness BhD Read यस्मात् प्रमथ्य चेतस्व जानाज्माक तयाजिम् । तस्मात् सन्मथ नामा त्व पाठोऽयम् भविष्यामि —Kālikā Purana II 4 . विद्वशाऽर्भ-जता 1 15 पराक्ष-सन्मथ is used in a double sense viz (i) One unacquainted with love-matters (ii) who is inwardly in love 7 परमार्थेन The king requests the jester not to take seriously what was said before (i.e. the fact that he was enamoured of a hermit girl) For she being a woman brought up in the forest and having no culture and art (n 5) has no power to cater for the peculiar taste of a king a townbred individual who is intimately acquainted with the beautiful accomplished ladies of the society Thus any attachment between them is not within the nature of things and hence absolutely absurd This apparently innocent falsehood will terribly tell on the fate of Śakuntalā (Act VI 20ln 9) Mark that the duplicity of the king does not stigmatise his character (Vide 37n 1) The king being a दक्षिण नायक does not like to offend any of his consorts for whom at present he has practically no real love For this दक्षिण्य Vide (195n 4) अन्य सकान्त-हृदयार्जपि प्रथम-सभावनाम अपदान Sāmunati's speech Act VI, infra

Remark—Our poet very skilfully introduces the summons of the queen mother, with a view to removing Vidusaka (along with all the retinues) from the scene of Dussyanta's courtship with Śak, which plays an important part in the development of the plot From the last verse, the addressee is made to believe that the alleged love between the

king and Śak is sham. Thus the last shadow of Śak's affair is blotted out of his memory. Jester's ignorance of the Gandharva marriage is a *sine qua non* as the slightest knowledge in him would give rise to an impossible situation in the 5th Act by baffling the imprecation of Duibāsā. For, he being a veritable babbler would have told others about it and himself being an eye-witness would have surely remembered her face.

Time-analysis of Act II The Second Act commences early in the morning of the next day after the events described in Act I (यत्र किञ्च स्मरामुज्ज्वलनप- &c एवमत्र चिन्तयन् स प्रभाता सन्ता रजनी Vidusaka's speech). The season is the same (ग्रीष्म विष्णुपादपच्छायायाम्). The conversation of Vidusaka & the king ended late at noon (अस्मिन् पादप-च्छाया-विर्गन्त-वितान-सनाये &c Page -172).

— — —

तृतीयोऽङ्कः

(ततः प्रविशति यजमान-शिष्यः)

Text :—शिष्यः (कुशानादाय)—अहो महानुभावः पार्थिवो दुष्यन्तः । येन प्रविष्ट-मात्र एव आश्रमं तत्रभवति निरुपलवानि नः कर्माणि संवृत्तानि ।

पथ्यावक्त्र का कया बाण-सन्धाने ज्या-शब्देनैव दूरतः ।
हुङ्कारेणैव धनुषः स हि विघ्नान् व्यपोहति ॥१॥

यावदिमान् वेदि-संस्तरणार्थम् दर्भान् ऋत्विग्भ्यः उपहरामि । (परिक्म्या-
वशेन च । आकाशे)—प्रियंवदे, कम्पेदमुशीराऽनुलेपनम् मृणालवन्ति च
नलिनी-पत्राणि नीयन्ते । (श्रुतिमभिनीय) किं ब्रवीषि ? आनप-लघनात्
बलवदम्बस्या शकुन्तला । तस्याः शरीर-निर्वापणाय इति । ताह प्रियंवदे,
यत्नादुपचर्यताम् । साहि, तत्रभवतः कुलपतेरुच्छ्रितम् । अहमपि तावद्
वैतानिकं शाल्युदकम् अम्यं गौतमीहरने विमर्जयिष्यामि । (निष्क्रान्तः) ।

विष्कम्भक । (Prelude)

(Enter a disciple¹ of the sacrificial priest¹)

Disciple (Gathering Kusa-grass) Oh, of great puissance is king Dusyanta¹ For, immediately on His Highness's entrance into the hermitage, our rites have become free¹ from let¹

What to speak of aiming the dart ? For, by the mere twang of his bow-string from afar, he removes¹ all impediments as if with an (angry) roaring of the bow. (1)

I will just deliver these turfs to the sacrificer for¹ strewing on the altar¹ (Turning round, looking about -In the air) Briyamvadā ! for whom are these retiver (cuscus) salve¹ (these) fibrous lotus-leaves being carried ? (Listening) Wha ! do you say "(These are) for

cooling the body of Śakuntalā, who is extremely indisposed owing to a sun-stroke⁶ ?” Then let her be carefully attended⁷ to. She is indeed the (very) life-breath⁸ of the revered patriarch. Meanwhile I, too, will send¹⁰ (for her) evil-averting sacrificial water through the hands of Gautami. (Exit).

V. L. --Dr. alone reads 'कुशानादाय' separately after शिष्यः ।
 -महानुभावः पार्थिवो—R. V. 'महाप्रभावो राजा' --B. M. S. 'प्रविष्ट-
 मात्रे'—R. V. 'येन प्रविष्टमात्रे'—B. M. S. 'निरुपप्लवानि'—B. M. S. K.
 'निरुपद्रवाणि'—R. V. 'संवृत्तानि'—B. M. S. 'प्रवृत्तानि भवन्ति—R. V.
 उपहरामि'—B. M. S. 'उपनयामि'—R. V. 'श्रुतिर्माभिनीय'—B. V. M. S.
 'जाकथ्य'—R. यन्तादुपचर्यताम्,—B. M. S. 'त्वर्गित गम्यताम्'—R. V.
 'कुलपतेः'—S. 'रुण्वस्य' R. V. 'तत्रभवतः कुलपतेः'—B. P.

तत इति । 'यत्रमानस्य' कस्याचित् यष्टुः, ('यन्ता च यत्रमानश्च' इत्यमरः) ।
 'शिष्य' छात्र (स्पृ—३११।१०९; 'साग् इद् अङ् ह्यो — १।१।३४;
 ३४४६) । 'कुशान्' दधान् । ('कुश' पुनः, अस्त्री दधे, राममुनेना'— इति वेश्व.) ।
 शिष्य इति । 'गृही' इति विस्मये । 'महान् अनुभावः' प्रभावः ('अनुभावः
 प्रभावे स्यात् निष्कणं भावमुक्ते' इति विश्वः) गम्य तादश । तत्रभवति पूज्ये ।
 'प्रविष्टः एव' उति प्रविष्टमात्रम् (मयूरव्यमकाण्डवान् नित्यसमाप्तः) तस्मिन् ।
 अनेन युद्ध-विर्गता । 'निर्गता उपप्लवाः' उत्पाता, विघ्ना इति यावत् । ['उपप्लवः
 संहिकेये विप्लवोत्-पातयोरपि' उति मेदिनी) येभ्यः तानि । ('यद्वा उपप्लवेभ्यः
 निर्गतानि ('निगद्य. काव्याद्यर्थे पञ्चम्या' इति प्राप्ति-समाप्तः) । अत्र राक्षस-
 निराकरणे कारणं वस्तुन्ये कार्य-रूप-कर्म-निरुपप्लवतांक्तेः पर्यायोक्तालङ्कारः] ।
 का कथेति । 'वाणानां शराणाम्' सन्धाने योजने 'का कथा' तत् कथापि नास्ति ।
 शरसन्धानं नापेक्षते इति भावः । 'ग हि' राजा 'धनुषः' हुङ्कारेण' (३।३।१०९)
 हुन् इति ध्वनिना 'इव' दूगन्तः दूगन्तु 'ज्यायाः' धनुर्मुणस्य 'शब्द' ध्वनिः तेन हुङ्कारेण
 'एव' (अन्य-योग-व्यवच्छेदार्थक एव-शब्दः) 'विघ्नान्' यज्ञ-विघ्न-स्वरूपान् गशमान्
 'व्यपोहति' दूरीकरोति । न पुनः वाण-प्रयोगापेक्षा इति भावः । ('का कथा इत्यत्र
 अर्थापत्तिः । 'हुङ्कारेण इव' इत्यत्र समासोक्ति-गर्भोत्प्रेक्षा, धनुषश्चेतनत्वारोपात् ।
 पथ्यावकत्रं वृत्तम्] ॥१॥ यावदिति । 'यावत्' इति वाक्यालङ्कारे । विद्यते पुण्यम्
 अस्याम् इति 'वेदिः' परिष्कृता भूमिः तस्याः 'संस्तरणार्थम् आन्च्छादनार्थम्
 'ऋत्विग्भ्यः' याजकेभ्यः 'आग्नीध्याद्याः धनं वार्या ऋत्विजो याजक' इत्यमरः)
 'उपहरामि' संगृह्य तेभ्यो ददामि । आकाश इति । (तत्क्षणं यत्किञ्चिदप्युच्यते)

“किं ब्रवीष्येवमित्यादि विना पात्रं ब्रवीति यत् । श्रुत्वेवाऽनुक्तमप्येकस्तत् स्यादा-
काश-भाषितम्” ॥) ‘उशीरस्य’ वीरणाऽऽख्य-तृण-मूलस्य (“स्याद् वीरणं
वीरतरम्, मूलेऽस्य उशीरमस्त्रियाम्” इत्यमरः ॥ ‘खस्’ इति भाषा, इति शब्द-
कल्पद्रुमः ॥) अनुक्तेयतम् ‘करणेल्युट् - ३।३।११७) ‘मृणालवन्ति’ विम-युक्तानि
(‘मृणालं नलदे कशोवं, पनसकयोर्वित्से’ इति मेदिनी) । “नलिनी-पत्राणि”
पत्र-पर्णानि । ‘श्रुतिमभिनीय’ प्रत्युत्तरम् अश्रुतमपि श्रुतिमिति प्रदर्श्य । ‘जातपनं’
सूर्यकिरणेन ‘लङ्घनात् अभिभवात् सीरोनाप-वशान्’ इति भावः । ‘वलयत्’ अनाव
‘अस्वस्था’ पीडिता ‘शरीरस्य निर्वाणाय’ तापोपगमनार्थम् ‘यन्तान् यन्तम् अवलम्ब्य
‘उपचर्यताम्’ सेवयताम् । ‘मा हि’ शकुन्तला ‘कुलान्’ कण्वस्य ‘उच्छ्रमितम्
जीवनमेव (अजहन्तिङ्गत्वात् उद्देश्य-विधेययो लिङ्गाजैक्यम्) । विनातस्य
इदं ‘वैतानिकं’ यज्ञाय (‘वितानं यज्ञ उच्यते विन्तारि पनामकम्’ इति मेदिनी)
‘शान्तिदकम्’ अग्नि-नाशकं मन्त्रपूतम् अवभृथादकम् । ‘गीतमीहन्ते’ विवधा-
वशान् आधारन्वम् । [‘गीतमी नाम कण्वस्य भगिनी इति कथ्यते’ इति काश्यपे-
धोनिवाम-पादा.] ‘विमर्जयिष्यामि’ प्रेरयिष्यामि [मृजनेर्णिच् स्वार्थे] । विष्कम्भक
इति । तल्लक्षणं दर्शने—‘वृत्त-वर्तिष्यमाणानां कथाशानातिदर्शकः । मक्षिणा-
र्थस्तु विष्कम्भ आदावङ्कस्य दर्शितः ॥ मध्येन मध्यमाभ्या वा पात्राभ्या सम्प्रयो-
जितः । शुद्धः स्यात्, स तु मङ्गुलीर्णो नीच-मध्यम-कल्पितः) । स चायं यजमान-
शिल्पेण मध्यम-पात्रेण प्रयाजितत्वात् शुद्धः ।

82n —1. यजमान &c. —(Ra. XVIII. 12) —A regular per-
former of sacrifice यजने इति यत्-यानत् [‘यज्ञ-यज्ञो यानत्’ —3. 2.
128.] or [यानच् by 3. 2. 124.] यजमान । शाय क्यप् कर्मणि
[‘एति-न्तु शाय्-वृ’ —3. 1. 109.] शिष्यः । [‘अ’ इ’ by ‘शाय्-इद्-
अङ्-ह्रस्वो’ —6. 4. 34.] and ‘म’ ‘य’ by ‘शायि-वर्गि-यमीनाञ्च’ —8. 3. 19]
Cf. ‘वत् प्रविर्गति भग्न-शिष्य’ —Vik. III For ‘शिष्य, s duty—vide
MS. II. 176. कुशानावाय —The pupil soliloquizes while gathering
Kuśa. This makes the remarks more natural than when he
enters Kuśa in hand and delivers speech and walks away in the
formal theatrical manner. 2. निवृत्त्यवधिनि—उपप्लव Obstruction,
calamity. PA&MD.17; Ra. II.48 ; Ku. V. 61; IV. 49 ; प्रविष्टमात्रे—
Cf. ‘वृत्त’ —Act. II ; “दृष्टमात्रस्य”—Ibid. “विद्वमात्र”—Ra.V.57.
3. इत्थं वाच्यं + कारः = हुङ्कारः [‘वर्णान् कारः’ —Vārt. 3. 3. 108.]. Read

“आकारः, ककारः, **हुङ्कारः—‘कार-प्रत्ययस्य धातोर् अविहितत्वेऽपि अधिकार-
बलात् कृत्संज्ञा । तेन कृत्-प्रत्ययान्तत्वात् प्रातिपदिकत्वम्, प्रयोजनाभावान्
क-कारस्य न इत्संज्ञा” । - **Prabhā.** ‘हुङ्कार’ is any sound of defiance. Cf.
अनुहुङ्कस्ते धनध्वनि न हि गामायुक्तानि केजरी” -*ŚPB. XVI. 25.*
“हुङ्कारगमे द्विषताम् विरोधि” *Ra. III. 58, Ku. I. 54* Here,
however, the ‘bow’ is compared to ‘Rudra’ and the ‘ज्याशब्द’ to
हुङ्कार’ of Rudra. *Kālī* elsewhere in *Ku. II. 26*, refers to Rudra’s
making ‘हुङ्कार’ । Cf. ‘आवर्जित-जटामोलि-विलम्बिगणिकाटय ।
मृदाणामपि मृधान् धन-हुङ्कार शमिनः’ ॥ ‘प्रतिशब्दो हि हरे द्विस्ति नागान् —
Vik. I. ‘हुङ्कारेण न वाग्यति’ PC. II. 4 व्यपोहति (dispels)—*LC. II. 19.*
वि अप ऊट् लट् ति (popularly **Aimp** by ‘उपमर्गम्यत्यृह्यो वेति
वाच्यम्’ (*Hart* 2701) But here the king removes obstacles,
the benefit of which is enjoyed by the sages, so **Prmp** ‘हुङ्कारान्
मार्तान्’ *LC. II. 19. 5 कृत्विग्भ्यः कृतो कृतो वर्जित इति कृतु
यत् त्रिवन्* [*कृत्विक् स्थस्यग &c. 3. 2. 9*] *कृत्विक्* (निपातने)

One sacrificing at prescribed times. ‘अन्याधेयम् पाक्यजान् अग्नि-
पटामादिकान् मखान् । यः परमत् धनो यस्य स तस्य त्विग् दहान्यते’ ॥
- *MS. II. 143. 6 का कथा &c.* The question of putting arrow
to the bow does not arise, the mere twang of his bow from
atar is sufficient for the expulsion of the demons आकाशे—
This stage direction is used when there is only one actor
present in the stage who gesticulates to see some one outside,
to whom he puts some questions and simulates to hear
something in reply which he repeats for the sake of the
audience by asking the question—‘किं ब्रवीषि’—&c. (Com).
This is used for the avoidance of unnecessary introduction
of a new character. श्रुतिमभिनीय—‘तच्च पाश्वर्वाऽजनेन शिरसा स्तब्धेन
नेत्रेण । तल्लक्षणं तु ‘पाश्वस्याभिमुखं यत्तत्पाश्वोऽज्जनमृच्यते’ । ‘ग्याज्य-
माकर्णनादौ पाश्वस्थरावलोकने । यत्तु स्यान्नि-रुलपुट स्तब्धेनैव प्रचक्षते ॥
—*R. 7. उशीर &c.*—उशीर (*Andropogon muricatum, Cuscuta*)—is
a kind of fragrant grass root (खस्) renowned for its cooling
properties and is used in India in trellis for cooling the air ;

MK. X. 23 ; *Kulpa. P.* 124 ; 'फलोनी-लोद्य * * सेव्यम् उशीरम्" -C.S. Read NC IV. 121-116 for treatment with उशीर । For the soothing properties of मृणाल, Cf. * * * 'शान्ताम्बतीनलवरेश्च शयान-मेवम् हारैः मृणाल-वलयैः अवलास्पृशेयुः' Ss, also Rat II आतप-लङ्घनात्—From an attack of the sun, or **moving in the sun** (HS). 'लङ्घनम् उपवासे स्यात् क्रमगेऽवनेर्ऽपि च --*Medm.* Vide (243n 1) अनिर्वपणाय—for refrigerating ; 'अङ्गानि ० निर्वपय -*Ra. III. II ; Ra. XII 63 ; XIX. 56 ; Śāk. III. 13 ; (15n. 1)* 8 भगवतः कण्वस्य (R) is **rejected** for a disciple **should not utter** the name of his preceptor. Cf. -आत्मनाम गुरोर्नाम नामार्ति-कृपणस्य च । श्रेयस्कामो न मृच्छीयात् ज्येष्ठपुत्र-कलत्रया' इति कर्मशास्त्रम् । (16n 2) 9 उच्छ्र-सितन्—उत् श्वम् इव भावे -'breath, the very life' *lyte.* 'The very breath' *grabs nostrils* M. Cf. "The breath of our nostrils the anointed of the Lord, was taken" *I am IV उच्छ्रसितं मा कुमार्य*—HC. I. 17. "आमन्नप्राणिपद्वर्गेति पित्रोरमाविमेपा-च्छसितं बभूव'—*Ku VII. 4 ; "I say, my daughter is my flesh and blood"*—*Merchant of Venice. III. 1 वंनानिकं*—SPB IV. 10 ; VS. III. 16. 10. शान्त्युदकम्—is the **evil-averting holy water** of the sacrifice like the 'eau benite' of the *Roman Catholics*. This sentence has been very cleverly put in the mouth of the disciple to serve an important purpose, for which vide 'इदो इदो अज्जा गौदमी' &c. at the close of this *Act-गौतमीहस्ते*—For मन्त्रमी vide -(81n 3). विसर्जयिष्यामि—वि मृज् ordinarily means 'to send', 'to despatch'. Cf. 'भाजेन हृता रघवे विसृष्टः'—*Ra. V. 39*. Hence स्वार्थे णिच् । Cf. "विमर्जयामास तदा विभाषणम्"—*Ram. VI. 10. 29 ; 36, 22.* 11 विष्कम्भकः -Prelude. "*Explication*"—*Dr. Hall* It is a *dialogue* or a *monologue* carried on between character other than the chief ones, which **connects** the preceding Act with the subsequent one by informing the audience of what has occurred in the interim, either by direct statement or by indirect suggestions. Unlike प्रवेशक (Vide *Act VI*), it may occur even at the beginning of the First

Act. I. is 'शुद्ध' when carried on by one or more **minor** (मध्यम) characters in Skt. in high tone, and 'सङ्कीर्ण' when carried on by characters **minor** as well as **low** (नीच) in Prākṛita in low tone. Here it is शुद्ध. It informs us that the King true to his promise, went to the penance-grove and I have availed the friends; and my lady love Sak also like me, who it was suffering from love-sickness. The word is from सम् (to bind together) i.e. compressing an account in a short space. "विष्कम्भते प्रजाग्रिष्ट, विष्कम्भन्ति परादयम्। विष्कम्भन्ति परादयम् तप गायवलेन यः KR 81, (189p. 8)

Text (तत् प्रविशति कामयाना जन्वा २ ग) राजा (निःस्वस्य)---

१११ जान तपसो वीर्यं मा वाश दत्तं वर्तनं मे विदितम्।

११२ अहन्स्मि तत्ता हृदयं तत्तापि न न निवर्तयितुम् ॥२॥

Enter the King in the act of penance in the forest (King (Sighing)—I know the potency of penance and I do know that that girl has a master. And yet I cannot turn away (my) heart from her. (2)

V. L. - कामयान R S Com. V समदन B M 'वामयमान'—R S, last line as—'न न निवर्तयितुं मां शक्तं निवर्तनं मे तत्ता हृदयम्'—B. HS P

तत् इति। 'कामयानस्य सञ्ज्ञान-मन्मथस्य आस्था इव अवस्था यस्य तादृश'। जान इति। तपसो वीर्यं यास्ति 'जाने' (११६।३६) कदा सन् तप प्रभावेण ऋषयः दोषिणः मा दग्धः समथा तन्म विदितम् अस्ति। अतः शकुन्तला वल्गात् ग्रहणीया न भवति इति भावः। मा वाला शकुन्तला (प्रकान्त-प्रसिद्धाऽनुभूतार्थेषु यच्छब्दो नञ्उद्गताऽस्ति) परवर्ती पराधीना इति मे विदितम् ('क्तस्य च वर्तमाने' इति कर्त्तुं शक्यं (२।३।६७, ३।२।१८८), यद्वा 'मे' इति 'मया' इत्यर्थे अव्ययम्। एतत् प्राक् व्याख्यातम्। अतः पितरि अननुमोदिते नोद्वाह्या। एव चेत् अस्याम् अनुगर्णयन् अलम् इति वितर्कयन् आह तथापि अभिग्राह्य-मिदं दुःखा इति जानन्नपि 'इदं हृदयम् कर्तुं'। 'तत्' शकुन्तलाया ('वाग्वार्थानामीप्सित' (१।१।२७ इति पञ्चमी) 'निवर्तयितुम्' (२।३।६६) परावर्तयितुम् 'अलम् ममर्षं ('अलं भूयः-पर्याप्ति-शक्ति-वारण-वाचकम्' इति वैजयन्ती) 'न अस्मि'। (अत्र अप्रस्तुतप्रशंसा। वेदन-क्रियायां हृदय-निवर्तन-क्रियायां विरोधः।

तदाभासस्तु रति-स्वाभाव्यात् । श्रुतिवृत्त्यनुप्रासौ । आर्या जातिः । पूर्वार्धे प्रक्रम-
भङ्ग-दोषः) ॥२॥

83n.—1. कामयान—(Cf. 'कामयानमिव स्त्रिय'—Rām. II. 100 23. 'कामयानं कामययान कामुकम्'—Rāma) Libidinous. (Also 56n 5 end). Kālī, (who is certainly anterior to अश्वघोष) out of his fondness for Vedic Grammar has used it elsewhere 'राजपशुमरिहानिराययो. कामयान-यमनस्थाया तुल्यम्'—*Ra. MIA* 50 This is a Vedic form, for कम् takes णिङ् स्वाथ by कर्मेणिङ्—3 1. 30 and 'यानच्' comes next and the form expected in भाषा is 'कामयमान' Cf. [तमायिका कामयमान यान्] *Kad* p. 718 ; 'उत्तहागमनियन्धेष् कामयमानानाम्' &c - before 89n. *infra*] by 'आनेमक'—7. 2 82- आकारान्त-शब्दान् पर्वानि आन-प्रत्ययान् पूर्व मकारागमो भवति ।—*Prabhā* But 'ममागम' is barred by सर्वे विषय छन्दसि वैकल्पिका' *BD MV* following *VM* remarks - कामयने विषयान् उच्छन्ति कामयानः । तम णिङन्तान् यानच् । अनन्यम जागम-शामन मिति ममागम-भावाऽभावः । एतदेवाभिप्रेत्य उक्तं वामनेनापि—'कामयानः शब्दः सिद्धः अनादिश्च'—*KSV* I. 2. 83. 2. जाने—अनुपमर्गान् ज ' ' (1. 3. 76). इति आत्मने-पदम् । 'पराये गा जानाति - *Prabhā*. 'अनपसर्गान् निम् ? 'अनुजानीति न उट्जगमनाय'—(Act I. *supra*). 'कथं तर्हि 'उध्य नृप पूर्वमवाकुलोचे ततोऽनुजज्ञे गमन मुत्तय' (*BK* 1 23) ? अत्र कर्मेणि णिङ् नृपेण उति विपणिनाम्'—*BD*. बाला० A garlanded 16. Read 'आपोऽङ्गाद् भवेन बाला, विजना तरुणि मंता पञ्च-पञ्चायता प्रोढा, भवेत् वृद्धा ततः परम् ॥—*Ratimañjari* 3. निवर्तयितुम्—नि वत् णिच् + तुमुन् by पर्याप्तवचनेन अलमर्थम्'—(3. 4. 66) 4. परवती—(70n. 2) ; 'एतस्मिन्-धनिक्रमे परवर्तयिम्'—*Māla*. III ; *Rām*. III. 18. 9.

Text --(मदन-वाधा निरूप्य) भगवान् कुसुमायुध ! त्वया चन्द्रमसा च विश्वमनीयाभ्यामनिसन्धीयते' कामि-साथं । कुतः—

तव कुसुम-शङ्खं शीत-रश्मि-त्वमिन्दोर

मालिनी दूर्यामिदमयथायं' वृक्ष्यते मद्दिधेव

(ननमयय) विसृजति' हिम-गर्भ-रग्निमिन्दुर्मयूखैस्'

त्वमपि कुसुम-बाणान् वज्र-सारी-करोषि' ॥३॥

(*Gesticulating pangs of love*) Almighty god of flowery shafts ! the whole guild² of lovers are being overreached¹ by thee and the moon, who are (*apparently*) deserving of confidence. For—Your flowery shafts and the cold rays of the moon, both appear untrue³ for (*men*) in my plight. The moon with forst-wombed beams⁵ discharge⁴ fire, and you also make your flowery shafts, hard⁶ as adamant⁶. (3)

मदनेति । 'मदनेन' कामदेवेन कृतां 'बाधा' पीडां 'निरूप्य' अर्थात् लोलितेन शिरसा, दोलेन हस्तकेन, यून्यया दृष्ट्या अभिनीय । 'कुसुमायुध' कन्दर्प ! (तथा-चोक्तं दर्पणकारेण—“मौर्वीरेलम्बामाला धनुश्च विशिखाः कौसुमाः पुष्पकेतोः), 'त्वया च...पता' चन्द्रेण च 'विश्वमनीयाभ्यां' विश्वाम-स्थानाभ्याम् आयुधानां कुसुम-प्रयित्त्यान्, रश्मीनां शीतलत्वाच्च ॥ 'कामिनां सार्थः' समूहः (“सार्थः नृपि रत्नमुक्ते स्यात् अपि मणाल-मात्रके” इति मेदिनी) 'अनिमन्धीयते' प्रतार्यते 'वज्रवन्ज्जानि-गन्धानं व्यङ्गीकृत् प्रतारणम्' इति हेमचन्द्रः) । तवेति ।—'तव' प्रकरणान् कामदेवस्य 'कुसुमानि' एव 'शराः' यस्य तस्य भावस्तत् । 'इन्दोः'-चन्द्रस्य 'शीता' हिमाः शान्तिप्रदा इति यावत् ('वेतसे बहुवारे ना गुणे शीतम् हिमे त्रिषु इति रभसः') 'रश्मयः' किरणाः यस्य तस्य भावस्तत् । शराणां सौकुमार्यं, रश्मीनां शीतलत्वम् 'इदं द्वयम्' उभयं मद्भिषेबु विरहिषु इत्यर्थः (अत्र मयि विशेषे प्रस्तुते सामान्यस्य उक्तेः अप्रस्तुतप्रशंसा) न यथार्थम् 'अययार्थं' विपरीतार्थं मिथ्याभूतम् इति भावः, (विरुद्धार्थः अत्र नञ् । तथा चोक्तम्—“तत्सादृश्यम् अभावश्च तदन्त्यत्वम् तदल्पता । अप्राशस्त्य विरोधश्च नञर्थः षट् प्रकीर्तिताः”) ॥ 'दृश्यते' अनुमीयते इत्यर्थः । तद्वेतुमाह । 'इन्दुः हिमं तुहिनं 'गर्भे' येषां तैः 'हिमगर्भैः' शीतलैः 'मयूखैः' किरणैः 'अग्निं विसृजति' वर्षति (गुण-द्रव्ययोः विरोधः) । 'त्वमपि कुसुम-वाणान् 'वज्रस्य सारः' स्थिरांशः इव 'सारः' येषां ते 'वज्रसाराः' अवज्रसारान् वज्रसारान् इव करोषि दृढीकरोषि इत्यर्थः । (अत्र अययार्थं प्रति परार्थवाक्यार्थद्वयस्य हेतुत्वात् वाक्यार्थ-हेतुकं काव्यलिङ्गम् रूपकोपमा । विप्रलम्भस्वाभाव्यात् आभागन्त्वम् इति विरोधाभासालङ्कारः । कुसुमेषु यद्वाणत्वमारोपितम् तद्विरह-दुःखदत्वेन प्रकृतोपयोगीति परिणामश्च । मिद्वान्तवागीशमते विषमालङ्कारश्च । छेक-वृत्त्यनुप्रासौ । अत्र गुणातिपात-नाम नाट्य-लक्षणमुपाक्षिप्तम्—“गुणातिपातः कार्यं यद्विपरीतं गुणान् प्रति” इति दर्पण-लक्षणात् । भालिनीवृत्तम्) ॥३॥

84n. —1. अतिसन्धीयते—अति + म + धा means 'to deceive' (Com.). Cf. 'परातिसन्धानमधीयते' &c. — (177n. 4). कामि-सार्थः—(HS) is preferable to 'कामि-जन-सार्थः' which is *tautologous*. Cf. "कवि-सार्थः." —KA. I. 100. विश्वसनीयाभ्यां—'क्व च ते विश्वसनीयमायुधम्' —Māla. III. 2. 2. कुसुम-शरत्वं—According to poetic convention, the arrows of Cupid consist of five flowers (Com). Read "पञ्च-पुष्पा-युधः योगी पुष्प-कोदण्डमण्डितः ॥ हर्षणं रोचनारुचं च मोहनं शोषणं तथा । मारणञ्चेति सज्ञाभिर्मुनिमोहकराण्यपि ॥ —Kālikā Purāṇā. II ; "अरविन्द मशोकञ्च चूतञ्च नवमल्लिका । नीलोत्पलञ्च पञ्चैते पञ्चबाणस्य सायकाः" । Also GG. X. 14 ; PC. I. 3 ; NC. I. 49 ; Ku III. 10. 3. शीत-रश्मित्वं—श्यै + क्तः—[3. 4. 72] शीत । 'य' इ by द्रव्यमूर्ति-स्पर्शयोः श्य. '—[6. 1. 24] । 'इ' ई by ['हल' -6 4. 2]. Thus 'शीतः स्पर्शः' but 'शीनं' (घर्नाभूत) घृतम् । 'अन्यत्र श्वानः (मर्कटिन) वृश्चिकः'—[8. 2. 47.] । 4. अ-यथार्थम्—Not accurately correct. Here 'नञ्' is विरुद्धार्थवाचक । 5. हिम-नर्भः &c —(Cf. 'शुभ्रगर्भ' — I. 13). It is queer that the king refers to the unbearableness of the moon-light at noon-tide. This is due to his being 'कामार्तः' । Cf. "कामार्ता हि प्रकृतिवृषणाश्चेतनाचेतनेषु" PA & MD I. 5. In Mahā-Nātaka, 'विग्रही राम.' actually mistakes the Moon for the Sun. Cf. 'चण्डाशुरुज्जृम्भते चण्डाशो निर्गमि' &c — IV 22; also "शीत-रश्मिरसि चन्द्र कथं मालापायस्यनन्द-नर्भ-मयूखैः" IV 23. "नन्दश्चण्डिकायाते मृदुगतिर्वर्तिर्गपि वज्रायते, मालासूचि-कुलायते, मलयज-लेपं स्फुरित्पद्मायते" IV. 31. For similar idea, Cf. "लोकानन्दकरोऽपि चन्द्रवदने वरायते चन्द्रमाः" &c. —Puṣpa-bāṇa-vilāsa, 8 'मपादं मुधानिघर्गपि तन्तुं ननदाहम्' GG IV. 7 ; V. 3 ; IX 10 ; 'नन्दन-वन-वाना शिखिन इव' Vik. II. "कुसुमगयनं न प्रत्यग्रं न चन्द्रमरीचया" &c —I. 9 "तथाहि मृणा-लिन्या शिशिर-रिमलयमपि हुनाशनायते, ज्यानूना अपि आतपायते" —Kāḍ. P. 802 ; 'क्व राजा हृदयप्रमार्थिनीं क्व च ते विश्वसनीयमायुधम् । मृदुतीक्ष्ण-तरं यदुच्यते तदिदं मन्मथ ! दृश्यते त्वार्य ॥ —Māla. III. 2 ; 'न सन्ताप-छेदो हिम-सरसि चन्द्रमसि वा' —MM. I. 31 , Ku I. 55. 6. R notices 'प्रक्रम-भङ्गदोष' here, for in the first half, the moon is mentioned ¹ 'er 'Cupid', while the order is reversed in the second

half. "उत्तरार्धे क्रम-प्रक्रम-भङ्गः। बिरहिणो राज्ञः वचनम् इति परिहर्तव्यः' R also suggests an amendment.—“त्वमिह कुमुदबाणान् वज्रसारान् विधत्से। विमृजति सच बह्वि शीतगर्भमयूषं। इति वा पाठः।” There is no रुथितपद-दोष as repetition of the words has avoided the fault of 'प्रतीति व्यवधान' ("इन्दु-शब्दानुपादानात् कथितपद-दोषाभावश्च भवति")। Cf. -“उदेति सविता ताम्रः, ताम्र एवास्तर्मनि च”—SD. VII, where ताम्र though mentioned twice is not a fault Cf. the idea of the Śloka with that of Mala III. 2. — Quoted above.

Remark—B has the following Ślokas one before and two after Śloka 2 thus —

अद्यापि नूनं हर-कोप-वह्निं स्वयि जल्लयौर्व' इवाम्बुराशौ ।
स्वमन्यथा ममथ मद्विधानां भस्मावशेषः^३ कथमित्यमुष्णः ॥ (उपजाति)

Verily, even now, the fire of Śiva's ire is burning in you, like the submarine¹ fire in the masses of water (in ocean) How else, O cupid, could you who were reduced² to ashes,³ be so hot to men of my stamp?

अनिशसपि मकर-केतुर्मनसो रुज'मावह'प्रभिमतो' मे ।
यवि मदिरायत-नयनां^४ तामधिकृत्य^५ प्रहरतीति ॥ ७७७ (मानिनी)

The Makara (a kind of aquatic animal) --battered God, though constantly causing² mental throes¹ to my mind might be acceptable³ to me, in as much as he smites me apropos of that damsel⁴ with fascinating wide eyes.

(वृथैव संकल्प-शतैर'जलमनङ्ग' नीतोऽसि मया विवृद्धिम् ।
आकृष्य चापं श्रवणो-पकण्ठे मय्येव (युक्त) युक्तस्तव बाणमोक्षः) ॥ (उपजाति)

In vain, O Cupid, (body-less one) you have³ been fostered² by me with¹ hundreds of desires.¹ It behoves you to hurl (your) arrows at me, by drawing your bow up to the ear.

N.B. All these Ślokas have rightly been suspected to be spurious

Text :—(सखेदं परिक्रम्य) । क्व नु खलु संस्थिते' कर्मणि सदस्स्यंरनुज्ञातः'
खिन्न'मात्मानं विनोदयामि ॥ (निश्चय) । न च प्रिया-दर्शनं^४ निश्चयमन्यत् ।

यावदेनामन्विष्यामि । (सूर्यमवलोक्य) । इमामुप्रातप-वेला प्रायेण^५ लता-
वलयवत्सु मालिनी-तीरेषु स-सखी-जनाः शकुन्तला गमयति । तत्रैव तावद् गच्छामि
(परिक्रम्याऽवलोक्य च) । अनया बाल-पादप-वीथ्या सुतनुराचिरं गतेति
तर्कयामि । कुतः—

[आर्या सम्मीलन्ति न तावद्बन्धन-कोषा स्तयाऽवचितपुष्पा ।
12, 18
12, 15] क्षीर-स्निग्धा इचामी दृश्यन्ते किसलय-च्छेदाः^१ ॥६॥

(*Pacing dejectedly*) The sacrifice being¹ over dismissed² by the
(*assembled*) priests where shall I possibly soothe my distressed³
self ? (*Sighing*) What else but a sight of (*my*) darling is my
recourse ? I will seek her (*Glancing at the sun*) This extremely
sultry hour Śakuntalā usually⁴ passes with her friends in the
creeper-bowered banks of Māhina I will just go there
(*Turning round and looking*) Methinks the fair-figured (*maiden*) has
passed by this corridor⁵ of young trees⁵ not long ago For -
The sheaths⁶ of (*blossom*)-stems whence flowers have been culled
by her, are not yet closed, and yonder fragments⁸ of (*tender*)
leaflets are seen (*still*) unctuous⁷ with milky saps (4)

V L — 'खिन्नमात्मानम्'—B 'श्रम-क्यान्तम्'—R M V S 'न च
प्रिया-दर्शनात्'—B 'किं नु खलु प्रिया-दर्शनात्'—R V M S 'अनया &c
and the following Śl occurs in B M Ryder, but omitted by
R. V. S.

कवेति । 'संस्थिते अवसिते निष्ठाम गते इति यावत् ("गम्याप्यवस्थ
प्रणिधि-समाप्ताकार-मन्युषु इति वैजयन्ती) 'सदस्ये [नत्र माध (१४१०८)
इति यत्] विधिज्ञे तापसे ('सदस्या विधि-दर्जित उन्वयम्) 'अनजान' याग्य
निष्ठा गन्तवान् विश्रमाय समादिष्ट मिस्र सेदपानम् । विनादयामि विनादन
कीतुकेन वेशम् अपठ्यामि इति भावः । 'ऋता विना । (पृथक् विनाऽस्तरेण-न
हिरुङ् नाना न वजने' उन्वयम्) 'अन्यत्र दग्धम् आश्रय । ('तत्र प्रविशति-
इत्यादिना एवदन्ते 'उद्वेगः' नाम पञ्चमायस्या सूचिता । तल्लक्षणं तु मनस
कम्प उद्वेगः इति) । 'प्रायेण' तादृशेन न तु गन्तवा ('प्रायश्चा-नशने मृत्यो
प्रायेण' इति तुल्ययो' इति विश्व) 'क्षान्ता उल्लापानि' वेष्टनानि निकुञ्जानि

इति भावः । तानि सन्ति येषां नादशेषं कृता-कृञ्ज-पनायेषु, अनेन दैव्यातिशयो-
क्यजनं । 'तीरेषु' तीर-स्थितेषु । (एकत्रा-वस्थानात् बहुवचन-निर्देशः ।
'भाद्र-कृष्ण-चतुर्दश्या यावत् आक्रमत जलम् । तावद्गर्भं विजानीयान्, नदन्यत्
तीरमुच्यते इति प्रायश्चित्तनतत्वे) । 'सम्प्रीकनेन अनमूया-प्रियवदाभ्याम् च 'सह'
'उग्र' दुःसहः, 'आनप' सूर्याकिरणः, यत्र न गविधा 'वेला' समयः 'गमयति' यापयति ।
'सुतन्' सुन्दरदेहा शकुन्तला 'अनया बाल-पादपाना वीथ्या' पङ्क्त्या ('वीथी
पङ्क्तौ च वृद्धाङ्गे च रूपकान्तर-वर्त्मनोः' इति मेदिनी) । यद्वा 'बालपादप-मनाथा
वीथी' वर्त्म (शाक-पार्थिवादः) तथा । (अत्र 'विचारो' नाम नाट्यलक्षणमुपक्षि-
प्तम् । 'विचारो युक्त-वाक्यं, यदप्रत्यक्षार्थ-साधनम्' इति तल्लक्षणात्) । सम्मी-
लन्तीति । 'नया' शकुन्तलाया 'अवचितानि' छिन्नानि 'पुष्पाणि' कुसुमानि येभ्यः
नादश 'बन्धन-कोपा' प्रमत्त-बन्धन-कोपा वृत्तकोपा इति यावत् ('वृत्तं प्रसव-
बन्धनम्' इत्यमरः) उदात्तामपि 'तावत्' इति मावत्ये ('यावत् तावत्त माक-
त्येऽथवा मानेऽवधारणे' इत्यमरः) 'न सम्मीलन्ति सङ्घान् प्राप्तवन्ति । बहुपूर्वं
सञ्जये तु सम्मीलान् एव इत्याशयः । 'श्रीं पुनः स्थिता पत्यवानां छेदाः'
शकृशः (इति मेघदूत-टीकाया मल्लिनाथः । अर्थात् भूमि-पतितानि खण्डानि ('छेदः
खण्डोऽस्मिन्नयाम्' इति त्रिकाण्डशेषः) जीरेण द्रवेण (इति जटदग्न्नावली) अर्थात्
प्रमत्त भङ्ग-प्रसृत निर्यामन 'स्निग्धा' उन्ना बहुपूर्वं छेदेन तु क्षीर-शोषणान्
पल्लव-छेदस्य कक्षा एव स्नादितान्तरः । [तुन्ययोगिता-समुच्चययोः एकाश्रयानु-
प्रवेशरूपः सङ्करः । आर्या जातिः) ॥४॥

85n. —1. संस्थिते &c. —Generally 'संस्थित' means 'dead'. "परासु-
प्राप्त-पञ्चत्व-परंत-प्रेत-संस्थिताः । मृतप्रमृतो त्रिवेने"—4A. Cf. "तमो
ननुदे मा तु तथैव संस्थिता"—Ra. I III. 40. 'प्रमदामनु संस्थितः'—*Ibid.* 72.
But here Kāli. uses it in the sense of 'finished, completed'.
Cf. 'सद्य संतिष्ठते यज्ञ तथागोचम् इति स्थितिः'—MS. V. 98 ;
'संतिष्ठते ममाप्तिम् एति' KB. विनोदयामि—Cf. "अथेम दिवमशेषम् उचित-
व्यापार-विमुखेन चेतसा क्व यापयामि"—*Māla*. III. (200n.3). प्रियः दर्शनात्
ऋते—'अवेहि मा प्रीतम् ऋते तुरङ्गमात् Ra. III. 63. 'युद्धात् ऋते'
—BC. II. 40. प्रायेण - Generally. (PA&MD. 35); here it may mean
'in all probability.' 2. ससखी-जना—जन—here has a collective
sense. Cf. 'ज्ञानि-जन' (137n. 1). बाल-पादप-वीथ्या—वीथी (or वीथि)
means 'road' (Ki. VII. 17) or 'row' (Com.) either

(i) by the road decorated with young trees, or (ii) by the row of young trees i.e., the road having row &c. [by Transference of Epithet]. सुतनुः—(255n. 1). तर्कयामि—Cf. 'तथा तर्कयामि आर्ययारुढया भवितव्यम्'—MK. VI. Read the whole speech of चेट । 3. सम्मीलन्ति—To close. Cf. 'उपान्तसमीलित-लोचन'—Ra. III. 26 ; XIII. 10. Also 'मिलन्ति प्रत्यहं यस्य वाजिवारणसम्पदः । मीलन्ति रिपु-नारीणां मुखपद्म-वनानि च'—KR. 145. 4. किसलय-छेदाः—छेदः—A cut or fragment. Cf. 'विस-किसलय-च्छेद-गाथेयवन्त'—PA&MD.II. 'कण्ठ-च्छेद-परम्परा'—Ra. XII. 10 ; Ku. I 4 ; MM. I. 22. Here either (i) fragments of tender twigs, or (ii) Mutilated tender twigs (भावानयने द्रव्यानयनम्—MN on Ku. V. 35).

Text :—(गस्पर्गं रूपयित्वा¹) । अहो प्रवात-सुभगो²ऽयम् उद्देशः ।

आर्या शक्यमरविन्द-सुरभिः कण-वाही मालिनी-तरङ्गाणाम् ।

[12. 18

12. 15] अङ्गं रनङ्ग-तप्तं रविरलमालिङ्गितुं पवनः ॥५॥

(परिक्रम्यावलोक्य च)—हन्त ! अस्मिन् वेतम-पगिक्षिप्ते त्ता-मण्डपे सन्निहितया शकुन्तलया भवितव्यम् । तथाहि—

आर्या अभ्युन्नता³ पुरस्तादवगाढा⁴ जघन-गौरवात्⁵ पश्चात् ।

[12. 18

12. 15] द्वारेऽस्य पाण्डु-सिकते पद-पङ्क्तिर्दृश्यतेऽभिनवा ॥६॥

(Gesticulating the touch of the breeze) Ah 'breezy-sweet'¹ is this spot. The lotus-fragrant² breeze, wafting³ the ripple-sprays⁴ of Mālīnī can be embraced closely by limbs inflamed⁵ by the limbless (cupid). (5). (Turning round and observing)

In this cane⁶— enclosed creeper-arbour, Śakuntalā must be close by. For—In the white sand⁷ at the door, is seen a fresh row of foot-steps, raised⁸ in front and depressed⁷ behind, on account of the heaviness of the hips.⁸ (6)

V. L.—'शक्यम्'—V. R. M. S. 'शक्य.'—B P. Di अविग्लम्

V. R. M. S. 'निर्दयम्'—B. 'शकुन्तलया'—B S. 'तथा R. V. M

~~अहो~~ 'अहो' इति प्रशसाया हर्षे वा । प्रकृष्टः वात इति 'प्रवात'

तेन 'सुभग' मृन्दर मुखसेव्य इति यावत् । 'उद्देश' भूभाग । शक्यमिति ॥
 अस्मिन् भू-भागे 'अनङ्गेन' मदनेन करणे 'तप्तानि' पीडितानि तादृशं, 'अङ्गै' (२।३।
 १८) 'अरविन्दै' पद्मै ('गवादिषु विन्दे मञ्जयाम्', (वा — ३।१।१७८) इति श ।
 'शे मुचादीनाम्' (७।१।५९) इति नकारागम) । 'सुग्भि' मुगन्धि ('अनेन
 घ्राणतर्पकत्वम् सूच्यते) अपि च 'मालिन्या तरङ्गाणाम् ऊर्मिणा 'कणान' क्षुद्रजल-
 विन्दून् ("लव-लेश-कणाणव" इत्यमर) वर्तन्ति घ्रायन्ति इति 'कण-वाही' शीकरै'
 मपृक्त इति भाव । 'पवन' वात 'अविरल' दृढ यथा तथा 'आलिङ्गित' स्पर्ष्ट
 'शस्य' शक्यते इत्यर्थ (नन् 'शक्ति सहोश्च' (३।१।१९) इति कर्मणि यकि कृते
 'शक्यम्' इति रूपम् । तेन मट 'पवनस्य' भिन्न-लिङ्गस्य सामानाधिकरण्यम् कुत
 इति चेत् । न । महाभाष्य-वचनात् सिद्धम् । "शक्यं चानेन श्व-मासादिभि अपि
 क्षुत् प्रतिहन्म", अपि च 'शक्य' चानेन शालीमांसादीनि अपि व्रतयितुम्" इति ।
 (प्रियादर्शनेन आत्म-विनाशन-कार्यम् आरम्भमाणस्य पवनोऽपि तत्कार्यत्वे सहायेन
 उपान उति समाहितालङ्कार । 'कार्यागम्भे महायाप्ति' इति तल्लक्षणात् । मालि-
 मा शानि छेकानुप्रासः । श्रुत्यनुप्रासस्य नू अनेन मटैर-वाचकान-प्रवेशलक्षण
 सङ्करः । वृत्त्यनुप्रासश्च । पवन आलिङ्गनेन मुखमनपादयति इति समसोक्ति-
 रपि । आलिङ्गन-शक्यत्वस्याऽसम्बन्धे सम्बन्ध-व्यनाना अतिशयोक्तिश्च । आर्या-
 जाति) ॥५॥ अभ्युन्नतेति । 'पाण्डव पाण्डवर्णा ('पाण्ड्वस्तु पीन-भागार्धं
 केन ही-युक्ति मनिभ उति शब्दार्णव) 'सिकता वालरा ('सिकता स्त्री सिकनीले
 वायकाया तु भमति उति मेदिनी । अयं शब्द प्रायेण बह्वन्ते "एकापि सिकता
 चैवदाने अगमर्या' इति भाष्य-प्रयोगात् एकत्वेऽपि क्वचित्) यस्मिन् तादृशे
 'अस्य तेनम परिप्रेष्टित मण्डपस्य द्वागे (तत्रप्रवेश-मुचनार्थं द्वार-ग्रहणम्) 'पुरस्तात्
 पादस्य अग्रभागे 'अभ्युन्नता' अगभीरा । जघनस्य स्त्री-वट्या पुरोभागस्य
 नितम्बस्य इत्यर्थ ('जघन स्यात् गित्रया श्रोणि-पुरोभागे पटावपि' इति मेदिनी)
 'गीरणात्' नैपुण्यात् 'पश्चान्' पादस्य पश्चिम-भागे अर्थात् गलपण्डे 'अवगाढा'
 किञ्चित् निम्ना [इति स्वभावोक्तिः] 'अभिनवा' सञ्ज कता सुव्यक्ता वा 'पद-
 पङ्क्ति' 'पाद-चिह्नावली' ('पद शब्दे च वाक्ये च पादतन्त्रिहयोरपि' इति विश्व)
 'दृश्यते' (इति प्रत्यक्षालङ्कारः । तथा चोक्तम् मरुस्वतीकण्ठाभरणे "प्रत्यक्षम्
 श्रक्षज ज्ञानम्" । उदाहृतम् च "वीक्ष्यते स्म शनकं नैव-वध्वा" इति ॥ अनेन पथा
 लता-मण्डप प्रतिष्ठा इति कारणे वक्तव्ये यत् तत्कार्यरूप-पद-पङ्क्ति-वर्णनम् तत्
 पर्यायोक्तम् । हेतुश्च । 'लतामण्डपे शकुन्तला-मदम्भावात् अनुमानालङ्कारः । उप-
 मानालङ्कारश्च । श्रुत्यनुप्रासः । 'न च प्रियादर्शनात्' इत्यादिना एतदन्तेन
 परिसर्पे नामाङ्गमपक्षिणम् । "दृष्टनष्टानमरण परिसर्पश्च कश्चिदप्यङ्ग-
 दपण-

लक्षणात् । जप्तिर्नाम नाट्य-दृष्टाणञ्च—जप्ति केनचिदशेन किञ्चित् यत्रानुमीयत इति । आर्याजानि] ॥५॥

86n—1 प्रवात &c—Cf *Adrian*—‘*The an breathes upon us here most sweetly*’—*Tempest II 1* शक्यम्—(also योग्यम्, युक्तम् &c on the authority of the MBh (See Com), differ in gender, or number, or in both from the nouns they qualify. *VM in ASL (V 2 23)* also remarks “शक्यम् इति रूपम् वि (विस्द्व)—रिङ्ग-वचनस्यापि कर्माभिधायामामान्यापक्रमान् ॥ न चैकान्तिकस्मामान्यापक्रम । तेन ‘शक्य अस्य मन्युर्भयता विननुम्,’ ‘शक्या भद्रस्त दर्शित विमितीद-वच्चन्द्र-पादा इत्यादयापि भवन्ति । Cf द्रष्ट शक्यमयाया नाविद्वान न च नास्ति—*Ram I 6 8* त्व भया विना सीता शक्यमलम्बण जीविनुम्—*III 75 28*, त्व त्व शक्यमर्पाशुम् *III 28*, दिवाकर अर्क कर्तुम् शक्यम्—*Ibid*, ‘युक्त नामात्रभवत् प्रियवस्याशाशय रामपादन ताडयितुम्—*Mala III, PP I 37 19 (94n 4)* *Ram III 4 7 57 19*, *I 3 24* न हि दृढभता शक्य त्पत्त कमाणशपत् *Gita XVIII 11* अस्य याजना प्रशमाणाभ्या शक्यम् उत्तरणा रिनादयितुम् *I II III*, शक्यम् श्रीपथपनवादया * * * छुम् अग्रनर मगपुः करा’—*Ku III 62*, *III 71*, शक्यम् अञ्जतिभि पात वाता केतकगन्धिन—*Ram IV 28 8*, विभनय शक्यम् अयाप्तुम् उजिता—*Hito*, एव हि प्रणयवती ना शक्यम् उपाशित कुपिता *MM III 3* तन् युक्तम् अस्या अभियाप अभिर्नान्दितुम् (94n 4) ‘शक्य (B) is equally correct—Cf ‘शक्य वार्गयितुम्—जहन हतभक्त *IS II* ‘शक्य अस्य मन्यु भवता विनेतुम् *Ra 2 49* वनपार्श्वमगन्ध वन शक्यः वरीतुम्—*SPB XI 34*, *MK III 3* ‘दैवीचमिद्विर्गप लघयित न शक्या’—*Ibid* श्रयस्या (एकावशी) मार्चयितुम् *Ik I*, “जनो याजयित न शक्य—*BC I 18 (46n 3)*, *Rām III 31 27*, *49 39*, *57 19* According to माधव, however, though ‘शक्’ is intransitive, it is generally used transitively in connection with a verb in the infinitive mood. So, according to him, it may be used both transitively or intransitively in connection with a verb in the infinitive mood.

The latent significance of this sloka has been fully expressed in उस्मा शन मुकु , ' ' मादिङ्गन् पवन मम मृगान्ममङ्गम् -- MM 1 38 2 वेतस-परिक्षिप्ते--परि क्षिप् means 'to encircle' (with ditches generally), hence 1A has परिक्षिप्तं तु निवतम् । द्वे पार्यादिना वेष्टितस्य BhD C1 गङ्गाश्रान् परिक्षिप्तम् Ku 11 38 . महार्णवपरिक्षेपे Ra XII 66 , शिप्रया परिक्षिप्ता' - Kād 3 अभ्युन्नता (raised) &c R notices वर्ण्य-क्रमभङ्ग here, as the king will first see the hind-part of the footprints of Śak who had entered the bower leaving the foot-prints outside So जघन-गौरवात् पश्चात् अव-गाढा - (depressed owing to the weight of the hips) should have been mentioned first Now read अत्र राजा लता-मण्डप-द्वारि न गताऽस्ति । पृष्ठ-भागे एवास्ति । नतपत्रपटुक्ता दष्टि पतिता । पदपटु स्तिभ्य प्रवेश-सूचिका । अनपत्र पुवं पुरोभागस्य, पश्चात् पश्चाद्भागस्य वर्णनम् उति वर्ण्य क्रम-भङ्ग तादृशता R 4 अवगाढा (depressed) जघन-गौरवात् Largeness of the hips is a good sign C1 मणिश्च जूभरा नितम्बश्च नमः जय - (Cf) व्याणि-नारात् प्रभगमना &c PA&MD II 19 नमः जघन-भरण स-उपनाया KM 580 पश्चात्तना गुरु-नितम्बनया नत-ज्या दृश्या चारुपद पटुक्ता-गल्वक्ताङ्का - 1A II 6 , Ku 1 35 Hence a lovely lady is called 'नितम्बनी' (Cf Latin Callipyge the famous statue of Venus) - (57n 2)

Text. यावत् विटपान्तरेणावलोकयामि । (परिक्रम्य तथा कृत्वा मर्त्यम्) । अये ! लब्ध नेत्र-निर्वाणम् । एषा मे मनोरथ-प्रियतमा सकुसुमाऽऽस्तरण-शिला-पट्टमधिशयाना सखीभ्यामुपास्यते । भवतु । श्रोष्यामि आसा विस्रम्भ-कथितानि ॥ (उति विस्रोतयन् स्थितः) ।

I will just peep through the interstices of the boughs (Turning round and doing the same with transport) Lo ! the bliss¹ of my eyes¹ is obtained Here is the beloved² of my heart,² reclining on a flower-strewn slab of stone (and) attended³ by two companions Good, I will listen to them unreserved⁴ talk

(This said stands looking at her)

(नतः प्रविशति यथाक्त-व्यापारा-सह सखीभ्यां सकुसुमाः)

सख्यौ (उपवीज्य मस्नेहम्) हला सउन्बले, अबि सुहाअदि वे णलिणी पत्त-वावो
[हला शकुन्तले, अपि सुखायते^१ ते नलिनी-पत्र-वान ।]

(Enter with her two friends, Śakuntalā described as before)

Friends (Fanning her affectionately)—Dear Śakuntalā ! is the
wind of the lotus-leaf soothing^२ to you ?

शकुन्तला—(सखेदम्) । किं वीअअन्ति मं सहीओ [किं वीजयतो
मौ सख्यौ] (सख्यौ विषाद नाटयित्वा परस्परमवलोकयत) ।

Śakuntalā (Wearily)—What^३ do you fan me, my friends ?

(The friends, gesticulating alarm look at each other)

राजा—बलवदस्वस्थ-शरीरा शकुन्तला दृश्यते । (सविनर्कम्) । तत् किमय-
मातप-दोषः स्यात्, उत यथा मे मनसि वर्तते ।

King—Seriously ill in body Śakuntalā appears to be (With
a guess) Is it then the fault of the sunshine, or (is it) as (it)
occurs to my mind^४ ?

V L —‘उपास्यते B P HS ‘अन्वास्यात् R V M S ‘गुवायत
—B M P HS ‘सुखयति’ R V ‘गुवायत S

अये इति । ‘अये इति तप । नेत्रया निराण निर्वति मुग्धम उति
यावत् (‘निर्वाण निर्वती’ मात्रे दिनाये गजमज्जने इति मेदिनी) । एषा
शकुन्तला ‘कुमुमानाम आस्तरणेन’ उत्तरच्छदेन सह तर्तमान ‘शिरापट्ट’ (१।४।४६)
प्रस्तर-पीठ (‘पट्ट. पेषणपाषाणे व्रणादीनाञ्च बन्धने । चतुष्पथे च राजादि-
शामनान्तर-पीठयोः’ इति मेदिनी) ‘अधिशयाना विश्रमाय शयिता मगीभ्याम
उपास्यते पञ्चिपन्त (उपासनम् आमने । शुश्रूषाया शराभ्यामेऽपि उति हेम) ।
‘आमा विस्मम्भ-शयितानि विद्वाम पूर्णाशयान (‘विस्मम्भ वेत्तिस्मद् विद्वान्से
प्रणये वधे’ इति विद्व) । सख्याविति । ते’ तत्र मन्वन्धे सुखमिव आचरति
इति ‘सुखायते’ किम् ? (‘स्तु क्यङ् मलोपञ्च’—(३।१।११, २६६५) इति म्यङ्)
डि न्त्वात् आत्मनेपदम्) । (तथा चाकत हठायधेन—“शब्दादयो
विषया सुखयन्ति नरापदम् । सुखायते श्रिया नित्य विद्यया यश्च सुखयति” इति ।]
‘अपि’ इति प्रश्ने । शकुन्तलेति । हे ‘मग्यो’ ‘विजयत’ पद्मपत्र-वानेन माम
उपास्यते ‘किम्’ इति प्रश्न । (अनेन तापाऽऽधिक्यम् । तेन अन्य-विषयाऽमवेष्टत्वम्
ध्वनितम् । अनेन ‘विधूतम्’ नामात्तम उपाधानम् । तथाचास्तम् धनञ्जयेन
‘विधूतम् स्यादिति’ इति ।) ‘मग्यो विषाद खेद नाटयित्वा’ अभिनीय (धृतेन
विश्रुत्या) ‘यथा दृष्ट्या च इति ज्ञेयम्) । राजेति । किम् इति वितर्क ।

‘आतपस्य दोषः’ सूर्य-ताप-जनितः व्याधिः ‘उत’ अथवा ‘यथा मे मनसि वर्तते’ अर्थात् काम-जनितः व्याधिः यथाहं कामि-स्वभावानुरूपं सम्भावयामि ।

87n.—1. नेत्र-निर्वाणम्—निर्वाति इति निर्+वा (गति-बन्धनयोः) + क्त कर्त्तरि (3. 4. 72.)- निर्वाणम्, [‘निर्वाणोऽवाते—8. 2. 50], when the sense is that of **absence of air**, the form is ‘निर्वाति’ । Cf. ‘निर्वातिस्तु गतानिले’—AK. ‘निर्वाण’ generally means ‘**blown out**’. Cf. ‘निर्वाण-दीपे किम् तैल-दानम्’ ॥ ‘निर्वाण-वैरदहना. प्रशमादरीणाम्’—V.S. 1. 7. ‘गने निर्वाणमाप्नोति निरन्धन इवानलः’—*Mahā : Ra. XII. 1. Next ‘absolute extinction’ or ‘annihilation of individual or worldly existence’, which is deemed by the Buddhist to be the Magnum Bonum or the highest felicity. Prof. Goldstucker (Germany) opines that as this meaning was not in vogue at the time of Pāṇini, he must be anterior to Buddha. However निर्वाण almost in this very sense occurs in the Gītā. Cf. ‘स्थित्वाभ्यामन्तकालेऽपि ब्रह्मनिर्वाणमृच्छति’—II. 72. Of course it is controversial whether the Gītā was originally a portion of the Mahā, which is certainly anterior to Buddha. For the above sense in Classical Literature, Cf. प्रसक्ते निर्वाणे हृदयपरिताप वर्हामि किम्? —Māla. III.1 : ŚPB. II. 23 ; V.S. III. 12 ; Kt. XI. 69. Cf. ‘नेत्र-निर्वाणम्’ with Bhavabhūti’s ‘लक्ष्मी. इयम् अमनवर्तिनयनयो’ &c.—U.C. I.39. 2. सकुमुमास्तरणम्—It has the power of counteracting the effect of heat ‘कुमुमास्तरणादीना दाह-शान्तिकरन्वम् आह सुश्रुत.—‘दाह-शान्तिकरमृद्धिमता नराणाम्’—N. मनोरथ-प्रियतमा- Darling of his imagination as she is not yet gained. **उपास्यते**—‘उप-’ आस् means ‘to attend’, ‘serve’. Cf. ‘उद्यान-पाल-सामान्यमृतव स्तमुपासते’—Kt. II 36 ; 38 ; 3. ततः प्रविशति &c.—‘प्रविशति’ अर्थात् दर्शकानाम् दृष्टिपथं प्राविशति। Śak. being indisposed cannot enter the stage walking. So the trio is disclosed by the raising of a curtain concealing them from the view of the audience. **सुखायते**—(Acts like something agreeable) here formed by (3.1.11).—(Com.)—and not by “सुखादिभ्य. कर्तृवेदनायाम्” (3. 1. 18) as has been wrongly stated in many editions, or say “सुखाय ते” (भवन्ति) ? 4. किं बीजयतः*

fever due to love-sickness is so very great that she does not even feel that she is being fanned. Cf. 'नायिका—सखि, मा वीजय । उष्णः खलु एष कदली-दल-मास्तः'—*NA. II*. 'सखि, अपनय दमानि नलिनी-पत्राणि मृणाल-बलयाणि च, अलमेतेन, कस्मादकारणे आयासयसि'—*Rat.* परस्परं—(48n. 9). 5. विषादं &c.---'या दृष्टिः पतिनापाङ्गा विम्वारित-पृष्ठ-द्वया । निभेषिण्य-स्त-तारा च विषण्णा गा विषादिनी'—*Qtd. R.* बलवत्—*Vide* (89n. 1). Don't confuse अव्यय (बलवत्) with adjective (बलवन्, बलवान्, बलवती) । (89n. 3)

Text :—(साभिलाष निर्वर्ण्य) अथवा कृतं सन्देहेन ।

स्तन-न्यस्तोशीरं प्रशिथिल-मृणालक-बलयं

शिथिलिणी

प्रियाया साबाधं किमपि कमनीयं वपुरिदम् ।

(यमनमभङ्ग) समस्तापः कामं मर्त्तसज-निदाघ-प्रसरयो

न तु ग्रीष्मस्यैवं सुभगमपराद्ध युवतिषु ॥७॥

(*Surveying passionately*) Or, away with misgiving --

Ineffably fascinating is the indisposed¹ frame of (my) beloved with (the unguent of) Vetiver applied to the bosom, and with the single lotus-stalk-bracelet quite loosened¹ Granted that the suffering¹ (caused⁵ by) the (excess) of love and the advance of summer-tide⁵ is alike³ with young maidens, nevertheless the injury⁶ (caused by) the sultry weather is not so fascinating. (7)

V. L — 'साभिलाष निर्वर्ण्य' --B. R. M. S. 'विनित्य' V. 'प्रशिथिल' --M. B. S. 'शिथिलिनी' R. V. 'किमपि कमनीय' --V. R. -- 'तदपि कमनीय' --M. B. S.

साभिलाषमिति । 'निर्वर्ण्य' दृष्ट्वा ('निर्वर्णनं तु निध्यान दर्शनालोक-क्षणम्' इत्यमरः) । 'अथवा' इति पक्षान्तरे । 'सन्देहेन' अयमातपदोषः काम-सन्तापो वा इति मशयने 'कृतम्' अलम् । ('कृतम्' इति निषेध-निवारणयोः इति वर्धमानः) वक्ष्यमाण-व्यङ्ग्ये तदेव विशदयति । स्तनेति । 'प्रियाया' शकुन्तलायाः 'आ' समन्तात् 'बाधया' पीडया 'गृह' वर्तमान, कातरम् इत्यर्थः ('पीडा बाधा व्यथा' इत्यमरः । आडा पीडाया मर्वाङ्ग-भान्त्रं व्यज्यते) । अस्मादेव हेतोः 'स्तनयो' 'न्यस्तम्' आगपितम् तापोपशमार्थं दत्तम् ('आहितं निहितं न्यस्तम् अस्मत्' इति हलान्तरं) 'उशीर' वीरण-मृलानुलेपनं यस्मिन्

तादृशम् । 'प्रशिथिल' तापाधिक्यात् विशोषणेन अतीव श्लथं 'मृणालस्य एक' केवलं 'बलय' यस्मिन् तथोक्तम् (एकमित्यनेन बलयान्तराऽऽहतत्वं ध्वन्यते) 'इदं' पुरतः परिदृश्यमान 'वपुः' देह 'किमपि' लोकोत्तर-चमत्कारि 'कमनीय' कान्ति-मयम् । 'युवतिषु' तरुणीषु विषये 'मनमिज' काम 'निदाघ' ग्रीष्म- ('निदाघः ग्रीष्मकाले स्यात् उष्ण-स्वेदाऽम्बुनोरपि' इति मेदिनी) तयो 'प्रगरो' आधिक्ये तयो- ('द्वन्द्वान्ते श्रुयमाण-शब्द- प्रत्येकमभिमन्वध्यते' इति न्यायात् प्रसरस्य उभयेन सह अन्वय 'इति विद्याम्बुधिपादा) 'ताप' मन्ताप 'मम' तुल्य कामम्' इति स्वीकर्तव्यम् ('अकामानुमतो कामम् असूयोपगमेपि च' इति रुद्र) । 'ग्रीष्मस्य अपराद्धम्' मन्ताप-जनना-पराध ('कृदभिहितो भावो द्रव्यवत् प्रकाशते' इति न्यायात्) 'तु' इति भेदे । 'एव सुभग' सुन्दरम् । 'न तु' न एव, 'तु' इति अवधारणे । (तु पादपूर्णे भेदे समन्वयेऽवधारणे । पक्षान्तरे वियोगे च प्रगमाया विनियते' इति मेदिनी) । (व्यतिरेकालङ्कारः । समुच्चयालङ्कारश्च नटनर-भारगा पन्थानात् । मन्ता इति हिम रमेति छेक-वृत्ति-श्रुत्यनुप्रासाः । युवतिषु इति सामानान्तिदशात् अप्रस्तुतप्रशंसा । मृग्यनादि-रूप-कारणाभावेऽपि रमणीयता-रूप-कार्यान्पत्ते विभावना-लङ्कार । अथन सावाधन-रूप-कारणे मर्यापि मृ-रूपत्व-रूप-कार्यान्पत्ते विशेषोक्तिः । अनयो सन्देह-सकरः । अनुमानं नाम मन्ध्यङ्गमदम्--"अङ्गंरुहोनुमानम्" इति तल्लक्षणात् । शिखरिणी बृत्तम्) ॥७॥

- 88a.—1. कृतम् अलम्—(No need of). Cf. 'कृतमाविष्कृत-पीरुषर्भुजः—*ŚPB. II. 17.* प्र-शिथिल—'प्र' is intensive. Bracelets are generally slack and owing to excessive emaciation and langour of her person. Śāk.'s lotus-stalk-bracelet has become **extremely** lax.
2. साबार्ध—'बाध्' is Atmp. Cf. 'क्षणं विश्राम्यताम् जालम् ! स्कन्धे यदि ते' बाधति । न बाधतेतथा स्कन्धः यथा "बाधति." बाधते—(attributed to Kāli.)
3. किमपि—These two अव्ययस together mean **indescribable**—*AD* ; "कोप्येव"—*UC. I. 39* ; "कोऽपि हेतुः"—*MM. I. 27.* The reading 'तदपि' (despite her distress) is not in consonance with the last line, which states that loveliness is aggravated by amatory throe
4. मनसिज &c -प्रसर (Action, excess) is to be construed both with 'मनमिज' and 'निदाघ' (Com.)
5. समस्तापः—Like heat, 'काम' also is the case of giddiness, loss of appetite, ~~तथाच~~ "तथाच

गरुड-पुराणम् । “कामाद् भ्रमोऽरुचि र्दाहो ह्री-निद्रा-धी-धृति-क्षयः” —N. 6. अपराद्धं—भावे क्तः । It has been *cleverly* used in lieu of तापः as the girl is quite innocent—(257n. 5). 7. According to R the last line is **faulty**, as the word ‘श्रीष्म’ has been substituted for ‘निदाघ’ of the third line, the presence of which word would not have constituted ‘कथितपदनादोष’, [as for example ‘उदेति सविता ताम्., ताम्. एव अस्तमोति च’—SD] ‘तेन निदाघस्येतादृग् युवतिषु न तापस्तु मुभगः’ इति पठनीयम् । अस्मिन् पाठे पत्नी-दोषोर्जप परिहृतः —R. युवतिषु —(Vide 67n. 2).

Text :—प्रियंवदा (जनान्तिकम्)—अणसूये ! तस्स राएसिणो पढम-वंसगावो आरहिअ पज्जुस्सुआ विअ सउन्दला । कि णु क्वु से तर्णिमित्तो अअं आतङ्को भवे (अनसूये ! तस्य राज्ञः प्रथम-दर्शनात् आरभ्य पर्यन्तमुक्ता इव शकुन्तला । किं तु खलु तस्या स्तन्निमित्तं त्रयमातङ्को भवेत्) ।

Prīyamvadā—(Aside) Anasūyā, Sakuntalā appears to have been (somewhat) troubled since her first interview with the king May it be that this affliction¹ of hers is on his account ?

अनसूया—महि, मम बि एरिसी जामङ्का हिअअरस । होदु । पुच्छिस्सं दावणं (महि, ममापि ईदृशी जामङ्का हृदयस्य । भवतु । प्रत्यामि तावदेनाम्) । (प्रकाशम्) महि, पुच्छिदव्वासि किम्पि । बल्लव क्वु वे सन्दाबो (महि, प्रष्टव्यासि किमापि । बल्लवान् खलु न मन्ताप) ।

Anasūyā—Friend, my mind, too, (has) a similar suspicion.¹ Very well, I will ask her (at once) (Aloud) Friend, you are to be asked something. Your indisposition (is) really (very) serious.

शकुन्तला—(प्रसादं गमनादुच्यते)—हला, कि वत्तुकामाजसि (हला, कि वक्तुकामाजसि) ।

Sakuntalā (With the fore-part of her body, rising from the couch)—Dear, what d’you wish to speak ?

अनसूया—हला सउन्दले, अगबभन्तरा क्वु अम्हे मवण-गदस्स वृत्तन्तस्स । किन्तु आदिसी इतिहास-णिबन्धेमु कामअमाणाणा समवत्था मुणीअदि ताविसीं वे पेक्खामि । कहंहे किण्णिमित्तं वे सन्दाबो (हला शकुन्तले, अनभ्यन्तरा खलु वयं मदन-गनस्य वृत्तान्तस्य । किन्तु यादृशी इतिहास-निबन्धेषु कामयमानानां समुदायस्यैव तादृशी न प्रेक्षे । त्वयि किं निमित्तं तं मन्ताप) । बिआरं

खलु परमत्यदो अजाणिअ अणारम्भो पड़िआरस्स (विकार'खलु परमार्थत.अज्ञात्वा अनारम्भः प्रतिकारस्य) ।

Anasūyā —Dear Śakuntalā. we are indeed strangers² to the affairs of love. But yours, I suspect is the same (*pitiabie*) condition. as is heard of love-sick³ (*persons*) in historical stories. Tell us from what proceeds your fever ? Without tracing the disease⁴ to its real nature, there is surely no applying a remedy.

V. L. —'पर्युत्सुका' —B. R. M V. 'पर्युत्सुकमना आपन्ना'—S. 'शयना-दुत्थाय'—B. R. M. "पुष्य-शय्यामुदग्य"—V. 'अनभ्यन्तरा' खलु * मदन-गतग्य -R. V M S 'अलब्धन्तरा * ते मनोगतस्य'—B. 'समवस्था'—S. 'अवस्था' B. R. V. M

प्रियंवदेति । पर्युत्सुका उत्कर्षितन-हृदया । 'किन्तु खलु' इति समस्त-पदेन वितर्क-गर्भ-प्रश्न आश्रियते । प्राक् व्याख्यातम् । अस्या शकुन्त्यायाः अयम् आतङ्क रोग (सान्द्र रोग-यन्ताप-जङ्गागु मरज-ध्वना' इति मेदिनी) म. दुष्यन्त एव निमित्त कारण यस्य यस्मिन् 'रा' नादृश । अनसूयेति । 'प्राटव्यामि' (दुर्हादिन्वात् अप्रधान कर्माणि तव्य-प्रत्यय.) । 'बलवान्' प्रबलः । महती ते शरीरवाग्मा । अस्मादेव मत्प्रसन्ना, अत्यन्तकर्त्तव्यमाश्रय । शकुन्तलेति । 'पूर्वाधने' शरीरस्य इति जेप. । शयनाद् उत्थान तु पीडा-गोपनार्थम् देह-लावण्य-प्रकाशनार्थञ्चापि । 'वक्तुम् काम.' इच्छा यस्या नादृशी ("लुप्तेऽवश्यमः कृत्ये तु काम-मनसोरपि" इति तुमः मकारलोपः) । अनसूयेति । 'मदन-गतस्य' काम-विषयस्य 'वृत्तान्तस्य' वार्ताया. 'न अभ्यन्तरा' अविषयीभूता अनभिज्ञा. 'खलु' इति निश्चये । 'इतिहासे ये 'निबन्धा' आख्यानादय. तेषु, 'कामयमानाना' जात-मदनानाम् । 'समवस्था' स्थिति 'ते' तवावस्थाम् इत्यर्थः 'तादृशी' तथाभूतां 'प्रेक्षे' । सर्वथा मदनादेव ते ईदृशी समवस्था जाता इति नो धारणा । 'विकार' रोग ("विकारो विकृतौ रोगेऽपि" इति विश्व.) 'परमार्थत.' स्वरूपतः 'अज्ञात्वा प्रतिकारस्य' प्रतिविधानस्य अर्थात् चिकित्साया. 'खलु' निश्चितम् 'अनारम्भः' आरम्भः न सम्भवति । रोग तत्त्वतः ज्ञात्वा एव औषध व्यवह्रियते, उक्तञ्च, 'व्याधेस्तत्त्वपरिज्ञानम्' इति ;

89n.—1. पर्युत्सुका—Intensely agitated by love. Cf. "पर्युत्सुकां कथयति प्रियदर्शनां नामाति न पश्यसि" &c.—Vik. II. 16 ; "कालाश्रमत्वम् औत्सुक्यम् मनस्ताप-ज्वरादिकृत्"—MN. on Ra. V. 67 ; 164n. 3).

2 आतङ्क —आतङ्को बाधा । “यश्माऽऽतङ्क-गदा बाधा-शब्दा पर्याय-वाचिनः” ।
 आ तङि (कृच्छ्रजीवने — to live in distress) । घञ् भाव or करणे
 (3 3 18, 121) The affix expected was अ by (गराञ्च हृच्
 3 3 100), hence घञ् is irregular (तादृक्फात्) । ‘आतङ्कस्फुरित-
 कठार-गर्भ-गुर्वी’—UC 3 बलवान् खलु &c This totally refutes the
 silly theory that the use of ‘बलवत्’ (i) as an adjective (बलवान-m
 बलवती-f) is un-Kālidāsian Cf ‘भवितव्यताञ्च बलवती’ Lk IX,
 ‘बलवत्तरै अपवादं—Ku II 27 ‘बलवान पुनर्मम मनोऽभिनाप —
 Vik III ‘बलवान् खलु म अभिनयस इति गम्माह म तदा
 बलवान् Sak VII 24 Also Rom II 93 S ‘बलवन्ति रक्षामि
 V 38 53, ‘बलवत् अन्यथा—MK I मन * * बलवत् Cita
 VI 34, वत्सल्यं मन—BC IV 9 मानस बलवत् दुःखम्—SN XI 36
 वत्सल्यं इन्द्रियगाम MS II 125 गम्या नपी वत्सल्यं गत्वा गत्वा का दिग्या
 MK VI 2 वत्सल्यं गत्वा वत्सल्यं—PC (पराजना) । पुत्रपक्ष्या उत्तर
 मुनिरात्म बलवत्तरमन्यत । बलवच्छ दात विचिन — इति गमुन ।
 विन्मताङ्क इति मनुषा ७५ । बलवत्त्वमिति फलितम्—BM Cita
 VII 11, Read [4n 6, बलवती 201n 8] 4 पूर्वार्धेन &c
 Cf ‘शयनतलान् ईषदुच्छामित-मूर्ति—Kad P 363 वक्तुकामा—
 (43n. 2) अनभ्यन्तरा &c—अभिगता अन्तरम्—अभ्यन्तरा—Within
 the pale of, ‘न अभ्यन्तरा’—Not familiar with, ignorant,
 ‘अहो प्रयोगाभ्यन्तर प्राप्तिव’—Māla II ‘वयम्’ refers to the
 hermit-girls in general 5 इतिहास-निबन्धेषु—इत्येव ‘ह’ किल
 (Thus it was in past times) इतिह—Narration of past events
 (i.e., Stories and traditions) Cf पारम्पर्योपदेशे स्यादेतिहास
 इतिहास-वयम्—AK ‘इतिह आग्ने अग्निन इति इतिह आग्ने । घञ् (हलश्च’
 3 3 121] इतिहास A book having the narration of past
 events Don’t say इतिह + अस् (अग्नि) — घञ् for ‘अस्’ with घञ् will
 be changed into ‘म’ (2 4 52) Now Cf ‘धर्मार्थ काम-मोक्षाणाम
 उपदेश-समन्वितम् । पूर्ववत्तम कथा यस्मिन् इतिहास प्रचक्षते—qtd Nilakantha
 6 समवस्था—(S) is the best reading For this word is a Kālidā-
 sian peculiarity, and generally used by Kālī in the sense
 of ‘~~अवस्था~~’ (a pitiable) condition Cf ‘वल्लकी समवस्थाम’—Ra VIII.

41. 'कामयान-समवस्थया'—*XIX. 50. 'द्वे समवस्थे क्षणादूहे'*—*Māla. IV. 7* ; 'राजा—निराकरण-विकलवायाः * समवस्थाम्'—*Suk. VI* ; (137n. 3). 7. परमायनः = परमायनं, 'तमि' has the sense of 'करण' । Cf. "प्रयोगानुसारेण सर्वाभ्यः प्रकृतिभ्यः परः सर्वासा विभक्तीनां स्थाने तसिल् प्रत्ययोभवति वा"—Prabhā. Cf. "मन्त्रोद्गीत. स्वरतो वर्णतो वा मिथ्याप्रयुक्तः न तमर्थमाह" &c. शिक्षा of Paṇini. अनारम्भः—*Ra. I. 15* ; *VIII. 20* "व्याधिमिच्छामि ते जानुम् प्रतिकुर्वाति तत्र वै"—*Māhā.*

Text :—राजा—अनसूयामपि अनुगतो मदीयस्तर्कः । न हि स्वाभिप्रायेण मे दर्शनम् ।

King :—Even Anasūyā bears me out in my suspicion. My view was not thus (guided) by my own intention.¹

शकुन्तला (आत्मगतम्)—बलवं क्व मे अहिनिवेशो । दाणि बि सहसा एदाणं ण सक्कणोमि णिवेदिदुं [यत्त्वान् क्व मे अभिनिवेशः । इदानीमपि सहसा एतयानं सक्तामि निवेदयितुम्] ।

Śakuntalā (*Aside*) :—Mighty, indeed, is my anxiety (*to conceal ; or to reveal*). Even (*asked by them*). I cannot all of a sudden disclose (*it*) to them now

प्रियंवदा—सहि, सुट्टु, एसा भणादि । किं अत्तणो आतङ्कं उबेक्खसि । अनुदिअहं क्व परिहीअसि अङ्गेहि । केवलं लावणमई छाया तुमं ण मुञ्चदि (सखि, सुट्टु, एसा भर्णनि । किमात्मन आतङ्कमुपेक्षमे । अनुदिवस खलु परिहीयमे अङ्गे । केवलं लावण्यमयी छाया त्वा न मुञ्चति) ।

Prियंवदा—Friend, right well does she say. Why d'you neglect your affliction ? Day by day, indeed, you are getting thinner in limbs, only the glimmering of loveliness leaves you not.

V. L. —'अनसूयामपि अनुगतां'—*B. R. V. S.* 'अनसूययापि अवगतो'—*M.* 'न हि स्वाभिप्रायेण' &c. Omitted by *M & S.* 'सखि सुट्टु'—*V.* 'सखि शकुन्तले, सुट्टु'—*R. M. S.* 'सुट्टु'—*B. P. HS.*

राजेति । 'मदीय. तर्क' अग्राः विकारः कामज एव इति संशयः 'अनसूयाम् अपि अनुगतः' अनसूया-हृदये समुपस्थित इति भावः । अस्मादेव हेतोः 'मे दर्शनम्' अनुमानं 'स्वस्य' निजस्य 'अभिप्रायेण' अर्थात् 'कामी स्वतां पश्यति' इति न्यायेन 'न हि' इत्यवधारणे । शकुन्तलेति । 'बलवान् अतिप्रबलः' 'मे अभिनिवेशः' 'अकथने आग्रहातिशयः । लज्जया व्याधि-कारणं गोपयितुमिच्छामि । 'इदानीं' 'सखीभ्यां

पृष्ठा पीडाहेतुः अवश्यवक्तव्यः, तथापि इति अपेक्षः । यद्वा 'बलवान्' मल्लीभ्यां कथने 'मे अभिनिवेशः' 'इदानीमपि' अधुना सखीभ्यां पृष्ठाहम् अतः अयमेव समुचिततावसरः प्रकाशयितुं, तथापि लज्जया वक्तुमममर्थास्मि इति भावः । प्रियंवदेति । 'आतङ्क' रोगं ('आतङ्को रोग-संताप-शङ्कामु मुरज-ध्वनी' इति मेदिनी) 'किम् उपेक्षसे' प्रतिविधातुम् न यतसे । 'अनुदिवस खल्' प्रतिदिनमेव (वीप्सार्थेऽव्ययीभावः) 'अङ्गैः परि-हीयसे' क्रमशः क्षीयमाणाङ्गी भवसि । पूर्व स्वभावतः एव कृशा, अधुना ततोऽपीति भावः (जटानेः कर्मणि प्रयोगः, कर्म-कर्तरि वा) 'केवलं लावण्यमयी' लावण्यपूर्णा ('तत् प्रकृत-वचने मयट्'—(५।१।२१) इति प्राचुर्यार्थे मयट्) 'छाया' कान्तिः ('छाया सूर्यप्रिया कान्तिः प्रतिविम्बमनात्प.' इत्यमरः) 'त्वा न मुञ्चति' स्वभाव-मुन्दरत्वात् इति भावः ।

90n.—1. बलवान्—(89n. 3). मे अभिनिवेशः I either to conceal or to reveal. (Com.),—'शमिन् तु हृदयेन तन्वरे' *Ku. I III. 10.*

एतयोः—(4n. 3). 2. लावण्यमयी—मयट् implies 'abundance'. (112n. 7). 'मुक्ताफलेषु छायायास्तर्कत्वमवान्तरा । प्रतिभाति यदङ्गेषु तल्लावण्यमिहोच्यते' ॥—'उज्ज्वलनीलमणि',—also MN on *Ku. I. 25.*

3. छाया—छां + कर्तरि ण ['श्याऽऽ-याधाऽश्च-सम्ब-अनीण् अव-सा-ज्वह-लिहृ-श्लिष-श्वसश्च'—3. 1. 141]. 'छां' is considered आकारान्त ('आद् एच् उपदेशेऽमिति'—6. 1. 45). Next there is the augment 'य'—(आतो युक् चिण्कृतोः'—7. 3. 33). or say, 'मा-च्छा-शमिभ्यो यः' (उ-559). Cf. "तत्स्मृति-मात्रमेव हृदयं लावण्य-शेषं वपुः"—*Mahā-Nāṭakam. VI. 15.* न मुञ्चति—Cf. * 'महामणिरिव क्षीणोऽपि नालक्ष्यते'—*Act. VI. 6. infra.*

Text :—राजा—अवितथ¹ माह प्रियंवदा । तथाहि—

शाम-आम² -कपोलमाननमुरः, कान्ठिन्य-मुक्न-स्तनं

शार्दूलविक्रीडितं मध्यः कलान्तरः³, प्रकाम-विनतावसो, छविः⁴ पाण्डुरा⁵ ।

(ममजसततग) शोच्या च प्रियदर्शना च मदन-किल्बिषमालक्ष्यते

पत्राणामिव शोषणेन⁶ मरुता⁷ स्पृष्टा लता माधवी ॥८॥

King—Not¹ untruly¹ spoke Priyamvadā. For—Indeed, her face has its cheeks excessively² (R) emaciated³; her bosom has its breasts relieved of hardness; her waist (*has become*) thinner³, the shoulders drooping, (and) pallid⁵ (*is her*) complexion.⁴ Tortured

by love, she appears regrettable, yet sweet to view, like the creeper Mādhavī struck by the leafage-drying⁶ wind⁷. (8)

✓ L. -‘किञ्चिद्वा’ R V. S. M. ‘ग्याना’ —B.

राजेति । ‘अविनयम्’ सत्यम् । यस्मिन् ‘प्रिय’ वदति, प्रायेण स न सत्यं वदति । उप प्रियवदापि सत्यवचना इति विराज । (नाम्ना विरोधाभासः) । प्रियवदास्तु सत्यत्वं प्रतिपादयितुम् आह “तथाहोति” । तमवार्थं जानीहि । (‘तथेत्येवमपि-परिपठिता धातुर्गता’ इति कानन्त्र-परिगणित-टीकायां गायीनाथ-पाशः) । क्षामेति । अस्या ‘आनन’ वदनं ‘क्षामक्षामौ’ कृशतरौ कृशालौ गण्डौ यान्मन्तथाविधं जातम् । उरु वक्षस्थले ‘काठिन्येन’ दाढ्येन ‘मुस्तौ स्तनौ’ यत्र नशाविव जातम् । तापाद्धिक्येन स्तनयोरुत्थलीभूतम् इत्यर्थः । ‘मध्य’ कटिदेशः यस्मादादव यस्मिन् अन्तः कृशान्तर’ सातिशयक्षीणं सञ्जातम् । ‘अमो’ स्कन्धौ प्रथमम् अत्रयं विनतो प्रणतो विज्ञेयो इति यावत् (‘विनतं प्रणतं भुग्ने निश्चिनं नाभिधेयवत् इति गणितम्) । छवि’ देह-कान्ति (‘शाभा कान्तिः शोभः इव इति मर’) पाण्डुरा विरजः सञ्जातः पाण्डुवर्णा जाता । (पाण्डुर रक्तपातस्तु पाण्डुर शङ्खपातः इति शाब्दिक-नरसिंहः) । अतः ‘मदनेन किञ्चिद्वा पीडिता’ इयं शकुन्तला पत्राणां शाप्यते अनेन इति ‘शापण’ नेन शापकण (‘करणार्थकरणयाज्य — (३।३।११७) — इति करणे ल्युट्) मरुता’ पश्चिमवायुना स्पृष्टा अभिभवा माधवी’ अतिमृक्तक (‘वैशाखे माधवः कृष्णे माधवी चातिमृक्तके’ इति गणितदेव) ‘लता इव शाच्या’ शोचनीया प्रयदर्शना च मनोरमा च (इति विरोधालङ्कारः । ‘शाच्या अनुकम्पार्हा इति विरोधाभासः) । ‘आलक्ष्यते दृश्यते । पुराण-पत्राणां शापणेन शाच्या माधवीलता यथा वासन्तिका-ज्जलेन स्पृष्टा मती नव-किमलयाद्गम-हतुना प्रियदर्शना भवति, तद्वत् अस्वस्थतया शोचनीयापि शकुन्तला मदन-किञ्चिद्वत् शोभा-विशेषं धारयति इति भावः । (प्रियवदा-वनन-समर्थनं कार्यं प्रति बहु-काण्डा-पत्यासात् समुच्चयोरङ्गलङ्कारः । ‘मदनेन किञ्चिद्वा’ इति शाच्यान्वे हनुर्वेना-पादानात् काव्यलिङ्गम् । उपमानुप्रासौ । वनमनु शार्दूलविक्रीडितम् । ‘वक्त्रं क्षामकरोरुपुग्भृशमुर’ इति ‘कृशान्तरौऽस-पुग्मर्माधिकं नञ् छवि’ इति पठित्वा उद्देश्य-प्रतिनिर्देश-प्रक्रमभङ्गः समायेयः । तेन प्रकाम-त्रि-जब्दयो अर्थ-पोनरुक्त्यः अथच एक-वचनान्त-प्रयोगमध्ये “अमो” इति द्विवचन-प्रयोगस्य-भग्नप्रक्रमता दाशश्च परिहृतम् । “सस्पृष्टा दल-शापणेन मरुता सा माधवीव पिपा” इति पाठे इव-प्रयोग-प्रक्रमभङ्गः लताशब्दस्यावकरत्वं च परिहृतं भवति ॥८॥

91n.—1. तथाहि—(12n. 3.). क्षाम-क्षाम &c.—क्षे (भ्वादि) ङ-वतः कर्तरि=क्षाम—('क्षायो मः'—8. 2. 53). Next duplication by 'प्रकारे गुणवचनस्य'—(8. 1. 12); 'सादृश्ये द्योत्ये गुणवचनस्य द्वे स्त स्तच्च कर्मधारयवत् *** पटुपटुः। पटु-सदृशः। ईषत्पटुरिति यावत्'—SK 2147. "शुक्ल-शुक्ल रूपमिति। शुक्ल-सदृशमित्यर्थः। ईषच्छुक्लमिति यावत्" BM. According to R, the duplication is meant to intensify the sense. By "कर्मधारय-वत् उत्तरेषु"—(8. 1. 11.) it is treated as a कर्मधारय। Cf. "निकाम क्षामाङ्गी सरस-कदली-गर्भ-गुभगा"—MM. II. 2. "वपु-क्षाम-क्षाम वहति रमणीयञ्च भवति"—Ibid III 9; Śuk. VII. 12. 2. प्रकाम-विनतौ—'प्रकाम' & 'वि' of वि-नत have the same meaning, to avoid tautology vide (Com) पाण्डुरा-पाण्डुत्वम् अस्ति अस्य उति पाण्डु-मत्वर्थे र ('नग-पाशु-पाण्डुभ्य. र'—I ārt 5. 2. 107) whitish-yellow, pallid-complexion. "मित-पीत-समायवत्. पाण्डुवर्णं प्रकीर्तितः' इति सुभूतिः। शोच्या—(fit object for sympathy, lamentable) -'च' should have been changed into 'क' by ('च-जो कु, घिष्-ण्यता' 7 3.52). 'अजि-व्रज्योञ्च'—(7.3 60). इति च-कारस्यानवत-समुच्चयार्थत्वात् नात्र कुत्वम् ॥ OI. 'न क्वादे—(7. 3. 59). इत्यस्य 'नेति योगविभागात् पृथक् सूत्र कृत्वा रोमाञ्च, शोच्यः—Prabhā. प्रियदर्शना—Cf. the idea with "नव-किशलय-तल्पे वक्रिताङ्ग गयाना निभृत-कृश-शरीरा दुर्निरीक्ष्याऽतिपाण्डुः। नव-विकसित-सन्ध्या-रञ्जिताङ्गी द्वितीया-शिशि-क-कलेव प्रेक्षणीया बभूव"—ताराशशाङ्कम्, १२२ ॥ KM. 1025. 3. शोषणेन—(Scorching). मरुता—मृयन्ते अनेन विना इति मृ+उति ('मृगार्ति'. उ—94) -मरुत्. also मरुतः (अकारान्त)। Cf. 'मरुतः स्पर्शनः प्राणः समीरो मारुतो मरुत्' इति विक्रमादित्यकोषः, व्याडिश्व। Mark the propriety of the word here. 4. लता माधवी—A large and beautiful creeper (Goertnera racemosa) bearing white fragrant flowers Cf. "मालाविकाप्येषु अनुभूत-मुक्तेव गालती-माला म्नायमाना लक्ष्यते"—Māla. III.

Text:—शकुन्तला (नि.श्वस्य)—सहि! कस्त बा अण्णस्स कहंस्सं। किन्तु आआसइत्तिआ दाणिं वो भविस्सं (सखि, कस्य बा अन्यस्य कथयिष्यामि। किन्तु आयासयित्री' इदानीं युवयोः भविष्यामि।)।

Śakuntalā (Sighing)—Friend, to whom else shall I speak it out? But when I shall be the cause¹ of trouble¹ to you.

उभे—अबो एतव क्व गुणित्वयो । सिग्निद्व-जग-संविभक्तं हि दुःखं सज्ज-वेदणं
होवि (अतएव खलु निर्वन्धः^१ । स्निग्ध-जन-संविभक्तं^२ हि दुःखं सह्यवेदनं^३
भवति) ।

Both—And for this reason, indeed, is our importunity². The
pangs of sorrow become endurable⁴ when³ shared with loving
friends³.

राजा—पृष्टा जनेन सम-दुःख-सुखेन^१ बाला
वमन्ततिलका नेयं न वक्ष्यति मनोगतमाधि-हेतुम् ।
(तमजजगग) दृष्टो विवृत्य बहुशोऽप्यनया सतृणम्
अत्रान्तरे श्रवण-कातरतां^२ गतोऽस्मि ॥९॥

King—Questioned by persons, who¹ equally share her pain
and pleasure¹, it cannot be that the girl will not speak out the
cause of (her) mental throes. Though (full) many a time, gazed
at (me) athrust, by her by turning back, I have, at this moment,
become nervous² of hearing² (her reply). (9)

V L - - 'फिन्तु आयासयित्री'—B. M. 'आयासयित्री'—R. V. S.
'अतएव' B. 'अतएव खलु'—R. V. M ; S omits 'स्निग्धजन' from
'स्निग्ध-जन-संविभक्तम्' । 'अत्रान्तरे'—R. V. M. S. 'अत्रान्तरे'—B. HS.

शकुन्तलेति । 'फिन्तु इदानीं' पीडा-कारणम् उक्त्वा इत्यर्थः । 'युवयोः ['कर्तृ-
कर्मणो. कृति' (२-३-३५) इति कर्मणि ङष्ठी] 'आयासयित्री' क्लेश-जनयित्री ।
मनोरथस्य दुर्लभत्वात् इति भावः । उभे इति । 'निर्वन्धः' परिज्ञाने आग्रहातिशयः
आवयार्गितः । (यदेवाज्जथने कारणत्वेन निबद्ध तदेव कथने हेतुत्वेनोपात्तम् इति
व्याघातालङ्कारः । "मोक्षयणं कार्यं विरुद्धा क्रिया च" इति तल्लक्षणात्) । "न
दुःखं गञ्जविभक्तम्" इति न्यायान्, 'दुःखं स्निग्धजने' प्रेमास्पदे जने 'संविभक्त'
सम्यक् विभज्य अर्पितं सत् 'सह्या' भार-लाघवान् मोक्षं शक्या 'वेदना' यातना यस्य
तादृशं भवति बहुभिर्हृद्यमानः भार इव इत्याशयः (अर्थान्तरन्यासः) । इत्यन्तः
प्रतिमुखसन्धिरिति केचित् ॥ पृष्टेति । 'इयं बाला' अल्पवयाः शकुन्तला '(अनेन
कैतवाज्जभिरजन्तं ध्वन्यते) 'दुःखं च मुखञ्च' दुःखमुखं (पक्षे दुःखमुखे । 'विप्रतिषिद्ध-
ञ्चानुद्धिकरणवाचि' (२।४।१३) इति पाणिनः समाहारः) 'समं' तुल्यं 'दुःख-मुखं'
यस्य तेन । शकुन्तलाया मुखितायां य. सुखी भवति, दुःखितायां यो दुःखितो भवति
इत्यर्थः । तेन 'जनेन' प्रिय-सखि-जनन 'पृष्टा' जिज्ञासिता सु-मनोगतं

हृदय-स्थितम् 'आघेः' मानस-व्यथायाः (इति पौनरुक्त्यम् । तथाचोक्तममरेण 'पुंस्याधिः मानसी व्यथा' इति) । 'हेतुं न वक्ष्यति' इति 'न' अपितु प्रकाश-यिष्यति एव । 'अनया' शकुन्तलया 'बहुशः' बहुवारान् ["वह्नुत्पार्थत् शस् कारका दन्यतरस्याम्" (५।४।४२) इति शस्-प्रत्ययः] 'विवृत्य' ग्रीवा-भङ्गेण परावृत्य 'सतृष्णं दृष्टोऽपि' प्रथमाङ्काऽवसाने तपोवनं प्रति गच्छन्त्याः अस्याः अनेकवारम् अनुरागचिह्नं प्रत्यक्षीकुर्वन्नापि अर्थात् अहमेवाधि-हेतु-र्गति निश्चिन्वानोऽपि 'अत्रान्तरे' इदानीं 'श्रवणे' तदुत्तराकर्णने 'कातरता' भीति 'गतोऽग्निं' किम् अनु-कूल-मननुकूल वा वक्ष्यति इति अधीरतां प्राप्तोऽस्मि इति भावः । ('अधीरे कातर' इत्यमरः) ('सम-दुःख-मुखेन' इत्यत्र हेतुन्वेनोपात्तम् इति काव्यलिङ्गम् । अत्र कारणाभावेऽपि कातरता-रूप-कार्योत्पत्तेः विभावना, अथच साभिलाप-बहतर-दर्शन-रूप-कारणे सत्यपि शकुन्तलायाः अवस्था-निर्णय-रूप-कार्याऽनुत्पत्तेः विशेषोक्तिः । अनयोः सन्देह-संकरः । नवा नवेति. मन मनेति. गत गतेति छेक-वृत्ति-श्रुत्य-नुप्राप्ताः । वसन्ततिलकावृत्तम्) ॥९॥

92n.-- 1. किन्तु आयासयित्री &c.- Cf. "The malignancy of my fate might perhaps distemper yours ; therefore, I shall crave of your leave that I may bear my evils alone" -- Twelfth Night. II. 1. आ-यम् (क्षये) - णिच् + तृच् कर्त्तरि- (3. 1. 133) आयासयितृ । Next डीप् (ऋन्नेभ्यः डीप् 4. 1. 57.) 2 "अनएव-निर्बन्धः"—Occurs in Māla. I. स्निग्ध-जन &c.-KU. VII 28. For similar idea. Cf. "कस्य तावत् इमं वृत्तान्तं निवेश सह्य-वेदनमिव दुःखं करिष्यामि"—Priyadarśikā. III. 'अवेदय ममान्मीय पुनर्दुःखं मुदुःसहम् । मयि सकान्तमेतत्ते येन सह्यं भाविष्यति' --NA. V. 9. "Double grief affects the concealing hearts"—Spencer. "Give sorrow words : the grief that does not speak, whispers the over-
fraught heart and bids it break". -- Macbeth. IV. 3. "Sorrow concealed like an oven stopp'd Doth burn the heart to cinders"—Titus Andronicus. II. 4. "To weep with them that weep doth ease some deal ; But sorrow flouted at is double death"—Ibid. III. 1. "तुन्याद्विभागादिव तन्मनोभिः दुःखातिभारोऽपि लघुः स मेने"—Ki. III. 33 ; "जानाले आपनजने मनेर वेदना, व्यथित-हृदयं फलानेक सास्वना"—Navina Torassini IV. I ; V. 9. वेदना—

Means 'knowledge'. According to मेदिनी, it may mean 'pain also. Cf. 'अवेदनाज्ञं कुलिश-क्षतानाम्'—*Ku. I. 20* ; 'प्रवलामान्मकृतेन वेदनाम्'—*Ra. VIII. 40* 'संकल्पमङ्गमविनादितवेदनानि'—*MM. VI. 13* — 'वेदना' विरह-व्यथा—इति तटीका (HS). "कस्य माता, कस्य पिता, कस्य भ्राता महोदरः । कायाप्राणैर्न सम्बन्धः, का कस्य परिवेदना ॥" 3. सम-दुःख-सुखेन—Usual form is 'सुख-दुःखम्' । Cf. "अद्वैतं सुख-दुःखयोगनुगुणं" *UC. 1.39* ; *Rām. VI. 124. 9*. For the sake of metre, 'दुःख' has been placed first. Kāli. usually writes 'दुःख-सुख' । Cf. 'सम-दुःख-सुखः सम्वीजनः'—*Ra. VIII. 65*. 'सम-दुःख-सुखं पीयते लोचनाभ्याम्'—*Vik. 1* 'दुःख-सुखयोश्च विक्रियाम्'—*SN. III. 19*. 4. बाला—A girl of 16 years—*Rāja-ballava* ; (83n. 2). 5 मनोगतमाधि-हेतुम्—Mark the tautology, 'अधि' means 'mental agony' (*Com*). नेयं न वक्ष्यति—For the force of two negatives vide (25n. 4). 6. अत्रान्तरे &c.—This agonising suspense of the king is quite natural, for uptil now except 'स्मर्य-वीक्षित' (II. 2. Supra), he has had no distinct avowal from her lips and now his fate will be decided by the disclosure of Śaka's cause of agony. Cf. "उपस्थित-प्रिया-समागमस्यापि किमिदमन्यर्थमृन्नाभ्यति मे मनः"—*Rat. III*.

Text :—शकुन्तला—सहि ! जदो पहुदि मम दंसण-पहं आअदो सो तबोवण-रखिदा राएसी - [गन्वि, यतः प्रभृति मम दर्शन-पथमागतः स तपोवन-रक्षिता' राजापि.—] । (अर्धोक्ते लज्जा नाटयति) ।

Śakuntalā Friend, ever since that royal sage, the guardian¹ of the penance-grove, came within the range of my sight—
(*Gesticulates bashfulness when half-uttered*).

उभे—कहेवु कहेवु पिअसही (कथयतु कथयतु प्रियसखी) ।

Both—Speak, dear friend, speak.

शकुन्तला—तदो पहुदि तग्गदेण अहिलासेण एतदवत्थ म्हि संबुत्ता (ततः प्रभृति तद्गतेन³ अभिरावेण एतदवस्थास्मि संबृत्ता) ।

Śakuntalā—Since then I have been brought to this plight, with my desire having gone² to him³.

राजा (सहर्षम्)—भृतं यत् श्रोतव्यम् ।

आर्या स्मर^१ एव ताप-हेतु निर्वापयिता^२ स एव मे जातः ।
[12, 18
12.15]

दिवस इवाभ्र-श्याम^३स्तपास्त्यये^४ जीव-लोकस्य ॥१०॥

King (Joyfully)—I have heard what is worth hearing. Love¹ who was, indeed, the cause of (my) agony, has (now) himself become my cooler²; just as a day, dark³ with clouds³, (becomes both tormentor and comforter) of the living creation towards⁴ the close of summer.⁴ (10)

V. L.—“कथयन्तु &c”—Omitted by R. & V. ‘अभ्र-श्यामः’—P. K. B. M. HS. ‘अर्धश्यामः’—R. V. S ; Only B has यन्तु ।

शकुन्तलेति । ‘यतः प्रभृति’ यस्मात् कालात् आरभ्य (‘कार्तिक्या प्रभृति’ इति भाष्य-प्रयोगात् ५मीं—इति दीक्षित—५९५) । ‘दर्शनस्य’ दृष्टेः ‘पथः’ (‘वाटः पथश्च मार्गश्च’ इति त्रिकाण्डशेषः) तम् । राजेति । ‘श्रोतव्यम्’ अनुरागस्य व्याधि-हेतुत्वं “भृतम्” । स्मर इति । ‘तपस्य’ ग्रीष्मस्य (‘ग्रीष्म उत्पन्नः । निदाघ उष्णोपगम उष्ण उष्णागमरत्नप.’ इत्यमरः) ‘अन्यय’ अन्तः अवगमनम् इति यावत् (‘‘अत्ययोजनिकमे कृच्छ्रे ज्यत्पाते नाश-दण्डयोः’’ इति मेरिनी) तस्मिन् वर्षारम्भे इत्यर्थः । ‘जीवलोकस्य’ प्राणि-जातस्य ‘अभ्र’ जलदं, ‘श्याम’ कृष्णः (‘‘त्रिषु श्यामां हस्ति-कृष्णौ श्यामा म्यान् धारिवा निमा’’ इत्यमरः) ‘दिवस उव’ जलदावृत-दिनमिव इत्यर्थः । ‘स्मरः’ काम ‘पथ मे’ मग दृश्यन्तस्य ‘तापस्य’ मानस-सन्तापस्य ‘हेतुः’ कारणम् (पक्षे उष्णताया हेतुः) । ‘स तादृशः तापवर्ता स्मरः, दिवमश्च ‘निर्वापयिता’ सन्तापम् उष्णताञ्च निराकृत्य प्रीतिप्रदः जातः’ सवृत्तः (‘जनेरकर्मकत्वात् कर्त्रि वर्तमाने क्तः’) । ‘जलद-जालावृतः दिवसः यथा वृष्टेः प्राक् नगान् भृशं सन्तापयति, तदनन्तरं स एव दिवसः तरेव जलदै वृष्टिं कारयित्वा तेषां संतापं पुनः निवर्तयति । तद्वत् अग्राः शकुन्तलाद्याः उतां प्राक् कामोऽपि मां भृशं सन्तापयति स्म अयुना तदुक्त्यनन्तरं स एव मे प्रीतिप्रदः जातः (य सन्ताप-हेतुः स एव निर्वापयिता इति विरोधाभासः । अनेन व्याघातालङ्कारो व्यङ्ग्यश्च । लक्षणं नूतनं प्राक् । मिथिलान्तावर्गीयमने विरूप-कार्यान्वित-कथन-हेताः विषमालङ्कारः । उपमा. वृत्त्यनूपामश्च । आर्या जातिः) ॥१०॥

93n.—1. दर्शन-पथ &c.—Cf. ‘यस्य नेत्रयोः पथि स्थिता त्वम्’—*Vik. I.*
ताप-हेतुः—Applicable to both ‘अभ्रश्याम-दिवसः’ and ‘स्मरः’ । A cloudy

day produces great heat but it is most oppressive just on the eve of the shower. Similarly Cupid was extremely painful to the king when Śak. was just going to make a clean breast of the whole affair. Cf. "तीव्रःस्मर-मंतापो न तथादो बाधने ययामन्ने नपति प्रावृषि नितराम-भ्यर्ण-जलागमो दिवसः"—*Rat.* (III 10). *qtd.* *K.* 2. निर्वापयिता (७।३।३६) -- After a great shower the cloudy day becomes extremely delightful. Similarly by the declaration of Śak., Cupid gave comfort to the king "पुर नवीनकृष्णं विसर्गन् मेघा निराघ-ग्लपितामिवोर्वीम्"—*Ra.* XI. 38. 3. अभ्र-श्यामः—अभ्र, Cloud. In mathematics it means 'zero' अपो विभति इति अप् भृ, क (मूलविभूजादित्वान्—3. 2. 5.)= अभ्रम्। 'अभ्र' is the हतु of श्यामत्व। R's अर्ध-श्याम is not a good reading. According to his view, the day which in the morning is cloudless, produces heat on account of the bright rays of the sun, and when it is clouded in the evening, it becomes delightful. It is evident that his meaning is forced, and unlike 'स्मर' which is cause of both 'ताप' and 'निर्वाण,' 'अर्ध-श्यामत्व' is the cause of 'निर्वाण' only, and 'अर्धश्यामत्व' is the cause of 'ताप'। Again in this reading the cause of श्यामत्व is to be inferred which is not desirable. Kālī, elsewhere also, speaks of 'अभ्र-श्याम-दिवसः'। Cf. "मेघ-श्यामा दिना दग्धा मानसात्सुक-चेतसाम्"—*Ik.* II. 14 : "अयमेकपदे तथा विप्राय प्रियया तापनत. मुदुगता मे। नव-वारिधरो-दयाद-होमि. भवि-तव्यञ्च निरातपाद्ग रम। Ibid. II. 2. मनो जह्लु. निराघान्ते श्यामाभा दिवसा उय *Ra.* I. 83. जीवलांकस्य—*Ra.* I. 35, *LC.* II. 17. For something causing opposite results, Cf. 'लावण्य-जितमारो राजकुमार अनदङ्गाग मन्मथजराग्रहणे"—*Dk.* (पूर्वपीठिका)। *KM.* 1033-4.

'Text :—शकुन्तला—तं जद वो अणुमदं तह वदह जह तस्स राएसिणो अणु-कम्पणज्जा होमि। अण्णहा अवस्सं मिञ्चह मे उदअं। (तत् यदि युवयोः अनुमतं, तथा यनेथा यथा तस्य राजर्षे अनुकम्पनीया? भवामि। अन्यथा अवश्य मिञ्चत मे उदकम्)।

Śakuntalā—If (*that's*) approved¹ by you, do so that I may

be commiserated² by that royal sage. Otherwise, you must needs pour me water.

राजा—संशय-च्छेदि वचनम् । King -Doubt-severing (*is her*) word.

प्रियंवदा (जनान्तिकम्)—अणसूए, दूर-गअ-मम्महा, अक्खमा इअं काल-हरणस्स । जस्सिं बद्ध-भावा एसा , सो ललाम-भूदो पौरवाणं । ता जुत्तं से अहिलासो अहिणन्दिवुं (अनसूये, दूर-गत-मन्मथा¹ अक्षमा इय काल-हरणस्य । यस्मिन् बद्ध-भावा 'एषा, स ललाम-भूत² पौरवाणाम् । तत् युक्तमस्या अभिलाषः अभिनन्दितुम्) ।

Priyamvadā (*Aside*)—Anasūya ! far advanced¹ in love¹, she cannot brook loss of time . He, on whom her affection² is fixed-, is the *top trunket*³ of the Pauravas . Therefore, her wish deserves to be commended.

V L 'अन्यथावश्य' R V M 'अन्यथा स्मरन् माग्'—B 'अत्र मिञ्चन्तमिदानीम् A S (mits 'तिष्ठ । 'तिलोदरम्' R 'उदकम्' S.

शकुन्तलेति । 'एवया अनमत दुष्यन् प्रति ममेदमभिलाष-करण मम्मन-मिन्यर्थ । ('कस्य च वर्तमाने' [२।३।६७] इति कर्त्तरि पाठो) तस्य राजर्षि 'दुष्यन्तस्य' ['कृत्याना कर्त्तरि वा' (२।३।७१) इति पाठो पाठिनी] जनकगपनीया दया-पात्रम् । (अनेन शम्भ-नामकाद्गमपक्षिणम् । तल्लक्षणं तु—'स्योपगमनं यन् शम्भं तदुदाहृतम् इति) । 'अन्यथा' यदि स राजर्षि माय अप्रमत्ता भवेत् तदा 'अवश्य मे उदक' प्रेताय दशम-दिवसे देयं जलाज्जिह्व मिञ्चन्तम् । तेन ममाश्वीकारे मर्ग्यामि इति भावः । (अत्र विकल्पालङ्कारः । 'विरोधे तूल्यबलयो विकल्पाऽलङ्कृतिर्मता' इति तल्लक्षणात्) । प्रियंवदेति । 'दूर गत' प्रसृत 'मन्मथ' दुष्यन्तेन सह मद्गमाभिलाषं यस्या नादशी । बद्धभावा' दत्ताभिप्राया अनुगता इति यावत् ('भाव मत्ता स्वभावार्जिभप्राय-चेष्टात्म-जन्मपु' इत्यमरः) 'ललाम' भूषणम् 'इव' इति ललाम-भूत इति (अस्वपद-विग्रह-नित्यसमासः । विस्तरस्तु द्वितीयाङ्के द्रष्टव्यः) भूषण-स्वरूप उच्यर्थ । ('ललामोऽग्री ललामापि प्रभावे पुरुषे ध्वजे । श्रुते भपा-पुण्ड-श्रु-ङ्ग-पुच्छ-निह्ना श्वर्लाङ्गपु' इति यादवः) 'तत्' तस्माद्देवता 'अग्रे अभिलाप' अनुगम 'अभिनन्दनं युक्तम्' (सामान्योपक्रमात् तत्पुंसकम् । "शक्यम् अग्विन्दमुग्मि"—इत्यादीना व्याख्यानावसरे विस्तरेण उक्तम्) ।

94a.—1. तथा वर्तेथा &c.—'तद् उपार्याध्वन्त्यता यथा सफल-प्रार्थनो भवेयम्'—*lik.* II. अन्यथा—Either if the royal sage takes no

compassion on me, or if no steps are taken by you. 2. उदकम्—In the *Rām.*, water (उदक) as an offering to the dead is often met with. (Cf. 'क्रियताम् उदकं पितु' -II. 102 7 ; 103, 17 ; 'जलै-क्रियार्थं तातस्य'—103, 20 ; 27 ; III. 68. 35 ; IV. 9. 20. 'आजगुः उदकं कर्तुं नदी शुभजला शिवाम्' IV. 25 51), but nowhere 'तिलोदकम्' of (R) Kālī also follows suit Cf 'दीयता सलिस्या-ञ्जलिरेक एव नो'—*Ku* I . 37 ; 'पङ्क्तोऽक्रियत जलाञ्जलिम्'—*Ra.* VIII. 68 and *MN* ; I 67. *Śuk* VI 25 : "एको निवाप-सलिलं पिवमीत्युक्तम्" -*MM* IX 40 : नावदस्त-जलाञ्जलि.' -*Māhā-Nāta-*kam. II 9 Also *MS* III. 214: दित्गन् पितृभ्य अम्भ"- *SN*.X.10; 'स मे जलाञ्जलि'—*BC* VIII 80, सम्पादित-पितृ जलक्रियः'—*Kād.* p. 59; *MK* X 1. May be 'तिलोदकः' is a later development (*MS.* III. 223). For similar idea Cf चिता मज्जा कर सइ, किंवा जलाशयो हई, कत मइ विच्छेद-यन्त्रणा । वन-दग्धा पुगी-प्राय, मनदग्धा दग्ध-काय, बलि कारे करि कि मन्त्रणा' *Dasarathi Rīya*. B's 'अन्यथा स्मरन् माम्'—(* * If not, remember that I was"—*Ryler*) also gives a very good sense. 3 मंशय-च्छेदि-वचनम्—The king was free from all doubts about Sak.'s love towards him when she declared her love for him to her dearest friends (ततः प्रभृति तद्गतेन &c.—see before) Hence he uttered 'श्रुत यत् श्रोतव्यम्' । All on a sudden a doubt arose in his mind—whether the two friends would approve of her choice. But when she made her friends understand that her death would be inevitable without the king (अन्यथा सिञ्चन &c), the latter was sure about her friends' approval of her choice, and he joyfully uttered. "This declaration removes all doubts about the action of the friends". बद्ध-भावा—भाव Love. (*Ra.* VI. 36 ; *Ku.* III. 35), 'यस्मिन् बद्ध-भावासि'—*Vik.* III ; ललाम-भुतः—(60n. 6 , 4. अभिलाषः युक्तम् &c—For difference in gender, read (85n.1 ; 46n. 3.). अभिलाषः अनुरागः—'Longing' or 'love'. Vide 'अभिलाष मुदीरितेन्द्रियः—*Ku.* IV. 41. and *MN*. 'अभिलष्यति माधूनामुदयं सर्वतोदयः । साधूलोकोऽपि निःसीमं तस्याभिलष्यते श्रियम्'—*KR* 225.

Text :—अनसूया—तह जह भणसि (तथा यथा भणसि) ।

Anasūyā—What you say is quite true.

प्रियंवदा (प्रकाशम्)—सहि, दिट्ठिआ अणूरूवो वे अहिणिवेसो । साअरं उज्झिअ कहि वा महानई ओदरइ । को दाणि सहआरं अन्तरेण अदिमुत्त-ल्लवं पल्लविवं सहेदि (सखि, दिष्ट्या^१ अनुरूपस्ते अभिनिवेगः^२ । सागर मुज्झित्वा कुत्र वा महानदी अवतरति । क इदानीं महकायमन्तरेण^३ अतिमुक्त-कृतां पल्लवित्तां सहते) ।

Priyamvadā (Aloud)—Friend, luckily¹ your attention² is worthy (of you). Leaving the sea, whereto shall a great river descend ? What now, save³ a mango³ tree, deserves the Jasmin¹ creeper in (full) foliage ?

राजा—किमत्र चित्रं यदि विशाखे शशाङ्क-लेखा^१ मनुवर्तेते ।

King—What wonder here if the twin stars Visākhā follow the hare-speckled moon's¹ streak¹ ?

अनसूया—को उण उवाओ भवे जेण अविलम्बिअं णिहुअं अ सहीए मणोरहं सम्पादेह (क. पुनरुवायो भवेत् येन अविलम्बितं निभृतञ्च सख्या मनाग्रं सम्पादयावः)

Anasūyā—But what should be the way by which speedily yet secretly (we) may accomplish (our) friend's desire ?

प्रियंवदा—णिहुअंति विस्सणिज्जं भवे, मिअं ति सुअरं (नन्ममिति चिन्तनीयं, गोष्ठमिति मुकम्) ।

Priyamvadā—“Secretly” should need deliberation, “speedily” is easily done.

अनसूया—कहं विअ (कथमिव) ? **Anasūyā**—How possibly ?

प्रियंवदा—णं सो राएसी इमस्मिं सिणिद्ध-दिट्ठीए मूइदाहिलासो, इमाइं दिअहाइं पजाअर-किसो लखोअदि (नन्म राजविम्व्या म्निग्ग-दृष्ट्या मूर्तिना-भिलाप, इमान् दिवमान् प्रजाग्र-कृणो^१ लक्ष्यते) ।

Priyamvadā—Why ! that royal sage (too) with a kind sight betraying his wish for her, appears these days, to be¹ reduced through sleeplessness¹.

V. L.—‘अनुरूपस्ते’—**R. V. S.** ‘अनुरूपोऽय्याः’—**M.** ‘ते अनुरूपे’—**B.** ‘वर्जयित्वा’—**V. M.** ‘उज्झित्वा’—**P. S. B.**

प्रियंवदेति । 'दिष्ट्या' भाग्येन (तृतीयान्त-प्रतिरूपकमव्ययमेतत् । 'दिष्ट्या समुपयोष च इत्यानन्द' इत्यमरः) । 'अभिनिवेश' अनगग इत्यर्थः । क्षुद्र-तर्ति-न्यादीनां तन्त्रन्तरादिषु पतन-रभावनास्मि उच्यते जातः 'मृतातदी' । गङ्गा-गोदावरी प्रसीतान्तु समद्रागवर्णकमात्र इत्यमरः । अनरूपः राग्यः । गृहकारम् अतिमोर्भ रमालः ('महकारः अतिमोर्भ उच्यते) । अन्तरेण विना पल्लवा जाता भव्या इति पल्लवता । (तदयम् मजातः तारकादिभ्यः उत्त - (५२।३३) इति इत् । अनेन उपभागः प्राणरागं ताता) तादसीमः अतिमुत्तल्लता माधवीलताम् ('अति-मस्तः पुण्ड्रकः ग्यातवानन्ता माः प्रीलता' इत्यमरः) महते स्वीयत्वेन परिगुल्लति इत्यर्थः । (अत्र भालादृष्टान्तालङ्कारः) । राज्ञेति । विधावे' तन्नाम्यो तारके ("विशागयाञ्च (१।२।१०, ३३८८) इति वेदिक-मन्त्रेण भाषायां द्विवचम्. 'द्विवचनार्थे एकवचनं वा स्यात् वेदे' इति प्रभा॥ तथा च माधवीये 'शर्पाद्वि-द्वज्जगता विशागया । प्रमरन्तु विशाग्येति प्रय-जाना द्विवचन-नियमं नेच्छति" इति तत्त्वार्थिनी) । जयाद्व-रया अनन्तरं तारका अनवन्ते अनगच्छन् । सवथा प्रसन्नमवः अनमया प्रियवदया गृहन्तः रागा अनुवर्तनम् इति भावः (अत्राप्रस्तुत-प्रशंसा) । अनम्येति । निभतम् अप्रज्जातम् मनार्थः मनार्थ-विषयभूतः दुःखान्तः मन्त्रम् 'सम्पादयावः प्रियवदयावः [वर्तमान-सामीप्ये वर्तमानवद्वा (३।३ १३१) इति ऋत्] । प्रियवदेति । तम् इति आक्षेपे (इति हेमचन्द्रः) । इमान् दिवमान् शकुन्तला-दशनात् आरभ्य अद्य यावत् [ताताञ्जनागयन्तमयोगे' (२।३।५) इति रया] स्निग्धा स्नेहपूर्णा दिष्टः स्वलोचनं तथा स्या शकुन्त-लाया 'सूचितः' ज्ञापितः 'अभिलाषः' अनगगः येन यस्य वा तादृशः । 'प्रजागरात् प्रकर्षेण जागरणात् (इति हलायुधः) शकुन्तला-गत-चिन्तया निद्राभावात् चतुर्थ्यात् कामावस्था-विशेषात् 'कृशः' (८।२।५५) क्षीण-शरीरः । अर्थात् पञ्चमीं दशां प्राप्तः इति 'लक्ष्यते' । अतः तस्यापि आर्माकृतमत्वात् शीघ्रमिति मुकम् इति भावः ।

95n.—1. दिष्ट्या An अव्यय [strictly the instrumental singular of 'दिष्टि'—Apte [Cf Beng 'अगत्या' from अगति] used as an exclamation of joy or congratulation. 'दिष्टि आनन्दे माने च'—H ; Cf 'दिष्ट्याम्ब ते कुक्षिगतः परः पुमान्'—*Bhāgavata* : 'दिष्ट्या प्रतिहतः दुर्जतिः—*MM. IV* ; *VS II. 12* ; (125n 3.) 2. सागरमुज्जित्वा &c.—Cf. 'शशिनमुपगतेयं कौमुदी मेघमुक्तः । जलनिधिमनुरूपः जह्ल-कन्यावतीर्णा'—*Ra. VI. 85*. 'न कमलः करमुज्जित्वा राजहंसी अन्यस्मिन्नभिरमते'—*Rat. II.*

3. "कुदो वा महोर्बाह्वि वज्जिअ पारिजादस्स उग्गमोत्ति"—MM. II अतिमुक्त-लतां—Jasmin (माधवी) is so called owing to its pearl like whiteness. अतिक्रान्तः मुक्ता शौक्यात्. 'अत्यादय'—(वा: २।२।२।१८) इति तत्पुरुषः। 'गोस्त्रियो'—(१।३।४८) इति ह्रस्वः -*BhD*. Cf. the idea with "परिगृहाण गते सहकारता त्वम-निमुक्त-उता-विरन मयि"—Māla. IV.12. "लतां प्रफुल्लामतिमुक्तकस्य चूतस्य पाय्वे परिभ्य जाता"—SN. VII.8.
4. विशाखे—is the 16th lunar asterism It generally refers to two stars. It is dual in भाषा, but optionally singular in the Vedas (Com.). Cf. 'पत्न्योर्मध्यगतस्तत्र मुग्धोऽपि प्लवणेश्वरः। विशाखयोर्मध्यगतः संपूर्ण इव चन्द्रमा.'—*Rām*. Reference is here to two friends. The idea is—Like the two stars 'विशाखा' and 'राधा' following the moon, the two friends Anasūyā and Prayamvadā will act according to the desire of their friend. लेखा means a thin line. (*Ku. I. 47 : III 16 & 87 ; Ki. XI. 2 ; 'शशाङ्क-रेखा शग्दधमन्त्रे' SN. VI. 37 'शशाङ्क-रेखा' -Ku. I II. 8 ; PA & MD 44*). It is purposely used here to bring out the idea of Śak.'s emaciated condition. The word 'शशाङ्क' with 'रेखा' at the end becomes feminine, and admirably refers to Śak. Cf. 'चित्रलेखा-द्वितीयां प्रियमखीमुर्वशी गृहीत्वा विशाखा-सहित इव भगवान् सोम उपस्थित. स राजपि.'—*Ik. I. किमत्र चित्रं &c.*—Cf. 'किमत्रं चित्र धर्मज्ञ लाकनाथशिवामणे' &c. —*Rām. VI. 18. 36*. अनुवर्तते—'प्रभुचिन्तमेव जन. अनुवर्तते'—*SPB. XIV. 41. निभृतं*—(11n. 4).
5. प्रजागर-कृशः—प्रजागृ + घञ् भावे -प्रजागरः—Sleep-lessness. No वृद्धि (आर्) by 'जाग्रोर्जि-विण्-णल्-ङित्म्'—(7. 3. 85. *Ude Prabhā. P. 505*). कृशः (63n. 4). Cf. 'भर्तु कृशेष् अङ्गेषु'—*Māla. III. 'गुण्यनि साज्जममाना भवन्कृते'—KM. 831*.

Text : —राजा—(आन्मत्तमात्रोक्त्य) सत्य-मित्यम्भूत एवास्मि। तथाहि—

इदमशिशिरं रन्नस्तापान् विवर्ण-मणीकृतं

हरिणी निशि भुज-व्यस्नापाङ्ग-प्रवर्तिभि रश्रुभिः।

(नममगमलग) अनभिलुङ्गित-उपधाताङ्कं मुहुर्मणि-वन्धनान्

कनक-बलयं त्वत्न-मस्त मया प्रतिमार्प्यते ॥११॥

King (*Eying himself*)—So I have been forsooth. For—
This golden bangle (*which³ has*) its jewels (*now*) tarnished³ by (*my*)

tears, hot¹ on² account of internal throe,² and trickling⁴ down night after night from the corner of (my) eye⁴ placed on my (left) arm, is repeatedly pushed⁶ back by me as it slides down from the wrist without⁵ touching the callosities caused by the bow-string⁵. (11)

V. L.—‘प्रवर्तिभि’—M. B. ‘प्रमार्गभि’—R. V. ‘प्रमर्पभि’—S. ‘अनतिलुलित’—M. B. ‘अनभिलुलित’—R. V S

इदमिति । ‘निशि निशि’ प्रतिरात्र [‘नि यवीमयो’ (८।१।४) इति वीष्माया द्रिरुक्ति । अनेन अद्य यावत् निद्राभाव सूचित] । ‘भुजे’ वाम-कर्ण-
(नपस्य दक्षिण-साक्षित्वात् ज्याघाताङ्कः वाम-कर-प्रकोष्ठे एव स्यात् अतः वाम-
कर्ण-ग्रन्थम्) ‘न्यस्त’ निहित स्थापित इति यावत् (आहितम् निहितम्
न्यस्तम् जारापितमिति स्मृतम् इति दृष्टायध) यः श्पाङ्ग (वाम)-नेत्रान्तः
(‘अशान्दं व दृष्टीने गान् न गान् निःकर्मि न इति मदिनी) तस्मात् ‘प्रवर्तन्ते’
बहुलं निःसरन्ति यानि नादृश (वर्यभागीश्वरे - ३।२।४-इति शिति) ।
अन्तर्गतापात् अन्तर्गत-मदन-मन्त्रापेन हेतुना अर्जुन-‘उष्णे’ (अनेन वापाधिक्य
व्यज्यते) ‘अर्धुभि’ नयन-जठ ‘त्रिगुण वर्ग’ कान्ति येसा वै विवर्णा नादृशा-
‘मणय’ यत्र तत् ‘विवर्ग-मणि’ अ विवर्ग-मणि विवर्ग-मणि व्रतत् इति विवर्ण-मणी-
व्रतम् (‘अभूत-तद्भावे च्चि - (५।१।२०) ‘चो च - (७।१।२६) इति
दीर्घ) ‘मणिबन्ध’ प्रनाष्ठ-पाण्या मन्धि-स्थानम् (५यमरटीकाया भरत । मणि-
बन्ध पाणिमलम् - इत्यभिधानरत्नमाला) तस्मात् ‘अस्त सैस्त वारवारम् अध-
विगलितम् ‘इदम् वाम-कर-धृत’ कनकवलय स्वर्ण-वटक (‘वयम् इत्येक-
वचनेन विगलित्वात् सर्वालङ्कार-पाग्न्याग व्योत्यते ।) ‘मया न अभिलुलित’
स्पर्शेन विमर्दितः तत् यथा तथा ‘ज्याया’ धनुर्गणम्यय ‘आघात’ धर्मेण तस्य ‘अङ्क’
चिह्नम् (‘उभ-ङ्ग-चिह्नयाङ्क इत्यमर) यस्मिन् कर्मणि यथा स्यात् तथा ‘महु’
वार-वार (‘पौनः - पुन्ये भूशाथ च मद्यो वा स्यान्मुहुः पदम्’ इति वैजयन्ती)
‘प्रतिसायते’ (सरतेः प्यन्तात् कर्मणि लट्) उद्बुध्य स्वस्थाने स्थाप्यते । (अत्र
क्षोणाङ्गत्वात् प्रस्तुतेन कार्येण कनक-वलय-समनेन तत्कारणीभूत काश्य प्रत्याप्यत
इति पर्यायोक्तमलङ्कारः । स्वभावोक्तिश्च । हरिणावृत्तम्) ॥११॥

96n 1 अशिशिरेः &c. --According to poetic conven-
tion, tears of joy are cold and those of grief are hot, hence the—
propriety of the epithet ‘अशिशिरेः’ । Cf. ‘आनन्द-शीतामिरा-प्यवष्टिम्’

—*Ra. XVI* 44. 'आनन्दजः शोकज-मथु बाष्पस्नयोश्शीतं शिशिरो विभेद'—*Ibid. XII*. 3. 'उष्णैः विरह—महतीमश्रुभिः यापयन्तीम्'—*PA & MD. II*. 28 ; *Ra. XII* 4 ; 62 ; *XIX*. 36 Mark also that our poet uses the word 'बाष्प' with reference to the tears of joy which are by themselves not so copious and flowing, as those arising from grief which are called 'अश्रु' । 2. भुज-न्यस्त &c This and the following lines have been often mis-understood, *W*, whom we have followed first offers the correct explanation The king we have considered as passing several nights in a sitting posture with his left arm (*palm*) raised to support his cheek. भुज is explained as the *palm of the left hand*. This is a very common posture of all love-lorn persons men or women Cf. "वाम-कपोल-शयनी-कृत-कर्तव्या —*Kād P.* 583. "वाम-हस्तोर्षस्त्रि-वदना —*Sak. Act. IV* नि स्वामानामगिधिरतया—हस्तनस्तं मुखम् *PA & MD. II*. 23 'केवल कमलायमान हस्त-पर्यस्त-मण्ड-मण्डला दिवमानि गमयन्ति —*MM. Act. II*. The king being a right-hand archer, the friction of the bowstring will produce callosities on the left-hand. Hence 'अपाङ्ग' also means the outer corner of the left eye which was placed on his left palm. 3. अनभिलुङ्क्ति &c -अभि । लुङ् । क्त । कर्मणि अभिलुङ्क्ते —Pressed touched 'कुल विमर्दने'—*AA* मोत्रधानु-ग्यम्'—*Durgādāsa*. The callosities are produced by the friction of the bow-string on the fore-arm a little below कफानि (*elbow*) and above the wrist-joint, but not on the wrist Now bangles are always worn in the fore-fore-arm (प्रकाष्ठ) which is nearest to the wrist joint. Mark also that प्रकाष्ठ is a wide term meaning the entire hand from the elbow to the wrist-joint (मणिबन्ध) । Cf. 'प्रकोष्ठमन्तरं विद्यात् अर्गल-मणिबन्धया'—*Kāva* वाम-प्रकोष्ठापितं विभ्रतु काञ्चनमेकमेव वलयम्—*Sak. VI* 6 कनक-वलय-भ्रश-रिक्त-प्रकाष्ठ.—*PA & MD.* 2. But because bangles are worn on that part of प्रकोष्ठ which is nearest to मणिबन्ध, प्रकोष्ठ often in *Kālidāsa* is met with in the sense of 'मणिबन्ध' । Cf. 'ततः प्रकोष्ठे हर्षिचन्द्रनाङ्किते &c.—*Ra. III*. 59. where *MN* says प्रकोष्ठे 'मणिबन्धे' । Again *Kāli*, has clearly pointed out

in Māla that bangles are worn near the wrist-joint (मणिबन्ध) Cf. 'वाम सन्धि-स्तिमित-वलयम्'- *Act II* 6. where K remarks "सन्धि-स्तिमित-वलय सन्धौ "मणिबन्धे स्तिमितं निश्चल वलयं कङ्कनं यस्य सः" ॥ Also 'वामं' सन्धि-स्तिमितवलयम्' &c.—*DP*. "मणिबन्धन-विन्यस्त—मणिमालः"—*KM*. 741. Now the part of the hand towards the elbow is fatter than the part nearer the wrist-joint, Hence in natural condition the bangle will always touch the callosities caused by the bowstring. The king owing to uneasiness caused by the pangs of love used to pass the whole night in a *sitting posture*. Thus owing to constant wakefulness, the king's body was emaciated and the callosities were not sufficiently prominent through emaciation and disuse of the bow. Hence in a sitting posture with his cheek upon his palm, the bangle would slip down from its natural place towards the elbow without touching the scar produced on the upper part of the fore-arm. R and his followers take the king to pass the night in a *lying posture*, the left arm being used as a pillow. In this explanation as the bangle slips from मणिबन्ध to the tips of the fingers, अनभिलुलित &c. becomes redundant. Through sheer absent-mindedness, the king forgets that the bangle, even though put in its proper position, will not remain there. Elsewhere (*Read* 84n. 5) he, for a similar reason, refers to the unbearableness of the moon-beam at mid-day. Now read the lovelorn condition of पुण्डरीक in *Kād. p.* 581-585.

Text :—प्रियंवदा (विचिन्त्य) हला, मञ्जु-लेहो से करीअवु। इमं देव-सेसा-वदेसेण सुमणो-गोविदं करिअ से हत्थअं पाबइरसं (हला. मदन-लेख^१ अस्मिं प्रियताम्। एमं देव-शेषाऽपदेशेन^२ सु गो-गोपितं^३ कृत्वा अस्य हस्तं प्राप-यिष्यामि) ।

Priyānvadā (*Musing*)—Well, let a *billet-doux*¹ be composed for him. Having² concealed it under flowers,³ (I) will contrive

to make it reach his hands, under² the pretext of a wreath that has been offered to the deity.

अनसूया—रोअ मे सुउमारो पओओ। कि वा सउन्दला भणादि (गेचते^१ मे सुकुमार. प्रयोग.^२। किवा शकुन्तला भणति)।

Anasūyā—I like¹ (*this*) fine device.² But what does Śakuntalā say ?

शकुन्तला—को णिओओ तुम्हाणं विकल्पीअदि [को नियोगो वा विकल्प्यते^१]।

Śakuntalā—What advice of yours is (*ever*) altered² by me ?

प्रियंवदा—तेण हि अत्तणो उबण्णास-पुव्वं चिन्तेहि दाव किम्पि ललितअ-पद-बन्धणं (तेन हि आत्मन उपन्यास-पूर्व^३ चिन्त्य तावत् किमापि ललित-पर-बन्धनम्^४)।

Priyamvadā—Then just think out some pretty¹ string of words¹ alluding³ to thyself.

शकुन्तला—हला चिन्तेमि अहं। अवहीरणा-भोरुअं पुणो वेबइ मे हिअअ (हला चिन्त्याम्यहम्। अवहीरणा-भीरुक् पुनर्वपते मे हृदयम्)।

Śakuntalā—Dear, I shall think out But my heart trembles, afraid of a refusal.⁵

V. L.—‘देव-शेषा’—V S. ‘देवता-शेषा’ M C ‘देवता-मेवा B ‘देवता-प्रसादस्य’—R. ‘देवता-व्यपदेशेन—K. अवधीरण’ Only R. M

प्रियंवदेति। ‘मदनस्य लेखः’ लेख्य लिपि इति यावत् (‘लेखो लेख्ये गुरे लेखा लिपिराजिकयोर्मता’ इति मेदिनी) आत्मन. वामाऽर्जवर्भाव-जापिका पानरा इत्यर्थः। ‘देवस्य’ देवता-विशेषस्य ‘शेषा निर्मात्य (प्रसाद-दत्ता भाला’ इति कुमारसम्भवे मल्लिनाथ. (३।२०)। ‘प्रसादाद्विर्जनिर्मात्यदाने शेषेति कीर्तिता’ इति विश्व) तस्या ‘अपदेशेन’ छलेन। देव-निर्मात्यमिदं, भवता ग्रहीतुं युक्तम् इति छलेन इति भावः। ‘मुमनोर्भा’ पुण्यं (‘मित्रय मुमनसः पुण्य प्रमून समम्’ इत्यमरः) ‘गोपि’ प्रच्छन्नं कृत्वा। शकुन्तलेति। ‘नियोग’ आज्ञा ‘विकल्प्यते’ अन्यथात्रियते। काक्वा कथमापि न इत्यर्थः। (अत्र मनोरथो नाम नाट्य-लक्षणम्। “मनोरथस्त्वभिप्रायस्योक्तिः भङ्गयन्तरेण यत्” इति दर्पणलक्षणात्)। प्रियंवदेति। ‘तेन हि’ यद्ययम् उपायः तुभ्यं रावते तर्हि ‘आत्मनः’ स्वस्य ‘उपन्यासः’ उल्लेखः। ‘पूर्वः’ आदौ यस्मिन् तत् स्वनामाद्युल्लिख्य इति भावः। अन्यथा लज्जया स्वाग्निवेदने हि लिखितमपि मुधा स्यात्। ‘ललितानां’ गुन्दराणाम् (इति मेदिनी) ‘पदानां बन्धनं’ रचनां ‘चिन्त्य’ विभावय। शकुन्तलेति। ‘अवधीरणा’ अवज्ञा

प्रत्याख्यान मिति यावत् [‘अवधीर’ इति अवजायाम् अदन्तचुरादि. —इति कवि-
कल्पद्रुमः । ‘ण्यासश्चन्थो युच्’ (३।३।१०८) इति युच्] तत. ‘भीरुकम्’ भीनम्
(इति सुसुपेति समाम. । ‘यस्तो भीरु-भीरुक-भीरुका.’ डव्यमर) ।

97n.—1. मदन-लेखः—A love-letter describing the condition of a love-lorn person. This is one of the four ways mentioned by *Bharata* by which a maiden encourages the advances of her lover. Cf. ‘लेख्य-प्रस्थापनैः, स्निग्धैः वीक्षितैः, मृदु-भाषितैः । दूती-सम्प्रेरणैः नार्या भावाभिव्यक्तिरिष्यते’ *Qtd N. i. e.* (i) sending a love-letter ; (ii) amorous glance ; (iii) soft speech ; (iv) sending a female messenger. **2. देव-शेषा &c.**—शेषा—A garland or the remains of other offering presented to an idol and distributed among the worshippers as a holy relic (Com). Cf. ‘मान्वाद्यनादि-दाने स्त्री ‘शेषा’ इति व्रजयन्ती-केशवा ॥ ‘शेषा निर्मातृ-दाने स्यात्’—हेम. *qtd. BhD.* Cf. ‘निधाय शेषभूताम्’ *MK. X. 46* ; ‘तत्रैतिशेषामिव भर्तृगजामादाय मूर्ध्ना मदनः प्रनस्ये’—*Ku. III. 22.* **अपदेश**—Pretext. **3. सुमनो &c.**—(Concealed among flowers). ‘सुमनम्’ is generally feminine and plural. But sometimes like ‘अप्सर्गम्’, ‘सिकता &c.’ it is singular. ‘सुमनाः पुष्प-माल्ययोः स्त्रियाम्, ना धीरदेवयोः’—*Medini.* ‘पेश्याश्मशान-सुमना इव वज्रनीया’—*MK qtd. RM* ; Again घनञ्जयकवि uses it in the neuter gender. ‘पुष्पं सुमतः कुसुमम्’—नाममाला । ‘सुमनम्’ is also seen in a ‘टावन्त’ form—“सुमनायाश्च पत्रेण पटोऽत्रारिष्टयोस्तथा”—*Śs.* **4. आत्मन उपन्यास-पूर्वं**—उपन्यासः—Lit. placing near (उप), hence, ‘reference’, ‘introduction’ (9n. 7.). **5. अवधीरणा**—According to *Bopadeya* ‘अवधीर’ (अवजायाम्) is ‘चुरादि’ । ‘अवधीरयत् साधुम् अमाधु’—*Durgādāsa.* (206n. 5). Next युच् (3. 3. 107). “भर्तुस्त्वधीरणासरा”—*Ku. VIII. 49.* “ते पश्चिद्यवती अवधीरणा प्रिये”—*Māla. IV.* बिभेति इति भी+शीलायें कृकन् (‘कृकन्नपि’—*Vārt. 3. 2. 174*) = भीरुक—(80n. 4).

Text :—राजा(महर्षम्)—अयं स ते तिष्ठति सङ्गमोत्सुको’

वंशस्थविरु विशङ्कुते भीरु ! यतोऽवधीरगाम् ।

(जुतजर) लभेत वा प्रार्थयिता न वा धियं

धिया दुरापः कथमोप्सितो भवेत् ॥१२॥

King (*Joyfully*)—That very one, from whom, O timid one, you are apprehending a repulse², is standing here, eager¹ for a union¹ with you. The seeker may or may not win fortune (*but*) how can the (*person*) sought⁴ by fortune, be difficult³ (*for her*) to obtain³ ? (12)

सख्यौ—अयि अत्त-गुणा-वमाणिणि । को दाणि सरीर-णिव्वाबइत्तिथं सारविद्यं जोत्तिणि पइन्तेण वारेदि (अयि आत्म-गुणाऽवमानिनि¹ ! क इदानी शरीर-निर्वापयित्री⁴ शारदी³ ज्योत्स्नां पटान्तेन वाग्यति) ।

Friends—O depreciator⁵ of thy (*own*) excellences⁵ ! Who would screen off the body-soothing⁶ autumnal moon-shine with the skirt of (his) garment ?

शकुन्तला (सस्मितम्)—णिओइदा दाणि म्हि [नियोजिता इदानीमस्मि] ।
(इति उपविष्टा चिन्तयति) ।

Śakuntalā (*Smiling*)—Now I set about (*it*).
(*This said sts up and muses.*)

अयमिति । हे 'भीरु' ('ऊङ् उत्तः'—८।१।६६—इति ऊङ्, सम्बोधने ह्रस्वः) अवज्ञा-भयशीले ! 'यतो' यस्मान् दृष्यन्तात् 'अवधीर्णा' प्रत्याभ्यान् 'विघाङ्क्षमे' सन्दिह्यसि 'मः अयं' दृष्यन्तः 'सङ्क्षमे सङ्क्षमेन वा उत्सुकः' (२।३।४४) उत्कण्ठित मन् 'निष्ठति' । (पूर्वापर-चरणयोः व्यत्यय-पठनेन उद्देश्य-प्रतिनिर्देश-प्रक्रमभङ्गः समाधेयः) । 'प्रार्थयिता' याचकः 'श्रियं' लक्ष्मी 'लभेत् न वा लभेत् (संभाव-नायां लिङ्) किन्तु 'श्रिया' लक्ष्म्या (२।३।६९) 'ईप्सतः' (३।५।५५) आत्मना एव लब्धुमभिमनः जनः 'दुरापा' (खल्-३।३।१०६) दुर्लभः 'कथं भवेत्' न कथमपि इति भावः । अतः मयैव त्वं दुरापा, न तु त्वयाहं दुर्लभः इति नृपाभिप्रायः । (अयमर्थान्तरन्यासः । अर्थापत्तिश्च । व्यत्यय-पठितस्य पूर्ववाक्यस्य पूर्ववाक्य समर्थकम् । तद्दृष्टान्तस्य उत्तरम् समर्थकम् इति राघवचरणाः । सादृश्य-निबन्धनाप्रस्तुतप्रशंसाङ्काश्च । श्रुति-वृत्ति-च्छेकान्प्राप्ताः । अत्र 'श्रिय' 'श्रियेति' श्रोतव्यस्य वार-द्वयोपादानात् कथितपदता-दोषः "रतिलीलाश्रमं भित्ते मलीलमर्तलो वहन्" इति दर्पणोदाहरणवत् । स च "कथं न लभ्यते नरः तथापि" इति पठित्वा परिहृतव्यः । अनेन पर्याय-प्रक्रम-भङ्गोऽपि परिहृतः स्यात् । वंशस्थविलं वृत्तम्) ॥१९॥ सख्याविति । प्रियजन-गुण-पक्षपातेन 'आत्मनः' स्वस्य 'गुणान्' रूपादीन् 'अवमानयति' अवज्ञानायति या तत्संबुद्धौ । त्वद्गुणैरेव स क्रीतः अतः अवज्ञा-शङ्कापि नास्ति इत्यर्थः । 'शरीरस्य निर्वापयित्री'

सोऽयकारिणी 'यारसी शब्दनु सम्प्रतिपत्ती ('मन्त्रि वेदायानु-नक्षत्रेभ्य अण'
(५.१.१८), आप्--५.१.१८) ज्यानन्ता चन्द्राना ('ज्योत्स्ना' चन्द्रातयेऽपि
म्या ज्यान्तायुस्तनिधि स्मता । ज्यानि अस्मि जम्याम् इति 'ज्यात्स्ना--
नमस्या--(१.०.११८) इति निपातिन] न इदानीम् इति वाक्यालङ्कारे ।
'पटान्तेन' वस्त्राञ्चनेन वाग्यति । न मार्गप पुरुष इदृग्मप-शास्त्रिणी त्वाम्
अवधीरयितुं समर्थ इति हृदयम् (अत्र अप्रस्तुतप्रशंसाऽलङ्कारः) ।

98n —1 सङ्गमोत्सुकः—इया is also available with 'उत्सुक' by
प्रमितातमुकाभ्या तृतीया च—(2 3 44) Hence say सङ्गमेन (सङ्गमे वा)
उत्सुक but the समाम is to be termed सहसुपा, and not इया
or उमी ततपुरुष by 'यागविभाग, for such यागविभाग is not sanctioned
by महाभाष्य । भा. १.३ भोरु (3 2 174) Next भीरु+ऊट् ('ऊट् उत'
4 1 66) भीरु । सबोधने ह्रस्व —Read (255n 1) Cf यम्य क्त वमा-
गता गात्र तपुग्नमिर्गति Rat II लभेत न वा &c श्री is noto-
riously unsteady (MR II 12, II 13). & the प्रार्थी is naturally
dubious about securing her love Cf दितौ मनुष्या धनरादिभि श्रमेः
स्त्रिय कर्दारब्ध लभेत न वा । अमशय यस्त्वह धर्मचर्यया भवेयुरेता
दिवि पुण्यमण ॥—SN X 62 श्रिया—(10n 3) 2 ईप्सितो
आप्+सन्+स्त । ['अ' of a Desiderative becomes 'इ' by सन्त्यतः'
(7 4 79) , But in the case of 'आप्' it is 'ई' by "आप्+स यृधाम् ईत्"
7 4. 55] The seeker of fortune (लक्ष्मी) may or may not get
fortune, but it can't be conceived that fortune has failed to find
out a seeker 3 इदानीं—An appellative (वाक्यालङ्कारे)—“इदानी
वाक्यभूषाया सम्प्रत्ययै च दृश्यते' । नियोजिता Directed by you, so not
answerable for the consequence 4 For a similar idea Cf. 'दिव
यदि प्रार्थयसे वृथा श्रम पितु प्रदेशास्तव देवभूमय । अथोपयन्तारमल
समाधिना न रत्नमन्तिष्यति मृग्यते हि तत्'—Ku I 45 'न दृश्यते प्रार्थयितव्य
एव ते । भविष्यति प्रार्थित-बुलभः कथम्' ॥—Ku V. 46

Text.—राजा—स्थाने' खलु विस्मृत-निमेषेण' चक्षुषा प्रियामवलोकयामि ।

आर्या यतः— उन्नमितं क-भ्रू-लतमाननमस्याः पदानि रचयन्त्याः ।
[12, 18
12, 15] कण्टकितेन' प्रथयति मय्यनुराग कपोलेन' ॥१२॥

King—Fittingly¹ indeed with² eyes that have forgot winking² do I gaze on my darling. For.—While composing the lines, her face with one creeper-like eye-brow raised up, vents her affection for me by means of her horripilated³ cheeks.⁴ (13)

शकुन्तला—हला, चिन्तितं मया गीत-वस्तु । असन्निहितानि पुनर्लेखन-साह-
णाणि [हला चिन्तितं मया गीत-वस्तु । असन्निहितानि पुनर्लेखन-साधनानि"]

Śakuntalā—Friend, the theme⁵ of a song⁵ is thought out by me. Not⁶ near at hand⁶, however, are writing⁷ materials⁷.

V. L.—‘कण्टकिनेन प्रथयति’—R. V. M. S. ‘पुलकाञ्चितेन कथयति’—
D. B. ‘चिन्तितं गीतवस्तु’—R. V. S. ‘चिन्तिता मया गीतिका’—M. B.
‘असन्निहितानि’—B. S. P. ‘न सन्निहितानि’—R. V. M.

राजोक्ति । ‘विस्मृत-निमेषेन’ निनिमेषेण ‘चक्षुषा प्रिया’ शकुन्तला यत्
‘अवलोकयामि’ तत् ‘स्थाने’ युवतम् (‘स्थाने तु वाग्णाय म्यान् युक्त-सदृशयोऽपि’
इति मेदिनी) । वक्ष्यमाण-लोके तदेव प्रतिपादयति ॥ उन्नसितेति । ‘पदानि’
गीतिकास्थ-शब्दान् (‘पद शब्दे च वाक्ये च व्यवसायप्रदेशयोः’ इति मेदिनी)
‘रचयन्त्या’ विचारपूर्वकम् उपनिबध्नन्त्या ‘अग्या’ शकुन्तलाया ‘उन्मिता’
उत्तोलिता ‘एका भ्रूता’ यस्मिन् तादृशम् ‘आनन’ कर्त्तुं ‘कण्टकिनेन’ रोमाञ्चितेन ।
(‘रोमाञ्चे च द्रुमाङ्गे च कण्टको मकरेऽपि च’ इति विश्व) ‘कपोलेन गण्डेन’
करणेन ‘मयि दुग्दन्ते’ प्रीतिविशेषे ‘प्रथयति’ प्रकटयति । रोमाञ्चित-
कपोलान्यथाऽनुपपन्त्या अनुराग-प्रयत्नान् अर्थापत्यलङ्कारः । केचिदनुमानालङ्कार-
माहुः । भ्रूलतम् इत्युपमा च, उन्मितास्य साधकत्वात् । अनुप्रासश्च । दर्पण-काग-
मने अत्र क्रम-नाम गर्भगन्धेरङ्गमर्पाक्षान्तम् । तल्लक्षणं यथा—“भाव-तन्त्राप-
लब्धिवस्तु क्रमः स्यात्” । इदं च तेनैव उदाहृतम् । आर्या जातिः ॥१३॥
शकुन्तलेति । ‘न सन्निहितानि’ ममीपम्यानि इति असन्निहितानि (क्वाचित्
प्रमह्यप्रतिषेधेऽपि ममासः, स्वयं सूत्रकृता तथैव कृतत्वात्) । ‘लेखन-साधनानि’
मपी-पत्र कलमानि इत्यर्थः ।

99n.—1. स्थाने—Rightly ; (16n. 1.) Śakuntalā has already betrayed her love to the king and that fact has been doubly corroborated now by her thrilling cheeks, hence the king remarks that his gaze on Śak. has been quite meet. But elsewhere (164n. 2) when he could not recognize her, he remarked — ‘भवतु, अनिवर्णनीयम् पर-कलत्रम्’ । Cf, ‘A lover’s eyes will gaze the eagle

blind'—*Love's Labour Lost* ; 'Methought all his senses were lock'd in his eyes'—*Ibid. II. 1. 2.* विस्मृत &c. -Cf. 'पपी' निमेषा-लम्पक्षम-पङ्क्ति, रूपाणिनाभ्यामिव लोचनाभ्याम्' -*Ra. II. 19.* कण्टकिनेन—'कण्टकः' [Horripilation i.e., standing up of the hair like thorns due to excessive delight (*Com*)] + जातार्थे इतच् -कण्टकितः—[(*2. 5. 36*); 'तारकादि' is आकृतिगण] । Cf. 'प्रीति-कण्टकितत्वचः'—*Ku. VI. 15.* 'कण्टकित-प्रकोष्ठ'—*Ra. VII. 22.* and *MN* thereon ; *Rat. I. 1.*

3. कपोलेन -*R* justifies the singular thus—'कपोलेन । यैव एका भ्रूलता उन्नमिता तद्विगम्य-कपोलस्य एव रोमाञ्जित-वम् इत्येकवचनम्' । अनुरागं—'राग एव स्व-संवेद्य-दशाप्राप्त्या प्रकाशितः । यावदाश्रयवृत्ति-ज्वेत् अनुराग इतीगितः'—*Sudhākara.* मयि—(*242n. 5.*) प्रथयति—Manifests, Cf. *Ki. I. 3. 10.* *Rat. II. 13.* 4. असन्निहितानि—सम् + नि + धा + क्तः कर्मणि = सन्निहितानि—Near at hand, न सन्निहितानि—असन्निहितानि—Not close by. 'धा' 'हि' ('दधातेः हि'—*7. 4. 42.*). Here negation is prominent, hence नञ् is प्रमह्य-प्रतिषेधः । So says *KV.*—"अप्राधान्य विधेयं प्रतिषेधे प्रधानता । 'प्रमह्य-प्रतिषेधोऽसौ' क्रियया सह यत्र नञ्" । So समास is prohibited. But this is not strictly observed, as Pāṇini himself has made समास with प्रमह्यप्रतिषेध-नञ् । Cf. 'आदेच उपदेशे 'अशिति'—(*6. 1. 45.*) 'प्रमह्यप्रतिषेधः' इत्याह. ननु शिति इति' *T. 2370.* 5. लेखन-साधनानि—(*211n. 1.*) Many European scholars headed by *Dr. Bhuler* opine that Sanskrit scripts originated from the letters of the *Moabite stones* and *Assyrian weights* which were introduced in India at about 800 B. C. But Pāṇini (at least 800 B. C.—*Dr. Gold Stucker*) gives the formation of two words 'लिपिकर', लिपिकर (*3. 2. 21*) in his grammar, and in his धातुपाठ writes 'लिख—अक्षर-विन्यासे, 'अङ्क निह्वकरणे' &c. Even written books [ग्रन्थ] were known in his time (*1.3. 75 ; IV. 3. 87 ; IV. 3. 116.*) Śākaṭāyana also gives the derivation of लिपि (*U. 4. 120*). *Dr. Auphret* and *Late Umeśa Candra Vidyaratna*, the redoubtable Vedic Scholar have independently of each other pointed out that the अक्षर in the *RV* (*1. Maṇḍala, Hymn CLXII. Verses 24 & 27*) cannot

but mean, 'measuring speech', 'syllable' or 'letter'. Again RV (X. 62. 7) makes mention of the number *EIGHT* thus 'सहस्रम् मे ददतो अट्कर्णाय' i.e. "Give me a 1,000 cows on whose ears number eight was written." Dr. Gold Stucker had already referred to the Indian practice of making marks on the ears of the cows to denote their relation to the others as mentioned by *PANINI*. Vide 'कर्णलक्षणस्याजविष्टाज्ज-पञ्च...स्वस्तिकस्य' VI.3. 115 ; 'कर्णोवर्ण-लक्षणात्' VI. 2. 112 ..चिह्नं वाचक-शब्दात् परपद कर्णशब्दः आद्युदात्त भवति'—*Prabhā*. At another place in RV (X. 34) there is mention of a gambler lamenting his lot saying that "having staked on one (stamped on the dice) he had lost his wife" There is also mention of written amount ('अंशम् त्वा यजुर्विहित-मजेषमुत्-मरुद्धम्') in Atharva Veda [VII. 50, (52), 5] वसिष्ठ-धर्मसूत्र which originally belonged to RV school offers clear evidence of the use of writing in the Vedic period. It (XVI. 10 14-15) mentions written amounts as legal evidence and the 1st of these Sūtras is a quotation from an older work or from traditional lore. Besides, the Vedic works contain some technical terms, such as काण्ड (chapter), पटल. ग्रन्थ (book) etc. which have been quoted as evidence of writing. AV (VI. 141) and मैत्रायणी मंत्रिना (IV.2. 9) make mention of making मिथुन -marks on the ears. Later on this practice, was denounced (AV. XII. 4. 6) Besides rule like 'स्वरितेनाधिकार' (1.3. 11) becomes meaningless without written words. With the discovery of writing in Mohenjodaro, Harappa, Hosangabad, Hyderabad-potteries, (belonging to the Megalithic (1500 B.C. and Neolithic (6000 B. C.—3000 B. C.) preserved in the Madras Museum.), these views are summarily dismissed. (Now read 21In. 1).

Text :—प्रियंवदा—इमस्मिन् मुओदर-सिणिद्धे नलिणी-पत्ते नहेहि निक्षिप्त-वर्णं करेहि (अस्मिन् मुकोदर-स्निग्धे' नलिनी-पत्रे नखैः निक्षिप्त वर्णं' कुरु) ।

Priyamvadā --On this lotus-leaf charming¹ as a parrot's breast¹, have the letters² engraved¹ with (your) nails.

शकुन्तला (यथोक्तं स्थापित्वा)---हला, सुणह् दारिणं सङ्गदस्थं न वेति (हला, शृणुनमिदानीं मङ्गलार्थं¹ न वेति) ।

Śakuntalā (*Gesticulating as described*)--Now, my friends, listen, if it is consistent¹ with sense¹ or not.

उभे—अवहिद म्ह [अवहिते स्वः] । Both—We are all heed.

शकुन्तला (वाचयति)---

उद्गाथा तुज्ज ण आणे हिअअं मम उण मअणो दिवा बि रत्तिम्यि ।
णिग्घिण तबइ बलीअं तुइ वृत्त-मणोरहाइं अङ्गाइं ॥१४॥

निव न जाने हृदय, मम पुनर्मदनो दिवापि रात्रावपि ।

निघृण¹ । नरां न वलीयस्त्वयि वृत्त-मनोरथाया¹ अङ्गानि] ।

Śakuntalā (*Reads out*)--O ruthless¹ one ! I know not your heart, but day and night Cupid exceedingly heats my limbs with my² yearning centered³ on you. (14)

V. L.—‘स्तिग्धे’—P. ‘मुकुमारे’—R. B. V. M. S. ‘निक्षिप्तवर्णं कुरु’—R. V. M. S. ‘आलिव्यताम्’—B. ‘रात्रावपि’—R. V. ‘रात्रिमपि’—B. M. ‘मदनः’—B.HS. ‘कामः’—R. V. M. ‘मनोरथायाः’—B. C. V. M. ‘मनोरथानि’—R. ‘अभिमुखमनोरथ हृदय’ S.

प्रियंवदेति । ‘शुकस्य उदरम् इव स्तिग्धं मनोरमं’ (‘वा द्रुह-मुह-ष्णुह-ष्णिहाम्’—(८।२।३३), पक्षे स्नीढम्) तादृशे ‘अस्मिन् नलिनीपत्रे’ पद्मपत्रे ‘नखैः’ कररुहैः [‘अविद्यमानं ख’ त्वगाग्यम् इन्द्रियम्यत्र तत् न नम् । ‘नभ्याण-नपाद्-नवेदा—(३।३।७५) इति नञ्—शब्दस्य न नकार-लोपः] । ‘निक्षिप्ताः’ ‘न्यस्ताः वर्णाः’ अक्षराणि यस्य तादृशम् अर्थात् नन्व-विलिखिताक्षरम् । [‘तवेति । ‘निरस्ता घृणाः’ दया यस्य स तत्सम्बोधनं हे ‘निघृण’ निर्दय [‘घृणा जुगुप्सा-कृपयोः’ इति विश्वः । ‘पिद् भिदादिभ्यः अङ्’—(३।३।१०४) इति ‘घृणोते. अङ्’] ‘तव हृदय’ सानुरागं न वेति ‘न जाने’ त्वयि विषये ‘वृत्तः’ सञ्जातः ‘मनोरथः’ अभिलाषः यस्याः तादृश्या ‘मम’ पुनः ‘मदनः’ कामः ‘दिवा अपि’ दिवसे च (‘दिवा-शब्दोऽधिकरण-वचन’ इति वामनः) ‘रात्रौ अपि’ यामिन्या च (अत्र ‘दिवा’ ‘रात्रौ च अधिकरण-द्योतकमव्ययम् । तथाचोक्तं मव्यय-प्रकरणे—‘दिवा दिवसे । रात्रौ निशि’—इति बालमनारम्भा-तत्त्वबोधिनी-कारौ—४४७) । ‘सर्वाणि’ ‘अङ्गानि’ ‘वलीयः’ साति-

शयं (क्रियाविशेषणमेतत्) 'तपति' पीडयति । अग्मादेव क्षत्रियेण त्वया राजा ममेतत्ताप-शान्तिरवश्यमेव करणीया इत्याशयः । (अनुमानालङ्कारः । प्रत्यनीकालङ्कारश्च । "प्रतिपक्ष-प्रतिकारा-शक्तो तदीय-निष्कारः प्रत्यनीकम्" इति तल्लक्षणात् । अत्र वज्राङ्गमुपक्षिप्तम्—'प्रत्यक्ष-निष्ठुरम् वज्रम्' इति दर्पणलक्षणात् । लेख-नामकं संध्यङ्गञ्चोपक्षिप्तम्—'विवक्षितार्थकलिता पत्रिका लेख उच्यते' इति । उद्गाथा वृत्तम्) ॥१॥

100n.—1. शुकोदर-स्निग्धे—Charming as parrot's breast. M explains 'शुकोदर' as leaf of Tālisa Tree Cf. 'शुकोदर-ग्याममिदं' -*Vik. IV. 17. न जाने* &c.—This simple stanza is quite befitting Śāk. who is brought up in a penance-grove. **2. दिवा** &c.—Day and night I am agonised by Cupid, but I don't know whether you are also so tormented. In case you are in my condition, please come to me at once. **दिवा**, (अव्यय-when uncompounded) **always** signifies **Locative**. Cf. 'दिवा दिवसे' - I. & BM. 'दिवा अह्नीति' A ; 'अह्नि दिवसे, इतिना अधिकर्णार्था-प्रधानता दर्शयति' - BhD. "दिवा (अह्नि) प्राणिनः चेष्टावत करोति य म दिवाकर" *Prabhā* on 3 2 7i ; 'दिवा' 'दिवसे' करः रश्मिः अम्यु, इत्यमरटीकायां श्रुताथ । For the sake of conformity 'रात्रौ' may also be taken as अधिकर्ण-प्रतिरूपकम् अव्ययम् (Com). **3 निर्घृण—**घृणा दया, hence the propriety of the word. The duty of a Ksatriya. (also of a king) is to protect one from danger. 'क्षतान् किल त्रायते इत्युदग्र. क्षत्रस्य शब्दः भुवनेषु रूढः' *Ra. II. 53*, but Cupid is doing injury to me, still you, a क्षत्रियः, are not coming to protect me 'आपन्नस्य विषय-निवामिनी जनस्य आनिहरेण राजा भवितव्यम् इति एष वो धर्मः'—*Act. III. Infra*. For a similar idea read *NC. IX. 143*. Also 'घृणा ते नाम्नि निर्घृण'—*Rām. I. 81. 19. 'निर्घृण, किमिदम् अकृत्यमन्-ष्टितम्'*—*Kād. p. 618 ; PN. IV. 5. 4* For a similar idea Cf. 'स्वामिन्, संभाविता यथाहं श्वयाज्जाना । नथानुक्तस्य यदि नाम तवोपरि ॥ ननु मम ललित-पारिजातशयनीये भवन्ति सुखा नन्दन-वनवाता अपत्यपणकाः शरीरके'—*Vik. II. 12 ; 13. तपति—*"तपत्यादित्यवत् धाम्ना तप्यते यः परन्तपः । तपते रिपुगणं यः तापयति अहित यनाम्"—*KR. 29.*

Remark In उद्गाथा (or (गीति) metre in the first half as well as in the second, there should be in each, thirty मात्राs and altogether there are sixty मात्राs in the complete stanza (*Appendix*)

Text राजा (महमापसन्त्य)

आर्या तपति तनुगात्रि । मदनस्त्वामनिश मा पुनर्दहत्येव ।
[12 18
12 15] ग्लपयति यथा शशाङ्क न तथा हि कुमुद्वती दिवस ॥१५॥

King (*Suddenly coming forward*) O slender-limbed one ! Cupid does but warm you , but in sooth he consumes me incessantly ¹ The day indeed does not so cause the water-lily to fad ' ' Does the hare-specked (*moon*) (15)

सख्यौ (विशक्त्य सट्टपमन्त्राय) — सा अद अविलम्बिणो मणोरहस्य (स्वागतमन्त्रिभिर्ना मनारम्भ) । (शकुन्तला अन्तरात्तुमिच्छति) ।

Friends (*Looking at him and rising joyfully*) Welcome to our scarce-limbed 2 desires ¹ (*Sub untala desires to rise*)

V L विशक्त्य सट्टपमन्त्राय — R M S , महर्षम् — R V

\ तपतीति । ते तनुगात्रि श्रीणाङ्गि शकुन्तले (पक्षे तनुगात्र — ५११) मदन काम 'अनिश निरन्तर' या तपति केवल तापप्रदा भवति (इत्येतत् कशाङ्गत्व प्रति हेतु । अत काव्यलिङ्गम्) मा रुठिन गरीर पृष्य पुन (पुनश्चाब्दो विशेष-यातक) । विशेषमाह — दहत्येव भस्मीकरत्येव (पुनर्गतिपदेन स्वस्य तापा तिगया दान्यते, अत त्वदपेक्षया अहमव अधिक किष्ट इत्याशय) हि तथाहि 'दिवस यथा यादृक् शशाङ्क चन्द्र ग्लपयति ग्लानिम् आपादयति, मलिनीकरोति कुमुद्वती कुमुदिनी नहि तथा तादृक् ग्लपयति इति शेष । (शकुन्तला-कुमुद्वत्या दिवस-मदनया शशाङ्क-दुष्यन्त्याश्च बिम्ब-प्रतिबिम्ब-भावाक्षपात् दृष्टान्तालङ्कार । \ 'तपति', 'बहती' त्यनेक-क्रिययोः मदन' इत्येक-कर्तृकारकत्वात् दीपकम् । शशाङ्क-कुमुद्वत्या नायक-नायिका-व्यवहार-समारोपात् समासोक्तिः । 'ग्लपयति' इत्येवयाक्रियया शशाङ्क-कुमुद्वत्या क वेन अभिसम्बन्धात् तुल्ययोगिता च । अनुप्रासश्च । तनुगात्रीति पुनस्तवदाभास । मदयति आह्लादयति इति मदन हर्षद । म कय तपात् दहतीति विरोधाभासश्च । आर्या जाति) ॥१५॥ सख्याविति । 'अविलम्बिन' नाम-ग्रहण-मात्रे एव उपस्थितस्य मनारम्भस्य मनोरथ विषयी-भूतस्य अभिमतजनस्य भवत । 'स्वागत' शाभनमागतमस्तु इति शेष ।

101n.—1. तनुत्रात्रि—Optionally 'तनुगात्रे' ['अङ्ग-गात्र-कण्ठेभ्यो वक्तव्यम्—*Art.* 511.]. 2. ग्लपयति—Cause to fade ; ग्ले (हर्षक्षये) + णिच् + लट् + ति [ग्लै - ग्ला,—'आदेच उपदेशे, अशिति'—(6. 1. 45).] 'पुक्' by 'अति-ही-क्ली-री-न्नुयी-क्षाय्यानां पुक् णौ'—(7. 3. 36)], hence 'ग्लपयति'। Optionally 'ग्लपयति' (when not preceded by any उपसर्ग) by 'मितां ह्रस्व',—(6. 4. 92). Ku. III. 49. 3. कुमुद्वती—कुमुद + मत्वर्थे इमनुप् स्त्रियाम् | कुसूद-नङ-वेतसेभ्यो इमनुप् (4. 2. 87.)==कुमुद्वती । ('म' = 'व' by ['ज्ञय.'—8. 2. 9.]. Next 'अ' of 'कुमुद' is elided by 'टैः' (6. 4. 143) as the प्रत्यय is डित् । 4. मनोरथस्य—The friends consider the king as the desire of Śak. incarnate. शेपे पण्ठी ; Of the 16 उपचारः, स्वागतम् is one—'आमन' स्वागतं पादमर्घ्यमाचमनीयकम् । मधुपर्का-चमस्तान-वमनाभरणानि च । गन्धपुष्पे धूप-दीपो नैवेद्य वन्दन तथा । प्रयोजयेदर्चनायमुपचारास्तु षोडश ॥" Cf. "महाराजोपचारः"—*Vik.* IV. (129n 2). 5. Contrast the foregoing simple and natural speech of Śak. (Śl. 14) with that (Śl. 15) of the king having a tint of artificiality. Also *Vik.* II. 16.

Text :—राजा—अलमलमायासेन—

आर्या सन्दष्ट-कुसुम-शयनान्या'शु-विमदित-मृणाल-बलयानि' ।
[12, 18
12, 15] गुरु-परितापानि' न ते गात्राण्युपचारम्' हन्ति' ॥१६॥

King—Away with your effort.—

Your limbs, with³ (their) excruciating pain³, which¹ have just stuck to the couch of flowers¹ and have² crushed the bracelet of lotus-stalks,² are not meet³ for formalities⁴ (16)

अनसूया—इदो सिला-तले-क्क-देशं अलंकरेदु वअस्सो (इतः शिला-तलैक-देशम् 'लङ्करोतु वयम्य') । (राजा उपविशति । शकुन्तला मलज्जा तिष्ठति) ।

Anasūyā—Deign, my friend, to adorn a part⁶ of the stone-slab (by sitting down). (The king sits down. Śakuntalā feels bashful).

V. L.—'विमदितमृणालबलयानि'—B. 'विवर्णित०'—C. 'क्लान्तविस-मङ्ग-मुरभीणि'—R. V. M. S ; M. HS. & Dr read 'अनुगुह्णितु' for 'अलङ्करोतु' । 'मलज्जा'—R. V. M. S. 'मलज्जम्'—B ;

राजेति । 'अलम् अलम्' इति द्विरुक्तिः आदरातिशयं ध्वनयति । सन्दष्टेति 'गुरु' महान् 'परित' सर्वतः 'तापः' मत्तापः येषु नादृशानि, अतएव 'आशु' शीघ्र

‘सन्दष्ट’ सम्यक् लग्नं ‘कुसुम-शयन’ पुष्पशय्या (अधिकरणे ल्युट्) येषु तादृशानि, ‘विमर्दित’ मधर्षितं निष्पेगितम् इति यावत् ‘मृणाल-वल्लय’ यैः तादृशानि ‘ने गात्राणि उपचारम्’ माननीयाऽऽगन्तुक-जनस्य सम्मान-प्रदर्शनार्थं, शिष्टानुष्ठेयम् अभ्युत्थानादिकमित्यर्थः (‘उपचारस्तु सेवायां व्यवहारो-पचर्ययोः’ इति हैमः) ‘न’ अर्हन्ति, यतः गात्राणामुत्थापने कुसुम-शय्यार्पणं अङ्ग-लग्ना उत्तिष्ठतीति भावः। (काव्यलिङ्ग-परिकराऽनुप्रासाः। आर्या जातिः)। ॥१६॥

102n.—अलमलम्—Cf. ‘आमनमासनं, मचिवाय’—*Rat. IV.* आयासेन—करणे ङ्या। Don’t say अलं-योगेन ङ्या, for there is no *such Sūtra* in Pāṇini’s grammar. Read (29n. 3. & 250n. 2). सन्दष्ट &c.—Ordinarily ‘सम+दश्’ means *to bite, sting*, and it is **transitive** Cf. ‘सन्त्याधर-पल्लवा’—*Āś.* 32. But Kāli. often uses it **intransitively** to mean ‘*chung*’, ‘*stuck*’ or ‘*adhered closely*.’ For this intransitive use vide (121n. 3). Cf. ‘भूयिष्ठमं दष्टिखं कपोले’—*Ra. XVI.* 48. ‘संदष्ट-वस्त्रेषु अवलानितम्बेषु’—*XVI.* 65. ‘सन्दष्ट-सर्पत्वचा’

Śak. *VII.* 11. 2. उपचारम्—Formalities of reception such as speaking words of welcome, customary obeisance’, &c.—(101n. 4). Cf. ‘अस्पर्शोपचारम्’—*Ra. V.* 20. ‘तनश्चोपचारानन्तरम् एकामनोपविष्टेन’ *Māla. I.* ‘उपचाराञ्जलि’—*Ra. III.* 11. ‘गमभद्र, इत्येव मा प्रत्युपचारः’—*UC. I.* For somewhat similar idea, Cf. “Brutus -Portia, what mean you? Wherefore rise you? it is not for your health thus to commit, Your weak condition to the raw cold morning”—*Julius Caesar, II.* 1. 3. ‘वयस्यः’—Mark the new address of Anasūyā. She seems to *be sure* of king’s marrying Śak. On a similar instance चित्रलेखा addressed the king पुरुषाः as ‘वयस्य’। Cf. “वयस्य, निरुत्तरैषा। साम्प्रतं मम विज्ञाप्यं श्रूयताम्”—*Śak. III.*

Text :—प्रियंवदा—दुवेणम्पि वो अण्णोण्णानुराओ पच्चक्खो। सही-सिणेहो उणं मं पुणरुत्तवादिणीं करेदि (द्वयोरपि युवयोः अन्योऽन्यानुरागः^१ प्रत्यक्षः। सखी-स्नेहः पुनर्मा पुनरुत्त-वादिनी^२ करोति)।

Priyānvadā—Your mutual¹ love¹ is perceptible to both of you. Still affection for (my) friend eggs me to² speak something in excess².

राजा—भद्रे, नैतत् परिहार्यम्^१ । विविक्षितं^२ हि अनुक्तमनुतापं जनयति ।

King—Good lady, this should not be suppressed.³ For what⁴ is intended to be spoken⁴, if not spoken, causes remorse.

प्रियंवदा—आबणस्स विसअ-णिवासिणो जणस्स अत्ति-हरेण रण्णा होदव्वंति एसो वो धम्मो (आपन्नस्य^१ विषय-निवासिणो जनस्यात्ति-हरेण^२ राजा भवितव्यमित्येष युष्माक धर्मः) ।

Priyamvadā—Your (*special*) royal office consists in⁶ the removal of the misery⁶ of the distressed people living in your dominion.

राजा—नास्मात् परम् । King—None higher than this.

प्रियंवदा—तेण हि इअं णो पिअसहो तुमं उद्दिअइ इमं अवत्थन्तरं भअवदा मअणेण आरोबिदा । ता अरुहसि अम्भुववत्तीए जीवदं से अवलम्बिदुं (तेन हि इयमावयो प्रियमन्त्री त्वामुद्दिश्य उन्मत्तवृथान्तरं भगवता मदनेन आरोपिता । तदहंमि अभ्यपपत्त्या^७ जीवितमस्या अवलम्बितुम्^८) ।

Priyamvadā—And so, this our dear friend, on your account, has been reduced to this (*changed*) plight by the almighty Cupid. Therefore you ought to sustain⁸ her life by (*showing*) favour⁷.

राजा—भद्रे, साधारणो ज्यं प्रणयः^९ । सर्वथा अनुगृहीतोऽस्मि ।

King—Good lady, common⁹ to us both is this suit¹⁰. I feel favoured (*by you*) in every way.

प्रियंवदेति । 'युवयोः अन्यास्मिन् अन्यस्मिन् यः 'अनुरागः' प्रेम स. 'द्वयोरपि प्रत्यक्षः' युवाम् उभावपि परस्परानुरागं जानाथ इत्याशयः । 'पुनरुक्त-वादिनीम्' निरर्थक-भाषिणीम् । उदितस्यार्थस्य पुनर्वचनं यथा मुख्यं तथा प्रत्यक्षीभूतस्यार्थस्य वाक्येन प्रकाशः नूनं निरर्थकः । तथापि शकुन्तलायाः प्रेम्णा मयेदमुच्यते इत्याशयः । प्रियंवदेति । 'विषये' जनपदे खगाष्ट्रे इति यावत् ('विषयः गान्तरे देशे तथा जनपदेऽपि च' इति मेदिनी) 'निवर्तति' य. तस्य 'विषय-निवासिनः' निज-देश-स्थितस्य जनस्य 'आपन्नस्य' विपश्चिक्तस्य ('आपन्नः सविपत्तौ स्यात् प्राप्तेऽपि च वाच्यलिङ्गक' इति विश्व-मेदिन्यो) 'जनस्य आत्ति-हरेण' पीडा-विनाशकेन [आत्तिं पीडां हरति, ('हरतेः अनुद्यमने अच्'—३।२।९ इति अच् । अण् प्रत्ययस्य बाधा) ।—'आत्ति. पीडा धनुष्कोष्ठघाः' इत्यमरः] । राजेति । 'अस्मात्' आपन्नस्य आत्ति-हरणात् 'परं' प्रशस्यतरम् अन्यत् कृत्यं नास्ति । प्रियंवदेति । 'तेन हि' यतः आपद्भ्यः प्रजापालनम् एव राज्ञः धर्मः, 'भगवता' महा-शक्ति-शालिना 'मदनेन' । 'त्वाम् उद्दिश्य' त्वदर्थम् 'अवस्थान्तरम्' ह्यी-त्याग-लक्षणं

विकार-विशेषम् 'आरापिता पापिता । तत्र तस्मात् हेता अभ्युपपत्त्या 'अनुग्रहेण ('अभ्युपपत्तिरनुग्रहः इत्यमरः) । जावितम् जीवनम् (भावे क्त) 'अविठस्विन रक्षितुम् । अन्यथा अविशेषैव अय-इत्या-सम्भव इत्याशयः । तथाचाकनम् वात्स्यायनेन 'ह्रीत्या-गान्माद मर्च्छान्ता इयनङ्ग दशा दश इति । राजेति । 'माधारण उभयाराप समान (माधारण नमानश्च इत्यमरः) प्रणय याच्ना ('प्रणय स्यात् पण्ये याच्नाया सोऽहदेऽपि च' इत्यमरः) तव मन्वी ममानुग्रह प्रार्थयत तथा मयापि स्वजीवन रक्षित तस्या अनुग्रह प्रार्थयत इत्याशयः ।

103n. 1. अन्योन्य &c-अन्यस्मिन् अन्यस्मिन् अनुगम उत व्यतिहारात् द्विवचम् *Ram* I 44 2, 51 6, (48n 9) प्रत्यक्षः -(1n 5) 2 पुनरुक्त-वादिनी पुनरुक्त means 'I excess (अधिक) hence superfluous CI दशम रात्रि पुनरुक्त एव *Ra* II 78 & 34 पुनरुक्त-मान्द्रा SPB XI 64 अभिज्ञप्ता चन्द्रमाया किं सापरा 'पोनरुक्त्येन'—*Lik* III, मन्मात्र-गानवरचनम् पुनरुक्तमस्य — *Ibid* I 15 The idea is You know full well that Sak loves you, and Sak also knows that you love her Hence anything said by a third person will be in excess, i.e. superfluous Compare this with the speech of Gautami - एवैकस्य च चरितं भणतु स्मिन् एकस्मिन् *Sak* I 16 विवक्षितम् &c (92n 2) आपन्नस्य (Distressed) &c- आपन्नाऽर्जित-प्रशमन-कथा मपदा हयुत्तमानाम् PA & MD 54 'लाक विधात्रा विहितस्य गपु-*Ka* III 41 3 नारमात्-रमी in connection with पम् (=अधिकम्) Vide (238n 2) CI मत् परतर नास्ति — *Gita* I II 7, 13, III 43 4. भगवता Is significant It suggests the omnipotence of Cupid and hence the necessity of protection for poor Sak भग+मत्वर्थं मनुप्=भगवान् । तेन । म व by 'मादुपधायाश्च मनोर्व अयवादिभ्य' (8 2 9). ऐश्वर्यस्य समग्रस्य वीर्यस्य यशस्य श्रियः । ज्ञान-वैराग्ययोश्चैव धर्मा भग इतीङ्गना—*LP* (119n 2) 5 अवस्थान्तरम् अवस्थीयते—अव+स्था+अङ् भावे=अवस्था । 'अङ्' by 'आतश्चापस्य'—(3 3. 106), as स्था is आकारान्त and also preceded by an उपसर्ग । But 'स्था' is to take 'क्तिन्' in भाववाच्य by the special rule "स्था-गा-पा-पचो भावे"—(3 3 95) Still 'अङ्' is justified, as *Pāṇini* himself uses as such in 'पूर्व-परा-वर-दक्षिणोत्तरा-गरा-धराणि व्यवस्थायाम् असञ्जायाम्"—(1. 1. 34).

Read “कथम् ‘आस्था’ इति ॥ ‘व्यवस्थायाम्’ इति ज्ञापकात्” (BD 218) ‘अवपूर्वान्निष्ठते अङ् । व्यवस्थायाम्’ इति ज्ञापकात्—BhD आ रुह + णिच् + क्त कर्मणि -आरोहिता—(Reduced to) or ‘आरोपिता’ by रुह पोऽन्यतरस्याम्—(7. 3. 43). 6. साधारणः—Common, applicable to both of us आधारणेन सह वर्तमान इति साधारण । सह= स by ‘वोपसर्जनस्य’ (6 3 82). Next स्वार्थे अञ् by ‘आग्नीध्रमारणादञ्’—(Vārt 5 4 25)—BhD T, however, proceeds as follows—‘समान’ धारणम् अस्या साधारणी । अनेक प्रति अविशिष्टसवन्धो भूम्यादि । पृषोदरादित्वात् समानस्य स-भावः । विभाषा-प्रकरणात् अञ्भावे टाप् साधारणा भूमि ॥—T 2093 Cf ‘साधारणो-भूषणभूष्यभाव’—*Ku I* 42 ‘साधारणोऽयमभयो प्रणय’—*Lik. II* 16 , ‘सा साधु-साधारण-पार्थिवधे — *Ra XII* 5

Text- शकुन्तला (प्रियवदामवलोक्य)—हला, कि अन्तेऽर-विरहपञ्जु-स्सुअस्स राएसिणो उबरोहेण (हला, किमन्त पुर-विरह-पर्यंतसुखस्य^१ राजगे रुपरोधेन) ।

Sakuntalā (Looking at Priyamvadā)—Friend, why do you press^२ the royal sage who^१ is pining away in separation from the ladies of the seraglio^१.

राजा—इदमनन्य-परायण^३ मन्यथा हृदय-सन्निहिते^४ ! हृदय मम ।

दुतविलम्बित
(नभभर) यदि समर्थयसे मदरेक्षणे ! मदन-बाण-हतोऽस्मि हत पुनः ॥१७॥

King—O you^४ with bewitching eyes^४ and ^३ever-residing in my heart,^३ if you judge this heart of mine which^१ is devoted to none else^१, as otherwise^२, then being (*ahicady*) slain by Love's shaft, I am slain once again (17)

अनसूया—वअस्स, बहु-वल्लहा राजाणो सुणीअन्ति । जह णो पिअसही बन्धु-अण-सोअणिज्जा ण होइ तह णिव्वाहेहि (वयस्य, बहु-वल्लभा^५ राजान भूयन्ते । यथा आवयो प्रियमरी बन्धु-जन-गोचनीया^५ न भवति तथा निर्वाह्य^५) ।

Anasūyā—Friend, many-wived^५ are the kings, we hear Please so arrange^७ that our dear friend is not to be bewailed^६ by her relatives

V. L.—‘प्रियवदाम्’—R V M S ‘अनसूयाम्’—B. ‘किम् अन्त पुर’—R. V. M. ‘अल तेऽन्त पुर’—S, M reads ‘सुन्दरि’ before S1 16 ‘हतोऽस्मि’ R. V. M. S. ‘हतोऽपि’—B. ‘नि हिय’—V M ‘निर्वर्तय’—R. ‘निर्वह’—S.

शकुन्तलेति । अन्तःपुराणा (५।१।२४) उक्षणया तत्रस्थ-राजदाराणां विर-
हेण पयस्सुक्तं' उत्कण्ठितं तस्य राजपुत्र उपराधनं अवगात्रन्, राजपुत्रं अनुकू-
क्ष्यथ । किं प्रयाजनं मायते ('मतिं विशेष्यं वायं विशेषणमपमत्रामति'
इति न्यायात् उपराधं वारणीयं इति हृश्यम्) । राजा तु तदमहमाना वक्ष्यमाण-
शत्रुभुवान् । इदमिति । मदिरा मत्त-खज्जन (इति शब्दरत्नावली)
तस्या उक्षणं इव उक्षणं नयने यस्या तत्सम्बद्धा, चञ्चल-नयने (अनेन परम-
सुन्दरतया त्वयि एव नितराम् आसक्तिं इति दान्यते) हृदयं ममान्तरुणे
सम्यक् निहितं स्थिता तत्सम्बद्धा तं मम मानसं विहारिणि । या यस्य सन्नि-
हिता सा तस्य तन्त्रं जानाति । त्वं मम हृदयस्य सन्निहिता । अतः तादृशी
सन्निहिता यद्वि उदमं न जन्त्या नारी परायणम् आसन्नाज्जुगन्तुं यस्य तथाविध-
(सवनास्मिन् त्वं तं त्वं त्वं (२८), -- मासं त्वामङ्गं वचनं परायण-
परायणं इत्यमरः) तत्र त्वयि शकुन्तलायाम् आसत्तमं इति भावः । मम
हृदयं जन्तुः सन्त्यप्रकारेण सन्त्यप्रकारेण विरहितं विरहितं इति यदि नमः प्रयत्नं कृ-
त्वा तदा मदन्तः प्राणः तत्र विरहितः (अस्मिन् २४) पुनः तत्र मार्गितं विरहितं
मन्त्यप्रकारेण जन्तुः (मन्त्याः प्राणः प्रविशति तद्वत् सन्त्यप्रकारः)
अतः प्राणः परमं मन्ति त्वमिति भावः । (अतः जन्तुः परायण-प्रति हृदयसन्निहिता
इति इत्यस्याः अन्तर्गतं पदं तद्वत् काव्यलिङ्गम् । हृदयं हृदयेति, हता हत इति
लाटानुप्रासः । द्रुतविलम्बितं उत्तमम् । अतः 'साम' इति मन्ध्यन्तराङ्गमप-
क्षिप्तम् । तत्र उक्षणं तु -- तत्र सामं प्रियायास्यमानवत्तिप्रकाशकम् इति ॥१॥
अनसूयति । इदं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं (पेयसी दयिता कान्ता
प्राणेशाय त्वमाप्रिया । हृदयया प्राणनमापन्ता प्रणयिनी त्वं सा इति हेमचन्द्रः)
यद्वा बहूनां स्त्रियाणां त्वं त्वं प्रिया इति वा विग्रहः । तत्र सर्वासु पत्नीषु तु या
प्रीतिं न स्यात् अतः उच्यते यथा यत्र प्रसारेण आवयो प्रियमग्री शकुन्तला
वन्तु-जनानां अस्मदशीनां शायनीया अस्या एव दाम्पत्यं तु स्वभावणे शोकविषया
'न भवति तथा तत्र प्रसारेण निराहृतम् ।

• 104n -1 उपरोधेन उपराध Disturbance trouble Cl तपोवनं
निरासिनाम् उपरोधं मा भन्तु Sak I अनग्रहं खल्वेनोपरोधं' -Lak III,
hence here it means 'to trouble by undue request' Why do you
make an undue request and put him into trouble? 2. अनन्य
&c.—परा अयते अस्मिन् इति परा + अय + ल्युट् अधिकरणे = परायणम्, "आश्रये

तत्पराभीष्टे परायण-पद विदुः” इति शाश्वत । Last resort (न = ण) by ‘कृत्य
जच’ - (8 4 29), or पर + अयन परायण । ‘णनाम्’ by पूर्वपदात् मजायामग’
(8 3. 3) 3. हृदय-सन्निहिते You are well or firmly (स्) placed
(निहित) in my mind and hence in a better position to know
correctly what is going in my heart 4 समर्थयसे -I think, regard
Cf समर्थये यत् प्रथम प्रिया प्रति Vik II 39 जनपयुक्तमिवात्मान
समर्थये—*Suk III* 5 मदिरेक्षणे मदिरा मत्तखञ्जन (Com), उद्.
त्युत्करणे ईक्षणे—Two eyes, मदिराया मत्त-खञ्जनस्य ईक्षणे मदिरेक्षणे
(श्या तत्), मदिरेक्षणे इव ईक्षणे यस्या मदिरेक्षणे (बहुब्रीहि) by the
Vart ‘मत्तम्यपमान-पूर्वपदस्य उत्तरपदलोपश्च वक्तव्य (2 2 24) on
which *Patañjali* remarks सप्तमीपूर्वस्य उपमानपूर्वस्य च तद्विपर्ययस्य
उत्तरपदस्य च तत्र वक्तव्य । Hence the उत्तरपद (3a-3) ईक्षणे of the
first समाम *ie* (मदिरेक्षणे) is dropped (Or say) मद्यति आन्त्याम इति
मदि (हप)+किञ्च् [उ-51] मदिरे (मदिरा मदिरेक्षणी *loc utting*)
ईक्षणे यस्या सा । Or, मदिरा is wine (Maden is-wine मदिरेक्षणेयस्ये -
A) which is extremely sparkling In dramas however मदिरा
has a **technical meaning** - आघर्षमानमया या क्षामा चार्वा चत-राग्रा ।
दष्टिर्विक्रमिताया द्वा मदिरा नरुणे मदे *Bharata qtd R* ‘मोक्षनाग्न-
व्यक्ता स्मराया द्वा-मनाहरा । वेपमानाज्जरा दष्टिर्मदिरा परिक्रीणिता ॥
मद्भीत-रदिका ॥ *qtd Hemadri on Ra III* 68, Also उपेत कम्पित-
पद्माश विवृतपटु-राचना । दष्टिर्विक्रमिताया द्वा मदिराक्षरुणे मदे ॥
Cf *Vik IV* 22, ‘मदिरेक्षणे’—*Ram I* 18 18 ‘मदिरेक्षणे’ -
V 24 35 ; *I* 17 41 6 हनोऽस्मि हन I was already killed by
cupid’s shaft and this your unkind remark kills me again a
second time Cf ‘हतमपि निहन्ति एव मदन —*IS* 63 7. ‘दग्ध्वा पुनरपि
दग्धा ननु मनुजा हरेण, त्वा तन्वीम् । दष्ट्वापि येन तिर्यग्नि निराकुट
स्वम्य-वृत्तेन —*KM* 1041 बहु-वल्लभा राजानः &c An instance of
रसन्तुतप्रसंगा । Anasūyā indirectly says that Dusvanta has many
wives. Cf ‘प्रायेण धनिता दारा वद्व’ *KS II* 4 56 बन्धुजन -‘जन’
here has collective sense 8 तथा निर्वाह्य—(Perform, accomplish)
—Cf. the request of चित्रलेखा on behalf of ‘उर्वशी ‘तद्यथेय मे प्रियसखी
स्वर्गस्य नोत्कण्ठते तथा वाम्येन कर्तव्यम्’—*Vik III* निर्बतय (R)—

also means the same thing Cf 'ववाहरीशानिर्वर्तय'—Ra III 33 ,
Ku VII 11; KA 297

Text राजा—भद्रे ! किं बहुना,—

परिग्रह-बहुत्वेऽपि^१ द्वे प्रतिष्ठे कुलस्य मे ।
इत्यारु समुद्र-रसना^२ चोर्वी, सखी च युवयोरेरियम् ॥१८॥

King—Good lady, why (say) much ? Despite¹ the multitudes of wives¹ two (only are) the main prop² (or glory) of my line—the earth¹ girded with oceans¹ and this friend of yours (18)

उभे—णिब्वुदम्ह (निर्वृतं स्व) । (शकुन्तला हर्षं सूचयति) ।

Both We are satisfied (Sakuntalā shows joy).

प्रियवदा (निरक्षिप्तम्) अणसूए ! जह एसो इदो दिण्णदिट्ठी उस्सुओ मिअ-पोदओ ण्ण मादर जण्णेमदि । एहि, सजोएम ण [अनसूये] यथा एव उता इतदिट्ठ उग्गुमा भगवात्ता नत मातरम् अन्विमसि । एहि, मयाजयाव एतम्) । (उभे परिग्रहं) ।

Prīyamvada (Casting about a glance) Anasūyā¹ there the little¹ town¹ anxiously cutting (its) eyes hitherward, is certainly seeking its dam Come, let us make it meet (her) (Both start).

V. L. 'रगता Di P B MHS 'वमना—R.V S 'रशना'—S.

परिग्रहेति । 'परिग्रहाणा कलाणा ('परिग्रहः कलत्रे च मूलस्वीकारयोरपि'- इत्यजय) । 'बहुत्वेऽपि' आधिक्येऽपि, बहुषु पत्नीषु सतीषु अपि इत्यर्थः । 'द्वे म कुलस्य वगम्य प्रतिष्ठे गिर्यातरे गोम्वदे वा ('प्रतिष्ठा गौरवे स्थितौ' इति हैम) । ते च त द्वे इत्यत्र आह—'समुद्र' उदधि 'रमना' काञ्ची मेखला इति प्राक् यस्या नाशनी उर्वी च पृथिवी च ('सर्वं सहा वसुमती वसुधोर्वी' इत्यमर) यत्रया इय मयी शकुन्तला । 'च' इति (समुच्चये) । अत्र उर्वीति त्रिङ्गमास्येन, उर्वी च स्त्री-व्यवहार-समारोपात् समासोक्तिः । दीपकानुप्रासो । अत्र 'दाक्षिण्य' नाम नाट्य लक्षणञ्च उक्तम् । "दाक्षिण्यं चेष्टया वाचा परचित्ता-न्ववनम्" इति दर्पणलक्षणात् । श्लोकवृत्तम्) ॥१९॥ उभे इति । निर्वृते आनन्दिते स्व भवाव [सख्यो—(महर्ष) स्वागतम्' इत्यादिना एतदन्तेन प्रगमनं नामाङ्गमुपलक्षितम् । तल्लक्षणं यथा दर्शने—प्रगमनं वाक्यस्यादुत्तरोत्तरम्) । प्रियंवदेति । 'मदृष्टि-क्षेपम्' इत्यनेन धूर्तया प्रियवदायाः

निर्गमन-व्याजाऽन्वेषण सूच्यते । 'यथा' इति अनुमान-द्योतक येन हेतुना इत्यर्थः ('यथा-शब्दस्तु निर्दिष्टस्तुल्ययोगाऽनुमानयोः इति विश्व) । 'उत्सुक' उत्कर्षात् । 'मृगपोतक' हरिणशिशु ('पोतः शिशौ वहित्रे च गहस्थाने च वाममि' इति मेदिनी । अनुकम्पाया क) 'मयोजयाव' मात्रा सह मिलितम् कुर्व (निगमन-व्याज-वचनमिदम् । अनेन पर्यायोक्त-नामक अलङ्कार उक्त । तल्लक्षण यथा साव्यादश- 'अर्थमिष्ट-मनाग्याय साक्षान् तस्यैव मिद्वये । यत् प्रफारान्तराग्यान पर्यायोक्तं तदिष्यते') ॥ 'प्रस्थिते' प्रस्थातुमागच्छे (आदिर्मणि क्त स्तर्गि च - ३।१।३१) ।

105n.—1. परिग्रह &c परि साकल्येन गह्वरे स्वीकृत्यते इति परि । ग्रह् + अप् वर्मणि (गृह्-व-द-निश्चि-गमश्च - ३३५४) or अच् (विभाषा ग्रह - ३. 1. 143. 'पदे अच्' SK] परिग्रह् wife Muk that the king owing to his exuberance of joy considers Sak as already wedded to him ; प्रति स्या अच् अर्धराग्ये प्रतिष्ठा—(प वम् / 3 6 3 65, 103n. 5)—Support mainstay glory मुख्य प्रतिष्ठा उत्पन्न शकुन्तलाभेव पटुमहिषी भूत्वा तज्जानत पुत्रस्यैव माग्रा-यशपाति भव S. Cf 'कलत्रवन्तम् आत्मानम् अवरोधे महत्यपि । तथा मने मनस्विन्या लक्ष्म्या च वसुधासि ॥—Ra I 32. 2 समुद्र-रसना रसना-काञ्ची—(Ra XVI 65 XIX 27) a kind of ornament used by women round their waists As the sea encircles the earth, hence secondarily the sea is called the 'रसना' (girdle) of the earth ['रसना काञ्ची । जिह्वावाची तु दन्त्य-सकारवान्' —उ-242—BD]. But 'काञ्ची-वाची—तालव्य-शकारवान् । जिह्वावाची तु दन्त्य-सकारवान् (BD) इत्येषा व्यवस्था भूरि-प्रयोगाभिप्रायेण उक्ता । वस्तुतस्तु तालव्य-शकारवान् रसना-शब्दोऽपि 'काञ्च्या' जिह्वाया च तथा दन्त्य-सकारवान् रसना-शब्दोऽपि अर्थद्वये बोध्यः— I Kings are often described as husbands of the sea-girt earth Hence according to H 'मागर-मेखला' is a synonym of 'पृथिवी' । Cf. 'रत्नाञ्जुविद्धार्णव-मेखलायाः दिश मपन्ती भव दक्षिणस्या'—Ra VI 63. 'कृत-सीता-परिव्याग स रत्नाकर-मेखलाम्' Ra. XI 1 'वसुधयमवैश्वयता त्वया वसुमन्या हि नृप कलत्रिण' Ra VIII 83. 'मप्रत्येव हि साम्बुराशि-रसना जाया जयोद्भूतये'—Subhāṣitābhāṣi 'रत्नाकर-वेला-मेखलायित-धरणी' &c — DK. 'ततः स रत्नाकर-मेखलामिलाम्' &c —Ibid 'पयोनिधि-मेखलायाम्'—

PC ('प्रस्तावना) । 'समुद्र-रसना साक्षात् प्रादुरासीत् वसुधरा'—*Ra.* XV 83, *R* reads 'वसना,' This idea, though, not so common as the previous one, is not at all rare *H* has 'सागराम्बरा' as a synonym for 'पृथिवी' which *Kālī* has used in *Ra* Cf 'निधानगर्भमिव सागरा-म्बराम्' -III 19, 'सागराम्बरा' -*Rām* II 97 7 "समुद्र-वस्त्रामपि गाम्"

BC XI 12 3 सर्दृष्टक्षेपम् - *Privamvadā* was seeking some opportunity to go away with *Anasūvā* (*Cf* मयोजयाव) thus providing the lovers with a free scope for conversation Hence they went away with the pretext of waiting the dearling with its dam Thus the winking of the eyes is full of meanings This is पर्यायोक्त जलद्वार *Periphrasis* CI दयान्यमा परभूत महवारम्य मञ्जरीम् तमः पारयित्वाभि प्रवास्या म्वग्माम्यनाम् । सङ्गमय्य सखी रना मद्रुत द्रिशात्तमम् । निर्वर्तयितुम् उच्छ्वस्या स्याप्यमृतं नत —*KA* 296-97 बहुलासक्त एव वा दृष्ट्या-वन्धनपटवनि अभिरुद्धयितुमागच्छति हर्षिण । एति प्रवासात्त एनम् —*Mala* II निर्याति जनकैरलीक-वचना-गन्धाममाजन 15 (106n 1) कुवलयानन्दवार्त्ता P 63 यामा वा न राजर्जा प्रजनम्यत मिथन-सखि मा-वपर' -*KM* 1051, 'न प्रेम नय महन्तराग्रम *Buddha-Sala-Bhāṣikā* X 6 Also *BIP*, *Ganapitikanḍ* X 60

Text. शकुन्तला—हला अमरणम्हि । अण्णदरा वो आअच्छदु (हला अमरणा जग्म । अन्तरा पवयागलन्तु) । *Sakuntalā*—I am (alone) unprotected¹ Do either² of you² come.

उभे (गोमन्तम्) - पुहवीए जो सरण सो तुह समीबे बट्टइ (पृथिव्या यः शरणं न तव ममीव वर्तते) । (निष्क्रान्ते) । Both (*Smiling*)—He who is the world's help is at your side (*Levent amho*).

शकुन्तला—कह गदाओ एव्व (कथं गते एह) ।

Sakuntalā—How now ! (*They are*) gone indeed !

राजा—सुन्दरि ! अलमावेगेन^१ नञ्चयमाराधयिता^२ जनस्ते सखीभूमौ^३ वर्तते । तदुच्यताम्—

(किं शीकरं^१ क्लम-विनोदिभि^२ रात्रं-वात

वसन्ततिलका सञ्चालयामि^३ नलिनी-दल-तालवृन्तम् ।

(तभजजगम्) अङ्गे निधाय^४ करभोरु^५ ! यथासुख ते
सवाहयामि^६ चरणावुत पद्म-ताम्रौ ॥१८॥

King—O fair one! don't be distressed² This person the adorer³ of thee, is indeed here (to take)⁴ the place of your friends⁴ Then tell (me) Shall I move⁷ the fan⁸ of lotus-leaf⁸ whose breeze is cool with languor-removing⁶ water sprays⁵ or O, ye with¹⁰ tapering thighs¹⁰ shall I shampoo¹¹ your lotus-coppered feet soothingly placing them on (my) lap⁹ (19)

V. L. — तव समीपे — R V M S त समीभमा — BHS शीकरं — BHS 'शीतलं' — R V M S विनादिभि R V M S त्रिमादभि' B Dr वात' — B वातान् — R V M S 'सञ्चालयामि BHS सञ्चालयामि — R V M S 'वृन्तम्' — B HS, वृन्तै R V M S

शकुन्तलेति । अचरणा अग्राया एवाम्मा प्रय । (अग्रम गच्छन्ति तं वंश-रक्षणयार्गप इति मदिनी) । यत्रा इति निगमः पश्यति । राज्ञेति । 'आवेगेन उद्वेगेन चिन्तया जलम् (सम्प्रमानाणि विना विना प्रयाजिका इति करणे शेषा) । नन उच्यते । अथ मत्प्रसादं मत्प्रतिपत्तिं मेवकं समीभमा मत्प्रसादं (भूमिं तस्यां स्थानमात्रं 'र' म्) । अ-मखी-जनाऽस्मात्प्रियं न मत्प्रसादं मा मत्प्रसादं । किमिति । तस्मिन् मत्प्रसादं 'विनादयन्ति विजयण नाशयन्ति तेन तस्मिन् विनादिभि मत्प्रसादं वाच्यं अम्ब-वण (जीवर अम्ब-वणा मत्प्रसादं उच्यते) । तस्मात् तस्मात् तादशं नान्या (नान्येन पद्मप्रियतयस्यां मा नान्येन) तस्मात् तस्मात् पद्मप्रियम् ('पद्म पद्मज छदन दत्त पण छदन पुमान् उच्यते) । तस्मात् तस्मात् व्यजनं ('व्यजनं नाश्वन्तस्म इत्यमरः । नान्येन-पदनं माग्नयं शक्तिवत्) । तत्र 'सञ्चालयामि जाग्रायामि त्रिम इति प्रश्नः । उत इति विवरणं (उत पद्म वितर्कं च उताप्य विवरणया इति विश्व) । करभावं करभ उच्यते तत्तान् पूर इत्यर्थः (मणिवन्धान् पारितोषकं करभं करभा वदति इत्यमरः) तद्वत् ऊरुं सकृद्विनीयस्या तनसम्बद्धौ—(१११६०) , १ तव पद्ममिव नाम्ना आर्गाहता 'वरणा अङ्गे' मम उत्सङ्गे क्राडे इति यावत् निधाय' सम्प्राप्य मृगम अनतिक्रम्य इति 'यथासुख' येन प्रकारेण तव मुखस्यान तथा उच्यते । 'सवाहयामि समर्पणेन खेदम् अपनयामि । इत्येवमन्यताम् इति पूर्वोक्तव्यं ('सवाहनं वाहने भ्यान् भागद

रङ्गमर्बने' इति विद्वत्) ॥ (नलिनी-दलस्य नालवृन्तत्वाज्जगोप आराग्यमाणस्य प्रकृतोपयागत्वे परिणाम इति परिणामालङ्कारः । पूर्वान्तरार्धयो विकल्पालङ्कारः । नल्लक्षणं तु—'तुल्य-बल-विरोधे विकल्पः' इति । काव्यलिङ्ग-परिकर-लुप्तोपमा-वृत्त्यनुप्रासाश्च । वसन्ततिलकावृत्तम् । अनेन 'उपन्यासो' नामाद्गुणपुष्पाक्षतम् । नल्लक्षणं यथा दर्पणे—'उपन्यासः प्रसादनम्' । अनेन माला नाम भूषणमुपक्षिप्तम् । नल्लक्षणं यथा—'माला स्याद् यदभीष्टार्थं नैकार्थ-प्रतिपादनम्' इति) ॥११॥

106n — 1. अशरणाऽस्मि &c.- Cf. 'नायिका—हृज्जे चतुर्विके । कथं माम् एकाकिनीं मज्जित्वा गच्छामि । चेटी (नायकमुद्दिश्य मस्मितम्) एवमेका-किनी चिरं भव' AA III 2. अन्यतरा RM derives this word with 'उतर', on which *BhD* remarks "द्वयोर्निर्धारणे उतरच्" (५।३।१९) इति मज्झिमे अपाणिनीयः ॥ The reason is that among 35 members of स्तन्नाम (I 1-7, 213) उतर and 'उतम' प्रत्ययस्य occur. If 'अन्यतर' were derivable with 'उतर' then *Pāṇini* would not have mentioned अन्यतर separately in that list. Consequently 'अन्यतर' cannot be derived with उतर प्रत्ययः । Hence *BD* following *KT* considers it to be with 'अव्युत्पन्न' word त्वेवमपि नञाया प्रयोजनाभावात् । अन्यतराज्जातं न दा अद्युत्पन्नौ स्वभावात् द्वि-प्रत्ययस्य निर्धारणे वदते 217, AA 1-1 on 2047 and *BM* on 217, *BhD* however, proposes to derive it with स्तना-स्तन् by त्पातः, as *Pāṇini* himself has used so in अन्तर्गतं अल्पात्तरम्' (6-2-34), 'जग्ये एत अल्पात्तरम्' इति त्वत् स्वार्थत्वरप' । पृथिव्याः शरणम् । The supporter of the whole world Cf स्तननाम त्वत्पातः पा & MD 7, Act VI 27 मृता सखीभसो Vide (229n. 1) 3 शोकरेः With water sprays, *Ku* 1 15 ; *H* 52 ; *Ra* 1 42, *PA* 68, शोकरः दन्त्यादिरयम् इति धनपादादयः — *BhD* 4. कर्भोह (4.1 69). कर्भ is the outer-ridge of the hand from the wrist to the root of the little finger (*metacarpus*) कर्भ उव ऊरु गम्या सा कर्भा 1 lady whose thighs resemble the back of the forearm (i.e. tapering, round). According to C, whose thighs are tapering like the trunk of an elephant' (कर्भ=a young elephant). Cf ('द्विग्द-नामोरू'— *BK* II 17 ; *Ku*. 1. 35-36 : 'ऊरु' comes by 'ऊरुतर-पदाद् औपम्ये'—(4. 1. 69).

Next it is **shortened** in the Vocative case *Vide Ra VI 83 ; XIII. 18 ; ŚPB X 69 ; AŚ 69. 5 तालवृन्तम् - Any fan (Com).* "तालवृन्तानिलाधिकम्"—KU.II 35. 'मणिमयैरिव तालवृन्तैः' MK I' 13 ; 'तालवृन्तानि चापरा'—Rām V 18 11, 'प्रचलित-तालवृन्त' &c Kād p. 388 'कमलिनी-दल-जलाद्र-तालवृन्ताः' MM III 6 **संवाहयामि**—मम + वह + णिच् means 'to shampoo' 'स्यान्मर्दनं मवाहनम्' AK 'अशिथिलं परिस्मर्देत्तमवाहनानि' LC I 24 7 पद्म-ताम्रो (191n 1) 'उपमानानि सामान्यवचनं' (2 1 55)—इति गमाग । **Red foot is a good sign. Read**—'पाणि-पादतलौ रत्ना नेत्रान्तर-नयानि च । तालकोऽधर-जिह्वे च सप्त रक्तं प्रशस्यते ।—*Sāmudhaka*

Text :—शकुन्तला—**ण** माणणीएमु अत्ताणं अबराहइस्मं (न माननीयेष आत्मानम् अपराधयिष्यामि)' । (इति उक्त्या गन्तुमिच्छति) ।

Śakuntalā—No I will not make myself in offender¹ towards those who deserve respect (*This said gets up and wants to go*)

Text :—राजा (अवाटभ्य) सुन्दरि, अपरिनिर्वाणो दिवसः । इयञ्च ते समवस्था ।

जार्या उत्सृज्य³ कुसुम-शयनं नलिनी-दल-कल्पित-स्तनाऽऽवरणम् ।
[12, 18 कथमातपे गमिष्यमि परिबाधा-पेलवैरङ्गैः ॥२०॥
12. 15] ' ॥ (वशादेना निवर्तयति) ॥

King—(*Holding*) O Fair one¹ not yet (*fully*) quenched² (is) the day, and such is your (*physical*) condition. Leaving³ this flowery couch in ⁴which lotus-leaves serve as coverings for (your) bosom⁴, how will (you) go out in the sun with⁵ limbs (too) exhausted by suffering⁵ ? (20)

(*This said, forces her to turn back*)

शकुन्तला—पीरव, रक्ख विणयं । मअण-सन्तत्ता बि ण हु अत्तणो पहवामि (पीरव, रक्ख विनयम् । मदन-सन्तत्तापि नहि आत्मन प्रभवामि') ।

Śakuntalā—O Scion of Puru¹ Keep to decorum. Though tormented by love. I am not mistress¹ of myself

V. L.—'अपरिनिर्वाण'—B. M. S. Ś 'निर्वाण',—R. V. 'समवस्था'—B. HS. 'शरीरावरणा'—R. V. S. M. 'स्तनावरणम्'—R. V. S. 'स्तनावरणा'—B. M. 'विनयम्'—B. M. S. Dr P. HS. 'अविनयम्'—R.

शकुन्तलेति । 'न अपराधयिष्यामि भवत्-कर-कमलाभ्या मञ्चरण-स्पर्शनं न
अपराधिनं कुर्यामि । उच्छन्ती अपि अपराधात् भीताहम् इति भावः । राजेति ।
'अवष्टभ्य' शकुन्तला घट्टेयं (अवष्टब्धाद्विदूरे स्यादाक्रान्ते चावलम्बिते' इति
मेदिनी । "जवाब्जाऽलम्बिताऽविदूया -- (१।३।६) इति षत्वम् । हे
मुन्दरि (सः योवनं सम्पन्ना मुन्दरी परिशीलता इति ग्रन्थाय-घनकोषः । अनेन
परिविभाषम् अत्र शाश्वतमपि मान्दरम्यं परिगृह्यते तस्मिन् इति दर्शितम्) दिवस
जगन्निवाणः दृग्शीमपि अत्र मितः । एतत् एव पर्याप्तम् उच्यते ।
[निराणावात् (१ । १) इति निराणत्वम्] । उन्मृज्येति । तद्विनीदय'
पश्चात् स्तिता एव यानया जायन्त्या ताव-जान्तर्यं मान्छादनं यस्मिन्
(अनेन साक्षात् सा यज्यते) तादा । सुप्तं पश्य पृष्णमयी दृष्ट्या
उत्तमया शिष्या शिष्याया गच्छता पर्याप्तं दृष्टानि दृक्ताभूतानि दृष्ट्यं
('पश्य साभूतता ता ता-य') ताद-न अन्तः उच्छादना (दृष्ट्यभूत-रक्षणे
(१।३।१) हेतो (१।३।२) ता ता ता) एव स्य एतत् प्रकरणेण आत्मे
गते गोमत्याय । स्वस्या विजित आत्मा गच्छता गरीरम् एतच्छाद्य आत्मे गन्तुम्
न शक्ता । यत् पश्यन्ता त्वद्वा नमस्ति नितरा परिता । अस्मन् आत्मे गमनं
मुत्तमगमनम् उच्यते । (अत्र पश्यन्तेन काव्यलिङ्गम् । तद्व्यापिता चार्था-
पत्तिः । श्रुति-वृत्त्यन्त-प्रायसयोः पर्याप्ततावसानं प्रोज-रक्षणं मङ्कुरः । उत्तराय तु
श्रुति-वृत्त्यन्त-प्रायसयोः समष्टिः । दन्त्यानाम् शाठ्यना च यज्ञा सद्भावात् । अत्र
पेश्याय एव पश्चात् पठित्वा वीढाऽल्लोलता-दापः समाधयः । अत्र हेतुनाम
नाष्टरक्षणम् हेतुनाम्यं नमस्मात्तामिषादेतुद्वानात् इति दर्पण-लक्षणम् ।
अनेन चोपन्यासो नामाङ्गमप्राधान्यम् । अपातिता यास्य उपन्यासस्तु स
स्मन् ता भूत-रक्षणम् । इयमार्या ॥३॥ शकुन्तलेति । 'विनयं शिक्षा
शिक्षा नित्यं न विनाशाय न विनयः शिक्षा-प्रणत्या विनया तु बलोपश
इति त्रेमचन्द्र) रक्ष पाठ्य । एतत् मदनेन मन्त्रता पीडिता अपि नहि आत्मन
प्रभवामि प्रभु एव आचरामि । सर्वप्रातिपदिकेभ्यः विवृत्त्वा वक्तव्यं (वा —
२६५) इति स्मिन् । मम गरीरं सर्वथा गच्छन्त-पराधीनम् मन्मन एव तु
केवलत्वाय आहितम् अत्र स्पेच्छया किमपि न नाशयता इति भावः । 'आत्मन
इत्यत्र शोपे षष्ठी ।

107n. 1. आत्मानम् अपराधयिष्यामि—अप् राघ्-णिच् लृट् स्यामि
=अपराधयिष्यामि -Offend against either apirpos of Śak's elders--
[S and M ; Cf 'अल गुरुजन-भयेन —(m/ra)], or of the King himself.

“अपराद्धास्मि चिरकारिका महाराजस्य”—*Vik* III ‘अप + गृध्’ being intransitive, आत्मा (*the Nominative in the non-casual form*) becomes कर्म (*object*) by गतिबुद्धि (14/52) 2 सुन्दरि—Because even in such a stage there is no decrease in her loveliness [सिद्ध गोरादिभ्यश्च (4/1/41) इति ङीष् । But ‘सुन्दरा प्रतिमा, पाण्डुरा भूमि— according to ‘मुपद्म by ‘पाण्डुर-सुन्दराभ्या मन्यजाता (88n/6), निर्वाणः—(86n/1), स्तनाऽऽवरणम् (Brassiere) Cf स्वहस्तो नयनि स्तना-वरणताम्’—*Māla II* 14/3 परिबाधा—परि बाधा अभावे (गराञ्च इत् 3/3/105) Suffering बाध is always *Atimp* Vide (88n/2) R has पङ्क्ति समन्तात् बाधा पीडा यस्या सा—One who is suffering from all direction पेलवं—(231/3) रक्ष विनयम् Have the id for decorum R’s ‘रक्ष अविनयम्’—means (विनय विगर्हितानुरणनियमां ले Take care of not being indecorous)—Keep back immodesty —Roby Datta] It has a parallel in *Kid* Cf दुर्विनीते रक्ष अविनयम् p/723 अशामि गन्मय विपन्नगणार्जुन मानम् *Mk* 4 न आत्मन प्रभवामि I cannot act as a master of myself प्रभव इव सावयाम इति प्रभव + विनय नय मि (*Lat* 766 *Com*) प्रभवामि *cf* *sup* 15/5 प्रभवामि प्र + भू + कृ + क्त) *to be master of*, generally used with genitive & sometimes with dative or locative Cf साह प्रभवविष्यामि जानन् *S.I* I ‘प्रभवति जननम्’ त्यक्ता-जनस्य महारा *MM II* न प्रभवति जनमानने इव *IS II* ‘प्रभवति जाय शिष्यजनस्य *Mā II* I N *cf* *Lat* 766 *Com* Ru 1 *to be* my *amour* &c *Winter’s Tale II* 1/3/35 It is *to be* *is* *too* *in* *vis* *to* *be* *to* *be* &c *Romco and Juliet Act II* 2

Text राजा—(भीरु । अत्र गुरुजन-भयन ।) दृष्ट्वा ते विदित-धर्मा तत्र-भवान्नात्र दोष ग्रहीष्यति कुलपति । अपि च

शशाङ्क गान्धर्वेण विवाहेन बह्व्या राजर्षि कन्यका ।
श्रूयन्ते परिणीतास्ता पितृभिश्चार्भनन्दिता ॥२१॥

King O timid one! away with (your) fear for (your) superior On knowing it the revered patriarch who is aware of the (holy) law, will not find fault with it Moreover -Iull

पूर्वपदात् पर यो धर्मशब्द तदन्तात् बहुव्रीहे अनिच् स्यात्"—“केवलात् किम् ? परमः स्वः धर्मः यस्य इति त्रिपद-बहुव्रीहौ सा भूत्”—SK. (863) i.e. in this त्रिपद-बहुव्रीहि, ‘परम’ and ‘स्व’ these two words precede ‘धर्म’, hence ‘अनिच्’ cannot be applied. Such uses like ‘सन्दिग्ध-साध्य-धर्मा’ ‘परम-स्व-धर्मा’ &c are justified as follows — ‘सन्दिग्धश्चासौ साध्यश्चेति कर्मधारय । ‘सन्दिग्ध-साध्य’ धर्म यस्य इति कर्मधारय-गर्भं बहुव्रीहि । एवञ्च सन्दिग्ध-साध्य-शब्दस्य केवल-पूर्वं पदत्वात् तत्रानिच् निर्वाध इति भावः BM Others explain quite differently “केवलात् किम् ? पदान्तरेण समस्वात् धर्मशब्दात् सा भूत् । ‘मते धर्मं मुनिधर्मं’ ‘कृतं मुनिधर्मं येन न स्तर्मातनम् । परम-स्व-धर्मं यस्य न परम-हित-धर्मं । यदा तु त्रिपद-बहुव्रीहिः तदा नाय नियमः । नन परमः स्वः धर्मः यस्य स परम-स्व-धर्मा Prabhā Also I on 863. 2. दोषं ग्रहीष्यति —Because he is versed in the Sastras and knows that this sort of marriage is sanctioned by the scriptures अहं लृट् स्पृति =ग्रहीष्यति, ‘ग्रहाः कृति दीर्घ’ (7. 2. 37) 3. गान्धर्वेण—गान्धर्व is one of the eight forms of marriages —‘ब्राह्मा देवस्तन्येवाऽप्ये प्राजापत्य स्नयाऽमुर । गान्धर्वे-राक्षसो बान्यो पशानश्चाष्टमोऽयम् । P III Ch. 10. In this form of marriage the sanction of the superiors is not necessary, the mutual consent of the lovers being sufficient ‘त्वं’ मे पतिः ‘त्वं’ भार्या मे इ-येव कथा-वर्ग्या परस्पर नियम-वन्धनम् पित्रादि-कर्तृक-दान-निर्देशयो विवाहः स गान्धर्वः Vīramitrodava Tikā on Y 1. 61 ; RV Y 34. 5 ; Institutions in Ancient India —Ludwick Sternback ; ‘कति वा कथयामि या म्वय वृत्तवत्य पत्नीन्’ Kad p 854 “इच्छायाऽन्योन्य-संयोगात् कन्यायाश्च वरस्य च । स तु गान्धर्वः विजयो मैथुन्य काममभव’ —MS III 32 Only Kṣatriyas are entitled to have this sort of marriage “गान्धर्वा राक्षसश्चैव धर्मा क्षत्रस्य तो स्मृतौ” —MS Vide IV. II 94 for गान्धर्व marriage of ‘प्रभावती’ & ‘प्रद्युम्न’, and II 119, for that of ‘ऊषा’ & ‘अनिहद’ । 4 अनुमानयिष्यामि—I shall take counsel with my friends अनु-+मन् (Caus) —“To ask the consent of”. Cf. ‘अनुमान्यता महाराज’—Vik II.

Text :—शकुन्तला—कदा (कदा) ? Śakuntalā—When ?

राजा—

अपरिक्षित-कोमलस्य यावत्,

कालभारिणी

कुसुमस्येव नवस्य षट्पदेन ।

[१, ३, मसजगग अधरस्य पिपासता^१ मया ते

२, ४, मभरज]

सदय सुन्दरि ! गृह्यते रसोऽस्य ॥२२॥

(सुखमस्या समक्षमयितुमिच्छति । शकुन्तला परिहरति नाटयेन) ॥

King (Then only) when the flavour of your lip, all¹ unhurt (by touch) and tender¹ Olan (dan sel)¹ is gently sipped by (my) thirsty¹ self as is done of the juice of new blossom by the hexa-ped² (dronc) (21)

(Attempts to lift her face up Sak articulates avoidance)

(नेपथे, - चक्रवाक-बधुए^१ । आमन्तेहि सहअर । उबट्टिआ रअणी(चक्रवाक-वधुए^१ । आमन्त्रयस्व सहअरम् । उपस्थिता रजनी) ।

(In the post-samam)

O Sheldrake-brake¹ bid² farewell² to (my) mate arrived is the night

V I. यावत् R V M पावन S V S Com

अपरिक्षतेति । हे सुन्दरि यावत् (यावत् तावच्च सास्त्रयज्वधा मानेज्व-
'राग्णे' इत्यमर) । सद्वयि गतान् तदनन्तरं मन्त्राभां इति भावः । षट्पदेन
भ्रमरग नवस्य नय प्रकृतितस्य अनुसृत्य देव भ्रमरायना कुसुमस्य मधु यावत् न
पिबति तावत् न मुञ्चति तद्वत् इत्यर्थः । पिपासता चिरपातुं इच्छता मया न
परिक्षत^१ दष्ट इति अपरिक्षत अनास्वादितं पूव कामल मधु च । तादृशस्य
अस्य न अधरस्य रस स्वाद (रसा गन्धरसं स्वाद इति विश्व) मदय सानु-
कम्पम् (जनेन बाला-लालन काशल ध्वनितम्) गह्वत पीयन उपभुज्यत इति
यावत् । (श्लेष-वाच्योपमा । म्यस्ये इति मुदमुन्देति छेक-वृत्त्यनुप्रासाः । अत्र
स्पृहा नाम नाट्यालङ्कारः । आकाङ्क्षा-रमणीयत्वाद्द्रव्यतुला स्पृहा तु सा - इति
दर्पण-लक्षणात् । मालभारिणी इत्यपरनाम कालभारिणी-वृत्तम्) । नेपथ्य
इति । हे अनुकम्पित चक्रवाकस्य बधुके वार्काप्रिय । 'अनुकम्पायाम् (५।३।७६)
इति क । कोकश्चक्रश्चक्रवाको रथाङ्गाऽऽह्वयनामक इत्यमरः । सहचरम्
पुमासम् 'आमन्त्रयस्व' (हे शकुन्तले, दुष्यन्तम् आपृच्छस्व इति प्रकृता व्यङ्ग्योऽर्थः
'रजनी उपस्थिता' गौतमी अस्यामेव दिशि आगच्छति इत्यर्थोऽपि व्यङ्ग्यः) ।
'इयम् अप्रस्तुतप्रशंसा ।' - इति यत् राघवपादै उक्तं तच्चिन्त्यम् । यत् अप्रस्तुतेन

अर्थेन प्रस्तुतार्थावगमे एव अप्रस्तुतप्रशमाया अवसरः । अत्र सन्ध्याया चतुर्वार-
मिथुन-विघटितं प्रस्तुतं, सन्ध्या च समागता । नापि समासोक्तः । यत्
प्रस्तुत-वर्णनेनाप्रस्तुतावगमे तस्या प्रसक्तिः, नात्र शकुन्तला-दुःखान्त-विघटनम्
अप्रस्तुतम् । तस्मात् अत्र अर्थशक्तिमलं वस्तुध्वनिः । अत्र द्वयं पत्न-
विन्यासान् उभयपक्षेऽपि सुसम्बद्धत्वात् दुःखान्तस्यागमार्णात्मक-
प्रधानार्थान्तरसूचनात् चतुर्थ-पताकास्थानस्मृतम् । तथाचास्त विन्यास-
“यथार्थं चिन्तितव्यमिदं तर्हि लज्जाया प्रपद्यते । आगन्तुकेन भावेन पताका-
स्थानकन्तु तत् ॥ द्वया वचनविन्यासः सुश्लिष्टः काव्ययाजितः । प्रधानार्था-
न्तराक्षेपी पताकास्थानकः परम् ॥ दशरूपकमत्र द्वितीय-पताकास्थान-
मुक्तम् । साध्यवम-मत इयं चूलिका । नेपथ्यान्तराहितं पात्रं चलिकार्थस्य
सूचनात् इति वाक्यान्तः ।

109n — 1. अपरिक्षित &c — Vide (99n 9) नाट्येन परिहरति Sak
avoids the kiss of the king. This is necessary as the rules of
dramaturgy do not allow kissing on the stage. Read
“दलच्छेद्यं नयच्छेद्यम् जन्तुं प्राप्तायञ्च तत् । शयनाधर-पानादि नगराद्यव-
राधनम् ॥ स्नानान्तरं चैभिर्वर्जितो नार्तिवन्तरः —SD 11

2. चक्रवाक-वधके &c This hint made by the friends is
meant for Sak ‘क’ implies जनकस्या । (Cf. हरिणः I 10) You are
certainly to be pitied as time for your separation has arrived वय-
-क-वधका ‘ऊर्ध्वं तव is shortened by [कण]’ 7 4 13], (22n 2)
‘क-प्रत्यये पठेत् पूर्ववर्ति आचार उचार ऊचारश्च ह्रस्वा भवति । आ ज्ञेया
कुमारी कुमारी, वध-वधका’ Prabha चक्रवाक is a kind of goose
(*Anas casarca*) “The Bengalis consider it fiesh to be a good
medicine for fever. M. According to poetic convention
they are doomed to pass the night separated on account of an
imprecation pronounced upon them by Rama whom they had
taunted while he was bewailing for Sita. The following
synonyms are proofs of their constancy and conjugal affec-
tion ‘भृंगिरेमा । इन्द्रवार्गा । रात्रिविदग्धपात्री’ —*Kalpa*, Vik. IV. 20 ,
Ru VIII 56, PA & MD. 82 3. आमन्त्रयस्व—आ + मन्त्र means to ‘bid
farewell to’. Cf. ‘लनाभगिनी वनज्यात्स्नाम् आमन्त्रयिष्ये’ —*Sak IV*

'ने द्विमाल्यमामन्त्र्य' *Ku. II 94* Sometimes it means simply 'to say'. Vide *BK. IX. 98.* (111n. 4). 4. According to *SD* 'An equivocal arrangement of words (or a double entendre) well connected and fit for poetry—such as has an eye to third sense viz., the End, is the last (4ta पतामस्यानन्तरम्)'. 'चक्रवाकवद्गुग्' etc is an example of this. Any पतामस्यानन्तरम् may be used anywhere without restriction.

Text :—शकुन्तला (कर्णश्चा, समभ्रमम्)—पीरव, असंसजं मम शरीर-
वृत्तन्तो-बलम्भस्स अज्जा गोदमी इदो एव्व आअच्छदि । दाव विड्वा-न्तरिदो होहि
(पीरव, असजय मम शरीर-वृत्तान्तपलम्भाय आया गतमी इत एव आगच्छति ।
तान्त्वा ज्ञान्तरितो भव) । *Sakuntalā (Leaning her ear; distractedly)*

—O Son of Puru! undoubtedly venerable Gautamī is coming even to this direction 'to' have a report of my health¹. Mean-
while get (yourself) concealed behind the branches

राजा—तथा (आत्मानमावृण्य तिष्ठति) ।

King All right (Stands by her herself).

(ततः परिवर्जित पात्रहस्तग गौतमा मत्पात्र च) ।

(Enter Gautamī with a bow in hand and the friends)

सख्यो—इदो इदो अज्जा गोदमी [इत एव आया गतमी] ।

Friends This way, venerable Gautamī this way

गौतमी (शकुन्तलामुपन्य)—जादे, अबि लहु-सदाबाइ दे अज्जाइ
[जाने, अपि कथमन्तापानन्तरं ज्ञानि] । (इति स्पृशति) ।

Gautamī (Going up to Sakuntalā) My child, do your limbs
have then sufferings abated? (This said touches her body).

शकुन्तलेति । 'समभ्रम' समयम् । 'जरीर-वृत्तान्तस्य उपलम्भाय' सम्यक्
परिज्ञानाय (इति तादर्थ्यं चतुर्थी । उपलम्भस्त्वनुभव इत्यमरः) (अनेन
विरोध-नामाङ्गमुपश्लिप्तम् । तल्लक्षणं यथा दर्पणे—'विरोधः' 'यमन-प्राप्ति'
अथ स्वाभिप्रायान् च्युतिरेव व्यसनम्) । अन्तमीति । जाने हे पुत्रि । 'लघुः'
अल्प मन्दोभूत इति यावत् 'मत्पात्रो येषां तानि । अपि' इति पच्छायाम् ।

110n. —1. शरीर-वृत्तान्त-*&c.*—उत्पलम्भः ; घञ् भावे उपलम्भः—
Ascertaining [For 'नुम्'—(37n.5), for 'अर्थी'—(51n.1)] 2. अन्तरित—
अन्तरम्' अन्तर्यामिन् करोति इति अन्तराङ्गिणः क्त कर्मणि अन्तरितः or

अन्तरम् सञ्ज्ञानमस्य इति अन्तरं इतच् (जातार्थे) - Concealed 3. पात्र-हस्ता - Refers to disciple's speech (*supra*) 'अहमपि तावत् वैतानिक शान्त्यदकम् अरयै गौतमीहस्ते विमर्जयिष्यामि (82n 10) 'गङ्गादे परा सतमी' (वा - १४२१) इति हस्त श दस्य परगणपान । 4. जाते - Vocative case. In dramas 'जान (darling)' is often used as an affectionate term of address for a child Cf. अयि जाना स्थयितव्य कथय - UC. II

Text :—शकुन्तला—अज्जे, अत्थि मे विसेमो [आय आस्म म विसेण] ।

Śakuntalā Revered mother, there is a change¹ for the better² in me

गौतमी—इमिणा दब्भोदएण, णिगाबाध एव दे सरीर भविस्सदि ।

[अनेन दर्भादिकेन निगाबाध मेव ते शरीर भविष्यति] ।

(विर्गमि शकुन्तलामभ्यनत)

वच्छे, परिणदो दिअहो । ना एहि, उट्ठ एव्व गच्छस्सु (अन्तर परिणता दिवस । नर्देहि उट्ठममं गच्छाम) । (प्रस्थिता) ।

Gautami With this turn-water your body will be quite free from all ailment (Sprinkling Salubrious on the head) My child far-spent is the day. So come, we'll go to the cottage¹

(They set out)

शकुन्तला (आत्मगतम्)—हिअअ¹ पइम एव्व सुहोवणदे मणोरहे कादर-भाव ण मुञ्चसि । माणुमअ-विहडिअस्स कइ दे सम्पद सन्दाबो [दृश्य² प्रथममेव मुखापनने मनोरथे सातर-भाव न मन्त्रमि । नानशर विप्रदितन्त्रं कथ न माम्प्रत मन्ताप] । (पदान्तरे स्थित्वा प्रकाशम्) लदावल्अ ! सन्दाब-हारअ ! आमन्तेमि तुम भूओ वि परिभोअस्स [लतावलय । मन्ताप-शरत्³ आमन्त्रये च्वा भूयोरपि परिभाषाय] । (इति दृष्ट्वेन तत्रान्ता शकुन्तला महेत्तराभि) ।

Śakuntalā (*To herself*) Oh my heart¹ even at first, at the ready presence of (*thy*) desired object (*thou*) didst not give up (*thy*) shyness. Regretfully² separated³, why is now⁴ this thy fever? (*After a few steps, stopping Aloud*) O bower⁵ of creepers⁶! the soother of (*my*) suffering! (*I*) bid you farewell, yet (*hoping*) again to enjoy (*thee*).

(Exit Śakuntalā sorrowfully along with others).

शकुन्तलेति । 'विशेषः' पूर्व-सन्तापान् किञ्चिद्वैषम्यं, स्वल्प उपशम इत्यर्थः । गौतमीति । 'दर्भेण क्षिप्त' तादृशम् 'उदक' दर्भोदकम् (उत्तर-पद-लोपी कर्मधारयः) तेन । 'निर्गता आवाधा' पीडा यस्मात् पीडारहितम् 'अभ्युदय' शान्ति-जल-मेघन कृत्वा । तत्रप्रकारस्तु—“उत्तानेनैव हस्तेन प्रोक्षणं समुदाहृतं । न्यञ्जावभ्युक्षणं प्रोक्त निरञ्जावोक्षणं स्मृतम्” इति ॥ 'परि-णतः' अवसान-नैकट्यं प्राप्त (आदि-कर्मणि क्त.) । शकुन्तलेति ।। 'मनोरथे' मनोरथस्य विषयीभूते दुष्यन्ते 'गुणेन' दुर्नी-सप्रेषणाद्यनुष्ठानाभावात् अनायासेन 'उपतने' स्वयमुपस्थिते सति 'कातरभाव' भोक्तृत्वं 'तेन मुञ्चमि' (एवकारो भिन्न-कर्म) । 'अनुशयेन' पश्चान्नापेन 'मह विघटितस्य वियोजितस्य' 'ते सन्ताप' अधूना 'कथ साम्प्रतम्' उचित [साम्प्रतमुचितेऽधुना' इति यादव] यद्वा 'साम्प्रतम्' उगानी 'कथम्' इत्यर्थे ने सन्ताप । हे 'लतावलय' निकुञ्ज ! पक्षे तदन्तर्गत-स्थित-दुष्यन्त । हे 'सन्तापहारक' । एकत्र छाया-प्रदानात् अन्यत्र सम्भोगाऽऽज्ञा-जननात् उत्पत्तिः । 'सम्भोगाय' [तादर्थ्यं चतुर्थी] 'आमन्त्रये' आह्व-यामि । [तेन मनोरथ-नाम भयणमपेक्षितम् । तल्लक्षण यथा—“मनोरथस्तु व्याजेन विवक्षित-निवेदनम्” इति । अस्मादेव दुष्यन्तस्य गुणवदर्थ-सम्पत्तेः परमपीति-करणाच्च अत्र प्रथम-पताकास्थानकमुक्तम् । तल्लक्षण यथा दर्पणे—महर्षेर्वार्यमपि गणवन्त्युपचारन । पताकास्थानकमिदं प्रथमं परिकीर्तितम्”) ।

111n.- 1. अस्ति विशेषः—'विशेष' is a change for the better as opposed to 'विकार' a change for the worse. Cf. 'अस्ति मे इदानीं विशेषः' *Māla. IV* ; 'अस्ति तानस्य विशेषो न वेति' - *HC. V*. परिणतः—'About to end', 'drawing to its close' उटज—'उट.' - Leaf ; 'उटः नृण-पर्णादिः' इति देशीकोषः । उटात् जायते, 'पञ्चम्यामजातौ' इति डः—(3. 2. 98.) 2. सुखोपनते—Cf. 'यद् उपनतं दुःखं सुखं तत्'—*Vik. III* ; *Śāk. Act V, after. ŚI 19*. 3. सानुशय &c. अनु । शी । अच् भावे—(3. 3. 56). or, 'घ' करणे ('पुसि संज्ञायां घः प्रायेण'—3.3.1181) अनुशय. (पश्चात्तापः) = -Regret—(*MN on ŚPB. III.14*). वि । घट् (to join) । णिच् । क्त कर्मणि = विघटितम्—Discharged, hence separated. सानुशय (repentant) may also be taken as an in-
dependent word addressed to the bower (लतावलय), and 'विघटितस्य' will then be an attribute of "ते" । साम्प्रतं—Either 'now' or 'proper'. (*Com.*) 4. लतावलय &c.—This is meant for both Gautamī, & the king who is concealed among the 'लतावलय' which is 'सन्तापहारक', because

it allays the heat of the sun (आतप-सन्ताप), while the king is so called because he removes the pangs of love (मदन-सन्ताप) । (*Vide Com.*). For a similar scene. Cf. “मातरमङ्गच्छन्ती कुमारी,—‘राजहस-कुल-तिलक ! केलिवने मदन्तिकोपागनं भवन्तमकाण्ड एव विसृज्य मया जनन्यनु-गमनं क्रियते, तदनेन भवन्मनोरागोऽन्यथा मा भूत’ इति मरालमिव कुमारमुद्दिश्य वदन्ती पुनः पुनः परावृत्त-दीननयना निजमन्दिरमगात्”—*DK. परिभोगाय—Ra. XIX. 21; 28; 30; [for ४र्थी—51n. 1] आमन्त्रये—‘Invite’ or ‘bid farewell to’—(Vide गणदर्पण—page 128) : ‘तमामन्त्र्य जगाम’—Mahā. ‘आमन्त्रयेत तान् प्रह्वान्’—*BK. XIX. 7; IX. 98.**

Text :—राजा (पूर्वस्थानमुपेत्य । सनि श्वामम्)—

अहो विघ्नवत्यः^१ प्राथिताऽर्थ-सिद्धयः^२ । मया हि—

मालभारिणी मुहुरङ्गुलि-संवृताऽधरोष्ठं,^३

[१, ३, समजगग प्रतिषेधाऽक्षर - विकलवाऽभिरामम् ।

२, ४, मभरज] मुखमंस-विवर्ति^४ पक्षमलाक्ष्याः^५

कथमप्युन्नमितं न चुम्बितं तु ॥२३॥

कव न खलु सन्प्रति गच्छामि । अथवा, इहैव प्रिया-परिभुक्न-मुक्ते लता-बलये मुहूर्तं^६ स्थास्यामि । (सर्वतोऽज्वलांश्य)

तस्याः पुष्पमयी शरीर-लुलिता^७ शय्या शिलायामियं

शार्दूलविक्रीडित कलान्तो^८ मन्मथ-लेख एष नलिनी-पत्रे नखै रपितः ।

(मसजसततग) हस्ताद्भ्रष्टमिदं विसाऽऽभरणं^९ मित्यासज्जमानेक्षणो^{१०}

निर्गन्तुं सहसा न वेतस-गृहादीशो^{११} ‘ऽस्मि शून्यादपि ॥२४॥

King (*Coming up to the former place and sighing*)—Ah ! how full¹ of obstacles¹ is the accomplishment² of the desired objects².

For—By me, the face⁶ of that lovely eye-lashed-eyed (*maiden*)⁶, the lower-lip³ wherein was covered with (*her*) fingers³, and which⁴ was a little flurried when (*uttering*) the syllables of denial (*and hence looked extremely*) beautiful⁴, and which⁵ (*face*) was turned repeatedly towards the shoulder⁵—was indeed raised somehow, but not kissed (23).

Where indeed will (*I*) go now ? Or, I’ll tarry here for a while, in this creeper-arbour, (*once*)⁷ occupied but (*now*) deserted⁷ by my beloved . (*Looking all around*).

(¹ Here on this stone-slab, is her flowery couch, crushed⁸ down by her body⁸ This is the faded⁹ *billet-doux*, committed to the lotus-leaf with nails This is an ornament¹⁰ of the lotus-stalk,¹⁰ slipped down from (*her*) hand With¹¹ my eyes thus rivetted (*on these*),¹¹ I cannot¹² tear myself away from (*this*) house of canes all at once though (*it is quite*) empty (24))

V L — 'चुम्बित तु'—D C B M R S, 'चुम्बित तत्—V. 'परिभुक्तमुक्त' R V M S 'परिमुक्ते'—B 'आसज्जमान'—B HS. 'आमज्जमान'—R V M S ईशोऽस्मि'—B HS, 'शक्नामि—R V S. 'शक्तोऽस्मि'—M

राजति । 'जहा' इति विपादे । 'प्रायितस्य' आकाङ्क्षितस्य 'अर्थस्य' वस्तुन 'सिद्रय' प्राप्तय 'विघ्नवन्त्य' विघ्न-बहुता । तदेव वक्ष्यमाणोदाहरणेन स्पष्टयति । मुहुरिति । 'पक्षमाणि नेत्र-रामानि ('पक्षम सूत्रादि-मूक्षमाणे रिज्जने नेत्र-रामानि इति रिज्ज) मान् अनया इति 'पक्षमठ प्रजस्त-राम-युक्ते । सिध्मादिभ्यश्च -- (५१५१०) इति उच्यते] 'जलिणी' यस्या 'पक्षमराक्ष्मी' [पच-- (५१५१०) इति उच्यते] तस्या यकुन्तयाया इति अध-गोष्ठम् (आन्वाठरा रामाग वा -- ५० इति पाक्षिक पर-रूपत्वम् । 'द्वन्द्वश्च प्राणि न्य-मेना ज्ञानाग -- (२१५०) इति एवमद्वाव नपसकन्व च) यस्मिन् नादृशम् । प्रतिषेधस्य चम्पन-निषयस्य 'अक्षरै मा माज्जम् इत्याकारै वगे ("अक्षर ब्रह्म-वर्णया " इति रिज्ज) 'विकल्ब' व्याकुलम् अतएव 'भिराम' रमणीयम् ('भिराम रमणाय सोम्यञ्च मुन्दरम्' इति धनञ्जय), पद्मा 'प्रतिज्ञेयाऽ-जस्य यत विकल्बम जहा-रा च्वा-रण तेन अभिगमम् (" विकल्ब-शब्द धर्मर " इति राघवपादा) 'मह पुन पुन अस स्कन्धोपरि ('अस स्कन्धे विभागे स्यात्' इति हैम) चुम्बन-परिजिहीर्षया विवर्तने परावर्तते इति 'अम-विवर्ति मुख कथमपि' महता कृच्छ्रे उन्नमितम् ऊर्ध्वीकृतं न तु चुम्बितं तच्च चुम्बन गौतम्या-गमनेन प्रतिन्दम् । [तु इति पश्चात्ताप । तेन तावन्मात्र-चुम्बन-लाभेनापि वृत्तकृत्यता स्यादिति ध्वन्यत । अर्थान्तरन्यासः । स्वभावोक्तिश्च । श्रुति-वृत्त्यनुप्रासौ । कथमपीत्यस्याय प्रति विशेषण-त्रयाथस्य हेतुत्वोपादानात् काव्यलिङ्गम् । 'अधरो-ष्ठम्' इति पुनश्चतुर्वदाभासोऽङ्गङ्कार । कालभारिणी इत्यपरनाम मालभारिणी वृत्तम् । औपच्छन्दसिकम् इत्यस्य नामान्तरम् । अत्र पश्चात्तापो नाम नाट्या-ङ्गङ्कार उपक्षिप्तः । तल्लक्षणयथा दर्पणे—“मोहावधीरितार्थस्य पश्चात्तापः स एव तु” ॥२३॥ बवेति । आदौ 'परिभुक्त' पश्चात् 'मुक्तम्' इति 'परिभुक्त-मुक्त' तस्मिन् ('पूर्वकालैक--' (२११२९) इति स्नातानुलिप्तवत समासः) ।

‘मुहूर्तम् इति अत्यन्तसंयोगे रया । तस्या इति । तस्या इति सर्वत्र संबध्यते ।
‘तस्याः’ शकुन्तलायाः ‘शरीरेण’ अनङ्ग-सन्तत-देहेन ‘लुलिता’ विमदिता (‘लुल
विमर्दने’ इति वोपदेवः । ‘सौत्र-धातुरयम्’ इति दुर्गादासः) इदस्ततः क्षिप्ता
इत्यर्थः । ‘शिलाया’ प्रस्तरोपरि ‘इय’ दृश्यमाना ‘पुष्पमयी’ नतु पल्लवमयी’
तेषां ततोऽपि मृदुत्वात् । ‘शय्या’ (‘सजाया समज—’ (३।३।९९) इति क्यप् ।
‘अयङ्-यि—’ (७।४।२२) इति शी-धातो ईकारस्थाने अय्-शब्दादेशः) । तस्या-
‘नखैः’ (६।३।७५) कररूढैः । ‘अर्पित’ न्यस्ताक्षरः ‘नलिनी-पत्रे’, पद्मपत्रे एषः कलान्तः ।
शुष्कप्रायः ‘अनएव गौतम्या न परिलक्षितः’ ‘मन्मथ-लेखः’ प्रेमलिपि । तस्या हस्तात्
भ्रष्ट’ विगलितमिदं ‘विमाऽऽभरण’ मृणाल-वलयम् ‘इति’ इत्थम् ‘आ’ समन्तात्
‘मज्जमाने लग्ने’ ईक्षणे नयने यस्य तथोक्तं अहं ‘शून्यादपि शकुन्तलाया विरहिता-
दपि’ वेतस-गृहान् वञ्जुल-वेष्टितात् निकुञ्जात् सहसा ‘निर्गन्त’ बहिः यातुं ‘न
ईशोर्ज्मि’ न शक्नोर्ज्मि । [हेत्वन्तुप्राप्तौ । अत्र निर्गमण-कारणे शून्यत्वे सति य
स्तदभावः सा विशेषोक्तिः । अथच तद्मद्भावस्य कारणस्याऽभावेऽपि गमनाऽभावः
तत्कार्यमुक्तम् इति विभावना । अशून्यात् का कथा शून्यादपि अन्यथंग्याऽपतनात्-
अर्थापत्तिश्च । शार्दूलविक्रीडितं वृत्तम् । अस्य तुर्य-चरणेन पुष्पं नामाङ्ग-
मुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं यथा दर्पणे—‘पुष्पं’ विशेष-वचनम् मतम्) ॥२४॥

112n.—1. विघ्नवत्यः—(76n. 4. end). विघ्न+मतुप्+भृमाथ
[1894]; ‘म’-‘व’ (8.3.9). Hence ‘विघ्नवती in the feminine gender.
—(Full of obstacles). Cf. ‘श्रेयांसि बहुविघ्नानि’ । The idea contained in
‘अहो विघ्नवत्यः—&c.’ is supported by the next Śloka. 2. मुहुः—R
connects it with ‘अङ्गुलि-संवृताऽधरोष्ठम्’ i.e. again and again covering
the lips with her fingers. But our idea is this that when Śak.’s face
was raised (III. 21 *et seq*) for kissing, she covered her face with
fingers, and with a view to avoiding the persistent kiss of the king
(नाट्येन परिहरति), she turned her face sometimes to the right and
sometimes to the left, so we think (मुहुः) should go with ‘अंसविवर्ति’ ।
[‘बहुलम् आभीक्ष्ये—(3. 2. 81) इति णिनिः] । ‘मुहुः’ इति सर्वत्र संबध्यते—HS.
3. अधरोष्ठं—Optionally ‘अधरोष्ठ’—(Com.) ‘समास इति किम् ? तिष्ठ
देवदत्तोष्ठं पश्य’—KV.—(26n. 6). Or, to avoid tautology, explain
‘अधरः’ (अनूर्ध्वः) ओष्ठः=अधरोष्ठः=Lower lip. ‘अधरस्तु पुमान् ओष्ठे,
हीनेऽनूर्ध्वे च वाच्यवत्—Medinī. For somewhat similar idea, Cf. ‘यन्मूढेन

मया तदा कथमपि प्राप्तो गृहीत्वा चिरं' &c.—Rat. III. 1. 4. प्रतिषेधाक्षर &c.—'प्रतिषेधाक्षर' means words of prohibition, i.e. "न ममाधरम् चुम्बनीयम्" [उन्नमनीयम्]—My lips must not be kissed"—S & C. ('अलम्, अलम् मा इति प्रभृतिभिः'—By such expressions as "enough, enough", "don't"—K] "मामा मानद, मास्ति मामालमिति &c."—AS. 36; Also 'हम्मीर महाकाव्यम्'—7/111. 'अक्षर' may be explained as a syllable or a letter. विकलव—(i) Powerless or (ii) Confusion (वैकल्यं)—R. For different sense, Cf 'प्रस्थान-विकलव'—(V.1 - Faltering); 'निराकरण-विकलवायाः'—(VI. 9 - Distressed); 'मृगया-विकलव'—(II 3 - Averse to). अंस-विवर्ति तिर्यक्कृतम्—(C) i.e. turned on one side. It may also mean 'Revolving on the shoulders'—M Cf 'चुम्बने विपरिवर्तिताधरम् हस्तराधिगम्य' निषदने &c Ra XIX 27 5 पक्ष्मलाक्ष्याः—Of one who has eyes with beautiful eyelashes'.—S The epithet is significant. 'अनेन नम्यनार्थमन्नमने योग्यता ध्वनिता'—R कथमपि—With great difficulty, (PA&MD 2) 6. तु—Signifies remorse—(पश्चात्ताप)—R. The idea is I would have considered myself fortunate even if I had but a kiss and nothing else (Com) Cf. the idea with 'हस्तं कम्पयते कर्णाद्ध ग्यना-व्यापार लोलाङ्गुलि' &c.—Māla II. 15. 7. पुष्पमयी Full of flowers Cf Rām II 22 19 (मयद् is used here in the sense of "abundance" (प्रावृष्य) by 'तत्प्रकृत-वचने मयद्'—(5 4. 21), (and not in the sense of (विकार)—"अपुष्पमयमिति । प्रचुरोऽपुष्प इत्यर्थः । यवागमयीति । प्रचुरा यवागृत्त्यर्थः"—BM). लुलिता—Pressed down (Com) Cf 'चूर्णवध्रु ललित-स्रगाकुलम्"—Ra. XIX 25 8 आसज्जमानेक्षण—आ + षज् (गतो) + शानच्—आसज्जमाना—Rivetted. Cf 'वाक्ता सज्जमानाया—Rām. II. 90 14; 'सज्ज', though Prmp., is frequently used in Atmp. by ancient writers. Read "षज् (सज्ज) गतो । सज्जति । अयम् आत्मनेपदी अपि । सज्जते"—SK. 2291. 'हेतुमति च (३११२६) इत्यत्र "यदाभिप्रायेषु सज्जते" इति भाष्य-प्रयोगात् अयमात्मनेपदी अपि । अतो अस्या-न्मनेपद दूषयन्तो वर्धमान-क्षीरस्वाम्यादय एव दुष्टा'—Idyānidhi "कोनु खल्वेष निवमने मे सज्जते"—Śak. IV; "ववोऽपि परशाक्षरं न च पदेषु संसज्जते"—Śak. V. 17d. DD in 'धातुदीपिका' । Vide 195n.—Remark. ('सज्जते इति

भाष्यकार-वचनादात्मनेपदम् इति धातुप्रदीपः—*Manoramā*. 'इति मत्वा न सज्जते'—*Gitā*. III. 28, 29. 'कथं न सज्जते सुखेष् राजा'—*Rām*. IV. 33. 57.

Text :—(आकाशे) भो राजन् !

सायन्तने^१ सवन-कर्मणि^२ संप्रवृत्ते^३
वसन्ततिलका **८** वेदिं हुताशनवतीं परितः प्रकीर्णाः^४ ।

(तभजजगग) छाया^५श्चरन्ति बहुधा भयमादधानाः

सन्ध्या-पयोद-कपिशः^६ पिशिताऽशनानाम्^७ ॥२५॥

(*In the air*) O king, the vesper-time¹ sacrificial-rite² being fairly begun³, the shadowy⁵ (*figure*) of the cannibals⁸, brown⁷ as evening clouds,⁷ scattered⁴ all around the altar with its (*sacred*) fire (*kindled*),—are stalking about inspiring consternation in various ways. (25))

राजा (आकर्ण्य सावटम्भम्)—भो भोस्तपस्विनः ! मा भंष्ट । मा भंष्ट । अयमहमागत एव । (निष्क्रान्त) ।

King (*Listening, proudly*)—Ho ! Ho ! 'Ye hermits' fear¹ not. Fear not. Here I am coming.

(*Thus said, goes out*)

तृतीयोऽङ्कः

(*Third Act*)

V. L.—'प्रकीर्णा'.—B M. R.'s Com 'विस्तीर्णा'—S. प्रयस्ता—R. V. S. 'सन्ध्यापयोद'—R. V. M. S. 'सन्ध्याकट' B. 'भो भो' &c.—Only B. HS. 'अयमहम्'—B. Dr. R. S. 'अयमयम्'—M. 'आगत.'—B. HS. Others—"आगच्छामि" ।

सायन्तन इति । साय भवम् इति 'सायन्तन'—(४।३।२३) तस्मिन् सन्ध्याकालीने ('यावज्जीवमग्निर्होत्रजुहोति, यदग्नये च प्रजापतये च सायं प्रातर्जुहोति' इति श्रुते. सायन्तन इति) 'सवन-कर्मणि' ("सवनं त्वध्वरे स्नाने सामनिर्दलनेऽपि च" इति मेदिनी) 'स' सम्यक् 'प्रवृत्ते' प्रचलिते, न तु केवल कर्मारम्भे (भावे ङमी) 'हुताशनवतीम्' अग्नि-सनाथा 'वेदी' परितः वेद्या. समन्ततः सर्वासु दिक्षु इति यावत् ('समन्ततस्तु परितः सर्वतो विश्वगित्यपि' इत्यमरः) 'प्रकीर्णा' इतस्ततः

विक्षिप्ताः 'संध्या-पर्योदः' सायकालीन-मेघ इव 'कपिशाः' श्यावाः कृष्ण-पीतवर्णाः ('श्यावः स्यात् कपिश' इत्यमरः) 'पिशितं मांसं (पिशितं मांसं, पिशिता मांसिका' इति हैमः) 'अशन' येषां तादृशानां 'छायाः' लक्षणया छायामव्ययः आकृतयः, प्रतिविम्बस्य सर्वथा कृष्णवर्णत्वात् । 'बहुधा' बहु-प्रकारेण 'भयम् आदधानाः' भीतिम् उत्पादयन्तः 'चरन्ति' इतस्ततः भ्रमन्ति (परिप्रेति पिशापिशीति छेक-वृत्ति-श्रुत्यनुप्रासाः । उपमा च । 'हुताशनवतीम्' इत्यनेन छाया-दर्शन-सम्भव उक्तः । अतो नापुष्टार्थत्व-दोषः । वसन्ततिलका वृत्तम् । अत्रापि भयानको रसः) ॥ (२५) ॥ राजर्जित । अवष्टम्भेन सह इति 'सावष्टम्भम्' ओज्जित्वेन सह । सगर्वमित्यर्थः । ('ष्टभि स्तम्भे' । 'रतम्भु रोधने' (मात्र.) वा । 'अवान्वाऽऽलम्बनाऽविदूर्ययोः'—(८।३।६८, २२७३) इति पत्वम्) । 'अयमहम् आगतः एव' तूर्णमहमागमि-यामि उच्यते "आदिकर्मणि निगडा वक्तव्या". (वाः—३०५२) इति भविष्य-वर्धद्योतकः ** प्रत्यय) ।

॥ इति गौतम-श्री-रमेन्द्रमोहनवसु-विरचितायामभिज्ञान-शकुन्तल-टीकायां कुमार-सन्तोषिण्यां तृतीयोऽङ्कः समाप्तः ॥

113n.--1. आकाशे- (136n. 1 & 82n. 6) सायंतने मायं भवम् इति सायम् 'टयु' or 'टयुल्', also 'तुट्' by 'माय चिर प्राप्ते-प्रगे-ऽव्ययेभ्य. टयु-टयुलौ, तुट् व-4.3.23; (टित् 1.3.7, लिट्-1.3.3; यु = अनु'—7.1.1). So also "चिर-तन", "सनातन", "मदानन", "पुरातन" 'अद्यतन', 'दोषानन' &c. The feminine form is 'मायन्तनी' by 'टित्ढाण्'—(4.1.15). **2.** संप्रवृत्ते - Progressing well (25n 1) Generally the demons come to the place of sacrifice when the rites have progressed well and the smokes can be seen from afar. Cf. 'दक्षिण्यदिप्तं कृतमार्त्विजीनै. तत् यातुधानं विचित्रे प्रसर्तु'—BK II. 29. हुताशनवतीं—अश्नाति इति अशनः, नन्द्यादित्वात् ल्यु - (3.1.134). Next 'हुतस्य अशनः' हुताशनः (६ष्ठी तत्) Fire, that eats what is poured as an oblation, or हुतम् (हवि.-भावेक्त) अशनम् यस्य सः । Next मतुप् । हुतम् अश्नाति यः सः, will give 'हुताशः with' 'अण्' by 'कर्मण्यण्'—(3.2.1); बहुधा —By howling or by pelting (bones) &c.—HS. R connects it with चरन्ति —Repeatedly moving (अनेकवारं गतागत कुर्वन्ति) । **4.** सन्ध्या &c. = कपिशाः—"Ape-coloured"—M. "Brown or yellowish black."

“कपि वर्णविशेषः। सोऽस्याति। लोमादित्वात् (5. 2. 100.) शः”। ‘कपिः मर्कटः। तद्वर्णत्वादिति वा*** कृष्ण-पीतस्य द्वे”—*BhD.* छायाः—Shadowy figures.

Time-analysis of Act. III.—In the last act we have seen the king starting for the hermitage of Kaṇva to fight against the Rākṣasas, but his mere presence accompanied by the twang of his bow string—was sufficient to dispel them. Still at least *one day* he must have lived there. After this we find both Śakuntalā [‘स्नन-न्यस्तोशीरं प्रसिथिलमृणालैकवलयम्’ &c., also ‘क्षाम-क्षाम-कपोलमाननमुर’ &c.] and our king [‘इदमशिशिरैरन्तग्नापात्’ &c. ‘also’ ‘ननु म राजर्षिः प्रजागरकृशः लक्ष्यते’] much emaciated and reduced in health [*Cf. his present health with* ‘गिरिवर इव नाग प्राणनाग विभति II 4] At least *two weeks* may be supposed to have passed before the pangs of love could have produced such a *remarkable* change in their persons. The **summer season is continued** even in this act (न तु ग्रीष्मस्यैवम् सुभगमपराद्ध युवनिष्ठः ‘किमयमातपदाय’, ‘दिवस उवाभ्रय्याम. तपात्यये’) । The act begins in the noon-tide (*Cf.* ‘उभाम् स्नानायवेत्ता &c.— and the amorous affair of the king and Śak. continues till afternoon. (‘राजा—गुन्दरि’ अपर्गर्गनवर्णोदिवस’), and ends in the evening (*Cf.* वन्ते पण्णितां दिवस उपर्यवना रजनी’ : ‘मायन्तने मवनकर्मणि’ &c.).

चतुर्थोऽङ्कः

(ततः प्रविशतः कुसुमाञ्जचयमभिनयन्त्यौ सख्यौ)

अनसूया—हला पिअंवदे, जइ बि गन्धब्बेण विवाह-विहिणा णिव्वुत्त-कल्लाणा सउन्दला अणुरुब-भत्तु-गामिणी संवुत्तेति णिव्वुदं मे हिअअं, तहबि एत्तिअं चिन्तिणज्जं (हला प्रियवदे, यद्यपि गान्धर्वेण विवाह विधिना निर्वृत्त-कल्याणा' शकुन्त्या अनुरूप-भर्तृ-गामिनी' सवृत्तेति' मे हृदयम्, तथापि एतावच्चिन्तनीयम्) ।

(Enter the two friends [of Sakuntala] gesticulating the cutting of blossoms)

Anasūyā Dear Priyamvadā, though my heart is comforted, because Sakuntalā, with¹ her happiness achieved by the Gāndharva mode of marriage has become united² with² a husband (in every respect) worthy (of her)', nevertheless this much is to be thought of.

प्रियंवदा—कहं विअ (वयमिव) । Priyamvadā What's that ?

अनसूया—अज्जो सो राएमी ईट्ठि परिसमाविअ इसीहिं विसज्जिओ अत्तणो णअरं पविसिअ अन्तेउर-समागतो इदोगदं वुत्तन्तं सुमरवि वा ण वेत्ति (अयं स राजर्षिर्निर्दिष्ट⁴परिगममाप्य ऋषिभिर्विमृष्ट⁵ आत्मनां नगरं प्रविश्य अन्तःपुर-समागतः⁶ एतागतं वृत्तान्तं स्मरति वा न वेति) ।

Anasūyā Being discharged⁵ by the sages to-day after the completion of sacrifice⁴ whether that royal sage, having entered his capital and met with the ladies of seraglio, would remember or not, the⁶ incidents that had transpired here⁶

V. L 'नाटयन्त्यो' - R. V S. 'अभिनयन्त्यो' - B. M HS. 'विधिना' - R. V - 'विवाहविधिना' B. M. D : B has '०भागिणी' for '०गामिनी' ।

[अथ चतुर्थाङ्कादि-पञ्चम-मध्ये "यथोक्तं करान्तं" इत्यन्तेन गर्भसन्धिखण्डः । तल्लक्षणं यथादिभगते—'उद्धेदस्तस्य बीजस्य प्राप्तिरप्राप्तिरेव च । पुनश्चान्वेषणं यत्र स गर्भः परिकीर्तितः' ॥ पुर्वमध्यपक्षिप्ताप्तिः । दुर्वाससः शापात् अप्राप्तिः । पुनस्तस्य प्रसादेन अभिज्ञान-दर्शनेन पुनः प्राप्तिरिति—राघवचरणाः] ॥ [दर्पण-

-कारमते तु एतदारम्य षष्ठाङ्क-समाप्ति-पर्यन्तो विमर्ष-सन्धिः । “यत्र मुख्य-फलोपाय उद्भिन्न गर्भताज्जिक । श्यापाद्यैः सान्तरायञ्च स विमर्ष इति स्मृत । इति तल्लक्षणान् । तेनैव चेतदुदाहृतम् । तत इति । ‘कुसुमाना पुष्पाणाम्’ ‘अवचय मग्रहम् (अव-पूर्वात् विनाने भाव एणच् (३।३।१६) इति अच्) । ‘हस्तादाने चेरस्तेये’—(३।३।४०)—इति घञि ऋते ‘अवचाय’ इति भाव्यम् । परन्तु कविना अयं प्रयोग विवक्षा-हेतुना उपशितः । कविनानेन बहवः अपाणिनीयाः वैदिकाश्च प्रयोगा प्रयुक्ताः । तस्य सूत्रा नीतत्वात् । अनसूयेति । निर्गुण सम्पन्न ‘कल्याण विवाह-सङ्गठयस्या तथाक्ता मनी शकुन्तला अनस्य याग्य भन्तार साधु गच्छति [इति गमे साधकार्गणि—(२।३।८८) णिनि । ‘अभ्नादिभ्यान्—(८।१।३०)—न णत्वम् । विस्तरस्य अग्रेद्राज्यम् । या तादशी सवत्ता) जात इति हतुना निर्गतं मुञ्चति चित्तार्गतम् इत्ययं महदय तथापि एतावत् अगम्य वक्ष्यमाणं चिन्तनीयं विवेचनीयम् । अनसूयेति । उचितं प्राग [राजा स्तिन । सम्प्रसारणञ्च—(१।१।१४)] अन्तपुरं अश्रगता अन्तपुरं विनानि पत्नीभिः समागतं मिश्रितं सन् उवागन्तम् अवस्थ-शकुन्तला-गर्गण्य-यापाः स्मरन्ति—(३।३।१३१)—स्मरन्ति न वा इति एतत् एव चिन्तनीयमिच्छनपन्नम् । (अनेन वक्ष्यमाणेन दुवामसं शापनं राजा नायिका विस्मरणं कारणं सूचितम्) ।

114n.—1 कुसुमावचय—यत्र चि अच भाव अवचय Cullin But the formation of this word is a grammatical irregularity according to Panini For by ह्यन्ता दान् च अचये—(३।३।४०) ‘पञ्च comes after चि causing ‘वृद्धि’ of the radical vowel when something is taken by the hand excepting the cases of *stealth* (अचये) । तयनीयं पदार्थस्य हस्त-चयनार्थे, चि गता परं सन् निर्गतं याग्ये यज्-प्रत्ययं स्यात् न च तत्तत् चयनं चौर्यं भवति Prabhā Hence the regular form is ‘अवचाय’ and not ‘अवचय’ । Cf अविरत-कुसुमा-वचय-वेदान् *SPB* III 71 ; ‘अन्यत्र यय कुसुमावचाय दुस्स्वमत्रास्मि स्मरेमि मस्य’ *MB* I M opines that the forms ‘अवचय’ and ‘अवतर’ are used by the fools Cf अवतार-अवचाय-शब्दयो दीर्घ-व्यत्ययो बालानाम्’ *ASV* 2 40, *HD* in his *PM* first of all, justifies the uses of ‘अच’ thus “हस्तादाने इति निमित्तं ? वृक्ष-शिखरे पुष्प-प्रचयं करोति’ 1 c when the flowers are out of reach and are culled not directly with hands but by means of a hook. Later

grammarians follow *HD* (*SK*. 3212). 'हस्त-चयने किम् ? वृक्षाग्र-स्थितानां फलानां यष्ट्या प्रचयं करोति'—*Prabhā*. *R*, however, remarks thus—'As the flowers were out of reach, (आदेयस्य प्रत्यामत्यभावाद् घञाभावः) they were culled by 'climbing the tree' but this is not at all befitting young girls like Anasūyā and Priyamvadā. Kāli. has **already used** 'अवचय' in *Māla*. Cf. 'वयस्य, एषा कुसुमावचयव्यग्र-हस्ता सख्यास्ते इरावत्याः परिचारिका चन्द्रिका सन्निकृष्टमागच्छति')—*Act IV*, and there 'हस्त' has been explicitly used which fact also totally demolishes the previous arguments. In fact it is an **archaic** form frequently used by o'd writers. Cf. 'नया सह पुष्पावचयं ग्रथनं' &c.—*KS*. II. 3. 5 ; 'यावदहमपि कुसुमावचयं करोमि' *SV*. IV. ; also 'कुसुमावचयं नाटयति'—*Rat*. I ; 'पुष्पावचयव्यग्रा'—*UC*. III. 2. अभिनयन्त्यौ—Is preferable to 'नाटयन्तौ' (*R*), as a little after we have 'अनमूया—तन् प्रियमरयाः शकुन्तलायाः सीभाग्य-देवता श्रवणीया । प्रियंवदा—यज्यते । (तदेव कर्माभिनयतः)' । 3. गान्धर्वेण—(108n. 3.) 4. निर्वृत्त-कल्याणा &c.—निर्- वृत् (वर्तने) + क्त कर्त्तरि = निर्वृत्तम्—performed. 'मिद्वे निर्वृत्त-निष्पन्नौ'—*AK* ; *Rām*. I. 18. 1. निर्वृत्तम्—(निर् वृत् + क्त कर्त्तरि) means 'satisfied'. Cf. 'निर्वृते स्वं'—*III*. *Supra* ; *Ra*. XII. 65 ; *XI* 38 ; *MK*. VIII. 7. 'कन्यं' नीरुजत्वम् (absence of disease) आणयति इति अण् (3.2.1.) or 'कल्ये' प्रभातकाले अण्यते (अण् शब्दे इति घञ्—*BhD*)—कल्याणम्—People generally inquire about one's health or good luck when they meet in the morning. भर्तृ-गामिनी Cf. 'सदृश-भर्तृगामिनी भविष्यति'—*Māla*. I. 'न' is not changed into 'ण' by 'कुमति च' (8. 4. 12). For reasons *Vide* (127n. 6). 5. इष्टिं—यज् + क्तिन् कर्मणि = इष्टिः—Sacrifice. (य = इ, by 'वन्नि-स्वपि-यजादीनां किति'—6. 1. 15—किति किम् ? यज् + तुम् = यष्टुम्) 6 अद्य ऋषिभिर्विसृष्टः &c.—Anasūyā rightly thinks that the king may forget Śak. when he will be amidst the inmates of his royal seraglio. This is but a **repetition of her apprehension** which she had already expressed in the last act. Cf. 'वयस्य, बहु-वल्लभा राजानः श्रूयन्ते । यथा आवयोः प्रियसखी बन्धु-जन-शोचनीया न भवति तथा निर्वाह्य'—*p*. 272. इतो गतं वृत्तान्तम्—Incidents that transpired here,

स्मरति=स्मरिष्यति by 'वर्तमान-सामीप्ये वर्तमानवद्वा'—(3.3.131); **यः सान्तः**—No षष्ठी with 'स्मरति' by 'अधिगम्य-दयेशा कर्मणि'—(2. 3. 52) as the idea of शेषत्व is absent. Vide (27n. 3).

Remark—According to R, 'गर्भसन्धि' begins from the *beginning* of the *fourth act* and extends to the *middle of the fifth act*. (Śl. 19 ; Com). But an authority like I'K exemplifies it as a case of **विमर्शसन्धि**—(Pempateia)—'यत्र मुख्य-फट्टाया उद्भिन्न गर्भतोऽधिक । शापाद्यै सान्तरायञ्च स विमर्श इति स्मृत । यथा शान्तकुले चतुर्थाङ्कादौ 'अनसूया—पित्रवदे । जइवि गन्धर्वेग * * * चित्तिणिज्जम्' इत्यतः आरभ्य सप्तमाङ्कोपमिनात् शकुन्तला-प्रत्यभिज्ञानात् प्रागर्थमञ्जव्य शकुन्तला-विगमरण-रूप-विचिन्तालिङ्गित'—SD II ; (because the means of gaining the end are hindered by the imprecation of Durbāsā) According to this view प्रतिपन्न पान्च seems to end with 'स्मिर-जन-पविमर्श' हि दुख सत्त्व-वेदन भवति -p 245 ; and गर्भसन्धि' beginning with Act. III 8, extends up to the close of the same act

Text —प्रियवदा -एस्य दाव वोसद्धा होहि (अग्नाव-विचिन्ता' भव) । ण हि ताविसा आरुद्धि-विज्जेसा गुण विरोहिणो होन्ति । किन्तु तादो दाणि इमं वृत्तन्तं सुणिअ ण आणे कि पडिअज्जि-पदि ति ।
(नहि तादृशा आरुति विरोध गुण विरहिता भवन्ति । किन्तु तान इदानीमिमं वृत्तान्तं श्रुत्वा न जाने किं प्रतिसम्पन्ने' इति) ।

Priyamvadā -On that score be at ease¹ Never are such noted² forms opposed to merit³ (they show) But (I) cannot say what father (Kama) will do⁴ now on hearing this affair.

अनसूया—जह अहं देवतामि, तह तस्य अणुमवं भवे

(यया अत्र पश्यामि तथा तस्य अनुमन भवेत्) ।

Anasūyā -So far as I see, it will be approved of by him

प्रियंवदा -कह विअं (कथमिव) । Priyamvadā -Why so ?

अनसूया—गूणवदे कण्णआ पडिवावजिअजेत्ति अअ दाव पदमो सङ्कप्पो तं जइ देव्वं एअ संपादेदि, णं अपअमेण निदंथो गुरुअणो ।

(गुणवते कथं कृता प्रतिपादनीया' इत्ययं तावत् प्रथमं सङ्कल्पः^१ । तं यदि देवमेव सम्पादयति, ननु अप्रयामेन^२ कृतार्थो^३ गुरुजनः) ।

Anasūyā—It is the prime object² (of parents) to bestow a daughter to an accomplished (bridegroom worthy of her). If fate itself brings about the same, why! the parents have⁴ (their) objects realized⁴ without³ (any) trouble.³

प्रियंवदा—एवम् नव । (पुष्पभाजन विलोक्य)—सहि ! अवददाहं बलि-
कम्म-पज्जत्ताहं कुसमाहं ।

(एवमेतत् । सखि! अवचितानि⁴ बलि-कर्म पर्याप्तानि⁴ कुसमानि ।)

Priyamvadā—So it is (Looking at the flower-basket)

Friend ! flowers sufficient⁶ for the rate of worship⁶ have been culled.⁵

अनसूया—अं पिससहीए सउन्दलाए सोहग-देवआ अच्चणीआ

(तनु त्रयसग्या दकुन्तलाया सभास्य-देवता⁹ अर्चनीया) ।

Anasūyā—But the (guardian) deny⁷ of Śakuntalā's fortune⁷ (is) also to be propitiated.

प्रियंवदा—जुज्जदि (यज्यते) । (तदेव कर्माभिनयन) ।

Priyamvadā—Just so. (Both genuculate the same act)

(नेपथ्ये)—अयमहं भोः (In the post secum)—It is I, ho there!

अनसूया (कणं दत्त्वा)—सहि ! अदिघोणं विअ णिवेदिअ ।

(सखि) ! अनिर्थीनामिव निवेदितम्) ।

Anasūyā (Leaning her ear) Friend ! the voice⁸ is like that of a (revered) guest.

V. L.—‘किन्तु’—Only Mackenzie Mss., supported by K. ‘अप्रवासिन’

—R. V. S. ‘अल्पायासेन’—M Omitted by B. ‘अभिनयन’—B ‘आरभते’

R. V. M. S.—‘अतिथीनाम्’—R. V. S. ‘अतिथिना’—B. M. P. Dr.

प्रियंवदेति । ‘विस्रब्धा’ विस्वास-युक्ता अर्थात् त्यक्त-शङ्का । ‘तादृशा’ दुष्यन्त-सदृशा ‘आकृतीना विशेषाः’ उतकृष्टा आकृतयः इत्यर्थः । ‘गुणविरो-
धिनः’ गुण-विसम्बादिनः गुणहीना ‘न भवन्ति’ अर्थात् व्रत-वायं-स्मरणादिक
धर्म न त्यजन्ति इत्यर्थः । (तथाचोक्तं बृहत्-संहिताया वराहेण-‘प्राया विरूपासु
भवन्ति दोषा, यत्राकृति रतत्र गुणा वसन्ति’ ॥ अग्निपुराणेऽप्युक्तं-‘यत्राकार रततो
गुणा’ इति । अपि चोक्तं ‘रूपमेवास्यैतत्सहिमान व्याचष्टे’ इति, अतस्तस्मिन्
दुष्यन्ते वञ्चना-विरमरणादिक न सम्भाव्यते इत्याशयः । ‘किन्तु इदानीं तातः’-
अनुज्ञां विनैव सम्पादिते दिवाहे ‘इमं वत्तात’ दकुन्तलाया आत्मदान-वार्ता श्रुत्वा
किं प्रतिपत्स्यते किं मर्यते । तातरय अयं विवाहः अनुमतः भवेत् न वेति मे सशया-

कुलं मन इत्यर्थः । अनसूयेति । 'यथा' इति योग्यताया ('यथेति योग्यता-वीक्षा-पदार्थानुवृत्ति-सादृश्येषु' इति दण्डनाथः) 'पश्यामि' (दृशिस्त्र ज्ञानार्थ — योग्यतया अहं जानामि) 'तथा तस्य अनुमतम्' अनुमोदित 'भवेत्' । 'कन्यका गुणवते' कुल-शीलादि-सम्पन्नाय पात्राय ("विशेषण-मात्र-प्रयोगो विशेष्य-प्रति-पत्ती" इति वामनोक्तेः) 'प्रतिपादनीया' देया ('विश्राणनं वितरणं स्पर्शनं प्रति-पादनम्' इत्यमरः) । 'इति प्रथमः' प्रधानः मुख्य इत्यर्थः ('प्रथमस्तु भवेदादौ प्रधानेऽपि च वाच्यवत्' इति मेदिनी) 'सङ्कल्प' अभिलाषः, कन्यकाया गुरुजनस्य इति भावः । (तथा चोक्त "कन्या वरयते रूपं, माता वित्तं, पिता श्रौतं । बान्धवाः कुलमिच्छन्ति, मिष्टान्नमित्रे जनाः") । 'तं' सङ्कल्पं 'यदि दैवमेव' कन्यकायाः सोभाग्य-दैवतम् एव 'सम्पादयति' सफलं करोति 'ननु' इति अवधारणे 'अप्रयासेन' चेष्टां विना एव 'कृतार्थः' सफलकामः गुरु एव जनः पिता इत्यर्थः ('गुरुः पिता गुरुवित्र' इति गर्दमिह) ; अस्मादेव पितुः राष-मन्देन न कार्यः । प्रियंवदेति । 'वाल्-रूपं पूजाहार-रूपं कर्म । ('वलि दैव्योपहारयो' इति हैमः) । तदर्थं 'पर्याप्तानि' प्रभूतानि । 'अवचिनानि' उद्गृहीतानि । अतः अधिकेन किम् ? अनसूयेति । 'ननु' इति आक्षेपे प्रश्ने वा । 'सुभगाया भात्र' इति सोभाग्यम् ('हृद्-भग-मिच्छन्ते पूर्वपदस्य च'—(७।३।१९; १९३३) इति उभय-पद-वृद्धिः) 'सोभाग्यस्य' 'देवता' या अर्चिता. रसोणा प्रेमास्पदत्वं निष्पादयन्ति तादृश्यः देवता इत्यर्थः (इति विद्यामागच्छरणाः) । "पट्टीका-गौरी-प्रभृतयः"—(इति शङ्करपादाः) । 'अर्चनीया' यतः तदर्थेन शकुन्तलायाः पति-गृहे सोभाग्य स्यात् । अयमिति । 'अयं' भवत्-प्रत्यक्षभूतम् 'अहम्' आगतोऽस्मि इत्यर्थः । अनसूयेति । 'निवेदिनं निवेदनम्' ('नमस्के भावेकः'—३।३।११४) 'अतिथीनाम्' इति जेय-विवक्षया पण्डी । पक्षे तृतीया ।

- 115n.—1. आकृति-विशेषाः &c** — आकृति. is 'external feature' "इङ्गितः हृद्गतो भावः, 'आकारो बहिराकृतिः' । विशेष' means 'the best'—(33n 2). आकृतीनां विशेषाः (६ङ्गितन्)—The best features i. e. persons having best features. ('भावानयने द्रव्यानयनम्'—MN on Ku. V.35; Ru. VI.5.)
- 2. न गुण-विशेषाः &c.**—Excellent features and inner qualities are always concomitant. The one can be inferred to exist from the presence of the other. Hence though I may not be acquainted with the inner qualities of Duṣyanta, yet this much can be said from seeing his excellent features, that he will not prove false to

Sak. This is a cosmopolitan conception. Cf. 'यदुच्यते पार्वति ! पापवृत्तये, न रूपमित्यव्यभिचारि नद्वय. । तत्राहि ते शीलमुदारदर्शने । तपस्विनाम-
-न्युद्देशता गतम्'—*Ku. V. 36*. 'न सुरूपा पाप-समाचारा भवन्ति'—*qtd. MN*
'घाणोन्नत मुखमगङ्गा-विशाल-नेत्र, नैतद्वि भाजनम् अकारण-दूषणानाम् । नागेषु गोषु
नुरगेषु तथा नरेषु, नहि आकृतिः गुमदृश विजहाति वृत्तम्'—*MK. IX. 16*.
'वालिने । कल्याणिनी तवाविसंवादिनी अचपला बालभावे अप्याकृतिरियम्'—
kād. p. 568. 'सैयमाकृतिः न व्यभिचरति शीलम् —*DC. VI*. 'आकार-मदृश-
प्रज्ञः'—*Ra I. 15*. 'गणदास'—आकृति-विशेष-प्रत्ययान्तरानाम् अनूनवस्तुका सभावयामि'
—*Mālu. 1*. 'आकार-सवृक्षं चेष्टितमस्य कथयति'—*VII. mfi a*. 'जाकृतिरेव चानुमा-
नयति अमानुषताम्'—*kād. p. 513* ; 'यथाकृति काचन ते तथापि पीयूषभजा स
नाभि'—*AC I III. 28 : II 51*. 'There is no ill that can dwell in such
a temple—If the ill spirit have so far an house, good thing will
strive to dwell withit' *Tempest I 2* ; 'Therefore whenever that
thou doest behold. A comely corpse with beauteie faire endewed.
know this for certaine that the same doth hold. A beauteous
soule. * * For all that fair is is by nature good' *Spenser*.
'The Moor is of a free and open nature That thinks me
honest that but seems to be so'—*Othello. I 3*. 'Certain, men
should be what they seem'—*Ibid. III 3* 'Handsome is what
handsome looks' *Goldsmith*. But also contrast—'All that
glitters is not gold. Often have you heard that told ; Many man
his life hath sold But my outside to behold : Gilded tombs
do worms infold'—*Merchant of Venice. II 7* ; "All thing, which
that shineth as the gold Ne is no gold, as I have heard it told"—
Chaucer. (The Chanones Yemannes Tale, Line, 243). "Gold
as is not that doth golden seem"—*Spenser, Faerie Queene (II.*
Canto VIII. 14). "All as they say, that glitter is not gold"—
Dryden (Hind and Panther). "Tout ce qui brille n'est pas d'or"
—*French Proverb* ; "Ne fsio to zoloto chto blestit"—*Do*
Russian. "All is not golde that out-ward shewith bright"—
Lydgate,—(On the Mutability of Human Affairs), 'Miṇṇubadu
Ellām Poṇṇalla—*Tamil Proverb* = 'Hikari Mono Kanarazushi

Mokin To Wa Kagira Nai'—Do—Japanese ; "Yo To O Kakage Te Kunniku O Uru"—(White gloves often conceals dirty hands)—Ibid ; "There's no art To find the mind's construction in the face. He was a gentleman on whom I built An absolute trust"—*Macbeth*. 1. 4. 'मनोहराकृतयोऽपि लोह-विनाश-हेतवः—*Kād.* p. 421 ; But again 'स्वप्नेऽपि अविस्वादन्यो भवन्ति आकृतयः किमुत साक्षात्'—*Ibid*—p. 638. प्रतिपत्स्यते—What he will think of the matter ; 'what he will do', 'whether he will ratify it'—*M.* Cf. 'तातो वाम्बा कि नु खलु भणिष्यतीति आविग्नेव सवृत्ता'—*Sl.* 11. ; also *VI.* 4. *Now* read (170n. 2). 3. गुणवते कन्यका—(22n. 2) &c.—Anasūyā now brings forth reasons in support of her inference. Generally when a person is learned (meritorious), and at the same time possesses money, he is considered to be a suitable (अनुरूप) bride-groom, and to such a person a daughter should be given in marriage. In this particular case Dusyanta has both, so there is no reason why the marriage should not be approved of by the superiors.—'अशोच्या हि पितुः कन्या सङ्कृष्टं—प्रतिपादिता'—*KU.VI.79.* 4. सङ्कल्पः—Resolve—Cf. सङ्कल्पित &c.—*IV.* 13. *infra.* अप्रयासेन—Implies 'entire absence of exertion.' Cf. 'नञ्भावे निषेधे च स्वरूपार्थेऽप्यतिक्रमे । ईपदर्थे च सादृश्ये तद्विरुद्ध-तदन्ययोः'—*Medinī*. 5. गुरुजनः—Refers to Father Kāśyapa. Cf. "गुरोः पुनरस्याः अनुरूपः वरप्रदाने सङ्कल्पः"—p. 112. 6. ननु—Disapproves (परमताक्षेप) the statement that sufficient flowers have been culled, or take it as a mere query. 7. अभिनयतः—'आरभते' of (R.M.) is rejected as this without 'पुन.' before it, contradicts the previous statement—'अर्चितानि बलिकर्मपर्याप्तानि' &c. अयमहं भोः—The construction of this Elliptical sentence is thus—'अयम् अहम् आगतः, भोः कोऽत्र वतेते ? After salutation a Brāhmaṇa should address his superior saying "अमी नामाहमस्मीति स्वं नाम परिकीर्तयेत्"—*MS.* II. 122 ; 'स्व-नाम प्रोच्य अहमभिवादये'—*Gautama*. Also 'भो शब्दं कीर्तयेदन्ते स्वस्य नाम्नोऽभिवादाने । नाम्नां स्वरूपभावो हि भो-भाव ऋषिभिः स्मृतः'—*MS.* II.

124 ; 'असौ अहम् भोः इत्यात्मनो नामादिशेत'—*Sāṅkhāyana*. 8. 'अतिथीनां निवेदितम् 'छात्रस्य-हसितम्', 'मयूरस्य नृत्यम्', इति सम्बन्ध-विवक्षया षष्ठी, कारक-विवक्षया तु छात्रेण हसितम्'—*Prabhā*.

Text—प्रियंवदा—णं उडजे सणिण्हिदा सउन्दला (ननु उटजे सन्निहिता शकुन्तला) । (आत्मगतम्) आं, अज्ज उण हिअएण असणिण्हिदा (आम्, अद्य पुनः हृदयेन अमन्निहिता) । *Priyamvadā*—Well, near the cottage is *Sākuntalā*. (*Aside*) Ah ! to-day, however, not with her heart near.

अनसूया—होडु, अलं एत्तिएहि कुसुमेहि (भवतु, अलम् एतावद्भू. कुसुमे.) ।

। (प्रस्थिते) ।

Anasūyā—Well, enough (*are*) these blossoms. (*They set out*).

(नेपथ्ये)—आ अतिथि-परिभाविनि^१ !

‘वाचिन्त्यन्ती यमनन्य-मानसा’

वशस्य

तपोनिधि वेत्ति न मामुपस्थितम् ।

(जनजग) स्मरिष्यति त्वां न संबोधितोऽपि^३ सन्

कथां प्रमत्तः^४ प्रथमं कृतामिव ॥१॥

(*In the living room*) Ah ! (*ye*) affronter¹ of guests ! (*The very person of whom thou thinkest, with*² a mind heedless of anything else², and reckest not me, who (*am*) the repository of penance (*and*) have arrived near.— should not, though³ reminded, recognise thee, just as a bedlamite¹ (*or a sot*) denies, or (*does not recall*) the words, uttered previously (*by himself*). (1)),

V. L.—‘आम्’—B. Dr. HS. ‘तपोधनम्’—R. V. M. ‘तपोनिधिम्’—B. S. P. HS.

प्रियंवदेति । ‘ननु’ इत्यवधारणे (‘ननु प्रश्नेऽप्यनुनयेऽनुज्ञानेऽप्यवधारणे’ इति विश्व.) । ‘सन्निहिता ममोपवर्तिनो ‘शकुन्तला’, सा एव यथाकर्तव्य विधास्यति, नावया कस्याश्चित् गमनावश्यकता इत्यर्थः । ‘आम्’ इति स्मरणार्थकमव्ययम् । (‘आम् ज्ञान-विनिश्चये’ इति बोधालितः) । अद्यः ‘पुनः’ दुष्यन्तस्य स्वनगर-प्रस्थितत्वात् गद्विर्गहनेन ‘हृदयेन अमन्निहिता’ समीपे अविवक्ष्यमाना । ‘हृदयेन’ इत्यत्र अभेदे करणे तृतीया । तस्या हृदयम् असन्निहितम् अर्थात् भर्तृ-गत-हृदया सा किमपि न जानातीत्यर्थः । अनसूयेति । ‘कुसुमेः अलम्’ (‘गम्यमानापि क्रिया कारक-विभक्तौ प्रयोजिका’ इति करणे ३या, ५६८) । नेपथ्य इति । ‘आः’ इति कोपे ‘अतिथि-परिभवति’ न आद्रियते या सा ‘अतिथि-परिभाविनी’

तत्सम्बुद्धौ—८।४।३४) ('अनादरः परिभवः' इत्यमरः) । विचिन्तयन्तीति । 'अनन्य-मानसा' दुष्यन्त-भिन्ने अन्यस्मिन् विषये न मानसं यस्याः तादृशी त्वं 'यं' जनं दुष्यन्तम् इत्यर्थः । 'विचिन्तयन्ती'—(७।१।८१) विशेषेण भावयन्ती सती, 'तपोनिधि' तपसा-माधार-भूतम् ('नितरां धीयते । घाञ्' किः—(३।३।८२), 'निधिर्ना शेवधिः' इत्यमरः । अनेन आत्मनोऽतिमहत्त्वम्, अनादरे दोषाधिक्यं च व्यज्यते) 'मां' दुर्वाससम् 'उपस्थितं' स्वेच्छया अत्राश्रमे आगन्मपि 'न वेत्ति' नानुभवसि न सत्करोषि इति भावः, 'म' तव चिन्ताऽऽस्पद-भूतः दुष्यन्तः 'प्रमत्तः' प्रकर्षेण उन्मत्तः 'प्रथमम्' उन्मादावस्थायाः, पूर्वं 'कृताम्' उच्चरिताम् 'कथामिव बोधितोऽपि' वचनैः स्मारितोऽपि 'सन् त्वां न स्मरिष्यति' कृत-सम्पर्कतया नानु-भविष्यति । (स त्वां न स्मरिष्यत्येव, परं बोधितोऽपि त्वां न स्मरिष्यति इति अपेक्षार्थः । राज-पक्षेऽपि विशेषणानि योज्यानि) 'प्रमत्तः' अनवधानः जनः ('प्रमादोऽनवधानता' इत्यमरः) । तेन असमर्थदोषः परिहृतः । पूर्वं 'कृताम्' अङ्गीकृताम् इत्यर्थः (काव्यलिङ्गोपमा-श्लेषः । तयनीयेति मनमानेति नमसन्निति प्रपेति छेक-वृत्त्यनुप्रासौ । वशस्यविलं वृत्तम्) ॥१॥

116n.—1 अद्य पुनः &c.-- Priyamvadā utters this speech aside to herself. This is necessary. For, hearing the call of the guest, Anasūyā says to Priyamvadā--'Friend, a guest has come, let's go.' Next Priyamvadā replies--'Śak. is in the cottage. There is no need of hurry.' But simultaneously with this speech she *remembers* (आम्) that the king has left the hermitage that very day (अद्य), and consequently she must be sad and pensive or absent-minded and may not do the needful. Still at one breath Priyamvadā does not like to contradict her previous remark. Hence the speech is aside.—(R ; M ; Cappeller). 2. भवतु &c.—भवतु (अव्यय)—tones down the remark of Priyamvadā, i. e. 'ननु उटजे सन्निहिता शकुन्तला' । The latter speech being uttered *aside*, is not heard by Anasūyā who opines—"The call has come surely from an **honoured guest** (अतिथीनां निवेदितम्—Mark the plural number) so we should no longer tarry for more flowers entirely depending upon Śak. We must immediately repair to the cottage." This is the force of 'भवतु (24n. 8.) 3. आः—Implies

anger. Cf. 'आः क एष मयि स्थिते चन्द्रगुप्त मभिभवितु मिच्छति' ?—*MR. I* ; 'आ जीवति मयि कथमासामात्मनिरपेक्षं चेष्टितम्'—*PC. II. 4. उपरिभाविनि*—णत्व-विधान is barred by 'न भा-भू-कमि-गमि-प्यायी वेपाम्'—(8. 4. 34) ; "उपमर्गस्थ-रकारात् परवर्तिभ्यः मा-प्रभृति सप्त-धातुभ्यः परवर्ति-कृतप्रत्ययस्थ-स्वरवर्णात् परवर्ति-नकारस्य णत्वं न भवति । मा-प्रभानम् भू-प्रभवनम्"—*Prabhā. अनन्य-मानसा &c.*—अविद्यमानम् 'अन्यन्' (अवलम्बनम्) यस्य तन् 'अनन्यम्' । 'उत्तरपद' (*Vide* 3n.5) is optionally dropped by the *Vārt.* 'नञो ज्स्थित्यानां वाच्यो वाचोत्तरपद-लोपः'—830. 'ङीष् [by 'टिङ्-ङ्-अण्-अञ्—4. 1. 15] is barred by "अन् उप-सर्जनात्' (1 4. 14). 'टिङ् ढाण् अञ् इति ङीष् । कुरूचरी मद्रचरी । अनुपसर्जनात् इति किम् । बहु-कुरूचरा, बहु-मद्रचरा ॥ जानेरिति (4. 1. 63.) ङीष् । कुक्कुटी, शूकरी । अनुपसर्जनात् दान किम् । बहु-कुक्कुटा, बहु-शूकरा मधुरा । कथं पुनः उपसर्जनात् प्रत्यय-प्रसङ्गः । तदन्त-विधिना । जापित च एतन् । अस्ति अत्र प्रकरणे तदन्त-विधिरिति'—*KI*. "उपसर्जन-शब्दात् (गौणान् विशेष-रूपेण प्रयुक्त-शब्दान्) परे स्त्रीलिङ्गे * * टाप्-प्रत्यय एव भवति । बहु-कुक्कुटा अटवी ।"—*Prabhā. Vide (SK.) S. C. Vasu's Ed. p. 291. et seq.* The idea is—I don't say that you can't think of your husband, but what I say is that on no account you should be negligent of your sacred duties, in this particular case, the reception of a hungry guest at noon-tide. Read 'ऋषियज्ञं देवयज्ञं भूतयज्ञं च सर्वदा । ** यथाशक्ति न हापयेत्'—*MS. IV. 21* ; 'नृ-यज्ञः अतिथि-पूजनम्'—*II. 70* ; *St. Luke VIII. 44-47. Read NC. VII. 21* ; 22. 5. तपोनिधि--"Austerity-treasury, an eminently pious man"—*M.* 'वसिष्ठ' is also termed 'तपोनिधिः'. Cf. 'स ददर्श "तपोनिधिं"—*Ra. I. 56* ; 'निमित्तज्ञ स्तपोनिधिः'—1. 86 ; 'तपोनिधि मम'—*Ra V. 55* ; "चरणौ तपोनिधेः"—*XI. 89. 'अर्थवैनिधेः'*—*I. 59.* The epithet explains why he deserves ready attention ; refusal of an ordinary guest is a sin and in the case of Durbāsāh, the penance incarnate, it should be considered an unpardonable one (*Com.*). 'तपोवन', however, is very frequent in *Rām. 6. उपस्थितम्*—Is also significant for the previous reasons. A sage of my stamp does not often frequent your place ; however, out of my own accord. I have graced your lodge, still you heeded me not. Thus the

gravity of the insult. 7. स्मरिष्यति त्वां—(114n. 6.). बोधितोऽपि—Read the incidents ‘beginning with ‘ननु एकस्मिन् दिवसे’ &c.”—(Act V). but as ill luck would have it, these could not revive King’s memory. 8. प्रमत्तः=प्र+मद्+क्त-कर्तरि—(3.4.72). [द- न (8. 2. 42) —barred by ‘न घ्या-ख्या-पृ-मूर्च्छि-मदाम्’—(8. 2. 57)—‘पूर्वमूत्राणाम् अपवादः। मदधन-मत्तः’—Prabhā]—A lunatic or a drunkard ; in the case of the king—“careless”.—(187n 2). 9. कृतमिव —‘Uttered ; in the case of king, it means ‘अङ्गीकृतम्’—‘Promised. The king will not remember what he had promised before, i. e. he would send men to escort Sak. to his seraglio. [Read Ś1.—‘एकैकमत्र दिवसे’—V1. 12. infra]. Cf. the idea :—‘Will I with wine and wassail so convince. That memory, the warder of the brain, shall be a fume, and the receipt of reason, A limbee only’—Macbeth. I. VII.

Remark—Durbāsā’s curse in PP is found as follows— ‘य न चित्तयमे बाले मनमाज्जन्यवृत्तिना। विस्मरिष्यति स त्वा वै अनिष्टो मोन-शालिनीम् ॥ Note that ‘marriage ceremony’, ‘anathematisation’, &c. are prohibited’ on the stage, but this prohibition holds good in all places save ‘विष्कम्भक’, for otherwise the definition of ‘विमर्ष-सन्धि’ becomes meaningless. (114n. Remark). According to GPŚ, the motif of the curse of दुर्वासाः has been suggested to Kāli. (?) by the curse of चन्द्रभार्गव in the *Avimāraka* नाटक of *Bhāsa*.

Text.—प्रियंवदा—हृदो हृदो। अपिअं एव संवृत्तम्। किंस्स पि पूआरुहे अबरद्धा मुण्ण-हिअआसउन्दला (हा धिक्, हा धिक् अप्रियमेव संवृत्तम् कस्मिन्नपि पूजाहं अपराद्धा शन्य-हृदया शकुन्तला)। Priyamvadā—Alas! alas! just the unwelcome (thing) has occurred. Some respect-worthy (person) has been offended¹ by the absent-minded Śakuntalā.

अनसूया (पुरोऽवलोक्य)—अ क्खु जस्स किंस्स पि। एसो दुग्वासो सुलह-कोपो महोसो तह सबिअ अबिरल-पाद-तुवराए गईए पडिणिबुत्तो [न खलु यस्मिन् कस्मिन्नपि]। एष दुर्वासाः सुलभ-कोपो महर्षिः तथा शप्त्वा अबिरल-पाद-

त्वरया गत्या प्रतिनिवृत्त) । Anasūyā (*Looking ahead*)—Not indeed an ordinary² person². It is the easily³ irascible³ sage Durbāsāh, so cursing with a quick but short-stepped gait, (*he*) is turned back.

V. L. - 'अविरल-पादन्वरया'—B P 'वेग-चटुलोतफुल्ल-दुर्वाग्या'—K M. 'वेगबलात्फुल्लया दुर्वाग्या'—R 'चटुलोतफुल्ल-दुर्वाग्या'—S

प्रियंवदेति । हा इति विषादे । नम्यातिशये द्विक्रित ('हा विषादे च शाके च कुन्मा-दुत्वार्ययागपि इति मदिनी) । विक्र इति निन्दायाम् ('धिक् निर्भर्त्तमन्-निन्दया' इत्यमर) । अप्रियम् अनिष्टम् । 'भवन्त सजातम् । पूजार्हे अर्चन-योग्य-जने 'शून्य पति-विरष्टेण बाह्य-व्यापारात् निवन्तम् 'हृदय' यस्या तादृशी । अपराद्धा' सम्मानाऽऽरुणात् अपराद्धवती इत्यर्थः (गत्यर्थार्थमक — (३११३७) उपादिता तर्गि क्त) । अनसूयेति । 'न यस्मिन् कस्मिन्नपि' न गाधारणे मध्ये प्रमाद जने उत्पद्यते । 'जकुलता अपराद्धा इति पूर्वेषु अन्वयः । दुर्वागा जातमति-पुनः जङ्गलज जात (इति श्रीमद्भागवतम्) 'शून्या' अस्या जात पशवः अतिशय पना पाश पादव्याना यस्या तादृशी 'त्वरया' यस्या तथाभवता गत्या वेगेन प्रतिनिवन्त जात्रम प्राप्नोत इति शेषः ।

117n. 1 शून्य हृदया In the wordings of *Locke*, her heart was, as it were, a *Tabula Rasa*. This epithet explains why she became a *sinner* (अपराद्धा) a thing which is otherwise inconceivable Cf. यत्र पश्चि⁴ * पश्चिनिवृत्ता महागज तत्र प्रसूति शून्यहृदय इव उच्यते VI II आर्याया शून्य-हृदयत्वेन जानामि MK II, तथा तु तत्रागत्य हि क्व हिमभिर्गन्त विमानेष्टिन्मिति शून्य-हृदया सर्व नादक्षयम् — *Kad p* 603 'Every object and every obligation which was unconcerned with Cleopatra passed from his range of vision'—*Sydney Lee* 2 पूजार्हे अपराद्धा Offended some one whom she was bound to treat with respect Cf. 'स्मिन् तदवज्ञानात् विद्धि मार्गलमात्मनः । प्रतिवृत्तानि हि श्रेय पूज्य-पूजा-व्यतिक्रम' *Ra I* 79 : (88n. 6, 257n. 5) 3 यस्मिन् कस्मिन्—'यद्' शब्द accompanied by 'किम्' शब्द points to a negligible something. She has offended not a negligible person Cf. 'सूतो वा सूत-पुत्रो वा यो वा को वा भवाम्यहम्' VS III 33 'यस्मै कस्मैचिदास्यामि. न तु अधस्मै', 'यानि कानि च मित्राणि'—*AD* 4. दुर्वासाः—So called on account of

his bad dresses. 'दुः' दुष्टं वासः अस्य । Or, explain as 'दुः' दुसाध्यः वासः यस्य i. e. who may be made to stay with great difficulty. He is the son of *Atri* and *Anasūyā*. His anger like that of *Jāmadagni* has already become proverbial. Cf. "अक्षान्ति-सार-सर्वस्वं दुर्वाससमवेहि माम्"—VP; also *Mahā. Vana.* 260-265.

5. महर्षिः—Explain महर्षिः इव महर्षिः इत्युपचारात्, for 'दुर्वासा.' was not actually raised to the status of 'महर्षिः'. Read—'भृगुर्मरीचि रत्रिश्च अङ्गिराः पुलहः क्रतुः । मनुर्दक्षो वसिष्ठश्च पुलस्त्यश्चेति ते दश । ब्रह्मणो मानसा ह्येते उत्पन्नाः स्वयमीदृश्वरा । परत्वेनर्षयस्तमान् भूतास्त-स्मान्महर्षयः'—MP. 120.

6. शप्त्वा—*Dilipa* also was similarly cursed for disregarding 'सुराभ'. Cf. 'प्रदक्षिण-क्रियार्हाया तस्या त्व साधु नाचरः ॥ अवजानामि मा यस्मान् अतस्ते न भविष्यति । मन्प्रसूति-मनाराध्य प्रजेति त्वा दद्याप सा'—*Ra I.* 76-77

Remark—Here and in the following lines, in the *allotment of speeches*, we have followed the readings of Bengali Recension.

Text—प्रियंवदा—को अणो हुत-वहादो पहयदि दहिबुं । ता गच्छ । पादेसु पणमिअ णिवत्तेहि णं, जाव अह अघोदअं उबकप्पेमि ।

(काज्यः हुतवहान् प्रभवाति¹ दग्धम् । तद्गच्छ । पादयोः प्रणम्य निवर्तय एनम् यत्नदहम् अर्घोदकम् उपकल्पयामि²) ।

Priyamvadā—Who else but fire is able¹ to consume ? Hence run (*at one*) and throw yourself at (*his*) feet (*and persuade*)² him to come back,² whilst I get³ ready³ water and (*other articles*) of worship.

अनसूया—तह (तथा) । (निष्क्रान्ता) । *Anasūyā* So I will. (*Exit*).

प्रियंवदा (पदान्तरे स्खलित निरूप्य) (अम्मो, आवेअ-स्खलिदाए गईए पडभट्टं मे अग-हत्थ बो पुफ भ ऊणं (अम्मो, आवेग-स्खलितया⁴ गत्या प्रभ्रष्टं मे अग्र-हस्तात् पु'प-भाजनम्) । (इति पुष्पोच्चय रूपयति) ।

Priyamvadā—(*After a few steps, representing a slip*)—Alas ! the basket of flowers has dropped⁵ down from the fingers⁶ of my hand,⁶ owing to my feet slipping¹ through agitation.¹

(*This said, represents the culling of flowers.*)

(प्रविश्य) अनसूया —सहि, पकिदि-वक्को सो कस्स अणुणअं पड़िगेल्लदि ।
किपि उण साणुक्कोसो किदो ।

(सखि, प्रकृति-वक्त्रं स वस्य अनुनय प्रति-गृह्णाति । किमपि पुन
सानुकाशं कृतं) ।

(Interrog) Anasūyā Friend naturally crooked as he (is),
whose supplication does he accept ? Yet he has been a little
mollified

प्रियवदा (गम्मितम्)—तस्मिन् बहु एदपि । ता कहेहि कथं तए पसादिदो
(तस्मिन् बहु एतदपि । तत् स्वयं स्व त्वया प्रमादितं) ।

Prīyamvadā In this case even that (is) much Now tell
(me) how he was propitiated by you

V I अत्रगम्यात्तया गत्या B R M V 'आवेगम्बलिताया'
S 'अग्रहस्तान् B R V S हस्तान् M

प्रियवदेति । वर्तति इति वद (पत्रादत्रात् वच्) । हुतस्य वद 'हुतवद'
अग्निं तस्मात्-(२।१।१०) अन्य उत्तरं च दद्युः जालितुम् प्रभवति समर्थो
भविष्यति न राज्ञि उच्यते । (अप्रस्तुत-प्रशंसालङ्कारः) । 'पादयोः प्रणम्य
(वा याप - (२।१।२०)) ततः जननानिह-लाप पाक्षिकः । पक्षे प्रणम्य) ।
निवृत्तं कृत्वा मानय । यात्रा इत्यववा (यात्रावच्च साक्येज्वा
पानञ्च शरणे उत्तरम्) । प्रियवदेति । अस्मा इति विगम्ये । आवेगं दुःखममो-
नाम विपत्ताय यं सम्भ्रमं उत्पत्त्या इति यास् तन स्मृतिनया गत्या (अनेन
दुर्वाससोऽन्विर्वातः स्मृतिः) । म जय म्नात अन्नं लीनं इत्यर्थः । पुण्यस्य उच्चय
उद-ग्रहणम् पुनस्तान्तरम् इत्यर्थः । अनमूयेति । अननयं पसादनं प्रतिगृह्णाति'
स्वीकरोति ('प्रतिग्रहं स्वीकरणे गन्तव्यं पात्रे इति मेदिनी) किमपि पुन'
महता प्रयत्नेन तु मानसाय ममप कृतं (त्रपादयाजनक्या स्यात् अनुकोनोऽपि'
इत्यमरः) ।

118—1. अस्मो (also अस्महे) —A particle of surprise at
something happening unexpectedly, uttered generally by women
(P. 80, line 12) 2. पदयोः —(अत्र) द्वितीयार्थे (विवक्षया) सप्तमी—R.
Cf 'त्वमपि एव नले वद' *Nalopakhyaṇa* But "अवच्छेदे सप्तमी is
better. Cf 'गृहीत इव केशेषु मृत्पुना धर्ममाचरेत् - *Cānakya Śatakam* ;
Śāk. I II. 24 अनुनयं *Ra.* II 54 ; I 54. 3. अग्र-हस्तात्—A

peculiar kind of कर्मधारय compound where an अवयव (अग्र), and the अवयवी (हस्त) are not identical. [Cf. नीलोत्पलम्, where 'नीलत्व' is identical with 'उत्पलत्व' i. e. they have the same substratum (सामानाधिकरण्य) or in other words, *blueness* pervades the entire *lily*]. Still अग्र & हस्त are **metaphorically** considered to be one and the same by 'लक्षणा'. Hence it often means a **Finger or Fingers taken collectively**. Read 'अग्रञ्चामो हस्तश्चेति ममानाधिकरण-समासः । 'हस्ताग्राग्रहस्तयादयो गुण-गुणिनोः भेदाभेदाभ्याम्' उति वामन' —KSV—(V.2-20)—*Qtd. MN. on Ku. I 63 ; Ra I. 14; III 7; K I 29. 'नञ्चलाऽग्रहस्तेन'—MA. II. 'अग्र-पाद-स्थिता' (191n 8) "अग्राननाः"* —Karpāvarām. Our poet skilfully makes Prayamvadā stumble, and does not allow her to go away for preparing 'अर्घादिक' (33n. 3), but he engages her in collecting flowers. This is **necessary** as the rules of dramaturgy do not allow the stage to be kept devoid of all the actors. Hence she must stay there, until Anasūyā comes and removes the anxiety of the audience as to the imprecation of Durbāsāh. According to *R* this stumbling prognosticates **future calamity** i. e. Durbāsā's refusal of coming back

Remark—Anasūyā as we have seen, is always considerate, cautious, and helpful to Śak. When everybody was stunned by the sudden presence of the king (*let D.*), she was first to recover self-possession to make arrangement for king's reception. She has foresight and so keeps the *Kesara* garland (*infra*), and herself negotiates with the king about the future happiness of Śak. The sage Kanva has also **greater confidence** in अनसूया than in प्रियवदा । [Cf. "अनसूये ! अन् रुदित्वा" etc "अनसूये ! गन्वती वा सहचारिणी"—etc.] So in a **vital affair** like the curse of Durbāsāh, it is quite natural that our poet should send Anasūyā (*the namesake* of the sage's mother) to pacify the cholerick Durbāsāh. Therefore the **allotment of speech in B** is preferable (33n. 2, 3.).

4. **पुष्पोच्चयं**—Here the flowers are collected **with hands** still 'घञ्' is not available (Vide 114n 1) owing to the *Vārt.* 'उच्चयस्य प्रतिषेधो वस्तव्यः KI 3 3 40 But this *Vārt.* is spurious as it is not found in the MBH. Hence 'उच्चय' like 'अवचय' is also a poetic licence and is to be justified by *Leche grammar*. "हस्तादाने चे रस्यते इति घञ् विरयत्वात् शरीरानामप्य प्राप्तादिकः प्रयोग इति वल्लभदेव MA on Ku III 61 (Recd 114n 1)

Text. अनसूया--जदा णिवत्तिदु ण दच्छदि नदा पादेसु पड्डिअ विण्णविदो मए--भअवं, पढं त्ति पेड्डिवअ अविण्णाद-नव-प्पहावस्स दुहिदु-जगस्स भअवदा एक्को अबराहो मग्गिमिदव्वो त्ति ।

(यस्य निरतिव नेच्छति तदा पादप पतिव्या विज्ञापिता मया—भगवत्, पयममिति प्रेक्ष्य तद्विज्ञान-तत् प्रभासस्य दृष्टि-जनस्य भगवता एकोऽपराधो मपितव्य इति) ।

Anasava: When he refused to come back, *(he)* was thus implored by me by falling on his feet 'O omniscient one! considering that it is the last offence of one who is like *(your)* daughter *(and is)* ignorant' of the power of penance¹, *(this)* single fault has to be excused by Your Holiness.

प्रियवदा तदो तदो (११.११) । Prīyamvadā What, what next ?

अनसूया—नदो मे वज्रण अण्णहा भविदु णारिह्दि । किन्दु अहिण्णणा-
भरण-दमणेण सावो णिवत्तिस्समिदं ति मन्वअन्तो सअं अन्तरिह्दिदो ।

(तथा स तनयमन्यसा भवति तार्हति विन्तु अभिज्ञानाऽऽभरण-दर्शनेन
शापा निवोत्पन्न-—उति मन्त्रप्रमाण स्वयमल्लङ्घित ।।

Anasuya "My word must not become otherwise but at the sight of some ornament of recognition, the execration³ shall turn back " while he was so saying, he vanished.

प्रियंवदा—सक्क दाणिं समरससिदु । अत्थि तेण राएसिणा सम्पत्तिदेण
स-जामहेअ-ङ्किअं अंगुलीअं सुमग्णीअंति गअं पिणद्धं । तास्स साहीणोबाआ
सउन्वला भविस्मदि ।

(शक्यामिदानीं समाश्वमितम्' । अस्ति तेन राजर्षिणा सम्प्रस्थितेन" स्व-नामधेयाङ्कितम् अङ्गुलीयकं स्मरणीयम् इति स्वयं पितृद्वम् । तस्मिन् स्वाधीनोपाया' शकुन्तला भविष्यति) ।

Priyamvadā—Now we can be reassured⁴. There is the ring with his name engraved on it, which as a *forget-me-not* was fastened on (*her finger*) by the royal sage himself at his departure⁵. In it, Śakuntalā will have the remedy⁶ at her own control⁶.

V. L.—‘स्वयं’—R. M. V. ‘एव’ B. S ; B adds ‘शकुन्तलाहस्ते’ after ‘स्मरणीयमिति’, while K, R, and others omit it. S has ‘तस्माद्’ for तरिमन् ।

अनसूयेति । ‘अविज्ञात’ शिगुत्वान् अविदितं तव ‘तपसः प्रभाव’ बल्यस्य तादृशस्य ‘दुहितृ-जनस्य’ कन्या-स्थानायस्य (‘यथा सा कण्वदुहिता तथा च तद्वत् तव दुहिता । अथ च ‘दुहिता’ बालिका, अतएव अविज्ञात-तप-प्रभावा’ इति राघव-पादाः) । ‘एक अपराध’ न तु बहु, अपिच ‘प्रथमम्’ आद्यं (‘मामान्ये नपमकम्’, वा—८२२), अन्यथा ‘इति’ इति निपातेन ‘प्रथमा स्यात्’ (‘प्रेक्ष्य’ विचाये ‘मपि-नव्य’ मोढव्य (अत्र परिहारो नाम तादृशकद्वार । “परिहार इति प्रोक्तं कृतानुचित-मार्जनम्” इति दर्पण-लक्षणात्) । अनसूयेति । ‘अन्यथा’ मिथ्या । अभिज्ञायते अनेन इति ‘अभिज्ञात’ स्मारकम् यत् किञ्चित् ‘राभरणम्’ अलङ्कार-तस्य ‘दर्शनेन’ अवलोकनेन ‘शापो’ विगमति-स्य अभिमम्यात् ‘निर्वर्तयते’ निवृत्ता भविष्यति (‘वृद्ध्य स्य-मतो’ -- (१।३।६२) इति आत्मनपदपाठिष्ठम्) । ‘अन्त-हितः’—(१।४।६५) अदर्शनं गतं । योगबलान् इति भावः । अतः प्रार्थनान्तरस्य अवकाशः नासीत् । प्रियंवदेति । उदानीं सम्प्रति अनेन वाक्येन । ‘ममाश्वमितृम् आश्वाम माप्यं शक्यमस्माभिः इति ज्ञेयः । (भावे यत्) । आश्वगन्तवे हेतुमात्रः । ‘सम्प्रस्थितेन’ गतः आरम्भमाणेन (आदिकर्मणि क्त — ३।४।७१) ‘स्मरणीय’ स्मारकम् (कर्मणे अनीयर्—३।३।११३) इति हेतोः (इति प्रकरणे हतौ प्रकाशादि-ममाग्निषु’ इति विश्वः) ‘स्वयं पितृद्वयम्’ अद्भुतौ परिग्राहिणः (अपि-पूर्वतः नश्यते क्तः । अपेः अकारस्य पाक्षिकः लोपः) । ‘तरिमन्’ नप-नामयुते अद्भुतीयते, ‘स्वस्य अधि’ इति ‘ग्राधीनः’ — (५।४।८) अनन्यापेक्षः, निज्ञायत इति यावत् ‘उपायः’ शाप-प्रशमोपायः यस्याः तथाभवा ।

119n —1. निर्वर्तितुं नेच्छति Here ‘न इच्छति’ ‘न ऐच्छत्’ This sort of irregular (Vedic) use of “च्छ” has been noted before. (Read 68n.-1). 2. भगवन्—भग - ‘Knowledge’. The epithet means ‘all-knowing’, ‘omniscient’ and hence the propriety of the word. The idea is :—That the offence is but a solitary one and quite unintentional.

tional, is already known to you by your **supernatural power**. It is superfluous to remind you of that. 'उत्पत्तिञ्च विनाशञ्च भूतानामर्गति गतिम् । वेति विद्या मविद्याञ्च म वाच्यो भगवानिति—VP. VI. 5 ; (Vide 103n. 4.) 3. भगवता This is also significant, for it explains his power of vanishing (स्वयमन्तर्हितः) । 'भग' means eight kinds of ऐश्वर्य(supernatural power)--(120n. 6). 4. मर्षितव्यः—अर्हार्थे तव्य । (Also 'मर्षयितव्यः')—You should forgive her, as **forgiveness** is the characteristic of Brāhmaṇas. 'क्षमा दया च विज्ञान सत्यञ्चैव दमः शमः । अध्यात्मनित्यताज्ञानमेतन् ब्राह्मण-लक्षणम्' KP. 14. एकोऽपराधः—This is the *solitary* as well as the *first* offence. (प्रथमं)—hence unintentional and not **deliberate** Cf. 'तन् क्षाम्यतामेकः अपराधः प्रियवयस्यस्य' Rat. III. ; 'प्रोवाच कोशलपतिः प्रथमापराद्धः'—Ra. IX. 79. 5. ततस्ततः—A colloquial phrase equal to 'what next', signifying impatience. Cf. 'वसन्तसेना—'ततस्ततः'—MK. II. , (186n 1). अन्तर्हितः Bodily disappeared making further talk impossible. This is possible in the case of a यामी । Cf. 'अन्तर्धानं स्मृतिः कान्तिः दृष्टिः श्रोतज्ञता तथा । नित्रागीरमन्मृज्य परकाय-प्रवेक्षणम् । अर्थाना छन्दन मृष्टि यौगसिद्धे हि लक्षणम्' । III 202-203. 6. स्मरणीयम्—That which reminds, (Com) hence a 'forget-me-not', 'souvenir.' अस्ति— at the beginning of a sentence has the force of "it happens that." 7. स्वाधी नोपाया—उप श्रयते गच्छति अनेन । 'हलञ्च'—(3 3.121). इति घञ् (उप । अय् . घञ्) उपाय - *IBD* : 'that by which one approaches near' i. e. succeeds, hence remedy. 'स्वस्मिन् अधि' इति स्वाधीन । उमीतत् by 'सगन्मी शोण्डे' (717), 'अधि-शब्दः शौण्डादि रित्युक्तम्— T. Next 'ख' (= ईत् 7. 1. 2.) is **always used** after a 'ममास' where 'अधि' is उत्तरपद by 'अषडक्षऽशितय-लकर्मा-लपुरुषा-ऽध्युत्तर-पदान् ख.'—(5. 4. 7). 'शौण्डादित्वान् अधि-शब्देन समासः । ततः स्वार्थे खः— BM. *BhD* proposes two other derivations :- (i) 'इनं' (प्रभुम्) अधिगत इति अधीनः । 'अत्यादयः कान्त्याद्यर्थे द्वितीयया']—*Vārt.*—(2. 2. 28) इति समासः—Dependent. Next स्वस्मिन् अधीनः । (ii) अधि (उपरि) इनः (प्रभुः) अस्य इति अधीनः (बहुव्रीहिः)—One who has a master over, hence dependent. Note that महाभाष्य has used 'अधीन' as an indepen-

dent word. "तदेतत् प्रयोक्तरि अवीनं भवति", also 'अस्मासु अधीनं किमु निस्पृहाणाम्'—Ki. III. 9; According to Kaiyata, independent 'अवीन' is 'अश्रुत्तम'—"आवृत्तिजा-वृत्तिज-मदृशा अवीनादयः". Next as before.

Text:—अनसूया—सहि, एहि। देव-कञ्जं दाव से णिवत्ते म्हा ।

(मन्त्रि, एहि देवकार्यं तावत् अस्या निर्वर्तयाव') । (इति परिक्रामन्) ।

Anasūyā—Come friend, let's then perform¹ divine service (for her) (This said, they turn round)

प्रियंवदा (अवलोक्य)—अगसूए, पेक्ख दाव । वाम-हृत्योबहिद-वअणा आलिहिदा विअ पिअमहो । भत्तु गदाए चिन्नाए अत्ताणपि ण एसा विभावेदि । कि उण आजन्तुअं ।

(अनुमूये, प्रेक्षन्व तावत् । वाम-हृत्यो बहिद-वदन् । 'आलिगिता' इव प्रियमयी । भर्तृ-गत्या चिन्त्या आत्मानमपि न एसा विभावयन्ति । कि पुनरा-गन्तुकम्') ।

Priyamvadā (Espying) —Anasūyā, just look (this way) With¹ her face resting on (her) left hand¹ there sits our dear friend as if painted² (in a picture) Owing to (her) thought centered in her husband, she can pay no attention even to her own self, much less to a guest³

अनसूया—प्रियंवदे, दुवेणं एव्व णो हिअए एमो वुत्तन्नो चिट्ठु । रक्खिदव्वा क्खु पकिदि-पेलवा पिअमहो (प्रियंवदे इयमेव आवया हं दये एव वृत्तान्तस्तिष्ठन् । रक्षितव्या खल पञ्चति-पेत्त्वा¹ प्रियमयी) ।

Anasūyā Priyamvadā, let this occurrence slumber within our hearts alone (Our) dear friend, tender¹ by nature,¹ must be saved

प्रियंवदा—को णाम उग्गोदएण णोमन्निअं सिञ्जेदि ।

(को णाम उग्गादकेन नव-मल्लिका मिञ्जन्ति । (उभे निष्क्रान्ते) ।

Priyamvadā Who possibly would sprinkle the Navamallikā with scalding¹ water¹

(Exeunt ambo)

इति विष्कम्भकः (End of the Prelude).

V. L.—‘इदानीम्’—M. V. ‘नाम’—R. V. ‘तावत्’—B. Dr & S read ‘प्रवेशकः’ for ‘विष्कम्भकः’ supported by several Devanāgarī MSS.

अनसूयेति । ‘निर्वर्तयाव.’ निष्पादयाव । प्रियंवदेति । ‘भर्तृगतया’ दुष्यन्त-विषयिकया । ‘उपहित’ न्यस्तम् । ‘आलिखिता निष्पन्दत्वात् चित्रापिता इव’ । ‘आत्मान’ स्वकीय-देह-व्यापारम् ‘अपि न विभावयति’ जानाति (‘‘विभावः स्यात् परिचितौ कामस्योद्दीपनेऽपि च’ उति विध्व.), ‘आगन्तुकम्’ अतिथिम् (‘ग्यु रावैशिक आगन्तु रतिथि ना गृहागते’ इत्यमर.), कथं विभावयेदित्याशयः । प्रियंवदेति । नाम’ इति सभावनायाम् । ‘क. सिञ्चति’ न कोऽपि इत्यर्थः (अप्रस्तुतेन शकुन्तला-सम्बन्धेऽपि एतदभिशाप-वृत्तान्त-प्रकाशनं सुतरां दारुणमिति प्रस्तुतार्थस्य गम्यत्वादत्र अप्रस्तुत-प्रशंसालङ्कारः । ‘द्वयो.’ इत्यादिना एतदन्तेन शकुन्तला प्रति शापाश्रयनं व्याजेन ‘अभूताहरणं नाम अद्भुतपक्षिप्तम् । तत्लक्षणं यथा दर्पणे—व्याजाश्रयं वाचयम् अभूताहरणं मतम्’ । विष्कम्भक-लक्षणमवत प्राक् । अयम् शृङ्ग-विष्कम्भकः, केवलं प्राकृतेन कृतत्वात्) ।

120n.—1. वाम-हस्तो &c.—Pensive women are by nature wont to sit with their faces resting on the left hand. ‘अत्र वाम-हस्त-ग्रहणं स्त्री-स्वभावात् R ; (211n 6) 2. आलिखिता—आ+लिख् means ‘to paint’ ‘to draw in a picture.’ Cf ‘आलिखिता इव सर्वतो रङ्ग’ —p.21. ‘त्वमालिख्य प्रणयकुपिताम्’—PA & MD.105; ‘वर्चञ्चित् आलिखन्’—Ra. XIX.19. (Now read 211n.1). 3. द्वयोरेव &c.—This is necessary for the future development of the plot Young as the two friends were, they could not fully realize the true significance of the imprecation of the sage and consequently owing to their childish nature they depended more on the efficacy of the ring forgetting the possibility of its being lost, and hence they did not deem it at all necessary to inform the sage Kanva of the curse. Śak. was, of course, unaware of it, as the information would but aggravate her mental agony. नाम implies सम्भावना । Cf. ‘तत् को नाम गुणो भवेत् स गुणिना यो दुर्जनं नाङ्कितः’—NS. 72.

Text :—(ततः प्रविशति सु-नात्थित शिष्यः) शिष्यः—ब्रह्मलक्षणार्थम्^१ आदिष्टोऽस्मि तत्र भवता प्रवासादुपावृत्तेन^२ काश्यपेन । प्रकाश^३ निर्गतस्तावदवलोकयामि किं ददशिश्ट रजन्या इति । (परिक्रम्याऽवलोक्य च) हन्त प्रभातम् ।

तथाहि—

यात्येकतोऽस्त-शिखरं पतिरोषधीनाम्^४

वमन्ततिलका आविष्कृतो ऽरुण-पुर सरः^५ एकतोऽर्कः ।

(तमजजगग) तेजो-द्वयस्य युगपद्दघसनो-दयाभ्या^६

लोको नियम्यन्^७ इवैष दशाऽन्तरेषु^८ ॥२॥

(Enter a pupil, just risen from sleep)

Pupil—I have been commissioned to observe^१ the hour by His Reverence Kāśyapa who is (*but lately*) returned- from (*his*) sojourn^२ Gone out- (*in the open air*) I shall see how much is left of the night (*Turning round and looking*)

Oh ! it has dawned (*already*) I or -

(In one quarter, the lord of the flora^४ is approaching the summit of the setting hill, while in another the sun is manifested^५ with^३ Aruna as his precursor^७ Thus by the synchronal decadence and rise^७ of the two luminaries people are instructed^८ as it were, in the vicissitudes^९ of (*their*) career^९ (2)

V. L.—‘आविष्कृत’—R B V HS ‘आविष्कृतारुण’—P M S. ‘इवैष’—B HS इवान्म—R M V S

तत इति । आदौ ‘मुञ्च—(६।१।१५) पश्नान् ‘उन्म्यन्’ जागरित (इति स्नातानुल्लिप्तवत् ममाम—२।१।८९) । शिष्य इति । ‘ब्रह्मा’ हाम-ब्रह्मा (ब्रह्मा कालविशेषे स्यात् ब्रह्मा मन्त्र-समुद्गतो इति गर्दभः) । (“अनुविष्टे जुहोति” इति श्रुते), सूर्योदय—कालस्य ‘उपलक्षणार्थ’ निरूपणार्थं ‘प्रवामात्’ प्रवास कृत्वा इत्यर्थः । ‘उपावृत्तेन’ प्रत्यागतेन । ‘प्रकाश’ कुटीरात् बहिर्देशे ‘निर्गत’ सन् । ‘अवलोकयामि’ निरूपयामि । ‘हन्त’ इति निश्चये (इति वर्तमानः) । प्रभातम् (इति ‘ननुमके भावे क्त’—(३।३।११८) । यातीति । ‘आषधीना’ नृणभेदानां (‘ओषध्य फलशक्तान्ता बहु-पुष्प-फलोपगा’ इति मानवे १।८६) ‘पति’ चन्द्र ‘एकन्’ एकस्या दिशि, पश्चिमे गगने इत्यर्थः (सप्तम्यर्थे तसि । “तसि-प्रकरणे आद्यादिभ्य उपसर्गानाम्”) ‘अस्तस्य’ पश्चिमाद्रे अस्ताचलस्य इति यावत् (‘अस्ति क्षिप्ते पश्चिमाद्रे’ इति हैमः) ‘शिखरं

याति' आश्रयति । 'अरुण' गरुडाऽग्रज सूर्य-मारुति ('अरुणोऽव्यक्तरागेऽर्कं सन्ध्या-
 रागेऽर्क-सारथौ' इति मेदिनी) पुर अग्रे मरुति गच्छति य म 'पुर मर' (अग्रगामी
 इत्यर्थः) यस्य तथाभूत 'अर्क' सूर्य एतन् 'एकस्या दिशि, पूर्वदिशम् गगने उत्पत्य' ।
 'आविष्कृत' आत्मप्रकाश कर्तुम् आरभत, उदयान्मुख जात इत्यर्थः ('प्राकाश्ये
 प्रादुः आविः स्यात्' इत्यमरः । 'करोतेः' विवक्षावशात् अकर्मकत्वम् । तत
 कर्तरि क्तः ॥ यद्वा, 'आदि कर्मणि क्तः कर्तरि च'—(३।३।७१) इति कर्तरि क्तः ।
 'तजो-द्वयस्य' चन्द्र सूर्ययो 'युगपत्' एकदा समकालम् इति यावत् ('युगपत्
 इत्येककाले' इति तत्त्ववाधिनी । एक-समयो-भय-दर्शनेनैव नियम कर्त
 शक्यते । न तु क्रमिक-दर्शनेन इति 'युगपत्' इत्युक्तिः) यत् 'व्यसन'
 तिरोभाव-रूप-भ्रश चन्द्रस्य, ('व्यसन विपदि भ्रशे' इत्यमरः) ।
 यच्च 'उदय' समुन्नति आविर्भाव इति यावत् (उदयः सम्पदुत्-
 पत्त्या पर्यन्ते समुन्नतौ इत्यमरः) सूर्यस्य इत्यर्थः । ताभ्याम् हेतुभ्याम् 'एष
 ऋ' समाग, अन्या दशा 'दशान्तराणि' ('मयग्व्यमकादयश्च—(३।१।७२)
 इति नियमसाम्) अवस्थान्तराणि इत्यर्थः ('दशा वर्त्याम अवस्थायाम् वस्त्रान्ते
 भस्मि पस्त्रिया इति रभसः) तेषु भिन्नाम् अवस्थाम् 'नियम्यते' शिष्यते' 'द्व' ।
 तथाक्तम् आत्मानं शोक-दर्शनाभ्यां शत्रुभ्यां नावसादयेत्" इति । अपिच भार्गवे
 "मुखञ्च दुःखं यदि वापि जन्तुर्देवाधीनं विन्दते नात्म-शक्त्या । तस्मादेव बलवन्मन्य-
 माने न सज्वरेन्नपि हृष्येत कदाचित् । अपि च 'मुखञ्च दुःखञ्च भयाऽभयञ्च
 लाभाऽलाभौ मरणं जीवितञ्च । पर्यायशः सर्वमिदं स्पृशन्ति तस्मात् धीरो
 न हृष्येन्न गाचेत्" इति । अर्थात् व्यसनं सम्पञ्च चक्रवत् परिवर्तते । तेन
 युगपदेव कश्चिद्विषयते कश्चिद्वा सम्पद्यते ॥ अतः विपदि न शोचितव्यम्, नवा
 सम्पदि च गर्वितव्यम् इत्युपदेश इति हृदयम् । (क्रियोत्प्रेक्षालङ्कारः । पूर्वार्धे य
 कश्चित् अतिममृद्ध-वद्यक-सम्पन्नं मांसं नाशयति, अन्यं यम् कचनानामर्थम् सर्वदा
 स्वाश्रितम् उदयप्रापयन्नेव स्वयमुदयलभते इति सन्-पुरुषद्वय-व्यवहार-समारोपात्
 समासोक्तिः । उत्तरार्धे तु निदर्शना व्यङ्ग्या । अपिच प्रभात-वर्णने प्रकृते उभयोरपि
 प्राकरणिक-त्वाद् अरुण-पुर मरुत्वस्य समानतया तुल्ययोगितापि । पुनः चन्द्रस्य
 व्यसनं, सूर्यस्य आविर्भाव इति कर्मकत्वाऽवगमात् यथासंख्यालङ्कारोऽपि । हेतुश्च ।
 कनाकतो इति द्वयद्वयेति छेकवृत्त्यनुप्रासौ । पूर्वार्धे 'याति', 'आविष्कृत' इति
 तिङ्-क्त-प्रत्यय-भेदात् भग्न-क्रमतादोषः । स च "आविर्भवति अपरतोऽरुण-
 सम्मुखोऽर्कः" इति पठित्वा समाधेयः । अत्र दृष्टान्त-नाम नाट्य-लक्षणमुक्तम् ।
 "दृष्टान्त' यस्तु पक्षार्थ-साधनाय निदर्शनम्" इति दर्पण-लक्षणात् । 'दशान्तरेषु'
 इत्यनेन शकुन्तलाया आवि-दशान्तरमपि द्योत्यते । वसन्त-तिलकावृत्तम्) ॥२॥

day"—*Macbeth. I. 3.* 'कस्याप्यन्त सुखमुपनतं दुःखमेकान्ततो वा । नीचं गच्छति उपरि च दशा चक्रनेमि-क्रमेण'—*PA & MD. II. 48.* 'उदय-महिम-रश्मि-र्याति शीतांशुरस्त । हृतविधि-लसिताना ही विचित्रो विपाकः' ॥—*ŚPB. XI. 64.* 'नूनं सम्पत् तडिल्लतेव सहसंबोदेति नश्यति च'—*DC.* 'द्वन्द्वानि सर्वस्य यतः प्रमक्तानि अलाभ-लाभ-प्रभृतीनि लोके । अतोऽपि नैकान्तसुखोऽस्ति कश्चिन्नैकान्तदुःखः पुरुषः पृथिव्याम्—*BC. XI. 43.* "आमि वाछिया लव ना तोमार, दान, या दाओ ताइ भाल । विषादेर पाशे हरप रेखेछ, आधारेर पाशे आलो ॥"—*Ravindra-nātha.* "*Ch'ang*² *Chin*⁴ *Pi*⁴ *Yang*¹)—*Chienese Proverb*—(Prosperity at its climax is always followed by adversity) or "*Ch'ao*² *Ch'ang*² *Ch'ao*² *Fui*⁴"—(High-tide-is always followed by low tide.—*Ibid.* For various other fine quotations vide *Calcutta Oriental Journal Vol. I. No. 6.*

Text :—"अन्तर्हिते शशिनि संव कुमुद्वती मे

दृष्टि न नन्दयति¹ संस्मरणीय-शोभा ।

वसन्ततिलका इष्ट-प्रवास-जनिता-न्यबला-जनस्य

(तभजजगण)

दुःखानि नूनमति-मात्र-सुदुःसहानि' ॥३॥

((Moreover—The hare-specked (*moon*) disappearing, that self-same lily whose (*nocturnal*) beauty² has (*now*) become an object of memory², does no (*longer*) gladden¹ my eye. Verily, the sorrows of the weaker sex, produced by the sojourn of the cherished one, are endurable³ with the greatest difficulty.³ (3))

V. L.—B has 'ोजनेन' for 'जनस्य' ।

अन्तर्हित इति । 'शशिनि' चन्द्रे 'अन्तर्हिते' व्यर्वाहते देशान्तर गन्तुमुद्यते ('आदिकर्मणि क्तः—(३१४७१) ; तथाचांक्तम् प्रभायां—'कदाचित् प्र-शब्दाभावेऽपि आदि-कर्म-प्रयागः दृश्यते' इति) । 'मा एव' विकसित-कुसुमा न या काचन, अपि तु पृथिवी-हर्षकारिणी 'कुमुद्वती' कुमुदिनी ('कुमुद-नङ्-वेतसेभ्यो इत्तुप्'—४१२।८७) 'संस्मरणीया' अतीता अर्थात् स्मरणस्य विषयीभूता, न तु प्रत्यक्षा 'शोभा' कान्तः यस्या. तथाभूता सती, 'मे' तापसस्य 'दृष्टि' नयन ('करणे क्तिन्) 'न नन्दयति' स्व-शोभा-द्वारा हर्षयति । 'नून' निश्चितम् 'अवला-जनस्य' (इति सुदुः-सहत्वेन उक्तम् । अन्यथा स्त्री-जनस्य इत्येव ब्रूयात् । जन-शब्देन जातिमात्र-

ग्रहणम्) 'इष्टस्य' बल्लभस्य 'प्रवासेन' विदेश-गमनेन विरहेण 'जनितानि' उत्पादितानि 'दुःखानि अतिमात्रम्' अत्यर्थं 'सुदुःसहानि' ('अतिमात्र-सु-शब्दौ दुःसह-त्वस्य अपि अशक्यानुष्ठानं बोधयत' इति राघवपादा) । (अत्र पुनर्वर्धे नायके दर्शनपथात् व्यतीते नायिका दृष्टि न नन्दयति, 'शशिनि' दुष्यन्ते 'अन्तर्हिते' असन्निहिते मैव 'कुमुद्वती' मैव 'शकुन्तला' इति अर्थशक्या पताकाया वा न्यज्यते इति अर्थशक्ति-मूलः वस्तुध्वनिः । स च वाच्यस्य अर्थान्तरन्यासस्य मिद्वौ अङ्गमिति 'वाच्य-सिद्धयङ्ग' नाम गुणीभूत-व्यङ्ग्यम्, न समासोक्तिः, नापि अप्रस्तुतप्रशंसा । इष्टेति जनिजनेति मतिमात्रेति छेक-वृत्ति-श्रुत्यनुप्रासाः । काव्यलिङ्गञ्च । वसन्त-तिलका वृत्तम्) ॥३॥

122n —1. शशिनि—The moon is so called on account of its spot having the shape of a hare. According to R, it also refers to 'दुष्यन्ते' (*as he was born in the lunar dynasty*) and 'कुमुद्वती' to 'lily' and 'शकुन्तला,' while 'अन्तर्हिते' means 'having disappeared' and having proceeded to the king's palace. So here we have **third पताकास्थान** । 'कौ' पृथिव्या 'मृद्वती' हर्षयन्ता 'मा एव पूर्वदृष्टा शकुन्तला । 'शशिनि' दुष्यन्ते * * चन्द्रवगाद्भवत्वात् 'अन्तर्हिते' राजधान्या प्रस्थिते इत्यादि पूर्वार्धं सर्वं याज्यम् । तेन अस्या राजगृहं प्रति प्रग्यापन-सूचकं तृतीय पताकास्थानम् उपशिक्ष्यम् । तल्लक्षणमुक्तं मानृगुप्ताचाय —अर्थापक्षेपणं यत्र न गूढं सविनं भवेत् । श्लिष्टा प्रत्युत्तरोपेतं तृतीयं तन्मतं तथा"—R. The pupil was totally **unaware** of the love-affair of Śakuntalā and the king. Being simply struck by the change of beauty in lily he **unconsciously** recites the sloka which, of course, insinuates the pangs of Śak caused by the separation of Duṣyanta to the audience. Thus this is a fine instance of **Dramatic Irony** Vide (174n 6) संस्मरणीय &c Only to be remembered, hence past Cf. 'मामद्य संस्मरयतीव लोक'—*Rat I 12* अतिमात्र-सु-दुःसहानि—Involves **tautology** Kālī elsewhere has used either अतिमात्रम् (Cf. 'सस्ता-मावतिमात्रलोहिततलौ'—*Śak I 27* 'अतिमात्रकक्षिताम्'—*Ku I 48*, "अतिमात्रभासुरत्वं"—*Māla I 13*), or 'सुदुःसहं' (Cf. 'मुक्तवर्त्मा सुदुःसहः'—*Ra. II 15*, *Vik IV. 10*), but not the two together "The repetition may be understood in intensifying the idea of

excess," Cf. 'युधिष्ठिरः श्रेष्ठतमः कुरूणाम्'—Mahā ; 'श्रद्धाघनं श्रेष्ठतमं धनेभ्यः'—SN. V. 24 ; 'श्रेष्ठतमः सखा'—Ādi. 98.23; 'श्रेष्ठतरान् नः निहन्ति भीष्मः'—Ibid; 'देवो वः प्रापयतु श्रेष्ठतमाय कर्मणे';—qtd. BM. Also read 'यदा च प्रकर्षवतां पुनः प्रकर्षः विवक्ष्यते तदातिशायिकान्तात् अपरः प्रत्ययः भवत्येव' इति काशिका । Also प्रभा—P. 332. Cf. "Most unkindest cut of all"—Julius Caesar ; 'Most best, most dearest'—King Lear. Cf. 'अति-दुःसह-प्रताप-सन्ताप-खिद्यमानेन'—Kād. p. 319 ; Rām. II. 7. 9. But all these are to be justified by Vedic Grammar. 'अत्र आतिशायनिक-प्रत्ययान्ताद् आतिशायनिक-प्रत्ययोऽ नभिधानात् न भवति । 'श्रेष्ठतमाय कर्मणे' इति तु छान्दसम् इति भाष्ये स्पष्टम्'—BM.

Remark—After this in the French edition and in (B) the following two Ślokas (*supported by Ś*) are given. The second is undoubtedly authentic, as it has been quoted by MB in his *APr*. However we shall give the text, and the English translation only.

अपिच—'कर्कशंभूनामृगि' नृत्तिनं 'गञ्जय' न्यग्र-मन्त्र्या' (स्वभावांक्ति
मन्दाक्रान्ता 'दार्भ' 'मञ्चन्यटज-गटलं' वीत-निद्रो' मयूर' । गमाप्त-
(मभनततगग) 'वेदि-प्रान्तात्' 'खुर-विनिखितादुत्थित' 'श्चैप' 'सद्यः' पुनरात्तता
'पश्नादुत्थैर्भवति हर्णिण' 'स्वाङ्गमायच्छमान' ॥ दोष)

Moreover—The 'early dawn' impurples⁵ the dews³ upon³ the jujubes² ; the peacock⁶ whose sleep⁷ is over, quits¹⁰ the cottage-roof⁹, thatched⁸ with darvas⁸, and this stag,¹² just risen¹⁵ up from the border of the altar-ground¹¹, scratched¹³ by his hoofs¹³, is becoming high behind¹⁸ by stretching¹⁶ his limbs.

अपिच—'पाद-न्यासं' 'क्षिति-धर-गुरोर्मुग्धिनं' कृत्वा 'मुमेरो' । (श्लेषभित्तिका
मन्दाक्रान्ता 'क्रान्तं येन' 'क्षयित-तममा' 'मध्यम' 'धाम' 'विष्णो' । समासोक्तिः,
(मभनगगयय) 'सोऽयचन्द्रः' 'पतति' 'गगनाद्' 'ल्प-शेषमयखैः' । अर्थान्तर-
'अत्यारूढिर्भवति' 'महताम' 'प्यपभ्रश-निष्ठा' ॥ न्यासश्च)

Moreover—That¹² very moon,¹² by² whom darkness being dispelled¹, the central⁹ region¹⁰ of Viṣṇu⁸ was reached¹¹, after planting⁷ his steps⁶ on the summit⁵ of the Sumeru,⁴ the lord of the mountains³, is dropping¹⁶ down from the sky¹⁵ with¹⁴ a few rays (still) lingering¹⁴ therein. Excessive¹⁸ rise¹⁸, even¹⁷ of the great,¹⁷ does but terminate¹⁹ in a deep fall¹⁹.

Text —(प्रविश्याऽपटी-क्षेपेण) । अनसूया—जइ बि नाम बिसअ-परम्मुहस्स जणस्स एवं ण विदिअं तह बि तेण रण्णा सउन्दलाए अणज्जं आअरिदं (यद्यपि नाम विषय-पराङ्मुखस्य^१ जनस्य एतन्न विदित तथापि तेन राज्ञा शकुन्तलायाम् अनार्यं^२ मार्चरितम्) । (*Lutering with a toss of the curtain*) Anasūyā—Though in fact to an unworldly^१ person^२, this (is) not known, still (*it can be said that*) indignity^३ has been committed by that king towards Śakuntalā.

शिष्यः—यावदुपस्थितां होम-बेलां गुरवे निवेदयामि (निष्कालः) ।

Pupil—I will just announce to the preceptor the arrival of the hour of oblation. (*Exit.*)

V. I —“अपटी”—R. V. B. A. ‘पटा’—M. K. S. ‘अपटा’—Dr. ‘यद्यपि’—R. V. ‘एवम्’ B. M. K. ‘एव च’—S. ‘पराङ्मुखस्य’—B. V. ‘पराङ्मुखस्यापि’ R. पराङ्मुखस्याप्यस्य जनस्य नैनन्न विदितम्—M. K. ‘आचरितम्’ इति B. M. Others omit ‘इति’ ।

प्रविश्येति । पट्याः जवनिफाया. ‘क्षेप. अपमारणम्’ इति पटी-क्षेपः’ न पटीक्षेप ‘अ-पटी-क्षेप’ तेन । शकुन्तलाया दुखेन अनसूयाया आर्तत्वात् जव-निकाम् अन्तपमाय एव (पटीक्षेप न कार्य आर्त-राज-पवेशने’ इत्युक्ते.) । राघवपादान्नु अपटी’ जवनिफा इत्याह । (‘अपटी काण्डपटीका प्रतिमीमा जव-निवा निष्कारिणी इति अभिवानरत्नमात्रा) तस्या क्षेपेण उल्लेखेन इत्यर्थः (‘नामूचितस्य पात्रस्य प्रवेणा निर्गमार्जप च इत्युक्ते । अनेन विष्कम्भकान्तर-स्याजपेक्षा) । अनसूयेति । ‘विश्यात् पराङ्मुखस्य’ इन्द्रियसुख-विमुखस्य ‘जनस्य अस्मादृश्य जविज्ञान-शोकाचारस्य (‘स्तस्य च वर्तमाने’—३।६।६७ इति षष्ठी) ‘एतत् मामारिकाणा कीदृशम् आचरणम् आर्यं, कीदृश वा अनार्यम् इति । ‘यदि’ इति पक्षान्तरे (पक्षान्तरे चेत् यदि च इत्यमरः) । ‘अपि’ इति गह्वर्याम् ‘न विदित’ (‘मति-बुद्धि-पूजार्थस्य’—३।२।८८—इति वर्तमाने क्त) ‘नाम’ इति सम्भावनाया, ‘तथापि’ । (अपिरत्र समुच्चये) ‘तेन राज्ञा’ दुष्यन्तेन ‘शकुन्तलाया अनार्यम्’ आर्य-विगर्हितम् ‘आचरितम्’ इति निश्चितम् एव । तदाचरितं तु परस्ताद् व्यक्तीभविश्यति ।

123n.—1. अपटीक्षेपेण—Either by a sudden toss of the curtain (अपटी), which hides the make-up room from the stage, or (अ-पटी) without raising the scene (“The curtain should not open on an

agitated person or a king.”—*Com.*). This sort of stage direction denotes *precipitate entrance* on the stage which arises from fear, agitation &c. ‘Exit’ or ‘entrance’ must not be made, until some suggestion of it, is conveyed to the audience. But entrance by ‘अपटीक्षेप’ is allowed when any such previous suggestion cannot be given. 2. ०पराङ्मुखस्य—परा+अञ्च्+क्विप् (‘ऋत्विग्-दधक्-स्रग्-दिग्-उष्णिग्-अञ्च्-युजि-क्वाञ्च्’—3. 2 59)—पराक्—‘Turned away from.’ पराक् मुख यस्य स ‘पराङ्मुखः’—Lit ‘with the face turned away from’ Cf.—‘मातुर्न केवलं स्वस्या’ श्रियोऽय्यामीत् पराङ्मुख’—*Ra XII 13* For different use, vide *Ra X. 43* ; *XIX. 38* *M Che'zv* wrongly attributes this epithet as referring to ‘कण्ण’ । शकुन्तलायाम्—Note the Locative of Motive 3. अनार्यम् &c. Anasūyā is conscious of her ignorance regarding the affairs of the worldly people. She cannot judge whether the king’s action towards Śak. has been good or otherwise, still this much can be said that his action has **not been worthy of an ‘आर्य’** ? ? Note that she does not say ‘शाठ्यम्’ or use some such expression. An ‘आर्य’ is one who does his duty, ‘who is as good as his word’ (Vide 3n. 1). Hence Anasūyā calls him ‘अनार्य’, as the king has not kept his word by sending a messenger to escort Śak to his palace at the appointed time. Vide (VI 12 *Infra*) गृन्वे—(46n 2)

Remark.—The speech of Anasūyā will not be heard by the pupil on the stage.

Text :—अनमूया—पडिबुद्धादि किं करिस्सं । ण मे उइदेसु वि णिअ-करणिज्जेसू हत्थ-पाआ पसरन्ति । कामो दाणीं सकामो होवु । जेण असच्चसन्धे जणे सुद्ध-हिअवा पिअसही पवंकारिदा [प्रतिबुद्धापि^१ किं करिग्यामि । न मे उचिनेण^२ अपि निज-कर्णीयेणु हस्तपाद प्रसगति । काम इदानीं सकामो^३ भवतु । येन असत्यसन्धे^४ जने सुद्ध-हृदया प्रियसखी पद कागिता । (स्मृत्वा) अहवा बुद्धाससो साबो एसो विआरेदि । अण्णहा कहां सो राएसि तारिसाइं मन्तिअ एत्तिअस्स कालस्स लहमेत्तं पि ण विसज्जदि । [अथवा दुर्वाससं शाप एव विकार्यति^५ । अन्यथा कथं स राजपिः तादृशानि मन्त्रयित्वा^६ एतावत्. कालस्य लेख-मात्रमपि^७ न

विसर्जयति) । (वित्रित्य) ता इदो अहिष्णाणं अंगुलीअं से विसज्जेम । दुक्खमीले तवस्मिजणे को अब्भत्थोअदु । ण सद्दीगामी दोसो त्ति ववसिदा वि ण पारेमि पवास-पडिणिउत्तस्स ताद-कस्सवस्स दुस्सन्त-परिणीदं आबण्ण-मत्तं सउन्दलं णिवेदिदुं । इत्थंगए अम्हेहि कि करणिज्ज [नन उन अभिजानमन्नु लीय-यकम' तस्मै विमजाव' । 'दुक्खीते' तपग्गि-जने क अभ्यर्थ्यताम् । ननु मत्तीगामी दोष इति व्यवमितापि न पार्यामि प्रवाम प्रतिनिवन्तस्य तात-काय्यपस्य दुय्यन्त-परिणीताम् आपन्नमत्त्वा' ? शकुन्तल्या निवेदयितुम् । इत्थ गते अस्माभि कि करणीयम्] ।

Anasūyā—Although broad awake¹ what shall I do ? Not even for (my) usual² (morning) duties do my hands and feet move (freely) Let Cupid be content³ by whom to an unsooth-fast⁴ person (our) pure-minded dear friend's steps were led (Recollecting) Or is it the imprecation of Durbāsāh that is working⁵ change ? Otherwise how does that royal sage having assured⁶ us in that way not send even⁷ a letter for such a (long) time ? (Musing) We should therefore send him the keepsake-ring⁸ from here But who amongst these hermits inured¹⁰ to hardship¹⁰ is to be requested (to go as a messenger) ? Because the blame is attributable to (our) friend I am indeed unable though I have made up mind to report Śikuntalā as married to Dusvanta and *enciente*¹¹ to father Kāśyapa who has returned from his sojourn Under such circumstances what is to be done now ?

V L 'निन०'—R V M 'प्रभात०'—B S has simply 'करणीयम्', 'गद्व'—B M V गन्व'—R S '०गाप'—B V M '०कोप'—R S C has 'निर्दुक्खीतले' supported by the oldest B Mss

अनसुयेति । 'प्रतिबुद्धा' सज्जेरुत्थिता (कर्तृगि क्त) । 'उत्तिोष' अभ्यस्नेषु ('अभ्यस्तेऽपि उत्तितं न्याय्यम्' इति यादव) 'निजकरणीयेषु' प्रात्यहिकेषु पुष्प-चयनादि-व्यापारेषु । 'हस्त-पाद' (प्राण्यङ्गत्वान् द्वन्द्वे णववद्भाव-२।४।२) 'न प्रसरति' प्रवर्तते । 'काम' मन्मथ 'सकाम' सारु-मनोरथ 'भवतु' । वल्लभा-रमणयो वियोगो हि कामदेवस्याभिमत, स च सिद्ध इति भाव । 'येन' कामेन 'शुद्ध' कपट-कौटिल्यादिभि रस्पष्ट 'हृदय' यस्या तादशी सरलहृदया 'सखी' ('प्यन्ते कर्तृश्च कर्मणः' इत्युक्ते सखी इत्यत्र प्रथमा) 'असत्य-मन्धे' असत्य-प्रतिज्ञे ['सन्धा प्रतिज्ञा मर्यादा' इत्यमर] । 'आतश्चोपसर्गे—(३।३।१०६) इति अङ्] 'पद' स्थान ('पदं' व्यवसित-त्राण-स्थान लक्ष्माऽङ्घ्रि वस्तुषु' इत्यमर) 'कारिता'

प्रापिता । 'स्मृत्वा' दुर्वाससः शाप-वृत्तान्त विभाव्य । अथवा नायः तस्य दोष इत्यर्थः । किं तर्हि इत्याह—'दुर्वाससः कोपः विकारम् अन्यथाभावः कारयति इति 'विकार-यति' । दुष्यन्नेन शकुन्तलाया विस्मृतिं घटयति (तत् कराति तदाचष्टे', ग—(३।१।२५) इति णिच् । तथाचास्त "सतत्त्वतोऽन्यथा प्रथा विकार इत्यु-दाहृतः । अतत्त्वतोऽन्यथा प्रथा विवर्तते इत्युदीरितः"]। उक्तं द्रष्टव्यम् । 'अन्यथा' दुर्वास-शशाप-विकाराभावे स 'राजपि दुष्यन्तः तादृशानि मन्त्रयित्वा' दिन-त्रयमध्ये त्वाम्, हस्तिनापुरं नेष्यामि इति कथयित्वा 'एतावन् मुदीर्घस्य 'कालस्य' (विवक्षया ६८ठी) लक्षमात्रमपि एवमपि शिषिकाम्, का कथा नेतुं जन-प्रेषणानाम् । न विमर्जयति स्वतगरात् अत्राश्रमं प्रेरयति । (रामो राज्यमकारयन् इतिवत् स्वार्थे णिच्) तन्मध्ये मने जाप एव एतादृक् विस्मरण-हेतुः । 'तन् तस्मात् हेताः शाप-निवारणाय इत्यर्थः । तपस्विजनं तापसं सम्हृता मध्ये इत्यर्थः (यतश्च निर्धारणम् — २।२।३१ इति सप्तमी) दुःखं तदारम्भ उपवासादिकम् शीलयति नियतम् जाचयति अभ्यर्णयति इति यावत् यः तादृशे, ("शीलि-कामि-भक्ष्याचरिभ्यो ण, पूर्वपद-प्रकृति-स्वरत्वेच्च वस्तव्यम् इति काशिका-३।२।१) 'य' वा जनः 'अभ्यर्थ्यताम् राजसमीपे गमनाय अस्माभिः प्रार्थ्यताम्' ('न कापि तत्र गच्छेत्' इति शातुः) । अतः पितुः समीप-उपगमनवदनमत्र कर्तव्यम्, तस्यापि नाश्रमवसर इत्याह—सखागामी शकुन्तलागतः 'दापः कथम-ज्ञात-शीले जने शकुन्तला जन्मानमपितवती दापस्तस्या एव, जतः हताः तातकाव्य-पस्य' ('पूज्ये पितरि पुत्रे च तात-शब्दः स्मृता बुधे' इति केशवः । सम्बन्ध-विवक्षया पठ्या) । निवेदीयन्तु व्यसिता सचेष्टा जीपः [३।२।३५ पूर्वात् गतः अकर्म-कात् कर्तरि स्त—(३।१।३२) म्रियारूपम्) 'आपन्न-सत्त्वाम् गर्भिणीम्' इत्यथ ('आपन्न-सत्त्वा स्याद् गुर्विण्यं जन्तवर्त्नी च गर्भिणी' इति रघु-टीकाया मत्तिनाथा ३।९) 'निवेदयितुं न पारयामि शक्नोमि, तत्काष्ठमयं सम्भवादित्याशयः ।

124n — 1. उचितेषु — (Com) Cf. Ra. I. 50, III 54, ŚPB. XXII. 55, उचित - Due, proper (K), प्रसरति (Move) - Cf. 'न ममेदृशे प्रस्तावे हस्तं प्रसरति - Rat. IV काम इवानो' &c. - Cupid is notorious for his taking delight in misleading the innocent gulls in their love-affairs, also in frustrating the desires of the lovers. Cf. "अलब्ध-फलनीरसममविधाय तस्मिन् जने, समागम-मनोरथं भवतु पञ्चबाणः कृती" — Vik. II. 11. 'चन्द्र ! चण्डाल ! कृतार्थाऽसि' - Ād p. 619 'तत् सुष्ठु खल्वेवमुच्यते कामो वाम इति' - MK. V. "अहो कामस्य वामत्वं" &c. —

Rām. IV. 1 68 2 सखी पदं कारिता -Cf 'धर्मोणापि पदं सर्वं कारिते पार्वती प्रति' *Ku VI 14*, इगवती हज्जे पश्य, कारितं वकुठावाङ्मया एतास्मिन् पदं मा श्रविका' -*Māla III* 'भवतु पञ्चवाण-मुखी पदं कारिता' *Vik II* 'भवतु कृत-कृत्यश्च मदन' -*MM IV 3*, "गतामाञ्जु मदन" -*Ibid VI 15* (पदम् + कृ) in the **causal** means "to cause to have dealings or transactions with," "to cause to apply oneself to," "to cause to take up a station" whence may easily flow the interpretation 'made to trust' *M 3*. लेख-मात्रमपि -Leaving aside the question of sending men to escort Śak. to his capital, the king is not despatching a letter even (*Vide VI 12 infra*).

4. एतावतः कालस्य Implies that a **long time** intervenes between the actions of the Prelude and the Main scene 'आपन्नमत्त्वाम्' also corroborates this According to *PP* Śak. is now in the **seventh month of her pregnancy** Cf अतः ता मत्नमे मासि गर्भे स्फूर्तिमुपेयुषि' &c. विकारयति—Causes a change in the feeling (*Com. & 108n. 9.*)

5. विमृजावः -Mark the dual number here This is because Anasūyā thinks that Priyamvādā though absent, will not disagree to her proposal as it is only beneficial to Śak. 6. दुःखशीले &c. - 'Hard to please *bad-tempered irritable*' *1D, Ra III 6* The ascetics have always to perform daily duties and undergo various hardships So practically they have no time (*1C 1*) Even if they have, I would not like to impose an additional trouble upon them with a request to take the souvenir ring to the king's place Besides I doubt whether ill-tempered as they are, they will at all be suitable messengers in love affairs. [शृङ्गार-रसा-नभिज्ञे परिमिता-हारादि-विलङ्घे - Ś] Note that Anasūyā is **quite right** in her conjectures as will be **corroborated** by the **conduct** of शाङ्गरव in *Act. V*. तपस्वि-जने -Has निर्वाग्णे उमा। For similar construction, Cf 'पौरे जानपदे राजन्' न पश्यामि कञ्चित् यो न शोचति ते सुतम्' -*Rām 7* आपन्नसत्त्वां-(Pregnant)-(218n 6) Cf 'सममापन्नमत्वास्तारेजु' -*Ra X 59, MN on Ra III 9*. 8. सखीगामी दोषः Refers to Śak.'s negligence regarding the proper reception of the great sage दुर्वासा.,

resulting in an imprecation, causing forgetfulness on the part of the king apropos of Śakuntalā. Anasūyā is afraid of making a clean breast of the whole affair to Kaṇva, lest he would become angry with Śak. for her negligence. पारयामि- Is either the **casual** of 'पृ' meaning 'to conduct across', 'bring over', 'accomplish' * * and thence 'to be able', or is a **nominal** form (नामधातु) from 'पार'—'the opposite bank (of a river), 'the other side', 'the end'—*M.*

Text :—(प्रविश्व) प्रियंवदा (सहर्षम्) —सहि, तुवर तुवर सउन्दलाए पत्थाण-कोदुअं णिव्वत्तिवुं ।

[सखि, तस्व, तस्व, शकुन्तलाया प्रस्थान-कौतुकं निर्वर्तयितुम्] ।

(*Entering*) Priyamvadā (*With joy*) - Make haste friend, make haste, to perform² the festive¹ solemnities¹ at Śakuntalā's departure.¹

अनसूया (सविस्मयम्)—सहि, कहं एदं [सखि कथमेतत्] ।

Anasūyā (*With astonishment*)—How's that, friend ?

प्रियंवदा—सुणाहि । दाणिं मुह-सइद-पुच्छिआ सउन्दला-सआसं गदम्हि [शृणु । इदानीं मुख-शयित-प्रच्छिन्ना³ शकुन्तला-सकाशं गतास्मि] ।

Priyamvadā—Listen ! I went just now to Śakuntalā, to inquire³ if she had a comfortable sleep¹

अमसूया—तदो तदो—[ततस्तत ।] Anasūyā—Then, what next ?

प्रियंवदा—दाव एणं लज्जा-वणद-मुहि परिस्सजिअ सअं ताद-कस्सबेण एव्वं अहिणन्दिदं—दिट्ठिआ धूमाउलिद-दिट्ठिणो बि जअमाणस्स पाअए एव्व आहुदी णिपडिदा । वच्छे ! सुसिस्स-परिदिण्णा विअ विज्जा असोअणिज्जासि संवुत्ता । अज्ज एव्व इसि-पडिरिखिदं तुमं भत्तुणो सआसं विसज्जेमि त्ति (तावत् एता लज्जाज्वलन-मखी¹ परिगवज्य² स्वयं तात-काश्यपेन एवमभिनिन्दितम्—दिष्ट्या³ धूमाकुलित-दृष्टे⁴ रपि यजमानस्य पावके एव आहुतिं निपतिता । वत्से ! सुशिष्य-परिदत्ता⁵ इव विद्या अशोचनीयामि⁶ सवृत्ता । अद्यैव ऋषि-परिक्षिता⁷ त्वां भर्तुः सकाशं विसर्जयामि—इति) ।

Priyamvadā—Just then, Father Kāśyapa himself, having embraced⁵ her, who had her face¹ down-dropt with shame⁴, greeted her thus :— Luckily⁶ the offering of the sacrificer has fallen directly into the fire, though⁷ (*his*) eyes (*vision*) were troubled

by reeks⁷. My child ! like knowledge imparted⁸ to a deserving student⁸, you have become unregrettable⁹. Even this very day, (I) will send you to (your) husband's place escorted¹⁰ by anchorites.¹⁰

V. L. - '०प्रच्छिका'—V. S. '०पृच्छिका'—R. 'मुखमुत्तिका-प्रच्छन-निमित्तम्'—B. 'मुखशायित प्रष्टुम्'—M ; R & S omit 'स्वय' before 'तान काश्यपेन' । 'धूमाकुलित'—R. V. 'धूमापकृद्ध'—S. 'धूमावरुद्ध'—B. M. 'प्रतिरक्षिताम्'—M. 'रक्षिताम्'—R. S. 'परिगृहीताम्'—S. B. 'परिरक्षिताम्'—HS.

प्रियंवदेति । 'कोतुकम्' पारम्पर्यागत-मङ्गलं [कौतुकं नर्मणीच्छायाम् उत्सवे कुतुके मुदि । पारम्पर्यागत-ख्यात-मङ्गलोद्वाह-सूत्रयो 'इति हैमः) 'निर्वर्त-यितु' गंपादयितु 'नस्व' । तर्पे आयेगे वा द्विरुचि । प्रियंवदेति । 'मुखेन शयितं' यद्वा 'मुख' मुखकर 'शयित' (भावे वत) इति 'मुख-शयित', तत् पृच्छति इति ष्वुला (३।३।१० ; ३।३।७४) 'मुख-शयित-प्रच्छिका', प्रातर्गत्वा रात्रौ नवमुखशयितं जान, न वेति इति या पृच्छति सा 'मुख-शयित-प्रच्छिका' इत्युच्यते । ('मुखशयितपच्छिका' इत्यपपाठः) । प्रियंवदेति । 'तावत्' इत्यवधौ, अत्रान्तरे इत्यर्थः । 'पणिवज्य' वात्सल्यान आन्विज्ञाय 'एव' वक्ष्यमाण-प्रकारम् 'अभिर्नन्दनम्' आनन्देन प्रशमितम् । 'दिष्ट्या' इत्यानन्दे (('दिष्ट्या समुपजोषं च इत्यानन्दे इत्यमरः) । 'धूमेन आकुलिता' कल्पीकृता 'दृष्टिः' नयनं यस्य तादृश्य अपि 'यजमानस्य' (३।३।१२८) होतु 'आहूति' देवार्थं प्रक्षिप्तम् आज्यादिक 'पावके' (३।३।१३३) 'यज्ञाग्नौ 'एव', नतु भूम्यां निपतिता । ममायामं विनापि त्व महाप्रताप-शालिनि सत्पात्रे पतितासि इत्याशयः । (अत्र पावक-पातोचिताया आहूते नान्यत्र यानात् योग्य-कर्मणा प्रशमितत्वेन समा-लङ्कारः । तथाचावतं दर्पणे—'समं स्यादानुरूपेण इलाघा-योग्यस्य वस्तुनः' इति । अप्रस्तुतप्रशंसा च) । अतएव 'अशोचनीया अमि' न खेदकारण भवसि । अनसूय-काय शिष्याय प्रतिपादितं वेदादिज्ञान सुखसाध्य भवति । त्वमपि तद्वत् सत्पात्र-प्रतिपादिता मम सुखकारणं भवसि । 'विसर्जयामि' प्रेरयिष्यामि इत्यर्थः । ('वर्त-मान-सामीप्ये वर्तमानवद्वा' (३।३।१३९) इति लट् । स्वार्थे णिच्) ।

125n.—1. तुवर तुवर—Extremely common in Bhāsa-Dramas. कौतुकं—Customary auspicious festive solemnities. "अथ कोतुकं कौतूहले मङ्गले च"—Bhoja. 'मङ्गलार्थं सुधा-गैरिक-लेपादि यत् क्रियते तत् कौतुकम्

उच्यते'—*Cāṇitrabardhana*. 'वैवाहिकैः कौतुक-संविधानैः'—*Ku. VII. 2; 25; Ra. IX. 53*. 'अथैव कौतुक-मङ्गल कर्तव्यम्'—*SV*. Some times it means a 'हस्तसूत्र'—*Ku. V. 66; Ra. VIII 1*. 2. **मुख-शयित-प्रच्छिका** मुख-शयित+प्रच्छ+ष्वल् कर्त्तरि स्त्रियाम्। ष्वल् by 'तुमुर्ष्वुलो क्रियायां क्रियार्थायाम्' (3. 3. 10; 3175). Cf. "कृष्ण द्रष्टु गच्छति, कृष्णं दर्शको गच्छति"—*Prabhā*. R's 'पृच्छिका' is bad, as 'ग्रहिण्या'- &c. (6. 1. 16—i. e. change of 'प्रच्छ' into 'पृच्छ' does not apply here. G's "मुखशयितस्य पृच्छा यस्या सा मुख-शयित-पृच्छिका। सजाया कन्, कान् पूर्वस्येकार" is 'चिन्त्य', as व्यधिकरण-वह्व्रीहि in such cases is **not** sanctioned by *Patañjali* 'समानाधिकरणानां बहुव्रीहिः *** व्यधिकरणानां मा भूत्'—*MBh*. Now Cf. 'भृग्व्यादीन् अनुगृह्णन्तम् सौख्यशार्थानि कान् ऋषीन्'—*Ra. X. 14; 'सौख्य-रात्रिकः' - JH. IV. 49; 'सौस्नातिकः' - Ra. VI. 61*. 3. **दिष्ट्या**—(95n. 1). 'दिष्ट्या मोक्ष महाबाहु रञ्जना-नन्द-वर्धन'—*UC. I. 32*. 4 **सुशिष्य-परिदत्ता** &c. Knowledge should always be imparted to a **deserving student**. Cf. "विद्या इ वं ब्राह्मणमाजगाम तवाहमस्मि, त्व मा पाल्य अनर्हते मानिने नैव मादा गोपाय मां श्रेयसी ते अहमस्मि"—*Chāndogya Brāhmaṇa*. विष्णु ब्राह्मणमेत्याह सेवधिष्णेजस्मि अथ माम्। असूयकाय मा मादा स्तथा स्यात् वीर्यवन्तमा' - *MS. II 114; 113*. 'प्रयान्त-विनाय चित्तेन्द्रियाय प्रदीप-दीपाय यथोक्त-कारिणे। गुणा-न्वितायानुगताय सर्वदा प्रदेयमेतन् सकल मुमुक्षवे'—*Īśānta-sāra, 27*. 'अव-ल्य-यत्नाश्च बभूवुश्च ते, क्रिया हि वस्तुपहिता प्रमीदति'—*Ra. IV. 29*, "देवी—यदा पुनर्मन्दमेघाः शिष्या उपदेश मलिनयति तदाचार्यस्य दीपो न" ॥ "राजा—* * * विनेतु, अद्रव्यपरिग्रहोर्जं वृद्धिं प्राप्य प्रकाशयति"—*Māla. I.*. 'नाद्रव्ये निहिता कानित् क्रिया फलवती भवेत्। न व्यापार-शतेनापि युक्तवत् पाठयते वक्तु'—*Hit. ; UC. II. 4. Nirukta of Yāska. II. 3-4, 14. AP. I. 10 & 11; 26, 16; AR. II. 10; PP. II. 27, 10—11*. "Neko Ni Koban"—(Don't cast pearls before the swine)—*Japanese Proverb*. अशोचनीया—Cf. 'अशोच्या हि पितुः कन्या सद्भूतं प्रतिपादिता'—*Ku. VI. 79*.

Text:—अनसूया—अह केण सूइदो तादकस्मवस्स वृत्तन्तो (अथ केन सूचितं स्तात-काश्यपस्य वृत्तान्तः)।

Anasūyā—But by whom was the matter reported¹ to father Kāśyapa ?

प्रियंवदा—अग्नि-शरणं पविट्टस्स शरीरं विना छन्दोमईए वाणिआए ।
(अग्नि-शरणं¹ प्रविष्टस्य शरीरं विना छन्दोमय्या² वाण्या) ।

Priyamvadā—By an incorporeal metrical speech,² when he was entering the sanctuary¹ of fire¹.

अनसूया (सविस्मयम्) कहेहि (कथय) ।

Anasūyā (*With wonder*)—(*Do*) tell (*it*).

प्रियंवदा (संस्कृतमाश्रित्य)—

श्लोक दुष्यन्तेनाऽऽहितं³ तेजो दधानां भूतये⁴ भुवः ।
अवेहि⁵ तनयां ब्रह्मन्नाग्नि-गर्भा⁶ शमीमिव ॥४॥

Priyamvadā—(*Employing Sanskrit*)—Know⁵, O Brāhmana ! that like a Sami tree, holding⁶ fire within⁶, (*th*) daughter holds for the good⁴ of the world the energy deposited³ by Dusyanta. (4)

अनसूया (प्रियंवदामाश्लिष्य)—सहि, पिअं मे, पिअं मे । किन्तु अज्ज एव्व सउन्दला णीअदिति उक्कण्ठा-माहारणं परितोसं अणुहोमि (सखि, प्रिय मे प्रिय मे । किन्तु अज्ज एव शकुन्तला नीयत इति उत्कण्ठा-साधारणम्¹ परितोष-मनुभवामि) ।
Anasūyā (*Clasping Priyamvadā*)—Friend, (*that's really*) a sweet news to me But even today Śakuntalā is being taken away, so I feel joy mingling⁷ with melancholy⁷

प्रियंवदा—सहि, वअं दाव उक्कण्ठं विनोदइस्सामो । सा तवस्सिणी णिव्वदा होदु ।

(सखि, आवा तावदुत्कण्ठा विनोदयिष्याव । सा तपस्विनी निर्वृता भवतु) ।

Priyamvadā—Friend, we will (*some-how*) console our uneasiness. Let that poor creature be sated.

V. L.—B has 'पुन.' for 'अथ' । 'सूचित.'—R V. M. 'आख्यातोऽयम्'—S. B. 'छन्दोमय्या'—R. V. B. M. 'छन्दोवत्या'—S. 'वाण्या'—R. V. S. 'वाचा'—M B. 'साधारणं परितोषमनुभवामि'—R. V. B. M 'साधारणं मे परितोष'—S.

प्रियंवदेति । 'शरीरं विना' अशरीरिण्या 'छन्दोमय्या' श्लोक-रूपया 'वाण्या' गीर्वाण्या संस्कृत-वाचा । 'अग्नि-शरणं' त्रेताग्नि-गृह ('शरणं गृह-रक्षित्रो वध-

रक्षणयोरपि' इति मेदिनी) 'प्रविष्टस्य' कण्वस्येति सम्बन्धः । प्रियंवदेति । 'संस्कृतम् आश्रित्य' अवलम्ब्य देवभाषया इत्यर्थः । (तथाचोक्तं मातृगुप्तचरणैः—'योज्यं विदूषकोन्मत्त-बाल-तापस-योषिताम् । नीचानां षण्डकानाञ्च नीच-ग्रहविकारिणाम् । विद्वद्भिः प्राकृतं कार्यं, कारणात् संस्कृतं क्वचित्' । अत्र तु अशरीरिण्याः वाचोऽनुवाद एव कारणम् । यथास्थितस्यैव अनुवादः । स च संस्कृत-मन्तरेण न सम्भवति इति संस्कृताऽऽश्रयणम्) । (दुष्यन्तेनेति । 'ब्रह्मन्' ! हे विप्र ! ('ब्रह्मा विप्रः प्रजापतिः' इत्यमरः) महाराजेन 'दुष्यन्तेन आहितम्' निहितं निषिक्तम् इति यावत् ('आहितं निहितं न्यस्तमारापितमिति स्मृतम्' इति हलायुधः) 'तेजः' शुक्रं वीर्यं ('तेजः प्रभावे दीप्तौ च बले शुक्रेऽपि' इत्यमरः) 'भुवः' पृथिव्याः 'भूतये' मङ्गलाय ('भूतिः भस्मनि सम्पत्ति-हस्ति-शृङ्गारयोः स्त्रियाम्' इति मेदिनी । अनेन अस्य भावि-चक्रवर्तित्वं ध्वनितम्) 'दधाना' धारयन्ती 'तनयां' शकुन्तलाम् 'अग्निः गर्भे' यस्याः ('गङ्वादेः परा सप्तमी वाच्या' (वाः—८९८) इति सप्तम्य-न्तस्य-परनिपातः) । तादृशी पावनी 'शमीमिव अवेह' जानीहि) उपमानुप्राप्तौ । अनेन मार्गलक्षणमङ्गमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं यथा दर्पणे—'तत्त्वार्थकथनं मार्गः । श्लोको वृत्तम्' ॥४॥ अनसूत्रेति । ('उत्कण्ठया' दुःखेन ('रागे त्वलङ्घ-विषये वेदना महती तु या । सशापणी तु गात्राणां तामुत्कण्ठां विदुर्बुधाः । अपिच, 'सर्वेन्द्रियः सुखास्वादे यत्रार्त्तान्यभिधीयते । तन् प्राप्तीच्छा सप्तङ्क्या तामुत्कण्ठां विदुर्बुधाः'—इति रसिकजनमनोल्लासिनी । 'माधारणं' समानं ('माधारणं तु सामान्यम्' इत्यमरः) 'परितोषम्' आह्लादम् 'अनुभवामि' । शकुन्तलाया विरहे उत्कण्ठा, स्वामि-सम्मेलनं मन्ताप इति युगवद्वयम् । (प्रियंवदेति । 'सा तपस्विनी' अनुकम्पार्हा ('तपस्वी तापसे, चानुकम्प्ये त्रिषु' इति मेदिनी) 'निर्वृता' पतिमयांगेन मुखिता 'भवतु' ।

126n.—1. अग्नि-शरणं—The sanctuary of three fires. (MS. IV. 58 ; 134n. 5.) "Fire is an important object of veneration with the Hindus, almost as much so as with the ancient Persians. Perhaps the chief worship recommended in the Vedas is that of Fire and the Sun"—M Cf. 'त्रेताग्नि-धूर्मानन्य-कीर्तः'—*Ra. XIII. 37*; *MS. II. 43, 231* ; *III. 81, 84, 85, 171, 212* ; *IV. 38* ; 41. *Indian Wisdom*--p. 197-198. **2** संस्कृतमाश्रित्य—The usual rule is 'स्त्रीषु मा प्राकृतं वदेत्,' but 'संस्कृतं संप्रयोक्तव्यं लिङ्गिनीपूतमासु च'—*SD*. 'उत्तमासु उत्कृष्ट-जानीयासु नारीषु संस्कृत कविना यथेच्छं संप्रयोक्तव्यम्'

—HS. 'कार्यत इन्नोत्तमादीना कार्यो भाषा-विपर्ययः'—*SD. Ch. VI* ; 'योषित्-मखी-बाल-प्रेष्या-कितवाऽप्सरमानया । वेदग्यार्थप्रदानव्यं सस्कृतञ्चान्तरान्तरा'—*Ibid*—(also *Com.*). Thus 'वसन्तसेना' in (*MK. IV.*) speaks in Sanskrit, so does 'मंजो' in (*PC. IV.*). Again सूत्रधार in *MK* speaks a few sentences in प्राकृत like an inferior character. In the quarrel between वीरक and चन्दनक (*in MK. VI.*), there is भाषा-व्यत्यय in the speech of चन्दनक । In *MM* 'मालती' (*Act. IV.*), 'बुद्धरक्षिता' and लवङ्गलतिका (*Act VII.*) speak in Sanskrit. 3. तेजो दधानां—आत्मनेपद is here **irregular** as the क्रियाफल **benefits** the earth and not the agent. *Cf. Ra. VI. 75* ; *PA&MD. 5.* अवहेहि=अव+इ (लोट् द्वि)=अव+एहि । पररूप एकादेश [by 'ओमाङोश्च'-6. 1. 95] bars the वृद्धि by 'एत्येधत्यूठ्मु'—(6. 1. 89) ; 'पुरस्तादपवादा अन्तरान् विधीन् बाधन्ते, नोत्तरान् इति न्यायेन (I) इय वृद्धिः 'एङि पररूपम्' (6. 1. 94). इत्यस्य बाधिका, न तु 'ओमाङोश्च' इत्यस्य—*BD*; (138n. 1.) 4. अग्नि-गर्भं शमीमिव—The Sami tree is a kind of thorny acacia (*Acacia Suma*) and is supposed to contain fire. Agni, at the request of the gods, took in himself the lustre of Śiva (*Ku. IX. 10-40*), but later on being unable to brook the sulphuric action of तेजस्, he first of all entered into water to allay the terrible heat. He, however, was reported to the gods by a **frog** who was much troubled by the intense heat generated by the presence of Agni. 'रसातल्लले देवा वसत्यग्निरिति प्रभो । मत्पापादिह संप्राप्तः पावकप्रभवादहम्' (१२४) । The fire, then fled inside the *Aśvattha* tree, and cursed the **frog** to be bereft of the sense of taste. His new abode also was reported to by an **elephant**, who was also similarly cursed to have his **tongue turned back**. ('प्रतीपा भवतां जिह्वा भवित्रीति भृगुद्वहः' १३६) । Next Agni entered into the *Śami* tree, but this time also his presence was made known to the gods by a **parrot**, as a consequence of which it **lost its power of speech** by the malison of Agni. ('शशाप शुक्रमग्निस्तु वाग्विहीनो भविष्यसि * * * ततः प्रभृति चाप्यग्निः शमी-गर्भेषु दृश्यते') । The gods discovered him in the *Śami* tree, which they thenceforth

rendered sacred and made his permanent abode.—*Mahā. अनु-
-शासनपर्व—Ch. 85. P. 1957. (B. Ed.).* For a different story
Vide शल्यपर्व—*Ch. 48, सारस्वतोपाख्यान—Śl. 12-18 ; also Ādi.
Ch. VI. (पौलमपर्वणि अग्निशापे षष्ठ. अध्यायः)* । M has a quite
different myth q.v. Also *Śak. II. 7 ; Ra. III. 9.* [“By this
it was indicated that Śak. would have a son equal to Agni in
glory”—Ś] 5. उत्कण्ठा &c.—उत्कण्ठा- Solicitude (*Com.*). Generally
साधारणम् means ‘common to two or more’. (103n. 6). Here it
means ‘mixed with’, ‘co-extensive with’. For this sense, Cf.
‘वीजस्य सहि संमुत्तः श्वास-साधारणाऽनिलः’—*Ku. II. 42. परितोषम्—
Śak. I. 2 ; Ra. IX. 92.* 6. तपस्विनी—Poor creature. “तपस्विनी
दीन-तापसी” इति वैजयन्ती । Ordinarily the word तपस्वी means
a hermit, who is necessarily a very poor man, depending upon
others in all respects. Hence secondarily it has the sense of
“one who is in need of help”, or ‘deserving pity’ (वराक)

Text —अनसूया—तेण हि एदास्मि चूद-माहा-वल्ग्वम्बदे णारिएर-समुग्गए
एतण्णिमित्तं एव्व कालान्तर-क्खमा णिक्खित्ता मए केसर-मालिआ । ता इमं
हत्थ-सण्णिहिदं करेहि । जाव अहंपि से गोरोअणा तिस्थ-मिन्तिअ दुब्बा-
किसलआइं ति मङ्गल-समालम्भणाइं विरएमि (तेन हि एतस्मिन्मन्त्रे शाखा-
वल्ग्वम्बदे^१ नारिकेर-समुद्गके^२ एतन्निमित्तमेव कालान्तर-क्षमा^३ निक्षिप्ता^४ मया
केशर-मालिका । तदिमां हस्त-सन्निहिता कुरु । यावत् अहमपि तस्यै गोरोचना^५,
तीर्थमृत्तिका, दूर्वा-किसलयाणि इति मङ्गल-समालम्भनानि^६ विचरचयामि ।)

Anasūya—And so, for this very purpose a festoon of Vakula
^३suitd to endure the lapse of time^३, was placed^१ by me, in this
mango-bough-suspended^१ cocoa-casket^२. So get it near (*my*)
hand, whilst, I too get ready for her auspicious^६ decorations^६
such as yellow^५ orpiment^५, sacred earth and sprouts of Dūrvā
grass.

प्रियंवदा—तह करीअदु (तथा प्रियताम्) । (अनसूया निष्क्रान्ता । प्रियंवदा
नाट्येन मुमनसो गृह्णाति) । Priyamvadā—So be it done.

(Exit Anasūyā, Priyamvadā gesticulates taking of the flowers).

(नेपथ्ये) गौतमि, आदिश्यन्तां शाङ्करवमिश्राः शकुन्तला-नयनाय ।

क्षुभ्नादि राकृतिगणः । तथा चोक्तं वामनेन—‘अविहित-लक्षणः णत्व-प्रतिषेधः क्षुभ्नादिषु द्रष्टव्यः’ इति) ‘ऋषयः शब्दाय्यन्ते’ आह्वयन्ते’ गौतम्या इति शेषः । प्रविश्येति । ‘समालम्भनं हस्ते’ यस्याः सा (‘गङ्वादेः परा सप्तमी वाच्या’ (८९८)—इति सप्तम्यन्तस्य परनिपातः । गङ्वादि राकृतिगणः । काशिका-कार-मते तु एतादृशाः सप्तम्यन्तस्य पर-निपाताः “वाऽऽहिताग्न्यादिषु”—२।२।३७) इति सूत्रेणैव सिद्धाः । आहिताग्न्यादे राकृतिगणत्वात्) ।

127.—1. नारिकेर—समुद्गके &c.—नारिकेर Coconut नारिकेल Cf. ‘बालस्य नारिकेलस्य जलं प्रायो विरेचनम्’—*Rājavallabha*. ‘नारिकेल-समाकाराः दृश्यन्ते हि सुहृज्जनाः’—*Hit*. समुद्गकः—A casket. “समुद्गः संपुटो ज्ञेयः”—*Halāyudha*. ‘खर्जूर-पुट-समुद्गकः’—*HC*. III. 18. समुद्गच्छति इति सम+उद्+गम्+उ by (‘अन्येष्वपि दृश्यते’—वाः—३।२।४८) । ‘स्वार्थे कन्’—*BhD*. In fact there is no general rule for स्वार्थे कन् । But this is inferred from—‘न मामि वचने’ (5. 4. 5). Read—“केन पुनः स्वार्थिकः कन् विहितः । एतदेवैव ज्ञापकं भवति स्वार्थे कनिति”—*KV*. ; T. 2077. In prosody, however, ‘समुद्ग’ means an artificial stanza the two halves of which exactly correspond in sound, though they differ in meaning. Cf. “स्यन्दना नो चतुरगाः सुरभा वाविपत्तयः । स्यन्दना नो च तुरगा सुरेभावा विपत्तयः”—*Ki*. XV. 16 ; *BK*. X. 19. कालान्तर-क्षमा—Cf. “तथा प्रहरसि—यथा जनोऽयं न कालान्तर-क्षमो भवति”—*Māla. Act. I* केशर-मालिका—An auspicious Vakula-garland as described in *Ra*.—‘तया सजा, मङ्गल-पुष्पमय्या’—*VI*. 84. 2. गोरोजना - *Kāli*. always writes ‘गोरोचना’, and never ‘मृग-रोचना’ (R). Vide *Vik*. IV. 33 ; *V*. 18 ; *Ku*. VII. 15 ; 7. It is prepared from the bile or urine of a cow or is found in her head, and is used as a medicine, a yellow dye or a perfume, ‘स्वनाम-व्यान-पीतवर्ण-द्रव्यम् । तन् तु गो-मस्तक-शङ्क-पित्तम्’—*kalpa*—“विशोप-येत् वस्निगतं मशुकं मूत्रं मपितं पवनं कफं वा । तदाऽग्र्यं पजायते च क्रमेण पित्ते-ष्विव रोचनागोः”—*Mādhava Kara*. So reject मृगरोचना । 3. समालम्भनानि सम+आ+लम्+न्यट् करणे । (‘नम्’ by ‘लभेश्च’ 7. 1. 64.—‘लभेश्च अदादौ प्रत्यये शब्दित् वर्जिते नृमागमो भवति’—*KV*.—*Decorations*—(Com.) 4. विरचयामि—(Prepare). The following list of auspicious articles

is presented at the time of departure—"दुधञ्च रोचनामाज्यममृत पायस तथा । शालग्राम पक्व-कृत्स्नास्तके शर्करा मधु ॥ मार्जारञ्च वृषेन्द्रञ्च मेघपर्वतमूपरम् । मेघाच्छत्रस्य च रवेरुदय चन्द्रमण्डलम् । कस्तुरी कज्जल तोय हरिद्रा तीर्थमृत्तिकां । मिद्वान्न सर्षप दूर्वा विप्रवारञ्च वालिकाम्' &c.—BrP.

5. शाङ्गैरवमिश्राः—(7n 1.) or, say ३या-नत्समाम,—Śārngarava as head (=प्रधान—Com)

6 हस्तिनापुर-गामिनः—हस्तिनापुर गामिन इति २या तत्पुरुष by the *Vārt* 'गम्यादीनामुसख्यानम्'—(2 1.24. 'गम्यादयश्च प्रयोगत ज्ञेया'—T). The city of 'हस्तिनापुरम्'—[according to *HV. & Purānas*]; ['हस्तिनापुरम्', 'हस्तिनीपुरम्'—*II*. 'हास्तिनपुरम्'—*Mahā*] was founded by *Hastī*, the 7th king from Dusyanta (दुष्यन्त > भरत > वितथ > मय्यु बृहद्दिपु > मुहोत्र > हस्ती *HV Pur-kalpa Ch. 20*; (*VaP Ch. 99*; 165 & *VP. IV Ch 18*) *Mahā 1 94*. makes 'हस्ती' the great-grandson-son of *Bhurata* (दुष्यन्त-भरत-भूम-यु-मुहोत्र-हस्ती) ।

Thus the mention of 'हस्तिनापुरम्' before the birth of the future generations of Dusyanta, gives rise to **anachronism**. Our poet perhaps has used this name as it was quite **well known** to the people of his time. This compound word involves knotty points of णत्वविधि ।

The उत्तरपद "गामिन्" contains a letter of कश्च, followed by 'र' in the पूर्वपद therefore 'न' of the last member must be changed into cerebral (ण) by 'कुमति च'—(8 4 13 ; 1056) For example—'वस्त्र-योगिणौ, चन्द्र-गोमिणौ. स्त्री-भोगिणौ, शुक्र-गोमयेण, सर्वाङ्गाणि, नगर-कारेण, वृक्ष-मुखेण' *Prabhā*. But when Pāṇini himself uses dental 'न' in 'प्रणोऽग्र-गामिनि'—3 3 2. the inference is this that 'गामिन्' at the final of a compound is an **exception** to the rule "कुमति च" ।

In that case 'गामिन्' may be considered as belonging to 'क्षुभ्नादि' class although it is not actually mentioned in that list 1 of क्षुभ्नादि is आकृतिगण (Com). Later Grammarians, Commentators, Lexicographers and Classicist writers all **approve** of this view.

'कथं प्रत्यक्वानि कथानि' । * * अग्र गामिनि ? क्षुभ्नादित्वात्,—*Prabhā P. 561* ' * * ' आत्मनेपदस्यान कर्तृ—गामिनि क्रियाफले'—*SK. 2564*.

* * * 'जितञ्च धातारात्मनेपदम् रयात् कर्तृ-गामिनि क्रियाफले'—*SK. 2158*

"कर्तृ—गामिन्येव फले आत्मनेपद प्राप्तम्"—*BM. 2688 T on 2738*. 'सर्वस्य

प्रियभूताश्च ते नराः स्वर्ग-गामिनः—*Karmalocana*. “विद्या-विचार-तत्त्वज्ञाः राज्ञः सन्मार्ग-गामिनः”—*Devī-purāṇa*. “मधुकरिके, विद्या-पार-गामिनाम्” &c.—*Māla*. V, where K observes “विद्यापार-पार-गामिनाम्” अधीत-वेद-वेदाङ्गानाम् । ‘वेदानां लेखकाश्चैव ते वै निरय-गामिनः’—PP.Ch. 4 Ibid II. 96. (16 times); ‘स्वर्ग-गामिनः’(31 times); “सस्त-शरीर-गामिनो”—BC. VIII. 7.; *Puruṣottama Deva*, author of त्रिकाण्डशेष, makes ‘सागरगामिनी’ a synonym for ‘नदी’ , which again has been used by our poet. Cf. “महीधर मार्गवशादुपेतं स्रोतोवहा सागर-गामिनीव”—*Ra*. VI. 52. Qtd. Kalpa, where, MN has “सागर-गामिनी सागरगन्त्री” । While deriving this very word, the redoubtable *Pāṇinian Scholar Tārānātha* in his famous ‘वाचस्पत्य’ and ‘शब्द-स्तोम-महानिधि,’ observes सागर-गामिनी=सागर+गम्+णिनि ; (अत्र न णत्वम्) । ‘सेनाप्र-गामिनः’—*Rām*. V. 48.7 ; ‘निरय-गामिनः’—17, 36 ; ‘शोध-गामिनः’—1. 11. 24. *Rājanirghaṇṭa* gives ‘सागर-गामिनी’ a synonym for ‘सूझमैल’ । *Goyicandra* in his मंक्षिप्तसार-व्याकरण justifies the dental ‘न’ by placing ‘गामिन्’ (in the उत्तरपद) in the युवादि list. [Cf. युवादेर्न—*Īart*. 1055]. Only VM, cites ‘वृष-गामिणै’ (8. 4 13) as an example of ‘कुमति च’ । Like many statements of VM which have been considered to be faulty by T & BD (*Vide T. on 5. 1. 66*), this is also ‘चिन्त्यः’ । Most ‘likely this is a scribal interpolation, for in ‘शिष्टप्रयोग’s never ‘ण’ is met with गामिन् । Besides अश्वघोष—a staunch follower of पाणिनि, and Grammarians of all other schools are against ‘ण’ . Curiously enough *Prof. G* retains the reading ‘शकुन्तला अनुरूप-भर्तृ-गामिनी’ (*Act. IV. P. 98*) with dental “न”, though in this connection he is bold enough to remark. “The reading ‘हस्तिनापुर-गामिनः’ found in almost all the printed texts is incorrect. 7. शब्दाय्यन्ते—शब्द करोति इति ‘शब्दायन्’ with ‘क्यङ्’ by ‘शब्द-वैर-कलहाऽभ्र-कण्व-मेघेभ्यः करणे” (3. 1. 17 ; 2613). ‘Next शब्दाय (नामघातु) +णिच् +लट् अन्ते कर्मणि—शब्दाय्यन्ते—Made to respond.

Text :—प्रियंववा (विलोक्य)—एसा सुज्जोवए एव्व सिहा-मण्डिजवा

पङ्क्तिद-नीवार-हस्तार्हि सोत्थि-वाअणिआहि ताबसीहि अहिणन्दीअमाणा चिट्ठइ सउन्दला । उपसप्पम्ह णं ।

(एषा सूर्योदये एव शिखा-मज्जिता^१ प्रनीष्ट-नीवार-हस्ताभिः^२ स्वस्ति-वाचनिकाभिः^३ तापसीभिः अभिनन्द्यमाना तिष्ठति शकुन्तला । उपमर्षाव-
एनाम्) । (इति उपमर्षतः) ।

Priyamvadā (*Looking*)—There stands Śakuntalā at the earliest sun-rise, bathed¹ to the crown of (*her*) head¹ and gratulated by the hermit-matrons, carrying² wild-rice in (*their*) hands² and uttering³ benisons³ upon her. Let's go up to her.

(*They move near*).

॥ (ततः प्रविशति यथोद्दिष्ट-व्यापारा आमनस्था शकुन्तला) ॥

तापसीना मन्यतमा—(शकुन्तला प्रति) जादे, भत्तुणो बहुमाण-सूअअं महादेई-
सहं 'होह' (जाते. भर्तुवद्भुमान-मुनरु^४ महादेवी-शब्दं लभस्व) ।

(*Enter Śakuntalā resting on a seat engaged as described*).

One of the Hermitesses (*To Śakuntalā*)—

My child, mayest thou obtain the title of "Great Queen", indicative⁴ of the high esteem of (*thy*) husband.⁴

द्वितीया—वच्छे, बीर-पसविणी होहि (वत्पे. बीर-प्रसविनी भव) ।

Second - Child, mayest thou give birth to a hero.

तृतीया—वच्छे, भत्तुणो बहुमदा होहि (वत्मे. भर्तु वद्भुमता भव) ।

॥ (आश्रितो नत्वा गौतमीवज निष्कान्ता) ॥

Third Child. mayest thou be (*thy*) husband's "thought-much-of." (*After bestowing blessing, exeunt all save Gautamī*).

V. L.—'शिखामज्जिता'—R. V. 'शिखामार्जिता'—M 'शिखामग्ना'—
S. 'कुनमज्जिता'—B. प्रनीष्ट' V. B. S HS. 'प्रतिष्ठित'—R. M—

प्रियंवदेति ।। 'शिखायाः' चूडाया 'मज्जः' (भावे घञ्) 'गज्जनं' स्नानम् इति यावत् । तादृश 'शिखामज्ज' अभ्यङ्ग-स्नानम् सञ्ज्ञानं अस्याः (इति तारकादिभ्य इतच्-५।२।३६) । 'प्रनीष्टाः' मङ्गलार्थं गृहाताः 'नीवारा. हस्ते' यासां ताभिः । 'स्वस्तिवाचन माङ्गल्य-कर्मरम्भ-कालीन-मन्त्रोच्चारण-पूर्वक-तण्डुल-विकिरणम्' (इति शब्दकल्पद्रुमे) तन् विधानं प्ररोजनम् आसाम् इति 'स्वस्ति-वाचनाः' ('पुण्याह-वाचनादिभ्यः लुग् वक्तव्यः'—वाः (५।१।११) इति छ-प्रत्ययस्य लोपः । ततः स्वार्थिक-कन्-प्रत्ययेन स्त्रियां 'स्वस्ति-वाचनिका' पदं सिद्धम्) तादृ-
शीभिः 'तापसीभिः अभिनन्द्यमाना' संस्तूयमाना 'तिष्ठति' । शकुन्तलामिति ।

‘बहुमान-सूचकं’ बहुवादर-व्यञ्जकं ‘महती देवी’ महिषी (‘देवी कृताभिषेकायाम्’ इत्यमरोक्तेः) इति ‘शब्दम्’ आख्याम् ‘लभस्व’ । द्वितीयेति । ‘वीर’ (स्फायितञ्चि-‘उः-१७८,—इति अयते. रक्, वि-भावश्च), प्रसूते या सा ‘वीर-प्रसविनी’ (इनि—३।२।१५७) । तृतीयेति । ‘बहुमता’ पूजिता । (‘भर्ता’ नाम पर नार्या भूषण भूषणादपि’ इति भर्तुः बहुमानात् पर नास्ति किमपि आकाङ्क्षितम् नारीणाम् इनि भावः । आशिष इति । [“वात्मन्यात् यत्र मान्येन कर्नाठस्याभिधीयते । इष्टावधारक वाक्यमाशी सा परिकीर्तिता] । गौतमी वर्जयित्वा’ इति ‘गौतमी-वर्जम्’ (‘द्वितीयायाञ्च’ (३।६।५३) इति णमल् । ‘तत्र हि परोप्ता-याम्’ इति प्रायिकम्’ इति पदमञ्जर्या हरदत्तमिश्राः) ।

128.—1. शिखा-मञ्जिता—Cf. ‘शिर स्नातजने’ - *Rām II. 7. 3* On the eve of the performance of ‘यात्रादि-मङ्गल-कर्म’ *bathing* is absolutely necessary. Cf. ‘अस्नानस्तु पुमास्रार्हा जप्यादि हवनादिपु’ — *Sn III* प्रतीष्ट &c — प्रति + इष् + वत कर्मणि = प्रतीष्ट Carried, ‘प्रति + इष्’ means “to carry”. Cf. ‘किं किं प्रतीष्य मन्त्रयमे’ *PN I*; ‘सत्कार सत्कारेण प्रतीष्टः’—*SV IV*; ‘प्रतीच्छे मा रत्नमालिका—*MA III*, (187n. 5; *Rām. IV. 10. 3*) नीवार &c.—(19n. 1) As to the carrying of नीवार (*MS VI 16*), by the matrons, R remarks ‘शून्य-हस्तानाम् आगमनम् अनुचितम् इति नीवारा इत्याद्युक्तिः’, but this is ‘चिन्त्य’, for the matrons carried particularly paddy as it is a *sine qua non* in the ceremony named स्वस्तिवाचन । In this ceremony paddies must be sprinkled with some Mantras in the beginning of that rite. “ * * * स्वस्ति नो बृहस्पति दधानु’ इति पठित्वा तण्डुलान् विनियेत् । प्रमाणं यथा ध्याम — सपूज्य गन्ध-पुष्पाद्यै ब्राह्मणान् स्वस्ति वाचयेत् । धर्म्य कर्मणि माङ्गले सप्रामाज्यभूतदर्शने’— *Kalp. P.* 1843. स्वस्ति इत्यस्य वाचनम् स्वस्ति-वाचनम् । स्वस्तिवाचनम् प्रयोजनम् आसाम् इति स्वस्ति-वाचना । The Tadhita-affix ‘छ’ is elided by the *Iārt* “पुण्याह-वाचनादिभ्यः लृग् वदन्त्य” — (Ccm) Next स्वस्तिवाचना + कन् स्वार्थे—(127n. 1) and the required form is obtained in the feminine by ‘प्रत्ययस्यान् कात् पूर्वस्याञ्च इद्, आप्यमुप’ (7. 3. 44). In *Vik.* the jester is precipitated by a ‘स्वस्तिवाचन’ consisting of ‘मोदक-शरावः’ (dish of sweetmeats). ‘एतत् उपपादितं स्वस्तिवाचनिकम्’— *Vik. III. 2.* आसनस्था

प्रविशति—(86n. 3). 3. **अन्यतमा**—(106n. 2). 4. **महादेवी**—देवी means a **coronated queen** (*Com.*), hence if the king confers the title of 'महा-देवी' on her who is not yet coronated, it would reflect his high esteem and regard. Cf. 'अपरिमित—गुणाकृष्ट-हृदयश्च अन्य-व्रतिता-कुलभेन * * महादेवी-शब्देन परं प्रीतः प्रमादम् अकरात् *Kād P* 653. Vide नाट्यशास्त्रम्, Ch. 34. Note that 'महादेवी' is a technical term for 'दुर्गा' - पूज्यते या मुरै र्मर्वै. महाश्चैव प्रमाणतः । धातुर्गतेति पूजाया महादेवी तत् स्मृता ॥" 5. **वीर-प्रसविनी**—अङ्-+रक्=वीर । त प्रयुने इति वीर+प्र+सू इति ताच्छील्ये (स्त्रियाम्)=वीरप्रसविनी ('नि-द-दि-विश्रीण-वमाऽव्यथा-भ्यम-परिभू-प्रसूभ्यञ्च'— 3. 2. 15). 'वीरप्रसवा भवेति'—*AK*. 111. 87. **वत्से**—Originally the calf of an animal. Thence a term of endearment. 6. **बहुमता**—The third matron wishes Śak. the love of her husband. (मतिः प्रद्वीच्छस्यो' इति भानाज धृत काप) । Vide (210n. 1). 7. **गौतमीवर्जम्**—(All except Gautami) 'णमुल्' is here **anomalous**, as 'गौतमीम् वर्जयित्वा' does not signify 'परोप्सा or त्वरा' (**haste**). ['अस्या हि परिभाषाया त्वरा विवक्षिता' 1], so 'णमुल्' by 'द्वितीयाया च'—(3. 4. 53) is not available. Some opine that the idea of **haste** is **not imperative** in the Sutra, as Pāṇini himself has 'णमुल्' in 'अनुदात्त णदमेकवर्जम्' (6. 1. 48), where the **idea of haste** is **absent**. Cf. 'आण्ड्राहृद्युधन्ते' एव नाम त्वरन्ते यत् आयुधान्यपि अनादृत्य यन्विचिन्वदामस आण्ड्रादिक तेनैव युज्यन्ते इत्यर्थः । "इह द्वितीया-स्थले त्वरायां नानुवर्तते इति केचित्, तेन 'एकवर्जम्' इति सिध्यति"—*Prabhā*. (*Com.*). *G* suggests an alternative 'यद्वा, गौतम्याः 'वर्जः वर्जनं यस्मिन् कर्मणि तत् यथा तस्य इति बहुव्रीहि' but such a **व्यधिकरण-बहुव्रीहि** is **not sanctioned** by Pāṇini. (125n. 2). Cf. 'अमन्त्र-वर्जम्'—*Ku*, VIII. 72 ; त्रयी-वर्जम् *UC*. II. 'ब्राह्मण-वर्जम्' *Gautama*. 8. **आशिषः**—The grammarians and the lexicographers are not unanimous as to whether the base is "आशिष्" or "आशिस्" । *AK* and *Medini* has 'आशिस्' which has been approved of by *Cappeler*, *St. Petersburg Dictionary*, *Benfey*, *MW*, and the great 'वाचस्पत्य' of Tārānātha and शब्दकल्पद्रुम । The commentator

Bhānuji derives आशिस्' thus—आ शास् क्विप्, but when 'शाम्' is preceded by 'आ', it **does not** become 'शिम्' by "शास् इदङ् हलो—(6 4 34) So BhD accounts for the 'इम्ब' by a *Vārt*. "आशासः क्वाबुपधाया इत्वं वाच्यम्, but it is very strange that BhD, क्षीरस्वामी and other टीकाकारs are silent about the fact that when "शा" becomes शि by the *Vārt* शाम् must also be changed into शिप् by शानि-यनि-घमीनाञ्च (8 3 60) Their silence proves that they approve of the 'सान्त' spelling of Ak, Pāṇini himself has used this word in "आसिपि च"—(3 1 150), "आशिषि नायः"—(2 3 55), "आशिषि लिङ् लोटो—(3 3 173), 'आशिषि हन्ः (3 2 49), 'क्षियाशी' प्रेषेण तिङाकाङ्क्षम्—(8 2 104) but from these whether the base is सान्त' or षान्त' is not quite clear. Later grammarians reject the *Vārt* 'आङ् घाम नायन। आशास्ते। कय क्विपि आशो ? 'क्षियाशी प्रेषेण्ति—सूत्रार-प्रयागात् Prabha "वन्मुनस्तु" आशिषि लिङ्-लोटो" 'क्षियाशी प्रेषेण इत्यादि—निश्चयान्मिदम् इति नेदपूर्ववार्तिकम्'—T (2984) The great श्रीरामार्कगोश is in favour of 'आशिम्', while *Durgadasa* prefers आशिष and expresses that this is also the view of *Durgasingha Śrīpatidatta* and even of Pāṇini. BD and his followers all have 'आशिष' *Vopadeva* after citing illustrations of मज्जप says एवम आशी । Thus it seems he is also in favour of आशिष । In fact the base of आशीः is hardly found in literature, and the declined forms are same whether the base is आशिम् or 'आशिष' । So both are allowed

Text —सख्यो (उपसर्ग)- सहि सुहमज्जनं दे होदु ।

(सखि, सुख-मज्जन ते भवतु) ।

Friends (*Approaching*)- Friend, may a bath in happiness be yours

शकुन्तलाम्— साअबं मे सहोणं । इदो णिसीणह ।

(स्वागतम् मे मखीम्भ्याम् । इतो निपीदतम्) ।

Śakuntalā -Welcome, my friends. This way sit down, उभे (मङ्गल-यात्रायादाय उपविश्य)—हला, मज्जा होहि । जाव मङ्गल-समालम्भणं विरएम [हला, सज्जा भव]। यावत् मङ्गल-समालम्भन् विरचयाव) ।

Both (*Taking up the propitiatory vase and sitting down*)—Dear friend, be ready (*now*). (*We*) will just perform the auspicious decorations.¹

शकुन्तला—इदमपि बहु मन्तव्यं । दुर्लभं दाणिं मे सही-मण्डनं भविष्यति (इदमपि बहु मन्तव्यम् । दुर्लभमिदानीं मे सखी-मण्डनं भविष्यति) ।

(इति वाण्यं विमृजति) ।

Sakuntalā—Even this (*is*) to be highly valued (*to day*). Hence-forward decorations by (*my*) friend, will be a rare occurrence for me. (*This said, she sheds tears*).

उभे—सहि उडअं ण ते मङ्गल-काले रोइदुं (सखि, उचितं न नेमङ्गल-काले रोदितुम्) । (इति अश्रुणि प्रमृज्य नाट्येन प्रमाथयन्) ।

Both -Friend, it ill becomes you to weep at an auspicious occasion. (*This said, wipe off her tears and by way of acting trim her*).

प्रियंवदा—आहरणोइदं रूढं अस्सम-सुलहेहि पसाहणेहि विप्पजारीअवि (आभरणोचितं रूपम् आश्रम-सुलभैः प्रमाथयन् विप्रकार्यते²) ।

Priyamvadā—Your ornament-worth³ beauty is marred³ [*Insulted*] by the easily-found trimmings of the hermitage.

(प्रविष्य उपायन-हस्तो) ऋषि-कुमारकी—इदमलङ्करणम् । अलङ्कृत्यताम्रभवती । (मया विज्ञेय विस्मिता) । (*Entering with ornaments in hand*) Two Hermit-boys Here is decoration. Let Her Ladyship be adorned. (*All looking at these are astonished*).

गौतमी—वच्छ नारद, कुदोएदं (वत्स नारद, कुत एतत्) ?

Gautamī My son Nārada, whence is this ?

प्रथमः—तात-काश्यप-प्रभावात् ।

First Through the (*miraculous*) power of Father Ksāyapa

गौतमी—किं माणसी सिद्धी (किं मानसी सिद्धिः⁴) ?

Gautamī—Is it a mental creation⁴ ?

V. L. -‘सुखमज्जनम्’ B. R. V. ‘सुखमार्जनम्’—M. ‘सुमज्जनम्’ -S. ‘इदमपि’ -R. V. M. ‘उचितमपि’ -R. V. ‘भविष्यति’—B. V.M. S. ‘भविष्यति इति’—R. ‘विप्रकार्यते’—R. V. M. ‘विप्रक्रियते’—S. ‘विकार्यते’ K. ‘विप्रलभ्यते’ & ‘विप्रतार्यते’—B. : K has ‘सृष्टिः’ for ‘सिद्धिः’ । ‘हारीत’ for ‘नारद’—B. P. HS.

शकुन्तलेति । 'निषिदतम्' उपविशतम् ['सदिर प्रतेः'—(८।३।६६)—इति षत्वम्] । उभे इति । 'मज्जजा' उद्युक्ता 'भव' (मज्जतेः कर्त्तरि अच् । स्त्रिया टाप् । 'मज्ज-धातुः आत्मनेपदी अपि' इति भट्टोजि) । प्रियंवदेति । 'इदं' प्रियसखीभ्यां प्रसाधनम् 'बहु मन्त्रव्यम्' आदरातिशयेन स्वीकर्त्तव्यम् । यतः 'मे' ('शेषे षष्ठी तु स्यादेव' इति दीक्षितोक्तेः शेषे षष्ठी) 'दुर्लभं' (गल्-३।३।१२६) भविष्यति' । (वाष्प-विमर्जनेन भविष्यद्वियोगः सूचितः) । उभे इति । 'उचित न रोदितुम्' (इत्यत्र अर्हाद्योपपदे रुदे तुम्) । प्रियंवदेति । 'आभरणोचितम्' अटङ्कारार्हं 'रूपम् आश्रमे' ततोवने 'मुग्धानि' जनायाम-लभ्यानि यानि 'प्रसाधनानि' व्रिष्टप-किमलयादीन अलङ्कृष्णानि तै 'विप्रकार्यते' विकृतं क्रियते, दूष्यते इत्यर्थः । ('निकारो विप्रकारः स्यात्' इत्यमरः) । तथापि मङ्गलार्थं मग्न्या क्रियते । प्रविश्येति । 'उपायनं' उपाहार-द्रव्य 'हस्ते' ययोः तौ ('उपायनम् उपग्राह्यम् उपहारस्तथोपदा' इत्यमरः) । ["गद्वदेः परा सप्तमी"—(वा ८१८) इति सप्तम्या. पग्नियान्] । गौतमीति । 'मानगी' मन कृता 'गिद्धि' प्राप्तिः अलङ्काराणाम् इत्यर्थः (तथा च तिथितत्त्व-धनं मतस्यपुराणं—'तपोभि प्राप्यतेऽभीष्टं नासाध्य हि तपस्यनः । दुर्गमत्वं तथा लोको वहने मति माघने') ।

129.—1. सुख-मज्जनं—The implication is—'May you hence-forward be plunged in the happiness, caused by the love of your husband. 2. स्वागतं—is used in greeting a person, who is put in the dative. Cf. 'स्वागतं देव्यै.—*Māla. I & Vik. II* ; 'स्वागतं भवत्यै'—*Vik. II*. 'तस्मै स्वागतं व्याजहार'—*PA&MD. 4* ; 'स्वागतमतिथये'—*PN. I* ; *KU. II. 18* ; (101n. 4; 225n. 5). *Rām. III. 5. 20* ; 23 28. 'चावकि, स्वागतं ते'—*PC. II*. 3 रोदितुम् रोदनम्, as तुम् is here भावे—(31n. 3). Weeping is prohibited at the time of departure. Cf. 'कयमपि गुरुशोकान् मा रुदन् मा ह्मलिक्यः'—*BK. I 26* 4. विप्रकार्यते - वि + प्र + कृ + णिच् (स्वार्थे) + लट् ते कर्मणि । "विप्र + कृ" means 'to insult'. Her beauty seems to have been insulted by the decoration of sprouts of grass etc. (Com.). 'तस्मिन् विप्रकृताः काले'—*Ku. II. I*. 'भर्तुं विप्रकृतापि'—*IV. 18. Infra*. 'किं सत्त्वानि विप्रकरोषि'—*Act VII. Infra. VI. 31*. For a different sense vide *Ku. VI. 95. 6*. मानसी सिद्धिः—Refers to 'कामावसायित्वं' by which one can obtain anything desired instantaneously. Cf. "अणिमा महिमा

चैव लघिमां प्राप्तिरेवच । प्राप्ताम्यञ्च तथेशित्व वशित्वञ्च तथापरम् ।
यत्र कामावामयित्व गुणानेतान् अर्थेश्वरान् । प्राप्नोति अष्टौ नर-व्याघ्र
परानवर्ण-सूचकान् ॥ '—*Mārkaṇḍeya Purāṇa* ' त्रैशिव्ये सर्वभूतानां दुःप्राप्य
समुदाहृतम् । तच्चापि भवति प्राप्य प्रथमं योगिना वयान्' &c *Vap*
योगिना तु तपसाखिलमिदं — *NC* १ ३, *Kt* VII 29, *Yoga-darsana*
III 45, (119n 5), '०पुजयामास कुमारं तान्वाहनम् । तपःप्रभाव-सिद्धिभि
ऽशेष-प्रतिपत्तिभिः *Rt* XI 12, 'also Com

Text द्वितीय—न खलु । श्रूयताम् । तत्रभवता वयमाज्ञानां शङ्कु-
न्तलाहेतोर्वनस्पतिभ्यः कुसुमान्याहरतेति । तत इदानीम्—

श्लो० केनचिदिन्दु-पाण्डु^१ तरुणा माङ्गल्यं माविष्कृतं^२
॥ ईदृक्चिद्वर्तिडितं निष्ठचूतं श्वर्णो-पराग-सुभगो^३ लाक्षा-रसः केनचित् ।
(मराजसक्तम्) अन्यैर्भ्यो वन-देवता-कर-तलैः, रापर्व-भागोत्थितैर्^४
दत्तान्याभरणानि न किमलयो-द्भेद-प्रतिद्वन्द्विभिः^५ ॥५॥

Secured Not indeed please listen By His Holiness we were
ordered For Sakuntala's sake get flowers from the forest-
trees Then (At once) by a certain tree (an auspicious moon-
white² silken¹ robe was presented⁴ unto us, while by another was
exuded⁵ lac juice fit⁶ for dyeing the feet with⁶, (and) from other
(trees these) ornaments were delivered by the palms of the
Dryads stretched⁷ out (so as to be visible) as firm as the wrist,⁷
emulating⁸ (their) burst out leaflets⁸ (5))

V. L 'मङ्गल्यम् S माङ्गल्यम् R V B M उपराग-सुभगो—
V B '० उपराग-सुभगा S ० उपभोग-सुलभा R M न'—BS 'तत्'
R V M S. किमलयोद्भेद-प्रतिद्वन्द्विभिः' R V M किमलय-च्छाया-
परिस्पर्शभिः BHS.

द्वितीय इति । शङ्कुन्तला एव हेतुः कारणतः मातः [निमित्तकारणहेतुषु
मर्यासा प्रायादर्शनम् इत्यत्र (५०८) हेतोः ५मी शेषे षाठी वा] कुसुमानि वन-
स्पतिभ्यः वृक्षेभ्यः ('वनस्पतिर्वृक्षमात्रे विना पुष्प फलद्रुमे इति विश्व) ।
श्लोममिति । 'न अस्मभ्यः (मम्प्रदाने ऽर्थः) 'केनचित् तरुणा वृक्षेण 'इन्दुवत्'
चन्द्र इव पाण्डु' मितं शुभ्रम् इति यावत् ('पाण्डुः कुन्ती-पतां सिते' इति हंम्)
अतएव मङ्गल-कर्मणि साधु इति 'मङ्गल्यम्' ('तत्र साधु'—(४।३।९८)—इति
यत्) । मङ्गल्यम् एव 'माङ्गल्यम्'—'प्रज्ञादिभ्यश्च'—(५।४।३८)—इति स्वार्थे
अण्) 'श्लोम' दुकूलम् ('अशुकञ्च उत्तरीयञ्च दुकूलं श्लोमं मन्त्रियाम्' इत्यमर-

माला) 'अविष्कृतम्' स्वदेहात् आविष्कृत्य दत्तम् इत्यर्थः । 'केनचित्' अरण्ये वृक्षेण 'चरणयो उपराग रञ्जनम्' इत्यर्थः । तत्र 'सुभगः' सुन्दर याग्य इत्यर्थः "(सुन्दरेऽधिकभागे च दुर्दिनेतर वासरे । तुरीयांशे श्रीमति च सुभगः"— इति शब्दार्णवः) 'लाक्षारस' अरुक्तरुद्रव 'निःशून्य' उद्गीर्ण दत्त इत्यर्थः । (वाचपार्थस्य गुणीभूतत्वात् नाश्लोला-शोषावर्तिः । ण्डितु निरमने क्त (३।२।१०२), 'उदिता वा-(७।२।५६)-इति सूत्रेण उकाराऽनुबन्ध-धाता परस्यो वैकृतिक इडागमः, 'यस्य विभाषा-(७।२।१५)-इति सूत्रेण वारितः । ततः 'च्छ-वा ग्-ऊर् अनुनामिके'-(५।४।१९)-इति वकारस्य ऊडि चादेशे सति 'निःशून्य इति क्ताम् ।) 'अनेभ्य रक्षेभ्य (इति आदाने ५मी । यद्वा 'अभ्यान् अभिभ्य' इति चरणे कर्माण ५मी) । 'प्राग्वर्त-भागात्स्थिते' मणिवत् यावत् निर्गते (अनेन वनदेवताना मदस्पृश्व सूचितम्), अतएव 'किञ्चनाना नव-पञ्चनानाम्' 'उद्भेदा विकाशा उद्भूयमान-पल्लवा इत्यर्थः (भावान्तरे द्रव्यान्तरम् इति न्यायान् । लक्षणया रक्त-तन्त्र-कोमलत्वादि व्यङ्ग्यम्) तेषां प्रतिद्वन्दिभिः प्रतिगताभिः मदशै इत्यर्थः 'वनदेवताना कर्तुं' हस्ते कर्तुमि आभरणानि रत्नाङ्कुरादीनि शकुन्त शय्य 'दत्तानि (अत्र वनदेवता-कर्तृ-दत्ताभरणेन तस्या आजन्माऽवैश्वर्य-सौभाग्ये, आभरणानाम् अनर्थत्वादि च व्यज्यते । प्रथमचरणे चतुर्थ च उपमालङ्कारः । श्रुति-वृत्त्यनुप्रासो । अर्थश्रुतिर्हेतुश्च । अनेन निश्चितनाम भक्षणम् । 'पूर्वागद्वयं कथन निश्चिति गतिकार्येण इति दर्शय लक्षणात् । शादूलविक्रीडित वृत्तम् । "अन्ये ते" इति पठित्वा कर्तुं-प्रक्रम-भङ्ग समाधेयः) ॥५॥

- 130a—1. शकुन्तला-हेतोः.—Cf. 'विश्व लोकेहेता'—*Suk* V. 7 वनस्पतिभ्यः—वनस्पति means a "Cryptogamia", i.e. a tree which bears fruits without flowers, but here it has the sense of trees in general, specially the umbrageous ones (Com) Cf. 'अपुष्पाः फलवन्तो ये ते वनस्पतयः स्मृता'—*MS* I 47 'वानस्पत्य फले पुष्पात्, तैरपुष्पात् वन्स्पतिः'—*IK* The form expected was वनपतिः (वनस्पति) but as a sign it मुद् comes in by 'परस्कर-प्रभृतीनि च सत्तायाम्'—(6 1 157)—'सत्तायाम् इति किम्? वनपतिः अयं व्याधः' ।
2. क्षौमम्—शुभाया विकार क्षौमम्—Fine silk According to शब्दरत्नावली, क्षौम (-शगज—अनमीपट्ट,) means (common flax). Cf. 'क्षौम शण्डेऽपि स्यात् अनमीजे नपुमकम्', but according to others, it means

'wove silk'. Vide Ra. X. 8 ; Rām. II 7. 7. 3 इन्दुपाण्डु—पाण्डु generally means 'yellowish white'. (90n 2). 'पाण्डुस्तु पीत-भागाधः केतकी-धूलि-सन्निभः'—*Śabdāṇava*. Here it means 'white' (Com).

4. माङ्गल्यम्—मङ्गलमेव इति मङ्गल । र्वाथे अण् (5. 4. 38) -माङ्गलम् । Next माङ्गले साधु इति माङ्गल । यन् (4. 4 98) माङ्गल्यम्—Auspicious, (also Com.). 5. निष्ठयूतः (Com.)—(65n. 5) ; MN on MD. 26.

6. लाक्षा-रसः—“A red dye prepared from an insect, analogous to the cochineal insect. This minute red insect is found in great numbers in the Palāsa, Indian fig tree and some other trees.”

--M. “Largely used by women in ancient times as an article of decoration, especially for the sole of the feet,”—*Apte*. Cf. 'लक्ष्मि रसं चरण-कमल-न्यास-योग्यम्' -*PA&MD. II. 12*. 'तनूनि लाक्षा-रञ्जितानि'-- *RS VI 13, K. I. 23*. अन्येभ्यः—For rhetorical fault vide Com. 7. आपवं &c. पवं joint 'ग्रन्थिर्ना पवं-परूपी'—*AK*. पवंण भाग पर्वभाग Wrist - K आ पवं-भागेभ्य - आपवंभागम् । ('आङ्-मर्यादाऽभिर्विध्यो'—(2. 1. 13) इति जव्ययीभाव) -A. far as to the wrist. आपवंभागम् उन्विता इति 'आपवंभागान्विता' । 'महपुपा'—(२।१।४) इतिसमासः, तै. । 8. किसलय &c—(द्वन्द्व Couple—74n. 7), here it means 'strife'. 'द्वन्द्वं रहस्ये कलहे तथा मिथुन-युग्मयो' । प्रतिगत द्वन्द्व प्रतिद्वन्द्वम् I mulation. मत्वर्ये इति - प्रतिद्वन्द्वी—A rival (Com.).

Remark --In a similar way महाश्वेता got fruits for चन्द्रापीड—Cl. चोत्थाय सा कन्यका भिक्षा-वपालमादाय तेषामायतन-नरूणा न लेपु विचचार । अचिरेण च तस्या स्वयं पतितैः फलैरूपूर्यत भिक्षा-भाज-नम् । * * * आसीच्च तस्य चेतमि—नास्ति खल्वसाध्यं नाम तपसाम् । किमतः परम् आश्चर्यम्, यदत्र व्यपगत-चेतनापि सचेतना इवास्ये भगवन्त्ये समतिसृजन्तः फलानि आत्मानुग्रहम् उपपादयन्ति वनस्पतयः” - *Kāṇḍ P. 519* ; also read 'मर्व-काम-फलास्तत्र केचिद वृक्षा जनाधिप । वस्त्राणि च प्रसूयन्ते फलेष्वाभरणानि च'—*Mahā. Viṣṇu. VII. 4-5* ; “—सूक्ष्माणि वासांसि फलन्ति वृक्षाः ॥ हाराभूषणीनूतम-कुण्डलानि केयूर-वर्षाण्यथ नूपुराणि । एव विधान्याभरणानि यत्र स्वर्गानुरूपाणि फलन्ति वृक्षाः”—*SN. X. 22-23*.

Text :—प्रियंवदा (शकुन्तला विलोक्य) हला, इमा ए अम्भुबन्ती ए सुइआ

दे भर्तुणो गेहे अगुहोदव्या राजलक्ष्मि (हला, अनया अभ्युपपत्त्या^१ सूचिता ते भर्तुर्गेहे अनुभवितव्या^२ राजलक्ष्मीः) । (शकुन्तला ब्रीडां रूपयति) । Priyamvadā (*Looking at Śakuntalā*)—By this favour^१ is fore-shadowed the royal fortune that is to be enjoyed^२ at your husband's place. (*Śakuntalā looks bashful*)

प्रथमः—गौतम, एह्येहि अभिषेकोत्तीर्णाय काश्यपाय वनस्पति-सेवां निवेदयावः ।

First—Come, come Gautama, we will impart the services of the trees to Father Kāśyapa, who (*must*) have finished his ablution.

द्वितीयः—नया (निष्कान्तौ) । See and—All right. (*Excunt ambo*).

सख्यौ—अए, अगुब्रुत-भूसणो अं जणो । चित्र-कम्म-परिअएण अङ्गेसु दे आहरण-विणिओअं करेह् (अये, अनुपभुक्त-भूषणो^१ जणः । चित्र-कम्म-परिचयेन^२ अङ्गेसु ते आभरण-विनियोगम् कुर्व) ।

Friends—Alas ! we are ^३unused to decorations^३. (*However*) we will arrange^५ the ornaments on your limbs, by (*our*) acquaintance^४ with the art of painting^४.

शकुन्तला—जाणे वो णेउणं (जाने वा नैपुणम्) । (उभे नाटयेंतालङ्कृतम्) । Śakuntalā—(I) know your skill (*Both act decorating her*).

V. L.—‘राजलक्ष्मी’—B V M S ‘राजलक्ष्मीरिति’—R. ‘अभिषेको-त्तीर्णाय’—R B V. M ‘अभिषेकावतीर्णाय’—S ‘अनुपभुक्त’—K. M. V. Mackenzie Mss ‘अनुपभुक्त’—R S ‘अनुपभुक्त’—B. ‘अलङ्कृतम्’—R. V. M. ‘अलङ्कृतम्’—S. ‘अलङ्कारान् विनियुञ्जते’—B.

प्रियंवदेति । ‘अभ्युपपत्त्या’ वनस्पतीनाम् अनुग्रहेण (अभ्युपपत्ति रत्नग्रहः इत्यमरः) ‘अनुभवितव्या’ उपभोग्या ‘राजलक्ष्मी’ ‘राजश्री. (‘शाभा-मम्पत्ति-पद्मा’ लक्ष्मी. श्रीश्च दृश्यते’ इति शाश्वतः) ‘सूचिता’ अनुमापिता, जापिता इति यावत् । (‘प्राविश्य’ इत्यारभ्य एतदन्तेन उदाहरणमङ्गमुपक्षिप्तम् । ‘यत् साति-शय वाक्प तदुदाहरणं स्मृतम्’ इति तल्लक्षणात्) । प्रथम इति । ‘अभिषेकान् स्नानान् उत्तीर्णं च्छन्दनं तस्मै, न बोधयितुम् इत्यर्थः’ (‘कर्मणि ४र्थी-२।३।१४’) ‘वनस्पतीनां सेवा’ द्रुकूटादि-दानरूपा ताम् । सम्प्रापयति । ‘अये’ इति सम्प्रभमे (‘अपेकोत्रे विप्रादे च सम्प्रभमे सम्प्रगोत्रि च’ इति विश्वः) ‘अयं जनः’ अस्मादयं जनः किंविधः ? ‘अनुपभुक्त’ न परिहितं ‘भूषण’ येन तया विव । कतमन् अलङ्करणं कनकमिश्रञ्जे परिधीयते तन्न वयं जानीमः अतः सम्प्रभमः । किन्तु ‘चित्रकर्मणां

परिचयेन' ज्ञानेन, अस्माभिः बहूनि आलेख्यानि अवलोकितानि, तत्र स्त्रीणाम् अङ्गेषु आभरणानि चित्रितानि दृष्टानि, तदनुसारेण इत्यर्थः (इति विद्यासागर-चरणाः) । चित्रे यथाभरण-प्रयोगः दृश्यते तत्रैव प्रकारेण । यद्वा, 'चित्र-कर्मणः आलेख्याऽङ्कनस्य 'परिचयेन' अभ्यासेन (इति गिजुपालवध-टीकाया मल्लिनाथाः १।७५) 'आभरणानां विनियोगं' धिन्याम सग्रापनामिति यावत् ।

131n. —1. अभ्युपपत्त्या—(By this favour)—Act III. p. 270. The unexpected presentation of the ornaments is considered by Priyamvadā as a condescension, but the ascetics call it a service (सेवा), rendered by the Dryads only to please the sage, as they were fully aware of his great power to command trees. 2 व्रीडां—व्रीडा । अभावे व्रीडा—Bashfulness. 'व्रीडः' is also correct. ['व्रीडः अपि'. with 'अभावे')—*BhD.* 'व्रीडोऽल्कात्रे त्रपा लज्जा'—*Ravasa.* 3 अभिषेकोत्तीर्णाय—The sage was performing his ablution when the pupils were going to collect flowers according to his orders and hence they now suppose that he must have finished his bath by that time. (Cf. ततः प्रविशति 'स्नानोत्तीर्णः' काश्यपः—*infra.*) 4 चित्र-कर्म-परिचयेन—परिचय—*Acquaintance*, 'knowledge'. 'संस्तवः स्यात् परिचयः'—*AK*, We shall decorate your body from our knowledge acquired from the observation of pictures (चित्रकर्म) painted by others; or 'चित्रकर्म' means 'portrait,' then 'परिचय' will mean 'practice'. For this sense Cf. 'हेतुः परिचय-स्थैर्ये'—*ŚPB.* II. 75, where *MA* remarks 'परिचय-स्थैर्यं अभ्यासदाढ्ये' ; Also *Ra.* IX. 49 : 'वर्ण—परिचय करोति'—(152n. 4). Hence, our practised ability in the art of painting will be our guide.

Text : — १. । (ततः प्रविशति स्नानोत्तीर्णः काश्यपः) ।

काश्यपः—(यास्यत्यद्य शकुन्तलेति हृदयं संस्पृष्टं मुक्तमया ।
यार्दूलविक्रीडितं कण्ठः स्तम्भिन-शङ्ख-वृत्ति-कण्ठ-शिवन्त-जडं दर्शनम् ।
(समजगन्तनग) वैकुण्ठं मम तावदीदृशमहो स्नेहादरणीयकसः ।
पीडयन्ते गृहिणः कथं नु तनया-विश्लेष-दुर्लभैः) ॥६॥
। (इति परिक्रामति) ।

(Enter Kāśyapa risen from his bath).

Kāśyapa—Because Śakuntalā will depart to-day, (my) heart is deeply¹ touched¹ with melancholy², (my) voice is choked³ by suppressing the flow of tears³ and (all my) senses⁵ are⁴ paralysed by anxious thought.⁴ So great indeed through affection is the affliction⁶ (*Helplessness*—*Rohi Datta*) even of me, a recluse⁷ in the forest⁷. How (*bitterly*) alas! are the house-holders stung⁸,⁹ by the pangs of first separation from (*their*) daughters⁹. (6)

(*This said, walks round*).

V. L.—‘कण्ठ स्तम्भित-बाष्प-वृत्ति-कलुष’ -R V, M. HS. ‘अन्त-बाष्पभरोपरोधि गदितम्’ B. S. ‘ईदृशमहो’ V. S. ‘ईदृशमिदम्’ -R. ‘ईदृशमपि’—B. M. ‘कथ नु’—V. M S ‘कथ न’—R. B. HS.

यास्यतीति । ‘अद्य’ अस्मिन् अहनि ‘शकुन्तला’ ममेयम् इत्यभिमानेन पालिता कन्यापतिगृह ‘याम्यति इति’ हेतोः (न तु याता, नापि याति, अपि तु याम्यति इति भविष्यत्-कालीन-तद्गमन मनसि कृतमात्र एव इति भावः) ‘मम हृदयम् उत्कण्ठया’ (उत्कण्ठा-लक्षणं तूक्तं प्राक्) दुःखेन इत्यर्थः । ‘सम्पृष्ट’ गम्यक् भिन्नम् अभिभूतम् इति यावत् (समानाशयं द्योत्यते) । ‘कण्ठ’ स्वरः (‘स्वरेऽपि कण्ठ आग्यात’ इति हारावली) ‘स्तम्भिता’ अवरुद्धा या ‘बाष्पस्य’ नेत्र-जलस्य ‘वृत्ति’ प्रवृत्ति आरम्भ इति यावत् तथा ‘कलुष’ विकृत स्वर-भङ्गवान् कण्ठ इत्यर्थः । (स्तम्भित-नेत्रे कारणं पुरुषगतं धैर्यम् । प्रवृत्तस्य स्तम्भयितुम् अशक्यत्वात् वृत्ति-प्रदोषादानम् । एतेन स्फुटं वाचोऽप्रवृत्तिर्ध्वनिता) । ‘दर्शनं तन्निद्रियजं ज्ञानम्’ (‘दृष्टिः ज्ञानेऽक्षिणं दर्शने’ इति कापः) ‘चिन्तया’ शकुन्तला-गमन-कथायां जट’ स्वस्व-विषय-ग्रहणे प्रसमर्थम् । तेनाह नयनाभ्यामीक्षित, कर्णाभ्यां श्रोतं च न समर्थं इत्याशयः (तथा च शङ्कर-पादोद्धृतं भारत-वाक्यं निद्रा-नाशश्च चिन्ता च भ्रान्तिश्चातमुरु-चेतनम्) । ‘अण्यम् ओक’ आश्रयः यस्य (‘ओकं सदाऽऽश्रयश्चोका’ इत्यमरः) तादृशस्य समन्वादि-अन्यस्य वनवासिनः ‘मम’ (अनेन वैमल्य-प्राप्त्यापि अमगभावनीया इति व्यज्यते) । ‘तावत्’ इत्य-वधारणे, नैष्ठिक-व्रतनाराण इति भावः ‘स्नेहात्’ परिग्रहणादि कर्म-सह-वागजातः । समन्वात्, न तु अपत्य-स्नेहात् । अतएव प्रथम-चरणे शकुन्तला यास्यति इत्युक्तं, न तु कन्यका इति भावः । ‘ईदृशम्’ एवविधं गुरुतरं ‘वैकल्यं’ वियोग-वैधूर्यं तावत् ज्ञानम् इति शेषः । ‘अहो’ इति करुणार्थ-सूचकम् (‘अहो धिगर्थे शोके च करुणार्थ-विषादयोः’ इति मेदिनी) ‘गृहिणः’ (‘गृहा’ दारा सन्ति एषाम् इति नित्ययोगे मत्वर्थीयः इति—‘५।२।२०५’) कृत-दार-परिग्रहा समागिणः तदुद्बुद्धाभिज्ञा

इति भावः । न तु ब्रह्मचारिणः । 'नवैः' प्रथमोत्पन्नैः (द्वितीय-वारादौ पूर्वानुभूत-त्वात् न तादृशं दुःखम् इत्याशयः) 'तनयाभिः' आत्मजाभिः न तु कृतक-कन्याभिः, यो 'विश्लेषः' विच्छेदः, तस्मात् यत् 'दुःखं' तैः । 'कथं' केन प्रकारेण 'नु' इति प्रश्ने ('नु' पृच्छायां विकल्पे च' इत्यमरः) 'पीडयन्ते' व्याकुलीक्रियन्ते । अनपत्यस्य आरण्यकस्य मे कृतक-तनया-विश्लेषेण एवं दुःखं यदि, मन्ये तेषां ममत्त्ववतां गृहस्थानां स्वाङ्ग-भूतानां कन्याकानां वियोग-वैधूर्यं नितरा दुर्वहम् । ('वैकल्यं प्रति उत्कण्ठा-स्पर्शरूपे एकस्मिन् कारणे सत्यपि कण्ठ-कालुष्यादि-कारणान्तर-द्रव्योपन्यासात् समुच्चयोऽलङ्कारः । परार्धे प्राकरणिनात् मुनि-वृत्तान्तात् अप्रकार-णिनो गृहस्थ-वृत्तान्तोऽर्थादापतनीत्यर्थोपतिरलङ्कारः । गृहिण इति व्यतिरेकः । छेक-वृत्त्यनुप्रासौ । इति-शब्दोपादानात् हेतुर्गपि । "दृष्टिर्जडा चिन्तया" इति पठित्वा उद्देश्य-प्रतिनिर्द्देश्य-प्रक्रम-भङ्गः समाधेयः । शार्दूलविक्रीडितं वृत्तम् ॥६॥

132n.—1. प्रविशति काश्यपः—This is the first time Kaśyapa appears before the audience; though a strict performer of austerities his first speech clearly gives vent to the softer feelings of his heart. He is a brilliant contrast to the irascible and inexorably severe दुर्धर्माः, in whose eyes the slightest offence deserve of the most fearful punishment. 2. यास्यति—For the force of the लृट् see (Com.). 3. संस्पृष्टम्—Deeply touched. "सम्" is intensive"—R. (Com.). 4. कण्ठः &c. —"कण्ठ शब्दे गलेऽन्तिके" —Bhoja. Also (Com.). स्तम्भित (with णिच्) = Suppressed. वृत्ति—Appearance, flow. कलुषः—['लृप् हिंसायाम्,' 'इगुपध--(३१११३५' इति कः । 'कस्य' जलस्य 'लृषः' घानक । 'कलुषं' त्वाविले पापे' इति विश्वः]—BhD. - Muddy. Cf. 'गङ्गाशंखः पवन-कलुषा' - Vik. I. 8); here "Husky." ('गद्गदः—A.) वाष्प-प्रकाश-कलुषाम्' -Śak. I. 19.; Ra. I. 64. विषाद-संक्रोध-कषाय-गद्गदः"—BC. VIII. 31. 'वाष्प-गद्गदया गिरा'—Rām. II. 93, 28; IV. 18, 49; I. 25, 2. For a similar idea Cf. 'निरुद्ध-वाष्पोदय-सन्न-कण्ठम् उवाच कृच्छ्रादिति राजपुत्री'—Ki. III. 38. 'वाष्प-स्तम्भित-कण्ठ-वादन-कृतैव वनं गताः'—PN. II. 17; Rat. IV. 13. Kaśyapa with great patience suppressed the coming tears and hence his voice was hoarse. ("धनेन स्तम्भते सर्वः, स्तम्भनात्यन्यश्च विद्यया । धन-विद्या-समृद्धोऽपि न स्तम्भोति स सज्जनः" ॥—KR. 82. 5. चिन्ता-जडं &c.—'दर्शनम्'—Refers to all

the senses—(R)—जात्यैकवचनम् । चिन्ता—Continuous thinking of the same thing. जड—Having no perception of external objects. Cf. “चिता चिन्ता द्वयोर्मध्ये चिन्ता नाम गरीयसी । चिता दहति निर्जीवं, चिन्ता तु सजीवं दहेत्” ॥ (Com.). अरण्यौ-कसः—Cf. ‘स्वर्गौ कसाम्’—*Ku. IX.7.* “वनाकसः”—*SN. X. 7.* (145n. 1: 229n. 1). ओकस् उच्यति (दिवादिः) समर्वति अत्र इति उच् + असुन् (‘सर्वधातुभ्योऽसुन्’, उ—६२८). By ‘न्यङ्क्व आदीनाञ्च’—(7.3.53.), ‘च’ becomes ‘क’ । ओकस् is also ‘अदन्त’, ‘ओकः उचः के’—(४।४।६४)—इति निपातनात् अदन्तोऽपि—*BhD.* “ओका आश्रयमात्रे च मन्दिरे च नपुंसकम्”—*Medinī.* (Cf. Greek. ‘Oikos’—a house). Kāśyapa thought that he was above all emotions, but now he is surprised at his wrong belief ; hence ‘अहो’ is ‘करुणार्थ’ (*mixed with विस्मय*) । If he, a veritable recluse of the forest, be subject to such a worldly feeling, at the parting of one whom he had **only nurtured** from her childhood. (Mark that Kāśyapa uses the word ‘शकुन्तला’, and not ‘कन्यका’. in the first line), how greatly the worldlings must be afflicted on such an occasion [नवः—First time, and not on every occasion], when they are separated (विश्लेष—*Ra. XIII. 23*) from their self-begotten daughters (तनया). Note the difference between ‘वैक्लव्य’ (= Mental agitation—112n. 4: *Rām. VI. 46. 37.*) and ‘पीडयन्ते’ । ‘अपि’ (B & M) for ‘अहो’ is not good. As it is placed before and not after ओकसः, there is unnecessary ‘अक्रमतादोष’ ।

Remark :—This is one of the four best stanzas of this drama. The sentiments here have been so exquisitely and naturally delineated that the verse at once appeals to all and sundry. ‘कालिदासस्य सर्वस्वमभिज्ञानशकुन्तलम् । शकुन्तले चतुर्थाङ्कः स्तत्र श्लोकचतुष्टयम्’ । “The fourth act of the *Shakuntala* is a model of tender sorrow and the loving kindness with which even the trees take farewell of their beloved one, contrasts with the immediate harsh reception which awaits her at the royal court, Kālidāsa here, as in the Fourth Act of *विक्रमोर्वशीयम्* and in the garden scenes of the *मालविकाग्निमित्रम्* displays admirably his love for nature and

his power of description of all the stock elements of Indian scenery, the mango, the Bimba fruit, the Aśoka, the lotus and his delicate appreciation of the animal world of India"—*Keith*.

Text :—सख्यौ—हला सउन्दले, अत्रसिद्धमण्डणासि । परिवेहि संपदं
खौम-जुअलं (हला शकुन्तले, अवसित-मण्डनासि^१ । परिधत्स्व साम्प्रतं-
क्षौम-युगलम्) । (शकुन्तला उत्थाय परिधत्ते) ।

Friends—Dear Śakuntalā, you have your decorations^१ completed.^१ Now don this pair of linen mantles.

(Śakuntalā rises and puts them on).

गौतमी—जादे, एसो दे आनन्द-परिवाहिणा चक्षुणा परिस्सज्जन्तो विअ
गुरू उबट्ठिदो । आआरं दाव पडिबज्जस्स) जाने, एष ने आनन्द-परिवाहिना^१
चक्षुषा परिस्सज्जमान^१ इव गुरू उपस्सियन । आचारं^२ तावन् प्रतिपद्यस्व) ।
Gautamī My child, here comes your father, embracing^३ (you), as
it were, with a joy-flowing^२ eye Just perform the customary^४
(salutation).

। (शकुन्तला मन्त्रीं बन्दना करोति) ।

(Śakuntalā bashfully salutes Kāśyapa)

काश्यपः—वत्से,—“ययातेरिव शर्मिष्ठा भर्तुर्बहुमता भव ।

श्लोक सुतं त्वमपि सम्राजं सेव पूरुषवाप्नुहि” ॥७॥

Kāśyapa—Child, mayest thou be highly honoured by (thy) husband, as was Śarmiṣṭhā by Yayāti. As she got Pūru, mayest thou too obtain an imperial son. (7)

गौतमी—भअवं, वरो क्व, एसो । ण आसिसा ।

(भगवन् ! वरः^१ खल्वेष न आशीः^२) ।

Gautamī—Almighty Sir, a boon^२ indeed this is,—not a (mere) benison.^१

काश्यपः—वत्से, इत स्सद्यो हुतानग्नीन् प्रवक्षिणी-कुरुष्व ।

। (सर्वे परिक्रामन्त) ।

Kāśyapa—My child, do thou circumambulate these newly fed fires (thrice), keeping thy right side towards them.

(This said, all turn round).

V. L.—‘०परिवाहिणा’—R. V. M.—o‘स्यन्दिना’—S. o‘बाष्प-परि-
वाहिणा’—B. ‘शकुन्तला—(सत्रीडम्) तात ! बन्दे’—R. V. M. S. शकुन्तला
सत्रीडं वन्दना करोति’—B.H.S. ‘भर्तुः’—R. V. M. S. ‘पत्युः’—B. D.
‘सद्योहुतान् अग्नीन्’—B. V. Taylor Mss. ‘सद्योहुताग्नीन्’—R. M.

गौतमीति ‘आनन्दं’ स्वकन्यायाः स्वामि-संयोग-प्राप्ति-संभावना-जनितं मुखं
साधु ‘परिवाहयति’ परितः प्रेरयति इति ‘आनन्द-परिवाहि’ तादृशेन आनन्दजा-
-भ-विमुञ्चता ‘चक्षुषा परिष्वजमानः’ आलिङ्गन्निव (इत्युत्प्रेक्षा) ‘गुरुः’
पिता कण्वः । ‘आचार’ वन्दनादिक ‘प्रतिपद्यस्व’ अनुतिष्ठ । यथातेरिति ।
हे ‘वत्से शकुन्तले’, त्वं ‘शर्मिष्ठा’ दानव-राजस्य वृषपर्वणः कन्या, ‘ययाति’ नाहुपः
(इति जटाधरः) तस्य, ‘इव भर्तुः’ (२।३।६७) स्वामिनं दुष्यन्तस्य ‘बहुमता’
अत्यादृता ‘भव’ (इति आशिषि लोट् । यथा ब्रह्मीषु पत्नीषु विद्यमानासु सतीषु
दानव-नन्दिनी शर्मिष्ठा भर्तुः पार्थिवस्य ययाते. गौरव-भागिणी महाराज्ञी-पद लब्ध-
वती, तथा त्वमपि भन्तु पार्थिवस्य दुष्यन्तस्य आदरणीया भव) । ‘त्वमपि सा’
शर्मिष्ठा ‘पूरु’ स्वनाम-धन्य चन्द्रवश-प्रदीपम् ‘इव मन्त्राज’ मार्वाभौम ‘सुत’ पुत्रम्
‘आप्नुहि’ लभस्व । शर्मिष्ठायाः तनयः पुरुर्यथा सापत्न-भ्रातृषु बहुषु सत्स्वपि
साम्राज्यं लेभे, तद्वत् त्वं पुत्रोऽपि चर्कवर्ती भूयात् (अत्र शर्मिष्ठा बहुमता ‘अभूत्’,
त्वं तु ‘भव’ इति, अपि च सा पूरुम् ‘अवाप्तवती’, त्वं तु ‘अवाप्नुहि’ इति काल-भेदात्
विधि-भेदाच्च भग्न-प्रक्रम-बोष-द्वयम्, “चिरं जीवतु ते मूनु मणिण्डेयमुनिर्यथा” इति
साहित्य-दर्पणोदाहरणवत् । तच्च वक्ष्यमाण-रीत्या समाधेयम्—“ययातेरिव शर्मिष्ठा
भर्तुर्बहुमता सती । सम्राजं पुरुवत् पुत्रं तत्समा त्वमवाप्नुहि”—इति सिद्धान्त-
वागीश-पादाः] । अत्र क्रम-लक्षणमङ्गमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं यथा—“तत्त्वोपलब्धिः
इष्टस्य क्रम इत्यभिधीयते” इति । आशीर्वादच्छलेन तस्य वरत्वेन च कथनात्
आशीर्लक्षणो नाट्यालङ्कारोऽपि । तल्लक्षणं यथा दर्पणे—‘आशीरिष्टजनाशंसा’ ।
श्लोकोऽयं तत्रैव षष्ठाध्याये उदाहृतः । श्लोको वृत्तम्) ॥७॥ गौतमीति । ‘एषः
वरः खलु’ इति अवधारणे (‘तपोभिरिष्यते यस्तु देवेभ्यः स वरोमत’ इति भरतः) ।
‘भगवन्’ इति सम्बोधनेन अस्य वचसः अनन्यथात्वं सूच्यते । (तथा च—“न
हीश्वर-व्याहृतयः कदाचित् पुष्पन्ति लोके विपरीतमर्थम्” इति कुमारसम्भवे
३ सर्गं ६३ श्लोकः) ‘न आशीः’ केवलमनियत-फला हितैषणा, (‘आशीर्हितैषणा’
इति हेमः । अपि चोक्तम् ‘वात्सल्यात् यत्र मान्येन कनिष्ठस्याभिधीयते । इष्टाव-
धारकं वाक्यमाशीः सा परिकीर्तिता’ इति) । काश्यप इति । ‘सद्यो हुतान्
अग्नीन्’ अस्मिन्नेव क्षणे कृत-होमान् त्रिविधान् अग्नीन् इत्यर्थः (समाने अहनि
इत्यर्थे ‘सद्यः पश्च-पराय-’-ऐष मः—’(५।३।२२) इति सूत्रेण ‘सद्यः’ इति अव्ययं

निपातनात् सिद्धम्) 'अप्रदक्षिणान्' प्रदक्षिणान् 'कुरुष्व' दक्षिणाऽऽवर्तनेन भ्रम इति भावः ।

133n.—1. **क्षौम-युगलम्**—युगं लाति इति युग+ला+क कर्तरि (3. 2. 3) ; यद्वा, युगम् अस्ति अस्य इति 'सिध्मादयश्च' (५।२।९७) इति लच्, यद्वा 'वृषादिभ्यश्च', (उ-१११) इति युज्+कलच्—युगलम्—(pair)—BhD. 'नैक-वस्त्र-धरस्तथा' इत्यनेन वैध-कर्म-मात्रे एक-वस्त्र-धारण-निवेधात् "क्षौम-युगलम्" इत्युक्तम्—HIS. आनन्द-परिवर्हिणा—(18n. 1) ; also Ra. II. 39. 2. **शकुन्तला सत्रीङं** &c.—Is certainly better than the Devanāgarī reading, as in the latter case a stage direction —('इति वन्दने,') after Śak.'s speech will be necessary. 3. **ययाते**—Yayāti of the Lunar Dynasty had two wives, 'देवयानी', daughter of 'शुक्राचार्य', and 'शर्मिष्ठा', daughter of 'वृष-पर्व', the demon-king. 'शर्मिष्ठा' was originally sent with 'देवयानी' as her maid-servant, and like 'शकुन्तला' she was married by the king according to Gāndharva form, and later on she rose to be the **chief queen**, owing to her intrinsic virtues, Now (vide 15n. 2. and "पुरु" with "ऊ")—MP. 33; *Mahā. Ādi.* 70. 4 **सम्राजं**—मम्यक् राजते इति म्+राज्+क्विप्—(3.2.61.); 'म' is not changed into 'अनुस्वार' by 'मौ राजि सम. क्वौ'—(8. 3. 25), 'क्वौ किम् ? सराजते'—*Prabhā*, Hence the feminine form is also "सम्राज्", and not "सम्राज्ञी" (though it is met) with in the Vedic Literature—"सम्राज्ञी स्वशुरे भव", [where any rule may be considered optional]. Note also that 'यम्मता राज्ञी' can give the form 'सराज्ञी' and never 'सम्राज्ञी' as there is no क्विप्-प्रत्यय) सम्राट्—a paramount lord, 'performer of राजसूय-sacrifice. 'येनेष्टं राजसूयेन मण्डलम्येश्वरश्च य.। शास्ति य इवाज्ञया राजं स सम्राट्'—*Ak. Qtd MN on Ra. II.* 5. "राजा तु त्रिविधो ज्ञेयः सम्राट् च सकरोऽकरः । सर्वेभ्यः क्षितिपालेभ्यः नित्यं गृह्णाति वै कर्म । स सम्राडिति विज्ञेय इच्छवर्ती स एव हि ॥"—*Rāja-Nīti-Ratnākara* of Candēśvara. **अवाप्नुहि**—Cf. 'वत्स-राज-सदृशं पुत्र-मवाप्नुहि'—*Rat.* IV. 5. **भगवन्**—(*Com* ; 119n. 2-3). 6. **वरः** खलु &c.—(*आशिस्*—Read discussion on 128n. 8) is merely an expression of one's **good wishes**, which may or may not fructify, while 'वर' (boon) is more permanent in character and is

sure to come to pass—"सतुष्ट-देवतादीनामवश्यम्भावि वचन वरः । आशीस्तु कदाचित् फल-विधायिनी वाक्"—C. Cf. 'लौकिकानां हि साधूनाम् अर्थ वागनुवर्तते । ऋषीणां पुनराद्यानां वाचमर्थोऽनुधावति'—*—U.C. I 10 7.* प्रदक्षिणीकुरुष्व—प्रगतो दक्षिण प्रदक्षिण' (इति अव्ययीभावः समासः) by 'तिष्ठद्गु' प्रभृतीनि च' (2—1. 17). 'प्रदक्षिण' belongs to 'तिष्ठद्गु' class - (गणपाठ *Ch II*), Next अप्रदक्षिण प्रदक्षिण मपद्यमान कुरुष्व इति प्रदक्षिण-+ च्व + कृ + लाट् स्व । Cf 'प्रदक्षिणी-कृत्य'—*Ra. II 21, II 71; III 24, Ku III 79; III 14; II 25* प्रदक्षिण—Means to go round once or thrice (Cf 'तो दम्पती त्रिः परिणीय बह्लिम्'—*Ku III 80*) an object, worthy of veneration, in a clock-wise direction, so that right side is always turned to the object circumambulated Cf 'प्रसार्य दक्षिण हस्ते स्वयं नम्रशिरो पुन । दक्षिणं दर्शयन् पार्श्वं मनसापि च दक्षिण । सकृन् त्रिर्वा वेष्टयेत् ता देव्या प्रीतिं प्रजायते । म च प्रदक्षिणो ज्ञेयः सर्व-देवाद्यनुष्ठितः—*Kālikā-Purāṇa. Ch. 70.*

Text —काश्यपः—वत्से !

वातोर्मी—(१।३) अमी वेदी परितः क्लृप्त-धिण्याः'

मभनगग समिद्वन्तः प्रान्त-संस्तीर्ण-दर्भाः' ।

शालिनी—(२।४) अपघ्नन्तो' दुरित हृद्य-गन्धैः ।

मनतगग 'वैतानां स्त्वां बह्ल्यः पावयन्तु ॥८॥

(शकुन्तला प्रदक्षिण करोति)

वत्से, प्रतिष्ठस्वेदानीम् । (मदृक्षेपम्) एव ते शार्ङ्ग-रव-मिश्राः ?

Kāśyapa—My child, may yonder sacrificial⁶ fires, whose¹ places are assigned round the altar,¹ fed² with faggots,² having³ 'Darva' strewed at their margin,³ sanctify thee, after destroying⁴ (thy) sin⁵ by the perfume of the oblations, (8)

(Śak. goes round the fire thrice).—My child, now set out. (Casting glance). Where are Śāraṅgarava and others ?

(प्रविश्य) शिष्याः—भगवन् ! इमे स्मः ।

Disciples (Entering)—Here are we, Holy Sir

V. L. -'वर्तमे -B 'ऋक्छन्दसा आशास्ते'--R V. M. S 'शकुन्तला प्रदक्षिण करोति'--B Omitted by M R and S 'शिष्य'--R. V M. 'शिष्या'--S 'शिष्यौ' -B 'पावयन्तु' -R V M 'पावयन्तु'--B K S C.

अमीति । 'योद परित' समन्ततः (समन्तरन्तु परित सर्वतो विष्वग् इत्यपि) इत्यमर । 'पर्यभिभ्या च (५।३।७) इति परि गच्छान्तमिति । 'अभिभ परित समया निरुपा हा प्रतिपार्श्वे र्जप दृश्यते' (वा --७ ४४) इति रया । अनेन सर्वस्यामेव दिशि हव्य-गन्ध-प्राप्ति-सम्भवः दर्शितः) 'ममिद्वन्त ममितमम्वर्धिता (अनेन अस्तीना स्थायित्वं सूचनम्) कृष्णानि रञ्जितानि नियत निर्दिष्टानि 'धिष्ण्यानि स्थानानि येषां तादृशा (विष्ण्य स्थानार्जितमद्यमु' इति मेदिनी) 'प्रान्तेष पार्श्व-चतुष्टयेष मन्तीर्णा आकीर्णा व्रतविक्षेपा इति यावत् । 'दर्भा' कुशा रेषा तादृशा । अमी पुरा दृश्यमाना 'वितानस्य' यज्ञस्य इमे इति 'वैताना' वा तादृशा ('विताना यज्ञ उल्लाच इति मेदिनी) 'वह्नय' दक्षिणाग्नि-प्रभृतय 'हव्याना द्वाद्देश-दत्ताना गन्ध दुग्ध पापम 'अपघ्नन्तो' दूरीकुर्वन्त 'त्वा पावयन्तु' पुनन्तु (पुनत स्वायणित्वा । आशिपि ठाट) । (अत्र विगेषणाना विशेष-विशेषा-भिप्रायेण प्रयक्तत्वात् परिकरानुद्धार । अतएव नापुष्टार्थत्व-दोषः । 'अत्र प्रथम तृतीय-पादो वाताभ्यां, द्वितीय-चतुर्थ-पादो शालिन्या र्जित उपजाति र्नाम वत्तम् । * * * प्रयोगानुसारेण उपजातयो द्रष्टव्या इति हलायुधे-नोक्ता.' --इति व्यायपञ्चानन-चरणा) ॥८॥ प्रतिष्ठस्व' प्रस्थानं कुरु ('समव-प्र विभ्य म्य (१६/७) इति आत्मनेपदम्) । शिष्या इति । "देवाश्च मनय-श्चेव त्रिद्विज साधराश्च ये । भगवान् इति ते वाच्या सर्वे स्त्री-य-नपुंसकै' इत्यस्ते भगवन्' इति सर्वाद्ध ।

134n 1 The stage direction ऋक्छन्दसा आशास्त (M R.) is redundant, as otherwise before every Śloka a stage-direction explaining its metre would be necessary 2 क्लृप्त-धिष्ण्याः--दिधेष्टि (धिष्णानि इति वा) इति धिप् (ह्वादि) or धृप् (स्वादि) + ण्य अधिकरणे (Unādi. 557) धिष्ण्यम् Place seat In the latter case ऋ irregularly becomes 'इ' । ऋकारस्य इकार' - BD This infrequent word has again been used by our poet -'त भोमा-प्रेव धिष्ण्यानि हित्वा ज्योतिर्मयाण्यपि--Ra 1. 59 'धिष्ण्यानि स्थानानि -MN 'विवेश धिष्ण्य' -BC 3.6 102. 3. संस्तीर्ण-दर्भाः-- This strewing of दर्भा is necessary Cf 'दर्भा पवित्र पूर्वार्हो हविष्याणि च सर्वज । पवित्र यच्च पूर्वोक्त विज्ञेया हव्यसम्पद'--MS. III.

256. 4. हव्य-गन्धैः & c.—The reek of sacrificial fire sanctifies the object with which it comes in contact. Cf. 'त्रेताग्नि-धूमाग्रम् * * * घ्रात्वा हविर्गन्धि रजोविमुक्तः समश्नुते मे लघिमानमात्मा'—*Ra. XIII. 38*; 'पुनानं पवनोद्धूतैः धूमं राहुति-गन्धिभिः'—*Ra. I. 53*. 5. वेताना वल्लयः—Refers either to (i) the Triple fires viz. 'गार्हपत्य' (in the middle of the western part of the altar), 'आहवनीय' (at the eastern end), and 'वक्षिण' (at the south-western corner); or, (ii) to the Four Vedic Fires—'आहवनीय', 'माञ्जलीय', 'गार्हपत्य' and 'आग्नीध्रीय' which are kindled at the four cardinal points, east, west, north and south. *Vide Indian Wisdom P. 205. & Sāyana's Com. on the R.V. I. 1. 4*. Also Cf. 'Thou four-eyed Agni, blazest as the protector of the worshippers & c.'—*RV. I. 31. 13*. 'वमश्चतुर्थोऽग्निं त्रिवान्यागारे'—*Ra. V. 25*. 'चतुर्णाम् ज्वलतां हविर्भुजां'—*Ku. V. 20. Rām. IV. 13. 23*. and *Dr. Wilson's RV. P. 3, Notes*. (Also 126n. I). प्रतिष्ठस्व Cf. 'प्रस्थिताया प्रतिष्ठेश्वा'—*Ra. 1. 89*. 6. शिष्याः (S) -Is better than the readings with Singular or Dual number. Cf. "हस्तिनापुरगामिन (ऋषयः) यद्वायन्ते" p. 337— "हिमगिरिरूपत्यकारण्यवामिनः * * * तर्पस्विनः (Speech of Kaṇvukī). "राजा—वेत्रवति ! ' किमुद्दिश्य काश्यपेन ऋषयः प्रेषिता म्य ' । "प्रतिदारी— मुचरिताभिनन्दिनः ऋषयः" ॥ "ततः प्रविर्गतिं शकुन्तलाम् पुरस्कृत्य (मुनयः)" ॥ "निष्कान्ता मह पुरोधसा तपस्विभिश्च" ॥ "परावृत्तेषु (कण्णशियेषु)" —*Śak. Act V. [For उपजानि metre see Appendix I. 1]*

Text :—काश्यपः—भगिन्या स्ते मार्गमादेशय ।

Kāśyapa—Show¹ the way to the sister.

शाङ्गरवः—इत इतो भवती । (इति सर्वं परिक्रामन्ति) । Śāringarava -- This way, Your Ladyship, this way. (*This said, all turn round*).

काश्यपः—भो भोः सर्वाहिता स्तपोवन-तरवः !!

पातुं न प्रथमं व्यवस्यन्ति जलं युष्मास्वपीतेषु¹ या
शार्दूलविक्रीडित नाऽऽवृत्ते² प्रिय-मण्डना³ऽपि भवतां स्नेहेन या पल्लवम्
(ममजसततग) आद्ये वः कुसुम-प्रसूति-समये⁴ यस्या भवत्युत्सवः

तेषां याति शकुन्तला पति-गृहं सर्वं रनुज्ञायताम् ॥११॥

॥ (कोकिल-रवं सूचयित्वा) ॥

अपरवक्त्र

अनुमत-गमना शकुन्तला

(ननरलग १।३)

तरुभि रियं वन-वास-बन्धुभिः ।

नजजर २।४)

परभृत-विस्तं कलं यतः

‘प्रतिवचनीकृत मेभि रात्मनः ॥१०॥

Kāśyapa—Ho ! Ho ! ye neighbouring trees of the penance-grove ! [(She who doth never try² to drink water first, until³ you are watered³ ; she who though fond⁵ of ornaments⁵, doth never pluck⁴ (your new) tendrils, out of affection for you; she whose (greatest) festivity is at the season of the first appearance⁶ of your blossoms⁶ even that same Śakuntalā doth now proceed to her husband's abode Iet this be approved⁷ by you all ¹)] (9)

(Acting as if he heard the note of a cuckoo)

Here Śakuntalā has been permitted to depart by the trees. (her) sylvan companions, since the sweet⁹ warble⁸ of the cuckoo⁸ has, by them, been ¹⁰employed as a response¹⁰ of theirs (10)

V I. ‘भाभा’—R V B M दृष्टा S नपातण—V. M R K असिक्तेषु B ‘आद्ये’—V R M ‘जादा’—B प्रमूनि R V M प्रवृत्ति’ B यत’ B यथा R V M S आत्मन’—B ‘ईदृशम्’—R V M S In B Sl 10 has been assigned to शाङ्गरव ।

पातुमिति । पीत’ पानम् पिबत नपु सके भावे क्त’ (२।३।११४) इति भावे क्तः तन् अस्ति अस्या ऽति ‘पीत पीतवान् इत्यर्थः ।—(अर्ग आदिभ्योञ्ज (१।२।१२३) इति अत्र पत्यय] । यामामृ न पीतम् अर्गान् यामावम् एकस्यापि मृतेषु जल-मेरेषु अत्राप (भावे ऽमा) ता शकुन्तला ‘जल प्रथमम्’ इति पान-क्रियाया विशेषणम्) । पान न व्यवस्यति पथम जलपान न कगेति इति भाव (व्यवस्यति’ इति वामात्र प्रत्ययेन अनुनासि एतदवस्थाया अपि तन्निर्वाह इति अन्यत । एवम् अग्रिम वर्तमान प्रत्ययया अपि व्यञ्जकत्व बोद्धव्यम्’ इति राघवचरणा) । मण्डन भूषण प्रिय यस्या मा ‘मण्डन-प्रिया’ (‘प्रिय-मण्डना) वा । (वा प्रियस्य—८१६— इति प्रिय-शब्दस्य पूर्वनिपानः पाक्षिकः) तादृशी सती, अपि ‘य’ युष्माक ‘पल्लव नव-विमल्य’ न आदत्ते अवतमादि कर्तुं न गृह्णाति, युष्माक दुःखानुभव-सम्भवात् इति भाव । (जाडो दाज्नास्य-विहरणे’—(१।३।२० , २६/६) इत्यत्र आत्मनेपदम् इति यत् विद्याम्बुधिपादै उक्तम् । तच्चित्त्यम् । तथा च तत्त्वबोधिण्याम् । “अ-कर्त्रभिप्रायार्थमिदम्’

इति ॥ अतः अत्र 'स्वरितञितः कर्त्रभिप्राये क्रियाफले' (१।३।७२) इत्यात्मनेपदम् इत्येव सुवचम्) । 'वः' युष्माकम् 'आद्ये' प्रथमे 'कुसुम-प्रसूति-समये' पुण्योत्पत्ति-काले 'यस्याः शकुन्तलायाः 'उत्सवः' परमानन्दः 'भवति' (फल-प्रसूति-समयज-आनन्दातिशयः वक्तुमेव न शक्यत इति भावः ॥) 'सा इयं' भवन्-स्नह-निधान-शकुन्तला 'पति-गृहं याति' अतः 'मर्वे' तपोवन-वृक्षे एकत्रीभूय, 'अन्त्यायता तस्याः गमनम् अनुमन्यताम् । (प्रत्येकाऽनुज्ञा-दाने काल-विलम्बो भविष्यति इत्याशयः । 'पतिगृहम्' इत्यनेन अन्त्यायतास्य उचित-समयत्वं ध्वनितम्) । (तस्मिन् प्रति शकुन्तलायाः स्नेहाधिवय-प्रतिपादन-काय कारण-त्रयोपन्यासात् समुच्चयालङ्कारः । ज्येष्ठ-भगिनी व्यवहार-नमारोपात् समासोक्तिश्च । छेक-वृत्ति-श्रुत्यनुप्रासाः । हेतुश्च । 'गृह्णाति प्रियमण्डनापि न च या स्नेहाद्भवत्फलवम्' इति पठित्वा द्वितीय-पादस्य आत्मनेपद-प्रक्रम-भङ्ग-दोषः समाधेयः । शार्दूलविक्रीडितं वृत्तम्) ॥१॥ कोकिलेति । 'कोकिल रव मूचयित्वा' इति नेपथ्य-भात-नटत्वेन । तेहि सुशिक्षिता सर्वे विहग-कृजित कुर्वन्ति । अनुमतेति । 'इयं पतिगृह-गमनोन्मुखी 'शकुन्तला' 'वने वामः' येषाम् (गय-वाम-वासिष्वकालात्' (६।३।१८) इति सप्तम्याः लोपः पाक्षिकः ।) तादृशा एव 'बन्धवः' (इति रूपकम्) नैः, 'तरुभिः अनुमतम्' अनुमोदित 'गमनं' भर्तृगृह-प्रस्थानं यस्या तादृशी जाना इत्यर्थः (मापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात् समाम्) । 'यत्' यस्मात् हेतोः 'एभिः' आश्रम-वृक्षैः 'कलम्' अव्यक्त-मधुरम् 'परेण' अपर-विहगेण काकेन इत्यर्थः । 'भृतः' शैशवे पालित इति 'परभृतः' कोकिलः ('वनप्रियः परभृतः कोकिलः पिक इत्यपि' इत्यमरः) तस्य 'विरुन' कृजित ('निरश्वा वासित रुतम्' इत्यमरः) 'आत्मनः' स्वस्य (जात्यैकवचनम्) । अप्रतिवचनम् प्रतिवचनं कृतम् इति 'प्रति-वचनीकृत' प्रत्युत्तरीकृतम् । (विरुनस्य प्रतिवचनेन रूपेण प्रतिरूपयोगात् परिणामालङ्कारः । सन समान-विभक्तिक्त्वात् तुल्या-धिकरणरूपः । अनुप्रासश्च । अपरवक्त्रं वृत्तम्) ॥१०॥

135n.—1. भगिन्याः—This is the usual address—(37n. 2). For दृष्टी—(17n. 5.)—(Com.) Also 2. आदेशाय दर्शय । (अनेकार्थत्वात् घातूनाम्) । This is frequently used in dramas in this sense. Cf. 'भवान् प्रमोदमार्गम् आदेशयतु'—*Vik. III.* 'वेत्रवति, अग्निशरण-मार्गम् आदेशय'—Act. V. infra. भो भोः—(51n. 1). 3. पातु न प्रथमं &c.—The idea is that she did never drink water only before watering the trees for the first time in the morning, (Vide Kād. quoted below) for

we cannot conceive of her doing like this on every occasion she was thirsty. व्यवस्यति—(Attempt)—Śak.1.17. 4. युष्मास्वपीतेषु—As 'पा' is *transitive*, it cannot take 'क्त' in the *active voice*. So 'पा'-+ 'क्त' in *passive voice* will mean 'which is drunk', but the trees cannot be drunk like water. This **difficulty** is removed thus .—(i) 'पा-+ क्त' भावे = पीतम् (Drinkiṅg—'वृक्षाभिरितो भावाद्रव्यवन् प्रकायते') । Next पीतम् मन्त्रे अच् ['अं आदिभ्य. अच्'—5. 2. 127]—पीतः - 'who has his drinking (*finished*)'. Read "अकारोमन्वर्तीयः । विभक्तम् एषाम् अस्ति इति विभक्ताः । पीतम् एषाम् अस्ति इति पीताः । भुक्तम् एषाम् अस्ति इति भुक्ताः इति सर्वत्र'—MBh. Ol. (ii) पीत may stand for 'पीत-जल', the उत्तरपद (जल) has been dropped as it is easily understood. Cf. 'उत्तर-पदलोप. अत्र द्रष्टव्यः । विभक्त-धनाः विभक्ताः, पीता-दकाः पीताः' *Ibid.* गम्यमानस्याऽप्रयोग एव लोपोऽभिमतः'—KT. Ol. (iii) 'पीत' by उपचार (*Transference of Epithets*) may mean पीत-जल, i.e. here the quality of the object is transferred to the agent. "विभक्ता भ्रातरः' इत्यत्र च धनस्य यत् विभक्तत्वं तत् भ्रातृषु उपचर्यते । पीता गावः, इत्यत्रापि उदकस्य पीतत्वं गोषु आराप्यते । भुक्ताः ब्राह्मणाः, इत्यत्र अन्नस्य भुक्तत्वं ब्राह्मणेषु उपचर्यते'—KT. Paternal wealth is divided among the brothers, but the owners of the property, i.e. brothers are consequently **said to be divided**. Similarly water is drunk but the agent of drinking is, by a **periphrastic way**, said to be drunk. (Cf. 'Sleepless pillow') ; Or, (iv) Though *transitive*, 'पा' may be used *intransitively* [121n.3]. Hence कर्तरि क्तः । ('सकर्मकादपि अविवक्षिते कर्मणि क्तः । 'आशित. कर्ता'—६।१।२०७—इत्यादौ यथा')—MN on Ki. 1. 1. 'अङ्गेः अयम् आङ् पूर्वान् अविवक्षिते कर्मणि कर्तरि क्तः'—('स वर्णिलङ्गी विदितः')—KV. i.e. Pāṇini himself has used "कर्तरि क्त" after 'आ + अश्' which is *transitive*. but **this view** (i. e. कर्तरि क्त in आशित) of MN and KV is 'चिन्त्य'. for T clearly says that (कर्तरि क्तः in this particular case is by 'निपातन' । 'आङ् पूर्वोदश् भोजने कर्तरि क्तः निपात्यते'—JS. For similar use 'सर्वस्याऽप्राथितोऽपि**चक्षुः जनः'—HC. 1. 20. 5. आद्ये वः कुसुम-प्रसूति &c.—For 'joy caused by the first show of flowers'. Cf. 'आत्म-संबन्धित-लता-प्रथम-कुसुम-निर्गम-

निवेदनागताम् उद्यान-पालीम् अशेषाभरणदानेन सम्मानयन्तीम्—*Kād. P. 686.*

Remark—According to GPS *Kāli* is *indebted* (?) to the following Śloka of *Bhāsa* :—“यस्यां न प्रिय-मण्डनापि महिषी देवस्य मन्दोदरी । स्नेहात् लुप्यति पल्लवान् नव पुनर्वीजन्ति यस्यां भयात् । वीजन्तो मलयानिला अपि करैरस्पृष्ट-बालद्रुमा । सेयं शकरिपोरशोक-वनिका भग्नेति विज्ञाप्यताम्”—*Viṣṇeka. III. 1*; (Now read Introduction—‘*Kāli. & Bhāsa*’).

6. कोकिल-रवं &c.—The note of cuckoo is made by some of the actors who are very expert in imitating any kind of sounds. Read “एषा रङ्ग-प्रवेशेन कलानां चैव शिक्षया । स्वरात्तरेण दक्षा हि व्याहृतं तन्न मुच्यताम्”—*Cārudatta. I. 24. 7.* वन-वास-बन्धुभिः &c.—Cf. ‘यत्र द्रुमा अपि...बन्धवो मे’—*U.C. III. 18* ‘तरुभिः’—does not take षष्ठी by “क्तस्य च वर्तमाने” (2. 3. 67), as ‘क्त’ in ‘अनुमत’ &c has been used in the passive voice (अतोते)। “यदा वर्तमाने क्तः, (तदा षष्ठी) । समास-निषेधश्च । यदा तु ‘भूते क्त’ स्तदा कर्तरि तृतीया । यथा ‘पूजितो यः सुरासुरैः’ इति । तस्याः ‘कर्तृकरणे कृता बहुलम्’ (३।२३२) इति समासः । न च तत्क-कौण्डिन्य-न्यायात् ‘वर्तमाने क्तः’ (इह) ‘भूते क्त’ बाधते इति वाच्यम् । “तेन” (४।३।१०१) इत्यधिकारे ‘उपज्ञाते’ (४।३।११५) इति निर्देशेन अबाध-ज्ञापनात् । न च ज्ञानार्थ-मात्र-विषयकम्, ज्ञातृकम् । उदाहृत-प्रयोगाज्जुरोगेन सामान्य-विषयकत्वस्यैव न्याय्यत्वात्”—*Maitreya Rakṣita* (अनुन्यास) । The gist is :—*Pāṇini* himself connects the Sūtra “उपज्ञाते” (4.3.115) with “तेन” 4.3.101—(“तेन” इत्येव । पाणिनिना उपज्ञातं पाणिनीयम्”—*BD*), therefore मति, बुद्धि and पूजार्थक roots will also take ‘क्त-प्रत्यय’ in the past tense, and hence their subjects may take तृतीया विभक्ति । This is the view of *BD* and नव्याः । Also *MN* on *Ki. II. 22*. But *HD* and *KT* are against this view. “स्वादेव यदि भूते क्तः लभ्यः । न । नाप्राप्ते तस्मिन् आरभ्यमाणो वर्तमाने क्तः अस्य बाधको भवति । एवञ्च ‘पूजितः यः’ सुरा-सुरैरित्यधिकित्त्वोऽपशब्दः । ‘त्वया ज्ञातो, ‘मया ज्ञात’ इति तु भवत्येव । ‘तेन’ इत्यधिकारे ‘उपज्ञाते’ इति निर्देशात्—*PM. (on 2.2.12.)*; *Bhāṣya-Pradipa* on (3.2.118). Hence according to them तृतीया with ज्ञानार्थक roots may be allowed, but तृतीया with ‘इच्छार्थक’ or ‘पूजार्थक’ roots is

absolutely wrong. Therefore the following uses are **erroneous**—
 —‘अनुप्रासधिया गौड़ं स्तदिष्टं बन्धगौरवात्’—*KA.* 1. 44; ‘कलहं राम-महितः कृतवान्’—*BK.* X. 2. ‘स पूष्यकर्मा भुवि पूजितः नृपैः’—*Śs.* 8. **परभूत**—The cuckoo is so termed because the female ones are supposed to keep their eggs in the nests of crows which hatch them. The cock-koil sits himself on a prominent part and lifts up his voice and shouts aloud and very soon attracts the attention of the owners of the nest (i.e. crows) who rush out to attack and chase him away. Now comes the chance of his wife who forthwith nips in to deposit her eggs’—*D. D. Cunningham. (Indian Friends and Acquaintances. pp. 64-65).* ‘परभूत इव नीडे रक्षितः वायसीभिः’—*MK.* II. 3. ‘अन्ये द्विजैः परभूता अतु पोषयन्ति’—*Śak.* V. 22; *Ra.* IX. 43; *Ku.* I. 2. For a similar idea Cf. ‘उदीर्यामासुर्विवोऽमदानामालोक-शब्द वयसा विरावैः’ *Ra.* II. 9. Mark that the **crow** is called ‘**परभूत**’ (परं विभति । विवप्) । **कलं** (*adj*) means ‘sweet’. ‘**विरुतं कलं**’—Sweet warblings of the cuckoo. Cf. ‘कलम् अन्यभृतासु भाषितम्, कलहमीषु मदालस गतम्’—*Ra.* III. 59.

Text : —

(आकाशे)

‘रम्यान्तरः कमलिनी-हरितैः’ सरोभिः

वसन्त तिलका

‘छाया-द्रुमनियमितार्क-मरीचि-तापः’ ।

(अभजजगग) भूयात् कुशलय-रजो-मृदु-रेणु रस्याः

शान्ताऽनुकूल-पवनश्च शिवश्च^१ पन्थाः ॥११॥

। (मर्वे मविस्मयमाकर्णयन्ति) ।

(*In the air*)— May her path,—¹with its intervals made fascinating¹ by² the lotus-verdant² pools, (*and*) ⁴with the glare of the sun’s rays moderated⁴ by the umbrageous³ trees,—have⁵ its dusts mollified as the lotus-pollens,⁵ and (*may it have*) gentle and favourable breeze, and be (*altogether*) blissful⁶ (11).

(*All listen with astonishment*).

V. L.—‘मरीचि’—**B. HS.** ‘मयूख’—**R. V. M. S.**

रम्यान्तर इति । 'कमलिनीभिः' पद्मिनीभिः 'हरितैः' श्यामलैः (इति शब्दरत्नावली । तद्गुणालङ्कारः) तादृशैः 'सरोभिः कासारैः' ('कासारः सरसी सरः' इत्यमरः । सरोभिः इति बहुवचनेन प्रतिपदं सरसः सत्वं द्योत्यते । अनेन पिपासा-निवृत्तिः), 'रम्याणि' मनोहराणि 'अन्तराणि' मध्यप्रदेशाः यस्य तादृशः । 'छाया-प्रधानाः द्रुमाः' (उत्तर-पदलोपी कर्मधारयः । वृक्षमात्रेण सूर्य-ताप-निरासः कर्तुं न शक्यते इति छाया-प्रधानत्व-विशेषणं बहुवचनमपि । तेन विश्रान्ति-स्थल-सत्त्वं व्यज्यते । विशेषण-प्रक्रम-भङ्गश्च निरस्तः) तैः, 'नियमितः' प्रशमितः, 'अर्कस्य' सूर्यस्य 'मरीचिः' गभस्तिः किरण इति यावत् ('मरीचिर्मुनिभेदे ना गभस्ता वनपुसकम्' इति मेदिनी), तस्य 'तापः' यस्मिन् तथाभूतः । 'अस्याः शकुन्तलायाः । पथन्ने गच्छन्ति अनेन इति 'पन्थाः' मार्गः । 'कुशे' जले ('कुशो रामयुते दर्भे योक्त्रे द्वीपे कुशं जले' इति विश्वः) शेते इति 'कुशेण्यं' 'कमलं' ('शनपत्रं कमलं कुशे शयम्' इत्यमरः । 'अधिकरणे शेते' (३।२।१५) इति अच् । 'शय-वाम-वासिष्वकालात्' (६।३।१८) इति सप्तम्या अलुग्भावः पार्श्वकः) तस्य 'रजांसि' परागाः इव 'मृदवः' कोमला 'रेणवः' धूलयः यस्मिन् तादृशः [अनेन चरणानुपधातो व्यज्यते] । 'शान्तः' (७।२।२७) अवेग-वाहित्वात् सौम्यः 'अनुकूलः' अविपरीतः सहगामी इति यावत्, 'पवनः' यस्मिन् तादृशः 'च शिवश्च' शुभश्च मङ्गलकरश्च इति यावत् ['शिवं मोक्षे शुभे भद्रे' इति विश्वः ॥ अर्श आदिभ्यः अच्' (५।२।१२७) इति अच्] 'भूयात्' ('आशिषि लिङ्लोटौ' ३।३।१७३) । (वायु-मार्गयो रुभयोः प्राकरणिक्त्वाद् तुल्ययोगिता । योग्येन वायुना योग्यस्य पथः सम्बन्ध-द्योतनात् समालङ्कारो व्यङ्ग्यः । शिवत्वं प्रति बहु-कारणोपन्यासात् समुच्चयोऽलङ्कारश्च । परस्परोपकरणात् अन्योन्यालङ्कारोऽपि । वृत्ति-श्रुत्यनुप्रासौ । उपमा-हेतु-परिकरालङ्काराः । वसन्त-तिलका वृत्तम्) ॥११॥

136n—1. आकाशे—This stage-direction is different from 'आकाशे in Act. III.; V. I. (Vide 82n. 6). This is used when the utterance is from Dryads or some superhuman agency. Read "दूरस्थाऽऽभाषणं यत् स्यादशरीर-निवेदनम्" । परोक्षान्तरितं वाक्यं तत् आकाशे निगद्यते—*Bharata*. This sort of oracles (आकाशवाणी) at the time of departure bespeaks of good omen. Cf. 'आकाशवाणी मङ्गीतां जयस्ते भवितेति च * * * चकार यात्रां भगवान् श्रुत्वा एवं-विधं शुभम्')—*BrP. Ch.* 33. 2. छाया-द्रुमः—According to C, the

foliage and extent of छाया-द्रुम are so great that there is always a shade under it from sun-rise till sun-set. The qualifying attribute (प्रधान--Com.) corresponds to the adjective 'हरित्' in the first line, hence विशेषण-प्रक्रम-भङ्ग-दोष does not arise (Com.)

3. कुशेशय &c.—कुशेशय—Lotus (Ra. I. 18). The idea is—Let the pollens of lotuses being blown by the wind, be deposited upon the dusts, thus making the path smoother, and then the travellers walking there may not be troubled in any way. This also suggests the *abundance of lakes fraught with lotuses* through out the whole path (Com.).

4. शान्तानुकूल &c.—Wind blowing from behind (i.e. favourable) at the time of departure is also a good omen. 'शुभगन्धे च शब्दे च सानुकूले च मारुते । प्रस्थित सर्वकार्याणि सर्वसिद्धिः द्रुव भवेत्'—*Pālakāyapa*. 'अभिमुख-पवनस्य कार्य-सिद्धि-वर्ग्वम्'—*BRŚ*. 'वामे मधुग्वाकपक्षी, वृक्षः पल्लविताऽग्रतः । अनुकूलो वहन् वायुः प्रयागे शुभशमिनः'—*Qtd. N*. 'पवनस्य अनुकूलत्वात् प्रार्थना-सिद्धिशमिनः'—*Ra. I. 42*; 'मन्द मन्द नुदति पवनश्चानुकूलः'—*PA & MD. 9*; 'शान्तः 'पाटच्चरादि-शून्यः—Free from thieves and high-waymen—(Ś. & C.).

5. शिवश्च पन्थाः—Cf. 'भद्र शिवास्ते पन्थानः'—*UC. II*. "पन्थानः गन्तु ते शिवाः"—*BK. XX. 25*. 'पन्थानः ते सन्तु शिवाः'—*Hit*. 'शिवास्तु ते सन्तु पन्थानः'—*Infra*.

Remark—It is quite likely that in writing this Śloka, our poet, fond as he is of *Vedic* (uses), was thinking of the **Pūṣan Hymns** in the (RV. I 42 2-3)—Pūṣan is described as the custodian of the road. The hymns run thus—“Pūṣan clears and makes level the path, fills the meadows with emerald grass and makes the paths pleasant and journey safe for his devotee. He drives away the wicked wolf and treacherous robber from the road.” (Cf. Ś & C above)

Text :—गौतमी—जादे, ण्णादि-जण-सिणिद्धाहि अणुण्णाद-गमणासि तबोवण-देववाहि । ता पणम भअवदीणं [जाते, ज्ञानि-जन-स्निग्धाभिः अनुमत-गमनार्जस तपोवन-देवताभि । तत् प्रणम भगवती.] ।

Gautamī—My child,¹ you have your departure sanctioned by the Dryads of the penance-grove who are as affectionate² as your relatives.² So bow to the divine ones.

शकुन्तला (सप्रणाम परिक्रम्य । जनान्तिकम्) —हला प्रियंवदे, ण अञ्जउत्त-
बसणुस्सुआए बि अस्सम-पद परिच्चअन्तीए दुक्ख-दुक्खेण मे चलणा पुरदो
पवट्ठन्ति (हला प्रियंवदे, ननु आर्यपुत्र-दर्शनोत्सुकाया अपि आश्रम-पद
परित्यजन्त्या दु ख-दु खेन^३ मे चरणा पुरन पवर्तते ।)

Sākuntalā (*Turning round with a bow—Aside*)—Dear
Priyamvadā, eager as I am to see (on) lord, my feet move
onward with^३ great sorrow^३ as I am quitting the region
of the hermitage

प्रियंवदा—एण केवल तबोवण-विरह-कादरा सही एव्व । तुए उबट्ठिद-
विओअस्स तबोवणस्स बि समवत्था पेक्ख दाव ।) E

(न केवल तावन- विरह-कातरा मयी एव । त्वया उपस्थित-वियोगस्य^३
तपोवनस्यापि समवत्था^३ प्रेक्षय । तावत्) —

जायो उगलित-दम्भ-कवला मिआ, परिच्चत्त-णच्चणा मोरा ।

[12 18 ओसरिअ-पण्डु-पत्ता मुअन्ति अस्स विअ लदाओ ॥१२॥

12, 15]

(उद्गलित-दम्भ कवला^३ मया परित्यक्त-नर्तना मयूरा

^३अपमन पाण्डु-पत्रा मञ्चन्त्यश्रूणीव लता ॥१२॥

Priyamvadā It is not that (our) friend alone is grieved at the
separation from the penance-grove Just behold the (troubled)
^२Condition of the penance-wood whose^१ separation from you is
impending^१ The deer have dribbled^३ adown the mouthful of
Kusa-grass^३, the peafowls have given up their dancing, creepers
^४with their brown leafage filling^४ are shedding tears as it
were (12)

V L -तन प्रणम B HS Others omit तत । दुक्खेन -R
V M K 'द्वयदुक्खेन B S S Dr पुरन प्रवर्तते' - R V M
परम्वीन निपतत B पुरम्वी वन S 'समावस्था' Taylor Mass
समवत्था Patankar समवस्था R M S 'अस्थाम्' B 'उद्गलित'
R V M S 'उद्गीर्ण' B 'मया & मयूरा' - V. M S 'मयी'
& मयूरी'—B HS मयूरा R]

गीतमीति । 'ज्ञानि जन' बन्धुवर्गं 'द्वयस्निग्धाभि स्नेह-युक्ताभि इत्यर्थं
('स्निग्धस्तु वत्सला वत्स स्नेह-युक्त-जने भवेत्' इति शब्दरत्नावली) । शकु-
न्तलेति । 'आर्यपुत्र-दर्शने', यद्वा 'आर्यपुत्र-दर्शनेन उत्सुका' इति सहसुषेति

समामः । ('प्रमितोत्सुकाभ्यां तृतीया च'-(२।२।४४)-इति तृतीया सप्तमी वा) । 'दुःखदुःखेन' नितरां दुःखेन हेतुना । प्रियंवदेति । 'त्वया उपस्थित-वियोगस्य' आमन्न-वियोगस्य, न तु भूत-वियोगस्य नापि भावि-वियोगस्य इति उपस्यार्थः ('सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात् समामः') 'तपोवनस्य' अचेतनस्यापि इति भावः 'समवस्थां' दगाम् (इति रघुटीकाया मल्लिनाथपादा.-८।४१) । समवस्थां गाथिकया कथयति । उद्गलितेति । मृग्यश्च मृगाश्च इति 'मृगाः'-(१।२।६७)-'उद्गलिताः' चर्चिताः अपि मुखात् भ्रष्टाः 'दर्भ-कवलाः' कुश-प्रासाः येषां तादृशः, मयूर्यश्च मयूराश्च इति 'मयूराः'-(१।२।६७) त्वद्गमन-दुःखेन परिहृतं 'नर्तनं' नृत्यं यैः तथाभूताः निष्पन्ति इति शेषः । न केवलं चेतना तद्वियोग-कान्ता, अपितु अचेतनाः 'लताः' वल्ग्वर्पः त्वद्विरह-कान्ताः 'अपमृतानि' मुहुः च्युतानि 'पाण्डूनि' हृग्णिानि शुष्काणि इति भावः 'पत्राणि' याभ्य तादृश्य सन्त्य. 'अश्रूणि' वाष्पाणि 'मुञ्चन्ति' विमृजन्ति 'इव' (इति क्रियोत्प्रेक्षा । तपोवनस्य विरह-प्रतिपादन-रूप-कार्यं प्रति कारण-त्रयोपन्यासात् समुच्चयालङ्कारः । वन्धुजन-व्यवहार-समारोपान् समासोक्तिः । अनुप्रासश्च । आर्या जातिः) ॥१२॥

137n. -1. ज्ञाति-जन &c -*BhD* derives 'ज्ञाति' thus—'जानाति । क्तिच् (३।३।१७४) ; जायते वा । क्तिन् (३।३।१४) i.e. attaching 'क्तिच्' in (कर्त्वाच्य) or 'क्तिन्' in (कर्णवाच्य) । Hence according to him 'ज्ञाति' is optionally feminine, though it is generally masculine. दुःख-दुःखेन -Repetition implies excess-(91n. 1). पुरतः—Most grammarians consider it to be erroneous. For detailed discussions. Vide (261n 7). 2. त्वया &c. -*Pāṇini* sanctions ३या समास with ऊनार्थक words.—('पूर्व-सदृश-समोनार्थ-कलह-निपुण-मिथ-श्लक्ष्णैः'—(2.1.31), but there is no Sūtra sanctioning '३या विभक्ति' with 'ऊनार्थक' words yet ३या विभक्ति may be available by implication of this समाम-Sūtra. Read "अस्मादेव वचनात् पूर्वोदिभिर्योगे तृतीया भवति,"—*KV*. "इदं सूत्रमेव समो-नार्थ-शब्द-योगे तृतीयायाः ज्ञापकम्"—*Prabhā*. Here 'वियोग' has the sense of 'ऊन' । Now vide (9n. 7). 3. समवस्थां -(Oldest reading-89n. 6). Also "द्वितीया-अस्ति तु लोकप्रवादः आगामि सुखं दुःखं वा हृदय-समवस्था कथयतीति"—*Māla*. *V*. "द्वितीया—अतः खलु भर्तृ-दारिकाया इयं समवस्था संवृत्ता"—*Ibid*. *V*. 4. दर्भ-कवला &c.—*Cf*. 'मृग्यश्च दर्भाङ्कु-र-निर्व्यपेक्षा स्तवागतिज्ञं समबोधयन् माम्'—*Ra. XIII*. 25.

“अधुनापि यत्र जलधर-समये * * * भगवतो रामस्य चापघोषस्य स्मरन्तो न गृह्णन्ति शण्य-कवलम् अजस्रम् अश्रु-जल-लुलित-दीन-दृष्टयो वीक्ष्य शून्या दशदिशो * * * जानकी-संवर्द्धिता जीर्णमृगाः”—*Kād. P.* 80. For similar idea, Cf. “नृत्यं मयूराः, कुसुमानि वृक्षा, दर्भानुपात्तान्विजहुर्हरिण्यः । तस्या प्रपन्ने सम-दुःख-भाव मत्यन्तमासीत् रुदितं वनेऽपि”—*Ra. XIV.* 69 “शीर्णां गोकुल-मण्डले मृगकुलं शण्पाय न स्पन्दते । मूकाः कोकिल-पङ्क्तयः, शिखि-कुलं न व्याकुलं नृत्यति । सर्वं तद्विरहेण हन्त नितरा गोविन्द ! दैन्यं गतं । किन्त्वेका यमुना कुरङ्ग-नयना नेत्राम्बुभिर्वर्धते ॥” “दृष्टाश्च केका मुमुचुर्मयूराः दृष्ट्वाऽम्बुनीलमिवोन्नमन्तम् । शण्पाणि मुक्त्वाऽभिमुखाश्च तस्थुः मृगाश्चलाक्षा मृग-चारिणश्च”—*BC. VII.* 5. For the dancing of the peacocks, vide *RS. II.* 6. *PA & MD.* 46, 78 ; *Śs*—43. मुच्यन्ति अश्रूणि—Cf. ‘अमुना कुसुमाश्रु-वर्षिणा त्वमशोकेन मुगात्रि शोच्यसे’—*Ra. VIII.* 63.

Remark :—According to GPS, Kāli. is indebted (?) to the following Śloka of *Bhāsa*, (at the time of Rāma's departure) “नागेन्द्रा यवसा-भिलाष-विमुखाः सास्त्रेक्षणा वाजिनः । ह्येषा-शून्य-मुखा. सवृद्ध-वनिता-वालाश्च पौरजनाः ॥ त्यक्त्वा-हार-कथाः मुदीन-वदना. क्रन्दन्तः उच्चैर्दिशा । रामो याति यया मदारमहजस्तामेव पश्यन्त्यमी”—*PN. II.* 2.

Text :—शकुन्तला (स्मृत्वा)—ताद ! लता-बहिर्णिजं वणजोर्सिणि दाव आमन्तइस्सं (तात ! लता-भगिनी वनज्यात्स्नां तावदामन्त्रयिष्ये^१) ।

Sakuntalā (Remembering)—I will just bid¹ adieu to¹ (my) tendril-sister, the “Moon-light of the Grove.”

काश्यपः—वत्से ! अवंमि ते तस्यां सोदर्या-स्नेहम् । इयं तावत् दक्षिणेन । *Kāśyapa*—My child ! (I) am aware of thy sisterly affection for her. She is just to the right.

शकुन्तला (उपेत्य लतामालिङ्ग्य)—वणजोर्सिणि ! चूद-सङ्गता बि मं पच्छालिङ्ग इवोगदाहि साहा-बाहाहि । अज्ज-पहुवि दूर-परिवत्तिणी दे ख्लु भविस्सं (वनज्यात्स्ने ! चूत-सङ्गतापि^२ मा प्रत्यालिङ्ग इतांगताभिः^३ शाखा-बाहाभिः । अद्य-प्रभृति दूर-परिवत्तिनी ते खलु भावप्यामि) ।

Sakuntalā (Approaching and embracing the creeper)—Forest-moon-light ! ²though united with the mango tree³, yet, prithee. embrace me ³with your hitherward³ bough-arms. From this day forth (I) will indeed be far away from you.

V. L.—‘सोदर्या-स्नेहम्’—V. ‘सोदर्य-स्नेहम्’—M. R. S. ‘सौहार्दम्’—B. HS. ‘शाखाबाहाभिः’—K. R. M. V. ‘शाखामयैः बाहुभिः’—B. ‘उपेत्य लता मालिङ्गय’—B. ‘लतामुपेत्य’—R. V. M. S.

शकुन्तलेति । ‘लताभगिनी’ भगिनीत्वेन परिगृहीता लताम् (इति परि-
णामालङ्कारः) । काश्यप इति । ‘अवेमि’ जानामि । सोदर्यायाः (‘सोदरात्यः’
—४।४।१०९) भगिन्याः यः स्नेहः तम् । ‘तावत् इत्यवधारणे । ‘दक्षिणेन’
अदूरे दक्षिण-विग्विभागे (‘एनप्’—५।३।३५) । शकुन्तलेति । ‘चूतेन’ प्राणनाथेन
आम्रतरुणा ‘सङ्गता’ मिलिता ‘अपि’ इत्यनेन अन्य-वन्धुजनानां विस्मरण-शङ्का ।
‘इतो गताभिः’ अस्या दिशि प्रसृताभिः । ‘शाखा-बाहाभिः’ (इति एकदेश-विवर्ति
रूपकम्) ।

138.—1. ‘लता-भगिनी’—This idea of लता might have come to her mind from Priyamvadā’s uttering ‘लता’ in the fore-going Śloka. 2. आमन्त्रयिष्ये’—(109n. 3) Remark—Similar ideas occur in Bhūsa’s P Y—“आपृच्छ पुत्र-कृतकान् हरिणान् द्रुमाश्च । विन्ध्य वन तव मखीर्दयिता लताश्च”—I. II. 3. अवेमि—अव + इ (to know) is a favourite root with our poet. Cf. ‘अवेहि मां किङ्करमष्टमूर्तेः—Ra. II. 53. ‘अवेहि मां’—III 63. ‘वार्तम् अवेहि राजन्—I 13 ‘अवेहि मा गन्धर्वपते, स्तनुजम्’—I 53. ‘अवेहि चैनाम्—XIV. 40 ‘अवेमि कार्यान्तरमानुषस्य’—XVI. 82. ‘अवेमि ते’—Ku. III. 13; II. 8; I. 49; ‘सुखमङ्गिनम् अवेमि’—Śak. I. 11; II. 4; (126n 3). 5. सोदर्या &c.—समानोदरे शयिता इति समानोदर+य [by ‘सोदरात् य.’—4. 4. 109]. Now before the affix ‘य’ is added to the word, ‘समान’ of समानोदर’ optionally becomes ‘स’ by ‘विभाषोदरे’—(6. 3. 88) giving the form ‘सोदर्या’ । But when there is no change, then ‘समानोदर’ takes ‘यत् (and not ‘य’ as Prof. G. has it) by ‘समानोदरे शयित ओ चोदात्तः’ (4. 4. 108), and the Udātta will fall on the letter ओ and not on ‘य’—(Vide I & BM. 1659.) दक्षिणेन—(22n.1). 5. शाखा-बाहाभिः—‘बाहा’ has been preferred to ‘बाहु’ as it suits very appropriately with शाखा (feminine).

Text :—काश्यपः—वत्से—

‘सङ्कल्पितं प्रथममेव मया तवार्थे

६

वसन्ततिलका

भर्तारमात्म-सदृशं सुकृतैर्गतां त्वम् ।

(तभजजगग) ‘चूतेन संश्रितवती’ नवमल्लिकेयम्

अस्यामहं त्वयि च सम्प्रति वीत-चिन्तः” ॥१३॥

॥ तदितः पन्थानं प्रतिपद्यस्व ॥

Kāśyapa—My child, thou hast obtained² by dint of (thy) merit², a spouse¹ worthy of thee¹ – just as previously determined by me on thy account This Navamallikā is (also) twined⁴ with the mango³ tree Now I (am) free⁵ from solicitude⁵ for thee, as well as for it (13). So set out on (thy) way hence.

शकुन्तला (सम्यावृपेत्य)—हला, एसा दुवेण वो हत्ये णिक्खेबो (हला एसा द्वयो वा हस्ते निक्षेप) । Śakuntalā (Going up to her friends)—Dear friends! she (is) in the hands of you both, a pledge⁵.

उभे—अअं जणो दाणिं कस्स हत्ये समप्पिदो (अयं जन इदानीं कस्य हस्ते समर्पित) । (इति वाप्य विहरत) । Both—But to whose charge, are we now committed (by thee) ? (Thus said, shed tears)

V.L,—‘संश्रितवती’—K R M ‘संस्कृतवती’—M’s Mss ‘संस्मृतवती’—Colebrooke’s Mss The Śloka No. 13 is found in B as follows —** ‘तदर्थम् * * * स्वगुणैर्गतामि । अस्यास्तु सम्प्रति वर त्वयि वीतचिन्तं कान्त समीप-महकारमिमं कर्ग्ये ॥ ‘सम्यावृपेत्य’—B. ‘मम्यो प्रति’—R M S ‘इदानीम्’—Only B S HS.

सङ्कल्पितमिति । ‘मया’ तपोनिधिना ‘तवार्थे’ तव कृते त्वत्-प्रयोजन-निमित्तं (प्रयोजनञ्च योग्य-समागम एव) ‘प्रथममेव’ आदावेव, दुःखान्तरय ममा-श्रमाऽऽगमनात् प्रागेव ‘सङ्कल्पित’ मनसा विभावितम् ‘आत्मन सदृशम्’ अभिजन-गुणं मौन्दर्येण वयसा च तुल्यम् इत्यर्थः । ‘भर्तार’ पति (केवल नन्दन-पुत्रात् न, अपि तु त्रिभुवन-भरणात् भर्तारम् इत्याशयः) ‘त्व सुकृतैः’ प्रावतन-पुण्य-फलैः ‘गता’ लब्धवती अमि (योग्य-समागमश्चिन्तितोऽपि पुण्याऽनिशायदेव भवतीति भावः) । ‘इयं पुरतः स्थिता’ नवमल्लिका वनज्योत्स्ना ‘चूतेन’ आत्म-योग्येन आग्नेे सह ‘संश्रितवती’ सङ्गतवती मिलिता इति यावत् । (अत्र नायक-व्यवहार-समारोपात् समासोक्तिः । उभयो प्राकर्णितत्वात् तुल्ययोगिता च) । अतएव ‘सम्प्रति’

अधुना 'अहम् अस्यां नवमल्लिकायां 'त्वयि' तद्विषये च 'वीता' विशेषेण गता 'चिन्ता' वर-संग्रह-भावना यस्य तादृश. संवृत्तोऽस्मि (योग्येन योग्य-समागमात् **समालङ्कारः** । परस्पररोपकारणाद् **अन्योन्यालङ्कारो** व्यङ्ग्यः । पुनः सुकृत-रूप-कारणान्तररोपन्या-मेन आत्म-सदृश-पति-लाभ-रूप-कार्यस्य सुकरत्वात् **समाधिः** अलङ्कारश्च—**'समाधिः** कार्यसौकर्य' कारणान्तर-सन्निधेः" इति तल्लक्षणात् । हेत्वनुप्रासो । वसन्ततिलका वृत्तम्) । शकुन्तलेति । निक्षिप्यते यः स. 'निक्षेप.' न्यासः स्थाप्यः इति यावत् । ("यथा स्थाप्य. रक्ष्यते तथा इयम्" इति शङ्करपादाः) । इतः पर युवाभ्याम् इय निक्षेप इव यत्नतो रक्षणीया इत्यर्थः ।

139n —1. तवाथ—तव । अर्थे तव कृते —K. 'अर्थे' & 'कृते' (निपात) mean 'for the sake of'. "अर्थे कृते अव्ययं तावत् तादर्थ्यं वर्तते द्वयम्" इति कापमार । "अन्ये च बहवः सुरा मदर्थे त्यक्त-जीविता"—*Gītā* I. 9. 'गवार्ये ब्राह्मणार्थे च'—*Pl.* I. 420. "तवार्ये"—(*Rām.* III. 74. 18). **सुकृतः**—By meritorious actions done in former life. Cf. 'तच्चिन्त्यमान सुकृतं नवेति'—*Ra.* XIV. 16. **2. संश्रितवती**—सम् + श्रि. क्त मावे -संश्रितम् [-संश्रय.-(27n. 3)] संश्रित + मत्वथे मनुप् डीप्—संश्रितवती (म=व 8 2.91). **3. अस्यां त्वयि च**—Here is क्रम-प्रक्रम-भङ्ग-दोष, as शकुन्तला has been mentioned after 'नवमल्लिका' in the last line, though she is mentioned first in the first half. Śak.'s pet creeper has been given importance by being put first and this is intentionally done with a view to pleasing Śak'. For this will show that the sage has tender affection for her beloved creeper. 'शकुन्तला-परिगृहीता सा इति तस्या. सन्नापोत्पादनार्थम् "अस्याम्" इति पूर्व-निर्देशः । तेन क्रम-प्रक्रम-भङ्गः परिहृतो भवति । 'तय्यत्र चाहमिति सप्रति" इति पठित्वा वा परिहर्तव्यः । अस्मिन् पाठे यथासंख्यालङ्कारः"—*R.* वीत-चिन्तः—Cf. the idea with 'देवितरूणी भूता वत्सा राज्यश्रीः । एतदीया गुणवत्तेव क्षणमपि हृदयात् नापयाति मे चिन्ता"—*HC.* IV. 31. **निक्षेपः**=न्यासः—An open deposit without being sealed (151n. 5). **4. अयं जनः**—This phrase is used instead of the 1st Personal Pronoun by a speaker in reference to himself in the 3rd person irrespective of gender and number. *Ku.* V. 40 ; *Ra.* VIII. 81. **विहरतः**—Shed tears. 'Wipe away'—*M.*

Text :—काश्यपः—अनसूये, अलं रुदित्वा । ननु भवतीभ्यामेव स्थिरी-
कर्तव्या । (सर्वे परिक्रामन्ति) ।

Kāśyapa—Weep not, Anasūyā ; Śakuntalā has indeed to be cheered¹ up by you both. (*All turn round*).

शकुन्तला (विलोक्य)—ताद, एसा उडअ-पज्जन्त-चारिणी गन्ध-भार-
मन्थरा मअ-बहु जदा अणघ-प्पसवा होइ, तदा मे कपि पिअ-णिवेदइत्तिअं विसज्ज-
-इस्ससि (तात, एसा उटज-पर्यन्त-चारिणी^२ गर्भ-भार-मन्थरा^३ मृग-वधूः यदा अनघ-
प्रसवा^४ भवति, तदा मे कमपि प्रिय-निवेदयितार^५ विसर्जयिष्यसि) ।

Śakuntalā (*Looking*)—Father, when this doe, ²grazing close to the cottage² (*and*)³ slow with the weight of (*her*) young,³ is safely⁴ fawned,⁴ (*you*) will send some one as⁵ an announcer of the happy news⁵ to me.

काश्यपः—वत्से । नेदं विस्मरिष्यामः ।

Kāśyapa—This (*I*) will not forget, my child?

शकुन्तला (गति-भङ्ग^१ रूपयित्वा) —(अम्मो ! को णु क्खु एसो णिवसणे
मे सज्जइ (अम्मो ! कोनु खल्वेग निवसने मे सज्जते^२) । (इति परावर्तते) ।

Śakuntalā (*Representing a break⁶ of gait⁶*)—O what, indeed, is clinging⁷ to my garment? (*This said, turns round*).

V. L.—‘अनसूये प्रियवदे’—B. ‘अनसूये’—R. V. M; B. HS have ‘रुदितेन’ for ‘रुदित्वा’ । ‘गर्भ-मन्थरा’—R. V. M. S.—‘गर्भ-भार-मन्थरा’—B. ‘अनघ-प्रसवा’—R. V. K. M. ‘मुखप्रसवा’—B. ‘विसर्जयिष्यथ’—R. V. M. ‘विसर्ज-यिष्यमि’—B. ‘विसृज’—S. ‘सज्जते’—R. S. ‘मज्जति’—M. ‘सजति’—B

काश्यप इति । ‘अलं रुदित्वा’ रोदनेन किम् [‘अलं खल्वोः प्रतिषेधयो प्राचां क्त्वा’—(३।४।१८) इति तुमुन्नर्थे क्त्वा] ‘ननु’ इति प्रश्ने आक्षेपे वा । शकुन्तलति । ‘गर्भ-भारेण’ भ्रूण-भारेण इत्यर्थं (गर्भो भ्रूणेऽर्भके कुक्षी सन्धौ पनसकण्टके इति मेदिनी) ‘मन्थरा मन्दगामिनी अलम-गमना इति यावत् (‘मन्द-गामी तु मन्थर’ इत्यमरः) अतः ‘उटजम्य’ पर्ण-शालायाः ‘पर्यन्तेषु’ ‘चरति’ या नथभूता । ‘अनघ’ निर्विघ्नः (‘दुःखेनो-व्यसनेष्वधम्’ इति रघुटीकायां मल्लिनाथ-धृत-यादव-वचनम्) ‘प्रसवः’ गर्भ-मोचनम् (‘स्यादुत्पादे फले पुष्पे प्रसवो गर्भ-मोचने’ इत्यमरः) यस्याः तादृशी । ‘भवति’ भविष्यति (३।३।१३१) ‘तदा मे’ मम ममीपे ‘प्रिय-निवेदयितारं’ शुभ-सन्देश-वाहम् । शकुन्तलेति । ‘गति-भङ्ग’ पाद-स्खलनं ‘रूपयित्वा’ अभिनीय आह इति शेषः । ‘परावर्तते’ दर्शनार्थं परावृत्य पश्यति ।

140n.—1. अलं हदित्वा = खलु हदित्वा = अलं रोदनेन—(43n. 4). ननु—Implies query, Are you not to cheer up Śakuntalā? Why do you then weep? Or, take it in the sense of आक्षेप (*mild censure*) as sanctioned by 'अभिधानचिन्तामणि' of (H). Anasūyā has been rightly asked not to weep as she is the **oldest** of the trio. Note that the sage Kāśyapa **generally takes notice** of 'अनसूया' and always gives her prominence.—(43n. 4). 2. अनघ-&c.—'अघ' = Mishap, hence 'अनघ-प्रसवा'—One whose delivery has been without trouble. Cf. 'इतो भविष्यति अनघ-प्रसूतेः अपत्यसंस्कारमयो विधिस्ते'—*Ra. XIV. 75*; 'कचित् मृगीणाम् अनघ-प्रसूतिः'—*V. 1*. Cf. the idea with 'य. सुप्तवान् मदङ्गे शिखण्ड-कण्डयनो-पलब्ध-मुख. । तं मे जातकलापं प्रेषय [शातकण्ठक शिखिनम्]'—*I k 1 8*; नेदं—Is emphatic. Cf. MR. II 5 3 सज्जते—Like many old poets *Kāh.* usually uses this root in आत्मनेपद; (112n. 8)

Text : काश्यपः—वत्से,—

“यस्य त्वया 'व्रण-विरोपणमिङ्गुदीनां
वगन्ननिलका तैलं न्यषिच्यत' मुखे कुश-सूचि विद्धे
(तभजजगग) 'श्यामाक—मुष्टि-परिवर्धितको जहाति'
सोऽयं न पुत्र-कृतक. पदवो' मृगस्ते' ॥१४॥

Kāśyapa—My child, that same fawn, the factitious⁶ son, upon whose mouth when pricked³ by the spine of kusa-grass,³ thou wouldst besprinkle¹ the sore-abating¹ Ingudi oil and who was (*tenderly*)⁴ reared by thee, with handfuls of Syāmāka grains⁴, does not forsake⁵ your path.⁷ (14)

शकुन्तला—वच्छ, किं सहवास-परिच्चाह्णि मं अणुबन्धेसि । अचिर-पसूदो-बरदाए जणणीए विणा विवड्ढिदो एव्व । वाणिमि मए विरहिं लुमं तादो चिन्तयिस्सदि । ता णिउत्तस्स (वत्स, किं सहवास-परित्यागिनीं माम-नुबध्नामि । अचिर-प्रसूतो-परतया¹ जनन्या । म्ना विवर्धित³ एव । इदानीमपि मया विरहितं¹ त्वां तातश्चिन्तयिष्यति । तन्निवर्तस्व⁷) । (इति हृदती प्रस्थिता) ।

Śakuntalā—My fondling, why do you follow me, who am deserting (*your*) company? Deprived of (*your*) dam that¹ died directly after bringing (*you*) forth¹, you indeed were carefully

reared² (by me). (So) even now deprived³ of me as you are, papa will think of you. Go⁴ you back⁴ therefore.

(This said, moves on weeping).

V. L.—B, HS read 'अनुबध्नामि' for 'अनुमरमि'। 'अचिरप्रमृता-परतया'—B. P. HS. 'अचिरप्रमृताया'—R. M. V.

यस्येति । 'यस्य कुशानां' 'सूचिभि' सूचीवत् तीक्ष्णाय-देशैः 'विद्धे' -(६।१।१६)-जातव्रणे 'मुखे' 'त्वया' अत्यन्तदयार्द्रया (मातृभूतया इति अर्थान्तर-संक्रमितम्) 'व्रणानां' क्षतानां 'विरोपण'-(७।३।४३)-विशेषकम् 'इङ्गुदीना' तापस-तरुणां ('इङ्गुदी' तापसतरु इत्यमरः) 'तैल' तत्फल-सम्भव स्नेह 'न्यपिच्यते' (८।३।६५)-अक्षितमित्यर्थः । 'सोऽयं पुरतो दृश्यमानः श्यामाकानां धान्य-भेदानां 'मुष्टिभिः' ग्रामैः 'परिवर्धितक' अनुकम्पया यत्नेन सह प्रेषित ('अनुकम्पयाम् - (५।३।७३)-इतिकः, स्वयं भक्षयितुम् अशक्ताय श्यामाकान् मुष्ट्या गृहीत्वा अर्पित-वती । ('सोऽयम्' इत्यादिना जन्मन आरभ्य यावत् मृगत्व प्राप्तं, त्वया एव वर्धित इति ध्यन्यते) अतएव 'पुत्र-कृतक' (२।१।७२) कृत्रिम-पुत्र, पुत्रत्वेन अभि-मन्यमान इत्यर्थः । 'मृगः ते पदवी' पथान् 'न जहानि । स्नेहवशान् चतुर्दशायी भवति । ('मृगस्वभावोक्तिः । 'पुत्रकृतक' इति निरङ्गं केवलरूपक-मलङ्कारः । ब्रवीरो तको तफ इति छेक-श्रुति-वृत्त्यनुप्रासाः । वसन्ततिलका वृत्तम्) ॥१४॥ शकुन्तलेति । 'मह 'वाग' इति 'महवाग' (मुष्मुषेति ममाम्) यद्वा 'सदृशः वाम' इति 'महवाम' (अ-स्वपद-विग्रह इत्यमरः) । 'सह-शब्दः सदृश-वचनः अस्ति' इति भट्टोजि), न साधु परित्यजति या ता महवास-यग्न्याग्निनी ['मपृचाऽनुस्थाऽऽद्यम्—' इत्यादिना-(३।२।१४२)-इति घिणुन्] । 'अचिरं' मद्यः प्रसूतं यया सा 'अचिरप्रमृता' चासी 'उपगता' मृता चेति सा तादृश्या 'जनन्या विना विवर्धित एव' इति निश्चये । 'मया' कृतक-जनन्या इति भावः । 'नातः चिन्तयिष्यति' कृतक-मातरि मयि गताया मनोजपि अधिकः पिता कण्वः स्वाम् अवैक्षिष्यते, तस्मान्निवर्तस्वेति भावः ।

141n.—1. व्रण-विरोपणं—'That which causes a scar to cicatrize.' 'ह' of रुह् optionally becomes 'प' when णिच् follows, by 'रुहः पोऽन्यतरस्याम्' (7.3.43). 2. न्यपिच्यते—'स' of मिच् is replaced by 'ष' after नि । Vide 'उपसर्गात् सूनांति-मुवति—&c.'—(8. 3. 65) ; and

‘प्राक् मिताद्, अड्यवाऽपि’ (8.3.63). परिवर्धितकः—‘परि’ here has the sense of ‘अतिशयेन’—(252n.2). श्यामाक &c.—The grain of a kind of grass of the genus *Panicum*. 3. पुत्र-कृतकः—One that is tended as a son; a factitious son. ‘कृतकः’=‘कृत्रिम’—Artificial—(Ku. I.19).

(i) कृतकः पुत्रः पुत्र-कृतकः। ‘कृतक’ is placed *last* by ‘मयूर-व्यंसकादयश्च’ (2.1.72). Cf. ‘व्यंसकः मयूरः -मयूर-व्यंसकः’। मयूरव्यं सकादि is ‘आकृतिगण’।

‘श्रविह्न-लक्षण स्तनपुरुषः मयूर-व्यसकादिषु द्रष्टव्यः’—Prabhā (ii) पुत्रस्य कृतम् (भावे क्त., कार्यमित्यर्थः) -पुत्र-कृतम्। ‘पुत्र-कृतम्’ इव ‘कृतम्’ यस्य स ‘पुत्र-कृत (कः)’। Read ‘सप्तमी-पूर्वस्य च बहुव्रीहि वक्तव्यः, उत्तर-पदस्य च लोपो वक्तव्यः’—MBh. Next ‘शेषाद्विभाषा’—(5. 4. 154)—इति समासान्तः कप्

(iii) पुत्रः कृतः इति “पुत्रकृत.”—सहस्रं पति समामः। Next स्वार्थे (कन्), अनुकम्पाया वा कः -G. (iv) न पुत्रः -अपुत्रः, अपुत्रः पुत्रः सम्पद्यमानः कृतं पुत्रकृतः’ - (K). ‘ई’ being **dropped** as in ‘निपुण-भूतः’ ‘पूग-कृतः’ ‘श्रेणिकृत’ by ‘श्रेण्यादयः कृतादिभिः’—(2.1.59). Next कन्। According to

Śākaṭāyana ‘श्रेण्यादि’ is ‘आकृतिगण’। Read — (एकौघभूतम् ॥ ‘श्रेण्यादयः कृतादिभिः’ इत्यर्थे कर्मधारयः। “श्रेण्यादि राकृतिगण” इति शाकटायनः—

MN on ŚPB. III. 35.) Cf. ‘यस्योपान्ते कृतक-तनयः कान्तया वर्धितो मे बाल-मन्दार-वृक्षः’ -PA & MD. II. 15 ;—‘पुत्रीकृतोऽसौ वृषभ-ध्वजेन’ -Ra. III. 36 ; V. 6; UC. I 4; PN. I 11. “Tender attachment

to natural objects is one of the most pleasing compositions of the Hindus. It is very frequently expressed and perhaps in few places with more beauty than in the drama of Śakuntalā, whereupon departing from the bower of her foster-father, she bids adieu to the plants, she had carefully tended and the orphan fawn she had reared” -Dr. Wilson. 4. सहवास Company. The word may also be taken as an instance of ‘बहुव्रीहि’ when it will mean a ‘companion’.

Cf. ‘सहवसति’—Śak. II. 3; पदवीं—Course, Cf. ‘पवन-पदवी’—PA & MD. 8.

वि-वर्धितः—You were *carefully* (वि) brought up by me from your infancy when your own mother died. मया विरहितं—(137n. 2) ;

‘चिन्तयिष्यति’ -Cf. ‘त्वयैव चिन्त्यमानस्य’ - Ra. I. 64 ; ‘मातृभिः चिन्त्यमानानां ने हि नो दिवसाः गताः’—UC. I. 19. निवर्तस्व—Return ; (116n. I) ;

Ra. II. 31.

Text :—काश्यपः—वत्से, अलं रुदितेन । स्थिरा^१ भव । इनः पन्थान-
मालोक्य—

‘उत्पक्ष्मणो नयनयो उपरुद्ध-वृत्ति’

वमन्ततिलका^२ बाष्पं कुरु स्थिरतया^३ शिथिलाऽनुबन्धम् ।^४

(तभजजगग) अस्मिन्नलक्षित-नतोन्नत-भूमि-भागे^५

मार्गे पदानि खलु ते विषमोभवन्ति^६) । १५॥

Kāśyapa—My child Away with weeping Be calm¹ This way look on the path By (*means of*) firmness⁴, dost thou repress⁵ (*Lit* ‘lessen’) the continuity⁵ of the tears that³ clogs the function of⁸ (*thy*)² upturned-cyclashed eyes² Thy footsteps are indeed, going⁷ uneven⁷ upon⁶ (*thy*) route, the⁶ undulations of which have not been noticed (*by thee*)⁶ (15)

शार्ङ्गरवः—भगवन् । ओदकान्तं स्निग्धो जनोऽनुगन्तव्य इति श्रूयते ।
तदिदं सरस्तीरम्, अत्र न सन्दिश्य प्रतिगन्तुमर्हसि ।

Śārngarava—Almighty⁸ Sir¹ it is enjoined that a kind friend should be escorted⁹ up to the brink of the (*first*) water⁹ Thus, then, is the border of a lake So having instructed us here be pleased to return

काश्यपः—तेन हि इमां क्षीर-वृक्ष^१-च्छायामाश्रयाम ।

। (इति मत्वे परिक्रम्य म्रियता) ।

Kāśyapa—And so, in this milk-tree-shade¹ (*we*) keep awhile
(*This said, all turn round and stop*)

V L,—‘वत्से &c B Omitted by others ‘शिथिलानुबन्धम्’—HS
S B Bh ‘विग्नानुबन्धम् V M ‘विह्वानुबन्धम्’—M’s Mss R S
‘आदकान्त’ B HS M’s Mss ‘आदकान्तान्—M ‘उदकान्तम्—R V
‘नोदकान्तान्’ S ‘अत्र न’—B Others omit ‘न’ ।

उत्पक्ष्मणोरिति । ‘उन्नतानि पश्माणि’ नेत्र-लामानि (‘पक्ष्म मूत्रादि-
मूक्ष्माणे किञ्जल्के नेत्र-लोमनि इति विश्व) यया स्तया ‘नयनयो’ विषये
‘उपरुद्ध’ निवारिता ‘वृत्ति’ प्रसरा दर्शन-शक्ति इति भाव । (सापेक्षत्वेऽपि
गमकत्वान् समास) येन तम्, उपरुद्धो-त्पक्ष्म-नयन-वृत्तिमित्यर्थः । ‘बाष्प’ नेत्राम्बु
‘स्थिरतया’ आत्मन धैर्यणे, ‘शिथिल मन्नीभूत’ अनुबन्ध’ पुन पुन उत्पन्नि
यस्य तथाविध ‘कुरु विधेहि, अन्यथा मुहु नेत्राम्बु-पातेन दृष्टि-शक्ति-लोपात्
गर्भिण्याम्ने महान् अनर्थ स्यात् । तथाहि ‘न लक्षित’ अवलोकित क्वचित्

‘नता’ क्वचित् ‘उन्नता’ अतएव बन्धुरा ‘भूमि-भागा भूप्रदेशा यस्मिन् तादृशे ‘मार्ग’ पथि ‘ते पदानि पाद-विन्यासा (‘पादन्यासे पादमुद्रा मृत्तिघ्ने पदं भवेत्’ इति क्षीरस्वामी) अविषमाणि विषमाणि भवन्ति इति ‘विषमीभवन्ति’ उच्चा-वचेषु निपतन्ति इति भावः । (‘खटु’ इत्यवधारणे निषेधे वा ।) (अत्र यात्रा-समयेऽम् झल-शब्दाच्चारणमपि नोचितमिति तच्छ्रवणे तस्या आशङ्का भविष्य-नीति विषम-पदत्वं हेतुत्वेनोक्तम् । पदार्थ-वाक्यार्थ-रूपया काव्यलिङ्गयो-ससृष्टिः । प्रधानस्य बाष्प-शैथिल्यस्य समासे गूणीभावात् विधेयाविमर्ष-दोषः । स च “बाष्प स्व-धैर्य-वशता विनिवारय त्वम् इति पठित्वा समाधेयः । छेक-वृत्त्यनुप्रासौ । वसन्ततिलका वत्तम्) ॥१५॥ शार्ङ्गैरव इति । ‘उदकस्य रक्षणया जलाशयस्य अन्तः प्रान्तः इति उदकान्तः । ‘आ उदकान्तात्’ इति आदकान्तः जलाशयः प्रान्तः मर्यादीकृत्य इत्यर्थः [राट् मर्यादाऽर्भविविध्या (२।१।१३) इति समासः पार्श्वकः] । काश्यप इति । क्षीर-प्रधानं वृक्ष इति ‘क्षीरवृक्ष’ (उत्तरपदलोपी समवायः) उदुम्बर उध्र (इति जटाधरः) । आश्रयाम् (नया चाकम्—नदी-तीरं गवा गाढे क्षीरवृक्षे जटाशयः । आगमोक्त्य कृपादो दाटु बन्धुम् विमर्जयेत् ॥)—(मन्दशे विलम्ब सम्भवात्तन्मात्रे च अनानप दशाऽश्र-यस्य आवश्यकत्वात् इति भावः इति मिद्वान्तवागीशरादाः) ।

142n —1. बाष्पं—‘अश्रुण पूर्वावस्था —(k)—*ie*, the first stage of tears, the hot lachrymal moisture that overspreads the eyes, before the tear-drop is formed 2 शिथिलाऽनुबन्धम् is preferred as the Śloka with this reading has been quoted by Bhoja in his गरस्वती-कण्ठाभरणः । अनुबन्ध means ‘प्रकृतस्यानुवर्तनम् —(1K)—‘Following closely after’ hence ‘continuity’ ते पदानि Thy foot-steps. Note the difference in the meaning of पद here and in पदकारिता (124n 2) and in other places विषमीभवन्ति ‘स्यालतानि स्युः’—S—

Are liable to trip or stumble’ Cf ‘त्यक्त्वा त्वरा, व्रज पदैः स्खलितैरय न । खेद गर्मप्यसि’ &c —*Rat* 11 17 ‘विषमपदा पदवी विवर्तनेषु —*Ki* 1 40, ‘बाष्पवेग विगृह्यताम् —*Ram* 1. 46 30 ‘कण्वः exhortation to Śak for the cessation of weeping is extremely touching and accurate showing Kālī’s grasp of delineation. 3 भगवन्—*vide Com* after IV 8. 4 ओदकान्तं—आ (ङ्) उदकान्तम् (*Com*). “ङ्” is elided by injunction of *Patañjali* Cf ‘ईषदर्थे

क्रिया-योगे मर्यादाऽभिविधौ च यः । एतमातं डितं विद्यात् वाक्यस्मरणयोरडित्'—*MBh. qtd. SK. 103*; also Cf. 'आङ् इषदर्थे अभिव्याप्तौ सीमार्थे घातुयोगे च'—*AK*. Hence this 'आङ्' is different from 'आ' which is 'प्रगृह्य' by 'निपात एकाज् अनाङ्' (1. 1. 14) ; Cf. 'आ प्रगृह्यः स्मृतौ वाक्ये अनुकम्पायां समुच्चये'—*Medinī*. Thus सन्धि is not barred by 'प्लुता पगृह्या अचि, नित्यम्'—(6. 1. 125). 5. इति श्रूयते—This is enjoined in the holy writ. Cf. 'ओदकान्तं प्रियं प्रथममुव्रजेत्'—*Qtd. Kramadīśvara* in his 'मंक्षिप्तसार-व्याकरण'. 'अतिथिं श्रोत्रियं तृप्तमासीमान्तमनुव्रजेत् &c.'—*Y. I. 113 and Com. thereon*. 'आयान्तम् अग्रतो गच्छेत् गच्छन्तम् तमनुव्रजेत्'—*Tantra-Sāra*—(निगमकल्पद्रुमः) । "तनश्चोदकास्तिक-निर्वर्तिता-नृयात्रक-बन्धु-वर्गः"—*AR*. "आ क्षीरवतो वृक्षादा सलिलाद्वाप्रिये ! प्रियं । यान्तं अनुयायादिति वचनं, तेन त्वमितो निवर्तस्व" ॥—*KM. 451*. 6. क्षीर-वृक्षच्छायाम्, Optionally 'च्छायाम्' (2.4.25)—According to M supported by जटाधर, 'क्षीरवृक्ष' means the glomerous fig tree (*Ficus Glomerata*) only. But according to others it means five umbrageous trees (*Ficus Indica, Ficus glomerata, Ficus Religiosa, Ficus Rumphi and Ficus infectoria*) that exude a resinous milky juice (Cf. 'ये क्षरन्ति मदा क्षीरम्'—*Māhā. Viśma, 7*) from their barks. Read—"न्यग्रोधो-डूम्बराऽवत्थ-पारिश-प्लक्ष-पादपाः । पञ्चन्ते क्षीरिणो वृक्षास्तेषां त्वक् पञ्चै लक्षणम्" ॥—*RN*.

Text :—काश्यपः (आत्मगतम्) किं नु खलु तत्रभवतो दुष्यन्तस्य युक्त-रूपं मस्माभिः सन्वेष्टव्यम् । (इति चिन्तयति) ।

Kāśyapa (*Aside*)—What message that would be most¹ appropriate, can indeed be submitted to His Honour Duṣyanta? (*This said, reflects.*)

शाकुन्तला (जानानिकम्)—हला पेक्ष । जलिणी-पतन्वरिवं बि सहअरं अवेक्षन्ती आतुरा चक्कावाई आरड्ढि । दुक्करं खलु अहं करेमि ।

(हला प्रेक्षस्व । 'जलिनी-पत्रान्तरितमपि सहचरम् अपश्यन्ती आतुरा' नैर्ऋती आरट्ति । दुक्करं खल्वहं करोमि) ।

Śakuntalā (*Aside to Anasūyā*)—Look (*here*), friend. The female sheldrake, stricken² with sorrow³, not perceiving her

(*dear*) mate, even hid² by a ²lotus-leaf, cries (*aloud*). But I'm doing what's (*most*) difficult to do.

अनसूया—सहि, मा एवमं मन्तेहि (सखि ! मैव मन्त्रयस्व) ।

आर्या एसा बि पिण्ण विणा गमेइ रअणि विसाअ-दीहअरं ।

[12, 18 गहअं बि विरह-दुक्खं आसा-बन्धो सहावेदि ॥१६॥

12, 15] (एषापि प्रियेण विना गमयति रजनीं विषाद-दीर्घतराम्
गुर्वपि विरह-दुःख माशा-बन्ध^१ स्साहयति^१) ॥

Anasūyā—Say not so, my dear. Even she, forlorn of her beloved, passes away the night, made⁴ too long by her grief.⁴ The bond⁵ of expectation⁵ (*of meeting again*), makes the agony of separation, however severe, supportable⁶ (16)

काश्यपः—शाङ्गरव ! इति त्वया मद्रवचनात्⁷ स राजा शकुन्तलाम् पुर-
-स्कृत्याभिधातव्यः ।

Kāśyapa - Śārngarava ! after presenting Śakuntalā in front, that king should thus be addressed in⁷ my words⁷, by you.

शाङ्गरवः—आज्ञापयतु ।

Śārngarava- Let Your Revered Sir, command.

V. L.—‘अपि सहचरम्’—R. V. S. ‘प्रियसहचरम्’—M. ‘खल्वहं करोमि’—S ‘अहं करोमि—इति’—R. M. V ; M omits ‘इति’ before ‘त्वया मद्रवचनात्’ । B & HS read ‘अभिधातव्य for ‘वक्तव्यः’ ।

काश्यप इति । अतिशयेन युक्तम् इति ‘युक्तरूपम्’ (‘प्रशंसायां रूपम्’—
५।३।६६ ; २०२१ इति रूपम्) । शकुन्तलेति । ‘नलिन्याः’ एकेन ‘पत्रेण’ पर्णेन,
न तु देश-विप्रकर्षेण, पुनः ‘अन्तर्गितम्’ केवलम् आच्छादित-विग्रह, न तु विनष्टम् ।
‘आरुहति’ उच्चैः करुण रोदिति । एषा तु प्रियजनस्य पत्रान्तरित-व्यवधानमपि
साह न शक्ता, ‘अहं तु’ इति भेदे । ‘दुष्करं करोमि’ एतावतो वासरान् प्रियतमेन
भर्त्रा विना बहुदूरं स्थितास्मि, नूनमेतत् प्रमदाजनैः सुदुष्करम् । एषेति । ‘एषा
चक्रवाकी’ या अधुना क्षण-कालमपि प्रियेण चक्रवाकेण विना न तिष्ठति सा ‘अपि
इति अपेक्षार्थः । ‘प्रियेण’ सहचरेण चक्रवाकेण विना विषादेन विरह-वेदनया
‘दीर्घतराम्’ अधिकतर-दीर्घत्वेन प्रतीयमानां ‘रजनी (जातावेकवचनं)’ सर्वा रजनीः
इति भावः, ‘गमयति’ अतिवाहयति । अत एषा चक्रवाक-वधूरपि अतीव दुष्करं
करोति इत्याशयः । (पुरा किल पम्पा-सरसी-तीरे सीता-वियोग-विकलं राम-
मवलोक्य चक्रवाका हसन्ति स्म । रामस्तु तदवलोक्य “ममेव युष्माकमपि

यामिन्यां प्रिया-वियोगो भविष्यति" इति शशाप इति अग्निवेश्य-रामायण-वार्तानु-
ज्जन्धेया)। 'आशा' पुनरपि प्रातः मां संगमयिष्यति इति विश्वासः, स 'एव बन्धः'
पतन-निवारणम् इति 'आशाबन्धः', 'गुरु अपि' दुर्वहमपि ('दुर्वहोऽपि गुरुः प्रोक्तः'
इति गर्दसिहः) 'विरहस्य विरहेण' वा यत् 'दुःखं' तत् विरहिभिः 'साह्यति' सहन-
योग्यं करोति। रूपक-श्लेषान्-प्राणितोत्प्रेक्षा। अर्थान्तरन्यासश्च। 'अत्र
आश्वासाञ्जलङ्कारः' इति शङ्करपादाः। इयं गाथा) ॥१६॥

143n —1. युक्तरूपम्—(77n. 4). **प्रेक्षस्व—**The following sen-
tence is its object. Śak. means to say that hers is a case worse than
that of चक्रवाकी **2. नलिनी-पत्रान्तरितं—**(110n. 2). For a similar idea,
Cf. "सरसि नलिनी-पत्रेणापि त्वमावृत-विग्रहां ननु सहचरी दूरे मत्वा विरोपि
समुत्सुकः"—*Vik. IV. 20*. **आनुरा—**Cf. 'अस्ति खलु लोकप्रवादः—'नव्यवरः
लज्जातुरो भवति'—*Māla. V ; 3*. **दुष्कर खल्वहं—**The idea is—The female
Cakravāka cannot brook the separation (from her husband) caused
by the intervention of a *single lotus-leaf*, but just think of my
condition. What excruciating pain I have been suffering all the
while when separated from my husband for a good length of
time and also by a far cry. The bewailings of the female
Cakravāka may be taken to be a **prognostication of coming
evil**. So goes the saying, "*Coming evils cast their shadows before*".
Hence the separation of the female sheldrake from her mate
with its body hidden by a lotus-leaf, foretells the future
separation of Śak. from Duṣyanta with his mind shrouded by
Durbāsā's curse. 'शाप-तिरोहित-दुष्यन्तम् अलप्स्यमाना'—*K*. For **दुष्करम्**
&c.—Cf. दुष्कर "खल्वहं करोमि"—*SV. IV*. 'पित्रा मे 'दुष्करं कृतम्'—*PN.*
IV. 12 ; दुष्करं कृतवान् रामां हीनो यदनया प्रभुः। धारयति आत्मनो देह न
शोकेनावसीदति—*Rām. V. 15.53 ; 16.27*. 'अति दुष्कर-कारिणी खलु अहं या
ईदृशमपि आयुषं पश्यन्ती अद्यापि जीवितं न पश्यामि"—*NN. V*. 'दुष्करं वत
कुर्वन्ति महतोऽपि स्यजन्ति ये—*Mahā. Śānti* ; "शशिं पुनरेति शर्वरी, दयिता
द्वन्द्वचरं पतत्रिणम्। इति तौ विरहान्तरक्षमौ कथमत्यन्तगता न मां दहेः"—
Ra. VIII. 56. M and some other read 'इति' after 'करोमि'
and explain 'दुष्करम् अहं करोमि' as the actual cry of the

female sheldrake, which Śak. fancies she hears—"Friend, see the poor female Cakravāka * * * calls to him thus—"Hard is the lot I suffer"—*M.* But this, with such a laboured explanation, does **not** seem to be a **good** reading. 4. मा मन्त्रयस्व—'लुङ्' always comes with 'माङ्' by 'माङि लुङ्' (3. 3. 175). But this 'मा' is different from 'माङ्'. Read "कथं मा भवतु तस्य पापं, मा भविष्यति इति ॥ 'असाधुः एवायम्' ॥ केचिदाहुः अङिद् अपरो मा-शब्दः विद्यते, तस्यायं प्रयोगः"—*VM.* "मा अस्तु, इत्यादौ निषेधार्थक-मा-शब्दः अन्य एव, ननु माङ्"—*T.* रजनीं—रजन्ति अनुरक्ता भवन्ति रागिणः अस्याम् इति रज्+अनि = रजनी । 'क्षिपे किञ्च' (उ—२७२) इति चकारात् अनिः । 'कित्वात् न लोपः' (6.4 24)—*BhD.* 'ङीष्' by *GS*—(कृदिकारात् अकित्तनः)—(4.1. 45). Hence 'ङीष् अभावे रजनिः अपि'—*BhD.* The idea is—The night in which lovers get pleasure, is made sorrowful in the case of this bird. Cf. "म-व्यापारामहनि न तथा पीडयेन्मद्वियोगः । शङ्के रात्रौ गुरुतरं शुचं निर्विनोदं सखी ते"—*PA & MD. II. 27.* 'अविनोद-दीर्घयामा कथं नु रात्रिः गमयितव्या'—*Vik. III. 4.* "विद्यापति कहे क्यायसे गोडायवि हरि विने दिन-रात्रियाँ"—*Vidyāpati.* Mark that **opposite effect** is produced when the **lovers are together**. 'अविदिन-गन-यामा रात्रिरेव व्यरंसीत्'—*UC. I. 27.* 'नीना रात्रिः क्षण इव मया सार्धम् इच्छाग्ने र्या । तामेव उष्णं विरहमहती मधुभिर्यापयन्तीम्'—*PA & MD. II. 28.* 6. आशा-बन्धः &c.—It is the tie of hope for **future** reunion that enables one to somehow assuage one's pangs of separation. Cf. 'आशाबन्धः कुसुमसदृशं प्रायशो ह्यङ्गनानाम् । मद्यपाति प्रणयि-हृदय विप्रयोगे रुणद्धि ॥"—*PA & (MD. 10. qtd.) -K.* 'किन्तु तादृशं मनुरागं दृष्ट्वा शक्यम् आशाबन्धेन आत्मानं धारयितुम्'—*Vik. III ;* 'दुराशा-मृगनृणिक्रया कपिञ्जलस्य प्रत्यागमनाकाङ्क्षया च तस्मिन् काले तदेव युक्तं मन्यमाना नोत्सृष्टवती जीवितम् ॥ आशया हि किमिव न क्रियते'—*Kād. p. 641* 'धन्या खलु चक्रवाकवधूः याज्योऽज्यविरहिता न जीवति । न खल्वहं प्राणान् परित्यजामि । आयुषत्रं पश्यामीति एतेन मनोरथेन जीवामि मन्दभाग्या'—*SV. III ;* "While hope prolongs our happier hour, Or deepest shades that deemly lower, And blacken round our weary way, Gilds with a gleam

of distant day"—Gray. 7. साहयति--विग्रहिभिः' इति शेषः—Makes tolerable ; Conjugation see (19n. 3).

Text :—काश्यपः—(अस्मान् साधु विचिन्त्य संयम-धनानु'च्चैःकुलञ्चात्मन
शार्दूलविक्रीडित स्त्वय्यस्याः कथमप्यबान्धव-कृतां'स्नेह-प्रवृत्तिञ्च' ताम् ।
(मसजसततग) 'सामान्य-प्रतिपत्ति-पूर्वकमियं वारेषु दृश्या त्वया
'भाग्यायतमतः परं न खलु तद्वाच्यं'वधु-बन्धुभिः) ॥१७॥

Kāśyapa—Having well considered us as rich¹ in self-control,¹ as well as the exalted lineage of yours and the (well known) flow³ of attachment³ of hers towards you, not² in any way brought about by her relatives,² she ought to be looked upon by you with⁴ equal honor⁴ amongst (your) wives. Beyond this is ⁵dependent on destiny⁵, not indeed ought that to be prayed⁶ for by a bride's relations. (17))

V. L.—The first line thus occurs in *M's Mss.*—'अस्मान् साधु समीक्ष्य संयम-परान् &c.; Bhoja reads "भाव-प्रवृत्ति" for "स्नेह-प्रवृत्ति" ।

अस्मानिति । 'संयमः' इन्द्रिय-निग्रह एव धनम्' (उव) येषां तादृशान्'अस्मान् मद्विधान् तपस्विनः 'साधु' मम्यक् 'विचिन्त्य' मनमा पर्यालोच्य यतो वयं मयमधना' अतः मोषकाय एव मुषितं वस्तु प्रतिपद्यते इत्यपि मम्यग् विवेचनीयम्, 'आत्मनः' स्वस्य 'उच्चैः' उन्नतं विश्व-विश्रुतम् इत्यर्थः । 'कुलञ्च' पुरुवंशोत्पत्तिञ्च ('साधु विचिन्त्य' इत्यनुपज्यते । तादृश-कुलोत्पन्नस्य अलीक-प्रतारणादि-संभावना नास्ति, अतः शकुन्तलां प्रति यथायोग्यं सन्काशम् अनाचेष्टितं चेत्, तदा त्वदीयेन आचरणेन अमलवंशे कलङ्क-कालिम्नो नवावतारः स्यान् इत्याशयः) ; 'त्वयि' दुष्यन्ते 'अस्याः' शकुन्तलायाः 'कथमपि' केनापि प्रकारेण 'अबान्धव-कृतां' मित्रादीनां प्रयासं विनैव घटिताम् (अनेन प्रेम्नः परावस्था सूचिता) 'ताम्' तपोवने त्वया स्वयमेवा-ऽनुभूतपूर्वा (अतः यच्छब्दस्य अनपेक्षा) 'स्नेह-प्रवृत्ति' प्रेम-प्रवाहं ('प्रवृत्तिः वृत्त-वृत्तान्त-प्रवाहेषु प्रवर्तने' इति हैम.) 'साधु विचिन्त्य' (इति पूर्ववत् अनुषज्यते अत्र । तेन कारक-क्रियादीपकम् । 'अस्याः त्वयि' इत्यनेन तव दर्शनमारभ्य प्रतिक्षणोपचीयमान-राग-सागरं ध्वनितम्, अतएव 'तव अस्याम्' इति न उक्तम्— इति राघवपादाः) । तथाभूतस्य नैसर्गिकस्य अर्थात् कुमारी-हृदयान्तरालात् स्वन एव समनुसृतस्य अनुरागस्य कीदृश प्रतिदानं युक्तम् इति मम्यग् पर्यालोच्य इति सरलार्थः । 'त्वया' दुष्यन्तेन इयं शकुन्तला 'दारेषु' गृहीतासु ग्रहीष्यमाणासु च भार्यासु मध्ये 'सामान्या' साधारणी तुल्या इत्यर्थः ('साधारणं तु सामान्यम्' इत्यमरः,)

या 'प्रतिपत्तिः' गोरवं ('प्रतिपत्तिः प्रवृत्तौ च प्रागल्भ्ये गौरवेऽपि च' इति मेदिनी) सा 'पूर्वा' यस्मिन् कर्मणि तत् यथा स्यात् तथा 'सामान्य-प्रतिपत्ति-पूर्वम्', तदेव इति 'सामान्य-प्रतिपत्ति-पूर्वकम्' (स्वार्थे कन्-२०७७ ॥ 'यादृशेन गौरवेण अपरा वधूः आलोचयते तादृशेन' इति शङ्करपादाः) 'दृश्या' ज्ञातव्या, न तु कर्तव्या, अस्माकं तत्र नियोगासम्भवात् । कुतो विशेष-प्रतिपत्तिः नेप्यते इत्याह भाग्येति । 'अन' अर्थात् सामान्य-प्रतिपत्तेः 'परम्' अधिकं सौभाग्यं महिषीत्वाऽभिषेकादिकं 'भाग्यस्य आयत्तम्' अर्धीनम् । महादेवी-पदमस्या भवेच्चेद्भूवतु नाम, परं 'तत् खलु' निश्चितं 'वध्वाः बन्धुभि' पित्रादिभिः महाकण्ठेन 'न वाच्य' न कथनीयम्, यतस्तेन पक्ष-पानित्व-दोषश्च प्रगज्येन. राज-दाराणामपरेषां स्वजनानां च दुःखस्यादिति भावः । (अत्र 'मया एतन्त वस्तव्यम्' इति विशेषे प्रस्तुते यत् सामान्य-वचनं तेनाप्रस्तुत-प्रशंसा । खलु स्वयं स्वन काव्यलिङ्गमपि । एकया 'विचिन्त्य' इति क्रियया सह 'अस्मान्' इत्यादिना त्रयाणां कर्मतयाभिसम्बन्धात् तुल्ययोगिता च । श्रुति-वृत्त्यनुप्रासे । शार्दूलविक्रीडितम् छन्दः) ॥१७॥

144n.—1. अस्मान् (संयम-धनान्)—अस्मान् (=माम्) may refer to Kanva alone by 'अस्मदाद्राद्व'—(I. 2. 59) ; then the attribute 'संयमधनान्' should be taken **predicatively**. Vide (159n.1.), as otherwise the *Mārt.* 'माविवेक्षणानां प्रतिषेध'—(818),—will bar—(I.2.59), Cf. 'अहं ब्रवीमि, आमा ब्रूव, ' (वा ब्रुम. वा) । नेह, पटुरहं ब्रवीमि—**Prabhā**. 'अत्र मुन्यादि-पद-त्यागेन संयम-धन-पद-ग्रहणम् अङ्गीकारात् अङ्गीकारयोः भया-नुग्रहौ दर्शयति ॥' —R. 'वयं निर्धना इति नावमन्त्रज्याः । मयमेधनत्वारोपणेनार्जन-रक्षण-तातपर्यं व्यज्यते, तेन तत् प्राचुर्यम्, तेन निग्रहनान्ग्रह-सामर्थ्यञ्च'—A [You have married my daughter without my consent and it is but quite natural. that you should be afraid of my latent anger (*II. 7. supra*). But self-controlled as we are, we have taken a proper consideration of the whole affair and have approved your conduct. So considering our power and penances, we hope, you will also properly receive Śak.] Or, You know very well that we are self-controlled (संयमधनान्), (and hence we shall i. no case be incensed with fury even if Śak. be not treated properly. But then hard will be the lot of that poor girl. So we hope that considering all these, you will rank her, at least with common honor amongst your wives. 2. उच्चैः

कुलं—(Ku. V. 64; VI. 75). (साधु विचिन्त्य)—This is necessary, for such thoughts will impell him to act in a way befitting his noble race. He acting otherwise, the fame of his exalted race will certainly be sullied. 3. अ-बान्धव-कृतां—Not forced by the influence of her relatives. This shows the deep nature of her love. Cf. UC. VI.12. 4. ताम्—Refers to 'स्नेह-प्रवृत्ति' (flow of attachment) previously experienced (अनुभूताम्) by the king in the hermitage; hence 'यच्छब्द' is not necessary (Com.). Cf. 'ते हि नो दिवसा गता.'—UC. I. 19. Bh. cites this Śloka as an instance of 'दैन्य' and reads 'भाव-प्रवृत्ति' which suits the context very nicely. Read "निर्विकारात्मके चित्ते भावः प्रथम-विक्रिया" । 5. सामान्य &c.—सामान्य=Equal—'सामान्या प्रतिपत्तिः' (Honour—Śak. VII.1.) पूर्वा 'यस्मिन् कर्मणि तन् 'सामान्य'-प्रतिपूर्वम्' (बहुव्री) । Next स्वार्थे कन् (127n. 1). This round-about process is necessary, as otherwise with समासान्त 'कप्' (by 'शेषाद् विभाषा'— 5. 4. 154), the form will be "सामान्य-प्रतिपत्ति-पूर्वाकम्" । Read—'कपि परे अणो ह्रस्वः न स्यात्, कल्याण-पञ्चमीकः पक्षः'—BD. Now Cf. 'न चास्याम् आयुष्मता परिजन-सामान्य-दृष्टिना भवितव्यम्'—Kād. p. 395. 6. दारेषु दृश्या—'दृश+क्यप् ('ऋद् उपधाच्चाऽकृपि-चृते.'—2859] ; टाप्=दृश्या । दारयन्ति भ्रातृन्—दृ+णिच्+घञ्, ('दारजारौ कर्तरि णिलुक् च'—Vārt. 3.3.20)=दाराः—Wives are so called as they are supposed to create ill-feeling amongst brothers. (दारयन्ति भ्रातृभ्यः पतिं पृथक् कारयन्ति—Raghunātha) —'दाराक्षत-लाजाऽमूना बहुत्वञ्च' । Note that 'दारा' (आकारान्त—Fem.) is also correct. 'दाबन्तोर्जपि'—BhD ; "क्रोडा हारा तथा दारा त्रयएते यथाक्रमम् । क्रोडे हारे च दारेषु शब्दा प्रोक्ताः मनीषिभिः" Qtd, Vyāḍi, Suvāṅika and Haṭṭacandra, RM, BhD, Bharata and Raghunātha. अतःपरं &c—Here कण्व tells the reason why he does not demand higher rank or greater honour for Śak. (S). भाग्या-यत्तम्—Cf. 'देवायत्त कुलं जन्म मदायत्त तु पौरुषम्'—VS. III. 33. "न खलु—आक्षेपोऽलङ्कारः * * किमर्थं वयं ब्रूमः इति कैमर्थक्य-परामर्शलोचन-मन्त्राक्षेपः । अनेन अवश्य-वक्तव्यत्व-लक्षणो विशेषो द्योत्यते । 'नपेधो वक्तुमिष्टय यो विशेषाभिधित्तया । वक्ष्यमाणोक्तविषयः स आक्षेपो द्विधा मतः"—A

Remark.—According to some this is the **Second Best stanza**, instead of 'अभिजनवतः भर्तुः &c. —Śl. 19. *Infra*.

Text—शाङ्गरवः—गृहीतोऽयं सन्देशः ।

Śārṅgarava—This message has been (*well*) received.

काश्यपः—(शकुन्तला विलोक्य)—वत्से ! त्वमिदानीं अनुशासनीया^१सि ।
^१वनौकसोऽपि सन्तो लौकिकज्ञा^१ वयम् ।

Kāśyapa (*Looking at Śakuntalā*)—And, now (*my*) daughter, thou¹ hast to be instructed¹. Though dwelling² in the woods², we (*are*) acquainted³ with worldly affairs.³

शाङ्गरवः—भगवन् ! न खलु कश्चिदविषयो^४ नाम धीमराम् ।

Śārṅgarava - Almighty Sir, nothing, indeed, can possibly be outside⁴ the ken⁴ of the talented.⁵

काश्यपः—ता त्वात्मितः पति-कुलं प्राप्य^६—

(शुश्रूषस्व गुरुन्, कुठ प्रिय-सखी-वृत्ति सपत्नी-जने,^७
गार्दूलविक्रीडितं भर्तुर्विप्रकृतापि^८ रोषणतया^९ मास्म प्रतीपं^{१०} गमः
(मसजमतनग) भूयिष्ठं भव दक्षिणा^{११} परिजने, भोगोऽवनुत्सेकिनी^{१२}
यान्त्येवं गृहिणी-पदं पुवनयो, वामाः^{१३} कुत्सयाधयः^{१४}) ॥१८॥
कथं वा गौतमी मन्यते ?

Kāśyapa - Having reached¹ (*thy*) husband's house from here,—(*Thou*) shouldst (*always*) serve² (*thy*) superiors; (*and*) act the part of a darling friend unto (*thy*) fellow-bride.³ Even if insulted⁴ thou shouldst never, out of ire⁵, show a refractory⁶ spirit⁶ against *thy* husband⁴. Be vastly courteous⁷ towards(*thy*) attendants, (*and*) not ⁸puffed up with vanity⁸ in enjoyments. In this way do young women attain the position of house-wives, (*while*) the perverse⁹ (*are*) the pests¹⁰ of the race. (18))

Or, how does Gautamī think (*of this advice*) ?

V. L.—'शकुन्तलां विलोक्य', & 'भगवन्'—B. Omitted by others, 'वृत्तिम्'—R. V. M. S. 'वृत्तम्'—D. Ś. B. 'भोगेषु'—B. HS Bh. Ś. १KS. 'भाग्येषु'—R. V. M. C.

शाङ्गरव इति । 'सन्देश' संवाद (इति शब्दरत्नावली) । काश्यप इति । 'अनुशासनीया' गार्हस्थ्य-विषये उपदेशनीया । 'लौकिकज्ञा' अर्थात् गृहस्थ-लोक-समाजाऽऽचारज्ञा (जानातेः कः) । शाङ्गरव इति । 'खलु' इत्यवधारणे ।

‘धीमतां’ बुद्धिमतां ‘कश्चित् अविषयः’ अगोचरः अज्ञात इत्यर्थः (‘विषयो गोचरे देशे तथा जनपदस्य च’ इति मेदिनी । तथाचोक्तम् भारते,—“पशुः पश्यति गन्धेन, बुद्ध्या पश्यन्ति पण्डिता” इति) । ‘नाम’ इति सम्भावनायाम् । शुश्रूष-स्वेति । ‘गुरुन्’ श्वश्रू-श्वशुर-प्रभृतीन् पूजनीयान् सर्वान् ‘शुश्रूषस्व’ (१।३।५७) सादरं परिचर्यां कुरु (‘वरिवस्या तु शुश्रूषा परिचर्या उपासना’ इत्यमरः) ‘सपत्नी’ (४।३।७५) एव ‘जनः’ तस्मिन् (यद्वा ‘सपत्नीनां जने’ समूहे) ‘प्रियायाः सख्या वृत्ति’ व्यवहारं ‘कुरु’, ताभिः सह कलहं मा कार्षीः इति भावः । ‘विप्रकृता’ स्वामिना निकृता अवमानिता इति यावत् (‘निकृतः स्यान् विप्रकृत’ इत्यमरः) ‘अपि रोपणनया’ कोपवशान् ‘भर्तुः’, पत्युः ‘प्रतीप’ प्रतिकूलम् (इति हेमचन्द्रः) ‘मास्म गम.’ मा याहि (‘मास्म मा वारणे’ इत्यमरः । ‘स्मोत्तरे लङ् च’ (३।३।१७६) इति लुङ्) ‘परिजने’ नियत-सन्निधिवर्ति-परिचारके (इति आनन्दलहरी-श्लोक व्याख्याया श्रीगोपी-रमण-तर्क-यञ्चाननाः । जानावेकवचनम्) ‘भूयिष्ठम् बहुलं यथा ग्यात् तथा ‘दक्षिणा’ उदारा अनुकूला इति यावत् [‘दक्षिणे सरलोदारौ’ इत्यमरः] अर्थान् मापराधेऽपि क्षान्ता निरपराधेऽपि प्रमत्ता ‘भव’ । ‘भोगेषु’ समृद्धिषु ‘अनुत्-मेकिनी’ अदृष्टा ‘भव’ [तथाचोक्तम् वात्स्यायनेन—‘भोगेषु अनुत्सेक’ इति] ‘एवम्’ अनेन आचरणेन ‘युवतयः’ (‘युनस्तिः’ ४।१।७७; ५३१) ‘गृहिण्याः’ गृह-लक्ष्म्याः ‘पदम्’ स्थानम् (शब्दम् इति शङ्करपादाः), यद्वा ‘गृहिणीति’ ‘पदम्’ अधिकारम् (‘गृहिणी स्त्रियाम् । भार्यायाञ्च गृह-कार्य-कुशलायाम्’ इति शब्दार्थः) ‘यान्ति’ प्राप्नुवन्ति । ‘वामा’ यौवन-जनित-गर्वेण प्रतीपाः प्रतिकूलाचारिण्य इत्यर्थः (‘वामं धने, पुमि हरे, कामदेवे पयोधरे । वल्गु-प्रतीप-सव्येषु त्रिषु, नार्यां स्त्रियाम्’ इति मेदिनी) ‘कुलस्य’ वंशस्य ‘आधयः’ पीडाः (‘बन्धकं व्यसनं चेतः पीडाऽ-धिष्ठानम् आधयः’ इत्यमरः) व्याधय इव क्लेश-दायिन्यः भवन्ति । अत उक्त-रूप-विपरीता मा भूरिति भावः । (अत्र ‘गृहिणीपदं यान्तीति’ साधर्म्येण, ‘वामा’ इत्यादि वैधर्म्येण अर्थान्तरन्यासोऽलङ्कारः । विषयालङ्कारश्च । कार्य-भूतेन आधिना सह कारण-भूताया वामाया अभेदेन अभिधानान् हेतुनामालङ्कारश्च । रूपकानु-प्रासौ । अत्र उपविष्ट नामा नाट्यालङ्कार उपक्षिप्तः । ‘उपविष्टं’ मनोहारि वाक्यं शास्त्रानुसारत’ इति तल्लक्षणाद् ॥ शार्दूलविक्रीडितं वृत्तम् । सिद्धान्तवागीश-मते ‘अत्र अन्यस्य वृत्तिं कथमन्यः करोतीति वस्तु-सम्बन्धोऽसम्भवन् प्रियसखी-वृत्तिवत् वृत्तिमिति सादृश्याक्षेपाद-सम्भवद्-वस्तुसम्बन्धा निबर्हाना’) ॥१८॥

145n.—1. वनोक्तोऽपि &c.—(132n. 6; Rām. II 99. 42). ‘वयम्’ refers to *Kaṇva* hence here also the attribute ‘लौकिकज्ञाः’

should be taken *predicatively*. (144n. 1). **अविषयः**—Not a province of comprehension. 2. शुश्रूषस्व—*Vide* (Atmp.) by 'ज्ञा-श्रु-स्मृ-दृशां सनः' (1. 3. 57; 2231). Cf. "स्वश्रू-स्वशूर-शुश्रूषापि च ते वर्तयितव्या"—PN. I ; "गुरुषु, भृत्य-वर्गेषु, नायक-भगिनीषु तत्पतिषु. च यथाहं प्रतिपत्तिः"—KS. III. 1. 5 ; गुरु-शुश्रूषणे रताः—*Rām.* VI. 3. 65. 3. सपत्नी &c.—समानः पतिः यासां ताः सपत्न्यः। Ordinarily 'पति' at the final of a compound *optionally* takes the augment *नुम्* and 'ङीप्' in the feminine ['णत्वपक्षे 'ऋत्रेभ्यो'—३०६ इति ङीप्"—BM] by 'विभाया-सपूर्वस्य—4. 1. 34 ; 491. Thus 'स्थूलपति' 'स्थूलपत्नी' &c. But 'नित्यं सपत्न्यादिषु'—(4. 1. 33) bars the previous one and makes 'ङीप्' and 'नुम्' *compulsory* ; and 'समान' becomes 'स' by निपातनः। "सपत्न्याः नित्यं पत्युः न-कारादेशः भवति, ङीप्, तु लभ्यते एव। पूर्वोण विकल्पे प्राप्ते वचनम्"—*VM* 'समानस्य स-भावोऽपि निपात्यते'—*SK*. "तस्य च निपातनादेव नित्यं स-भाव इति भावः"—*BM*, The word is very significant, as Śāk. will have lots of co-wives. The king himself has admitted this fact. (III. 17, supra). क्रुह &c.—Cf. 'आगतां चैनां (सपत्नीं) भगिनीकावदीक्षेत'—KS. III. 2. 5 ; 54 ; 4. विप्रकृता—(129n.5.). 5. रोषणतया—रुप्+शीलार्थक युच् कर्नरि=रोषणा, तस्याः भावः रोषणता—Anger, तया। 6. प्रतीपं—प्रतिगता आपः यस्मिन् तत्—Against the current *i.e.* in a refractory way NC. 1. 6. समासान्त 'अ' by 'ऋक्-पूर्-अव-धूः-पयामानक्षे'—(5. 4. 72.). Next (अप्='ईप्', 'द्व्यन्तरूपसर्गेभ्य. अप ईत्'—6. 3. 97). Cf. "प्रतीप-पवनादि-विकृतं"—*Ra.* XI. 62, 58, For 'लुङ्' with 'मास्म'—See (Com). Cf. 'आकण्टापि न चाक्रोशेन् ताडितापि प्रसीदति'—*Sk. Kanda Purāṇa*. 'न क्षोपालभेत वामतां च न दर्शयेत्'—KS. III. 2. 68. 7. 'भोगेषु' has the weighty support of Bhoja corroborated by Kāma-Sūtra. Read—'इवश्रु-स्वशूर-परिचर्या' १३७। ('भोगेषु अनुत्सेकः) १३९। 'परिजने दाक्षिण्यम्' १४०'—KS. Besides 'भोग' is the *direct* cause of pride (उत्सेक), while 'भाग्य' (R) may be ill or well. [Cf. 'पुरोहितः—सा निम्बन्ती स्वानि भाग्यानि बाला'—Śāk. V. 30.] So it is well rejected. 8. अनुत्सेकिनी—Not puffed up with (*pride and haughtiness*—AD). Cf. अनुत्सेकः को लक्ष्याम्—*NS.* 63 ; Also KS

above. युवतयः—(Vide 67n.2.). 9. वामाः—दुवम् (उद्गीरणे) । वमति स्नेहम् इति वम् + ण कर्तरि ('ज्वल्-इति-कस्-अन्तेभ्यः' 3. 1. 140; or, घञ् by 3. 3. 19)=वामः। Next स्त्रियाम् आप्, 'वामा'। Or, 'वामः' कामः अस्ति अस्या इति वामा मत्वर्थे अच् by 'अर्श आदिभ्यः अच्'—(5. 2. 127). It means either (i) 'women in general,' or (ii) 'one acting in a refractory way (प्रतीपा) [Com.]. Similarly आधि - means either (i) 'a curse or bane'—(पीडा), or (ii) 'main-stay'—(अधिष्ठान) (Com.) Hence the last line may be construed differently thus 'एवं युवतयः वामाः (नार्यः) कुलस्य आधयः (भूत्वा, कालेन) गृहिणी-पदं यान्ति'। In this way young women following this advice become the main-stay of their family (and in course of time) attain &c. पदं='शब्दम्'=Title—S. 'प्रतिष्ठा' - C. (Vide n. 2.)

Remark—The advice (Note its striking similarity with the advice of Kāma-Sūtra, (n. 9.) also with "मूर्धनं पत्युरगरोह, प्रजया च विराड् भव, सम्राज्ञी श्वशुरे भव, सम्राज्ञी श्वश्रू भव, ननन्दरि सम्राज्ञी भव, सम्राज्ञी अधि देवेषु पतीनां च देवृणाम् सजातानां विराड् भव"—Śruti), embodied in this Śloka is the noblest of its kind that can ever be given to young women on the eve of their entering into the family of their husbands and it is considered to be one of the best four ślokas. The first half of it is quoted by V.K in (SD. Ch. VI) as an illustration of उपदिष्ट (Com.).

Text :—गौतमी—एत्तिओ क्लु वट्ठ-जणस्स उबदेशो । जादे, एवं क्लु सव्वं ओधारेहि (एतावान् खलु वट्ठ-जनम्योपदेशः । जाते ! एतत् खलु सर्वमवधारय¹) ।

Gautamī—Such indeed (is) the bride's motto. My child ! to all this, indeed, you'll pay¹ heed.

काश्यपः—वत्से । एहि परिष्वजस्व² मां सखीजनञ्च ।

Kāśyapa—Come, my child, embrace² me and (thy) friends.

शकुन्तला—ताव ! इदो एव्व किं पिअसहीओ णिवत्तिस्सन्ति (तात, इत एव किं प्रियसम्यो निवर्तिष्येते¹) ।

Śakuntalā—Father, is it even from here that (my) dear friends will turn³ back ?

काश्यपः—वत्से ! इमे अपि प्रदेये । तन्न युक्तमनयोस्तत्र गन्तुम् । त्वया सह गौतमी यास्यति ।

Kāśyapa.—They too, my child! have to be given away. So it is not meet for them to go there. With thee, Gautamī will go.

शकुन्तला (पितरमाश्लिष्य)—कहं दारिणं तादस्स अङ्कादो परिभ्रष्टा मलय-तटोन्मूलिआ चन्दन-लदा विअ देसन्तरे जीविअं धारइस्सं (कथमिदानी तातस्य अङ्कात्^३ परिभ्रष्टा^४ मलय-तटोन्मूलिता चन्दन-लतेव देशान्तरे जीवितं धारयिष्यामि) । (इति रोदिति) ।

Śakuntalā (Clasping her father)—How now, removed⁴ from (my) sire's lap³ like a sandal-plant, uprooted from the slopes of the Malaya (Malbur hills), shall I be able to support life in a foreign soil? (This said, she weeps).

V. L. --'प्रियमल्यो' -B. 'प्रियवदानुसूये सख्यो'—S. 'प्रियंवदामिश्राः मय्य.' -R. V. M. 'एहि'—B. Omitted by others.

शकुन्तलेति । 'निर्वर्तिष्येते' आश्रमं प्रत्यावर्त्तन्तः ('वृद्धभ्यः स्य-सनोः' (१।३।१२) --इत्यात्मनेपदम् पाक्षिकम्) । काश्यप इति । 'प्रदेये' पात्रसात् कर्तव्ये । तस्मादेव अनृढयोः तयोः नि सम्पर्के स्थाने गमनमयुक्तम् इति भावः । शकुन्तलेति । 'अङ्कात्' कण्डात् 'परिभ्रष्टा' विच्युता वियुक्ता इति यावत् । 'मलयस्य' तदास्यस्य अद्रेः 'तटात्' रोधसः । 'चन्दनस्य लता' शाखा (व्रत-तिश्च लता ख्याता, 'लता शाखा च शाखिनाम्' इति शाश्वतः) अत्र लक्षणया चन्दन-वृक्षक इत्याशयः । स 'इव' देशान्तरे (७५४) अन्यदेशे, शकुन्तलापक्षे भर्तृगृहे । ('महानन्धन्तरं यत्र तद्देशान्तरम्' इति स्मृतिः) ।

146n.—1. अवधारय—'Treasure up in thy heart,' 'ponder well'—M. 2. प्रदेये—For the force of 'प्र', Cf. 'सकृत् कन्या प्र-दीयते'—Manu. Mark also how skilfully the two friends are debarred from going, as their accompanying Śak. will interfere with the imprecation of Durbāsāh. 3. गन्तुम्—गम्+तुम् by (अर्हार्थोपपदे) ('शक-वृष-ज्ञा-ग्ला-घट-रस-लभ-क्रम-सहाऽर्हाऽस्त्यर्थेषु तुमुन्'—(3. 4. 65); गमनमित्यर्थः । युक्तम्—(46n. 3). 4. मलय-तट &c.—'चन्दन-लता' by 'लक्षणा' means a delicate sandal-plant, "The Candana (Gr. Santalon,—Sirium Myrtifolium) is a large kind of myrtle with

pointed leaves. Now vide (246n 5) 'तट'(B)—is preferable to 'तरु', for 'तट' is synonymous with उत्सङ्ग (the slope of a hill) and a child is supposed to be on the lap of its parent. Cf 'मलायाद्रे उपत्यका'—Rs. IV 46 ; 'उत्सङ्गे वृद्धानाम्'—Vik V. 9.

Text :—काश्यपः—वत्से, किमेव कातरासि—

अभिजनवतो^१ भर्तुः श्लाघ्ये^२ स्थिता गृहिणी-पदे
हरिणी - विभवः—गुरुभिः^३ कृत्यै^४ स्तस्य प्रतिक्षणमाकुला
(नंसमरसलग्ना) तनयमचिरात् प्राचीवार्कं प्रसूय च पावनं^५
मम विरहजां न त्वं वत्से ! शुचिं गणयिष्यसि ॥१९॥
। (शकुन्तला पितु पादयो पतति) ।

Kāśyapa—My child, why art thou so troubled ? { Stationed in the honourable² position of the house-wife to a high-pedigreed⁴ husband (and) at every moment distracted⁴ with his affairs, ⁵important by reason of excessive wealth³, and having (recently) brought forth a hallowed⁵ son as the east (gives birth to the holy) sun, thou wilt not, my child, take account of the pangs⁶ of separation from me (19) } (Śakuntalā falls at the feet of her father)

काश्यपः—वत्से ! . यदिच्छामि तदस्तु ते ।

Kāśyapa—My child let that be, what, (I) wish thee

V. L -B reads 'कृत्यैरस्य' for 'ऋत्यैस्तस्य' ।

अभिजनेति । हे 'वत्से' त्वम् प्रयम्न अभिजन कुलम् ('अभिजन कुले ख्यातो जन्मभूम्या कुलव्रजे इति विश्व । 'भूम-निम्ना प्रथमामु नित्ययोगेऽति-शयने । मसर्गस्ति-विवक्षाया भवन्ति मतुवादय —(वा-१८५५) इति प्रशंसायां मतुप् । मस्य वत्वम्—(८।२।९)। 'भर्तुः' दुष्यन्तस्य 'श्लाघ्ये' स्पृहणीये सर्वोत्कृष्टे इत्यर्थः, तादृश—प्रेमानुमितत्वात् । 'गृहिणीपदे' गृहिणी-स्थाने, अथवा गृहिणी-लक्षणा-धिकारे 'स्थिता' मती 'तस्य भर्तुः' सकल-जगद्गण-शीलस्य स्वामिन 'विभवै' धनैः सम्पद्भिर्गतिं यावत् ('विभवा धन-निवृत्यो' इति हैम) 'गुरुभिः' महान्ति । तादृशं. 'कृत्यै' कार्ये 'प्रतिक्षण' (कृत्याना बहुत्वात्) 'आकुला' व्यग्रा (कृत्याना विभिन्नत्वात् इति भावः । 'स्वगृह-कार्य-महत्त्व-निमग्ना विगलित-वेद्यान्तरा भविष्यसि' इति राघवपादा) 'अचिरात्' शीघ्रं गर्भिणीत्वात् 'प्राची', पूर्वदिक् 'पावन' पवित्रता-जनकम् 'अर्कम्' इव सूर्यमिव ("पवित्रता-कारणाय तस्मै शुद्धा-त्मने नमः" इति विष्णुपुराणोक्ते) 'पावनं' पुण्यम् अर्क-सदृशं, जगद्भूयमानम्

(तन्नाम-ग्रहणेन अन्येऽपि पावना भवन्ति इत्याशयः) 'तनयं' पुत्रं 'प्रसूय' उत्पाद्य 'च' (इति समुच्चये) । तस्मिन् तनये ममत्वा-पहृत-वित्ता सती इति भावः । 'मम विर-हजां' वियोग-निमित्त-भूतां (सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात् समासः) 'शुचं' (३।३।१०८) शोकं 'न गणयिष्यमि' निरन्तरमेव विविध-कार्येषु अभिनिविष्ट-मानसत्वात् पितु-श्चिन्तायां ते अवसरः न भविष्यति इति हृदयम् । चतुर्थ-चरणार्थं प्रति पूर्वोक्त-द्वयं हेतुत्वेन योज्यम् । उपमा-समुच्चय-काव्यलिङ्ग-भृति-वृत्त्यनुप्रासाः । अनेन संग्रह-लक्षणभङ्गमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं तु—'साम-दानार्थमयोगः संग्रह परि-कीर्तितः' इति । हरिणी वृत्तम्) ॥१९॥

147n. -1. अभिजनवतः—अभि जायते अस्मिन् इति अभि+जन् + घञ्, अधिकरणे ('हृलश्च'—3. 3. 121) or अभिजन्यते. कर्मणि । घञ् (३।३।१९) 'णि-लोपस्य रानिवत्त्वात्, 'जनवधोश्च', (६।३।३५) इति निषेधाद्वा वृद्धिर्न'—BhD. वृद्धि being barred, the form is 'अभिजन'. (Now Com.) =High-pedigreed ; or अथवा 'अभिजन-पदेन तदनुपन्न-जना लक्ष्यन्ते । तद्वतः तद्वद् जनवतः अभित समन्ततो जनवत स्वजनवत इति वा'—R. One who possesses good many a person around him, hence the duties of a house-wife of such a person, who is to support a large family, must certainly be very great. BhD also in one place, gives a similar derivation of 'अभिजन' (Cf. Rām. I. 16. 5) So she is likely to be *busied with the income and expenses of the family, reception of the guests and multifarious other affairs* Cf Draupadi's speech to 'मन्यभामा'—'गर्वं राज्ञ समुदयमायं च व्ययमेव च । एवाह वेद्मि कल्याणि * * * मुग्य सर्वं परित्यज्य गन्धहानि घटामि वै"—Mahā. **2. प्राचीवार्कः**—'अर्क' is from 'अर्च्' 'to worship' Hence the idea is—As the sun is known and worshipped by all people, so also will your son be world-renowned and worshipped. Besides just as 'प्राची' is not stript of darkness before the rising of the sun, so also Duśyanta's darkness due to curse & clouding his memory will not be removed until a sun-like son is born unto him (व्यङ्ग्यः अर्थः), **3. पावनं**—Suggests that Śak, in spite of her co-wives, will have her son installed as a king, for the kings like fire are always pure (18n. 2.). Not only he himself will be pure but people uttering his

name will also be purified. 4. गणयिष्यसि &c.—Bespeaks Kaṇva's wonderful knowledge of human nature and psychology. Though a veritable recluse of the forest, he knows very well that girls on the eve of their departure from their father's house, become exceedingly sad and think that they won't be able to live separated from their parents ; but these surmises have no foundations at all and what actually occurs is quite opposite to this. In their husband's house they hardly find any time to think of them. 5. यदिच्छामि &c.—Cf. 'यथाहमिच्छामि नवास्तु तथा' *Mahā. Kārṇa*, 71. 40. The sage by virtue of his power of 'तपस्या' was aware of Durbāṇā's curse, future repudiation of Śak. and her ultimate union with her husband (Vide. 'मारीच-तपः प्रभावात् प्रत्यक्षं सर्वमेव तत्रभवतः'—Act. VII. infra) 'but he was a 'मुनि' (Cf. 'दुःखेषु अनुद्विग्न-मना सुखेषु विगत-मूढ । वीतराग-भय-क्रोध स्थितधी मुनि रूच्यते' (*Gītā*, II 56), so he remained totally unperturbed and only prayed (इच्छामि) to the almighty so that the love for flesh of the couple might be transformed into commingling of souls (Vide. Introduction).

Remark—This is the third best śloka.

Text—शकुन्तला (मग्न्यावुपेन्य) हला, दुवे बि मं एव्व परिस्सजह (हला, द्वे अपि मा सममेव' परिष्वजेयाम्') ।

Śakuntala (*Going up to her friends*)—Dear, even both of you hug² me synchronously¹.

सख्यौ (तथा कृत्वा)—सहि, जइ नाम सो राएसि पच्चहिण्णाण-मन्यरो भवे, तदो से इमं अत-नामहेअङ्किअं अंगुलिअअं दंसेहि (मखि, यदि नाम मगजर्षिः प्रत्यभिज्ञान-मन्यरो¹ भवेत्, तदा तस्मै इदम् आत्म-नामधेया ङ्कितमंगुली प्रकं दर्शय) ।

Friends (*Going so*)—If perchance, my friend, that royal-sage be slow¹ to recognize¹ (you) then show him this ring, marked with (*his*) own name.

शकुन्तला—इमिणा संदेहेण वो आकम्पिव म्हि (अनेन सन्देहेन¹ वाम्² आकम्पितास्मि) ।

Śakuntalā—(I) shudder² at this misgivings¹ of you two.

सख्यौ—सहि ! मा भाआहि । अतिसिणेहो पाबसङ्की (सखि ! मा विभीहि । अतिस्नेहः पापशङ्की')

Friends—Don't fear, my friend ! Excessive affection (is) apt¹ to suspect evil.'

शार्ङ्गरव (विलोक्य)—युगान्तरमारूढः सविता' । त्वरता मत्रभवती ।

Śārngarava (Looking)—The sun¹ has ascended another division (of the sky). Please make haste.

शकुन्तला (भुयः पितरमाश्लिष्य आश्रमाभिमुखीभूय च)—ताद, कदा णु ऋषु भुओ तबोवणं पेक्षिस्सं (तात, कदा नु खलु भूयस्तपावनं प्रेक्षिष्ये) ।

Śakuntalā (Again clasping her father and facing the hermitage).—Father, when shall (I) see the penance-grove again ?

V L 'शार्ङ्गपि' B. Others have 'राजा' । 'मन्देहेन'—R. M. 'मन्देसेन'—B. V. 'अतिस्नेहः' Taylor Mss. M. K. 'स्नेहः'—B. V. R. ; B reads 'पापमाशङ्कते' for 'पापशङ्की' । 'युगान्तरमारूढः'—C. R. M. V. 'दूरमधिरूढः'—B. 'युगान्तमधिरूढ'—Mackenzie Mss. 'गगनान्तरमधिरूढः'—Che'zy.

सख्याविति । 'यदि नाम' उति सम्भावनायाम् । 'प्रत्यभिज्ञाने' इयम् एव मया परिणीता शकुन्तला इति सम्मरणे 'मन्थरः' शिथिलः अममर्थः इति यावत् । 'तस्मै' तं दुःयन्तं बोधयितुम् इत्यर्थः ("क्रियार्थोपपदस्य च कर्मणि म्प्रानिन" इति ४र्थी) अनेन रूप-लक्षणमङ्गमुपक्षिप्तम्—'रूपं वितर्कवत् वाक्यम्' इति दशरूपक-लक्षणात् । 'आकांक्षितास्मि' इत्यनेन 'संभ्रमः'—लक्षणमङ्गम् । 'शङ्का-त्रासौ च संभ्रमः' इति तल्लक्षणात् । "पापशङ्की" इत्यादिना अधिबल-लक्षणम् अङ्गम् । "कपटे नाप्तिसंधानं ज्ञेयं चाधिबलं वृधे" इति तल्लक्षणात् । शार्ङ्गरव इति—अन्यत् युग 'युगान्तरं' यामान्तरम् (इति चन्द्रशेखर-पादाः) द्वितीय-प्रहरम् इत्यर्थः ।

148n.--1. परिष्वजेषाम्—Cf. 'तद्गाढं परिष्वजस्व माम्'—PC. IV. प्रत्यभिज्ञान &c.—प्रत्यभिज्ञान—Recollection (स्मृति)+Direct perception (अनुभूति) । Cf. 'प्रत्यभिज्ञान-रत्नं' रामाय दशयेत् कृती—Ra. XII. 64 (25n. 3.) Though the curse incident was not divulged, yet the friends warned Śak. by a clever insinuation about the signet ring ; as ill luck would have it, Śak. did not comprehend the full significance of the warning. 2. अतिस्नेह &c.—Cf. 'प्रेमः पश्यति

मयान्यपदेऽपि—*Ki. IX. 70, qtd. Ś. 'स्वगृहोद्यानेऽपि स्निग्धे पापं विशङ्क्यते स्नेहात्'—NN. V. 1 ; 'पापशङ्की च मे मनः—Rām. IV. 9. 16 ; 'तथापि स्नेहः प्रलापयति'—MK. IV.; 'अतिस्नेह—परिष्वङ्गात्'—Ram IV. 1.116. 3. साविभौहि—(143n.4.—O-F.—विभिहि) । 4 युगान्तरम्—According to C, 'युग' is equivalent to 'प्रहर' or 'याम' i.e. a division of the day comprising one-eighth of the sun's diurnal revolution or three hours." Hence the time is just past nine and may extend up to 12 midday. 'The sun is in mid-heaven'—Ryder. R observes "युगान्तरम् हस्त-चतुस्कावधि । 'युगं हस्त-चतुष्केऽपि' इति विश्व. (also मेदिनी) i.e., The sun makes an angle with the horizon from an apparent height of 4 cubits. Dr. Boethlingk translates—"The sun has already entered the afternoon quarter (?) of the heaven".*

Text :—काश्यपः—भूयताम्—

“भूत्वा चिराय चतुरन्त-मही-सपत्नी”

वसन्ततिलका दीप्यन्तिमप्रतिरथं तनयं निवेद्य

(तमजजगत्) भर्त्रा तदपित-कुटुम्ब-भरेण^१ साधं

शान्ते करिष्यसि पदं पुनराश्रमेऽस्मिन्” ॥२०॥

Kāśyapa—Listen—

(Having for a long time lived as a fellow-bride of the earth¹, bounded by the four¹ (oceans, or cardinal points, and) having settled² (in marriage or placed on the throne) Dauṣyanti, without a rival (or with car unchecked,) (thou) wilt again set foot in this tranquil hermitage along with (your) consort, by³ whom the burthen of the kindred (on thy side), shall have been (first) transferred³ to him. (20))

V. L.—The Bengali edition reads this Śloka thus—*“सदिगन्त-मही सपत्नी, * * प्रमूय । तन्मनिवेशित-धुरेण सहैव भर्त्रा, * शान्त्यै *” ॥

भूवेति । 'चिराय' दीर्घकालम् (इति हेमचन्द्रः) व्याप्य, 'चत्वारः' चतुरर्णवा (विशेषणेनैव विशेष्य-प्रतिरथं) ते 'अन्तः' प्रान्तः सीमा इति यावत् ('अन्तः' स्वरूपे निकटे प्रान्ते निश्चय-नाशयोः' इति हेमचन्द्रः) यस्याः तादृशी या 'मही' विपुला पृथ्वी तस्याः 'सपत्नी' प्रतिद्वन्द्विनी 'भूत्वा' । (अनेन पत्युः सार्वभौमत्वं, दम्पत्योः सुदीर्घमायुश्च सूचितम्) अविद्यमानः 'प्रतिरथः' विपक्षः प्रतिद्वन्द्वी इति

यावत् यस्य सः । यद्वा 'प्रतिहतः रथः' यस्य स 'प्रतिरथः', न तादृशः । एवंविधं 'तनयं दौष्यन्ति' (४।१।९५) दुःयन्तस्य अपत्यं 'निवेश्य' विवाहा (इति रघोरेकादशे मल्लिनाथपादाः । तथा च हैमः—'निवेशः सैन्य-विन्यासे न्यासे रङ्ग-विवाहयोः' इति) 'तस्मिन्' पुत्रे 'अपितः' न्यस्त. 'कुटुम्बानां' पोष्य-वर्गाणां ('कुटुम्बं पोष्य-वर्गं च' इति अमरमाला) 'भरः' भरणं पालनभार इत्यर्थः येन, तादृशेन 'भर्त्रा' पत्या दुष्यन्तेन 'सार्धं' सह, न पुनर्वैधव्यात् एकाकिनी इत्याशयः । 'शान्ते' (७।२।२७) शम-रस-प्रधाने 'अस्मिन्' आश्रमे पुनः पदं स्थितिं वसतिं 'करिष्यामि' वार्धके पुत्राय राज्यं प्रदाय अत्रागत्य वानप्रस्थधर्मं ग्रहीष्यामि इत्याशयः । (अत्र तस्यां मही-सपत्नीत्वं, तस्या तन्निवेशनम्. तस्मिञ्च कुटुम्ब-भरण-निवेशनम् इति माला-दीपकम् । सपत्नी इत्यनेन मह्यमपि पत्नीन्वारोपः व्यज्यते इति वस्तुना रूपकालङ्कार-ध्वनिः । वसन्ततिलका वृत्तम्) ॥२०॥

149n.- 1. चिराय--The modern philologists opine that the अव्ययस्य were originally declinable words as will be evident from the following forms still in vogue—चिरम्—(Ra III.35) ; चिरेण—(Ra. V. 64) ; चिराय (Ra. XIV. 59) ; चिरात्—(Ra. III. 26 ; Śak. V. 18) ; चिरस्य—(AK. & H. ; Śak. V. 15) ; चिरे (७मी) —RM. 'चिरे कुर्यात्'—Śatapatha Brāhmaṇa. 'अन्तरम्' (२या), 'अन्तरेण' (३या) 'कृते', 'अर्थे', 'स्थाने' (७मी) ; 'साक्षात्' (५मी) &c. 2. मही-सपत्नी—The earth is frequently considered to be a 'सपत्नी' by our poet. Cf. "रत्नाञ्जुविद्वार्जव-मेखलायाः दिशः सपत्नी भव दक्षिणस्याः—" Ra. VII. 63. चतुरन्त &c.—Śak. III. 17 ; Ra. II. 1 ; "चतुरन्तां मही भुक्त्वा"—Rām. II. 104. 12, 3. दौष्यन्तिम्—*Trikāṇḍaśeṣa* has 'दौष्यन्तिम्'—(B). Vide Mahā. Droṇa. 681. This indirect reference is necessary, as an issue cannot be named until 'it is born'. 4. अप्रतिरथं—"One who has no rival". रथः = (रथ + अर्शवादि अच्) = (रथिकः) i.e. रथी ; or one with car unchecked'. —Roby Datta, (Com.) 5. निवेश्य—"नि + विश् + णिच्" may mean (i) 'To paint'. Cf. 'चित्रे निवेश्य'—Śak. II. 19. *Māla* ; III. 11. (ii) 'to encamp' (as an army)—Ra. XV. 42 ; XVI. 37. (iii) "to install on the throne" Cf. 'स निवेश्य कुशावत्यां रिपुनागाङ्गुशं कुशम्'—Ra. XV. 97 ; (iv) "to get oneself married".—Cf. 'ताम्रिवेश्य

चतुरोपि तत्र स."—*Ra. XI. 57. (Com.)* Commenting on 'अहञ्चाप्यनिविष्टो वै भीमसेनश्च पाण्डवः। पार्थेन विजिता चैषा रत्नभूता सुता तव'—*Mahā. Ch. 195, 24, Nilakaṇṭha* remarks 'अनिविष्टः अकृतः-विवाहः'। Here the fourth sense is approved by the Commentator *K*, while *R* prefers the third one, but as the idea of installation can be inferred from 'तदपित-कुटुम्ब-भरेण', the fourth sense seems to be preferable.

6. भर्त्रा तदपित-कुटुम्ब—&c.--Cf. 'तदुपहित-कुटुम्ब'—*Ra. VII 71. (248n. 1.)* A house-holder is to retire to a hermitage to observe 'वानप्रस्थ' with or without his wife in his old age. Only when his son is quite capable of taking the charge of the dependent Kinsmen. Cf. 'पुत्रेषु भार्या निक्षिप्य वन गच्छेत् सहैव वा'—*GP* 'वानप्रस्थाश्रम गच्छेत् मदारः साग्निरेव च। निक्षिप्य भार्या पुत्रेषु गच्छेत् वनमयापि वा'—*KP; MS 11. 23; 206. "सत्यभामा तथैवान्या देव्य कृष्णस्य समता। वन प्रविशुः राजन् तापस्ये कृत्तनिश्चया। ॥"*—*Mahā Mausāl VII 74* This was invariably the practice with the kings of इक्ष्वाकु Dynasty. Cf. "सोऽप्रभिविच्यर्षमः पुत्रं भरतं पृथिवीपतिः। वानप्रस्थाश्रमं गत्वा तपस्तेपे यथाविधि"—*KP. Ch. 39, 39. "अहमपि सुनावद्य विन्यस्य राज्यम् विचरित-मृग-यथान्याश्रयिष्ये वनानि"* *Vik. V. 17; Ra. I. 8; III. 70; VII. 71; XIX I. Vap. Ch. 33. 52-53;—(124n. 2).* पदं करिष्यसि (Set foot)—Cf. "स्तनद्वयोस्मिन् हरिचन्दनास्पदे। पदं चिन्ता-भस्म-रजः करिष्यति"—*Ku. V. 69.*

Remark—According to some this is the Fourth best Śloka instead of Śl. 21.

Text—गौतमी—जादे, परिहीयदि दे गमन-वेला। ता निवर्त्तेहि पिदरं। अहवा चिरेण बि पुणो एसा मन्तइस्सदि। ता निवर्त्तेदु भवं (जातेः, परिहीयते) ते गमन-वेला। तन्निवर्त्तय पितरम्। अथवाचिरेणापि पुनः पुनः, एषा एव मन्त्रयिष्यते। तन्निवर्त्तता भवान्)।

Gautamī—My child, the time for thy departure is (fast) passing¹ away. So make (thy) father return. Or, (since) even for a long time she will go on speaking like this again and again, let Your Honour return.

काश्यपः—वत्से, उपरुध्यते^१ मे तपोऽनुष्ठानम् । Kāśyapa—The prosecution of my penance is being interrupted^२ (by detention).

शकुन्तला (भूयः पितरमाश्लिष्य) —तव-चरण-किसं ताव-सरीरं । ता मा अदिमेत्तं मम किदे उत्कण्ठिदुं (तप-चरण-कृशं ताव-शरीरम् । तन्मा अतिमात्र मम कृते उत्कण्ठस्व) ।

Śakuntalā (*Clasping her father again*)—(My) father's body is (already) emaciated by penitential exercises, so do not allow thyself to sorrow too much on my account.

काश्यपः—(निश्चस्य)—

शममेष्यति मम शोकः कथं नु वत्से ! त्वया रचित-पूर्वम् ।
आर्या
[12, 18 उत्तज-द्वारि विरूढं^१ नीवार-बलिं विलोक्यतः ॥२१॥
12, 15] गच्छ । शिवास्ते सन्तु पन्थानः ।
(निष्क्रान्ता शकुन्तला महयायिनश्च) ।

Kāśyapa (*Sighing*)—How possibly, my child, will the grief of me, beholding the offering of Nivāra, formerly made by thee. (now) germinating^१ at the cottage-door, ever go to assuagement ? (21) Go, speeding^२ to thee, be thy ways.

(*Exeunt Śakuntalā and the escorts.*)

सख्यौ (शकुन्तलां चिरं विलोक्य, सकृष्टम्)—हृदो ! हृदो ! अन्तरिवा सउन्दला वण-राईहि (हा धिक् ! हा धिक् ! अन्तरिता शकुन्तला वन-रार्जभिः) ।

Friends (*Gazing long at Śakuntalā, pitcously*)—Alas ! alas ! lost (is) Śakuntalā in the row of woods.

V. L.—‘ने गमनवेला’—B. Others omit ‘ने’ । ‘तन्निवर्तय’—B. Others simply ‘निवर्तय’ । ‘मे तपोऽनुष्ठानम्’—B. Others omit ‘मे’ । ‘उत्कण्ठस्व’—M. ‘उत्कण्ठिनुम्’—R. V. B ; M and Colebrooke Mss. read ‘चरित-पूर्वम्’ for ‘रचित-पूर्वम्’ । ‘द्वार-विरूढम्’—R. B. M. ‘द्वारि विरूढम्’—V. ‘अन्तरिता’—B.H.S. ‘अन्तर्हिता’—R. V. M.

गौतमोति । ‘परिहीयते’ ईदृशाः चनेन क्षीयते (जहातेः कर्मकर्तरि लट्) । शकुन्तला-कर्तृक स्वेच्छया निवर्तनमसम्भाव्यमागच्छ आह ‘अथवा’ इति पश्चान्तरे शकुन्तलेति । ‘तपसः चरणेन’ अनवरत-तपोऽनुष्ठान-कार्येण ‘कृशं’ क्षीणम् (‘अनुप-सर्गात्’ फुल्ल-क्षीव-कृशोल्लाघाः—(८।२।५५)—इति क्तः) । ‘मा उत्कण्ठस्व’

(‘मा’-योगे लोट् । तथाचोक्तम् तत्त्वबोधिन्यां—“मा अस्तु”, इत्यादौ निषे-
धार्थक-मा-शब्दः अन्य एव, न तु माङ्) । शममिति । अयि ‘वत्से ! त्वया
‘पूर्व’ पक्षि-पशूनां भक्षणार्थं ‘रचितम्’ इति ‘रचितपूर्वम्’ (सुप्सुपेति समासः ।
‘भूत-पूर्व’-वत् क्तान्त-शब्दस्य पूर्व-निपातः पाक्षिकः—६५०) ‘उदजस्य’ पर्णशालायाः
‘द्वारि’ एव न तु अन्यत्र । ‘विरुद्धम्’ इदानीम् अङ्कुरितं (‘विरुद्धस्तु सञ्जाताऽङ्कुर-
रितेज्यवत्’ इति विश्वः) ‘नीवारस्य’ (३।३।४८) धान्य-भेदस्य ‘बलिम्’ उपहारं
(‘बलिर्देत्यप्रमेदे च कर-चामरदण्डयोः । उपहारे पुमान् स्त्री तु जडया श्लथचर्मणि’
इति मेदिनी) ‘विलोकयतः’ द्वारि स्थितत्वात् सततमेव पश्यतः ‘मम’ काश्यपस्य
(‘बाल्यात् आरभ्य त्वत्कृतपरिपालनस्य इति अर्थान्तर-सक्रान्तत्वम् इति राघव-
पादाः) एवंभूतस्य ‘शोक’ तद्विग्रह-निबन्धन-विषादः ‘कथं नु महता कष्टेनैव (‘ज्ञात-
हेतु-विवक्षाया मप्यादि कथमव्ययम् । कथमादि तथाप्यन्तं यत्न-गौरव-वाढयोः’
इत्युत्पलमाला) ‘शमं’ शान्तिम् ‘एष्यति’ प्राप्स्यतीति भावः । (अत्र नीवार-बलि-
विलोकनमेव शोकाऽनपगमन प्रति हेतुरिति पदार्थ-हेतुकं काव्यलिङ्गम् । तदनु-
प्राणिता चार्थापत्तिः इत्युभयोरङ्गाङ्ग-भावेन सङ्कुरः । आर्या जातिः) ॥२१॥

सस्याविति । वनानाः राजभिः श्रेणीभिः ‘अन्तरम्’ अन्तर्धम् (‘अन्तर-
मवकाशाश्वधि परिधानाज्जन्तर्ध-भेद-तादर्थ्ये’ इत्यमरः) तदस्याः संजातम् इति ‘अन्त-
रिता’ (तारकादिभ्य इतच्—४५।२।३६) तिरोहिता, अदर्शनीया संवृता इत्यर्थः ।

150n.—1 परिहीयते—‘परि-हा’ means ‘to leave’, hence here
‘to pass away’. Cf. ‘विभावरी परिहीणा’ BK. XIII. 1. ‘उर्वशी न
किमपि परिहीयते’—Vik. III; MS. XIII 92. (4n. 1). 2. उपरुध्यते मे
तपोऽनुष्ठानम्—‘मङ्कटा ह्याहिनाग्नीना प्रत्यचार्यैः गृहस्थता’—LC. 1. 8.
‘उपरुध्यते (मे) आश्रम-वाम-धर्मः’ Vik. 1. This quotation from Vik.
proves the genuineness of (‘मे’ B). मम कृते—(139n.1). उत्कण्ठितुम्
- Almost all (except M) reads this. But Infinitive (तुम्)
with ‘मा’ can be justified only with the help of the rules of
Vedic Grammar. We have often noticed Kāli.’s fancy for
Vedic uses. So according to some this is the genuine reading.
‘रुणद्धि रोदसी कीर्त्या स्वधर्ममनुरुध्यते’—KR. 253 3. शममेष्यति &c.—An
extremely pathetic stanza. It is considered to be one of the
four best ślokas. Kāśyapa is so deeply moved that he is about to
shed tears but perhaps considering that act to be inauspicious (Cf.

‘गृह-शोकाः कथमपि मा रुदन् माङ्गलिक्यः’—*BK.* 1. 27), he somehow checks them, and his latent tears of grief are made patent by a deep sigh. (निश्वास्य) । 4. उटज-द्वारि—(*Ra.* 1. 50.) is significant. Because the grains will germinate at the entrance of the cottage, so these will always remind him of Śak. M opines that ‘नीवार-बलि’ has a reference to ‘भृतयज्ञ’ (*MS.* IV. 21 ; III. 80-87, 90, 92, 117, 121). ‘बलि’ therein is a **cooked food** (‘प्रदुतोभौतिक. बलिः’—*MS.* VI. 74). But *germination is not possible from cooked rice*. Better take it to refer to rice-grains which are usually thrown by hermit-girls as a present [*i. e. ford* ; बलिः= उपहार) to the beasts and birds.] Cf. बलिपुष्ट—बलिभुज—crow). Those that might escape being partaken of, will naturally germinate. Cf. ‘यामां बलिः सपदि मदगृह-देहलीनां, हंसैश्च सागम-गणैश्च विलपन्-पूर्वं । ताम्रैव पुर्व-बलि-रुद्ध-यवाङ्कुरामु वीजाञ्जलिः पतति कीटमुखा-वलीढ”’—(*Ārudatta* 1 2. ‘आकीर्णमृषीपत्नीनाम् उटजद्वार-गेधिभिः । अपर्ययैर्वि नीवार-भागधेयोच्चिनै. मृगै ।’—*Ra.* I 50 ; *MK.* I. 9 ; *JH.* I. 3.

Remark : According to *HS.* Śloka (21) contains ‘समाप्त-पुनरात्तता-दोष’ (vide 48n. 7) in the first line, as ‘शममेष्यति मे शोकः कथम्’ seems to be a *complete sentence*. Read—“इत्यनेन वाक्य-समाप्ता-वपि पुनस्तदन्तर्गतस्य ‘मम’ इत्यस्य विशेषणतया ‘त्वया रचितपूर्वम्’ इत्यारभ्य द्वितीयार्धस्य पुनरात्तत्वात् समाप्त-पुनरात्तता-दोषः । म च “निवर्तिष्यते शोकः” इति प्रथम चरण-पाठेन, ‘नीवारबलिं पश्यतो मे’ इति चतुर्थ-चरण-पाठेन च समाधेयः । तादृश-पाठे तु ‘मे’ इति विशेष्यस्यापि पुनरात्तत्वात् नोक्त-दोषः । समाप्त-वाक्यान्तर्गतस्य कस्यचिद्विशेषणतयैव पुनरुपादाने तद्दोषाङ्गीकारात्”—*HS.*

Text :—काश्यपः(सनि.श्वासम्)—अनसूये ! गतवती वां सह-चारिणी ! निगृह्य शोकम् अनुगच्छ माम् । (सर्वे प्रस्थिताः) ।

Kāśyapa (*With a sigh*)—Anasūyā, gone is your companion¹. (So) moderate (*your*) grief, and follow me. (*All start to go*).

उभे—ताव, सज्ज्वला-विरहितं सुण्णं विज तबोवणं पविसामो ।

(तात, शकुन्तला-विरहितं शून्यमिव तपोवनं प्रविशामः ।)

Both—Father, (we) enter the penance-grove, empty as it were, being shorn of Śakuntalā.

काश्यपः—स्नेह-प्रवृत्तिरेवंदशिनी । (मविमर्शं परिक्रम्य) हन्त भोः ।
 शकुन्तलां पति-कुलं विसृज्य लब्धं मिदानी स्वास्थ्यम् । कुतः—
 इन्द्रवज्रा (अर्थो हि कन्या परकीयः एव, तामद्य संप्रेष्य परिग्रहीतुः ।
 (ततजगग) जातो ममायं विशदः प्रकामं प्रत्यपित-न्यास इवान्तरात्मा ॥२२॥
 ॥ (निष्क्रान्ताः सर्वे) ॥

Kāśyapa—The course of affection views (it) thus. (*Pensively walking round*) Ha ! ho ! Śakuntalā being sent to (her) husband's home, (*natural*) serenity¹ of mind has been achieved now. For—
 Verily a daughter (is) another's² property³. Having sent her to-day to (her) husband⁴, this inward soul of mine has become quite⁵ clear like⁶ one who has rendered a deposit⁶ (to its owner). (22))
 (Exeunt Omnes)

॥ चतुर्थोऽङ्कः ॥

(End of the Fourth Act).

V. L.—‘सहधर्म-चारिणी’—R. M. , ‘सहचरी’—P. B. HS. ‘सहचारिणी’—S. Patankar. ‘माम् अनुगच्छतम्’—B. ‘अनुगच्छ माम्’—V. ‘अनुगच्छत मा प्रस्थितम्’—R. M. ‘तपोवनम्’—B. V. ‘तपावनम् कथम्’—R. M ; B has ‘जानार्जस्य मद्याविशदान्तरात्मा चिरस्य निक्षेपमिवार्पयित्वा’ for the last half of Śl. 22.

काश्यप इति । ‘सहचारिणी सहचरी । ‘प्रस्थिता’ चलितुमारब्धा । (‘आदिकर्मणि क्त. कर्तरि च’—३।१।७२) । (‘सहधर्मचारिणी’ इत्यपपाठः) । काश्यप इति । ‘हन्त’ इति हृप् । (‘हन्तेति हर्षे विपादेऽनुकम्पाया वाक्यारम्भे च’ इति तत्त्वबोधिनी) क्लेश-वशेषस्य अन्ययान् हृप् । इदानीम् अनेन इत्यन्त काल शकुन्तलाया रक्षण-संस्कार-विनयाधानादिना व्याकुलत्व व्यज्यते ॥ स्वस्थस्य भावः ‘स्वास्थ्यम्’ मन्तापम् (इति हेमचन्द्रः), निरुद्धे गत्वम् इत्यर्थः । तत्कारण-माह भुत इति । काश्यप इति । ‘कन्या’ ‘परस्य अयम्’ ‘परकीयः’ अन्य-स्वामिकः ‘एव हि’ इति निश्चये । ‘अर्थः’ धनम् (यावत् कन्या पित्रालय तिष्ठति तावत् पिता ता न्यस्त धनमिव मयन् रक्षति इति भावः । अतः अवश्य-सम्प्रदानीय-त्वेन उपदेशात् अन्यदीयत्वस्य भावित्वेऽपि भूतवत् उपचारेण कन्या-नामान्यस्य परकीयत्वोक्तिः ॥ “अय एव-शब्दस्य स्थितौ पुनः हि-शब्दस्य उपादानेऽपि,

‘यः कौमारहरः स एव हि वरः’ इति शब्द-द्वयेनैव अत्यन्ता-वधारण-मूचनात् न निरर्थकत्व-दोषः—“इति मिद्वान्तवागीशपादा’) अतः ‘ता’ तादृशी परधन-भूता कन्याम् ‘अथ गग्निग्रीतु’ स्वामिनः सम्बन्धे (इति सम्बन्ध-मात्र-विवक्षया षष्ठी, यद्वा ‘समीपम्’ इत्यध्याहारेण व्याख्येयम्) ‘सप्रेम्य’ प्रेमयित्वा (‘स्थितस्य’, अनेन असमान-कर्तृकत्व-दोषः निरस्तः) “मम अयम् अन्तरात्मा’ चित्तं ‘प्रत्यर्पित’ पुनर्गर्पितं ‘न्याम’ निक्षेपः, न्यस्तं धनमिति भावः । (‘आहितं निहितं न्यस्तमा-गर्पितमिति स्मृतम्’ इति हल्लायुधः) येन, तादृशः ‘इव’ (इत्युत्प्रेक्षा) ‘प्रकामम्’ अत्यन्तं (‘कामप्रकामं पर्याप्तं निकामेष्टं यथेप्सितम्’ इत्यमरः) ‘विशद’ विमलः (इति हेमचन्द्रः) चिन्ता-निर्मूकः इत्यर्थः ‘जात’ (इदमेवोत्प्रेक्षायां न्यासेन सह साधम्य जेगमः । इन्द्रवज्रा वृत्तम्) ॥२२॥

॥इति गोतम-श्रीरामेन्द्रमोहन वसु-विरचितायामभिज्ञान-शकुन्तल-टीकायां
कुमार-सन्तोषिण्या चतुर्थोऽङ्कः समाप्तः ॥

151n —1. सह-चारिणी—Companion [Cf. ‘सङ्गीत-सह-चारिणी’—*Māla V* ‘तत्सह-चारिणीभिः तया वा सखी ते हता’—*Act VI Infra.*] Reject ‘सह-धर्मचारिणी’—which always means ‘wife’ Cf. ‘मारीच-उय तगस्मिनी सह-धर्मचारिणी’—after *Śl* 31 *Act VI* : ‘इदानीं सह-धर्मचारिणी प्रति’—&c. *Ibid*, before *Śl*. 31 ‘तस्य सह-धर्मचारिणी’—*Ra XIX* 55 ‘प्रतिगृह्यताम् सह-धर्मचारिणाय’—*Act V. Infra* ननु सह-धर्मचारिणी सत्त्वहम्—*PN I II*; ‘सहधर्मचारिणी’—*BC. III*. 61 ‘सह-धर्मचारिणी त्वं प्राणेभ्योर्जपं गरीयसी—*Rām III* 10 21. *III* 29, 51, सहचरी—(B) is also a favourite word with *Kālī* Cf. ‘अहं रथाङ्गनामेव प्रिया सहचरीव’ ‘मे’—*Māla V* 9; ‘तत्रभवत्या सहचर्या एतया भवितव्यम्’—*IK II*, सहचरी—‘दुःखालीढ’—*Ibid. IV* & *II*. 3, ‘पृथुलाचना सहचरी’—*Ibid* ‘सहचरीं दूरे मत्वा’—*Ibid. IV* 33. So it is not easy to find out the genuine reading. सनिःश्वासम् &c—Mark that the sentiment of pathos (करुण-रसः) which is the prevailing sentiment of this Act, begins with the entrance of Kāśyapa and it reaches its climax here and ends with “* * शन्यमिव तपोवनं प्रविशामः” ।

2. स्नेह-प्रवृत्तिः—प्रवृत्तिः=प्रवाह—Flow—‘प्रवृत्तिः कथिता वृत्तौ प्रवाहो-

दन्तयोरपि' इति विश्वः । 8. परकीयः—परस्य अयम् इति पर+छ (‘गहादिभ्यश्च’—४।२।१३८) = परकीयः । ‘कुक्’ by the GS. ‘कुक् जनस्य परस्य च’—(4. 2. 138). 4. एव हि—The two together emphatically imply ‘certainty’, or, take ‘हि’ as expressive of ‘हेतु’ । ‘संप्रेष्य’ has its कर्त्ता (अहम्) understood, while ‘जातः’ has a different Nominative (अन्तरात्मा) । So there is no ‘एक-कर्तृकत्व’ । Now read (68n. end). 5. प्रत्यर्पित-न्यासः—न्यासः (Rām. VI. 127. 54. “नन्दिग्राम-गतस्तस्य राज्यं न्यासमिवाभुनक्” Ra. XII. 18.) = A deposit ; “पुमान् उपनिधि न्यासः प्रतिदानं तदर्पणम्” । To keep up another’s deposit is a very difficult task, and perfect ease cannot be had until it has been returned in toto to its owner. Śak, was also, as it were, a property held in trust (न्यासः) to Kaṇva, (Cf. ‘विट—काणेली-मात’, वसन्तसेना तव हस्ते न्यासः’—MK. VIII. “निर्यातयैनमुर्वशी-हस्ते न्यासमिति”—VJK I) and now that she has been sent back to her husband Duṣyanta, he is feeling perfect satisfaction. Now contrast the crude and queer idea of young ‘वाणभट्ट’, regarding the marriage of one’s daughter. He **disapproves** the practice of sending to the house of an unknown person, their daughters, born of the body of their parents and caressed on their laps :—“केनापि कृता घर्म्या नाभिमता मे स्थितिरिय यदङ्ग सम्भूता-न्यङ्कुलालितानि अपरित्यज्यानि अपत्यकानि अकाण्डे एव आगत्यामन्तुनैः नीयन्ते”—“HC. IV. 31. Read the while passage.

Remark.—For a similar idea : Cf. “मुखमर्थो भवेत् दातुं सुख प्राणाः, सुखं तपः । मुखमन्यद् भवेत् सर्वं, दुःखं न्यासस्य रक्षणम्” ॥—SV. I. 10. Our poet here through the mouth of Kāśyapa, gives vent to his *own view* about the proper nurturing of girls. According to him, until betrothal, a daughter seems to be looked upon with keener affection and greater attention than a male issue.

Time-analysis of Act IV :—About three weeks’ interval separates the विष्कम्भक of this Act from the third. In the interim the Gāndharva marriage has been performed and Śak, has duly

conceived. The prelude begins a bit late in the morning, when Anasūyā and Pṛyamvadā are culling flowers for worship, and the king has left the hermitage on that very day early in the morning. “अद्य य राजषि इष्टि परिसमाप्य” &c., “अद्य पुन हृदयेनासञ्निहिता” । The month is probably the later part of ज्येष्ठ, or the first part of Āṣāḍha. The Act proper begins early in the morning [‘हन्त प्रभातम्’ ॥ अन्तर्हित गशिनि ॥ ‘प्रतिबुद्धापि किं करिष्यामि’) and the time is somewhere near the full-moon day when the moon and the sun are **synchronously** visible [‘तेजोद्वयस्य युगात्त्व्यसनोदयाभ्याम्’] । A long time intervenes between the main scene and the prelude [‘एतावत कालस्य लेखमात्रमपि’ &c. : ‘दुष्करमहं करोमि’] । Sak has shown *visible sign of pregnancy* (‘दुष्यन्त-परिणीताम् आपन्न-मत्त्वाम्’), and hence it must be **at least five months** after the Gāndharva marriage. According to PP, Śak. is now in the *seventh* month of her pregnancy (124n 4). Hence the rainy season is past (‘‘अपसृत-पाण्डु-पत्रा’’) and the main scene commences in autumnal morning (‘‘हन्तप्रभातम्’—P318 ‘‘उपस्थिता होमवेलाम्’’—P.325 प्रतिबुद्धापि’—P 362 ‘‘मनोत्तीर्ण. काश्यप.’’ =P.351 ‘‘प्रवृत्तनृत्य बहिणाम्’’—RS. II 6, ‘परित्यक्तनतना मयूरा.’ Act.IV.12, ‘शिरसि बकुल-मालाम्’—RS. II 14, ‘कालान्तर-क्षमा केशमालिका’—Act. IV P.336; ‘वाहकमला-वृतभूमिभाग.’—RS II 3, ‘रम्यान्तर. कमलिनी-हरितै. सरोभिः’—Act. II. 11., ‘स्फुटकुमुद-वितानाम्’—RS. IV. 21; ‘सैव कुमुद्वती मे’—Act. IV.3). On the *very day* of the commencement of the main scene, Śak. is sent to her husband’s place by Kāśyapa who had arrived from his sojourn on the *previous night*. (‘तत्रभवता प्रवासादुपावृत्तेन काश्यपेन’, ‘अद्यैव ऋषिप्रतिरक्षितां त्वा भर्तुः सकाश विसर्जयामि’) । The Act ends sometime between 9 A. M. and 12 noon (शाङ्गरव —युगान्तरमारूढ. सविता) ।

पञ्चमोऽङ्कः

Text — (ततः प्रविशत्यामनस्थो राजा विदूषको विभवतश्च परिवारः । नेपथ्ये वीणा-शब्दः) विदूषकः (कर्णं दत्त्वा) — भो वयस्स ! सङ्गीत-सालब्धन्तरे अवहाण देहि ! ताल-लय-विशुद्धाए वीणाय सर-सजोओ सुणीअदि । जाणे तत्तहोबी हंसबदिआ वण्ण-परिअअं करेदि त्ति । [भो वयस्य^१ सङ्गीत-शालाऽभ्यन्तरे अवधान^२ देहि । ताल-लय-विशुद्धाया^३ वीणाया स्वर-सयाग^४ श्रूयते । जाने तत्रभवती हंसपदिका वर्ण-परिचय करोतीति ॥

(Enter on a seat the King The Jester and attendants^१ according to position In the tuning room the sound of a lyre)

Vidūṣaka (Leaning his ear) — Ho friend ! (please) pay^२ heed to^३ the interior of the music-saloon A ^४combination of notes^४ of lyre perfectly^३ faultless with reference to (musical) tuning and concord^३ is being heard Methinks Her Ladyship Hamsa-padikā is practising (her) notes

राजा—तुष्णीं भव । यावदाकर्णयामि ।

King—Hush, that (I) may listen

(आकाशे गीयते) —

अपरवक्त्रं { अहिणव-महु-लोलुबो तुम तह परिचुम्बिअ चूअ-मज्जरी ।
[ननरलग १।३ { कमल-वसइ-मेत्त-णिब्बुदो महुअर विमुमरिदोसि ण कह ॥१॥
नजजर २।४]

(अभिनव मधु-शोणं स्त्व तथा परिचुम्ब्य चत-मज्जरीम् ।

‘कमल-वसति-मात्र-निर्वृता मधुरा^१ विस्मृताऽप्येता कथम्) ॥

(In the air is sung) — O drone ! how is it that thou, eagerly hankering^१ after fresh-honey^१, after having so kissed the mango-blossom^२, shouldst (at last clean) forget her, 'being contented with a mere stay on the lotus'^३ (1)

V L — ‘अभ्यन्तरे’ — B ‘अन्तरे’ R V M ‘अवधान’ — R V M ‘कर्ण’ — B अवधारणम् — K ‘ताल-लय-विशुद्धाया वीणाया’ — B H SP Others

have 'कल-विशद्वया गीते' । B has 'हंसवती' for 'हमपदिका' । '०लोलुपम्बं'—R V. M 'लोभभावित'—B HS

ततः इति । 'परिवार' (६।३।१०३) प्रतिहारी-प्रभृति-परिजन ('परिवार-परिजने खड्ग-कांशे परिच्छदे' इति मेदिनी) 'विभवत्' पद-मर्यादानुसारेण अभिनेतृ-वन्दस्य यावत् सम्भवति तावत्संग्यक् परिजन इत्यर्थः । (तृतीयाया तमिः) विवृषक इति ॥ 'सङ्गीतस्य' प्रेक्षणार्थ-नृत्य-गीत-वाद्य-रूपस्य ('गीत-वाद्य-नृत्य-त्रयं नाट्य तौर्यत्रिकञ्च तत् । सङ्गीतं प्रेक्षणार्थे स्यात् शास्त्रोक्ते नाट्यधर्मिका' इति अभिधान-चिन्तामणि) 'शाला गट' ('शाला तन्मन्त्र-शाखा, शाला भवन-मिष्यते' इति जाश्वत । अश्व-घासादिवत् तादर्थ्ये षष्ठी-समासः) तस्या "अभ्यन्तरे" मध्ये 'अवधान देहि एकाग्र-मनसा ध्रुण इत्य' । 'ताल' काल-क्रिया-मानम् अर्थात् ('अयं स्वर द्यतकाठ गेयः' 'इयत्काल विलम्बितम्', 'इयत्कालद्रुतम्' 'एतत्काल मध्यमिति' बोधयितुम् ईदृशे हस्ते अगुल्या-कुञ्चन-प्रसारणादि-क्रियाभि नर्तितव्यम् गानव्यञ्च इति काल-क्रियाया प्रमाण ताल"—इति शब्द-कल्पद्रुम) लय गीत-वाद्य-पादादिन्यागाना क्रिया-कालयो साम्यम् इति भानुजि । ताभ्या विशद्वया ताल-लयमाधिरूप्य निरवशा अर्थात् सङ्गीत-दामोदराकन-चतुर्दश-दाप विवर्जिता । तादृश्या वीणाया 'स्वराणा षट्जादीना मयोग' तन्मन्त्रन्धि स्वरा-रूप । 'हमपदिका तन्नाम्नी राजी वर्णस्य' गीति-क्रमस्य ['गीति-क्रमे स्तुतौ भेदे वर्ण-शब्द पयज्यते इति अभिधानरत्नमाला) 'परिचयम्' अभ्यासम् (इति शिशपाठ-वध-टीकाया—२७।५- मल्लिनाथपादा) अर्थात् स्थाप्या-रोह्य-वरोही-सञ्चार्यात्मक-गानक्रिया-भ्यासम् इत्यर्थः । 'वरोही विदधाति (तथाचोक्त—गान-क्रियान्यते वर्णं स चतुर्धा निरूपित । स्थाप्या-राह्य-वरोही च सञ्चारीति) । अभिनवेति ॥ ते 'मधुकर भ्रमर (हे मधु-मुरत मुखकर काम्ब दुःखन्' इति च ध्वन्यते । तथाचोक्त विश्वप्रवासे मधुव्रते मधुकर कामकेऽपि प्रकीर्तित') 'अभिनव नूतनमनास्वादित-पूर्वं यत् 'मधु पुष्प-रस' ('मधुश्चैत्रे च, दैन्ये च मद्ये पुष्परसे मध' इति हट्टचन्द्र । अनेन शकुन्तलाया राज्ञ नूतन-प्रेम-रसेऽद्भुतम् । तथाचोक्त प्राक् 'मधु नवमनास्यादित-रसम्'—२।१०)—तस्य 'लोलप लुब्ध' 'त्व चतस्य' आस्रस्य 'मञ्जरी वल्लरी (मञ्जरी वल्लरी म्त्रियाम्' इत्यमर । अन्यत्र चत-मञ्जरीवत् पद्म-लोभनीयायां तरुणीम् । अनेन शकुन्तला च लक्षिता) 'तथा तादृश सप्रणय' परित समन्तात् 'चभित्वा इति 'परिचम्य वात्मायन-रचित-नाम-शास्त्रोक्त-मर्यास्थानेष् चम्बन विधाय इत्यर्थः । 'कमले' पक्षे (परिभोगा-नर्हे राजावरोधे इति गृहार्थः) 'वर्मात्' वारा ('वासेऽपि कसतिः' इति त्रिकाण्डशेष) 'एव' इति 'वसति-मात्र तेन, अर्थात् केवलमवस्थानेन परिणत-प्रायत्वात् तादृश-

मध्वभावात् रस मनास्वाद्य इत्यर्थः । 'निर्वृत.' सुखिन. सन् 'कथ' किमपदेशेन 'एना' चूतःमञ्जरी (तथा परिचुम्बित-पूर्वा हंचपदिकां शकुन्तलां च इति भावः) 'विस्मृतः असि' (ज्ञानार्थस्य गत्यर्थे पर्यवमनात् कर्तरि क्तः) । (हेत्वनुप्रासौ । नात्र समासोक्तिः नापि अप्रस्तुतप्रशंसा । केवलम् अर्थ-शक्त्या मामाजिक-वर्गाणा मनसि हंसपदिका शकुन्तला च उपक्षिप्यते । अनेन दर्पणोक्त प्रथम-पताका-स्थानम् । तल्लक्षणं तूक्तं प्राक् । अत्र प्रच्छेदकाऽऽख्यं लास्या-ङ्गञ्चोक्तम् । तथा च दर्पणोद्धृत कविकण्ठहार-वाक्यम् 'अन्यासक्तं पतिं भत्वा प्रेम-विच्छेद-मन्युना । वीणा-पुरःसरः गानं स्त्रियाः प्रच्छेदको मतः' । अत्र राज दुष्पन्तस्य शकुन्तला-विस्मरणस्य गम्यताद् आक्षेप-नामाङ्गमुपक्षिप्तम् । 'गर्म-बीज-ममुद्भेदादाक्षेपं परिकीर्तितः' इति तल्लक्षणान् । अपरवक्त्रं वृत्तम्] ॥१॥

152n.—1. (विभवतश्च) परिवारः—(Occurs in Māla.). 'परिवार'—Any attendant such as the portress &c.; *Optionally* 'परीवारः'— 'उपसर्गस्य —&c.'—(६।३।१२३)—इति दीर्घः । Cf. 'यथानिर्दिष्ट-परिवारो राजा'—*Act. II P.156*. This part of the stage direction is necessary, as otherwise the presence of *Vetravati* (portress) a little after cannot be accounted for. Cf. "ततः प्रविशति पर्युत्सुको राजा प्रतिहारी च"—*Māla. Act. IV*.
2. सङ्गीत-शाला—Mark that Music and Painting (for which vide *Act VI.17;18*.) were *sin qua non* in the days of our poet. It was perhaps considered a part of accomplishment (even of the noble ladies) in the society. (Vide Rām II. 17-18 ; PN - Act. II.3)
ताल—Musical time or measure लयः—Musical concord or harmony. **विशुद्धा—**A song is 'विशुद्धा' when it is sung faultlessly with reference to musical time and concord Cf. "गीतयः पञ्च शुद्धाभ्या भिन्ना गौड़ा निवेमरा । साधारणी विशुद्धा स्यादवक्र-रञ्जितै स्वरे"—SR. **वीणायाः—**वीणा(Lute) is a kind of 'Se-tai' (से-तार) ordinarily consisting of three strings. (त्रितन्त्री, —Persian 'मे' three). A variety of this with seven strings is called 'परिवादिनी' (i.e. modern Setar)—
 "सा तु तन्त्रीभिः सप्तभिः परिवादिनी"—AK. *Viṇā* is a very old musical instrument, as mention of it along with Drum (दुन्दुभि) and 'flute' is made even in the RV. A variety of it with hundred strings has been noticed by *Kātyāyana* in

his *Kalpasūtra* The sound of lyre was first noticed by the king, the song of *Hamsapadikā* following a little after, is heard later on १ **स्वरमयोगः** Refers to seven sounds 'प', 'ऋ', 'ग' 'म', 'य', 'ध', 'नि'—first discovered by the Hindus These **key-notes** of music were taken from the sounds of beasts and birds "षडङ्ग गैति मयूरोहि, गावो नदन्ति चर्षभम् । अजा विगति गान्धारं, क्रौञ्चो नर्दति मध्यमम् । पुष्पमाधारणे राऽऽ कोकिलो गैति पञ्चमम् । अश्वश्च धेवतं गैति, निषादं गैति कुञ्जर" —*Nārada* Hence **स्वर-मयोग** means the permutations and combinations of various 'स्वर's । **वर्ण-परिचयं**—(Practising) प, ऋ, ग, म, &c, (131n 4) According to M, 'वर्ण' means a musical mode, these are numerous, personified either as **male** (गग) or **female** (रागिणी) । 'गीतिषु चत्वारो वर्णा भवन्ति यदाह भरत ॥ म्थायी' तथैव 'सचारी' तथा राहाज्वगेहिणी । वर्णा चत्वार एवैते कथिता सर्व-गीतिषु ॥ Ś & C 5 **लोलुपः**—Greedy (64n, 1) 6 **चूत-मञ्जरी** &c An instance of **Dramatic Irony** Though Śakuntalā-affair is not known in the harem, still the audience will find a hidden allusion to her (Videl 22n 1 middle) 7 **कमल-वसति**—(Cf 'लब्ध-वसति' —*Ra VIII* 73) &c —You were once excessively fond of mango-blossom and consequently kissed her ever and anon But now you seem to be quite satisfied, by having only a stay (वसति, which suggests the absence of enjoyment) in a lotus which must be full-bloomed and hence whose charm of youth is gone For गृहार्थ (See Com) Now 'वसति-मात्र' is a case of मयूरव्यसकादि नित्समाम, hence its further compound with 'निवृत्त' (like words of तिष्ठद्गु-class) is barred "चकार अत्र अवधारणार्थं । तेन "परम-मयूर-व्यसक" इत्यादि समामान्तर न स्यात्"—*T* 754 But **Bhoja** solves the difficulty by saying that they may lead, and not follow in a compound ("न, न समासः, अयन्तु समस्यते एव") । In a similar way 'प्रदक्षिणीकृत्य' *Ra I* 21 ; 'प्रदक्षिण-प्रक्रमणात्'—*I* 24 ; 'जननान्तर-सौहृदानि'—*I* 20 infra, are justified In this particular place, however, we can avoid the difficulty by attaching the affix 'मात्रच्' in स्वार्थे (प्रमाणार्थ) । Bees are often described

as **confined** in lotuses. 'गुञ्जद्विरेफो ह्ययमम्बुजस्थः'—*RS. VI, 14* ; 'इदं रुणद्धि मां पद्ममन्तः कृजित-षट्पदम्'—*Vik. IV. 40. (214n. 4)*.
8. विस्मृतः—Though 'स्मृ' is 'सकर्मक', Kāli frequently uses this with 'क्त-पत्यय' in the **active voice**. Cf. 'अहो विस्मृतं मम हृदयम्'—*Vik. II.* ; 'प्रथमं पुनः पुनर्दर्शनेन विस्मृतासि'—*Act. V.* 'सौध-वासमुत्तेजो विस्मृतः गञ्चिकाय'—*Ra. XIX. 2* ; 'अनसूया-एनां विस्मृतासि' ?—*Śak. 1.* 'गार्ङ्गिरवः—यदा तु पूर्ववृत्तम् व्यामङ्गात् विस्मृतो भवान्'—*Act. V. (Vide 27n 3.)*

Remark :—The song of Harṁsa-padikā (which is described by 'Ravindra Nātha' as a small tear in the veil through which we can form a notion of the royal sin) is introduced only to show that the imprecation of Durbāsāh has now produced a complete change in the king's mind. (Read "गीतार्थमाकर्ण्य दृष्ट-जन-विरहादनेर्षि" &c. *infra*) We are shocked by the vivid description of the gallant nature of the king. Like the greedy 'मधकर' (Com.), he is always hankering after newer enjoyments, and newer हंसपदिकाs, and he is not a bit ashamed to forsake his beloved after a short while. Thus the audience can *preconceive* how the king will deal with Śak. and her party. The King is terribly agitated by the song, but it could not revive his hankering for the abandoned lady. Besides Vidūṣaka's dismissal (*see next*) at this stage is necessary. For though the king at the end of the Second Act (Śl. 15) told the jester that there was not a jot of truth in Śak. affair, still we have strong belief that had he been present when the party of Śak. approached the king, he would have surely contradicted the king's statement. The King hearing Harṁsa-padikā's song, sends the jester to pacify her and thus an undesirable situation is cleverly nipped in the bud.

Text :—राजा—अहो ! राग-परिवाहिणी' गीतिः ।

King—Oh, a what strain overflowing with affection (*or passion*).

विदूषकः——भो वदस्म ! किं दाव गीदीए अवगदो अक्खरत्थो (भो मय्य ! किं तावन् गीत्या अवगत. अक्षरार्थ^३) ?

Vidūṣaka- Ho friend ! Do you comprehend the meaning² of the wordings² of the song ?

राजा (स्मितं कृत्वा)—'सकृत्-कृत-प्रणयोऽयं जनः । तदस्या देवीं वसुमतीम् 'अन्तरेण महदुपालम्भनं' गतोऽस्मि । मखे माधव्य ! मद्वचनानुच्यतां हंस-पदिका । निपुणमुपाखण्धो'ऽस्मीति ।

King (*Smiling.*)—³Once did I make love³ to this lady. So I have incurred a mighty censure⁵ (*from her*) apropos⁴ of queen Vasumatī. Friend Mādhavya ! tell Hamsapadikā, using my word, that I have been cleverly⁶ reproved⁶

विदूषकः—जं भवं आणवेदि (यन् भवान् आज्ञापयति) । (उत्थाय) भो वअस्स ! गहीदस्य ताए परकिएहि हत्थेहि सिहण्डए ताडीअमाणस्स अच्छराए वोद-राअस्स विअ णत्थि दाणिं मे मोक्खो ।

(भो वयस्य ! गृहीतस्य तया परकीयैः हस्तैः शिवण्डके⁵ ताड्यमानस्य, अप्सरसा वीत-रागस्येव⁶ नास्ति इदानीं मे मोक्षः⁶) ।

Vidūṣaka—As Your Majesty commands. (*Rising.*) Ho friend ! (*Once*) caught hold of by her, through others' (*i.e.* *maids*) hands by the hair-tuft⁶, (*and*) being beaten (*to jelly*). there will be no liberation⁹ for me, as for a passionless⁸ (*hermit*) when captured (*unawares*) by a (*celestial*) nymph.

राजा—गच्छ, नागरिक-वृत्त्या¹⁰ सान्त्वयन्ताम् ।

King—Go (*and*) pacify her in the fashion¹⁰ of a spark¹⁰.

विदूषकः—का गइ (का गतिः) । (इति निष्क्रान्तः) ।

Vidūṣaka—What help ? (*This said, goes out*).

V. L. :—B adds 'इत्यक्षरार्थः' after 'सकृत्' &c. 'महदुपालम्भनं गतोऽस्मि'—V. M. 'उपालम्भनम् आगतोऽस्मि'—B. 'मदुपालम्भमवगतोऽस्मि'—R. 'तदद्य देवी * * उपालम्भम् उपाकुतोऽस्मि'—R's Com. B reads 'सम्यक्' for 'निपुणम्' । For 'गृहीतस्य तया परकीयैः' &c B reads. 'गृहीत-स्तया परकीयाभ्यां हस्ताभ्यां शिवण्डके अच्छभल्ल' । 'तद्वीतरागस्य अशरणस्य नास्ति मे मोक्षः' । 'मज्ञापय'—R. V. M. 'सान्त्वय'—B.H.S.P.

राजेति । 'अहो इत्याश्चयं' । 'रागम्' अनुराग 'परितः' समन्तात् 'बहति' प्रवाहेण स्रवति इति । 'अनुराग-निप्यन्दिनी' इत्यर्थः । यदा 'रागस्य' गान्धारादि-स्वरस्य ('रागस्तु मात्सर्यं लोहितादिषु क्लेशाद्यन्तर्गते च गान्धारादौ नृपेऽपि च' इति मेदिनी) 'परिवाहः' उच्छ्वामः अत्रास्ति इति भावः । **विदूषक इति** । 'ताव'च्छब्दः साकल्ये । 'अक्षराणां' वर्णानाम् 'अर्थः' व्यङ्ग्यार्थः गूढ-तात्पर्यम् अर्थात् कस्य विवक्षया गीतमिदं प्रवृत्तम् । **राजेति** । गीतेः गूढ-तात्पर्यं स्व-गामि इति नृपस्य ईषद्भास्यम् । 'अयं जनः' हंसपदिका-लक्षणः 'सकृत्' एक-वारम् ["एकस्य सकृच्च" (५।४।१९) इति वारार्थे एक-शब्द-स्थाने सकृत् आदेशः । "सकृत् सहैक-वारयोः" इत्यजयः] 'कृतः' दर्शितः प्रणयः यस्मिन् तादृशः । 'तत्'

तस्मात् हेतो, एकवारमुपभुज्य विस्मरणात् 'देवी वसुमतीम् अन्तरेण' वसुमतीम् अभिलक्ष्य 'अस्या' हसपदिकाया महत् उपालम्भन' तिरस्कार ("दुर्वाद स्यादुपालम्भ" इति जटाधर) 'गत' प्राप्नोऽस्मि—'हपदिका उच्यता' त्वयेति शेषः । (अनेन आत्मनो दक्षिण-नायकत्वं सूचितम् । तथाचोक्तं दर्शने—“एष त्वनेक-महिलासु समरागः दक्षिणः कथितः' इति) विदूषक इति ॥ 'तया' हसपदि-काया 'परकीयै'—(४।२।१३८) दाम्यादीना 'हस्ते शिखण्डके' काकपक्षे चूडायामिति यावत् ('काकपक्ष शिखण्डक इत्यमरः । 'शिखण्डा वहंचूडया' इति अभिधान-चिन्तामणिश्च । शिवाया अण्ड इव [इवे प्रतिकृतो—(५।३।९६)—इति कन् । 'शकन्वादिषु पररूपम्—वा २।१।९८] 'गृहीतस्य धृतस्य तत ताड्यमानस्य' आह्वयमानस्य 'मे' इदानीं वीतरागस्य विषयासक्ति-रहितस्य (विशेषण-मात्र-प्रयोग विशेष्य-प्रतिपत्तौ' इति वामन) । 'अप्सरसा स्व-वश्यया ("अप्सरस्सु, अप्सरा प्राक्ता सुमना मुननस्सु च' इति द्विरूप-कापात्) । रगाभ्यां गृहीतस्य इव 'माक्ष विदूषक-पक्षे मोचन परित्राणम् । वीत-रागस्य पक्षे निःश्रेयस कंवलयम् ('मोक्ष निःश्रेयसे वृत्तविशेषे मोचने मृतौ' इति हैम । अत्र श्लेषोपमा) । राजेति । 'नागरिकस्य (अपाणिनीयाऽयं प्रयाग) प्रवीणस्य प्रमदा-जन-सभाषण-कुशलस्य अर्थात् काम-शाम्नाक्त-नागरिकस्य' वृत्ति व्यवहारं तया, चानुर्येण इत्यर्थः । सुसभ्य-रमिक-जनवत् एना मात्स्वय प्रमादय । आश्रम-श्लाम-भूताया शकुन्तलाया स्वप्रेमा राज्ञा स्वयमेव विदूषकाय निवेदित अतस्तत्सन्निधाने शकुन्तला-प्रत्यादेशाऽयुक्त इति सुचतुर-कविना स व्याजेन निर्गमितः ।

153a.—1. राग-परिवाहिणी—Overflowing with melody or passion (78n 1) 2. अक्षरार्थः—The sense of the words i.e. letters put together—(99n 5) The jester seems to be sarcastic here—3. अयं जनः—Refers to the singer i.e. 'हसपदिका' । M supported by Ś refers this to the king (मद्रूप), Ours seems to be the better meaning 4 वसुमतीम् अन्तरेण—'अन्तरेण' here means "with reference to" and not 'विना' । "On account of" M 'अन्तरेण' विना, परित्यज्य स्थित इत्यर्थः—HS विना तत्तमहयागाभावेन—N, In any case the use of द्वितीया here is irregular (Vide 70n 4) 5. शिखण्डके (गृहीतस्य)—'शिखण्डक' or 'शिखाण्डक' means a 'queue' 'शिखाण्डक-शिखण्डको' इति वाचस्पति-मुभूती । 101 सप्तमी—(81n 3) ग्रहः । क्त कर्मणि गृहीत, २ ऋ (६।१।१५) 'ग्रहार्त्तल्लिदीर्घ'—(६ अ०।३३) इति इट दीर्घत्वम्) —Caught hold of (in the case of (विदूषक), seduced (in the case of

त्रीतराग)। Cf. “विडाल-गृहीतायाः पवभृतिकाया” —Māla.IV. 6 अप्सरसा —(41n. 4. According to the Rām., they sprang up from the churning of the ocean (*i. e. water*, अप+सृ+असुन्) but according to the Mahā, Ādi. 65, they are the daughters of *Kāśyapa* and *Ariṣṭā*, (Kād. P. 525-524 and VaP. Ch. 69). 7. मोक्षः—Has double sense, viz, (i) Liberation of the body from danger : (ii) Liberation of the soul from further transmigration.(41n.6) ; In this connexion read how a jester was chastised by ‘वासवदत्ता’ and ‘काञ्चनमाला’ in Rat. III before Śl. 19. 8. नागरिक &c.—‘नागरिक-वृत्या प्रवीणस्य रीत्या’—K. Hence ‘नागरिक’ here seems to be loose in grammar, for when ‘cleverness’ or “censure” is meant the form is ‘नागरक’ with वृञ् by ‘नगरात् कुतसन-प्रावीण्ययोः’—(4 2 128 ;1352), otherwise the form is ‘नागर’(क) । Read ‘नागरक इवौ शिल्पी वा’—BD ‘इह नगरे मनुष्येण सभाव्यत एतन्नागरकेण । प्रवीणा हि नागरका भवन्ति । कुतमित-प्राविण्ययोरिति किम् ? नागराः ब्राह्मणाः’ । - VM ‘अन्य-मन्त्रान्न-प्रेमाणो नागराः - Vik. III ; Rat. 1 ; (193n 2) ‘नागरिक’ derived by ‘तत्र नियुक्त’-(4 4 69) or ‘रक्षति’-(4. 4 33) means ‘City-Police’ Cf ‘तत विंशति नागरिकः श्यालः’—I.I. Intra or ‘नागरिक’ may be justified by Vedic Grammar. where every thing is optional. R takes नागरिक-वृत्ति in a technical sense—‘नागरिक-वृत्त्येति त्रिपताकस्य मध्यमा-तर्जनीभ्या वक्राभ्याम् अधोमुख कम्पिताभ्याम् इत्यर्थः’, but this meaning is not intended here. Mark that Kāli deliberately repeats the word ‘नागरिक’ elsewhere also. ‘उर्वशी—साधु, आर्य नागरिकोऽसि’—Vik. II. The king asked *Vidūṣaka* to approach the queen like a spark and pacify her by dextrous method or fashionable style (नागरक-वृत्तम्) as described by Vātsāyana in KS. (Ch. IV. q.v.)—(225n.-1 9. का गतिः—*Vidūṣaka* is sorry as he is to act against his wish. Cf. ‘विदूषकः—‘(आत्मगतम्) का गतिः’—Vik. II ; also Act II. (*Vidūṣaka*’s speech). Supra. P. 136.

Text :- राजा (स्वगतम्)—किं नु खलु गीतार्थमाकर्ण्य’ इष्ट-जन विरहावृत्तेऽपि बलवदुत्कण्ठितोऽस्मि । अथवा—

रम्याणि वीक्ष्य मधुरांश्च निगम्य' शब्दान्'

'पर्युत्सुको भवति यत्सुखितोऽपि जन्तुः ।

वसन्तलिका

तच्चैतसा स्मरति नूनमबोध-पूर्व'

(तभजजगग)

भाव-स्थिराणि जननान्तरं सौहृदानि ॥२॥

॥ (इति पर्याकुलिमिष्ठति) ॥

King (*Aside*)—O why, indeed, on hearing¹ what is sung¹ have I been deeply agitated even though I am not wrenched from a desired person ? Or—When a being, though happy, becomes perturbed³ on beholding (*some*) pleasing (*views*) or hear-kening² unto (*some*) sweet numbers,² then certainly it recalls with its mind, without¹ consciousness¹ the likings⁶ of previous birth⁶ firmly rooted in the heart (*or permanently impressed through association*⁵) (This said, stands all worried) }

V L.—'गीतायम्—M R गीतम्—R & Com 'गातामेवविधार्थम्'—B. For 'रम्याणि'—K has 'रूपाणि । 'पर्युत्सुको भवति B P HS 'पर्युत्सुकी-भवति'—K V M , K reads 'स्थितानि for 'स्थिराणि' ।

राजेति—'कि' 'नु' इति वितर्क-गर्भ-प्रश्ने । 'खटु निश्चये । मनु उन्वृणोति । 'गीते अर्थ' वस्तु ('अर्थोऽभिप्रेय-रै-वस्तु-प्रयाजन-निवृत्तिष' इत्यमर) 'आश्चर्य' श्रुत्वा । रम्याणीति—रम्याणि मनाजानि पार्थिव-वस्तुनि इत्यर्थ ('विशेषणमात्र-प्रयाग विशेष-प्रतिपत्ता इति वामन । अतएव भग्न-प्रक्रम-बोधः) । 'मयान् श्रुति-मुखदान् मगीतालापादीन् 'निगम्य च श्रुत्वा च मुखमजातमस्य इति 'मुखित अपि (तदस्य मजात तारकादिभ्य इतच्'-(५।२।२६) —इति 'इतच्' [नित्यसुखी अपि विरही भवति इति अपि-शब्दार्थ') । 'जन्तु' प्राणिमात्र 'पर्युत्सुको' सात्त्विक 'भवति इति 'यत् तन् नूनम्' निश्चित 'भावे' वामनायै मस्कारे 'स्थिराणि' निश्चलानि जन्म-महत्सरेपि दूरीकृतमशक्यानि इति गद्यवपादा । यद्वा 'भावेन स्वभावेन' स्थिराणि अक्षराणि ('भाव मत्ता-स्वभावाभिप्राय-चेष्टाऽऽत्म-जन्मसु इति मदिनी) । अन्यत् जनन 'जननान्तरम्' पूर्वजन्म इत्यर्थ (मयूर-व्यमकादि नित्यसमाम) तस्य, सुहृदयस्य भाव 'सौहृ-दानि' श्रवणादीनि (सुहृदय-शब्दात् आणकृते सौहृद-पद सिद्धम् (५।१।१३० , ६।३।५०, ७।३।२१) अत्र मयूर-व्यमकादित्वेऽपि भाज-रीत्या समामान्तरम् । तथा-चाक्त गणकारेण—'भाजन्तु न चानेन समाम इति वचनान् अयमन्येन सह समस्यते एव इत्याह—मयूर-व्यमक-प्रिय' इति) यस्मिन् कर्मणि तत् । 'बोधपूर्व' ज्ञानपूर्वक', तन्न भवति इति 'अबोधपूर्व यथा म्यान् तथा । विषय-विशेष-ज्ञानाऽभावपूर्व

‘चेतसा’ मनसा ‘स्मरति’ स्मृतिपथम् आरोपयति, सम्पक् बोधस्य न जायते । (अवविशेषे प्रसूता गामान्यान्ने अप्रस्तुत-प्रशंसा, तेन स्थायित्वा रतेरविच्छेदो ध्वनिः । अत्र ‘नूनम्’ इति उत्प्रेक्षायां इति कौचित् ॥ तन्न ॥ यतः जन्मान्तरीय-स्मरणं शास्त्र-मिदमेव । काव्यलिङ्गम् । ‘अबोधपूर्वं स्मरति’ इति शब्द-शक्ति-मूलां विरोधाभासो व्यङ्ग्यः । अथच बोध-रूप-कारणाभावेऽपि स्मरण-रूप-कार्योत्पत्तेः विभावनालङ्कारः । म्याम्येति यत्सु यत्सु इति नूनं ननेति छक-वृत्ति-श्रुत्यनुप्रासाः । वसन्ततिलका वृत्तम्) ॥२॥

154n.—1. इष्ट-जन-विरहादृतेऽपि—The king has become mysteriously anxious (उत्कण्ठित—“चिन्ता तु स्मृतिराध्यानं स्मरणं सम्पृष्टे पुनः उत्कण्ठोत्कलिके तस्मिन्”—Śabdārṇava), as if he has had separation from some of his dear and near ones, but he can neither recollect any such separation nor can account for why lovely objects and sweet music should sadden his mind. This shows that the imprecation of the sage दुर्वासा has already told upon him, *For similar uneasiness in Rāma's mind on beholding the hermitage of V. M. Cf. 'वामनमाश्रमपद ततः पावनं श्रुतमृषेभ्येयवान् । उन्मत्ताः प्रथम-जन्म-चेष्टितान्यस्मरन्नपि बभूव राघवः'—Ra. XI. 22. "In sooth, I know not why I am so sad * * But how I caught it, found it or came by it * * I am to learn"—Merchant of Venice. —1. 1. 2. रम्याणि—Refers to 'वस्तूनि' । For similar use Cf. 'रूक्षाणि परिवर्जयन्'—Rām. IV. 3; 'पल्लवाणि अवोचत्'—Mahā, Vana. 236; Kārṇa. 66; K reads 'रूपाणि' । 3. पर्युत्सुको भवति—1. M and others read 'पर्युत्सुकी-भवति' but this is rejected, as 'चि' (i.e., the idea of अभूत-तद्भाव) is redundant, that idea being already expressed by the affix 'इतच्' in 'सुखित' । 'कालाक्षमत्वम् ओत्सुक्यम् इष्ट-वस्तु-वियोगजः । तद्दर्शनात् रम्य-वस्तु-दिदु-क्षादेश्च'—Sudhākara quoted by R. Vide (42n. 4) 4. चेतसा स्मरति—Though it is always the mind that recollects (स्मरति), still 'चेतसा' is used to show that the idea of separation is coming to his mind, he himself not recollecting any such single instance of separation. 5. नूनम्—M takes it in the sense*

of *उत्प्रेक्षा* (Com), 'in all probability'—but this seems to be *inaccurate* (Com.), better take it in the sense of 'अवधारण' (i.e., *certainty*). *जननान्तर-सौहृदानि*—(Vide 35n.3). Kā i. here refers to the *transmigration of the soul* from one body to another—the peculiar dogma of the Hindu philosophy. "Dim recollections of occurrences" and experiences of antenatal existence cling to the soul of an individual as a result of his deeds (वासना) like the *smell of garlic or onion* which remains behind clinging to the receptacle after the source of the smell is removed from it. (Vide *सिद्धान्तलेश*). These impressions though dormant, sometimes cross the mind and "the present condition of all human beings is supposed to derive its character of happiness or misery, elevation or degradation from *दैव* i.e., actions (virtue & vices) done in the previous birth. Cf. 'पूर्वजन्मकृतं कर्म तदैवमिति कथ्यते' 1. Read Svāmī Vivekānanda's Lectures in the Chicago Congress of Religion, P. 5-6. *Bhāṣya of Śaṅkara on Brahma Sūtra III. I. 1. & 8*; *Gītā. VIII*. Our king may be supposed to have another *new life* after the imprecation of Durbāsāh, hence he cannot find out the reason of the agitation rising in his mind. Hearing a sweet song, instead of being glad, he is anxious for some near and dear one, but he does not know exactly who that person might be. Though due to Durbāsāh's curse he has forgotten Śak., yet the *impression of her love is still adhering to his mind though vaguely*. For Similar ideas Cf. 'फलानुमेया सस्काराः प्राक्तना इव'—*Ra. I. 20*; 'रतिस्मरौ नूनमिमावभूता राजा महेश्वरेण तथाहि वाला । गतेयमान्म-प्रतिरूपमेव मनो हि जन्मान्तर-सङ्गतिज्ञम्'—*I II. 15*, 'There MN, remarks—पस्मात्मनो जन्मान्तर-सङ्गतिज्ञ भवति । तदेवेदमिति प्रत्यभिज्ञा-भावेऽपि वासना-वशेष-वशादनुभूताथपु मनः प्रवृत्तिरस्तीत्युक्तम् । जन्मान्तर-साहचर्यवेमेवात्र प्रवर्तकमिति भावः" । *Ku. I. 30. Vide also Kād.* where महाश्वेता feels an agitation for पुण्डरीक on seeing some-spots, & also *Ivanhoe* (of Scott) where he feels himself drawn to stand as a champion for *Rebeca*. The following lines

from Charles Dickens, Wordsworth, and Tennyson may be cited in this connection by way of illustrations—"Thus a strain of gentle music, or the rippling of water in a silent place, or the odour of a flower, or the mention of a familiar word will sometimes call up sudden remembrances of scenes that never were in this life * * which some brief memory of a happier existence long gone by, would seem to have awakened ; which no voluntary exertion of mind can recall"—*Oliver Twist*. "So might we, if our state were such, As one before remember much for thou two likes might meet and touch * * Some vague emotion of delight**Some yearning toward the lamps of night Moreover, something is or seems That touches me with mystic gleams, Like glimpses of forgotten dreams—Of something felt, like something here, Of something done, I know not where, such as no language now declare'—(Two Voices) ;

"Hence in a season of calm weather,
Though inland far we be
Our souls have sight of that immortal sea
Which brought us hither :
Can in a moment travel thither ; —
And see the children sport upon the shore,
And hear the mighty waters rolling over more.
Our birth is but a sleep and a forgetting
The soul that rises with us our life's star,
Hath had elsewhere its setting
And cometh from afar ;
Not in entire forgetfulness
And not in utter nakedness,
But trailing clouds of glory do we come
From God, who is our home"—

(Ode on the Intimation of Immortality.)

Text --(ततः प्रविशति कञ्चुकी) । कञ्चुकी—अहो नु, खलु ईवृदी
मवस्थां प्रतिपन्नोऽस्मि ।

'आचार इत्यधिकृतेन मया गृहीता'

नसन्ततिलका या वेत्र-यष्टि रवरोध-गृहेषु राज्ञः
(तमजजगत्) काले गते बहुतिथे' मम संव जाता

'प्रस्थान-विफल-गते रवलम्बनार्थ' ॥३॥

भोः, 'सत्यं धर्म-कार्यमनतिपात्यं' देवस्य । तथापि इदानीमेव धर्मासनादुत्थिताय पुनरुपरोधकारि कण्व-शिष्यागमनमस्मै नोत्सहे^१ दिदेदयितुम् ।

अथवा अविश्रमोऽयं लोक-तन्त्राधिकारः^{१०} । कुतः—

इन्द्रवज्रा भानुः सकृद्युक्त-तुरङ्ग एव, रात्रिन्विष्टं गन्धवहः^{११} प्रयाति ।

(ततजगग) ^{१२}शेषः सर्वबाहित-भूमि-भारः षष्ठांश-वृत्तेरपि^{१३} धर्म एषः ॥४॥

यावन्नियोगमनुतिष्ठामि । (परिक्रम्यावलोक्य) एष देवः —

प्रजाः प्रजाः स्वा इव तन्त्रयित्वा,^{१४}

उपजाति निषेवते श्रान्तमना विविक्तम्^{१५} ।

(जतजगग यूथानि^{१६} सञ्चार्यं^{१७} रविः-प्रतप्तः

ततजगग) शीतं गुहा-स्थानमिव द्विपेन्द्रः ॥५॥

(उपगम्य) जयतु जयतु देवः । एते खलु हिम-गिरेरुपत्यकाऽरण्य-वासिनः । काश्यप-सन्देश मादाय सस्त्रीका स्तपस्विनः संप्राप्ताः । श्रुत्वा देवः प्रमाणम् ।

(Then enter Chamberlain i.e. a hired servant)

Chamberlain—Alas 'is it, indeed, that to such state (of old age) I have got? Appointed in the king's seraglio the same cane-staff which I assumed² (at first) as a matter¹ of form¹, has now after a long³ lapse of time³ come to be (1) useful (crutch only) for the⁵ support of me whose⁴ steps is faltering⁴ in walking (3)–

Granted⁶ that a matter of sacred duty must⁷ not be deferred⁷ by His Majesty, yet to him who has just now risen from the Judgment seat, I dare⁹ not announce the arrival of Kanva's disciples, ⁸which will again give (him) trouble⁸ Or perhaps, without repose (is) this office¹⁰ of ruling a people¹⁰ For—

((The sun has his coursers yoked but once, the scent-fraught¹¹ (wind) blows day and night, Śeśa¹, (Lord of Snakes) indeed, has the burthen of the earth uninterruptedly resting on (his head), even so is the duty of the enjoyer¹¹ of the six part¹⁴ (of the produce of the soil) (4))

Very well, (I) will do (my) duty, (Turning round and looking) Here ¹His Majesty, who having¹⁵ governed (his) subjects as his own offspring, is enjoying repose with a wearied mind in ¹⁶solitude, like an elephantine-monarch betaking himself to a cool cave, scorched by the Sun, after having conducted¹⁸ his ¹⁷herds (to their pastures), (5)

(*Going up*). Victory to Your Majesty. Here, indeed, have come some anchorites, living in woods of the *Snowy Mountain's Valley*, with ladies (*in their company*) and bearing a message from *Kāśyapa*. Having heard, Your Majesty will command.

V. L.—The entrance of the Chamberlain is given at the very opening of this scene in B.P.HS. 'अधिकृतेन'—B. P. 'अवहिनेन'—M. R. V. 'अवलम्बनार्थ'—R. V. 'अवलम्बनाय'—B. 'अवलम्बनार्थम्'—M. 'अविश्रमः'—R. V. 'अविश्रामः'—M. 'कृतां विश्रामो लोकालानाम्'—B. 'नियोगम्'—R. V. 'कण्वनियोगम्'—M. 'तन्त्रयित्वा'—B. K. R. M. 'हर्षयित्वा'—Mackenzie Mss. 'शान्त्वयित्वा'—M. Com. 'श्रान्तमनाः'—K. B. V. Mackenzie Mss. 'अशान्तमनाः'—R. 'शान्तमनाः'—R's Com. M's. Mss. 'दिवा'—R. M. V. 'गुहा'—B. P. HS 'हिमगिरेः'—R. B. 'हिमवतो गिरेः'—V. M.

कञ्चुकीति ॥ 'कञ्चुकः' चालकः अस्ति अम्य इति 'कञ्चुकी' ('अत इति-उतो'-(५।२।११५)-इति इन्) "अन्तःपुराध्यक्षः । (सतुर्बाहः सञ्चरन्तीनां पुरस्त्रीणां प्रेक्षक-पुरुषान्तर-वारणाय राज्ञा स्थागारे यां वेत्रधरो नियुक्तः";-इति शब्दकल्पद्रुमे) । 'अहां' इति विषादे । 'नु' वितर्के । 'खत्वं' वधारणे । आचार इति ॥ 'राज्ञः अवरोध-गृहेषु' अन्तःपुरेषु ("गृहं गृहाश्च पृ भूमिं कञ्चवेऽपि च सयानि" इत्यभिधानात् बहुवचनम्) 'अधिकृतेन' कञ्चुकि-पदे नियुक्तेन तत्-परिरक्षकेण इति भावः 'मया आचार इति' कञ्चुकि-पदं सदैव हस्ते वेत्रयष्टिः गृहीतव्या इति नियमात् हेतोः (इति प्रकरणे हेतोः प्रकाशादि-समाप्तिषु" इति विश्वः) 'या' अधिकार-रक्षण-द्योतिका 'वेत्रयष्टिः गृहीता' घृता 'सा एव' वेत्रयष्टिः बहूनां पूरणे 'बहुतिथे' ('बहु-पूग-गण-सङ्घस्य तिथिः'—५।२।५२) 'काले' शैशव-कोमार-यौवनादिसमये 'गते' अतीते सति, सम्प्रति पूर्णवार्धकात्, 'प्रस्थाने' स्थानान्तर-गमन-समये 'विक्रवा' विह्वला ('विक्रवो विह्वल' इत्यमरः) 'गतिः' पाद-प्रक्षेपः यस्य तादृशस्य 'मम अवलम्बनं' भूम्यां पतन-वारणम् 'अर्थः' प्रयोजनं यस्यां तादृशी जाना, पूर्व तु गोभार्थं वेत्रयष्टिः गृहीता, इदानीं तु सैव अवलम्बनार्था इति विस्मय (उत्तरार्धे वार्धक-गमन-लक्षण-कार्यारम्भे वेत्रयष्टिः सहायनो-पादानात् समाहिणम् । 'कार्या-गम्भे सहायाप्तिः' इति तल्लक्षणात् । अथच 'एकस्या एव वेत्रयष्टेः अनेक-गोचरत्वात् विशेषालङ्कारः । छेक-वृत्ति-श्रुत्यनुप्रासाः । वसन्ततिलका वृत्तम्) ॥३॥ भो इति ॥ 'देवस्य' दुष्यन्तस्य (गेषे षष्ठी) 'अनतिपात्यम्' अनतिक्रमणीयम् ('पर्ययः अतिक्रम

स्तस्मिन् अतिपात उपात्यय' इत्यमरः) 'सत्यम्' इति स्वीकरोमि इत्यर्थः ('सत्यं' प्रश्नेऽभ्युपगमे' इति मेदिनी) 'तथापि' अर्थात् अनुल्लङ्घनीयत्वेऽपि 'धर्मसिनात् 'उत्थिताय' प्रारब्ध-विश्रमाय 'अस्मै पुनः उपरोधं करोति' विश्रम-व्याघात-रूपां पीडां जनयति यत् तत् 'कण्व-शिष्या-गमनं निवेदयितुम्' 'न उतसहे' समर्थोऽस्मि । 'अथवा' पक्षान्तरे 'अयं लोकस्य' त्रिभुवनस्य 'तन्त्रं' धारणं परिरक्षणम् इति भावः (तन्त्रिः धारणे । घञ्-३।३।१८) तद्रूपः 'अधिकारः' कर्तव्यं कर्म ॥ यद्वा ॥ 'लोके' भुवने 'तन्त्राधिकारः' प्रधानाधिकारः ('तन्त्रं प्रधाने सिद्धान्ते सूत्रवाये परिच्छदे' इत्यमरः) 'अविश्रमः' विश्रान्ति-रहितः भवति । प्रजा-रक्षणे नियुक्तस्य कदापि विश्रान्तिः न सम्भवति इत्याशयः । ['नोदात्तोपदेशस्य मान्तस्याज्ञात्तमे'—(७।३।२४) इति विश्रम-पदे वृद्धयभावः] । भानुरिति ॥ सम्प्रति 'अविश्रमो राज-तन्त्राधिकार' इति प्रपञ्चयति । 'भानुः' सूर्यः 'सकृत्' जीवने एकवार ('सकृत् महैकवार्योः' इत्यजयः) 'युक्ता' नियोजिताः तुरङ्गा' अश्वा येन यस्य वा तथाविध 'एव' भवति (तथा च श्रुतिः—'पश्य सूर्यस्य श्रेमाणं यो न तन्वयते चरन्' इति) मवंदैव योजिताश्वेन रथेन सञ्चरते, न कदापि तान् विमोच्य विश्राम्यति इत्यर्थः । 'गन्धवहः वायुः । रात्री च दिवा च, तयोः ममाहारः 'रात्रिन्दिवम्' अहर्निशम् (अचतुर-विचतुर-मुचतुर-न्त्रीपुस-धेन्वनडुह-कंसाम-वाङ्मनसाऽक्षिभ्रुव-दारगवो-वर्ण्ठीव-नक्त न्दिव रात्रिन्दिव -') (५।४।७७)—इति सूत्रेण निपातनात् साधुः । अन्यन्त-संयोगे स्या, ३।३।५) 'प्रयानि' वहति । 'शेषः' नाग-स्वामी अनन्तः ('शेषोऽनन्ते चघ्रे सीरिण्युपयुक्तेतरेऽपि च' इति—हैमः) 'सदैव' अनिशमेव 'आहितः' न्यस्तः 'भूमिभारः' पृथिवी-भारः यस्मिन् तादृशः भवतीति शेषः (सामान्य-क्रियानिर्देशात् अध्याहार-दोषाभावः । लट्-प्रत्ययः नित्य-वृत्तत्वं द्योतयति) । ('षष्ठांशः' षष्ठभागः 'वृत्तिः' जीविका यस्य ('आजीवः जीविका वार्ता वृत्तिः वर्तनजीवने' इत्यमरः) तथाचोक्तं मानवे—'सर्वतो धर्म-खड्-भागो राज्ञः भवति रक्षत' इति) तादृशस्य राज्ञः 'अपि' इति ममुच्चये । 'एष' एवंभूतः अविश्रम-रूपः धर्मः । (अत्र एक एव अविश्रम-रूपः सामान्यो धर्मः विभिन्न-शब्दैः पृथक् पृथक् निर्देशात् प्रतिवस्तूपसालङ्कारः । सा नात्र मालारूपा । "विमल एव रविर्विशदः शशी" इति साहित्य दण्डोदाहरणवत् । "दुष्यन्तस्य इति विशेष वक्तव्ये सामान्य-वचनात् अप्रस्तुत-प्रशंसापि । 'एव' शब्दाभ्यां कादाचित्क-तुरङ्ग-मोचनादि-धर्म-व्यपोहनात् शाब्द-परिसंख्या-त्रयञ्च इति सिद्धान्तवागीशपादाः । श्रुत्यनुप्रासः । इन्ववज्ञा वृत्तम्] । 'यावत्' इति वाक्यालङ्कारे अवधारणे वा । प्रजा इति ॥ सम्प्रति श्रान्तं राजानं विशिनाष्ट । 'एष' पुरतः दृश्यमानः 'देव' दुष्यन्तः 'स्वाः' स्वकीयाः 'प्रजा इव' सन्तत्य इव ['प्रजा स्यात् सन्ततो जने' इत्यमरः] अपत्य-निर्दिशेषम

इति भावः । 'प्रजाः' प्रकृति-पुञ्जान् 'तन्त्रयित्वा' पालयित्वा 'श्रान्त-मनाः' परिबेदित-चेताः सन् 'यूथानि' हस्तिकुलानि ('सजातीयैः कुलं यूथम्' इत्यमरः) 'मञ्चार्य' इतस्ततः भ्रमयित्वा (चर गति - भक्षणयोरिति धातुपाठः) 'रविणा' लक्षणया आतपेन 'प्रतप्तः' भृशं पीडितः 'द्विपेन्द्रः' गजराजः 'शोभ' शीतलं 'गुहा-स्थानमिव' गङ्गार-प्रदेशमिव 'विविक्त' विजन-प्रदेश ['विविक्तौ पूत-विजनौ' इत्यमरः] 'निपेवते' (८।३।७० ; २२७५) आश्रयति । यमकोपमयोः छेक-वृत्तानुप्रासयोश्च संनृष्टिः । वृत्तनुप्रासः । अत्र उपेन्द्रवज्रा-वृत्तम् इति यत् राघवपादैः उक्तम् स प्रमाद एव । वस्तुनस्तु अस्मिन् श्लोके इन्द्रवज्रो-पेन्द्र-वज्रयोः मेलनात् आख्यायनकी इत्यपर-नाम उपजातिः वृत्तम् । जयत्विति ॥ 'जयन्' इत्यनेन राजा मत्रोच्यः । (जयः सर्वेभ्यः उतकर्षः । तेन स्वापेक्षयापि उतकर्षं बोधनात् तस्य नमस्कार-व्यञ्जकता । तथाचोक्तं प्रकाशकारेण—'जयत्यर्थेन नमस्कारः आक्षिप्यते' इति) । हिमप्रधानः गिरिः इति 'हिमगिरिः' (उत्तर-पदलोपि-कर्म-धारयः) तस्य 'उपन्यका' आसन्नभूमिः ['पर्वतस्यासन्नं स्थलम् उपन्यका, आरूढं स्थलमधित्यका' इति भट्टोजिः । 'उपाधिभ्यां त्यक्त्वा आसन्नाधि-रूढयोः'—(५।२।३४ ; १८३५)—इति त्यक्त्वा तस्यां यत् 'अरण्य', तस्मिन् 'वासिनः' ['शय-वास-वासिष्वाकालात्'—(६।३।१८ ; ९७६)—इति सप्तमीसमासः] 'सन्देश' संवादम् (इति शब्दरत्नावली) 'आदाय' गृहीत्वा 'सस्त्रीकाः' स्त्रीलोक-सहिताः ('नदूतश्च'—५।४।१५३ ; ८३३—इति समासान्तः कप्) 'संप्राप्ता' आगताः । तत् वाचिकं 'श्रुत्वा' 'देवः' महाराज एव 'प्रमाणम्' कर्तव्य-निश्चयकृत् भवतु इति शेषः । महाराज एव अनन्तर-करणीयम् अवधारयत् ।

155n.—1. कञ्चुकी—So yclept from the 'कञ्चुक' or the long robe he wore. (Com.) ; "सौविदल्लाः कञ्चुकिन्यः स्थापत्याः सौविदाश्च ते"—AK. He is an attendant of seraglio. (If the guard be a lady she is called 'महत्तरिका'—KS. III. 2). "अन्तःपुरचरो वृद्धो विप्रः गुणगणान्वितः । सर्व-कार्यार्थ-कुशलः कञ्चुकीत्यभिधीयते । जरा-वैकल्य-युक्तेन विशेद गात्रेण कञ्चुकी ।—Bharata. 'ये नित्यं सत्य-सम्पन्नाः काम-दोष-विबर्जिताः । ज्ञान-विज्ञाः कुशलाः कञ्चुकीयास्तु ते स्मृताः'—MG. On his first entrance he generally gives to his despondency due to infirmities of old age. Vide Vik. III. 1 ; VS. II. 7 ; Rat. II. 3 ; AR. III. 1 ; MR. III. 1. 2. अधिकृतेन—R reads 'अवहितेन'—'carefully'. Of course that enhances alliteration, but the

Chamberlain certainly began to use the cane-stick (आचार) from that very time when he was first appointed (अधिकृत) in the king's seraglio (अवबोधगृहेषु); but then as (अधिकृत) is to be connected with 'अवरोध-गृहेषु,' there is दूरान्वय-दोष, though it is not *unusual* with our poet. Again 'अवहितेन' when connected with 'गृहीता' prominently brings out the present deplorable plight of the Chamberlain. Mark VS has 'अधिकृता यष्टि'—II, 7 which supports our reading.

3 वेत्रयष्टिः—A cane-stick generally mounted with gold or silver cap Cf वाम-प्रकोठापित-हेम-वेत्र Ku 3 41. "It is a badge of office like the gold stick or black rod in Europe in court"—M 4 अवलम्बनार्था—अवलम्बनम् एव अर्थ (प्रयाजन)यस्या नादशी—The sole object of which is to support 5 Cf 'तस्य पाण्डु-वदनाऽपभ्रमण सावलम्ब-गमना'—Ra XIX 50 अनतिपात्यम् Not to be delayed Cf 'कार्यानिपात'—Act 1, p 45 It will be interesting to note that king Aśoka in his sixth Rock Inscription (Girnar) made a proclamation that 'in whatever state he might be, whether in seraglio, or in the bath-room, or in a vehicle, or in pleasure-garden, or engaged in eating, he must be forthwith informed of the grievances of his subjects' ("त मया एव" कत मवे काले भुंजमानम मे ओगधनमिह गभागारमिय वर्चमिह च विनीतमिह च उयानेसु च सर्वत्र पटिवेदिका गृहिता अय मे जनस पटिवेदथ इति') ।

6 सत्यं—'It must be admitted'. (Com). Cf 'मत्यम् अर्काच्च सोमाच्च परमध्यास्महे पदम्'—Ku VI 19 ('कामम्') also means the same thing.

7 अविश्रमः—(64n 5) 8 लोक-तन्त्रा-धिकारः—'The office (अधिकार) of protecting (तन्त्र) the subjects,' or 'the office of the head (तन्त्र) of the people' (Com) 9 तुरङ्गः—तुर (त्वरणे) + क (घञर्थ—Vārt 3.3 58) or तुर + घञ् बाहुलकात्—तुर । (3 3 18) मज्ञापूर्वकत्वान्न गुण'—BhD तुरेण वेगेन गच्छति इति तुर + गम् + खच् ('गमेश्च'—3.3 47) Next by Vāit 'खच्च वा दित् वक्तव्य', we have तुरङ्ग । 'इह-खच् प्रययो डकार-लोपि-प्रत्ययवत् फल ददाति'—Prabhā; 'मुम्' by 'अर्द्धिपजन्तस्य मुम् (5 3 67; 2942) 10 रात्रिन्दिबं—Is irregularly formed with the augment 'नुम्' after 'रात्रि' and 'समासान्त अच्' at the end. (Com.). 11 शेषः—

The thousand-hooded snake of the Purāṇas who forms a couch of Viṣṇu at the end of every cycle and who supports the earth on its hoods at the request of Brahmā. शेते हरिः अस्मिन् (घञ्-शेषः) —Kṣīrasvāmi Amara makes a distinction between 'वासुकि' (King of snakes) and 'अनन्त' (शेष), but *** तथापि गतानुगतिकतया कवयोऽभेदेन प्रयुञ्जते यथा 'स्वमिव भुजङ्गविशेषं व्युपधाय स्वपिति यो भुजङ्गविशेषम्' इति वन्दावने, 'वल्क्यायितशेष-शायिनः सखिनामादितः पीतवागसः' इति नैषधे—RM. Cf. 'किं शेषस्य भगव्यथा न वपुषि धमा न क्षिपत्येष यत्'—MR. II. 18, Ku. III. 13 ; VI. 68. 12. षण्ठांश-वृत्ते: -Cf. 'षड्गभाक्'—Ra. XVII. 65 ; (72n. 2, 7). 13. तन्त्रयित्वा—'तन्त्र' means 'to support, maintain as a family'—AD. This shows that Duṣyanta looked upon his subjects as forming members of his own family. This corresponds to 'संचार्य' (having led them safely to the pastures). 14—शान्त-मनाः—Fatigued in mind. This corresponds with 'रवि-प्रतप्तः'. R reads 'अशान्तमना' and condemns the reading 'शान्तमनाः'—'शान्तमनाः' इति तु च्छेदे रविप्रतप्त इत्युपमानेन सह विरोधः स्यात्'. Still it is obvious that his reading does not favour the simile, besides a little after we have 'राजा—एते क्लान्त-मनसः पुनर्नवीकृताः स्मः'—Infra. Act. V. 15. गुहा—Is preferable to 'दिवा', for the latter seems to be redundant, the idea of 'दिवा' being already expressed by 'रवि-प्रतप्तः'. Cf. 'दरौ गतः कानने परिभ्रमति गजेन्द्रः'—Vik. IV. 28. 'गन्तु वनं यूथपते रिवेभाः'—Ku. XIII. 22.

Remark:—After Śloka 3, the Bengali recension has the following which, it is needless to say, gives a very good sense. 'यावदभ्यन्तर-गताय देवाय स्वमनुण्डेयमकालक्षेपार्हं निवेदयामि । (स्तोकमन्तरं गत्वा) किं पुनस्तत् ? (विचिन्त्य) आं ज्ञातम् । कण्व-शिष्या स्तपस्विनो देवं द्रष्टुमिच्छन्ति । भोः ! चित्रगेनत्—

श्लोक

'क्षणात् प्रबोधमायाति लङ्घ्यते तमसा पुनः ।

निर्वास्पतः प्रदीपस्य शिखेव^१ जरतो मतिः ॥

"I will, as he is gone inside, inform His Majesty of¹ a duty not letting time to be thrown away¹. (Going a little distance) What

now is it ? (*Remembering*) Ah yes ! Kaṇva's pupils, hermits, wish to see His Majesty. Ho ! strange this is.

All in a while the sense returns ;
 'Tis overrun by gloom again ;
 Like flame² of a lamp, ere out it burns,
 An old man's mind both wax and wane"—*Roby Datta*.

Text :—राजा—(मविस्मयम्)—किं काश्यप-सन्देश-हारिणः सस्त्रीका स्तपस्विनः ?

King (*Astonished*)—What ! anchorites with ladies, bringing a message from Kāśyapa !

कञ्चुकी—अयकिम् । Chamberlain — Even so, (*My Liege*).

राजा—तेन हि मद्वचनात् विज्ञाप्यतामुपाध्यायः सोमरातः अमुनाश्रम-वासिनः श्रौतेन विधिना सत्कृत्य¹ स्वयमेव प्रवेशयितुमर्हतीति । अहमप्येतां-स्तपस्वि-दर्शनोचित-प्रवेशे² प्रतिपालयामि³ ।

King—Then let (*our*) chaplain Somarāta be informed in my word, that he should himself introduce (*these*) hermitage-dwellers, after having received¹ them in a manner after the Holy Writ while I too shall await¹ them here, (*staying*) in² a place suited to the visit of the anchorites²

कञ्चुकी—यदाज्ञापयति देवः । (निष्क्रान्तः) ।

Chamberlain—As Your Majesty commands. (*Exit*).

राजा (उत्थाय)—वेत्रवति, अग्नि-शरण-मार्ग¹ मादेशय² ।

King (*Rising*) Vetravati¹ direct² the¹ way to the fire-sanctuary¹.

प्रतिहारी—इवो इवो देवो [इत इतो देव] ।

Portress—This way, My Liege, this way.

राजा (परिक्रम्य, अधिकारखेद निरूप्य च)—सर्वः प्रार्थितमर्थं मधिगम्य सुखी सम्पद्यते जन्तुः, राज्ञान्तु चरितार्थता¹ दुःखोत्तरैव² ।

श्रीतुभ्य-मात्र³ मवसादयति⁴ प्रतिष्ठा⁵

वमन्तिलका क्लिश्नाति⁶ लब्ध-परिपालन-वृत्ति⁷ रेव ।

(तभजजग) नास्ति-श्रमाऽपनयनाय यथा श्रमाय

राज्यं स्व-हस्त-घृत-दण्ड⁸ मिवातपत्रम्⁹ ॥६॥

King (*Turns round, and gesticulating fatigue from office*)—Every creature is happy on attaining his wished for objects. But the

fulfilment¹ of king's end¹ (is) chiefly² for troubles² (or is only followed² by fresh troubles²)

(High⁶ dignity (or success⁶) puts⁵ an end to⁵ anxious⁴ longing⁴ merely; the very task of guarding the thing acquired harasses.⁷ A kingdom (the administration of which is in one's own hand) is not for the removal of the great fatigue as for fatigue, like a parasol⁹; the handle⁸ of which is held in one's own hand⁸ (6).)

V. L.—‘सविस्मयम्’—B.P.HS. ‘सादरम्’—R.M.V. ‘काश्यप-सन्देश—R.M.V. ‘कण्व-सन्देश’—B. ‘सस्त्रीकास्तपस्विनः’—B. HS. Omitted by others, ‘अत्र’—R.M.V. ‘एतान्’—B. HS. ‘स्थितः’—R.V. Omitted by M.B. ; Ś reads ‘प्रतिष्ठा’ for ‘प्रतिष्ठा’ । ‘दुःखोत्तरा’—S.B.V.M. R’S Com. ; ‘दुःखान्तरं’—R. ‘अवसाययति’—R.V. ‘अवसादयति’—B.M.Ś. C. वृत्तिरेव’—B. M. V. ‘वृत्तिरेनम्’—R. ‘यथा श्रमाय’—V. B. न च श्रमाय’—M. R. K.

राजति ॥ ‘विस्मयेन’ सस्त्रीका इति श्रवणाद् आश्चर्येण ‘सह’ । राजेति ॥ ‘मद्वचनान्’ इति लपबलोपे ५३ । ‘श्रोतेन’ वेदोक्तेन । ‘सत्कृत्य’ पूजयित्वम् (‘आदराजनादरयोः सद् अमती’-(१।४।६३)-इति गतिसंज्ञा) ‘स्वयमेव’ इत्यनेन गौरवातिशयो दोष्यते । ‘प्रतिपालयामि’ प्रनीक्षिष्ये [‘वर्तमान-सामीप्ये वर्तमान-वद्वा’-(३।१।३३१)-इति भविष्यदर्थे वर्तमान-प्रयोगः] । राजेति ॥ ‘अग्निशरण-मार्गं’ त्रेताग्नि-गृह-पथम् ‘आदेशय’ प्रदर्शय । (तथाचोक्तम्—‘अग्न्या-गार-गतः कार्यं पश्येत् वैद्य-तपस्विनाम् । पुरोहिताञ्चार्य-सखः प्रत्युत्तुगम्याऽभिवाद्य च’ इति) राजेति ॥ यत्-कार्यस्य भावः यस्मिन् वर्तते स एव तस्य ‘अधिकार’ उच्यते, अतः ‘अधिकारस्य’ प्रजा-पालन-रूप-कर्तव्यस्य यः ‘खेदः’ क्लेशः, तं ‘निरूप्य’ नाट्येन अभिनीय आह । ‘प्रार्थितम्’ आकाङ्क्षितम् ‘अर्थं’ द्रव्यम् ‘अभिगम्य’ लब्ध्वा । ‘सम्पद्यते’ जायते । ‘राज्ञां चरितार्थता’ अभिकाङ्क्षित-सिद्धिः ‘दुःखम् उत्तरम्’ उत्तमं, प्रयानम् इति यावत् (‘उत्तरं प्रतिवाक्ये स्यात् ऊर्ध्वो-दीच्योत्तमे अन्यवत्’ इति विश्वः) यस्यां तथाभूता । दुःखाधिका इत्यर्थः । ‘एव’ इत्यवधारणे । औत्सुक्येति ॥ ‘प्रतिष्ठा’ (‘कर्त्री’) अर्थात् राज्य-प्रतिष्ठा, सिंहासनाधिरोहणम् (इति विश्वम्बुधिपादाः), यद्वा ‘प्रतिष्ठा’ प्रजापालनोत्पन्ना स्यातिः, सर्वोत्कृष्ट-गौरवम् (इति राघवपादाः) । (‘प्रतिष्ठा स्थानमात्रके गौरवे’ इति विश्वः) । औत्सुक्यम् एव इति ‘औत्सुक्यमात्रं’ कदा राजा भविष्यामि इत्यादिकम् उत्-कृष्टमात्रम् ‘अवसादयति’ निवर्तयति समाप्तिं नयतीत्यर्थः । ‘लब्धस्य’ प्राप्तस्य

वस्तुन राज्यस्य वायत् 'परित पालन' सर्वतोभावेन रक्षण, तत्र या 'वृत्ति' व्यापार
अर्थात् सुश्रृङ्खला-स्थापनाय कदाचित् अहोरात्र-जागरण नत्रैव कदाचिदच्छिन्न-
गारावृष्टघनभवं इत्यादिकम् 'मिलिनाति एव' नून सातिशया पीडा जनयति ।
अस्मादेव हेतो 'राज्यम्' (कर्तृ) 'आतपत्रमिव' छत्रमिव 'स्वेन हस्तेन 'धृत'
कृत 'दण्डः' दुष्ट-दमनम् यस्मिन्, एतत्र स्वय कृत-शासनम् इति भाव । अन्यत्र
'स्थ-हस्तेन 'धृतः' रक्षितः 'दण्डः' छत्रस्य लगुर ग्रय्य नत् । ('दण्डो यमे मानभेद
लगुरे दम-सैन्ययो' इति विश्वप्रकाश ॥) 'श्रमस्य अपनयनाय' नाशाय 'न अति'
(इति निपात प्रशमायाम्) न प्रशमनीय इत्यर्थ । 'यथा श्रमाय' क्लेशोत्पादनाय
भवति । (वाक्यार्थ-त्रेक काव्यलिङ्गम् । अनुमानालङ्कार इति केचित् ।
श्रौतोपमा यथासंख्यं श्लेषश्च । अपच सबन्धेऽसबन्ध-रूपाऽसबन्धे सबन्ध-रूपा
द्वय्यतिशयोक्तिरपि । छेक-वृत्त्यनुप्रासयोः सगुटि । श्रुत्यनुप्रासोऽपि । वसन्त-
निलका वृत्तम्) ॥६॥

156n —1. सविस्मयम् The king is surprised to hear that
ascetics have come accompanied by ladies (Com) 2. उपाध्यायः—Any
teacher is 'उपाध्याय,'—'उपाध्यायोऽध्यापक'— AK But according
to MS 'उपाध्याय' is a religious preceptor who is inferior to an
'आचार्य' and instructs for wages, only in a part of the Vedas. Cf
'एकदेशं तु वेदस्य वेदाङ्गान्यापि वा पुन । योऽध्यापयति वृत्त्यर्थम् उपाध्याय स
उच्यते' ॥ 141 'उपाध्यायस्य पत्नी उपाध्यायानी, उपाध्यायी वा । या
स्वयमेव अध्यापिका नत्र त्रीष वा वाच्य । उपाध्यायी, उपाध्याया वा'—
Prabhā 3 सत्कृत्य Having honoured Cf 'सद्भावे माघभावे च
मदित्येतन् प्रयुज्यते । प्रशस्ते कर्मणि नया सच्छब्दः पार्थ यज्यते ॥ यज्ञे
नपमि दाने च स्थिति सविति चान्यत । कर्मचैव तदर्थाय सवित्येवाऽभिधीयते'—
Gītā XVII. 26-27 4 अग्निशरण—(126n 1) 5. प्रतिहारी—
A portress. प्रतिह्रियते प्रतिनिवर्त्यते जन अनेन इति प्रतीहारः—
(door, also door-keeper)—"उपमर्गस्य घञ्यमनुग्ये बहुलम्" इति
पक्षे प्रतेदीर्घत्वम्—(६।३।१२२),—गौरादित्वान् डीप् (४।१।४१)—'प्रतिहारो
द्वारि द्वास्थे द्वास्थिनाया तु योषिति" इति मेदिनी । Also 'सन्धि-विग्रह-
सम्बन्धम् नानाकार्य-समुत्थितम् । निवेदयन्ति याः कार्यं प्रतिहार्यस्तु
ताः स्मृता'—MG. 6. चरितार्थता—The state of having
attained the wished for object. "The attainment of the throne"

(राज्य-प्राप्तिः)—Ś. 7. दुःखोत्तरा—‘उत्तर’ here means ‘प्रधान’—“Consisting chiefly of”. Cf. ‘मन्त्रीभिः अस्रोत्तरमीक्षिताम्’—*Ku. V. 61* ; *Ra. VI. 50* ; *VIII. 39* ; or उत्तर—Full of—(Ś). Cf. ‘कम्पोत्तरम्’—*Ra. XIII. 28*. In the case of an ordinary mortal the attainment of the wished for objects causes happiness, while in the case of the king, it but enhances troubles. Cf. ‘Unhappy lies the head that wears a crown’—*Shakespeare*. ‘मृषोपगोधि वृत्तं हि राज्ञा-मपरुद्धवृत्तम्’ *Ra. XVIII. 19*. 8. औत्सुक्य-मात्रम्—Merely longing (for possessing the throne) प्रतिष्ठा—(i) ‘Position’, ‘high authority’, here ‘attainment of the throne.’ Cf. ‘प्राण-प्रच्युति-भीरुणा न च मया नात्मप्रतिष्ठास्थिता’ *MR. II. 5*. ‘न गच्छन्त्यनु ये विपत्तिषु पुनस्ते तत् प्रतिष्ठाशया’—*I. 14*. or (ii) ‘glory’, ‘celebrity’. Cf. ‘मा निषाद प्रतिष्ठां त्वमगम’ शाश्वती समा’—*U.C. II. 5*. A man generally becomes extremely eager for the thing or the position which is mostly desired by him. But as soon as he is in possession of the thing or position in question, his former eagerness is no more seen. For a similar idea, Cf. “The hours we pass in happy prospects in view are more pleasant than those supplied with fruition”—*Vikar of Wakefield*. Śaṅkara reads “प्रतिष्ठां” and places it in opposition to “औत्सुक्यमात्रम्” making राज्यम् (understood) as Nominative of ‘अवसादयति’। This construction, however, gets a **weighty** support from the following line of *Vik.*—‘अस्माकन्तु प्रतिदिनमियं सादयन्ती प्रतिष्ठां’—*Act. III. 1*. Note also that owing to this **very** line, the reading ‘अवसादयति’ should be preferred to ‘अवसाययति’। C, however, censures this explanation and adopts the reading given in the text.

10. यथा श्रमाय—R has “न च श्रमाय” but this is to be **rejected** as it contradicts the previous statement—‘राज्ञां तु चरितार्थता दुःखोत्तरैव’। K, apprehending this anomaly, repeats the first negative (नास्ति) before ‘न च श्रमाय’, the two negatives are here employed affirmatively *i.e.*, to affirm that royalty does but lead to personal fatigue. It is not for the removal of great fatigue

and *not not for fatigue*—M.—(25n. 4). अति—Implies प्रशंसा । [Cf. “अति-शब्दः प्रशंसायां प्रकर्षे लङ्घनेऽपि च”—*Viśva qtd. BhD.* Cf. ‘तथा परिश्रमः परिश्रमे नोत्पादयति यथायं परिभवः’—SV. I ; ‘It shall advantage more than do us wrong’—*Julius Caesar. III I. 11. घृतदण्डं*—In the case of the ‘king’, ‘दण्ड’ means ‘dispensation of justice’, ‘chastisement’. Cf. ‘ययापराधः दण्डानाम्’—Ra. I. 6, ‘कृत-दण्डः स्वयं राज्ञा’—XV, 53, ‘दण्डं दण्डयेषु पातयेन्’—MS. VIII. 126 ; VII. 22 ; 23 ; 24 ; In the case of ‘umbrella’, it means the ‘handle’, Cf. ‘ब्रह्माण्ड-च्छत्र-दण्ड &c’—DK (*opening verse*) ; ‘छत्रेषु कनक-दण्डः—*Kād ; Ku. VII. 89.* If the office of governing the people is looked after by an able minister, then it brings comfort and happiness ; personal supervision, on the other hand, conduces only to misery like a heavy parasol when carried in one’s own hand. Cf. “His big umbrella was more of a liability than an asset”—*Edgar Wallace—(The Squeaker).* 12. आतपत्रम्—आतपात् त्रायते इति आतप + त्र + कः by ‘आनानुपसर्गे क’-(3 2 3.)-इति कः—*BhD*, but it is **open to objection** as we have not ‘कर्मकारक’ in आतप । Cf. ‘आदन्त्रान् धानोः अनुपमर्गान् कर्मण्युपपदे क. स्यात्, न अण्’—SK. 2941. Hence according to RM, ‘क’ comes by the *special rule* ‘सुपि’ obtained from the योगविभाग of the rule ‘सुपि स्यः’ (3. 2. 4). **Umbrella was known to the Hindus from a very ancient time**, It was considered to be the principal badge of sovereignty.—Vide HC.IV. 30. The *Mahā.* makes frequent mention of umbrella (*Vide दानधर्म—section*), *Pāṇini* long before *Buddha* mentions umbrella (छत्र) and gives its derivation in the Sūtra ‘इस्-मन-त्रन्-क्विषु च’-(6. 4. 97) and ‘स्मृतिकार’*s* both modern and ancient all follow the *Mahā.* in praising the gift of umbrella. For detailed discussion on various kinds of umbrella. *Vide Jukti-Kalpataru of Bhoja.*

Remark :—‘प्रतिहारी’ being an ‘अवस’ ‘attendant’ should not address the king as ‘देव’ । The proper term is ‘भट्टा’ (Cf. ‘अहोषम्मा-वेस्सिदा भट्टिणो’—Act, V after 169n. 4), Kālī’s प्रतिहारी uses this term in *Māla*. Same is the case with all the *Bhāsa* dramas, *Ratnāvali*,

MR. But excepting one instance quoted above, प्रतिहारी everywhere in Śāk, uses the term देव । This is suspicious. May be it is a *lapis calami* on the part of the copyists.

Text :—(नेपथ्ये) बंतालिकौ—विजयतां देवः ।

(In the post-scenium). Two Bards—Victory to Your Majesty-

प्रथमः—स्व-मुख-निरभिलाषः^१ स्वद्यसे^२ लोक-हेतोः

मानिनी प्रतिदिनमथवा ते वृत्तिरेवं-विधेव ।

(ननमयय) अनुभवति हि मूर्ध्ना^३ पादपम्तीव्रमुष्णं^४

शमयति परितापं^५ छायाया संश्रितानाम्^६ ॥७॥

First—Indifferent¹ to your personal comforts'. (you) toil² every day for (the weal of your) folk. Or, rather the course of your (action is) just of this kind. For the tree bears on (its) head³, the dreary⁴ heat, (while) it allays by (its) shade, the heat⁵ (agony) of the sheltered⁶ (7)

V.L.—B supported by K & Ś, read 'सृष्टिः' for 'वृत्तिः' ।

स्व-मुखेति ॥ 'स्वस्य निजस्य 'मुखे' आनन्दानुभवे 'निरभिलाषः' निराकाङ्क्षः सन् 'लोकस्य' प्रजायाः भवनस्य वा 'हेतोः' अर्थात् मुख-साधनार्थं (हेतौ प्रसी) न एकाह, न पञ्चपा-हम् अपितु 'प्रतिदिनम्' निरन्तरम् 'स्वद्यसे' परिश्राम्यसि, दुःखमनुभवसि इत्यर्थः । (अत्र गिद्यते इति खिद परितापे' 'अस्य 'नुदादिकस्य' कर्म-कर्तरि प्रयोगः' इति राघवपादाः । एतत् तु वामन-सम्मतम् । तथाचोक्तं तेनैव काव्यालङ्कार-सूत्रवृत्तौ—'गिद्यते इति च प्रयोगः दृश्यते, सोऽपि कर्म-कर्तरि एव द्रष्टव्यः, न-कर्तरि' २।६ ; वस्तुतस्तु एतन्न मनोरमं, यतः देवादिकः खिद-घातुरपि गिद्यते (२५४३) ; अतः कर्तरि प्रयोग एव समीचीनः । 'अथवा' इति पूर्वाक्षेपे 'ते वृत्ति वर्तनम्' एवविधा परार्थं दैन्यानुभवाय 'एव' इति निश्चये ॥ पाठान्तर-पक्षे 'ते तव सृष्टिः' अर्थात् विधातृ-कर्तृक-निर्माणम् ॥ 'हि' तथाहि पादपं वृक्षः 'मूर्ध्ना' जात्मनः अग्र-भागेण 'तीव्रं दुःसहम् 'उष्णं' मध्याह्न-संभवम् आतप ('उष्णः' स्यादातपे श्रीरामे इति विश्वप्रकाशः) 'अनुभवति' स्वयं प्रत्यक्षीकरोति किन्तु 'छायाया' अनातप-दानेन नाश्रितानाम् अथ उपविष्टानाम् अथच आश्रिताना 'परितः तापम्' एकत्र आप्णयम्, अन्यत्र खेदं, 'शमयति' नाशयति' ('तापोऽभितापे दवत्यौ खेदे च' इत्यजयः) । (व्यवहार-समारोपात् समासोक्तिः । काव्य-लिङ्गाऽऽक्षेप-दृष्टाः ताः ॥ 'मूर्ध्ना' इत्यत्र पदांशगतः दुःश्रवत्व-बोधः, 'तद्गच्छ

सिद्धयै कुरु देवकार्यम्' इति दर्पणोदाहरणवत् । स तु 'अनुभवति हि शाखी मस्तकेनोग्रमुष्णम्' इति पाठेन समाधेयः—इति सिद्धान्तवागीशपादाः । वृत्ति-भृत्यनुप्राप्तौ । मालिनीत्यपर-नाम मानिनी वृत्तम्) ॥३॥

157n.—1. वेंतालिकौ—They are bards or panegyrists whose duty is to announce the fixed period of time and to praise the king and his ancestors with various kinds of songs accompanied by music. Cf. 'तत्तत्प्रहरण-योग्यैः रागैः स्तत्काल-वाचिभिः श्लोकैः । सर्गभमेव विनालः गायन् वेंतालिको भवति'—*Bhp.* Generally they are introduced in pair, but **single bard** is seen in NN ; Rat ; Karna-Sundari and Karpura-Mañjari. In MR वेंतालिकs have been mentioned who do not seem to have been in the king's employment as they were remunerated later on (*Act. III. 20*), विनाल + ठञ्-('प्रयोजनम्'-५।१।१०९) -वेंतालिक, or 'विनाल' by लक्षणा means 'विनाल-गान' (*singing in different measures or तालs*), like 'मृदङ्ग' meaning 'मृदङ्ग-वादन' ('मृदङ्गो तद्वादनं शिल्पमेवाम्—*BhD*). Hence विनाल-गान शिल्पम् अस्य इति विनाल + ठक् by 'शिल्पम्'—(4. 4. 55). 'लक्षणा is necessary. 'मार्दान्तिक इति । मृदङ्ग-शब्देन मृदङ्ग-वादनं लक्ष्यते । मुख्यार्थे तु प्रयोगः न भवति'—T. 'क्रियामु कौशलं शिल्पम् । ननु मार्दान्तिक इत्युदाहरणं वक्ष्यति । तत्र मृदङ्गं शिल्पम् इति कथं विग्रहः । मृदङ्गस्य शिल्पत्वात्सम्भवात् । तत्राह मृदङ्ग-वादनमिति । मृदङ्ग-वादन-विषयकम् इत्यर्थः । मृदङ्ग-शब्दः लक्षणया मृदङ्ग-वादन-विषयक इति भावः'—BM. on 1605.

2. विजयतां—'वि-पराभ्यां जे.' (1. 3. 19) इत्यात्मनेपदम् । (कथं वनं बहु विजयति ? 'बहुः विः' पक्षी यत्र तत् 'बहुवि' इत्यर्थः—*Sripati Datta*, बहुवि 'Abounding with birds'). **3. खिद्यसे**—खिद् is निवादि । 'अयं दैन्ये दिवादौ रूधादौ च'—SK. 2542. 'खिद' दैन्ये । खिद्यते—'*Ibid.* 2513 Cf 'किं नाम मयि खिद्यते गुरु'—VS. I. 'स पुरुषः यः खिद्यते नेन्द्रियैः'—Hit. 'खिद्यते'ने न भृत्येषु, याचकेषु न खिद्यति । खिद्यते तेषु यैर्द्रव्यं दीयमानं न गृह्यते । —KR. 68 Now see Com. **4. पादपः**—Is peculiarly appropriate here, for it means 'पादान् चरणान् पाति रक्षति च' i.e., the king also may be called 'पादप,' as he protects his subjects who are, as it were, his पादs i.e. support, mainstay—(R).

Remark :—This Śloka has been cited by *Dhanañjaya* in his “वशरूपक” as an instance of ‘निर्गमिलापना’ ।

Text :—द्वितीयः—नियमयसि^१ वि-मार्ग-प्रस्थितानात्-दण्डः^२

मालिनी

प्रशमयति विवादं, कल्पसे^३ रक्षणाय^४ ।

(ननमयय)

(‘अतनुषु विभवेषु ज्ञातयः सन्तु नाम

त्वयि तु परिसमाप्तं बन्धु-कृत्यं^५ प्रजानाम् ॥८॥

Second—(With mace² assumed², (you) restrain¹ those that have taken to evil course, compose (all) dissensions and tend³ for protection³. Let there be relatives, forsooth, in affluent⁴ circumstances (*lit. when fortunes are not narrow*) but in you, are consummated the friendly duties⁵ apropos of (your) folk. (8))

V.L.—‘विमार्ग’—B. V. M. ‘कुमार्ग’—R ; B supported by S reads ‘संविभक्ताः’ for ‘सन्तु नाम’ ।

नियमयसीति ॥ ‘आनः’—(७।८।८७)—गृहीतः ‘दण्डः’ राजदण्डः, तद्वारा दुष्ट-नियन्त्रणम् इत्यर्थः । (‘दण्डो दमने मन्ये’ इति अभिधान-रत्नमाला) येन तादृशः सन् ‘विमार्गेण’ विरुद्धेन पथा ‘प्रस्थितान्’ प्रचलितान् उन्मार्ग-नामिनः जनान् इत्यर्थः । ‘नियमयसि’ असन्मार्गात् परावर्तयसि (घटादिन्वात् मित्त्व, तेन ह्रस्वः । दण्ड-स्वरूपं यथाह मनुः—‘तस्याथे सर्वभूतानां गोप्तारं धर्ममात्मजम् । ब्रह्म-नेजोमयं दण्डम् अमृजत् पूर्वमीश्वरः’ (७।१४) ; तत् प्रयोग-विषये तत्रैव,—‘स्वराष्ट्रे न्यायवृत्तिः स्यात्, उपदण्डश्च शत्रुषु । सुहृत्सु किल म्लिग्धेषु ब्राह्मणेषु क्षमान्वितः’ ७।३२) ‘विवादं’ प्रजानां दायाद्यथ परस्परम्-कलहं ‘प्रशमयसि’ मुविचारेण प्रकर्षेण वारयसि । ‘रक्षणाय’ दस्यु-प्रभृतिभ्यः रक्षितं । तुमर्थाच्च भाववचनात्—(२।३।१५)—इति ४र्थी यद्वा रक्षति इति ‘रक्षणाः’ पालक इत्यर्थः [‘नन्दि-ग्रहि-पचादिभ्यः ल्युण्णिन्यचः, (३।१।१३४) ‘नन्द्यादिः आकृतिगण’ इति प्रभा] तस्यै ‘कल्पसे’ सम्पद्यसे [‘कल्पि सम्पद्यमाने च’,—(वाः—५८०) इति ४र्थी] । ‘प्रजानां विभवेषु’ सम्पत्सु बह्वीषु सतीसु, ‘ज्ञातयः’ बन्धुजनाः ‘सन्तु नाम’ इति कुत्सायाम् । (‘सम्भावनायाम्’ इति राघवपादाः) । ‘बन्धनां कृत्यं’ त्रिविधं कार्यं विभागात् निवर्तनं, कलह-प्रशमनं, रक्षणञ्च । ‘तु’ इति पूर्वतो विशेषे । विभवे सति, च इत्यर्थः । ‘त्वयि’ दुष्यन्ते एव ‘परिसमाप्तम्’ साकल्येन पर्यवसितम् । त्वया एव प्रजानां हितं विहितं नात्येन इत्यर्थः (अत्र पूर्वार्थार्थो हेतुत्वेनोपात्तः । वाक्यार्थ-हेतुकं काव्यलिङ्गम् । नियमयसीत्यादि-क्रिया-त्रयस्य ‘त्वम्’ इति एक-कर्तृ-कारकत्वात् दीपकालङ्कारः । बन्धुभ्योऽपि व्यतिरेक-कथनात् व्यतिरेकालङ्कारः

व्यज्यते । पूर्वार्धे यमकम् । 'रक्षसि त्वं विपद्भूयः' इति पठित्वा द्वितीयपादस्थ
आत्मनेपद-प्रक्रमभङ्गः परिहर्तव्यः । मानिनीत्यपर-नाम मालिनी वृत्तम् ॥८॥

158.—1. नियमयसि—(Vide 60n. 2.)—Bring to the right course,
2. आत्त &c.—आ + दा + क्तः कर्मणि—आत्तः, 'दा'—'त' by 'अचः उपसर्गात्
तः'—(7. 4. 47). 'स्वरात् किम् ? सन्दत्तम् । उपसर्गात् किम् ? प्रादि-समासे
मा भूत । अवदत्तं विदत्तञ्च, भवेन दत्तः भवदत्तः'—*Prabhā*. 'अत्र "अव"
इत्युपसर्ग-प्रतिरूपकम्, न तु उपसर्गः । नत्श्च "अच उपसर्गात् त इति तो नभवति ।
तादृशे तु 'अवत्तम्' इति स्यात्'—*BM. Read* (222n. 1) 3. प्रशमयसि—प्र +
शमयसि—Completely check, settle, adjust, Cf. 'शमयति गजानन्यान्'—
Vik. V. 17. 4. रक्षणाय—'पालकाय' or 'रक्षितुम्' । कल्पसे—'Become
competent', "to be adequate". (*Com.*). Cf. 'सति शेषे फलाय
कल्पते'—*Ra. VIII. 40 ; V. 13 ; 'कल्पते विश्रमाय'—Vik. III. 1 ;*
Ku. V. 44 ; 79 ; 'विषादाय कल्पते'—Śak. VII. ; VI. 24 ; Rām. V. 25.7 ;
PA&MD. 56. 5. नाम—Either in 'संभावना' or in 'प्राकाश्य' । Kinsmen
appear, as is well known, in times of abundant riches, [सु समये
अनेकेह बन्धु वटे हय', असमये हाय् हाय् केह कारो नय ॥—*Hafiz*
translated by *Kṛṣṇa Candra*], or in 'कुत्सा'—it is certainly
disgusting that kinsmen &c. 6. तु—Shows the contrast i.e.
you are a friend both in weal and woe. Cf. 'प्रजाना विनयाऽऽधानात्
रक्षणाद् भरणादपि । स पिता, पितर स्नासा केवल जन्महेतवः'—*Ra. I. 24 ;*
Śak, VI. 23. 7. बन्धुकृत्यं—Cf. 'उन्मवे व्यसने चैव दुर्भिक्षे राष्ट्र-विप्लवे ।
राजद्वारे श्मशाने च यस्तिष्ठति स बान्धवः'—*PT*.

Text :—राजा (आकर्ष्य) -एते क्लान्त-मनसः पुनर्नवीकृताः^१ स्म ।

। (इति परिक्रामनि) ।

King (*Listening*)—Weary as (*I*) was in mind (*for pressure of duties*), (*I*) have been refreshed¹ (*by these verses*). (*Turns round*).

प्रतीहारो—एसो अहिणव-सम्मज्जण-सस्सिरीओ सण्णिहिद-होम-धेणू अग्नि-
सरणालिन्दो । आरुहु देवो (एपः अभिनव-संमार्जनं^१ सश्रीकः सन्निहित-
होम-धेनुः अग्नि-शरणाऽलिन्दः^१ आरोहतु देवः) ।

Portress Here (is) the terrace of the fire-sanctuary¹ with the libation-milch-cow (standing) close by (and looking)² beautiful with recent purification (lit. sweeping)² I et (M₃) Liege ascend.

राजा (आरुह्य परिजनामावल्ग्वीं निठन्)--वेव्रवति ! किमुद्दिश्य भगवता काश्यपेन मत्सकाशमृषयः प्रेषिता स्युः ?

किं तावद् व्रतिनामुपोढ-नपसा विघ्नं स्तपो दूषित
शार्ङ्गविकीर्णत धर्मगण्य-वग्नेषु केनचिद्वृत प्राणिष्वसच्चेष्टितम् ।
(ममजन्मनतग) आहोस्वित् प्रमवो ममाऽपचरितं विष्टम्भितो वीरुधा-
मित्यारूढ-ब्रह्म-प्रनर्कम परिच्छेदकुलं मे मनः ॥९॥

King (Ascending and leaning on the shoulders of the attendant)—
A Brahmin for what purpose could the anchorites be sent to me
by the revered Kasyapa ? (It is the penance of the sages¹ who
have (just) commenced (then) penitential rites² been frustrated
by impediments ? Or has any harm³ been inflicted³ by some one
on animals that to untimely pious wood ? Or may⁶ it be⁶ that the
flowering of the creepers⁹ has been stunted by my misdeeds ?
My mind with¹⁰ so many doubtful conjectures arising in it, has
been perplexed¹¹ owing to indecision¹¹ (9)॥

V.L. For 'ममयात्र' B reads 'मर्मणीय ।

प्रतिहारीति ॥ 'यत्रान् मन्त्रान् योषाद्विभाषा इति रूप पाक्षिक
(५।४।१५५) मन्त्राहिता सम्पादिता हामार्गं धेनु इति हामधेनु (शक-
पार्थिवारि) यद्वा रामस्य धेनु (इति अश्व-घासादिवत् तादर्थ्ये षष्ठी-समासः,
-५९८) यस्य तादृश (विशेषण-द्वारेण पावित्र्याऽतिशयो व्यज्यते) । 'अग्नि-
मन्त्रस्य अग्निं बहिर्द्वार-प्रकाश (प्रधान-प्रघर्णाग्निं बहिर्द्वार-प्रकाशके'
इत्यमर) । किमिति ॥ किं तावत् इति वितर्के । व्रतिना चानुर्मास्यादि-
नियमवता तस्मिन्नाम् अतएव उपाढम् अयद्धम् जातम् (उपाढ वधितो-
ऽप्युद्धे समामन्त्रे विवाहिते इति धरणि) 'तप उच्छादि-कर्म (तप कृच्छादि-कर्म
च' इत्यमर) येषां तेषां 'तपोविघ्ने अन्तर्गाय-नर्तुभि राक्षसादिभि इत्यर्थ
(इय साध्यवसाना लक्षणा) 'दूषितम् विघ्ननम् । अर्थात् किं ने तत्प्रतिकार-
प्रार्थनया अत्रोपस्थिता इत्याशय । 'उत अथवा 'धर्मगण्य तपोवन, तत्र
'चरन्ति' ये, ("चरेष्ट" इति ट-३।५।१६) तेषु 'प्राणिषु' जन्तुषु (धर्म-पदेन
मुनीनां महत्त्वं सूचयता चेष्टितस्य अत्यन्तमनुचितत्वं ध्वन्यते) । 'केनचित्' अविज्ञात-

तप प्रभावेण पामरादिना असत्' अन्तर्यामि आचरति किम् । 'आहा इति विकल्पे । 'स्वित् इति प्रश्ने । अथवा 'वीर्या' लताना प्रसव उत्पत्ति, फल-पुष्प-पत्रादि इत्यर्थं ('पुष्प फल व पत्रञ्च वृक्षाणां प्रसव विदुः' इति धरणि) 'मम' राज्ञ दुःखान्तस्य 'अपचरितं' असदाचरणं अर्थात् दण्डनीये अदण्डनम् अपि च अदण्डनीये दण्डनम् इत्येवविधौ पापं । विट्स्मिन् प्रतिव प्रप्रापिन ('स्तम्भे - ८।३।२७, २७७२) इति षत्वम् । विट्स्मिन् प्रतिबन्ध स्यात् प्रभेद चामयस्य च इति मदिनी) 'इति अनेन प्रकारेण (इति प्रवरणं हेतुः प्रमाणादि समाप्तिषु । निदर्शने प्रकारे स्यादनुकप च समतम इति विद्वत्) । 'आरूढा (८।२।३१) अधिगता बहव प्रतर्का गणया यास्मिन् तादृश मे मन 'अपगच्छेदेन' निश्चयाऽभावेन आकुल चञ्चल भवति इति शेष (तपतप इति स्विसवा इति छेक-वृत्ति-श्रुत्यनुप्रासा । अपगच्छेदा कुल्व प्रात आरूढ-बहु-प्रतर्क पदस्य आथो हेतुर्गति पदाय एव काव्यलिङ्गञ्च षष्ठी सप्तम्योरभेदाच्च विभक्ति-प्रक्रम-भङ्गः । विशेषण प्रक्रम भङ्गार्ज्यं ताज दुनीय आदौ विशेषणद्वयं, ततस्तदभाव इत्येव क्रमस्य विवक्षिता । शार्दूल विक्रीडित छन्दः) ॥१॥

159n - 1 एने कलान्त-मनस (वयम्) Here there is no other instance of our poet's deviation from the Pāṇinian rules. The rule 'अस्मदो द्वयाञ्च' (1.2.59) allows the use of अस्मद् in the plural number for singular or dual. The Vārt 'सर्वविशेषणानाञ्च प्रतिषेधो वक्तव्य' however restricts such uses when अस्मद् is qualified by any adjective (144n. 1). Later grammarians however justify the plural in certain cases by **construing the epithet predicatively**. Read 'न च विधेयोऽयं विशेषण-मत्यतिदेशाभवत्येव - BH' 'विधेयत्वात् भवत्येव' - *Śabda-Kaustubha*. Hence the following use may be deemed quite correct, 'एने वयममी दारा मन्येय कुलजीवितम्'—*Ku* वयं क्व वर्णाश्रम-रक्षणाचिता आ, but in this particular case there is, it seems, no justification. 2 अग्नि-शरणा-लिन्दः—ममाम् is either with 'अलिन्द' or 'आलिन्द'—A raised quadrangular place in front of a house-door 'अत्यते भूयते इति अल्+किन्दच् बाहुलकात् । प्रज्ञाद्यणि आलिन्दोर्जिप'—*BhD* 'गृहकंदो अलिन्दः प्रघाण प्रघणस्तथा'—*Amara-mālā*. 3 दूषित—Defiled ; hampered ; when णिच् follows

after दुष् then the गुण of उपधा (i.e. ओकारः) becomes 'ऊकारः' by 'दोषो णौ'—(6. 4. 90), "दुष्यते उपधाया ऊन् म्यात् णौ"—BD. उपोद्—(Hoarded, accumulated or commenced), = उप + वह् + क्त + कर्मणि (ह ढ by 'होढ' 8.2.31 Cf. 'उपोद्गम'—Vik. II ; Śāk. VII. 10).

4 आहोस्वित् Generally introduces a third alternative. 'म्वित् प्रप्त-वितर्कया.'—*Haima*. 'किं द्विजः पचति, आहोस्विद् गच्छति'

BD. 5. समापचरितैः &c.—Improper conduct on the part of the king is supposed to tell upon the produce of the soil, and to create various calamities among the subjects. Read 'राज्ञोऽपचारात् पृथिवी स्वल्प-शय्या भवेत् किल । अन्यायुष प्रजा सर्वा दग्धा व्याधि-पीडिता'—Qtd. R. 'गजन् प्रजामु ने कश्चिदपवारः प्रवर्तते । तस्यैव प्रथमये भवितामि तन कुनी'—*Ra. XI*. 47. 'आत्रेयि ! न राजापचारमन्तरेण प्रजामु श्रमालमन्य मञ्चरति'—*UC. II*. 'राज-दोषैः' विपाद्यन्ते प्रजा अविधि-पीडिता । असद्वृत्तौ हि नृपतो अकारेऽभिपद्यते जन — *Rām. III*. 73. प्रसवः Flowers Cf 'लोघ्न-प्रसव'—*PA&MD. II* ; 2. *Ra IX*. 28 ; *Ku I*. 55, *UC. II*. 20. 6. वीरुधाम्—वि + रुध् क्विप्—(3. 2. 178). 'अन्येषामपि दृश्यो—46. 3 137)—इति दीर्घः । वीरुध्—*BhD*. 7. अपरिच्छेद &c. परिच्छेद—Lit. 'what is cut all round, hence accurately definable. न परिच्छेद—इति 'अपरिच्छेद'—Inconclusion, तेन आकुलम् । Cf. *MM. I*. 31 : *Ra. X*. 28, *MS. IV*. 9. For a parallel idea Cf. *AR. I*. 25.

Text :—प्रतिहारी—देवस्य भूज-दण्ड-निर्वृते अश्वपदे कुशे एव । किन्तु सुचरिदाहिणन्दिणो इसीओ देवं सभाजइदुं आअदे त्ति तक्केमि ।

(देवस्य भुज-दण्ड-निर्वृते¹ आश्रमपदे कुत एवम् । किन्तु सुचरिताऽ-भिन्तन्दन² ऋषयः देवं सभाजयितुमा³ गता इति तर्क्यामि) ।

Portress Your Majesty with (your) strong arm, keeping satisfied¹ the seat of the hermitage, how could this be ? But methinks the anchorites, rejoicing² at (your) good deeds³, have come to pay⁴ homage³ to Your Majesty.

(ततः प्रविशन्ति गौतमी-सहिताः शकुन्तला पुरस्कृत्य मुनयः ।

पुरश्चैषां कञ्चुकी पुरोधाश्च) ।

कञ्चुकी—इत इतो भवन्तः

(Enter the sages leading, Śakuntalā along with Gautamī, and in advance of them, the Chamberlain and the Chaplain).

Chamberlain—This way sirs, this way.

शाङ्गरवः—शारद्वत ! 'महाभागः कामं नरपतिरभिन्न'-स्थितिरसौ
 शिखरिणी कश्चिद्वर्णाना मपथ मपकृष्टोऽपि भजते ।
 (यमनसमलग) तथापीदं शश्वत् परिचित-विविषतेन मनसा
 जनाकीर्णं मन्ये हुतवह-परीतं गृहमिव ॥१०॥

Śārṅgarava—Sāradvata (I admit that this illustrious⁴ monarch has never swerved⁵ from propriety⁶ (and that) none—not even the⁶ lowest of any classes,⁶ seek the path of wrong, yet with (my) mind⁷ ever familiarised⁸ to solitude,⁸ (I) regard this (place) thronged with men, like a house encircled⁹ by fire⁹. (10))

V. L.—'देवस्य' &c. - R. Omitted by others. 'नन्दिनः' - R.V.M. 'अभिनिन्दिनः'—B. S. 'सभाजयितुम्'—R. V. M. B. 'संभावयितुम्'—S 'प्रविशन्ति'—R.V.M.S. 'प्रविशतः' B. 'सहितौ'—B. 'सहिताः'—R.V. M.S. 'पुरस्कृत्य'—R.V.M. 'आदाय'—B. 'कण्वशिष्यौ'—B. 'मुनयः'—R. V.M.S. Only B, P, HS have 'पुरोधाः'. 'असौ'—Mackenzie Mss. B. M 'अहो'—R V.K ; S reads "वन" for 'गृहम्' ।

महाभाग इति ॥ (अभिज्ञा अपरिगृह्यता 'म्यति' लोकमयादा येन तादृश मयादा-पात्रक ('सम्या तु मयादा धारणा स्थितिः' इत्यमरः) 'असौ पुरतोदृश्यमानः 'नरपति' दुयन्तः 'महाभाग' प्रशस्त-भाष्यवान् 'कामम्' इति स्वीकर्तव्यम् ('अकामान्मतो काममगृया-पगमेऽपि च' इति रुद्रः), यद्वा 'कामम्' अतिशयेन 'महाभागः' श्रेष्ठ इति राघवपादा । नितरा भाष्यवान् इत्याशयः । तथा 'वर्णाना ब्राह्मणादीना मध्ये 'अपकृष्टोऽपि' जात्या कर्मणा वा अतिहीनोऽपि (का कथा उत्कृष्ट-वर्णानाम् इति अपि-शब्देन द्योत्यते) 'कश्चित् अपथम्' असन्मार्गं ['पथो विभापा'—(५।४।७२) इति पाक्षिकः समासान्त-विधिः । ततः 'अपथ' नपुंसकम्—(२।४।३०) इत्यनेन 'अपन्थाः' 'अपथ' पदद्वयम्] । ('अपन्था स्वपथं तुल्ये' इत्यमरः, तत्पुरुषात् इत्येव । अपथो देशः—इति दीक्षितः) 'न भजते' सेवते इत्यापि 'कामम्' स्वीकर्तव्यम्, 'तथापि' उद्वेग-कारणे असत्यपि 'जनैः लोकसमूहैः 'आकीर्ण' पूर्णम् 'इदम्' पुरोवर्ति स्थानं 'शश्वत्' 'निरन्तरं' परि-

चित्तम्' अभ्यस्तं 'विविक्तं' विजनं ('विविक्ती पूत-विजनौ' इत्यमरः) यस्य येन वा, तादृशेन 'मनसा' उपलक्षितोऽहं, मनसा हेतुना करणेन वा (उपलक्षणे, हेतौ, करणे वा तृतीया) 'हुत-वहेन' अनलेन 'परीतं' वेष्टितं भस्मीक्रियमाणं 'गृह-मिव' अविच्छेदेन त्याज्यं 'मन्ये' सम्भावये (अत्र पूर्वार्धे राज-प्रजयोः साधुत्वरूपे कारणे मत्पि निरुद्धे-रूप-कार्या-जुत्पत्तिः तद्विरुद्ध-मुखेनोक्तम् इति विशेषोक्तिः । अथच यदग्नि-परीतत्वं कार्यं तत्कारणा-भावस्य तद्विरुद्ध-मनेन पूर्वार्धम् उक्तेन विभावना । साधक-बाधक-प्रमाणाभावात् सन्देह-सङ्करः । 'अपकृष्टोऽपि' इत्यत्र अर्थापत्तिः । 'मन्ये'-शब्दस्य उत्प्रेक्षा-द्योनकत्वेऽपि अत्र न तथा । तत् सामग्र्यभावात् । उपमयैव गतार्थत्वात् । तेनात्र मन्ये-शब्दस्य बुद्धित्व-मात्र-मर्थः । अनुप्रासाः । शिखिरिणी वत्तम् ॥१०॥

160n. 1. सुचरिता &c -The country throughout is free from let by the prowess of your massive arm and all are satisfied (Ra IV. 3) with your successful protection. Hence they must have come to gratulate you on your 'सुचरित' । 2. सभाजयितुं -To gratulate ; to render homage to. "आनन्दयित् द्रष्टु, वा" -"अथ द्वे आनन्दन-सभाजने" - AK qtd. MN on ŚPB. XIII. 14. 'सभाज प्रीति-दर्शनयोः । प्रीति-सेवनयो रित्यन्ये । सभाजयति' -SK---1919. Cf. 'असभा-जयत्' -ŚPB. XIII. 14 ; 'सभाजने मे भुजम्' वाङ्मः -Ra. XIII. 43 ; XIV.18; "गुण्यश्रीक' सभाजयन्" -UC 1.7. 3. कामं - (25n.1). 4. महाभागः -महान् भाग (भाग्य) यस्य स -Very fortunate. Cf. 'आरभ्योत्पत्तिमामृत्योः कलङ्को यस्य न भवेत् ॥ स्याच्चैवाऽनुपमा कीर्ति महाभागः स उच्यते' ॥ Also MS. III. 192. 5. अभिन्न-स्थितिः -"स्थिति" = मर्यादा' -Correctness of conduct (Com) अभिन्न -Not transgressed, hence the whole epithet means 'not transgressing the proper bounds of duty.' Cf. 'स्थितेः अभेत्ता स्थितिमन्तम्' -Ra. III. 27. 'स्थितेः अभेत्ता मर्यादापालक' - MN. 6. अपयम् -नञ् has the sense of 'तदन्यत्वं' i.e., other than (the good path). Cf. 'तत् सादृश्यम् अभावश्च तदन्यत्वं तदल्पता । अप्राशस्त्य विरोधश्च नञर्थः षट् प्रकीर्तिताः" ॥ Now see Com. 7. शश्वत्-परिचित &c. -Perpetually familiarized with solitude. Śārngarava is afraid of the place which is swarmed with people. शश्वत् may also

be taken as a part of the compound. 8. जनाकीर्णं=जनाकीर्ण-स्थानम् ("विशेषण-मात्रप्रयोगः विशेष्य-प्रतिपत्तौ"—KSV. 5. 1. 10). On this M observes—"जनाकीर्णम्" may perhaps be used as in (*Vik. Act. II*) for a substantive, meaning "a crowded thorough-fare".

आर्या शारद्वतः--स्थाने^१ भवान् पुर-प्रवेशादित्यम्भूतः^२ संवृत्तः । अहमपि--
[22, 18 अभ्यक्त^३मिव स्नातः^४, शुचिरशुचिमिव, प्रबुद्ध इव सुप्तम्^५ ।
12. 15] "बद्धमिव स्वैर-गति^६ जैनमिह सुख-सङ्गिन^७ मवेमि ॥११॥

Śāradvata—It is but proper¹ that² you have become thus inclined², having entered the city. I, too, regard (*this*) people⁹ here given to pleasures⁹ (*in the same manner*) as the bathed¹ (*look upon*) one oil-stained³; as the pure (*the*) impure, as the awake,⁵ the drowsing⁶; (*or*) as the tree-moving⁸, the enchained⁷. (11)

शकुन्तला (निमित्तं सूचयित्वा)—अम्महे, किं मे वामेदरं नयनं विस्फुरति (अहो, किं मे वामेतरं नयनं विस्फुरति?) ।

Śakuntalā (*Gesticulating an omen*) Alack! Why does my right eyelid throb¹?

गौतमी—जादे, पडिहदं अमङ्गलं । सुहाइं दे भर्तु-कुल-देवदाओ वितरन्तु (जाने ! प्रतिवृत्तं मम अङ्गलम्^३ । सुखानि ते भर्तु-कुल-देवता वितरन्तु) ।

॥ (दतिं पश्चिमाति) ॥

Gautami—My child, averted² (*be*) the ill¹ May the tutelary deities of your husband confer joy on you (*This said, turns round*)

V.L. 'स्थाने'—B M S K. 'जाने'—R V For 'इत्यभूत् संवृत्त', B has ईदृश. मवेग । 'अहमपि'—R.V.M.S. 'अहं तु' B. For 'किं मे' S reads 'किमिति' । 'वामेतरम्'—R V S B.M. 'वामं दक्षिणम्'—R's Com. 'विस्फुरति' R. V. M B 'विकरोति'—S. 'सुखानि'—R. V. B. S. 'सुभानि'—M

शारद्वत इति—'इत्यभूत्' उद्वेग-यवत् प्रायेण समाना. सहचरा भवन्ति इति न्यायात् । ('स्थाने' इत्यव्ययं युवतमित्यर्थं ('स्थाने तु कारणार्थं स्यात् युक्त-सादृश्ययोरपि' इति मेदिनी) । अभ्यक्तमिति—'स्नातः' स्नोतसि कृताभिषेकत्वात्

निर्मलः जनः 'अभ्यक्तमिव' स्नानान् प्राक् नैल-मर्दनादिना मलिनमिव । ("मूर्ध्नि-
दत्तं यदा तैलं भवेत् सर्वाङ्ग-मगनम् । स्नानोभि स्तर्पयेत् बाहू अभ्यङ्गः स उदाहृतः'
इति शुद्धित्व-धृतार्यवेद-वचनम् ॥ 'आभाम्' इति भाषा ॥ अनेन पाप-श्लिष्टत्वं
व्यन्यते), 'जनि' विहित-काय-मनो-वाक्शाच जनः 'अशुचिमिव' अपूतमिव
(इति गुणोत्प्रेक्षा । अन्या ग्रन्थे क्रियोत्प्रेक्षा । अनेन सभागे वर्तमानानां
मोक्षानुपयागित्वं व्यज्यते) 'प्रबुद्धं जागर्तुं' (अविद्या-जित इति गूढार्थः)
मुपनिद्राया मायाच्छन्नम् 'उव' इत्याशयः '(अनेन अज्ञानाविद्धत्वं व्यज्यते ।
नथाचाकृतं श्रीमद्भगवद्गीताया "यस्यां जाग्रति भूतानि सा निशा पश्यतो मुनेः"
२।६९) 'स्वैरंग' इच्छानरूपा स्वार्थानां इति यावत् ("मन्द-स्वच्छन्दयोः स्वैरम्
इत्यमरः । 'स्वादीर्गगणा', वा — ३८ इति त्रुटिः) 'गति' गमनं यस्य स.
स्वच्छन्दचारी 'वर्द्धमिव' शङ्खलादिभिः बन्धनमापन्नमिव ('अनेन प्रयत्न-सहसा-
न्यते पर-वशवदन्व व्यन्यते) 'अहम्पि उह' अहम्पि राजपुरे 'मुखमङ्गन' संसार-
पुत्राभक्त-चेतसः 'जनस्य' स्वयम्पि जनानाम् (लोभानां मुखाभक्तता-व्यथने तेषां
भयम् व्यज्यते) । 'ये तु नगर-जनाणां दण्ड्या उद्विग्नानि, अहं पुनस्तत्र अविद्या-
छन्न-जनानां दशा विभाव्य भुवरागं जनभित्तास्मि' इति हृदयम् । (मालोप-
मेयम् । तुल्ययोगिता । छेक-वृत्त्यनुप्रासौ । "स्नानां अभ्यक्तमिव
प्रबुद्धं मुनिमिव स्वर्गगतिं गयतामिव" इति पाठित्वा प्रक्रम-भङ्गः समाधेयः । आर्या
जातिः) ॥११॥ शकुन्तेति ॥ अस्मिन् इति मौर्यमेत्यादिभाषायाः सप्रमाद-
चिन्ता-घातकं मध्यमम् ।

161n 1. स्थाने—(अव्यय) 'मत्यम् (शुद्धरत्नावली) or 'योग्यम्'
(अमरकोषः) । Cf. 'स्थाने हर्षाकेन तव प्रकीर्त्या जगत् प्रहृष्यति'—Gītā. XI.
16 ; 'स्थाने प्राणा कामिना दुन्यधीना'—Māla. III. 14 ; Ku. VII.
७5 ; II. 67 ; Ra. III 13 2. अभ्यक्तमिव &c.—Mark how
beautifully Śārṅgarava and Śāradvata are differentiated
in regarding the worldly people. The former is disgusted
with the bustle and tumult of the city people, while the
latter is aggrieved with their addiction to pleasure and
consequent aversion to पर-ब्रह्म-चिन्ता । स्नातः—Refers to
bodily cleanliness. Bathing purifies a man both externally and
internally. Cf. 'स्नानं पवित्रमायुष्यम् श्रम-स्वेद-मलापहम्'—Rāja-ballava.

‘नद्यां प्रत्येकशः स्नाने भवेत् गो-दानजं फलम्’—*MP*; *BC. XI. 38*. Again a man annointed with oil is considered **unclean**, specially by one who has bathed. Cf. ‘तैलाभ्यङ्गे चिताधूमे मैथुने क्षौरकर्मणि । तावद्भुवति चाण्डालो यावत् स्नानं ममाचरेत्’ ॥ ‘शिरः स्नातश्च तैलेन नाङ्गकिञ्चिदपि स्पृशेत्’—*MS. IV. 83*. Also *Com. 3*. शुचिः Refers to purity of body, mind and speech (*Com.*) 4 प्रबुद्धः—One who is awake *i.e.* who is **endowed with तत्त्वज्ञान** and free from non-knowledge (अविद्या) । सुप्तम् —Is the reverse of प्रबुद्ध (*Vide Com.*) *i.e.* those that are devoid of तत्त्वज्ञान । Read the commentaries of Śaṅkara and Śīdhara on the *Gītā, II 69*. ‘वाङ्मनावत् क्रीडा-सक्तः, तरुणस्तावत् तरुणी-रक्त । वृद्धमनावत् चिन्तामग्न परमे ब्रह्मणि कोऽपि न लग्नः’—मोहमुद्गर । 5. अर्वमि—(138n 3). 6 अम्महे (243 n.2) ; also ‘चिन्ताया सप्रमादायाम् अम्महे इति वक्ष्यितम् । शब्दरूप विशेषेण प्रयोक्तव्यं प्रयोक्तृभिः’ ॥ 7. वामेतरं—वामम् इतरत् यस्मात् सः । (बहुव्रीहिः). सर्वनाम-संज्ञा is barred by ‘न बहुव्रीही (1. 1 29) In ५मी तत्पुरुष the form will be ‘वामेतरत्’—(*R*). Cf. ‘वामेतरगन्तस्य वरः प्रवर्त’ *Ra. II 31* ; The throbbing of the right side of a woman and that of the left side of a man are evil omens. Cf. ‘दक्षिण-चक्षुःस्पन्दनं बन्धु-दर्शनमर्थ-लाभं वा । वाम-चक्षुःस्पन्दनं बन्धु-विच्छेदं धन-हानिं वा ॥ स्त्रीणामेतत् फल-मविकलं दक्षिणे वैपरीत्यम्’—*Garga* “किं णेदं स्फुरादि दाहिण णअण” —*MK. IV* ; ‘स्फुरादि दाहिण लोअण वेवदि मे द्विअअ *Ibid. VII* ; ‘मव्यच नेत्रं स्फुरति प्रमह्य’—*Ibid. IX 10* ; ‘गृहीते हर-कादण्डे रामे परिणयोन्मुखे । पस्पन्द नयन वाम जानकी-जामदग्न्ययो” — *Mahā-Nātaka; MP. Ch 215 BRŚ. Ch IV. ; Vide. (21n. 3)*. Like the Hindus, augury had also been cultivated as a science in ancient *Rome*, as can be seen from **Plutarch** especially of his *Julius Caesar*. For similar idea, Cf. “Desdemona—Mine eyes do itch ; doth that bode weeping”—**Othello. Act. IV. 3** ; **Julius Caesar. I. 3. 26-32**. 8. प्रतिहतम् Is generally used to mean that an evil forbidden by a bad omen is averted. It corresponds to our Bengali ‘बालाइ’ or ‘षाद्’ (God forbid). Mark that the past tense is due to a strong desire.

Text :—पुरोधाः (राजानं निदिश्य)—भो भोस्तपस्विनः । असावत्रभवान्
वर्णाश्रमाणां रक्षिता प्रागेव मुक्तासनो वः प्रतिपालयति । पश्यतेनम् ।

Chaplain (*Pointing to the king*).—Ye anchorites, there is His Majesty, the guardian of (*all*) grades and orders (*of life*), who having but just quitted (*his*) seat, is awaiting¹ you. See him.

शाङ्गरवः—भो महाब्राह्मण ! काम मेतदभिनन्दनीयम् । तथापि वयमत्र
मध्यस्थाः^२ । कुतः—

वज्रस्थः भवन्ति नम्रास्तरव फलागमैः, नवाम्बुभिः दूर-विलम्बिनो घनाः^३ ।
(जनत्रय) अनुद्धताः सत्पुरुषाः समृद्धिभिः, स्वभाव एवैष परोपकारिणाम् ॥१२॥

Śāṅgarava Ho mighty Brāhmaṇa! true² this (*is*) com-
mendable, still we (*are*) indifferent³ about that, For—
(The (*lofuest*) trees bend down by⁴ the appearance of fruits⁴,
clouds⁷ (*when pregnant*)⁵ with new water⁵, hang⁶ very low⁶; good
men are (*never*)⁸ turned arrogant⁸ by riches⁹. This (*is*) indeed
the nature of the succourers¹⁰ of others. (12))

V. L. -B. HS read 'महात्मन्' for 'महाब्राह्मण' । 'दूरविलम्बिनः'—
R. V. B. S. 'भूरिविलम्बिनः' Apte. M. K. 'फलोद्गमैः'—B
Niti-Śataka ; Others read 'फलागमैः' ।

पुरोधा इति—('पुरोधाम् पुरोहित' इत्यमरः) । 'वर्णानाम्' ब्राह्मण-वैश्य-
क्षत्रिय-शूद्राणाम् 'आश्रमाणां' ब्रह्मचर्य-गार्हस्त्य-वानप्रस्थ-सन्न्यासादीनां च
['कर्तृ-कर्मणोः कृतिः' (२।३।६९) इति कर्मणि षष्ठी] 'रक्षिता' रक्षकः (तृच्-
प्रत्यय-निष्पन्नोऽयं शब्दः । तृणा निष्पन्ने षष्ठी बाधिता स्यात्—२-३-६९) 'प्रागेव
मुक्तासनो' इत्यनेन विनयाऽतिशयो व्यज्यते । 'प्रतिपालयति' प्रतीक्ष्योऽपि
प्रतीक्षत इति भावः (अनेन भक्त्यतिशयो व्यज्यते) । शाङ्गरव इति—
'मध्यस्था' उदामीना, न निन्दाम नवा प्रशंसामः, अतः एतदस्माकं वर्णनीयं न
भवति इत्यर्थः । भवतीति—'तरवः वृक्षाः । 'फलानाम् आ' समन्तात् 'गम'
प्राप्तिः । तैः अर्थात् फलोत्पत्तिभिः नम्राः अधोमुखा इति किमत्र चित्रमित्यर्थः ।
विनीताश्च 'भवान्त' । 'घनाः (३।३।७७) मेघाः ("घनो मेघो, घनः सान्द्रः
कांस्यताल-ध्वनिर्घनः । घनः स्वर्गो, घनो नित्यो, घनः स्याल्लौह-मुद्गरः" ॥
इति गदसिंहः) 'नवानि' वर्षा-सम्भूतानि 'अम्बूनि' तैः 'नवाम्बुभिः'
जलपूर्णाः सन्तः, 'दूरं' गगनात् बहुदूरं भूतल-सन्निधिम् इत्यर्थः 'विलम्बन्ते' इति

तथाविधा; संभ्रमे तु मुखवर्णस्य विपर्यासः स्यात्, अतः “किं तावत् व्रतिनाम्” इत्यादि-वितर्कस्य नास्त्यवसर इति हृदयम् ॥ **केयमिति**—‘अथ’ इति संशय-द्योतकः (‘अथाऽथो संशये स्याताम् अधिकारे च मङ्गले’ इति मेदिनी) । ‘तप’ एव धनम्’ इव यस्य इति ‘तपोधन’ (इति कुन्लुकभट्ट) तेषां पीत-वन्कल-परि-हितानाम् ऋषीणां ‘मध्ये पाण्डूनां’ सित-पीत-वर्णानां जीर्णानामित्यर्थः । (‘सित-पीत-समायुक्तः पाण्डुवर्णः प्रकीर्तितः’ इति मुभृतिः) । ‘पत्राणां मध्ये’ ‘किमलयमिव’ नवोद्गत-पल्लवमिव ‘अवगुण्ठन’ मणिरो-मुख-प्रावारणं नद्वती, अतएव ‘नाति-परिस्फुट’ न मय्यक् वह्निर्द्वित्त शरीरस्य लावण्यं कान्तिं यस्यां तथात्रिधा (‘नातिपरिस्फुटे’ इति नञ् समासः, इति यत् राघवपादैः कृतं स प्रमाद एव । तथाचोक्ता महाभाष्यकारेण—“नञ्शब्दस्य सुप्सुपेति समासः । लावण्य-लक्षणं प्रागेवोक्तम्) । ‘अत्रभवती’ मान्या ‘इयं अत्र स्थिता नागी’ का’ । मुनि-स्त्रियस्तु प्रायेण अनवगुण्ठिता दृश्यन्ते । अत्रा मनीनां मध्येभागे अवगुण्ठन-युक्ता इयं केति मगय (अत्रोपमालङ्कारः । हेन्वनुप्रासौ । आर्या जानि) ॥३॥

163n.—1. प्रसन्न &c.—मुखवर्णा here means the “outward app-earance” (*Apte*), or the expression of the face HS omits वर्णः । **देव**—is unusual in the mouth of प्रतिहारी । **Read 156n—Remark.**

2. विश्रब्ध-कार्यं—The root ‘श्रम्भ’ implies ‘विश्वास’ and it is never to be spelt with palatal श as is found in some editions. The root ‘श्रम्भ’, however, implies ‘प्रमाद’ and can be spelt also with dental ‘स’ । ‘श्रम्भु प्रमादे । तालव्यादि दन्तादिश्च । श्रम्भते । ‘श्रम्भते’—SK. ‘श्रम्भु विश्वासे । दन्त्यादिरयम् । तालव्याविस्तु प्रमादे गतः’ SK 346 ; ‘श्रम्भु प्रनीत्यतिशय’ इति गोविन्दभट्ट । ‘दन्तादिरयम्’ इति वर्णदेशनादयः—*Manoramā*. Thus विश्रब्ध (with स) is the only form obtained with ‘क्त्’ । *Medini*’s ‘विश्रम्भ’ (with palatal श) supports ‘विश्रब्ध,’ but it is doubtful whether it is in consonance with Pāṇini’s grammar. **3 अवगुण्ठनवती**—Suggests the existence of veil in old times, which fact again corroborates the existence of ‘अवरोध-प्रथा’ in some form or other. But “the custom in its present rigour dates undoubtedly from the period of Muslim rule”—“*The Way Of Indian Life*” by Sister Niveditā. “Moreover it must be noted that the seclusion**, which were once mainly due to the fear of the

Mahomedan conquerors do not exist in the same degree in provinces unaffected by those conquerors—*Brāhmaṇism & Hinduism* by (M). Referring to RV (X. 85. 33) and Āśvalāyana Gṛhya Sūtra (1. 8. 7), P. V. Kane observes—'This shows that no veil was worn by the bride, and she appeared in public without one *** in the Gṛhya & Dharma Sūtras there is no reference to any veil for women when moving in public'—*History of Dharma Sāstras* (P. 597) Cf. 'व्यमनेषु न कृच्छ्रेषु न युद्धेषु स्वयंवरे । न ऋतौ न विवाहे च दर्शनं दूष्यते स्त्रियः' II- Rām II. 114. 28. 'श्वशुरस्याग्रतो यस्माच्छिरः प्रच्छादन-क्रिया । पुत्रैर्दर्भेण सा कार्या मानुरभ्युदयार्थिभिः'—*Āṅgirā* : (164n. 2.). 'अदृष्टपूर्वा या नार्यः भास्करेणापि वेग्ममु । ददृशुस्ता महाराज जना याना पुर प्रति'—*Māhā. Śalya*. 29. 4. लवण्य—'लवणा' is the pearl-like glimmer of the bodily complexion, (90n. 2), 'लवणा' means दीप्ति. &c. —(मोदनी and यद्दर्शनावली), प्यञ् comes in ग्यार्थे । नाति &c. (54n. 3.) : मध्ये &c. Cf. 'मम मानुश्च मानुश्च मध्यस्था. त्व न गोभमे' PN. III, 16

Text :- प्रतीहारी—देव, कुतूहल-गम्भो ण मे तक्को पसरदि । णं दंसणीया उण से आकिदी लक्खीअदि (देव, कुतूहल-गम्भो' न मे तर्कं प्रसरति । नन् दर्शनीया पुनरस्या आकृतिर्लक्ष्यते) ।

Portress—My Liege, my deliberation (*also*) pregnant¹ with curiosity¹ does not proceed (*to a conclusion*). Worth-seemg, however, her shape appears.

राजा—भवतु । अनिर्वर्णनीयं पर-कलत्रम् ।

King—Well, another's wife should- not be minutely gazed at².

शकुन्तला (उरसि हस्त दत्वा । स्वगतम्)—हिअअ ! किं एव्वं वेवसि । अज्जउत्तरस तादिस-भावानुबन्धं मुमरिय धांसत्तणं दाव अवलम्बस्स (हृदय विमेष वेपसे । आयं पुरत्रय तादृश-भावानुबन्धं स्मृत्वा धांसत्वं तावदवलम्बरव) ।

Śakuntalā (*Placing her hand on her bosom, aside.*)—Why tremble so, my heart ? Be composed now, remembering the flow³ of affection³ of (*my*) lord.

पुरोधाः (पुरो गत्वा)—स्वरित देवाय । एते खलु विधिवद्विज्ञातास्तपस्विनः । कश्चिदेवा मुपाध्याय-सन्देशः⁴ । तं देवः श्रोतुमर्हति ।

Priest (*Advancing*) Hail, Your Majesty Here are indeed the anchorites received in due form (*They bring*) some message⁴ from their preceptor⁴ It behoves Your Majesty to hear it

राजा—अवहितोऽस्मि । King I am all attentive⁵

ऋषयः (*हस्तमुद्यम्य*)—विजयस्व राजन् ।

Hermits (*Raising the hands*) Be victorious O king

राजा—सर्वानभिवादये वः । King (*I*) salute you all

ऋषयः—इष्टेन युज्यस्व ।

Hermits Be united with (*the*) cherished- desires⁶

V L. प्रतिहत B प्राप्त V प्रतिहत M 'उपहित R. 'उपहत R s Com S and some Devanāgarī Mss omit these altogether Mackenzie Mss supported by K reads 'प्रतिभाति' for पमगात । तत्र दशर्तुणा R M S दशनीया R V भावम् R V S भावभयम् M तादृश भावानवग्रहम् B 'स्मृत्वा for अवग्रह' B HS,

प्रतीहारीति—'कुतश्च ज्ञानेच्छा गम मध्ये यस्य तादृश 'मे तत्र' इत्यत्र भवितुमर्हति इत्यनुमन्धानम् । 'रम्य-वस्तु-समालोक्य लायता स्यात् कुतश्च') राजेति—भवतु' इति निषेध-सूचकमव्ययम् । तथाच गणवधनम् ("अस्तु भवतु पुर्यते इति निषेधे) 'न निर्वर्गनीय' न निपुण द्रष्टव्य ['परदारान् न वीक्षेत' इति विष्णु-सूत्रम्] । शकुन्तलेति—'वेपथे' कम्पमे । (अनेन भावि अमङ्गल व्यज्यते । "अङ्ग-दक्षिण-भागे तु शस्त प्रस्फरण भवत् । अप्रशस्त तथा वाम पृष्ठस्य हृदयस्य च' इति मातृग्ये यात्रा-निमित्त-दह-रूपन्दन नाम २१५ अध्याय ।) तादृश-भावानवग्रहं पूर्वाजुभताजुगग-प्रवाहम् । पुरोधिति—'विधिवत्' यथाशास्त्रम् । 'सन्देश' वाचिकम् । ऋषय इति—'इष्टेन युज्यस्व' (आशिषि लाट्) अभिलषितमर्थम् अवाप्नोति इत्याशय ('इष्टेन' इत्यत्र सहार्थस्य शब्दस्य अप्रयोगेऽपि तनीया । तथाचोक्त दीक्षितेन । "विनापि तद्याग तनीया, 'वद्धायूना'—(१।२।६५)—इत्यादि निर्दशात्"—५६४) ।

164n. 7. भवतु Implies निषेध । (Com) It may also imply अङ्गीकार' The king admits that the portress is right to say that शकुन्तला's person is worth-seeing (दर्शनयोग्य), still he thinks that

another man's wife should not be scrutinised. Note that an **unmarried girl can be minutely observed specially in a forest** (24n 9). Cf. also 'निर्दाप-दृश्या हि भवन्ति नार्यं यजे विवाहे व्यगने वने च'—*P.V.1. 29*, also 'न युक्त पर-कलत्र-दर्शनम्', *MK 1*. This speech of the king bears clear testimony to his **high sense of morality**. 2. **हृदय, किम् &c.** This throbbing of the heart prognosticates the coming evil (*Com.*) 3. **आर्यपुत्रस्य** (2n. 1.) 4. **उपाध्याय—** (156n. 2.)

Text : -राजा—अपि निर्विघ्न-तपसो मुनयः ।

King - Are the anchorites unmolested (*in the prosecution*) of (*their*) penances ?

ऋषयः—कुतो धर्म क्रिया-विघ्नः सतां रक्षितरि स्वयि ।

(*ज्योति*) तम स्तपन्ति घर्माशो', कथमपिर्विघ्नोपपत्ति ॥१४॥

Hermits You being the defender of the good, whence can there be impediments to the religious observances ? The warm-rayed¹ (*sun*) shining, how can darkness prevail ? (14)

राजा—अर्थवान् खलु मे राज-शब्दः । अथ भगवान् लोकानुग्रहाय कुशलो काश्यपः ।

King (*Then*) my title of 'Rājā' (*has*) indeed (*become*) significant¹. Is the revered Kāśyapa farin² well to bless the world ?

शार्ङ्गरवः—राजन् ! स्वाधीन-कुशलाः³ सिद्धिमन्तः । स भवन्त मनामय-प्रश्न-पूर्वकमिदमाह ।

Śāṅgarava O king ! men of superhuman powers have (*then*)² welfare under their own control². He, with a previous³ enquiry about (*you*) 'freedom from illness,' says this to Your Highness.

राजा—किमाज्ञापयति भगवान् ।

King - What does His Holiness command ?

V. L. - 'शार्ङ्गरव—स्वाधीन &c'.—B. V. S. 'ऋषयः &c',—M. R.

कृत इति—'त्वयि' दुष्यन्ते 'सता' सज्जनानां 'रक्षितरि परिपालके वर्तमाने सति 'धर्मक्रियासु' इजाद्य-नुष्ठानेषु 'विघ्नः' प्रःपूहः अन्तराय इति यद्वा ।

समासः) 'कुतः' कस्मात् सम्भवति, न कुतार्जपि इत्याशयः । तथाच 'धर्मा' उष्णा 'अंशवः' किरणा यस्य तादृशे सूर्ये ('धर्मः स्यादातपे ग्रीष्मे उष्ण-स्वेदाम्भसोरपि' इति विश्वः) 'तपति' किरणान् वितरति मति 'तमः' अन्धकारः 'कथ' केन प्रकारेण 'आविर्भविष्यति' न कथमपि प्रकटी-भविष्यति इत्यर्थः (अत्र दृष्टान्तालङ्कारः स्फुट एव । पूर्वार्ध-परार्धयोः अर्थापत्ति-द्वयञ्च । हेत्वनुप्रासौ । अनेन उदाहरणं नाम नाट्यलक्षणञ्चोपक्षिप्त—'यत्र नुन्यार्थ-यवतेन वाक्येनाभिप्रदर्शनात् । साध्यते अभिमतश्चार्थः स्तदुदाहरणं मतम्'—इति दर्पण-लक्षणात् । श्लोको वृत्तम्) ॥१४॥ राजेति—'अर्थवान्' सार्थक (प्रशमाया मनुष्य, वा—१८९८) खलु इत्य-वधारणे । 'लोकस्य' जनस्य भुवनस्य वा 'अनुग्रहाय' (तादृश्ये ऋथी, यद्वा लोका-नुग्रहं कर्तुमिति कर्मणि ऋथी । 'तुमर्थाच्च भाववचनात्' इति ऋथी इति केचित्, न प्रमाद एव) । 'अथ' इति प्रश्ने 'कुशली' क्षेमवान् ('पर्याप्त-क्षेम-पृण्येत् कुशलं शिक्षिते त्रिषु' इत्यमरः । "ब्राह्मणं कुशलं पृच्छेत्" इति मन-वचनान् (२।१२७) कुशल-शब्दावतारणा) । शार्ङ्गरव इति—" 'मिद्धिमन्तः' अणिमाद्यष्ट-मिद्धि-ममन्विता योगिनः (विस्तरस्तु मार्कण्डेय-पुराणे दत्तात्रेयाऽलक-सवादे याग-वल्गुभ-नामाध्याये द्रष्टव्य) 'स्वाधीन' स्वेच्छामात्र-गुलभ 'कुशल' गेपाम् तादृशं भवन्ति । अनामयम्' आरोग्यम्' ('अनामय स्यादारोग्यम्' इत्यमरः । 'क्षत्र-बन्धुमनामयमिति' स्मरणान्) तस्य 'प्रश्नः पूर्व' यस्मिन् तत् यथा तथा ('शेषान् विभाषा' ५।८ १५४—इति कप) ।

165n.—1. सतां रक्षितरि—The king was a protector of the good, and of the evil-door he was no friend. The poet expresses similar idea through the mouth of the king himself. Cf. 'येन येन विदु-ज्यन्ते प्रजाः स्तिग्धेन बन्धुना । स स पापावृते तासां दुष्यन्त इति घुष्यताम्—*Suk.* VI. 23. 'दुर्विनीतानां शासितरि'—1. 22; भवानेव 'अविनीतानां शासिता'—(213n, 1); R, however, construes 'सताम्' with 'धर्मक्रिया' । 'त्वं रक्षिता । त्वयि रक्षितरि सर्वे मन्तः । तेषां (अर्थात् सतां) क्रियामात्र-विघ्नोर्जपि न मभाव्यते'—R. "You being the protector, all were righteous and the rites which all of them performed, were free from impediments." This also gives good meaning; but do not the constant raids of the cannibals and the Ślokas (8 & 9., *Supra*) support the existence of wicked persons in his kingdom?

ति&c.—Cf. 'ऋते रवेः क्षालयितुं क्षमेत कः, क्षपातमस्काण्डमलीमसं

नभ'—*ŚPB* 1 38 'तमामि निष्ठांति हि तावदशुमान् न याति यावदुदयाद्वि-मौलिताम्'—*Māla*. 'सर्वत्र नो वार्तमवेहि राजन् नाथे कुतस्त्वयि अशुभ प्रजानाम् । सूर्यं नपत्यावरणाय दृष्टे कल्पेन लाकस्य कथं तमिस्त्रा'—*Ra. V* 13 'विरोचने सति हि चकासति प्रागे कराति नो जन-नयनावृति नम'—*RH* 1 24, *Vik* 1 8. 3. राज-शब्दः—*Kāli*, seems to derive 'राजन्' from 'रञ्ज्' । Cf 'अप्यक्षर-साम्यमात्राणि निर्द्भूयान्'—*Nru* *ukta*, or thus राजने रञ्जयति प्रजा इति राज (धातूनामनेकार्थत्वात् रञ्जनमेवार्थः) । कनिन् । Cf 'यथा प्रह्लादनात् चन्द्र प्रतापान् तपनो यथा । नयैव सोऽभूत् अन्वर्थः । राजा प्रकृति-रञ्जनात् *Ra IV* 12 'यद्यपि राज-शब्दो राजतेः दीप्तार्थत्वात् कनिन् प्रत्यायान्तो, न तु रञ्जते । तथापि धातूनाम् अनेकार्थत्वात् रञ्जनात् राजा इत्येक कविना'—*MN* In exactly similar way *VP* (7n 4) and *Maha* (*XII* 2032) derive राजन् from, रञ्ज्—'to please ('रञ्जिताश्च प्रजा सर्वा म्मन राजेति शब्दने) । (It will be interesting to note that the Kings in ancient time, used to take the following oath at the time of coronation — 'याञ्च रात्रिम् अजायेह याञ्च प्रेतास्मि तद्भयमन्तरेणैष्टा पूर्त मे लोक सुकृतमायु प्रजा बृञ्जीथा यदि ते द्रुह्येयमिति'— "I let me be deprived of my issue, of my good station in the next world and also of all the merits accrued to me from my good deeds done in my whole life (i.e. from the date of birth to the date of demise) if I oppress my subjects" The hermits, however, here compare the king to the sun, deriving राजन् from the root राज्—"to shine"—(*L* 162), which is the *real* derivation "Dr. Boehtlingk remarks that in this case it little signifies whether the derivation be true or false." रक्षितरि—Read 'रक्षार्थमस्य सर्वस्य राजानम् असृजत् प्रभ'—*MS* *III* 3 4 लोकानुग्रहाय --Don't say 'तुमयाञ्च'—इति ४र्थो (*Com*) Read (51n 1) 3 अथ कुशली &c,—So says Āpṣṭamba—'कुशल अवर-वयस समान-वयस वा विप्रं पृच्छेत् । अनामय क्षत्रिय, क्षेम वैश्यम्, आरोग्यं शूद्रम्' ॥ (*Also Com*) कुशान् लाति गृह्णाति इति कुश ला+क् (३।२।३) =कुशलः—*Lit.* one who plucks the (*sharp*) blades of Kuśa grass, (*Ra V* 4 *Atharva XIX*, 28), hence 'skilful'. Next it means 'healthy', for one who is accustomed to roam by the river-side for plucking

Kuśas for the morning sacrifice must be healthy by inhaling the salubrious morning breeze.—(250n. 6) ; 6. सिद्धिमन्तः—(129n. 6). 7. आज्ञापयति—Shows king's humility. Vide (76n. 3).

Text :—शाङ्गरवः—यन्मिथः^१ समया^२ दिमां मदीयां दुहितरं भवान्
उपायंस्त^३ तन्मया प्रीतिमता युवयोरनुज्ञातम् । कुतः—

त्वमर्हतां प्राग्रहरः^४ स्मृतोऽसि नः
वंशस्थविल शकुन्तला मूर्तिमती^५ च सत्किया^६ ।
(जतजर) समानयंस्तुल्य-गुणं वधू-वरं
चिरस्य वाच्यं^७ न गतः प्रजापतिः ॥१५॥

तदीयानी मापन्न-सत्त्वयं प्रतिगृह्यतां सह-धर्म-चरणायति ।

Sāraṅgarava By mutual¹ pact², this my daughter, Your Highness took³ to wife ; (and) that (act) of you two, has⁴ been ratified by me with gladness. For—

(\Thou art esteemed by us as the ⁴foremost of the worthy⁴. and Śakuntalā, as ⁶pious ⁶deed embodied⁵. ⁷Uniting a groom and bride of equal merits, the creator has after a long time (now first) incurred no censure⁸. (15) \)

So let this one who is enccinte⁹, be accepted now for joint discharge of piety.

V. L. : 'समयात्'—B. R. V. M. 'समवायात्'—S. 'प्राग्रहरः'—V. HS; R's Com. also supported by some South Indian Mss. 'अग्रसरः'—B. 'प्राग्रसरः'—M. R. S; Celcbrocke Mss. supported by R reads यन् for 'नः' । मूर्तिमती च—V. M. R. 'मूर्तिमतीव'—S. B.

शाङ्गरव-इति—'मिथः समयात्', 'त्व म परनी', 'त्व मे स्वामी' इति परस्पर-अप्य-पूर्वक-गान्धर्वेण विधिना इत्यर्थः ('समयः शपथाचारे' इति मेदिनी ॥ "आसुरः द्रविणादानात्, गान्धर्वः समयात् मिथः" इति याज्ञवल्क्यः) । 'उपायंस्त' (१३।५६) भार्यात्वेन स्वीकृतवान्, विवाहितवान् इत्यर्थः 'तत्' तवोपयमनं 'प्रीतिमता' परस्पर-योग्यत्वान् प्रसन्नेन 'मया अनुज्ञातम्' अनुमोदितम् । ["तेन" इत्यधिकारे, 'उपज्ञाते (४।३।११५) इति पाणिनि—निर्वेशात् भुते ऋः । विस्तरस्तु चतुर्थ्याङ्के द्रष्टव्यः] । त्वमिति—'त्वं' द्वयन्तः 'अर्हतां' पूज्यानाम् । 'अर्हः प्रशंसायाम्'—(३।२।१३३)—इति अर्हधातोः परः प्रशंसायाम् शतृ

‘प्राग्रहर’ (३।५।६) अग्रगण्य ऋष्ठ इति यावत् (‘पराध्व्याग्र-प्राग्रहर’ इत्यमर) ‘न अस्माक स्मृतोऽसि’ (‘मन-बुद्धि-पूजार्थेभ्यश्च’—(३०८९) इति वर्तमाने क्त । ‘क्तस्य च वर्तमान (६०५) इति कर्त्तरि मष्ठी । त्वमिति एक-वचनेन प्राग्रहरेषु भाग अग्य अद्वितीयत्वं व्यज्यते) ‘शकुन्तला च मूर्तिमती’ शरीर-धारणी ‘मनी पूज्या चामौ ‘क्रिया’ च इति सत्क्रिया सत्कारभूता (अनेन च अखिल-जन-पूज्यत्वमस्या भवितम् । अतएव तुल्य-गुणत्वम् । सत्कारार्हस्य सत्कार-गाम युक्त एव इति गगार्थ) ‘प्रजापति ब्रह्मा अर्थात् अयोग्याना मेलन-सम्पादयिता ‘तुल्यगुणम् समान-गुण ‘वधूश्च’ ‘वरश्च’ तत् ‘वधूवर’ (‘मन्त्रोद्भवा विभाषया एकवद् भवति’ इति प्रावृट्-शरदा, वधू-वर, वधूवरौ—इति प्रभा) ‘गमानयन विवाहेण समान कुर्वन्’ (‘अस्थिभिस्थीति त्वचा त्वचम् इत्यादिभ्युते । ‘समान सत्-समंकेषु निष्पू ना नाभि मारुते’ इति मेदिनी) ‘चिरम्य बहुकालात् अनन्तर (‘चिराय चिररात्राय चिरस्याद्याश्चिगर्थका’ इत्यमर) वाच्य अयोग्य-याज्ञो वेधा इति निन्दा [‘वक्तोऽशब्द-सजायाम’]—(३।३।३४—इति चकाररय ककार-निषेध) ‘वाच्यन्तु कुत्सिते हीने वचनाहे न पसि तु । दूषणे पालने— इति शब्दान्धि) ‘न गत न प्राप्त जगतसृष्टे प्राग्भात उद हि एव मात्रमदाहरण् यस्मिन् प्रजापतिना सम-गण-सम्पन्नस्य वधु-वरस्य सम्मेलन विहितम् । (समालङ्कार । क्रियोन्प्रेक्षा । पदार्थ-हेतुव काव्यलिङ्गञ्च उ ये-या गण-पधानभावेना प्राप्ति-भावात् सङ्खार । हेत्वन्प्रसौ । वंशस्थ वृत्तम् । स्मृतोऽसि सत्क्रियेव यन्मूर्तिमती शकुन्तला’ इति पठित्वा क्रम-लक्षणो दोष-परिहरणीय इति । ‘वचरणा) ॥१५॥ ‘नदि’ति वाक्यसङ्गारे । ‘आपन्न-मत्वा’ (‘न वदुव्रीहि द्वि-या-समासो वा—२।२।४) गर्भिणीत्यर्थ (‘आपन्नसत्त्वा म्यात् गविष्यन्तर्वन्नी च गर्भिणी’ इत्यमर) इय’ शकुन्तला ‘सहधर्म-चरणाग’ (तथाचोक्त ‘स-स्त्रीक धर्ममाचरेत्’ इति । अनेन विधिवत् ऊढत्व व्यज्यते) ‘प्रतिगृह्यता स्वीकृत्याम् इति भगवता कश्यपे-नोक्तम् ।

166n.—1 दुहितरं—दाग्धि इति दुह्, ‘तृच्, [२-260] दुहितृ—One who used to milk the cow, in old times. It belongs to ‘स्वस्त्रादि’ class ‘स्वसा तिस्रश्चतस्रश्च नानादा दुहिता तथा । याता मातेति सप्तैते स्वस्त्राद्य उदाहृता’ ॥ Hence ‘स्वस्त्रादित्वात्’ (4. 1. 10) न डीप्—*Bh.D.* ‘दूरे हिता’ or ‘दुहिता’ = दुहिता (One who is placed at a distant place,

after marriage)—Yāska. 2. उपायंस्त—‘उप + यम्’ is आत्मनेपदी in the sense of ‘acceptance’ by ‘उपायमः स्व-करणे’-(2729). ‘स्वकरण-शब्देन भार्या-स्वीकारो (marriage) गृह्यते इति वृत्तिरुक्तः । भट्टिस्तु स्वीकार-मात्रेणैव प्रायुङ्क्त, ‘उपायंस्त महास्त्राणि’—T. 3. ‘प्राग्रहर’—Refers to (‘उच्चैः’ कुलञ्चात्मनः’ &c.—Act IV. 17 Supra), and शकुन्तला * * सत्क्रिया’ to (‘त्वयि अस्याः कथमपि * स्नेह’ &c.—*Ibid.*) and is preferable to प्राग्रसरः, for though ‘अग्रसर’ is often met with (*Ra. V. 71; IX. 23*), ‘प्राग्रसर’ is not found in Kāli’s works, while our poet repeats the word ‘प्राग्रहरः’ in *Ra.* and *Ku.* Cf. —‘प्रत्यग्रहीत् प्राग्रहरो रघूनाम्’—*Ra. XVI. 23*. ‘विश्ववसु-प्राग्रहरैः प्रवीणैः’—*Ku. I II. 48*. प्रकृष्टम् अग्रम् । प्राग्रे हरति । ‘हरते रनुद्यमने अच्’—(3.2 9; 2923)—(‘प्राग्र + ह + अच्’)—*BhD.* ‘प्राग्रसरः’ also gives the same meaning and is irregularly formed, the usual form being ‘प्राग्रेसरः’ । Read ‘सूत्रे अग्रे इति एदन्तत्वमपि निपात्यते । कथं तर्हि, “यथं तदग्रसर-गवित-कृष्णमारम्”—बाहुलकात् इति हरदत्तः’—*SK. 2923*

4. समानयन्—(Refers to ‘अबान्धवकृताम्’—Act IV. 17. Supra)—A Nominal verb from ‘समान’ (*Com*).. Thus the root is “अन्त-निविष्ट-कर्म” i.e. the meaning of कर्म is included in the root, hence it cannot further take a कर्म (‘वधूवरम्’) । On this HS. observes—‘ननु ‘अन्तनिविष्ट-कर्म-धातोः अकर्मकत्वम्’ इत्युक्ते समानयन्’ इत्यस्य अन्तनिविष्ट-कर्मकतया ‘वधूवरम्’ इत्यस्य कथं कर्मत्वम् इति चेत् । न, उक्तानुशामने कर्म-पदस्य प्राधान्येन विधेय-कर्मपरत्वात् उद्देश्य-कर्मस्थितौ बाधकाभावात् । अत्र नु वधूवरमित्यस्य उद्देश्य-कर्मत्वात् । अन्यत्रापि एव प्रयोगो दृश्यते यथा नैषधं—“कथं न मा मर्दागरमाविलामपि स्वसेविनीमेव पवित्रयिष्यति” ॥ 5. वधूवर-एकवचन is optional. Cf. ‘विवाह-माश्वे वधू-वरौ मङ्गमयाञ्चकार’—*Ra. VII. 20*. (Vide *Com*). ‘वर’ (husband) being अभ्यहित should have been placed first. [Cf. ‘वर-वधू-समागम’—*Ra. XI. 56*. “वधू-वरातुराग” *HC. IV. 36*] but the rules sanctioning पूर्वनिपात, in *द्वन्द्व* is not strictly binding, as is inferred from Pāṇini’s Sūtras. Read “समुद्राभ्रात् घः” (4. 4. 118.), “लक्षण-हेतवो क्रियाया”-(5.2.126) इत्यादि-निर्देशात् अनित्यमिदं प्रकरणम् । तेन ‘स सौष्ठवो-दार्य-विशेष-शालिनीम्’ इति भारवि-प्रयोगः सङ्गच्छते”—T. Also Cf. the Sūtras “नासिका-स्तनयोः घ्मा-घेटोः”-(३।२।२९) “गृह्याण्य-इवत्याद् ठक्”-(४।२।२२), ‘कुमुद-नङ्-वेतसेभ्यः इमतुप्’-(४।२।५९).

Guatami—Revered Sir, (I) wish¹ to add a few words¹. (But) there is no room² for my remark². For—

By her the betters were not waited³ for, nor did you confer⁴ with (her) kinsmen. In such a *tete-a-tete*. (*lit, a transaction done singly by each*) what need another say to either ? (16)

शकुन्तला (आत्मगतम्)—किं नृ बन्धु अज्जउत्तो भणिस्सदि (किं नृ बन्धु आर्यपुत्रो भणिष्यति) ।

Śakuntalā (Aside)--What will My Lord say now ?

राजा (माशङ्कमाकर्ण्य)—अये ! किमिदम् उपन्यस्तम्^५ ।

King (In dread, listening worriedly)—Lo! what is this presented⁹ (to me) ?

V. L.—For 'आर्य' B has 'भद्रमुख' । 'वचनावसरः'—R. V. M. B. 'वचना-वकाशः'—S. 'नापेक्षितः'—R. V. M. B. 'नावेक्षितः'—S. Śl. 16. is (B's) reading. "**खलु पृष्टश्च बन्धुजनः । परम्परस्मिन्ने ** भणामि किमेकैकम्"—R. 'त्वया पृष्टः न बन्धुजनः' R.'s Com. 'एकैकम् एव कृते भणामि किमेकमेकस्य'—S. "एकैकमेव चरिते किं भणत्देक एकस्य"—M. S. 'एकैकमेव चरिते भणामि किमेकमेकस्य' V.

गौतमीति—'वक्तु', 'काम' यस्या मा ('तु' काम-मनसोरपि' इति मकार-लोपः) । नापेक्षित इति—'अनया' शकुन्तलाया परिणय-विधौ अस्मादृशः गुरुजनः पित्रादि ('गुरुः पिता गुरुर्विप्र' इति गर्दमिह) 'न अपेक्षितः' परिगणितः अर्थात् कणादीना मनुमति-ग्रहणमकृत्वा स्वयमेव कर्तव्य स्थिरीकृतम् । 'त्वया' दुष्यन्तेन 'अपि' इति ममुच्यते । स्वस्य शकुन्तलाया वा 'बन्धुः' जातिवर्गः 'न पृष्टः' जिज्ञासितः । अन्यत्र विवाह-व्यापारे वरपक्षः कन्या-कर्तारं पृच्छति, कन्या-पक्षश्च तत्कर्तृ-मुखापेक्षी तिष्ठति इत्याशयः । एकस्य एकस्य इति 'एकैकस्य' एव 'चरिते' गृहम विहिते विवाह-कर्मणि 'एकः' इतरः मादृशः अन्योजनः ('एक सव्यान्तरे श्रेष्ठे केवले-तर्गयो म्रियते' इति मेदिनी) युवयोः उभयोः मध्ये 'एकस्मिन्' जने 'किं भणतु' वदतु । अपरस्य किमपि वक्तव्यं नास्ति इति भावः । (अतएव अर्यापत्तिलङ्कारः । आर्या जातिः) ॥१६॥ राजेति । 'अये, संभ्रमे' ('अये कोपे विषादे च संभ्रमे स्मरणेऽपि च' इति मेदिनी) 'उपन्यस्तं' हस्तमारब्धम् ('उपन्यासस्तु बाहुमुखम्' इत्यमरः) ।

167n.—1. न मे वचनावसरो &c.—I want to say something to you, but I am afraid, whether there is any scope for the speech of me. a third person here, since the marriage took place out of reciprocal love. [Cf. 'कथमपि अबान्धव-कृता' &c -Act IV. 17.] so much so that neither of you had deemed it necessary to take a formal permission from your respective superiors. For a similar idea, Vide (103n. 2). 2. एकैकस्य—The reduplication is due to वीप्सा—(2140) and the reduplicated एक-शब्द is considered बहु-व्रीहिवत् by एक बहुव्रीहिवत्—(8. 1. 9) and it is a सर्वनाम । “द्विष्वच्च एक-शब्दो बहुव्रीहिवत् स्यात् । तेन सुव्लोप-पुवद्भावो । एकैकमक्षरम् *** न बहुव्रीहो”—(१११२९. २२२) इत्यत्र पुनर्बहुव्रीहि-ग्रहण मुख्य-बहुव्रीहि-लाभा-र्थम् । तेनार्तिदिष्ट-बहुव्रीहा सर्वनामता अस्ति एव इति प्राञ्च । वस्तुतस्तु नाप्यमन प्रत्याख्यातमेतत् । सूत्रमनेर्जप बहुव्रीह्यर्थ अलौकिके विग्रहे निषेधक ननु बहुव्रीहो इति इह अतिदेश-शङ्कव नास्ति । एकैकस्मिं दहि SK. 2144. The reading with 'भणामि' (R) violates the metre. 3. किनु &c — Cf —“कि ण क्व भट्टा मप्पद भणादि” —Māla. V.

Text. -शकुन्तला (नात्मगतम्)—पावओ क्खु एमो बअणोबण्णास्से (पावक सत्त्वेष वचना ग्यास) ।

Śakuntalā (1side)—The very introduction¹ of the speech² (19) fire indeed

शाङ्गरव—कथमिदं नाम । ननु भवन्त एव मुतरां लोक-वृत्तान्त-निष्णाताः

सतीमपि ज्ञाति-कुलक-संश्रयां, जनोजन्यथा भर्तृमतीं विगङ्कते ।

अतः समीपे परिणेतुरिष्यते, प्रियाऽप्रिया वा प्रमदा च वचन्मुनिः ॥१७॥

(वशमथविन्द—जनजर)

Sārngarava How is this (from you) ? Your Highness is surely very¹ well² steeped in secular affairs³ (and knows that)—people suspect a (married) woman, having her husband alive, and residing³ exclusively in the family of the kinsmen,⁴ even though chaste, to be otherwise (i.e. unchaste). Hence a young woman is

(always) preferred by (her) relatives to be near (her) husband, whether she is loved by him or not. (17))

राजा—किञ्चात्रभवती मया परिणीत-पूर्वा ।

King—And what ? Was this lady married by me before ?

शकुन्तला—(मविपादमात्मगतम्)—हिअअ, सम्पदं दे आसङ्का ।

(हृदय ! साम्प्रत ते आशङ्का) ।

Śakuntalā (Sadly, aside) - O heart ! your misgivings (have proved) right.

शाङ्गरवः—“किं कृत-कार्य-द्वेषा' दर्म' प्रति विमुखतोचिता' राज्ञः” ।

Śārngarava - On⁴ account of abhorrence for a deed (formerly, committed⁴, is dislike for duty becoming⁵ in a monarch ?

राजा—कुतोऽयमसत्कल्पना-प्रसङ्गः^६ ।

King- Where (is) the occasion for this false⁶ supposition⁶?

शाङ्गरवः—“मूर्च्छन्त्यमी विकाराः प्रायेणैश्वर्य-मत्तेषु” ॥१८॥

Śārngarava - Such affections (“changes of purpose”, “fickleness of disposition”—M.) do generally prevail⁷ (wax strong) in those that are intoxicated with power (of affluence) (18).

सह्या—विशेषेणाऽर्धक्षिप्तोऽस्मि ।

King—I am grossly censured⁸ (by this speech).

V. L.—‘पावकः खलु एषः’—M. Mackenzie Mss inserts ‘एषः’ after ‘खलु’; Others omit ‘एषः’ । ‘भवन्त एव’ &c —R. V. M. ‘भवान् लोकवृत्तान्ते निष्णातः’—D ; ‘प्रियाप्रिया वा’—D. R. B. C. S. ‘तदप्रियापि’—K. R’s Com. V. M. ‘तदुज्जितापि’—S. ‘साम्प्रतम्’—R. B. V. M. ‘साम्प्रतमुचिता’—S. ‘विमुखतोचिता राज्ञः’—B. V. M. ‘विमुखता कृता-वज्ञा’—R. ‘कृयावज्ञा’—S. ‘प्रसङ्गः’—B. ‘प्रश्नः’—R. S. M. ‘मत्तेषु’—R. M. S. V. ‘मत्तानाम्’—B.

शकुन्तलेति—‘पावकः’ अग्निः इव मर्मदाहक इत्यर्थः । ‘वचनस्य उपन्यास-आरम्भ, आरम्भे एव अस्य वाक्यम् अग्निवद्दाहकं, शेषे न जाने अपरवा किं भविष्यति इति हृदयम् । शाङ्गरव इति ।—‘नाम’ इति क्रोधे गृहीयां वा । (‘नाम-क्रोधेऽभ्यपगमे विममये स्मरणेऽपि च । संभाव्य-कृतसा-प्राकाश्य-विकल्पेऽपि

दृश्यते' इति मेदिनी) । 'ननु' इति विशेषामन्त्रणे । 'सुतराम्' नितरां ('किम्-
 एत-तिङ्-अव्यय-घाद् आम्बु-अ-द्रव्य-प्रकर्षे' (५।४।११) इति उत्कर्षार्थे आमु)
 'लोकस्य वृत्तान्ते' आचारे 'निष्णानाः'—(८।३।७९) कुशला अभिज्ञा इति यावत्
 ('निष्णातः कुशलेऽपि च' इत्यजयः) । सतीमिति—'ज्ञातीनां' पित्रादीनां
 ('जातिः सगात्रे पितरि' इति विश्वप्रकाशः) कुलं भवनं ('कुलं जनपदे गोत्रे
 सजानीय-गणेऽपि च । भवने च तनौ क्लीवम्' इति मेदिनी) । 'एकः' केवलः
 ('एकोऽप्यार्थे प्रधाने च प्रथमे केवले तथा । साधारणे समानेऽपि संख्यायाञ्च
 प्रयुज्यते ॥) 'संश्रयः' निवाम्, यस्याः, तादृशी नियत-पितृ-गोह-निवासिनीम्
 ('एक' इत्यनेन कादाचित्काऽवस्थानं न निन्दनीयम् इत्यर्थः सूच्यते) भर्तृमतीं
 विद्यमान-पतिकां ननु विधवां नारी ('विशेष-ग-मात्र-प्रयोगः विशेष्य-प्रतिपत्तौ'
 इति वामनोक्ते) 'सतीमपि' माधु चरितामपि ('सती माध्वी पतिव्रता' इत्यमरः)
 'जन साधारण लोक 'अन्यथा' अन्य-प्रकारेण, नूनम् व्यभिचारिणीयम् येन पति-
 सकाशं न गच्छति, इति 'विशङ्कते' सम्भावयति (तथाचोक्तं पाञ्च—'कन्या
 पितृगृहे नैव सुचिरं वासं महति । लोकापवादः सुमहान् जायते पितृवश्मनि' इति) ॥
 एतन् तु लोक-व्यवहार-निष्णानेन त्वया सम्यग् ज्ञातम्, 'अतः' एतादृश-लोक-परिवाद-
 परिहारार्थं 'स्वम्य बन्धुभिः' पित्रादिभिः 'प्रमदा' युवतिः ननु, वृद्धा ('प्रमदा चेति
 विजेया युवतिश्च तथा स्मृता' इति भागुरिः) भर्तु 'प्रिया अप्रिया वा परिणेतुः'
 स्वामिनः 'समीपे' स्थिता इति शेष 'इष्यते' धाञ्छचते—(अत्र शकुन्तलायाः त्वत्-
 समीपे स्थिति-योग्यता इति विशेषे प्रस्तुते यत् सामान्य-वचनं तेनाऽऽप्रस्तुतप्रशंसा ॥
 असत्यां का कथा सतीमपि इत्यर्थान्तरापत्तनान् अर्थापत्तिश्च । हेत्वनुप्रासौ ।
 अनेन अर्थविशेषण-नामा नाट्यालङ्कारः उपक्षिप्तः । तल्लक्षणं यथादर्पणे—
 'उक्तस्यार्थस्य यत् स्वादुत्कीर्तनमनेकधा । उपालम्भ-स्वरूपेण तत् स्याद्-
 अर्थ-विशेषणम्' इति ॥ वंशस्थविलं वृत्तम् ॥१७॥ राजेति—'किम्' इति प्रश्ने
 'च' इति पक्षान्तरे ('च पादपूर्णे पक्षान्तरे हेतौ विनिश्चये' इति भानुजि-घृत-
 त्रिकाण्डशेषः) । किमिति—'कृतं' मनसि आवेगवशात् आचरितं यत् 'कार्यं'
 गान्धर्व-विवाह-रूपं, तत्र केनापि कारणेन यः द्वेषः न मया एतत् शोभनं कृतमिति
 मनमोऽश्चिः, तस्मात् हेतोः 'धर्मं प्रति विमुखता' धर्म-भ्रष्टता परिणयाज्झङ्गीकारः
 'राजः सदैव येन प्रजावृन्दः अर्पणं निवर्तनीयः तस्य धर्मनियन्तुः नृपतेः सम्बन्धे
 (शेषे पृष्ठी) 'उचिता' युक्ता (इति हेमचन्द्रः) किम् ? कथमपि नेत्यर्थः । (एकस्य
 श्लोकस्य प्रथमार्धमिदं) परार्धञ्च राजवाक्यानन्तरं वक्ष्यते । राजेति—'असती'
 अविद्यमाना अधर्म्या वा या 'कल्पना' उद्भाविता तस्याः अर्थात् मयेयं परिणीत-
 पूर्वा । सम्प्रति वीतस्पृहत्वात् परिणयाऽपलापश्च इत्येवभूतायाः । 'प्रसज्य'

प्रस्तावः (इति कल्पद्रुमे) 'कुतः' । अपि तु कुतोऽपि नेत्यर्थः । मूच्छन्तीति—
'ऐश्वर्येण' धनऽमदेन 'मत्तेषु युक्ता-युक्त-विचार-हीनेषु जनेषु 'प्रायेण' बाहुल्येन
'अमी विकाराः' एतादृशा अवलेप-मूढाः प्रकृति-विपर्यया 'मूच्छन्ति' समुश्रयन्ति
वर्धन्ते इत्यर्थः ('मूर्च्छा मोह-समुश्राययोः' इति धातुपाठे-२०९१) । (आदिकारक
दीपक-संशय-हेत्व-र्थान्तरन्यासाऽप्रस्तुत-प्रशंसाऽनुप्रासाः । अनेन त्रोटकं नामाङ्गमुप-
-क्षिप्तम् । 'त्रोटकं पुनः । संरत्नवाक्' इति दण्ड-लक्षणात् । इयं गायी)
॥१८॥ राजेति—'विशेषेण' आधिक्येन अधिक्षिप्तः' भवता तिरस्कृतः
('अधिक्षिप्तः कुतस्मिन् प्रणिहिते भवत्सिते त्रिपु' इति विश्व-मेदिन्यौ) ।

168n. -1. उपन्यासः -Lit. means what is juxtaposed or placed near, hence an introduction ; preface. 'उपन्यासस्तु वाङ्-मुखम्'—AK. Cf. 'निर्यातः शनकैरलीकवचनोपन्यासमालीजनः'—As. 23. For a bit different sense, Cf. 'आत्मनः उपन्यास-पूर्वम्'—(97n. 4). 2. निष्णाताः—नि+स्ता+क्तः—(3.4.72)—निष्णातः । The word means 'expert' and 'न' is due to 'नि-नदीभ्या स्नाने. कौशळे—'(8.3.89); धातूनामनेकार्थत्वात् स्ना-धातुः इदं नैपुण्यार्थकः'—Prabhā. Cf. 'निष्णातोऽपि च वेदान्ते साधुत्वं नैति दुर्जनः'—Bhāminibīlāsa 1. 87. ŚPB. VIII. 62 ; BK. II. 25 ; MS. VI. 30 सुतरां—Ra. II. 53 ; XVI. 9. 3. ज्ञाति &c.—ज्ञाति = Agnate relative (137n. 1). एक—Suggests that occasional stay of a young woman during 'उत्सव' or 'व्यसन' in her father's house is not abominable, but she must return as early as possible. Cf. 'कुलस्याऽनभिगमनमन्यत्र व्यसनोत्सवाभ्याम् ॥६९॥ तत्रापि नायक-परिजना-धिष्ठिताया नाति-काल-मवस्थान-मपरिवर्तित-प्रवास-वेपता च' ॥५०॥ KS. III. 1. भर्तृमती—मनुष्य here signifies 'प्रशंसा' । Cf. 'भूम-निन्दा-प्रशंसासु &c.—Vārt. 1894. Hence the implication is this that if a husband happens to be of ill-character and behaves badly with his wife, then she may well live with her parents without incurring any censure. A widow, of course, may reside in her father's house. 4. प्रियाप्रिया वा—'प्रियाप्रिया च' इति समीचीनः पाठः—R. 'तदप्रियापि' is rejected, as अप्रियत्व has not yet been proved ; 'तद्' also

has no propriety Besides our reading has **weighty support** of VK who quotes this very sloka as an instance of अर्थविशेषण । (SD Ch VI) परिणेतुः—A husband is so called as he leads (परि + नी) a girl to the sacrificial altar 6 प्रमदा—A young woman The word suggests that the stay of an **old woman** in her father's place is not censurable 7 विमुखतोचिता &c —Dr. Boehtlingk prefers this reading of Band remarks 'कृतावज्ञा is probably an interpolation from the margin 8 कल्पना—Supposition (*based on falsehood*) In the present case it is three-fold i.e. the king **actually performed** the secret marriage, but somehow or other he has lost his former fancy for Sak and hence he is **intentionally feigning ignorance** of Sak, But the king says that all these assumptions are either false (*or unfair*). प्रसङ्ग —Means परताव । Cf 'तत्रैव गङ्गा यमुना च तत्र गोदावरी तत्र सरस्वती च । सर्वाणि तीर्थानि वसन्ति तत्र यत्राज्यतादार-कथा-प्रसङ्गः' Qtd *Naipa*. 9 विकारा —Affections or aberrations of the mind स्वरूपादन्य-यात्वं विकारः *Śrīpati Datta*. (251n 5) 10. मूर्च्छन्ति वर्धन्ते—(5), व्याप्नुवन्ति' K मूर्च्छ Means 'to loose strength', but here it means 'to grow strong' hence 'to prevail', 'appear' &c —'मूर्च्छा मोह उच्छ्रये'—*Vopadeva*, 'उच्छ्रया इद्धि * * मूर्च्छं मयः तामस्य समान-व्यसने हराविति रघु' (१०।१७)—*Durgadusa* न पादपात्मलन-नवित रः शशकच्ये मूर्च्छन्ति मारुतस्य *Pa II* 34 तूर्यस्वने मूर्च्छन्ति मङ्गशय —*Ra II* 9 'स्वाभाविक विनीतः प्रतापितः प्रमगा । मूर्च्छः सटजः प्रतापः हविर्भुजाम् ॥—*Ra. V* 79, VI 118 नारनारी मुच्छन्ति माष —Qtd *Minoramā* Also याचन्त्या-छत्रेन मूर्च्छन्ति यद्गणा शत्रु-छत्रेन । न स मूर्च्छन्ति येनासौ दृष्टः सहृदयः पथ - *AR* 24) 11 अधिक्षिप्तः—(censured)— Cf. 'भवादृशेषु प्रमदा-जनोचितः भवत्य धिक्षेप इवानुशामनम् —*Ar* 1 28. 'अधिक्षेपः तिरस्कारः' इति *श्लिनाथ* । Cf अयं न मे पाद-रजसाणि नृत्य इत्यधिक्षिप्तः' —*Māla Act I*

Text गौतमी (शकुन्तलाप्रति)—जादे' ! मुहूर्तः मा लज्ज । अवगडस्सं दाव ते ओज्ज्ठण । तदो तमं भद्रा अहिजाणिस्सदि (जाते' ! मन्त्रे

मा लज्जस्व । 'अपनेष्यामि ते अवगुण्ठनम्' । ततस्त्वां भर्ता अभिज्ञास्यति ।
॥ (तथा करोति) ॥

Gautamī (To Śakuntalā)—My child¹, lay aside your bashfulness for a moment. (I) will just put² off your veil³. (Your) husband will then recognize you. (Does as said).

राजा (शकुन्तलां निर्वर्ण्य आत्मगतम्)—
(इदमुपनतमेवं रूपमकिलष्ट-कान्तिं,
मालिनी प्रथम-परिगृहीतं स्यान्न वेत्यव्यवस्यन् ।
(ननमयय) भ्रमर इव विभाते^३ कुन्दमन्त-स्तुषारं^४
न खलु सपदि भोक्तुं नापि शक्नोमि भोक्तुम् ॥१९॥^५
॥ (इति विचारयन् स्थित) ॥

King. (Minutely surveying Śakuntalā, aside) Not determining whether formerly accepted or not (in marriage), verily (I) am neither able just now to enjoy nor to abandon⁵ this beauty, thus presented¹ (to me) with unimpaired² loveliness², like a drone, at the break³ of day³, the frosty-bellied⁴ Kunda-flower. (19)

(This said, remains pondering)

V. L. :—'अव्यवस्यन्' R's Com. M. S. K. व्यवस्यन् R. V. 'अध्यवस्यन्'—B. R's Com. 'विभाते' R. V. S. M. 'निशान्ते'—B. The last line (B) is read in other recensions thus 'न च खलु परिभोक्तुं नैव शक्नोमि ज्ञातुम्'—R. S. V reads exactly this, only 'च' is placed after 'खलु'.

गौतमीति—'अभिज्ञास्यति' ज्ञानामेव पुनः स्मरिष्यति, रात्रि इयमिति । ('अनुभूतस्य पुनरनुभवः प्रत्यभिज्ञा' इत्युक्ते) । (इत आरभ्य षष्ठाङ्क-समाप्तिपर्यन्तमवसर्गसन्धिः । 'यत्र प्रलाभन-क्राध-व्यमनाद्यं विमृश्यते ! बीजादौ गर्भ-निर्भिन्नः सोऽवसर्ग इतीर्यते' इति मुधाकर-लक्षणान् । अत्र शाप-लक्षण-व्यसनेन विमर्शः इति राघवपादाः) । इवमिति—'प्रथमम्' आदौ ('प्रथमस्तु भवेदादौ' इति मेदिनी) 'परिगृहीतं भायन्त्विन स्वीकृतं' ('परिग्रहः कलत्रे च मूल-स्वीकारयो-रपि' इत्यजयः) 'स्यात् न वा, इति अव्यवस्यन्' चेष्टयापि अ-निश्चिन्वन् अहम् 'अज्ञम्' अज्ञेन प्रकारेण गर्भिणी इत्यर्थः । 'उपनतम्' स्वयम् आगतम् 'इदं' पुरो

दृश्यमानम् 'अकिलष्टा' अम्लाना' निर्दोषा इति यावत् 'क्लान्तिः' लावण्यं यस्य नत् उज्ज्वल-शोभमित्यर्थः. (अनेन प्रथमं तारुण्य ध्वनितम्) 'रूपं' सौन्दर्यं ('रूपं तु श्लोक-शब्दयोः। पशावाकाशे सौन्दर्ये' नाणके नाटकादिके' इति हैमः) 'विभाते प्रन्युषे' 'भ्रमरः' पटपद. 'अन्तः' मध्ये 'तुषारः' हिम यस्य तादृशं 'कुन्दमिव' माध्य पुष्पमिव ('कुन्दः माध्येऽस्त्री' इति मेदिनी) मपद्यते अस्मिन् इति 'सपदि' तत्क्षणे ('सद्य मपदि तत्क्षणे' इत्यमरः) 'खलु' इत्यवधारणे 'न भोक्तु' शकुन्तलायाः अन्तः-सन्त्वत्वात्, कुन्दस्य अन्त-स्तुषारत्वात् इत्याशयः। 'नापि भोक्तु शक्नोमि' मम शकुन्तला-लावण्याऽऽकृष्ट-मानसत्वात्, भ्रमरस्य च कुन्द-पुष्पस्य रस-लुब्धत्वात् इति हृदयम् ('अत्र विभाते उत्पद्यतेस्तदनन्तरं रविकिरणैः तुषारे अपनीते मकरन्द-भोग अवस्य एव। एवमिहापि अभिज्ञान-दर्शनेन शापे अपनीते तत्स्वीकार अवश्य एव इति द्योतयन्त्या उपमया रतेः स्थायित्व-दाढ्यं ध्वनितम्' इति राघव-पादा.। उपमालङ्कारः। अत्र "भ्रमरः शक्नोति", अहन्तु शक्नोमि" इति पुरुष-भेदात्, 'लतव राजसे तन्नि' इति दर्पणोदाहरणवत् प्रक्रम-भङ्ग-दोषः। स च "नापि भोक्तु ममर्थ" इति पाठेन समाधेयः—इति सिद्धान्त-वागीशपादा। अत्र संशय-नामकं भूषणमोक्षात्तम्। तत्तत्क्षणं यथा दर्पणे—'मशयोज्ञात-तत्त्वस्य वाक्ये स्याद्यदनिश्चय इति। मालिनी वृत्तम्) ॥१०॥

169n. —1. एवम् उपतम्— Arrived in such a manner i.e. as *enceinte*. The king is already informed that Śak, is in her family way. 'तदिदानीम् आगन्तमत्त्वा' &c. -P. 465. Act V. Thus Śak is happily compared to the Kunda flower which has dew inside it. एवम्—'आत्मेच्छया'—(HS) ; 'न्यून-प्राप्तम्'—(R), also Com. Cf. 'सुखोपनतम्'—(111n. 2; P. 462.) 2. विभाते (Morning)—For the significance of it vide R's remark (Com.). 3. अन्त-स्तुषारं—(With frost inside) Cf. 'विभर्षि चाकार-मनिर्वृताना मृणालिनी हैममिवोपरागम्'—*Ra. XVI. 7*. 4. न भोक्तु (Can't enjoy) Because Śak. is big with child (*in the case of the king*), and because the flower is surcharged with dew (*in the case of the drone*). 5. न मोक्तु—(Can't abandon)—Because both Śak. and the flower possess unblemished loveliness. Cf. "नैव सोढु न संहर्तुं शक्नोमि मुषितेन्द्रियः"—PN. II. 9.

Remark :—अवमर्श-सन्धि—begins with the speech of Gautami—(R); now (Vide 114n. Remark).

Text :—प्रतीहारी (जनान्तिकम्)—अहो । धम्मा-वेक्खिआ भट्टिणो । ईदिसं णाम सुहोवणदं रुद्धं पेक्खिअ को अण्णो विआरेदि (अहो धर्मावेक्षिता' भर्त । ईदृश नाम सुखोपनत रूप दृष्ट्वा व अन्य विचारयति) ।

Portress (*Aside to the audience*) Oh, My Lord's devotion¹ to righteousness¹. Beholding such an easily-arrived beauty surely who else will deliberate² ?

शाङ्गरवः—भो राजन् ! किमिति जोषमास्यते ।

Sāringarava Ho king ' wherefore art (thou) sitting silent' ?

राजा—भोस्तपोधनाः ! चिन्तयन्नपि न खलु स्वीकरणम्¹ त्रभवत्यास्मरामि । तत् कथमिमाम् अभिष्यन्न-सत्त्व-उक्षणा प्रत्यात्मान क्षेत्रिय आशङ्कमानः² प्रतिपत्स्ये ।

King—Ho anchorites ! even after thinking, (I) do not indeed remember (my) acceptance⁴ of (this) lady How shall (I) then stake her, dreading⁷ myself to be an adulterer⁶ as she bears⁵ evident signs of pregnancy⁵ '.

शकुन्तला (अपवार्यं)—हृदो ! हृदो ! अज्जस्स परिणये एव्व सन्देहो । कुदो दाणो मे' दूराहि गोहिणो आसा (हा रिक् ! हा रिक् ! नार्यम्य परिणये एव्व सन्देह । कुत उदानी म र्गाधिर्गात्णी' आशा) ।

Sakuntalā (*As de to the audience*) Woe ! Woe ! My Lord has (his) doubt about the marriage itself, where now (is) my far-mounting hope ?

V. L. --'प्रतीहारी (स्वगतम्) B. omitted by M and R 'जनान्तिकम्'—S 'धर्मावेक्षिता' B V. S M 'धर्मपिक्षिता' R 'धर्मपिक्षिणः भर्तार'—HS 'क्षेत्रियम्'—R's Com, P. 'क्षेत्रिणम्' R. V M. 'अक्षेत्रियम्' B 'अक्षेत्रिणम्'—S. 'आशङ्कमान'—R. M. S. V. 'मन्यमान'—B. 'आशा'—R. S. M. 'आशाङ्कता'—B.

प्रतीहारीति—'अहो' इदि विस्मये । 'धर्मम् अवक्षते' कार्याकार्ये विचारयति इति धर्मावेक्षी' (ताच्छील्ये णिनि) तस्य भावः । 'सुखोपनतम्' अनायास-ज्ञत्वा 'विचारयति' स्वीकरिष्यामि न वा इति तर्कयति । शाङ्गरव इति—

‘जोष’ तुष्णी (‘जोषं मुखे प्रशमाया तुष्णीं-लङ्घनयागपि इति मेदिनी) । राज्ञेति—‘स्वीकरण’ पत्नीत्वेन ग्रहणम् । ‘तत्’ तस्मात् स्वीकरण-स्मरणा-ऽभावान् ‘अभिव्यक्त स्पष्टीभूत सत्त्वस्य लक्षण’ विद्वत्तया तादृशी स्पष्ट-गर्भ-विद्वत्ताम्, अतएव परं परिणीता ‘प्रति’ [‘लक्षणे न्यभूताऽऽज्यान भाग-वीणामु प्रति-पर्य-नव’-(१।४।९०, ५५०) इति प्रते एवप्रकाशय कर्मप्रवचनीय-मज्ञा, तत् ‘कर्मप्रवचनीय-युक्ते द्वितीया’-(२।३।१) इति व्या] ‘आत्मान निज ‘क्षेत्रिय’ (५।२।९)-पर-दागमक्त (‘क्षेत्रिय क्षेत्रजतृणे पर-दार-रतेऽपि च इति राघव-वृत-विश्व) ‘आशङ्कमान मन्यमान इथम् इमा शकुन्तला प्रतिपत्स्ये’ ग्रहीष्यामि यद्वा प्रत्युत्तर दाम्यामि । शकुन्तलेति—“हा ‘यक्’ इति विषाद-सूचको निपात । तस्यातिशये द्विरुक्ति । ‘दूषम् अन्यथ, न, गन्वा महिषी-पद प्राप्स्यामि तत् चक्रवर्तिन स्वपुत्र राज्ये निजनेत्रेयम् ज्यादि अधिराढ शील यस्या तादृशी ‘गता’ ।

170n 1. किं जोषम् (Sakam) & C1 नि तुष्णीमवाप्ते' *Lib. IV* क्षेत्रियः & क्षेत्रिय—*Adulterci*—परदार-रत'—*Medini* क्षेत्र Wife. क्षेत्र पत्नी-नगरीयो 1K Next परस्य क्षेत्रम् पर-क्षेत्रम् Wife of another person Then परक्षेत्र + घञ् (by क्षेत्रियत् परक्षेत्रे चिकित्स्य 5.2 92)—क्षेत्रियः । ‘पर’ is dropped by निपातन । ‘परक्षेत्र-शब्दात् सप्तम्यन्तात् घञ् । पर-शब्दस्य लोपश्च निपात्यते’ इति मनागमा । ८ ‘तु परक्षेत्रे चिकित्स्य’ इत्यथे ‘क्षेत्रियन्’ इति निपात्यत । वाक्यार्थ पदवचन श्रोत्रियवत् (५।२।८४) इत्याह ।

क्षेत्रिणीव । परपर शरणं भक्तमयं त्रासत्स्यते । * * * किञ्च क्षेत्रिय पर-दागि । परदारः परजनम् । तत्र चिकित्स्य निग्रहीतव्य । सवेऽप्येते जायरे स्थिता । (1892) 'Locally क्षेत्रिय means a disease that can be cured in another body hence incurable)—(“एतच्छरीराऽ चिकित्स्या य स्तत्र क्षेत्रियं गृह्यते — Quid *Prabhā*) Secondly it means, one deserving punishment in the matter of another's wife, hence an adulterer. The idea is this—You say Śak is my legal wife, and I have revolved the matter in my mind, but I do not, in sooth, remember to have any connection with her, and this is why I am keeping silence. Nor on the strength of polygamy should you egg me to accept this lady

she is enceinte. So my wilful acceptance of her will surely make me an adulterer and guilty thereby. How can I, a chastiser of adulterers, be an adulterer myself ? R reads क्षेत्रिणम् on which he comments thus 'क्षेत्र पत्नी यस्य असौ क्षेत्री न क्षेत्रिणम् । * * * यत् इयं गर्भिणी मया चेदधुना प्रतिगृह्येत तत्तदाह क्षेत्री स्यान् न तु बीजी । अत एतज्जातापत्यं न औरसम् अपितु क्षेत्रजम् । तच्च औरमात् हीनमिति शङ्का । अथच अन्येन ऊढाया परिग्रहे मत्क्षेत्रत्वमेव स्यात् न तु धर्मपत्नीत्वम् इति शङ्का' । 'क्षेत्रिन्' is the legal owner of the field and 'बीजी' is the man who actually sows the seed. Hence secondarily 'क्षेत्रिन्' is a nominal husband (AD), while 'बीजी' is the actual husband. Just as a person sowing seed in another's field, the fruit goes to the 'क्षेत्रिन्', the possessor of the क्षेत्र (MS IX, 32, 48-54), similarly by accepting this pregnant Śāk, unto whom seeds have been sowed by another person, the king becomes merely a nominal husband and he will have no right upon the issue. Besides, the position of a 'क्षेत्रिन्' practically an adulterer, is not at all honourable, this is why the king is unwilling to accept her. Ours is certainly a better reading 2. प्रतिपस्ये— Either "receive," or "replv" (referring to the previous speech of Śārṅgarāya) Westgard gives "respondere" as one sense of "प्रति + पद्" । Cf. 'तच्छ्रुत्वा तथेति प्रत्यपद्यत'—Rām. 1.10.15. 'कथं प्रतिवचनमपि न प्रतिपद्यमे'—PA&MD, VI—(115n. 2) अपवार्यं = जनान्तिकम् । 'तद्भवेत् अपवारितम् । स्मरन्तु यदन्यस्य परावृत्य प्रकाश्यते -- SD. (35n, 5), 3 आर्यस्य—'आर्यपुत्र' is the usual address to a husband by the wife (3n. 1) ; but here the marriage is not acknowledged by the king, hence Śāk. says 'आर्यस्य' and not आर्य-पुत्रस्य' । Cf. 'आर्यपुत्र (अर्धोक्ते), मशयिते परिणये न एष ममुदाचारः'—Act V Infra.

Text :—शाङ्करवः—मा तावत् ।

पुत्रजाति— कृताभिषर्गा'मनुमन्यमानः' सुतां त्वया नाम मूनि विमान्यः ।
'मुष्टं प्रतिग्राह्यता' स्वमर्थं पात्रीकृतो' दस्युरिवास्ति येन ॥२०॥

Sārṅgarava—Indeed do not (*accept her*).

{The sage—who consents to the wrong¹ (*thou*) didst concerning his daughter and who in asking⁴ acceptance⁴ of his own filched⁸ property, has made thee like a thief, an object⁵ of gift⁵—certainly deserves to be affronted (20)¹}

शारद्वतः—शार्ङ्गरव ! विरम त्वमिदानीम् । शकुन्तले, वक्तव्यमुक्तमस्माभिः । सोऽयमत्रभवानेवमाह । दीयतामस्मै प्रत्यय-प्रतिवचनम् ।

Sāradvata Stop you now, Sārṅgarava. Śakuntalā, we have said our say Here he His Highness—speaks in this manner. Let him be given a convincing⁶ reply

शकुन्तला—(अपवार्यं)—इम अवत्यन्तरं गदे तारिसे अणुराए किं वा सुमरा-
विदेण । अथवा अत्ता दार्णि मे मोहणीओ त्ति ववमिदं एद (इदम् अवस्थान्तरं¹
गते नादशेज्जरगे किं वा म्माग्निने । अथवा आत्मा² इदानी मे शोधनीय³ इति
व्यवमिनमेत्त्) । (प्रयागम) अज्जउत्त ! (इत्यर्थोक्तं) संसद्दे परिणए
ण एमो समुदाआरो । पोरव, जुत्तं णाम वे तह पुरा अस्सम-पदे सहावुत्ताण-
हिअअं इमं जणं तह समअ-पुव्वं पतारिअ ईदिसेहि अक्खरोहि पच्चाक्खावुं
(आर्यपुत्र¹ मर्गयिते परिणये न एष समुदावार । पौरव, युक्तं नाम ते तथा
पुरा श्राश्रमपदे स्वभावो-त्तान-हृदयम इम जन तथा समय-पूर्व² प्रतार्य³ ईदृशै-
-रक्ष⁴ प्रत्याग्यानुम) ।

Śakuntalā (*Aside to the audience*).—When such (*an ardent*) love has been reduced¹ to this state¹ what will it avail to revive² (*old recollections*)? Or, (*at least my*) own self³ has now to be acquitted⁴; so (*I*) have⁵ set about⁵ it (I) *My Lord (this being half-said)* when marriage itself is doubted,⁶ this should not be the proper⁷ from (*of address*)⁷ Paurava it is indeed worthy of you to repudiate in such terms this naturally⁸ frank-hearted⁸ person, after having formerly hocussed¹⁰ her with solemn pledges⁹ in the hermitage

V. L. 'अभिभर्षाम्' -^c M. K. 'अभिभर्षाम्'—Apte. R. V. अवमर्षाम् B. 'मुष्ट'—R. V. M. B. 'इष्टम्'—Taylor Mss; some of B Mss read 'दुष्टम्' । शोधनीय—B. C. Chęzy, HS. 'शोचनीयः'—C. S. R. M. S. 'मोचनीयः'—V. युक्त—B. V. S. 'न युक्त'—R. M. K.

शाङ्गंरव इति—‘आत्मानं क्षेत्रियम् आशङ्कमानः कथम् इमां प्रतिपत्स्ये
इति राजोक्तेः प्रत्युत्तरं सविद्रूपमाह ‘मा तावत्’ गृहाण इति शेषः । कृतेति—
‘कृतः अभिमर्शः’ बलात् स्पर्शः अर्थात् स्पर्शात्मिक सुरतं यस्याः, तादृशीम् (अनेन
सातिशया-पराधकृत्त्व ध्वन्यते) ‘मुता’ दुहितरं शकुन्तलाम् ‘अनुमन्यमान’ त्वत्-
कृतमस्याः कोप-हेतु-भूत गृहो-पयमनम् अनमोदमान ‘मनि’ दाह-रूपात्मक-तेज-
उद्गमन-क्षम कुलपति कण्व (तल्लक्षण यथा—श्रीगीताया ‘वीत-राग-भय-क्रोधः
स्थितधीर्मुनि रूच्यते’ इति) ‘त्वया’ कृतापराधेन नृपेण ‘विमान्य’ अवज्ञातव्यः
‘नाम’ इति अभ्युपगमे (‘नाम कोपेऽभ्युपगमे’ इति मेदिनी) । विद्रूपोक्तिरियम् ।
‘येन’ कृपालुना मुनिना ‘मुष्टम्’ (अपाणिनीयोऽयं प्रयोगः ‘मुषितम्’ इति साधुः)
बलात् अपहृतं ‘स्व’ स्वकीयम् ‘अर्थ’ धन कन्यारूप (‘पुनः प्राप्तमित्यर्थ’) ‘प्रति-
ग्राहयता’ स्वीकारयता तदधीन कारयता सता ‘दस्यु’ चोर (‘दस्युश्चोरेऽपि पोषमि’
इति मेदिनी) ‘इव त्व पात्रीकृतोऽमि’ (५।१।५०) अपात्रमपि पात्र गम्पयमान.
अर्थात् सम्प्रदानोक्तोऽसि (‘दानपात्र गम्प्रदानम्’ इत्यवने) । यथा चोरेण
अपहृतं द्रव्यं पुनस्तस्मै एवापितम् अगृह्णन् विमानता जनयति तद्वत् इत्यर्थः (अत्रापमा-
लक्षणार्थोत्पादनात् विषमालङ्कारश्च । दस्य पात्रीकृता (अस्ति), त्व तु (असि)
इति पुरुष-भेदात् प्रकम-भङ्गदोषः । स च “येन प्रतिग्राहयता स्वमर्थं पात्रीकृता
दस्युर्विव प्रमुष्टम्” इति पाठेन परिहार्यः । एवञ्च प्रकमस्य आरंभरूपत्वा-
दारम्भस्य चोक्तेरेव विवक्षणात् प्रदर्शितपाठे च “आम” इत्यस्य अनन्तत्वात् न
तद्दोषावमरः, इति मुधीभिर्भाव्यम्”—इति मिद्धान्तवागीशपादा । उपजाति-
वृत्तम्) ॥२०॥ शारद्वत इति—‘प्रत्यय-जनक’ विस्वाम-जनक ‘प्रतिवचनम्’
उत्तरम् (उत्तर-पदलोपी समाम्) । शकुन्तलेति—‘तादृशे’ पूर्वानुभूते सातिशये
‘अनुरागे’ प्रेमणि ‘इदम् अवस्थान्तरं’ (२।१।७२) विपरीतदशां ‘गते’ प्राप्ते मति
‘स्मारितेन’ (३।३।११४) स्मरणहेतुना ‘वा किम्’ न किमपि प्रयोजनमित्याशयः ।
यतः अनुरागाभावे केवलं स्मरणस्य अकिञ्चित्कर्त्तवाद् । (करणे तृतीया) ।
‘आत्मा’ निज-स्वभावम् (‘आत्मा कलेवरे यत्ने स्वभावे परमात्मनि’ इति धरणि.)
‘शोधनीयः’ लोकापवादात् आत्मनः निर्दोषत्व प्रतिपादनीयम् ‘इति’ हेतोः ‘एतद्-
व्यवमितं स्मारणाय यत्नः कृतः । ‘एष ममुदाचारः’ आर्यपुत्र-शब्देन सम्बोधन-
रूपः आचारः ‘न’ योग्यः । (आश्रमपदे’ इत्यनेन त्वयाचरित पातक नितरा
दोषावहम् इति सूच्यते । ‘स्वभावेन’ प्रकृत्या ‘उद्गत तान.’ विस्तार यस्मान्
तत् ‘उत्तानम्’ अगभीर सरलमित्यर्थः (‘उत्तानम् अगभीरे स्यात् ऊर्ध्वास्य-शयिते
त्रिषु’ इति मेदिनी) ‘हृदयं’ यस्य तादृशम् (अनेन पदद्वयेन आत्मनः अतिमुग्धत्व.
तेन पर-बन्धवनाज्जभिज्ञत्वं परा-त्म-जन-विवेक-शून्यत्वं च ध्वनितम्) ‘ममय-पूर्वक

परिग्रह-बहुत्वेऽपि द्वे प्रतिष्ठे कुलस्य मे,' इत्यादि-वाक्येन प्रतिज्ञा-पूर्वकं, यद्वा सङ्केत-पूर्वक-गान्धर्वेण विधिना ('गान्धर्वं ममयान् मिथ' इति याज्ञवल्क्य-स्मरणात्) अथवा 'ममय-पूर्वं' दिनत्रय-मध्ये मद्गृहे त्वन्नयनाय नेतारं प्रेषयामि, इति प्रकारेण काल-नियम-पूर्वम् । 'प्रतार्य' वञ्चयित्वा अधुना 'ईदृशे अक्षरे. —'चित्तयन्नपि न खलु स्वीकरणम् अत्रभवत्या'—इत्यादिभि हृदयविदारकै वचनै 'प्रत्याभ्यानुम्' (३।४।६५) अस्वीकर्तुं "यक्तम् उचित नाम" इति कुत्मायाम् । ("उपकृतं बहु तत्र किमुच्यते" इत्यादि-दर्पणोदाहरणवत् विपरीत-लक्षणया अतीवायुक्तम् इत्याशयः)

171n.—1. मा तावत्—Cf. 'मा तावन प्रथितयशसा'—&c.—Māla. (प्रस्तावना) ; (222n. 3) The whole speech of Śārngarava is sarcastic. He is highly incensed at the previous speech of the king (तत् कथम् इमामभिव्यक्त-मन्त्र-लक्षणां &c—*Supra*). His speech implies "O upright king, you should never accept one who is big with child " R construes 'मा तावत्' with 'विमान्य' । 2 अभिमर्शम्—'अभिमर्श' means 'touch, contact,' hence 'carnal embrace, sexual intercourse.' The root 'मृश्' means 'to touch' 'मृश आमर्शने । आमर्शनं स्पर्श' - SK, 2541. while 'मृष' निनिक्षायाम् means 'to forgive' 'आयं मर्षय'—*V.S.* (1 ; 119n. 4). Hence अभिमर्श of R, V, Apte and others is erroneous and is to be rejected. R. id 'विमर्शं परामर्शः । मृषि इति मूर्धण्यान्तपाठो हेयः । तस्य क्षमैवार्थः' । Also Cf. 'पराभिमर्शः न तवास्ति'—*Ku. V.* 43. where MN has 'पराभिमर्शः पर-वर्षणम्' । Also 'पद्म-दाराभिमर्शेषु प्रवृत्तान् नृन् महीपति'—*MS. VIII.* 352. 'मनुष्य-मारणं स्नेय पर-दाराभिमर्शनम्—*Nārada* 'मुद्रास्थानम् परामृश्य'—*Infra.* 3. नाम—Implies admittance in an ironical sense. 4. मुष्टं—Stolen, because the king married Śak. without previous sanction from her guardian who was absent at that time. 'मुष्ट' is grammatically wrong; (it may be justified according to Vedic grammar). (Vide 83n.1.) correct form (मुषित, in भाषा is elsewhere used by our poet. Cf. 'सैन्यरेणु मुषिताःर्कदीधितिः'—*Ra. XI.* 51. 'परि-मुषितरत्नं—*MM.* V. 39 'मुषित मुषितार्थकम्'—*AK.* "देवेन मुषितोऽस्मि"—*Kād.* ('यो मुषति परद्रव्यं तस्य मुष्णाति यः शिरः । मुष्यति अपहृतार्थानां दुःखं धन-

समर्पणात्—*KR.* 115). प्रतिग्राह्यता—Despite your stealing his daughter, the sage (like *Francois Bienvenu Myriel*, the kind Bishop of *D*) took no cognizance of your fault and urged you to accept “the stolen property” Cf “Why, I gave the candle-stick too * why did you not take them away with the rest of the plates”—*Les Miserables* Kālī, as well as many old writers, takes ग्राहि (also त्याजि) as द्विकर्मक । Cf इदं शस्त्रं मा ग्राह्यामास’—*MS I.* 58, ‘ग्राह्यित्वा आत्मानं ततो दग्ध्वा च ता पुरीम्’ *Mahā*, ‘अयाचितारं नहि देवदेवमद्रिसुता ग्राहयितुं शशाक’—*KU, BC XII* 108 “भरतस्तत्र गन्धर्वान्युधि निजित्य केवलम् । आतोद्य ग्राह्यामास समत्याजयताऽऽयुधम्’ । *Ra XI* 88, ‘तमादौ कुविद्यानाम् अर्थम् अर्थविदा-वर । पश्चात् पार्थिव कन्यानां पाणिम् अग्राहयत् पिता’ *Ra XI II* 3 This is in quite consonance with the Kārikā — ता-ग्राहे स्तथामोचे त्याजे दपेच्च सग्रहः । Also “ग्राहेः द्विकर्मकत्वं यद्यपि ‘अजिग्रहत् जनको धनुस्तन् इति भट्टि-प्रयोगस्य, अयाचितारं नहि देवदेवमद्रिसुता ग्राहयितुं शशाक’ इति कालिदास-प्रयोगस्य चानुगणम् । तथापि बहूनामभ्यन्तरेण अतएव न धनुः अजिग्रहत् बोधितवान् सुता ग्राहयितुम् उद्वाह्यत्वेन बोधयितुम्’ इत्येवमुक्त-प्रयोगे समर्थयाञ्चक्रिरे । ‘अन्येतु एव विधानं बहून् महाकविप्रयोगान् दृष्ट्वा कुश-काशावलम्बन न्यायेन विमर्शि प्रवारात्तमाह *Goyicandra*. ‘अपिशलीयमते** अन्येषां विवक्षावशान् वक्तृत्वं कर्मत्वं च । तेन पाचयति ओदनं देवदत्तमित्यपि साध । अपिच तन्मते त्यज पच-मुच्चादीनामपि द्विकर्मकत्वं विवक्षा-वशात् । तादृशे *Relicsto* तर्पति तनगात्रि &c—*III* 15 पारिग्रह-बहुत्वेऽपि—*III* 18 किं शीकरे &c *III* 19, अपरिग्रहत &c—*III* 21, 5 शोधनीयः &c—*Sak* feels it necessary to say something in self-defence simply because her character is going to be sullied by the king’s wording समुदाचारः—(Proper form)—Cf ‘सर्वसमुदाचार मध्यस्थ’—*PN III* अतिश्रान्त समुदाचार—*SV VI* 6 पौरवः—Expresses the acute need of *Sak* 7 आश्रमपदे—*Ma* k the significance of the word (*Com*) 8 स्वभावोत्तान—(Frank by nature) &c—उत् + तन + ण= (by the *Ārt* ‘तनातेरूप-संस्थानम्’—3 1 104, 2903)—उत्तानः (also *Com*)—Lit, what is stretched out, hence open, frank 6 युक्तं नाम It is but quite proper (*Said ironically*). Or, it may imply query. 10.

समय-पूर्व-ममय means प्रतिष्ठा, सङ्केत, also ज्ञान and काल । The idea is:—You considered me (प्रतिज्ञा-पूर्वम्) as the only mainstay of your family and then married me according to गान्धर्व form (सङ्केत-पूर्वम्), fixed the time (कालपूर्वम्—Act. VI. 12) of my reception and now you are intentionally (ज्ञान-पूर्वम्) cheating me. (Com)..

Text : —राजा (कणो पिधाय)—शान्तं पापम् ।

आर्या 'व्यपदेशमाविलयितुं' किमीहसे जनमिमञ्च पातयितुम्^१ ।
[12. 18
12, 15] 'कूलङ्कुषेव सिन्धुः' 'प्रसन्नमोघं तट-तरुञ्च ॥२१॥

King (*Shutting his ears*)—Let sin be palliated. Why seekest thou to sully² (*thy own*) lineage¹ and demean³ this person also, just as a river⁵, fretting⁴ (*her*) marge, does (*to stain her*) lucid⁶ water and (*to fell or overturn*) the riparian trees. (21)

शकुन्तला—होदु, जइ परमत्थ दो पर-परिग्रह-सङ्किणा तुए एव्वं पउत्तं ता अहिण्णाणेण इमिणा तुह आसङ्गं अबणइस्सं ।

(भवतु, यदि परमार्थतः^१ पर-परिग्रह-सङ्किना^२ त्वया एवं प्रवृत्तं तदभिज्ञानेन^३ अनेन तव आशङ्का मपनेप्या^४ ।)

Sākuntalā- Very well, if really¹ dreading² another's wife.² this procedure has been adopted by you, then with this keepsake³, your dread (*I*) will remove.

राजा—उदारः कल्पः । King- An excellent proposal.

V.L. - The last half of the 1st line is read thus in B:—'समीहसे माञ्च नाम पातयितुम्' ; 'अम्भः' - R M. V. S. 'ओघम्'—B.HS. 'पर-परिग्रह-सङ्किना'—R.B.V.M. 'परिग्रह-सङ्किना' - S. 'प्रवृत्तम्'—B.M.S.V. 'वक्तु प्रवृत्तम्' -R. 'अभिज्ञानेन अनेन'—R. V. S. M. 'अभिज्ञानेन केनापि'—B.

राजेति—'कणो पिधाय' हस्ताभ्याम् आच्छाद्य । पाप-वृत्तान्त-श्रवणाजनि-च्छया कर्ण-पिधानम् ('वष्टि भागुरि रल्लोपमवाप्यो रुपसर्गयोः' इति भागुश्चिद्वचनात् अ-लोपः पाक्षिकः, 'पाप' पापजनकं तव भाषणं 'ज्ञान' ~~ज्ञान~~).

अस्तु इत्यर्थः । शान्तम् इत्यत्राऽव्ययम् । (अध्ययं वारणे शान्तम् इति मेदिनी) ।
 व्यपदेशमिति—‘कूलं कर्षति’ भिनत्ति या सा ‘कूलङ्कषा’ तट-सर्घर्षिणी (‘सर्व-
 कूलाऽभ्र-करीषेषु कषः’—(३।२।४२) इति खच् । खचि मुमागम) ‘सिन्धु’
 नदी (‘सिन्धु समुद्रे नद्या च नदे देशेभ-दानयो.’ इति विश्व) ‘प्रसन्न’ निमलम्
 “प्रसन्ना स्त्री सुराया स्यात्, अच्छ-सन्तुष्टयो स्त्रिषु” इति मेदिनी) ‘आघ’ जल-
 प्रवाहम् (‘औधो वेगे जलस्य च’ इति मेदिनी) यथा कलङ्कयित्वा ‘तटजात तरु’ वृक्ष
 (‘शाकपाथिवादिः’) पातयति तद्वत्, व्यपदिश्यते जन-समाजे ख्यायते अनेन इति
 ‘व्यपदेशः’ त निर्मल कूलम् ‘आविलयित’ पत्युरनिर्णयात् कल्पीकर्तुम् (‘कलुषोऽनच्छ
 आविल’ इत्यमर) ‘इमं जन’ मल्लक्षण निर्मल-वश-प्रसूत सदाचारपूतम् अथच
 नि सम्पत्कम् इत्याशयः । ‘पातयितु’ धर्मात् प्रमल्लयितुं ‘त्वम् किं’ विमर्थम् ‘ईहमे
 चेष्टसे’ (‘त्वं तु इहागमनेनैव पतिताऽसि इति णिच् ध्वन्यत । [उपमालङ्कारः ।
 अत्र भिन्ने अपि गुणक्रिये अतिशयाक्त्याऽभेदेनाऽध्यवसितम् । पूर्वार्धे गुण-क्रिययोः
 समुच्चयः । यथासह्यमलङ्कार इति केचित् । सिन्धु ईहते, ‘वन्तु ईहसे’ इति
 पुरुष-भेदात् अत्रापि प्रक्रम-भङ्ग-दोषः । स च ईहते’ इति पाठेनैव, ममाधेय ।
 अस्मिन् पाठे ‘भवती’ति कतृपदान्वयादुपपन्नः । आर्या जातिः ॥२१॥ भवतु
 इति— । भवतु इति निषेधे । (‘अस्तु इति निषेधा-मया-ङ्गीकारया ।
 भवतु इति अस्तुवत् इति गणकारः) । शकुन्तलेति—‘परमार्थत’ याथाथ्यन
 (तृतीया तमिल्) । ‘अपनेप्यामि’ दूरीकुर्यामि (‘आशङ्काम् अपनेप्यामि’
 इत्यत्र ‘आशङ्काम्’ इति कर्मण अशरीरत्वेऽपि ‘अपनेप्यामि’ इत्यत्र न आत्मनेपदम्,
 कतृस्थितनाम्नावात् । राजेति—‘उदारं महान्’ (‘उदारः दान्-महतोः’ इत्यमर)
 ‘कल्पः न्यायः’ (कल्प शास्त्रे विधी न्याये सवते ब्रह्मणा दिने’ इति मेदिनी) ।

172n. -1. व्यपदेशम् &c - व्यपदेश—“That by which one is designated”—(व्यपदिश्यते अनेन करणे घञ्) i.e. a family or race. Cf
 ‘अथ कोऽस्य व्यपदेशः’—Śak VII ‘व्यपदेशकुले जातः’—Rām. IV. 64 ;
 20. 117 ; III 12 13 Sometimes it means a ‘name’. Cf. ‘एव व्यपदेश-
 भाजः’—UC. VI. ओघं—Is also derived with करणे घञ्—[आ उह्यते
 अनेन “हलश्च” (३।३।१२१) इति घञ् । न्यङ्क्वादिस्वात् (७।३।५३) कुत्वम्—
 BhD] and means ‘river current’, and in this sense it has been
 elsewhere used by our poet, Cf. “पुनरोधेन हि युज्यते नदी”—Ku.

The word being masculine is in better consonance

with व्यपदेश, so reject 'अम्भः । 2. आविलयितुं— (Com.). आविल—कर्तुम् इति आविल । णिच् ("तत् करोति नदाचष्टे"—GS. 2573) + तुम् आविलयितुम्—'To soil', 'to render limpid water turbid'. Thus it is 'अन्तर्निविष्ट-कर्म', hence it can not further take a कर्म (व्यपदेश) । Now read (166n. 4), 3. कूलङ्कुषा—Itself is an epithet of the river as it undermines the bank. 'कूलङ्कुषा नदी'—VM & BD. (III-2-42); 'मुम्' by 'अर्हद्दिषदजन्तस्य मम्'—(6. 3. 67). Cf. 'जल कूलावपातेन प्रमत्त कलुषायते'—MR. IX. 24. "रोध पतन-कलुषा"—IK 1.7. Now ide Rs. XI. 8. 4. सिन्धुः—स्यन्दते इति स्यन्द ('प्रमत्तवणे') + उ—[स्यन्दे. संप्रमाणं घञ्च] (उः-११) इति ऽ] Bl. D. A corrupt woman is often compared to a river. Cf. "नद्यश्च नार्यश्च सम-स्वभावाः स्वनन्वता-वेगवलाधिकत्वात् । तोर्यश्च दोषश्च निपातयान्ति नद्यो हि कूलानि, कुलानि नार्यः ॥ नदी पातयते कूलं, नारी पातयते कुलम् । नारीणाञ्च नदीनाञ्च स्वच्छन्द-ललिता गतिः"—GP. Ch. 109. 5. अपनेष्यामि—Here "कर्तृस्थे चाऽशरीरे कर्मणि"—(2710) does not apply, as 'आशङ्का' ('कर्म') though अशरीर, does not belong to the agent सकुन्तला । Read 'कर्तृस्थे इति किम् ? शिष्यः गुरोः क्रोधं विनयति'—Prabhā. 6. उदारः कल्पः—प्रथमः कल्पः (B)—Seems to be preferable. Read (236n. 3).

Text :—शकुन्तला (मुद्रास्थानपरामृश्य¹) हृद्धी, हृद्धी, अंगुलीअअ-सुण्ण मे अंगुली (हाधिक. हाधिक. अङ्गुलीयक-शून्या मे अङ्गुलिः) ।

॥ (इति सविपादं गौतमीमुखमीक्षते) ॥

Śakuntalā (*Feeling¹ the place of the ring*)—Alas ! Alas ! my finger is without the ring.

(*This said, she looks sadly at Gautamī's face*).

गौतमी—णूणं दे शक्रावदार-बभन्तरे सची-तित्थ-सलिलं वन्दमानाए पबभट्टं अंगुलीअअ (नूनं ते शक्रावताराभ्यन्तरे शचीतीर्थसलिलं वन्दमानायाः² प्रभ्रष्टमङ्गुलीयकम्) । Gautamī—Surely the ring slipped off, as you were bowing² to the water of Śacīr̥tha in Śakrāvat.

राजा—(सस्मितम्) इदं तत् प्रत्युत्पन्नमति^१ स्त्रैण^२ मिति यदुच्यते ।

King (*With a smile*) This is what is called “ready-witted¹ is womankind²”

शकुन्तला—एतथ दाव विहिणा दंसिद पटुत्तणं । अबरं दे कहिस्सं ।
(अत्र तावद्विधिना दर्शित प्रभुत्वम् । अरर ने कथयिष्यामि) ।

Śakuntalā—Here indeed fate has shown its power. Another (*convincing incident*) I'll relate to you

राजा—श्रोतव्यमिदानीं सवृत्तम् ।

King —(*It*) has now become a thing to be heard

शकुन्तला—णं एकस्सिं दिअहे वेदस-लदा-मण्डबे णल्लिणी-पत्त-भाअण
गवं उअअं तुह हत्थे सण्णिहिद आसि (नन् एस्मिन् दिवसे वेतम यत्ता मण्डप
नल्लिनो-पत्र-भाजन गतमदक् तव हस्ते मन्निहितम आमात) ।

Śakuntalā Well one day in the cane bower you had in your hand, water in a lotus leaf cup

राजा—शृणुमस्तावत । King Well, (I) am listening (*Proceed*)

शकुन्तला—तक्खणं सो मे पुत्त-किदओ दीहापङ्गो णाम मिअ-पोदओ उवट्ठओ
(तत्क्षणं स मे पुत्र-व्रतका दीर्घपाङ्गा नाम मग-पातर उपस्थित) । तदो
तुए अअं दाव पढम पिअउ त्ति अनुअम्पिणा उपच्छन्दिदो उअएण । ण उण
वे अपरिचआदो हन्थग्भास उबगदो (तत् त्वया अय तावत् प्रथमं पिबतु इति
अनुवक्षिणा उपच्छन्दित^१ उदकेन, न पुनस्ते अपरिचयान् हस्ताभ्यामम उपगत) ।
पच्छा तस्मि एव मए गहिदे सलिले णेण किदो पणओ । तदा तुमं इत्थ
पहसिदोसि—सव्वो सगन्धेसु विस्ससिदि । दुवे वि तुम्हे आरणआत्ति (पश्चात्
तस्मिन्नेव मया गृहीते मलिले अनेन कृतं प्रणय । तदा त्वमिदं^२ प्रहसिताज्मि—
सर्वं सगन्धेषु^३ विश्वमिति, द्वावपि युवाम् आरण्यकौ^४ इति) ।

Śakuntalā Just at that moment, my foster-child,¹ a little fawn, Dīrghāpāṅga by name, came up (*Then*) you saying, “Let him drink first,” kindly coaxed² him with the water, but he didn't get near your hand owing³ to unfamiliarity⁴ (*Immediately*) afterwards, when that very water was taken by me, he made love (*to it*) Then you jested⁵ thus—“All naturally confide in ~~the~~ kindied,⁶ even both of you are wild⁶.”

V. L. - 'गौतमीमुखम् ईक्षत' -B, 'गौतमीम् अवक्षते'—R M V S
 'वेतमलता' B HS 'नवमालिका' —R V S M, पुत्रकृतक R B. V M.
 'कृतस्पर्श' S द्वावपि यवाम् B HS 'द्वावयत्र' R M V S

गौतमीति—‘शक्रावतार’ भार्गव्यी-तीर-स्थिता जनपद-विशेष तस्य ‘अभ्य-
 न्तर’ मध्ये ‘शर्वाती’ तस्य मल्लिखन्दमानाया उपस्पृश्य नमस्कुर्वन्त्या [‘लक्षण-
 हेत्या त्रियाया’]—(३०।१०-११)—‘अन्तरान्तरं’ (‘जिह्वामूला-
 न्तरादे’ छ—(४।१।६२), छ ईय—(३।१।२), तत् स्वाय कन्). प्रभ्रष्ट’ तस्य
 पुत्र हस्त-परिणाष्टात् शकुन्तलाया क्रयाद्गन्तव्यं यावत्कियतम् । नूनमित्यवधारणे ।
राजेति—‘रक्षेण स्त्रीसमम् । स्यान्नाति (इति तात्पर्यम् । ‘स्त्री-पुंसाभ्या-
 नञा-तन्ता भवता’—(१।१।७) इति तात्पर्यं समन्वयं वा नञ्-प्रत्ययः) ।
 ‘प्रत्यन्तमिति’ प्रतिभातिवन्तम् (इति जटाधरः) । (तल्लक्षणं यथा सुधाकरे—
 ‘तान्तांश्री तु प्रतिभा प्रत्यन्तमिति’ स्मृता ॥ अपिच, ‘प्रज्ञा नवनवो-
 न्नेष-दार्ढ्यो प्रतिभा मता इति रुद्रकाषः) । ‘इति यत् उच्यते लोके कथ्यते
 ‘तत् इदं’ पमाणम् । ‘शकुन्तलेति’—‘अत्र अङ्ग गायक प्रपाते ‘विधिना’ ‘प्रभुत्वम्
 अभिज्ञान हरणात्मिका दामता नावन दक्षितम्—दैवमवाद्याऽतिगच्छते इति भावः ।
राजेति—दृष्टव्यं मभिज्ञानम् ‘इदानीं श्रवणं मवृत्तम्, दृष्टव्यात् श्रोतव्यम्
 दुर्बलत्वात् सोल्लुण्ठन-वचनमेतत् । ‘शकुन्तलेति’—‘ननु’ इति वाक्यारम्भे (इति
 हेमचन्द्रः) । वेतमलता-मण्डपे वानीर-विरचितं व्रथाम-गृहे (‘अथ मण्डपोऽस्त्री
 जनाश्रय’ इत्यमरः) । शकुन्तलेति—‘पुत्र-कृतक’ कृत्रिमपुत्र । ‘मृगपोतक
 हरिणशिशुः (‘पोतः शिशौ वहिने च गृहस्थाने च वामसि’ इति मेदिनी)
 ‘उपच्छन्दित’ पानाय अभ्यर्थित प्रलोभित इत्यर्थः ‘हस्तस्य अभ्यासः अन्तिक
 तम् (अभ्यासोऽभ्यसनेऽन्तिके’ इति विश्व-मेदिन्यौ) । अनेन मृगपोतकेन अना-
 हुतेनापि ‘प्रणय’ स्वतः यान्त्रा माल्ल-पानेच्छा इत्यर्थः । ‘प्रहसित’ (कर्तुं
 क्त, अस्मिन्कृत्वात्—३।४।७२) । ‘सर्वं प्राणी ‘समान’ तुल्य गन्धः ‘सम्बन्धः
 येषां तेषु, तुल्य-सम्बन्धेषु आन्मीयेषु इति यावत् । (‘गन्धे गन्धक आमोदे लेगे
 सम्बन्ध-गर्वयो’ इति विश्वप्रकाशः, ‘समानस्य—(६।१।७)—इति योग-विभागात्
 पृथक्पृथक् हत्वा ‘समानस्य’ स-भाव—(१९।१२) । विस्तरतु प्रथमाङ्के दृष्टव्यः)
 ‘आरण्यको’ वन्यौ (अनेन पूर्वभूतानां कार्याणां सगृहीतत्वात् आदानं नामाङ्गम्प-
 क्षिप्तम् । तल्लक्षणं यथा दशरूपके—“आदानं कार्यसग्रह” । पुनः च
 “भूत-कार्याऽऽख्यानम् उत्कीर्तनं-मतम्’ इति दर्पण-लक्षणात् उत्कीर्तनं नाम्ना
 नाट्यालङ्कारश्चोक्तः।]

173n.—1 वन्दमानायाः—(While bowing)—शानच् here implies हेतुः (Com.). ' (हेत्वर्थे यथा 'स अर्जयन् आस्ते, 'इह उपाजनम् एव अस्य प्रवासस्य कारणम्) । 'स सेव्यमानः विलसति', (अत्र सेवा एव तस्य विलासे कारणम्) । 'विचिन्तयन्तीं यम् अनन्यमानसा तपोधन वेत्स्मि न मामुपस्थितम् (अत्र कान्त-विषयिणी चिन्तैव तपोधनस्य अवज्ञायाः कारणम्)—Prabhā. विधिना &c. - Cf. 'भवितव्यतात्र बलवती' Vik. IV. 2. श्रोतव्यं &c. —Said tauntingly. You wanted first to give me an *ocular* proof. But now you are producing an *auricular* proof, or rather a story that is to be heard. Still I must give a patient hearing to your *got-up* story. For 'स चेत् मया न श्रोतव्यं ममाश्रवणापराध एव स्यात्' इति प्रयोजनाभावेऽपि श्रवणमात्रे विधिरिति सवृत्त-पद-द्योत्यम्'- R 3. वेतस-लता &c. Vide (86n. 2): Act—III. 4. 4. शृणुमः &c. —Mark the utter indifference of the king owing to the worthlessness of the evidence. 5. पुत्र-कृतकः—(141n. 3). 6. उपच्छन्दितः—उपच्छन्द means 'to entreat', 'to coax with fluttering language'. Cf. 'तस्मात् उपच्छन्दयति प्रयोज्यम्' Ra I 58 where MN remarks 'उपच्छन्दयति प्रार्थयमाने र्जाति'—['Obsecro (supplicate)'—Stenzler] 7 सगन्धेषु—समान गन्ध येषां ते सगन्धा । 'समान'—'स' (Com.) and (23n. 6) ; 8 आरण्यकौ- Is to be derived with वृञ्-(4. 2. 129) ; वृञ् अक्-(7. 1. 1.), and with 'ण' (Vārt. 4. 2. 140) in the case of Śak, and the fawn respectively. Next स्वार्थे कन् (127n. 1.) For reasons Vide 52n. 2. Śak. chose this particular incident, as the king out of love perhaps often used to taunt her as "wild" (जङ्गी) । (Cf. 'वव वयं वव परोक्ष-मन्मथो मृग-शार्द्वः सममेधितो जन.' Act II 18 For similar idea Cf. 'The sallow knows the basket-making thumb'—Emerson.

Text :—राजा—एव माविभि रात्म-कार्य-निर्वर्तिनीनां' मधुराभि रनृत-वाग्भि राकृष्यन्ते' विषयिणः¹ ।

King—³Voluptuaries are enticed² by such and other sweet untrue words of women ¹seeking to compass their own

गौतमी—महाभाज ! गारुहसि एष्वं मन्विदुः । तपोवन-संवर्धितो अण-
भिण्णो अअं जणो कइदवस्स (महाभाग ! गारुहसि एव मन्त्रयितुम् । तपोवन-
संवर्धितः अनभिज्ञः अयं जनः कैतवस्य^४) ।

Gautami- Speak not thus, O illustrious (*king*) Bred in a
penance-grove, this person is unaware of deceit⁴.

राजा—तापसवृद्धे !

	स्त्रीणामशिक्षित-पटुत्वं ममानुषीणां ^५
वमन्ततिलका	संदृश्यते किमुत याः प्रतिबोधवत्यः ^६ ।
(नभजजगग)	प्रागन्तरिक्ष-गमनात् स्वमपत्य-जातम्
	अन्यद्विजैः ^७ परभृताः ^८ किल पोषर्यान्त ॥२२॥

King Old hermit-mation (Intuitive⁵ cleverness⁵ is observed
(to exist even) amongst (untutored) females⁶ other than human⁶ ;
whatthen in the case of those that are 'gifted with intelligence'⁷?
The female cuckoos⁹, as is well-known, cause their own young
ones to be reared by other⁹ birds⁹, before soaring in the sky. (22).

V. L.- 'निर्वर्तिनानाम्'—R. V. S. Taylor Mss., Dr. Burkhard.
प्रवर्तिनीभिः.—B. 'निर्वर्तिनीनाम् —M K. 'मधुराभिः अनृत-वाग्भिः'—B.
अनृतमय-वाङ्मधुभिः'—R. M. V. 'याभिः' 'मधुर-गभिः'—Mackenzie
Mss. 'अनृत-वाङ्मधुराभिः'—S. 'अमानुषीणाम्'—B. 'अमानुषीणु'—R. V.
M. 'किल'—B. 'खलु'—R. V. S. M.

राजेति—'आत्मज्ञा वमणि' स्वोद्देश्यानि अवश्यं निर्वर्तयन्ति साधयन्ति याः
नासाम् [आवश्यकः धर्मण्योः णिनिः— २।३।११०] स्वोद्देश्य-साधने तत्पराणां
दुष्टानां नारीणां इत्यर्थः. ('विशेषण-मात्रप्रयोगः विशेष्य-प्रतिपत्तौ' इति वामनः)
'एवमादिभिः' ईदृशीभिः 'अनृतवाग्भिः असत्य-वाक्यैः 'विषयिणः' कामुकाः
ननु मादृश-जनाः । 'आकृष्यन्ते' आकृष्य स्ववशनीयन्ते । गौतमीति—'कैतवस्य'
छलनायाः 'अनभिज्ञः' ('कैतव तु च्छले द्युते कैतवः कितवे रिपी' इति मेदिनी)
'स्त्रीणामिति—'अमानुषीणां' मानुषी-भिन्नानां 'स्त्रीणाम्' ('मनोज्ञातावञ्च यतौ
'षु च'—४।१।१६१)—(अनेन मेनका च व्यज्यते, अस्या अमानुषीत्वात्)
अपि 'अशिक्षितम्' अनुपदिष्टम् यत् 'पटुत्वम्' अर्थात् उपदेशम् अन्तरेण
विद्यमानं कौशलं, स्वाभाविक-चातुर्यम् इत्यर्थः 'संदृश्यते' परिलक्ष्यते

‘प्रतिबोधवत्यः’ विशिष्ट-बुद्धयो मानुष्यः तासा ‘किमुत’ अनुपदिष्ट-वञ्चकत्व-
 कौशल किमधिक वक्तव्यम् (‘किमु सम्भावनाया स्यात् विमर्शं चापि दृश्यते ।
 किमुनातिशये प्रश्ने विकल्पे च प्रयुज्यते ॥’ इति विश्व-मेदिन्यौ) । [अतएव
 अर्थापत्तिरलङ्कारः । ‘व्यतिरेक’ इति राघवपादा) । ‘परैः’ काकैः, ‘भृताः’ पालिताः
 इति ‘परभृताः’ कोकिलाः (‘वनप्रिय परभृतः कोकिलः पिक इत्यपि’ इत्यमर ।
 अथच ‘परैः’ अन्यैः ‘भृताः’ पुष्टाः, देव-धन-परिवर्धिता इति स्व-वैश्या मेनका अपि
 द्योत्यते । अपिच ‘परेण’ अन्येन महर्षिणा कृपेन मारीचेन वा ‘भृताः’ पालिता
 रक्षिता वा इति शकुन्तलापि लक्ष्यते) ‘स्व स्वकीयम्’ ‘अपत्य-जातं’ जावकममह
 (‘जातं जनि-गमूहयो इति कोषः । अथच ‘अपत्यजातं शकुन्तला-रूपम्’ ‘अन्त-
 रिक्ष-गमनान्’ (२।२।२६) प्राक् आवाशोद्भूयान् प्राक् (अनेन शकुन्तला-शर्माञ्जना
 मेनकाया स्वर्ग-गमनान् प्राक् इत्यर्थान्तरमपि लभ्यते) ‘अर्ण द्विजैः’ (३।२।१०१)
 वायमादिभिः पक्षिभिः (अथच अन्यैः) विश्वामित्र-भिन्ने ‘द्विजैः’ विप्रेः कर्ण-
 रित्यर्थः । ‘दन्त-विम्राण्डजा द्विजा’ इत्यमरः) ‘पापयान्’ पर्वयान् किल’ इति
 वार्त्तायाम् । (अत्र शकुन्तला-लक्षणे विशेषे प्रस्तुते शर्मा-सामान्यग्याकृतत्वात् अप्रस्तुत-
 प्रशंसा । अर्थान्तरन्यासोऽपि । ‘तया त्य’ इति ‘मना मन्ये’ इति छेक-वृत्त्य-
 नुप्रायी । अत्र काकैरेव कोकिल-जावक-पोषण-दर्शनान् अन्यैश्चादर्शनान् काकैरिति
 पक्षि-विशेषेवक्तव्ये ‘अर्णैर्द्विजैः’ इति पक्षि-सामान्याभिधानात् विशेषे अविशेषाख्य-
 दोषः । स च ‘काकैः पिका किल रह परिपोषयन्ति’ इति पठित्वा समाश्रये
 इति सिद्धान्तवार्त्तापपादा । वसन्ततिलका वृत्तम्) ॥२॥

174n. -1 तापसवृद्धे -‘परिणपात’ of ‘वृद्ध’ is optional by ‘कङ्गारा
 कर्मधारये’ (2.2.38) The king seems to be extremely irritated.
 2. अमानुषीणां—न मानवी अमानुषी—Lower animals, तामाम्। Here ‘नञ्’
 is indicative of ‘तदन्यत्वं’ (160n. 6) Hence the epithet also indirectly
 refers to the celestial nymph Menakā who is also other than hu-
 man beings. 3. किमुत. (‘अव्यय’) —“What more” —(Com). “Much
 more” —M. ‘वलवन् मुष्टु किमुत स्वयनीव च निर्भरे’—AK. प्रतिबोधवत्यः—
 प्रति-बुद्ध्-बुद्ध्-करणे =प्रतिबोधः—Intellect i.e. the instrument of
 acquiring knowledge. Next मनुष्यम् । This is expressive of his
 contrast with ‘अशिक्षित’ । अशिक्षित—(Untutored) &c.—‘अशिक्षित
 न नञ्ार्थस्य समासे गुणीभावात् विधेयाविमर्श-दोषः, स च “गाठवन्

न जन्मावधि शिक्षितो य" इति पाठेन समाधेय'—HS 4 अन्तरिक्ष-गमनात्—
 द्यावा-पृथिव्यो अन्तर (मध्ये) ईक्ष्यते इति अन्तर+ईक्ष्+घञ् कर्मणि (3.3.19)
 =अन्तरीक्षम्। वेदे तु छान्दस ह्रस्वत्वम्। अन्तर ऋक्षा—(णि') नक्षत्राण्यस्य।
 पृषोदरादित्वात्—(6 3 109) इत्वम्। अस्मिन् पक्षे 'अन्तर्गक्षम्' इति
 ह्रस्व-मध्य। अधिकरण-व्युत्पत्तिस्तु नाचिता, ल्यटा घञो बाध-प्रसङ्गात्
 —*BhD*. The phrase also indirectly refers to Menakā's return
 to heaven after Śak's birth Also *Infia*, 5 अन्यद्विजैः—दिज
 means both 'bird' and 'Brahmaṇa', Thus the phrase
 means—'by birds other than cuckoos, i.e. the crows' Hence
 विशेषे अविशेषाख्य-दोषः (Com) Next it means "By a Brāhmaṇa
 (Kṛpā or Māṇica) who was other than Viśvāmitra' (Com).
 6. परभृता Directly refers to cuckoo (134n 7), and
 indirectly to Menaka who is a kept-woman (Com) The
 king was absolutely ignorant of Sak-affair owing to the
 imprecation of Durbasah, still his unconscious speech flung
 correct indecent reference to her birth from a prostitute
 and also perhaps to her chastity Most likely she has come to
 fulfil her own mission (Cf आत्मकार्य-निर्वर्तिनीना—*Supra*) i.e., to
 make the king to be the father of her illegitimate child Thus,
 the king's speech is a beautiful instance of **Dramatic Irony** (152n
 6) In this connexion read Duryodana's speech to Sak
 'जातिश्चापि निष्कृष्टा ते कुलीनेति विजल्पसे। जनयिवा त्वमनसटा कोषिलेव
 परभृता'—*Ādi* 94. Also 'अत्र वाक्याथोऽपि द्योत्यते। तथाहि अन्तरिक्ष-
 गमनात् प्राक् दुष्यन्तस्य मातलिना सह स्वर्गगमनात् पूर्वं स्वमप्यजातं स्वकीय
 पुत्रं अन्यद्विजैः सारीचादिभिः पोषयति'—*Srinivasa* Cf—स्त्रियो हि
 नाम खल्वेता निष्कादेव पालिता। पुष्पाणां तु पाण्डित्यं शास्त्रवेदेषु परिदृश्यते ॥
 —*MR*. II 19, 'वयस्य निमर्ग—निपुण। स्त्रिय *Meta* III

Text — शकुन्तला(सरोषम्)—अणञ्ज, अत्तणो हिअआ-णुमाणेण किल
 सव्वं पेक्खसि। को दाणिं अणो धम्म-कडचूअ-पवेसिणो तिण-च्छण-कळो-
 वमस्स तव अणुकिं पडिवदिसवि (अनार्यं) आरुनो हृदयान्मानेने । वल

सर्वं प्रेक्षसे । क ईदानीमन्यो धर्म-कञ्चुक-प्रवेशिनः^३ स्तृण-च्छन्न-कूपोपमस्य नवानुकृतिं प्रतिपत्स्यते) ।

Śakuntalā (*Inwrath*) Ignoble man!^१ (*Thou*) judgest of others^२ after the manner of (*thy*) own (evil) heart- Who else will act (*so basely*) in imitation of thee that^३ donning the garb of virtue^४ resemblest a straw-covered pit^५

राजा—(आत्मगतम्)—सन्दिग्ध-बुद्धिं मा कुर्वन् अकेतव इवास्या, कोपो लक्ष्यते ! तथा ह्यनया—

मध्येव विस्मरण-दारुण-चित्त-वृत्तौ

वमन्तिलका वृत्तं रह. प्रणयमप्रतिपद्यमाने^१ ।

(तभजजगग) भेदाद्भ्रुवोः कुटिलयोरतिलोहिताक्ष्या

भग्न शरासनमिवातिरुषा स्मरस्य ॥२३॥

(प्रकाशम्) भद्रे, प्रथितं दुष्यन्त्यस्य चरितम् । प्रजास्वपीदं न दृश्यते ।

King (*Aside*) Her in rendering me wavering in mind appears like that of one free from fraud. For

^५With the attitude of (*my*) mind (*towards her*) turned dreadful, owing to forgetfulness^३, I, having^७ disowned^७ the love made in secrecy^६ (*between us*)—by her with crimson eyes because of extreme anger, is snapped asunder, as it were, the bow of Cupid,^{१०} through the knitting^८ of her curved^९ eyebrows (23)

(*Aloud*) Good lady ! Dusyanta's actions are well-known (*to all*) Such a thing is not noticed even amongst (*his*) subjects

V. L. 'प्रजास्वपीदं न दृश्यते' B HS तथापीदं न लक्ष्यते- R V. M 'तथापीदं न लक्ष्यते' S In some Mss, the speech has been assigned to 'पुरोगा' ।

शकुन्तलेति—'आत्मनः' स्वस्य 'हृदयेन अनुमान' तेन । अर्थात् स्वहृदय यथा वञ्चना-पूर्णम् अन्येषामपि तथा दान्यमानेन । 'प्रेक्षसे' मन्यसे । 'अन्य' (इत्यनेन त्वत्तुल्यं दुष्टं नाम्नि इति धन्यते) 'धर्म' एव 'कञ्चुक' बहिरङ्ग-प्रावरण (रूपक-कर्मधारय), तं प्रवेष्टुं शीलमस्य अर्थात् व्याजेन साधुत्वं प्रत्यापयत अतएव 'तृणैः छन्नं' पिहितं आच्छादितं इत्यर्थः ('छन्नं रहश् छादितयोः' इति

हैमः । 'वा दान्त-शान्त-पूर्ण-दन्त-स्पष्ट-छन्न-जाना.'—(७।२।२७) इति इडागम
 वैकल्पिकः) यः 'कूपः' वापी तस्य उपमीयते अनेन इति 'उपमा' सादृश्यं यस्य
 तथाभूतस्य 'तव अनुकृतिम्' अनुकरणं धर्म-वचने स्वस्य सत्य-सन्धत्व-प्रस्थापन
 'क प्रतिपत्त्यते' विधाययति न कार्जुन्यर्थः । (अर्थापत्तिरलङ्कारः । राघ-
 भाषणात् अत्र संफेद-नामाङ्ग-मुपक्षान्तम्—'संफेदः राघ-भाषणम्' इति दर्पण-लक्ष-
 णान् ।) मयीति—'मयि' दुष्यन्ते 'एव विगत स्मरणं यस्य तत् विस्मरणं' विस्मृतिः
 तत्र 'दारुणा' भयावदा निःशुभा इति यावत् ('दारुणो रसभेदे ना त्रिषु तृ स्यात्
 भयावहे' इति विश्व-मेदिन्या) चित्तवृत्तिः मनोवर्तनं यस्य तस्मिन्, अतएव 'गृह
 निर्जने' 'वृत्त' सम्पादित 'प्रणय' प्रणय-घटित-परिणयादिकम् 'अप्रतिपद्यमाने
 अजानाने अस्वीकुर्वन्ति सति 'अतिरुषा महता कोपेन हेतुना 'अत्यन्त लोहिते
 रक्तवर्णे 'अक्षिणी' यस्या तादृश्या अनया सीमन्तिन्या 'कुटिलयो' वक्रयोः
 'अत्रा भेदान्' प्रभङ्गं विधाय इत्यर्थः ('ल्यबलोपे कर्मण्यधिकरणे च' इति कर्मणि
 ५मी) स्मरस्य मदनस्य 'शरासन' धनु 'भग्नमिव' [येन पुन रमो न प्रहर्तुं
 शक्यताम्] इत्यर्थः । भञ्जा आमर्दने इति धाता 'आदितश्च'—(८।२।४५) इति
 क्त सन्धनु-प्र-यय-द-कारस्य सन्धम् । (अत्र भावाभिमानिनी वाच्या क्रियोत्प्रेक्षा-
 लङ्कारः । काव्यलिङ्गञ्च । दृग्गुणैः वनो वृत्तमिति, प्रप्रेति स्मरस्येति
 छेकानुप्रासो वृत्त्यनुप्रासश्च । वसन्ततिलका वत्तम् ॥३३॥ प्रकाशमिति—
 'प्रतिन' सर्वविज्ञानम् (प्रतीते प्रथित-न्यात-वित्त-विज्ञात-विश्रुता इत्यमरः) 'इदं
 वञ्चकत्वं 'प्रजाम्बवि न दृश्यते' का कथा प्रजा-रञ्जके दुष्यन्ते इत्याशयः ।
 अर्थापत्तिरलङ्कारः ।

175n. 1. सरोषम् —Anger is here due to the speech of the
 king which made bitter reflections on Śak.'s birth and breeding,
 (P.102) and it is quite justified on the part of a devoted Aryan
 wife for she can brook all but scandal about her character. Here
 शकुन्तला has been depicted as an 'अधीरा' woman. Cf. 'प्रियं सोत्प्रास-
 वक्रोक्त्या मध्या धीरा दहेत् रुषा । धीराधीरा तु रुदितैः अधीरा पुरुषोक्तिभिः'
 —SD. 2 अनार्यं —Even though highly incensed, she has not
 forgotten the advice of her father (i.e. 'भर्तुर्विप्रकृतापि रोषणतया
 मास्म प्रतीप गमः' —IV, 18) and she does not use a harsher epithet
 than अनार्यः । (3।1.) तृण-च्छन्नः (covered with straw) &c. —कुम्भिका

ईषद्वा आपोऽत्र इति कूपः । 'ऋक्-पुर-व्--' (५।४।७४) इति अः, 'ऊदनोर् देशे' (६।३।१८) इत्यत्र दीर्घ-निर्देशात् अन्यत्रापि ऊन् इति वा" *BhD. Cf. Vāli's* rebuke of *Rāma* - 'त्वा विनिहता-त्मान धर्म-ध्वजमधार्मिकम् । जाने पाप-समाचारं तृणैः कूपमिवावृतम्' *Rām* IV. 17 ; III. 46; 'भम्म-च्छव-—मिवानलम्'—*PP. V. 42. 84* ; 'Even virtue's self by Knaves is made. A cloak to carry on their trade'—*Miser and Plutus. 'A raven's heart within a dove' Twelfth Night, V.I. 4. बर्म-कञ्चुक &c.* Mark the confusion of metaphor owing to her excessive anger अनुकृतिं &c - Śak means to say that nobody will debase himself by imitating the king who has acted so vilely towards her. For "यद्यदानरति ध्रेष्ठ स्तदेव इतरो जन । स यत्प्रमाणं कुर्वते लोक मन्दनुवर्तते" *Gītā. अस्याः (कोपः)*—Is not in consonance with 'अवभवत्याः' (p. 478) and 'अत्रभवती'—(p. 472) 'अवभवती-प्रव्ययात्'(481); also 37n —(Com.). This raises great doubt about the authenticity about this line and the following Śloka(23). See Remark तथाहि—(12n 3) 5 मयि एव May go with 'भ्रुवो भेदात्' i.e. eyebrows darted against me. 'अनिरुपा' is the instrument of 'अनिरुहिताध्या' With eyes that were exceedingly crimson owing to intense ire. The epithet may also be taken as an attribute of 'अनया' understood—"by her whose anger was intense and whose eyes were &c." 6. भ्रुवोः भेदात्—"भ्रूभेद', 'भ्रूभङ्ग', and 'भ्रूक्षेप' all mean 'contraction of the eyebrows, a frown.' Cf. भ्रूभेद-मात्रेण पदान्मधोनः—*Ra. XIII.36* ; भ्रूक्षेप-मात्रानुमतप्रवेशाम्.—*Ku. III. 69. 71; VI. 45. 'तरङ्ग-भ्रू-भङ्गा'*—*VS. II.28* ; 'स-भ्रू-भङ्गमुखमिव'—*PA&MD.25. 7. स्मरस्य &c.*—The eyebrows of women are often compared to Cupid's bow. Cf. 'भ्रू-पल्लव धनुरपाङ्ग-तरङ्गितानि वाणा.' &c.—*GG. 'अथ स ललित-योपिद् भ्रू-लता-चारु-शृङ्गम्'* &c.—*Ku ; NC. 2. 28.* "The double entendre in the word 'smara' (स्मर) which means 'recollection' as well as 'the god of love' is noticeable". —*M* 8. शरासनं भग्नं—The idea is :—The king did make love with Śak. but now he is knowingly trying to evade that. At this the god of love became exceedingly exasperated and determined to

punish the king with an arrow forcibly discharged from the bow which was drawn to such an extent as to break the staff.
कुटिलयोः—Cf 'Arched brow'—All's Well That Ends Well

Remark This Śloka is quoted by *Bhoja* in सरस्वती-कण्ठाभरण । But before this Śloka B has the following which is decidedly superior to Śl 23 in diction, style and import. Second line is quoted by DD—Vide (112n 8) Read राजा (आत्मगतम्)—वनवासादविभ्रमः' पुन रत्रभवत्या कोपो लक्ष्यते । तथाहि—'न तिर्यग्वलोक्तिः' भवति चक्षुरालोहित, वचोऽपि परुषाक्षर न च पदेषु संसज्जते' । हिमार्त' इव वेपते' सकल एष विम्बाधर स्वभाव-विनते भुवौ युगपदेव' भेद' गते ॥

॥ (पृथ्वी छन्दः) ॥

King (*Aside*) Owing to her residence in the wood-land, the anger of this lady appears to be genuine¹ Thus—“(She) is not looking askance, but (her) eyes have become extremely red (her) speech though (*fright with*)³ rough wordings is not wavering⁴ The whole of (her) under-lip imitating⁶ the (red) Bimba fruit is trembling⁶ like one bitten⁵ with frost⁵ (Her) eye-brows, naturally curved have even synchronously⁶ turned⁸ wry⁸

Text शकुन्तला—मुट्टु दाव अत्त मच्छन्द-च, १ ग्णी किदम्हि जा अह इमस्स पुरुवम-पच्चएण मुट्टु-महणो हिअअ-विसस्स हत्थम्भाम उवगदा (मुट्टु तावत्त अत्र स्वच्छन्द-वाग्णी वतामि । याहमस्स पुरुवश-पण्ययेत्त मय-मधो हं दय-विषस्य' हस्ताभ्याममुपगता) । ॥ (इति पटान्तेन मृगमावृत्य रादिति) ॥

Sakuntalā Full well now in this I have been represented as a wanton woman, who from confidence in Puru's face, got near the hands of one honey mouthed¹ but poison-hearted¹.

(This said, covering her face with the cloth-end weeps).

शाङ्गरवः—इत्थमात्मकृत मप्रतिहतं चापलं दहति ।

श्लोक

अतः परीक्ष्य कर्तव्यं विशेषात् सङ्गतं रहः ।

अज्ञात-हृदयेष्वेव वंरोभवति सौहृदम् ॥२४॥

Sārngarava—Thus does a self-committed hastiness³ when¹ not counteracted⁴, lead to burning. Therefore a secret union should be formed after special circumspection. Thus does a friendship turn⁴ into hostility⁴ in those whose hearts are not known (to each other) (24)

V. L. —‘हृदयविषस्य’ - BHS “हृदय-स्थितविषस्य R V M ‘हृदयस्य विषस्य’—S. ‘अप्रतिहतम्’—B M S. परिहतम् V K ‘प्रतिहतम्’ -S. Mackenzie Mss R

शकुन्तलेति—‘स्वस्या छन्देन अभिप्रायेण (अभिप्रायश्छन्द आश्रय इत्यमर) चरति तच्छीला (ताच्छील्ये णिनि) स्वीरणी इत्यथ । (साक्षात्गमिन् ग्यिम । तेन च ‘उपकृत बहु तत्र किमुच्यते इत्यादि-दर्पणा दाहरणवन् विपरीत-लक्षणया नियत-गुरुजन-मतानुचारिणी परम पतिव्रता एवाह तत्रापि तदव्यथा मन-नान् त्वमतीव निर्बाध प्रतारका वा इति सिद्धान्तवागाजपाया) । ‘पुरुवशे — पुरु-सदृश-विश्रुतकुले य प्रत्यय विदवास तेन हतुना । यताऽय मर्हति पुरुवशे जात , अताऽय न अधार्मिक इति विश्वामान् इत्याशय । मृषे मयु यस्य तथाविधस्य । ‘हृदये विष हालाहल यस्य तादृशस्य (उभयत्र व्याधिरूप - बहुबोहि) । विषस्य इत्यनेन कापट्य-निगणान् अतिशयोक्ति । विषमण द्वयेन अति-स्वल्प-स्वभाव-व ध्वनितम्) । अत इति—अत पूर्वस्मिन् कारणान् अत्रान् चापत्यस्य दाहकत्वात्, निजने यत् सङ्गत वपु वरस्य सम्मलन प्रणयार्द्रकम् इत्यथ (भावस्त) तत् विशपात् विशप प्रयन्नातिशयम् आश्रित्य (त्यक्त्वाप कर्माणि परी, वा—५८४) परादय कृत्यम् वन्यया उक्त शेष । विषक्ष बाधकमाह । अज्ञात-हृदयस्य यवहागादना अपि-ज्ञात चित्तस्य साहद मया एवम् अनेन प्रकारेण अवर ईर भवति इति वरीभवति (अभूततद्भावाच्च) प्रणयार्द्रप विद्वेषायत इत्यथ (प्रवाध शकुन्तल दुःयन्तया मगतस्य कृत्ये विशेष प्रगुने यत् सामान्य-सङ्गतमात्रस्याप्रस्तुतस्य वचन साऽप्रस्तुत प्रशसा । वधम्यणा-र्यान्तरन्यासः । वाक्याथ-हेतुक कार्यालिङ्गञ्च । श्लोकोक्तम्) ॥२८॥

176n.—1. मुख-मधोः &c — Cf “वर्जयेत् तादृश वन्धु विषकुम्भ पयो-मुखम्” ॥ Also “सम्मुखे गुन्दर साधु, येन सुधा वर्षे विधु, वने ध्यात्र, मने ता जानिना”—Dāsārathi Rāya. ‘नवनीत हृदय ब्राह्मणस्य, वाचि क्षुरोनिशित-स्तीक्ष्ण-धार । तदुभयमेतद् विपरीत क्षत्रियस्य, वाङ् नवनीत हृदय तीक्ष्णधारम् ॥

—Mahā, 'विष' is both *masculine* and *neuter*. 2. अप्रतिहतम्—A rash act should always be checked ; otherwise it will bring remorse in the long run. 3. चापलं दहति &c. Cf. 'महमा विदधानं न क्रियामविवेकः परमापदां पदम्'—*Kl. II* 30. 4. अतः परीक्ष्य &c.—This is **certainly the poet's own view** about matrimonial alliance contracted in secrecy. He seems to be against such love-affairs and points out its evil consequences. Cf. 'मुजनं देखिया कगिवि पीगिति, प्रहरी राखिवि ओयि ॥ सुजने मुजने हडले पीगिति, थाक्किवि परम मुखे । अरमक सने करिले पीगिति जनम गोडावि दुखे'—*Mukunda-dasa*. Shakespeare also expressed his own view about marriage in this way—"Duke—"Too old, by heaven ; let still the woman take An elder than herself." &c.—*Twelfth Night*, II. 4. 5. वंरीभवति &c.—'धार्तराष्ट्रं गृहं प्रीतिः वंरमस्मास्वमुयते । अमन्मेत्री हि दोषाय कूलच्छायेव मेविता' *Kl. XI* 55. 6. सौहृदम् *Vide* (35n. 3).

Text :--राजा--अयि भोः किमत्रभवती-प्रत्ययादेवाऽस्मान् संयुत-दोषाक्षरैः क्षिणुथ ।

King—O gentle Sir, why do you, simply giving¹ credence to this lady², wound me with³ words of heaped up accusations² ?

उपजाति शार्ङ्गरेव (सासूयम्)—श्रुतं भवाद्भूतं रोज्ज्वलम् ।
(तत्तजगगं आजन्मनः शाठ्यमशिक्षितो यस्तस्याऽप्रमाणं वचनं जनस्य ।
जतजगगं) परातिसन्धानं मधोयते यं विद्येति तं सन्तु किलाऽऽप्तवाचः ॥२५॥

Sārṅgarava—(Sarcastically)—Do you hear the base³ (R) reply. ((The declaration of a person who from his birth is un-⁴ trained to sleight⁴ (whatsoever), is without⁵ validity⁵, and let those by whom (the art of)² deceit is studied as³ a science be (regarded) as infallible³ speakers of truth³ (25))

V. L.—“संयुत-दोषाक्षरैः”—V. R. 'संभृत-दोषैः'—B. M. 'संभृत-दोषाक्षरेण'—K. 'संवृत-दोषाक्षरेण'—S. M reads 'अधिक्षिपथ' for क्षिणुथ । 'यैः'—R.V.M.B. 'ये'—S. B reads 'अभिसन्धानं' for 'अतिसन्धानम्' ।

राजेति—'अयि' इति कोमलाऽऽमन्त्रणे [इति कुमारे (५।६२) मल्लिनाथपादाः] 'अत्रभवत्यां प्रत्ययः' विश्वासः तस्मात् 'एव' इत्यनेन प्रमाणान्तर-निरासः । केवल

मस्य वचनात्, न तु युक्त्यन्तर मपेक्ष्य इत्याशयः । 'सम्यक्' न तु ईषत्, 'युताः' संपृक्ता न तु संपृष्टाः 'दोषाः' येषु तादृशानि 'अक्षराणि' तैः । ('असभत-दोषैः इति पाठे अकृत-दोषैः इति व्याख्येयम्) । 'क्षिण्य' हिंस्य पीडयथ (क्षि हिंसाया मिति कविकल्पद्रुमः) । शाङ्करव इति— 'अधर' हीनं च तत् 'उत्तरम् च 'अधरोत्तरम्' (इति राघवपादाः) । 'अधरोत्तरम्' विपरीतम् (इति न्याय-पञ्चाननपादाः) । 'विभाषा वृक्ष-मृग-नृण-धान्य-व्यञ्जन-पशु-शकुन्य-श्व-वडव-पूर्वा-परा-धरो-त्तराणाम्'—(२।४।१२ ; १.१६)—इति एकत्वं पाक्षिकम्) । आजन्म इति—'यो' जनः शकुन्तला-रूपः 'आजन्म' जननात् आरभ्य अद्य यावत् (समामस्य विभाषितत्वात् न समाम । समामपक्षे 'आजन्म' इति स्यात्) 'शाठ्य' पर-प्रवञ्चनम् 'अशिक्षित' अभ्येतुमपि नाव्यवधानं ('आदि-कर्मणि वतः कर्तरि च'—(३।४।७१)—इति प्र-शब्दाभावेऽपि कर्तरि क्त । तथाचोक्तम् प्रभायां— "प्र-शब्दः आदि-कर्मद्योतकः । कदाचित् प्र-शब्दाभावेऽपि आदिकर्म-प्रयोगो दृश्यते । यथा धातवः पठिताः") । 'तस्य' शाठ्य-विवर्जितस्य 'जनस्य' शकुन्तला-रूपस्य 'वचनम् अप्रमाणम्' अविश्वामस्य अपितु कथमपि न इति तात्पर्यम् (अतएव अर्थापत्तिरलङ्कारः) । 'परेषाम्' अतिमन्थानम् वञ्चनम् (वञ्चन चानि(चाभि)-मन्थान व्यलीकञ्च प्रतारणम् इति हेमचन्द्रः) 'विद्या इति' विद्या-रूप-त्वेन विभाव्य (क्वचित्त्रिपानेनाभिधानम्-वा-५३७ इति प्रथमा) 'यै' दुःयन्त-मदृशैः नृपैः अधीयते' यन्तेनास्तरागेण च अभ्यग्यते 'ते किल' उग्ररुचौ ('वार्ताया-मरुचो किल' इति त्रिकाण्डशेषः । राघव-मते 'सभावनायाम् किल' । 'किल-शब्दस्तु वार्ताया सभाव्यान्तनयार्थयो' इति विश्वः) "आता" प्रत्ययिता विश्वाग-योग्या (आत प्रत्ययित स्त्रिय" उग्रमरः) 'वाच' येषां तादृशा मन्तु, अपितु कुतोऽपि न इति हृदयम् । (मौल्लण्ठन वचनमेतत् । अत्रापि अर्थापत्तिरलङ्कारः । राघवमते— "शकुन्तला-वचनं मन्य दुःयन्त वचनम् अमन्यमिति विशेषे प्रस्तुते यत् सामान्यवचनं सा वैधर्म्येणाप्रस्तुतप्रशंसा" । 'अशिक्षित' इत्यत्र प्रधानस्य नञर्थस्य समामे गणिभावान विधेयाविमर्श-दोषः । सच "शाठ्यं न जन्मार्वाध शिक्षितोय' इति पाठेन समाधेय इति सिद्धान्तवागीशपादाः । "शकुन्तला-सुष्टु तावत्" इत्यादिना एतदन्तेन 'ब्रवो' नामाङ्गमुपक्षिप्तम् । 'ब्रवो' गुरुव्यतिक्रान्ति-शोका-वेगादि-सम्भवा" इति दर्पण-लक्षणात् । उपजातिवृत्तम्) ॥२५॥

177n.—1. संयुत &c — With wordings every syllable of which is fraught with censure (Com.). 2. "क्षिण्य—क्षिणाति दूरितं

दृष्ट्या क्षिणोत्पयश्च दुःस्थताम् । भृत्यानां नित्यमज्ञानं क्षिणुते यः सदुक्तिभिः”—
 KR. 110. 3. अधरोत्तरम्—अधरं (हीनम्) उत्तरम् *i.e.* a base reply—(R & HS). But the king has not given any such reply ; he simply wants to know why Śak, is to be believed and his humble self disbelieved. N explains it as 'विपरीत *i.e.* something done topsy-turvy or in a contrary manner. C explains it as 'निकृष्ट-प्राधान्यम्' *i.e.* ascendancy of the low ;' 'placing that at the top which ought to be at the bottom'—M. For this sense Cf. 'अद्यात् काकः पुरोडाश, इवा च लिह्यात् हविस्तथा । साम्यञ्च न स्यात् कस्मिंश्चित् प्रवर्तताऽधरोत्तरम्'—MS. VII. 21, where B notes—'ब्राह्मणादि-वर्णानां च मध्ये यदधरं शद्रादि तदेवोत्तरं प्रधानं प्रवर्तितव्यम्' । Also Cf. 'अदेस्यं प्रश्नदिशति निर्दिश्यापह्नुते च यः । यश्चाऽधरोत्तरानर्थान्विगीतान्नबाबुध्यते"—MS. I. III. 53 ; Devayāni's complaint to her father against his maid गर्मिष्ठा—'अधर्मण जितो धर्मः प्रवृत्त मधरोत्तरम् । गर्मिष्ठयातिवृत्तास्मि दुहित्रा वृषपर्वण. ॥ Mahā. Ādi. 77. 'पापमधरोत्तरम्'—Karna. 37. Droṇa. 198. 'नीचोच्चयोः वपरीत्य-करणम् महत्पापं'—Nilakaṇṭha. The whole thing is an address to the audience. "Do you notice the inversion of the proper order of things, by which high (Śak.) has been made low, *i.e.* stigmatised as liar, and the low (King), who is taught in the various surreptitious and unscrupulous method (See Kuntīlaya's Artha-Sāstra), to be employed against enemy, has been raised high". Or, this is an address to the king by Sāringarava. (Cf. 'राज्ञः समक्षमेव आवयोः अधरोत्तरं व्यक्ति भविष्यति—Māla. I.). 'You have misunderstood me and consequently have taken my words in a preposterous way. I meant nothing to you with 'अतःपरीक्ष्य etc.' I was only sermonizing Śak. Surely no body will give greater credence to the wordings of a forest-girl than the statement of one who is none other than a king. The whole thing is of course sarcastic.

3. अशिक्षितः—Involves विधेयाविमर्शदोषः—(Com.& 4n. 7). 4. असि-सन्धानम्= अभिसन्धानम् (B&Com.). Cf. 'पराभिसन्धानपरं यद्यप्यस्य विच-ष्टितम्'—Ra. XI. III. 76 ; (84n. 1.) 5. आप्तवाचः—means 'भ्रम

प्रमाद-विप्रलिप्सा-करणापाटव-रूप-दोष-चतुष्टय-रहितः । स च ऋष्यादिः' इति स्मृतिः—*i.e.* One whose advice is always correct. Cf. "आप्त-वागनुमानाभ्यां साध्य त्वा का कथा"—*Ra.* X. 28. किल—Lither in अदृचि or सम्भावना । 'The usual definition of the 4th प्रमाण (शब्द) is आप्तवाक्य, you would make it अनाप्तवाक्य—the word of an improper person'—M.

Text :—राजा—भोः सत्यवादिन्, अभ्युपगत^१ तावदस्माभिरेवम् । किं पुनरिमामतिसन्धाय^२ लभ्यते ।

King—Ho truth-teller ! granted¹ now by us it is so, but what is to be gained by having² deceived³ her ?

शाङ्गैरवः—विनिपातः^१ । Śārngarava—Damnation³.

राजा—विनिपातः पौरवंः प्रार्थ्यते इति न^२ श्रद्धेयमेतत् ।

King—That 'damnation' is sought after by Puru's descendants is not credible⁴.

शारद्वतः—शाङ्गैरव । किमुत्तरोत्तरेण । अनुष्ठितो गुरु-नियोगः प्रतिनिवर्तमहे वयम् ।—(राजान प्रति)—

श्लोक तदेषा भवतः पत्नी, त्यज वंनां गृहाण वा ।
('उपयन्तुहि दारेषु प्रभुता सर्वतोमुखी ॥२६॥)

गौतमि, गच्छाग्रतः । (इति प्रस्थिता) ।

Sāradvata—Śārngarava, enough of altercation. (Our) preceptor's commission has been executed. Let us return. (To the king)—This is then your wife. Lither desert or accept her. For, a husband⁴ (has) absolute mastery over (his) wife. (26)

Gautami, go ahead. (This said, they began to move).

शकुन्तला—कहं इमिणा किदवेण बिपलद्व रिह । तुम्हे बि मं परिच्चअह (कथमनेन कितवेन^१ विप्रलब्धाऽस्मि, ययमपि मा पत्न्यजय) । (अनुप्रतिष्ठते) ।

Śakuntalā—How now ! (I) have been hocussed⁶ by this perfidious⁵ man (and) you too, are leaving me ?

(This said, starts after them).

गौतमी (स्थित्वा) -- वच्छ सङ्गरव ! अनुगच्छदि णो करुण-परिदेविणी सउदला । पचवादेस-परुमे भत्तुणि किंवा मे पुत्तिआ करेदु (वनम शाङ्गरव, अनुगच्छति न करुण-परिदेविनी शकुन्तला । प्रत्यादेश-परुमे' भर्तुणि किं वा मे पुत्रिका करोतु) ?

Gautamī (Stopping) -- My child Śārngarava, ³piteous-be-moaning Śakuntalā is following us. Her husband cruelly⁴ dis-owning⁴ her, what possibly can my poor child do ?

V. L. -- 'न श्रद्धेयम्' -- R V M 'अश्रद्धेयम्' -- B. S omits 'न' । 'धारद्वत -- 'भो शाङ्गरव' -- K V M R 'शाङ्गरव -- भो राजन्' -- B उत्तरै' -- B. 'उत्तरेण' R B M 'उत्तरातरेण' S नियोग' -- B. 'मन्देश' -- R. V. M. S. 'पन्ती' -- B. 'कान्ता' R V M. S 'उपपन्ना' -- R. V. M. उपयन्तु' B. HS P 'सर्वतोमुखी' R V M S K. 'विश्वतोमुखी' -- B. M inserts 'परिदेविनीम्' before 'परित्यज्य' । B reads 'तपस्विनी' for 'पुत्रिका' ।

राजेति -- 'भो मत्यवादिन' अ-शक्षित-शाठ्य' -मोन्लण्ठनमेतत् । 'एवम् अर्थात् वयं पर प्रतारण-परायणा । 'अति(अभि) मन्धाय' प्रतार्य "किं लभ्यते" किं लाभकरं प्रयोजनं सिध्यति । शाङ्गरव इति -- 'विनिपात' जनानामवज्ञा दैवादि-व्यसनं वा ('विनिपातोऽवमाने स्यात् दैवादि-व्यसनेऽपि न' इति विश्व) लभ्यते इति वाक्य-समाप्तिः । ('राजा-भो मत्यवादिन' इत्यु-दिना एतदन्तेन अक्षमा-नामा नाट्यारुद्धार निवद्ध । 'अक्षमा सा परिभव स्वल्पोऽपि नाभिमह्यते' इति दर्पणलक्षणात्) । राजेति -- 'पोग्वं' पुरुष-प-पुण्य-पुरुष-कुलोद्भूतं पावनं राजाभ 'विनिपात नर-पाति' प्रार्थयते इत्यनेन श्रद्धेयम्' (अनेन पूर्व-पुरुषस्य पुरो नाम-कीर्तनात् प्रसङ्ग नामाङ्गमणक्षितम् । "गुरु कीर्तनं प्रसङ्गः" इति दशरूपक-लक्षणात्) । तदिति -- उक्ता प्रत्यतग्रे-पसहारे । 'एषा' पुरां दृश्यमाना शकुन्तला भवत 'पन्ती' शास्त्रानसारेण गान्धर्वेण विधिना परिणीता यज्ञाधिकान्णिणी स्त्री न तु केवलं कान्ता । 'एता' [द्वितीया टौस्वेन] -- ('२।४।३४: ३५१) इति अन्वादेशे एतादेश 'यथेच्छ' 'त्यज' वा गण वा तद्विषये अस्माकं किमपि वक्तव्य नास्तीत्याशयः । 'हि' इति कारणमाह । 'उपयन्तु' पत्यु (इति जटाधराचार्य-मन पर्याय-नानार्थकोष) 'दारेषु' यथाशास्त्रं परिणीतायां भार्यायां, न तु कान्ताया, 'सर्वतोमुखी' सर्वप्रकारा (इति शङ्करपादा), अधिकरणसमर्था (इति चन्द्रशेखरचरणा.) अर्थात् ताङ्गे स्वीकारे अथवा दाने 'प्रभुता' भर्तुः

क्षमता अस्ति इति शेषः । (अर्थान्तरन्यासः । श्लोको वृत्तम्) ॥२६॥ शकुन्तलेति—
 'कितवेन' वञ्चकेन ('कितवः धूर्तवन्मते वञ्चके कनकाऽऽह्वये इति विश्वः)
 'विप्रलब्धा' वञ्चिता ('विप्रलब्धस्तु वञ्चित' इत्यमरः) । महाविषा-
 दोक्तिरियम् । 'अनुप्रतिष्ठते' पश्चादागच्छति ['समवप्रविभ्य रथः'—(२१८९)
 इति तड्] । (अनेन खेद-नामाङ्गमुपक्षिप्तम् । 'मनञ्चेष्टा-समुत्पन्नः श्रमः खेद
 इति स्मृतः' इति दर्पण-लक्षणात् ।) गौतमी—'करुण-परिदेविनी' दयाजनक
 विलपन्ती ('विलापः परिदेवनम्' इत्यमरः । 'परिदेवना अपि' इति भानुजिः) ।
 'प्रत्यादेशेन' प्रत्याख्यानेन ('प्रत्याख्यान निरसन प्रत्यादेशः निराकृति' इत्यमरः)
 'पौरुषः' निष्ठुरः तादृशे सति इत्यर्थः ।

178n.—1. सत्यवादिन्—Uttered tauntingly. 2. किं लभ्यते
 &c.—The idea is :—Nothing is done without any purpose. Even if
 it be granted that all you say is true, still for what material gain
 shall I do as such ? Inquisitive students, for the fallacy in the
 king's argument, are referred to the Commentary of Śrī Śaṅkarā-
 -cārya on the aphorism—'लोकवत्तु लीला-कैवल्यम्'—*Brahma-Sūtra, Ch*
II. 3. विनिपातः—This is *elliptical* for 'विनिपातः त्वया लभ्यते' ।
 Do you ask me what you will gain ? Then know, it is "eternal
 damnation." Cf. "Ruin seize thee, ruthless king"—Shakespeare.
 न शब्देयम्—Because even a booby will not aspire after "eternal
 damnation." 4. किमुत्तरोत्तरेण—No use of bandying words. Cf.
 'उत्तरात्तर-वादिनम्'—Ram. VI. 79, 17 ; 'अलमुत्तरोत्तरेण'—MR. III.
 5. गृहाण—ग्रह् + लोट् हि. [इन-विकरण- शानच् by 'हल. इनः शानज्
 हो' (३।१।८३), [५० पुष्-पुषाण, मुष्-मुषाण, मन्थ्-मयान, बन्ध्-बधान] । पत्नी—
 कान्ता(R) is not in consonance with 'दारेषु', or in other words an
 उपयन्ता has "सर्वतोमुखी प्रभुता" upon his legally married wife
 (पत्नी) only, and not upon his mistress (कान्ता) । Cf.
 'भर्ता हि देवत स्त्रीणां, भर्ता च गतिरुच्यते । जीवपत्याः स्त्रियो भर्ता देवत
 प्रभुरेव च'—AP. "ब्रजन्तु चरन्तु धर्मं भनून्नाथा हि नायं."—PN. 1. 25.
 Vide (144n. 6). उपयन्तुः(Husband) - Cf. 'अथोपयन्तारमलं"—KU.V.45.
 विप्रलब्धा &c.—Cf. 'Betrayed, I am, O false soul of Egypt'—

Antonio & Cleopatra. IV. 12. 6. परिदेविनी—परि-दिच् means 'to lament'. Cf. 'अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना'—Gītā. II. 28. 'न मन्त्र-बल-वीर्येण प्रज्ञया पुरुषेण च । अलभ्य लभते मर्त्यः तत्र का परिदेवना ॥ 'एकवृक्षे यदा रात्रौ नानापक्षि-समागमः । प्रभाते दशदिशो यान्ति तत्र का परिदेवना' ॥ 'एकसार्थ-प्रयाताना मर्वेषा तत्र गार्मिनाम् । यद्येक स्त्वरितो याति का तत्र परिवेदेवना'—GP. III. Ku. IV. 25 "कस्य माता कस्य पिता कस्या भ्राता सहोदरः । काया प्राणं नं सम्बन्धः का कस्य परिदेवना ॥" 'परिदेवनान्तरम्'—Ra. XII. 83.

Text:—शाङ्गरवः (सराय प्रानतिवृत्त्य) -- आ पुरोभागिणि' । किमिदं 'स्वातन्त्र्यं मवलम्बसे ? ॥ (शकुन्तला भीता वपने) ॥

Sārṅgarava (In wrath, turning, back)—What! forward¹ woman! do you resort to self-rule²? (Śakuntalā totters in fright).

शाङ्गरवः—शकुन्तले !

“यदि यथा वदति क्षितिपस्तथा
दुर्तविवम्बन त्वमसि, किं पितुरुत्कुलया³ त्वया ।
(नभभर) अथ तु वेत्सि शुचि व्रतमात्मनः
पतिकुले तव दास्यमपि क्षमम्” ॥२७॥
तिष्ठ । साधयामो ऋम् ।

Sārṅgarava—Śakuntalā! If thou art exactly what the ruler of the earth asserts, then what (use has) thy father in thee outcast³? But if thou believest thy vow to be immaculate, even salvery in the house of thy husband is proper⁴ for thee. (27))

Stay (here). We go.

V. I.—‘आः पुरोभागिणि’—B K. S. Ś C. ‘किं पुरोभागे’—R.V.M. S; B supported by Ś reads ‘पुनः’ for ‘पितुः’ ।

शाङ्गरव इति—‘आ’ इति कोपे ॥ ‘पुर’ प्रथम भजते ‘दोषमाधत्ते इति पुरो-भागिणी, तत्सम्बद्धा ‘पुरोभागिणि’ (‘कुमनि च’ इति णत्व ३।४।१५) दोषैकदशिनो (दोषैकदृक् पुरोभागी’ इत्यमर) शास्त्र-विगर्हित ‘स्वातन्त्र्यम्’ यथेच्छ वर्तनम् ‘अवलम्बसे’ आश्रयासे (अनेन द्युति-नामाङ्गमुपक्षिप्तम् । “तर्जनीद्वेजने द्युतिः”

इति दश-रूपक-लक्षणात्)। यदीति—क्षिति पाति इति 'क्षितिप' (३।२।३) राजा दुष्यन्त 'यथा' यादृश, नेय मया प्राक् परिणीता इति यत् 'वदति यदि त्व तथा' तादृशी, अनेन अपरिणीता अथच गर्भवती इत्याशयः । 'असि', तदा कुलात् उत्क्रान्ता 'उत्कुला' व्यभिचारिणी इत्यर्थः ['निरादय. क्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या'—(७८०) इति प्रादितत्] तादृश्या 'त्वया पितु' कण्वस्य 'कि' प्रयोजनम् सिध्येत् न किमपि । अतएव न पुनरस्मान् अनुमरे इत्याशयः । (राज्ञ वाक्य सत्य चेत् तदा दुष्यन्त अस्या न भर्ता, अतएव आह 'क्षितिपः' न तु 'पति' इति) । 'अथ तु' (इति पूर्वतो व्यतिरेके) पक्षान्तरे यदि आत्मन स्वस्य 'व्रत' नियम पातिव्रत्य-लक्षण 'शचि' पवित्र 'वेत्तमि' आत्ममात्रस्य अत्र साक्षित्वात् स्वय जानामि तर्हि 'पतिकृते' स्वामि-भवने' (शकुन्तला-वाक्य सत्य चेत् तदा दुष्यन्त अस्या पति स्यात् अतएव 'पतिकृते' इति न प्रक्रम-भङ्ग-दोषः) 'दास्यमपि' दासीकर्म अपि 'तत्र क्षम योग्य' ('योग्ये शक्नोति ते क्षमम्' इति घर्णि) । (हेतुगलङ्कारः । प्रथमाद्य य ताराणाम् अमरुतसाभ्यान् वृत्त्यनुप्रासश्च । 'यदि तथा त्वमसि' इति वाक्यमध्ये "यथा वदति क्षितिपः" इति वाक्यान्तरस्य प्रवेशात् गर्भितता-दोषः । स च 'वदति यत् नृपति तेन चेत्तथा' इति पाठेन समाधेयः । द्रुतविलम्बितं वक्तव्यम् ॥८॥ तिष्ठेति—साधयाम' गच्छाम' (इति सार्धव्य दर्पणः) ॥ (स्तेन प्ररोचना नामक द्वावपिध्वनयम् । नल्लक्षण यथा दर्पणे—“प्ररोचना तु विज्ञेया मङ्गारार्थ-प्रदर्शनी ।)

179n-1 अः--Implies anger (116n. 3) 2 पुरोभागिणी (B)—R & his followers read पुरोभागे (*from* पुराभागा) and curiously enough explain it with a quotation from AK (Com); but Ak's पुरोभागी is a quite different word from पुरोभागा । (पुर भाग यस्या मा), as the former is formed by a special Sūtra viz "मपचाऽनस्था—(3 2 142) with घिनण । पुर पूर्व भजने । भज मेवायाम । 'मपचा—'ईति 'घिनण'—द्वे दोषैकग्राहकस्य" PhD णत्व by 'कुर्मति च' (8 4 13) Cf 'स्तेन पृच्छति न पुरोभागिता - MK II It has been already used by our poet. Cf "मा मा पुरोभागिणी इति समर्थयामि"—Irk III पुरोभाग, however, has been used in the sense of 'Jealous' Cf 'प्राय समानविद्या परम्परयश पुरोभागा'—Māla. 1. 20. Also 'निर्मिदानी पुरोभागम्'—Rām IV. 20. 4; कृतापराधाम् इत्यर्थः.—Rāma. 'पुरोभागिणी

means one who first chooses the fault, as generally it is taken notice of by people before merit is accounted for. Or, the word may be explained as one that tries to be conspicuous by being put in the front and this is possible only by pointing out faults of others, hence in any case it means 'fault-finding'. Then the sentence means—You only find fault with the king, because he has disowned you. But you forget that you are also committing an offence by following us without the permission of your husband (See next) 3 स्वातन्त्र्यम् &c The scriptures sanction no liberty in the case of women Cf 'कौमार्ये रक्षिता नातो ऽन्वा पात्राय सत्कृती । सर्वदा रक्षिता कान्ता स्तदभावे तत्सुतः ॥ निष्प्रव्रस्यासु नारीणां रक्षितारं म्रिय मदा । या स्वतन्त्राश्च ना नष्टा सर्वधर्म-वहिष्कृता ।' B.P. XII, GP. XCI, MS IX 3; V 148, Y. 85, Śukra-niti III: 115 दास्यमपि—Cf 'या दास्यमप्यस्य लभेत नारी सा म्यान् वृत्तार्थं विमताऽङ्गय्याम्'—Ku VII 65

Remark—In the last line the word 'पति' is used, while in the first line we have 'क्षितिप', still there is no प्रक्रमभङ्गदोष । For reasons and the proprieties of the two words vide Com

Text :—राजा—भोस्तपस्विन् किमत्रभवत् विप्रलभसे ।

भार्या कुमुदान्येव शशाङ्कः स्सविता बोधयति पङ्कजान्यव ।

[12 18

12, 15.] वशिना हि पर-परिग्रह-संश्लेष-परादमुखी वृत्तिः ॥२८॥ ५ /

King Ho hermit why do you bamboozle¹ this lady ? (The blue-specked (moon) unfolds lilies only, (and) the sun² (arouses) lotuses alone. The inclination³ of the self-controlled³ is averse¹ to hugging other's spouses⁴ (28, 1))

शाङ्गरवः—राजन् ! अथ पूर्ववृत्तं व्यासङ्गा हि-मृतो भवेत् तदा कथमधर्म-भीरो वार-परित्यागः ।

Śārngarava O king, in case the former¹ event be forgotten owing, to your attachment⁶ to something else then afraid as you are of demerit, what (will you say about this) repudiation⁷ of (your own) wife⁷ ?

V. L.—‘विप्रलभसे’—B. R. V. M. ‘विप्रलपनि’—S. The speech of Śārṅgarava (B) is found in R. V. M. as follows—‘यदातु पूर्ववृत्त-मन्यसङ्गात् विस्मृतो भवास्तदा कथमधर्मभीरुः’ । ‘* अन्यसङ्गात् * भीरुता’—S.

कुमुदानीति—‘शशाङ्कः’ मृगलाञ्छन. चन्द्रः ‘कुमुदानि एव’ न तद्भिन्नानि पद्मानि, ‘सविता’ सूर्यः ‘पङ्कजानि एव न तद्भिन्नानि कुमुदानि (इति उभयश्चात्र एव-कारः अन्य-योगरूढ-सम्बन्धं वारयति । तथा चोक्तम् “अयोग मन्ययागञ्च अत्यन्तायोगमेव च । व्यवच्छिनत्ति धर्मस्य एवकार स्त्रिधा मतः”) ‘बोधयति’ विकासयति । वशयन्ति इन्द्रियाणि ये तेषां ‘वशना’ निर्जितेन्द्रियानां ‘वृत्तिः’ वर्तन ‘परेषां परिग्रहः’ कलत्राणि (‘परिग्रहः कलत्रे च मूल-स्वीकारयोरपि’ इत्यजय.) तेषां ‘सश्लेषः’ आलिङ्गनं तस्मात् ‘पराङ्मुखी’ विरता अनासक्ता इति यावत् ‘हि’ इत्यवधारणे (अत्र दुष्यन्त-शकुन्तला-नङ्गीकारे विशेषे प्रस्तुते सामान्य-वचनेन अप्रस्तुतप्रशंसा । पूर्वार्धे वैधर्म्येण मालादृष्टान्तालङ्कार इति यत् राधवपादं उक्तं तच्चिन्त्यम् । वस्तुनस्तु एव-कार-द्वयेन कुमुद-पङ्कजानां बाधनस्य इतरा-परिग्रह-मश्लेष-पराङ्मुखत्वेन सह ऐक्यरूपेण अवभासमानं अत्र प्रतिवस्तूपमा-लङ्कारः । ‘बाधयति’ इत्येकया क्रियया अप्रस्तुतयोरेव शशाङ्क-सावत्रा. कर्तृतया-भिसम्बन्धात् तुल्ययोगिता च । अङ्काङ्केति, न्येवन्त्येवेति, परंपरीति, छेक-वृत्त्यनु-प्राप्तौ । आर्या जातिः) ॥२८॥ शाङ्करव इति—अथ’ इति विकल्पमाह (‘अथाऽर्थो सशये स्यात्तमम् अधिकारे च मङ्गले । विकल्पा-नन्तर-प्रश्न-कान्तस्नाऽऽरम्भ-समुच्चये’ इति मेदिनी) ‘व्यासङ्गात्’ विषयान्तर-सम्पृक्तत्वात् ‘पूर्ववृत्तम्’ अस्या. परिणयादिकं त्वया यदि ‘विस्मृतं भवेत्’ (सभावनायां लिङ्) तदा अधर्मात् भीरुः ‘अधर्मभीरुः’ [इति सुषुप्तेति समासः-(६९९). युक्तिस्तु प्रागुक्ता] तादृशस्य तव इदानीं शकुन्तलाया. प्रत्याख्यानं ‘दार-परित्यागः’ स्यात् । तत् कार्यं त्वया ‘कथं’ किंविधं मन्यसे । किमेतन् पापं पुण्यं वा तत् ब्रूहि माम् इति सरलार्थः । (अनेन उत्प्रासन-नामको नाट्यालङ्कार उपक्षिप्तः । तल्लक्षणं यथा दर्पणे—“उत्प्रासनन्तु उपहामो याज्झाधो साधुमानिनि’ इति) ।

180n.—1. विप्रलभसे—Deceive—(‘विप्रलब्धस्तु वञ्चित’ इत्यमरः । ‘विप्रलम्भ. प्रवारणा’ इति गगदार्ण) by making her cherish a hope that she will be received by me in the long run as a wife, if she persisted in staying here. But ‘विप्रलभसे परित्यजसि’ । ‘विप्रलम्भः विप्रयाग’ इत्यमरः—N. “विप्रलभसं विरज्यसि परित्यज्य

गच्छसि, कथमपि नाहं गृह्णामि इति भावः, (अत्र शकुन्तलामवस्थाप्य गमने अवश्यमव राजा ग्रहीष्यति इति विभाव्य मूर्तिभिरेवमाचर्यत इति मत्वा राज्ञ उक्तग्न्यमिति बाध्यम् HS पर-परिग्रह-सश्लेष - &c 'सश्लेष' means embrace 'परिग्रहः परिग्रहः' सश्लेष उपगूहनम्—AK 'पर-परिग्रहस्य सश्लेष'—Embrace with another's spouse तस्मात् पराङ्मुखी-सुपसुपेति समाम One who is averse to such an embrace. R has construed differently by taking सम् (as an attribute of पराङ्मुखी) to mean excessive (अतिशयेन)। Cf *** 'तस्या आश्लेष सपर्कः, तस्मात् सम्यग् अतिशयेन पराङ्मुखी' ** परवत्त्र-पराङ्मुखत्वं नापि तु तत्-सम्पर्क-पराङ्मुखत्वम्, तदपि तन्मात्रं नापि तु सम्यगिति तेन न-शब्द पराङ्मुख-विशेषणतया याज्य' R अधर्म-भीरोः—(Vide 80n 4)—BM & T on 699.

Remark For similar idea in the latter half, Cf "का त्व गमे! कस्य परिग्रहो वा किं वा मदभ्यागम-कारणं ते। आचक्ष्व मत्वा र्जुना र्जुना मनः परस्त्री-विमुख-प्रवृत्तिः Ra XI I 8.

Text :—राजा—भवन्तमेवात्र गुरु-लाघव' पृच्छामि।

३३१ (मूढः स्यामहमेषा वा वर्देन्मथ्येति सयये ॥
दारव्यागी भवाम्याहो पर-स्त्री-स्पर्श-पाशुलः ॥२९॥

King In this matter, I ask you yourself (about) the¹ relative-
importance (of sure I + the superiority and inferiority of the two
courses of conduct)¹ In a doubt as to whether I may be infatuated
or she may be lying, should I be the (base) repudiator of my
wife or a defiled (adulterer) by contact with another's wife?² (29)

पुरोधाः (विचार्य) —यदि तावत् एव क्रियताम्।

Priest (After deliberation) If so let this be done.

राजा—अनुशास्तु' मां भवान्।

King Command¹ me Your Honour.

पुरोधाः—अत्र भवती तावदाप्रसवाद् अस्मद्गृहे तिष्ठतु। कुत इदमुच्यते
इति चेत्। त्व साधुभिरादिष्ट-पूर्वः। प्रथममेव चक्रवर्तिन' पुत्रं जनयिष्यसीति।
स चेन्मृनि-दोहित्रस्तल्लक्षणो-पपन्नो भविष्यति, ततः अभिनन्द्य शुद्धोन्तमेना'
प्रवेशयिष्यसि। 'विपर्यये तु पितुरस्याः समीपनयनमवस्थितमेव'

Priest—Let Her Ladyship then, till² child-bearing², stay in our house. Why do I say so ?—If you ask this, you have the soothsayers'³ prophecy³ that at the very first, you will beget a son, who will be a paramount⁴ ruler. If the hermit's grandson be⁵ possessed of those signs', then you would cause her to enter your seraglio⁷ with felicitations⁶. But on the contrariety⁸ (of the case) sending (her) back to her father is certain.

V. L.—'पुरोधसं प्रति'—Only N. 'गुरुलाघवम्'—R. B. V. M. 'गुरुलाघवज्ञम्'—S. 'भवान्'—R. B. V. M. 'पुरोहित'—S. In B 'कुत-इदम्' is uttered by the king. 'आदिष्टपूर्वं'—S R. 'उद्दिष्ट'—M.V. 'साधु-नैमित्तिकः उपादिष्टपूर्वं'—B. HS.

राजेति—शार्ङ्गं रवं प्रति एतदुक्तं पुरोधसं प्रति वा । 'गुरु' च 'लघु' च इति गुरुलघु ['विप्रतिपदं चानाधिकरणवाचि (२।८।१३), इति पाक्षिकम् एकत्वम्] तस्य भावः 'गुरु-लाघवम्' ('परिमाणान्तस्याऽमज्ञा-शाणयो' (७।३।१७) इति उत्तरपद-वृद्धिः । लघु-शब्दस्य परिमाण-वाचित्वात् । न चात्र सर्वथा मर्यादा इत्यस्याऽनुवृत्तिर्न मन्तव्या । काशिकादी 'उत्तमर्णविक' परमर्णविक इत्यादिषु उत्तर-पदवृद्धिः अनेनैव समर्थनात् इति भाषावृत्ति-टिप्पणी । वक्ष्यमाण-पक्ष-द्वये-गुरु किं, लघु वां किं इति भवतः सकाशात् जानमिच्छामि इति राजोक्तेरागमः । मूढ इति—'अहं' स्मृति-भ्रष्टान् 'मूढः' नष्ट-वृद्धिः (तथाचाकत श्रीगीताया—'स्मृति-भ्रष्टाद् वृद्धिनाशः' इति) 'स्या' भवेय, 'वा' अथवा 'एषा' शकुन्तला 'मिथ्या वदेत्' [उभयत्र 'विधि-निमन्यणाऽऽमन्त्रणाऽधीष्ट-सप्रश्न-प्रार्थनेषु लिङ्' (३।३।१६१)-इति सप्रश्ने लिङ् । सप्रश्नो नाम त्रिजाया ॥ सभावनाया वा लिङ्] 'इति' एवप्रकारे 'मदेहे' आगते मति, किमहम् अस्याः परित्यागेन 'दार-त्यागी' ['सपृचा—' (३।२।१४२) इति व्यजे. घिनुण्] 'भवामि' किं 'दार-त्यागरूप' पातक मां स्पृशेत् । 'आहो' इति पक्षान्तरे 'परम्व्रयाः स्पर्शनं' 'पांशु' पापम् अस्ति यस्य स 'पांशुलः' पातकी 'भवामि' अस्या मिथ्याभाषित्वे इति भावः ['कपिल-कादि'—(वाः ८।२।१८) ; —'मिध्मादित्वात्'—(५।२।१७) वा लज्] । संशय-स्थले पर-स्त्री-संस्पर्शात् दार-त्यागो वरं न वेति पृच्छामि इत्याशयः । (श्लोकोवृत्तम्) ॥२९॥ 'राजा—भोः मत्यवादिन्' इत्यादिना एतदन्तेन विरोध-नामकमङ्गमुपक्षितम् । तल्लक्षणं यथा—'उत्तरोत्तर-वाक्यं तु विरोध इति संज्ञितः' । राजेति—'अनुशास्तु' शिक्षयतु । पुरोधा इति—'साधुभिः' सिद्धुः निमित्तज्ञैर्वा । पूर्वम् आदिष्टः विज्ञापित इति 'आदिष्ट-पूर्वः' ['भूत-

पूर्वे चरद्'- (५।३।५३)-इति पाणिनि-निदर्शनात् पूर्व-शब्दस्य पर-निपातः पाक्षिकः] । चक्रवर्तिनः सार्वभौमः (चक्रवर्ती सार्वभौम इत्यमरः) । 'मुने कण्वस्य 'दीहित्र' दुहितुः शब्दोऽयं पुत्रः । तस्य चक्रवर्तिनः त्वक्षगः चापाङ्कुः शादि-विह्वलं उप-पन्नः युक्तः । (चक्रवर्तिनः लक्षणं यथा सामुद्रिकः—'अतिरक्तः रक्तः यस्य ग्रथि-ताङ्गुलिका मटुः । चापाङ्कुः शादिना यस्य चक्रवर्ती भवति त्रुवम् ॥ अपिच—यस्य पादतः पद्मं चक्रं वाप्यथ तारणम् । अङ्कुशं कुटिलं चापि स सभ्राद् भवति त्रुवम् ॥) शब्दान्तः राजान् पुरः (शब्दान्ताज्जन्तः पुरे गुह्यकक्षमदे च भूपतः इति अजयपाठः) । विप्रस्य जातस्य अर्भकस्य सामुद्रिकोक्त-चक्रवर्ति-लक्षणाभावे-इत्यर्थः । नृ इति पदान्तरः । अस्याः पितुः कण्वस्य समीप-नयनम् आश्रमे प्ररणम् अवाप्त्यन्तम् निवर्तितम् एव इत्यवधारणे ।

18In 1 भवन्तमेव &c The passage is **obscure**, for it is not certain to whom the speech is addressed **M takes it to refer to the priest** In this case the idea is —Sir, you have all along heard the conversation that passed between Śārnguava and me The sage insists on my taking this woman as my wife, but I do not remember to have married her at all. The sage, however suggests in alternative and a possible one too—that I actually married her, but my attention being diverted by multitudinous duties I **have forgotten** her at the present moment Hence tell me, of the two alternatives (*viz.* the **repu- diation** of the legally married wife and the **fornication**, with another's wife), which is **less sinful** In this explanation the *following defects* should be noticed (a) There is no earthly reason why a **stage-direction** like **पुरोधस प्रति** should be **omitted** when the speech is uttered respecting a **third person** (d) 'एव' in 'भवन्तमेव' seem to lose its force Again a reference to the priest will suggest an indecision on the part of Dusyanta who had been all the while thinking that he was right ; besides the speech will go against the saying —'आर्य', प्रथितं दुष्यन्तस्य चरितम् । प्रजास्वपीदनं दृश्यते' —*Supra*. The next stage direction (*viz.* 'विचार्य') of course,

in quite consonance with the speech. The priest, being asked abruptly to give his opinion, cannot say anything haphazardly, hence the necessity of deliberation. According to महामहोपाध्याय N the passage is an address to Śārṅgarava himself as suggested by (एव). Of course in this case no stage-direction is necessary. Then the idea is :—"You mean to say that I am repudiating this lady sheer whimsically and not because I am afraid of sin ; but I ask you yourself sin, if you yourself were in such a dilemma, what would you do ?" Certainly Śārṅgarava could not say that the second alternative was less sinful. His only recourse was to keep silent. But in this explanation the stage-direction 'विचार्य' has no significance, for an *advice gratis* of the priest, a third person, is quite uncalled for, specially to a king. Read "नाऽपृष्टः कस्यचिद् ब्रूयान्न चाभ्यायेन पृष्ठत । जानन्नपि हि मेधावी जडवत्लोक आवरेत्" MS. II. 110. The first explanation however, seems to be preferable, as later on (in Act III 31), the king admits that he had doubt about his own action towards Śak. Also 'सन्दिग्धवर्द्धि मा कुर्वन्' &c. *Supra* 'मशये' in this Śl also suggests the same. N alone notices a variant Stage-direction 'पुरोधसं प्रति' which solves the difficulty to some extent. 2. गुरु-लाघवम्—An extremely common word in Sanskrit works, specially in 'आयवद'. Cf. 'आरभेत तत् कार्यं मन्त्रि-न्य गुरु लाघवम्' MS IX 299 'निश्चित्य गुरुलाघवम्' Rām 3 27 2. 'विमश्य गुरुलाघवम्'—Ibid : 2 63 7; Mahā XII 1273; III 10572 : 'गुरुलाघव- विद्वैद्या नराणा वर्धयन्त्यमृन्, तस्मादेक विजानीयान् द्रव्याणा गुरुलाघवम्'—Bhela-Samhitā ; 'गुरु लाघवम् यथा भिषक &c -Śrīmad-Vāgabata VI.1-8; Śs (चिकित्सा) —VI. 19 ; (सूत्र) 46, 130 ; 391 ; 442 ; (C.S. (सूत्र),- 5. 105 ; 27.261 ; 276 ; 340 ; 344 ; 352 ; But the word is not easily derived. For we may add अण् to गुरु-लघ (Com), but अण् would cause पूर्वपद-वृद्धि by तद्धितेयञ्चाम् आदे' (7 2. 117) Now 22 Sūtras beginning from 'उत्तरपदस्य' (7 3 10) and ending with 'यथातथ- यथापर्ययोः पर्यायेण'—7.3 31) mention the exceptions where डा-ण-

ककारानुबन्ध I addhita-affixes cause only उत्तरपद-वृद्धि। According to भाषावृत्ति & its टिप्पणी उत्तर-पद-वृद्धि, in 'गुरुलाघवम्', "पितृपैतामहम् is caused (as in परमनैष्किक) by the rule 'परिमाणान्तस्याऽमज्ञा-गणया'—(VII 3 17) (See Com) But others opine that the form is not available in this way So सुपच (V 1 7) and सक्षिप्तसार (VII 37) had to frame Special Sūtra for this 'गुरु-लघ्वादे उत्तर-पदस्य'। हरिनामामृत follows suit—'गुरु लघ्वाद' (VII 9), Also गुरु-उत्तु-महत-परार्थार्थं मुहर्तादीना मुत्तरपदस्य' SKN VII 1 24, Sarana Deva, author of 'दुष्टवृत्ति' observes . कथं गुरु-लाघवम्' उच्यते। पर्याय-शब्दानां गुरुलाघव-चिन्ता नास्तीति भाष्यकार-वचन-प्रामाण्यात् पूर्वं विप्रतिषेधेन डगन्ताच्च (V 1 131) इत्यण्। उत्तर-पदस्य च उच्यते वदन्त्येन स्वाकारात् सिद्धि — but this must be a slip (lapsus memoriae) on the part of the great scholar as the underlined portion does not occur anywhere in the महाभाष्य (Vide 'महाभाष्य-शब्द-कोष' by Śūdhara Śāstri Pathaka and this mistake on the part of the great scholar has not been noticed in any other editions Might be he was thinking of सौरदेवीय परिभाषावृत्ति' which has पर्याय-शब्दानां "गुरु-लाघव-चर्चा' नर्णयित (P 1), but in परिभाषेन्दुखर is found "लाघव-गौरव-चर्चा' instead Sarana Deva, however, suggests an alternative explanation—गुरु शब्देन धर्म-वचनेन लाघव-शब्दस्य वा द्वन्द्वः। This is quite in keeping with the view of Bhatta Abhinava Gupta, according to whom words like गुरु, मृदु &c are used as गुणवचन। So मृदु मार्दवम्। गुरु गौरवम् लघु लाघवम् ("मृदु-प्रभृतयो हि मुख्यतया भाववृत्तय एव") Hema-Candra-Brhat-sṛtti also follows suit—"गुरुलाघवमिति गुरो लाघवम्, गुरुत्व (गुरुत्व) लाघव चेति वा"। Karata in his VP (VI 4 55) has the following "भाष्यकारो गुरु-लाघवमनादृत्य यथा न्यास समर्थयितुमाह &c 3. संशये—'सम् + शी—lit means 'to lie down together', hence when two or more propositions come together they create some sort of doubt. पांशुलः—Defiled (Ra II. 2). 4 कुत इवम् &c —The speech is quite in keeping with

the peculiar style of the old Professors of Philosophy carrying on discussion on abstruse subjects. आदिष्ट-पूर्वः—‘आ-’ दिश्’ means ‘to pronounce as a boon’, ‘to predict.’ Cf. ‘सिद्धादेशकेन साधुना व्यादिष्टाः’—Māla. V. ; ‘सिद्धादेशेन आदिष्टा योऽस्याः पाणिग्रहणं करिष्यति’ &c.—Rat. IV ; ‘सिद्धादेश-प्रत्यय’ &c.—Ibid I., ‘आदेशिकः आदिष्टा देवी भविष्यति’—SV. I ; also V ; ‘सिद्धादेशा घ्नन्-क्षणकाम् प्रपच्छ’—Kād. P. 254. ‘सिद्धादेश-प्रत्यय’ &c.—MK. IV ; ‘सिद्धादेश-जनित’ &c.—Ibid. VI, ‘उत् दिश्’ in this sense is very rare and occurs in Rām. ‘उद्दिष्ट’ दीर्घमायुस्त—VI 32.12. ; 5. चक्रवर्तिनम्—(15n. 4) ; (Com.). 6. तल्लक्षणोपपन्नः Com. and Śak. VII. 16. 7. विपर्यये—The reverse happening. Cf. ‘विपर्यये तस्याधिपतेरुत्कर्तृद्वितः क्षात्रधर्मः स्यात्’—VS. V. समीप-नयनं—Cf. ‘गमपि परिणेतु’ &c. V 17.

Text :—राजा—यथा गुरुभ्यो रोचते ।

King—As (it) pleases (my) preceptor.

पुरोधाः—(उत्थाय) वत्से, अनुगच्छ’ माम्

Priest (Rising) - Follow¹ me, my child !

शकुन्तला—भगवद् वसुधे, देहि मे विवरं (भगवति वसुधे, देहि मे विवरम्^१ । (रुदनी प्रस्थिता । निष्कान्ता सह पुरोधसा तपस्विभिश्च । राज्ञा शाप-व्यवहित-स्मृतिः^२ शकुन्तलागतमेव चिन्तयति) ।

Śakuntalā-- O Almighty wealth-bearing (earth)! give me (room in) a cleft¹ [This said, starts weeping. Exit with the priest and the hermits. The king with his² memory intercepted by the curse² thinks only about Śakuntalā].

(नेपथ्ये)—आश्चर्यं माश्चर्यम् !

(In the tiring room) --A miracle ! A miracle !

राजा (कर्णं दत्त्वा)—किं न खलु स्यात् ।

King—(Listening)—O what indeed may it be !

(प्रविश्य) पुरोधाः(सविस्मयम्)—देव, अद्भुतं खलु संवृत्तम् ।

(Entering) Priest (with astonishment)—Sir, a miracle, indeed, has happened.

राजा—किमिव । King—What (is it) ?

पुरोधाः—देव, परावृत्तेषु^१ कण्व-शिष्येषु—

शालिनी सा निन्दन्ती स्वानि भाग्यानि बाला
(मननगग) बाहून्क्षेपं^२ क्रन्दितुं च प्रवृत्ता ।

Priest -Su, on the turning^३ back^३ of Kanva's disciples, that girl upbraiding her own (*cruel*) fate began to cry by tossing^४ up (*convulsively*) her arms^३; -

राजा—किञ्च । King And then ?

पुरोधाः— स्त्री-संस्थानञ्चाऽप्सरस्तीर्थं माराम्

शालिनी उत्क्षिप्य^५ नां ज्योतिरेकं जगाम ॥३०॥
(मननगग) ॥ (मर्व विस्मय रूपयन्ति) ॥

Priest When all of sudden a shining (apparition) having^५ the outline of a woman^५ snatched her up near the *Nymphs' shrine* and went off with her (3) (*All gesticulate surprise*).

V. L -B reads अन्तर्गम्' for 'विवर्गम्' । 'किमिव'—R B V S 'किमेवम्' - M. किञ्च' - R B V M 'किमन्यन्' -S 'उत्क्षिप्यनां'—R. B V M. 'आक्षिप्यनां' -S. 'उत्क्षिप्याङ्के' - B. Mackenzie Mss and B read 'तिरोभूत्' for 'जगाम' ।

शकुन्तलेति—'विवर' गर्तम् ('विवर दूषणे गत' इति भानुजि-घृत-कोष) 'प्रस्थिता' गन्तुमारब्धा [आदि-कर्मणि क्त कतरि च'-(३।४।७१)-इति कर्तरि क्त] 'पुरोधसा' पुरोहितेन 'मह' । [पुरोऽग्रे धीयते । 'पुरमि च' (उ—६८०) इति धाजोऽसि । 'पुरोधास्तु पुरोहित' इत्यमर] । 'शापेन' दुर्वासस. अभिमन्यातेन 'व्यवहृता' कृत-व्यवधाना विलुप्ता इति यावत् 'स्मृति.' यस्य तादृश । मेति—'कण्वशिष्येषु' शाङ्गर्वादिषु 'परावृत्तेषु' स्वाश्रम प्रस्थितेषु 'सा बाला' शकुन्तला 'स्वानि' स्वकीयानि 'भाग्यानि' दुरदृष्ट 'निन्दन्ती' ['शपथनो-नित्यम्'-(७।१।८१)-इति नुम्] 'गग' 'बाहू उत्क्षिप्य' ऊर्ध्वं 'क्षत्वा इति 'बाहूत्क्षेप' (३।४।५४; ३३७६) 'क्रन्दितुम्' उच्चैः आरदितुं 'प्रवृत्ता च' (इति स्वभावोक्तिः) । 'स्त्रिया' सस्थानम्' आकृति ('संस्थान माकृतौ मृत्यो सनिवेशे चतुष्पथे' इति मेदिनीकर) स्त्री-सस्थानमिव 'सस्थान' यस्य तादृशम् (इति उष्ट्र-मुखवत् उत्तर-पद-लोपी बहुव्रीहि) 'एकं ज्योति' अप्सरस्तीर्थम् आरात् समीपे ('आराद

दूर-समीपयो' इति तत्त्वबोधिनी । आराध्यो मे रया) 'एनम् उपक्षिप्य' ऊर्ध्वं नीत्वा 'जगाम च' तदभिमुखं प्रस्थितमित्यर्थं (अत्र अद्यतने लिट् । वैदिकोऽयं प्रयोगः) । च-द्वयम् अविलम्ब-द्योतनाय । क्रिययो रामुच्चित्तवान् समुच्चयाऽलङ्कारः । हेत्वनुप्रासौ च । शालिनी वृत्तम् ॥३०॥ 'नेपथ्ये' इत्याद्येतदन्तेन शक्तिर्नामाङ्गं मुपक्षिप्तम् । 'विरोध-प्रशमो यस्तु सा शक्तिरिति कीर्तिता' इति तल्लक्षणात् । अनेन अद्भूत-रसोऽपि ध्वनितः) ।

182n.—1 देहि मे &c The idea is 'Mother Earth, my face has been defiled by repudiation and as such I am ashamed to show it to the world any more Please give me a shelter in your bosom' Cf तथा मे माधवी देवि विवरं दातुमर्हति' *Rām.* 'जेदु म अत्तणो अगेमु विलअम्बा'—*LC III 2* पुरोधसा This is the reading in all the editions, but excepting B, all others have पुरोहित elsewhere throughout in Act V Thus B's is the genuine reading Vide (162n 1) तपस्विभिश्च—Suggests the presence of ascetics other than 'शार्ङ्गैर्व' and 'शार्ङ्गद्वत'—*Ide* (134n 6) ३ आश्चर्यम् &c Exactly occurs in PC (प्रस्तावना) । The reduplication is due to मग्नभ्रम । Ordinarily 'चर्' with उपसर्ग does not take यत् by 'गद-मद चर-यमश्चाऽनुपसर्गे' (III 1 100) but the *Vārt* 'चरे आडि चाज्जरो' allows यत् after 'आङ्-चर्' । Next by 'आश्चर्यं मनित्वे'—(VI 1 147), 'आश्चर्यम्' is obtained by निपातन in the sense of something 'unusual' अनित्यमवागन्तुकम् अद्भूतम् *Prabhā* 'अनित्ये किम् ? आश्चर्यं कर्म शोभनम्'—SK 1062 4 बाहूत्क्षेपं—बाहू उत्क्षिप्य इति बाहु उत् + क्षिप् णमुल् भावे (by 'स्वाङ्गेऽध्रुवे'—III 4 54), throwing her arms convulsively—'अध्रुव' is any part of the body the loss of which does not lead to the destruction of life Cf. 'येन विना न जीवनं तद ध्रुवम्' *BD* यथा 'शिर उर इत्यादि' *Prabhā* Also—'अद्रव मूर्तिमत् स्वाङ्गं प्राणस्थ-मविकारजम् । अतन्मथ तत्र दृष्टञ्च तेन चेत् स्यात् तथायुतम्' *Vārt.* (IV.1.54) 'अध्रुवे इति किम् ? उत्क्षिप्य शिरं वययति'—*VM* *M* wrongly considers this to be used in a similar sense as 'लतानुपातम्' &c *BK.II.1.*, as 'णमुल्' there comes by a different *Sūtra*. (III.4 56) Cf.

'पाणिभ्या रुदती दुःखा दुदर प्रजघान ह'—Rām III 45, 38 ; IV 19 20 5 (ऋन्वितु) च— (सस्थान) च— च' is frequently repeated to express **simultaneousness** or **undelayed occurrence** of two events Cf 'ते च प्रापु रुदन्वन्तबुबुधे चादिपुरुष'—*Ra X 6, II 40 Ku III 58; 66 MM IX 39, Śak II 8 6 किञ्च* The king had seen that Śak was bewailing tearing up her hands and this fact was **neither unusual nor astonishing in her condition**, hence he asked 'what next?' 'इदं ज्ञातमेव इति राजा पृच्छति—किञ्च'—*R 7 ज्योतिरेक &c* 'नेत्रारूपत्वेन स्पष्टमदृश्यमानमतएवमस्थान-शब्द प्रयोग'—*R* The party saw only a luminous something, having the **outline** (सस्थान) of a woman but could not exactly determine what it was 'कीदृशस्य सस्थानम्'—*Rām I 35 4, 6 'वबन्धमिव सस्थानम्* Ibid 19 20 (स्या with आरात्) is frequently met with Vide *Ra II 1, ŚPB III 31 VII 29, XII 28* Our supposition is that like 'ऋते' आरात् was at one time freely used with स्या ('ततोऽन्यत्रापि वृश्यते'—*Vārt 45*) or construe आरात् उत्तक्षिप्य अप्सरस्त्रीर्यं जगाम—Snatched her up from afar and went towards Nymph's shrine With 'तिरोभूत्' (Cf 'शरीरबन्धेनन तिरोबभूव' *Ra XVI 23, 'विचयानि स्तिरोदधे'—Ku II 61; तेन तिरोबभूवे' KI XI 81*) अप्सर-स्तीर्यम् May also be taken as an attribute of ज्योतिः, where 'तीर्यम् वशनम्' Cf 'तीर्यं शास्त्रे गुरौ यज्ञे यानौ * * पात्रे वशने च II & A' अप्सरोवत् तीर्यं वशनं यस्य—A luminous something (ज्योतिः) looking (beautiful) like a nymph 8 जगाम The priest saw the whole thing with his own eyes, so the use of लिट् (in परोक्षे) may seem to be **inaccurate** But this is a Vedic use of 'लिट्' for 'लृट्' (*III 2 110*) and refers to **immediate past** (अद्यतन) For Kāli's fancy for Vedic uses Vide (68n 1) and (225n 1)

Text राजा—भगवन्, प्रागपि सोऽस्माभिरर्थः प्रख्यादिष्ट' एव। किं वृथा तर्कणाऽन्विष्यते। विश्वाम्यतु भवान्।

King -Revered Sir, from the very first, that object¹ was.

repudiated² by us. Why is it being uselessly sought with conjectures ? Please rest yourself.

पुरोधाः (विलोक्य)—विजयस्व । (निष्क्रान्तः) ।

Priest (*Staring*)—Be victorious. (*Exit*).

राजा—वेत्रवति, पर्याकुलोऽस्मि । शयन-भूमि-मार्गमादेशय ।

King—Vetravati, I am perturbed². Direct⁴ the way to the bed-chamber.

प्रतीहारी—इवो इवो देवो (इत इतो देवः) । (प्रस्थिता) ।

Portress—This way, My Liege. this way, (*Starts*).

राजा (परिक्रम्य स्वगतम्) —

Text :—कामं¹ प्रत्यादिष्टां² स्मरामि न परिग्रहं³ मुनेस्तनयाम् ।

आर्या बलवत्तु दूयमानं⁴ प्रत्याययतीव⁵ मां हृदयम् ॥३१॥
12, 18
12, 15 ॥ (निष्क्रान्ता स्मर्वे) ॥

King (*Walking round, aside*) —True¹ that I do not remember the repudiated² daughter of the sage (*as*) espoused³ (*by me*), yet my heart aching⁴ poignantly, leads me to believe⁵ it (*all*) as it were. (3) (*Exeunt Omnes.*)

॥ पञ्चमोऽङ्कः ॥

(*End of the Fifth Act*)

V. L. —‘मां हृदयम्’ B.M.S. ‘मे हृदयम्’—V.R.

राजोक्ति ॥ ‘मः अर्थः’ तत् शकुन्तला-रूप-वस्तु (इदानीं मनुष्यत्वेऽपि सन्देहात् अर्थ-शब्द-प्रयोगः) ‘प्रत्यादिष्टा’ तन्मूलभ्येऽपि प्रत्याग्यातम् । इदानीं कुत्र केन किमर्थं वा नीतम् इति विचारणालम् । राजोक्ति ॥ ‘प्रत्यादिष्टा’ प्रत्याख्यातां ‘मुनेः’ कण्वस्य ‘तनयां’ ‘परिग्रहं’ भार्यां परिणीत-पूर्वाम् इति ‘न स्मरामि कामम्’ अनिच्छयापि तन्मया अनुमन्तव्यम् (‘अकामाऽनुमती कामम् असू-पगमेऽपि च’ इति रूढः) । ‘हृदयं तु’ पुनः ‘बलवत्’ अतीव ‘दूयमानं’ पीडयमानं सन् ‘अग्रम्’ (अणिकर्तुः कर्मसंज्ञा—१।४।५२) ‘प्रत्याययति’ (२।४।४६) मया इयं

परिणीतपूर्वा इति विश्वासम् उत्पादयति 'इव' (इत्युत्प्रेक्षा । पीडायाः कारणस्य स्मरणस्याऽ-भावोऽपि पीडेति विभावनाऽलङ्कारः । अनुमानाऽलङ्कारोऽपि । तत् प्रमाणस्य माध्यम्यं हृदय-पीडा-हेतुवात् अनुमानम् । अनेन प्रसङ्ग-नामाङ्गं मुपक्षिप्तम् । तत्प्रत्यक्षणम्—'प्रसङ्ग इच्चैव विज्ञेया गुण्या कीर्तनं हि यत्' इति । आर्या जाति) ॥३१॥

इति गौतम श्रीरामेन्द्र-मोहन-वसु-विरचितायामभिज्ञान-शकुन्तल-टीकायां
कुमार-सन्तोषिण्या पञ्चमोऽङ्कः समाप्तः ॥

183n 1 मोऽर्थः The king uses this epithet for he now doubts whether he is at all a human being. This also suggests his non-challant attitude towards Śak. See next 2 विलोक्य—The priest looks at the king with bewilderment at his utter non-challant (as expressed by the epithet—मोऽर्थः) to such a startling news that astounded everybody (Cf. सर्वे विस्मयं रूपयन्ति) बलवत् (Here adverb for its Adjective use Vide 89n 3) 3 प्रत्याययति प्रति उ णिच् । उट् ति—Makes me believe 'इ' is not replaced by 'गम्' by 'णो गमिर्' अबोधने (2 4 46); 'णिच्-प्रत्यये परे उगृ-धातु-स्थाने गमि-धातु आदेशः स्यात् । गम् शब्दस्य इकार उच्चारणार्थः बोधनार्थं मा भूत् । * गमयति । बोधनार्थं तु प्रत्याययति (ज्ञापयति)'—Prabhā. Cf. the idea with the third line of Act V 2. Supra.

Time-analysis of Act V—The action of the Fifth Act takes place on the day following the departure of Śak and her party from the hermitage of Kanva. This is inferred from the following reasons—Kanva's hermitage was situated somewhere near the valley of the Mount Himālaya (एते खलु हिमगिरेरुपत्यका ज्ञप्यवामिन काश्यप &c —Act V); and from the speech of the king to Śak on the eve of his departure from the hermitage. Cf. ('एकैकमत्र दिवसे' &c —1112) we know that three, four or eight days, (205n 6) are necessary for a journey from the

hermitage to the city and back, and for necessary preparations to receive the bride. This places the hermitage at a considerable distance from the king's capital. Besides this statement is also in quite consonance with the statement of the Mahā, where the metropolis of Dushyanta (*i.e.* the city of 'प्रतिष्ठान' or 'हस्तिनापुर') is said to be 2 योजन (i.e. a little more than 18 miles) from the hermitage. (Cf. 'वनमालोकयामास नगराद् योजनद्वये । Also 'आश्रमात्तु * द्वितीय-योजने विप्रा प्रतिष्ठान प्रतिष्ठितम्' । Also 'स्याद् याजन क्रोश-चतुष्टयम्' Līlāvati. Again क्रोश अष्ट-महस्र-हस्त-परिमाणम् (*Ibid*). Thus one क्रोश 4000 yds. 2 miles + 480 yds.). The Party arrived at the king's place when Dushyanta was taking rest in his inner-apartments, after finishing his mid-day duty (Read 'तथापि इदानीमेव धर्मागमनादुत्थिताया' &c. Kañcuki's speech). This must be the **sixth** part of the day i.e. roughly 1. 30 P.M. to 3 P.M. (Cf. 'व्याममध्ये षष्ठे काले त्वमपि लभसे देव विश्रान्तिमङ्ग - —Vik. II, 1, Dr Wilson's Hindu Theatre P. 209, MS. VIII 221 and Medhānthi and Govindarāja thereon). The scene perhaps ended a bit late in the afternoon

— — —

पष्ठोऽङ्कः

(नन प्रविणति नागरिक श्याल पश्चाद्वाह-वद्ध पुरुषमादाय रक्षिणौ च) ।
रक्षिणौ (पुरुष ताडयित्वा)—अले कुम्भीलजा ! कहेहि कहि तुए एसे महामणि-
भाशुले उक्किण-णामाक्षवले लाअकीए अंगुलीअए शमाशादिए [अरे कुम्भीरक !
कथय कुत्र त्वया एतत् महामणि-भामुरम् उत्कीर्णं]-नामाऽत्र राजकीयमङ्गुलीयकं
समामादितम् ।]

(Enter the king's brother-in-law, the Superintendent of the city-
police and two constables dragging a man with hands tied behind).
Constables (Beating the man) —Say, you (casually) thief¹, where
you have got this royal ring, sparkling with a **precious gem**²
and having the 'king's' name imprinted' on (it).

पुरुषः (भीति नाटयित्वा)—पशीदन्तु, पशीदन्तु भावमिशे । ण हगे ईदिश-
कम्मकाली (प्रसीदन्तु प्रसीदन्तु भावमिथा 'नाऽस्मीदग-कर्मकारी) ।

Man Gesticulating fright —Please, please gub'nors³, I am not
the perpetrator of such an act.

प्रथमः—किं क्व शोहणे बम्हणेणि त्ति कलिय लज्जा दे पड़िगाहे दिण्णे
(किं खल शोभनो ब्राह्मणार्जम इति कृत्वा राजा ते प्रतिग्रहोदत्त) ।

First —Was it (forsooth) a present⁴ awarded by the king, con-
sidering you to be an illustrious Brāhmaṇa ?

पुरुषः—शुणध दाणि । हगे क्व शक्कावदाल-वाशी धीबले (शृणुनेदानीम् ।
अहं खर शक्रावतार-वार्मा धीवर) ।

Man —Deign to listen to (me) now. I am really, a fisherman
living at Śakravatāra.

द्वितीयः—अले पाउच्चला ! किं तुमं अम्हेहि वशादि जादि च पुच्छीअशि
(अरे पाटच्चर ! किं त्वमास्माभिरवर्जितं जातिञ्च पृच्छयसे) ।

Second —You thief, are we asking you about (your) caste
and diggings (whereabouts)⁵ ?

श्यालः—सुअअ, कहेदु मव्वं अणुक्कमेण । मा णं अन्तरा पड़िबन्धह
(सूचक कथयतु सर्वमनुक्रमेण⁶ । मा एतमन्तरा प्रतिस्थान⁷) ।

Superintendent Sūcaka, let him say all step⁸ by step.
Don't stop⁹ him in the middle.

V. L.—'कुम्भीरक'—R. 'कुम्भीलक'—B. V. M. S. 'महामणिभासुरम्
उत्कीर्णनामाक्षरम्'—B. P. HS. 'मणिबन्धनोत्कीर्ण-नामधेयम्'—R. V. M.

‘नामधेयाङ्कितम्’—S.. ‘भीतिं नाटयित्वा’—S.. ‘भीतिनाटितकेन’—R. B. V. M. ‘कुत्वा’—B. V. M. S. ‘कलयित्वा’—R. ‘शक्रावतार’—B. S. ‘शक्रावता-भ्यन्तर’—R. V. M.

तत इति । नगरे (मत्वर्थीयः र । वा—५।२।१०७) नियुक्तः, नगरं रक्षति वा इति ‘नागरिक’ (‘तत्र नियुक्तः’—४।१।६९, १६२०) यद्वा, ‘रक्षति’ (४।४।३३; १५।८३—इति ठक्) । श्यालः राज्ञः दण्डान्तम्यः पत्न्या भ्राता (‘श्यालाः स्युः भ्रातरः पत्न्या’ उत्पमर ॥ श्यायत । श्यैङ्गता । बाहुल-कात् कालन् इति भानुजि । ‘उच्छिष्ट-मधुपर्कवाची’ ‘स्या’ शब्दः । श्यालानि । ‘आतोऽनुपमर्गे’ (३।२।३) इति क’ उति मकुट । ‘राज-श्यालकम्य उपस्थापनम् अवाधेन अन्न-पुर-प्रवेश-पतिपादनार्थम्”) । रक्षणाविति । ‘अरे’ इति नीच-मन्त्रोधनम् (उति हेमचन्द्र । ‘ओरे’ इति भाषा) ‘कुम्भीरक’ चार (‘कुम्भीरको गण्डपद-मन्त्रकण्ठ-मल्लिभनत्र’ इति धनञ्जय-विकृत-नाममाला) ‘महान्’ महार्थः यो “मार्ण” तेन ‘भामुरम्’ उज्ज्वलम् (‘भञ्ज-भाम-मिदो धरम्’ ३।२।१६१) ‘उत्कीर्ण’ व्यक्तीकृत-आदिनिर्माणं यावत् ‘नामाक्षरम्’ दण्डान्त-नाम-धेय-यस्मिन् नादश्च राज इदं ‘राजकीय’ नृप-मर्वाञ्च (राज-क-च’—४।२।१६०) इति छः प्रत्ययः । राजन्-शब्दस्य तत्कार-स्थाने तत्कार-दण्डश्च’ इति प्रभा । अङ्गुलीयक-ममामादिन’ प्राप्तम् । (‘मागधी राजमाद-स्यात’ इति भरत । अत्र आदि-पद-ग्रहणेन तत्कार-धीवरादीनामापि ग्रहणार्हेति मागभ्युक्तिः) । पुरुष इति । ‘प्रजस्या भागः’ पण्डिता (भावो विद्वान्’ उत्पमर । आपन-सनापनि-रमात्यश्च श्यातो भावेति भाष्यते’ इति) । ‘भाव-मया’ (अनापद-विग्रह-नित्यममाम—२।१।६६, ३६३) । (‘ह्ये’ अटम् । ‘वयमो ह्ये’ इति ‘अटम्’ इत्यस्य ह्ये आदेशः ॥ प्रथम इति । ‘जोभन’ सदाचार-पुनः अतएव दासार्थः ‘ब्राह्मणोऽसि’ इति कुत्वा अर्थान् मनापि मत्वा । राजा पतिग्रहो दत्त’ इति मापहासोक्तिरित्यम । पुरुष इति । ‘अथर-देवा’ (स तु वैष्णव-गर्भेऽव्ययस्य ओरमज्जात इति ब्रह्म-वैवर्त-पुराणम् । ‘कै-र्यो दास-धीवरो’ इत्यमरः) । द्वितीय इति । ‘पाटञ्चर’ चौरः (‘दम्य-पाटञ्चर-मतेन’ इति हैम) । श्याल इति । ‘सूत’ इति रक्षितो पतिरस्य नाम । ‘अनकमण’ यथाक्रमम् ‘अनारा’ मन्त्रे ‘मा प्रतिवधान’ व्याघातः मा जनय (मा माङ्-पुत्री-निपात-द्वयो’ इति तत्त्वबोधनी । मा-योगे लोट्) ।

184n.—1. नागरिकः—The Superintendent of police; the City-inspector equivalent to Bengali ‘सहर-कोतवाल’; (Cl. नागरकः—53n. 7.) 2. श्यालः—(Also श्यालः—Kīrasvāms) He is the concubine of the king’s concubine (अनूढा) । Read ‘मद-मूर्खता-

भिमान-दुस्कुलनैश्वर्य-मयुस्त । सोऽयमनूदा-भ्राता राज्ञ इयालः शकार इत्युक्त' ॥ - *SD*. III. 80, 'काणली-मान'—*Son of an unmarried lady*—*MK* VII Born very low, he is raised to power by reason of his connexion with the king. He is also called 'शकार' for his using Śākārī dialect. 'शकार-भाषा प्रायस्त्वान् शकारा राष्ट्रियः स्मृत' In *MK*, 'शवार' (श्याल) plays a prominent part 3. कुम्भीरक — कुम्भिन तस्मिन्तम् ईर्यानि (अस्त प्रर्यानि) उति कुम्भिन् ईर् अण् वर्तति ('कर्मणण'—३ 2 1) कुम्भीर—*BhD* Next र्वायँ कन् । कुम्भीरकः originally means a **crocodile** that drives away an elephant, and next perhaps from the thievish nature of it, the word means a 'thief' Or कु means earth hence secondarily an earthen wall', भिद means to *break*, hence a burglar that enters a house after breaking the earthen wall Excepts *R*, others read कुम्भीरक.' which also means the same Cf कुम्भील गालमीने च चोर-ग्रहोत्तार्य-चाग्या — *Medin*, *Kali* has used the first *twice* in *Ik*, and the second also *twice* in *Mal* Cf 'क्व गत स रत्न कुम्भीरक — *Act V*. गहीनस्य कुम्भीरस्य प्राप्त — *Id* II कर्मगतीनेन कुम्भीरकन'—*Id* II अहा कुम्भीरके रामा च — *Id* II The fisherman here is speaking the 'मागधी' dialect (*i.e.* *kind of Śit in language*) in which 'र' is replaced by 'ल', and 'म' or 'व' by 'ज' by the rule 'रमारंगा,' and in the Nominative 'अ' singular) by 'ए' by the rule (अन इदता दुक् च) । 4. महामणि-भासुरम् &c — is **preferable** to 'मणि बन्धनोत्कीर्ण नामधेयम्' for this means either (i) that the name was engraved on the shell where usually the gem is set (M) This supposes the *absence* of any gem, or, (ii) the setting of the various gems (मणीना बन्धनम्) was so skilfully done on the ring as to **imprint the name** of the king (*i.e.* the three letters पुण्यन्त) thereon This supposes the *existence* of many gems The former contradicts the lines * * * तावन् एतत् मन्तरत्न-भासुरमङ्गुलीयकम्', &c. (*speech of पुरुष*) । * कथयति महार्ह-रत्नेन' &c. (*speech of जातुक*) which clearly state the **existence of a precious gem**. The second also is contradictory to the line 'न तस्मिन् महार्ह-रत्न भर्त' &c. which proves the existence of a **single gem**. Mark also that the word 'भासुर' (*B*) is repeated in the speech of पुरुष (*Cf*. 'तस्य

उदराभ्यन्तरे एतत् रत्न-भासुरम्' &c.. 5. भावमिश्राः—(7n. 1). A respectable person should be addressed as 'भाव'। Cf. 'मान्योभावस्तु वक्तव्य'—*Bharata*. "आत्मा भावो, मना भावो, भावः सत्ता भवोऽपि च । भावः पुज्यतमो लोके, पदार्थो भाव उच्यते"—*Gada-singha*. 6. राजकीयम्

= राजन् + छ—Pertaining to a king. राजन् राजक by 'राज क च'—(4. 2. 140)—छ ईय (7. 1. 2)—'राज ककार श्रान्तादेशो भवति, छश्च प्रत्ययः । राजकीयम् । आदेशमात्रादहं प्रत्ययस्तु 'वृद्धाच्छ'—(४।२।१४१, इत्येव सिद्ध'—*Īāmana* लज्जा राजा ('प्यन्यज्ज्ञा ज्ञ'—R) 7. प्रतिग्रहः

—Gift, the receiving of which is one of the **five** duties of a Brāhmaṇa Cf. "अध्यापनमध्ययन यजन याजन तथा । दान प्रतिग्रहश्चैव षट्कर्माण्यग्रजन्मनः"—*MS.X.75*, I. 88; 1. 118. *Bṛhat Parāśara*, Ch. IV : (49n. 1.) कलिय कत्वा (मनसि) , Cf. "परकीयमिति क्त्वा"

Māla, II; or, कलिञ्ज कलियत्वा—(R) Regarding. Cf. *GG*, IV. 7, *ŚPB*, VI. 54, IX. 58. शुणुष = शृणुत ('उह ह्योहस्य' इति ध) । 8 धीवरः—

दध्नाति मत्स्यान् इति धा 'वरच्' ('छिन्वर-छल्वर-धीवर'—*U*. 281) 'धोवर'—कैवर्त । 9. भोति-नाटितकेन—R, M. 'The 'व' added to 'नाटित',

may possibly signify a poor, sorry, or ludicrous gesture. It is often **pleonastic**, but in the plays it will sometimes be found

affixed to the past passive participle to which it gives the sense of a verbal noun 'Thus 'उद्भ्रान्तक' (उद्भ्रान्तकेन निष्क्रान्ता'—*Act. VI*.

Infra.) ('अपवाग्निक्'—*MK*. I), for 'उद्भ्रान्ति' and 'अपवाग्ण'—*M*.

Generally stage direction with क्त्वा or ल्यप् comes at the beginning of a speech. Cf. 'कर्ण दत्वा', 'निपुण निरूप्य', 'अवनीय'—*Act I*.

and so on. Hence 'भोति नाटयित्वा'—(*S*) seems to be preferable.

10 पाटच्चर—पाटयन् चरति य म —One who moves about by breaking walls. (अच् 3. 1. 134. पृषोदरादित्वात् य-लोप —(6. 3. 109). Otherwise the form would have been 'पाटयच्चर' । Cf.

"वर्णगमो गवेन्द्रादी, सिंहो वर्ण-विपर्यय । षोडशादो विकार स्यात् वर्ण नाशात् पृषोदरम्"—*BhD*. Or, पटयन् वेष्टित इव चरति य म 'पाटच्चर'—One

that moves under cover (of darkness), hence a thief. Cf. 'चौर-जीर्णपटयो. पटच्चर' इति नामानुशासनम् । *Vide also Trikāṇṭha-vivēka*

of *Ramānātha Vidyāvācaspati*. Next पटच्चर एव पाटच्चरः । स्वार्थे अण । Cf. 'पद्मिनी-परिमलाञ्जलि-पाटच्चरैः'—*Bhāminivilāsa*, II. 75.

क्रमेण आगत 'नत् कर्म न हि' इति निश्चये 'विवर्जनीयम्' परित्याज्यम् 'किल' इति श्रूयते (किल-शब्दस्तु वार्ताया गभाव्याप्तनयार्थयो ' इति विश्व) । अपरित्यागे दृष्टान्तमुदाहरति । 'श्रोत्रिय' वेदाभ्यास रा ब्राह्मण (अनेन नियत वेद-पठन-निरस्तत्वात् द्वितीया-गद्विष्य व्यज्यते । 'अनुत्पन्ना' इत्यथा 'मृदक' रोमः अपि 'पगन्ता' यज्ञीय-पठना माग्न्येन तत्र तत्र वर्तते (यथा न तत्र अग्नीषोमीय पण-मालभेत', वायव्य श्वेतच्छागः साऽमेन उरिति नेन 'दाभ्य' भयावद् अति-कठिन इति यावत् ('दाभ्यो गम्भेदता त्रिपुग्याद् भयावद्' उरिति तत्र मेदिन्यो) । (अर्थान्तरन्यासः । पूर्वार्थे प्रायस्य माग्याजीवे विप्रे प्रभृत्य रामान्ध मुक्तमिति अप्रस्तुत-प्रशंसा । अनन्तरा मयात् श्राध्यायन दायन तत्र पितृशर्म-गुणोत्पत्त्या विषमालङ्कारश्च । सुन्दरीवृत्तम् । वृत्तालीय चतुर्गति र्गति ११) ॥१॥

185n. -1 'सावुत्' -The epithet seems to have been used to please 'आवुत्' । Surely he was not a sister's husband of the constable. "In *MA* the word has been applied to a **title of respect** by a son to his father, but *Dr P* & *Dr* conjecture that this may be an error for 'आवुक'—the regular theatrical term for father. According to *Dr Burford*, तत्र SK मात्र—An honorable son, 'gentlemen' । *MA* इति अत्र तत्र (तत्र तत्र इति) । 2. जालोद्गमः &c. उद्गमः means a fishing hook (*MA*) । **Optionally** उद्गमः &c. 3. विशद &c. This is said **sarcastically** for the fisherman-caste (*MA*) is one of the **lowest**. Vide *MS. X* 46-48. Mark that 'उत्त' **himself is interrupting** the fisherman in his speech, though a little before he ordered the first constable **not to do like that**. राजावा जीवन्त राता र्जनवर्त्तन-जीवन् — *MA* दाणि उद्गमः (उद्गमः दाणिम्) 4. सहजम् &c. —'सह' पञ्च दाणि उरित्यर्थम् (सहजम् सोऽन्य भगवत्पुत्रित्यन्ता) hence 'natural' In the case of the fisherman, *being of fish* is his natural profession, but for this nobody should accuse him of possessing natural cruelty or ask him to give up that occupation. किल—So say the learned men (*MA* 'सहज कम दाणिम् भगवत्पुत्रित्यन्ता')—*Gita. III* 35 *XVIII* 17 *Ibid* 41 46, *MS X* 97 *Narasimha Purana XI* 48. श्रेयान् स्वधर्मो हिणः परधर्मात् स्वर्नादित् । स्वधर्मो निधन श्रेय परधर्मो भयावद्—*III* 35 'श्रेयान् स्वधर्मो हिणः परधर्मात् स्वर्नादित-तान । स्वभावनियतं कर्म कुर्वन्नापानि किञ्चिदपि'—*XVIII*. 17, *Ibid* 42—

hand because they stank. But Fishermen have also their pride, and King's brother-in-law can find no argument against his statement that he must carry on his father's calling. How can he, therefore, be to blame ? Kālidāsa was not alone in his defence of the poor, but it should be emphasised that a poet who preaches such thought is to be highly respected"—Dr. Ruben.

Text:—श्यालः—तदो तदो (ततस्तत) ।

Superintendent—Then, what next ?

पुरुषः—एककिंशं विअशे खण्डशो लोहिअ-मच्छे मए कप्पिदे । जाव तश्श उदल-म्भन्तले पेक्खामि दाव एशे महालदण-भाशुले-अगुलोअ पेक्खिदे (एकस्मिन् दिवसे खण्डशो रोहित-मत्स्यो मया कल्पितः । यावत् तस्य उदराभ्यन्तरे प्रेक्षे तावत् एतत् महारत्न-मामुग्मङ्गुलीयकं प्रेक्षितम्) पच्छा इह से विक्कअत्थं वंशअन्ते एव्व गहिदे भाव-मिस्सोहि (पश्चादिह अस्य विक्रयार्थं दर्शयन्नेव गृहीतो भाव-मित्रे) । मालेह वा कुट्टेह वा अयं शे आअम-वुत्तन्ते (मारयत वा कुट्टयत वा अयमस्य आगम वृत्तान्तः) ।

Man—One day I cut¹ into bits a Rohita fish (*Cyprinus Rohitas*) Hardly had I looked into its maw before I saw this sign sparkling with a precious gem. Afterwards (*while*) showing (*it round*) for sale here I was seized by Your Honours. Tell me or chop me, this much is the story of its turning up.

श्यालः—(अङ्गुलीयकमात्राय) जाणुअ, विस्स-गन्धी गोहादी मच्छबन्ध एव्व जिस्समअ । अङ्गुलीअअ-दमण से विमरिसिदव्व, ना एध, लाअ-उल एव्व गच्छामो (जानत विस्स-गन्धी गोहादी^१ मनस्य वन्त^२ एव निमणयम् । अङ्गुलीयक-दर्शनमस्य विम्रण्टन्यम् । तदेव राज-फलमेव गच्छामः) ।

Superintendent *Smell the ring* Jānuka (*this feller*)¹ stinking of raw flesh is an iguana-eater² catch it! no doubt. The finding of the ring by him must be investigated³. So come, (*we*) will go even to the king's palace.

रक्षिणौ—तह ! (धीवरं प्रति) गच्छ ले गण्ठि-भेदअ । गच्छ (तथा । गच्छ र ग्रन्थि भेदय । गच्छ) । (उत्तमं पर्याकार्माणम्) ।

Constables As you say (*To the fisherman*) Come on, you cut-purse, come (*This said, all turn round*)

V. L. - 'प्रक्षे'—B V. Others omit it 'प्रेक्षितम्'—B 'दृष्टम्' M V. 'दृष्ट्वा'—R S, B. has 'महा' before 'रत्न' others omit it.

‘कुट्टयत्’—B.H.S. ‘मुञ्चत्’—R. V. M. S. ‘अयमस्याऽऽगम-वृत्तान्त’—R. V. M. ‘इयमस्याऽऽगति’—S. ‘एतावान् नावदेतस्य आगम’—B. Hs. ‘जालुक’ is the reading of B for ‘जानुक’। ‘गोधादी’—B. R. V. ‘गोधाती’—M. ‘गोखादी’—S. S omits ‘दर्शनम्’ after ‘अङ्गुलीयक’। ‘तद् एत’—B, admitted by others. ‘ग्रन्थि-भेदक’—V.M. ‘ग्रन्थि-च्छेदक’—B. ‘गण्ड-भेदक’—R. ‘गण्ड-भेदिक’—S.

पुरुष इति । ‘रोहित-मत्स्य’ मत्स्य-भेद (‘रोहित शक्र-कोदण्ड रोहितो मत्स्य-पुङ्गव’ इति गदमिह) खण्ड खण्डमिति ‘खण्डश’ (वीरमाया शम्-५।१।६७)। ‘कटिपत’ खण्डित (‘कल्प कर्तन कलप्नो’ इति विश्वप्रकाश)। ‘पश्चात्’ रत्ना-वलोकनानन्तरम्। ‘अस्य’ अङ्गुलीयकस्य ‘दर्शयन्’ गणान् दर्शयन्। मूल्याधिक-लाभार्थं रत्न-वणिग्भ्य रत्न-गुणादिक सर्वस्तर वर्णयन् इत्याशय। ‘कुट्टयत्’ खण्डश कुरुत। (‘कुट्ट छेदन-भर्तमनयो’—२५०७)। **इयम् इति ।** ‘जानक’ इति द्वितीय-पुरुष नाम। ‘विस्मय’ आमगन्धिन (‘विस्म स्याद् आमगन्धि यत्’ इत्यमर) गन्ध’ अस्ति यस्य तादृश गावादी’ निहाका-भक्षण-शील । (अव गोधा इत्यस्य जातिवाचकत्वेऽपि मृवन्तोपपद निर्णय - ३।२।७८) ‘कर्वेविवक्षावशात्’ मत्स्यान् वध्नात इति मत्स्य बन्ध’ (‘कर्मण्यण्’—३।२।१९) धीवर उत्यर्थ ‘एव’ हि प्रमाणे। ‘अङ्गुलीयक दानम’ अङ्गुलीयक-प्राप्ति-सम्बन्धा योज्यम् उदन्त अनेन सम्प्रति वर्णन स इत्याशय। ‘विस्मयव्यम्’ एतन् मत्स्य मिश्या वा इति निर्णायकम्। ‘तत्’ तेन हेतुना एत आगच्छत। **रक्षिणाविति ।** ‘ग्रन्थि-’ उस्वादिना दन्तस्य यत् बन्धन तस्य भेदक’ छेदक (भेदे कर्तार ण्वुल् (३।१।१३३), ‘पट-प्रान्तादि-स्थित मृवर्णादिक ग्रन्थि-मोक्षणेन य एवाग्यति स ग्रन्थि-भेद’ इति कुल्लुकभट्ट)।

186n. 1. ततस्ततः—(119n. 5 एकास्मिन् दिवसे— Proves that the fish was caught **not on that very day** (अद्य)—Vile (188n. 3).
2. रोहित—A variety of voracious carp (*Cyprinus Rohitas*) abounding in the rivers of Bengal. ‘रूप-शक्ती ज्वेत-बुक्षिगु मत्स्यो य श्रेष्ठाऽसो रोहिता वृत्तवक्त्र । हाण वल्य रात्रिम्यापि मास वान इति ग्निरधमभन्ता, वीर्यम् —R\, Again ‘रोहित सर्वमत्स्याना वर्गे वृष्योर्द्वितीयाति गत् । वषाया-न्त्रम् स्वाद् वर्तव्यना नातिपततृत् ॥ ऊन्व जवुगतान् रोगान् हन्याद्वाहित-मण्डकम्’ ॥—BhP २ **विस्म-गन्धी—**विस्म is synonym of ‘आम-गन्धि’—(1A), i.e. any thing having the smell of आम । Now what is ‘आम’ ? ‘आम अपक्व मल’—BhD. ‘इद निता-धूमादि-गन्धे अपक्व-मास-गन्धेऽपि’—Bharata. ‘विस्म’ itself means ‘आमगन्धि’, hence

'विस्त्रगन्धी' requires justification. 'विस्त्रम्य' आमगन्धिनः 'गन्धः' = विस्त्रगन्धः i. e. the smell of a thing which has the smell of आम or in other words the smell of 'आम' । Next मत्वर्ये इति—(5. 2. 115). On account of this cumbrous process its genuineness is doubted Cf. the following reading which is found in (B)—(अङ्गुलीयकमाघ्राय) जालुक, मत्स्यो-दराभ्यन्तर-गाम् इति गन्धिं मन्देही, यदाऽयम् व्यामिष-गन्धो वाणि ।

4. गोघादी—'गोघा' or 'गिहाता' is an 'iguana' i. e. a kind of big lizard. Cf. निहाता गोधिका गमे—1K. 'गो माय इति भाषा । सानु स्थलज-जलज-भेदान द्विविधा'—*Kalpa*. This is another instance of our poet's deviation from Pennini's rule, for **णिनि is not available after 'गोघा'** which is indicative of genus. Read 'ब्रजानां इति किम्? ब्राह्मणानां मन्त्रयिन्त्रा'—1M. (3. 2. 78). M, however, prefers the reading गोघाती and notes 'गोघातिन्' 'cow-killer' is applied as a reproachful epithet to any rogue or low person. Thus in (MK. X), the 'Candala' is called 'गोह' or 'गोघ्न' ।

5. विस्त्रष्टव्यम्—Deserves to be investigated; optionally विमर्ष्टव्यम् by 'अनदानस्य न-दपभस्याज्यनग्नाम्'—(6. 1. 59) अनदानस्य दप-कं सारपत्रं दानवो हि पट । यथा सानप-दा स्पृश-मप-स्य । ता- -तीपयति तां रंति । मृष लट् मर्श्यति अश्नति । इह अन्नाक्षीन् अनाक्षीन् अमृक्षन्"—*Pra'hā*. 6. राजकुलम् &c. For the ring belongs to the king and if the finding of the ring be reported to him new things may turn up which possibly will corroborate the statement of the fisher-man ('नयावदेनद्रजं राजे निवेदयाव'—MK. X 7. ग्रन्थि-भेदक—A cut-purse Read अङ्गुलीयक-गन्धि-भेदस्य छेदेन प्रथमे ग्रहे । द्वितीय हस्त-वर्णा नृत्तये वक्ष्यतेति ॥—MS. IX. 277; 'उत्तरेण ग्रन्थिभेदा कर्मदत्त-हीनका'—*J. Quid KB*. This epithet shows that the constables have disbelieved his story. According to them he must have had it from some other's pocket.

Text:—श्यालः—सूअ, इय गोपुर-द्वारे अप्यमता पांडुवाल्ह मं, जाव इमं अगुलीअअं जहा-गमणं भट्टिणो णिवेदिअ तदो सासणं पडिच्छिअ णिक्कमामि (सुवक, इह गोपुर-द्वारे' अत्रमनो पतिपाळयन्' मा, यानदिदम् अङ्गुलीयकं यथागमनं भवे निवेदय नत. जायत प्रतीण णिक्कमामि) ।

Text:—श्यालः—सूअ, इय गोपुर-द्वारे अप्यमता पांडुवाल्ह मं, जाव इमं अगुलीअअं जहा-गमणं भट्टिणो णिवेदिअ तदो सासणं पडिच्छिअ णिक्कमामि (सुवक, इह गोपुर-द्वारे' अत्रमनो पतिपाळयन्' मा, यानदिदम् अङ्गुलीयकं यथागमनं भवे निवेदय नत. जायत प्रतीण णिक्कमामि) ।

Superintendent - Sūcaka, here at the wicket¹ of the city-gate, you two await² me without heedlessness until having informed His

Majesty of this ring exactly as it turned up and having received (*His*) orders, (I) return.

उभौ—पविशतु आवुत्ते शामि-पशादश

(प्रविशन्तु आवृन्तु ग्वामि प्रमादाय) (निगन्तु ग्याल्) ।

Both- Go in, Your Honour¹, to get our Lord's pleasure.

[*Exit Superintendent*]

सूचकः—जाणुअ, चिद्विद वग आवुत्ते (तनक् निग्यति' ग्याल् आवुत्त) ।

Sucaka Jānuka, our master in indeed delaying².

जानुकः—णं अवशलो-वशाण्णीया लाशाणो

(नन अवमरोमवर्णीया राजान) ।

Jānuka--Why, kings are to be approached³ at (*their*) leisure⁴.

सूचकः—जाणुअ फुल्लान्ते मे अमात्ता इमं वदश श्रुणा पिणद्धं
(जानकं स्फुरतां मे अग्र-रत्नां पयवपय सुमत्तं पितृम्) ।

(तति पुण्य तति रत्न) ।

Sucaka Jānuka, the fore-part⁵ of my hands⁶ tingle⁷ to fasten⁸ the (*brand of*, flowers for his execution.

[*This said, forsooth the man,*

पुरुषः—ण अल्लुदि भागे अ-माग्ण-माग्णे भन्दिदुं

(तति भाग अमाग्ण माग्णा भन्दिम) ।

Man It does not b bave Your Honour to be a murderer¹¹ without (*any*) cause.

V. L.—'तह'—B. 'तम'—R S M 'पुग्गदर'—V M. 'गोपुग्गदरे'—B.R.S. 'मा'—B ; Omitted by other 'प्रविश'—B.V M. 'प्रतीदय'—R. 'पविशय'—S. 'विशयते'—R.V.S. 'विशयति'—M 'चिरयति'—B. HS. 'पयवपय सुमत्तं &c'. R.V.M. 'वयवपय सुमत्तं &c'—S. 'पयवपय सुमत्तं'—B ; B reads 'अग्रहन्तो' for 'पयव' । 'अमाग्ण-माग्ण'—B. V. M. S.. 'अमाग्ण माग्ण भागितुम्'—R. 'अमाग्ण-माग्ण'—B. HS.

श्याल इति । गोपुग्गदरं पुग्गदरं ('पुग्गमात्रेऽपि गोपुग्गदरं' इति रत्नकोष.)

'अपमनो'-(३।१।५) अर्थादन्तो माग्णानो रत्नं यावत् तस्य सा प ग्रयेनाम् इत्या-
शय । मा 'प्रणिपालयतम्' युवाम् अशोधाम् । आगमनं लक्षणया आगमन-
वृत्तान्तम् अन्तरिक्षम् य आगमनम् । मत्वर्थीयं अक् (अ । आदि । विरतरस्तु
कीमद्वया द्राष्टव्य-६७६) येन उपायेन यङ्गरी धीवर-हस्त-गता, पश्चात् अगमाभि-
प्राप्ता, तत् सर्वम् आम् क'भवे' दुष्यन्ताय 'निवेद्य तत्र' दुष्यन्तात् 'शासनम्' आदेश
'प्रतीप्य' लब्ध्वा प्रत्यागच्छामि । सूचक इति । चिरं करोति इति 'चिरयति'

(‘तत्करोति तदाचष्टे’—इति गणसूत्रात् णिच्) विलम्बते (सविरागोक्तिरियम्) । [चिरायति’ इति पाठस्तु चिन्त्यः] । जानुक इति । ‘ननु’ इति परमताऽऽक्षेपे । ‘अवसरे’ योग्ये काले, न तु यथेच्छया सर्वदैव, तेषाम् विविध-कार्य-व्यासक्तत्वात् । ‘उपसर्पणीया’ उपगम्या । सूचक इति । ‘वधस्य सुमनस’ वधकाले यानि करवीरादीनि पुष्पाणि वध्यस्य कण्ठे दीयन्ते ताः ‘पिनद्धु’ परिधापयितुम् (‘आमुक्तः प्रतिमुक्तश्च पिनद्धश्चापिनद्धवत्’ इत्यमरः) । ‘मम अग्रहस्तौ’ हस्तयो रग्रभागी अङ्गुल्य इत्यर्थः । (‘हस्ताग्राज्यहस्तादय गृण-गुणिनो भेदाऽभेदाभ्याम्’ इति वामनः । चतुर्थाङ्के विस्तरेण व्याख्यातः) ‘स्फुरन्’ इत्यनेन त्वरा व्यज्यते । पुरुष इति । मारयति य म ‘मारणः’ हन्ता (‘ण्यन्तात् मृ-धानो कर्तरि ल्युट् बाहुलकात्’) ‘अकारणे’ कारण विना ‘मारण’ (बाहुलकात् कर्तरि ल्युट्) हन्ता । (‘ततः प्रविशति’ इत्याद्येतदन्तेन विद्ववण-नामकमङ्गमपक्षिणम् । “विद्ववः वध-बन्धादि” इति दशरूपक-लक्षणात्) ।

187n. —1. गोपुर-द्वारे—According to रत्नकोष, ‘गोपुर’ is a synonym of ‘पुर’ (Coin.), while AK has ‘गुद्वारन्तु गोपुरम्’ (i.e. city-gate); ‘गोपुराणि प्रमथ्य च’—Rām VI. 12. 18; 75.6; 38; Ki. V. 35. **2. अप्रमत्त—प्रमत्त** (प्र मद् क्त) —‘Heddlless, ‘negligent’ Cf. ‘मनं प्रमत्तमन्मत्तं मुनः वाल ग्निव जटम । प्रपन्न विप्रश्न भीत न स्पि हन्ति धर्मवित्’—*Bhāgavata*, 1. 7, where Śrīdhara Śaṅkṛ remarks—‘प्रमत्तम् अनवहितम्’ hence अप्रमत्त’ is careful. ‘द’ is not changed into न’—(Vide 116n. 8, Cf. ‘प्रवेप म्थानेप अप्रमत्तै भवद्भिर्भक्तिव्यम्’—MK. IV; ‘अप्रमत्ता म्पेप गन्म-मथानेप भवन्’—VI; ‘अप्रमत्ते प्रवेष्ट-व्यम्’—Ram. IV. 43. 25, 3. **यथागमनम्**—Exactly as it turned up to us. **4. मां प्रतिपालयतम्**—प्रति पा (णिच्) means to ‘to await’. Cf. ‘यावदेन मवन्तावनमार्गे स्थितं प्रतिपालयामि’—*Itk. III*. छायापामाश्रित्य प्रतिपालयामि’—*Act I* ‘भवन्तं प्रतिपालयति मन्त्रवरी’—VI. 19, ‘वव पुनमा भवन् प्रतिपालयिष्यन्ति’—*Vik. I*, ‘त्वमिह आस्थिता प्रतिपालयिष्यति Rat. III. ‘तन्त्यक्त काल प्रतिपालयितुम्’—*Śak. VII*; (53n.4). प्रति-पाल्’ meaning ‘to guard’ is Un-Kalidasian. **5. प्रतोष्य**—प्रति-उष्-ल्यप्—Having taken or received (128n. 1), Read —“इच्छति ब्राह्मणं” मङ्गम्, अन्विष्यति मता गतिम् । इष्णाति धर्मकार्येषु यः मदोन्नतिमीषते” ॥ —*KR*. 36. **प्रसादाय**—Because Śyāla is expected to get reward from the King for the recovery of the Royal ring. **6. चिरयति**—(To dealy), is preferable. Cf.

‘कथं चिरयति पाञ्चाक्षी’—VS.; I; ‘मया त्वं चिरयसि’—Māla. III. ‘मङ्क्रेतके चिरयति प्रवरो विनोदः’—MK. III; ‘कथं चिरयति वसन्तकः’—Rat III. 7. ननु—Implies disapproval ‘नन्विनि परमताक्षेपानुज्ञेयणा-पृष्ट-प्रतिवचनेषु’—*Dandānātha*. ‘Don’t you know that the kings cannot be approached whenever you like’ ? One must bide the proper opportunity. Cf. ‘प्रतिपान्यावसरः’—(240n. 4) “त्वदीय-सेवावसर-प्रतीक्षैः—Ku. IX, 9 ; “प्रणामावसर प्रतीच्छन्”—*Ibid* XII. 26. 8. फुल्लन्ति मे अग्रहस्तौ वधस्य सुमनसः &c.—अग्रहस्तौ—(*Fingers*). (118n. 3; 212n. 4.). At the time of Kāli, the **penalty for stealing gems was an extreme one**. Cf. ‘आत्मनो वधमर्हता क्वामो बह्वन्तस्करः’—*Vik* I. 1. This sort of Capital punishment was in vogue at the time of मनु and आपस्तम्ब । याज्ञवल्क्य does not prescribe any rigid rules and opines that death sentence may be inflicted, but in awarding such punishment, due consideration must always be given apropos of **time** and **place** of theft, and **age** and **health** of the culprit. बृहस्पति (1st. century A.D.) recommends that a fine shall be imposed either equal to or double the value of the property stolen, or the offender may be executed for the prevention of recurrent offence. Thus with the progress of time and civilization there is a gradual **tendency** towards the reducement of punishment from **death** to **fine**.

This certainly proves the antiquity of our poet. It may be noted that Dr. Keith and his supporters could not produce a **single instance** to show that a **thief was sentenced to death** in the **Gupta Period** for mere stealing a jewelled ring. Read also the statement of **FA Hsien**. (Introduction). Read. “पुरुषाणां कुलीनानां नारीणां च विशेषतः । मुह्यन्तानां चैव रत्नानां हरणे वधमर्हति” ॥—*MS. VIII* 323; *IX*, 235-7; *XI*. 58. ‘चौरं प्रदाय्यापहृतं घातयेन् विविधैर्वधैः—*X. II* 270; ‘एतच्च उत्तम-साहस-वण्ड-प्राप्ति-योग्यो-त्तम-द्रव्य-विषयकम्’—विज्ञानेश्वरः । Also (188n. 1.) Note also that in ancient times a person about to be executed was **garlanded** with flowers. Read ‘तस्येयं मम मृत्युलोक-पदवी वध्य-स्नग् आवध्यताम्’—*MR. VII*. 4; ‘दत्त-करवीदामा गृहीत आवाभ्या वध्यपुरुषाभ्याम्’—*MK. X*. 2; ‘पितृवन-सूमनोर्भिवर्णितं मे शरीरम्’—*X*. 3; *X*. 21; ‘न्यस्तालक्तक-रक्तमाल्य-वसना पाषण्ड-चाण्डालयोः’—*MM. V*. 24. 9. अकारण &c.—‘मारणः’ with ल्यट्

in the **active voice** (Cf. लोभनीय) means 'a **killer**'. 'अकारणे' मारण '—(सहसुपेति समास) —A killer without any cause.

Text:—जानुकः (विलोक्य) एषो अम्हाणं इशाले पत्तहत्थे लाअ-शाअनं पडिच्छिअ इदोमुहो देक्खीअदि । गिद्ध-बली भविशशिशि, शनो मुह वा देखिअशशिशि (एष अस्माकमीश्वर पत्तहत्त राज-शासन प्रतीप्य शोभया दृश्यते । गृध्र-बलि'भविष्यसि, शनोमख वा द्रक्ष्यसि) ।

Jānuka (*Looking*)—Here our master, with a paper in hand, having received the royal mandate, is seen turning this way. (Now) you will be an oblation¹ to the vultures², or see the mouth³ of a (*hungry*) cur .

(प्रविश्य) श्यालः—सिग्ध, सिग्ध एदं (शीघ्र शीघ्रम् एतम्) (इत्यर्थोक्ते) ।
(*Entering*). Superintendent — Quickly, quickly, let this — (*This being half-uttered*).

पुरुषः—हा हदोमिह (हा हनोऽस्मि) (इति त्रिपाद नाटयति) ।
Man — Ah ! I am done for (*This said, acts sadness*).

श्यालः—सुअअ, मुञ्चेदु एसो जालोअजीवी । उववण्णो क्व से अंगुलीअअस्म आअमो । (सूचक, मुच्यतामेष जात्रोपजीवी । उपपन्न 'क्व' अय्य अङ्गुलीयस्म्य आगम) । Superintendent Sucaka, let go (*this*) liver-by-acts³ His finding of the ring is quite consistent⁴.

सूचकः—जह आवुत्ते भणादि (यथावृत्ताभणति) ।

Sūcaka—As Your Honour commands

जानुकः—जम-शदन पविशिअ पडिणिउत्ते क्व एषो (यम सदन प्रविश्य प्रति निवृत्त खल्वेष) । (इति पुरुष सप्त-बन्धन करोति) ।

Jānuka—This (*feller*) getting into the house⁵ of Yama⁵ is come back (*This said, unloos es the fetters of the man*)

पुरुषः—भट्टा ! अह कोलिशे मे आजीवे (मर्त्य अथ निदशा मे आजीव) । (इति पादयो पतति) । Man—Now My Liege, what is the means of my livelihood (*to-day*) ? (*This said, falls on his feet*).

श्यालः—उट्टेहि, एसो भट्टिणा अगुलीअअ-मुल्ल-सम्मिदो पालिदोशियो वे प्पशादीकिदो । ता गेल्ल एद [उतिष्ठ, एष भर्त्रा अङ्गुलीयक मूल्य-समित⁶ पारिणापिस्सन्ने प्रगादीअत्त, तत्त गहाण उदम] । (इति पुरुषाय अर्थं प्रयच्छति) ।

Superintendent—Get up, (*get up*). Here is a token of pleasure (*i. e.* a present), equal⁷ to the value of the ring⁷, has been kindly given to you by His Majesty. So take it.

(*This said, gives money to the man*).

पुरुषः (महर्षेः सप्रणामञ्च प्रतिगृह्य) — भट्टा ! अणुगृहिहं म्हि (भर्त्तुः अनुगृहीतोऽस्मि) ।

Man—(Gladly accepting with a bow I am favoured, My Liege.

सूचकः—एषे णाम अणुगृहे जे शूलादो अवदालिअ हत्थि-क्कन्धे पड्डिट्ठाबिदे (एष नाम अनग्रह यत्तं गच्छास्वनायं दृग्निस्त्वे प्रतिष्ठापितः) ।

Sucaka This surely is a favour, that taken down from the death-stake, you are put on the shoulders of an elephant.

जानुकः—आवुत्त, पालिदोशिए क्हेदि महालिह-लदणेण तेण अङ्गुलीअएण शामिणो बहुमदेण होदव्वं ति (आवत्त, पारिगर्तापिक कथयति महार्ह-रत्नेन तेन अङ्गुलीयकेन स्वामिनो बहुमतेन सन्निवर्त्यमानः) ।

Jānuka—Your Honour, the reward shows that the ring with its precious jewel must have been highly valued by our Lord.

V. L. B reads 'इष्टव' for 'स्वामी' । पत्रहस्ते राजगामन प्रतीप्य — R. B V M. 'पत्रे गृहीत्वा' &c — B 'लेखपत्रे गृहीत्वा' &c. — S. 'प्रतीप्य' — R V M S 'प्रतीप्य' — R 'स्यात्' — 'पत्रमेवम्' &c. and the following speech of पुरुष occur only in B P Dr. 'कीदृशो मे आजीव' — R. B. — M. 'साम्प्रतं तव कीदृशं मे जीवितम्' — B S. 'Rader उन्नाठ' — B, Omitted by others. 'पारिगर्तापिकने प्रमादीकृतं' — B 'प्रमादादपि दापितं' — R. V M 'उदत्तं' — S 'भर्त्तुः' — R B V. S. 'भर्त्ता' — M 'पारिगर्तापिक कथयति' — B V. M. 'पारिगर्ताप कथय' — R 'राजं पारिगर्ताप कथय' — S. 'महार्ह-रत्नेन' — B Omitted by others. 'बहुमतेन' — V. 'समतेन' — R. M. — 'शर्मतेन' — S 'भक्तिव्यम् इति' — B Others — 'ति' ।

जानुक इति । 'राजं गामनम्' आदेशं प्रतीप्य 'नृहीत्वा' 'उत्त' अस्या दिशि 'मुच्य' यस्य तादृशं अवगमने-पत्रम् इत्यर्थः । गृह्यस्य वरि 'उपहार' (बलि-देव्यो-पहारयोः) इति हैम । 'चतुर्थी तदर्थं-तलि' — ('-1913 ६ ६०७) — इति (४वीं समाम) 'भविष्यसि' जीवन्नेव त्वं वदस्व-पादं मन् गृहे गच्छमे । 'वा' इति पक्षान्तरे । 'शन' अर्कस्य वानं मुच्यं द्रक्ष्यमि । बह्वहस्त-पादं मन् कुक्कुरैः खाद्यमेति गृह्यार्थः । श्याल इति । शोघम् इति त्वराया द्विरुक्तिः । 'अस्य धीवरस्य (कर्त्तरि षष्ठी) जङ्गलीयस्य' (कर्मणि षष्ठी) । क्वचित् कर्त्तरि कर्मणि च युगपत् षष्ठी स्यात्) 'जागम' प्रापित उपपन्नं युक्तम् । पुरुष इति । 'अथ' इति प्रश्ने । 'मे आजीव' जीविका ('आजीवो जीविका वार्ता वृत्ति वृत्तन-जीवने' इत्यमरः) 'कीदृशं' 'पूर्वं गतो मत्स्यो, गतश्चाङ्गुलीयकः, तदद्य केनोपायेन जीविका करोमि' इति विद्यासागरचरणाः । नैतत् सोलुण्ठन-वाक्यम्) ।

श्याल इति । 'अङ्गुलीयकस्य मूल्यान 'संमितं' तुल्यम् । 'प्रसादीकृतं' प्रसन्नतया दत्तम् । सूचक इति । 'प्रतिष्ठापितः' आरोपितः ['उपसर्गात्' सुनोति—' (८।३।६५) इति षत्वम्] ।

188n. -1. गृध्रबलि &c.—In old times a culprit condemned to death, was impaled and his body was allowed to stand on the stake, until it was devoured by vulture and other birds. Some times the body of the culprit was cut to pieces and offered to the vultures. Cf. "अयं बालघानी पुनः स्वर्णरतेयी च, अमूं शतखण्डं कृत्वा अस्य मांसेन गृध्राणां बलिः दातव्यः"—*DP, story IV*. 'अर्घ कलेवरं प्रतिवृत्तं कर्षन्ति दीर्घ-गोमायवः । अर्धमपि शूल-लग्न वेश इवाद्दृ-हामस्य—*MK. X. 35*. Sometimes the criminal was buried in the ground up to the shoulder and the upper-half was allowed to be eaten by hungry dogs. शुनः मुखम् &c.—"आकर्षन्तु मुखद्वनं श्वभिः संखा-द्यनामथ । शूले वा तिष्ठतामेष पादयना क्रकचेन वा ॥"—*MK. X. 53*; "तर्हि श्वभिः खाद्यनाम्"—*MK. X*; Cf. "Let **vulture** gripe the grotto"—*Merry Wives of Windsor.—I. 3*. "Let **vultures** vile seize in his lungs also" *Henry IV. part 2; I. 3*. "I will rend an oak And peg thee in his knotty entrails"—*Tempest. 1. 2*; "I will have thee hanged to feed the crow"—*Lay of the Last Minstrel. III. l 249*. "Dr. Boehtlingk has adopted an amendment 'शिशुणो मुहम्' i.e. (शिशोर्मुखम्) and translated—'or thou will see the face of (thy) child (once more)'. He has supported the interpretation by a reference to two other passages, one in Act VII of this play (पुत्र-मन्त्र-दर्शनेन), another in *MK (P. 303, 1. 4. Cu. Ed.)*. Doubtless 'पुत्रमुखं दृष्टुं' is a common phrase, but the whole point of this passage seems to me to lie in the **ludicrous substitution** of 'शुनः' for 'पुत्रस्य'—*M. 2*. अस्य अङ्गुलीय-कस्य आगमः—'अस्य, has 'कर्तरि षष्ठी', while ('अङ्गुलीयकस्य', has 'कर्मणि 'षष्ठी' in connection with the कृन् in 'आगमः', in spite of ('उभय-प्राप्तो, कर्मणि'-2.3.66.). Read 'विचित्रा जगतः कृतिः हरेः हरिणा वा" । "केचिद् (VM) अविशेषेण विभाषाम् इच्छन्ति । शब्दानाम् अनुशासनम् आचार्येण आचार्यस्य वा"—*SK. 624*. यम-सदनं—'The house of Hindu Pluto, or Minos. 3. कीदृशी मे आजीवः—The idea is:—I am but a poor fisherman living from hand to mouth by catching and selling fish. The **other** day (186n. 1) I had caught a big carp

and got a ring in its maw. The fish I sold in the market and with its price I lived for some days. Then with the valuable ring in possession I did not want to go to fish for a few days, as it would bring me a large sum in exchange. Now that the ring is taken by the king, I am at a loss for the maintenance of my family *udh*. V. M and his followers take it as a **return-taunt** of the fisherman to 'ग्याल' for his remark—'विण्ड

तर्कयामि । तस्य दर्शनेन भर्तुं कोऽपि अभिमतो^१ जन स्मारित^१ । यतो मुहूर्तं प्रकृति-गम्भीरोऽपि^२ पर्यश्रु-नयन^३ आसीत्) ।

Superintendent—Methinks (it is) not the precious jewel there on, that was much¹ valued² by His Majesty. At the sig¹ t of it, our Lord was reminded² of some beloved³ person. Since though⁴ naturally grave⁴, for a time his eyes were flowing with tears⁵.

सूचकः—शेविदं नाम आवत्तेण (मेवित नाम आवत्तेन) ।

Sūcaka—Surely (great) service has been done (to His Majesty) by Your Honour.

जानुकः—णं भणाहि । इमदश कए मच्छ-शत्तुणो त्ति ।

(नन भण । अस्य कृते मत्स्य-शत्राग्नि) ।—(ईत पुरुषमस्यया पश्यति) ।

Jānuka—Better say, to this fish-killer

(This said, sees the man with spile).

पुरुषः—भट्टालक ! इदो अद्वं तुम्हाणं शुमणो-मुल्लं होदु ।

(भट्टारक, इत अर्घं यत्माकं मुमनो मत्स्यं भवत) ।

Man Sir, let half from this be t^he price of flowers for you.

जानुक —एतके जज्जइ (एवावद यस्मिन्) ।

Jānuka—That's what should be.

इयाल—धीवर, महत्तरो तुमं पिअ-वअस्मओ दाणिं मे सवुत्तो । कादम्बरी-सत्त्वियं अम्हाणं पडम-सोहिदं इच्छीअदि । ता सोण्डिआवण एव्व गच्छामो । (धीवर, मत्तगस्स प्रियवयस्यस्य उदानी म मरत । कादम्बरी^१ साक्षिण मग्माकं^२ प्रथम-सोहदमिस्सते । तव 'शोण्डिका-गणमेव गच्छाम) ।

Superintendent Fisher-man, noble as you are, you have become a beloved friend of mine. Let us seal our first¹ friendship² over (a peg, of brandy. So let's go along to a vintner's shop.

मर्वे—तह (नय) । (निवृत्तः सव) ।

All Right ho¹ (I went Onnes)

॥ प्रवेशः ॥

(End of the Induction)

V. L.—'भर्तृभिमन जन स्मारित'—R. B. V. 'स्मृत'—M. 'किमपि आनमन भर्तृ स्मृतम्'—S. 'पर्यश्रुनयन'—K. 'पर्यश्रुनयन-मना'—M. S. B. 'पर्यश्रुनयन'—R. 'मत्स्य-जना'—K. B. P. 'मातृसिक्-भर्तृ'—R. 'मनसिका-भर्तृ'—M. 'मुमनामत्यम्'—R. V. M. S. 'मृगमत्यम्'—B. P. H. S. 'कादम्बरी-साक्षिकम्'—B. V. M. S. 'कादम्बरी साक्षिकम्'—R. 'सोहदम्'—B. V. M. S. 'शोभितम्'—R. 'शोण्डिका-गणम्'—R. M. V. 'शोण्डिका-लयम्'—B.

‘शुण्डिका-भवनम्’—S ‘सर्वे—तथा’—only M., ‘अङ्कवतारः’ for ‘प्रवेशकः—
B. SD. HS. ‘तृतीयः प्रवेशकः’—R’s. Com.

श्याल इति । ‘अभिमतः जनः’ प्रियो व्यक्तिः । ‘प्रकृत्या’ स्वभावेन ‘गम्भीरो-
ऽपि’ परिगतानि अश्रूणि ययोः ते ‘पर्यश्रुणी’ बाष्पाकुलिते इत्यर्थः, ‘नयने’ यस्य
तथाभूतः । प्रकृति-गम्भीरस्य सबाष्पत्वात् शोकातिशयो व्यज्यते । सूचक इति ।
‘नाम’ इति अभ्युपगमे । ‘सेवितं’ प्रियजनस्य स्मरणं विधाय मन्तोषितः । जानुक
इति । ‘ननु’ इति परमनाश्रेपे । (‘नन्विति परमताश्रे गज्जुजैषणापृष्ट-प्रतिवचनेषु’ इति
दण्डनाथः) । ‘मन्स्य-शत्रोः’ धीवरस्य ‘कृते’ निमित्ते । तस्य उपकाराय च आवृत्तेन
मेवितम् । धन-लाभस्तु एतन्निष्ठ इति, सेवतञ्च एतदर्थमेव जातम् इत्याशयः ।
इदानीं पारिनायिकस्य किञ्चिदंशं दत्त्वा अरमान् पग्निोषय इति बोधयितुम्
‘अमूयया पण्यति’ । पुरुष इति । ‘मुमनो-मूल्यं’ उचि विनयोक्तिः (अद्य भवान्
एव मे प्राणरक्षक अतएव पूज्यः । पुण्याणि च पूजनीयस्य मुख्योपकरण-साध-
नानि । तेषां च इह समवायो न विद्यते । अतः राज-प्रमाद-लब्ध-धनस्य युष्मत्-
पूजार्थानां पुण्याणां मूल्यं भवतु । पूजादिकाले हि पूजोपकरणेषु यस्य कस्यचिद्
अगद्भावी भवति रत्न-काञ्चनादिकं तन्मूल्यतया परिकल्प्यते । यथा गोमूल्यं
काञ्चनम् इति विद्यामागरचरणाः) । श्याल इति । ‘प्रियवयस्यक’ इत्यत्र स्वार्थे
कन् । ‘प्रथम मौहद’ मुख्य-स्थापनं (सौहृदमिति एतन्तु विस्तरणेन व्याख्यानं प्राक्) ।
‘कादम्बरी’ मद्य विशेषः ‘माश्रि’ (‘गामान्ये नपुमकम्’, वा — ८२१) यस्मिन्
तादगं (तत्. स्वार्थे कन्) । ‘मंत्रादि अग्नि-साक्षिकं क्रियते इति प्रसिद्धिः । पाना-
सक्तानां तु मदिरा-साक्षिकम्’ इति विद्याम्बुधिपादः । ‘शुण्डा’ मृग पण्यमस्येति
“शौण्डिक.” (‘तदस्य पण्यमिति उक् ११५१, “शुण्डा” पान-गृहे मता । अम्बु-
-हस्तिनि वेष्यामु हस्ति-हस्त-मृगासु च’ इति मेदिनी ॥ ‘शौण्डिकाऽऽपण’ मद्यपान-
गृहम् । प्रवेशक इति । प्रवेशक-लक्षणं यथा—‘तद्वत्त्वाऽनुदानोक्त्या नीच-पात्र-
प्रयोजितः । प्रवेशकोऽङ्कद्वयान्तः शेषपर्यम्पेपसूचकः । हीनाभ्यामेव पात्राभ्याम्
अङ्कादौ यः प्रवर्तते । प्रवेशकः स विजये शौर्गेन्यादि भाषया” । अङ्क-द्वयान्त
इति प्रथमाङ्कस्य आदौ अन्तिमाङ्कस्य अन्ते च अस्य प्रविषेधः ।

189n. -1. न तस्मिन् महार्गं &c.—(Cf. ‘रत्नमिति न मे तस्मिन् मणौ
प्रपातो हि द्विमाक्षिते । प्रियाने गमिम मद्ये मद्गुणोपेन सङ्गमिनः’—*Uk. V. 3.*
पर्यश्रु—A very common expression. Cf. ‘पर्यश्रुनयने दन्वन्’—*R m.*
II. 90. 14; Kī. III. 37 Māt. Śanti. 6; Pana. 151.
2. अमूयया &c.—The envious eying of the police officer,
suggests that as then master has done good to the
fisherman, so he also in his turn should please them by giving
a portion from the king’s gift. This practice amongst the

policemen is seen even in these days. The **man understands the insinuation of Jānuka**, and at once proposes to give something *out of fear*. 3. **मत्स्य-शत्रोः**—Most of the Devanāgarā

Mss. read मत्सिका-(भर्तुः) which does not occur in any lexicon. R's 'मात्स्यिका भर्तुः' means 'for the sake of the chief of the fisherman'. 'ठक्' comes in by 'पक्षि-मत्स्य-मृगान् हन्ति' (4. 4. 35).

4. **सुमनोमूल्यम्**—(97n. 3). The idea is—You have saved my life. I ought to worship you with flowers ("पुष्पफलेन चान्ये प्रानर्चः"—*BK.* II. 20). But these being not at hand, let me give you something as the price of flowers (*Com*). *M* takes this speech **ironically** alluding to the **flowers of death** which the constables wanted to tie round his neck before taking him to the gallows. This seems to be absurd in this situation. N's 'सुरा-मूल्यम्' is also **equally good**, as almost immediately after this they all went to a grog shop. "Take half of it, masters, to pay for something to drink"—*Ryder*. 5. **महत्तर** &c. —Mark the *change of tone* of the Police-Superintendent who is now actuated by self-interest. This is the peculiar trait of police officers almost everywhere. 6. **कादम्बरी** &c. 'कादम्बर' or 'कादम्बरी' is a spirituous liquor distilled from *Kadamba flowers*. 'कादम्बरं कदम्ब-पुष्पाद्भुव-मयम् *Kalpa*. Here it means wine in general. Read 'कादम्बरी-शर्कराजाति-मद्यं नृणां लब्धं कादम्बरं मद्यद्वयम्'—*R.V.* कुन्मियम् अम्बरम् [2. 2. 13.] कादम्बरम् [वृ. वृ. (4. 3. 101)] कदम्बरं (नीलाम्बरम्) अम्य अम्य इति कदम्बरः अत्र ('अर्ज आदिभ्याम्'—(5.2. 127).] =-कदम्बरः i.e. *Bala-Rāma* who wore blue robes. कदम्बरम्य इयम् इति कदम्बरः अण् [4. 3. 120] कादम्बरी—[दीप् 4. 1. 15].—

Or, कदम्बे जानः रमः । 'नव जानः' [4. 3. 25] इति अण् । कदम्ब रानि इति क—[3. 2. 3.] । योगादित्यात् दीप् [4. 1. 53]—*BhD.* माश्रान् इति निपातने साक्षिन् [माश्रान् द्रष्टरि सजायाम्—5. 2. 91]—a witness, as in 'कठ तपः साक्षिण्'—*Ku.* I. 60; *VIII.* 83, (Now *Com.*). Cf. 'अग्नि-साक्षिक उवाचिमुष्टवान्'—*Ra.* XI. 48. 'पञ्चवर्णाग्नि-साक्षिकम्'—*Māla.* II. 12. 7. **शौण्डिका-पणम्**—शुण्डा मदिरा (*Medinī*) अग्न्य पण्यम् इति शुण्डा-ठक् = शौण्डिक. [तदस्य पण्यम्—4.4.51]—a vintner ('शुडि' इति भाषा)—*Kalpa*. "ततो गान्धिक-कन्यायां

कैवर्तद् एव शोण्डिकः । कैवर्तस्य च कन्याया शाण्डिकादेव शोचिक ” ॥
 —*Parāśura-padhati* आ समन्ता पणायन्ते अत्र पणन्ते अत्र वा । पण्
 व्यवहार । आ + पण + घ आपण by [गाचर-मचर'—&c (3 3 119)]—
 A shop—*Bhd* 8. प्रवेशकः—According to Ś and K there is **no**
difference between 'प्रवेशक' and 'विष्कम्भक' (2n 11) (cf विष्क-
 म्भन्ति स्मिन्मन्त्रे प्रवेशक इति स्मृत्य —*h* प्रवेशक एव विष्कम्भक'—
 Ś But the authorities on Dramaturgy make प्रवेश always
 an **interlude** and never a **prelude**, and thus it cannot come
 in the beginning of the 1st Act or at the end of the last Act.
 Besides प्रवेश must have one or more नीच characters while
 विष्कम्भक has समयम् character only.

Remark. The best dialogue has been named अङ्कावतार'
 (the end of an Act by B. approved by an authority like
VK. Read ३३ अङ्कावतार ॥ ३३ ॥ ३३ ॥ ३३ ॥ ३३ ॥ ३३ ॥
 प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं
 सूचिन् प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं प्रसादं
 A checked by person in the end of the preceding Act—though in
 connection with the future call **Descent of an Act'**—*Billant*
 (the ३३ DRCD II—In present-day we have an insight
 into the social condition of the days of Kali—The then police *the*
hustle—they even not being equipped were totally uneducated
 and they generally used to behave the same as they do exactly as is
 done by **the present-day police for extracting** the required
 contribution. But we frequently offered to hush up the police.
 Moreover they were **addicted to drink** and have frequented
 the **drum-shops**. The penalty for **theft was an extreme** one,
 and the order of dinner was compiled for it up by virtues or
 hung vices—Buddhism was slowly progressing in the country
 denouncing the animal sacrifice performed by the followers of
 Vedic religion—Now cf **Ja Hsien's** account of the Gupta
 period—Introduction p XXXV

Text: —(३३ प्रविशत्याकाशं—नेन मानमज्ञा नामागच्छति ।)

सानुमनी—णिवत्तिद मए पज्जाअ-णिवत्तणिज्ज अच्छरा-तित्थ-सण्णिज्जस्स
 जाव साहु-जणस्स अभिमेअ-कालो ति मपद इमस्स राएसिणो उदन्त पच्चक्खीकरिस्स
 (निर्वर्तिता' मया पर्याय-निर्वर्तनीयम् अपसर-स्तीर्थ-स्नानार्थं यावत् साध-जनम्या-
 अभिषेक-काल इति साम्प्रतमस्य राजर्णे उदन्त' प्रत्यक्षीकरिष्यामि) । मेणआ-

दुहितृत्वात् इत्यर्थः । 'शकुन्तला मे' मम अशरीरं शरीरं भूता इति 'शरीर-भूता' ['श्रेण्यादयः कृतादिभिः' (२।१।५९ ; ७३८) इति समासः । श्रेण्यादिषु च्वच-र्थ-
 चचनं कर्त्तव्यम्' इति कात्यायनः । 'श्रेण्यादि राकृतिगणः' इति शाकटायनः ।
 विस्तरस्तु चतुर्थाङ्के द्रष्टव्यः । 'दुहितृ-निमित्त' शकुन्तलार्थं, पूर्वम् सन्दिष्टा 'संदिष्ट-
 पूर्वा' (इति महर्गुपेति ममास । 'भूतपूर्वं चरट्' (५।३।५३) इति निर्देशात् पूर्व-
 शब्दस्य पर-निपातः पाक्षिकः । 'किं न' इति वितर्क-गर्भः प्रश्नः । 'खलु' इति
 निश्चये । 'ऋतो' प्रकरणात् वगन्त-वाले य 'उत्सव' काम-देवमद्दिश्य स 'ऋतू-
 त्सवः' मदनोत्सवः तस्मिन् आगते अपि (६६४) 'निर्गतः' 'उत्सवस्य आरम्भः'
 यस्मात् तथाभूतम् उत्सव-शून्य 'राजकुठ' नृपभवन ['कुलं जनपदे गोत्रे सजातीय-
 गणः' इति ज । भवते च नती कश्यपम्' इति मेदिनी] । 'प्रणिधानेन' चित्तैकाग्र्येण
 [इति रघुटीकाया (१।७४, ८।१५) माल्यनाथपादाः । 'प्रणिधानं प्रयत्ने स्यात्
 समाधौ च प्रवेगने' इति मेदिनी] 'विभव' सामर्थ्यम् । 'मह्य' शकुन्तलायाः
 (कौशिक्यादी) 'आदर' पणवेन कृतः अनुरोधः 'मया मानयितव्य' रक्षणीयः ।
 तस्या अनुरोधेन एवाह राज वृत्तान्तं स्वयं गत्वा प्रत्यक्षतः न तु प्रणिधानेन ज्ञास्यामि
 इत्याशयः । 'निगमयिष्या विद्यायां यत्-प्रभावेण अपरे अलक्षित-विग्रहं सन्
 सर्वम् अवैक्षितं शक्ता भर्ता जन, तादृश्या अदृश्यता-जनकया विद्यायां 'प्रतिच्छन्ना'
 अलक्षित-देहा मती । 'गार्ग्यं परिज्ञांती' निरुदस्या भूत्वा 'उपलभ्यते' राजवृत्तान्तं
 ज्ञास्यामि । नाट्येनेति । 'अवर्त्तय' अर्थात् गङ्गावतरणेन । नल्लक्षणं यथा—
 "अङ्गैरुन्नेप-निक्षेपावनप्रोन्नत-सतती । भजेता विपताय' वेदभ्रमेव शिरस्तदा ॥
 गङ्गावतरणमिति । (निर्वर्तितम् इत्यादिना एतदन्तेन गानमस्याऽऽत्मश्लाघायाः
 कृतत्वात् 'विचलनं'-नागाङ्ग-मुपक्षिप्तम् । नल्लक्षणमकं धनञ्जयेन यथा—
 'विकल्पेन विचलनम्' इति ।

190n. 1. आकाश-यानेन—यानि अनेन या ल्युट् करणे यानम्—A
 passage or a vehicle: 'यानं गन्तव्यं गतो'—Medini; Cf. 'देवयानं'
 'पितृयानं' । आकाशस्य आवागो या गन्तम्—A heavenly path or a passage
 through the celestial region. The nymphs had the power of flying
 though the sky. Cf. 'ताः प्रविशति आकाश-यानेन उर्वशी चित्रलेखा च';
 'सिद्धमार्गम् अवगाह' &c.—*Vik.* 1. 2. पर्याय &c.—परिः-इ-न पञ्च-
 पर्याय—Regular order, successive — परौ अनुपात्यय इणः—(3.3.38)
 इति घञ् 'पर्यायेण प्रसुप्तश्च ममाङ्गे भग्नप्राज्ञः'—*Rām.* V. 38. 21. 'व्यतिक्रमार्थ'
 तु जय-विपर्ययः । 'काल-विपर्ययः'—*Prabhā.* The celestial nymphs
 who were the Guardian Deities of the *Nymphs' shrine*, had to be
 there by rotation so long as it was the bathing time for the

sages, or (for **Kuvera**—‘साधु-जनस्य देवलोकं वार्षाधिक-रूपस्य कुबेरस्य’—**HS**) यावत्—is indicative of limit inclusive. सान्निध्यम्—Here denotes ‘presence’, ‘close attendance’ Cf. ‘अनञ्जीविना सान्निध्यम् अवगम्य करणीयम्’—*Hit.* परिहित-सान्निध्या’—*Ra* II 6 III. 3. *Ku* III 33 In *Iuk* the word ‘उपस्थान’ occurs exactly in the same sense Cf. चित्रेखा—मयि आसन्नं वार-पर्यायेण नृ भगवन् सूर्यस्य पाद-मूलोपस्थाने वर्तमाना &c. *Iuk* II 3. इति अस्माद् दृता । Now that I have observed my duty and am free from occupation 4. मेनका-सम्बन्धेन—Either because Śak is related to Menaka an अग्रज or because of my *friendship* with मेनका । सम्बन्ध—Either relation or friendship. For the latter sense Cf. सबन्ध-माभाषणं प्रवर्गादयानं स नाना मङ्गलयावसानं—*Ra* II 13, सबन्धं मयम्—*MA* 5. शरीर-भता—(Cf. परस्मैपदं स—*Māla*, 60n 6, 111n 1, 12n 9) 6. किं नु &c. As to the preparation of ऋतूस्त्व (मधत्सव—*vide* 191-2) I am sure (खलु) there is none but what may be the cause of it (किं नु)—*Id* 1 7. अस्मि मे &c. By प्रणिधान Deep Concentration the sages can know the past or the future सदा प्रणिधानतः फलितस्तस्मात्कारणम्—*Ra* I 71 “प्रणिधानात् विवेकजन—*III* 5 *Rm* III 13 12 *Patanjali's Yoga-Sūtra* (Ch III 50) The celestial nymphs were also endowed with that power. Read ‘मया प्रणिधान-स्मिता अयातिम उपर्युक्तया *Id* II अने प्रणिधानतः स्त्वा’—*Ra* XIV 72 8. सस्या &c. Refers to the request of शकुन्तला—(**HS** and not of मेनका—*R*) for throughout Act VI Sānumati refers to Śak. as सखी । Cf. अमगम्यं प्रियसखीमेव’, यायाप्रदं प्रियसख्या’ &c. *infra* 9. तिरस्कारिणी &c. तिरस्कृतिर्न तिरस्कार इति त्वेति स्वित्रात् [by नन्दि ग्रहितपनादिस्य & (319126)] तिरस्कारिणी । The वचि (73115) is barred by सजापूर्वा विधि अनित्य (2547,—*BhD*) निपातनाद्वा । ‘तिरस्त्रयतऽनया इति त्रयणे त्यट्—(319199)—तिरसाज्यतरस्याम् (21312, 996) इति सत्वम्—*MA*]. Ordinarily ‘तिरस्कारिणी’ means a veil or curtain. Also “तिरस्कारिणी”—*SK.* (J. ‘दर्या-गृह-द्वार-बिलम्ब-विम्बा तिरस्कारिण्यो जलदा भवन्ति’—*Ku*, 1 14. ‘व्यवसितमिव मे तिरस्कारिणीम्—*Māla* II.

1. According to M *निष्कर्षिणी* means a sort of **magic veil** by wearing which one can be invisible Cf. 'तथेति निष्कर्षिणीम् अपर्णाय गजानम उपत्य—*Itk* ; *KM* 910, or it means a **secret science** by which one can make oneself invisible Cf. 'भोस्तिरस्करिणी-गवित मदीयमख वा द्रव्यति—*Sal* II 'तिरस्करिणीप्रतिच्छन्ना पाण्डुर्वर्तिनी मत्वा—भाष्ये तावत् पाण्डुर्वर्तिनः त्रयस्येन सः त्रिवर्जनेति मन्त्रपत्रं विवर्तित' *Itk* II see next 10. उपलप्य—Cf. 'न त एनाम त्रिवर्जः—*Act* I pp 78 **प्रतिच्छन्ना**—Hidden, concealed—*Sammit* though invisible will of course be **visible to the audience**. Cf. 'तत्र न स्मरन् तत्र सा द्रव्यन्ति रक्षित'—*MK* III [R and Bems **visible** to the audience, and **invisible** to the individual or the stage—a contrivance familiar to the plays of various peoples especially our own, as the **Ghost of Hamlet**, that of **Banquo, Ariel in the Tempest** and **Angino** in *The Merry Wives* who appear and enter **invisible**. The audience being one of our kind concludes compelled a robe to be all invisible with *Itk* II suppose was a disguise of his but guess to suit. Something of the kind used here appears to be, a the stage direction are **covered with a veil**", and **throwing aside the veil**" **Dr. Willson**.

Text: (तत्र परितोषात् चत्वारोऽङ्गुलं यथाप्यगता वेदा । नाराच पण्डितः ।
प्रथमा—

आम्ब-हरिअ-पण्डु ! वसन्त-मासस्य जीअ-सव्वस्स ।

विदुर्हेतु चअ-कोरम ! उडु-मज्जल ! तुम पमाएमि ॥२॥

[1' 10] [1' 15] [1' 20] [1' 25] [1' 30] [1' 35] [1' 40] [1' 45] [1' 50] [1' 55] [2' 0] [2' 5] [2' 10] [2' 15] [2' 20] [2' 25] [2' 30] [2' 35] [2' 40] [2' 45] [2' 50] [2' 55] [3' 0] [3' 5] [3' 10] [3' 15] [3' 20] [3' 25] [3' 30] [3' 35] [3' 40] [3' 45] [3' 50] [3' 55] [4' 0] [4' 5] [4' 10] [4' 15] [4' 20] [4' 25] [4' 30] [4' 35] [4' 40] [4' 45] [4' 50] [4' 55] [5' 0] [5' 5] [5' 10] [5' 15] [5' 20] [5' 25] [5' 30] [5' 35] [5' 40] [5' 45] [5' 50] [5' 55] [6' 0] [6' 5] [6' 10] [6' 15] [6' 20] [6' 25] [6' 30] [6' 35] [6' 40] [6' 45] [6' 50] [6' 55] [7' 0] [7' 5] [7' 10] [7' 15] [7' 20] [7' 25] [7' 30] [7' 35] [7' 40] [7' 45] [7' 50] [7' 55] [8' 0] [8' 5] [8' 10] [8' 15] [8' 20] [8' 25] [8' 30] [8' 35] [8' 40] [8' 45] [8' 50] [8' 55] [9' 0] [9' 5] [9' 10] [9' 15] [9' 20] [9' 25] [9' 30] [9' 35] [9' 40] [9' 45] [9' 50] [9' 55] [10' 0] [10' 5] [10' 10] [10' 15] [10' 20] [10' 25] [10' 30] [10' 35] [10' 40] [10' 45] [10' 50] [10' 55] [11' 0] [11' 5] [11' 10] [11' 15] [11' 20] [11' 25] [11' 30] [11' 35] [11' 40] [11' 45] [11' 50] [11' 55] [12' 0] [12' 5] [12' 10] [12' 15] [12' 20] [12' 25] [12' 30] [12' 35] [12' 40] [12' 45] [12' 50] [12' 55] [13' 0] [13' 5] [13' 10] [13' 15] [13' 20] [13' 25] [13' 30] [13' 35] [13' 40] [13' 45] [13' 50] [13' 55] [14' 0] [14' 5] [14' 10] [14' 15] [14' 20] [14' 25] [14' 30] [14' 35] [14' 40] [14' 45] [14' 50] [14' 55] [15' 0] [15' 5] [15' 10] [15' 15] [15' 20] [15' 25] [15' 30] [15' 35] [15' 40] [15' 45] [15' 50] [15' 55] [16' 0] [16' 5] [16' 10] [16' 15] [16' 20] [16' 25] [16' 30] [16' 35] [16' 40] [16' 45] [16' 50] [16' 55] [17' 0] [17' 5] [17' 10] [17' 15] [17' 20] [17' 25] [17' 30] [17' 35] [17' 40] [17' 45] [17' 50] [17' 55] [18' 0] [18' 5] [18' 10] [18' 15] [18' 20] [18' 25] [18' 30] [18' 35] [18' 40] [18' 45] [18' 50] [18' 55] [19' 0] [19' 5] [19' 10] [19' 15] [19' 20] [19' 25] [19' 30] [19' 35] [19' 40] [19' 45] [19' 50] [19' 55] [20' 0] [20' 5] [20' 10] [20' 15] [20' 20] [20' 25] [20' 30] [20' 35] [20' 40] [20' 45] [20' 50] [20' 55] [21' 0] [21' 5] [21' 10] [21' 15] [21' 20] [21' 25] [21' 30] [21' 35] [21' 40] [21' 45] [21' 50] [21' 55] [22' 0] [22' 5] [22' 10] [22' 15] [22' 20] [22' 25] [22' 30] [22' 35] [22' 40] [22' 45] [22' 50] [22' 55] [23' 0] [23' 5] [23' 10] [23' 15] [23' 20] [23' 25] [23' 30] [23' 35] [23' 40] [23' 45] [23' 50] [23' 55] [24' 0] [24' 5] [24' 10] [24' 15] [24' 20] [24' 25] [24' 30] [24' 35] [24' 40] [24' 45] [24' 50] [24' 55] [25' 0] [25' 5] [25' 10] [25' 15] [25' 20] [25' 25] [25' 30] [25' 35] [25' 40] [25' 45] [25' 50] [25' 55] [26' 0] [26' 5] [26' 10] [26' 15] [26' 20] [26' 25] [26' 30] [26' 35] [26' 40] [26' 45] [26' 50] [26' 55] [27' 0] [27' 5] [27' 10] [27' 15] [27' 20] [27' 25] [27' 30] [27' 35] [27' 40] [27' 45] [27' 50] [27' 55] [28' 0] [28' 5] [28' 10] [28' 15] [28' 20] [28' 25] [28' 30] [28' 35] [28' 40] [28' 45] [28' 50] [28' 55] [29' 0] [29' 5] [29' 10] [29' 15] [29' 20] [29' 25] [29' 30] [29' 35] [29' 40] [29' 45] [29' 50] [29' 55] [30' 0] [30' 5] [30' 10] [30' 15] [30' 20] [30' 25] [30' 30] [30' 35] [30' 40] [30' 45] [30' 50] [30' 55] [31' 0] [31' 5] [31' 10] [31' 15] [31' 20] [31' 25] [31' 30] [31' 35] [31' 40] [31' 45] [31' 50] [31' 55] [32' 0] [32' 5] [32' 10] [32' 15] [32' 20] [32' 25] [32' 30] [32' 35] [32' 40] [32' 45] [32' 50] [32' 55] [33' 0] [33' 5] [33' 10] [33' 15] [33' 20] [33' 25] [33' 30] [33' 35] [33' 40] [33' 45] [33' 50] [33' 55] [34' 0] [34' 5] [34' 10] [34' 15] [34' 20] [34' 25] [34' 30] [34' 35] [34' 40] [34' 45] [34' 50] [34' 55] [35' 0] [35' 5] [35' 10] [35' 15] [35' 20] [35' 25] [35' 30] [35' 35] [35' 40] [35' 45] [35' 50] [35' 55] [36' 0] [36' 5] [36' 10] [36' 15] [36' 20] [36' 25] [36' 30] [36' 35] [36' 40] [36' 45] [36' 50] [36' 55] [37' 0] [37' 5] [37' 10] [37' 15] [37' 20] [37' 25] [37' 30] [37' 35] [37' 40] [37' 45] [37' 50] [37' 55] [38' 0] [38' 5] [38' 10] [38' 15] [38' 20] [38' 25] [38' 30] [38' 35] [38' 40] [38' 45] [38' 50] [38' 55] [39' 0] [39' 5] [39' 10] [39' 15] [39' 20] [39' 25] [39' 30] [39' 35] [39' 40] [39' 45] [39' 50] [39' 55] [40' 0] [40' 5] [40' 10] [40' 15] [40' 20] [40' 25] [40' 30] [40' 35] [40' 40] [40' 45] [40' 50] [40' 55] [41' 0] [41' 5] [41' 10] [41' 15] [41' 20] [41' 25] [41' 30] [41' 35] [41' 40] [41' 45] [41' 50] [41' 55] [42' 0] [42' 5] [42' 10] [42' 15] [42' 20] [42' 25] [42' 30] [42' 35] [42' 40] [42' 45] [42' 50] [42' 55] [43' 0] [43' 5] [43' 10] [43' 15] [43' 20] [43' 25] [43' 30] [43' 35] [43' 40] [43' 45] [43' 50] [43' 55] [44' 0] [44' 5] [44' 10] [44' 15] [44' 20] [44' 25] [44' 30] [44' 35] [44' 40] [44' 45] [44' 50] [44' 55] [45' 0] [45' 5] [45' 10] [45' 15] [45' 20] [45' 25] [45' 30] [45' 35] [45' 40] [45' 45] [45' 50] [45' 55] [46' 0] [46' 5] [46' 10] [46' 15] [46' 20] [46' 25] [46' 30] [46' 35] [46' 40] [46' 45] [46' 50] [46' 55] [47' 0] [47' 5] [47' 10] [47' 15] [47' 20] [47' 25] [47' 30] [47' 35] [47' 40] [47' 45] [47' 50] [47' 55] [48' 0] [48' 5] [48' 10] [48' 15] [48' 20] [48' 25] [48' 30] [48' 35] [48' 40] [48' 45] [48' 50] [48' 55] [49' 0] [49' 5] [49' 10] [49' 15] [49' 20] [49' 25] [49' 30] [49' 35] [49' 40] [49' 45] [49' 50] [49' 55] [50' 0] [50' 5] [50' 10] [50' 15] [50' 20] [50' 25] [50' 30] [50' 35] [50' 40] [50' 45] [50' 50] [50' 55] [51' 0] [51' 5] [51' 10] [51' 15] [51' 20] [51' 25] [51' 30] [51' 35] [51' 40] [51' 45] [51' 50] [51' 55] [52' 0] [52' 5] [52' 10] [52' 15] [52' 20] [52' 25] [52' 30] [52' 35] [52' 40] [52' 45] [52' 50] [52' 55] [53' 0] [53' 5] [53' 10] [53' 15] [53' 20] [53' 25] [53' 30] [53' 35] [53' 40] [53' 45] [53' 50] [53' 55] [54' 0] [54' 5] [54' 10] [54' 15] [54' 20] [54' 25] [54' 30] [54' 35] [54' 40] [54' 45] [54' 50] [54' 55] [55' 0] [55' 5] [55' 10] [55' 15] [55' 20] [55' 25] [55' 30] [55' 35] [55' 40] [55' 45] [55' 50] [55' 55] [56' 0] [56' 5] [56' 10] [56' 15] [56' 20] [56' 25] [56' 30] [56' 35] [56' 40] [56' 45] [56' 50] [56' 55] [57' 0] [57' 5] [57' 10] [57' 15] [57' 20] [57' 25] [57' 30] [57' 35] [57' 40] [57' 45] [57' 50] [57' 55] [58' 0] [58' 5] [58' 10] [58' 15] [58' 20] [58' 25] [58' 30] [58' 35] [58' 40] [58' 45] [58' 50] [58' 55] [59' 0] [59' 5] [59' 10] [59' 15] [59' 20] [59' 25] [59' 30] [59' 35] [59' 40] [59' 45] [59' 50] [59' 55] [60' 0] [60' 5] [60' 10] [60' 15] [60' 20] [60' 25] [60' 30] [60' 35] [60' 40] [60' 45] [60' 50] [60' 55] [61' 0] [61' 5] [61' 10] [61' 15] [61' 20] [61' 25] [61' 30] [61' 35] [61' 40] [61' 45] [61' 50] [61' 55] [62' 0] [62' 5] [62' 10] [62' 15] [62' 20] [62' 25] [62' 30] [62' 35] [62' 40] [62' 45] [62' 50] [62' 55] [63' 0] [63' 5] [63' 10] [63' 15] [63' 20] [63' 25] [63' 30] [63' 35] [63' 40] [63' 45] [63' 50] [63' 55] [64' 0] [64' 5] [64' 10] [64' 15] [64' 20] [64' 25] [64' 30] [64' 35] [64' 40] [64' 45] [64' 50] [64' 55] [65' 0] [65' 5] [65' 10] [65' 15] [65' 20] [65' 25] [65' 30] [65' 35] [65' 40] [65' 45] [65' 50] [65' 55] [66' 0] [66' 5] [66' 10] [66' 15] [66' 20] [66' 25] [66' 30] [66' 35] [66' 40] [66' 45] [66' 50] [66' 55] [67' 0] [67' 5] [67' 10] [67' 15] [67' 20] [67' 25] [67' 30] [67' 35] [67' 40] [67' 45] [67' 50] [67' 55] [68' 0] [68' 5] [68' 10] [68' 15] [68' 20] [68' 25] [68' 30] [68' 35] [68' 40] [68' 45] [68' 50] [68' 55] [69' 0] [69' 5] [69' 10] [69' 15] [69' 20] [69' 25] [69' 30] [69' 35] [69' 40] [69' 45] [69' 50] [69' 55] [70' 0] [70' 5] [70' 10] [70' 15] [70' 20] [70' 25] [70' 30] [70' 35] [70' 40] [70' 45] [70' 50] [70' 55] [71' 0] [71' 5] [71' 10] [71' 15] [71' 20] [71' 25] [71' 30] [71' 35] [71' 40] [71' 45] [71' 50] [71' 55] [72' 0] [72' 5] [72' 10] [72' 15] [72' 20] [72' 25] [72' 30] [72' 35] [72' 40] [72' 45] [72' 50] [72' 55] [73' 0] [73' 5] [73' 10] [73' 15] [73' 20] [73' 25] [73' 30] [73' 35] [73' 40] [73' 45] [73' 50] [73' 55] [74' 0] [74' 5] [74' 10] [74' 15] [74' 20] [74' 25] [74' 30] [74' 35] [74' 40] [74' 45] [74' 50] [74' 55] [75' 0] [75' 5] [75' 10] [75' 15] [75' 20] [75' 25] [75' 30] [75' 35] [75' 40] [75' 45] [75' 50] [75' 55] [76' 0] [76' 5] [76' 10] [76' 15] [76' 20] [76' 25] [76' 30] [76' 35] [76' 40] [76' 45] [76' 50] [76' 55] [77' 0] [77' 5] [77' 10] [77' 15] [77' 20] [77' 25] [77' 30] [77' 35] [77' 40] [77' 45] [77' 50] [77' 55] [78' 0] [78' 5] [78' 10] [78' 15] [78' 20] [78' 25] [78' 30] [78' 35] [78' 40] [78' 45] [78' 50] [78' 55] [79' 0] [79' 5] [79' 10] [79' 15] [79' 20] [79' 25] [79' 30] [79' 35] [79' 40] [79' 45] [79' 50] [79' 55] [80' 0] [80' 5] [80' 10] [80' 15] [80' 20] [80' 25] [80' 30] [80' 35] [80' 40] [80' 45] [80' 50] [80' 55] [81' 0] [81' 5] [81' 10] [81' 15] [81' 20] [81' 25] [81' 30] [81' 35] [81' 40] [81' 45] [81' 50] [81' 55] [82' 0] [82' 5] [82' 10] [82' 15] [82' 20] [82' 25] [82' 30] [82' 35] [82' 40] [82' 45] [82' 50] [82' 55] [83' 0] [83' 5] [83' 10] [83' 15] [83' 20] [83' 25] [83' 30] [83' 35] [83' 40] [83' 45] [83' 50] [83' 55] [84' 0] [84' 5] [84' 10] [84' 15] [84' 20] [84' 25] [84' 30] [84' 35] [84' 40] [84' 45] [84' 50] [84' 55] [85' 0] [85' 5] [85' 10] [85' 15] [85' 20] [85' 25] [85' 30] [85' 35] [85' 40] [85' 45] [85' 50] [85' 55] [86' 0] [86' 5] [86' 10] [86' 15] [86' 20] [86' 25] [86' 30] [86' 35] [86' 40] [86' 45] [86' 50] [86' 55] [87' 0] [87' 5] [87' 10] [87' 15] [87' 20] [87' 25] [87' 30] [87' 35] [87' 40] [87' 45] [87' 50] [87' 55] [88' 0] [88' 5] [88' 10] [88' 15] [88' 20] [88' 25] [88' 30] [88' 35] [88' 40] [88' 45] [88' 50] [88' 55] [89' 0] [89' 5] [89' 10] [89' 15] [89' 20] [89' 25] [89' 30] [89' 35] [89' 40] [89' 45] [89' 50] [89' 55] [90' 0] [90' 5] [90' 10] [90' 15] [90' 20] [90' 25] [90' 30] [90' 35] [90' 40] [90' 45] [90' 50] [90' 55] [91' 0] [91' 5] [91' 10] [91' 15] [91' 20] [91' 25] [91' 30] [91' 35] [91' 40] [91' 45] [91' 50] [91' 55] [92' 0] [92' 5] [92' 10] [92' 15] [92' 20] [92' 25] [92' 30] [92' 35] [92' 40] [92' 45] [92' 50] [92' 55] [93' 0] [93' 5] [93' 10] [93' 15] [93' 20] [93' 25] [93' 30] [93' 35] [93' 40] [93' 45] [93' 50] [93' 55] [94' 0] [94' 5] [94' 10] [94' 15] [94' 20] [94' 25] [94' 30] [94' 35] [94' 40] [94' 45] [94' 50] [94' 55] [95' 0] [95' 5] [95' 10] [95' 15] [95' 20] [95' 25] [95' 30] [95' 35] [95' 40] [95' 45] [95' 50] [95' 55] [96' 0] [96' 5] [96' 10] [96' 15] [96' 20] [96' 25] [96' 30] [96' 35] [96' 40] [96' 45] [96' 50] [96' 55] [97' 0] [97' 5] [97' 10] [97' 15] [97' 20] [97' 25] [97' 30] [97' 35] [97' 40] [97' 45] [97' 50] [97' 55] [98' 0] [98' 5] [98' 10] [98' 15] [98' 20] [98' 25] [98' 30] [98' 35] [98' 40] [98' 45] [98' 50] [98' 55] [99' 0] [99' 5] [99' 10] [99' 15] [99' 20] [99' 25] [99' 30] [99' 35] [99' 40] [99' 45] [99' 50] [99' 55] [100' 0] [100' 5] [100' 10] [100' 15] [100' 20] [100' 25] [100' 30] [100' 35] [100' 40] [100' 45] [100' 50] [100' 55] [101' 0] [101' 5] [101' 10] [101' 15] [101' 20] [101' 25] [101' 30] [101' 35] [101' 40] [101' 45] [101' 50] [101' 55] [102' 0] [102' 5] [102' 10] [102' 15] [102' 20] [102' 25] [102' 30] [102' 35] [102' 40] [102' 45] [102' 50] [102' 55] [103' 0] [103' 5] [103' 10] [103' 15] [103' 20] [103' 25] [103' 30] [103' 35] [103' 40] [103' 45] [103' 50] [103' 55] [104' 0] [104' 5] [104' 10] [104' 15] [104' 20] [104' 25] [104' 30] [104' 35] [104' 40] [104' 45] [104' 50] [104' 55] [105' 0] [105' 5] [105' 10] [105' 15] [105' 20] [105' 25] [105' 30] [105' 35] [105' 40] [105' 45] [105' 50] [105' 55] [106' 0] [106' 5] [106' 10] [106' 15] [106' 20] [106' 25] [106' 30] [106' 35] [106' 40] [106' 45] [106' 50] [106' 55] [107' 0] [107' 5] [107' 10] [107' 15] [107' 20] [107' 25] [107' 30] [107' 35] [107' 40] [107' 45] [107' 50] [107' 55] [108' 0] [108' 5] [108' 10] [108' 15] [108' 20] [108' 25] [108' 30] [108' 35] [108' 40] [108' 45] [108' 50] [108' 55] [109' 0] [109' 5] [109' 10] [10

प्रथमा—मधुअरिए ! चूद-कलिअं पेक्षिअ, उम्मत्तिआ परवुद्विआ होरि
[मधुकरिके ! चूत-कलिका प्रेक्ष्य उन्मत्ता खलु परभृतिका* भवति] ।

First—Madhukarikā, Parabhṛtikā (the cuckoo*) indeed goes crazy (with delight) at the sight of the mango-blossom.

द्वितीया—(सहर्षं त्वरया उपगम्य)——कहं उवट्टिदो मधु-मासो
(कथमुपस्थितो मधुमासः) ?

Second (Hastily approaching with transport) What ! has the spring month (really) arrived?

प्रथमा—मधु-अरिए ! तव दाणिं काळो एसो मद-विन्धम-गीदानं (मधु-
करिके ! तव इदानीं काल एष मद-विन्धम-गीतानाम्) ।

First- Madhukarikā (O bee), now this is time for your amorous ditties through intoxication

द्वितीया—सहि ! अवलम्ब मं जाव अग-पादट्टिआ भविअ चूअ-कलिअं
गेण्हिय सम्पादेमि काम-देवस्स अच्चणं [मयि ! अवलम्बस्य* मा यावदग-पाद-
स्थिता भूत्वा चूत कलिका गृहीत्वा सम्पादयामि कामदेवस्य चर्चनम्] ।

Secondd—Hold* me, dear, while standing on tip-toe, (I) cull the mango-blossom and perform the worship unto the God of Love.

V. L.—‘उच्छृत्सितमिव वसन्तमासस्य’—B. जीवसर्वस्व’—V. M.
R’s Com. ‘जीविनसर्वम्—S. R’s Com जीविनस्य वसन्तमासस्यो’—
R. दृष्ट’—R.V.M. दृष्ट’—B. ‘दिष्टया’—S, B reads ‘अणमङ्गलम्’ for
‘ऋतुमङ्गलम् । चतकः’—R. V. M. ‘वृत्ताङ्कः’—S. B. प्रमादयामि’—
R. V. M. ‘खलु पश्यामि’—S. नियच्छामि’—B. ‘मद-विन्धम गीतानाम्’—
R. V. M. विन्धमादगीतानाम्’—S. B.

तत इति । ‘चेटी’ दागी (इति हेमचन्द्रः) । आताम्रेति । ताम्र लोहितः,
‘हरित’ हरिद्वर्णः पाण्डुरः शङ्ख-पीतः (पाण्डुरः शङ्ख-पीतः’ इति शाब्दिक-
नरसिंहः) इति ‘ताम्र-हरित-पाण्डुर’ वर्णं वय-युत इत्यर्थः (‘वर्णो वर्णन’
(२।१।६९) इति मसामः] ‘आ’ ईषत् ‘ताम्र-हरित-पाण्डुर’ [इति महसुपेति
मसामः । नन् सम्यद्धो] ‘वसन्त-मासस्य’ प्रथमस्य मधुमासस्य चैत्रस्य इत्यर्थः,
नतु ५. अल्पावस्य [‘मधुः माधवश्च वासन्तिकावतू’ इति मलमास-तत्त्व-धृत-श्रुतिः]
जीवस्य* प्राणानां सर्वस्व* मारभूतः । मन्मु अपि अन्येषु विविधेषु पुत्रेषु तदङ्गरेण
एव ऋतोः उच्छ्रवसिन् मेत गम्यते । ‘ऋतो’ वसन्तस्य ‘मङ्गल’ । प्रथमं परिजृम्भ-
माणत्वात् सर्वेषु ऋतुषु वसन्तस्य उत्कृष्टत्वं त्वयैव-कृतम् इत्याशयः । हे ‘चूत-
कोरक’ आम्रकलिके [‘कलिका कोरकः पुमान्’ इत्यमरः] ‘मया त्वं दृष्टोऽसि’

अस्मादेव हेतोः 'त्वां प्रसादयामि' प्रसन्नं करिष्यामि । कामदेवाय समर्प्य इत्याशयः ।
 आर्या जातिः] ॥२॥ द्वितीयेति । 'परभृतिका' इति प्रथम-चेटी-नाम । 'एकाकिनी'
 मया विरहिता । प्रथमेति । 'मधुरिका' इति द्वितीय-चेटीनाम । आम्रकलिकां
 दृष्ट्वा परभृतिका (कोकिला) उन्मत्ता भवति । मन्नामपि परभृतिका । अतः
 ममापि स्वयं जल्पनं न विवक्षितम् । द्वितीयेति । 'मधु-नामधेयः मामः 'मधुमामः'
 चैत्र इत्यर्थः ('मधुश्चैत्रे च दैत्ये च, मये पुण्यरसे मधु' इति हट्टचन्द्रः) । 'कथमिति हर्षे'
 [इति मेदिनी] । प्रथमेति । हे 'मधुरिके' छान्दत् भ्रमरि इत्यर्थः । 'मदेन'
 'गुणमधु-गानेन जितनया मत्तनया यानि 'विभ्रम'-युक्तानि 'गीतानि, यद्वा 'मदः'
 हर्षः च, 'विभ्रमः' इतस्ततः परिभ्रमणं च, 'गीत' गानं च, तेषां 'कालः' वेला
 समायानः । द्वितीयेति । 'अयन्मन्त्र' अन्यथा भूमौ पतिष्यामि । 'अग्री' च तौ
 'पादौ' च इति 'अग्रपादौ' तयोः 'गियता' [अत्र अवयवाऽन्यविनोः अभेद-विवक्षया
 भङ्गुलीषु पादत्वारोपः । तथाचोक्तम् यामनेन—“हस्ताग्राऽहस्तादयो गुण-
 गणिनोर्भेद-भेदाभ्याम्” (५।१।६०) इति विग्नस्तु चतुर्थाङ्के द्रष्टव्यः] ।

191n. - 1. आताम्र &c.—ताम्रणीनि तम । रक्- = ताम्रम् ; 'दीर्घ' by
 'अमि-तम्यो दीर्घञ्च' (उ. 133). ताम्र. गुण. अस्मि अस्य इति ताम्र + मतुप् =
 ताम्र—Having the colour of copper. मतुप् is elided by the Vārt.
 'गुण-वचनेभ्यो मतुप् ङुगिष्टः'—1896. (10n, 7). Similarly in the case
 with इग्नि । AK, however, **does not seem to like** this sort of
 convention. He says 'गणे' आद्यादयः 'पसि' गुणनिष्ठास्तु तद्वति त्रिषु i. e.
 when जवल्, ताम्र &c. mean '**one possessing that colour**' they
 assume the gender of the noun (3) & qualify. अ' means ईषत् and
 goes with all the three colours. Cf. Ra. VI. (1'-18). 2. चूत &c.—
 कोरकः (m) means 'bud'—AK. But 'कोरकोऽस्ती कुड्मलेऽपि—Medini.
 Also 'समपठन् विवकार कोरकाणि'—PB—(RM) 3. परभृतिका &
 मधुरिका—Are the names of two friends very happily chosen,
 as the cuckoo and the bee are closely associated with spring.
 These also occur in *Cirudatta of Bhāsa* (speech of गणिका) । The
 first is vivacious and jolly while the latter is of simple nature. Kāli
 is fond of **contrastive characters** (24n, Remark). 4. उन्मत्त &c.
 —The second maid asks the first one (परभृतिका) as to the reason of
 her muttering alone. Then परभृतिका using **pun** says that the cuc-
 koo (परभृतिका) is intoxicated at the sight of the mango-buds and
 so also she (परभृतिका) is, and hence it is but quite natural for

her, maddened as she is, to talk to herself. 5. मधुकरिके—Here is another play on words. It means also 'O bee'—(Com.). [Cf. Skt. मधु—(Greek. Me-thu—Lithuanian Medus—Eng. Mead]. 6. मद-विभ्रम &c. (i) मद—Intoxication, hilarity; विभ्रम-गोत—Amorous ditty. Or (ii) विभ्रम—Wandering about. "This is the time for your (*applied to the maid*) amorous song through intoxication", or "This is the time for your (*applied to the bee*) hilarity, wandering and humming". (*Now this is the time for mirth, gaiety and song*)—Roby Datta. 7. अग्रपाद &c. 118n. 3—Standing on tip-toe.

Text:—प्रथमा—अइ मम वि क्व अह्म अन्तण-फलस्य

[यदि मर्गात् खट् अग्रम् अर्धेन-फट् ॥] ।

First—Provided mine too would be half the merit of the worship.

द्वितीया—महि ! अनिणदे वि एद सम्पज्जड । जदो एकं एद्व णो त्ताविदं
दुधा-ट्टिदं सरोरं । अर्माणत्ता एत मापरा । एत एतमव नो जीवित
द्विधा-मियत्त शरीरम् । । (सर्वाभयकाले चोपगतं मरणात्) अये, अप्पबद्धोऽवि
चूद-प्पमवो बन्ध-भङ्ग-सुरभी होदि (यत्, अत्र-मत्ता चोपगता मरणा-भङ्ग-
सुरभिर्भवेति) ॥ (जीवन्मृत्योर्जायते) ॥

Second—So it will be, my friend, even though I am old. For, one only is our life, *though* divided in body. *Let pour on her friend and plucking the mango-sprout*. Lo, though not yet full-blown² the mango-sprout set a-fragrant at the breaking of the stalk. (*Fold up the hands so as to form a hollow*).

तस्मि मा ए चंदकुर ! दिण्णो कामस्स गहीद-घण्अम्म ।

आर्या पट्टिअ-जग जवइ-लक्खो पञ्चद्वर्द्धां सरो होहि ॥२॥

(12, 18)

12, 15 (स्वयं मया रक्षितं । त्वं कामाय गृहीत-घन्तये ।

परिचितं - अन्त्यर्था-लक्षणे पञ्चाभ्यां चोपगता नव ॥)

॥ (जीवन्मृत्योर्जायते) ॥

O mango-sprout ! thou hast been offered by me, unto Cupid, who has taken up his bow. Be thou the most splendid arrow of his five³, having⁴ for thy mark, the young wives of men journeying (*abroad*)⁵. (3) (*This said, throws the mango-sprout*).

V. L.—'कपात-हस्तकम्'—R. B. V. M. 'कपातम्'—S; B has 'अहंमि मे', for 'त्वमसि मया'; 'कामस्य गृहीत-चापस्य' for 'कामाय गृहीत-घन्तये' and 'भवित' for 'भव' । 'अभ्यधिकः'—K. R. S. M. 'अन्तर्गितः'—B. P.

“इदं राजन्-शब्दस्य पाठ एव ज्ञापयति । समासान्ता अनित्या इति । अन्यथा ‘राजाह-सखिभ्यः टच्’ इति टच्: चित्वादेव मिद्धं स्यात्”—JK on 3927. Also Vide Kāśīkā. Cf. “अशत्थामा कर-धृत-धनुः”—*VS.* III. 23. ‘धृत-धनुषं रघुनन्दन स्मरामि’—*UC.V.4.* ‘धनुः’ is also उ-कारान्त—(Masculine)—“धनुषा च धनुं विदुः”—*Bh.D.* 5. पथिक—&c. पन्थान गच्छति इति पथिन् + षक्न् (‘पथः षक्न्’—5.1. 75) ‘पथिक—A traveller. It is very curious that both MN and Jaymangalā remark on *BK. II* 43. ‘पथि कृण्वान्’ पथिकान् । “तत्र कुशलः पथः” (5.2. 63) इति ठक् । But the Sutra quoted gives वुन् (अक्) and not ठक्, and consequently the form is पथिकः and not ‘पथिकः’ 6. पञ्चाभ्यधिकः—“पञ्चानाम् अभ्यधिर” —(33n, 2). According to § this epithet means “a **sixth arrow** in addition to the five.” Cf. “किमन उपवन-महकार &c.” *Vik. II.* He does not seem to include **mango** in the list, but this is **inaccurate**, as चून is included in the list (Vide 84n 2₁; *SV. IV.* 1. It will be interesting to note that in the **Mandasor inscription** of Kumāra-Gupta, Cupid’s flowery-arrows consist of **different** stuffs:—‘स्फटि क्षशोक-तरु-केनक-मिन्धुवार-न्यायातिमस्तक-यामदशान्तकानाम् । पुष्पेद्गमर्गमनवैरधगम्य न समीय त्रिभिर्वाशरे हृत्परा देहे’ ॥ अभ्यधिकः—However may be safely explained as ‘the most excellent’, ‘the best’, ‘of five most splendid’ *Ruby Datta.* पथिकजन &c. Cf. ‘प्रेक्षिष्यन्ते पथिव वनिता प्रत्ययादाश्वसन्त्य — *P 1 & MD.* 1. 8.

Text:— (पविष्यान्तर्द्वारेण क्रीपा) कञ्चुकी—मा नावदनात्मजे’! देवेन प्रतिषिद्धेऽपि मधुत्मवे चून-कलिका-भङ्गमारभते ।

(*Entering in anger with a toss of the curtain*)

Chamberlain Not like that, self forgetting woman ? (*Do you dare*) begin plucking the mango-bloom,¹ even though the Spring-festival is forbidden¹ by His Majesty ?

उभे (भीते)—पसीवदु, पसीवदु, अज्जो । अग्गहोव-त्थाओ वसं (प्रसीदन्तु, प्रसीदन्तु आर्य । अग्गहीनार्थं आवापम्) ।

Both (*A fraud*) —Pleased be Your Honour. We are ignorant¹ of the matter.¹

कञ्चुकी—न किल ध्रुवं भवतीम्बां यद्वासन्तिकं स्तरुभिरपि देवस्य शासनं¹ ‘प्रमाणोक्तं तदाश्रयिभिः’ पत्रिभिश्च¹ । तथाहि—

चूतानां चिर-निर्गताऽपि कलिका बध्नाति न स्व रज '
 शार्दूल- 'ममद्वं यदपि स्थित कुरवक तत् कोरकावस्थया' ।
 विक्रीडित कण्ठेषु 'स्वलित गतेऽपि शिशिरे पुष्कोकिलानां रुज
 (ममजसतनग) 'शङ्को महरति' स्मरोऽपि चकित' 'स्तूणाऽर्ध-कृष्ट शरम् ॥४॥

Chamberlain—Was it not heard by you two, that even by the vernal trees His Majesty's fiat is observed, as also by their sheltered feathery creatures (i.e. birds)? For, —

[[The blossom of the mangos, though burst forth long since, does gather no 'down' upon its (tender) crest, the Amarnath even though protruded remains in its budding state¹⁰, though the cold (season) is overpast the note of the male-cuckoos falteringly slips in (their) throats (I) dread (that) even Cupid being dismayed¹¹, 'arrests his shaft half-drawn from (his) quiver (4).

V. L. प्रसीद प्रसाद B, the reduplication—Omitted by others यदा—S यत् R B V M इत्ययम्—R S 'मुञ्चयम्'—B V M K, B omits परिमण्ड ।

प्रविश्येति । तर्हि स्त्रिय पात्रस्य पदेना निर्गताऽपि च उन्मत्ता अथ वञ्च-
 -कित सूचयामास पश्चात् प्रमाणं प्रसादनं त्रिनैव प्रवेष्ट । तत्र कणित्व
 हेतुः । पश्चात् स्त्रियस्य सम्पन्नं प्राप्तं (सम्पन्नं) । मातावा एव कृत्य उति
 वाक्येण । मातुः सखायाः सखायाः सखायाः न जानन्ति या मा
 'असत्पुत्रं' त्वमवदो । इति प्रमाणं राजं पश्यन् । मातुः चैव परिमण्ड
 [उति प्रमाणं] । यत् तत्तात्पर्यं य उतमवाति य तम् उभे इति ।
 'अगता' अपरिचिता य ममस्य प्रपि य रूपं यि य थास्या तयावत्
 'आवा' भवति । उच्यते । तत् प्रमाणं [मातुः सखायाः ज्ञातिः इति
 विमर्शनात्] यत्तात्पर्यं यत्तात्पर्यं यत्तात्पर्यं यत्तात्पर्यं यत्तात्पर्यं ।
 'वामन' प्रसन्नतात्पर्यं यत्तात्पर्यं [छान्दसोऽयं प्रयोगः । यत्तात्पर्यं च (१३।
 २५ ३४५९) उति यत्तात्पर्यं] यत्तात्पर्यं यत्तात्पर्यं यत्तात्पर्यं यत्तात्पर्यं ।
 पालितं वा कथा यत्तात्पर्यं यत्तात्पर्यं [प्रमाणीकृतम् उति सम्पुत्रप्रेक्षा ।
 अथवा असम्पुत्रे मन्त्ररूपा अतिशयोक्तिश्च राजा गतवन्तोऽसम्पुत्रान् ।
 'तथाहि' तमेवार्थं जानीहि । [लोटि रूपम् इति गोपीनाथपादा] चूतानामिति ।
 'चूतानां' आम्नाणां त्रिंशत् मञ्जरी [जाल्यर्धप्रायेण एकवचनम्] चिर
 बद्धमस्तं त्रिंशत् मञ्जरी स्व स्वीयं रजं परागं न बध्नाति न दण्डं करोति
 इत्यर्थः । (यथा साचनं बाणप्रोद्धतया रजोदर्शनं न यानि उति समासोक्तिः) ।
 'कुरवक' पुष्पभेदः (जातावेकवचनम्) यद्यपि सप्तद्वं प्रस्फुग्नाय सज्जीभूतं विक्रामो-

न्मुखम् इत्यर्थः । नत् कोरका-वस्थाया' कुटुम्ब-रूपेण स्थितः, परन्तु राजशासनात् न विकसितः, 'पुमास कोविला पिवा तेषा (अनेन मदार्ति-रेक शोत्यते) 'स्त कजित [तिरश्चा वामित रुतम् 'त्यमरः] 'ईशगिरे गोऽपि' वसन्तारम्भे अपि 'कण्ठेषु स्खलित' प्रविरुद्ध न तु कण्ठेभ्यः उत्तिर्गतम् इति भावः । 'गङ्गे' मन्ये (इति क्रियोत्प्रेक्षा, तथा च दर्पणोक्तं मन्ये शङ्के ध्रुव प्रायो ननर्मित्येव-मादयः, 'उत्प्रेक्षा-वाचका' इति । स्मराऽपि भगवान् वामदवाऽपि [स्मर इव दग्धोऽपि गविनमान या जने जने । हरत्वापि तन यस्य शम्भना न वरु हनम् एव-विधं शक्तिधरा मदनाऽपि तान् शपि-पट्टमाय] रा राजया नृणां भीति [चरितं शङ्कितो भीतः] इति विष्वाण्डगणः] 'तृणात् तृणीरात्' अस्मिन् अत्रा निष्ठागिनः 'शरः सहरति पुनर्गणं तृणीरम्यपपति' प्रथम पादः त्रये विरचितः तत्र तृणस्यास्ते कार्यस्य परागार्तेऽपि तत्र माला-विशेषोक्तिः, स्वभावोक्तिः, काव्यलिङ्गञ्च । स्थित्येति वृत्तार्ताः स्मरार्ताः छेक-श्रुति-वृत्त्यनप्राप्ताः । शार्दूलविश्रीडित छन्दः] ॥४॥

193n.- 1. अनात्मज्ञे--(1) मणि पवतरत्य तात्मज्ञ *Mañi* 1. Have you forgotten that you are but servants? You must be silly enough to make preparations for several feasts which have been prohibited by the king. 2. उत्तमन्--Etymologically means 'merry-making' celebrated at the birth of a son. Later on the meaning was extended to any festivity. मन् उत्तर पतिर्ति 194n. 5 मघत्सवः--मघत्सवः of the Hindu may be identified with the **Saturnalia** or with the **Carnival** of the Romans. I was in old times prominent in celebration of the return of spring and in honour of Kar-tikeya. *From the practice Kar-tikeya great pomp and display. Citizens both men and women decorated with fine robes and ornaments, used to roam in the streets dancing, singing, and beating drums scattering red powders and coloured water with the help of syringes upon the persons of their companions.* Cf. *सप्त-मस्त-वामिनी-अन-स्वयग्रह-गृहीत-भृङ्गव जलप्रहार-नृत्यन्-नागरजन-तानन-समन्त स्वच्छन्दमदं डो दाम चवरी-श-इमन्-स्या मय गाभिना, नील-पदवास-पुञ्ज-पिञ्जरित दज-दिशामन्वस्य मयीवना मदन महोत्सवस्य'* 1; *Ibid.* I. 9 & 10. Some identify it with the festival called 'Nu-roz' by the Mahomedans (*Vide Asiatic*

Researches, *Vol. II. P.* 385.), **Dola-yātrā** in Bengal, '**Hutas'ani** or '**Shingā**' in the Deccan, '**Kammannana Habba**' in the Chinese province, and **Faguā** by the Mundas. Cf. The description of मन्दोदर - quoted above with that of दोलोत्सव— विशेषतः कलियोगे दोलोत्सवो विधीयते ।¹ पूजयेत् विविधं पशून् फल्गुचूर्णैः नर्तयेत् ॥ मित-स्कन्ते गारपीतं स्पर्शदि विमिश्रितं - &c. —PP. KM 332 389.

3. वामन्तिकं.—With काल-वाचक words the usual affix is (ठञ्) — (38n, 3 end) but in the case of कृतु-वाचक words, a Special Sūtra (viz. मन्त्रिष्वेत्थ कृतु नश्चवेभ्याञ् — 1. 3. 16) bars the application of 'ठञ्' । (उअ प्रत्यस्य वाञ् — Prabhā. Hence for वसन्त ज्ञान we expect ज्ञान giving the form 'वासन्त' (1 'वामन्ती जीन्या लघ्वी तिक्ता राशत्रयान्नजित — BhP 'वामन्ती राशत्रा — Act. III, 'वामन्ती माध्वी रात्रा' — AK and Bh.) there is वामन्ती ज्ञानज्ञान । Yet Kāh. uses the form 'वामन्तिक' with ठञ् which is used only in the **Vedic Literature** and is formed by the **Vedic Sūtra** 'वसन्ताच्च' (1. 3. 20) ठञ् स्यात् छन्दसि । वामन्तिस्म — BD कृतवशात्पवादः ।

मन्त्रेण माप्रवृत्तं वामन्तिकौ स्मः *Sūtra 111* **The frequent use of Vedic words by our poet has already been noticed**

by us. Note also that वामन्तिक sometimes means विद्वत्पद । Cf.

वामन्तिकं वेदिकं वैदिकं विद्वत्पद — H **4. प्रमाणीकृत**—Held

without any objection, प्रमाणं तत्र तत्र *Loc. cit.* 7 The kings

are supposed to be endowed with supernatural power over the advent or recession of season also over other objects of nature.

Read the verse सप्त रजसो मया ज्ञातं पशून् जमन् यदि पितृ प्रजापतिः सप्त रजसो ज्ञातं पशून् जमन् यदि

अथाहर्तव्यं "रात्रौ कालस्य कारणास्मिन् नतः किमस्मन् जलधरसमयं न प्रत्यादिशामि"—*ib. 1. 1. 12* 5. वृत्तानां &c. Cf. 5. 4. 2 कणाज्य

कापिणा चने नवा म जरी *ib. 1. 1. 12* Read the verse 'संका, also (53n. 3). रजस् is also अकारान्त । Cf. पापं देवेभ्यो देवे रजोऽयं रजसः

सह' — *Upanishad* ब्रह्मनाति— forms — स्त विमन्मर्तं प्रष्टुं वाचयते — Ra. 1. 80; XII. 69, K. V. 60 **6 पुंस्कोकिलानां**—पमानं कविलं—पम्नोर्किल ।

Also (**पुंस्कोकिलः**)—पप्रथणं प्रागल्भ्य-शोभनार्थम्' *MA in K. V. III. 12*

hence **no** भपुष्टार्थत्व-दोषः । 'म' becomes 'र' by एवम् त्वयि प्रमपरे

(8.3 6, 139) Next apply the Vārt — 'सपुक्राना मे वक्तव्य' - (138); शङ्के—(Methinks)—Cf *Rām IV* 2. 21 *V* 20. 26 7 चकित — Frightened, Cf 'प्रियाग्रे चकितं भीतेरस्थानेर्नप भय महद्'—*Ujjvala nīlamani* 'पोलस्त्य-चकिते-श्वरा —*Ra X* 73 व्याघ्रानुसार-चकिता हरिणीव यासि'—*MK* 1 17 'चकित-विलोकिन-मकटदिशा — *GG*. 2. संहरति— (14 n. 8), 'प्रतिसहरन इष'—*Ra III* 64, स्मर'—(स्मर्यन्) उतकण्ठयति इति स्मृआध्याने । पचाद्यच् (3 1 134)) or स्मर्यते अनेन इति वा पमि मज्ञाया — इति घ [3 3 111]—*BhD* Contrast this with 'कुसुमजन्म ततो नवपल्लवा &c —*Ra IX* 26. तूण—also तूणीर (11) तूणी (1) in an quiver "तूणी नीलया निषङ्गे वा ना — *Med ni* तूणा" च 11 स्त्रिया तूणे-पुत्री उपासङ्ग" — *Ratnak sa* (Qtd *BhD*)

Text:—सानुमती—एतत्थ एत्थ सन्देहो । महाप्रहाजो क्व राएसी [नास्त्यत्र मदेह । महाप्रभाव खलु गजाप] ।

Sānumatī There is no doubt (/ it) The royal sage (is) of great power

प्रथमा—अज्ज, कति दिहाहाइ अम्हाण मित्तावमुणा रट्टिएण भट्टिणो पाअमूल-पेसिदाण । आय वति मिममानि आवय्यामवाअगन राट्टियेण अत्र पाद-मूल प्रेषितया । एत्थ अ णो पमद-वणस्स पालण-कम्म सम्पिपद । ता आअन्तुअदाए अस्सुद-पुत्त्वो अम्हेहि एमो वत्तन्तो (तत्र अत्र प्रमद प्रत्यय' पा यन् कर्म सम्पत्तम् । तदागन्तवन्ता इवाप्य आगम्या गप वत्तन्ता) ।

First Reverted Sir, it only a few days since we were sent to the feet of His Majesty by Mitravasu the king's brother-in-law And here the duty of tending the pleasure-garden' was entrusted to us Thus owing to our being transients, the incident was not heard by two of us before

कञ्चकी—भवतु । तहि पुनरेव प्रवर्तितव्यम् ।

Chamberlain All right never again should you do this

उभे—अज्ज ! कोदूहल णो । जइ इमिणा जनण सोदव्व, कहेदु भअ, कि णिमित्त भट्टिणा वसन्तुस्मवो पडिसिद्धो ति [आयं तोत्तन्ता । यदि अनेन जनेन व्याप्य वयस्य सान निमित्त सत्रा वसन्तान्त्व प्रवर्तिष्य इति] । Both Reverted Sir we have a curiosity If it may be heard by these persons, let Your Honour tell us why the (usual) spring-festival is interdicted by His Majesty

सानुमती—उत्सव-प्रिया क्व मणुस्सा । ता एत्थ गुरुणा कारणेण होदव्वं [उत्सव-प्रिया खलु मनुया । तदत्र गुरुणा कारणेन भवितव्यम्] ।

Sānumatī—Men are (*naturally*) fond of festive entertainments. There must be a grave cause here. (i.e. for the *prohibition*).

कञ्चुकी—बहुली-भूतमेतत् किं न कथ्यते । किमत्रभवत्योः कर्ण-पथं नायातं शकुन्तला-प्रत्यादेश-कौलीनम् ।

Chamberlain—This has been thoroughly 'public'; why (*should it be*) not told ? Has not the scandal' (gossip—M) of Śakuntalā's repudiation reached the range of your ears here ?

V. L.—‘सानुमतो’—B.S. ‘उभे’—R.V.M. भर्तुः पादमूलम्—B.M. S ‘मद्विनी पादमूलम्’—R. V. ‘अत्र’—B. S. ‘इत्य’—M.R.V. ‘पालनकर्म’—R. V. M. ‘मकर प्रविशम्’—S. ‘चित्रकर्म’—B. H.S.

प्रथमेति । राष्ट्रे अधिकृत उति ‘राष्ट्रिय’ ततः (‘राष्ट्राऽवार-पारात् घ-
खा’—४।२।२, १३१० उति प्र) नागरिकेन श्यालेन । ‘मित्रावम्’ उति नागरिक-
नाम । ‘वर्तन दिवसानि’ स्वल्पा दिवसा (वा तु क्लीवे दिवस-नामरा’ इत्यमर)
प्रसन्न-वनस्प अन्त पर-विदारोचित-वनस्प (उति समायण टीकाया समपादा) ।
आगन्तुस्तथा आचार्यतया नवागततया उत्पद्य (स्थात् आगन्तुकम्, आचार्यम्’
उति विशाण्टोप) अप वृत्तान्त वृत्तान्तमव-प्रतिपद-वाता । अश्रुतपूर्व
इत एवम् अनार्कणत । **कञ्चुकीति ।** भर्तुः पदं तन्म तज्जातम् उत्पद्य । उभे
इति । आचार्य श्रवणपाथम् अस्मादश हास्य जनस्य श्रवणे यदि दोषो न
स्यादित्य । **सानुमतीति ।** उत्सव-प्रिया (वा प्रियस्य वाः—८९८ ‘नि
पिय-शब्दस्य पर-निधान पाशिक) । **कञ्चुकीति ।** बहुलीभन सर्वत्र प्रगिद्धि
प्राप्तम् । शकुन्तलाया प्रत्यादेश निरावृत्ति, प्रत्याप्यानम् इति यावत् ।
तत्पक्षेण यत् कौलीनम् अपवाद (‘कौलीनं पण्डितं कुलीनत्वापवादयोः’
इति धर्म्मण) कर्ण-पथं श्रवण-विषयम् । (‘कृत्स्न-प्र-पथमानक्षे’—(५।४।३५—
उति समामान्त्र श्र) ‘नायात’ नागतम् ॥

194n. -1. नास्त्यत्र &c.—**should be assigned to Sānumatī** and **not to the two maids**, as has been done by M. For the usual way of naming the king by the servants is भट्टा or देव’ (62n, 3), and not ‘राजर्षि’ as has been used by सानमती (Cl. साम्प्रतमस्य राजर्षेः उदन्त प्रत्यशीकश्रियार्म’ (*supra*), also “राष्ट्रियेण भर्तुः पादमूलम्”, “किं निमित्तं भर्त्रा वसन्तोत्ववर्षतिपिद्व” (spe. hes of the maids). **2.** कति दिवसानि &c.—**पादमूलं** is indicative of *humble servitude*. मूल’ here means ‘अनिक’, ‘मूलमाद्य जिफाया म्यात् भे निकुञ्जेऽन्तिकेऽपि च —It’s’va पृष्ठी” after ‘गतानि’ &c. expressing the *lapse of time*, is very common in

Sanskrit. Cf. 'मासो यातस्य यस्य'—*SK.* 716. "अद्य दशमो मासस्तस्य उपर-
तस्य"—*MR.* 'अष्टपञ्चागतं गन्धं शयानस्याद्य मे गता —*Mahā. XIII.*
7732. 'भट्टिनी-पादमूलम्' (*R*)— **is rejected** as our poet elsewhere
mentions maids being **presented to the King, and not to the**
Queen. Read देव, अमात्यो विजापयति । तस्मिन् विदर्भविषयोपायने द्वे
शिल्पदारिके मार्गपरिश्रमाद् अलघुशरीरेऽति पूर्वं न प्रवेणिने । सप्रति देवोपस्थान-
योग्ये सवने —*Mala. I.* शिल्पदारिकामभियानं परिजनं च उपायनीकृत्य
भर्तुः सकाशं प्रेषित —*Ibid. V.* In *Kad.* चित्रलेखा also was presented
to the **king.** 3. राष्ट्रियेण—By the City-superintendent, the
king's brother-in-law (श्याम) mentioned in the Induction.
Cf. राज-श्यालस्तु राष्ट्रिय —*AK.* Or, Mitravasu is a person **different**
from श्याल and probably acted as a kind of 'Lacord'. Sometimes
राष्ट्रिय means a *king* Cf. राष्ट्रिय-श्याल —*MK. IX* Also राष्ट्रिय
(*H*) 4. प्रमद-वनस्य—प्रमदानां वनम् इति 'प्रमद-वनम्' । उद्यानां मन्त्राच्छन्दसा
वंहलम् (6. 3. 63) इति ह्रस्व —*BhD* A pleasure-garden attached
to the seraglio where the king takes his promenade with *Indrasaka*
or with the inmates of the harem. Cf. श्यामः इव प्रमद-वनम् जने -
पुराचितम् —*AK.* Sometimes आ or 'इ' **is not shortened**— 3n.4
Cf. "ह्रस्वाभावाज्जि । जटाहं प्रमदा-वनम्" —*BK. XX. 10* *RM* प्रमद-
वनम् —*Rām. V. 41. 15. 20* 5. किं निमित्तम् — 36n. 3 'निमित्तम्'
पर्याय-प्रयोगे सर्वासां प्रायदणतम् —*जिह्व. प्रथमा* —*SK.* 608 उत्सव-प्रियाः—
Cf. 'प्रिय-मण्डना —*IV. 9* उत्सव—Is to be derived from मृ to give
birth to' (प प्रसवैश्वर्या) Lat. the word means 'the birth
of a son', which of course is the greatest occasion for joy, hence
any festival (193n. 2) Note that our poet is a **close observer**
of human nature 6. बहली-भूतम् &c. 'स्वगतम्'—according'
to HS. Owing to its wide publicity the incident is almost known
to all. Hence I don't think there will be any harm, if it is
disclosed to these persons 'वर्धनी भू'—Means 'to increase', 'spread'.
Cf. बहलीभूते + श्रुति —*Rām. VI. 64. 30*, योग्ये माह वर्धनीभवात् —
Ra. XIV. 38, (198n. 2, middle). 7. शकुन्तला &c —प्रत्यादेश—
- Repudiation. कृत्स्नं च कुलीन — ['कुलीनं च' — 1. 1. 139). च
ईन—(7. 1. 2.) कुलीनस्य कम भावा वा युवायण् (5. 1. 130) इति कौलीनम्]—

R.V.M.S. 'शय्योपान्ते'—B. 'व्रीडाविलक्ष'—R. V. M. 'व्रीडावनम्र'—
B. S.

कञ्चुकीति । शकुन्तला सत्य' न तु भ्रान्ति-कल्पित 'मे' मया (तथा चोक्त
वामनेन—'ते-मे शब्दौ निपातेषु" इति) 'पूर्वम् ऊढा' परिणीता (महसुपेति
समाम्) । 'मोहान्' मति-भ्रमात् । (अनेन प्रत्याख्यान-जनिता-गराध निजस्य
इत्युक्तम्) पञ्चात्तापम्' अन्तापम् ('पञ्चात्तापोऽन्तापश्च विप्रतीसार इत्यपि'
इत्यमरः) । उपगत 'प्राप्त' । तथाहि 'तमेवार्थं जानीहि । रम्यमिति । 'देव
इति गद्यस्थ वर्तपदमत्र संबध्यते । रम्यतीति रम्य' रमणीय मन्-चन्दन-
वनितादि-वस्तु 'द्वेष्टि न अभिनन्दति । चक्षपादपि न पश्यति इति भावः । 'यथा
पुरा' यथा पूर्ववत् प्रकृतिभिः अमात्यादिभिः प्रत्यह न सेव्यते स्वेच्छया कदाचित्
पूर्ववत् प्रतिदिनम् अमात्यैर्मिलित सन् राजकार्यम् अवलाकयति इति भावः ।
उद्गता निद्रा' यस्य स उन्निद्र जागरित एव जग्यानां (शय्यते अत्र इति
'सजाया समज—(३।३।१०) इति अधःकरणवाच्ये कथम् । तत्र 'अयद, पि
क्-डति" (५।५।२२) इति अयद) 'प्राप्तया न तु मन्त्र्या यानि विवतनानि' न तु
स्वाप परन्तु उत्तमत्त परिलिखनानि क्षण वामे क्षण दाक्षिणे क्षण पठ्ठा उत्थास्य ।
क्षया' निशा न तु एका निशाम् । विगमयति' यापयति विरुद्ध पथा ग्यात्
नथा अतिवाहयति ना तु न मन्त्र्य गच्छन्ति । यदा दाक्षिण्येन गर्वात् पूर्व-
परिग्रहेष समरागितया (एष त्वनेक-महिलासु सम-रागो दक्षिणः तथैव इति
दर्पणः) अन्त पुरभ्य लक्षणया अन्त पुर स्थित-महिषीभ्य उचि ॥ ताकाल-
योग्या न तु अथिका प्रज्ञानिगिता 'वाच ददाति तदा गात्रेप नामसु ('गात्र
नाम्नि अन्त्ये गात्र गात्रञ्च धरणीधर' इति गदासह) स्खलित भ्रष्ट तन्नाम
अगहीत्वा अथोत वसुमती-नाम्नि उच्चारयितव्यो वसुमती नाम उच्चारितवान्
इत्यर्थः, 'चिर दीर्घकालं त्रीश्या लज्ज ॥ विरक्ष विस्मयान्वित ॥ ('इति-
कर्तव्यता-शून्य' इति काट्यवेमा ॥ 'दम्यमापन्न' इति विश्वाम्बा ॥) ॥
(विलक्षो विस्मयान्वित' इत्यमरः । अपिच आत्मनश्चरित गम्यग ज्ञातव्ये यस्या
जायते । अपत्रपार्जितमहती म विलक्ष इति स्मृतिः) ॥ सर्वा न अथात्
दाक्षिण्यत्वात् वैमध्य न गच्छति । अत्र पञ्चात्तापादिके कारणे वक्तव्ये यत् कार्यस्य
रम्य-द्वेषादेर्वर्णनं तत् पर्यायोक्तम् । काव्यालिङ्गञ्च । अनेकासु क्रियासु एक
कृतृकत्वात् दीपकभेदश्च । अन्ताप-प्रतिपादन-कार्यं प्रति बहुतर-कारणो-पन्यासात्
समुच्चयालङ्कारः । "प्रकृतिभिः न सेव्यते" इत्यत्र कर्मवाच्यात्मनेपदान्त-
-क्रियो-पन्यासात् भग्न-प्रकृता-दोषः । रुढि-प्रयोजनाभावेऽपि अन्त पुर-शब्देन
तत्स्थ-स्त्रीषु लक्षणा-करणान् नेयार्थत्वदोषः । "रम्यं द्वेष्टि, यथा पुरा स्वविषयान्
नो पश्यति प्रत्यहम्"—इति प्रथम-चरण-पाठेन, "अन्तःपुरेभ्य" इत्यत्र 'सौमन्तिनीभ्यः"

नील्य" इति पाठेन च तयोः समाधानं विधेयम्—इति मिद्वान्तवागीशपादा ॥
पुराप्रेति प्रप्रेति अक्षीति छेकवत्त्यनुप्रासो च । शार्दूलविक्रीडितं छन्दः ॥२॥

195n. —1. ऊढ-पूर्वा—&c —-मे 'मया' —-(10n .2). Cf. 'परिणीत-पूर्वा'—Śak V. पद्मात्ताप—Cf. "Dire was the tossing, deep the groans" **Milton**. **2. रम्य** &c. —Refers to the usual delightful objects such as garlands, anointing of the body with sandal and various other cosmetics, moon-beams, and the Malaya-wind &c. In विरहपद्यस्या delightful objects are considered to be undelightful. Cf. तस्य रम्यमर्याणां प्रिया शन्य तदाम्र । तदैकाकी मन्त्रय मन्त्रियेन रजितो यय —Kt XI 23, Śal III 3, 81n 5, पुष्पवाण-विलाम—13, Vik III 9, Ra XIX 27 **3. पकृतिभिः** &c —Mark the क्रम सङ्ग राप in मन्त्रय । Cf Kamandaka XV. 1 **उन्निद्रः—**Cf. 'तत्रा १ मन्त्रयसङ्गयत्न विरहितमिहमन्त्रय-ययन इत्या निमित्तित-कोचनाणि नामङ्गादिभिः —HC. I 16 Also vide रत्नरहस्य' Qtd. MN on MD. I 36 **4. दक्षिण्येन** In spite of his earnest love for Śak, he was contentous to his other wives. A दक्षिण hero is one who is kind to his previous lovers. Read स्वार्थयत्नान्नत्र समरागो दक्षिणस्तु सदा शङ्कतवत्तया वदित्यत्र प्रियार्थप्रिया मन्त्रय ॥ Also रक्षिणाभ्यामहृदय —DR. दक्षिण्य नाम विस्वाण्डो वीम्बफाना इत्यत्राम—Mda. II 13, Kt II 2 85, 81n 7 End) **5. गोत्रेषु स्वलितः—** Putting in names due to latent attachment. another lady-love is **very common** with the poets of all countries in the world. Cf. 'गोत्र-स्वलनं मन्त्रिणं गाणि न गाणिपित । गङ्गातानीममरवह मारि काम-निर्मयाम —Uddha .-D 11, मय नगा र्गित जगाद गोत्र स्वर्ण्य &c —NC I 30, 'गोत्र स्वलितेषु वयनम् —Ku VI. 3, Ra. XIX 22, 24,—'गोत्र-स्वलनापगविनस्तस्य । मय स्मरामि गङ्गा विलक्षिता विरुष्ट र्जितस्य' ॥—KM.68⁹. 'On one occasion while soliloquizing thus he called her 'Sue' unconsciously'—**Jude The Obscure, (Thomas Hardy)** पुष्पोत्तमेति भणित्ये पुरखा इति निर्गता वाणी —Vik. III क्षार्य यत्रिमित्त भवो अद्य उत्कण्ठित तस्या शिवया नामधेयेन भवो देवी जर्जरीता —Ibid. 11.—(प्रवेशक) । सूनव्रत धीरे धीरे ओर माथाय हात ब्लाते थाके । चाख दुटि वजे याय आवा । अफूटे बिड बिड करे बले—'कमल, आमार कमलमणि आमि जानि मे तोमार अपराध नय' । चमके ओठे रेखा . . .

रेखा मित्तिरेण सङ्गे नय, कोन एक कमलमणिर सङ्गे कया बललिल गनक्षण
विकार ग्रस्त रोगी —नैमिषारण्य, p 55

Text : सानुमती—पिअ मे पिअ (प्रिय मे प्रियम्) ।

Sākuntalā Sweet (nearly to me

कञ्चुकी—अस्मान् प्रभवतो वंमनस्यादु-सव प्रत्याख्यात ।

Chamberlain —Owing to this over-whelming¹ mental depression², the festival has been prohibited

उभे—जुज्जइ (यज्यत) । Both That's right

नेपथ्ये—एदु एदु भवं—(एतु एतु भवान्) ।

In the turning room Let Your Majesty advance

कञ्चुकी (कर्ण इत्वा)—अये । इत एवाभिवर्तते देव ।

स्व-कर्माऽनुष्ठीयताम् ।

Chamberlain (Leaving his ear) Hark ! even hither tends
His Majesty Let your own duty be attended to by you

उभे—तह (त्यह) । (निष्क्रान्ते) ।

Both—As you command (Leaving an ear)

॥ तत् प्रविर्णनि पञ्चात्ताप मदण वपा' राजा विदपय परीतरी च ॥

कञ्चुकी—(राजान्मवदोस्य)—अहो ! सर्वास्ववस्थामु रामणीयकमकृति-
विशेषाणाम् । एवमुत्सुकोऽपि प्रियदर्शनो देव । तथाहि—

प्रत्यादिष्ट-विशेष-मण्डन-विधि वाम-प्रकोष्ठापित

शार्दूलवर्णीति । विभ्रत काञ्चनमेवमेव वलय, श्वामोपरक्ता-धर ।

(ममजन्मनग) चिन्ता-जागरण-प्रताम्र-नयन स्तेजो-गुणादात्मन

मस्कारो-ल्लिखितो महामणिरिव क्षीणोऽपि नालक्ष्यते ॥६॥

(Enter the king dressed in an attire indicative of remorse¹ the Vid-
yaka and portress

Chamberlain (Looking at the king) Oh ! the loveliness of
the beautiful forms under all outward circumstances

Though so anxious, His Majesty (is) of charming appearance.
For, १ Discarding (all forms of special embellishment) wearing but
one bracelet of gold, fastened on his left fore-arm, with² (his)
lower-lip distressed by (hot) sighs³ and with eyes reddened through
wakefulness, (caused by) carking thoughts he though attenu-
ated, is not noticed as such, by virtue of his own (inherent) lustre,
like a precious jewel polished by the whet-stone (6))

V. L.—B reads 'वंमनस्य-परीत' for 'उत्सूक' । 'रामणीयकम्'—B P.
'रमणीयत्वम्'—R. M. V. S. 'प्रकोष्ठापितम्'—R. B. M. S. 'प्रकीष्टे

श्लथम्'—B. 'श्वामापरक्त'—R. B. S. 'श्वामापरक्त'—M. V. 'प्रतान्'—R. V. 'प्रताम्र'—B. M. S. 'तजागणान्'—R. V. S. M. 'तेजोगुणै'—B.

कञ्चुकी । प्रभवति' मानिण्या शक्ति धने यत तत 'प्रभवत्' प्रवत्त गम्यात् 'वैमनस्यात्' उद्देशान् ['प्रविण्याजटीक्षेपेण' इत्याद्येतदन्तेन द्युति-नामक-मङ्गमपक्षिणम् । तजनाद्वेजने प्रोक्ता द्युतिः' इति दर्पण-लक्षणात्] । **कञ्चुकीति ।** 'अहो' इति विस्मय । रमणीयत्व-कारणेप वेपादिष अमन्सु अपि तत्सत्त्वम् इति विस्मय-हेतु । 'आकृति-विशेषाणाम्' उत्तमाकृतीनाम् ['विशेषाज्यवे द्रव्ये द्रष्टव्ये उत्तम वर्तन्ति इति शब्दाण्ये] रमणीयक' मनाहारित्वम् उत्सुक' इष्ट-विद्यागान् उत्कण्ठित । आत्मस्य-लक्षण तु प्रागुक्तम्] । **प्रत्यादिष्टेति ।** 'प्रत्यादिष्ट' निगद्यन् परिगम्यन् इति यावत् 'विशेषेण' अर्थात् उत्सव-कालो-चित-हार कयरादिना 'मण्डनस्य अरुङ्कणस्य 'विधि व्यापार अनष्टानमिति यावत् येन त्याग्यते [अनेन 'अङ्गानि अभिप्रायान्येव प्रशेषाद्यै विभूषणै । येन मण्डितान् भागान् तद्भागाभिहितं भवति ॥ इति रूपं ध्वनितम्] । 'वामे प्रकोष्ठे' अर्थात् मणिक्रान्तात् उपदर्शनाग्रे अपि न्यस्तम् एकमेव [अनेन द्वितीयस्य वहनाऽसामर्थ्यं द्योत्यते] काञ्चन' ऐम पत्य' विश्रुत धारयन् (नाऽभ्यप्तात् शतु' ७।१।२ इति नममात्र ॥] 'अत्र वाग हस्त-धारण शकुन्तला-विरह-मन्त्रान-विनित्वेन इति गङ्गापादा । 'ज्वामै' निवाम-माकृतै 'उपरक्त व्यसनात् पीडागत इति यावत् (इति न्यायपञ्चाननचरणा । एनेन श्वामाता दीर्घत्वम् उगणत्वम् च व्यञ्जितम् । 'उपरक्त व्यसनात्' गङ्गा-नेन्दु-सूर्या इति मेदिनी) 'अधर' यस्यादाश । 'चिन्तया शकुन्तला-विपरिण्या उत्कण्ठया यत जागरणम्' अनिद्रा तत पताम्ने प्रसरेण ताम्रवर्णं नयने' प्रस्य ता मद्रागज (एष स्वभावोक्तिः परिकराऽलङ्कारश्च) 'क्षीणोऽपि' अनुतापात् कृशः अपि ; मणि-पक्षे घर्षणात् क्षय गतोऽपि ['क्षयादीर्घात् -(१।१।२६) इति गत्वम्] मस्कारेण' णाणादिना उल्लिखित तन्मन् घट इति यावत् (म्यादुल्लिखितम्-कोर्णे तन्मन् च वाच्यवत्' इति मेदिनी) पद्मा मस्कारार्थम् अङ्ग-रगार्थम् 'उल्लिखित' णाणादिना घट मद्रामणि उव' हीरकादिरिव ['महा-शब्देन जात्यत्व सर्व गुणविशिष्टत्व महत्त्व च ध्वनितम्] यथा शाणो-ल्लिखित महामणि. 'आत्मन' स्वस्य तेजो-गुणात्' पमावाऽऽवक्यत न आलक्ष्यते' कृशत्वेन न परि-दृश्यते तदत [इत्यपमालङ्कारः । प्रपेति गच्छेति क्षीयतेति छेक-वृत्ति-भृत्यनुप्रासाः । अथ चिन्तेन 'मकल्प' ॥ जागरेति निद्राच्छेद' क्षीण इति तनता । प्रत्या-दिष्टेति 'विषय-निवर्ति ॥ इति वामावस्था अपि सूचिता । अव माधुर्य' नाम अत्यन्तजोऽलङ्कार उक्त । "मवावस्था-विशेषेप माधुर्य' रमणीयता"—इति दर्पण-लक्षणात् । शार्दूलविक्रीडितं छन्दः] ॥६॥

196n.—1. प्रभवत्—(Over-whelming). वमनस्य—(Distraction of mind). But K & M supported by *Che'zy* explain 'प्रभवत्.' by "of the king i.e. of one who rules". Cf. 'नानि प्रभवत्. अपराध.'—*Ik. II.* (end). (Now vide 107n. 4). **2.** पद्माक्षाय &c.—Refers to the robes which one in those days was to wear in **love-lorn condition**, so that the audience might know one to be as such. Cf. 'विहित-नियम-वेषा राजमादृषी'—*Ik. III* कुशल-विरचित-जुकूल-वेषः—*Ra. I.* 70. **3.** सर्वास्व-वस्थायु &c.—The idea is differently expressed by our poet else-where. Cf. 'किमिव हि मधुर मण्डन नाकनीनाम्'—(25n. 8). राजा—(आत्मगतम्) अतो सर्वास्व-वस्थायु अनवद्यता रूपस्य—*Mala. II.* रमणीय - वज्र रमणीयकम्—Loveliness. Cf. मा रामणीयक-निधे रधदेवता'—*MM.* तरुणी-मनन एव शोभते मणि-पारावलि-रामणीयकम्'—*Vc. II* 14 (*SPB. I* 39) एवमुत्सुकोऽपि &c. Cf. 'निर्भरोत्कण्ठा पराश्राममणि गन्तायनाय-लावण्या ननु समद्वन्द्वन्'—*Rat. II.* **4** प्रत्यादिष्ट &c.—मण्डन विधि The act of donning. Cf. आभरणस्याभरण प्रणयनविधे प्रसाधन विधिषु - *Ik. II.* 3 **5.** वाम-प्रकोष्ठ &c.—Vide 96n. 3. **6.** उवासोपरक्त &c.—उपस्का' so etimes means 'tinged'. Cf. द्विप-द्वेषो-परक्ताऽङ्ग-निर्दिनी स्वेद-विप्रप - *SPB. II.* 18, but here it may mean 'distressed', 'parched'. (Cont). Cf. 'निश्वासाना-मर्जिगर्गना मित्र-वर्णाग्रारुढम्—*PA & MD* 83) निश्वासेनाधर-विशलस्य-केशिना' *Ibul* 89. अपरक्त means रक्त-हीन - 'Bloodless' *M.* but 'रक्त' in the sense of **blood** is **un-Kalidāsian**. Besides blood-less or pale lip cannot be stated to be beautiful by Kañcukī, who is referring to the beauty of the king. Vide. *Ra. IV.* 60; *XII.* 64; *PA & MD.* 36; **7.** प्रताम्र &c.—वृषामि ताम्राक्ष'—*Ra XV.* 49 The king's eyes have become 'deep red', owing to sleeplessness caused by anxiety about Śak. प्रतान्त (R)—means 'distressed', from तम् (to be distressed in body or mind). Cf. 'प्रविर्गति महु कृञ्ज गृञ्जन् गारु वंदु ताम्यति'—*GG.* 5 गाढोत्कण्ठा-ललित-ललितैरङ्गकं ताम्यतीति' *MM. I.* 15. **8.** संस्कारो &c.—संस्कार A polishing stone'. 'उल्लिखित'—Polished. Or, 'संस्कार—(*VI.* I. 137) Decoration'. 'स्वभाव-मुन्दर वस्तु न संस्कारमपक्षते'—*Drṣṭānta Śataka,* 49. 'यने दृष्टम-संस्कार-पाटलोष्ठ-पुट मुखम्'—*Śak. VII.* 23. *MK.*

II. 10; also 'मणिं ज्वाणाल्लिङ्गं, स्मर-विजयी हेति-दर्शिता, मद-क्षीणानागं, शरदि शरिदाश्रयान् पुलिता । कलापेपं जलन्द स्मर-मदित्वा बाल-वनिता ननिम्ना शाभन्ते, गर्लित-विभववा श्वार्ज्यप जना " II NS 60 पर्याय-धीतस्य मुर्गैर्हमाशा कलाक्षयं पञ्चाश्वनरा हि वद्रे --Ra I 16 Kali elsewhere uses सम्कार simply in the sense of 'polishing'. Cf प्रयक्त-सम्कार उर्वाविक वभौ'-Ra III. 13 and MA thereon. The word has been used in various other senses by our poet *Vide* (a) Ku I 28, Ra. XV. 76 - 'refinement', 'grammatical purity', (b) Ku VII. 2 Ra. III 35 (education training of the mind'); (c) Ra. 20—(merit of action); (d) Ra V 79 'purificatory ceremony' 9. न आलक्ष्यते &c Notwithstanding the fact that a stone when smelted or polished in a machine becomes thinner by losing its weight still its brilliancy is doubly enhanced due to its increased lustre. Exactly similar is the case with Dusyanta. Mental throes told upon his physique but not upon his inherent increased lustre. Cf चरानिमपि गत्र व्याप्तत्वाद् अदृश्यम् --a' II 4 VII 10 last line

Remark Here the various stages of **love-lorn condition** (अनङ्ग-दशा) have been described (om Read नयनप्रति प्रथम चिन्तामङ्गलमात्रं माप । निद्रां हृदे स्तनं । विषयं निवृत्तिं स्वपा-नाग । उ म दा मां ता रयेता स्मरं दण दधौ च रित्याचलनं Uj ala-n lumam, also hSI I 5

Text --सानमती (राजान विधाप्य) --ठाणे क्लृप्ता पञ्चादेस-विमाणिदा बि इमस्म किदे सउन्दला किलिस्मदि ।

[स्थाने गत्र प्रत्यादणं विमार्जितार्थं अप्यं वृत्तं गङ्गाया क्लिप्पति] ।

Sānamatī (*Looking at the king* Rightly indeed, although disdainfully rejected does Śakuntala pine after (such a man)

राजा--(ध्यान मन्दं परिरुप्य) --

आर्या प्रथमं सारङ्गाक्ष्या प्रियया'प्रतिबोध्यमानमपि सुप्तम् ।

(12, 18 अनुशय-दुःखायेदं हृत-हृदयं सम्प्रति विबुद्धम् ॥७॥

12, 15)

'King (*He talks about slowly, sunk in thought*

This 'accursed' heart' (*of mine*) previously 'asleep though roused' by my fawn-eyed beloved, is now 'broad-awake (*but to feel*) the throes of remorse (7)

दु ट-दैव-चेष्टितानाम्'—*MV* Cf the idea with 'दयिता यदि नावदन्वगात् विनिवृत्त किमिदं त्वया विना । सहता हत-जीवितं मम प्रबलामान्मङ्गतेन वेदनाम्' ॥—*Ra VIII* 50, also सा यत्तमजा न विवद दुःखम् प्रत्यागतानामु गमन्यतान् । तस्या मुमित्राऽन्मङ्गयन्तं ॥ मोहादभन् कष्टतरं प्रबोध."—*Ra XIV* 56 ।

Text —मानुमती—ण ईदिमाणं तवस्मिणो भाअहेआणि

[नन ईदिणानि तवस्मिणो भाअग्यानि ।]

Sānumati Oh such is the lot of *that* poor *creature*

विदूषक (जयराय)—ह लङ्घिदो एमो भूओ बि सउन्दला-वाहिणा ।
ण आणे कहं चिचिच्छिदव्वो भविस्मदि ति । यत्तु जण भयाग्गि जणुन्तं क
न्यायिना । न जानं तत्र तिचिचिचि यत्तु भविस्मदि ति ।

Vidusak *I detect nothing*—Ah! *even* *agambho* is seized by *Śakuntla*-malady—*I* don't know how *(he)* is to be *concocted*

कञ्चुकी । यत्तु जयतु देव । दन्तं पत्त्यवेक्षिता प्रमद-वन-
भूमय । यथाकामं मध्यान्ता श्रिनाद-स्थानानि दत्त ।

Chamberlain *Approach*—May Your Majesty be victo-
rious—*My* *Tree* the grounds of the peacock-grove have been
(*thoroughly*) examined—May Your Majesty resort to the seats¹ of
amusement¹ just as it pleases you

राजा—वेव्रवति मद्दचनान् अमान्य मार्षपिशुनं ब्रूहि—चिर-प्रबोधात्
न सम्भावितं मस्माभि रद्य धमसितं मध्यागन्तुम् । यत्तु अन्वेक्षितं पोर-कार्य-
मायणं तत्त पत्रमारोप्य प्रस्थाप्यतामिनि ।

King *Veravati* speak to my minister the noble *Pisuna* at
my bidding thus—*I* cannot occupy the judgment-seat to-day
owing to my winking eye—Whatever civic affairs may have been
examined by His Worship let them *(all)* be committed⁶ to paper⁶
and forwarded *to me*

प्रतीहारी—ज देवो आणब्रवी (यत्तं यत्त राजापयति) । (इति निष्क्रान्ता) ।

Portress As Your Majesty commands—*This said goes out*

राजा—वातायन । त्वमपि स्व नियोगं मशूय्य कुरु ।

King *Atavana* ¹ you also attend to your own task

कञ्चुकी—यदाज्ञापयति देव । (इति निष्क्रान्त) ।

Chamberlain As Your Majesty commands—*(Exit)*

V. L. हृ—B, HIS Committed by others निर-प्रबोधान्—

B. M. V. S. 'चिर-प्रबोधनात्'—R; B. reads 'प्रस्थाप्यताम्' for 'दीयताम्' ।
'वातायन'—R. V. M. 'पार्वतायन'—B. P. HS.

सानुमतीति । 'तपस्विन्या.' अनकम्प्याया ['तपस्वी तापसे चानुकम्पये त्रिषु
उति मेदिनी) 'ईदृशानि' (कञ्—३।२।६० , ईदम् ईज—६।३।९०) अनन-
कलानि । 'नन' इत्यवधारणे । **विदूषक इति ।** 'हुं वितर्के प्रश्ने वा ('ह वितर्के
परिप्रश्ने' प्रत्यमरः) 'भूय' इत्यनेन मृगया-कालिक वृत्तं प्रत्यभिज्ञापितम्', शकुन्तला
एव व्याधिः उद्वेगदायित्वात् तेन लङ्घित आक्रान्त । केन उपायेन 'चिकित्सि-
तव्य' उपचरितव्य , अस्य व्याधौ उपगम 'भविष्यति' इत्यर्थः । **कञ्चुकीति ।**
'प्रत्यवेक्षिता' इति नगम्प नि शङ्क-भ्रमणार्थं कार्यम् इति नीतिः । **राजेति ।** 'पिङ्गल'
इति मन्त्रि-नाम । 'निर-प्रवाधनात्' विलम्बेन जागरणात् । यद्वा रात्रौ बहुकालं
जागरणात् । अतएव असृग्ध - देह-मानसत्वात् । 'अन्याभित्तम् अत्यासन्नम् [अत्यय-
वृत्तौ भावे भवन्ति इति वक्तव्यम्—इति प्रभा—३।१।६७] 'न गम्भावित्तम्'
भ्रमम्भवम् इत्याशयः । पाराणां वार्यं व्यवहार-रूपं यत् 'प्रत्यवेक्षित' पर्याया-
चित्तं तत् 'पत्रम् आगम्य देख-रूपेण इत्यर्थः । 'प्रस्थाप्यताम्' प्रेषिताम् इति व्रटि
इत्याशयः ।

198n.—1. तपस्विन्याः— 125n. 6 . **2. लङ्घितः—** Attacked, seized,
(X. 'आतप-लङ्घनात् बलवत्स्वया शकुन्तला— (182n. 7).) बलात्मान-
लङ्घित-नरोगैश्च दृष्टिषा —Rt. XI. 62; (212n. 6). "Here the
Vidūṣaka uses **medical** terms. * * The first treatment
given to a patient *generally one suffering from fever* is fasting
(लङ्घन) and then comes (निर्दिष्टा) diagnosis and cure. लङ्घन
here correspond to the king's abstaining from pleasures" *Rule*.
3. चिकित्सितव्यः—किन् (to cure a disease) takes 'मन' in स्वार्थे and
not in the sense of **desideratum** by 'गर्प-निज-किटभ्य सन्'—(3. 1. 5).
चिकित्सितव्ये, (लिट्-चिकित्साञ्चकार), इष्ट-निर्दिष्टमनः । 'मया न पठिता
चण्डी, त्वया नापि चिकित्सितम्'—Gaṇa darpaṇa. Now read 'एते गर्पित-
नादयः सप्त-धानवः गणोत्सवायाम् इत्यादि-निबन्धेण अर्थेयं नित्यं सन्नन्ताः ।
* निन्दादिभ्य अर्थेय * अर्थेय अनदात्तानवन्ध-रहितता' सन्नन्ता' चौरादिका एव
भवन्ति न तु भौवादिकाः"—BM. 2395. **4. प्रत्यवेक्षिताः &c. -** प्रमदाना
वनम् इति प्रमद-वनं—(191n. 1; 3n. 4) **प्रत्यवेक्षिताः—**
Examined carefully. Before the entrance of the king in the
pleasure-garden or in all court-rooms, public or private, faith-
ful officers are sent to inspect carefully the respective places,

to see if these are free from any spy or an assassin, who may be lurking there. Read 'विज्ञेयं प्रमद-वनं नृपस्तु यस्मिन् शुद्धान्नैः सह गमने पुरोपकण्ठम्'—*Hal.* 5. अमात्य &c.—अमा सह ममीपे वा भव इति अमा + त्यप् ['अव्ययान् त्यप्'—4. 2. 104.] अमात्य —Who sits near the king, i.e. a minister. आर्य—(3n. 1) is significant, for only a noble minister who is virtuous, learned and self-restrained should be entrusted with the civic affairs when the king is tired. Read 'अमात्यमुख्यं धर्मज्ञं प्राज्ञं दान्तं कलोद्भवं । स्थापयेदामने तस्मिन् विद्वन्, कार्यक्षणे नृणाम्' 11—*MS.* VII. 141. 6. चिर-प्रबोधान्—Either 'having "ot up late' or "having kept awake at night for a long time". 7. सम्भावितम् &c. सम् + भ (णिच्) signifies 'fitness', 'adequacy'. Cf. 'न यन्नियन्त सम्भावि भानना'—*SPB* I. 27; संभावनां भूतिर्मिवाद्भिर्यन्'—*Kr.* III. 22 where *MA* has 'सभावना याग्यनाम्'. Hence सम्भावित means 'fit' (समर्थ अयम्) । Then तुमुन् (अध्यासितुम्) is by पर्याप्ति-वचनेषु अलमर्थेषु—(3. 1.66.)—'पर्याप्ति-शब्द-योगे, यातो पर तुमुन्-प्रत्यय स्यात्'

Prabh i. Or. 'अध्यासितुम्' means 'अध्यासनम्'—(31n. 3, प्रस्थाप्यताम्—'प्र + स्था णिच्' means 'to send.' Cf. ना इप्सन्ती स्वा प्रति राजधानी प्रस्थापयामास तयो वणिञ्च'—*Ra.* II. 70. 9. स्वं नियोगम् &c.—(66n. 1).

Text:—विदूषकः—किदं भवदा णिमच्छिञ्चं । सम्पदं सिसिरा-तव-च्छेद-रमणीए इमस्मिं पमद-वण्हेमे अत्ताणं विणोदेहि ।

[इति भवता निर्मोक्षकम् । साम्ना गिरिशिरानप-द-रमणीये अस्मिन् पमद-वनो-द्देशे आत्मानं विनोदय ।]

Vidūṣaka—Even the (last) fly is driven by Your Majesty. Now¹ divert yourself in this part of the pleasure-garden,² delightful (as it is), owing to the diminution of (extreme) cold and heat³.

राजा (निश्चयः)—वयस्य ! यदुच्यते "रन्ध्रो-पनिपातिनोऽनर्था" इति तदव्यभिचारि³ वचः । पश्य—

मनि-मुता-प्रणय-स्मृति-रोधना

वनविनाश्वत मम च मुक्तमिदं तमसा मनः ।

(नभभग) 'मनसिजेन सखे ! प्रहरिष्यता

धनुषि चूत-शरश्च निवेशितः ॥८॥

King (*Sighing*)—Friend "through³ chinks in rush all misfortunes"²—this which is said, is an 'unexceptionable saying'.

Behold -My friend ! no sooner was the mind of mine freed from the gloom that obstructed the remembrance of (my) love for the ascetic's daughter than the mango-(blossom)-shaft was affixed to (his) bow by the mind-born (God) wishing to strike me (8)

V. L.— शिगिरगतपच्छेद—R V M शिगिरगवच्छेद—S शिगिर
चिच्छेद—B Breads पण्य for कृत । यदन्यत &c B—रुद्रापति
पतिनाजय्या उति यद उच्यत—R V M All excepting B, P D add
वच after अर्थाभिचारि ।

विदूषक इति । शिगिरस्य उति गतस्य श्रावणस्य उन्नापस्य रुद्रेन
शङ्खवेन रमणीये मुखे मन्थे नाप्यत्यन्त शिगिर नाशनाप व्याशय । यदा
द्राया बाहुल्येन शिगिरा शीताय आपतच्छेदा र रमणाये । यदा शिगिर
ज्व जातपन्न उति शिगिरगतपो नया कृत्वाय छेद अत्राशय वसन् उच्यत ।
तस्मिन् रमणीय उति सहसुपति समाम । आत्मान । गर्तवर्द्धि— (११/१२५)
उति पयाज्य कन कर्मत्वम् । राजेति । रुद्र उद्र इत्यस्य न्यथ उर्गतिपतिना
सम्भय आगच्छन्ति ये तथास्ता जनया अपद उति गत उच्यत गत शि
शेष तत वच सा उक्ति न परिमर्गति न स्वयगत पति अर्थाभिचारि अत्यन्त
मिद्धम अथान मन्थम् । उति इमागमम्भय मन्थिस्ताथा ॥ अत्रागमाय
उति शङ्कणासा । **मुनीति ।** हे मुख विदूषक मति मृताया शकुन्तलाया न
प्रणय प्रेम तस्य स्मरति स्मरण कणद्वि जावणायाय ता गत स्मरति विदूषाणा
तमसा नतमागण जतिन माहेन सम उद मन मानस मवत्तच स्मरा माह
निगमनेन तस्या स्मरणम् अत्राग म नवृत्तम् उति प्रथमोऽनर्थ । किमु इदम् माह
निमित्त इदम् प्रदर्शयता प्रहत कामन मनामजन काम दवन [अद्भार रूपण
मनमि जायत मम । गताभ्या जनड (३१/१७) तपस्य स्त्री—
(७३/११८) उति सन्तस्या अत्र । उति उ 'मनोज'—उति भार्ता । शिगि
चाप चत शर शिगि जन-हृदय विदारक शर उच्यते 'निवेशितश्च' मा प्रीति
निक्षेपाय स्थापितश्च, कामान्तर दग्धमव वसन् समुपागत उति द्वितीय अनर्थ
[अत्र पुत्राश्च पृथग्पथा चकार-द्वय माचन निरपान क्रियया यौगपद्य सूचयति ।
अथच काम कृतं न नर निरेजनम् प्राति तम सा मनामाह माचनममव कारणम्
यागपद्येन च तथा पात्रापय विषययाद अतिशयोक्तिः । तन्मूल्यवाप क्रिया-
ममुच्चयालङ्कार । तथाचास्त दपणकारै— एत हि गर्णाक्रिया योगपद्य समच्चर
प्रकारा न्यमन वाय कारण शाल-नियम विषयय रूपाऽतिशयोक्ति-मूला " इति
मिद्वान्तवागीशपादा । भाज रात्रेन तु अदृष्टादपि स्मरणे स्मरणा-लङ्कार." इत्यु-
क्त्वा तदलङ्कार उस्मदाहृतम् । अनुप्रासश्च । द्रुतविलम्बित वचनम्] ॥८॥

199n. -1. निर्मक्षिकम् &c.—(66n. 2). **2. रुध्रो &c.**—रुध्रो रम क्रीडा धरति मूलविभुजादित्वात् क रुध्रम्—BhD. Most children are seen to play with fingers when any hole or crevice is seen, hence 'a weak or vulnerable point, available point' *AD Rā XII. 11; XV. 17; XVII. 61* अनर्था.—न अथा—Undesired occurrence, hence misfortune. *Dr. Boehling* translates "*The unfortunates fall into a hole (graze)*", which seems supportable by a reading रुध्रारि-पानिनाजनर्था' noticed by *K* although not adopted by him. For similar ideas Cf. "एकस्य दुःखस्य न यावदन गच्छाम्यहं पारमिषागम्य । तावद-द्वितीयं सम्पूरितं मे छिद्रेष्वनर्था बहुलीभवन्ति"—*Mahā Nāṭaka-IV. 43*, 'यथा पृष्णस्य प्रथमे विराणे समस्त पा । मया पान्ति । तथा मनुष्यस्य विपत्ति-काले छिद्रेष्वनर्थाः बहुलीभवन्ति'—*MA* क्ष-प्रत्यय नियन्त्रणार्थेण, धन-अये मूच्छति जराणि । आपागु जराणि समदभवन्ति, छिद्रेष्वनर्था बहुली-वन्ति—*PT* पाया गच्छन्त यत्र भाग्य-गतिस्तत्रैव गन्त्यापद'—*VS. 86* "One woe doth tread upon another's heel, so fast they follow. When sorrows come, they **come not single spies, But in battalions**" *Hamlet. 11 II* 'T'ai Nan Hsi Erh' Ju' Chinese proverb exactly mean the same thing 'Nakittsu Ra Ni Hachi' Japanese proverb means 'Bees sting on crying face" **3. अव्यभिचारि—'व्यभिचार'** is a *Qual Term*, meaning 'a fallacious *reductio*, the presence of the *शु* without the *सा य* —*AD*. Cf 'हेतो माध्याभाववदन्तिव व्यभिचार'—*Tanika-kow no* Hence it but fails to lead to the right conclusion. The 'जव्यभिचारी' means 'that which is found always to be true without exception.' Cf. 'न रूपमव्यभिचारि तदव'—*115n. 2 m lde* **4. चून-शरश्च &c.**—चून-शर is put in the bow as it is the most effective of the five arrows of Cupid. Cf 'पञ्चाभ्यधिकं शरं भवितुम्—*II 3 Supra*. The two चs show **synchrony** of the two actions—*182n. 5* निवेशितः—(*119n. 5*).

Text : विदूषकः—भो वयस्स ! चिद्व दाव जाव इमिणा दण्ड-कट्टेण कन्दप्प-बाणं णासेमि [भो वयस्य ' णिड तावन् । यादनेन दण्ड-काष्ठेन कन्दर्प-बाणं नाशयामि] । (इति दण्ड-माण्डुयस्य चाङ्कुरं पानयितुमिच्छति) ।

Vidūṣaka—Friend, tarry a bit, while (*I*) destroy the bow of cupid with (*a cut of*) this staff.

(*This said, raising his staff, wishes to fell down the mango-sprout*).

राजा—(सस्मितम्)—भवतु, दृष्टं ब्रह्म-वचंसम्^१ । सखे, स्वदानोमुपविष्टः प्रियायाः किञ्चिद-नुकारिणीषु लतासु दृष्टिं विनोदयामि^२ ।

King—(With a smile)—Enough, (your) priestly¹ prowess¹ is seen. Friend, where seated shall I (now) feast² my sight amongst the vines that imitate (my) beloved ?

विदूषकः—णं आसण-परिआरिआ चतुरिआ भवदा सन्दिट्ठा । माहवी-मण्डवे इमं वेलं अदिवाहिस्सं । तहिं मे चित्त-फलअ-गदं स-हृत्थ-लिहिदं तत्तहो-दीए सउन्दलाए पडिक्किदि आणेहि त्ति [ननु आसन्न-परितारिका चतुरिका भवता 'मदिट्ठा । माधवी-मण्डपे उमा वेलाम् अनिवार्हयिये, तत्र मे चित्त-फलक-गता स्व-हृत्ता लिखिता तत्रभवत्या शकुन्तल्याया प्रार्त्तनम् आनय इति] ।

Vidūṣaka Why, you have already ordered¹ (your) "side-waitress Caturikā thus: I will spend this hour in the Jasamin-grove. Bring there the likeness² of Her Ladyship Śakuntalā which is sketched³ with my own hand⁴ on a picture-board.

राजा—ईदृशं हृदय-विनोद-स्थानम् । तत्तमेव मार्गमादेशय ।

King—Such now are the means of relieving (my) heart So direct me that very way.

विदूषकः—इदो इदो एदु भवं (इत इत एतु भयान्) ।

Vidūṣaka - This way, this way, come Your Highness.

(उभो परिक्रामन्—यानमन्त्रणगच्छन्ति, विदूषकः एवो मणि-सिला पट्टअ-सणाहो माहवी-मण्डवो उवआर-रमणिज्जदाए णिम्मंसअं माअदेण विअ णो पडिच्छदि । पविमिअ णिमोददु भवं [एष मणि-सिला पट्ट-गलायो माधवी-मण्डपे 'उपकार-रमणीयतया च स्वागतेन एव ना परीच्छति' । तत्र प्रविश्य निर्गमदु' भवान् । (उभो परित्यागिष्येते) ।

Both turn round. Śānumat goes after.

Vidūṣaka Here furnished¹ with a jewelled marable-seat², the Jasamin-grove, pleasiugs³ as it is with a bounty⁴ of flowers, is becomming⁵ us, as it were with a 'wonderful' welcome. Therefore entering, let Your Honour, sit⁶ down. (Both enter and sit down).

V. L. 'वन्दय-व्याश्रमम्'—K. 'व्राणम्'—B. M. V. 'व्याश्रमम्'—R. S., '२. 'विनोदयामि' for 'विलोभयामि' । 'हृदय-विनोद-स्थानम्' R.V.M. S. 'एतद्दृश्यव्याश्रमम्'—B. HS. 'विनोदस्थानम्'—HS. Com. 'उपकार'—R.V.M. 'उपकार'—B. HS. 'उपकार'—S. 'त्वाम्'—B. 'नो'—R.M.S.

राजनि । 'ब्रह्मण' ब्राह्मणस्य 'वचं' तेज ['वचो' नपुंसक रूपे विष्ठाया-मणि तेजसि' इति मेदिनी] उति 'ब्रह्म-वचंगम्' ['ब्रह्म-हस्तिभ्या वचंम्.'—(५।५।७८)

इति समामान्त. अच्] 'किञ्चित्' न तु सम्यक् 'अणुकार्णीषु' मद्शीषु ['तस्य चानुकरोतीति शब्दा सादृश्य-सूचकाः' इति कात्यादर्श] 'विनोदयामि' (३।३।१३१) आश्वासयामि, परिदर्शन-मुख लास्ये इत्यर्थः । विदूषक इति । 'ननु' इति परमताधेये । 'आगन्ना' विष्वाग-भाजनत्वात् समीपवर्तिनी परिचारिका' भवता । 'वतुर्गिका' इति परिवारिका-नाम । 'सन्दिग्धा आज्ञापिता । 'चित्रफलक गताम्' आरेख्ये समागता लिखिता स्वस्मिन् चित्रिता 'प्रतिकृति' प्रतिमाम् । राजेति । साक्षात् प्रियाया दृष्टमत्वात् 'उद्दिष्ट' प्रियाया आलेख्य-परिदर्शन-रूपम् । हृदयस्य विनोद-स्थानम्' काल-यापनोपाय इति भावः । विदूषक इति । मणि-शिलाया 'रत्न-प्रस्तम्भस्य पट्टकेन पीठेन जागतेन इति यावत् 'पट्टः' पेपण-पाषाणे मणादीनाञ्च बन्धने । चतुष्पदे च राजादिशामनान्तर-पीठयो' इति मेदिनी] नयाय' यथा 'उपकारस्य' विकीर्ण-कुसुमादे' रमणीयता' मात्रयनया ['प्रकर मोक्षारम्भे विकीर्ण कुसुमादि' इति विश्व] । उपचार-रमणीयतया' इति पीठेन नयानाय' उपापचार स्तन रमणीय', तस्य भावः नया । 'स्वागतेन' 'अत्र प्रवेशे' ['स्वागतं कृणुत-प्रश्न' इति हारावली] पचीच्छति' सम्भावयति त्वदगन्तुं इति यावत् ।

200n. 1. कन्दर्प &c. Cupid is called कन्दर्प as he once deluded even Br. h. I. Cf. अत्र परमहंसिनिर्वासं स मुनायाम अक्रमेन पञ्चापरि - K. II. 41. 11. अत्रम (ब्रह्माण्ड) दर्शयिष्यामि इति क. इति अत्र (११।१३८) । सादृश्यादि-यात् सः । On the other hand 'मित्रयति' इति कन्दर्पः । अत्र हर्ष-माहृतया । *M* is so **much biassed** to the Devanagari-reading, that he wants to obtain the reading कन्दर्पयामि' by explaining यामि as 'shooting', 'shooting', which is hardly to be met with in any Sanskrit work. He forgets that मय and मयि are not derived from the **same root** (as he seems to take them) मयि is from मय (2. 1. 121) while 'यामि' from यम (3. 3. 92). Besides one may peary a मण with a stick, but not a यामि । Cf. निष्ठ निष्ठ यावदेतेन हृष्ट-पाठेन पाठयिष्यामि - *MS. I. B.* कन्दर्प-वाण refers to Mango-sprout Vidusaka wants to cure the disease of the king (चिकित्सा) by destroying the **remote** cause 2. ब्रह्म-वर्चसम्—वर्चस् (पान्ति) means 'ornament' and *power*. In connection with ब्रह्म हस्ति पत्न्य, राजन् (*Part.* 946), it becomes अवगन्त (*neuter*). Vide (*Com.*) हेतुस्त्वद्ब्रह्मवर्चसम्—*Ra. I.* 63 'ब्रह्मवर्च-मकामस्य कार्य

विप्रस्य पञ्चमे'—*MS.* 11. 37; *IV.* 94. 3. विनोदयामि-(B). Others read 'विलोभयामि' which is **rejected**, as 'वि + लुभ् + णिच्' in *Kāli.* ordinarily means 'to allure'. "entice", Cf. "स्मरयावत् न विलोभ्यसे दिवि" —*Ku.* *IV.* 20. "अङ्गनास्तमधिकं व्यलोभयन्" &c.—*Ra.* *XIX.* 10; *Mila.* *III.* (5. 'वि + नृद् + णिच्') however, means 'to spend (as time)', 'to amuse', 'entertain', "केनात्मानं विनोदयामि"—*Vik.* *II* "आत्मानं विनोदयामि"—*Act.* *III* p. 227. "विनोदयिष्यन्ति नर्वाभिषङ्गाम् शरवाचो"—*Ra.* *XIV.* 77. "लक्ष्मीविनोदयति येन दिगन्त-लक्ष्मी"—*Ra.* *I.* 67. Also, *Uc* in *n.* 6. Note also that 'विदूषक' says to the king 'आत्मा विनोदय', and the king **repeats** 'विनोद' here and in his following speech. There are **four ways** by which a person in separation or one who is not yet united with his desired object, can while away his time and some what allay his anguish. These are enumerated thus by the आलङ्कारिकः—(i) **Looking at things resembling the beloved** (*MD.* *II.* 41; *Ra.* *VIII* 59-66), (ii) **Drawing a picture of the beloved** (*MD.* *II.* 45; *Ra.* *XIX.* 19), (iii) **Obtaining a sight of the beloved** in dream- (*MD.* *II.* 45), (iv) **Touching things touched** by the beloved.—(*MD.* *II.* 46). Also "वियोगा-ज्वस्थामु प्रिय-जन-मदशाज्जन्मवन्, ततश्चित्रं कर्मे, स्वप्न-समये दर्शनमपि । तदङ्ग-स्फुटानां उपगत-वता स्पर्शनमपि, प्रतीकारं काम-व्यथित-मनसा कोऽपि गदति" 11—*Gunapratikā* qtd. *MV* on *Ra.* *VIII.* 92. (q. v.) Innumerable illustrations of these may be had in *Vaiṣṇava* literatures. Here the king will allay his grief by seeing the portrait of Śak. (*Infra*) and also by observing the slim creepers having the likeness of her. 4. परिचारिका—"मवाटने च गन्धे च नया चैव प्रमाधने । तथाऽऽमरण-मयौग-मान्य-मयथनेष च । विज्ञेया नामतः सा तु नृपतेः परिचारिका"—*MG.* 5. माधवी &c.—(*Goertnera ramosa*) is a gigantic and luxuriant climber (bearing white fragrant flowers) but when it meets with nothing to grasp, it assumes the form of a sturdy tree the highest branches of which display, however, in the air their natural flexibility and inclination to climb.' *Sir William Jones's Works* Vol. V. (P. 124.) 6. ईदृशं &c. —स्थानम् Means, तन्- 'Therefore, as Śak. is lost to me, so these (*viz.* the picture and the sight of creepers slightly imitating slim Śak.) will be my only **means** of relief. Cf. 'अर्घ-लिखितमेतद् विनोद-

स्थानम्—*Śak. VI*; 'योऽपि विश्राम-स्थानं वसन्तक सोऽपि देव्या संयत.'—*Rat. IV*. King Aja passed long eight years ('तेनाष्टौ परिगमिता. ममा &c.—*Ra. VIII. 92*) by—'मादश्य-प्रतिकृतिदर्शनैः &c.—*Râma* also assuaged his grief by a **sight of the goldern image of Sītā**. 'रामः—“हिरण्मयी सीता-प्रतिमनि. । * * तवापि तावत् वाष्पाद्वय चक्षु-विनोदयामि”—*UC. III*. 'प्रायेणैते रमण-विग्रहेवद्वनाना विनोदाः'—*MD. II. 26*. 'एते पूर्वाक्ता 'विनोदाः' काल-यापनोपायाः'—*M.V. 7*. उपकार &c.—'उपकार' means 'विकीर्ण-गृण्य' (*Um.*). 'The grove had a very fascinating appearance owing to flowers blossomed in all directions. With उपहार—(*R*), explain 'उपहार' as पुष्पोपहार—*Ra. V. 74*; उपहार may also mean floral decoration (mosaic) on the floor. Cf. *Ram III. 74 23*. 'The grove appeared to receive the king with floral presents उपचार—(102n. 2 also suits the context well. एव मणि-शिला-पट्ट-मनाय अतिमुत्त-लता-मण्डप भ्रमर-मघट्ट पनिते पुमुमे स्वयामिव कृतोपचारः भवन् प्रनीच्छन्ति —*Uk. II. 8*. स्वागतेन &c—(129n. 1); प्रती इष्' 'to carry'—(187n 5), here 'to welcome'. For similar idea Cf. 'मदस्मि वदन्ति स्वागतं भङ्ग-शब्दैः' नर्तामिव फलनम्रै कुर्वन्तमी गिरांसि । मम दधन उवाधं पुष्पवृष्टि किरन्तः कथम् अर्तिव-मयया शिशिना शाखिनाऽपि —*AA I. 11*.

Text—सानुमती.—लता-संस्मिता देविस्सं दाव पिअ-सहीए पडिर्कादि । तदो से भत्तणो बहुमुह अणुराअ णिजेइस्सं [लता-सं स्मिता द्रक्ष्यमि तावत् प्रिय-मख्या प्रनिरुतिम । ततस्सस्यै गत बहुमुख मनुगाण त्वेदयिष्यामि] ।

॥ [तथा कृत्वा स्थिता] ॥

Sānumatī Resorting to *(thv)* creeper (*I*) will just see the picture of *(my)* dear friend Then *(of her)* husband's all round affection, (*I*) will inform her. (*Stands having done the same*).

राजा (निश्चय) —सखे, सर्वमिदानी स्मरामि शकुन्तलायाः प्रथम-वृत्तान्तम् । कथितवानस्मि भवते च । स भवान् प्रत्यादेश-वेलायां मत्समीपगतो नासीत् । किन्तु पूर्वमपि न न्वया कदाचित् सङ्कीर्तितं तत्रभवत्या नाम । कच्चिदहमिव विस्मृतवानसि त्वम् ।

King (*Sighing*)—Friend ! now (*I loudly*) remember all the previous incidents (*in connection with*) *Śakuntalā*. And (*I*) had related (*the same*) to you. That self of yours was not by my side at

the time of her disavowal. But even before, you never breathed Her Ladyship's name (*to me*). Did you, like myself, forget it ?

विदूषकः—ण विसुमरामि । किदु सव्वं कहिअ अवमाणे उण तुए भणिदं परिहास-विअप्पिओ एसो ण भूदत्थोत्ति । मए वि मिप्पिण्ड-बुद्धिणा तह एव्व गहिदं । अहवा भविदव्वदा वखु एत्थ बलवदी । न विस्मरामि । किन्तु सर्वं कथयित्वा अवमाने पुनस्त्वया भणितं परिहास-विज्जलित एष न भनार्थ इति । मया अपि मृत्पिण्ड-बुद्धिना तथा एव गृहीतम् । अथवा भवितव्यता खल्वत्र बलवती ।

Vidūṣaka- (No), I did not forget. But having told everything, you (*yourself*) added at the end, *that* it was a talk in jest and not a fact. Clod-witted as I was, I too, took *it* like that. Or, destiny indeed (*is*) here potent.

सानुमती—एव्वं णेदं । एव न तदम् Sānumatī I *exactly* so.

राजा—(क्षण ध्यात्वा)—मखे, परित्रायस्व माम् ।

King (*Musing for a while*)—Save me, *my* friend.

विदूषकः—भो, किं एदं । अणुवबण्णं वखु ईदिसं तुइ । कदावि सप्पुरिसा सोअ-वत्तव्वा ण होन्ति । णं पवादे वि णिक्कम्पा एव्व गिरीओ ।

[भोः किमेतत् । अनुपपन्नं खलु ईदृशं त्वयि । कदापि मत्पुरुषाः शोक-वाग्मत्स्या न भवन्ति । तनु प्रवर्तनेऽपि निष्कम्पा एव गिर्यम् ।]

Vidūṣaka - Ho, *friend* ! what's this ? Unbecoming this is, indeed, of you. Never do good men (**"the heroes"** **commentator Rāma**) become the receptacle of grief. Even in a hurricane, the mountains are quite unshaken.

V. L.—'सविता'—R. B. V. M. 'दणित'—S. B reads बहुमन्म' for 'बहुमुखम् । 'किन्तु पूर्वम्'—B. पूर्वम्'—R. M. S. 'वर्चिचत्'—B. M. S. 'क्वचिच्'—R. 'शोकवग्मत्स्या'—B. V. Some of the B Mss read 'शोकचित्ताः । 'शोकवाग्मत्स्या'—R. 'शोकपावाग्मन्'—M. शोकप्राग्मत्स्या'—S. 'परिहास-विज्जलित'—B. H. S. P. 'विजल्य'—Others.

सानुमतीति । 'तस्यै' शकुन्तलायै [तथावोक्तं लक्षणा—'व्याददाने चतुर्थी स्यात् दर्शने कथनेऽपि च । आदाय करणे योगे सानुमती धैर्यचिदायते" इति] । 'बहुमुखम्' अनेक-प्रकारैः प्रकटीभूतम् । राजेति । 'प्रथम-वृत्तान्त' कण्वाश्रमे शकुन्तलाया मद् यत् परित्रयादिकं कृतं तत् सर्वमित्यर्थः । 'प्रत्यादेश-वेलाया' तस्याः निराकरण-समये मत्-गमोपगतो नामीत् यतो हृत्पादिकायाः नागरक-वृत्त्या परितोषणार्थं त्वं मया प्रेरितः अभूः । 'पूर्वमपि' प्रत्याख्यानान् प्राक् अपि 'सवीक्षितं' प्रमङ्ग-क्रमेण उक्तम् । 'क्वचिच्' इति वदितुमिच्छामि ('क्वचिच्' काम-प्रवेदने'

इत्यमरः । “काम-प्रवेदन मिष्ट-परिप्रश्नः—“कच्चित् जीवति मे माता” इति क्षीर-
स्वामी । अनतिचिन्तेनैव अतिविस्मरणात् आत्मनः स्वल्प-मतिव-दोष-निरोधनाय
माध्व्यस्यापि विस्मरणम् इष्टम् इत्याशयः) । विदूषक इति । ‘अवमाने’
नगरात् प्रत्यावर्तन-वेलायाम् । ‘णप्’ शकुन्तला-वृत्तान्तः ‘परिग्रहमेन विजिन्पित.’
नमोक्तः, ‘न भूतार्थः’ न्ययार्थः [‘युक्ते क्षमादौ ऋते भूतं प्राण्यतीते ममे विष्’
उत्यमरः] । ‘मृदा’ मृत्तिकायां ‘गिण्ड’ निवहः इति ‘मृत्पिण्डः’ । तादृश
इव स्थूला ‘वृद्धिः’ यस्य तथोक्तेन अर्थात् यथाश्रुत-ग्राहिणा मूढेन मया । तथा
एव तव वाक्य परिग्रह-जल्पन-रूपेण एव ‘गृहीतम्’ अवबुद्धम् । ननु तथापि
कदाचित् तव तस्या नाम-राङ्गीर्तनं मुचितम् आसीत् इत्याह ‘अथवा’ इति आक्षेपे ।
भवितुम् अर्हति इति ‘भवितव्यम्’ श्रवण्यम्भावि यस्तु [बाहुलकात् कर्तरि तव्यः
—३।३।११३) तस्य भावः ‘भवितव्यता बलवती खल्व’ इति निश्चये । न तव मम
वा दोष कश्चित्, परन्तु ईदमेव अवानिर्निश्चये इत्याशयः । विदूषक इति ।
‘दश’ शोकाभिभूतत्वम्, यद्वा ‘सखे परिवायस्व मा’ इत्याकारा कापुरुषोक्ति
‘अनुपपन्नम् अनुचितम् । वसति इति ‘वास्तव्यः’ [वमेः तव्यत् कर्तरि णिच्च,
माः—२८३४ इति कर्तरि तव्यत्] वस्ता उत्पत्त्यर्थः । ‘शोक वास्तव्य’ वस्ता येषु
न ‘शोक-वास्तव्या’ शोकपात्र (“वाऽऽहिनाग्यादिषु”—(२।२।३३, १.००) इति
वास्तव्य-शब्दस्य परिनिपातः । वाहिताग्यादिः आकृति-गणः] । [वृष्टान्तालङ्कारः ।
सत्-पूरुषा’ उत्पन्न अस्तुत-प्रशंसा च । लेश-नाम नाट्य-लक्षणमुपक्षिप्तञ्च ।
तल्लक्षणं यथा दर्पणे—“म लेशो भण्यते वाक्यं यत् मादश्य-पुर-सरम्” इति) ॥

201n.—1. बहुमुखम्—Displayed in various ways, manifold, ex-
cursive. Cf. “उपयन्तु हि दारेषु प्रभूतः सर्वतोमुखी”—A. 17. 26. 2. कथितवान्
&c. —Refers to “परिग्रहाम-विजिन्पितं सखे ! परमार्थेन न गृह्यता वचः”—Act II.
18. Hence ‘विजिन्पित’ is preferable to ‘विजय’ । अस्मि (—1)-7n. 1.
3. प्रत्यादेश-वेलायां Refers to the king’s sending of Vidūṣaka to
pacify *Hamsapadika*. Act V. p. 411 4. राङ्गीर्तितं—सम् कुन् क्त
हर्माणं मम निरुत् वा [क्त : by उपधाराञ्च’—7. 1. 101) and
उ इर् by उरण-उ प-’ (1.1.51)] मर्णीयत । उपधाराञ्च’-(8. 2.78.).
उर् ईर्] 5. कच्चिद्—Implies कामप्रवेदन (Cm. 265n. 1). It is a
vedic neuter of interrogative कन् चित्—(Cf. ‘क’, ‘चित्’ अनयोर-
व्येवम् । उटप्रश्ने एणम्—BHD) used in question expecting the answer
“Yes” I hope. Cf. Lat. *Nonne*. Cf. ‘कच्चित् दृष्टा त्वया राजन्
दमयन्ती’—I hope, Oh king, you have seen दमयन्ती? (Vide Dr.
Macdonell’s *Skt. Grammar*, P. 150. In **rare** cases कच्चित् implies

the sense of contrary expectation, '(I fear), I hope not'; Cf. Lat. "Nun." 'वच्चित् नापराधं ते कृतवानस्मि' I hope, I have not done you any wrong—*Ibid*). "कच्चित्" जीवति वैदही"—*Ram* III 53 6, 'कच्चित्ते निर्जिता विघ्ना कच्चित्ते वर्धते तप । कच्चित्ते नियतं रूपं आहारश्च तपोधन ॥ "कच्चित्ते नियमा प्राप्ता कच्चित्ते मनस सुखम् । भूतार्थः गुरु-शुश्रूषा गफला चारुभाषिणि'—*Ram* III 74 8 9 विस्मृतवान्—*Kālī*. usually writes 'विस्मृत' । (*Vide* 152n 8) 6. भूतार्थ—Cf. 'अथयामि ते भूतार्थम्'—(*fn* 4) 'भूतार्थं गामा-द्विष्यमाण-नेत्रा'—*Ky* II 13 'कश्चिद्वाच्यति-भूतार्थं सर्वा मा तुल्यिष्यति'—*MK* III 21 मृत्पिण्ड &c.

'Whose brain is like a lump of clay, whose understanding is dense as a cold of earth, 'addl-head, addle-pated' Cf. the expression 'cold-plated' *cold-plat* 'blet-head'—*M* The Vidusaka often in Sanskrit dramas pose himself as a veritable fool Cf. 'मम पुनः ब्राह्मणस्य भवमयं स्मरणं स्मरणार्तां शस्त्राणां गतं क्षया वामेष दक्षिणा दक्षिणेष वामा भवति'—*C. udatta* & *MK* I, "The bookish blockhead ignorantly read With load of lumber in the head" **Pope**. 7 अथवा—Implies *अथवा* । It modifies the previous statement Vidusaka now attribute everything to fate (भविष्यता) as otherwise the fault will lie in the king, for it was he who had told Vidusaka that all his sayings were uttered 'in jest and not in earnest' 8. भक्तिमयता &c.

For similar *idea* Cf. 'अथ यम उच्यते किं न भवति । सर्वं दुष्पा भगवती भविष्यता एव'—*MM* 12) भक्तिः । भक्त्यवतारः । फल-मयवत्—*DP* नहि भवति यस्मात् यमोक्तं भवति किं न भवति—*Ibid*. 21. बलवती—Another **adjectival use** of 'बलवत्' । Now see (*69n*, 3) 9 अनुपपन्नम् &c. This is one of the many wise and sensible speeches of Vidusaka which he utters in *act II सप्तपद्या* &c.—Cf. 'न तु सप्तपद्या' इति विचार्यते यदा भवान् *Ram* 69, 2 न पुनश्च जनवत्तथा—*Vide* note 11n below) 'जहा न वैद्यं कृपिताग्निं पाण्डु'—*Kr* VII 1 'अस्मा-दहा मतिं शिष्यकः । येषां न भवति न एव धीरा'—*Kr* I 39 10. शोक-वास्तव्या—*I* either (i) such as where sorrow is resident, or (ii) the receptacle of sorrow. 'वास्तव्य' has (कर्तरि) 'तव्यत्'—it means that which is residing". Next बहुव्रीहि । For पूर्वनिपात of वास्तव्य (*Vide Com*).

Or, attach 'नव्यत्' in the अधिकरण-वाच्य—(3.3. 113) when it means 'abode', 'receptacle'. Cf. 'पुरेऽस्य वास्तव्य-कुटुम्बिता ययुः'—*SPB. I. 66* and *MN* thereon. 11. प्रवातेऽपि &c.—Cf. 'न पृथग्जनवच्छो वशं वशितामृतम् । गन्तुमर्हमि । द्रुम-मानुमता किमन्तर यदि वायो द्वितीयेऽपि ते चला ' 11--*Ra. VIII. 90*.

Text:—गजा--वयस्य, निराकरण-विकलवाया.' प्रियायाः समवस्थाम्¹ अनुस्मृत्य बलवदशरणोऽस्मि । सा हि--

इतः प्रत्यादेशात्² स्व जनमनुगन्तुं व्यवसिता
शिखरिणी स्थिता तिष्ठेत्युच्चं वंदति गुरु-शिष्ये गुरु-समे ।
(यमनगमलग) पुनर्दृष्टिं बाष्प-प्रकर-कलुषा मर्षितवती
मयि क्रूरे³ यत्तत् स-विषमिव शल्यं दर्शितं माम् ॥९॥

King Friend, calling to my mind the '*pitiable*' demeanour of (*my*), beloved', 'agonised at (*my*) disavowal', I have become extremely helpless⁴ (*forlorn*).

(Owing to *her*) disavowal⁵ from here, she tried to follow her own kin men (*but* stopped, as *her*) fatherlike father's disciple loudly shouted 'Stay', (*and*, again (*she*) cast on my cruel self) a (*pleading*) glance bedimmed with the flood of tears⁶. — it is (*all*) this that torments me like an envenomed barb⁷ (9)

सानुमती--अस्महे¹ ईदृशो म-कज्ज-परदा । इमस्य सदाबेण अहं रमामि ।
[अस्महे² ईदृशीं स्व तर्प-परता । अयं सन्तापः अहं रमे] ।

Sānumatī—Dear in 'such is (*me*'s) attitude for *one*'s own interest'. I (*only*) rejoice at his anguish

विदूषक.--भो. अन्धि मे तक्को । केण तत्तहोदी आआम-चारिणा णीदे ति
[भो, ओम्भ मे म । केनापि त्वमयं आआम नगरणा¹ नीनेति] ।

Vidūṣaka—Ho ' I have a guess that by some sky-lover¹⁰ Her Ladyship was carried away.

राजा--वयस्य, कः पति-देवतां तामन्य परामर्ष्ट¹¹ पुत्सहेत । मेनका किल मर्यास्ते जन्म-प्रतिष्ठा¹² इति श्रुतवानस्मि । तत्सह-चारिणीभिः तया वा सखी ते हृतेति मे हृदयमाशङ्कते ।

King Friend, who else may dare¹¹ to handle¹² her whose husband is her god. Menakā, I am told, is the source¹³ of your friend's birth. It was she or her fellow-lovers by whom she was carried away, so my heart dreads

सानुमती--सम्मोहो बलु विम्हअणिज्जो ण पडिबोहो

[सम्मोह ' ' खरु विस्मयनीय , न प्रतिबाध ' '] ।

Sānumatī Surely (his) infatuation¹⁴ and not the recollection¹ is to be wondered at.

विदूषक.--जइ एव्वं ता समस्मदु भव । अत्थि बलु समाअमो कालेन तत्तहोदीए
[यद्येवम् तत् समाभवन् भवान् । अस्मि खरु समागम काऽन तत्रभवत्या] ।

Vidusaka -It it is so, do be reassured, Your Highness, There will, indeed, be a union with Her Ladyship in course of time.

राजा--कथमिव । King How possibly ?

V. L. तामकथ्याम् --B समकथ्याम् --R. M S प्रत्यादधात --R. V. M. S प्रत्यादिता --B स्थिता --B. S. मत् --R V M. प्रक --B M. S Di परिमार्ष्टम --M K परामर्ष्टम --B V S Di. R St. Petersburg Dictionary

राजेति । 'निराकरणेन पत्यादशनं विदधाता राजगीमता स्यात् । समप्र
स्थाम् अवस्था दीना द्यामित्यर्थः । इत इति । इत नरासनाया प्रत्यादधाना
प्रत्याख्यानात् । इति सा गङ्गान्त्या स्वजनं यातुर्मा प्रमग्नम अनगन्तुम्
पति-परिगण्यमानां मनीनां उपानगराभावात् अनसा प्रत्यागता उद्यता
आसीत् । तदन्तरं गुरुणा' पित्रा सपुत्र समे पुत्रे तत्र माननीय इत्यर्थः
[गुप्त पित्रा गर्भावस्य ' गुप्त पित्रा' इति गर्दगिह, नरा आचार्यस्य
कण्वस्य 'शिष्ये शाङ्गन्वे [जाम्ने स्वम्-(३१११००), शिष्य--(६१११००),
पन्वम्--(८१११००)] तिष्ठ मा गम इति उच्चै' 'नारद्वरणा वदति' आज्ञाप-
यति मति स्थिता अनुगमनात् निवृत्ता । तदन्तरं बाष्पाणाम्' शृणा 'प्रवरेण
समहेन आधिक्येन इति गगन्त् कृपा मीरता कातराम इत्यर्थः शिष्टं नेत्र पुन
व्र' नृशमे [वरा नशम-प्रागण-कठिता इति हम्] मयि' प्रत्यागान हेतुभूते
दृश्यन्ते 'अपितवती गण्य प्रार्थनीति भावः - इति गत् रा गर्व 'गर्विष' विप-
रिक्तं शल्यं शङ्क [वा पति शल्यं शङ्कुनी इत्यमरः] ॥ 'इव मा दहति'
दृष्टा यन्त्रणा ददति [अत्र दृष्टे दाहस्त्वाऽसम्भवान् मर्याद-बाधे कार्य-कारण-
सम्बन्धान् ताप दहयन् तदतिशयं व्यञ्जयतीति दहति' इदम् अत्यन्त-निगम्यत-
वाच्यम् इति राघवपादा । उपमानुप्रासी । तादृश-दृष्टे एतादृशे राजानि
अपणान् समालङ्कारः । 'गम्-शिष्ये' गुप्त-गमे' इत्यत्र कथित-पवन्त्वं न शङ्कनीयम् ।
नानुपर्य-भेदेन लाटानुप्राप्तार्थमेव तथा प्रयुक्तत्वात् । उय शिखरिणी] ॥१॥
सानुमतीति । 'अम्महे' इति विगमये ['विगमये अम्महे अम्मो नित्यं स्त्रीभिः
प्रयुज्यन्ते' इति भरतः] 'स्वकार्यपरता' स्वार्थपरता । 'अस्य' दृगन्तरस्य 'सन्नापेन

अहं रमे' प्रीतिमनभवामि [मताप सतोष' इति विषमा-रुद्धार । एतद्वाक्य-
समर्थकं पूर्ववत् अर्थान्तरन्यासः ।] राजेति । पतिं देवता' अस्या. ता
माध्वीम् इत्यर्थः । पशमर्णम' स्पष्टम् वा कया ननुर्मति भावः, 'उत्सहेत'
अध्यवस्येत । [उन्मादः जन्मस्थाने स्थाने' जन्मम्] । जन्म प्रतिष्ठा'
जन्म-स्थानम् । 'प्रतिष्ठा गारवे क्षिती स्थाने च क्षयानिपन्ना इति मदिनी]
'किल' इति ऐतिह्ये । सातुमतीति । एतादृशस्य प्रीतिमन राज्ञ पुत्र सम्मोह'
स्मृति-भ्रम इत्येव विस्मयाय अश्वभावत्वात् । न प्रतिबोध' विस्मयावह
स्वाभाव्यात् तस्य ज्येष्ठः । [पुत्रस्य समागम विपक्षेण वरंणान् अत्र 'तुल्यतर्क-
नाम' नाट्य-रक्षण-चापक्षिप्तम्— "तुल्यतर्को यदयेन न प्रवर्तितामिना
इति दर्पण-लक्षणात्] ।

202n. 1. समवस्थाम— 39n 6 137 n 3. **2. बलवद्—**Here an
अव्यय **signifying intensity** (AK). But its use as an **adjective** is
also **very common**. Vide 69n 3, 201n 6. **3. इतः प्रत्यादेशात्—**
Repudiation from here *etc. me*. This furnishes the reason for
her attempting (**व्यवसिता**) to follow her own party. **4. स्थिता—**
Implies *obedientness* obedience to the mandate of her superior
(शाङ्गरव) who loudly bade her stay. Thus the word brings
out clearly the deplorable condition. M prefers म' and
translates "**Repeatedly** saying to her in a loud voice". This
is not in consonance with the order "तिष्ठ" See P. 5 which
was uttered only **once**. Besides it will appear that Śak. did not
refrain from following her kinsmen at the first bidding of Śārngara-
va. Thus the epithet गुरु-समे (क्लृप्तप्रदेशतया —Ś *qtd* M) loses its
significance. **5. बाष्प-प्रकर** & प्रसर means समह (1 वनेस्तिोत्-
पल्ल-इल प्रकरः'—*loc. cit.* 56 and MV thereon ममसाय-प्रकर-भाज्ज
गुहा-गतांण —SPB 1. 12, also *loc. cit.* 68 'प्रकर' is **preferable to**
'प्रसर' as this is the reading of *SKn* माय कूरे—She stopped at the
first bidding of Śārngarava, and being unable to ascertain
what should be done, she once more cast a pitiable and
helpless look on me, but I remained inexorable nevertheless.
Thus my cruel nature was clearly manifested. शल्यं (250n, 1).
6. अम्महे (or अम्मो)—vide (118n, 1. **7. स्व-कार्य-परता—**Devotion to
one's own business. Śaunmat's business here is to study the

mental condition of the king, after his rejection of Śak. Hence the more deeply the king is aggrieved, the more would be her joy, for pain on the part of the king promises welfare to her friend. 8. पति-देवतां—पति देवता यस्या ताम् पतिव्रताम् इत्यर्थः । देव एव इति 'देवता', स्वार्थे 'तत्' by 'देवात् तत्'—(5, 4, 31.) Note that तत् generally signifies समूह or भाव । Cf. माधुता, मृदुता, बन्धुता—(number of friends) 'जनता' (crowd); also ग्रामता, गजता, सहायता (number of helpers). A chaste woman (पतिदेवता पतिव्रता) by dint of her पतिभक्ति is endowed with a power which is **dreaded by the malignants**. Read तस्या विभीमहे सर्वे ते तथाप्ये तपोधन'—*WrP*. (पतिव्रता-चरित्रे यम-वास्यम्) ॥ 'सुरा मवे मुमनयो भीतास्ताभ्याञ्च सन्तनम् ॥ * स्वनेजसा समर्या सा महापुण्यरतो मदा । न हि तस्या भयं किञ्चित् यमादपि'—*BrP*. 83; , इमामपि * रक्षता स्वेन नेजसा * न च शक्त मुदुष्टात्मा मनसापि हि मैथिजीम । पञ्चपितृन्' &c. —*Rim*. VI. 113. 17; *P.V.* V. 20; *Nalodaya*. III. 39-40. परामर्ष्टुम्—'परा + मृश्' means 'to touch gently'. Cf. *Ra.* II 68, *ŚPB.* XVII. 11; *MK.* V. 28. Next it means 'to assault', वाजमत्या, परामर्श'—*Mahā.* 'केशहस्ते परामृष्टा चाणक्येन द्रोपदी'—*MK.* I 39. 9. मर्याः ते—Note the use of मर्या । The **wife of a friend** may be considered to be one's friend (मर्या) । Cf. निवर्तनोऽयं मर्या ते'—*MD.* II. 27. 'जाने मर्यास्तव मयि मन'—*Ibid.* 33. 'न' *fr* मर्यास्ते मार्गमाश्रय'—*Vik.* II राजा—उपलब्धायामपि ते मर्या न लज्जाश्रयति—*Māla.* III 'शर्वातीर्षं वन्दमानाया मर्यास्ते'—*VI. Infra.* 10. सम्मोह &c. —*Gītā.* II. 63. 'अस्ति ललु समागमः'—&c. Cf. 'नश्यत्य कार्जुन अनग्रह-निमित्त-भूत समागमोपाय भविष्यतीति तर्क्याणि'—*Vik.* IV.

Text—विदूषकः—अ क्व मादा-पदरा भन्तु-विओअ-दुक्खिअ दुहिवरं चिरं देक्खिदुं पारेण्ति ।

[न ललु माता-पितरौ भर्तुं वियोग-ऽऽश्रितौ चिरं द्रष्टुं पाययन्त ।]

Vidūṣaka—Surely the parents cannot long endure to see 'their daughter' sorrowing for separation from her husband'.

राजा—वयस्य,--

उपजाति
(जनजगग
तनजगग)

{ स्वप्नो नु, माया नु, मति-भ्रमो न
'क्लिष्टं नु तावत्कलमेव पुण्यम् ।
'अमग्निवृत्त्यं तदतीतमेते
'मनोरथा नाम तट-प्रपाताः ॥१०॥ }

King—Friend, (was it a dream, or a (magical) illusion, or a (mental) delusion, or merit exhausted with only that much of fruition ? That has gone away no more to return. These (faintest) hopes (are) like the crumbins of river-banks (10)

V. L. 'चिर द्रष्टुम्'—B. S. Others omit 'चिरम् । 'क्लिष्टम्'—R. M. V. S. 'क्लृप्तम्'—B. 'पुण्यम् — R M V S 'पुण्यं —B. 'तदतीतमेव प्रपन्ना'—R. V. S. 'तदतीतं मन्ये प्रपन्नम् —B. 'तदतीतमेव प्रपन्नं'—HS. M. Mackenzie Mass 'तदतीतमिव प्रपन्ना' — -K

स्वप्न इति । अर्थावबोधायै अपुनरावृत्तये । इति रघुटीकाया मल्लिनाथ-पादा ८।८९ । न पुन आगमनाय उत्पत्त्यै । [अनेन उत्कण्ठादिशया व्यज्यते । तादर्थ्ये ऽर्थी] 'अतीत' गत 'तत्' अतृप्तपूर्व शकुन्तला-मम्मेलन-लक्षण वस्तु ['प्रकान्त-प्रमिद्वानमताथैष यच्छब्दः तच्छब्द नापेक्षते' इति मम्मटोक्ते यच्छब्द-अपेक्षा] 'स्वप्नो नु' ['न म्यात् प्रश्ने विकल्पार्थेऽयतीतानतयार्थया' इति विश्वप्रकाश] तत् किं स्वप्न न वेति वितर्कः । स्वप्न इच्छेत् जाग्रदवस्थाया तस्य सुस्पष्टानुभूतिः न स्यात् । अत आह 'माया नु' किं नहि, तत् कस्यापि मायिकस्य इन्द्रजाल-क्रिया, यया जगत् शकुन्तलारूप-वस्तुन प्रकटनम् आसीत्, किन्तु तदपि न सम्भवति, इन्द्र-जाल-प्रक्रियायाः अल्प-क्षण-स्थायित्वात् । अत आह 'मति-भ्रमो न' बद्धि-भ्रंशो वा अर्थाव गकुन्तलाया असत्त्वेऽपि रज्ज्वौ सर्प इव, शुक्तौ रजतमिव वा, अन्याधिष्ठाने मम गकुन्तलारूपा बद्धि जाता । किन्तु तदपि न सम्भवति । यत् पुराहित-प्रतिहारी-प्रभवीनाम् युगपत् मतिभ्रमः अमम्भाय एव । अपि च भ्रमे पश्चात् तम् अनन्त-पूर्व भ्रमाधिष्ठान शक्ति-रज्ज्वादिक मिथ्या इति प्रतिभासते मम नु इदानीं भ्रम-रहितस्यापि शकुन्तल-समागम रूप वस्तु मिथ्या इति न प्रतीयते । अत्र आह— 'तावत्' कणाश्रमे शकुन्तलाया मह स्वल्पाल-व्यापि यत् पेटनमभन तत् परिमाणम् इत्यर्थः. 'फट्' यस्य तत् 'तावत्फलम्' अतएव 'फिट्ट' प्रक्षीण 'पण्य मृज्ज' न । किं मया पूर्व-जन्मानि तादृशम् अत्यल्पमेव मृज्जम् आचार्यत येन फल-स्वरूप शकुन्तलारूप-वस्तु मयाधिगतम्, अथवा क्षीणे पुण्ये तस्याः वियोग-दुःखम् अहम् अनुभवामि । 'एने' ["अस्ति खलु समागमः कालेन तत्रभवत्या", 'न खलु मातापितरौ भर्तृ-वियोग-दुःखिता निर व्रष्टुं पारयतः"] इत्याकारा त्वया उच्यमाना, मया वाशास्यमाना ममोत्था' अभिलाषा 'नाम' इत्यलीके । अलीका मनोरथा इत्यर्थः । 'तटस्य प्रपात' इव प्रपात 'येषा तादृशा (उत्तरपदलोपी बहुव्रीहि) । यथा वर्षासु प्रवाहेण षोडशमाना गङ्गादि-नदीना तटा पतन्ति । एकं पतति, तदुपरि अन्य, तदुपरि इतर । तद्वत् मनोरथानाम् एके विलीयन्ते, अन्ये उत्पद्यन्ते पुनः विलीयन्ते इत्यर्थः ॥

नाम' इति प्रसिद्धा वा ॥ यथा गङ्गा-तटस्य अटिति पवन प्रमिद्ध तद्वत् । (अत्र पूर्वार्द्धे नु-शब्देन सन्देहालङ्कारः व्यज्यते । स च सन्देह-मात्र-पर्यवसितत्वात् शुद्धः । तृतीयपादे प्रपानस्त्वन्तरो भग " इति काशान पुनरुक्तवदाभाषोऽलङ्कारः । तट-प्रपातौ मह मनोरथानां तादात्म्येनावभाषणान् रूपकादङ्कारः । नमानर्मा । तममेतेनेति छेदवृत्त्यनप्राप्तिः । 'विद्वक् -यद्येवम्' इत्यादिना एतदन्तेन 'प्ररोचना' नामाङ्ग-मपक्षिप्तम् । तथाचोक्त एतज्जयते— मित्रामन्त्रणा भाविशङ्का स्यात् प्ररोचना' इति । अपिच विद्वक्-प्राप्तात् निज्ययाभावात् संज्ञाय-गम नाटय-उक्षयञ्च । तस्मादक्षयं यथा दाणे सगणपञ्जातवचस्य शङ्के स्याद यद निश्चय' ॥ उपजातिः वनम्) ॥१०॥

203n -1. न खलु &c This is one of the many sentences to prove that Kalidasa is a keen observer of the Hindu society. Mark how he rightly notices the psychological condition of a Hindu mother in such a juncture. माता च पिता च माता-पितरौ (पान् = माता) by आनन्द-सूत्रादन्ते - (१३२०) Optionally 'पितरौ' by 'पिता मात्रा' (1. 2. 70) [and not by 'पुमान् स्त्रिया' 1. 2. 67] For मात्र is an eternal feminine form (नित्यस्त्रीरुद्ध शब्द) and as such पित् is not its corresponding masculine form for it is also a नित्यस्त्रीरुद्ध शब्द) । Besides 'पिता मात्रा' which is a **special rule** become **redundant, if** पितरौ is obtained by 1. 2. 67. 'मातर-पितरौ' is the **third** form by मातर-पितरौ उरीतान - (१३३१) and it is used by the people of the North in current use. Next पितरा-मातरा' is the **fourth** form by पितरा-मातरा नन्दमि - (१३३२) and it is used in the **Vedas only** [विदुः नित्यं मातरा-पितरा-मातरा पितराभ्याम् इति रचिन मातर-पितराभ्याम् इत्यन्ते - **Prabha**] Also (१३३३) माता देवी काशर्त्तौ-पितृमानरौ'-PP V 16 2 स्वप्नो नु &c. The king at present with the imprecation of Durvashas gone, remembers Sak. He married her and enjoyed ineffable joy in her company in the hermitage. But all this have now become a talk of the past. Sak escorted by several hermits and Gautami approached him in presence of many persons such as the royal hierophant, portress and others but how was it that he could not even recognise his darling what to speak of his marriage with her? Was then all this Sak—aftan a dream (स्वप्न)? But now he distinctly remembers that he interviewed the party in broad day-light in the fire-sanctuary in presence of the

afore-said persons hence surely he was not sleeping and thus he could not be thought of dreaming a dream (revenge) of Sak. Was it then a **sorcery/माया** of any magician? But that is also not possible, as the effect of the spell lasted but for a very short time, whereas the king had not the slightest remembrance of Sak for a long period until the recovery of the sleeping-sickness. The third alternative is to consider it to be a case of **mental delusion** 'मनि-भ्रमः'. But this also does not seem to be justifiable as synchronous mental delusion of a host of persons is not possible. Besides **delusion has its basis upon an unsubstantial thing**. For many people mistake 'रज्जु' and 'शुक्ति' for सप and 'रजत' respectively, or in other words they consider such things as brass and silver which are really absent on the spot. The mistakes of course due to delusion. But later on they being free from ignorance can understand their mistake and the unreality of the thing superimposed. Thus the king's is a quite different case. For he is now fully convinced that Sak previously married him did *quill* come and conversed with him. Then only the king enjoyed Sak's company for a short time as a result of the *illusion* (जातप्रज्ञा) that he had accumulated in his previous birth. Those memories being now exhausted (इकल्ट पुण्यम्) that thing has also vanished. Hence he is deprived of any birth association with Sak. But one may object that it is very difficult to place plausible experience with reference to him again. Vidusaka, however, opines that the **king's union with Sak, is certain**. It is a question of time only. (८१ यत्रेदमास्मि यत्र समागमः तालेन तत्र भवत्येव । 'न यत्र समागमिष्ये माद्विषम इदं विना नित्यं निगम्ये' पाश्या ।) But the king considers **these hopes to be false and delusive like** the crosses of his rebanks just as the bank of the Ganges (पञ्चा) quickly fall down one after another, never to rise again similarly the fondest hopes of reunion as voiced forth by Vidusaka are also unstable तत्र पुनरसौ तत्रैव समागमः तत्रैव भवति । ८२ either Sak's presence before him or the happiness which the king experienced in her company. The word यद्वि is not necessary here—(८३ म. १० ८१ न विनोदना गता --U'G १ असन्निवृत्त्यै अगतिरित्ये Never to come back passed for good. ८१ 'परलोकमसन्निवृत्त्ये यदना पच्छद गतामि मांमा --Ra VIII 19 गन्तिव नीतरागाणामभय सन्निवृत्त्ये'—X 27 M splits up the fourth line as

‘मनोरथानाम् अतट-प्रपाताः’ । Again following the Mackenzie Mss. he reads ‘एव’ for ‘एने’ which according to Prof. Patankar is the *oldest* reading. This reading is also supported by K. But ‘एव’ here which is **mainly for emphasis**, following another ‘एव’ of the *same nature* in the third line, sounds **un-Kālidāsian**. Besides अतट and ‘प्रपात’ are **synonymous**. (Cf. ‘प्रपातस्तु अतटो भृगुः’)—AK. Kālī. also uses ‘प्रपात’ in the sense of ‘fall’, and not to signify—‘a precipice’. M still argues—“but there is no reason why ‘अतट’ should not be used as an epithet of ‘प्रपात’ to denote a *very precipitous declivity*”. In the reading ‘एते’ for ‘एव’, ‘एने’ will refer to ‘स्वप्न’, ‘मया’, ‘मनित्रम्.’ and ‘क्लिष्ट पुण्यम् । Besides the objections mentioned above, my attention is drawn by my colleague Prof., Sureśa Gandra Sen M. A. Vaidyaratna, to the faulty nature of this explanation, as ‘एते’ (*masculine*) cannot refer to words two of which are masculine (स्वप्न) and feminine (मया) while one is **neuter** (पुण्य). The right word should be one in **neuter** by ‘नपुमकम् अ नपमकेन एकवच्चाभ्याम्यत्स्याम्’—(1.2.69). Of course it may be argued that the violation of this rule is *often* noticed among the *old writers*. Cf. “आर्थिकं कृत्स्नमिव ज्वन् गोपालदाम-नापिता । (एते शत्रेण भोज्यान्ना यश्चान्तात्मान निवेदयेत्” II.—MS. IV. 263. एते तट-प्रपाताः—The poet perhaps is thinking of the erosions of the banks of the river Ganges (*Padmā* . Cf. “मूर्ध्नि गङ्गा-प्रपातेन”—Ku. VI. 157. गङ्गा-प्रपातान्त-विस्मृष्ट पुण्य”—Ra II. 27. Ś explains the last half of the verse thus—“As a man after ascending the peak of a mountain falls headlong, so my hopes after ascending to the sight of Śak are precipitated”. He seems to prefer **splitting of “मनोरथा”** &c. For similar idea, Cf. ‘किन् मेज्यं दिवा-स्वप्नं चित्त-मोहोर्जं वा मम’—Rām. II. 12. 2; “किन्तु स्यात् चित्तमोहोर्जं भवेद्वान्गतिस्त्रिव्य । उन्मादजो विकारो वा स्यादयं मृगनृष्णिका” *Ibid.* V. 34.23; ‘किन्तु मत्पमिदं स्वप्नं मा भूयां दृश्यते मया’—SV. VI. 17; “Am I mad, or else this is a dream” —Twelfth Night. IV. 1. “This still a dream; or else such stuff as mad men Tongue and brain not; either both, or nothing; Or senseless speaking, or a speaking such as sense cannot unite.” **Cymbeline** V. 4.

Text :—विदूषकः—भो ! मा एवम् । न ग्लौअअं एव एव्यं जिवंसणं

मनोज्ञ-दर्शनासु, 'तस्या.' शकुन्तलायाः 'अङ्गुलीय लब्ध' प्राप्त 'पद' स्थान येन तादृश, महता भाग्येन यथा कथञ्चित् प्राप्त-स्थितिं प्राप भव 'न्यत' निर्गलितम् 'अमि' । यावत् ते पुण्यं तावत् तदङ्गुली-समागम-मुखं, तत क्षीणे पुण्ये तस्याः च्युतिरासीत् । अत स्वल्पे ते पूर्णमिति तर्क्यामि । [उपमाना-नुमान-काव्यलिङ्ग-समासोक्त्यनुप्रासाः । पुष्पिताग्रा वनम्] ॥११॥

204n.—1. 'ननु' &c.—निदर्शनम् —रत्नम् --Proof. Cf. 'दाम्पत्येति विदग्धान्नी उभे शस्त्र-निदर्शने' इति तात्पर्येण भवति । ननु--Often

Latin, 'none'. The point is—Don't despair of Śak. Admitted that at present there is no visible chance of your reunion with her, still the unexpected finding of the ring which had fallen into a distant pond and was devoured by a carp, suggests that you will also get her in an unexpected manner not known to us at present. Cf. दुःखमात्रं निदर्शनम् । तस्मिन् भङ्गं परितः स्थिता नन्वेतादेव निदर्शनम्"—*Rat. IV* गीतम् ३ भाष्ये । नान्ये तदप्यस्मरन् । गन्तव्यं गतमित्याह । गमात्-संप्रसारितम् —*DP* 201, 8, 2. विभाव्यते

फलेन--Cf. एव-भूय-भयारक-उपाय-कथाया । अर्थाऽप्यामात्रया भद्र फलेन परिचोयते" ॥ 3. अरुण-नल &c. Red nail is a good sign. Cf.

"नानिदृश्यानां निदीर्घानस्थानानां अर्थः । यत्र रक्त-नला रक्त-पत्रा अर्थः ॥ कोमला मिनर्विन्ना उवाच भङ्गं गीर्धितमवत्रा । यदगङ्गा उवाच यत्ता मा भवेत् । रात्रि-वन्मा"—*R*, (206), 3 5. अङ्गुलीयु—*R* accounts

for the *plural number* thus—1) Śak's hands, and fingers were thinner than those of Dasyanta. Hence she had to change the ring from one finger to another, before it was well suited to one of her fingers. (2) The ring was a souvenir of love, and out of ardent affection, she had the ring placed round all her fingers with a view to making it touch the entire hand. (3) Or, perhaps the ring was changed from one finger to another, as she grew leaner and thinner, day by day, owing to extreme pangs of separation from the king. *R*.

Text :—सानुमती—जह अण्ण-हृत्य-गदं भवे, सच्चं एव्व सोअणिज्जं भवे ।

[यदि अन्य-हस्त-गतं भवेत् सत्यमेव आचर्माय भवेत्] ।

Sānumatī—If it had gone to some one else's hand, surely it would have been deplorable.

विवृणक्तः—भो, इअं णाम-मुद्दा केण उद्देसेण भअदा तत्तहोवीए हत्थाग्भासं पाबिदा (भो, इय नाम-मुद्रा केन उद्देसेन भवता तत्रभवत्या हस्ताभ्याम् प्रापिता) ।

Vidūṣaka — Ho ! this signet-ring, with what object,¹ was placed by Your Honour into Her Ladyship's hand ?

सानुमती—मम वि कौतूहलेण आकारितो एसो

[ममात्ता तौतूहेन आकारित एष] ।

Sanumati This (person), too, has been impelled by my curiosity.

राजा—वयस्य, श्रूयताम् । स्व-नगराय प्रस्थितं मां प्रिया सवाप्यमाह कियच्चित्रेणार्थ-पुत्रः प्रतिपात' दास्यतीति ।

King Listen. To me, about to start for (my) own city, my darling said fearfully '(But) how long (will it be ere my) husband sends me news' ?

विदूषकः—तदो तनो (न स्मृत) / Vidusak. Then, what) next ?

राजा—अथनां मुद्रा तदाङ्गुलो निवेशयता मया प्रत्यभिहिता—

एकैरुमत्र दिवसे दिवसे मदीयं

वगन्तुं ।

नामाक्षरं गणय गच्छसि यावदन्तम् ।

(१५ जगजग)

तावत् प्रिये ! मदवरोध-गृह-प्रवेश'

नेता जन रत्न समीप मुपपद्यतीति ॥१२॥

तच्च दारुणाऽऽत्मना मया मोहान्नाङ्गुष्ठितम् ॥

King Afterwards the signet-ring was put on her finger by me replying 'Beloved, count one letter of my rune here, one at a true day by day, *as I ere-long* () I reach the end, *the tale of syllables* the prison thou wilt escape, *to* the entrance of my seraglio', shall come to thy presence'. (12)

And that *thing* was not done through infatuation by me, dire-souled *as I was*).

V. L. - एन उद्देश'—B. M. 'तनोद्देशेन —R. V. 'रेन उपायन'—S. 'आकारित'—R. V. M. K. S. 'वादिन —S. 'व्यापारित'—B. B. Reads 'पुनररमाह स्मरिष्यतीति for प्रतिपात दास्यतीति and जनेनाम्' for 'पश्नादिमाम' । गच्छसि—B. V. M. P. F. vior Mss. 'गच्छति'—R. K. S. 'गृहप्रवेशम्'—R. V. M. S. 'निदेशवर्ती'—B. HS.

विदूषक इति । 'रेन उद्देशेन । फलमुद्दिश्य [इति हेनो तृतीया] 'हस्तस्य अभ्यासः' अन्तिकः [इति कुमारमम्भव-टीकाया (६।२) मल्लिनाथपादा] त 'प्रापिता' नीता दत्ता इत्यर्थः । सानुमतीति । 'एष' विदूषक. 'अपि मम कौतूहलेन आकारित' प्रेरित इव (इति गम्योत्प्रेक्षा) नियुक्त इव । मन्ये मम एतच्छ्रवण-

कोतूहल विदूषक एवविध-प्रश्न-करणे नियुक्तवत् । (भिक्षाविकरणयो कातू-
हलाकारितयो कारण-कार्यभावात् असङ्गतिरलङ्कारः) । राजेति । 'स्व-
नगराय' (२।३।१२) हस्तिनापुरमित्यथ । 'क्रियच्चिह्नेन' क्रियता विलम्बेन
(अश्वर्गे तृतीया) प्रतिपत्तिं प्रवर्तितं मददर्शमिति यावत् । (प्रतिपत्तिं प्रवर्तता
स्यात् इति धरणि) । राजेति । 'जय शकुन्तलाया तादश प्रस्थानान्नरम् ।
'एना' नाम-मुद्राम् ['द्वितीया टामस्येन - (२।६।३८) - उति उद शब्द स्थान
एनादश] । राजेति । जय अग्रा नाममशया दिवगे दिवगे [नित्यवीष्मया '
(८।१।८) इति द्वित्वम्] एवम् एवम् उति एवम् न न अविशम् (अत्रापि
वीष्मया द्वित्वम् इति हेतुम् ॥ तच्चित्त्यम् ॥ वीष्मया अग्रात् । अस्तु-
तस्तु 'स्वार्थे अवधार्यमाण एवम्भिन द्व भवत इति प्राप्तम् उति द्वित्वम् ।
'एक बहुव्रीहिवत्' (८।१।९) अत्रापि द्वित्वम् एक शब्दा बहुव्रीहिवत् स्यात् ।
तेन मुद्राया प्रवद्धाया । एककमक्षरम्' इति भट्टाजि - २१८६) नाम्न अक्षर
गणय' एकस्मिन् दिने एवम् एव मयान् कुरु । अनन्त वमण शत्रु
यन्कालम् 'जन्तम्' त्रण गणन समान्ति गन्तव्यं गमिष्यमि (३।३।८)
मत्तान्ति इति शेषः । तावन्त नखात् त्रि-दिवसे उत्पन्न इ प्रिय भम अश्वराय
गद' राजान्त पुर, तस्य प्रवेश [वरणे घञ] द्वा (३३३) तत्रा पापारिण
कञ्चित् जन भरीयान्तर तत्र पमीपम उपर्याति वि मया सा प्रर्यातिता
इति पूर्वण मयन् । (जय नानातर गणना पदम भट्टाजि 'अद्यावधि तृतीय-
दिवसे' त्वान्त समान्त पुरम्भ राक् आर्गमि रति उति गम्भयम्भयम्भय म्भयान्
पर्यायोक्तमलङ्कारः । तथा च दर्शण "पर्यायोक्त यदा भट्टाजि गम्भयमभिधीयत --
इति मिद्वान्त वागाजपादा) । छेक-वृत्त्य-नुप्रासौ । कार्विलङ्गञ्च । वमन्तिलका
वन्तम् ॥ १० ॥

205n. 1. नाममुद्रा—(lōn 7, R's 'उद्घातेन' me m 'on what
occasion' 'उद्घात कथंन शीर स्थलित समनक्रम Dharam हस्ताभ्यासं
— अभ्यास — Proximity' 'अभ्यासो अभ्यास-विशेष इति द्वित्वं सदित्ता—(Qld
RM, Bhd) & RM read 'अभ्यास' । (८ वत पर्याय-शब्दाभ्यासे मद्या
परभतान्मयी — Ku II 2 श्रापय तवाभ्यास माता पृथ्वता इति' — Uc
VIII 17 2. ममापि & एष — Refers to Vidūṣaka, and 'अपि' may
be construed either with (i) मम or एष (ii) i. e. (i) Vidūṣaka is
inspired by my curiosity as well as by his own curiosity, or
(ii) Even Vidūṣaka is impelled or made to ask the question by
my (Sānunt's) curiosity. M however explains एष as referring
to the king "By my curiosity also he (the king) would be
incited (to tell the reasons) i. e., I too wished to put the same

question to the king. आकारितः—‘प्रेरितः’-(K). Cf. ‘तम् वर-दानाय आकारयामाम्’—*Rām. II* 12. 2. निवेशयता—(149n. 5). 3. आह—ब्रू-लट् ति by ‘ब्रूवः पञ्चानाम् आदिनः आहो ब्रूवः’ (२१४।८४)। But here the use of लट् is difficult to be justified. ‘अत्र आह इति लट्-प्रयोगश्चित्त्यः। नात्र वर्तमान-मार्माप्ये वर्तमानावद्रा’ इति सूत्रस्यावसरः, ‘वर्तमान-सामोप्यस्याऽभावात्’—G. However, आह may be taken as a निपात having the sense of ‘उवाच’, or it is another instance of a **Vedic use**—(68n. 1). 4. कियच्चिरेण &c.—-Cf. ‘कियच्चिरेण श्राम्यामि गौरी’—*Ku. V*, 50. प्रतिपत्ति—News’. Cf. ‘कर्मणिद्वयायु प्रतिपत्तिमानव’—*MR. IV*. 5. अर्थनां—Is better than ‘पञ्चादिमाम्’, as already mention (अन्वादेश) has been made of the signet-ring (इय नामन्त्र &c.); therefore ‘इदम्’ should be replaced by ‘एन’ (*Com.*)—(6n. 6.). 6. नामाक्षरं—अक्षर in the name (द्रव्यन्त) may mean only ‘**Vowels**’ (‘नामाक्षर’ द्रव्यन्त इति मद्वाचकस्य यदस्य स्वरात्मकं वर्णम्—*HS*). So says *Durga-singha* in *Kātantra Vṛtti* “न क्षरन्ति न चलन्तीनि प्रधानत्वादक्षरं स्वर उच्यते”। Then तावत् = **three days**. But if it means **any letter, vowel or consonant**. (‘अकारादि-अकारान्तै-क-पञ्चाशदक्षरः’—*M. dinī*. ‘अक्षराणां मकारोऽस्मि’—*Gītā*), then तावत् **Eight days**. If we take into account the Consonants only (which cannot be pronounced without the vowels) then the time will be **five days**. R remarks—‘त्रि-चतुर-दिनः इति भावः’ but his ‘चतुर्’ is not clear. It is doubtful whether the king was **at all definite** about his time. एकैकम्—Daily once only. 7. गच्छसि—गमिष्यामि। By यावत्-पुरा निपातयोर्लट् 2783. —“निपातौ एतौ निश्चयं द्योतयतः इति दोषिनपादाः। ‘यावत्तावदेतो साकल्येऽवधि-सानावधारणेषु’—*T*. “यावत् भुङ्क्ते-निश्चितं बोधयते इत्यर्थः” “स यावदागच्छति, तावदहं गमिष्यामि। न यावता कालेन आगमिष्यति तावताकालेन अहं तत्र गमिष्यामि इत्यर्थः। निपातयोःस्मि। विशेष्ययो मभूत्। यावदास्यमि तावत् बोध्ये, यत् परिमाणं दास्यसि तत् परिमाणं बोध्ये इत्यर्थः”—*Prabhā*. 8. गृह-प्रवेशं नेता—Here तृच् (२११।१३३) has the sense of **future participle**. The *inirect* object optionally takes षष्ठी or रया by the *Vint*. “गुण-कर्मणि वेप्यते। नेता अश्वस्य श्रुतस्य श्रुतं वा”—*SK*, 623. Also Cf. ‘नेता चमूनामिव’—*Ra. XIV*, 22; ‘**When every morn my bosom glowed, To watch the convoy on the road**’—**Emerson**.

Remark:—It will be interesting to note that a “Ring Episode” somewhat similar to this, occurs in **Kalīhahari Jātaka**, where Brahmadatta, king of Benares, while out a-hunting married a sylvan girl and **gave her a ring as a memento**. But when the lady later on went to the king with her son, who was no other than बोधिमत, the latter, like Duṣyanta of the Mahā. **wittingly disowned her**. This, however, does not establish Kālī’s **indebtedness** to this Jātaka for the ring-episode, as **the dates of various Jātakas are not yet ascertained**. It must also be noted that the ring in the Jātaka, has not the **potency of restoring** King’s memory which is the essential virtue of it. **Far from getting recognition**, the king in the **जन्तु** **denied the ownership of the ring** when it was presented to him by the lady whom he betrayed saying “Not is this my signet ring.” Thus the **जन्तु** has nothing to do with the **mnemonic ring of Kālī**. Besides presentation of a **ring as souvenir is very common with the poets of all ages**. It is a universal and popular human convention. Read ‘इदं तस्य वा पतिं रघुनामाङ्कोप-शोभितम् । अङ्गुलीयं मभिज्ञानं राजपुत्राय परमम् - *Rām. II. 11. 12*, “अभिज्ञानं मया दत्तं रामनामाङ्गुलीयकम्”—*II. 127. 1*; तस्यै भर्तुः अभिज्ञानमङ्गुलीयकम् ददौ कवि - *Ra. XII. 62*. Again there is a **Greek Story** (Vide **Journal of Behar and Orissa Research Society**. Vol-VII, P. 97) in which a Greek King, Ptolemy by name, with a view to having a ken of what is ordained in his future, once threw the **Royal ring** into the ocean. Fortunately, however, the ring was recovered from the maw of a fish which was netted by a fisherman who presented the ring to the king. There is, no doubt, a bit of similarity between this story and the Ring Episode of Śak. and so it has been argued that Kālī is indebted to this story for his ring motif, as he has often mentioned the term **यवनी** in his works. But **there is not a single instance to show that the term यवन** has been used by Kālī to **mean the Greeks**. He has explicitly used the word **यवनी** for **Persian women** (Vide 55n. 23.). So this theory is summarily rejected.

Teet:- सानुमती—रमणीओ कवु अवहो विहिणा विसंवादिदो

[रमणीयं खलु अवधिः^१ विधिना विगवादिनः^२] ।

Sānumatī - (*It*) was too charming an arrangement^१ to be ^२frustrated by fate.

विदूषकः—कहं धीवल-कप्पिअस्स लोहिअ-मच्छस्स उदलब्धन्तले आसि
[कथं धीवर-कप्पिनस्य^३ राहित-मन्त्रस्य उदगम्यन्तरे जामीत्] ।

Vidusaka -(But) how did it get inside the maw of the carp,
chopped by the fisher-man?

राजा—शचीतीर्थं वन्दमानायाः मर्यास्ते हस्ताद् गङ्गास्रोतसि परिभ्रष्टम् ।

King—While doing obeisance to the Śacī-tirtha, (it) dropped
into the stream of the Ganges from the hand of your friend.

विदूषकः—जुज्जइ | गुप्पेत्त | । Vidusaka—('That's') possible.

सानुमती—अदो क्व तवस्मिणोए मउदलाए अधम्म-भीरुणा इमस्स-
राएग्गिणो परिणए मंदेहो आसि । अहवा ईदिसो अणुराओ अहिण्णाणं अबेक्खदि ।
कहं विअ एदं । ताए नान्निवन्था जक्कुत्त पाया अधम्म-भीरुणस्स राज्जे परिणये
मत्तं ताए । अथवा ईदं अतराग अभिजानस्स अपेक्षते । कथमिवेत्तन्] ।

Sānumatī—It was, indeed, for this that, as to poor Śakuntalā,
his royal-servant's sin-earning as he was, had a doubt in (his) mar-
riage. Or how is it that affection of such a type (i.e. so strong)
stands in need of a souvenir?

राजा—उपालप्स्ये तावदीदमङ्ग लीयकम् ।

King—I will now reproach this ring.

विदूषकः (आत्मगतम्) —गहीदो णेण पन्था उम्मत्तआणं ।

[गहातोऽनेन पन्था उम्मत्तानाम्] ।

Vidusaka—To I much—He has taken to the ways of a
bedlamite.

राजा—“कथं नु बन्धुर-कोमलाङ्गुलिं

करं विहायासि निमग्न मम्भसि ।

वशस्त्वन्ति

अथवा—

(अनञ्ज)

अचेतनं नाम गुणं न लक्षयेत्

मयैव कस्मादवधीरिता^५ प्रिया” ॥१३॥

King—How possibly could you, O ring! get down into the
water, having left that hand with^५ beautiful and tender fingers? Or,
rather, a senseless (thing) possibly may not discern merit.
(But) why did I myself disown^६ (my) beloved? (13)

V. L.—‘रमणीय’—R. B. V. M. ‘रमणीयम्’—S. ‘अवधिः—
R. B. V. M. ‘व्यवधि’—S. ‘विसर्वादिन’—R. B. V. M. ‘सर्पादिनः’—
S. ‘अथवेदग.’—R. B. V. M. ‘अथवा नेदग.’—S. ‘बन्धुर-कोमल’—

R. B. V. M. 'कोमल-बन्धुर'—B. 'गुणम्'—R. V. M. B. 'गुणान्'—S. 'लक्षयेत्'—R. V. M. 'बोधते'—B. 'अपेक्षते'—S.

सानुमतीति । 'अवधिः' विरहस्य सीमा । यद्वा सुन्दर-दाम्पत्य-सुख-जननो-पयोगित्वान् रमणीय काल । । अर्थात् 'सोम-कालयो' इति (विष्णुशेषः) 'विधिना' विपरीतेन दैवत 'विस्वादिन' **विसंवादः** प्रापित । ('विप्रलम्भो विमवादी विप्रलाभश्च कथ्यते' इति ग्लायुध । "उपगङ्गीकृतमम्पादने" इति रघुनाथ । 'मित्याख्यान-वृत्तनायाम्' इति मद्रुर । । 'प्रातिपादिकात् धात्वर्थे वृत्तलम् डाठवच्च' इति गणस्यान् (मि हा -२५ +३ णिच्) अङ्गुलीयकस्य **अक्षर-गणानान्तेऽपि नेता तु नोपगतः इति विसंवादः । विदूषक इति ।** 'धावरेण कालितस्य' खण्डनं द्वेदितस्य [इति विष्णुशेषः । । **सानुमतीति ।** 'अनपृक्' अङ्गुलीयकस्य अदर्शनदिव। तपस्विन्या 'अनरम्पाहाया शरुन्तलाया [परिणयतेः कर्मणि पठ्ठी] 'परिणये विवाहे राजर्षे' [दिह धातो कतरि पठ्ठी-२।३।६५] 'मदेह' सहाय । अथवा' इति पञ्चान्तरे । ईदृश अतिगभार 'अतराग' यो मया अधना दष्ट स 'अभिज्ञानम्' अङ्गुलीयादि रम्पार व्रन्थम् अपेक्षते' अभिलपति इति मे विस्मय । **राजेति ।** 'उपाख्यम्' भर्त्सना [गिते] य मन्तिन्द उपाख्यम् स्वत्र स्यात् परिभाषणम्' व्यसमर] । **विदूषक इति ।** 'उन्मत्तानाम्' उन्मादयन्तानाम् ['उन्मत्तो मचकुन्द स्यात् धनर-उन्मादयमाया' नि हेम । 'न ध्या-ग्या प-मन्ति मदाम -(८।-१५७)-इति निरुद्धा न नन्व ।] **कथमिति ।** 'बन्धुरा' सुखमस्तु पर्वतया इत्यन्तता । बन्धुर वृत्तानाया' व्यसमर] यद्वा 'बन्धुरा' रम्पा [बन्धुर-बन्धुरा रम्पे तम्प हम्प तु बन्धुर' इति तस्य । अथच 'कामदा' । राजे सुभगा 'अङ्गुलीय' पद, अनपृक् मयत्, परि-रम्पाम् अयोयं 'त कर' ['प्राप्त्यन्त प्रमिभनभर्त्सार्थं यच्छब्दः । नन्व नपञ्चान् इति प्राप्ताकते यच्छब्दस्य अनपेक्षा] निरुद्धा तदभ्या [अनप बुद्धि-पूर्वकस्याग उक्तः, न मोहात् भ्रंशः] 'कथ' तेन गणनेन अम्भमि अनादम्पन जनेतेन जल निरग भनम् अमि [अर चेतन-व्यवहार-गमागपान **समाप्नोक्ति**, अङ्गुलीय । । नयवा [इति **वृत्ताभेपालङ्कारः**] पञ्चान्तर अचेतन' जड वस्तुज्ञान नर्तु, गणम्' आश्रयस्य योग्यतादिक 'नाम' इति सम्भावनाया 'न लक्षयेत्' न परिज्ञान यस्मयात् [सभाव-नाया किड । **अर्थान्तरग्यासोऽलङ्कारः ।** । 'व्या नु अचतन-व्यात् उद कृत, 'मया एवं गुणागुणादि विवेका-भिमानवना मयेतनेन वरमात्' अकारणम् इत्यर्थः 'प्रिया' न केवल स्त्रीमात्र किन्तु दयिता, 'अवधीरणा' अवज्ञाता प्रत्याख्याना इति यावत् ['अवधीरः अवज्ञायां चुरादिः । 'आवधीरयत् साधुमसाधुः' इति दुर्गादासः] । [अवधीरणा-कारणाभावे नदृष्टान्तेविभावना । अन्य-चरणेन नामाङ्गुलीयकाद् आत्मनः अधमत्व व्यज्यते इति वस्तुना व्यतिरेकालङ्कार-ध्वनिः । श्रुत्यनुप्रास-

अवादिधीगत् । Now See—(210n. 10).

Text:—विदूषकः (आत्मगतम्)—कहं बुभुक्ष्वाए खादिद्वो म्हि
(कय बुभक्षया खादित्वार्थम्) । Vidusaka (Iude) What ' am
I to be devoured by hunger (when he is apostrophising his king)?

राजा—अकारण-परित्यक्ते ! अनुशय-तप्त-हृदय स्तावत् अनुकम्प्यताम्
अयं जनः पुनर्दर्शनेन ।

King O 'cause-lessly forsaken 'm' ! let this person with
(his) heart consumed (M by remorse be justiced by (your)
sight again

(प्रविश्यामी-शायं त्रिपक्षं यथा) चतुरिका--भट्टा ! इअ चित्त-
गदा भट्टिणी [भट्टा ! उय त्रिपक्षं मट्टिणी] । (त्रिपक्षं दशरथं)

(Enters, with a table upon which is a tablet on him.)
Caturikā Here (is now) queen painted in the picture

(This isn't her the table)

विदूषक (त्रिपक्षं)—साहु वअस्स ! महुरा-वत्याण-दसणज्जो भावा-
णुप्पवेसो । खन्दि विअ मे इट्ठो णिण्णुणअ-प्पदेसेमु । किं वट्ठणा, सत्ता-णुप्पवेस-
सडकाए आलवण-कोट्टुहलं मे जणअदि । मया यस्मात् मया यस्मात् मया यस्मात्
'भावा'नुप्रवण । मया यस्मात् मया यस्मात् मया यस्मात् मया यस्मात् मया यस्मात्
प्रवेश-जङ्गम जायन्तं पितृमया मया यस्मात् ।

Vidusaka I know at it Well done 'm, friend ! The
'representation of the 'anxiety' sentiments' has become delightful
owing to charming delineation of 'pain'. My vision stumbles
as it veers amidst 'it' 'elevation' and 'depressions'. To be brief
(it has roused in me a curiosity for a 'commune with the impres-
sion' (It is a 'union with life

सानुमती--अम्मो, एमा राएमिणो णिउणदा । ज्ञाणे पिअ-सही अग्गदो
मे वट्ठदि त्ति (अग्गदो एमा राएमिणो णिउणदा । ज्ञाणे पिअ-सही अग्गदो
मे वट्ठदि त्ति) । Samumati Oh, such the skill of the royal-sage
(I fancy, my dear friend is standing before me

V.L. - अनजय - B V M परिग्यागानाय - R S मया यस्मान् -
--R V M मया यस्मान् --S B 'द' निमित्तं 'for' 'निमित्तं' ।
त्रिपक्षं --&c B HS Omitted in other editions 'निपुणता'--
--R V M 'निपुणता' --S 'निपुणता' --B HS

विदूषक इति । बुभक्ष्या'शुभ्या' 'अस्मि' जटम् 'खादित्वम्' । अयो उन्मत्त
अतएव विषयाऽन्य-मन्त्राणां भावात् मया भावनायै गन्तुमशक्यम् इत्यस्य ।
राजेति । 'अकारण' निहृत्तुं परिग्यागानाय' पन्थायाया तत्समुद्रो । ['अय

परित्यागश्चेत् कथं कारणाभावः । कारणाभावश्चेत् कथं परित्याग इति विरोधः नाऽऽङ्कनीयः । अत्र कारण-शब्देन प्रमिद्धं नायिकापराध-गृहीतं तदेव त्यागे कारणं दृष्टचरम् इति राघवपादाः । । 'अनुशयेन' पञ्चान्तोने 'तप्तं हृदयं' यस्य तथोक्तः अनेन राज्ञः क्षमा-योग्यत्वं दर्शितम् 'अयं मल्लक्षणः 'जनः पुनः दर्शनेन' दर्शन-दानेन 'अनुकम्पयताम्' [अनेन आक्रन्द-नाया नाट्यालङ्कार उपाश्रयः । मल्लक्षणं यथा दर्शणं—“आक्रन्दः प्रलपितः सदा”] । चतुरिकेति । [इयं चित्रगता भट्टिनी' इत्यनेन यद् राज्ञा पुनर्दर्शनेन याचिता तदनया भङ्ग्या कविना मंषादितम् । अतएव पश्चात् 'चित्रकलक दर्शयति' इत्युक्तिः—इति राघवपादाः ।] 'भट्टिनी' नाट्योक्तौ अकृताभिप्रेका राज-योषित् ('दर्श्या कृताभिप्रेकायाम्, उत्तरांश्च भट्टिनी' ज्यमरः ।] । विदूषक इति । 'साधु' इति प्रशंसायाम् अव्ययम् । 'भादस्य' मनसः विकारस्य ['विकारो मानसो भावः' ज्यमरः ।] तस्य च अनुप्रवेशः । एकदन्तम् अभिव्यञ्जितम् इति साधन् 'सर्वत्र' मनोऽरण्ये 'अवशनेन' विन्यासेन 'दर्शनीयः' हृद्यः संजातः दृष्टिः । 'निर्गते' नाभि-पराध-जनकत्वे 'उत्तम' रत्न-नामिका-प्रभृतिषु उच्चेषु 'प्रदेशेषु' शरीरावयवेषु 'म' इति 'संश्लेष' अवगमनभवनीयः । 'किं बहुना' समासेन व्रत्तिः ; एतत् आत्मनः 'सन्त्वस्य' प्राणानां ['द्रव्याऽमृत्युव्यवसायेषु सन्त्वमशरीरं तु जन्तुषु' ज्यमरः ।] य 'अनुप्रवेशः' अन्यदप्यः । प्राण-मन्त्रिवेगं ज्यमरः तस्य या 'जडका' वृद्धिः तथा, 'म' आत्मनस्य' संश्लेषस्य 'कातुहल' ("रम्यवस्तु समाश्लेष्य लोलता स्यात् 'कातुहलम्', "लोलता अपूर्व-वस्तु-दिदक्षायामिति रघुनाथः") 'जनयति' उत्पादयति ।

207n. —1. खादितव्योऽस्मि &c. —Vidūṣaka though extremely hungry, cannot go away leaving the king alone, who has been raving all the while. He expresses the keenness of his hunger by saying that hunger without getting anything as food, will surely devour him. Note that Vidūṣaka, as usual is **contemplating about food**. [222 n. 7 (end); 72 v. 1]. Cf. इदृषिपणिकन्दुरिव मे उदराभ्यन्तरं दहति—*Māla*. II. **2. इयं चित्रगता** &c. —Hardly had the King uttered 'पुनर्दर्शनेन' when चतुरिका entering with the picture in hand said 'इयं चित्रगता भट्टिनी' । This is prognosticative of future event i.e. king's reunion with सकुन्तेला । This is a **clever** trick with Sanskrit poets to foreshadow future events. Thus in UC, (Act. I) as soon as Rama had uttered 'परमसह्यस्तु विरहः', the प्रतिहारी appeared and said 'देव उपस्थितः' meaning thereby the arrival of the spy (दुर्मूखः); but the poet very cleverly insinuates the विरहं of सीता due to her imminent banishment. In VS, (Act

II, 23), scarcely had दुर्योधन said 'गमोह-युग्मम्', before कञ्चुकी entered and said "देव भग्न, भग्नम्" । The chariotlain meant to say that the Chariot flag had been thrown down by strong gale. But the poet cleverly utilized it as a presage to the ऊर्ध्वभङ्ग of दुर्योधन । (Vide SD. 302 & 327 & (Com.) 3. साधु—An exclamatory अव्यय, signifying joy. Cf. 'मात्र नीतम्'—*Sak. I.* 'मात्र मे विद्वन् श्वानर ! साधु'—*Māla. II.* 4. मधुरा-वस्थान &c. -मधुर Nice, proper; अवस्थान = Delineation, adjustment, posture of the parts (*R.*, भाव Various mental feelings (रति) । अनुप्रवेशः—Infusion. Cf. 'हृत्तद्वन् शीघ्रतेः अनुप्रवेशादिव वाद्यचन्द्रमा.' *Ra. III.* 22. The picture has been wonderfully beautiful on account of the exquisite delineation of the various mental feelings (such as fear, curiosity &c.). "The presence of the prevailing sentiment (*locus*) is delightful by its sweet abiding in very part" —*M.* 5. स्खलति &c.—Show that the relief *i.e.* appearance of *proprietor and depression* was drawn with great care to utmost perfection and 'my eye is deceived and seems to follow the inequalities of the surface' —*M.* 6. अस्मो—(118n.1) 7. जाने—अवगमयति ज्ञ '—1. 3. 76 रति आगमनेपदम् ।

Text :—राजा—“यद्यत् साधु न चित्रे गान् क्रियते तत्तदन्यथा ।

(पथ्यावस्थ) तथापि तस्या लावण्यं रेखया किञ्चिदन्वितम्” ॥१४॥

King—Whatever is not well executed in the picture is (constantly) portrayed otherwise (for improvement). (Yet her angelic loveliness is but partially represented by delineation.) (14).

सानुमती—सरित् एव पच्छा-गव-गरुणो मिणेहस्म अणवलेवस्स अ
[यदृग्मेन् पञ्चान्नाप-गुरो र्नेहस्म अणवदेवस्स अ] ।

Sānumatī 'This *speech* is worthy of his affection, heightened through remorse and absence of pride.'

विदूषकः—भो, दाणिं निर्णिण तत्तहोदीओ दीसन्ति । सध्वाओ अ दंसणी-आओ । ता कदमा एत्थ तत्तहोदी सउन्दला [भा, उदानी निम्न तत्रभवत्यो दश्यन्ते । सर्वान्न दर्शनीयाः । तत् कतमा अत्र तत्रभवती शकुन्तला] ।

Vidūṣaka—Ho ! now three ladies are (*here*). All are (*equally*) beautiful Which one here (*is*) Her Ladyship Śakuntalā ?

सानुमती—अणभिण्णो कलु ईविमस्स रुवस्स मोह-विट्ठी अअं जणो
[अनभिज्ञः खलु ईदृशस्य रूपस्य मोघदृष्टि रयं जनः] ।

Sānumati— Unaware, indeed, of such a beauty, this person has his sight⁴ in vain⁴

राजा—त्व तावत् कतमा तर्कयसि ।

King— Well, which one do you guess ?

V. L. रगया —R M V S K रगया —B HS P साधदग्नि —
R B M V माहदग्नि —S Some B Miss read साधन र ।

यदिति । चित्र मया र्जितम् आरग्ये यत यत अङ्गादिकं सायं जविक्रतु
विन्यस्त न ग्यात । [समाश्रयतायां डिङ्] तत् तत् गणनं चित्ररङ्गणं अन्यथा
यथादशनीयं ग्यात न साक्रियत स्वरग्य प्रकाशान्तरणं जद्वयत । सत्रपासक चित्र-
रङ्गणाम् उयमेव रीतिं या अङ्गादिनं स्थया यायां श आरेय जविक्रल विन्यस्तु
न ग्यात ग सायं यथासाम प्रकाशान्तरणं न अङ्कयत । यत आरग्यस्य अस-
पूणत्वं प्रपिद्यत । तथापि चित्ररङ्गणं असपूणत्वात्पि तया शकुन्तलाया
'रङ्ग-रं रग्यादि सान्दरं रगया विज्ञाय तुष्टिका विहितया किञ्चित'
स्वल्पा न तं वाहयत जविक्रतु जभि र्जितम् उयय । अत्र चित्रतदला-
दिकं लक्षणस्य वर्णविचार उन्मेष भवति । (रावण्य रगया इति
विरोधाभासः । लावण्य-लक्षणं तत्रात्रा । रेखा-लक्षणं यथा सङ्गात-रत्नाकरे—
जिगता तत्राशनामङ्गानां मानं र्जितं । तायि निजिता नरदरा रेखा
प्रकाशिता ॥ पथ्यावक्त्रं रत्नम् ॥ १४ ॥ सानुमतीति । अविद्यमान
अवस्थां रङ्गादि (र्जितं मदिता) स्थया तादात्म्यं निरूपयत्यस्य । पञ्चान्तापन
गया महत च स्वरग्य अन्तरागम्य एतत् राजकृतं सदनं यग्यम । सानुम-
तीति । साधा निरयता र्जितं यग्यम (साधा स्त्रीपं रग्यं मोघं त्रिप
निरर्थकं) र्जितम् । मण्णि अस्मिन् र्जितं यग्यं दृष्ट्वा (३१.१०-१)-इति
घातः । यथा सादीनाच —(१.१०)— र्जितं सायं) ।

208n. 1. यद्यत्—It is not possible to paint, in toto, all the human sentiments in a picture. Hence it is a common practice with the painter to paint otherwise (अन्यथा) what cannot be executed perfectly (साधु) in a picture or what when painted as it is will look other than fair. *In the picture I myself am short of the beauty of the original.* Nevertheless the loveliness of Śak has been partially delineated in the picture. Or this may be explained otherwise thus—The king did his best to improve upon those parts of the picture which fell short of Śak's beauty. But god made loveliness of her was of nonparel (स्वरत्नं सृष्टि अपरा ६० Act II 9) nature and in spite of constant retouches, the picture does but partially imitate that beauty.

*i.e. it is inferior to the original made by the creator himself For the difference between a human being and its portrait, Read—"What find here ? Fair Portia's counterfeit ! * * yet look, how far, The substance of my praise doth wrong this shadow. In underprizing it, so for this shadow. Doth limp behind the substance". The student should read the whole speech of Bassanio in Merchant of Venice.*

III. 2; Ra. XVIII, 33; "चित्रगतायामस्या कान्ति-वसंवाद-शङ्क-मे हृदयम् । सम्प्रति शिथिल सम्राधि मन्ये येनेयमालिखिता"—Mula. II. 2.

2. सवृषमेतत् &c.—Like Vidūṣaka, Sānumatī also thinks that the picture is a *faithful representation* of the original. But the king is not satisfied with it. He opines that Śak. is far more beautiful. This exaggeration, however, according to Sānumatī is due to his ardent affection for Śak, which has again been intensified through remorse.

3. मोघदृष्टिः &c.—मोघा Useless, दृष्टिः Eye, hence one who has his eyes in vain. Cf. 'माधव्य, अनवान-नक्षत्रपराश्रम । येन त्वया दर्शनीय न ददत्'—(6In. 5). Also 'हृदि नवलोका मफल नयने'—*Gīt. IX* 6. Sānumatī abuses Vidūṣaka as he considers **all three equally beautiful.** (Cf. 'गर्वाच्च दर्शनीयाः')—*Supra.*)

Like the king, she also is speaking in this train, out of her ardent affection for Śak; for in sooth, Śak. and her friends are *equally* beautiful, and Vidūṣaka is *right* to call all of them 'दर्शनीयाः' ।

Note that *Duyantu* also at the first sight considered **all three to be qually beautiful.** Cf. 'सम-वयो-रूप-रमणीयं भवतीना गोहादम्'—

Cf. also the idea in *BK. I. 19.* For मोघ, Cf. 'याञ्चा मोघा वग्मधिगुणे, नाथमे लब्धकामा'—*PA & MD. 6.* 'मोघ-वृत्तिफलमस्य वृथा चेष्टितम्'—*Ra. XI. 39.* 'अप्यन्तविप्रांग-माघे'—*XIV. 65.* 'मोघाशा मोघ-कर्माणो मोघ-जाना विचेतमः'—*Gītā. IX. 12.*

Text:—विदूषकः (निर्वर्ण्य)—तवकेमि जा एसा सिद्धिल-बन्धण-व्वन्त-कुसु मेण केश-हत्थेण उडिभण-स्सेअ-विन्दुणा वअणेण विसेसदो ओसरिआहि बाहाहि, अबसेअ-सिणिद्ध-तरुण-पल्लवस्स चूअ-पाअबस्स पासे इसि परिस्सन्ता विअ आलिहिदा सा तत्तहोदी सउन्वला, इवराओ सहीओत्ति (तकंयामि या एप्पा शिथिल-अन्धनो-दान्त-कुसुमेन केश-हस्तेन' उद्धिन्न-स्वेद-विन्दुना वदनेन, विशेषतः 'अपसृताभ्यां बाहुभ्याम्, अवमेक-स्निग्ध-तरुण-पल्लवस्य चूत-पादपस्य पार्श्वे ईषत् परिश्रान्ता इव आलिखिता सा तत्रभवती शकुन्तला, इतरे मख्यो इति) ।

Viūṣḍaka (*Surveying*)- Methinks that this one who is (*here*) painted, as it were, a little tired, at the side of the water-glistening young-tendrilled mango-tree, with locks' of hair³ having the fillet slackened and the flowers falling¹, with a face having drops of sudor appearing' (*on it*), and with arms extremely drooping¹--'This one, (*I presume, is*) Her Ladyship Śakuntalā; the other two (*are her*) companions.

राजा—निपुणो भवान् । अस्त्यत्र ममापि भाव-चिह्नम् ।

आर्यं स्वन्नाऽङ्गुलि-विनिवेशो रेखा-प्रान्तेषु दृश्यते मलिनः ।

[12, 13

12, 15] अश्रु च कपोल-पतितं दृश्यमिदं वर्णकोच्छ्वासात् ॥१५॥

(चेटी प्रीति) चतुरिके, अर्थ-लिखितमेतद्विनोद-स्थानम् । तद्गच्छ ।
वर्तिकां स्तावदानय ।

King -Clever you (*are*) Besides there (*is*) here a trace⁵ of my passion.⁵ The (*deep loud*) dint⁶ [*impression*] of (*my*) sweating fine⁷ on the edges of the picture is seen (*all*) dark, and a (*drop* of *my*) tear fallen on (*her*) cheek is discernible from the puff⁷ [*swelling*] of the paint⁷ 15 .

(*To the maid- and, Caturikā, half-sketched (is) this source⁸ of (my) diversion⁸. So go (and) bring (me) the brushes⁹.*

V.L.—'शिथिल-बन्धन'—B. शिथिल-केशबन्धन'—R. M. S. 'केशबन्धन'—V. B reads 'केश-हस्तेन' for 'केशान्तेन' । 'नमिगाशकाभ्याम्'—B. 'अपमनाभ्याम्'—R.V.B.M. 'अवमनाभ्याम्'—S. 'भावचिह्न'—B.R. M.V.S. 'तावच्चिह्न'—R's Com. Some B Mss read 'विनिवेशात्' and 'मलिना' (रेखा) for 'विनिवेश' and 'मलिनः' । B reads 'लक्ष्यम्' for 'दृश्यम्' । 'वर्णक'—B. 'वर्णिका'—M.V.K. 'वर्तिका'—R. S. ; B reads 'वर्तिकाः' for 'वर्तिकाम्' । 'चेटी प्रीति'—B. Omitted by others.

विदूषक इति । 'अवमेकेन' जल-गिञ्चनेन 'स्निग्धा' मल-नाशात् ममृणाः 'तर्पणा' अभिनवाः 'पल्लवा' किमलयानि यस्य तादृशस्य 'चूत-पादगम्य' आम्रवृक्षस्य 'पार्श्वे' गमीने । 'शिथिल' विन्यस्त 'बन्धन' यस्य तादृशः, तेन हेतुना 'उद्धान्तानि' उद्गिराणि, परित्यक्तानि इत्यर्थः (गोणवृत्त्या अश्लीलता-परिहारः.) 'कुसुमानि' न्यस्तपूर्वाणि पृष्ठाणि यस्मात् तादृशेन 'केश-हस्तेन' 'कच-कलापेन' इत्यर्थः ['पार्श्वः पार्श्वे च हस्तश्च कलापार्थाः कचात् पदे' इति 'र' । "इत्थि-भूत-लक्षणे"—(२।३।२१) इति श्या] । 'उद्भिन्नाः' आविर्भूताः 'स्वेद-विन्दवः' धर्म-विप्रुषः यस्मिन् तथा-भूतेन 'वदनेन' [पूर्ववत् श्या । अनेन कोमलत्वं श्रम-वलेह-सहनाऽक्षमत्वं च व्यज्यते] । 'विशेषतः' आधिक्येन, बाहुल्येन, इति यावत् 'अपमृताभ्याम्'

[अकर्मकत्वात् कर्तरि क्तः—३०८६] शिथिल-मूलाभ्यां 'बाहुभ्याम्' [अत्राऽपि पूर्ववत् ३या] । राज्ञेति । 'निपुण' अनुमान-कुशल इत्यर्थः । 'भावेन' अनु-
 रागेण कृत 'चिह्नम्' (उत्तरपद-लोपी कर्मधारयः ।) यद्वा 'भावस्य' सात्त्विक-
 भावस्य अर्थात् स्वेदाश्रुणा 'चिह्नम्' [इति षष्ठी-समास इति न्यायपञ्चानन-
 पादा] । स्विन्नेति । 'स्वेदाया' चित्रपटस्य 'प्रान्तेषु' प्रान्त-भागेषु 'मलिन'
 कृष्णवर्णः । 'मलिन कृष्ण-दोषयो' इति हैम । 'ज्योत्स्ना-तमिस्रा'—(५।१।
 ११४) इति साधु] 'स्विन्नाना' सात्त्विक-भावो-दयात् घर्माप्लवतानाम् (अङ्गुलीना
 विनिवेशे 'स्थापन' दृश्यते । चित्र-निर्माण वेलाया सात्त्विक-भावोदयात् अङ्गुलीना
 घर्माऽप्लवतत्वात् तामा स्पर्शेन चित्रपटे कृष्णवर्ण-चिह्नम् समन्तपन्नम् । इदञ्च,
 'करोले' आदेस्यस्य-शकुन्तलाया गण्ड-प्रान्त 'पतितम्' मदाय-नेत्र-प्रान्ताद्विग-
 लितम् 'अथ वर्णकस्य' चित्र-साधनीभन-विलेपनस्य [इति शिशुपाल-टीकाया
 (१६।६२) मल्लिताथपादा ॥ "वर्णक इच्छायां स्मृतः । विलेपने चन्दने च वर्णकं
 स्यात्" इति विश्व] उच्छ्वास' उच्छ्वसना स्फीतता इति यायत् तस्माद् हेनो-
 'दृश्यम्' अर्थात् अनुमानेन अवगन्तव्यम् । (२गे कय-३।१।११०) । (अनु-
 मानाऽनुप्रासौ । अनेन हेतुनाम भूयणमुपदिशतम् । तत्प्रकरणं यथा दर्पण—
 "हेतुर्मात्रं गमामोक्तम् उदकद्वेनुदर्शनात् । आर्यां जाति) ॥१५॥ 'विनो-
 दस्य' तत-हृदयाऽऽश्वासस्य स्थानम् उपायभूत 'चित्रम्' अर्ध-लिङ्गितम्' श्रमपूर्णम् ।
 'वर्तिका' तुलिका । गटलोपे पक्षिभेद तुलिकायाञ्च वर्तिका' इति नानार्थ-ग्रन्थे
 अजयपाल । अनेन यणराशेनामपि जानयनं लभ्यते ।]

209n.--1. निर्वर्ण्यं—It reflects great credit on the part of Viduṣaka that he had at last found out correctly Śak. though she was not seen before. **2. शिथिल &c.** Cf. 'आलोकमार्गं सहसा व्रजन्त्या कथाचिद्रुद्रेष्टवन्त-माल्यः । वन्द्यं न सम्भावित एव तावत् करेण रुद्धोऽपि च केशपाशः"—*Ra.* VII. 6; 65n. 5) **3. केश-हस्तेन**—"हस्त", 'पाश' after 'केश', 'कच' &c. denote "Luxuriance; mass or abundance" [व्रत] of hair (n. 2) and (Com.). Cf. 'एपाह गृहीत्वा केशहस्ते दृशामन-
 ग्यानुकृतिं करोति"—*MK.* I 30. 'करणे ष्टाऽपि च केशपाशः"—*Ku.* VIII. 57; 1. 48. 'केश-हस्तेन' is preferred to 'केशान्तेन', as like many of his favourite words, Kāli, has already used this **very word elsewhere under almost similar circumstances.** Cf. "गर्त-विर्गलित-वन्द्ये केशहस्ते मुकेश्याः", &c.—*Vik.* IV. 10. **4 भाव-चिह्नम्**—भाव सात्त्विक-भावः । - Indications of my passion. Cf. "स्नग्ध-स्नेहोऽथ गमाञ्च. स्वरभङ्गाऽथ वेपथ । वैवर्ण्यम् अश्रुप्रलय इत्यष्टौ सात्त्विकाः स्मृताः"—*SD.* Here only two are alluded to, viz. स्वेद

(perspiration — (अङ्गुली-स्वेदेन लुप्यन्तश्चरणि' — Vik. II) — as inferred from the impression of the finger on the edge of the canvas, and अभु which is responsible for the bulging of the colour 5. स्विन्नाङ्गुलि (Impression of the sweating fingers &c — Cf. स्विन्नाङ्गुलि पृष्ठव-रुगमीत' — Ku III 77 "स्विन्नाङ्गुलि सवत्र कुमारी — Ra VIII 22 and M\ thereon. "अङ्गुली-स्वेदेन च लुप्यन्तश्चरणि — Vil II तथैव चिदाङ्गुलीक्षरणसत्र वतिक — Ra XIX 19 6. वर्णकोछामात्—वणक A paint or any thing used as a pigment वर्णं कर्गति रीत वर्णं ष्वत्—(31133) = रणक or रणकम् । विरेपेन चन्दने च वणक पतपसवम् — Rabhasa नप-मपत्त मरीचि वर्णकै' — SPB XII 62 एत विरेपमाल वर्णक निभैः' — Mk I 46, also BK XIX II उच्छाम Puff When a water-particle falls on a painting, the part wet, swells up. This swelling is उच्छाम' । R's वातात् 1 **rejected**, as in the following sentence, it has been used in the sense of *blow* and not in the sense of *pamper* 'कपोल पतित' — Taken from my cheek', or 'perhaps fallen on the cheek' of the painter M 7. विनोद-स्थान— **means of relief**" Rob, D\ 1 1 the picture drawn by the king to amuse himself M wrongly translates — **The garden in the background of the picture is only half painted**" 200n 6 चेटीं प्रति B This stage-direction is enough on that in other recensions

Text :—चतुरिका—अज्ज माहव्व, अवलम्ब चित्त-फलअं जाव आअन्नामि [आर्य माधव्य, अवलम्ब चित्त-फलं रावदागच्छामि] ।

Caturika Sn Mādhyva, hold the tablet until (I) return.

राजा—अहमेवेतदवलम्बे । (यथाक्तं कर्गति । निष्क्रान्ता चेटी) ।

King (Var), I myself will hold it D as said Exit maid)

राजा (निश्चय) — साक्षात् प्रियामुपगता मपहाय पूर्वं

'चित्रार्पितामहमिमां बहु मन्यमानः ।

अस्मन्तिलका

(तभजत्रगग)

'स्रोतो-वहां पथि निकाम' जलामतीत्य

जातः सखे ! प्रणयवान् मृग-तृष्णिकायाम् ॥१६॥

[King (Sighing)—Having first disowned (my) beloved when she personally came to me, and (now) thinking much of her

'when placed on the picture', I have, O friend, become enamoured of a deer-drouth⁶ [*mirage*] after having passed on (my) way, a (gushing) stream' of plentiful⁴ water. (16))\

V. L.—'राजा (नि स्वस्य)'—B. 'राजा अहं हि'—R. M. S. 'गजा'—V. 'अहमिमाम्'—B. V. 'पुनरिमाम्'—R. S. 'मुहुरिमाम्'—M

राजेति । 'अहमेव' इत्यादिना चित्रेऽपि आदरातिशयो व्यज्यते । साक्षादिति । 'हे सखे' वयस्य, 'पूर्व' पुरा 'साक्षात्' प्रत्यक्षेण 'उप' समीपे 'गता' प्राप्ताम् [अनेन शकुन्तलाया. उपस्थितिः न भ्रान्ति-विजृम्भिता किन्तु मया स्वयं अनुभूतेति परिज्ञायते] 'प्रिया' केवल नारीमात्र न, अपितु वल्लभा 'अपहाय' अवज्ञाय न तु त्यक्त्वा । [त्यक्तस्य पुनरुपादानं महापुरुषस्य अनार्चित्य-प्रमङ्गान् इति राघव-चरणा] । पश्चात् 'चित्रार्पिताम्' आलेख्याङ्किताम् 'ऽमा' पृगेद्ध्यमाना शकुन्तला-प्रतिष्ठा 'बहु मन्यमान' आदराधिक्येन अवलोकमानः 'अहं' निकामं पर्याप्त 'जल' यस्या तादृशी पिपामा-निवारणे सक्षमा भृङ्ग-जला 'स्रोतोवहा' नदी 'पथि' मार्गे 'अनीन्य' प्रत्याख्याय, अतिक्रम्य मृगतृष्णिकाया ('मृगतृष्णा मरीचिका' इत्यमरः । "प्रीत्ये मन्देरे मिकतादो अर्क-करा प्रतिफलित दूरस्थाना जलत्वेन आभान्ति, तद्वाचिका" इति शब्दकल्पद्रुमे, तस्याम् 'प्रणयवान्' [वैदिक-प्रयोगोऽयम् । 'सुखादिभ्यश्च'—(५।२।१९) इति सूत्रेण चकारान् मनुष्यं वा इति केचित्] प्रीतियुक्त. 'जान' मवृत्त. यथा नदी कार्त्तिकवदतिक्रम्य तद्वत् प्रतीयमानाया मरीचिकाया जल प्रार्थयिता जल मलभमाना पिपामाधिक्येन सुतरा पीडयत, तथाहमपि मत्समीप-मागता शकुन्तला प्रत्यादिष्य चित्रार्पिताया भ्रान्तिमिच्छन् नितरा वेदना मनुभवा-मीति [असम्भवद्वग्नसम्बन्धा निदर्शना । श्रुति-वृत्त्यनुप्रासौ । मृगमपेति मन्यमान इति छेकानुप्रासोऽपि । वसन्त-तिलका-वृत्तम्] ॥१६॥

210n.—1. बहु मन्यमानः—'बहु' is an *indeclinable* here, meaning 'exceedingly', 'in a high degree', or in other words 'बहु + मन्' = Esteem highly, 'rate high'. Cf. 'त्वन्मर्भावितमात्मानाबहु मन्यामहे वयम्'—*Ku. I. 20* 'अगतिति बहु अमन्यत'—*Ra. XII. 89*. 'भर्तु. बहुमता भव'—(128n. 6). *Gītā. II. 35*; *BK. III. 35*; *V. 84*; *BK. VIII. 12*; 2. स्रोतोवहाम्—वहतीति वह् + अच् (पचादि—3. 1.34) कर्तरि स्त्रियाम् = वहा—carrier. स्रोतसां वहा—स्रोतोवहा—A river. स्रोतः वहति या सा—'स्रोतोवाही' (with 'अण्' by कस्यण्—3.2.1); for detailed discussion, *Vide* 222n. 7.) 3. प्रणयवान्—'प्रणय' is included in the सुखादि list, hence *ordinarily* 'इनि' comes in by 'सुखादिभ्यश्च'—(5.2.131) giving the form 'प्रणयी' । Cf 'अङ्काथय-प्रणयिन'—*Sak. VIII. 17*.

‘प्रणयिनी-जने’—*P.1 & MD*, 3; *Ra. IX*. 31; 55; *XI*. 2. *Ku. V*. 11. *Vā. IV*. 15, 1. 2. In fact ‘प्रणयवान् is a Vedic word with ‘मनुप्’ and as such should not be used in Classical literature. But we have already noticed **Kāli’s fancy** for **archaic** forms. Some, however, opine that ‘मनुप्’ may be *optionally* available after words of the मुखादि-list, as is *inferred* from ‘चकार’ in the Sutra. Read अत्र चकार मनुप्-प्रत्यय-समुच्चयार्थः । सुखी मुखवान् । दुःखी दुःखवान् * * प्रणयो प्रणयवान्”—*Prabhā*. Kāli. elsewhere also repeats this word. Cf. मा हि प्रणयवत्सामीन् सपत्न्यो भयार्गप—*Ra. XI*. 57. ‘एव प्रणयवती मा शयमपेक्षितु’—*Māla. III* 4. मृग-तृष्णिकायाम्—मृगाणां तृष्णा मगतृष्णा । मा अस्ति अस्याम् इति अर्थश्चादि अच्—(१।२।१२३) मगतृष्णा—(*BhD*) + स्त’ (127n 1) = ‘मृगतृष्णिका’ or ‘मृग-तृष्णिका’ in the feminine, by अभाषित-पस्काच्च—(7.3.18) “उक्त-पस्क-भिन्न-शब्दान् पश्यन्ती आचार-स्थानीय अकार इकार भवति वा । आचार्य-मन आकार एव वर्तते—(7.3.10)—अभाषित-पस्कान् किम् ? शुभ्रा शुभ्रिका”—*Prabhā*. A mirage is so called as the phenomenon i.e. ‘a vapour floating over waste places, and appearing at a distance like water, deceives men and animals.’ Note the **use of उमी with प्रणय** । For somewhat similar idea Cf. “पिपासानां जन्धावामि क्षीणतां नदीमिव *PV—III*. 10, *Rām V* 34. 23.

Text—विदूषकः (आत्मगतम्) —एसो अत्तभवं णदिं अदिक्कमिअ मिअ-तिण्हिआए संकन्तो [एप अत्तभवन् नदीमतिकम्प्य न तृष्णिकया मकान्त) । (प्रकाशम्) भोः, अवरं किं लिहिदव्वं [भो, अपरं किमत्र लेखितव्यम्] ?

Vidusaka (Aside)—Here His Highness, having crossed a river, has indeed fallen into a dead-drouth. (*loud*) Ho ! what else is to be drawn here ?

सानुमती—जो जो पदेसो पिअ-सहीए मे अभिरूबो तं तं आलिहिदुकासो भवे [यो यं प्रदेशं प्रियमस्या मे अभिरूपं स्तं तमालेखितु-कासो भवेत्] ।

Sānumatī Perhaps (*he*) is desirous of delineating whatever spot is liked¹ by my dear friend.

राजा—सखे ! श्रूयताम् ।

‘कार्या संकत-लीन-हस-मिथुना लोतोवहा मालिनी
शार्दूलविक्रीडित
(‘मगजमततग) शाखा-लम्बित-वत्कलस्य च तरोर्निमातुमिच्छाम्यधः
शृङ्गे कृष्ण-मृगस्य वाम-नयने कण्डूयमानां’ मृगीम् ॥

King—Hear my friend ! (The river Mālinī is to be portrayed with pairs of swans [*flamingoes*] reposing on its sandy banks, (and) on both sides of it (are to be drawn) the holy spurs' [*foot-hills*] of the father' of Gauī (Himālaya) with deer' reclining' on them. And under a tree with bough-swinging bark-garments, (I) wish to depict a doe, scratching' (her) left-eye on the antler of a black buck. (17))¹

V.L.—‘० तृष्णक्या’—B. ‘० तृष्णक्याम्’—R.V. ‘० तृष्णया’—M. ‘० तृष्णकायाम्’—S. ‘लेखितव्यम्’—V.G. ‘लिखितव्यम्’—R. M. S. ‘आलिखितव्यम्’—B. B. reads ‘उति तर्क्यामि’ for ‘भवेत्’ । ‘निपण्ण-हरिणा’—R. V. M. S. ‘निपण्ण-चमरा’—B. Pischel & Ryder.

सानुमतीति । अभिरूप' रम्य' प्रीतिवर उति यावत् 'आलेखितुम्' आलेखने [भाव-विहित-कृत्-प्रत्ययस्य अव्ययत्वात् विभक्ति-लोप] 'काम' अभिलाष. यस्य स [काम-शब्दे परे तु नुमन्' सकारस्य लोप] । कार्येति । 'सैकते' सिकतामये पुलिते [सैकतं सिकतामयम्' उच्यते] 'लीत' मृगापविष्टा रमाना 'मिथुन' स्त्री-पुरुष-युग्मक ['मिथुनं तद्वयो गणभेदे स्त्री-पुंस-युग्मके' उति मेदिनी] यस्या तादृशा मराल-युग्मैः परिशोभित-तटा 'स्रोतादरा' नदी [प्रात् व्याख्यात] 'मालिनी कार्या' चित्रीयन्त्या 'ना मालिनीम् अभिन' जगमन्तात् ['अभिन' पठन्'—(वा १.४५) उति व्या] निपण्ण' तिसर्ग-भोरव अपि उपविष्टा [सीदन्ते वृत्] । दकार-नकार्याः तन्व—(८।२।४०) पञ्चम—(८।४।१), 'हरिणा' येषु तादृशा । गोर्वा पादव्या गरो' पितु ['गर्' पिता, गर्भविप्र उति गर्दमित्र] हिमालयस्य उच्यते । [अनेन कत्या-पितृत्वेन तद्गयात्प्रभवात् तत्प्रदेशे अविघ्नत-मङ्गेतन्व चोन्यते] पावता 'पवित्रा' 'पादा' प्रत्यन्त-पर्वता । पादो बुध्ने तुरीयाशे शैले प्रत्यन्त-पर्वत उति मेदिनी) कार्या उति वृत्त-व्यङ्ग्येताम्बय । तथा 'शास्यामु' अवशापणार्थं लम्बिताति वल्कलाति' यस्य तथाभूतस्य कर्माचिन 'तरो' वक्षस्य 'अध' अधदिगं 'कृष्णमग्न्य' अर्थात् सप्तचरस्य हरिण-भेदस्य शृङ्गे विषाणे स्वर्णीय 'वाम' मय्य 'नयनम्' [उति स्त्री-स्वभावत्वात्] यद्वा 'वाम' अतिगुन्दर 'नयन' ['वाम' मध्ये प्रतीये च द्रविणे चातिगुन्दरे' उति विश्वः] 'कण्टूयमाना' घर्षयन्ती 'मृगा' निर्मातुम्' अङ्गयितुम् 'उच्छ्रामि'] अत्र कार्या अन्येकया क्रियया अप्रस्तुतयोरेव स्रोतादरा-पाद-पदार्थयोः कर्मतया-भिसम्बन्धान् तुल्ययोगिता-लङ्कारः । स्वभावोक्तिश्च । लीतलीतीति गोरीगुरोरिति मृगमृगीमिति मनमाना-मिति छेक-वृत्ति-श्रुत्यनुप्रासाः । गोरीगुरोरिति प्रमङ्गोपादानान् उदात्तालङ्कारश्च । शार्दूलविक्रीडितं छन्दः] ॥१३॥

१. —1. लेखितव्यम्—Excepting V & G all read 'लिखितव्यम्' ।

Let us discuss which of these two is **correct**. Ordinarily 'लिख् + तव्य' gives 'लेखितव्य **with regular** गुण । 'लिखितव्य' will be the form if 'लिख्' is included in the कुटादि list. On this *Bopadeva* remarks—"अयं विभाषया कृटादिर्गति कश्चित् । तेन लिखितुं विश्वसृजोऽपि शक्तिहानिरिति लिखितव्यं, लेखितव्यं, लिखनमित्यादि मिदम्"—*Kavī-kalpa-drūma* 'Thus has been supported by the later grammarians—'अयं विभाषया कृटादि'—*Durgādāsa*, टनादा बट्टल-*Padmanāva* 'अयं लिखित-मपि विश्वसृजोऽपि शक्तिहानि लिखितव्यम् लिखनमिति कृटादिन्वा-ऽभावान् ? नन्य. सजापूर्वकं त्रिविधं नन्य उरि हर्षट-वन्ति । लिखे कृटादित्वम् इति चेत्ति । कः तर्हि समीपसूयं नोति । सत्यं 'नवामायाप आलेखन इति निर्देशान्, नद विरेखन इति निर्देशान्च, कट आदि यस्येति समामात्रा—*Manoranā* on गणपदीय of दर्गासह । 'लिखन्' is sanctioned by *सागरम्* of *Mathura* c. 1 also यस्य "लिखन्" पूर्व यत्रकाये निरु-
 ति ॥ नदेव खणित गये । अये नाहञ्च गो विरि ॥ विधानुच्च विधानाह
 येषा तन् लिखन् इत्यम् । द्वादीनान्च अदाण न तन् खण्ड्य अदाचन"—*BiP.*
 I' But hosts of *Pīṇit* grammarians consider such forms as 'लिखितव्य', 'लिखन्', 'आलिखितुकाम.' --(R) &c. to be **erroneous**, for if लिख् be included in the कृटादि list then *Pīṇit*'s 'आलेखन' (6. 1. 112) becomes **unjustifiable**. Read — लिख्य अक्षर-त्रित्यामे । लिखितुं, लिखिष्यति, इति प्रयोगः प्रामादिकः । गत्त सार्वन् कृतस्य आदि. कृटादि । कृट कृटादिभ्यः त कृटादयः । कृटादिभ्यः कृटादयश्च कृटादय इति एकयोप स्वात्म्य 'लिखितुम्' । इत्यर्, सम्प्रतिम् । नदसत् ॥ लेखिता, लेखिष्यति, इत्यादा गण निषेवाऽप्ये न वेष्टाति ॥ वृत्तिकार-हर्षनादि-ग्रन्थ विरोधान् । गान् दिग्वादिभ्यः ल्येव मुखयितव्ये कृटादिभ्यः इति पठनस्य स्वारस्यभङ्गापनश्य ॥ न च 'शकुनिषु आलेखने' (२६८८) इति सौत्र-प्रयोगोऽपि विरुध्यते इति प्रागेवास्मिन्मात्तावत् । लिखापयति इति प्रयोगस्तु मनोरमायाम् उरि समर्थित । अपनम् आप. प्राप्ति. । लिखस्य आपः लिखापः । तं करोति"—
T. 2536. - तन्त्र 'ग्लान्यपधान हलादे सञ्च—(१२।५६) इति सूत्रस्येन 'लिखित्वा' लेखित्वा 'लिखिष्यति लिखिष्यति' इति वृत्ति-ग्रन्थेन, 'शकुनिषु आलेखने' (६।१।१४५) इति सौत्र-प्रयोगेण च विरुध्यते—*Ibid* 2461.
 द्व लेखनस्य'—*BiD.* 2. मेकत &c. —मिकता सन्ति जस्मिन् इति मिकता । अण् मत्वर्थे । 'मिकता शर्कराभ्या च'—५।२।१०४] -मैकतम्—
 A sandy bank. लीड (श्लेष्णे) । कत (३.4.47) = लीनः, त- न by *Vāt*

'स्वादय ओदितः' (8. 2. 45) = Seated at rest. हंस serves God ब्रह्मा as a vehicle, and hence the cry of this bird has a sacred character, like the cry of a Swan with the Greeks. This (also निषण्ण and the action of मृगी) show that the swan-couple and the deer here are enjoying perfect security (even in the presence of human beings) as is natural in a **hermitage**. Cf. *Ra. VII. 75; BK II. 18*. Also read "कैलास-वर्णना" of *Bhārata-candā*. According to *R* the prevailing sentiment is love. '(हममिथुना) इत्यनेन उद्दीपकत्वातिशयो व्यज्यते । * * स्नातोवह्ना इत्यनेन जलवाहित्वम् । तेन स्वभावा-परित्याग , तेन रमणीयत्व, तेन च उद्दीपकत्व व्यज्यते । निषण्ण-हरिणा इत्यनेन अत्यन्त-विविक्तत्वम्, तेन भृशमद्दीपकत्व । तेन च मृग-क्षमत्वं ध्वन्यते— "पावना" इत्यनेन शुचित्वेन रम्यत्वेन पर्यवसानम्"—*R. 3*. पादाः—Spurs, hills contiguous to a high mountain. निषण्ण-हरिणाः—(म - प—3.3. 66); (55n.1). Cf. 'मृगाध्यामित-याद्वर्णन'—*Ra. II. 17*. 4. शाखा &c.—Cf. "विटप-विपक्व-जलार्द्र-वल्कलेषु"—*Sak. I, 29*. 5. कृष्ण-मृगस्य—(Black buck) suggests the holiness of the place. Read 'कृष्णमारग्तु चरति मृगो यत्र स्वभावजः । म ज्ञेयो यज्ञियो देशः म्लेच्छदेश मन्त. पर"—*MS. II. 23*. 6. वाम-नयनं—The females generally make use of the left limbs. (120n.1 . 7. कण्डूयमानां—कण्डू ग्राव-विधपणे । कण्डूयति कण्डूयते । स्वाश्रे यक्ब् 'कण्डादिभ्य यव'—2678 मृग-मुकुर्यात्, दुःस्यति महीयते, हणीयते । Next ज्ञानच् and म्रियाम टाप् । For similar ideas, Cf. 'गृह्णेण च गण-निमीलिताक्षी मृगीमकण्डूयत मृगमार'—*Ku. III. 36*. 'अत्र कण्डूयत गृह्णागजुभाव-सूचकम् ध्वंश-मात्रम् । अनेनापि उद्दीपकत्व ध्वनितम्'—*R*.

Text :—विदूषकः (आत्मगतम्)—जह अहं देखासि, पूरिदव्वं णेण चित्तफलअं लम्ब-कुच्चाणं तावमाणं कदम्बोहि । | यथा अहं पय्यासि, पूरयितव्य मनेन चित्र-फलकं लम्ब-कुच्चाणा तापमाना कदम्बे । |

Vidūṣaka (Aside) (From the way in which he deliberates) I think, the tablet will be filled up by him with a lot of grizzly¹ bearded¹ hermits.

राजा—वयय, अन्यच्च शकुन्तलायाः प्रसाधन मभिप्रेतमत्र विस्मृत-मस्माभिः ।

King—My friend, another decoration of Śakuntalā which was loved (by her) [or which was intended (to be sketched)] here is forgotten by me.

विदूषकः—किं विअ [किमिव] । Vidūṣaka—What's that ?

सानुमतौ—वण-वासस्स सोउमारस्स अ जं सरिसं भविस्सदि

[वन-वामस्य मौकुमारस्य च यत् मदश्च भविष्यति] ।

Sānumatī—(*Perhaps something*) that will be like (*her*) sylvan abode and tenderness.

राजा—कृतं न कर्णा-पित-बन्धनं^३ सखे ।

वशस्थ

शिरीषमागण्ड-विलम्बि-केशरम्^४ ।

(जतजर)

न वा शरच्चन्द्र-मरीचि-कोमलं^५

‘मृणाल-सूत्रं रचितं स्तनान्तरे ॥१८॥

King - Friend ! a Śirīṣa, flower with its stem^३ placed on (*her*) ear (*and its*) stamens^४ pending towards the cheeks,^५ has not been drawn; nor has a necklace^५ of lotus-shoot^५, ‘soft like the beam of the autumnal moon^५, been traced between (*her*) busts. (18)

विदूषकः—भो, किण्णु तत्तहोदी रक्त-पल्लव-सोहिणा अग-हत्येण मुहं आवारिअ चइद-चइदा विअ ठिआ [भो, कि न् तत्रभवती रक्त-पल्लव-शोभिना अग-हस्तेन मयमावायं चरित-चर्कता उव स्थिता] । (मावधानं निरूप्य) आ, एसो दासीए-गुत्तो कुसुम-रस-पाडच्चरो तत्तहोदीए वअण-कमलं अभिलङ्घदि महुअरो [आ, एए दास्या पुत्र कुसुम रस-पाटच्चरं स्तनभवत्या वदन-कमलम्^६ अभिलङ्घति मधुकर) ।

Vidūṣaka -Ho ! why does Her Ladyship, covering her face with (*her*) fore-palm shining like a red-leaf, stand as though very much startled ? (*Observing closely*)—Ah ! this rascally bee, the purloiner of the floral mead is darting^७ upon Her Ladyship's lotus-like face.

V. L. —‘अभिप्रेतमत्र विस्मयमस्माभि ’—V. A. S. R omits ‘विस्मृतम्’ । ‘अभिप्रेतं लेखितम् &c’ B. For माकुमारस्य B reads ‘कन्यकाभावस्य’ after which R reads ‘अविनयस्य’, & S ‘विनयस्य’ । ‘रक्त-कुवलय’—B. Pis. hel. रक्त-कुवलय-पल्लव’—R. V. M. ‘रक्त-पल्लव’—S ‘आवायं’—B. M. V. HS. अपवर्ण्य’—R. ‘आवृत्य’—S; R & M read ‘दृष्ट्वा’ after ‘मावधानं निरूप्य’ । ‘कुसुमरस’—R. B. V. M. ‘कुसुमाभव’—S. ‘वदनकमलम्’—B. ‘वदनम्’—R. M. S. ‘अभिलङ्घने’—V. G. ‘अभिलङ्घन’—R. M. S. ‘अभिलपति’—B. HS.

विदूषक इति । ‘यथा’ इति निपातः अनुमान-द्योतकः । ‘लम्बा’ दीर्घाः ‘कूर्चाः’ श्मश्रूणि येषां (‘कूर्चमस्त्री भ्रवोर्मध्ये कथन-श्मश्रु-कैतवे’ इति मेदिनी ।

अनेन तपस्विना विश्रीकृतं तदङ्कनस्याऽनावश्यकत्वञ्च सूचितम्' तेषां 'तापसानां कदम्बैः' निकुरम्बैः, समूहैः इति यावत् ('कदम्ब निकुरम्बे स्यात् नीप-सर्षपयोः पुमान्' इति मेदिनी) । राजेति । 'मया अभिप्रेतम्' अनुमत 'प्रसाधन' भूषणं, यद्वा 'शकुन्तलाया. अभिमतम्' अभीष्ट प्रियमिति यावत् । कृतमिति । हे 'सखे' शकुन्तलाया 'कर्णयो.' श्रवणयो. 'अपितम्' अवनसार्थं सम्स्थापित 'बन्धन' प्रसव-बन्धन वृत्त (बध्यत अनेन इति बध्नाते' करणे लृट्) यस्य तादृशम् । अतः 'आगण्ड' गण्ड पर्यन्त' ['आट् मयादाज्भिविध्यो' — (२।१।१३) इति भ्रवणघी-भाव.] विलम्बित' पतिना केयरा' यस्य तादृशम् (अनेन केवल कर्णं न भूषयति। अपि तु कपोलमपि इति व्यज्यते) 'शिरीष' शिरीषस्य पुष्पं ['पुष्पमूलैष बहुलम्' — (वा १५८५) — इति विकारस्य प्रत्ययस्य लूपः । जातावेकत्वम्] 'न कृतम्' विस्मरणात् । 'स्तनयोः अन्तरे' मध्ये, मेघ-निर्मलतस्य 'शरच्चन्द्रस्य' मरीचि-चन्द्रिका इव 'कोमल' मृदु अथच शङ्ख मृणालस्य सूत्र' माडा [इति कुमार-सम्भव-टीकाया (५।११) मल्लिनाथपादा । अन्न सूत्र-पद मालाम् अभिधत्ते' इत्यक्ते) 'न रचित प्रदत्त 'वा' इति समुच्चये । ('वा स्यात् विकल्पोपमया एवार्थं च समुच्चये' इति विट्) । [अत्र अन्यान्य-शाभा-हेतुव्येन अन्योन्यालङ्कारः व्यङ्ग्यः । क्रिययो. समुच्चितत्वात् समुच्चयालङ्कारः । लुप्तोपमा च । श्रुति-वृत्त्यनुप्रासयोः मङ्गुरः । शिरी मरेति रीचि रचीति प्रतरे इति छेकानुप्रासोऽपि । वंशस्थविलं वृत्तम्] ॥१८॥ विदूषक इति । 'कि न' इति वितर्कं गर्भ-प्रश्न । 'रक्त' पल्लव' किमलय ('पल्लवोऽथी किमलयम्' इत्यमरः । रक्त इत्यनेन नवीनत्व मुकुमारत्व च व्यज्यते) नदत् शाभिना' । 'जय-हस्तान' हस्ताङ्गुलीभिः (अवयवावयविनो अभेद-विवक्षया अङ्गुलिपु हस्तव्याप. । प्राग् व्याख्यातम्) । "आवायं' ईपत् आच्छाद्य । 'चकितात्' भीतात् अपि 'चकिता भीता, मार्तण्डय भीता इत्यर्थः । 'आ' इति कोपे । (आ स्मरणेऽप्रकारणे कोप-मतापयोगि' इति मेदिनी) । 'दास्या' पुत्र' — (६।३।२२) — इति इत्यर्थे ['पठया आक्रोशे' (६।३।२१) इत्यलुक् षष्ठी] । कुमुमस्य रम 'द्रव' तस्य, मधुन । 'पाटच्चर चार' (प्राग्वत्राय व्याख्यान.] पद्म-भ्रमान 'अभिलङ्घति' आक्रमति ।

212n.—1. लम्ब-कूर्चानां—Long-bearded ascetics. (Cf. 'आगत-मनध्याय-कारण सविशेषभूतमद्य जीर्णकूर्चानाम्' — UC. Mādhavya does not seem to be well disposed to the hermits and so he uses the term कदम्ब' which is generally used apropos of "trees or beasts".

2. अभिप्रेतम्—Either favourite (to Śak.), or intended for Śak. by me (Com.). 3. मृणाल-सूत्रं—'सूत्र'—Here means 'garland', 'necklace', and not fibre (Com.). Elsewhere Kāli. has used it in the

sense of a 'fibre'. Cf. 'तस्य मृणाल-सूत्रान्तरमप्यलभ्यम्'—*Ku.* 1. 40. Fulness of the bosom is a sign of great beauty. 4. रक्त-पल्लव &c.—The reading with 'कुवलय', is rejected as कुवलय (= इन्दीवर इन्दीवार) means a **blue water-lily**, and is a good epithet for **eye**, but not for red fore-palm. Read इन्दीवर कुवलये शतावर्या च योषिति'—*Qid. BhD.* "कुवलय म्यात् इन्दीवारम्"—*Iyadh.* श्याम शिति कण्ठनीलं कुवलयमिन्दीवरञ्च नीलाब्जम्'—*Namā-malā. A's*—"स्यादुत्पलं कुवलयम्" also refers to **blue lily**. Read "नवेव कथमत्पलमित्युक्ते नीलोत्पलादिष्वेव बुद्धिर्जायते, न पद्यादौ ऽति चेत् । उच्यते । यथा सामान्येऽपि धान्यार्थे धान्यम् इत्येकं कलमादिष्वेव बुद्धिर्भवति, न मुद्गादा एवमिहापि अदोष इति सर्वधरादयः"—*RM.* इन्दीवराक्षीणाम'—*PG. II*; 'उत्पलाक्षि'—*Ku V.* 35, 'तस्या मुञ्जानात्पला-प्रवक्तान्ते * * नयने'—*K. VII.* 20, 'कुवलयित-गवक्षा लोचन रङ्गानाम'—*Ra. XI* 93, 'तुष्यति कुवलयनयने'—*Māla. II.* 10, *K. III* 36, *Ram. II.* 13. 14, *VI.* 115. 12, अपाङ्ग-विशेषेऽर्चलित-कुवलय-वनमयाम्' *Kud. p.* 675, "कुवलय-दल-स्तिग्धैरङ्गैर्ददा नयनोन्मव'—*U. III* 22 'कुवलय इह-नील कोज्यम् आर्ये'—*Mahanātaka.* 'नीलेन्दीवर-लोचनम् इति गोपालस्त्वव' *Qid. Ka. p. 10. āt.* 'उत्पले नव दशा'—*Rat. III.* 11, 'रक्त कुवलय is hardly met with in literature as an epithet of 'हस्त' । Now Cf 'कर्तलेन अभिनव-पल्लवेनेव'—*Kad p.* 251; 'रक्तेन इति भावः—*HS.* 'पवनच्छायाभिः पल्लवाङ्गुलिभिः'—*Māla. II.* Śāk. *IV.* 5. अग्र-हस्तेन—*118n.* 3). 5. चकित-चकिता—Exceedingly afraid. G and others account for the reduplication । प्रकारे गुणवचनस्य'—(8. 1. 12), which is hardly applicable here as the idea of 'प्रकार' i.e., **similarity** [प्रवार—नन्दी भेद तादृश्ये च वर्तते * * * ब्राह्मण-प्रकारेण माणवक, ब्राह्मण-सदृश इत्यवगमाम्ब'—*T*] has been implied by टव' । Hence the 'Natural process', in such a case, is to take the first word as 'Neuter gender' ('सामान्ये नपुंसकम्'—*Ānt.* 322.) and then to compound it with the second word. (*Com.*). Read 'कथं भीत-भीत टव शीतमयूरः' इति भारवि । इव-शब्देन सादृश्यस्य उक्ततया इह प्रकारे द्वित्वा—योगात् ॥ सत्यम् ॥ भीतेभ्यः भीत इति कथञ्चित् व्याख्येयम् तेन अतिभीत इति फलितम् । 'आधिक्ये द्वे वाच्ये' इति वार्तिकेन भीत-भीतादौ द्वित्वमिति दुर्घटादिभिः उक्तं ममाधानं नाऽऽदत्तव्यम् । तादृशस्य वार्तिकस्य अपमिद्वत्वात्"—*T.* (2147). Cf.

‘भीत-भीतः’—*Gītā. XI. 35*, “भोतावपि भीतः”—*Śrīdhara*. ‘कथं स मम सुश्रोणी भीरु-भीरुः सती’—*Rām. V. 66.12*; “भीरुभीरुः अत्यन्तं भीरुः”—*Rāma*. ‘भीतभीत इव तामवादीत्’—*Kād p. 239*. ‘अच्छा-च्छम्’ (*KA.I.48*)—अति-स्वच्छम् इति तट्टीका । 6. दास्याः पुत्रः—(*44n. 15*). 7. अभि-लङ्घति—(*198n. 2; 243n. 1*). ‘पल्लवान् हरिणो लङ्घयितुमिच्छन्ति’—*Māla*, or explain it in the sense of ‘going’—“गतावप्यन्ये । अन्ये त्वलङ्घिषुः शैलान्” (भट्टि—*१५।३२*)—*Durgādāsa*, अभि. अभिलक्ष्य । “लङ्घनतूपवासे स्यात् क्रमणे प्लवनेऽपि च”—*Medinī* ।

Text :—राजा—ननु वायतामेष धृष्टः ।

King—Why, let this impertinent (*creature*) be stopped.

विदूषकः—भवं एव अविनीदाणं सासिदा इमस्स वारणे पहविस्सदि

[भवानव अविनीनाना गामिना अस्य वाग्णे प्रभवार्यात्] ।

Vidūṣaka—You yourself (*alone*), overruling the undisciplined, will be able to drive him off.

राजा—युज्यते । अपि भोः ! कुसुम-लता-प्रियाः तिथे ! किमत्र परिपतन-
खेद मनुभवसि ?

आर्या एषा कुसुम-निषण्णा तृषिताऽपि सती भवन्तमनुरक्ता ।

[12. 18

12, 15]

प्रतिपालयति मधुकरी न खलु मधु विना त्वया पिवति ॥१९॥

King—Quite right. Ho ! you the dear guest of the blossoming creepers ! why do you feel the fatigue 'of hovering about' here ? • Here the female bee '*devotedly*' attached to you, though thirsty is awaiting² (*you*), perched on a flower. Indeed she does not sip the mead without you. (19).

V. L.—B. reads त्वा विना' for विना त्वया ।

राजेति । 'ननु' इत्यननये मबोधने वा । 'धृष्ट' [क्त.—३।४।३२ ; 'धृषि-शर्मा वैयाख्ये—(३।२।११)—इति उड्भावः] । 'वार्यताम्' नि मार्यताम् । राजेति । 'अयि' इति अनुनये ('अनुनये त्वयि' इत्यमरः) । कुसुम-शोभिना लता इति 'कुसुम-लता' (उत्तगृध-लोपी कर्मधारय) तस्या अपि 'प्रिय.' न तु यः कश्चित् सामान्यः 'अतिथि.' तत्संबद्धो । 'परिपतनस्य' उड्डीय परिभ्रमणस्य न तु उपवेशनस्य 'खेद' परिश्रमम् । नेय खलु कुसुमलता, अन एतस्मिन् परिपतनेन मोषएव तव परिश्रम इति भावः । एवेति । 'अनुरक्ता' त्वद्गत-प्राणा 'एषा' 'पुरोदश्यमाना' 'मधुकरी' तव दयिता 'तृषिता' जात-पिपासा अनएव 'कुसुमे निषण्णा' उपविष्टा ("मदिरं अप्रतेः"—(८।३।३६) इति पत्वम्) 'मत्ययि' (अनेन त्वयि अस्याः असाधारण-प्राप्तिः अनुमीयते) ॥ यद्वा, 'कुसुमे निषण्णा एषा' 'मती' पतिव्रता 'मधुकरी' तृषिता

अपि' इत्यन्वयः ॥ 'भवन्त' प्रेमास्पद त्वा 'प्रतिपालयति' अपेक्षते । कथमव-
गम्यते इत्याह नेति । 'त्वया 'प्रियतमेन विना' एकाकिनी 'न खलु मधु' पुष्प-रस
('मधुश्चत्रे च दैत्ये च मद्ये पुष्परसे मधु' इति हट्टचन्द्र) 'पिबति' त्वया सह मधु
पास्यति इत्याकाङ्क्षया तृपातुरापि मधुकरी तवागमनम अपेक्षते । अत्राल परि-
पतन येदेन । अर्थात् प्रिया सकाशं गत्वा पतिव्रता ता परितोषयति इति सग्लार्थः ।
(चित्र-न्यस्ताया स्वाभाविकस्य पानाऽभावस्य त्वया विना इति कृत्रिमस्य वा
अभेदाभ्यवसायवदतिशयोक्तिः । नायिका नायकं न्यवहागत् समासोक्तिश्च ।
परान्वये भिन्नरूपेण एकदश-विर्वर्ति रूपकमपि । मयमन्विता छेक-वृत्त्यनुप्रासा ।
आर्या जानि] ॥ १० ॥

213n—1. अविनीताना शासिता—The chastiser of the
undisciplined (33n, 2, 167n 1) धृष्ट (प्रग-म), धर्षित — (रगभूत)
— 31n 1) **2. परिपतत** &c—(परि पत mean to fly round' 'to
hover about' (1 विन्दन्तजपात् पिपाम् परिपतति शिगो भ्रान्तिमत् वारि-
णः *Mala II* 12 परिपतति परिता भ्रमरि—*K*, also 15 18.
3. भवन्तम अनुरक्ता—भवन्तम may be construed with both अनुरक्त'
and प्रातपायति । In the former case अनु is a कमप्रवचनीय and
"भवन्तम has २या by रमप्रवचनार्थस्य द्वितीया—(११३१८) (1 अन्वयम्
अनुरक्तवान् कथं किं नागोजनम्—*MR II* 16 अपि वपश्चमनुरक्ता
पश्यत'—*Ibid I* अपि वसन्तमना आयचारुदत्त मनुरक्ता'—*Mh I* 11 अनु
is not a कमप्रवचनीय २या will not be available (1 भ्रानुमृतस्य
भार्याया याजुरज्यते रामा । रमणापि निरुक्ताया स जया दिगिपति ॥
—*MS III* 173 अन रज has a different sense to be
rid) in *SPP IX* 7 प्रतिपालयति—*Wait- 167n 4*) **4 विना**
त्वया &c (1 मगद्विग्न कुसुमरूपाव पात्रा प्रिया स्वामनवनमन —
Ku III 36

Text :—मानुमती—अज्ज, अभिजाद क्व एसो वारिदो
(नय अभिजातं गन्तव्यं वारिणः) ।

Samutti Now for once he has been consciously¹ warded off

विदूषक—पडिसिद्धा बि वामा एसा जादो (असिमिद्धापि वामा एसा
जानि ।

¹ *Vidusaka* Though forbidden² perverse (ob to ate—*M*)
(indeed is) this class (of creatures)

राजा—एव भोः, न मे शासने तिष्ठसि । धूयतां तर्हि सप्रति—

वसन्त-
निलका
(तभजजगग)
“अक्लिष्ट-बाल-तरुण-पल्लव-लोभनीयं
पीतं मया सद्यमेव रतोत्सवेषु ।
विम्बाधरं स्पृशसि चेद्भ्रमर ! प्रियाया—
स्त्वां कारयामि कमलो-दर-बन्धनस्थम्” ॥२०॥

King—Thus, ho ! you don't conform to (*my*) fiat. Then be it known '*to you*) now—“If, O drone ! you touch the coculle-like lip of (*my*) beloved, (*all*) alluring' as the unimpaired young sprout of a tree' (*and*) sucked by me but tenderly in festivals' of love, (*I*) will have you *confined* in the belly of a lotus.” (20)

विदूषकः—एवं तिष्ठ-दण्डस्म किं ण भाइस्सदि [एवं तोक्ष्ण-दण्डस्य किं न भेष्यति] । (प्रहस्य-आन्मगतम्) एसो दाव उग्मत्तो । अहं वि एदस्स सङ्गेण ईदिस-वण्णो विअ संवत्तो [एण नावन् उग्मत्त । अहमपि एतस्य मङ्गेन ईदुग-वर्णं इव सवत्त] । (प्रकाशम्) भो, चित्तं क्व एदं [भा., चित् खल्वेतत्] ।

Vidūṣaka- Why should (*he*) not beat one whose punishment is so severe ? '*Laughing aside*' He (*is*) certainly crazy. I, too, by keeping him company, have become as though of similar colour, '*Ahead*' It (*is*) only a picture, man !

V. L.—अपि—B. C. अय—R. M. 'अद्यापि'—S. 'प्रतिपिद्धापि'—R. M. V. 'प्रतिपिद्धा वामा'—B. K. प्रतिपिद्धापि—S. B reads 'दगमि' for 'मृगमि' । 'ईदुगवर्ण'—R. V. S. 'ईदुग-वचन'—M. 'ईदुग'—B. HS. .

सानुमतीति । 'अभिज्ञानं न्याय्यं यथा तथा 'वार्त्ता' प्रतिपिद्धा । ('अभिज्ञातः स्मृतो न्याय्ये' इति विश्व ।) विदूषक इति । 'प्रतिपिद्धा' निवारिता 'अपि एषा जानि' निर्यग्जानि 'वामा' प्रतीपा निपिद्ध-विपयाऽनुष्ठायिनी उच्यते ['वामो बन्धु-प्रतीपा द्वौ उच्यमर'] अस्मादेव न अभिज्ञानेन परन्तु कटोरतया वार्त्तायतव्या इत्याशयः । राजेति । 'गामने आज्ञाया न निष्ठमि' अतएव आज्ञा-भङ्गार्थः दण्डः श्रयताम् । अक्लिष्टेति । हे 'भ्रमर' कामुक भृङ्ग ['भ्रमरः, कामुकं भृङ्गे' इति मेदिनी] 'अक्लिष्ट' केनापि कर-स्पर्शादिना अद्वितः 'बालः' अभितरः नूतनोन्मत्त इति यावत् यः 'नय-पल्लवः' यद्वा बालः यः 'तरुः' तस्य 'पल्लवः' नडत् 'लोभनीय' [बाहुलकात् कर्तरि अनोयर्] चित्ताकर्षकम् [अनेन कामलव-लोहित्यातिशयः व्यज्यते] 'रतोत्सवेषु' मृगतामोदेपु [बहुत्वान् बहु-वचनम्] 'मया' दुष्यन्तेन 'सद्यमेव' न तु कटोरम् अतिकोमलत्वान् पीतम् आदरेण चुम्बितं न तु तिदयं दष्टम्, 'प्रियायाः' शकुन्तलायाः "विम्बाकारः अधरः" [इति कातन्त्र-परिशिष्ट-टीकाया गोपीनाथ-पादाः] न 'विम्बाधर' [शाक-पार्थिवादित्वान्

उत्तरपदलोपी कर्मधारय । “मध्यम-पद-लोपी” समाम उति यत् वामनेन उक्तम् तत् प्रसाद एव । तादृश-सूत्राभावात्] । त्व ‘वत् स्पशमि’ स्पर्शादिना दृश्यमि तर्हि परम्प्री-स्पर्शितं’ त्वा कमलस्य’ पदस्य उदरस्य यत् ‘बन्धन काग-गहम् ‘कृत्य-त्यटा बहलम्’—(२।३।११३) उति अधिकरणे ल्युट्] । नत्र ‘निष्ठति य तथाविध काग्यामि’ सूर्येण सूर्य वा उति शेष । (अनन्त सूर्यस्य निजाज्ञाकारित्व ध्वन्यत । स्पर्शमात्रे एव अयं दण्डः पाने तु यत्ताडि पठाग्रतर दण्ड भविष्यति इति हृदयम् । अत्र भ्रान्तिमान् अत्रङ्कारा व्यज्यत । प्रथमपदे विम्बाधरम् इत्यत्र च समामगत-लुप्तोपमा-द्वय कमलादर-बन्धनेत्यत्र निरङ्ग केवलरूपकम् । अथच कमलादरे जलमग्रे बन्धनस्यम् उति श्लेषोऽपि । प्रतिनायक-व्यवहारात् समासोक्तिश्च । हेत्वनुप्रासौ । अत्र व्यवसायो नाम विमलमन्थरङ्गम् । तल्लक्षण गद्या दर्पणे—“व्यवसायश्च विज्ञाय प्रतिज्ञा हनु-मभव । वसन्ततिलकावृतम्] ॥२०॥ विद्रुषक इति । तीक्ष्ण कठार दण्ड वामन यस्य प्रेमान् वा तस्य । विवस्त्रा पत्नी, तादृशदण्डगत इति सम्यक् [उति विद्याम्बरा] । उन्मत्त प्रेमान्मत्त । दजमु रमरदमाम् उन्माद एकतम । उदशा उन्मत्ता उव वर्णा अन्तर्गाणि प्राक्यानि न्यय यस्य ताडय । उन्मत्तवत् प्रशपवाक मवत्त । [राजा -- यज्यत उत्प्राशना एवदान भ्रान्ति नाम मन्यन्तगत्तमुपश्रितम् । तल्लक्षण तु—“भ्रान्ति विषयज्ञान प्रभङ्गमार्गानञ्चान्ति इति) ।

214 1. अद्य &c. This is the first time Sumati saw a bee watched off in such a contemptuous manner. Or अद्य may be explained as an *exhibition* like the English word ‘act’. With the reading *त्ययम्* B explains *त्ययम्* गार्हपत्यं यथा स्यात् तथा वर्गितम् । सोल्लुण्ठनोक्तिरियम्, तत्तत् किञ्चित्कारितम् इति भावः —*HS*

2. अक्लिष्ट &c. Not touched by handling, hence fresh (69n. 6, end). Cf अक्लिष्ट विम्ब-शाभाधरस्य —*VA II 8 Śuk I 19*

3. विम्बाधर—विम्ब *Bryonia Gra dis Momo che Madelpha*, तेलकुच् इति भाषा’—*Kalpa* is a kind of cucurbitaceous fruit which when ripe becomes externally scarlet विम्ब रक्तफलातुम्बी तुण्डो-केरी च विम्बिका । जाण्डापम-पत्रा प्राक्ता पीलुपर्णी च कथ्यते—*BhP* The lips of young women are often compared to this fruit. Cf पक्व-विम्बा-धरोष्ठी’—*P. 16 MD II 22 Ram. I. 15 19, 37, 39*, ‘विम्बाधरालक्तक’—*Māla. III. 5, Ra. XIII. 16, NC. II 21*. ‘विम्बेन तुल्य = विम्ब-तुल्य । ‘विम्ब-तुल्य अधर’ विम्बाधर । i.e. तुल्य (उत्तर-पद) is dropped This is शाकपार्थिवादित्वात् उत्तर-पद-लोपी समासः ।

cites this very word as an instance of मध्यम-पद-लोपी समासः (Cf. 'बिम्बाघर इति वृत्तौ मध्यम-पद-लोपिन्याम्'—*KS*. I. 2. 15). This Vāmana was a 'Rhetorician' and different from the 'Grammarian' VM—author of *Kāśika Vṛtti*, and posterior to him; for he quotes from Bhavabhūti ('दोदण पाञ्चित वद्वशेखर' &c.) from AŚ 'दृष्टकासन सङ्गते प्रियताम्'—&c) also from VS, ŚPB, (1. 8; 12, 25, 71,) KS and छन्दोविचिति । According to *Rājatarāṅgiṇī* he was contemporary of Jayāpīḍa, king of Kāśmir (9th century A. D. 'बभूवुः कवयस्तस्य वामनाद्याश्च मन्त्रिणः) । As far as grammar is concerned, this VM cannot be accepted as a greater authority than the reputed grammarian VM, (author of काशिका वृत्ति), Nāgeśa, Kātyāyana, JS and others. Hence his statement of मध्य-पद-लोपी समासः is erroneous. Read 'समानाधिकरणाधिकारे शाक-पार्थिवादीनाम् उपमख्यानम् उत्तर-पद-लोपश्च'—*KI*. under II. 1.60; (73n, 6. Most of the Commentators and modern writers have been misguided by the fore-mentioned erroneous line of this VM, even MN not being exempted. Cf. "शाकपार्थिवादित्वात् मध्यम-पद-लोपी समासः"—*MV* on *MD*. II. 22 - Most likely it is a Scribal error, the word मध्यमपद-लोपी having been inserted later on. 4. पीतं मया &c. - Cf. 'इषदीपत् चुम्बनानि भ्रमरे'—*Sak*. I. 4. कमलोदर &c. - The description of bees being confined in lotus is very common in Sanskrit literature. cf. "कुशेशय-कोश-कोटर-कुटी शायिनीषट्चरण चक्रे"—*HC*. I; "गन्निर्गमिष्यति भविष्यति गुप्त्रभान् भास्वानुदेष्यति हसिष्यति चक्रवालम् । इत्थं विचिन्तयति कोशगते द्विरेके हा हन्त हन्त नलिनीम् गज उज्जहार ॥ सुभाषित—पदावली-233. 78. Cf. 'वारिम्ह-वद्व पट्पदम्'—*Ku*. VIII. 33; (152n. 7) 5. तीक्ष्ण-दण्डस्य भेष्यति—Excepting M, all have Prākṛta equivalent of 'तीक्ष्ण' as 'निकृष्य' which is wrong. Vide—*Prākṛta Prakāśa*, III. 33. "इष्टी with भी", according to K, is peculiar to Prākṛta Idiom. Cf. 'दाक्षिण्य-पश्चात्तापस्य विभेमि'—*Vik*. II. (end). Note that it was Viṣṇuśaka first that had run mad by the exquisite delineation of the painting (५५५) 'आः ! एष दास्याः पुत्रः कुमुद-रस-पाटञ्चरः तत्र भवत्या वदन-कमलमभि-

लडघति मधुकर'—*Supra*) and he could not detect his mistake until his present speech was uttered, and then he laughed at his own stupidity. But now he says that through his association with the mad king he is just going to have an attack of insanity. There lies the humour, as we have seen that the reverse of it was true. Note that Vidusaka does not admit that he was mad at all, he was (ईदृश-वर्णः—*Lit* 'of the same shade') i. e., on the verge of being deprived of his power of judgment.

Text :—राजा—कथं चित्रम् । King—What a picture ?

सानुमती—अहं बि दाणि अवगदत्था, कि उण जहा-लिहिदाणुभावी एसो (अहमपि उदानीम् अवगतार्था, कि पुन यथालिखिताऽनुभावी एष) ।

Sānumatī—Even I (*only*) just now have come to perceive the fact. What of him who is experiencing what he has painted ?

ज्ञाता—वयस्य, किमिदमनुष्ठितं परोभाग्यम् ।

आर्यं दर्शन-मुखमनुभवनः साक्षादिव तन्मयेन हृदयेन ।

[12 18

12, 15]

स्मृति-कारिणा त्वया मे पुनरपि चित्रीकृता कान्ता ॥२१॥

॥ (इति वाप्य विहर्गनि) ॥

King—Friend ! why is this mischief perpetrated (*by you*) ? With my heart (*solely*) enuanced in her, while I was experiencing the pleasure of beholding *her*, as though personally present (*before me*), you by taking³ my recollection,⁴ have again transformed (*my*) darling into a picture. (31) (*1* ' ' said, sheds tear)

सानुमती—पूर्वा-वर-विरोही अपुत्र एवो विरह-मग्नो

(पूर्वा-पर-विरोधा' अपुत्र एष विरह-मार्ग)

Sānumatī—Singular (*is*) this course of separation in as much as it is¹ contradictory to the antecedent and subsequent (*conducts*)¹.

V.L.—'कथं चित्रम्'—R. B. V. M. एतत् —S. अवगतार्था'—R. V. B. अनवगतार्था'—K. M. S. 'अनुभावी'—R. M. S. 'अनुसारी'—B. 'विरहमार्ग'—R. B. V. M. 'विधानमार्ग'—S. 'विरहमार्ग'—B. 'विरोधी'—R. V. M. S. 'विरुद्ध'—B.

सानुमतीति । 'अवगतार्था' चित्रत्वेन ज्ञात-विषया । ममापि इतः पूर्वं भ्रमरस्य तात्त्विक-बुद्धिरासीत्, इदानीं चित्रमित्युक्ते. अस्य चित्रता मवगच्छामि । 'यथालिखित' लिखिताऽनुरूपम् 'अनुभवति' यः स 'यथा-लिखिताऽनुभावी' । यदि ममापि ईदृशी विपरीता-बुद्धिः, तर्हि येनात्र यत् यत् लिखितं तत् सर्वमनुभवति ।

स चेदेतत् परमार्थं भावयति तन्नाश्चर्यम् इति हृदयम् । राजेति । 'पुरोभागी' दोषैकदर्शी ('दोषैकदक् पुरोभागौ' इत्यमरः) तस्य कर्म 'पीरोभाग्यम्' [इति काट्यवेमपादाः । "गुण-वचन-ब्राह्मणादिभ्यः कर्मणि च" इति प्यञ् । [दर्शनेति । 'तन्मयेन' शकुन्तलामयेन (इति शङ्करपादाः) केवल-शकुन्तला-विषयकेण इत्यर्थः । 'हृदयेन साक्षादिव' प्रत्यक्षमिव प्रियाया 'दर्शनेन' यत् 'मुखम्' आनन्दं तत् 'अनुभवतः' भुञ्जानस्य 'मे स्मृतिकारिणा' चित्रमिति स्मरणं कारितवता त्वया, 'कान्ता' प्रियतमा 'चित्राकृता' आलेख्य-रूपेण परिणमिता । अथवा आश्चर्य-रूपा कृता ('आलेख्याऽऽश्चर्ययोः चित्रम्' इत्यमरः) । (अत्र साम्य-वशात् चित्रे राज्ञः प्रकृत-शकुन्तला-भ्रमात् भ्रान्तिमान् अलङ्कारः । स्मृतिकारिणा चित्राकृता इति शब्द-शक्ति-मूलो विरोधाभासः व्यङ्ग्यः । उत्प्रेक्षा च । वतवनेति येनयेनेति कृत-कान्तेति छेक-श्रुत्यनुप्रासाः । भोजगजेन तु "परप्रयन्तादपि स्मरणे स्मरणा-लङ्कारः" इत्युक्त्वा तदलङ्कारे इदमुदाहृतम् ॥ "प्रथमार्धे हर्षः, द्वितीयाधे च विपाद, इत्युभयोर्भावयोः सन्धि-विप्रलम्भ-शृङ्गारस्याङ्गमिति भाव-सन्धिनामालङ्कारश्च" इति मिद्वान्तवागीशपादा । आर्या जानिः) ॥२१॥ सानुमतीति । 'एषः परिदृश्यमानः 'विरहस्य मार्गः' पन्था अवस्था इति भावः, 'पूर्वा-परयोः अनीत-वर्तमानयोः यः 'विरोध' परस्पर-प्रतिषेधः सोऽस्तीति सन्वर्थीय इति । अतएव 'अपूर्वः' आश्चर्यजनकः । तथा चादौ स्वच्छन्द-चारिणी-गम्भावनया प्रत्यादेशान् अस्यां शकुन्तलायां राज्ञः नितरां विद्वेषः, पुनस्तदर्थमेव भृशं पीडितस्य तस्यैव रोदनम् इत्यपूर्वं परस्पर-विपरीता-वस्था-द्वयम् इत्याशयः ।

215n. —1. एषः—Certainly refers to the **King**. It is he who has painted the picture and therefore there is no wonder, if he experiences what he has painted. **R takes it to refer to the block-headed jester** who is not capable of being influenced by any sentiment. This does not seem to give good sense.

2. पीरोभाग्यम्—Cf. "प्रियोपभोग-चिह्नेषु पीरोभाग्यमिवाचरन्"—*Ra. XII.* 22 and *MV* thereon. (Also 179n. 2.)

3. तन्मयेन &c—For an instance of such तन्मयत्व, Cf. "पश्यामि उतः पुरतश्च पश्चादन्तर्बहिः परित इव विवर्तमानाम् । उद्बुद्ध-मुग्ध-कनकाब्ज-निभं वहन्तीमामक्ति-तिर्यग्-प्रवर्तित-दृष्टि-वक्त्रम्" ॥ --*MM. I.* 40. For somewhat similar idea Cf. "स्तावलीव कान्ता मम हृन्नाद् भ्रंशिता भवता"—*Rat. II.* 18;

विहरति—(139n. 4). **4. पूर्वापर-विरोधी &c.—**'पूर्व' means 'what was seen before' and 'अपर' what is seen later on'. **विरोधी—**Inconsistent.

Sānumatī means to say that the course of love-sickness (of the *कुल-पति*) is very peculiar, as great deal of inconsistency prevails

between his former and later actions. The king *disavowed* Śak. when she had come to his palace out of her own accord, but when she was gone, he was overwhelmed with grief and actually wept for her. R explains differently thus—"पूर्वं चित्रम्य चित्रत्वेन ज्ञानं, पुन स्तस्योन्मादा-वस्थाया सत्यत्वेन ज्ञान, पुनरपि चित्रत्वेन ज्ञानम् इति पूर्वापर-विरोधः । उन्मादा-वस्थानन्तर मूच्छाद्यवस्थाया अभावान् इति भावः । अन-एव अपूर्वं आश्चर्यकारी" । The picture was considered to be a *picture* first, and then in उन्मादावस्था it was *mistaken for a real scene of life*, and lastly it was again recognized as a *picture*, so there is inconsistency in his prior and later actions. Again his 'विरहमार्ग' is *extra-ordinary* as he did not swoon (मूच्छा, 9th stage) immediately after his 'उन्मादावस्था' (8th stage). Vide [196n. Remark].

Remark:— This Śloka has been quoted by Bh. in SKN.

Text:—राजा—वयस्य, कथमेवमविश्रान्तं दुःखमनुभवामि—

(श्लोक) 'प्रजागरात् खिलीभूतस्तस्याः स्वप्ने समागमः ।
बाष्पस्तु न ददात्येतां द्रष्टुं चित्रगतामपि ॥२२॥

King—Friends, how shall (I) brook this unceasing misery ? Union with her in dream is barred² by wakefulness¹, and tears on the other hand do not 'suffer (me) to see her, even when drawn in a picture. (22)

सानुमती—सख्यहा पमज्जिवं तुए पच्चादेस-दुःखं सउन्दलाए (मर्वथा 'प्रमाजित त्वया प्रत्यादेश-दुःखं शकुन्तलाया) ।

Sānumatī You have made¹ ample amends¹ for Śakuntalā's 'sorrows owing to repudiation¹.

चतुरिका (प्रविश्य) —जेदु जेदु । वट्टिआ-कण्डअं गेण्हअ इदोमुहं पत्थिदम्हि (जयतु जयतु भर्ता । वटिका-कण्डअ गृहीत्वा दत्तामय प्रस्थितास्मि) ।

(Entering) Caturika - May My Liege be victorious. Taking the brush-box², I was coming this way

राजा—किं च । King -And what ?

चतुरिका—सो मे हत्थादो अन्तरा तरलिया-दुदीआए देवीए वसुमदीए अहं एव्व अज्जउत्तस्स उबणइस्संति सबलवकारं गहीदो (स मे हस्तादन्तरा तर्लिका-द्वितीया¹ देव्या वसमत्या अहमेव आर्यपुत्रस्योपनेष्यामि इति¹ सबलात्कारम गहीदः)

Caturikā—Saying “I shall myself deliver (it) to my lord”—that (*thing*) was santched away forcibly* by queen Vasumatī, *Taralikā seconding her†

V. L.—‘अविश्रान्तं दुःखम्’—V. ‘अविश्रान्त-दुःखम्’—R. M. ‘अविश्रामं दुःखम्’—B. ‘अविश्राम-दुःखम्’—S. ‘स्वप्ने समागमः’—R. V. M. S. ‘स्वप्नसमागमः’—B. For ‘तरलिका द्वितीयया’ B has ‘पिङ्गलिका-वेदितया’ ।

प्रजागरादिति । ‘प्रजागर.’ प्रकर्षेण जागरणम् [इति हलायुधः] निद्राभावः इत्यर्थः तस्माद् हेतोः, ‘तस्याः प्रियायाः शकुन्तलायाः [कर्तरि ६४ठी] ‘स्वप्ने’ निद्रावस्थायां ‘समागम.’ सम्मेलन ‘खिलीभूत.’ शून्यता प्राप्तः व्याहृत इत्यर्थः । ‘दुर्लभ इति शङ्करपादाः’ । [‘खिलमप्रहते बलीव मार-सक्षिप्त-वेधसोः’ इति मेदिनी] । यत् पुन. जाग्रदवस्थायां तच्चित्र-दर्शनेन विलप्टात्मानं विनोदयामि तदपि न सम्भवति इत्याह । ‘तु’ पुनः ‘वाप.’ उपचीयमानः अश्रु-प्रवाहः ‘चित्रगताम्’ आलेख्य-स्थिताम् ‘अपि’ [प्रत्यक्ष-दर्शनं पुनरनुपपन्नम् इत्यपि-शब्दार्थः] ‘एतं’ शकुन्तलां ‘द्रष्टुं’ न ददाति चित्रदर्शन-काले नयने मे अश्रु-प्रवाहेण आबुलिते, अतः चित्रेऽपि तां द्रष्टुमहं न पारयामि । [हेत्वनुप्रासी । ‘दर्शन-मुख’ मित्यादिना एतदन्तेन सुखानुव-कार्यं प्रति विघ्नप्राप्तेः विरोधन-नामाङ्गम् उपाक्षिप्तम् । “कार्यान्ययोपगमनं विरोधनमिति स्मृतम्” इति । श्लोको वनम्] ॥ २२ ॥ सानुमतीति । ‘प्रत्यादेशान्’ प्रत्यान्यानान् यत् ‘दुःखं’ तत् ‘सर्वथा’ (५।३।२३) सर्वेण ‘प्रकारेण’ ‘प्रमाजितम्’ प्रक्षालित दूरीकृतमित्यर्थः । चतुरिकेति । ‘वर्तिकाया’ तूलिकायाः (‘पटले पक्षिभेदे तूलिकायाञ्च वर्तिका’ इत्यजय.] ‘करण्डक’ तूलिका-रक्षणोपयोगि-वशादि रचितभाण्ड-विशेष—इति शब्दकल्पद्रुमः । ‘साजि’, ‘झांपि’ इत्यादि भाषा । ‘करण्डो वशादि-कृत-पेटके मधुकोपके’ इति शब्दान्धः] ॥ चतुरिकेति । ‘अन्तरा’ मध्ये अर्धपथे इत्यर्थः । ‘आर्यपुत्रस्य’ (इति शेषे ६४ठी) यद्वा ‘आर्यपुत्रस्य उप’ समीपे ‘नेष्यामि’ प्रापयिष्यामि ‘इति’ एतदुक्त्वा ‘बलात्कारेण’ हठात् इत्यर्थः [‘बलात् इति हठार्थे’ इति गणकारः] ।

216n.—1. खिलीभूतः—‘खिल’ means ‘अप्रहत’ (Com.) A piece of fallow-land where no corn exists, hence ‘खिलीभूतः’—*Mado empty like a barren land*, ‘खिल’ often in connection with ‘भू’ and ‘कृ’ implies ‘to become impassable’, ‘to be blocked up.’ Cf. ‘खिलीभूते निमानानां तदापातभयात् पथि’—*Ku. II. 45; Ra. XI. 14; 87. 2. स्वप्ने समागमः &c.*—‘मम पुनः मन्द भागिन्याः स्वप्ने-समागमोऽपि भर्तुर्दुर्लभ आसीत्’—*Māla. IV.* “In Hindu poetry, dreams and pictures are the regular standing artifices of lovers for tricking

themselves into *fictitious union* with their mistresses (Cf. 'सादृश्य-प्रतिकृति-दर्शनैः प्रियायाः स्वप्नेषु क्षणिक-समागमोत्सवैश्च'—*Ra. VIII. 92*) just as 'sleeplessness and tears' are the regular standing impediments to such devices"—*M.* For a similar idea, Cf. 'त्वामालिख्य प्रणयकुपिता धातुरागै शिलायामात्मान ते चरण-पतित यावदिच्छामि कर्तुम् । अश्लेस्तावन्मह रूपचिन्तंष्टिरालुप्यते मे, क्रूरस्तस्मिन्नपि न सहते सङ्गम नो कृतान्तः"—*PA&MD. II. 44*, 'मत्सभोग कथमुपनयेत् स्वप्नजोऽपीति निद्रामाकाङ्क्षन्ती नयन-सर्वाल्लोत्पीडरुद्धावकाशाम्"—*II. 30*—"कथमुपलभे निद्रा स्वप्ने स्समागम-कारिणी । न च सुवदनामालेख्येऽपि प्रिया समवाप्य ता, मम नयनयोरुद्धाप्यत्वं सखे न भविष्यति"—*Vik. II. 10*. 'वाष्पः एतां द्रष्टुं न ददाति'—Cf. "दमण उण पिअसहीण वाप्फो-प्पीडणेण पच्चक्ख ण लम्भीअदि"—*MM. Act. VI. Mark the construction of this line* which is considered faulty by some, as 'वाष्पः' is the Nominative of 'ददाति', while 'अहम्' (understood) is of 'द्रष्टुम्' । According to them 'समान-कर्तृकत्व' of 'तुमुन्' and the principal verb must always be observed. Others, however, opine that समान-कर्तृकत्व is compulsory with तुमुन् in connexion with verbs having the sense of *to sire only*. The Sūtra 'समानकर्तृकेषु तुमुन्' (*III. 158, 3176*) has no connection with the other Sūtra—'तुमुन्-ण्बुलौ क्रियाया क्रियार्थायाम्' (*III. 3. 10*)—sanctioning तुमुन् । Read एतत्कर्तृकया इच्छार्थक-क्रियाया योगे, धातो पर तुमुन्-प्रत्यय स्यात् । भोक्तुमिच्छति, पातु व्यवर्णति * "समानकर्तृकेषु किम् ? भिन्न-कर्तृकत्वे मा भूत् । दवदत्त यजदत्त भुञ्जानमिच्छति । अन्न-भोजना । विप्र निमन्त्रयते", न तु 'अन्न' भोक्तु विप्र निमन्त्रयते"—*Prabhā*. It is obvious that the idea of 'इच्छा' is found from the previous Sūtra 'इच्छार्थेषु लिङ्-लोटी' (*III. 3. 157*). But here तुमुन् (in द्रष्टु &c) has been used by (*III. 3. 10*) which is separated from (*III. 3. 158*), by 147 intervening Sūtras and thus stands independently and has no connection with 'समानकर्तृकत्व' । Goyicandra, including many other later grammarians is of the same tenor. Kāli., Bhavabhūti and others follow suit. Cf. "राज्ञ भोक्तु मासमाहरति" *Saṅkṣipta-Sāra-Vyākaraṇa*, 'ब्रह्मकर्म कर्तु भवन्तमह वृणे'—*Anuruddha Bhaṭṭa*. 'हूणान् हन्तु प्राहिणोत् तम्'—*HC*. "त्रातु लोकान् इव परिणतः कागवानस्त्रवेदः"—(*UC. VI*) ; 'रेवा यदि प्रेक्षितुमस्ति कामः'—(*Ra. VI. 43*).

“प्रजानामधिपः वनाय (वनं गन्तुं—Mallinātha) घेनुं मुमोच’—(*Ra. II. 1.*)
 “यद्यथिता निर्हृत-वाच्य-शल्यान् प्राणान् मया धारयितुम् चिरं वः”—*Ra. 14.*
 42. ‘कर्तुं वा कञ्चिदन्तर्ह्वयति वसुमती दक्षिणं सप्ततन्तुमित्यादि प्रयोगात्
 कर्तृभेदेऽपि तुमो वाच्यत्वमिति निश्चीयते—*Suseṇa Kavirāja’s Com. of*
Kātantra Vyākaraṇa, also Kavirāja on *Kalāpa Śūtra* no. 424;
Gītā II. 5; V. 6; BK. VI. 4; IX. 44; XV. 105, Ki. I. 28; III
9; 40; Ra. II. 55. ‘गोपितु भुवनमिमां मरुत्वता शैलवासमनुनीय लम्बितः’
 —(*Ki. XII. 67*). The *antiparty* mainly consists of **Bhattoji Dikṣita**,
 his grandson **Hari Dikṣita** and disciple **Nāgeśa Bhaṭṭa**.
 Read—“तुमुन्-प्बुलाविति विधिरपि भिन्न-कर्तृकेषु नेष्यते । पुत्र भोजयितु-
 मागच्छति इति व्यक्त्यर्थे, पुत्रेण भोक्तुमित्यप्रयोगात् । सेयं व्यवस्था शब्द-
 शक्ति-स्वाभाव्याद्बहुल-ग्रहणाद्वा सिद्धा”—PM. ‘समान-कर्तृकत्वादि द्योत-
 यितुमेषामिति स्थितिः ।’—इति वैयाकरणभूषणम्, also its Commentary.
 According to *Raghunandana*, the statement of *Aniruddha*
Bhaṭṭa is **wrong** and should be changed into “ब्रह्मकर्म-करणाय
 भवन्तमह वृणे” । Even if समान-कर्तृकत्व be held **absolutely binding**
 with तुमुन्, the above anomalous cases may be explained by
 considering such words as “स्थित,” “उद्यत” &c. understood after
 the infinite verb (तुमुन्) as is done in the cases of ‘क्त्वा’ and ‘ल्यप्’ ।
Now Read (68n. 6). 4. सबलात्कारं—‘बलान् करणम् उति बलात् कृ घञ्
 भावे (३।३।८—*BhD*)] -बलान् कारः (241n. 5.), तेन मह, मबलान्-
 कारम्—By force. (*Cf.* ‘मिहयिषु बलान्कारेण कर्पति’—*Śak. (VII. 11).*
 ‘पिङ्गलिका-वेदितया देव्या’ (*B*)—also gives good sense, “Being
 informed (of the fact that the king was painting a portrait of a
 woman and that at the command of the king, Catuṛikā was
 bringing forth painting accessories) by Piṅgalikā (who might
 have been engaged for watching the movements of the king
 by queen वसुमती । (217n, 3).

Text:—विदूषकः—दिट्टिआ तुमं मुक्का (दिट्टिआ’ त्वं मुक्ता) ।

Vidūṣaka- Fortunately’ you were (some how) let off.

चतुरिका—जाव देवीए विडुप-लग्गं उत्तरीअं तरलिका, मोचेवि ताव
 मए णिव्वाहिदो अप्पा (यावत् देव्या विटप-लग्नम् उत्तरीयं तरलिका योचयति
 तावत् मया निर्वाहित’ आत्मा) ।

Caturikā—While Taralikā was disentangling the queen's upper-garment, caught in a bough (*of a tree*), I got³ myself off.³

राजा—वयस्य ! उपस्थिता देवी बहु-मान-गर्विता च । तत् भवानिमां प्रतिकृतिं रक्षतु ।

King—Friend ! up comes Her Majesty, rendered insolent (*presumptuous M*) by (*my*) great attention (*to her*). So you better take care of this likeness.

विदूषकः—अत्ताणं ति भणाहि (आन्मानमिति भण) । (चित्रफलक-मादायैत्थाय च) जइ भवं अन्तेउर-कूड-वागुरादो मुञ्चीस्सदि तदी मं मेहण्णडि-च्छन्दे पामादे सहावेहि । एदञ्च तहि गोबाएमि, जहि पारावदं उज्झिअ अण्णो कोबि ण पेक्खिस्सदि (यदि भवान् अन्त-पुर-कूट-वागुरानो मोक्षयत, तदा मा मेघ-प्रतिच्छन्दे प्रासादे शब्दाययन्तु । उदञ्च, तत्र गोसायमि, यत्र पारावत-मुज्झित्वा' अन्य-कोरूपं न प्रेक्षिष्यन्) । (इति द्वयसद निष्क्रान्तः) ।

Vidūṣaka “And (*save*) yourself” (*you might add*). [*Taking up the picture-board and rising*]. If Your Highness is freed from⁴ the intrigue [lit. Snare of perfidy] of the seraglio,⁴ then call⁵ me at the *Cloud Balcony*. And this I'll hide⁶ there where except⁷ a pigeon, no one else may see it. [*Thus said, exit with hasty steps*]

सानुमती—अम्मो, अण्ण-संकन्त-हिअओ बि पढम-संभावणं अबेक्खदि सिद्धिल-मोहदो दाणि एमो (अम्मां' अन्य-संकान्त-हृदयोऽपि प्रथमं-सम्भावना मपेक्षन्ते' शिथिल-मोहद इदानीमेव) ।

Sānumatī—Oh ! this (*person*) with his affection slackened, 'maintains (*his*) previous' respects (*i.e.* shows regard to his first love)⁷, though his heart (*affection*,] is transferred to another.

V. L.—‘निर्वाहितः’—R. V. M. ‘निर्वासितः’—K. ‘निहृतः’—B. ‘निर्गतः’—S. ‘तत्भवान्’—B. Others omit तत् । ‘कूट-वागुरातः’—B. ‘कलहात्’—S. K. ‘कालकृतात्’—R. V. M. ‘कूटात्’—S. ‘शब्दापय’—R. S. ‘शब्दय’—M. ‘शब्दायस्व’—V. ‘शब्दायिष्यते’—B. ‘इदञ्च तत्’—&c—B, Omitted by others. ‘शिथिल-सौहृदो’—V. ‘अतिशिथिल-सौहृदो’—M. ‘स्थिरसौहार्द’—R. ‘स्थिरसौहृद’—S. B.

चतुरिकेति । ‘देव्याः’ वसुमत्याः ‘विटप-लग्नं’ पथिपार्श्व-स्थित-वृक्षशाखायां संसक्तम् ‘उत्तरीयं’ प्रावारकम् [‘गहादिभ्यश्च’—(४।२।१३८ ; १३६२) इति छः] ‘यावत्’ यत्कालं ‘मोचयति’ [‘यावत्-पुरा-निपातयोः लट्-३।३।४] ‘आत्मा’ स्व-कलेवरः [‘आत्मा कलवरे यत्ने’ इति धरणी ।] ‘निर्वाहितः’ तत्स्थानात् अन्यत्र नीतः, पलायितः । तरलिकायाः अपि मोचन-व्यापृतत्वेन द्वयोरेव अवसराभ्यावात्

इत्याशयः । राजेति । 'उपस्थिता' अधुनैव उपस्थिता भविष्यति [निष्ठाऽत्र भविष्यत्-द्योतिका । "आदि-कर्मणि निष्ठा वक्तव्या", वाः-६०५२] 'बहुमानेन' मतप्रदर्शितेन प्रधान-महिषी-गौरवेण 'गर्विता' जातगर्वा । अहमेव आर्यपुत्रस्य प्रियतमा इति तस्या गर्वः । अतः 'इमां प्रतिवृत्तिं' कुत्रचित् 'रक्षतु' गोपायतु, अन्यथा सा यदि इदमालेख्यं पश्येत् तदा नूनं मां प्रमदान्तरमासक्तं मन्येत, ईर्ष्या आलेख्य-मपि विनाशयेच्च इति हृदयम् । (अनेन प्ररोचना-नामाङ्गमुपक्षिप्तम् । "प्ररोचना तु विज्ञेया संहारार्थ-प्रदर्शिनी" इति दर्पणलक्षणात् । अत्र चित्राङ्कन-व्यापारस्य उपसंहारः प्रदर्शितः ।] विदूषक इति । सा न केवलम् आलेख्यं नाशयेत् अपि तु वदालेख्य-धारक मामपि पीडयेत् । अतः आह आत्मानमिति । राघवमते तु "अत्र-आत्म-शब्देन विदूषकः राजा च उभयमपि गृह्यते । तेन प्रतिवृत्ति-रक्षणेन उभावपि रक्षणीयौ इति भावः") 'अन्तःपुरस्य' अन्तःपुरस्थाया देव्या इत्यर्थः । 'कूटं' माया कैतवं वा ["माया-निश्चल-यन्त्रेषु कैतवाऽनृत-राशिषु । आयोधन शैल-शृङ्ग सीराङ्गे कूट-मस्त्रियाम्" इत्यमरः] तद्रूपा या 'वागुरा' लक्षणया अत्र जाल-मात्रं ['वागुरा मृग-बन्धिनी' इत्यमरः] तस्याः 'मेघप्रतिच्छन्दे' तन्नामके 'प्रासादे' सौधे [प्रसीदन्ति अत्र इति 'हलश्च'—(३।३।१२१) इति घञ् । "उसपसगंस्य घञि अमनुष्ये बहुलम्"—(६।३।१२२) इति दीर्घः] 'मा' विदूषक 'शब्दाययतु' शब्दं कारयतु । तच्छब्दं माकर्ण्य शब्दयामि इति भावः ["शब्दायते नं"-वाः—५४० इति निषेधसत्त्वादपि कर्वाविवक्षावशाद् अणिकर्तुः कर्मसंज्ञा) । 'तत्र' तादृशस्थाने । 'पारावतं' कपोतम् 'उज्झित्वा' विहाय । केवलं कपोता एव तद्द्रष्टुं शक्यति इत्याशयः । सानुमतीति । 'अम्मो' इति विस्मये । 'शिथिल' वसुमत्यां मन्दीभूतं 'सौहृदं' प्रेम यस्य तादृशः । 'अन्यस्या' नायिकायां शकुन्तलाया 'संक्रान्तम्' आसक्तं 'हृदयं' यस्य ("मर्वनाम्नः वृत्तिमात्रे पुबद्भावः"—७२८) तथोक्तः सन् अपि 'प्रथमां प्राक् वसुमत्यां दर्शिता 'सभावना' प्रीतिम् 'अपेक्षते' अनुरुध्यते । न तस्याः अगौरवं कर्तुमिच्छति ।

217n.-- 1. दिष्ट्या &c.--Cf. "दिष्ट्या मृगीव शार्दूलमुखात् श्रद्धा क्षेमेण जीविता प्रियमन्वी"—PC. IV. निर्वाहित &c. —Lit. 'by me my own person was carried off, i.e. I somehow made my escape. उत्तरीयम्—उत्तरस्मिन् देहभागे भवम् इति उत्तर+छ—१३६२ (Com.) = उत्तरीयम्—Upper garment. 2. उपस्थिता देवी—Before long she will be present here. Here क्त has Future sense—(77n. 5.). 3. बहु-मान-गर्विता—मान-सम्मान । For sometime past I have been showing her great honour, in consequence of which she has become very proud. Or, 'मान' means—resentment arising from jea-

lousy. But jealous ladies do not like that their husbands should be enamoured of other women. Cf. “निराम भृङ्गं कुपितेव पद्मिनी । न मानीनीशं सहतेऽन्यसङ्गमम्” ॥--*BK. II. 6.* Hence ‘self-pride’ or ‘vanity’ will be naturally inherent in a ‘मानिनी’ । For मान read—“स्त्रीणाम् ईर्ष्याकृतं मानः कोपोऽन्यासङ्गिनि प्रिये । श्रुते वानुमिते दृष्टे—” *DR. IV. 67.* “The resentment arising in a (a state of) jealousy in anger on the part of women when their lover is heard, inferred, or seen (to be) devoted to another”—*Dr. Haas.* प्रतिकृति—*Ra. VIII. 92; XIV. 87. 4.* अन्तःपुर &c.—कूट—means “deception, fraud”, (*Com.*) Cf. ‘पाशमपास्य कूटरचनां भङ्गत्वा बलाद्वागुराम्’—*Abākara-Kaumudī.* Women are known as practising frauds for the attraction of their lovers and these may be well termed as ‘वागुरा’ or **noose** in which men are generally enticed. [Cf. “राजा एवमादिभि आत्म-कार्य-निर्वर्तिनीनां मधुराभिरनृत-वाग्भिराकृष्यन्ते विपरिण ”—*Sak. V-P. 474*] वागुरा—अवा गुरुते इति अव + आ + गुर [हिमायाम् तुदादिः] + क [‘इगुपघ—’ ३।१।१३५] - अवागुरा । Next ‘अ’ of ‘अव’ is dropped by ‘स्रष्ट भागुरि’ &c. —(5n, 1). Hence “वागुरा”—*BhD. R’s* कालकूलात्’ also gives a very good idea as the virulent ire of women is generally compared to the deadly poison, ‘कालकूट’ or ‘हलाहल’, which was originated by the churning of the ocean. But ‘मोक्षयते’ **does not seem to be in consonance with** ‘कालकूट’ । The readings of K, S and Ś also suit the context. So it is not easy to find out the original reading. 5. मां शब्दाययतु (भवान्)—शब्दं करोति with क्यङ् gives ‘शब्दायते’ and with णिच् ‘शब्दयति’] Cf. ‘शब्द करोति इत्यर्थे “शब्द-वैर-”-(३।१।१७) इत्यादिना क्यङि, “अकृत-सार्वधातुकयोः दीर्घः”-(७।४।२५) इति दीर्घः, “सनाद्यन्ता—” (३।१।३२) इति धातुत्वे निर्देशोऽयम्”—*BM.* In the Causative, the form is ‘शब्दाययति’ [“ततो हेतुमणिच्—*T.*]. Now the Nominative of ‘शब्दाय’ (अकर्मक), in the non-causal form (अणिकर्ता), does not become हर्म by ‘गतिबुद्धि’—&c. (1. 4. 52) on account of the *Vārt.* “शब्दायते न”—(540). Owing to fancy for **archaic forms** (210n, 3), Kāli, uses ‘मां’ instead of ‘मया’ । Read “शब्दायति क्यङन्त-धातोः अणो कर्ता नो कर्म नेति वक्तव्यमित्यर्थः ॥ शब्दाय-

यति देवदत्तेनेति । शब्दायते देवदत्तः, तं यज्ञदत्तः प्रेरयति इत्यर्थः । देवदत्तस्य कर्मत्वाभावात् प्रयोज्य-कर्तृत्वमादाय तृतीयैव * * * शब्दकर्मकमुत्पादनं शब्दायेति क्यङ्-न्तस्य धातोरर्थः । एवञ्च शब्दात्मकं कर्म धात्वर्थे अन्तर्भूतम् । अतः शब्दायति क्यङ्-न्तधातोरकर्मकः । “धात्वर्थ-बहिर्भूत-कर्मकत्वमेव सकर्मकत्वम्” इति ‘सुप आत्मनः’ (३।१।८) इति सूत्रे प्रपञ्चितत्वात्”—*BM*. “एतेन शब्दाययति सैनिकैः रिपून्” इति कर्म-प्रयुञ्जानाः परस्ताः—*T. & BM*. ‘येषां देश-कालादिभिन्नं कर्म न सम्भवति तेऽत्राऽकर्मका’, न त्वविवक्षित-कर्मणोपि तेन मासमामयति देवदत्तम्’ *Uc-BD* 6. पारावतम्—The pigeons can fly very high and generally live in holes in the highest part of a building. *Cf.* “तां कस्याञ्चिद्भूवन-वल्लभीं सुप्तपारावताया नीत्वा रात्रिं चिरविलसनात् खिन्न-विद्युत्-कलत्रः”—*PA & MD*. 39. ‘पारापतः’ (*Ravasa*) is another form. 7. अन्य-संक्रान्तः &c.-संक्रान्त = Transferred. ‘अन्या’ refers to शकुन्तला । *Cf.* ‘पुत्र-संक्रान्त-लक्ष्मीकैः यद् वृद्धेऽश्वाकुम्भिः धृतम्’—*UC*. I. 22. ‘अन्य-संक्रान्त-प्रेमाणो नागरिका अधिकम् दक्षिणा भवन्ति’—*Vik*. III. ‘राजा’-कथं मामन्य-संक्रान्त-हृदयमुपलायन्तमपि ते सखी लक्षयिष्यति”—*Māla*. III. ‘यादृशः चित्रगन्तः, तादृशः अन्य-संक्रान्त-हृदयः आर्यपुत्रः’—*Ibid*. IV. सम्भावना = Respect—(26n, 2). प्रथम०—Respect for the queen married first, or the queen-in-chief. शिथिल०—This is of course due to his love for Śak. सोहृद्—Read (35n. 3.)

Text:—(प्रविश्य पत्र-हस्तां) प्रतीहारी—जेवु जेवु देवो

[जयतु जयतु देवः] ।

(*Entering paper in hand*)

Portress—Victory, victory to Your Majesty.

राजा—वेत्रवर्ति ! न खल्वन्तरा' दृष्टा त्वया देवो ।

King—Vetravati, did you not, indeed, on the mid-way¹ see Her Majesty (*Vasumati coming this way*) ?

प्रतीहारी—अहं इह । पत्र-हस्तं मं पेक्षिअ पङ्गिणित्त

[अथकिम् । पत्र-हस्तां मां दृष्ट्वा प्रतिनिवृत्ता] ।

Portress—Yes, (*My Lord*), but (*she*) turned back on seeing me with a despatch in hand.

राजा—कार्यज्ञा कार्योपरोधं मे परिहरति ।

King—Knowing business, (*she, my queen*) abstains from disturbing my (*state*)—affairs¹.

प्रतीहारी—देव, अमण्डो विण्णवेदि अज्ज अत्य-जादस्स गणना-बहुलवाप

एकं एव मए पोर-कज्जं पच्चवेक्षितं । तं देवो पत्तारूढं पच्चवल्लीकरेदु त्ति
[देव, अमात्यो विज्ञापयति अद्य 'अर्थ-जातस्य गणना-बहुलतया' एकमेव मया
पोरकार्यं प्रत्यवेक्षितम् । तदेवः 'पत्तारूढं प्रत्यक्षीकरोनु इति] ।

Portress—My Liege, the minister submits that by⁴ reason of the length of calculation⁴ of the various³ (items) of revenue³ today, only one (important) citizen's suit has been examined by him. May Your Majesty see it (as) committed³ to paper.⁶

राजा—इतः पत्रं दर्शय । (प्रतीहारी उपनयति) । King—This way, show (me) the paper. (The Portress brings it near).

राजा (अनुवाच्य)—कथम् । समुद्र-व्यवहारी सार्थ-बाहो⁷ धनमित्रो नाम नौ-व्यसने विपन्नः । 'अनपत्यश्च किल तपस्वी । राज-गामी तस्यार्थ-सञ्चयः इत्येतदमात्येन लिखितम् । (मयिपादम्) कष्टं खल्वनपत्यता । वेत्रवति ! बहु-धनत्वाद् बहु-पत्नीकेन तत्रभवता भवितव्यम् । विचार्यतां यदि काचिदापन्न-मत्तः⁹ नस्य भार्यासु स्यात् ।

King (Having read) —What ! the sea-faring⁷ foreman⁷ of a merchant-guild⁷, Dhanamitra by name, has perished in shipwreck. And childless⁸, they say, (is) the poor man. To the crown, reverts all his hoard of money, so writes the minister. (Sorrowfully) Miserable indeed (is) child-lessness. Vetravati, having had vast wealth, many-wived (that) gentleman must have been. Let it be inquired if some one, amongst his wives (is)⁹ enceinte.

V. L.—'अर्थजातस्य गणना०'—P. V. M. 'गणनायस्य०'—B. S & B read 'प्रत्यवेक्षित' for 'अवेक्षितम्'—(M). 'अपेक्षित'—R. 'पत्रिका'—R. M. S, 'पत्र'—B. 'धनमित्र'—R. V. M. 'धनवृद्धिः'—P. B. PP. 'व्यसने'—R. M. V. 'व्यसनेन'—B. 'तपस्वी'—R. M. V. 'सः'—S. Omitted by B. 'विचार्यताम्'—R. V. M. 'विचिन्त्यताम्'—S. 'अन्विष्यताम्'—B.

राजैति । 'खलु' इति पश्ने । 'अन्तरा' पथिमध्ये । 'देवी' अभिषिक्ता पत्नी वसुमती ('देवी कृताभिषेकायाम्' इत्यमरः) । प्रतीहारीति । 'अथकिम्' इति स्वीकारे । ('अङ्गीकारेऽपि चाथकिम्' इति हारावली) । 'पत्रं' हस्ते यस्याः ता 'पत्रहस्ता' राजकार्यार्थं प्रस्थिता । मित्यर्थः (गङ्गादिवात् सप्तम्यन्तस्य पोर-निपातः) । राजैति । 'कार्यं' कदा कि कर्तव्यं कि वाऽकर्तव्यम् इति या जानाति सा 'कार्यज्ञा' कर्तव्याऽकर्तव्य-विचार-कारिणी । प्रजानां 'कार्यस्य' निजागमनेनैव 'उपरोधं' कलहेन व्याधातं 'परिहरति' वर्जयति । अधुना राजकार्यं

स्यात् । ममोपस्थितौ तु तस्य उपरोध-सम्भावना स्यात् इति विचिन्त्य देवी प्रतिनिवृता इति भावः । प्रतीहारीति । 'अर्थानां राजस्वाऽधिकारिकैः प्रेषितानां धनानां 'जातं' समूह ["जातं जनि-समूहयोः" इति कोषः] तस्य 'गणनायाः बहुल-तया' बाहुल्येन तस्य संख्याने प्रभूतस्य समयस्य अतिवाहितत्वात् इत्यर्थः । 'पत्रारूढं' लिखित्वा प्रेरितम् । राजेति । 'अनुवाच्य' पठित्वा । 'कथम्' इति संध्रमे । 'समुद्रेण व्यवहरति' देशान्तरं गत्वा क्रय-विक्रय-व्यवहारं करोति यस्तादृक् पोतवणिक् । 'सार्थान्' वणिक्-समूहान् ['सार्थः वणिक्समूहेऽपि स्यात्' इति भेदिनी] 'वाहयति' चालयति यस्तादृक् श्रेष्ठिपतिः । 'नौ-व्यसने' पोत-भ्रंशे' पोत-निमज्जने इत्यर्थः ['व्यसनं विपदि भ्रंशे दोषे कामजे कोपजे' इत्यमरः] 'विपन्नः' मृतः । 'अनपत्यः' पुत्र-पौत्रादि-रहितः, ["न पतति वंशो येन जातेन तदपत्यम्" इति कलाप-टीकायां दुर्गासिंहः ॥ "अपततं भवति पितुः सकाशादेत्य पृथक्ततं भवति । अनेन जातेन सता पिता नरके न पतति इति वा" ॥ इति यास्कः] ॥ 'तपस्वी' अनुकम्पार्हः । 'राजगामी' शास्त्रानुसारेण इदानीं राजा एव तद्वनस्य अधिकारी भवति इत्यर्थः । 'कष्ट' दुःखकरं 'खलु' इत्यवधारणे । बह्व्यः पत्यः' यस्य तेन ['नदृष्टतश्च'—(५।४।१५३) इति समासान्तः कप्] विचार्यताम्' अन्विष्यताम् 'आपन्नसत्त्वा' गर्भिणी ['आपन्नसत्त्वा स्यात् गुर्विण्य-न्तर्वत्नी च गर्भिणी' इत्यमरः] ।

218n.—1. देवः—Read (156n, Remark). पत्रहस्तां &c.—Unlike the meeting between the king *Agnimitra* and the queen *Irāvati* in *Māla. III.* or that between *Pururavas* and the queen *Ausinarī* in *Vik. III* on similar occasion, our poet very skilfully avoids the introduction of वसुमती (an उपनायिका) in such a critical state, as her presence would surely have created a conjugal misunderstanding [perhaps followed by मान and मानभञ्जन] and thus made the whole situation quite unpleasant. Besides the scene would have taken a different shape and the poet's purpose of the introduction of *Sānumatī* would have been frustrated. For we have not as yet known from her mouth that *Śak. has given birth to a child* and that the gods are anxious for the speedy reunion of the pair [इति खलु दीपे व्यवधान-दोषेण एषः अन्धकार-दोषमनुभवति । * * * देवा एव तथा अनुष्ठस्यन्ति यथा अचिरेण घर्म-पत्नीं भर्ता अभिनन्दिष्यति]—*Infra. 2. अर्थ-जातस्य* &c.—Heaps of revenues have been received from various collectors-in-charge, and much time has been spent to-day in calculation and audit. So the minister has not been able to investigate all the cases. प्रत्यवेक्ष-

-तम् (B) is preferable to ('अपेक्षितम्'), as the king had already used this expression. Cf. 'वेत्रवति यन् * * * प्रत्यवेक्षितम् पौरकार्यमार्येण' &c.—*Supra*. Besides 'अप + ईक्ष्' generally means 'to need', 'wait'. Cf. "पादेन नापेक्षत सुन्दरीणाम्"—*Ku. III. 26*; 'अपेक्षते प्रत्ययमुत्तम त्वां'—*III. 18*; 'न हि भावस्वलितानि अपेक्षते'—*Vik. IV. 12*; 'ईदृशः अनुरागः अभिज्ञानमपेक्षते'—*Supra 3*. सार्थवाही—The foreman of a guild that leads a caravan. The epithets 'समुद्र-व्यवहारी' and 'नौ-व्यसने' conclusively prove the existence of **ships in ancient India**, and also the prevailing practice of trading in foreign lands with sea-going vessels. In RV, भुज्यु, son of king तुग्र, was sent to fight against a certain king at a distant island (1. III. 3). The ship was broken to pieces by the waves. Then the God Aśvinas sent a **big ship with 100 oars** for their rescue. The island must be at a great distance. For the Divine Car of अश्विनस with **100 wheels**, took **3 days and 3 nights** to go there. (1. 4. 83). Also Vide 4. 55. 6; 7.88.2 —(**Pleasure trip**). The curious are referred to *Dr. Mukherjee's "Shipping and maritime activities in ancient India"* and *Rao-Bahadur G. V. Joshi's* article on 'Shipping in Ancient India', published in the *Modern Review*, February 1908. किल—It is reported. तपस्वी—(126n, 6). 4. राज-गामी—Note the gradual development of the Law of Inheritance. According to *Manu*, in case of failure of issue, the property of one other than a Brāhmaṇa will **revert to the State and not to the widow**. Read "अहार्यब्राह्मणद्रव्यं राज्ञा नित्यमिति स्थितिः । इतरेषातु वर्णानां सर्वाभावे हरेन्नृपः"—*MS. IX. 189*. 'Āpastamba' also does not recognize widow as heir. 'Nārada' makes provision for her maintenance. 'Bṛhaspati' (1st century A. D.) seems to admit her right for the first time. Now at the time of Kāli, **the widow of a deceased person could not inherit his estate**. The prevalence of this practice places Kāli. in a **very antique period** when this sort of 'law of inheritance' of 'Manu', 'Āpastamba', 'Bohḥāyana' were not remodelled by 'Viṣṇu', 'Śaṅkha', 'Likhita', 'Vṛhaspati' (1st century A.D.) and other later Law-givers. Read :—"अपुत्र-धनं पत्न्यभिगामिम्" । तदभावे मातृ-गामि, तदभावे भ्रातृ-गामि, तदभावे भ्रातृ-पुत्र-गामि, तदभावे सकुल्य-गामि, तदभावे बन्धु-गामि, तदभावे शिष्य-गामि, तदभावे सहाध्यायि-गामि, तदभाव ब्राह्मण-धन-वर्जं राज-गामि"—इति दायभाग-ग्रन्थ-धृत विष्णु-वचनम् । "यस्य नोपरतः

भार्या देहार्थं तस्य जीवति । जीवत्यर्धशरीरे तु कथमन्यः स्वमाप्नुयात् ॥ सकुल्ये विद्यमानस्तु पितृ-मातृ-सनाभिभिः । अपुत्रस्य प्रमीतस्य पत्नी तद्भ्रातृगहारिणी” —
—*Brhaspati*. “येऽपुत्राः क्षत्र-विट्-शूद्राः पत्नी-भ्रातृ-विवर्जिताः । तेषां घनं हरेद्राजा सर्वस्या-धिपतिर्हि स” —*Ibid. Also KB on MS. IX.187; Kalpa.*

P. 422. It will be interesting to note that Dr. Keith and his supporters of the **Gupta Theory** could not produce even a solitary instance to prove that the property of a sonless person after his death, **reverts to the State** and that his **widow** while alive is **debarred from inheriting his property**, during the **Gupta period**. This is another very important point in fixing the

date of Kālidāsa. 5. अयं-संचयः Plenty of wealth—सम् + चि + अच् भावे [‘एरच्’ ३।३।५६] सञ्चय —Abundance “चयः समूहे प्राकारमूलबन्धे समाहृतौ” —*Medinī*. As here the sense of ‘उपसमाधान’ i.e. ‘**Making heaps**’ [Cf.. “उपसमाधानम् उपर्यधोभागेन राशी-करणम्” — *Prabhā.*] is **absent**, so ‘घञ्’ by “निवाम-विति-शरीरो-पसमाधानेऽपवादश्च क.” (3. 3. 41), is barred and ‘च’ is also not changed into ‘क’ । Read “राशीकरणम् उपसमाधानम् । एतेषु अर्थेषु चिनोते घञ्प्रत्ययो भवति । धातो रादेश्च ककारः आदेशः । एतपु इति किम् ? चयः । इह कम्पान्नभवति महान् काष्ठ-निचयः । बहुत्वमत्र विवक्षितम् । न उपसमाधानम्” —*VM.*

6. आपन्न-सत्त्वा आपन्नः सत्त्व (जन्तुः) अनया अस्या वा (बहु) —*BhD.* Or say, ‘आपन्ना सत्त्वम्’ इति ‘आपन्नसत्त्वा’ by “प्राप्तापन्ने च द्वितीयया” —715. ‘परवल्लिङ्ग द्वन्द्व-तत्पुरुषयो” —(2. 4. 36) is barred by *Vārt.* “द्विगु-प्राप्ताऽऽपन्नाऽलम्पूर्व-गति-समामेषु प्रतिषेधो वाच्यः” —812. Read: “—प्राप्त, आपन्न, अलम्पूर्व, गति-समाम एतेषु परवल्लिङ्गस्य प्रतिषेधो वक्तव्य इत्यर्थः । * * “प्राप्त-जीविक इति । अत्र उत्तर-पदस्य जीविका-शब्दस्य यल्लिङ्गं तत् समासस्य न भवति” —*BM*; Also (124n. 7).

Remark :—It is obvious that the importance of the introduction of the story of Dhanamitra is only to put vividly to the notice of the king, the helplessness of a man, wanting in issue and also to make him keenly feel for his legally married wife who was pregnant but ruthlessly repudiated by him (*Śl.* 24 & 25 *Infra*).

Text—प्रतीहारी—देव, वारिण एव साकेदअस्स सेट्ठिणो बुद्धिआ निब्बुत्त-पुंसवणा जाआ से सुणीअति [देव, इदानीमेव साकेतकस्य श्रेष्ठिनो बुद्धिता निर्वत्त-पुंसवणा जाया अस्य श्रूयते]

Portress—My Lord, it is reported that his wife, the daughter of a guild-merchant of Ayodhyā, has had her 'male-child-libation' performed only recently.

राजा—स खलु 'गर्भः' पित्र्यं^३ रिष्य^३ महंति । गच्छ । एवममात्यं ब्रुहि ।
King—Surely that unborn^३ child^३ (*Lit. fetus*) is entitled to (its) paternal^३ assets^३. Go (and) thus inform the minister.

प्रतीहारी—जं देवो आणवेदि [यदेव आज्ञापयति] । (प्रस्थिता) ।
Portress—As My Liege commands. (*Starts to go*).

राजा—एहि तावत् । King—Just come back.

प्रतीहारी (प्रतिनिवृत्य)—इअम्हि [इयमस्मि] ।

Portress (*Turning back*)—Here am I.

राजा—किमनेन सन्ततिरस्ति नास्तीति ।

(श्लोक) येन येन वियुज्यन्ते प्रजाः स्निग्धेन बन्धना ।

स स पापादृते तासां दुष्यन्त इति घुष्यताम् ॥२३॥

King—Or, what matters whether there be issue or not.

Let it be publicly announced^३ that —of whatsoever loving kin the subjects are deprived, Dusyanta will (*himself*) supply (*the place of*) that (*kin*), excepting one sinful. (23).

प्रतीहारी—एवं नाम घोसइदद्वं [एव नाम घोषयितव्यम्] । (निष्क्रम्य । पुनः प्रविश्य) देव ! काले पवुष्टं विअ अहिणन्दिदं देवस्स सासनम् [काले प्रवृष्टमिव अभिनन्दित देवस्य शासनम्^६] ।

Portress Thus, indeed shall it be proclaimed. (*Going out and entering again*)—Like timely shower, is heard the royal proclamation^६ (*by the populace*).

राजा (दीर्घमुष्णञ्च नि श्वस्य)—एवं भोः सन्तति-विच्छेद-निरवलम्बना^७ 'मूल-पुरुषा-वसाने सम्पदः परमुपतिष्ठन्ते । ममाप्यन्ते पुरुषश-श्रिय एष वृत्तान्तः'^८ ।

King (*Heaving a long and warm sigh*)—Alas ! thus do the fortunes of families, rendered^७ propless by the failure of progeny (lineal descendants)^७, pass over to a stranger, at the demise^८ of the representative of the original stock^८. On my decease, too, the fortune of Puru's line will have (*q. ite*) a like^९ story.

V. L.—'माकेतकस्य'—M. V. S. 'साकेतस्य'—R. 'साकेतपुरस्य'—B. H. S. 'प्रतिनिवृत्य'—B. Omitted by others. After 'देवस्य शासनम्', B reads 'महाजनेन', while S has 'अमात्येन जनेन च' । '०विच्छेद-निरवलम्बना'^७—B. '०छेद-निरवलम्बाना कुलाना'^७—R. V. S. M.—'उपतिष्ठन्ते'^८—R.

Others have 'उपतिष्ठन्ति' । '०श्रिय एष वृत्तान्तः'—B.S. '०श्रीरकाले इवोत्पत्तीज भूरेवंवृत्ता'—R.V.M.

प्रतीहारीति । 'साकेते' अयोध्यायां जात इति 'साकेतकः' ['साकेतः स्यादयोध्यायां कोसला-नन्दिनी च सा' इति यादवः । 'धूमादित्वात्' (४।२।१२७) वृञ्] तस्य । 'श्रेष्ठिनः' कुलिकस्य वणिज इति यावत् ['कुलिकन्तु कुली श्रेष्ठी कुलश्रेष्ठिनि शिल्पिनाम्' इति जटाधरः । 'शेठ्' इति भाषा) । 'निर्वृत्त' सम्पादित 'पुसवनं' गर्भोत्पत्त्यवधि - तृतीय - मास - कर्तव्य-पुसन्तान-सम्पादक-संस्कार-विशेषः यस्याः तादृशी । राजेति । 'पित्र्य' पितुरागत पैत्रिक मित्यर्थः ['पितुः यच्च'—(४।३।७९) इति यत् ।] 'रिच्यते' पुत्राद्यर्थं पित्रादिभिः त्यज्यते यत् तत् 'रिक्थम्' धनम् ["रिक्थम् ऋक्थं धनं वसु" इत्यमरः] । 'गर्भः' अर्थात् गर्भस्थः सन्तानः । अर्हति लब्धु योग्यः भवति, न तु नृपतिरित्यर्थः । येनेति । । 'प्रजा.' जना. मदीयाः प्रकृतयः इत्यर्थः । ["प्रजा तु जन-पुत्रयोः" इति वैजयन्ती] 'येन येन स्निग्धेन' स्नेहवता 'बन्धूना' पुत्रादिना स्वजनेन (गणोत्र-बान्धव-ज्ञाति-बन्धु-स्व-स्वजना समा' इत्यमरः ॥ सहार्थे तृतीया । यद्वा अनुक्ते कर्त्तरि तृतीया, 'वियुज्यन्ते इत्यस्य कर्तृपदम्') 'वियुज्यन्ते' विच्छेद्यन्ते नियातवशात् निरहिणो भवन्ति इत्यर्थः । 'पापात् ऋते' पापिन विना पाप-शब्दः विशेष्य-निघ्नः । ['नृशंसः धातुकः क्रूरः पाप' इत्यमरः । अर्गं आदित्वात्—(५।२।१२७)—मन्वर्थे अच्] । ये ये बान्धवा दुराचाराः स्त्रियन्ते तान् वर्जयित्वा इति भावः । 'दृग्यन्त नामा' मद्रन्ध्र-विरहित-प्रजानाम् ("सर्वत्राघोपहृतात् पितृवानगर्हणीयान्" इत्यन्ते) 'म म' तत्तद्वन्धु-स्थानीयः भविष्यति 'एति' पूर्वोक्तं वाक्यं 'द्युग्यताम्' उच्चैः राज्यमध्ये प्रचारयिताम् । पुत्रादि-बान्धव-वियोगात् ये ये निराश्रया भवन्ति दृग्यन्तस्तेषां सर्वेषां तत्तद्वन्धु-स्थानीयो-भूत्वा तेषामाश्रय-स्वरूपः भविष्यति । भिन्तु मन्ः म बान्धवश्चेत् दुर्गचारः स्यात्, दुष्यन्तः तस्य पापिन स्थानीयो न भविष्यति इति हृदयम् । (अनेन साहाय्य-नामा नाट्यालङ्कार उपनिघ्नः । "साहाय्यं सङ्कटे यत् स्यात् आनुकूल्य परस्य च" इति दर्पण-लक्षणात् । छेरु-वृत्त्यनुप्रासौ । श्लोकोवृत्तम्) ॥२३॥ प्रतीहारीति । 'नाम' इत्यभ्युपगमे । 'काले' योग्यवेलायाम् । 'प्रवृट्' शोभनं वर्णनम् (वर्णनं भावे क्तः) । राजेति । 'उणम्' इति विशेषणं प्रक्षिप्तं मन्यामहे । एवविधस्याभिनेयस्य असभाव्यत्वात् । 'भोः' इति त्रिपाद ("भोस्तु सबोधन-विषादयोः" इति मेदिनी । । 'सन्तत्या' अपत्यस्य 'विच्छेदेन' लोपेन 'निः' शेषितम् आश्रयः यस्याः तादृशः 'सम्पद.' धनसम्पत्तयः 'मूल-पुरुषस्य' वंशधरस्य चरम-पुरुषस्य 'अवमाने' मृत्यो 'एवम्' अनया रोत्या धनमित्रवदित्यर्थः । 'परं' तत्-कुलाज्जुनृपन्न परकीय पुरुषम् 'उपतिष्ठन्ते' मगच्छन्ते ["उपादेवपूजा-सङ्गतिकरण-सिद्धिकरण-पथिषु इति वक्तव्यम्"—(२।३।२५)—इति वार्तिकोक्तेः सङ्गति-

करणार्थे तद् । 'उपतिष्ठन्ति' इत्यपपाठः) । अनपत्यस्य 'ममापि' दुष्यन्तस्य 'अन्ते' मृत्यौ 'पुरुवंश-श्रिय' मत्कुल-सपदः 'एष वृत्तान्तः' ईदृश एव प्रकारो भविष्यति अर्थात् घनमित्रवत् ममापि सम्पत् अपर कञ्चित् आश्रयिष्यति ["वृत्ता-
-न्तस्तु प्रकरणे कार्त्तस्ने वार्ता-प्रकारयोः" इति हैमः] ।

219n.--1. साकेतकस्य—साकेते जातः इति साकेत + वुञ् ['धुमादिभ्यश्च (4. 2. 127); वु अक (7. 1. 1.)] साकेतक—An inhabitant of साकेत । "साकेते वसतीति साकेतकः"—(A) is चिन्त्यः । 'साकेत' is included in the धूमादि—list. 'साकेत' is the name of Ayodhyā, given by the **Buddhists** and it is often met with in the Buddhistic Literatures. The **absence of 'साकेत' in the Rām**, according to *Dr. Jacobi* is a **conclusive proof** of its priority to **Buddha**. It is **masculine** according to 'यादव' (*Com*) but **neuter**, according to 'शब्दरत्नावली' । *Kam.* elsewhere has used this word. 'साकेतो-यवनमुदारमध्यवाम'—*Ra. XIII. 79, XIV. 13, V. 31; XVIII. 36* श्रेष्ठी—'The head of a guild or corporation practising the same trade'—*M.* **2. निर्वृत्त-पुंसवना**—पुंसवनम् is the **second** of the 12 purificatory ceremonies and is performed on a woman's *manifesting unmistakable sign of pregnancy*, for the birth of a male child. Read "मामि द्वितीये तृतीये वा पुंसवनं यदा गुमा नक्षत्रेण चन्द्रमा युक्तं स्यात्"—**Parāśara**. 'व्यक्ते गर्भे तृतीये तु मामे पुंसवनं भवेत् । गर्भेऽव्यक्ते तृतीये चेच्चतुर्थं मामि वा भवेत्"—**Śaunaka**. "तृतीयस्य गर्भमामस्य आदिम-दे. पुंसवनस्य कालः"—**Gobhila**. **3. गर्भ** &c. गर्भ = Foetus. **रिक्त्यम्**—Wealth. ['A child who is in the mother's womb at the time of the death of his father is, in contemplation of law, actually existing and will on his birth, divest the estate of any person, with a title inferior to his own, who has taken it in the meantime'] **Mayne's Hindu Law**. Read also "ये जाना येऽप्यजाना वा ये च गर्भं व्यवस्थिताः । वृत्ति तेऽपि हि वाङ्क्षन्ति वृत्तिलोपः विगृह्यते"—**Bhṛgu**. "उत्पन्त्यैवार्थं स्वामित्वात् लभेत इत्याचार्या मन्यन्ते"—*Gautama*, **4. पापावृत्ते**—Here पाप' is an *adjective* (*Com.*) and is equivalent to a—'Sinner' (पापी)—'a wicked person'. The idea is :—(1) Duṣyanta will not fill up the place of that dead man who in his living time was a **sinner**; consequently when a man loses such a friend, naturally he does not deserve king's protection. (2) According to *M*, the king will

not be a loving friend to a person who is living and is **himself a sinner**, even if he undergoes any bereavement. (3) According to *R*, it means—‘**Excepting sin**’ (*i. e. sinful act*). Or, in other words the king will fill up that place of the deceased person, provided there is no sin in doing so, as there would be **in his becoming a husband to a widow**. —“पापावृते । स्त्रीणांभर्तृत्वेन विना इत्यर्थः”—*R*. But this explanation may be objected to, because of the specific use of the word ‘**बन्धुना**’,—thus Duṣyanta will perform the **duties of a friend** only. Cf. “त्वयि तु परिसमाप्त बन्धुकृत्यं प्रजानाम्”—*Act. V. 8. Infra*. Cf. ‘द्वेप्योऽपि सम्मतश्शिष्ट स्तस्यार्नस्य यथोपधम् । त्याज्योदुष्ट प्रियोऽयामी दङ्गुलीवोरग-क्षता—*Ra. I. 28*; “अननुषु विभवेषु * * त्वयि तु परिसमाप्त बन्धुकृत्यं प्रजानाम्”—*V. 8. Supra. 5. घुष्यताम्*—घुषिर्-विशब्दे इति कविकल्पद्रुम —‘To cry or proclaim aloud, declare publicly. विशब्द इह कथनम् आविर्करण नाना-शब्दकरण वा । इति तट्टीका । It is ‘चुरादि’ but णिच् is optional, hence it is ‘भ्वादि’ also. Read “घुषिर् विशब्दने । घोषयति । ‘घुषिर् अ-विशब्दने’ (७।२।२३, ३०६३) इति सूत्रे ‘अ-विशब्दने’ इति निषेधान्निङ्गाद् अनित्योऽस्य णिच् । घोषति”—*SK. 2571*. ‘घोषयतु मन्मथ-निदेशम्’—*GG* [“नावद्य घोषति द्वारि गम्य कश्चिदुपद्रवम् । घोषयन्ति पुन सर्वे दीर्घमायुर्यदाश्रिता” 11—*KR. 141*].

6. मूल-पुरुषः—“The man who represents the original progenitor from whom in a direct line the family is descended,” ‘the oldest surviving son,’ ‘the stock-man’. **7. भोः** Implies विषाद । ‘उपतिष्ठन्ति (*R*)—seems to be grammatically inaccurate (*Com.*). एष वृत्तान्तः—ईदृक् प्रकारः (*Com.*) *M*’s “अकाल इवोप्तवीजा &c” is **rejected**, as the simile is quite **defective**; besides there is no reason why a land where seeds have been sown *untimely* should go to another’s hand.

Text—प्रतीहारी—पडिहवं अमङ्गलं [प्रतिहतममङ्गलम् ।।

Portress -The misfortune be averted.

राजा—धिङ् मामुपनत-श्रेयोऽवमानिनम् ।

King -Fie on me, who scorned a blessing arrived

सानुमती—असंसअं पिअसंहि एव्व हिअए करिअ णिन्दितो णेण अप्पा [अशंसयं प्रियसखीमेव हृदये कृत्वा निन्दितः अनेन आत्मा] ।

Sānumatī— Undoubtedly having (*my*) dear friend alone in mind, he censures himself.

राजा— संरोपितेऽप्यात्मनि धर्म-पत्नी
 उपजाति त्यक्ता मया नाम कुल-प्रतिष्ठा ।
 [ततजगग कल्पिष्यमाणा महते फलाय
 जतजगग वसुन्धरा काल इवोप्त-बीजा ॥२४॥

King— Although (my) own self was implanted (in her womb), the lawful wife (of mine), the support of (my) family was foolishly 'disavowed by me like plot of a land, sown' with seed at the right 'season (and promising' a magnificent harvest (24)

सानुमती—अपरिच्यता दाणि दे भविस्सदि [अपरित्यक्ता इदानी ते भविष्यति] ।

Sānumatī—She, the support of your family will not be (long) forsaken.

चतुरिका (जनान्विम)—अए, इमिणा सत्थ-वाह-वुत्तत्तेण विउणुव्वेओ भट्ट ।। णं अस्सासिदु मेहप्पडिच्छन्दादो अज्ज माहव्व गेण्हिअ आअच्छेहि

[अये, अनेन स्वार्थ-वाह-वन्नान्तेन द्विगुणाद्वेगो भर्ता । एनमाश्वामयितु मेघप्रतिच्छन्दात् आर्यं माधव्य गृहीत्वा आगच्छ] ।

Caturikā (Isid to the Portress—Ah our lord has (his) remorse doubled by this story of the head of the merchant-guild. Go to the 'Cloud Balcony' (and) bring honourable Mādhavya to comfort him.

प्रतीहारी—मुट्ट भणासि [मुट्ट भणमि] । (निष्क्रान्ता) ।

Portress—Right well : you say (Exit).

V. L.—'उपनत'—B 'उपस्थित'—R. M. S. 'अपरित्यक्ता'—B P. IIS 'अपरिच्छिन्ना * * सन्ति'—R V M S 'द्विगुणोद्वेगो'—R. V. B. 'विगुणाद्वेगो'—M. 'द्विगुणिता नु शयो - -S. 'लो आगच्छ'—S has 'आगच्छामि । इति निष्क्रान्ता चतुरिका' । 'आगच्छामि'—R.

प्रतीहारीति । 'अमङ्गल' भवदाशङ्कित स्वाऽपत्य-विच्छेद-रूपम् प्रतिहत' दूरीकृत भवतु इति शेष । राजेति । 'उपनत' स्वयमेव आगत 'श्रेय' सगर्भ-द्वार-रूपम् । सरोपित इति । 'काले' योग्य ममये उप्त' (६।१।१५) रोपित 'बीजम्' एकत्र अङ्कुर-कारणम् (अन्यत्र शुक्रम् । 'बीजं त रेतसि । स्यादाधाने च तत्त्वे च हेतावङ्कुरकारणे' इति हेम) यस्या तथोक्ता । अस्मादेव हेतो 'महते' एकत्र भूरिणे [अन्यत्र पराक्रमशालिने] 'फलाय' एकत्र सस्याय [अन्यत्र पुत्र-रूप फलाय । 'कल्पि सपद्यमाने च'—इति ४र्थी] 'कल्पिष्यमाणा' प्रभविष्यन्ती 'वसुन्धरा' पृथिवी ['सज्ञाया भृतृवृजि—' (३।२।४६) इति खच् । 'खचि']

(६४।९४) इति णिजन्त-धातोः उपधाया ह्रस्वत्वम् । खित्वात् मुमागमः (६।३।-६७)] 'इव कुलस्य' मद्रशस्य 'प्रतिष्ठा' स्थितिहेतुः [एतत् तु तृतीयाङ्के सप्तदश-श्लोके उक्तम् । "प्रतिष्ठा गौरवे स्थितौ" इति हेम.] धर्मस्य पत्नी—(४।१।३३) (अश्व-घासादिवत् तादेव्यं षष्ठी-समासः) वंश-रक्षक-सन्तान-धारणान् आश्रय-स्वरूपा शकुन्तला इत्यर्थः । 'आत्मनि सरोपितेऽपि' तस्या गर्भरूपेण स्वात्मनि स्थापितेऽपि [तथाचोक्त भारते—“आत्माऽऽत्मनैव जनितः पुत्र इत्युच्यते बुधैः” इति] 'मया त्यक्ता' अवधीरिता । 'नाम' इति कुत्सने । अतएव 'मा धिक्' इत्यभिप्रायः । [उपमा । काव्यालिङ्गञ्च । श्रुत्यनुप्रासः । उपजातिवृत्तम्] ॥२४॥ सानुमतीति । 'इदानीं मेनका-प्रेषितया मया साक्षात् दुष्यन्ताज्वस्था-दर्शनात् अनन्तरं प्राक् प्रत्याख्याता कुल-प्रतिष्ठा शकुन्तला 'न परित्यक्ता' अर्थात् पुनः प्राप्ता भविष्यति । मया यज्ञ-भागोत्सुक-देवैश्च तथा अनुष्ठास्यते । पाठान्तरपक्षे 'अपरिच्छिन्ना' विनाश-रहिता इति यावत् 'ते' तत्र दुष्यन्तस्य 'सन्ततिः' वंश-प्रवाहः । 'भविष्यति' सर्वदमनस्य जातत्वात् इति व्याख्येयम् । चतुरिकेति । 'द्वी गुणौ' आवृत्ती यस्य ['गुणस्तु आवृत्ति-शब्दादि-ज्येन्द्रियाऽमुष्य-तन्तुषु' इति वैजयन्ती] स 'द्विगुणः' निरतिशयः इत्यर्थः, तादृश 'उद्वेगः' मानसी व्यथा यस्य तथाभूतः ।

220n.—1. आत्मनि संरोपिते &c.—The Hindu notion is this that the son is nothing but the husband himself born in his consort, and hence a wife is called “जाया” (जायते अस्याम्—*BhD.*) 'पतिर्जाया सप्रविश्य गर्भोभूत्वेह जायते । जायायास्तादृि जायात्व यदस्या जायते पुनः’—*MS. IX. 8* “आत्मा प्रविश्य जायाया पुत्ररूपेण जायते”—*Qtd. A.* “आत्मा वै पुत्रनामासि”—*Qtd. KB.* “अङ्गादङ्गात् सभवसि हृदयादधि-जायसे । आत्मा वै पुत्रनामामि स जीव शरद शतम्”—*Qtd. K. (Mahā. Ādi.)* The idea is:—I have not only disavowed (त्यक्ता) my legally married wife which was a heinous crime but that was again foolishly (नाम) aggravated on account of the fact that even then she was bearing my seed in her womb (आत्मनि संरोपिते) and as such was the only means of the continuity of my clan (कुल-प्रतिष्ठा) । Now see (*n. 4*). **2. कल्पिष्यमाणा**—The root कल्प् (८।२।१८) has the sense of 'to be fit or adequate for', 'result in', 'tend to'. Cf. 'कल्पसे रक्षणाय'—*Śak. V. 5.* 'कल्पते विश्रमाय'—*Vik. III. 1.* 'विभावरी यद्यरुणाय कल्पते'—*Ku. V. 44; V. 79; VI. 29; 'फलाय कल्पते'—Ra. 40; V. 13. PA& MD. 55; MS. II. 151; II. 266; BK. XXII. 21.*

[Read also “योऽर्थिनाम् ईमितप्राप्त्यै कल्पते कल्पवृक्षवत् । न कल्पयति मिथ्यार्थं शिर कल्पति विद्विषाम्” ॥—*KR.* 83] 3. महते फलाय &c.—For somewhat similar idea Cf. “तेनोन्वीर्येण पिता प्रजायै कल्पिष्यमानेन ननन्द यूना । सुवृष्टियोगादिव त्रीवलोक सम्येन सपत्ति-फलोन्मुखेन” ॥—*Ra. XVIII.* 2. “त भावार्थं प्रसव-समयाऽवाटन्निषीना प्रजानाम् । अन्नगृह क्षिनिरिव नभोबीजमुष्टि दधाना” ॥ *XIX* 57. कालोप्तबीजा—Cf. ‘काले वर्षं देव-मिवोप्तबीजम्’—*Mthā (Kāna* 67) 4. अपरित्यक्ता &c —The king is sad because he has forsaken (त्यक्ता) his कुलप्रणिष्ठा (III. 17). But Sānumatī is aware of the fact that the gods are making arrangements for the union of Shak with Duryanta very soon. Hence she will not be long forsaken—(Ryder). With अपरिच्छिन्ना &c —‘Hence-forth your progeny will not be without a break’, because Sānumatī is aware of the birth of सर्वदमन ।

त एतः—राजा—अहो ! दुष्यन्तस्य ‘सशयमाऽऽहृदा पिण्ड-भाजः । कुतः—
अस्मात् परं वत यथाश्रुति सम्भूतानि’

वसन्ततिलका को नः कुले निवपनानि करिष्यतीति ।

[तभजजग] नून प्रसूति-विकलेन मया प्रसिक्तं
धौताऽश्रु-शेषमुदक पितरः पिबन्ति ॥२५॥
॥ (मोहमुपगत) ॥

King Oh ! Duryanta's oblation-eaters (*i.e. manes*) have 'come to be under apprehension'. For—‘Who, alas ! after this (*man*) in our family, will offer (*us* oblations) in ; and³ after ²the Vedic⁴ (*precept*)’?—Thus thinking assuredly (*man*) manes drink such of the waters offered by me, destitute⁵ of progeny⁶, as remains after washing (*then*) tears. (*Thus said, he soon*). (25)

चतुरङ्का (ससम्भ्रममवलम्ब्य)—समस्तसदु, समस्तसदु भट्टा ।

(समाश्वसितु समाश्वमितु भर्ता)

Caturāṅga (*Hastily supporting him*)—Be reassured, My Liege, be reassured.

तानुमती—हृदी ! हृदी ! सदि खलु दीवे व्यवधान-दोषेण एसो अन्धआर-
दास अणुहोदि । अहं दाणि एव्व णिव्वुदं केमि । अहवा सुदं मए सउन्दलं समस्सा-
त्थअन्तीए महेंद-जणणीए मुहादो जण्ण-भाअ-समुस्सआ देवा एव्व तह अणुचिट्ठि-
-स्सन्ति जह अइरेण धम्म-पदिणि भट्टा अहिण्णिव्विस्सदि ति । ता जुत्तं एवं
कालं पडिपालिदुं । जाव इमिणा वुत्तन्तेण पिअसहो समस्सासेमि (हा धक् ।
ह्रा धिक् । सति खलु दीपे व्यवधान-दोषेण एषः अन्धकृपणः)

अनुभवति । अहमिदानीमेव निर्वृत करोमि । अथवा श्रुत मया शकुन्तला समा-
-श्वासयन्त्या महेन्द्र-जनन्या मुक्तात् यज्ञ-भाग-समुत्सुका देवा एव तथा अनुष्ठा-
-स्यन्ति यथा अचिरेण धर्मपत्नी भर्ता अभिनन्दिष्यति इति । तत् युक्तम् एत काल
प्रतिपालयितुम् । यावदनेन वृत्तान्तेन प्रियसखी समाश्वामयामि ।

। (इति उद्भ्रान्तकेन निष्क्रान्ता) ।

Sānumatī Ah fie ! ah fie ! though (the bright) lamp is there, this (man) experiences (all the) ill-effects of darkness, by reason of intervention. I'll forthwith make him happy. Or rather, I have heard from the mouth of Indra's mother while she was consoling Śakuntalā, that eagerly longing for (their) portions of sacrifices, the gods themselves will so devise that before long the husband will welcome (his) lawful wife. Therefore it is proper¹ to wait² for this period. In the interim (I) shall cheer my dear friend with this (happy) news [Exit with Udbhṛāntaka dance].

(नेपथ्ये)—अब्बम्हणं, अब्बम्हण (अब्रह्मण्यम्, अब्रह्मण्यम्) ।

(In the post scenum) A Brahmana in danger ! A Brāhmana in danger ! (Help ! Help ! to the rescue M)

राजा (प्रत्यागत-चेतन । कर्ण दत्त्वा)—

अये ! माधव्यस्येव आर्त-स्वरः । कः कोऽत्र भोः ?

King (Coming to his senses and leaning his ear Haik ! (It is) like Mādhavya's cry of distress. Who, who is here, ho ?

(प्रविश्य) प्रतीहारी (समभ्रमम्)—परित्ताअदु देवो संसअ-गदं वअस्सं [परि-
त्रायता देव सगयगत वयम्यम्] । (Entering) Protress (Distractedly)
Let My Liege save your friend who is jeopardized.

V. L.—B has 'महितानि' for 'मभृतानि' । 'नियच्छति'—R. V. M. Dr. 'वरिष्यति'—S.B.K.Śr. Dr. '०शेषम्'—R. V. M. S. '०सेकम्'—B. 'अवलम्ब्य'—V. S. 'अवलोक्य'—M. R. Omitted by B. 'युक्तमेत'—K. M. S. 'न युक्त'—R. V. B. 'काल प्रतिपालयितुम्'—K. M. R. V. 'मे अत्र बिलम्बितुम्'—B. 'काल क्षन्तुम्' S. 'प्रत्यागत-चेतन'—B. 'प्रत्यागतप्राण'—M. 'प्रत्यागत'—R.V.S, B K. Śr. read 'अब्बकारम्' for '०दोषम्'—

राजेति । 'अहो' इति विषादे । 'पिण्ड भजन्ते' ये ते 'पिण्ड-भाज' पूर्वपुरुषा इत्यर्थ ['भजो ण्वि'—(३।२।६२)—इति कर्तरि ण्वि] । अस्मानिति । 'कुले न' अस्माक वशे ["कुलं वंशे मजातीये गणे च स्यान्निकेतने" इति केशव] 'अस्मात्' दुष्यन्तात् 'परम्' अनन्तर ["संप्रति देश-काल-वृत्तिना योगेऽपि भवति" इति ऋग्वेदे—(५९५) पञ्चमी] 'बत' इति खेदे ["बत खेदेऽनुकम्पायाम्" इत्यजय.]

‘यथाश्रुति’ वेदोक्त-विधानाऽनुसारेण ‘सभृतानि’ सगृहीतानि ‘निवपनानि’ पिण्ड-
 श्राद्ध-तर्पणादीनि पितृदानानि । “मतमुद्दिश्य यत् दान निवापः स प्रकीर्तित’
 इति भरत] क कश्चिदयति’ विचारयति, न कोऽपि इत्याशयः । ‘इति’
 चिन्तयित्वा ‘पितर’ मदीय-पूर्वपुरुषा ‘प्रमूल्या’ तनयेन । ‘प्रसूतिस्तनयोत्पत्त्यो
 तथा दुहितरि स्मृता’ इति विग्रहः । विक्ल ’रहित तादृशेन अपुत्रकण ’मया कर्त्ता
 ‘प्रसिक्तम्’ अपितम् उदक तर्पण मलिल नून’ निश्चिनमेव’ धानानि’ क्षालितानि
 [धाव मार्जने इत्यस्मात् क्त -(६।१०)] ‘अश्रूणि’ येन कर्णभूतण तत् ‘धीताश्रु’
 व तत् ‘शेष’ च ‘धानाश्रुशेष यद्वा धोनाश्रुण’ शेषम् अवशिष्ट यथा तथा
 ‘पिबन्ति’ [उति क्रियोत्प्रेक्षालङ्कारः । काव्यलिङ्गानुप्रासाः । “इति शब्दात् पर
 ‘चिन्तयित्वा’ उत्पत्तिभिधानेऽपि न न्यून-पदता दोषः, वस्तुविपाद-मग्नत्वात् । ‘उक्ता
 वानन्द-मग्नादे स्यात् न्यून-पदता गुण” उति साहित्यदर्पणम् —उति मिद्वान्त-
 वागीशपादा । राजा—दीर्घमणञ्च निश्चयम्” इत्यादिना एतदन्तेन छलनं
 नामात्मपर्यायम् । तद्वक्ष्ये यथा— आत्मावसादनं यत् छलनं तदुदाहृतम्’
 इति । दर्पणकार-मतं छादनमस्य नामान्तरम् । राजा—मरापिते’ इत्यादिना
 ‘मोहमुपागत’ इत्यन्तेन ‘मूर्च्छिता’ नाम कामदशा उक्ता । वसन्ततिलका वृत्तम्] ।
 ॥२५॥ सानुमतीति । दीपः कुल दीपने यत्नन्त्या तनये ‘मति अपि व्यव-
 शान-दायेण’ बहुभि जनपदै व्यवधानरूप दाप तन । [इति हेती ३या]
 अज्ञान-वशात् निरपत्यना जनिन दुःखम् अनुभवति । यथा कस्मिंश्चित् दीपे
 नत्यपि तस्य व्यवधान दायेण जन अन्धकार-दोषमनुभवति तद्वत् तनये सर्वदमने
 नत्यपि देशान्तर-स्थितत्वेन अज्ञतावशात् अयं जन अधुना निरपत्यना-जनिन
 गदोद्वेगम् अनुभवति । [मत्यामपि शकुन्तलाया तददशम् प्रस्तुते माम्यादीप-
 कस्याऽप्रस्तुतस्य वचनाद् अप्रस्तुतप्रशसा” —इति राघवपादा । अन्ये तु असम्भव-
 दस्तुसम्बन्ध-निदर्शनालङ्कारः । उच्यते ।] निर्वन्त’ तपुत्र-शकुन्तला-वृत्तान्त-
 ज्ञापनेन सुखिनम् । अथवा’ इत्याक्षेपः । यजाना’ मत्प्रजा-विहिताना
 यागाना ये ‘भागा’ तेषु समन्तुका भूय न्यग्रा ॥ अत्रायमेव आशयः ॥
 यानि यजनानि देवार्थानि प्रजाभि सम्पादितानि तानि सर्वेणि ममानवधानतया
 कालनेमि-प्रसूतीना दुर्जयेन दानवगणेन अपहृतानि । अनेन देवानां यज्ञभागग्रहणे
 असामर्थ्यम् । अतएव दानव-वधार्थं दुःखान्तेन प्रयोजनम् । ‘अभिनन्दिष्यति’ । सादर
 परिग्रहीष्यति । ‘महेन्द्र-जनन्या कश्यप त्र्यिताया अदिते । ‘एन काल’ यावता
 अयं इन्द्रेण आहुतं सन् काश्यपाश्रमे शकुन्तलाया मिलितं भवति तावत् ‘प्रतिपाल-
 यितुम्’ विलम्बं कर्तुम् । ‘यावत्’ इत्यवधौ । ‘उद्भ्रान्तकेन’ नृत्य-विशेषेण, बाहु-
 मुद्यम्य मण्डलाकार-खड्गभ्रमणेन (इति महाभारतम् । कल्पद्रुमे ११४ पृष्ठे)
 [श्रुतमित्यादिना वक्ष्यमाण-मातलि-प्रवेशः सूचितः । अनेनाऽऽवान्-...

मुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं तु—“बीजकार्योपगमनम् आदानमिति सञ्चितम्” । भर्ता शकुन्तलाम् अभिनन्दिष्यतीति बीजकार्योपगमनम्] । नेपथ्य इति । [‘अब्रह्मण्यम् अवध्योक्तौ’ इत्यमरः । तत्र भानुजि—वधं नार्हति इत्युक्तौ । ब्रह्मणि साधु [ब्रह्मण्यम्] । “तत्र साधु”—(४।४।९८)—इति यत् । “ब्रह्मण्यं स्याद् ब्रह्मसाधु ब्रह्मदाश्चनैश्चरे” । ततो नञ् समास-२।२।६) अवध्योऽपि ब्राह्मणोऽहं कैश्चित् हन्ये । शीघ्रं त्रायस्व इति आपन्नस्य आक्रोशः । सध्रमे द्विरुक्तिः । अनेन भय-नाम सध्यन्तराङ्गमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं तु—“भयं त्वाकस्मिकं स्त्राम”] ।

221n. -1. सशयमारुढा &c. My manes have become dubious regarding their future food. **पिण्ड-भाजः**—Technically refers to ‘पिता’, ‘पितामह’ and ‘प्रपितामह’, whereas the term ‘लेप-भाजः’ means three more ancestors beginning from ‘वृद्ध-प्रपितामह’ । Read—“लेप-भाजश्चतुर्थाद्या पित्राद्या पिंडभागिनः । पिण्डं सप्तमन्वेष्टा सापिण्डश्च सप्तपोष्यम्” इति शुद्धितत्त्व-धृत-मतस्य-पुराण-वचनम्—*Kilpa. P* 664 & 1668. Also Cf ‘पिता-पितामहश्चैत्रयैव प्रपितामहः । लेप-भाजश्चतुर्थाद्या सापिण्डश्च सप्तपोष्यम्” ॥ *Qtd*—हारलता । **2. निवपनानि**—Funeral obsequies, that is, offerings of water &c offered for the satisfaction of the manes at the श्राद्ध ceremony. The word is from the root ‘वप्’ (‘to shave’) referring to the **shaving of the hair before the commencement of the funeral ceremonies** to be performed by a descendant to his ancestors “विश्वयुद्देशक दानम्”—*Śabda-ratnāvalī* “पितृ-दानं निवापः स्यात्”—*AK*, also *Com.* Thus ‘निवपनं नियच्छति’ (M) with an **additional “दा”** Dhātu seems to be a **bit unidiomatic**. Cf. ‘निर्वर्त्यते ये निवापाञ्जलयः पितृणाम्’—*Ra. V.* 8; ‘निर्वर्त्यते निष्पाद्यते’—*MV* ‘भर्तृ-लोक-प्रपन्नानां निवापान् विदधः’—*XV.* 91, ‘विदधुः चक्रुः’—*MV.* ‘अकरोत् स तदोर्ध्वदेहिकम्’—*VIII.* 26. ‘निवपन-क्रिया ** निर्वतस्यमि’—*PN. V.* 5. But again observe ‘सुखे देयः निवापाञ्जलः’—*MR IV.* 5, ‘निवाप-वत्तिभिः’—*Ra. VIII.* 87. **3. प्रसूति** &c.—प्र + सू + क्तिन् कर्मणि- प्रसूति —Son (*Com.*), तथा विकलः । ‘विकलः’ at the end of a Compound means “**devoid or destitute of**”. Cf. ‘आरामाधिपति विवेक-विकलः’—*Bhāminī-vlāsa.* 1. 31; also *MK. V.* 41. For (सू) read—(“यस्य पृथ्वी प्रसूतेऽर्थः, धर्ममर्थः”) —*१. प्रसूति विजय धर्मः स च प्रसूति श्रियम्*—*KR.* (26). **4. धोता-श्रु**

&c.—धावु (गति-शुद्धयोः) । क्तः (3. I. 102) = धा + ऊट् + क्तः [By 'च्छ्वोः श्-ऊङ् अनुनासिके च'—(6. 4 19). 'व' = 'ऊ'] = धौतम्—Washed. Read "वकारस्य ऊट् टकार इत् (११३१३) ; "एतेष्वतू-ठ्मु" (६११८९ ; ७२) इति वृद्धिरिति भावः"—**BM.** Optionally "धावित" owing to अनित्यत्व of "यस्य विभाषा (7. 2. 15) Read"—नृनी गात्रविक्षेपे इत्यत्र ईदित्करणं 'यस्य विभाषा' इत्यस्य अनित्यत्व-ज्ञानार्थम् । तेन धावितम् इमराजधियेत्यादि मिध्यति"—*I'M.* 'शेषम्'—What is left after washing their tears (*Com.*) For a similar idea, Cf. "नून मत्त. परं वश्याः पिण्ड-विच्छेद-दर्शितः । न प्रकामभूजः श्राद्धे स्वधा-मग्रह-तत्पराः ॥" 'मत्पर दुर्लभ मत्वा नूनमार्वाजिन मया । पयः पूर्वे. सनिश्वासैः कवोष्ण मुपभुज्यते'—*Ra.* I. 66, ७ 67. 5. पिवन्ति—Cf. 'पिवन्ति मधु पीयन्ते च प्रियाननम् । यत् प्रसादात् अविज्ञान-म्व-परोपद्रवा. प्रजाः ॥"—*KR.* 65. 6. मोहमपगतः—The king fell into a swoon as soon as he understood the real significance of Hindu-mariage. Before this (as will also be corroborated by Act. II.) he was all the while talking to Vidū-aka about the physical beauty of his lady-love Śak. and all his pinnings seemed to be only for material consideration. But a union of flesh cannot be permanent. In the wordings of *Ribindranāth* it only adds to the number of *Hansa-padikīs* ('राजमभाय प्रवेश करिवा मात्र दुष्यन्त यदि नन्क्षणात् शकुन्तलाके ग्रहण करितेन, तवे शकुन्तला हमदीकार दलवृद्धि करिया ताहार अवरोधेर एक प्रान्ते स्थान पाडत"—*Śāṅkara.* P. 123.) This is why our poet by repentance and remorse thoroughly purges him of his earthly love and makes him conscious of the deeper meanings of विवाह, धर्मस्तो and पुत्र । And he swooned aright as soon as he realized the fact that a Hindu wife was not merely for joy of this world, but it was a *sine qua non* for the clearance of his own paternal debts and also for the solace and happiness of his ancestors that had long departed to another world. He had never before viewed this in such a light; and consequently his ruthless repudiation of Śak. barring his ancestors from joys in the next world, aggravated but his mental throe and the shock thereof he was unable to bear. Thus his love for flesh is transformed, by the elimination of its sordid elements, into divine love and his purification is complete. And before long we shall be apprised of the entrance of Mīṭali with the celestial car of Indra for taking him to be united with Śak.

supramundane region—a fit place for blending of such souls.

7. दीपे—Light, also सर्वदमन । A son is compared to a light.

‘सत्पुत्रः कुल-दीपकः’—*DP*. ‘सुताभिधानं स ज्योतिः सद्यः शोकतमोपहम्’—

Ra. X. 2. व्यवधान—By which intervention or obstruction to the view is caused, hence **secondarily ‘distance or a screen or a cover’**—(*Kū. III. 44*). A light covered by a screen or placed at a distance gives but darkness. Similarly the king, on account of his being at a very distant place, and also of his utter ignorance of his own son ‘सर्वदमन’, experiences despair only.

“*Dr. Boethlink* proposes to interpret ‘अन्धकार-दीपम्’ by ‘अन्धकार-दीपाम्’—*Dark night or the darkness of night*, but this seems hardly a legitimate compound, nor does the sense require it’—*M*.

8. यज्ञ-भाग-समुत्सुकाः—Owing to **slack administration** caused by the repentance of Śak.’s repudiation [‘प्रकृतिभिर्न प्रत्यहं सेव्यते’—

VI. 5; ‘ममापि सत्त्वैरभिभूयन्ते गृहाः’ । ‘अहनि अहनि ज्ञातु प्रमाद-स्खलित न शक्यम्’—*VI. 26*], the oblations of the sacrifices performed by

his subjects are **seized and carried** away by the vigilant demons, the offsprings of कालनेमि [अस्मि कालनेमि-प्रसूत-दानवगणः—

Infra] so the gods were debarred from partaking of their shares. Hence they are anxious (उत्सुक) for the reunion of the king and Śak. For then and then only proper administration

can be expected from the king. **For this practice of seizing ‘यज्ञभाग’ by the demons (even from heaven)**, has been already

mentioned by our poet—‘यज्वभिः सम्भृतं हव्यं विततेष्वश्वरेषु स । जान-वेदामुवाग्मायी मिषता माच्छिन्नानि न.’—*KU. II. 46*. “यज्ञभागं स

चादनाति विनिवर्त्य दिवौकसः—*Śiṭa Pūāṇa* ‘देवानां चैव यद्वध्यं पितॄणां कव्यमेव च । त्रैलोक्यं चैव तत् सर्वं तारकाज्ञा-परायणम्’—*Ibid. Ch. IX*.

“अचिरान् यज्ज्वभिर्भागं कल्पितं विधिवत् पुनः । मायाविद्धिरनालीढमादास्यध्वे निशाचरैः” ॥—*Ra. X. 45*; *Kū. II. 45*. मखांश-भाजाम्—*Ra. III.*

44. 9. उद्भ्रान्तकेन—उद्भ्रान्त(क) is a particular kind of dance. ‘पूर्वं दक्षिणमुत्थाप्य पश्चात् आकुञ्चयन् पदम् । वामं शीघ्रं भवेत् वामा-वर्तकमुद्भ्रान्तकं विदुः’—*Saṅgīta-sudhā-nidhi*. This dance is the outcome

of **complete satisfaction** of सानुमती । 10. अब्रह्मण्यम्—A cry of rescue like Eng. “Help ! help !”, “Murder ! murder ;”

—A horrible deed has been committed on a Brahmin whose life

is at stake". Cf. "अथैत्य योगनन्दस्य व्याडिना क्रन्दितं पुरः । अन्नहृण्य-
मनुत्क्रान्तजीवो योगस्थितो द्विजः"—|| *Bṛhat Kathā*. 'अत्रान्तरे ब्राह्मणेन
मृतपुत्रमारोप्य राजद्वारि अन्नहृण्यम् उद्घोषितम्"—*UC. I. संशयगतं*—
प्राण-मन्देह प्राप्तम् i.e. Vidūṣaka's life is at risk (i.e. doubtful)—
"विचिकित्सा तु मशय"—A. Cf. 'अहमेव जीवन-मशय-निमित्तं जानामि
ब्राह्मणस्य'—*Māla. IV. 'जीवित-संशयात् मुक्त'*—*Ibid. V.*

Text :—राजा—केनाऽऽत-गन्धो' माणवकः ।

King By whom that poor fellow (*has his*) pride humbled'
(i.e. placed in jeopardy) ?

प्रतीहारी—अदिट्ट-रूढेण केणवि सत्तेण अदिक्कमिअ मेह-प्पडिच्छन्दस्स
पासादस्स अगगभीम आरोबिदो [अट्ट-रूपेण केनाणि सन्वेनानिक्रम्य मेघ-
-प्रतिच्छन्दस्य प्राभादग्याग्रभिममारोपित.] ।

Portress - By some hobgoblin' of invisible² form', (*he*) has been
seized (*and*) carried to the turrets of the "**Cloud-Balcony**".

राजा (सहमोत्थाय)—मा तावत् । ममापि नाम सत्त्वंरभिभूयन्ते' गृहाः

अथवा—

उपजाति अहन्यहन्यात्मन एव तावत् ज्ञातुं प्रमाद-स्खलितं न शक्यम् ।
[जतजगग प्रजासु कः केन पथा प्रयातीत्यशेषतः वेदितुमस्ति शक्तिः ॥२६॥
ततजगग]

King (*Rising up suddenly*) - 'That can't be. Even my house
is, forsooth, invaded by goblins ! Or rather,

(*When my own¹ blunders¹ proceeding from heed²lessness², (occurring)
day by day, cannot be altogether ascertained, is there (then any)
power (in me) to know thoroughly³ as to who among (my) subjects,
proceeds by which path³*) (26)

(नेपथ्ये)—भो वयस्स, अविहा, अविहा । (भो वयस्य, अविहा, अविहा)

(*Behind the scene*) Alas ! my friend, alas !

राजा (आकर्ष्य । गति-भेद रूपयन्') सखे ! न भेतव्यं, न भेतव्यम् ।

King (*Listening and representing² an altered gait*)—Fear not,
my friend, fear not.

(नेपथ्ये । पुनस्तदेव पठित्वा)—भो कहं ण भाइस्सं । एस मं कोबि
पञ्चवणद-सिरोहरं उच्छुं विअ तिण्ण-भङ्गं करेदि

[कथं न भेष्यामि । एष मा कोऽपि पश्चादवनत-शिरोधरमिक्षुमिव
'त्रिभङ्गं करोति] ।

(*In the living room, reciting the same again*)—How ~~the~~

not fear. Here is some one snapping* me into three parts*, like a (*a piece of*) sugar—cane, with* (*my*) neck bent back-wards*

राजा (सदृष्टिक्षेपम्)—धनुर्धनुः ।

King—(*Flinging a glance around*)—A bow ! A bow !

V. L.—‘आत्तगन्धः’—R. V. M. ‘आर्तकण्ठः’—S. M’s Com. Omitted by B. ‘ममापि’—R. V. M. ‘आः ! ममापि’—B ; SD inserts ‘नाम’ after ‘ममापि’ । B adds ‘अथवा बहुप्रत्यवाय नृपत्वम्’ । For ‘वेदितुमस्ति-शक्तिः’ B has ‘कस्य पुनः प्रभुत्वम्’ । ‘अविहा’—R. V. ‘अविधा’—K. M. ‘अविद्धो’—Mackenzie. ‘अविदु’—M’s Mss. ‘अविध’—Patankar. ‘अयि धाव’—Dr. ‘अभिधाव’—B. ‘प्रत्यवनत-शिरोधरम्०’—R. V. ‘पश्चादवनत०’—K. M. S. Sr. ‘प्रत्यामोड्य-शिरोधरा’—B. “पश्चान्मोटित०” Dr. P. त्रिभङ्ग R. K. ‘तिक्ष्ण-भङ्ग’—M. S. ‘भग्नास्थि’—B. ‘धनुन्नावत्’—V. Sr. R. V. M. ‘धनुर्धनुः’—B. HS.

राजैति । ‘माणवकः’ कुत्मित. मनुष्य. (‘हारभेदे माणवकः वाले कुपुरुषेऽपि च’ इति रभस.) ‘केन’ जनेन ‘आत्त’ गृहीत (३१६१७३ ; ३०७८) ‘गन्धः’ गर्वः यस्य (‘गन्धः गर्वः लवोऽपि च’ इति त्रिकाण्डशेष) पगभूत इत्यर्थः [‘आत्त-गन्धोऽभिभूतः स्यात्’ इत्यमरः] । प्रतीहारीति । ‘सत्त्वेन’ पिशाचेन, भूत-योनिना (‘सत्त्वं गुणे पिशाचादौ बले द्रव्य-स्वभावयोः’ इति मेदिनी) ‘अतिक्रम्य’ आक्रम्य अभिभूय इत्यर्थः । राजैति । ‘मा तावत्’ एवं मा वादी । “ममापि नाम” अतिघातिकस्य यथाश्रुति प्रजा-पालकस्य नाना-यज्ञादिकर्तुः ‘गृहा’ [‘गृहे क.’—(२।२। १४४), ‘ग्रहिज्या’—(६।१।१६) इति संप्रसारणम् । ‘गृहं गृहाश्च पु भूमि कलत्रेऽपि च मयनि’ इति मेदिनी] ‘सत्त्वे’ पिशाचादिभिः ‘अभिभूयन्ते’ अत्याचार-विषयो-क्रियन्ते इति काश्चा पाठ्यम् । कदापि एतन् भवितु न शक्यम्, अत एव-विषयम् अमम्भाव्य न वक्तव्यम् । ‘अथवा’ इति पक्षान्तरे, ममापि गृहे इदानीम् एतद्भवितुं शक्यम् । तदेव वक्ष्यमाण-श्लोकेन स्पष्टयति । अहनीति । ‘अहनि-अहनि’ प्रति-दिवसं [‘नित्यवीप्सयोः’—(८।१।४) इति द्वित्वम्] ‘आत्मनः एव’ स्वस्वैव ‘प्रमादेन’ अनवधानतया [‘प्रमादोऽनवधानता’ इत्यमरः] यत् “स्खलितं” शास्त्रत्रिधेः विच्युतिः ‘तावत्’ साकल्येन (इति काट्यवेमपादाः । ‘यावत्ताव-देतौ साकल्याद्विधि-मानावधारणेषु’ इति तत्त्वबोधिनी । ‘आदौ’ इति राघवाः] ‘ज्ञातुम्’ अवधारयितुं ‘न शक्यम्’ मया इति शेषः । यदि प्रत्यहम् अनुष्ठीयमानां स्वस्यापि दुष्कृतिम् अवधारयितुम् अहम् अममर्थः, तर्हि ‘प्रजासु’ अर्थात्, बहुषु मध्ये ~~अहम्~~ केन कीदृशेन सता असता वा ‘पथा’ मार्गेण प्रयाति’ गच्छति, साधु असाधु

वा आचरतीत्यर्थः । इति 'अशेषत' साकल्येन [इति काट्यवेमपादाः] 'वेदितु' ज्ञातु मे 'शक्ति.' सामर्थ्यम् 'अग्नि' किम् । नास्तीत्येदमपि काक्वा पाठ्यम् । ["ज्ञातु', 'वेदितुम्' इत्यर्थालङ्कारः । अर्यापत्तिश्च । सामान्यात् विशेष-प्रतीति-रूपा अप्रस्तुत प्रशंसालङ्कारश्च । छेक-वृत्त्यनुप्रासौ । उपजातिः वृत्तम्) । नेपथ्य इति । 'अविहा' इति खेदे निपात ['अविहाविह निर्वंदे' इत्युक्ते] । राज्ञेति । 'गत्याः' स्वाभाविक-गमनस्य यो 'भेद' पार्थक्येन । [क्रोधोद्धत-गत्या इत्यर्थे इति राघवपादा । 'त्वरित-गमनेन' इति काट्यवेमचरणा] । नेपथ्य इति । 'तदेव' अविहा इत्यर्थे । धरति इति 'धरा' [पञ्चाद्यच (३।१।१२४)] । शिरसः धरा 'शिरोधरा' कन्धरा ग्रीवा [उनि हेमचन्द्र] । 'कण्ठ' [इति शिशुपालवध-टीकाया मल्लिनाथपादा - ४।५२] 'पश्चादवनता' पृष्ठभागे वक्रा 'शिरोधरा' ग्रीवा यस्य तथाविधम् अवाक्शिरसम् इत्यर्थे । माम् बुवज्-पृष्ठं दक्षुम् अर्थात् इक्षु-दण्डम् "इव" [अनेन भूतस्य आम्बाद-ज्योभ व्यज्यते । मृत्योरासन्नत्वेऽपि औदरिकेण विदूषकेण सुस्वादु-खाद्य-द्रव्यस्य कथा न विम्बता] 'त्रिषु अवयवेषु भङ्ग' कुटिलता यस्य तथाभूतम् ।

222n.—1. आत्तगन्धः—'आत्त' आ + दा + क्त । (158n.2). Similarly प्र + दा क्त प्रत्त । Cf. 'गम प्रनेषु भोगेषु नाहमज्ञामिप रत'—*BK*. 'अवदत्त' &c. are justified by the following Kārikā implying आदि कर्म (Commencement of action). Cf. "अवदत्त विदत्तञ्च प्रदत्तञ्चादिकर्मणि । सुदत्तमनुदत्तञ्च निदत्तमिति चेप्यने"—*Qtd MBh*. 'आत्त' - Taken', 'assumed'. [Cf. 'आत्त-रति'—*Ra. XI. 57. M. la. VI*; 'आत्त-शम्य'—*Infra*; 'आत्त-दण्ड'—(158n. 2). 'आत्त - त्ना'—*Śl. 27. Supra*; 'आत्त-सत्त्वया'—*Ra. VII. 31*, 'आत्त-साराग'—*I. 26, XI. 77*, 'राज्यम् 'आत्त-लक्ष्मि'—*M. hā.]*. 'गन्ध'—Pride. Hence 'आत्त-गन्ध'—'Having the pride taken', humbled, insulted Cf. 'पक्षच्छिदा' *आत्त-गन्धा.—*Ra. XIII. 7*. 'आत्तगन्धमवधूय शत्रुभि'—*ŚPB. XIII. 84. 2*. माणवकः—To signify अपत्यजाति, मनु with 'अञ्ज' and 'यत्' gives 'मानुष.' and 'मनुष्यः' (1186). But as प्रत्यय's used in the sense of 'तस्येदम्', may be affixed to signify 'तस्यापत्यम्', so अण् [by 'तस्येदम्'—(4. 3. 120)] may also be used after 'मनु' in the sense of तस्यापत्यम् । "तस्येदमिति विहितः अण् अपत्यार्थेऽपि भवति । इदमर्थे तस्यापि अन्तर्भावात्"—*BM on Vārt. 2081*. Hence मनो. अपत्यम् (कुत्सितम्) इति मनु + अण् = माणवः—A deformed man. The cerebral 'ण' is due to the कारिका "अपत्ये कुत्सिते चैव मनोरोत्सर्गिकः स्मृतः । न-कारस्य च मूर्धन्यत्वे

माणवः"—*Qtd. KV.* 'उत्सर्ग-प्रत्यय' means the main affix as अण् । But *JS* observes:—"इदं च वचनं 'ब्राह्मण-माणव-वाङ्मात् यत्'—(४१२।४२ ; १२५०) इति णत्व-निपातनात् लब्धम्"—*T.* 1186. Also 'ब्राह्मण-माणव'—इति निपातनात् णत्वम्—*BhD.* Next 'कन्' अनुकम्पायाम् । *Vidūṣaka* is supposed to be deformed in body [55n. 1). 3. मा तावत्—181n. 1). The idea is —The portress says that the jester is overpowered by the evil spirits. But the king contends that it is not possible for the ghosts to haunt his palace, as he is virtuous (I.20) and ever dutiful to his subjects. (*Note the force of अपि*). But simultaneously he changes his view (अथवा), and thinks that all this may be possible. (*See next*). गृहाः—(**Masculine Plural**) means 'a house'. Cf. इमे नो गृहाः—*MK. I.* 'स्फटिको-पल-विग्रहा गृहाः'—*NC. II.* 74. 'धनपति-गृहान् उत्तरेण'—*P.I & MD. II.* 14. 4. प्रमाद—&c.—Sins due to carelessness. He is referring to the disavowal of his lawful wife through forgetfulness. 5. प्रजासु कः केन &c.—'The king himself does not exactly know what faults are committed by him every day. Hence it is but quite natural that he will be more careless regarding the courses taken by his subjects. Or in other words, the king is not ruling his subjects properly. So he has become a **sinner**. Read 'सर्वतो घर्मषड्भागो' &c. — (72n. 7). Hence the presence of evil spirits. 6. अविहा—A cry of distress — "Save me here from danger". [अव (save) + इह (here)] — Very frequent in *Māla*. 7. पश्चादवनत &c. — 'शिरोधरा' (f) means neck. Cf. 'गृह-कपांत-शिरोधराभिः'—*SPB. IV.* 52. Hence whose neck has been bent backwards. This is necessary for sucking blood. (*See next Śl.*). Words like 'पयोधरः' (24n. 12), 'शिरोधरा', 'क्षोतोवहा' (210n. 2) &c. present a **grammatical difficulty**. For 'धरः' (धर्ति यः सः)', 'पचः' (पचति यः सः) &c. are formed by adding 'अच्' which is an 'अनुपपद'—affix. Or in other words, the affixes अच्, 'क', 'श' are used after roots when **not preceded** by any 'उपपद'. But 'अण्', is a 'कर्मोपपद'—affix and will **invariably be used** after a root **preceded** by a word in the **accusative** (कर्म) as 'उपपद' । Now 'कारानुपपदात्'—&c. enjoins that the 'विप्रतिषेध',

1. *e.* the subsequent Sūtra ('कर्मण्यन्'—3. 2. 1) will **bar** the application of the previous Sūtras (*i.e.*, पचाद्यच्—(3. 1. 134); इगुपध-क'—(3. 1. 135), 'श'—(3. 1. 138)—“इह उभयम् '(अच् अण्) प्राप्नोति ॥ आदन-पाच कर्मोपपदो भवति विप्रतिपेधेन । इह उभय (क, अण्) प्राप्नोति ॥ काण्-भेद । कर्मोपपदो भवति विप्रतिपेधेन”—*MBh*, But with 'अण्' the forms become 'पयोधारः', 'स्रोतोवाही' (tem) 'शिरोधाराः', and so on. The difficulty is, however, avoided by *BD* and his followers by **disregarding** 'कर्मत्व' and **attaching prominence** to 'शेषत्व'. Read अथ कथं न मह्यमत्र उत्तर-ध्वगम्य ते' इति श्रीहर्षः । परत्वाद्धि सूत्रधारादिषु उच्यते कर्मण्यणा भाव्यम् । तथा च वार्तिकम् ॥ 'अकारात् अनुपपदात् कर्मोपपदा विप्रतिपेधेन' इति ॥ सत्यम् ॥ स्पष्टं शेषत्व-विवक्षायाम् अण् अप्राप्त्या शे कृते शेष-पठ्यन्नन समासा भविष्यति । एतेन गङ्गाधर-भूधर-ब्रह्मधरादयः व्याख्याताः—*T, K&F. I 2 37*, Similarly हन्तीति 'हन्' वेत्तीति 'वित्', भिनन्तीति 'भित्' । Next by षष्ठीसमास we have अरिहा रिपुहा, वृत्रभित्, ब्रह्मवित् etc. Also *PM* on 2900 *HD*, however differs and accepts सजात्व in such cases इक्षुमिव—इत्यने इति इप् + क्स्व (उपे + क्स्व) —उ-३।१५७) Next by षष्ठा क, मि' (ष becomes क) । It is interesting to note that the jester who is noted for his **greediness** (55n 1, 61n 3) does not forget to mention **something sweet, even in such a trying position.**

Text: (प्रविश्य शार्ङ्गहस्तां) यवनी—जअद जअदु भट्टा । एवं ससरं सरासणं हत्थावारओ अ । जयतु जयतु भर्ता । एतत् २१२ शरगमनम् हस्ता-वारकश्च) । (राजा मगर धनुरादत्त) ।

(*Entering bow in hand Yavani* Let My Luge be victorious. Here (*is your*) bow with shafts and gauntlet *Let the finger-guard*).

[*The king takes the bow with arrows*]

(नेपथ्ये)— एष त्वामभिनव-कण्ठ-शोणितार्थी'
 प्रहर्षिणी शार्दूलः पशुमिव हन्मि चेष्टमानम् ।
 (मनजरग) आर्तानां भयमपनेतुमात्त-धन्वा
 दुष्यन्तस्तव शरणं भवत्विदानीम् ॥२७॥

(*In the green room*) Here thirst¹ of the fresh-blood of (*thy*) throat¹, (*I*) will kill thee struggling, as does a tiger, a beast (*struggling for life*). Let Duṣyanta now, who wields (*his*) bow to remove the dread of the distressed, be thy refuge¹. (27)

राजा (सरोषम्)—कथं मामेवोद्दिशति । आः, तिष्ठ तिष्ठ, कौणपाःपसदः । स्वमिदानीं न भविष्यसि । (शार्ङ्गमारोप्य)—वेत्रवति ! सोपान-मार्गं मादेशय ।

King (Wrathfully)—What ! my (ownself he) challenges ! Ah ! stay ! stay ! (ye) vile^s carrion-eater^s ! Thou shalt be no (more) now. (Stringing his bow). Vetravati, direct^s the way to the stair-case.

प्रतीहारी—इदो इदो देवे [इत इतो देव] । सर्वे सत्वरमुपसर्पन्ति ।
Portress—This way, My, Liege, this way.

(All advance in haste)

V. L.—‘जयतु &c.’—B. Omitted by others. ‘सशर शरासन’—B. S. Others omit ‘मगरम्’ । ‘हस्तावारक’—B. IIS. ‘हस्तावाप सहितम्’—R. S. M. K; S has ‘वेष्टमानम्’ for ‘चेष्टमानम्’ । ‘आ ! तिष्ठ तिष्ठ कौणपापसद’—B. IIS. S. ‘तिष्ठ कुणपाशन’—R. V. M. A.

प्रविश्येति । शृङ्गस्य विकार ‘शार्ङ्ग’ धनु [‘अनुदात्तेश्च’—(८।३।१६०) इति अञ्] ‘हस्ते’ यस्या. मा । हस्तम् आवृणोति ज्याऽऽघातादि-वारणाय आच्छादयति इति ‘हस्तावार.’ [कर्मण्यग्र] चर्ममय लोहमयं वा अङ्गुलियम् इत्यर्थः । स्वार्थे कन् । ‘हस्तावाप’ इति पाठे तु हस्तम् आवपति रक्षति इति हस्तावाप’ इति व्याख्येयम् । एष इति । ‘अभिनव’ मद्योनिर्गमात् प्रत्यग्रम्, उष्णमित्यर्थः । यन् ‘कण्ठ-शोणित’ गन्धस्य रश्मि रस्य ‘अर्थी याचकः’ । .(‘अर्थी पुमान् याचके ग्यात् सेवके च विवादिनि’ इति मेदिनी ; —५।५।१), ‘शार्ङ्ग’ व्याघ्र. (“शार्ङ्गलो राक्षमान्तरे । व्याघ्रे च पशुभेदे च सत्तमे नूतनस्थित.” इति मेदिनी) ‘पशु’ हृग्णिनादि-जन्तुम् ‘एव चेष्टमानम्’ आत्म-त्राणाय हस्त-पादादिकं विक्षिपन्त ‘त्वांम्’ ‘एष’ अ-भीतः अहम् अधुनैव ‘हन्मि’ हनिष्यामि [‘वर्तमान-मार्माप्ये वर्तमानवद्वा’—(३।३।१२१) इति भविष्यदर्थे लट् । ‘अभिनवत्यादि विशेषणम् एतदोऽपि योज्यम्] । ‘आताना’ विपन्नाना ‘भयम् अपनेत’ नाशयितुम् ‘आत्त’—(३।१।६३) गृहीत ‘धन्व’ चाप (‘धन्वा तु मरुदेशे ना, कशोव चाप शब्देऽपि च’ इति मेदिनी) येन स । (१६।४ धनु शब्देन सह समाम् । तत्पक्षे ‘धनुषश्च’—(५।४।१२२) इति अनङ्) गृहीत-चाप इत्यर्थः । तादृश ‘दुष्यन्त’ यदि शक्तिमान् स्यात् तर्हि ‘इदानीम्’ अधुना तत्र विपत्ती (‘प्रहरणार्थेभ्यश्च परे निष्ठा-सप्तम्यो भवतः’ इति वार्तिके शार्ङ्ग-शब्दस्य पूर्वनिपातः) इति भावः । ‘तव शरण’ रक्षिता (‘शरणं गृह-रक्षित्रो’ इति मेदिनी) ‘भवतु’ । दुष्यन्त कोपयितुमुदीरितमेतत् । [उपमा-वृत्ति-भ्रूत्य
उपमा-वृत्ति-भ्रूत्य निमित्तमात्रं सावित्रास्तव-हेतोः परिकरालङ्कारश्च । प्रथमाधे
अहम् अहम्, ‘शार्ङ्गलस्तु हन्मि’ इति पुरुष-भेदात् “लतेभ

राजसे तन्वि” ! इति दर्पणो-दाहरणवत् भग्न-प्रक्रमता दोष । स च ‘हन्तव्यः पशुरिव कण्ठरक्तमत्सु व्याघ्रेण त्वमिह मया विचेष्टमानः’ इति पठित्वा समाश्रय—इति सिद्धान्तवागीशपादा । अत्र ओजो नाम मध्यन्तराङ्गमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षण तु—“ओजस्तु वागुपन्यासो निज-शक्ति-प्रकाशक” । प्रहर्षिणी वृत्तम् ॥२७॥

राजेति । ‘कथम्’ इति विस्मये । ‘माम्’ जगति अप्रतिरथ निग्रहिनार दुप्यन्तम् ‘एव उद्दिशति’ लक्षीकृत्य वदति । ‘कोणपाना’ राक्षमाना [‘राक्षस. कौणप’ इत्यमर] ‘अपसद’ अधम [‘निहीनोऽपसदः जान्म क्षुण्णकश्चेत्तरञ्च स’ इत्यमर] । ‘त्वम् न भविष्यमि’ एवन्मित्रेव प्रहारं त्वन्मरणं विधाय त्वद्भावसम्पादयामि अर्थात् त्वन्मरणं ध्रुवमेव । [अनेन क्रोध-नामकाङ्गम् उपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं तु “क्रोधस्तु चेतसो दीप्तिं अपराधादि-दर्शनात्” इति । सम्फेदः अस्य नामान्तरम्] ।

223n.—1. मशरं—&c —‘मशरम्’ (B) has been omitted by R and others, but this seems to be necessary as it occurs in the following stage-direction here and also in the mouth of यवनी in *Vik. Act V, on a similar occasion*. **हस्तावारक—**A kind of gauntlet generally made of *Iguana skin* to protect the fingers or the forearm. Read बद्ध-गोधा-ङ्गुलि-त्राणो खड्गवन्तो महाद्युती—*Rām. I 22 9*. ‘आवाप’—[‘आवापो भाण्डपचने परिक्षेपाऽऽलवालयो] means a ‘band’ or bracelet, hence ‘हस्तावाप’ almost means the same thing (‘ज्याघाना-सवारण’—K) **2. एष.—**(15n. 1) Cf. राजा भास्तिरस्करिणी-गविन । * * एष तमिषु सन्दधे’—*Infra* ०शोणितार्थी—अर्थं इति (अर्थच्छास्मन्निहिते’—1941)—अर्थी । “असन्निहितं अर्थं अम्येति विग्रहः । अर्थो नास्तीति यावन्—BM. ‘अन्यथा अर्थवान्’ शब्द’—*Prabhā* Next इष्टीतत् (Com) But *Patañjali* has rejected this *Vārtika* “भाष्ये तु एतत् सूत्रं प्रत्याख्याय अर्थनम् अर्थः (याच्ञा) । नन अन्त्यर्थकम् इति-पत्यम् [5 2 115] वृत्त्वा ‘अर्थी’, ‘अर्थिक.’ ‘प्रत्यर्थिक इति सप्तितम—*Prabhā*. आत्त-धन्वा—The समास is either with धनम् or with धनं (m — 63n 5). ‘कथं धृतधनुषं रघुनन्दनं समगमि — *U. V 1*—Vide 197n 4) **3. कौणपाऽपसद—**कुणप इव भक्षित इत्यस्य इति कुणप अण् [by ‘घोलम्’—(4 4. 61)] कौणप—A catfish-eater. Or कोणम् [अन्नम् रक्तम्] पाति, इति कोण । पा क [आन &—3 2 3]—कोणप ।—*BhD*. कोणपस्य निष्कृते. अयम् इति कोणप । [तस्येदम्—(4 3 129) इति अण्] । **अपसद—**Usually at the end of a compound ha

sense of 'wretch', 'accursed'. Lit. who is made to sit away from one's colleagues as a mark of degradation. 'कापालिकाऽपसदः'—*MM. V.* 'रे रे क्षत्रियाऽपसदाः'—*VS. III.* 'वृद्धाऽपसदः'—*VS. II*; 'भरत-कुलाऽपसदः'—*Ibid. V*; 'न भविष्यति'—*Cf.* "अरे काकोदर ***मयि स्थिते जिह्नेषि बलि याचितु ***प्रतिपद्यस्व शस्त्रम् । अयं न भवसि"—*HCL. III. 36.* Hence कौणपाऽपसदः--राक्षसाधम । *Cf.* 'राजा—मद्वचनात् उच्यता नागरिकाः साय निवासवृक्षाग्रे विचीयता विहागाधमः'—*VIK. V.*

Text: - राजा (समन्तादवलोक्य) अये ! शून्यं खल्विदम् ।

King (*Looking about*) Lo ! vacant, indeed, this (is).

(नेपथ्ये)—अविहा, अविहा । अहं तुमं पेक्खामि तुमं मं ण पेक्खसि ।
विडाल-गृहीतो मूसओ विअ णिरासो म्हि जीविदे संवुत्तो ।

[अविहा, अविहा । अहं त्वा पश्यामि त्वं मां न पश्यसि । विडाल-गृहीतो मूषक इव निराशोऽस्मि जीविते मवृत्तः] ।

(*Behind the scene*)—Alas ! alas ! I see you though you see me not. Like a cat-caught rat. (I) have got hopeless of (my) life.

राजा—भोस्तिरस्करिणी-गवित ! मदीयमस्त्रं त्वां द्रक्ष्यति । एष तमिषु सन्दधे—

श्लोक यो हनिष्यति वध्यं त्वां रक्ष्यं रक्षिष्यति द्विजम् ।

हंसो हि क्षीरमादत्ते तन्मिश्रा वर्जयत्यपः ॥२८॥

॥ (अस्त्रं मघने) ॥

King—Oh ! 'Thou priding' (*thyself*) on the veil (or magic) of invisibility' ! my missile shall find thee out. Here do (I) fix my 'shaft'—That will slay thee worthy of death, (and) save the twice-born (Brahmin) worthy of preservation. The swan, indeed, takes milk (and) leaves the water mixed up with it. (28)

(*This said, aims the missile.*)

V. L.—B has 'अये' before 'शून्यम्' &c. 'विडाल'—*R. V. M. S.* 'मार्जारो'—B. 'मूपकः'—*R. V. M. S.* 'उन्दुक'—B. 'अस्त्रम्'—*B. M. K.* Dr. Śr. 'शस्त्रम्'—*R. V. S.*; After 'त्वा द्रक्ष्यति', B has the following line—'स्थिरोभव, मा च ते वयस्य-सम्पर्कान् विश्वासो भूत्' । 'रक्षिष्यति'—*HS. P. B. Dr.* 'रक्षति'—*R. V. M. S.*

नेपथ्य इति । 'विडाल-गृहीतः' मार्जराऽऽक्रान्तः । ['अनेनोपमानेन त्यागेऽपि जीविनाऽभावः सूचितः'] । 'जीविते' जीवने (भावे क्तः) । राजेति ।

अस्करिण्या देहस्य अदृश्यत्व-विधायिकया विद्यया 'गवितः' सञ्जात-गर्वः दृप्तः ।

तत्तुम्बुद्धौ । य इति । 'य' मदीयोवाण 'वध्यम्' अकारण ब्रह्महत्या-प्रवृत्तत्वात्
वधार्हं मपराधिन 'त्वा' कोणपा-धमम् 'हर्निग्यति' । अथच, 'रक्ष्यम्' अपगधाऽभावात्
सर्वथा रक्षणार्हं 'द्विजम्' ब्राह्मण विदूषक ['दन्त-विप्राण्डज द्विजा' इत्यमरः] ।
'रक्षिग्यति' त्वन्त आस्यते । 'त्वाम्' उपुम् ण्य 'अहं' मन्दधे' धनुषि योजयामि ।
एकस्यैव उभयकारित्वं गपटयितुं दृष्टान्तमाह । 'हि' उव्यवधारणे । 'हम्' [हन्ति
गच्छति । 'हनं' हिमा-गन्या । पच्याद्यच्—(३।१।१३८)—“भवेत् वर्णागमात्
हसः, मिहे वर्ण-विपर्यय ” इति सक्—इति भानुजि] 'क्षीर' पेय दुग्धम् 'आदत्ते'
जलमध्यात् गृह्णाति पिबति इत्यर्थ [आटो दाज्नास्य-विहग्णे” (२६८६) इति
आत्मनेपदम्] । अथच नेन 'दुग्णेन' मित्रा (५९३) अप' अपेय जल 'वर्जयति'
पृथक्कृत्य पणित्यजति । [अत्र दृष्टान्तालङ्कार परिकरालङ्कारश्च । “राजा
—क कोत्र भा ” इत्यादिना एतदन्तन व्यवसायो नामाङ्गमुपक्षिप्तम् ।
तल्लक्षणमुक्तं यथा धनञ्जयेन—“व्यवसायः स्व-शक्यवित् ” इति दुष्यन्तस्य
स्वराज्ये आविष्कृणात् । 'नेपथ्ये' उव्यारम्भ एतदन्तन रौद्ररसः ध्वनित ।
श्लोको वृत्तम् । ॥२८॥

224n.— 1. -विडालगृहीतो &c —(Cf. 'विडाल-गृहीताया परभृतिकाया.'
(153n. 5) *Mala. II*, वध्यम्—वधम् अर्हति इति इन् - यत् । इन् - 'वध' by
“हन्तो वा यद्रथश्च वक्तव्य ”—*Art. on 2843* “हन्धाता यन्ता स्यात् । प्रकृतेर्वधाऽऽ
देशश्च इत्यर्थ ”—**BM. G** and some other have 'यद्वा वधम् अर्हति
इति 'दण्डादिभ्य 'य' - 5 1. 66). They evidently follow KV. But
'य' is a slip for 'यत्' । Read 'दण्डादिभ्यः य' इति त्वपपाठः, “अचो
यत्” इति सूत्रभाष्ये तथैव दर्शनात्।—*LM & T*—1731. 2. तिरस्करिणी-
गवित—(190n. 9). अस्त्रं is preferable to शस्त्रम् (R),—for
a little after we have 'अस्त्रं सधत्ते, 'अस्त्रं मुपसहरन्' । 3. हंसो हि
&c.—For swan's power of separating milk from water; Cf.
'अम्भोजिनी-वन-निवास-विलाममेव हसस्य हन्ति नितरां कुपितो विधाता ।
न त्वस्य दुग्ध-जल-भेद-विधौ प्रसिद्धा वैदग्ध-कीर्तिमपहर्तुं समर्थ.”—*MS.*
18. 'हंसैः यथा क्षीरमिवाम्बु-मध्यात्’—*PT*. “प्राज्ञस्तु जल्पता पुसां
श्रुत्वा वाच शुभाशुभा । गुणवदाक्यमादत्ते हंसः क्षीरमिवाम्भसः”—
Mahā; Ādi. 'नीर-क्षीर-विवेके हमालस्य त्वमेव तनुषे चेत्’—*Bhāmini-
ulāsa*. 1. 13.

Text—(ततः प्रविशति मातलिर्विदूषकश्च) मातलिः—आयुष्मन्.

कृताः शरव्या^१ हरिणा^२ तवासुराः
 वंशस्थविलं शरासनं तेषु^३ 'विकृष्यतामिवम् ।
 (जतजर) 'प्रसाद-सौम्यानि सतां सुहृज्जने
 पतन्ति चक्षूंषि न दारुणाः शराः ॥२९॥

(Enter Mātali and the Vidūṣaka.)

Mātali—O Long-lived Sir ! (The demons have been made (your) marks¹ by Indra²—“Let (then) this bow (of yours) be³ drawn against them. Of the good, eyes softened⁴ with affection, (and) not deadly arrows, fall on (their) friendly persons.” (29))

राजा (ससभ्रममस्त्रमुपमहरन्)—अये, मातलिः । स्वागतं महेन्द्र-सारथे ।

King (Distractedly, withdrawing his missile) --

—Lo ! (is it) Mātali ? Welcome, charioteer of Indria.

विदूषकः—अहं जेण इट्ठि-पगुमारं मारिदो सो इमिणा माअदेण अभिणन्दीअदि
 [अह येन इट्ठि-पगुमारं मारितं, सोज्जेन स्वागतेनाभिनिन्द्यते^१] ।

Vidūṣaka—He, by whom I was (very nearly) butchered² like a sacrificial victim³, is by him greeted⁴ with a welcome.

मातलिः (सस्मितम्)—आयुष्मन् ! श्रूयतां यदर्थमस्मि हरिणा भवत्सकाशं
 प्रेषितः । Mātali—(With a smile)—O Long-lived Su ! (please)
 Hear on what errand (I) have been sent by Indra to Your
 Honour's presence.

राजा—अवहितोऽस्मि । King—(I) am all heed.

मातलिः—अस्ति कालनेमि-प्रसूतिं दुर्जयो नाम दानव-गणः ! Mātali—
 There is a host of demons called the “Invincible”—the
 brood of Kālanemi.

राजा—अस्ति । श्रुतपूर्वं मया नारदात् । King—There is. (This)
 was heard by me previously from Nārada.

‘V. L.—‘मातलि’ विदूषकश्च—B. P. H. S. ‘विदूषकमुत्तमृज्य मातलिः’—R.
 V. M. S. K. ‘शरव्यम्’—B. M. V. ‘शरव्याः’—Patankar K. Śr. Ś.
 ‘आयुमान्’—B. Dr. Omitted by others. B has ‘ससभ्रमम्’ before
 ‘अस्त्रमुपमहरन् । ‘महेन्द्रसारथे’—R. M. V. B. “देवराज०”—B. ‘देवेन्द्र-
 सारथये’—S. ‘भो मनस्विन्’—B. Omitted by others ‘भवान् * अभि-
 नन्दति’—B. ‘येन * अभिनिन्द्यते’—Others.

कृता इति । ‘हरिणा’ इन्द्रेण [‘हरिरिन्द्रो हरिर्भानुः’ इति गदसिंहः]
 ‘तव शरव्याः वाण-क्षेप-लक्ष्याः [‘लक्षं लक्ष्यं शरव्यं च’ इत्यमरः ।

कवे विवक्षावशात् पुंस्त्वम्] । 'कृताः' विहिताः अर्थात् तवास्त्रादेव एते विनाशत्वं लभेरन् इति इन्द्रेण निर्धारितम् । अस्मादेव हेतोः 'तेषु' असुरेषु 'इदं' करे धृतं सज्जं 'सराशनं' धनुः 'विकृष्यताम्' शरक्षेपाय आकृष्यताम् । तदर्थमहमन्नागत इति सूचितम् । [अतएव सूक्ष्म-काव्यलिङ्गे अलङ्कारौ] । तथाहि 'सतां' सज्जनानां 'प्रसादेन' अनुग्रहेण 'सौम्यानि' (४।२।२०) मनोज्ञानि न तु रोष-रक्तानि ['सौम्यः बुधे मनोज्ञे स्याद् अनुग्रहे सौम-दैवते' इति विश्वः] 'चक्षूंषि' नयनान्येव 'मुहुज्जने' प्रियजने मयि मानलौ इत्यर्थः । 'पतन्ति', किन्तु 'दारुणाः' मर्मभेदिनः 'शराः न पतन्ति' अतएव मा प्रति प्रमाद-सौम्य नयनं पातय इत्यर्थः । [उत्तरार्धेन प्रथमार्धस्य समर्थनात् अर्थान्तरन्यासः । न-शब्देनैव दारुण-शर-पात-व्यपोहनात् शाब्दी-परिसंख्या च । अनयोरेकाश्रयानुप्रवेश-रूप-सङ्करः । 'तव', मयि' इति विशेषे वक्तव्ये 'सतां, मुहुज्जने' इति ग. मान्योक्तेः अप्रस्तुत-प्रशंसा । सता तादृश-चक्षुषा मुहुज्जन-मवन्ध-प्रणीतेः समालङ्कारो व्यङ्ग्यः । 'न दारुणा' व्यतिरेकः । वृत्त्यनुप्रासः । 'चक्षुषि' इति नपुंसक-लिङ्गेन प्रक्रम्य 'शराः' इति पुल्लिङ्ग-प्रयोगात्-भग्न-प्रक्रमता दोषः । एव 'चक्षुषि' इत्यनन्तरं भेद-बोधक-शब्द-वक्तव्यः किन्तु नोक्तः । अतएव वाच्याऽनभिधान-दोषश्च । तन्-ममाधानाय परार्धमेव पठनीयम् "पतन्ति तर्पेण सता मुहुज्जने सुदृष्टयो दारुण-हेतयस्तु न"—इति मिद्धान्तवागीशाः । वंशस्थविलं वृत्तम्] ॥२९॥ राजेति । 'अये' इति सबोधने [इति शब्दरत्नावली], विस्मये वा । विदूषक इति । 'येन' जनेन 'अहं' माधव्यः 'उष्टेः' यज्ञस्य यः 'पशु' ह्यागादिः स इव 'मारितः' 'दृष्टि-पशुमार मारितः' ['उपमाने कर्मणि च'—(३।४।४५)—इति मारयते णमुल् । "कपादिषु यथाविध्यनुप्रयोगः (३।४।४५) इति मारयते. अनुप्रयोगश्च] । 'अभि-नन्दने' सत्क्रियते इत्यनुचितमेव । मातलिरिति । विदूषकोक्त्या कौतुकोदयात् 'स्मितम्' ['स्मित-लक्षणन्तु प्रागुक्तम्'] 'हर्णिणा' इन्द्रेण । राजेति । 'अस्मि' इति 'अहम्' इत्यर्थे निपातः ['अत्रास्मि करोमि मय्यः' इत्यादि-प्रयोगात्] । मातलिरिति । 'कालनेमिः' दैत्याविशेषः [स तु हिरण्य-कशिपु-पुत्र इति हरिवंशः] तस्य 'प्रसूतिः' अपत्यम् ।

225n.—1. शरव्याः—शृणानि हन्ति इति शृ + उ = शरुः—An arrow. तस्मै हितम् इति शरु । यत् (by "उ-गवादिभ्यः यत्"—५. 1. 2) = शरव्यम्—A target. Or, शरान् व्ययति (व्येञ् मवरणे भ्वादिः) । "क-व्रधौ सर्वत्र संप्रसारणभ्यो डः"—(Vāt—3. 2. 3) इति डः [शर + व्येञ् + ड = शर + व्य + ड = शरव्य]—BhD. Or, 'आतः अनुपसर्गे कः'—(3. 2. 3) इति कः । Next 'संप्रसारण' (य=इ) by "वचि-स्वपि यजादीनां किति" (6. 1. 15) 'व्यञ्' is यजादि । Next by 'एर् अनेकाचोऽन्योग-पूर्वस्यः'—(6. 4. 1)

of वि is replaced by 'य' [शर + व्यञ् + क = शर + व्य + क = शर + वि + क = शरव्यम्—RM.—'शरव्याः'—is the **oldest** reading though 'शरव्यम्' is usually *Neuter* as has already been used by Kāli. elsewhere' (Cf. 'फलिभिः शरव्यम्'—*Ra.* I/III 45; XI. 27; *ŚPB.* VII.) Kāli. here has used it in *Masculine Gender*. These sorts of *arbitrary breach* of grammatical rules (Cf. "मन्दमन्दं for 'मन्दमन्दं', 'नागरिक' for "नागरक", 'त्रियम्बक' for "त्र्यम्बक", "कामयान" for 'कामयमान', 'आस' for 'वभूवः', 'दाइवान्' for 'दत्तवान्', "गच्छती" for "गच्छन्ती &c.) may be justified by the Vedic Grammar. (Vide 68n.—1; 70n. 2; 244n.—3). This is the trait of व्यास, वाल्मीकि, and other old poets and writers. These uses are *certainly anterior* to the Gupta Period. But Kieth and other Gupta—Theorists have very conveniently connived at these. Even अद्वघोष has also used 'शरव्य' in one place in 'पुलिङ्ग' । Cf. "शरव्यः स तु दोषाणाम् यो हीनः स्मृति-वर्मणा"—SN. XIV. 38. 2.—असुराः—So called owing to their not partaking of 'मरा' (wine). —(175n, 6). 3. इदम्—The bow which is already fitted with an arrow and strung. 4. सौम्यानि—सोमः (moon) देवता अस्य इति सोम + ट्यञ् ['सोमाट् ट्यञ्'—4.2.30;] or 'सोम इव सोम' । Next by 'चतुर्वर्णादीनां स्वार्थं उपसर्गानाम्—*Jārt.* 1789, सोम + ट्यञ् - सौम्यः—Beautiful. (Com.) RM attaches 'य', but read—"यत्तु शाखादित्वात् (५।३।१०३)—'य' इति मुकुटः ॥ तन्न ॥ वृद्धयप्रसङ्गात्"—*BhD*—In one place *BhD*, however, proceeds thus:—"सोम इव सौम्य." । 'शाखा दिम्यः यः'—(५।३।१०३) । ततः प्रकाश्यान् (स्वार्थं—5. 4. 38) । 'प्रज्ञादि' is 'आकृतिगण' । Therefore सौम्य + अण् = सौम्यः । 5. अस्त्रमुपसंहरन्—(14n, 8; end). Certain Mantras are recited at the time of **sending forth** (प्रयोग) missile to ensure its efficacy, and at the time of **retracting** (संहार), counter-charms are recited which take off from the shaft the special virtue already imparted to it. Cf. "संमोहन नाम सखे ! ममास्त्र प्रयोग-संहार-विभक्त-मन्त्रम्"—*Ra.* 5. 57. स्वागतेन &c.—This phrase occurs in Mahā. Karṇa. 33; "सपद्युपस्थिते मित्रे कुशलेनागतं त्वया । अहं प्रश्न-वचनं तत् स्वागतं मुदाहृतम्" ॥— (*Cāritra-Bardhana*);

—(129n, 2). 6 इष्टि-पशुमारं मारितः—इष्टि-पशु + मृ + णिच् + णमुल् भावे = इष्टि-पशु-मारम् (Com.). [Read—“उपमान-कर्मकारक-पूर्वकात् उपमान-कर्तृकारक-पूर्वकाच्च निरर्थक-घानोः परः तुमर्थे णमुल्-प्रत्ययः स्यात् । कर्मणि—कृपणेन नाग्रादिकमपि सुवर्ण-निधाय निहितम् (सुवर्णमिव सुगुप्त-मित्यर्थः) । गुरु पितृ-वेदं (पितरमिव) वेत्ति । कर्त्तरि—अविमृश्यकाग्रे पुरुषः शलभ-नाशं (शलभ एव) नश्यति । * * अर्जुन-ग्राहम् अग्रहीत्”—Prabhā. ‘समूल-घानमग्निं न्यवधीत्’—Bhātī 1, 2] Note that the **same verb** after which ‘णमुल्’ is attached, is **repeated** as finite verb (3. 4. 46). 7. अस्मि = अहम् —(7n, 2). 8. कालनेमि &c.—The demon Kālanemi who had one hundred heads and arms, was slain by Viṣṇu. (‘शत-प्रहर्णोदग्रः शत-बाहुः शताननः &c’. —MP. (Com.)) 9. नारदात्—Nārada, [one of the ten—मानस-पुत्रs of Brahṁā], was sprung from his lap [‘उन्मद्भान् नारदो जज्ञे, दक्षोऽङ्गुष्ठान् स्वयम्भुवः, —Bhāgabata. He is very fond of promoting quarrel amongst men and gods. Vide BRP. (ब्रह्मण्ड), Ch. 21-22. (i) नम्य धर्म्यम् = नारम् [Vārt. 4. 4. 14] नार ददति इति नार 'दा' क [3. 2. 3] -- नारदः । (ii) “नार” पानीयमित्युक्ता तन् पितृभ्य गदा भवान् । ददति तेन ते नाम नारदेति भविष्यति” इत्यागमः । (iii) ‘नुः’ उदं नारम् (अजान) दति (खण्डयति) ज्ञानोपदेशेन । (iv) नारं (नरसमूहं) दति कथ्यते इति वा । पूर्ववत् क.—BhD. Though reckoned as a प्रजापति, he was a celibate, and he dissuaded ‘दक्ष’s sons from procreation. He was consequently imprecated by Dakṣa to have *wandering habits*. Ch. “ताश्चापि नष्टान् विज्ञाय पुत्रान् दक्ष-प्रजापतिः । क्रोधं चक्रे महाभाग नारदं स भयाप च” ॥ —Bhāgabata; VP. 1. Ch. 15. 10. अस्ति—(10n. 5).

Text—मातलिः—सख्यस्ते स किल शतक्रतो रजय्य

स्तस्य त्वं रण-शिरसि स्मृतो निहन्ता ।

प्रहृषिणी

उच्छेत्तुं प्रभवति यन्न सप्त-सति

(मनजरग)

स्तन्नंशं तिमिर मपाकरोति चन्द्रः ॥३०॥

स भवानात्त-शस्त्र एव इदानीं तमेन्द्ररथमारुह्य विजयाय प्रतिष्ठताम् ।

Mātali (That (troop of demons is) really not vanquishable by your friend, the performer of hundred-sacrifices, (but) you are declared to be its destroyer in the fore-front of batt^{le}.)

moon dispels the nocturnal gloom which the seven-rayed (*sun*) is unable to remove.)(30) So commemorated let Your Highness even equipped with weapon, march for victory now, having ascended that (*famous*) chariot of India.

राजा—अनुगृहीतोऽस्मि अनया मधवतः सम्भावनया । अथ माधव्यं प्रति भवता किमेवं प्रयुक्तम् ।

King—Favoured am I by this honour (*done to me*) by Indra. But what made you act thus towards Mādhavya ?

V. L.—Dr. supported by B has 'अवध्य' for 'अजय्य' । 'देवग्रथम्'—B. 'ऐन्द्र०'—R. V. M.

संयुरिति । 'म' दुर्जय नाम प्रसिद्ध दानवगण [प्रसिद्धत्वात् प्रक्रान्तार्थ-त्वात् वा यच्छब्दस्य अनपेक्षा] 'ते सग्य' मुहूद शतक्रतो 'इन्द्रस्य [इति घनञ्जय-कोप । "कृत्याना कर्त्तरि वा —(२।३।७१)—इति णट्ठा पाक्षिकी] 'अजय्य' प्रयत्न-महत्तरैरपि जेतुम् अशक्य । "जय्यः य शक्यते जेतुम्, जेयः जेतव्य-मात्रक" इत्यमर । "शक्ति लिङि च"—(३।३।१७२)—इति शक्ती 'अचो यत्'—(३।३।१७३)—इति यत् । "क्षय्य-जय्यौ शक्यार्थे"—(६।१।८१)—इति तिप्पा-तित । 'किल' इत्यवधारणे (इति अमरसाप-टीका सारमुन्दरी) । 'रण-शिरसि' समराग्र-भागे 'त्व नम्य' दाणवगणस्य निहन्ता' त्रिनाशयिता 'ममताऽसि निर्धारित इत्यर्थः । य खलु महेन्द्रेण अजय्य, म वय मया हनिष्य । इत्याशङ्काम् उच्छेत्तुमाह 'सप्त-सप्तिः' सूर्यं (इति हेमचन्द्र) । [तस्य विग्रहो यथा—(१) सप्त-मन्यका सप्तयः' अश्व इति रामायण-भाष्य रामानुज-पादाः ॥ तथा च श्रुति ॥ "सप्त त्वा हारता रथे वहन्ति देव सूर्यं इति ॥ यद्वा, (२) 'सप्त-नामा सप्तिः' अश्व इति वा । तथाच श्रुति —'एकाऽपि अश्व वहति सप्त-नामा इति ॥ यद्वा (३) 'गप्ताना तन्मन्यक-प्राणानां सप्ति' प्रवर्ति चालक इत्यर्थः । तथाच श्रुति —'सप्त-शीपंण्या प्राणा' इति ॥ अपि च 'अष्टाग्र रथेनाग्नावेक-चक्रेण वै भ्रमन् । गप्तद्वीप-ममुद्राञ्च सप्ताभि सप्तभिर्द्वितम् ॥ छन्दोरूपैश्च तैरग्वैर्यतश्चक्र तत स्मिन्ति " इति मान्म्ये] 'यत्' तिगाया उदम् इति 'नैग' 'निमिग्म्' अन्धकारम् उच्छेत्तुं दूरीकर्तुं 'न प्रभवति' न समर्था भवति 'तत्' नैगमन्धकार सूर्यापेक्षया न्यून-तेजा अपि 'चन्द्र अपाकरोति' ध्वजयति विधिनिगमात् उत्थाशय । तद्वत् त्वम् इन्द्रा-पेक्षया न्यून-बलोरपि तदवध्य दानवगण व्यापारयितुं शक्यसि [दृष्टान्तालङ्कारः । स्नेहस्तस्येति सप्तसप्तीति छेक-वृत्त्यनुप्रासाः । प्रहर्षिणी वृत्तम् ॥३०॥ स इति । 'तम् ऐन्द्र-ग्रथम्' सुप्रसिद्धम् इत्यर्थः (प्राग् व्याख्यान.) 'विजयाय' 'अर्धञ्च भाववचनात्'—(२।३।१५)—इति ८थी] प्रतिष्ठता' गच्छतु ['सम-व-

प्र-वि-म्यःस्थः'—(१।३।२२)—इत्यात्मनेपदम् । राजेति । 'मघवतः' इन्द्रस्य ('इन्द्रः मरुत्वान् मघवा' इत्यमरः । मह्यते पूज्यते इति कति-प्रत्ययेन "श्वसुक्षन्"—(उः-१६५), इत्यादिना 'मघवन्' इति निपातितम् । "मघवा बहुलम्"—(६।४।१२८ ; ३६०) इति त्रिदेश-पक्षे तु 'मघवान्' इत्यपि बोध्यम् । यत्तु "त्रिदेशे दीर्घा-भावात् मघवान्" इति स्वामिनोक्तम् ॥ तन्न ॥ 'सर्वनामस्थाने चा-संबुद्धौ'—(६।४।८ ; २५०)—इति दीर्घ-संभवान् । विस्मरन्तु व्याख्यामुध्याया द्रष्टव्यः) । 'सम्भावनाया' गौरवेण । 'अथ' इति प्रश्ने । 'एव' परचाद-वनत-शिरोधरम् ।

226n. —1. शतक्रतोः—Indra (*Jove or Jupiter Pluvius of Classical mythology*) is called 'शतक्रतु' according to the *Purāṇas* for his performance of *hundred horse-sacrifices*. Hence he always views with jealousy and alarm any persistency by a human of severe penance or one-hundred horse-sacrifices which might raise him to a level with himself. (41n, 6.). Our poet also endorses this view. Read "जगत्-प्रकाश तदशेषम् उज्जया, भवद्गुणः लङ्घयितु ममोद्यत ॥ हरिष्यथैक 'पुरुषोत्तमः' स्मृत, महेश्वर 'त्र्यम्बकः' एव नापरः । तथा विदुर्मा मुनयः शतक्रतुं, द्वितीय-गामी न हि शब्द एष नः" 1:—*Ra. III.* 48-49. According to the Western Vedic Scholars, क्रतुम् (*Gr. khratos*) in the Vedic Literature **invariably** means '**power**' (i.e. **wisdom, insight strength** of mind or body. (प्रज्ञा नाम—*Nirukta. III.* 13) or *deeds* (कर्मनाम—*Ibid II.* 1.) Hence according to them the epithet means *one whose power or wisdom is hundred i. e. infinite.* सख्युस्ते—*Cf.* 'अयं ग वलभित्-सखः दृग्यन्त'—*Act. II. Supra* अजय्यः—*Cf.* 'तेन द्विपानामिव पुण्डरीको राजामजय्योऽजनि पुण्डरीकः"—*Ra. XI/III.* 8; (72n, 8). निहन्ता—Is a very significant epithet of Duṣyanta. The demon whom Indra could not even **defeat**, will be **killed** by Duṣyanta. (Now read 75n. 5, 7). **2. सप्त-सप्तिः**—Either the sun who has **seven horses** [R. V. I. 50, 8; 115, 4] or who has a horse **named** सप्त (*Com.*) **3. चन्द्रः अपाकरोति**—"The appos. ness of this comparison depends on the fact that Duṣyanta's pedigree was **traceable to the moon**" (चन्द्रवंश)—*M. Cf.* "न पुत्र-वात्सल्यम् अपाकरिष्यति"—*Ku. V.* 14. Elsewhere "अपा + कृ" has a **different sense** i.e. 'to give up'. *Cf.* []

भुजच्छेदमपाचकार"—*Ra. VII. 50* 4. **मघवतः**—In Classical Sanskrit it is invariably an **epithet of Indra**. In the **Vedic literature** it refers **sometimes to the Sun god**, because he is the giver of rain ('आदित्याज्जायते वृष्टि वृष्टेरन्न तन प्रजा') and thereby of wealth. मह (wealth, present) + मतुप् (वन्)—361. According to Kṣīrasvāmī, "मघवा" and "मघवान्", and according to RM, 'मघवा', 'मघवन्', 'मघवान्' are the forms in **Nom. Sing.** But *BhD* opines that the form 'मघवन्' is **incorrect**. (*Com*) सम्भावनया—(230n, 7)

Text:—मातलिः (मस्मितम्)—तदपि कथ्यते । किञ्चिन्निमित्तादपि मनःसन्तापात् आयुष्मान् मया विकलवो^१ दृष्टः । पश्चात् कोपयितुमायुष्मन्तं तथा कृतवानस्मि । कुतः—

आर्या ज्वलति^२ चलितेन्धनोऽग्निं विप्रकृत^३ पद्मग^४ फणं कुरुते ।
[12, 18, प्रायः स्व महिमानं कोपात्प्रतिपद्यते^५ जन्तु ॥३१॥
12, 15]

Mātali (*With smile*) That too will be (*just*) explained. Owing to some mental throes due to certain cause Your Long-lived Highness was found by me utterly¹ disrupted¹ (*Ind*) afterwards to rouse the anger of Your Long-lived Highness, I did like that "For 'me' with its fuel"² tired, blazes up, the adder³ when irritated,³ swells (*its*) hood, verily a man generally attains⁵ (*this*) own high-spiritedness through (*some*) provocation (*only*) (31).

राजा (विदूषकं प्रति)—वयस्य^१ अनतिक्रमणीया दिवस्पते राजा । तद्गच्छ परिगतार्थं कृत्वा मद्बचनादमान्य-पिशुनं ब्रूहि—

श्लोक त्वन्मतिः^२ केवला तावत्परिपालयतु प्रजा ।
अधिज्य मिदमन्यस्मिन् कर्मणि व्याप्तं धनुः ॥३२॥

King (*To Vidūṣaka*, Friend) the bidding of heaven's¹ king (*is*) not² to be transcended². So apprising³ him of the circumstance,⁴ tell minister Piśuna in my wordings -

"Let you intelligence³ alone protect (*my*) subjects, (*while*) this braced (*strung*) bow is employed in another (*sublime*) task" (32)

विदूषकः—जं भवं आणवेदि [यद्भवान् आज्ञापयति] । (निष्क्रान्तः) ।

^१Śukla—As Your Honour commands. (*Exit*).

मातलिः—आयुष्मान् रथमारोहतु ।

(राजा रथारोहणं नाटयति) ।

। (निष्क्रान्ता. सर्वे) ।

Mātali—Let Your Long-lived Highness ascend the chariot.
(The king represents mounting the chariot). [*Exeunt Omnes*].

षष्ठोऽङ्कः

(End of the Sixth Act)

V. L. -‘मस्मिन्’—B. Omitted by others. ‘विकृत.’—B. Others read ‘विकलव’ । ‘फण’—M. V. K. S. फणा—R. B ‘धोभान्’—R. V. M. ‘कोपात्’—K. S.; B reads the last line thus ‘तेजस्वी सक्षोभान् प्रायः प्रतिपद्यते तेज’ । ‘हि जन.’—R. V. M. ‘जन्तु’—M’s Mss; Mackenzie Mss. B reads ‘विदूषक प्रति’ for ‘जनान्तिक्म्’ । ‘प्रतिपालयन्तु’—B. P. ‘परिपालयन्तु’—R. V. Ss. ‘परिपालयन्तुम्’—K. M. Dr.

मातलिगति । स्मिन्-लक्षणमक्त प्राक् । [अनेन विदूषक-पाठन-घटनाया अकिञ्चित्-रङ्गत्व सूच्यते] । ‘किञ्चित्’ समाजात् किमपि वस्तु ‘निमित्त’ कारण यस्य तस्मान् । ‘विकलव’ विकल स्वर इति यावत् । ‘ज्वलतीति । ‘अग्नि. निर्वाणान्मुख अनल ‘चलितानि’ स्मिन्तानि [चल कम्पने । घटादि-त्वात् मित्व, “घटादयो मित” इत्यस्त । नत णिचि “मितां ह्रस्वः”—(६।४।९०) इति ह्रस्वत्वम् । अन्यथा ‘चालितम्’] । ‘दन्धनानि’ गणानि यस्य तथाभूतः सन् ‘ज्वलति’ पुनर्दीप्यते । ‘पन्नग’ सर्प । ‘पद्भ्या न गच्छति यः स ‘पन्नगः’ पृषोदरादित्वात् साधुः” इति प्रभा । यद्वा ‘पन्न पतित गच्छति इति ‘पन्नग’ । पन्नमिति पद्यते, वतान् क्रिया-विशेषणम्” । “गर्गत्र-पन्नयोरुपसर्गस्यानम्”, वा- २९.६५—इति भट्टोजिदीक्षितः । ‘विप्रकृत’ निकृत, केनापि दण्डादिना उद्वेजितः सन् इत्यर्थः [“निकृति स्याद् विप्रकृत.” इत्यमरः] ‘फण फटा [‘फटाया तु फणा द्वयोः’ इत्यमरः] । ‘कृन्ते’ स्व-पराक्रम-प्रकाशार्थम् उत्तोलयति इत्यर्थः । ‘हि’ इत्यवधारणे ‘प्राय’ बाहुल्येन [‘प्रायो बाहुल्य-तुल्ययो’ इति विश्व. । अनेन ज्ञानि-स्मृतादीना व्यावृत्ति. बोद्धव्या] ‘जन्तु’ प्राणिमात्र ‘कोपात्’ उत्तेजनात् ‘स्व’ स्वकीय ‘महिमानम्’ आत्म-प्रभाव तेज इत्यर्थः । ‘प्रतिपद्यते’ प्राप्नोति आविष्करोति इत्याशयः. (अत्र माला-दृष्टान्तालङ्कारः । ‘भवान्’ इति विशेषे प्रस्तुते ‘जन्तु’ इति सामान्योक्ते. अप्रस्तुत-प्रशंसा । एकस्य पराक्रम-प्रकाश-रूप-धर्मस्य वाक्य-भेदेन पृथङ्-निर्देशात् प्रतिवस्तूपमा । पूर्वोक्तस्य चरण-न्यूनता

विशेषोक्तस्य परार्धोक्त-चरण-द्वयेन सामान्येन समर्थनात् अर्थान्तरन्यासो वा । एतेषां परस्पर-निरपेक्षतया संसृष्टिः । लतिलिते इति प्राप्रेति छेक-वृत्त्यनुप्रासौ । आर्या जातिः । ॥३१॥ राज्ञेति । 'अनतिक्रमणीया' अनुल्लङ्घनीया । 'दिव-स्पतेः' इन्द्रस्य ('शतमन्युः दिवस्पति' रित्यमरः) । 'परिगतः' अवगतः 'अर्थः' एतद्वृत्तान्तः येन तथाभूतं कृत्वा । अर्थात् एतद्वृत्तान्तम् अभिधाय ("अथ माधव्यं प्रति भवता किमेव प्रत्युक्तम्" इत्यादिना एतदन्तेन शक्ति-नाम अङ्गमुपक्षिप्तम् तल्लक्षणं यथा दर्पणे—"शक्तिः पुनर्भवेत् ॥ विरोधस्य प्रथमनम्" इति) । त्वदिति । 'केवला' अन्य-निरपेक्षा मम साहाय्य विना इत्यर्थः । 'त्वन्मति' तव बुद्धिः ('बुद्धिर्मनीषा धिपणा धी प्रज्ञा शेमुगी मति' इत्यमरः) । 'तावत्' मदागमन-पर्यन्तम् 'प्रजा' राज्यवामिनः सर्वान् जनान् 'परिपालयतु' रक्षतु । ननु तव धनुषा इदानीं किं कार्यमिति आह, 'अधिज्यम्' आगेपित-मोर्वीकम् 'इद' मदीय 'धनुः' अन्यस्मिन् 'दानव-वध-रूपे 'कर्मणि' देवकार्ये (एतेन लोकद्वय-रक्षकत्वम् अस्य ध्वनितम्) 'व्यापनम्' नियुक्तम् (श्लोको वृत्तम्) ॥३२॥

॥ इति गौतम-श्रीरमेन्द्रमोहनवसु-विरचितायामभिज्ञान-शकुन्तल-टीकायां

कुमार-सन्तोषिण्यां षष्ठोऽङ्कः ॥

227n.—1. चलितेन्धनः—The root चिदन्धी is ग्धादि (६।४।६६), लट् इन्धे । ("इन्धे यद्रेण यनेजः"—KR. 265] लिट् उन्धाञ्चके, उन्धाम्बभूव, इन्धामास । 'आम्' after 'उन्धे' in लिट् is optional in the Vedas, but not in भाषा । Read "केचिदिन्धि भवतिभ्याञ्च" (1. 2. 6; 3393) इन्धे परस्य लिट्: कित्त्व-विधान-गामर्थ्यान् आमः विकल्पमिच्छन्ति । तदिन्धेः छन्दोविषयत्वात् भूवो वृको (६।४।३३) नित्यत्वादित्यादि भाष्य-वार्तिक-विरोधादुपेक्ष्यम्" *Jinedra-buddhi in his Nyāsa*. **2. विप्रकृतः—**Offended, insulted. Cf. "सुप्त-सर्पं दण्ड-घट्टनाद् रोपितोऽग्निं तव विक्रम-श्रवात्"—*Ra. XI. 71. (128n. 5.)*. **3. फणं कुरुते—**Our poet usually writes 'फण' (expanded hood of a snake). Cf. 'एते मणिभिः फणस्थैः'—*Ra. XIII. 12*; 'कगल-फण-मण्डलम्'—*XII. 98*; 'मृणाल-मृदुभिः फणैः'—*Ku. VI. 68*. But also Cf. 'नन् फणा-मण्डलोदनि'—*Ra. X. 7*. **4. कोपान् (B)—**Supported by K & S seems to be preferable as just before this Śloka 'पञ्चान् 'कोपयितुम्' &c. occurs in Mātali's speech. Also Cf. "गा गतस्य तव घाम वैष्णवं कोपितोऽसि मया दिदृक्षुणा"—*Ra. XI. 85*. 'महाशीविषवन् प्रकुप्यति'—*SN. IX. 14*. **जन्तुः—**किन्तु रोषान्वितो जन्तुः हन्यादात्मानम् अच्युत—*Mahā. (Droṇa.*

156, 95). "सर्वो विमृशते जन्तुः कृच्छ्रस्थो धर्मदर्शनम् । पदस्थः पिहितं द्वारं परलोकस्य पश्यति" — *Ibid.* (*Śalya*. 32, 59). 5. **दिवस्पतिः**—Involves grammatical difficulty. The word is evidently equal to 'दिवः (स्वर्गस्य) पतिः' but **why is it that षष्ठी is not elided (अलुक्) in the compound form?** Similar difficulty exists in **वाचस्पतिः**, 'वास्तोस्पतिः', 'भ्रातृषुत्र' and so on. Considering that all these cases do not come under 'तत्पुरुषेवृत्ति बहुलम्'—(6. 3. 11), *RM* says 'तत्पुरुषे कृति बहुलम्, इत्यत्र बहुल-ग्रहणान् अकृति अपि अङ्क' । But 'तन्न, पातेर्दतिः । (उ-५०६)" इति ऊणादि सूत्र-सत्त्वान् ॥ —*BhD*. Next he continues—वस्तुतस्तु 'पाठ्या पति-पुत्र-पाठ-पाठ-पद-पय-स्पोपेपु' (८।३।५३, ३६३८) इति सत्त्व-विधान-सामर्थ्यात् लाक-वेद-साधारण्येन—"वृद्ध-कुमारी-वर"-न्यायेन अलुक् ज्ञापित । कस्कादित्वान्—(८।३।६८, १६८) स । यत् 'पाठ्या पतिपुत्र—' इति सत्त्वम् इति मुकुटेनोक्तम् ॥ तन्न ॥ तस्य छन्दोर्धकारान्' । *i.e.* अलुक् of षष्ठी विभक्ति of दिवः is to be **inferred** from the *Vedic Sūtra* (8. 3) 53, by the "**Maxim of the old virgin's boon**" (वृद्ध-कुमारी-वर-न्याय) which has been thus explained by *Putāñjali*—'वृद्ध-कुमारी उन्नेषाक्ता, 'वर वृणीष्व' इति । सा वरम् अवणीत—'पुत्रा मे बहु-क्षीर-घृतमोदनं कांस्य-पात्रां भुञ्जीन्' इति । न च तावदस्या पतिर्भवति । कुतः, पुत्रा । कुतो गावः । कुता धान्यम् । तत्राज्ञया एकेन वाक्येन 'पतिः' 'पुत्राः', 'गावः', 'धान्यम्' इति सर्वं सगृहीतं भवति इति"—*MBh* on "न मे, ने"—(8. 2. 3). In other words, the boon covers all that she wishes to have, such as **progeny, abundance of corn, cattle and Bell-metal**. Similarly because the *Vedic Sūtra* (8.3.53) enjoins that the षष्ठी-विभर्जनीय should be changed into 'स्' with such words as पुत्र &c., therefore the inference about *Pāṇini's* view is that the षष्ठी विभक्ति in such cases should be अलुक् in the समासवाच्य । Next कस्कादित्वान् स । *BhD* follows *Āndhamāna* who has included दिवस्पति in the कस्कादि list which is **आकृतिगण** । *Kramadīpikā* has **simplified** all such anomalies by framing a *Sūtra* "क्वचिदन्यत्रापि (*Also MN on Ku. III. 30*). 6. **त्वन्मतिः केवला** &c. —The kingdom is well governed by the king if he is assisted by his ministers. Cf. 'सदानुकूलेषु हि कुर्वते रति नृपेष्व-मात्येषु च सर्वसंपद'—*Ki.* 1. 5. Also *MS. VII.* 36-37. But in the

particular case the king is engaged elsewhere,, hence the minister has alone to carry on the work. 'परि-+पा' means 'to protect' Cf. "क्लिश्नाति लब्ध-परिपालन-वन्तिरेव"—*Sak.* V 6; *NP.* I. 20; *MM* X. 25; *Y.* I. 334; *MS* IX 251, प्रतिपालयतु—(B) is not good, for Kāli. always uses 'पति' पा to mean 'to await'. Cf. 'प्रति-पा-
ल्यावसर खलु प्रस्ताव'—*Sak.* VII. Also *vide* (187n. 4).

Remark : The students should note carefully that forms like ह्यि, अह्येषु, अह्ये, विह्यारिदो, अब्वह्यणम् etc. as found in many printed books and commentaries are terribly erroneous, for Sanskrit combinations like ह्यि ह्य, ह्यि ह्य when rendered into Prakṛita न, ल म will have the upper or the first position by the rule—'ह्यि-ह्य ह्यि न रु-मा स्थितिह्रस्वम्' Prakṛita Prakāśa, III. 8. Read -'एषु मयागेषु अधः स्थिताना न ल मार्मत्येनपा वर्णना हकारस्य स्थितिह्रस्व' भवन्ति । मयाग-वर्णना पश्चिन्नभवतीत्यर्थः ।—Saṅjivānī thereon, 'एष मयागेषु इम्य अत्र स्थिताना लदीना तदुपरि स्थिति. स्यात् । जिह्वा जिह्वा —Subodhini, also Introduction to Prakṛita' Woolner, pp 22-17, 'त्वादे स्' —Sankṣipta-Sūtra-Vyākaraṇa, VIII. 94, 'Markandeya Prakṛita-Sarvasva' II 43 'Para-Sadda-Mahānayo' (Introduction) pp 11-15 Sad-Bhāṣā-Candrikā of Lakṣmīdhara, I 167, 'Prakṛita-rupavatāra' of Śūnha-Raja pp 53. Now see (3n. 1) (ह्यि)

Time-analysis of Act VI A long interval of about six years or so separates the Sixth Act from the previous one. This we infer from the following considerations (i) The interval between Acts VI and VII is very short, and not more than a day [(इवा एव नरा * * यथा अचिरेण धर्मपत्नीम्'—&c —Act VI; also Time-analysis of Act VII] (ii) From the childish pranks and talks of सर्वदमन, his age seems to be six years or so. (iii) According to the Mahā. also 'सर्वदमन' is six years old. ('षड्वर्ष एव बाल म कण्वाश्रम प्रति) * * । The Induction begins in the morning. The fisherman was perhaps caught at 8 or 9 A.M. (i.e. in the market-time) in a suburban high street where he was wandering over the market-place for a buyer for the ring

(188n. 3). Later on he was dragged all the way up to the wicket of the city-gate. Several hours may be supposed to have passed between Śākā's going to and returning from the palace with gift. ['जातुक, चिरयति खलु आवृत्त' । 'तनु अवगरोपमर्पणीया राजान.'] । Most likely the scene ended in the evening when the party proceeded towards a vintner's shop. ['तन् शीण्डिकापणमेव गच्छाम'] । The Act proper begins in the morning, and Sanumatī after finishing her attendance to the *morning* ablution of the sages (perhaps worshipping the sun; Cf. 'अमरो वार-पर्यायेण इह भगवन् सूर्यं पादमन्त्रपत्र्याने वर्तमाना' &c—*Titk Act II*) met the maid-servants of the king not later than 10 A. M. The worshipping of Kamadeva is also in keeping with this time. The king kept late hours on the previous night, and consequently having got up late (196n. 6) could not attend the *morning* court in time [Cf. 'उन्नाय पश्चिमे यामे कृत्यान् समाहित. * * प्रविजेत् स शुभा सभाम्'—*MS III. 145, 183n*—*Time Analysis*]. Hence he informs the minister to send all the cases that have been investigated, on paper. The conversation of the king with Viṇḍaka continued for a long period when Viṇḍaka was pinched with hunger ('कथं वृभुक्षया खादितव्याऽस्मि'—*VI. p. 74*) Hence the Act perhaps closes not later than two in the afternoon. The season is spring and about two weeks' time may be supposed to intervene between the Induction and the main Act before the pangs of love could have produced such a remarkable change in the king's mind and person (*Ś/ 6*). Śāk-afan has also by this time been thoroughly public ('बहुलीभूतमेतन् किं न कथ्यते'—*VI. p. 35*)

सप्तमोऽङ्कः

Text:—(ततः प्रविशत्याकाश-यानेन रथारूढो राजा मातलिश्च) ।

राजा—मातले ! 'अनुष्ठित-निदेशोऽपि मघवतः सत्क्रिया'-विशेषादनुपयुक्त-
निव'-आत्मानं समर्थये ।

(Enter along the aerial path, the king seated on a chariot with Mātali). King—Mātali, although (I) have executed¹ (his) commission¹, yet because² of his extraordinary [or excessive] honour² (accorded to me, I) consider myself (quite)³ unworthy (of it)³

मातलिः (सम्मिन्नम्)—आयुष्मन् ! उभयत्राप्यसन्तोषम् अवगच्छ । कुतः—

प्रथमोपकृतं मरुत्वतः

वियोगिनी

X [समजग १।३]

मभरलग २।४]

प्रतिपत्त्या' लघु' मन्यते भवान् ।

गणयत्यवदान-विस्मितो⁴

भवतः सोऽपि न सत्क्रियामिमाम् ॥१॥

Mātali (With a smile) —My Long-lived King ! know (that) dissatisfaction (lies) in both of you. Your Honour underrates⁶ the prior services (rendered by you) upon India by reason of the (subsequent) honour⁴ (shown to to you by him). He, too, amazed⁶ at your (heroic) deeds⁵ takes no account of this honour (bestowed on you). (1).

V.L.—'०यानेन'—R. V. M. K. '०वर्त्मना'—B. P. 'रथयानेन'—Dr.; K. B. & Sr have 'रथारूढः' for 'अधिरूढः' । 'उभयमप्यपरिणोषं समर्थये'—&c.—R. V. M. 'उभयत्राप्यमन्तोषम् अवगच्छ'—B. P.; S & K omit 'समर्थये' । 'कुतः'—B; Omitted by others. The first half is thus read in B & Dr. —"उपकृत्य हरेन्तथा भवान् लघु सत्कार-मवेक्ष्य मन्यते" । 'अवदान'—R. B. K. M. 'अपदान'—S. Dr. 'विस्मिनः'—R. V. 'तोषितः'—M. Colebrooke Mss. 'मस्मिता'—B. ०'क्रियागुणान्'—R. K. S. M. V. ०'क्रियामिमाम्'—B. Dr. HS.

तत इति । [इतः प्रभृति ग्रन्थ-समाप्तिं यावत् निर्वहण-सन्धिः । तल्लक्षणं यथा दशरूपके—'वीजवन्तो मूल्याद्यर्था विप्रकीर्णा यथायथम् । एकार्थम् उपनीयन्ते यत्र निर्वहणं हि तत्' । तथा चात्र शकुन्तला-प्राप्ति-रूपं कार्यं नाम अर्थ-
विच्छिन्नः । तल्लक्षणं मातृगुप्ताचार्यैरुक्तम्—"यदाधिकारिकं वस्तु सम्यक् प्राज्ञैः

प्रयुज्यते । तदर्थो य समारम्भ स्तत् कार्यं कथ्यते इति"—दुष्यन्तस्य पुत्रेणापि सह धर्मपत्नी-लाभात् फलयोगो नाम कार्यावस्था सूचिता । तल्लक्षण यथा दर्पणे—"सावम्या फलयोगः स्याद् य समग्र-फलोदय" इति । अत्र दानव-युद्ध युद्धत्वेन साक्षात् निषिद्धमित्यङ्केनैव सूचिनम् । प्रकृते प्रयोजनाभावात् अन्यद्वारा वाचिकाऽभिनयेनापि नोक्तम् । अनङ्गस्य अभिधानमिति रमदोषापत्ते । अतः कृत-कार्ययो मूत-रर्थनोरेव प्रवेश । तत् सवादेनैव कार्यमुन्नेयम् । 'अनुष्ठित' प्रतिपालित 'निर्देश' दानव-वध-रूप आदेश तथाक्त अहम् । 'मघवतः' इन्द्रस्य त्रय शब्द मध्य-मणि-न्यायेन पूर्वपदेन परपदेन च सह अन्वेति । सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात् समाम्] । सती क्रिया इति 'सत्क्रिया' आदरः अभ्यर्थना इति यावत् [तथाचाक्त श्रीगीताया 'मद्भावे माधुभावे च सदित्येतत् प्रयुज्यते । प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्द पाठ्य युज्यते" ॥ १७।२६] तस्या 'विशेष' अतिशय तस्मात् सम्भावनाऽऽतिशय्यात् इत्यर्थ [हेतो ५मी] 'अनुपयुक्त' सर्वथा अयोग्यम् 'मम' मन्वे । [यन्मया कार्यं कृतं तदिन्द्र-समानताया मद्भावेनापि तुल्यितु न क्षममिति सूक्ष्मालङ्कारः] । मातलिरिति । उभयारपि असन्तोष-दर्शनेन कौतुकात् स्मितम् । 'उभयत्रापि' त्वर्य दुष्यन्त मघवति च ['तयप्'—प्रत्ययस्य (५।२।४३) म्याने 'अयच्' (५।२।४४) । 'असन्तोष' परितापस्य अनुदयम् । इन्द्रस्तु त्वन्-वमाधिक मन्त्रत । त्वन् इन्द्र कृत सत्कारम् अधिकम् मन्यसे इति भाव । नदेव वक्ष्यमाण इत्यनेन स्पष्टयति । प्रथमेति । 'भवान् मरुत्वन' इन्द्रस्य [इन्द्रो मरुत्वान् मघवा इत्यमर] 'प्रतिपत्त्या' गारवेण, पञ्चात् कृतया सम्माननया ['प्रतिपत्तिः प्रवृत्तो च प्राग्तभ्ये गौरवेऽपि च' इति मेदिनी] 'प्रथमम् उपकृत' दानव-जय-रूप-पूर्वापकार लघु तुच्छ 'मन्यते । अतएव भवतः गन्तोष इति भाव । तथा 'सोऽपि' इन्द्रश्च 'भवत' तव दुष्यन्तरा 'अवदानेन' पराक्रमेण] इति रघु-टीकाया मल्लिनाथपादा । 'पराक्रमः अवदान स्यात्' इति भागुरि] दुर्जय-दानव-गण-वधात्मकाजीत-कर्मणा उच्यते । 'विस्मित' मज्जाताश्चर्य 'इमाम्' ['उदमस्तु सन्निकृष्टमित्युक्ते] सम्प्रति आत्मना विहिता 'सत्क्रिया' सम्मानना 'न गणयति' न योग्या मन्यते । अतस्मस्यापि असन्तोष इति भाव । [हेतु-श्रुत्यनुप्रासौ । उपमेयोपमा व्यङ्ग्या । परस्पर क्रिया-जननात् अन्योन्या-लङ्कारः । अत्र सत्क्रिया-लक्षणे कारणे सत्यपि यद्गणन-लक्षण कार्याऽ-नुत्पत्ति सा किं विशेषोक्तिः किंवा गणना-भाव-लक्षण-कार्योत्पत्तौ कारणाऽ-भावात् विभावना [कारणाऽभावस्तु ताद्विरुद्धमुखेनोक्तः] इति विशेषोक्ति-विभावनयोः सन्देह-सङ्कर इत्युभयो परस्पर-निरपेक्षतया संसृष्टिः । सुन्दरी इत्यपरनाम वियोगिनी-वृत्तम् । अन्ये तु बैतालीयमेतत् इत्याहुः) ॥१॥

228n.1. मघवतः--(226n. 4.) may be connected

both 'अनुष्ठित-निदेशः' (अनुष्ठित-मधवन्निदेशः) and 'सत्क्रियाविशेषात्' by 'मध्य-मणि-न्याय' [A brilliant gem placed in the middle of a necklace, enhances its beauty on both sides.] or by 'देहली-दीपक-न्याय' [A lamp hanging over the thresh-hold ('देहली') of a house, by its peculiar position, serves to light the rooms on both sides of the thresh-hold], or by 'काकाक्षि-गोलक-न्याय' [A crow (एकाक्ष) serves its purpose by moving its 'one pupil', as occasion requires, from one socket to another]. Here one word serves two purposes. The construction is justified by the maxim 'सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात् समासः'. Read 'मर्बान्धशब्दः सापेक्षः नित्य सर्वः समस्यते । वाक्यवत् सा व्यपेक्षा हि वृत्तावपि न हीयते' ॥ Read [9n. 7.].

2. सत्क्रिया-विशेषाद्—Owing to extraordinary or special mark of distinction. (33n. 2). 3. उभयत्र &c.—This is the **best reading**. In the other reading ['उभयमप्यपरितोषः समर्थये' **unnecessarily repeated**, sounds *un-kālīdāsian*. Note also that this word is not only omitted by *K* and *S* but also in some Devanāgarī Mss. This raises great doubt about the authenticity of this reading. 4. मरुत्वतः—मरुत् (मृ + उति) means 'Gods in general'. Cf. *Ra. XII.* 101; *VI.* 1 'मस्ताम् अमराणाम्'—*M.V.* मरुतः सन्ति अस्य इति मरुत् + मनुप् [5. 2. 91.] = मरुत् + वन् [*m* = *v* by 'जय' 8. 2. 10] = मरुत्वन् (*Indra*), and not 'मरुद्वा', as तकारान्त- word followed by 'मनुप्', is a 'भम्', and not a 'पद' । "तसौ मत्वर्थे" (११४।१९) इति भत्वात् जश्त्वा-भावः"—*Bh.D.* "मत्वर्थीय-प्रत्यये परे तकारान्त-प्रकृतिः सकारान्त-प्रकृतिश्च भम् उच्यते । (११४।१८) मरुत्वान्—**Prabhā.** In the Vedic literature, however, 'मरुत्' means the 'Gods of Storm' and **Indra is called 'मरुत्वान्'** as he accompanied by them, killed his foe *Vrtra*. In *HV. I.* 3, 'मरुत्'s are spoken of as the **step-brothers** of इन्द्र । 5. प्रतिपत्या—Honour, mark of distinction. Cf. *Śak. IV.* 17; *Ra. XIV.* 12; *XV.* 22. 'स्थान-प्रतिपत्ति'—*UC. VII;* (20n, 4). 6. अवदान &c.—अव + दो (छेदने)—(लट् दति) । Or from, दैप् (शोषणे । लट् दायति) । Or from, दाप् (छेदने । लट् दाति) with 'ल्युट्' which in all cases, is to be used in 'भावे' or 'क्रिये' । The word means a 'valorous act', 'act of heroism' (*Com.*)

‘अवदानं पौरुषम्’—*K.* Cf. ‘प्रवीणैः संगीयमानः त्रिपुरावदानः’—*Ku.* VII. 48. ‘प्रापत् अस्त्रम् अवदान-तोयिनात्’—*Ra.* XI. 21. ‘वीर्यावदानेषु कृतावमर्षः’—*Ki.* III. 43. ‘अपदान’—Has the **weighty support** from (*Rām.* IV. 40; VI. 19). India has been stunned by your extraordinary power. Most probably there was **no serious fight at all**. The demons were perhaps vanquished very easily. *Vide Śak.* III. 1; also *Time-analysis. of Act.* VII. 7. सत्क्रिया-मिमाम्—Refers to honour **recently shown** to Duṣyanta (*Com.*) ‘सत्क्रिया-गुणान्’ is the other reading which has been explained as ‘सत्क्रिया-विशेषाम्’ by *K* [as ‘गुण’ at the end of a compound has the sense of ‘विशेष’]. Cf. ‘सम्भावना-गुणम्’—*Infra.* Śl. 4.], but there is no reason why all on a sudden, **Plural number** should be used, as the idea has already been expressed with **Singular number**. Cf. ‘सत्क्रिया-विशेषात्’—*Supra*, and ‘सम्भावना-गुणम् अवहेत् तमीश्वराणाम्’—VII. 4. *Infra.*

Remark :—In the beginning of this Act, **Kāsmīrian Mss.** introduces a प्रवेशक with two dancing celestial nymphs, talking about the prowess of द्रुपन्त । But this being not supported by any other recension is rejected.

Text :—राजा—मातले ! मा मैवम् । स खलु मनोरथानामप्यभूमिः^१ विसर्जनाज्वसर-सत्कारः^२ । मम हि दिवौकसां^३ समक्ष मर्धाऽऽसनो-पवेशितस्य—
[उपजाति ‘अन्तर्गत-प्रार्थनमन्तिकस्यं जयन्तमुद्वीक्ष्य कृत-स्मितेन ।
तनजगग ‘आमृष्ट-वक्षो-हरिचन्दनाऽङ्का मन्दार-माला हरिणा पितद्धा’ ॥२॥
जनजगग]

King—Nay, Mātali (*say*) not so. That¹ honorary distinction, at the time of (*my*) dismissal,² was certainly beyond¹ the compass of even the (*warmest*) expectations. For—Seating me on (*his*) half-throne, in presence of the denizens³ of heaven², a garland of Mandāra (*flowers*)⁴, tinged by the (*celestial*) yellow-sandal,⁵ rubbed off from (*his*) breast⁶, was fastened⁶ (*round my neck*) by Hari himself, as he smiled looking up at Jayanta who was standing near by and ‘inwardly longing (*for the same distinction*)’⁴. (2)

V. L.—‘अभूमिः’—*K. R. M.* दूरवर्ती’—*B. S* has ‘० प्रार्थित ०’—for ० प्रार्थना ०’ ।

राजेति । ‘मां मैव’ ब्रूहीति शेषः । ‘स’ मयाऽनुभूतः [‘प्रक्रान्त-प्रमिद्धाऽनुभूतार्थेषु यच्छब्दः तच्छब्दं नापेक्षते’ इति मम्मटभट्टः] ‘विसर्जनस्य अनुभूते’

राज-धान्यां प्रत्यावर्तन-वेलायाम् । 'सत्कारः' संमाननम् । 'खलु' इत्यवधारणे । 'मनोरथानाम्' अभिलाषानाम् 'अपि अभूभिः' अविषयः [इति शिशूपालवध-टीकायां मल्लिनाथपादा-१।४२] एतावत् संमाननं स्यादिति कल्पनैव नासीत् इति भावः । 'हि' इति हेतौ । 'दिवौकसा' एकस्य न, अपितु सर्वेषां देवानाम् ['स्यात् दिवौकाः दिवोकाश्च देवे चापिह पक्षिणि' इति रन्तिदेवः] । श्रूयमाण-तया न, अपितु 'समक्षम्' अक्षणोः समीपे । आमनमावे न, अपितु स्वकीयस्य 'अर्धासने' ['अर्धं नपुंसकम्'—(२।२।२)—इति समांशवाचिनः अर्ध-शब्दस्य पूर्व-निपातः] उपविष्टस्य न, अपितु 'उपवेशितस्य' 'मम' मनुष्यमात्रस्य इत्यस्य वक्ष्यमाणेन श्लोकेन अन्वयः । अन्तरिति । 'अन्तः' हृदय 'गता' इति 'अन्तर्गता' हृदयस्थिता, न पुनर्वाचा प्रकटिता इति भावः । 'प्रार्थना' मन्दार-माला-विपयिणी याच्ञा यस्य तादृशम् । जनक-सकाशात् प्रसाद-रूपेण मन्दार-विरचिता मालां लब्धुकामम् इत्यर्थः । न दूरस्थम् अपि तु 'अन्तिकस्थ' जयन्त' स्व-ननयं ['जयन्तावैन्द्र-गिरिशौ जयन्त्यु-मा-गातकयोः' इति कोपः । अन्तिकस्थ-गदेन स्व-गुत्रय प्रेमास्पदत्व व्यज्यते] 'उद्गीर्ण' लोचने उर्ध्वं कृत्यावलोक्य [अनेन जयन्ताद्याः सर्वे नोपविष्टा इति सूचितम्] 'कृत स्मितम्' ईपद्धमन ["म मनाक् स्मितम्" इत्यमरः । नल्लक्षण तु प्रागुक्तम्] । येन तथोक्तेन [जयन्तस्य मालाभिलाषं ज्ञात्वा कान्तुकोदयान् इन्द्रस्य हास्यं ज्ञेयम् । अनेन जयन्तादपि आत्मनः अधिक-स्नेह-पात्रता ध्वन्यते] । 'हरिणा' इन्द्रेण ['हरिगिन्द्रो हरिर्भानुः' इति गर्दासह] 'आमृष्ट' घर्षणेन विलुप्त 'वक्षःस्थ' यत् 'हरिचन्दन' "हरेः इन्द्रस्य चन्दनम्" । 'हरि' कपिल-वर्णम् चन्दनम्" वा [इति भानुजिदीक्षितः । 'गोशीर्षाख्य चन्दनम्' इति गृधुटीकायां मल्लिनाथः ६।६०, 'हरिचन्दनमस्त्री स्यात् त्रिदशानां महीम्हे । नपुंसकं तु गोशीर्षे ज्योत्स्ना-कुङ्कुमयोरपि ॥ इति मेदिनी] तदेव 'अङ्कः' चिह्नम् । यस्याः तादृशी 'मन्दारस्य' देवतरु-विशेषस्य पुष्पाणि इति 'मन्दाराणि' ["पुष्प-फल-मूलेषु बहुलम्"—इति कात्यायन-वचनात्—(४।३।१६५)-विकारार्थक-प्रत्ययस्य अणो लुक् भवति वा] 'तेषां माला' ऋक्, महामनोपवेशितस्य 'मम' कण्ठे इति शेषः । 'पिनद्धा, न तु दत्ता, किन्तु स्वयं परिघ्रापिता [अपि पूर्वात् न ह्यतेः कर्मणि क्तः । 'वष्टि भागुरिः अल्लोपम्"—इति वचनात् अकार-लोपः पाक्षिकः । "आचार्य-ग्रहणे च विभाषा वक्तव्या" इति परिभाषोक्तेः] । [गौरवस्याधिक्यात् उदात्तालङ्कारः । तन्तेति नन्दन्ति छेक-वृत्त्यनुप्रासौ । उपजातिः वृत्तम्] ॥२॥

229n.—1. अभूभिः—Lit. 'an unfit place or object;' 'not proper object for'—AD. Hence beyond the range of my highest expectation. Cf. 'अभुद् अभूभिः प्रतिपक्ष-जन्मनाम्'—*SPB. I. 42*. 'नाभू-
मन्दार-सायकानाम्'—NC. 'अभूभिः इयम् मालाविकायाः'—*Māla. III.*

‘अभूमिरियमविनयस्य’—*Sak. VII. 2.* दिवौकसां—द्यौः ओकः येषां ते ‘दिवौकसः’ देवाः । (*Rām. VI. 61; Ki. XIII. 37*). ‘पृषोदरादित्वात् साधुः’—*MN on Ra. III. 19; M* considers दिवौकस् **to be irregular** and puts in under पृषोदरादि—list, the regular from being ‘दिवौकस्’ । Cf. ‘दिवौकाश्च पृमि देवे च चातके’—*M. dinī.* BhD gives **a better derivation** with ‘अकारान्त दिव’ (*Neuter*). Cf. द्यौ स्त्री स्वर्गे च गगने दिवं कवीव तयोः स्मृतम्—*Medini*, supported by *Abhidhāna-Cintāmaṇi*. Next दिवम् ओकः येषां ते दिवौकसः । मम—Either ‘षष्ठी शेषे’ or *vide Com. 3.* अर्ध-सनो-पवेगितस्य—When ‘अर्धम्’ means ‘half’, then in एकदेगी ममाम (अर्धम् आमनस्य), the form will be ‘अर्वासनम्’ (*Vide Com.*). [But this is **not a bar to षष्ठी तत्पुरुष, so आसनस्य अर्धम् - ‘आसनाधर्म’** meaning **being the same**. Read—न च ‘सम-प्रविभागे’ षष्ठी-समासं बाधितुमिदं सूत्रमिति वाच्यम् । षष्ठी-समासस्य इष्टत्वात् । अतएव कालदास. प्रायुञ्जन—“प्रेम्णा शरीरार्ध-हरा हरस्य”—*T on 713*]. Duṣyanta was perhaps hesitating as to the propriety of his sitting on the same seat with Indra, while all the gods were standing (n, 5), but he was **made to sit by Indra himself**. This is the “**highest honour**” that one can aspire after. *Daśaratha* was also similarly honoured, when he had killed the demon ‘सम्बर । Cf. ‘सहासनं गोत्रभिदाऽध्यवातुर्मातु’—*BK. I. 3; ‘अध्यासयन् आसनमेकमिन्द्रम्’ &c—Ibid. II. 46.4.* अन्तर्गत &c. — Indra could understand that Jayanta had been all the while *inwardly* longing for the garland, but considering his own inability, he smiled and offered the garland to the king. **5. उद्बोध्य**—This suggests that Jayanta (*and perhaps all other gods*) were **standing** (*Com.*) **6. हरिचन्दनाञ्जना**—For हरिचन्दन *vide Ku. V. 69; Ra. III. 59; VI. 60 (Com.)*. This is a kind a “**Yellow sandal**” growing in the Malaya mountain ‘मलयैकदेशजातं * * * कपिल-वर्णत्वात् हरि च तच्चन्दनञ्च इति हरिचन्दनम् उत्पलगन्धि अति-सुरभि शीतलतया सदैव संप-वेष्टितम्’—*Bharata*. It is exceedingly cool and soothing. . ‘Read हरिचन्दनन्तु दिव्यं हिमं तदिह दुर्वहं मनुजैः । पित्ताटोप-विलोपि-वमथु-भ्रम-गोप-मान्द्य-भेदोहन्’—*RN*. Or, it may **technically mean a particular kind of ointment prepared by the combination of various fragrant things and it is used**.

Read "धृष्टञ्च तुलसीकाष्ठ कर्पूराऽगुरु-योगतः । अथवा केशरैर्योज्यं हरिचन्दन मुच्यते"—*PP. Ch. XII. 7. मन्दार-माला*—*Vik. 1. 6. मन्दार*—(*Erythrina Subarosa*) is one of the five trees of Indra's Paradise. "पञ्चैते देवतरवः मन्दारः पारिजातकः । सन्तानं कल्पवृक्षश्च पुंसि वा हरिचन्दनम्"—*AK. Cf. PA & MD 67; 75; Vik. II. 35. पिनद्धा*—अपिनद्धा—(24n. 10)

Text :—मातलिः—किमपि नामाऽऽयुष्मानमरेश्वरान्नाहति । पश्य—

द्रुतविलम्बित (नभभर) (मुखपरस्य^१ हरे रुभयः कृतं त्रिदिवमुद्धृत-दानव-कण्टकम्^१ । तव शरैरघुना-नत-पर्वभिः^१ पुरुष-कैसरिणश्च पुरा नखैः ॥३॥

Mātali :—What forsooth does not Your Long-lived Highness deserve (*at the hands*) of the Lord of the immortals. Remember—The heaven of the 'pleasure-loving' Indra¹ has been rendered¹ free from the plague [*Lit. thorn*] of demons by¹ (*these*) two things—by thy⁴ flat-jointed arrows⁴ now, and by the claws of the Man-lion in days of yore. (3)

राजा—अत्र खलु शतक्रतोरेव महिमा स्तुत्यः ।

(सिध्यन्ति कर्मसु महत्स्वपि यन्नियोज्याः

वसन्ततिलका सम्भावना-गुण मवेहि तमीश्वराणाम् ।

(तभजजग) किं वाऽभविष्यदरुण स्तमसां विभेता तं चेत् सहस्र-किरणो धुरिं नाकरिष्यत्) ॥४॥

King—Herein the greatness of the performer of hundred sacrifices (*is*) really to be admired. That delegates⁶ succeed in mighty undertakings—know that (*to be the result of*) the con-descending⁷ grace⁷ of (*their*) masters.⁸ Could Aruṇa become the dispeller⁹ of (*the nocturnal*) gloom, had not the thousand-rayed (*sun*) placed him in the van¹⁰ (*i. e. joke*) of his chariot ? (4)

V. L.—B & R omit 'नाम' after 'किमिव' । 'मुखपरस्य'—R. B. V. 'सुर-मन्त्रस्य'—M; B omits 'स्तुत्यः' and reads तत्र^१ for 'अत्र' । S has 'मा मैवम्' before 'अत्र' । The third line of Sl. 4 is thus found in B & D1—'किं प्राभविष्यदरुण स्तमसा वधाय' ।

मातलिरिति । 'अमरेश्वरान् देवगजात् [अनेन मनोरथा-तीन-वस्तु-दानेऽपि सामर्थ्यं ध्वनितम्] । 'किमिव नाम' वस्तु ['नाम' इति सम्भावनाया] 'नाहति' प्राप्तु न योग्यो भवति, अर्थात् 'यदतिप्रियम् अनिरम्यम् अत्युत्कृष्ट जीविनाय-
न्पि अहति अन्यद् अहति इति किं वक्तव्यम्' इति राघवपादाः । सुखेति ।

‘पुरा’ कृतयुगे पुरुषश्चामो केसरी च इति ‘पुरुष-केसरी’ तस्य, नृमह-रूपिणः विष्णोः ‘नखैः’ नखरैः (६।६।७५-इति सूत्रेण सिद्धम्) । [एतेषा बहुत्वात् बहुवचनम्] । ‘अधुना’ सम्प्रति ‘आनतानि’ ईषत् कुटिलानि ‘पर्वाणि’ ग्रन्थयः येषां तादृशैः । [ममृणत्वात् शराणां शीघ्र-गनित्वं व्यज्यते । नख-पक्षे ‘नतानि पर्वाणि’ मधि-वन्धाः येषाम् तैः अर्थात् नम्रीभूत-मन्विभिः नखरैः इति व्याख्येयम्] । ‘नव’ दुष्यन्तस्य ‘शरैः च’ इति ‘उभयैः [भाष्यकार-वचन-प्रामाण्यात् बहुत्वे प्रयोगः] । ‘मुखे पर.’ आसक्तः, यद्वा ‘मुख’ मेव ‘पर’ प्रधान यस्य । केवलं विषय-सम्भोग-मुख-निग्नस्य, न तु विग्रहा-दि-गुरुतरे व्यापारे प्रवर्तितुर्माभिलषन् ‘हरेः’ इन्द्रस्य ‘त्रिदिव’ स्वर्गः [प्रायेणास्य पुलिङ्ग-प्रयोगः दृश्यते । नपुमक-निर्देशन्तु हेमचन्द्र-सम्मतः] । ‘उद्धृताः उन्मूलिताः’ दानव-रूपा कण्टकाः यस्मात् तथाभूतं कृतम् । [अत्र प्रस्तुताऽप्रस्तुतयोः नृप-शर-पुरुषािमह-नगयोः कृतम्’ इत्यकया क्रियाऽभिसम्बन्धान् दीपका-लङ्कारः । राघवस्तु ‘उद्धृतिं प्रति उभयस्य अप्राकरणीकत्वे नत-पक्ष-साम्यात् तुल्ययोगिता’ इत्याह । अतएव नखैः शराणां नृमह-पदेन चापस्य राज औपम्यं ध्वनितम् । नख-पक्षे दानव-कण्टको-द्वर्णस्य समासे गुणीभावात् विधेयाविमर्शदोषः । स च “मुखपरस्य हरेर्भयैः किल त्रिदिव-दानव-कण्टकोद्धृतम्” इति पठित्वा समाधेयः—इति मिद्वान्तवार्गीयपादा ॥ द्रुतविलम्बितं वृत्तम्] ॥३॥ राजेति । ‘स्तुत्य.’ प्रशमनीय । अत्र एव-शब्द-अन्योपयोग-व्यवच्छेदार्थकः । सिध्यन्तीति । ‘नियोज्याः’ सेवकाः [“नियोज्य-किङ्कर-प्राय-भञ्जित-परिचरकाः” इत्यमरः । -३।३।६८] ‘महत्तु’ गुप्तरूपे अपि कर्मणो कार्येषु ‘मिध्यन्ति’ कृतकार्या भवन्ति इति ‘यत् नम्’ [इत्यत्र विधेय-प्राधान्यात् पुंनिर्देशः] । ‘ईश्वराणाम्’ अधीशानां स्वामिनाम् इति यावत् [ईश्वर शङ्करेऽधीशे नत-पक्ष्याम् ईश्वरीश्वरा’ इति बोधालितः] ‘सभावनाया’ तैः वाहनस्य गारवस्य । ‘सभावना वामनाया गोग्रवे ध्यान-कर्मणि’ इति नानार्थ-संग्रहे अजयपालः] ‘गुणम् फलसामर्थ्यमिति यावत् (‘सम्भावना-गुणम्’ मत्कार-विशेषम् इति काट्यवेमपादाः] ‘अवेहि’ जानीहि । स्वामिन् महत्वेनैव कार्यनिष्पत्तिः, अत्र मेवकानां कोऽपि नास्ति सामर्थ्यम् इत्या-जय । यद्वा विद्यासागर-मते, ‘अस्मिन् व्यापारे अयं जनः सर्वथा योग्यः’, इत्येवं-विधाया स्वामिना विहितायाः ‘सभावनाया गुणम् फलम् अवेहि [“सम्भावनम् अकृतासु अपि क्रियासु योग्यताया अध्यवमानम्” इति ‘सभावने अलम्—” (३।३।१५६) इति सूत्र-व्याख्याया प्रभा] । तदेव वक्ष्यमाणोदाहरणेन समर्थयति । ‘अष्णः’ गरुडाग्रजः सूर्य-सागरधि. ‘तमस्यम्’ अन्धकाराणां ‘विभेना’ नाशकः [ष्वल् तृचौ’-(३।१।१३३)-इति कर्तरितृचुः । ‘तृणा’ तु षष्ठी बाधिता स्यात् (२।३।६९)] ‘क्रिवा’ कथं [‘क्रिवा’ इति निपातसमुदायः कथमर्थे—इति राघवपादाः] ‘अभ-विष्यत्’ कथमपि न इत्यर्थः । ‘चैत्’ यदि ‘सहस्र-किरणः’ सूर्यः (इति ~~इत्यमरः~~)

‘तम्’ अरुणं ‘धूरि’ रथस्य पुरोभागे ‘न अकरिष्यत्’ न न्ययोजयिष्यत् [“लिङ्-निमित्ते, लृङ् क्रियातिपत्तौ”—(३।३।१९९ ; २२२९)-इति लृङ् । अतिपत्तिः असमाप्तिः] । सूर्यानुग्रहेण एव यथा अरुण तमो नाशयति, तद्वत् इन्द्रानुग्रहादेव मया दानवगणो निहत इति सरलार्थः । [अत्र इन्द्र आत्मनि च विशेषे प्रस्तुते अप्रस्तुत-प्रभु-भृत्य-वचनात् अप्रस्तुत-प्रशंसा-लङ्कारः] । अनया च स्वस्य भृत्यत्व, तस्य प्रभुत्व च सूचयत्या विनयाऽतिशय-द्योतनात् उदात्तालङ्कारः व्यज्यते । विशेषेण सामान्य-ममर्थनात् अर्थान्तरन्यासश्च, अनयो परस्पर-निर्गुपेक्षतया संसृष्टिः । राघवमते दृष्टान्तालङ्कारः । वसन्ततिलका वृत्तम्) ॥४॥

230n.—1. सुख-परस्य &c Indra being naturally addicted to enjoyments of pleasure, often in case of difficulty, takes the help of his friends. **2. उभयेः—** ‘उभो अवयवौ यस्य उभय । “उभाद् उदान्तो नित्यम्”—(५।२।४४)—ऽति नयपोष्यच् (उभ अयच्)—*T.* It is both **singular** and **plural** (*com*), ‘उभये मणय’ *BM.* “तनश्चोभये भटा.”—*BK. XII.* 30, (5bn, 4). **3. त्रिविदम्—** निमृपु अवस्थामु, ब्रह्म-विष्णु-रुद्रा वा, दिव्यन्ति अत्र ऽति त्रि । दिव् क अधिकरणे (घञर्थे ३।३।५८)—*Kāśa-sūāmī*, also MN on Ku 1. 28 But this is **inaccurate**, as दिव् **Dhātu** **does not occur** in the list of roots mentioned in that *Īrtika* (33n 4) Same is the case with (मृलविभुजादित्वात्-3 2 5 क)—which comes only in the **कर्तृवाच्य** । Hence *BhD* observes—‘तस्मात्—‘हलश्च’ (३।३।१२१) ऽति घञ् । मंजापूर्वकत्वात् न गुण इति व्याख्येयम्” । Next he suggests an alternative “यद्वा ब्राह्म-वैष्णव-रात्र-भेदेन सात्विक-राजस-नामस-भेदेन वा त्रिविधा दिव्यति व्यवहरति प्रकाशने वा (दिव् क्रीडा * * व्यवहार-इति * * गतिपु दिवादि) इति (त्रि + दिव् + क) ‘उगुपधत्वात्’—(३।१।१३५)—क । *MV* has the following तर्क्या द्यौ लोक इति त्रिविद स्वर्ग । वृत्ति-विषये त्रि-शब्दस्य त्रि-भागवत् पुरणार्थत्वम् । पृषोदरगदित्वात् दिव्-शब्दान् अत्रागमः । पुंस्त्व लोकात्” ॥ In a compound, a **numeral** is generally used in the sense of an **ordinal** though in form it is **cardinal** (72n., 7). This may do, but *MV* unnecessarily includes it in the **anomalous पृषोदरादिः—list**. For ‘दिव’ also exists as अकारान्त; or proceed thus ‘अवयव दिवम्’ इति त्रिविदम् (उत्तर-पद-लापी कर्मधारय) । This is how ‘त्रिलोक-नाथः’ । Read ‘कथं तर्हि, “त्रिलोक-नाथः पितृमद्यगोचर”

इति कालिदामः । *** अथयवो लोकः त्रिलोकः । शाकपार्थिवादित्वात् उत्तर-पद-
लोपः' :—*T.* 'त्रिदिव' is ordinarily **Masculine**, though its **Neuter-**
use is not rare. Cf. 'त्रिदिवं तु खे स्वर्गे च त्रिदिवा नद्याम्' इति मेदिनी-
दर्शनात् *क्लोवेऽपि* ॥—*BhD.* Here 'मेदिनी' is a **Slip** for 'हैम' । (229n,
2). अधुना—Either (i) इदम्-धुना—अ-धुना ('इदम्' changed to
'अ') = अधुना । Or, (ii) इदम् 'अधुना, (इदम् is elided). Both to
be regulated by 'अधुना'—(5. 3. 12) Read ['अधुनेति किं निपात्यते ?
(i) इदम्. अशभाव', धुना च प्रत्ययः ; (ii) उदमो वा लोपः अधुना च प्रत्ययः ;
अग्निं काले अधुना'—*MBh.* 4. पुरुष-केसरिणः &c. [6n., 2]. The
reference here is to the *Fourth Incarnation of Viṣṇu* for the
destruction of 'हिरण्यकशिपु'—father of ब्रह्मा—*HV.* III. 46. 47;
Vana 271. Cf. 'मृता-च्छ्रुता-भिन्न-घनेन विश्रान्तं नृमिह मैत्रीमननु तनु'
&c.—*ŚPB.* I. 4; I. 42; 'महम्य वदन् कृत्वा मुगारिः मदा करालञ्च
मुग्धनेत्रम् । अर्धं वपुर्वं मनुजस्य कृत्वा ययो सभा दैत्यपतेः पुरस्तात्'—
AP. (आ)-नत-पर्वभिः शरैः—By flat-jointed arrows. Cf. 'शरेण
आनत-पर्वणा विभेद मृता-नात्यान्'—*Rām.* III. 27; *VII.* 69. *Mahā.*
Dorṇa—159; *Kaṇṇa*—59, 60; 50, 38; 13, 1; 9, 47; 54, 10. As
applied to 'नवैः' it means '**curved**', '**bent**'. (नत-पर्वभिः नवैः). 5. अत्र—
In the matter of my victory over the *Dānavas*. 6. नियोज्याः—
नि । युज् । ण्यत् कर्मणि ['कृ हलोर्ण्यत्'—3. 1. 24] नियोज्याः—*Servants.*
'ज' is not changed into 'ग' by 'प्रयोज्य-नियो-ग्रौ ऋकार्थे'—(7.3.68);
[Read—'प्रयोक्तुं शक्य. प्रयोज्यः, नियोक्तुं शक्य नियोज्यः भृत्यः'—*SK*
2384. "अन्यथा प्रयोग्यः नियोज्यः—**Prabhā**]. 7. सम्भावना—गुणम्
&c. —The king means to say that he has no doubt been victo-
rious in the battle, but this is **really the effect of the greatness**
of Indra. I and M take 'सम्भावना' in the sense of 'योगताड्यवसाय'
i.e. the word means supposition or expectation in the power or ability
of another to perform any action *S. C. Vasu's (SK. pp. 702).* Cf.
'सम्भावन् क्रियामु योगताड्यवसायः'—*T* on 2811; also *MV* qtd. (193n. 7).
'भवद्भिः सम्भावनायाः सदृशम्' &c. *BK.* XII. 22. Indra had made a
proper **estimation** of the king's ability and then **entrusted** him
with the great enterprise. Thus according to them, if Indra
had not condescended to entrust him with the aforesaid busi-
ness, he would not have been able to show his prowess and va-
lour. Hence *Indra's estimation or expectation* (सम्भावना)

real cause of the defeat of the demons. Like all great men Duṣyanta is extremely modest. Exactly for the same reason Cupid (कामदेव) was entrusted with the task of disturbing the meditation of Śiva. (Cf.) “अवैमि ते मारमनः खलु त्वा कार्ये गुरुण्यात्म—समं नियोधये । व्यादिश्यते भूधरतामवेक्ष्य कृष्णेन देहोद्वहनाय शेषः”—*Ku. III. 13*. Kālidāsa has elsewhere expressed the same idea in **different** ways—“ननु वज्रिण एव वीर्यमेत द्विजयन्ते द्विषतो यदस्याः पक्ष्याः । वसुधा-धर-कन्दरात् विमर्षी प्रतिशब्दोऽहि हरेर्भिनत्ति नागान्”—*Ik. I. 15*. “त्रिलोकरक्षी महिमा हि वज्रिणः ।”—*Ibid. I. 5*. “तव प्रसादात् कुसुमायुधोऽपि महायमेक मधुमेव” &c.—*Ku. III. 10*. Cf. also ‘जनोऽतियोग्योऽपि न योग्यभोग्यभाक् न कर्तृमिष्ट क्षमते क्षमातले । प्रवर्तमानो-ऽन्तर पूर्वपर्वते विभाकरोऽप्राप्य नभो न भामते’—*RH III 4*. (of सिद्धान्तवागीश) । ‘तवानुभावः अयमवेदि यन्मया निगूढतत्वं नयवर्त्म विद्विषाम्’—*Ki. 1. 6*. “सभावना ह्यधिकृतस्य ननोति तेजः”—*Ibid. qtd. 1*. “विजयो यदस्मि समरेषु जित्वराः प्रभवन्ति तत्र तव पादपांशवः । अण्णो यदन्धतमस निषेधनि स्फुरित नराधिप तदर्क-तेजमाम्’—*Na a-Sāhasāṅka Caritam. X. 40* *SPB. XI. 25*. According to some ‘ईश्वर’ derived with ‘वरच्’ (‘स्थे-श-भाम-पिम-कमो वरच्’-3.2.175] means ‘Lord’, ‘master’ (Feminine -‘ईश्वरा’) but when derived with ‘वरट्’ after ‘अञ्’ [अथोते आञ्कर्मणि’ -756] it means Śiva [Feminine ईश्वरी] । Cf. ‘ईश्वरीके कहिलेन ईश्वरी पाटनी’—*Annadā-Mangala of Bhārata-Candā. Also Com.]. For अरुण-* [12In, 4]. **धुरि**—Primarily means “on the van of the pole of a chariot,” also covertly means “in a post of responsibility”. Now read—“यावत् प्रताप-निधिगक्रमते न भानुरह्नाय नावदग्नेन तमो निरग्नम्”—*Ra. V. 71*. ‘अभविष्यद्-नाऽकरिष्यत्’—Signifies non-performance of action (अतिपत्ति) । [Read - “भविष्यति काले यथा—ज्ञान चेत् अभविष्यत्, तदा मुख्यमभविष्यत् । अत्र ज्ञानस्य अमम्भवान् मुख्य्यापि अमम्भवः भविष्यति इति क्रियायाः अनिष्पत्तिः । अतीतकाले यथा—यदि अत्रार्थी पथिकः अत्र दृष्टः अभविष्यत्, तदा अभोक्ष्यत ॥ अनिष्पत्तिः किम् ॥ प्रवामी चेद आयास्यति, तदा गृहे स्थास्यति”],—**Prabhā.** on 3.3.199]

Text :—मातलिः—सदृशं तवैतत् । (स्तोकमन्तरमतीत्य) आयुष्मन् !

इतः पश्य ‘नाक-पृष्ठ-प्रतिष्ठितस्य सौभाग्यमात्म-यशसः ।

उपज्ञानि विच्छित्ति-शेषः सुर-सुन्दरीणां वणैरमी कल्प-लताऽशुकेषु ।

[तनजगग

३. संचिन्त्य गीति-‘क्षममर्थ-बन्धं’ विवोक्तं स्वचरितं लिखन्ति ॥५॥

Mātali—This (is) but worthy of you, (*Going down a little distance*)—My Long-lived King this way behold the sublimity of (*your*) (*own*) fame (*that is well*)—'established on the back of paradise . There the inhabitants of heaven, having thought out (*some*) song⁴-worthy theme⁵, are tracing your (*glowing*) exploits on vestment (*obtained*) from the Kalpa-tree with² tints, remaining from the colour (*used in the toilet*) of the heavenly beauties. (5)

V. L.—'तवैतन्'—B. 'एवैतन्'—R. V. M. 'एतदायुषमतः'—S. 'प्रतिष्ठितस्य'—B. R. S. V. 'गतस्य'—M. K. 'मचिन्त्य'—B. M. S. 'त्रिचिन्त्य'—R. 'गीति'—B. K. M. S. 'गीत'—R. V. 'अर्थबन्धम्'—B. HS. M. S. K. 'जानम्'—R. V. 'नन्त्वम्'—R's Com.

मातलिरिति । 'एतन्' मयिनयोक्तान्त्यर्थः । "कं शिरो जलमाख्यात, कं मुखं च प्रकीर्तितम्" इति एकाक्षर-कोषे पुष्पोत्तमः । तद्विरुद्धम् 'अकं' दुःखम् । अविद्यमानम् अकम् अस्मिन् इति 'नाकः' स्वर्गः । ["नभ्राड् नपात्—" (२।३।७६) इति नञ्-शब्दस्य न नकार-लोपः] । तस्य 'पृष्ठे' उपरि 'प्रतिष्ठितस्य' सर्वदा स्थिरत्वेन प्रतिष्ठा प्राप्तस्य 'आत्म-यशसः' दानव-विजय-रूपस्य, ["दान-पुण्यकृता कीर्तिः, पराक्रम-कृतं यशः । एक-दिग्व्यापिनी कीर्तिः, सर्व-दिग्विस्तृतं यशः" ॥ इत्युक्ते] । 'सोभाग्य' सुदैवताम् (उभयपद-वृद्धिः—३।३।१९) । विच्छित्तिरिति । 'अभी' दूरे दृश्यमाना ["अदमस्तु विप्रकृष्टम्" इत्युक्ते । अनेन तयोः नाक-पृष्ठात् अधोऽवतरणं व्यज्यते । 'दिवौकम्' स्वर्गवासिनः देवाः ("स्यात् दिवौकाः दिवौकाश्च देवे चापिह पक्षिणि" इति रन्तिदेवः) 'गीति-क्षम' गान-योग्यम् (इति चन्द्रशेखरपादा) अर्थः वध्यते इति 'अर्थ-बन्धः' पद-समूहः इति काट्यवेमचरणा) न 'मचिन्त्य' मनसि सम्यक् विभाव्य, 'सुर-सुन्दरीणा' ननु सर्वेषां माधार्णीनां यापिना । [रूप-यौवन-सम्पन्ना सुन्दरी परिकीर्तिता इत्युक्ते] कल्प-लताशुकेषु कल्प-लताभ्य उतपत्रेषु वस्त्रेषु ["अशुक-श्लक्ष्ण-वस्त्रे स्याद् वस्तुमात्रो-त्तरीययोः" इति मेदिनी] 'विच्छित्तिः' अङ्गरागः । ["वर्णकं चाथ विच्छित्तिः स्त्री कपायोऽङ्गरागके" इति रभसः] तस्याः 'शेषैः' अङ्गरागाव-शेषैः वर्णैः । सुर-सुन्दरीभिः खहस्तैः तासाम् अङ्गराग-विधाय अवशेषितैः मित-पीतादिभिः वर्णकैरित्यर्थः । अनेन त्वच्चरितानाम् अनिप्रियत्वमासूचितम्] । 'त्वच्चरितम्' परोपकारादिकं तव अवदानं 'लिखन्ति' (समृद्धिमद्-वस्तु-वर्णनात् सुवाक्ता-लङ्कारः । विच्छित्ति-शेषस्य वर्णकत्वेन निरूपणात् तत्र च प्रकृतोप-योगित्वाच्च परिणामालङ्कारः । श्रुति-वृत्त्यनुप्रासौ । उपजातिवृत्तम्) ॥५॥

231n.—1. नाक &c.—'कम्' = सुखम्, न कम् = अकम् = दुःखम्, न अकम् यत्र = नाकम्, 'न' is not changed into 'अन्' (Com.). [Read 'सुखम्']

लोको नाकः । यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकं भवति"—TS.V. 3.2.1-तद्यत्, तमाह नाक इति । न हि तत्र गताय कस्मै च नाकं भवेति"—Śatapatha Brāhmaṇa. VIII. 4. 1. 4; "कमिति सुख नाम् । तत प्रतिपिद्ध प्रतिपिद्धे । 'नवा अमु लोक जग्मुषे किञ्च-नाकम्' । न वा अमु लोकं गतवते किञ्चनासुखम्"—Nirukta. II. 14]. **विच्छिति** &c.--'विच्छिति' ordinarily means "cutting off", "excision". Cf. VS. 11. Next colouring the body with paints and unguent; painting color; rouge. [*Vide. ŚPB. XII. 48*; "अङ्गगावशेषे यक्ष-कर्दमादिभिः"—R. "यक्षकदम" technically means a mixture of agallochum, musk, camphor, kakkola (or according to others sandal & saffron). Read 'कर्पू-गुरु-कस्तूरी-कक्कोल-घर्षणादि च । एकीकृतमिदं सर्वं यक्ष-कर्दमं उप्यते"—Bharata; 'कुङ्कुमागुरु-कस्तूरी-कर्पूरं चन्दनं तथा । महामुगन्धमित्युक्तं नामनां यक्षकदमः"—*Dharmantari*]. **2. कल्पलता** &c.--Cf. 'चन्दन-लता'—(116n, 4.) 'कल्पस्य मङ्गल्पस्य दाता वृक्ष'—*Sāra-Sundari*. A desire-yielding tree, from which the celestial women get their decorative unguents, ornaments &c. Read * * *गुणोद्भेदं महं किमल्यैर्भूषणानां विकल्पान् । लाक्षाग चरण-कमल-न्यामयोग्यञ्च यस्याम् ॥ एकः सूते सकलम् अवला-मण्डनं कल्पवृक्षः"—PA & MD. II. 12. **अंशुक**—Generally means "Silken cloth." 'अंशुकञ्चोत्तरीयञ्च दुकलं धाममस्त्रियाम्'—*Amara-Mālā*, here garments in general. *Vide Vik. III. 12; Ku. 1. 14.* Kālī. sometimes uses it to mean 'a white cloth', *Vide PA & MD. 62.* **गीति-क्षमम्**—(cf. 'उपभोग-क्षमम्'—Act. 1. p. 18. **3. संचिन्त्य**—Thinking and thinking to find out the choicest expression. 'गम' is intensive (252n, 2; (om.). **अर्थ-बन्धं**—Lit. arrangement of words, hence 'a verse'. Cf. 'तुल्या-नुरागपिशुनं ललितार्थ-बन्धम् पत्रे निवर्तितम्' &c. *Vik. II. 14*; 'चिन्त्यं ललितपद-बन्धनम्'—Śak. III. Note that these corroborate the **genuineness of the reading** adopted by us. **दिवौकसः** :- (दिव + औकम्)—(229n, 2).

Remark : For a somewhat similar idea, Cf. "इक्षु-च्छाया-निपादिन्य. तस्य गोपुर्गुणोदयम् । आकुमार-कथांद्धानं शालिगोप्यः जगुर्गश. ॥"—Ra. IV. 20.

Text:—राजा—मातले ! 'असुर-संप्रहारोत्सुकेन' पूर्वेषु दिवसमधिरोहतां ज्योतिषं प्रवेशो मया । तत् कतमस्मिन् मरुतां पथि वर्तमाने ?

King—Mātali, intent on fighting with the demons¹, this region was not noticed by me **yesterday** while ascending the sky. In which path of the (seven) winds⁴ are we (*keeping at present*) ?

मातलिः— 'त्रिस्तोतसं वहति यो गगन-प्रतिष्ठा'

'ज्योतीषि वर्तयति' च प्रविभक्त-रश्मि ।

वसन्ततिलका
(तभजजगग)

तस्य व्यपेत-रजसः¹ प्रवहस्य वायोर्

मार्गो द्वितीय-हरि-विक्रम-पूत एष. ॥६॥)) U

Mātali—(This is) the path of the wind *Prachha*, sanctified¹¹ by the second stroke of Hari¹², shorn of dust (*cf passion, Lit. the quality of Rajas*), **bearing the triple-coursed (net)** located⁶ in heaven **which makes the luminaries⁷ revolve⁸** with their beams duly distributed⁹ '6' ।

V. L.— 'रश्मि'—R रश्मि—V. M S K The last half is thus read in other recensions excepting B, P, & Dr.—'तस्य द्वितीय-हरि विक्रम-नन्म-मन्म, वायाग्न्य परिवहस्य वर्दन्ति मार्गम्' ॥ P, Dr, and some B recensions read चक्र विभक्त-रश्मि for च प्रविभक्त-रश्मि ।

राजेति । महापुरुषत्वाद राज्ञ निज-स्तुति-श्रवण लज्जाकर्म, मानलिरपि तत्स्तुतु न विरमति । अस्मादव तत्परिहारार्थं राजा विषयान्तर-मन्त्रा कर्तानि । 'पूर्वद्य' पूर्वस्मिन् अहनि स्वर्गा-उराहण-बलायामित्यर्थः । (सद्य-पन्त परार्थ-पेषम-परिद्यन्य-अद्य-पूर्वद्युर-) (५।३।२२)-इत्यादिना निपातित । 'पूर्वद्यः पूर्व-वामर' इति रुट्) अमुं सट् य सप्रहार' यद्व ("भृंहारः गता रणे" इति हम्) तेन (तत्र वा) उतमुक् (२।३।४४) उत्कर्षित, तन । 'मन्ता' सप्तानाम् आहवादीना मध्ये क्तमस्मिन्, पयि' वायस्कन्धे वय 'वर्तामहै' तिष्ठाम इति पृच्छा । त्रिस्तोतसमिति । य प्रवहाग्य वाय गगनस्य स्वर्गस्य प्रतिष्ठाम् आधारम् । यद्वा गगने आकाश प्रतिष्ठा स्थिति यस्या तादृशी त्रिस्तोतमम् गङ्गाम् (इति मेदिनी) अर्थात् मन्दाकिनीम् (तथाचाकत- 'वर्गे मन्दाकिनी गङ्गा, मर्त्ये भागिरथी तथा । पात्राले च भोगवती, मार्गो मन्त्र्याम् त्रयो मता । अपि च "क्षिप्तौ तारयते मन्त्र्यान्नागा मन्त्रयतेऽप्यधः । दिवि तारयते देवास्तेन त्रिपथगा स्मृता" ॥ 'वहति धारयति । य प्रवह 'ज्योतीषि' नक्षत्राणि (दीप्तो दृष्टौ तारासु च ज्योतिः शब्दो निगद्यते' इत्यनेवार्थकोप) प्रविभक्ता यथायोग्य व्यवस्थाप्य, समन्तात् विसारिता 'रश्मय' किण्णा यथा स्यात् तथा 'वर्तयति' सचारयति 'च' (तथा चोक्त—'ग्रह-क्ष-ताराधिप्यानि ध्रुवे बद्धान्तरा

भ्रमन्ति उचितचारेण मैत्रेयानिल-रश्मिभिः ॥) 'तस्य व्यपेतानि' भू-वायोरूपि
स्तितत्वात् दूरीभूतानि 'रजांसि' धूलयः यरमान् । अथच गङ्गा-सम्पर्कात् 'व्यपेतानि
रजोगुणाः यस्मात् इत्यर्थोऽपि ('रज क्लीव गुणान्तरे । आर्तवे च परागे च रेणु-
मात्रेऽपि दृश्यते' इति मेदिनी) तादृशस्य 'प्रवहस्य' प्रवह-नामकस्य 'वायो एष ,
इदानीमेव अस्माभिः परिक्रम्यमाणः ('समीप-वर्ति-नरचैनदोरूपम्' इत्युक्ते)
'हरे' वामन-रूपिणः नारायणस्य विक्रमः' क्रान्तिमात्र, पाद-न्यास इति यावत्
('विक्रमः शक्ति-संपत्तिः क्रान्तिमात्रं च विक्रमः' इति धरणि) तेन पूतः पवित्रः
'मार्गः पन्थाः' ("मार्गो मृगमदे मासे सोमदर्थे अन्वेपणे पथि" इति हैमः) विद्यते
इति शेषः । (समृद्धिमत्-वस्तु-वर्णनात् उदात्तालङ्कारः" । अनुप्रासश्च ।
'व्यपेत-रजसः' इत्यनेन तद्वायो मल-राहित्यं सूचितं, तेन नाम (अपुष्टार्थत्व-दोषः ।
वसन्ततिलका वक्तम्) ॥६॥

232n.—1. कतमस्मिन् मरुता पथि—The king was much
ashamed of the continued eulogy of Matli hence with a view to
avoiding it, he takes up a quite different topic—R. The ethereal
region is divided into 'se en paths (Cf. Ra. XIII. 19) each having a
particular wind assigned to it. These have been classified by
Siddhānta Siromanī thus: 'भू-वायुरावह इह प्रवहस्तद्वर्ध्वं स्यात् उद्वह
स्तदनु सवह-सन्नकश्च । अन्यस्ततोऽपि सुवहः परिपूर्वकोऽस्माद् बाह्यः परावह
इमे पवनाः प्रसिद्धाः' ॥ ("परावहः परिवहः सुवहः सवहः उद्वहः प्रवहः
आवहः") From Vāp (Ch. 67. 110-120) q. , we find that
the **First** मार्गः is identical with 'भवलाकः' or **atmospheric**
region extending from 'भञ्जकः', or **terrestrial** region (comprising
the earth and the अधाशकः' called 'पानाशः') upwards to the sun.
The **Second** is the मार्गः of the **Sun**; Third, that of the **Moon**;
Fourth, that of the **Lunar constellations**; **Fifth**, that of the
Planets; **Sixth**, that of the **Great Bear** (सप्तर्षिः) **Seventh**, that of
the **Pole-star**. But this arrangement of the position of the wind is
slightly different in different Puranas. The king wants to know
in which of these paths (कतमस्मिन् पथि) they were then traversing.
As the paths are 'many', therefore 'कतमस्मिन्' is better than 'कतर-
स्मिन्' । But M., **biased as he is towards the Devanāgarī**
readings, (Vide 22n, 1 middle) argues "Sometimes 'कतरः' is
used for 'कतमः', but this is decidedly **inaccurate, as far as the**
writings of Kāli are concerned. He is **precise** in the use of
this word. Cf. 'मातले, कतमोऽयं पूर्वापर-समुद्रावगाहः' &c.—*Infra*; 'मातले,
स्मिन् प्रदेशे मारीचाश्रमः'—*Infra*. 'कतमो राजपिवशः कतमो वा'—Act. I

‘कतमा तत्रभवती शकुन्तला, कतमां तर्कयामि’—Act. VI. ‘कतमत् प्रकरण’—[6n. 4], “कतमः सुराग्रिः”—*Ku.* III. 9; ‘भागः कतम एवे’—*Ibid.* VI. 23; “कतमेन दिग्विभागेन गतः स जातमः”—*Vik.* I. ‘गृह्यतामनयोः अनयोः अन्यतरा’ & ‘कतरा ते सङ्गीत-महचारिणी गेचने’—*Māl.* V. 2. त्रिलोतसम्—(*Ra.* XVI. 34; *Ku.* VII. 15). The Ganges is so called as it has **three** courses, viz. ‘मन्दाकिनी in heaven, ‘गङ्गा’ in the earth, and ‘भोगवती’ in ‘पाताल’ (*Com.*). Here it refers to the **first course**. Read “प्रधानधारा या स्वर्गे सा च मन्दाकिनी स्मृता । योजना-युत-विस्तीर्णा प्रस्थेन योजना स्मृता ॥ धीर-नुन्यजला शब्दं ज्वलन्तुङ्ग-नरङ्गिणी । वैकुण्ठाद् ब्रह्म-लोकञ्च ततः स्वर्गं ममागता”—*BRP.* (जाह्नवी-जन्म-प्रस्तावे ३८ अध्यायः) । ‘मन्दाकिनी’, however, is identified with the **Galaxy** or **Milky-way**. 3. प्रविभक्त-रश्मि—An **adverbial** compound (*Com.*) ‘रश्मि’ means both ‘*rain*’ and ‘*ray*’. Cf. ‘रश्मिः पुमान् दीधितौ स्यात् पक्ष-प्रग्रहयोरपि’—*Madanī*. The idea is:—Like a charioteer with reins in hand, the प्रवह with due distribution of rays to the various **luminaries**, **makes them revolve** (ज्योतींषि वर्तयति) ।

4. व्यपेत-रजसः—‘रजम्’ also means both ‘**quality**’ and ‘**dust**’ (*Com.*). The path is free from ‘रजोगुण’ owing to the sacred touch of the foot of *Lord Han* and to its connection with the Celestial Ganges. And it is also free from dusts as it is far *above* the dusty earth—(*Note*). 45. प्रवहस्य वायोः—‘प्रवह’ is the **second** of the seven courses of winds in order of their distance from **the earth**. (*Note* 1.). **It makes the luminaries** (ज्योतींषि वर्तयति, and **not सप्तर्षि**), **revolve in due order**. ‘भचक्र ध्रुवयोर्नन्द-माक्षिप्त प्रवहानिलैः । पर्येत्यजम् मन्त्रद्धा ग्रहकक्षा यथाक्रमम्”—*Sūrya Siddhānta*. “भूमेर्बहिर्द्विदश-योजनानि भूवायुरत्रा-म्बुद-विद्युताद्यम् । तद्दूर्ध्वगो यः प्रवहः सनित्यं प्रत्यगुगति स्तस्य तु मध्यमजा ॥ नक्षत्रकक्षाः खचरैः समेता यस्मादतस्तेन समाहतोऽयम् । भ-पञ्जरः खचर-चक्र-युक्तो भ्रमत्यजम् प्रवहाऽनिलेन” ॥ —*Siddhānta Śiromaṇi*. “अलातचक्रवद् यान्ति वातचक्रेरितास्तथा । यस्माद्बहति तान् वायुः प्रवहस्तेन सम्मृतः” ॥ —*KP. Ch.* 42. 3. ‘अलातचक्रवदयान्ति वातचक्रेरितानि तु । यस्माद् ज्योतींषि बहति प्रवहस्तेन सम्मतः ॥—*IP.* II. 12, 28. ‘यस्मात् ज्योतींषि प्रकर्षेण बहति तेन वायुः प्रवहः स्मृतः । प्रवहस्य एव भेदाः सर्वे वायुस्कन्धाः’—इति तट्टीका ॥ That the car is passing at the time through the course of ‘प्रवह’ wind.

corroborated by the fact that the king in his **following speech** remarks that they have reached the course of **आवह wind where clouds and lightning occur** (*Sl 7 Infra*). Hence the region **above this path** must be that of 'प्रवह' wind. But a **fresh difficulty** arises in this explanation, for 'प्रवह **though causes the revolution of the luminaries,** (*According VaP and Brah-mānda Purāna, प्रवह makes the Sun revolve*) **it does not bear-celestial Ganges** (त्रिस्रोतम्) along its path. That is the business of the wind 'परिवह', the reading adopted by V. R. K. & M Read श्रेष्ठ परिवहो नाम तेषां वायुष्पाश्रय । योजसा विभक्ति भगवान् गङ्गामाकाशगोचराम् ॥ दिव्यामृतजला पुण्या त्रिधा स्वर्ग-पथे स्थितम्'—*VaP. Ch 51, 46-47 सप्तपिचक स्वर्गङ्गा पाठ परिवहन्तया Brah-mānda Purāna.* "तस्मात् प्रवृत्ता पुण्यादा नदी ह्याकाश गामिनी । सप्तमेन अनिलपथा प्रयाता विमलोदका'—*VaP* But again though 'परिवह' bears the celestial Ganges, it causes the 'सप्तर्षि', and not (ज्योतीषि) to revolve. Thus none of the **reading is free from objection**, 'and this fact has not been noticed by any body before', still on the whole we **prefer** the reading प्रवहस्य वायो for in the following speech we see clearly that the chariot is moving in the आवह wind or the **region of clouds** (मेघ-पदवीमवतीर्णा स्म) । Therefore naturally the king should speak of 'प्रवह' wind in his previous speech. If the reading with 'परिवह' be adopted, then from the **sixth or seventh according Iayn Purana**) the transition would be all on a sudden to the **second wind**, (which idently is not very natural) M observes - 'We have descended to the path of the clouds i.e. to the atmospheric region between the sun and the earth, the Mārga of the clouds and of the आवह wind. The chariot must, therefore, have traversed with the speed of a lightning the four intervening मार्ग's of the Planets, Lunar-constellations the Moon and the Sun. **If the Bengali reading 'प्रवहस्य' be adopted, the transition would merely be from one मार्ग to the next.**" K accepts the reading 'परिवह' but perhaps being conscious of its **inconsistency** with 'वर्तयति', explains 'ज्यातीषि' as "सप्तर्षीणाम् घिणानि", but it is **hardly accurate**. N justifies the anomaly in 'त्रिस्रोतम् वहति' by the following quotation from *VāP*—"विभज्यमान-सलिला तैजसेनाऽनिलेन ॥ ५२. 'तैजसेन ज्योतिर्वहेण प्रवहेण इति यावत्' ॥ In fact all the

seven intervening winds must have some functions in bearing the Ganges as it comes down from heaven to this world. Perhaps our poet from this *popular consideration* connects 'प्रवह' with the bearing of the Ganges. (Cf. 'ये द्वे कालं विघत्तः'—In, 5). Or, **it may be considered to be a case of "lapsus memorioe" on the part of our poet.** (107n. 6. middle). 6. द्वितीय-हरि&c—Refers to the *Dwarf Incarnation* of Viṣṇu (वामनावतार) to humble the pride of Bali. Viṣṇu, with a view to succouring the oppressed gods, assumed the form of a **manakin**, went to Bali and begged, as a boon, **as much land as he could pace in three steps.** Bali, amused by his form unhesitatingly acceded to this apparently simple request. But the dwarf in the twinkling of an eye, assumed a gigantic form and covered the entire earth with his first step, and the heaven with the second and planting the third on Bali's head, sent him with all his legions to the Pātala but pleased with his devotion allowed him to be its ruler and himself remained as his door-keeper in the form of the dwarf. Cf. "सर्वेश्वरो विष्णुर्द्वितीयं पदमव्ययम्" &c.—PP. Ch. 40; 'क्रमाकान्त-लोकत्रय'—PC. IV. (end), 'वामन-रूपेणैव कृत-त्रिपद विलासेन'—Kād. p. 338; Rām 1. 29. 19; IV. 37. 17; VI. 71. 64; Vāmana Purāṇa, Ch. 79; Ra. XIII. I; XVI. 28. विक्रम—Footstep. Cf. 'गतेषु लीलाञ्छित-विक्रमेषु'—Ku. I. 34. 'विक्रमाः पादन्यासाः'—MN. In the RV, the three steps of Viṣṇu (i.e. the Sun), symbolize its rising, culmination and setting.

Text:—राजा—मातले ! अतः खलु स-बाह्यान्तःकरणौ ममान्तरात्मा प्रसीदति । (स्थाङ्गमवलोक्य) शङ्के, मेघ-पदवीमवतीर्णौ स्वः ।

King—Mātali, hence indeed, with¹ all organs internal and external¹, my inner soul is sated². (*Looking at a wheel.*)—(*I*) dread,³ (*we*) have got down to the region of clouds.

मातलिः—आयुष्मन् ! कथवगम्यते ।

Mātali—My long-lived (King) how is (*this*) known ?

राजा—अयमर-विवरेभ्यः श्चालः निष्पतद्भिर्

'हरिभिरचिर-भासां' तेजसा चानुलिप्तैः ।

मानिनी
[ननमयय]

गतमुपरि घनानां वारि-गर्भोदराणां

'पिशुनयति रथस्ते शीकर-क्लिन्न-नेमिः' ॥७॥

King—This your car with its spray-besprinkled fellies, with the Cātakas gushing⁵ forth through the interstices⁴ of the spokes⁴, with the⁶ steeds laved⁸ (*hence tinted*) with⁷ the glow of lightning,³ ⁹betrays (*our*) ⁹flight over the clouds⁹, with (*their*)¹¹ bellies pregnant with water¹¹. (7)

V. L.—‘सबाह्यान्तःकरणः’—B. M. V. K. ‘सबाह्यःकरणः’—R. S. ‘शङ्के’ & आयुष्मन्—B. Omitted by others. ‘अर’—R. V. K. M. ‘अग’—B. Mackenzic Mss. HS. ‘मीकर’—R.

राजेति । ‘अतः’ मन्दाकिनी-वाहिनः सत्त्व-प्रधानस्य वायोः सम्पर्कतः । ‘बहिः’ भवानि ‘बाह्यानि’ चक्षुरादीनि इन्द्रियाणि । ‘बाह्यानि च अन्तश्च ‘बाह्यान्तः’ तादृशानि ‘करणानि’ तैः सह वर्तमानः ‘अन्तरात्मा’ जीवात्मा ‘प्रसीदति’ प्रसन्नो भवति । [तथाचोक्तं साम्यकारिकाया—“अन्तःकरणं त्रिविधं दशधा बाह्यं त्रयस्य विषयाख्यम् । साम्प्रतकालं बाह्यं त्रिकालमाभ्यन्तरं करणम् ॥] ‘मेघ-पद-वीम्’ अर्थात् आवहस्य मार्गम् । अयमिति । ‘शीकरैः जल-कणैः । [‘शीकरः’ अम्बुकणा स्मृता’ इत्यमरः । ‘सीकरः’ दन्त्यादिरयम्’ इति घनपालादयः ।] । ‘क्लिन्ना’ आर्द्राकृता ‘नेमिः’ (नयति रथम्, उ.—४।४३) इति चक्र-ग्रान्त-भागः [‘पुलिङ्गः’ तिनिशे नेमिः’ चक्र-ग्रान्ते स्त्रियामपि’ इति रुद्रः] यस्य तादृशः [हेतु-गर्भ-विशेषणमेतत्] ‘अयं ते त्वया परिचालितः’ रथः अगणा’ चक्राङ्गाणाम् [“अरं शीघ्रे च चक्राङ्गे’ इति विश्वः) ‘विवरेभ्यः’ मध्य-स्थित-गन्धेभ्यः ‘निष्पत्ताद्भिः’ वहिरगच्छद्भिः ‘चातकैः’ मेघ-जीवनाख्य-गक्षिविशेषैः (इति राजनिर्घण्टः । ‘गपीहा इति ख्यातैः’ इति भानुर्जिः । ‘पापिया इति’ भाषा] । [चातक-मात्रिध्यात् मेघ-मार्गे अवतर-णम् अनुमीयते इत्याशयः] ‘अचिरा’ क्षण-स्थायिनी ‘भाः’ दीप्तिः यामां तामां-विद्युतामित्यर्थः । ‘तेजसा’ कान्त्या ‘अनुलिप्तैः’ दिग्ध-कलेवरैः ‘हरिभिश्च’ इन्द्राश्वैश्च [“हरो इन्द्रस्य, हरितः आदित्यस्य” इति निम्बके-१।१५] ‘वारि-गर्भाणि’ सलिल-पूर्णाणि ‘उदराणि’ अभ्यन्तराणि येषां तथाभूतानाम् [इति त्रिभिः लिङ्गैः] ‘घनानां’ मेघानां [घनो मेघो घनः सान्द्रः काम्य-ताल-ध्वनिर्घनः । घनः स्वर्गो, घनो नित्यो, घनः म्यात् लौहमुद्गरः” ॥ इति गर्दसिहः] ‘उपरि’ ऊर्ध्वभागे ‘गतं’ गमनं [भावे क्तः] ‘पिशुनयति’ सूचयति [पिशुनौ खल-सूचकौ’ इत्यमरः] अन्यथा नेमिः क्लिन्नत्वम् अदवानां विद्युत्-प्रभा-रञ्जितत्वं, सलिल-गानार्थं चातक-निर्गमनञ्च न म्यात् इत्याशयः । [प्रथमाधे घनानामुपरि गमन-सूचनं प्रति हेतु-द्वयोपन्यामात् समुच्चयालङ्कारः । वारि-गर्भोदराणाम् इत्यस्य हेतु-द्वयं प्रति आर्थं हेतुत्वं बोद्धव्यं । तेन हेतु-काव्यलिङ्गयोः अङ्गाङ्गिभावेन सङ्करः । वारि-गर्भोदरत्वं प्रति रथ-विशेषणस्य आर्थं हेतुत्वं बोध्यम् । अनुमानालङ्कारश्च ।] इति भवेति छेक-वृत्त्यनुप्रासौ । मालिनीत्यपरनाम मानिनी वृत्तम् ॥७॥

233n.—1. स-बाह्या &c.—बहिः भवानि इति बहिस्+ञ्य ('बहिर्द्व-पञ्चजनेभ्यश्च इति वस्तव्यम्"—*Art. KV. on* 4. 3. 58; *SK.* 1435).
 -बाह्यानि External senses *i. e.* पञ्च-ज्ञानेन्द्रिय and पञ्च-कर्मेन्द्रिय। Internal senses (अन्तःकरणम्) according to *Sāṅkhya* philosophy are **three**, but according to *Taittīrīya*, **four** in number, viz. मनः (*The organ of thought*), 'बुद्धिः' (*The reason or the organ of apprehension*), 'अहङ्कारः' (*Individuality or self consciousness*), and 'चित्त' (*The heart or the organ of feeling*). Cf. अन्तःकरणं त्रिविधं बुद्धिं महद्भागं मनः इति गरीराभ्यन्तर-वृत्तित्वान् अन्तःकरणम्। दशधा बाह्यार्मान्द्रियम् - *Taittīrīya-Kaumudī*. 'आगममेव कर्णे अबाह्याः"—*Ra.* XII. 50 त्रि नयं बाह्याः"—*Mk.* I. 2. अन्तरात्मा प्रमोदति Cf. तदर्थनादयः प्रगल्भ-बाह्यान्तःकरणं अन्तरात्मा — *Ik.* IV. 'उर्वशी-नात्र स्पर्शान् अत्र निग्न मे महदयः गरीरम्"—*Ibid.* Also *Ra.* XIII 37. **3. मेघ-पदवीम्** Refers to भ-वायु' (आवह) which **immediately follows** the course of wind named 'प्रवह'। (232n. 1 & 5) **रथाङ्गम्**—A wheel, and not any part of a chariot Cf. रथा रथाङ्गं रथानना विजज्ञे *Ra.* VII 41. **4. चानकः**—Thus bird (*Cuculus Melanoleucus*) is supposed to **live only on rain**-drops before they touch the earth [घर्णि पतितं नाय चानकानां रजायम् — *MA on Ra.* I. 17. 'सर्वमहा पतिताम्बु न चानकस्य हितम् इति शास्त्रम्"—*Ibid. on MD.* It has a shrill but not unpleasant note which much resemble the word for rain produced in the Vocative. 'मृत्मा एव पतन्ति चानक-मुखे द्वित्रा. पयोविन्दव'—*VS.* चानकः never flutters about clouds which do not possess water. 'निर्गलिताम्बुधनं शरद्घनं नार्दति चानकोर्जप'—*Ra.* I. 17. 'अम्बुगर्भा हि जीमूत-श्चातकैः अभिनन्द्यते'—*Ra.* XVII. 60. तजामुल्लैश्चातकपक्षिणा कुन्तैः प्रयान्तिताम्नाय भगवल्भिवन्—*RS* 11. 3, *P.1* & *MD.* 5. 'अग-विवरेभ्यः'—(*B*) means 'from the cactus of the mountains'. हरिभिः—(12n. 2); *Ra.* III. 43. **5. गतम्**—गमनम् ('नपुमके भावे क्त'—3. 3. 114). For similar use, Cf. 'अवसितं हसितं प्रमितं मुदा विलसितं स्मर-भाषितम्। नमसदा. प्रमदा हतसमदा पुरहितं विहितं न समीहितम्"—*BK.* X. 6. **6. पिशुनयति**—पिशुनः करोति इति पिशुन-णिच् ('तत्करोति तदाचष्टे') + तिप् = पिशुनयति—Indicates, Cf. 'शत्रूणामनिशं विनाश-पिशुनः'—*SPB.* 1. 75. 'तुल्यानुराग-पिशुनम्"—*Ik.* II. 14; *Ra.* I. 53. Cf. 'अमात्यः पिशुनः'—*Act* VI.

Text:—मातलिः—अथकिम् । क्षणाच्चायुष्मान् 'स्वाधिकार-भूमौ' वर्तियते ।

Mātaḥ—Quite right. And in a moment, Your Long-lived (*Highness*) will be on the land 'under his own sway'.

Text:—राजा (अधोऽवलोक्य)—मातले ! वेगाऽवतरणात् आश्चर्य-दर्शनः संलक्ष्यते मनुष्य-लोकः । तथाहि—

शार्दूल-
विक्रीडित
(मसजमततग) शैलानामवरोहतीव' शिखरादुन्मज्जतां' मेदिनी
'पर्णाभ्यन्तर-लीनतां विजहति' स्कन्धोदयात्' पादपाः
'सन्तानात्तनु-भाव-नष्ट-सलिला' व्यक्तित्वं भजन्त्यापगाः'
केनाप्युत्क्षिपतेव' पश्य भुवनं मत्पाश्वर्यमानीयते ॥८॥

King (*Looking down*)—Mātaḥ, owing to our speedy descent, the region of human beings is observed to be of wonderful sight. For, (The earth, it seems, is climbing 'down from the peaks of the emergent' mountains, the trees from the exhibition' of (*their*) stems', lose' (*their*)' state of being wrapped in the foliage's', the 'rivers whereof waters' had disappeared through attenuation', acquire manifestation' through' expansion' (*of their waters*). Behold, the earth is being brought up to my side (*for a clearer view*), as if by someone¹⁰ tossing (*it*) upwards (8))

V. L.—'अथकिम्'—B 'पर्णाभ्यन्तर'—B. S. V. M. Śr. 'पर्णस्वान्तर'—R. Colebrooke Mss. 'पर्णवन्तर'—Taylor Mss. 'पर्णप्रन्तर' Mackenzie Mss. 'पर्णान्तर'—K. 'वर्णस्वान्तर'—S. 'पर्णस्वान्तर'—A's Com. 'सन्तानात्'—K. M. 'सन्तानै'—R. V. 'सन्तानम्'—S. 'सन्धानम्'—B. P. The third line thus occurs in P. B & Dr. —'सन्धान तनु-भाग-नष्ट-सलिल-व्यक्ता' &c.; S reads 'मर्त्य' for 'पश्य' ।

मातलिरिति । 'अथकिम्' इति स्वीकारे ["अङ्गीकारेऽपि चाथकिम्" इति शरावली] । 'क्षणात्' इति गत्य-वेग-सूचनम् । क्षणकालमतिब्राह्म उत्पथं । [ल्यब्लोपे पञ्चमी] । 'स्वाधिकार-भूमौ' निज-शामन-विषयीभूत-देशे, भूलोके इत्यर्थः । 'तथाहि' तमेवार्थम् जानीहि । शैलानामिति । 'मेदिनी' पृथ्वी ["मधु-कैटभयोर्मैद सयोगात् मेदिनी स्मृता । धारणाच्च धरा प्रोक्ता, पृथ्वी विस्तार-योगत— " ॥ इति देवीभागवतम्] 'उन्मज्जताम्' उद्गच्छताम् क्रमशः प्रकटीभवताम् 'शैलानां' पर्वतानां 'शिखरात्' अग्रभागेभ्य इत्यर्थः [जातावेकवचनम्] 'अवरोहति' अधोगच्छति 'इव' [इति क्रियोत्प्रेक्षा] ॥ आदौ अतिदूरत्वात् शैलानां दृग्दर्शनात् सर्वं तावत् मम-देश-वर्तितया परस्परम् निमज्जितमिव प्रतीयते स्म । इदानीं तु वेगवतः रथस्य क्रमिक-सन्निहिततया शैला ऊर्ध्वमुत्पतन्त इव,

पृथिवी च तच्छृङ्गात् अधःपतन्ती इव प्रतीयन्ते इत्यर्थः । 'पादपा. वृक्षाः 'स्कन्धाना' तरु-प्रकाण्डाना ["स्कन्धः स्यात् नृपतावसे सम्पराय-समूहयोः । काये तरु-प्रकाण्डे च भद्रादौ छन्दसो भिदि' इति मेदिनी] 'उदयात्' प्राकट्यात् [हेतौ ५मी] 'पर्णाना' पत्राणाम् 'अभ्यन्तरे' मध्ये 'लीना प्रच्छन्ना, तेषा भाव 'पर्णम्यन्तर-लीनतां 'विजहति' परित्यजन्ति ॥ आदौ अनिद्रत्वात् तस्मै-मूलानाम् अदर्शनात् ये तरवः पत्र-राशि-मात्रा इव अज्ञायन्त इदानी' तु वेगवत् रथस्य क्रमिक-सन्निहिततया ते मूलादारभ्य सर्वैरवयवैर् दर्शनीयता गता इत्यर्थः । 'तनोर्भाव' क्षीणत्व तेन हेतुना 'नष्टानि' अदृश्यानि 'मलिलानि' जलानि यामा तादृश्य 'आपगा' नद्यः [अपां समूहः इति आपः ॥ तेन गच्छति इति ड [वा — ३।२।४८] — इति भानुजि] 'मल्लानात्, विस्तारात् ["सन्तानो विस्तृतौ देववृक्षे चापत्य-गोत्रयो " इति घर्णि] 'व्यक्ति' प्राकट्य भजन्ति' लभन्त ॥ प्रागतिदूरत्वात् या नद्यः सूत्रवत् सूक्ष्मत्वापन्ना सत्य अदृश्या आसन् अघना तु वेगवत् रथस्य मान्निध्येन स्वाभाविकी विस्मृतिमापन्ना मुष्पट् प्रतीयन्ते इत्यर्थः ॥ 'पश्य' इति वाक्यार्थस्य स्पर्शत्वम् ॥ 'भूवनम्' पृथिवीम् 'उत्क्षिपता' उर्ध्वोर्कुर्वता [इति क्रियोत्प्रेक्षा] 'मन्पाश्वरम्' [प्राग्व्याख्यात] सन्निकटम् 'आनीयते इव' [इति गम्योत्प्रेक्षा] ॥ प्रागतिदूरत्वात् पृथिवी अचला इवादृश्यत, उदानी तु महता वेगेन अधोऽवतरणात् सन्निहिततया पृथिवी-नलमुत्क्षिप्तामिव प्रतीयते इत्यर्थः [स्वभावोक्ति-काव्यलिङ्गो-त्प्रेक्षयो. ससृष्टिः । छेक-वृत्ति-श्रुत्यनुप्रासाः । अत्र कार्श्यानाकलिताऽभ्रसः पृथुनया व्यक्तम् " इति पाठत्वाऽऽस्थानस्य-पदलक्षणो दोषः परिहरणीयः । एतेन सन्नान-शब्दे अप्रयुक्तत्वं निहतार्थत्वं च वा नष्ट-शब्दे नाम-प्रकट-लक्षणार्थानभिधानात् तत्रावाचकत्वं (?) परिहृतं भवति इति राघवचरणा ॥ "उन्मज्जनात्" इति पाठत्वा प्रथम-पादस्थ-प्रक्रमभङ्गः समाधेयः ॥ ७.५ इति वाक्यान्तर-पदस्य कनापीत्यादि-वाक्यान्तरे प्रवेशान् सङ्कीर्णता दोषः । स च 'उत्क्षिप्येव ममान्तमानयति कोऽप्येतज्जगद् दृश्यताम्' इति पाठेन समाधेयः' इति सिद्धान्त-वागीशपादा । अनेन वाच्य-क्रम-भङ्गोऽपि परिहृतः स्यात् । शार्दूलविक्रीडितं छन्दः) ॥३॥

234n. 1. शैलानाम् &c — (80n 3.) — 'मेदस्' also occurs as अदन्त, hence मेद अस्ति अस्याम् इति मेदः । इति = मेदिनी । Read "मेदस्-समानार्थः अदन्तः मेद-शब्दोऽस्ति । तृष्णा कण्डू-कृमिहरो गरुडो मेद-कुण्डहा इति शालि-होत्र " । — Bharata (Commentator). पृथिवी is so yecept a it was smeared with the fat of the demons Madhu' and 'Kaitava,' slaughtered by Narāyana 'मधु-कैटभयोरासीत् मेदमैव परिप्लुता । तेनेय मेदिनी देवि ! प्रोच्यते ब्रह्मवादिभिः' — Qld. Bharata; BRP. Ch. VII. तथाहि — 'तथा'

(अगण-पठित-धातु गंनौ) + लोट् हि—Gopinātha. *Vide* (12n. 4). **2. उन्मज्जतां** &c.—To a man soaring very high in an aeroplane or zappeline, moving with tremendous speed the mountains will appear exactly level with the ground and then they will be indistinguishable from the surface of the earth. But with the **gradual descent** of the aeroplane &c., the mountains also will **gradually** seem to uprear their lowering heads and the earth will appear to recede slowly from them. In the first line, हेतु **has not been exhibited in the ablative and hence प्रक्रम-भङ्ग-दोषः arises**. For *ratification vide Com.* **3. पर्णाभ्यन्तर** &c.—Similarly the trees can hardly be distinguished from the leaves, but with the **gradual** exhibition of the stems, they become clearly discernible from the leaves. **4. सन्तानात्** On account of expansion. *R's* सन्तानैः (*in the plural*) gives rise to **क्रम-भङ्ग-दोषः**. *R* notices अन्धानस्थ-पद-लक्षण दोषः here, as 'सन्तानात्' has not been placed **immediately before** 'व्यक्ति भजन्ति' (*Vide Com.*). 'भज्' is usually *Atmp.* (*f. Mala.* 1. 2; *ŚK.* I. 10; *Ra.* XVII. 28; *I.* 21. Note the **peculiar meaning of 'भज्' here in the sense of 'acquire'**. Cf. "अभिनवमयोऽपि मारुतं भजते कैव कथा शरीरिण्यु"—*Ra.* VIII. 41. 5. केनापि &c. —'The car was approaching the earth with an *intense velocity*, hence to the king, unconscious of his own motion, it appeared that somebody was flinging up the earth with trees, hills and rivers towards him'

Remark:—According to GPS, Kāli. is indebted (?) for this vivid description to the drama 'Avimāra' of Bhāsa, *Act. I*; where a similar downward aerial journey of the Vidyādhara Meghanāda and his consort Saudāminī, towards the sandal-wood in the Malaya Mountain is described. (Read Introduction p. XXI); also 'एषा विदूरीभवतः समुद्रान् गकानना निष्पततीव भूमि.'—*Ra.* XIII. 18.

Text :—मातलिः—आयुष्मन् । साधु दृष्टम् । (सबहुमानमा लोक्य)
अहो, उदार-रमणीया पृथिवी ।

Mālati—My Long-lived (*king*), well observed. (*Looking with admiration*) Oh ! how grand and lovely (*does the earth look*)

राजा—मातले ! कतमोऽयं पुर्वा-पर-समुद्रा-वगाढः कनक-रस-नित्यन्वी
सान्ध्य इव मेघ-परिधः सानुमानालोक्यते ।

King—Mālati, what (*is*) this yonder mountain, that has
led into the eastern and the other [*i. e. western*] oceans,

and that dripping golden fluid appears like a bar [‘gate’—*M*; ‘wall’ *Roby Datta*] of evening clouds

मातलिः—आयुष्यन्^१ । एष खलु हेमकुटो नाम किपुरुष-पर्वतः^३ परं तप-
स्विनां क्षेत्रम् । पश्य—

रघोत

स्वायम्भुवान्मरीचे यं प्रबभूव प्रजापति ।

सुरासुर-गुरु सोऽत्र मपत्नीक स्तपस्यति ॥९॥

Matli My Long-lived *Kun* this is indeed *Gol Peak*, by name the mountain³ of *Critics* the uperic field of success for the anchorites behold

That *Prigat*, who names him *Mūch* the son of the self-born *Brahma* and who *may* is the father of gods and demons, practices austerities here along with ‘his’ consort (*Iditi*) (9)

V. L. — जातस्य B विराज्य Other K Śr Ś head ‘उदय’ — for उदर । पर तपस्यता जयम् B तपसा निद्विजेतम्—M ‘पर तपस्यता’ मद्विजेतम्—S Mackenzie Mss तप समिद्विजेतम्—R, M V R head जय’ for जयिमान ।

मातलिरिति । जग उति त्रिमय । उदारो महती चामो रमणीया चेति (‘उदारो दान महतो’ इत्यमर) । राजेति । पूर्तागम्यो पूर्व-पश्चिम्यो समद्वया मय जवगाह —(८।२।३१)—प्रविष्ट । पूर्व मागरान् जागम्य-पश्चिम मागर यावत् जवमिन इत्यथ । कनकस्य सुवर्णस्य रम द्रव रसो गन्धरमे स्वाद तिस्तापो त्रिप रागया । गङ्गागदो नृ श्रीय इह-धात्वम्बु-पारदे” इति त्रिष्व । तस्य निम्नद प्रवाह [न वि पर्यभि । अभ्य स्यन्दनरप्राणिषु’—(८।३।७२) रति षत्व पाक्षिकम् । न रति अग्य उति मत्वधीय उति—(५।२।११५)] जातव गन्धराया नत्र रति नान्य —(७।३।१६)—मायकान्तीन मय परिध’ उव अर्गजतन मुदीध उत्तर्य । [पराध (३।३।८०) इति अत् । परेश्व घाङ्क्या (८।२।२२) इति पञ्च ‘पलिघ इव ॥] सानुमान पर्वत [इति हमचन्द्र) । मातलिरिति । किपुरुषाणाम् अश्व-मुख-देवयोनि-विशेषाणा पर्वत । अय हि किपुरुष वर्षस्य मर्यादा-पर्वतः [तथा चोक्त भागवते—‘दक्षिणेने शक्त तपसा हेमकुटा हिमालया इति तयो हरिवर्ष-किपुरुष-भारताना त्रयाणा मर्यादा-गिरय इति ।] ‘प श्रेष्ठ [दूरानात्मोत्तमा परा’ इत्यमर] ‘क्षेत्र’ सिद्ध-स्थानम् [‘क्षेत्र गरीरे वेदारे सिद्ध-स्थान-कलत्रयो’ इति मदनी) । श्रेष्ठत्वे मानमाह । स्वायम्भुवादिति । ‘स्वयभू’ ब्रह्मा [स्वयभूचतु-गनन’ इत्यमर] अस्य अपत्य पुमान् इति ‘स्वायभुव’—(६।८।१६६)—~~स्वयभुव~~ अर्थात् ब्रह्माण मानस-पुत्रात् ‘मरीचे तदास्यमुने [भुव

इति ५मी] यः प्रजापतिः' कश्यपः 'प्रबभूव' संजज्ञे सुराऽसुराणां देव-दैत्यादीनां [नित्य-विरोधाऽभावात् न समाहार-द्वन्द्वः—२।४।९) 'गुरुः' पिता ["गुरुः पिता गुरुर्विप्रः" इति गर्दसिंहः । कश्यप-पत्नी अवितिः देवानां माता, कश्यपस्य अन्यतमा पत्नी वितिः दैत्यानां माता । अतएव कश्यपः सुरासुराणां पिता । अनेन विशेषणेन अवश्यं नमस्कार-योग्यत्वं सूच्यते] 'सः' कश्यपः 'पत्न्या' अदित्या सह 'सपत्नीकः' ['नदृतश्च'—५।४।१५३)—इति समामान्त कप् । अनेन तवापि अत्र पत्नी-योगः भविष्यतीति ध्वनितम्] 'अत्र' हेमकूटे 'तपस्यति' नप आचरति ["कर्मणो रोमस्थ-तपोम्यां वर्तिचरो."—(३।१।१५)—इति क्यङ् । ततः "तपस परस्मैपदञ्च", वा — २६७१—इति परस्मैपदम्] । [छेक-वृत्त्यनुप्रासौ । श्लोको वृत्तम्] ॥९॥

235n.—1. कनक-रस-निस्पन्दी—(*G's*) कनकरस निस्पन्दते इति कनकरस-निस्पन्दी is 'चिन्त्यः', as 'स्यन्द' is **ordinarily intransitive**. *HS's* "कनकरस निस्पन्दयितुं स्त्रावयितुं शीलमस्य" may do [स्यन्द—लट् स्यन्दते । सन्-सिस्पन्दिषते, सिस्पन्त्समि मिस्पन्तमने । यङ्—मास्यद्यते] । (Vide 19n 3) परिघः—(74n.4.) पूर्वापर &c —*Cf.* 'पूर्वापरौ तोयार्नधौ वगाह्य &c—*Ku. I. 1.* "पूर्वापरौ प्राच्य-पश्चिमौ"—*MV 2*, हेमकूटः—One of the sacred mountain-ranges that divide the earth into nine वर्षs :—"हिमवान् हेमकुटश्च निपघश्चाम्य दक्षिणे । नील श्वेतश्च शृङ्गी च उत्तरे वर्षपर्वता ॥ लक्षप्रमाणो द्वौ मध्ये दशहीना-स्तथापरे । सहस्र-द्वितयोच्छ्रायास्तावत् विस्तारिणश्च ते" ॥—*KP. Ch. 44 ; 47.* (हेमकूट-वर्णनम्) ; *Kād. p. 527.* **3. किंपुरुष &c.**—किञ्चित् कुत्सितः वा पुरुषः 'कि क्षेपे' (2. 1. 64) इति समासः ॥ A kind of demigods (*Eng. Centaurs, Gr. Kentauros; Sk. Kinnaras*) with human head and equinal body, (variety of) which is also called तुरङ्ग-वक्त्र with human heads on bodies of horses. *Vide. SPB. VI. 38.* 'किन्नर नर-मुखा अश्व-शरीराः अश्व-मुखा नर-शरीराश्च"—*Raghunātha*; 'स्त्रीणामश्व-मुखीनाम्"—*Rām. IV. 43. 31.* *Dr. Wilson's VP. P. 82, 87.* **4. स्वायम्भुवात्**—स्वयम् आत्मना भवति इति स्वयम् + भू + क्विप् कर्तरि ('भुव' मज्ञाऽन्तरयो'—३।२।१७९) = स्वयम्भूः—Self-born. The word is technically indicative of 'ब्रह्मा' (*Com.*). *Cf.* 'जगद्योनिरयो निस्त्व जगदन्तो निरन्तकः'—*Ku. III. 9.* स्वयम्भुवः अपत्यम् इति स्वयम्भू + अण् = स्वायम्भूवः । 'ऊ' of 'स्वयम्भू' does not take **Guṇa** by ५. 4. 146), owing to the Maxim 'संज्ञापूर्वक विधिः अनित्यः' ॥

१ "ओरोदिति वक्त्रव्ये गुणोक्तिः संज्ञापूर्वको विधिरनित्यः

इति ज्ञापयितुम् । तेन स्वायम्भुवम् इत्यादि मिद्वम्"—SK. "सज्ञापूर्वक-विधेः अनित्यत्वात् "धाम स्वायम्भुवं ययुः"—Prabhā; MN on Ku. II. 1. (भू= 'भुव' by 6. 4. 71.; SK. 27). 'सायम्भुव' refers to Marici, who was one of the **ten** मानसपुत्रs of Brahmā—*Vap. Ch. VIII*; (117n, 5). 5. प्रजापतिः—Refers to कश्यप who is considered to be the **Father** of gods, demons, men, fish, reptiles and all other animals ("कश्यपात् तु इमाः प्रजाः" । He married 13 (**Seventeen**—*Bhāgabata* and *KP*; **eight**—*Rām.*) out of 50 daughters (60—*KP*. & *Rām*) of Dakṣa. Read 'षष्टि' दुहितरो * * कश्यप प्रनिजग्राह, तामामष्टो सुमध्यमा'—*Rām*. "तन पञ्चाशत कन्या * * ददौ म दश धर्माय, कश्यपाय त्रयोदश &c." —*Idi* 75 Also "षष्टि दक्षोज्जगत् कन्या वैरण्या वै प्रजापति—&c"—*KP*; "**Kāśyapa** is supposed by some to be a personification of the race who took refuge in the *Central Asiatic* chain, in which traces of his name may be found as **Koh-Kas (or Caucasus)**, the *Caspian*, *Kasmira*"—*Dr Wilson's Hindu Theatre, Vol. II. P. 12*. The term 'प्रजापति' is applied to the *mund-born* sons of *Brahmā*, created by him to supply the universe with inhabitants. According to MS (1. 31-35) their number is **ten**. Read "अहं प्रजाः मिसृक्षुस्तु तपस्तप्त्वा मुदुश्चरम् । पत्नीन् प्रजानाममृजम् महर्षिणादिनो दश ॥ मरीचिमथ्र्याङ्गिरमौ पुलस्त्य पुलह क्रतुम् । प्रचेनस वसिष्ठ च भृगु नारदमेव च" ॥ In VP (I. Ch. VII, 4—6) and (*Idi. Ch. 66, 10 and Śānti. Ch. 206, 20*) the above number is reduced to **nine** and **six (or seven)** respectively. But in **none of these the name of कश्यप is included**. The *Rām.*, however, specially **mentions** the name of कश्यप in the list of **17 प्रजापतिs**, while the *VaP* includes him in the **additional list**. Read 'कर्म प्रथमस्तेषा विकृतस्तदन्तरम् । शेषश्च सश्रयश्चैव बहुपुत्रश्च वीर्यवान् ॥ * * * कश्यपश्च महातेजा स्तेषामासीच्च पश्चिम ॥ —*Rām. (III. Ch. XIV. 6-9)*. Also "अपरे प्रजाना पतयस्तान् शृणुध्वमतन्द्रिताः । कर्म कश्यपः शेष विक्रान्त सुश्रवास्तथा । * * इत्येवमादयः अन्येऽपि बहवश्च प्रजेश्वरा" ॥—*VaP. Ch. 65, 52-54*. In this connection note that **marriage between first cousins, was allowed** in old days and not considered **incestuous**. (Aditi and Kāśyapa were the children of the two brothers दक्ष : respectively; also 'सुभद्रा' was maternal sister of 'अर्जुन')

(145n, 3)—suggests that Dusyanta also *will soon be united with his धर्मपत्नी* । To signify यज्ञफल-भागिनी, 'पत्नी' is the feminine form of 'पति' । "पत्युर नो यज्ञमयोगे"—SK. 490. 'अन्यथा इय ग्रामस्य पत्तिः' (Land-lady) — **Prav** । [In case of शूद्र and other low castes, 'पत्नी' may be derived as 'पति+नी+क्विप् or explained by लक्षणा । In the 1st case it will be *declined differently*. 'बृषलस्य पत्नी'"] इति व्यस्ने कथमिति, चेन्न । पत्नीव पत्नी इत्युपचारात् ॥ यद्वा आचारक्विबन्तान् कर्तरि क्विप्, अस्मिन् पक्षे "पत्तियौ," "पत्तियः" इतीयद-विषये विशेष — BD. "तस्यैव शुद्र-ग्रियामाणि * * गौणवृत्या प्रयोगः । यथा 'गङ्गायाम्' इति स्त्रीलिङ्गस्य तीरे" प्रयोग । उक्तञ्च भाष्ये "तुपजकस्य पत्नीत्युपमानात् मिदम्"—BM].

Text:—राजा (मादरम्)—(तेन हि अनतिक्रमणीयानि श्रेयांसि । प्रदक्षिणीकृत्य भगवन्तं गन्तुमिच्छामि ।)

King (*Reverently*)—Then surely *a happy chance of obtaining* blessings should not¹ be neglected. (*I*) like to proceed after having circumambulated (*thrice*) the revered (*sage*).

मातलिः—आयुष्मन् ! प्रथमः कल्पः । (नाटप्रेतावनीणां) ।

Matali—My Long-lived (*king*) That's a capital idea. (*They gesticulate desecnt*)

राजा (सविस्मयम्)—मातले !

उपोद्-शब्दा न रथाङ्ग-नेमयः

वगम्यत्रिणं प्रवर्तमानं न च दृश्यते रजः ? ।

(जतजर) 'अभूतल-स्पर्शतया निरुद्धति'

स्तवावतीर्णोऽपि रथो न लक्ष्यते ॥१०॥

King (*With astonishment*) Matali,—

By¹ reason of its not touching the ground², the fcllies of the chariot-wheels³ have produced⁴ no sound ; nor too uprising⁵ dust is seen (*in front of us*). Although your car ^{which is free from (*upward*) jolting}, has descended (*to the earth*), (*it*) is not observed (*to have done so*). (10)

V. L. — 'मादरम्'—B. Omitted by others. 'निरुद्धत'—M. V. S. 'निरुद्धत'—R. Sr. 'निरुद्धति'—B. निरुद्धत.—Prof. G.

राजैति । 'तेन' हेतुना प्रजापतेरत्र स्थितत्वात् । 'अनतिक्रमणीयानि' हेतुना श्रेयांसि मङ्गलानि कश्यप-दर्शन-नमस्कारादीनि इत्यर्थः 'भगवन्तं' अन्तश्च मुनयश्चैव लिङ्गिनः माघकाश्च ये । भगवन्निति ते

वाच्या स्त्रीपुनपुमकै" ॥ इति भरत] । मातलिरिति । 'प्रथम' मुख्य 'कल्प' मङ्कल्प । एषा न भगवन् प्रदक्षिणेच्छा प्रशस्यतमा उच्यते । उपोदेति । अविद्यमान भूतलस्य' पथिव्या स्पष्ट सम्पर्क इत्यतस्य भावः तथा इति हेतोः तृतीया) भूमि स्पर्शाभावात् उच्यते । 'स्थाङ्गानां' चक्राणां । 'स्थाङ्गेऽपि च चक्रं स्यात्, चक्रवाङ्मपि तत्र स्मृतम् । 'न गदामिह'] नमस्य प्रथम प्राक्तभागा इति यावत् । उपादा - (८२।३१) समाख्या शब्दा भूमि मघप जनि-स्वना ये तत्राभता न सम-ज्ञानादा उति हृदयम् । रजश्च रणवश्च [जात्यैवचनम्] प्रथमानाम् उच्यते उत्तममदगच्छत न दृश्यते । तत्र च निरुक्ता उच्यते उदयात् अस्ति दृष्टादयः भूमि मघपत मध्याम प्रमात तादयः । उद्घात-रहितं उच्यते । तत्र च अस्तीति - (८।२।८) भवतमागत अपि न लक्ष्यते अत्राणतया न वध्यते । । राण्व गिरोधाभावात्लङ्कार । अत्ररण-ज्ञानाभावात् प्रति पूर्ववाक्यार्थानां हेतुत्वात् वाक्यार्थ-हेतुक काव्यलिङ्गम् । तथा च रथाङ्गानां राणा गति तत्रकायाणां नास्ति तादादीना मभावात् विशेषोक्तिः । श्रुत्यनुप्रासश्च । वदस्थविल उत्तम] ॥२०॥

236n. 1. अनतिरुमणीयानि &c Not to be transgressed for reasons *cc* 1171 2 **2. प्रदक्षिणीकृत्य** &c 132 7 Circumambulation is obligatory Read मदङ्ग गा द्रव्यं यत्र मत्तु चतुष्पथम् । प्रदक्षिणानि कुर्वीत प्रजाताम्र वनस्पतीन् ॥ MS IV 39 qtd MA + R 1 76 II 25 III 24 k VIII 14 **भगवन्तः**—Cf गणपतुयै निमित्तं समागमादशय दाणागमान्च ना गुर । समय माहात्म्य विनयिता यत्र स्त्रीन्यतस्मात् भगवान् समाविति उति वादागमे ॥ (11) m 2-3 **3. प्रथम कल्प** — रूप मेन a suggestion', 'Proposal **Very common in Bhasa-Dramas.** Also occurs in Malh I 172n 6) एष व प्रथम कल्प MS II 147 प्रभु प्रथम-कल्पस्य Ibid VI 30 R 1 94 **अ-भूतल-स्पर्श** &c 237n 1) **4. रथाङ्ग-नेमि** — नेमि *itself implies* रथ-प्रान्त Cf चक्र रथाङ्ग तस्यान्त नेमि स्त्री स्यात् प्रवि प्रमान् — Ik Hence further mention of रथाङ्ग gives rise to *Embodiment* [The same difficulty arises also in 'धनु-ज्या' (62) + *also* KSI II 2 13) 'कर्णावतस' 'पुष्प-माला', 'मुक्ताहार' (Ibid 14 15) Ik solves the difficulty thus — 'धनु ज्यादिषु शब्देषु शब्दान्तु धनुरादयः । आरूढत्वादि-बोधाय प्रयाक्तव्या स्थिता अमी * * अत्र ज्या-शब्देनापि गनार्थत्वे धनु-शब्देन धनव्याततीकरणं बोध्यते ॥ आदिशब्दान् — भाति कर्णावतम्

कर्न-स्थितत्व-बोधनाय कर्णशब्दः ॥ एवं 'श्रवण-कुण्डल-शिर-शेखर-प्रभृतिः" । एवं निरुपपदो माला-शब्दः पुष्प-स्रजमेवाभिधत्ते—इति स्थितावपि "पुष्प-माला विभाति ते" । अत्र पुष्पशब्द उत्कृष्ट-पुष्प-बुद्धयै । एवं "मुक्ताहार" इत्यत्र मुक्ता-शब्देन अन्य-रत्नाऽमिश्रितत्वम्—*SD. VII; KSV. 2.13 -16*. Here the epithet should be taken to give the idea of उत्कृष्ट-नेमि ॥ न लक्ष्यते—*Cf. 'क्षीणोऽपि न लक्ष्यते'—(196n, 9)*. उपोढ-शब्दाः—*Cf. 'उपोढ-रागः'—Vik. II*.

Text :—मातलिः—एतावानेव शतक्रतो रायुष्मतश्च विशेषः ।

Mātali—This much only (*is*) the difference¹ between the Performer of hundred sacrifices and Your Long-lived (*Highness*)

राजा—मातले ! कतमस्मिन् प्रदेशे मारीचाश्रमः ।

King—*Mātali*, in which part (*lies*) the hermitage of *Mārica* ?

मातलिः (हस्तेन दर्शयन्)—पश्य,

'वल्मीकाऽर्ध-निमग्न-मूर्तिरुरसा' सन्दष्ट-सर्प-त्वचा'

शार्दूल- कण्ठे जीर्ण-लता-प्रतान-वलयेनात्यर्थं संपीडितः ।

विक्रीडिन 'अंस-व्यापि 'शकुन्त-नीड-निचितं विभ्रञ्जटा-मण्डलं'

(ममजततग) यत्र 'स्याणुरिवाऽचलो मुनिरसावभ्यर्क-बिम्बं' स्थितः ॥११॥

Mātali (*Showing with the hand*)—Behold—

(*There*) where quiescent¹ [*or immovable, stolid. 'Insensate'—Ryder*], like the stem of a tree (pollard), stands yon sage, staring² at the solar orb³, with⁴ (*his*) frame half-sunk in an ant-hill¹, (*his*) breast² having³ closely cleaved by a sanke-slough³, with⁴ (*his*) neck pressed hardly by the coil of worn-out creeper-tendrils⁴ and bearing⁷ a mass of matted hair⁷ overspreading⁵ (*his*) shoulders⁷ and thickly⁶ filled with birds' nests⁶. (11)

V. L.—*R* alone reads '०अग्र' for 'अर्ध' । *उरसा'* &c.—*R. M. V.* 'उरग-त्वग्-ब्रह्म-सूत्रान्तरः'—*B. HS.* *P. Mackenzie Mss.* read 'अच्यर्कं०' for 'अभ्यर्कं०' ।

मातलिरिति । 'एतावान् एव' [इति व्यतिरेकालङ्कारः] 'विशेषः' प्रभेदः । इन्द्रस्य रथः पृथिवीम् अस्पृष्टः धावति किन्तु भवतश्च रथः स्पृष्टः धावति इत्याशयः । वल्मीकेति । 'यत्र' यत् स्थानं मया हस्तेन दर्शितं तस्मिन् । 'असौ' इत्यभिनये । दूरवर्ती मुनिः ['अदसस्तु विप्रकृष्टम्' इत्युक्तेः] 'वल्मीके' वामलूरे ['वामलूरश्च वल्मीकं पुनर्पुंसकम्' इत्यमरः । "त्रीणि पिपीलिकादि-निष्कासित-भान्जिः] 'अर्धं' यथा स्यात् तथा 'निमग्ना' आवृता 'मूर्तिः'

शरीरं [“मूर्तिः काठिन्य-काययोः” इत्यमरः] यस्य तादृशः । [एतेन मृदीर्घकाल-तपश्चरणमुक्तम्] । ‘सन्दष्टा’ संलग्ना ‘सर्पस्य त्वक्’ निर्मोकः यत्र तादृशेन उरसा’ वक्षसा उपलक्षितः [‘इत्थंभूत-लक्षणे’ (२।३।२१) इति ३या । अनेन सर्वेषां जन्तूनाम् आश्रयत्वमुक्तम्] । ‘जीर्णानां’ शुष्काणाम् (अनेन स्थूलत्वं बहु-शाखात्वं च ध्वनितम्] ‘लतानां प्रतानः’ विस्तारः । स ‘बलयः’ कण्ठरोमाणि इव [इत्यु-पमित-समासः । संपीडनस्य साधकत्वात् इति राघवपादाः । [‘बलयः’ कण्ठरोम्णि स्याद्, ‘बलय कङ्कणेऽपि च’ इति विश्वः] तेन । ‘कण्ठे’ गलदेशे ‘अत्यर्थं मपीडितः’ दृढं निबद्धः [एतेनापि एकस्मिन्नेव स्थाने बहुकाल-गम्यन्तं स्थितिः, अथच अपकारिणि अपि उपकारकत्वमुक्तम्] ‘अमौ’ स्कन्धद्वयं [“अस-स्कन्धे विभागे म्यान्” इति हैमः] व्याप्नोति यत् तत् ‘अम-व्यापि’ स्कन्ध-देशाच्छादकम् [अनेन महत्वं ज्ञायते] ‘शकुन्तानां’ पक्षिणा ‘नीडैः’ कुलायैः [‘कुलायो नीडमस्त्रियाभ्’ इत्यमरः] “निचित” व्याप्तं [‘पूरितम्’ इति काट्यवेमपादाः] ‘जटानां मण्डल’ ‘समूहं विभ्रत्’ धारयन् [अनेन ऋ-निमित्त-संपत्त्वं व्यज्यते] ‘स्थाणु’ शाखादि-विहीनः वृक्षकाण्ड इव [“स्थाणुः कीले हरे पुमान् । अस्त्री ध्रुवे” इति मेदिनी] । ‘अचलः’ स्थिरीभूतः ‘मुनिः’ कश्चित्तपस्वी ‘अर्कस्य’ सूर्यस्य ‘बिम्ब’ मण्डलं [‘बिम्ब तु प्रतिबिम्बे स्यात् मण्डले बिम्बिका-फले’ इति हैमः] ‘अभि’ लक्ष्यीकृत्य [‘अभिरभागे’- (१।४। ९१)-इति अभेः कर्मप्रवचनीयत्व, तद्योगे (२।३।८) च २या ॥ यद्वा ‘लक्षणेन अभि-प्रती आभिमुख्ये’- (१।१।१४)-इति अव्ययीभावः समासः] ‘स्थितः’ अवतिष्ठते [अनेन तदानीन्तनाऽवस्था वर्ण्यते इति बोद्धव्यं, यतोऽर्कबिम्बमभि सर्वदा दृष्टिनिक्षेपः असम्भाव्य एव, तस्य स्थाणुवत् निश्चलत्वात्, अर्कस्य गतिमन्वाच्च । ‘मति-बुद्धि-पूजार्थेभ्यश्च’ इत्यत्र ‘च-कारस्य अनुक्त-समुच्चयार्थत्वात् क्वचित् अकर्मक-धातुभ्यः वर्तमाने कर्तरि क्तः स्यात् इत्यत्र वर्तमाने कर्तरि क्तः । यद्वा, ‘यत्र स्थितः, स मारीचाश्रम’ इति वाक्य-समाप्तिः] । स्थाणुपक्षेऽपि विशेषणानि योज्यानि—‘उरसा’ मध्येन । ‘कण्ठे’ उपकण्ठे समीपे इत्यर्थः । ‘अस’ स्कन्धः । ‘जटा’ प्ररोह-रूपा ॥ (अत्र परिकर-श्लेषो-पमा-नुप्रासः । शादूलविक्रीडितं वृत्तम्) ॥११॥

237n.—1. एतावानेव &c.—Unlike the feet of mortals, the gods’ feet, (also their cars) **never touch** the ground. Besides their eyes like those of fish, **never ‘wink’**; their **bodies** never ‘**perspire**’ and the flowers of their garlands never ‘**wither**’ Read—‘सहीतल-स्पर्शन-मात्र-भिन्नं ऋद्ध हि राज्यं पदमैन्द्रमाहुः’—*Ra.* 11 50. ‘देव-लिङ्गानि दृष्टानि राम-लक्ष्मण-संनिधौ । तानि दर्शय देवेन्द्र यदि तु देवैः स्वयम् ॥ सीतायाः वचनं श्रुत्वा तथा चक्रे शचीपतिः’ ।

पद्म्याम् अनिमेषे-क्षणाणि च ॥ अरजोऽम्बर-धारी च न-म्लान-कुसुम स्तथा &c.—*Rām. III. Ch. 52, Śl 17 19.* 'अम्लान-पङ्कजां माला शिरस्युग्मि चापराम्'—*Devī-Purāna.* 'देवानां यानि लिङ्गानि स्थविरेभ्यः श्रुताणि मे ॥१४॥ गाप्यन् विवृधान् सर्वान् अस्वेदान् स्तब्ध-लोचनान् । हृषितस्त्रगजो हीनान् स्थितान् अस्पृशतः क्षितिम् ॥३४॥ छाया-द्वितीय म्लान-स्रगज स्वेद-ममन्वित । भूमिष्ठो नैषधश्चैव निमेषेण च सूचितः' ॥२५॥ *Mihī, Vana. 57.* (नरु-इमान्ती-स्वयवरे । And *Vilakantha* there on). 'आरुह्य तादर्यं नभसीव ययो अनद्धान्-मुयेन माऽध्वना' *ŚPB. XII. 2;* 'अनुद्धान्-स्तिमित'—*Infra.* 'In *Vik I*, when the car of Putravas touches the ground, the stage-direction is "स्थावतार-क्षोभं नाटयति" i.e. acting the confusion caused by the descent of the chariot"—*M. 22.* 'वल्मीक' &c. वल्मीक is the mound of earth thrown up by white ants. It is held sacred. *MS. IV. 16, 238.* 3. सन्दष्ट-मर्ष (102n, 1) Having a **snake slough** sticking to it' Cf. 'स्नानात्तरीयाणि भवन्ति सङ्घातमिका-पट्टा फणिभिर्विमुक्ता' *Ra. VII. 17.* "उरग-त्वग्ब्रह्म-सूत्रान्तरः"—(B) also gives a **very good sense.** It may be explained thus—'उरग-त्वक् मर्ष-निर्मिक ब्रह्मसूत्रान्तरम् अन्यद् यज्ञोपवीतं यग्नं तथा-भूतम् । That is, on account of his motionlessness, a snake mistaking him for a tree-trunk left a **slough** on his shoulder which looked like a second Brāhmanical chord [The dead skin of a Serpent on his breast' Ryder]. 4. लता-प्रतान &c. Cf. -लता-प्रतानादश्रयितैः मकरैः—*Ra. II 8.* 5. शकुन्त-नीड &c. नीडम् - निश्चिन्ता उल्लिख्य अत्र इति हल्श्च—(३।३।१०१)—इति धञ् । सज्ञापुर्वकत्वात् न गुण, इ-ल्यो एकत्वम्" *BhD.* 'ल' means "to sleep स्वप्ने." "Hence where the birds sleep without anxiety. For जटा &c. -*Ide. MM. 1. 6, MS. II 6* 6. स्थाणुः—सर्वदा एकत्र तिष्ठति इति स्था (गतिनिवन्ता) ऋणु (By 'स्थो णु' *Unādi. 324*) 'स्थाणु वा ना ध्रुवः शङ्कु.'—*AK;* 'त्रयं छिन्न-शाख-तनु-प्रकाण्डस्य अवोभागे 'मुडा' इति ग्याने इति भग्तादय" - *Raghuṇātha* 'वृक्षे छिन्नेषु तिष्ठति इति स्थाणु'—*Ibid.* (Masculine & Neuter) —*Ibid.* Hence a post, branch-*tree*, pollard. Cf. "स्थाणु-च्छेदस्य केदारमाहुः' &c. —*MS. IX. 44,* *Infra.* *neuter.* The God 'शिव' is also called 'स्थाणु' (Com.)

as he exists for all times without change. Cf. स 'स्थाणु स्थिर-भक्ति-योग-सुलभः' &c.--*Vik* I. 1. 'स स्थाणुकैलासधर'--*BK*. XII. 19. For a similar idea Cf. "ऊर्ध्ववाहुः त्वनिमेष म्निष्ठन् स्थाणुग्विचलः"--*Mahā. Ch.* 223, 29. 7. अस्यर्क-विम्ब--अभिर् अर्क-विम्बम्, where 'अभि' is a कर्मप्रवचनीय, or take the whole as an instance of अव्ययीभाव (*Com.*). Cf. 'अभिमायम् उच्चर्कः'--*SPB*. I. 16. 'अभि-चैद्य प्रतिष्ठामुः'--*Ibid.* II. 1. and *MV*, thereon. For similar idea. Cf. 'दृष्टिं विमान-व्यवधान-मुक्ता पुन. महर्षार्चिपि मनिनत्ते' *Ra.* XII. 34. 'ललान्तप-सप्त-सन्ति' - *Ibid.* XIII. 41. 'नेत्र-प्रतिघानिर्ना प्रभासनन्यदृष्टि. मविताग्मैशन'--*Ku.* V. 20. It is obvious that this **gazing at the (moving) sun would be possible for the sage only in some fixed hour of the day and not always**, as he is termed 'स्थाणुग्विचलः' । When the couple were passing, they chanced upon him with his eyes in that position (*Com.*). Cf. 'ऊर्ध्वमुखैर्क-विम्ब-निहित.'--*Kād.* pp. 182. 'सूर्य-निविष्ट-दृष्टिरूर्ध्वम्'--*Ra.* XIV. 66.

Remark: -Our poet gives here a vivid description of an Indian Yogi in his 'समाधि', in which state only such impassiveness for several months is possible as will be evident from the life history of 'हरिदास साधु' of 'महाराष्ट्र' । The first authentic exhibition of his "योगिक"-power took place in 'जम्मु', where he stayed **under-ground for four months**, locked in an wooden box under the surveillance of ध्यानसिंह, minister of "Ranjit Singh". Next time directed by **Lord Bentinck** and **Lord Auckland, Mc. Noton**, the then Political Agent of Rajputana, put 'हरिदास' in a wooden box properly locked and kept him in his **own bedroom at Puskara**, and when after 13 days, the 'साधु' was brought out, he looked like a dry log of wood, but he, to the amazement of all, was, alive again after some time. The 3rd **historical** exhibition took place in the year 1835. *Ranjit Singh* himself put the 'साधु' in a wooden box securely locked and sealed with his personal seal and the box was buried deep underground, and to prevent any kind of trickery, seeds were sown over the ground. Besides the place was properly guarded day and night. After 40 days the plants had attained full growth and the place was undisturbed. The box was unearthed and opened in the presence of several hundreds of men including *Captain Wade*, *Dr. Mc. Gregor*, and *Dr. Murray*. The two doctors after meticulous examination

declared 'हरिदास' to be as dead as door nail, but the 'साधु' was alive after sometime—In no cases there was any sign of decomposition. The wonderful supernatural power of "श्री श्री लोकनाथ ब्रह्मचारी" of 'वारदी' (1137 BS—1297 BS) in the District of Dacca (now in Pakistan) had been witnessed by thousands of men, including the **parents and relatives of the author of this book**. Even now about one lac of people (including Muslims), every year on the 19th 'वैशाख' assemble on the hermitage of लोकनाथ in "वारदी" to observe his death anniversary.

Text:—राजा—(विलोक्य)—नमोऽस्मै कष्टतपसे ।

King:—(*Gazing*)—A bow to that (*sage*) of austere penance.

मातलि: (संयत-प्रग्रहं रथं कृत्वा)—एताविदिति-परिवर्धित-मन्दार-वृक्षं प्रजापतेराश्रमं प्रविष्टौ स्वः ।

Mātali (Drawing in the reins of the car)—Here (*we*) have entered the hermitage of the Lord of creation, the Mandāra trees wherein have been grown by Aditi (*herself*).

राजा—अहो ! स्वर्गादिदमधिकतरं निर्वृति-स्थानम्^१ । अमृत-हृदमिवाव-^२गादोऽस्मि ।

King—Oh ! (*This is*) greater than heaven, a place¹ of content.¹ I am, as though, immersed² in a lake of ambrosia.

मातलि: (रथं स्थापयित्वा) अवतरत्वायुष्मान् ।

Mātali (Stopping the car) --Get down, My Long-lived (King).

राजा (अवनीयं)—मातले ! भवान् कथमिदानीम् ।

King (Descending)—But how will you now fare, Mātali ?

मातलि:—^१समय-यन्त्रित एवायमास्ते रथः । तद्वयमप्यवतरामः । (तथा कृत्वा) इत इत आयुष्मन् । (परिक्रम) दृश्यन्ता मन्त्रभवतामूषीणां तपोवन-भूमयः ।

Mātali—The chariot (*itself*) has stopped³ here, knowing the insinuation (*of my command*)³ I, too, will get down, (*He does so*). This way, My Long-lived (*King*), this way. (*Walking round*) Let the sites of the penance-grove of the revered anchorites be observed.

V. L.—'नमस्ते'—R. V. M. 'नमोऽस्मै'—B. K. S. P. 'एताविदिति' &c.—B. 'महाराज ! एताविदिति' &c'—R. M. V. 'एतावति'—S. 'अहो ! स्वर्गादिदम्'—B. Others omit 'अहो' and 'इदम्' । M supported by some Devanāgarī Mss. reads 'निर्वृति' for "निर्वृति" ।

B has 'किम्' for 'कथम्' । 'समय-यन्त्रित—&c.'—B. Dr. P. HS. Others read "संयन्त्रितः मया रथः" । All but B and M read 'आयुष्मान्' for 'आयुष्मन्' ।

राजैति । 'अस्मै' दुरवर्तिने ["अदसस्तु विप्रकृष्टमि" त्युक्तेः] 'कष्टम्' सुतरां कष्टकरं 'तपः' यस्य तस्मै [नम. शब्दयोगे ४र्थी—५८७] । मातलिरिति । 'अदित्या' देवमात्रा 'पर्विर्घिता' जल-दानादिना लालिता 'मन्दारबुद्ध्या' यत्र तादृशम् । 'प्रविष्टौ स्व.' भवावः [अम् घातो लटि उत्तम-पुरुष-द्विवचने रूपम्] 'एतौ' आवामिति शेषः । राजैति । 'निर्वृते.' सौख्यस्य 'स्थानम्' ["निर्वृतिः सुस्थताया स्यात् अस्तागमन-सौख्ययोः" इति विश्वप्रकाश] । अवगाढः'-(८।२।३१)-मध्ये प्रविष्टः । राजैति । 'कथम्' इति प्रश्ने । 'इदानीम्' अधुना 'कथम्' आत्मानं व्यापारयिष्यति इति शेषः । अर्थात् अधुना इहैव स्थास्यति उत कश्यपान् द्रष्टुं मदनगामी भवेत् । मातलिरिति । 'समयेन' सङ्केतेन ("समयः शपथाचारे सिद्धान्तेषु तथा धियि । क्रियाकारे च निर्देशे सङ्केत-कालभाषयोः" इति मेदिनी) 'यन्त्रित.' स्थापितः । अस्मादेव रथोऽयम् अन्यत्र न गच्छति । (देव-रथाणां संकेतज्ञत्वम् रथोस्त्रयोदशोऽपि कविना वर्णितम्) । 'तत्' तस्मात् हेतोः 'वयम्' अहम् 'अपि' ['अस्मदो द्वयोश्च'—(१।२।५९)-इति बहुत्वे प्रयोगः] 'अवतराम.' ।

238n.—1. अदिति &c —'अदिति', wife of Kaśyapa, is the mother of 'आदित्य' (Gods)– (235n, 5). 2. स्वर्गादिदमधिकतरं—&c. —Though there is no rule to sanction **ablative** (५मी) in connexion with 'अधिक', HD thinks that ५मी **and optionally ७मी** too are available with 'अधिक' as Pāṇini himself has used as such in two Sūtras of his अष्टाध्यायी । Read—"यस्मादधिकं"—(२।३।९), 'तदस्मिन्नधिकम्'—(५।२।४५) इति च निर्देशात् अधिक-शब्दयोगे पर्यायेण 'सप्तमी-पञ्चम्यौ' भवतः"—Pada-Mañjari. Elsewhere he sanctions 'तृतीया विभक्ति' । Read—"अधिका सारी द्रोणेन" इति कर्त्तरि 'तृतीयापि भवति'—*Ibid* on 5. 4. 45; BD, of course, follows suit. It seems, however, very strange to us that HD who is **profoundly read** in the 'महाभाष्य' should **overlook** the fact that सप्तमी in (5. 2. 45) is in 'अधिकरणे' and not due to **the presence of 'अधिक'** । Read "यद्यपि तावत् व्यापके वैषयिके वा अधिकरणत्वे सम्भवो नास्ति औपश्लेषिकमधिकरणं विज्ञास्यते"—MBh. 'औपश्लेषिकेऽधिकरणे सप्तमी" इति भाष्यम् । "सामीपिकमधिकरणम्" इति कैयटः—BM. Hence HD's view is to be taken with a grain

of salt, or we may call these **lines spurious**. In fact in such cases ५मी may be well explained by "पञ्चमी विभक्तेः" (2.3.42.) and ३मा by "हेतोः" (2.3.23). Cf. रामः ज्यामात् धनेन गरीयान् or (अधिकः) or (प्रकृष्टतरः) and so on. (103n, 3.). **3. भवान् कथम् &c.**—Are you going to stay in the chariot, or will you accompany me? The king means to say that in the latter case the **steeds may run away with the chariot**. (See next). **4. समय-यन्त्रितः**—&c.—(Cf. 'समय-यन्त्रितः'—Rām. IV. 46. 10; 'गाय-यन्त्रित'—Ra. X. 47). Mātali tells the king that the chariot, **divine** as it is, will not move an inch from where it has stopped. This is because *Kālī*, like *Vālmiki*, believes that all the **Divine Cars** such as '*Puspaka*' and the like, have **tutelary deities** (अधिदेवता) residing in them, and which *have the power to understand the will on the slightest insinuation of the charioteer or the occupant of the car*. Consequently they will **rise up** in heaven or **come down** on the earth and **stop automatically** according to needs. Hence these विमानस are termed 'काम-गति'। Read "एतावदुक्तवन्ति दाशरथा तदीया-मिच्छां विमानम् अधिदेवतया 'विदित्वा'। ज्यातिगपथादत्रातार" &c. - Ra. XIII. 63. "अध्यास्ये काम-गति मावर्ज्जो विमानम्" Ibid. 76: 'आत्म-चिन्ता-सुलभं विमानम्'—XII. 20. 'मत्त राजा समाग्रह्य कामगं वीर्यनिर्जितम् &c. ॥८०॥ - Rām (II. 15.) " *कामग * * वभञ्ज च महार्थम्"—Ibid. II. 51. * मनः समाधान-विचार-चाग्निम्। * मनः समाधाय तु शीघ्रगामिन * म पुण्यक तत्र विमानमुत्तम ददर्श—* * -Ibid. II. 9. 48, where the commentator *Rāma* remarks—"मनः समाधानेन यत्र विचारः गमनस्य तत्र मन्त्रगणशील मनः-संकल्पित-देश-गमन-शीलम् * * मनः समाधाय स्वामि-मनोऽनुरुध्य तु शीघ्रगामित्वादि धर्मकम्' &c. We have preferred this reading, because the **other one does not clearly state** why the car (*द्वि-हorses*) will not move elsewhere when both the king and Mātali will be away. Besides 'वयं' (plural) **does not sound happy** after the singular ('मया')।

Text :——राजा—तनु विस्मयादवलोकयामि।

गार्दूल-
विकीर्णित
(ममजसततग)

प्राणानामनिलेन 'वृत्ति' रुचिता सत्कल्प-वृक्षे वने
तोये काञ्चन-पद्म-रेणु-कपिशे पुण्याभिषेक-क्रिया।
ध्यानं रत्न-शिला-गुहेषु, विबुध-स्त्री-सन्निधौ संयमो
यद्वाञ्छन्ति तपोभिरन्य-मुनय स्तस्मिन्स्तपस्यन्त्यमी ॥१२॥

‘तस्मिन्’ तादृशे भोगोपाय-समन्विते स्थाने ‘अमी’ दूरे दृश्यमाना ‘मुनयः’ (राग-द्वेष-विचारिता इत्यर्थः—“दुःखेषु अनुद्विग्नमना सुखेषु विगत-स्पृह । वीतराग-भय-क्रोधः स्थितधीर्मुनिरुच्यते” इति तल्लक्षणात्) ‘तपस्यन्ति’ (३।११५) अमृतत्व-लाभाय तपस्या कुर्वन्ति । [अनेन तेषां मोक्षार्थित्वं गम्यते । अत्र कल्पवृक्षादीनां कारणाणां सद्भावे मतिं तत् कार्याभावे वक्तव्ये तद्विरुद्धाग्नि-प्राणवन्तिवाद्युक्ते उक्तनिमित्ता माला-विशेषोक्तिः ॥ चतुर्थ-चरणार्थं प्रति पूर्वचरण-त्रयगत-वाक्यार्थानां हेतुत्वात् वास्यार्थ-हेतुकं काव्यलिङ्गम् । पाद-त्रये प्रतीयमानं परिसंख्या-लङ्कारः । अत्रस्थितानां समुत्कृष्ट-वर्णनेन ग्रन्थमृतिभ्यः व्यतिरेकश्च व्यज्यते । ततोऽपि इति न्यनयेति स्तम्भेति छेक-श्रुति-वृत्तचतुःप्रासाः । शार्दूलविक्रीडितं छन्दः) ॥१२॥

239n. —1 अनिलेन वृत्तिः—&c. —Cl. ‘मुनयः सलिलाऽहारा वायु-भक्ष-स्तथापरे’—*Rām III. 6. 1*; ‘दय-वर्ष-महन्नाणि वायु-भक्षयो जलागये’—*III. 11. 12* ‘सप्तरात्रे कृताहारा वायुना अचलवामिनः’—*Ibū II. 13. 19*. On this *M* remarks — ‘The Hindus imagine that supporting life upon air is a proof of the **highest degree of spirituality** to which a man can attain’ **This is totally inaccurate.** Read “आहार-संयम-क्लिष्टा यथेष्टाहार-नुन्दिला । ब्रह्म-ज्ञान-विहीनाश्चेत् निर्गन्तव्यं न व्रजन्ति किम् ॥ वायु-पर्ण-कणा-तोय-व्रतिनो मोक्ष-भारिणः । सन्ति चेत् पद्मगा मुक्ता पशु-पक्षि-जले-चराः ॥—*Mahā-nirvāṇa-Tantra*; नित नहान मे हरि मिले तो जलजन्तु होट । फलमल ग्याके हरि मिले तो वादर-वादगड ॥ तृण भखन मे हरि मिले तो बहत रंते अजा । श्री-ल्लाडनेमे हरि मिले ता बहुत है तो खोजा ॥ दुध पिये मे हरि मिले ता बहुत वन्मवाडा । मीरा कहे विना प्रेममे ना मिले नन्दलाला” ॥ — *Dohā of Mīrā Bāi*. **उचिता**—Either (i) ‘**necessary**’, ‘**fit for**’. That is, that much of wind only is inhaled as is necessary for the sustenance of life. Or, (ii) ‘**accustomed**’ (*Com*). Cf. ‘परिग्रमल्लोहित-चन्दनो-चित्र’—*Ki. I. 34*. ‘नीवार-भागधेयो-चित्तैः’—*Ra. I. 50; II. 25; III. 54; 60; XI. 9*. **2. सत्कल्प** &c.—‘सत्’ may mean ‘existing’, ‘विद्यमाने कल्पद्रमे’—*K*. Or, it may mean ‘fine, good’. Cf. ‘सद्भावे साधुभावे च’ &c.—[156n. 3.] The sages could have easily obtained *delicious food, charming raiment* or any other object of *luxury* from the कल्पतरु (231n 2.), if they simply so desired, but they didn’t. **3. काञ्चन-पद्म** &c.—(cf. *पण्या रम्या मृत्तमलोदका* । * * * अल्योदकं नद्यं शतशः

स्वर्णपद्मरत्नङ्कृता — *KP.* 47- (हेमकूट-वर्णनम्) । 'सरश्च राजते पद्मैः ज्वलितैः हेम-केशरैः' — *Rām.* IV. 40; 45; 43, 38, 51, 7. 'चामीकरीयैः कमलैर्वनिद्रैः च्युतैः परागैः परिपिङ्गनोयाम्' — *Ku.* XIII. 27. 'निर्विष्टहेमाम्बुज-रेणु यस्याः' — *Ra.* XIII. 60. पुण्याभिषेकः &c.—They used to bathe in such waters only to acquire merit and not for making 'जल-केलि' ।

4 रत्न-शिला-गृहेषु—'गृह' (B) is **certainly better** than 'गतल', for *Kāh.* elsewhere writes 'नागराणाम् उद्दामानि प्रथयति शिला-वेशभभिः'—*MD.* 26, 'प्राविशन् मणि-शिला-गृहं हर'—*Ku.* VII.; 81. 'स्फटिक-मणि-गृहेः'—*BK.* X. 49. The presence of jewels suggests that *lamps were not necessary.* 'अत्र मणि-यद्भेन नित्योज्ज्वलत्व घ्वनित, तेन च प्रदीप-निराकाङ्क्षत्वं, "रत्नाङ्गरा यत्र रत्न-प्रदीपा." इत्यादिवन् — *Nārayaṇa.* Read ~~the~~ the description of हेमकूट in *KP. Ch.* 47. The houses, artistically decorated with jewels, were fit for merry-making. But the sages there are of much higher type. Not only they are averse to enjoyments, but they have also extraordinary control over passion even in the company of bewitching celestial Nymphs. Setting at naught all such covetable things they practise austere penance. This is wonderful.

ध्यानं—तत्र प्रत्ययैकतानता ध्यानम् *loga-Sūtra of Pitrājali*, 'प्रत्ययैकतानता' means अविच्छिन्न-चिन्ता-प्रवाह । 5. यद्वाञ्छन्ति &c.—यन्' means such places as are fraught with all the objects of enjoyments (*Viz.* celestial damsels, houses loaded with jewels &c.) which are desired **by men and ordinary sages like 'शातकिण'** (*Ra.* XIII. 38), and not by सुतीक्ष्ण' (*Ib.* l. 41-43) and the like.

Text :—मातलिः उत्सर्पिणी खलु महतां प्रार्थना । (परिक्रम्य । आकाशे) अये वृद्धशाकल्य ! कि-व्यापारः नम्रप्रति भगवान् मारीचः ? (आकर्ण्य)—किं ब्रवीषि, दाक्षायण्या पतिव्रता-धर्ममधिकृत्य पृष्ट स्तदस्य महर्षि-पत्नी-गण-सहितायै कथयतीति ? *Mātali*—Verily upsoarin, ¹(*is*) the ambition of the great. (*Turning round, in the air*)—Hearken, aged Śālilya, what (*is*) His Reverence Marica doing now ? (*Gesticulating hearing*)—What do you say "Being queried by the daughter of Dakṣa (*i. e.* Aditi) respecting the duties of a faithful wife, (*he*) is recounting them to her in company with the wives of (*other*) great sages?"

राजा (कर्णदत्त्वा)—अये, प्रतिपाल्या-वसरः^३ खलु प्रस्तावः ~~राजा~~

King (*Leaning his ear*)—Oh! ¹ verily the introduction of the subject is such as *(its) time*² must be awaited³ (*i.e. we must wait for a chance at the end of the discourse*)

मातलिः (राजानमवकाश्य) —अस्मिन्नशोक-वृक्षे-मूले तावदास्ता मायुष्मान् यावत्त्वामिन्द्र-गुरवे निवेदयितुमन्तरान्वेषी भवामि ।

Mātali *Lo king at the tree*—*I* Long-lived (*long*) may sit at the foot of *(the)* Asol tree while *I* shall engage myself in seeking¹ out a suitable opportunity² to announce you (*i.e. your arrival*) to the father of India

राजा—यथा भवान् मन्यते (उतिष्ठन् । मार्गस्तिताम्रान्) ।

King —As Your Honor thinks (*pro*)

He will still I tell Mat'ali

राजा (निमित्तं सूचयित्वा) —

सनोरथाय नोशमे किं बाहो ! स्पन्दसे मुधा ।

इत्यादि

पूर्वावधीरित श्रेयो दुःखं हि परिवर्तत ॥१३॥

King *He tells me*—*I* hope *you* (*i.e. the descendant of my father*) will obtain better fortune¹ than I. For this *if* scorned *to* obtain *any* more [*I* *let* *the* *discuss* *before* *my* *father* *and* *others* *and* *my* *father*]

V. L.—अये—R M किमर्थात् १३—R V M S किं-तापार सप्रति—B HS P १३—R V M K पश्य—B १३३—B तत्तस्मै—M K R & others omit १३ पलायण—B पत्नी R MS मन्त्र—M K Make *to* M HS अत्राया—*for*—वृक्षमत्र । HS P B and *Disrupter* *of* *the* *Tree*—M S give no speech before the exit of Mātali Others—आयामन गावयाम्यहम्' (निप्रान्त) । K alone reads विपरिवर्तनं तु हि परिवर्तन । B HS, P read मुधा' or वधा ।

मातलिरिति । उत्तमापणां मरीचयि पदभावन्ती, उत्तरान्तरवर्धमाना 'महता प्रार्थिता' अभिलाष । उति पृथ-वात्यस्य सम्यक्त्वात् अर्थान्तरन्यासः । अन्ये पृथिवीस्था सागरगण-मनय तपामि एतादृशं मुखकुर्यान्तमभिप्रादृशन्ति । किन्तु अत्रस्था तपस्विन ब्रह्म-निर्वाणम् उच्छ्रान्ति उति हृदयम् । अये उति सबद्धौ । 'वृद्धाचार्य' उति कुर्यात्-शिर्य-ताम । क व्यापार यस्य गतं किं व्यापार' किम् अनुतिष्ठति इत्यर्थः । मार्गश्च 'कस्यप दादायण्या' [अत्युत्पाये किञ्च] -६।१।१५७] दक्ष-कन्यया अदित्या । राजेति । प्रतिपान्य' प्रतीक्षणीय इत्यर्थः । अयं प्रस्ताव' पतिव्रता-धर्म-कथन-लक्षण-प्रसङ्गः ।

अर्थात् यावदयं प्रस्तावः समाप्तिमेति तावत् बहिः प्रतीक्षितव्यम् । मातलिरिति । 'अन्तरम्' अवकाशं अन्विष्यति' य. म. माधुकारिणि णिति — (३।२।७८)] । 'आस्ताम्' उपविशतु । राजेति । 'निमित्तं' दक्षिण-भुज-स्पर्शनरूपं शुभ-लक्षणम् । मनोरथायेति । अहं 'मनोरथाय' [इति विषय विषयपचारः] अर्थात् मनोरथ-विषयीभूता शकुन्तला प्राप्नुमिष्यर्थः । कर्मणि ऽर्थी—[२।३।१८ । 'न आशमे ['आठ शमि उच्छ्रायाम्' (ग-०३३४) इति आत्मनेपदम् । मम तु मनोरथाऽऽशमापि नास्ति, प्राप्तिगन्तुं दग्धं अपास्ता एति भावः । हे बाहो, मदक्षिण-भुज ! 'मुधा' वृथा ['व्यर्थेनैव नृ वया मधा' उच्यते] किं किमर्थं त्वं स्पन्दसे' । 'पूर्वं' प्राक् 'अवधीरिति' मया अवज्ञातम् (अवधारः इति अवज्ञया नगरादि । "भूतपूर्वं चरद्" (५।३।५३) इति पाणिनि-निर्देशात् पूर्व-श-दस्यात्र पर-निपाते कर्तव्ये "ज्ञापक-सिद्धं न सर्वत्र" इत्युक्तं अस्य न पर-निपात इति बोधात्] 'श्रेयः' शकुन्तला-रूप कल्याण 'दुःखम्' अर्थात् दुःख-रूपेण परिवर्तनं परिणतं भवति ॥ यद्वा ॥ 'श्रेयः' मया पूर्वमवधारितम् ॥ सम्प्रति दृश्यं च परिवर्तते' परिभ्रमति [इति कुल्लुक-भट्टपादाः १।१६५] अर्थात् मां परितः निपटति । [मनोरथाय इति विषयस्य निगणान् अतिशयोक्तिः । अर्थान्तरन्यासः । वृत्त्यनुप्रासश्च । श्लोको वृत्तम्] ॥१३॥

240n. 1. उत्सर्षिणी—Gradually soaring high. i. e. aspiring after 'वृद्धानिर्वास' । Cf. इति -दाना मे दृग्विरोहिणी बाणा—P. 462.
2. आकाशे—32. 6. 136n. 1. **3. दाक्षायण्या**—The word 'दक्ष' is a 'वृद्धसंज्ञक' word by the Vart. वा नामधेयस्य', 1. 1. 73. Hence दक्षस्य अत्यस्त्री इति दक्ष- फिज् = दाक्षायणा (डीप् 4' '1). Read दक्षस्य अपत्यानि । वा नामधेयस्य इति वृद्धसंज्ञायाम् उदात्ता वृद्धादगोत्रात्"—(१।१।१५३) इति फिज् । गार्गाद्वत्वात्-(१।१।११) डीप्'—*BhD.* Mr. Kāle, G. and others have फक् *knows not* which is **inaccurate**. Read (a)—यत्तं आमुरूपसंख्यातम् (वा — १।१।१९) ज्येष्ठ केचिद् 'आमुरि-दादयो' इति—इति मुकुट आह ॥ तत्र भाष्ये दाक्षेरदर्शनात् । (b) यदपि गोत्रत्वमपचर्य गोत्रे कुञ्जादिभ्यः "चफज्"—(१।१।८९) इति चफजि "जातेरस्त्रीविषयाद्यापन्नात्"—(१।१।६३) इति डीप्' इत्याह ॥ तदपि न ॥ कुञ्जादि-गणे अस्य पाठाभावात् । उच्च-रीत्योपचारं विना निर्वोहाच्च । (c) यत्तु "अत इन्" (१।१।९५) । अन्तरापत्येऽपि द्वैपायनवत् "यजिजोश्च"—(१।१।१०१) इति 'फक्' इति स्वाम्याह ॥ तदपि न ॥ अन्तरापत्ये फकः अदर्शनात् । For a detailed discussion read 'व्याख्यामुघा' of *BhD.* **4. पतिव्रता-धर्म-** "आर्तार्ते, मुदिता हृष्टा, प्रोपिते मलिना कृशा । मने स्त्रियः

स्त्री ज्ञेया पतिव्रता” ॥ —*Suddhi-tattvam*. For पतिव्रताधर्मं *vide BrP*. (कृष्ण-जन्मखण्ड)—*Ch* 83, Also *Skanda Purāna* where *Bṛhaspati* describes, the devotion of *Lopāmodrā* towards her husband, *Agastya*. Also read *Mahā, Anuśāsana*, (स्त्री-धर्म-कथने १४६ अध्याय), beginning from ‘उमोवाच ॥ स्त्रीधर्मो मा प्रति यथा प्रतिभाति यथाविधि । तमह कीर्तयिष्यामि तथैव प्रश्रितो भव &c Such lectures on *Purānas* &c (पुराण-पाठः) are generally begun in the **afternoon**. Cf ‘इतिहास-पुराणाम्यां षष्ठञ्च सप्तमं नयेत्’—*Dakṣa Samhitā* ‘आकर्णयन्तः प्रति-षष्ठ-वेलां विनोद्यमाना कथयै कथामि’—*RH* II 3 प्रतिपाल्या &c — We must wait and not disturb the lecture by our presence —(187n. 4) 5. तस्यै—‘ता बोधयितुम्’ इति कर्मणि चतुर्थी—(1n 2, 81n 3 end). महर्षिः—(117n 5) 6. प्रस्ताव —Refers to the subject-matter under discussion i.e पतिव्रताधर्म । 7. अशोक &c The bark of Asoka tree (*Fomesia Asoka*) is indispensable for female disease “The vegetable world scarce exhibits a richer sight than an Asoka tree in full bloom”. Its flowers are very large ‘and beautifully diversified with tints of **orange-scarlet**, of **pale-yellow**, of **bright orange**, which form a variety of shades according to the age of the blossom’ — *Sir William Jones* Mat this suggestion to sit under the ‘अशोक’ tree implies that the king will at long be **freed from sorrow** (अ-शोक)—*R* 8. अन्तरान्वेषो—This is only a pretext to leave the king alone thus providing him with a free scope of meeting *Sakuntalā* alone. (In this connexion *vide* 16n. 1. and 105n 3) इन्द्र-गुरवे—Refers to *Kāśyapa* father of *Indra* and other gods (*Vide Mahā Sānti* Cf 207—208) 9. बाहो &c.—‘बाहु’ here refers to the **right hand**. ‘स्पन्दो भुजस्य इष्ट-समागमाय । स्पन्द कर्मस्य द्रविणाऽऽति-हेतु —*BRŚ* ‘मृहत्स्नेहश्च बाहुभ्याम्’ —*MP. Ch* 215, (21n 3, 161n. 7) “अङ्ग-दक्षिण-भागे तु स्फुरण भवेत् । अथाशस्त तथा वामे पाठस्य हृदयस्य च”—*MP* 10 मुधा—In vain, Cf. ‘यत्किञ्चिदपि मवीक्ष्य कुस्ते हसित मुधा’—*SD*. Sometimes it means ‘falsely’, ‘wrongly’ Cf ‘रात्रि सैव पुन म एव दिवसो मत्वा मुधा जन्तव’—*VS* 78 पूर्वावधीरितं—[Also—‘अवधीरित-पूर्व’ *vide* *VP* 10] her from the root ‘अवधीर’ (According to *Vopadeva*

Com.) or from “अव+धीर्”—Cf. “कुत इदानीम् माम् अवधीर्य” &c.—*Rat.* “इतीव धारामवधीर्य मण्डली क्रिया” &c.—*NC.* “अवधीर्य धैर्यकलिता”—*SPB.* “अवधीर्य धैर्य परिश्रमे”—*Ibid.* —(206n. 5; 97n. 5.). 11. “दुःखं &c.—According to R, A & HS. ‘दुःखम्’ has been used **adverbially** meaning ‘**with great difficulty**,’ ‘**rarely**’. Cf. “दुःखं नन् कुरुश्रेष्ठ चरिष्यामः महीमिमाम्”—*Mahā.* (सौप्तिक-पर्व)—*Ch. IX.* 41. “दुःखं नूनं भविष्यामि विचरन् पृथिवीमिमाम्”—*Ibid.* (स्त्रीवर्ष)—*Ch. 1.* 141. “दुःखं यथा स्यात् तथा”—*Nilakantha*; “स्वादुमिन् विषयं हं तन्मनो दुःखमिन्द्रियगणो निवार्यते”—*Ra. XIX.* 49. *Gītā.* I. 6; *XII.* 5. 12. परिवर्तते—Either (i) ‘**turns to misery**’—*M.* Or, (ii) ‘(**scarcely**) **returns**’—*R.* Or, (iii) ‘**moves round (me)**’ *KB.* For the latter sense, Cf. ‘घनं वर्षाणि तामिस्र नरके परिवर्तते’—*MS. II.* 165 and *KB* thereon. ‘द्विगुणं हृदये परिवर्तते’—*Rām.* I. 77. 28. “परिवर्तते” प्रत्यागच्छति * * दुःख-रूपेण एव चित्ते उदेति”—*HS.*

Remark:—*Bharabdhūti* had evidently this Śloka before him when he wrote “मनोरथस्य यद्रीजं नद्वेनोदिता हृतम् । लतायां पूर्वलूनायां कुमुदन्यागम कुत ॥” *UC. I.* 24.

Text:—(नेपथ्ये) मा खलु, मा खलु चाबलं करेहि । कहं गदो एव्व अत्तणो पकिदि [मा खलु, मा खलु, चापल कु । कथं गत एव आत्मनः प्रकृतिम् ।]

(In the post scenario) — ‘You must not be so foolhardy. What you have *abash* gone back to your own (*refractory*) nature ?

राजा (कर्णं दृष्ट्वा)—अभूमिरियविनयस्य,¹ तत् को नु खल्वेवं निषिध्यते (शब्दानुसारेणावश्यकम् । मविस्मयम्) अये, को न खल्वयम् अनुबध्यमान स्तापमीभ्याम् अबाल-सत्त्वो बालः ।

अर्ध-पीत-स्तनं मातुरामर्द-क्लिष्ट-केसरम्¹ ।

प्रकीडितुं सिंह-शिशुं बलात्कारेण¹ कर्षति ॥१४॥

King (*Leaving his ear*)—This (*is*) no place for petulance;¹ who (*is*) this then, that is being thus forbidden? (*Looking in the direction of the sound—With a loud*) Lo ! who is this boy with unbovish² strength, closely followed by two hermitesses,—(*Who*) for the purpose of playing (*with him*), is forcibly⁴ dragging away from its dam a lion’s whelp, that has (*but*) partially sucked (*its dam’s*) dug and has its manes dishevelled by rough handling⁵ ? (14)

V. L.—B reads ‘यस्मिन् तस्मिन्नेव आत्मनः प्रकृतिं दर्शयसि’ for ‘कथं गतः’ &c. तन्—Only B. M reads ‘सस्मितम्’ for ‘सविस्मयम्’

R. V. M. S. 'एवं'—B. 'अवरुध्यमानः'—B. 'अनुबध्यमानः'—R. M. V. 'अनुगम्यमानः'—Mackenzie Mss. B reads "करेणैवाकर्षति" for 'बलात्कारेण &c. 'तापसीभ्याम्'—B.S.H.S. Dr. 'तपस्विनीभ्याम्'—Others. 'केशरम्'—M. G. केसरम्—Others.

नेपथ्य इति । 'चापलम्' अनवस्थितिः (इति हेमचन्द्र.) औद्धत्यम् (इति रघुटीकाया मल्लिनाथाः ३।८२ ; तल्लक्षणं यथा दर्पणे—मात्सर्य-द्वेष-रागादेः चापलं त्वनवस्थितिः"] 'आत्मनः प्रकृति' स्वभावम् अर्थात् चाञ्चल्यम् । राजेति । 'अविनयस्य' अशिष्ट-व्यवहारस्य 'अभूमिः' अस्थानम् । 'निषिध्यते' निवार्यते । 'अये' इति विस्मये । 'अनुबध्यमानः' अनुगम्यमानः । 'अबालस्य' अर्थात् यूनः 'मन्व' बल ["सत्त्वोऽस्त्री तु जन्तुषु स्त्रीव तु व्यवसाये पराक्रमे" इति केशवः) तद्वत् मन्व' यस्य तथाभूत (उत्तर-पद-लोपा बहुव्रीहिः ।) । 'को नु खल्वन्य' 'बालः' शिशुः 'मिह-शिशु' बलात्कारेण कर्षति' इति, चूर्णिकया महान्वयः । अर्धेति । 'प्रकीर्णितु' मिह-शिशुना मह 'वेला' कर्म 'आमर्देन' आकर्षणाऽवगेने 'किटाटा' विश्रुद्धलीकृताः 'केसरा' स्कन्ध-केशा ["मटायां केसरो दन्त्य" इति गर्दसिंहः] यस्य तम् । 'अर्धम्' अमपूर्णं यथा स्यात् तथा पीत 'स्तनः' (लक्षणया स्तन्यं दग्धम् इत्यर्थः) येन तादृगम् (स्तनस्थयत्वात् मिह-शिशोः स्वेच्छया अनागमनं व्यज्यते) 'मिहस्य शिशु' बलात्कारेण' दृष्टात्कारेण (इति ग्रन्थदर्शनावली), बलाद् ग्रहणं (इति रघुटीकाया मल्लिनाथपादा १०।८७) कांश्य बाल 'मातु' जनन्याः मिहिकायाः मकाशान् इत्यर्थः (अपादाने ५मी) 'कर्षति' दृग् नयति [स्वभावोक्तिः उदात्तमनुप्रासश्च । श्लोको वृत्तम्] ॥१८॥

241n. - 1. अभूमिः &c.—Not a place for ill-bred acts — Cf. 'अभूमिरेषा भुजङ्ग-भाङ्ग भाषितानाम्'—Kād. p. 720 "अभूदभूमिः प्रतिपक्ष-जन्मना भियाम्"—SPB 'ताभूदभूमिः स्मर-शायकनाम्'—NC. चापलं—Any inconsiderate act, rashness. Cf. 'चिन्त-वृत्तिरिव चापलेभ्यः निवारणीया'—Kād. पुनः पुनः मूत-निषिद्ध-चापलम् Ra. III. 41. 'मातृमर्य-द्वेष-रागादेश्चापलत्वनवस्थितिः'—SD. 2. अनुबध्यमान स्तापसीभ्याम्—'अनु + बन्ध्' Lit. means 'to bind', or 'fasten to.' Cf. 'सीमन्तं निजम् अनुबध्नन्ती कराभ्याम्'—SPB. VIII. 69, hence 'to follow closely'. Cf. 'मधुकरकुलैः अनुबध्यमानम्'—Kād. The epithet "very forcibly expresses the close attendance of a nurse upon a child"—M. 'अवरुध्यमानः' (B) means 'ध्रियमाणः'—"Obstructed". All (except B, P. S & Dr) read 'तपस्विनीभ्याम्' here and in the next stage direction. But this ~~word~~ and replaced by "तापसीभ्याम्" (B), as this word

has been **repeated throughout** in the following passages. Cf. 'तापसी विलोक्य हसति' ॥ तापसी—भो, न मा गणयामि । तापसी—(उभो निर्वर्ण्य)—आश्चर्यम् । (प्रविश्य मयूर-हस्ता) तापसी &c. 3. अबाल-सत्त्वः बालः -A boy whose strength is like an un-boy i.e. a youth)

4 Cf. "बालोऽपि अबाल-प्रतिमा बभूव धन्या च याचेन धिया धिया च" —BC. II. 23. 4. मातुः कर्षति Drags away from its mother. R construes 'मातु' with अर्ध-पातम्बन मिहशिशुम् Lion's cub which has but half-sucked its mother's dug, and hence dangerous to leave her dug. M and remarks— शिशोः अन्यत्र पणमेव दृक्, तत्रापि मिह शिशु-कपण, तत्रापि अन्यस्मान् तत्रापि मातुः त्रानात्, तत्रापि स्तन-न्धयन्तमिति सर्वोत्कर्षं व्यज्यते ॥ 5. बलात्कारेण For 'I' against one's will'. बलात् दान निपाता ट्याट् —*Kṣa ānu* (I. 'बलात् मदपयेत् यस्तु परमार्थो नर उवाचत् । वधदण्डा भवन् तस्य नापराधा भवेत् म्रिय'—MP. Ch. 20. 'बलात्' य कार' वरण म 'बलात्कारः' (कर्मधारय), नन—Using violence, employing force (Vide 210r 1 'U. शाप-यन्त्रित-पालस्त्य-बलात्कार-वन ग्रह —*Ra V 17*. मन्ताभयस्त-स्त्री-बलात्कार-वृत्तञ्च ५५५ नदप्रमाणं लिखितं भयापाधिकृतं तथा — *Ānala q11 Mitāk ā.*

Remark : Similar ideas contained in this and some other Śloka, of this Act are met with in those Canto of 'Ku', which according to the occidental scholars are **interpolations made** by a **pseudo-Kālidāsa**. Cf 'गङ्गां विषाणे हरत्वाहनस्य स्पृशन् उमाकेमरिण मटाली । स भृङ्गण सुदमन शिवाग्र कर्णं बभूव प्रमदाय पित्र — *Ku XI. 11*.

Text :—(न प्रविशति यथा निर्दिष्ट-कर्मा तापसीभ्या मह बाल) । बालः—जिम्भ, ले सिङ्घ-सावअ ! जिम्भ । दन्ताइं दे गणइस्सं (जम्भम्ब, रे मिह-शावक, जम्भम्ब । दन्तान् ते गणयिष्यामि) ।

(Enter a boy behaving as described with two hermitesses)

Boy- Gape, ye hon-whelp, gape I'll count thy teeth.

प्रथमा—अविणीत ! किं णो अपच्च-णिच्चिसेसाइ सत्ताइं विप्पअरेसि । हन्त, वड्डइ दे संरम्भो । ठाणे क्खु इसि-जणेण सव्वदमणो त्ति किद-णामहेओसि । (अविनीत' । किं न अपत्य-निर्विशेषाणि मत्त्वानि विप्रकरोपि । हन्त, वर्धते ते संरम्भ' । 'स्थाने ऋषि जनेन सर्वदमन इति कृत-नामधेयोऽपि) ।

First—Naughty' (boy) ! why d'(you) torment³ the animals (looked upon by us) with no difference from our (own) offsprings ? O dear ! your turbulence⁴ but waxes ! Fitly⁵ indeed, thou hast been yclept "All-taming" by the anchorites.

राजा—किं नु खलु बालेऽस्मिन् औरस^१ इव पुत्रे स्निह्यति मे मनः । (विचिन्त्य)
नून मनपत्यता^२ मां वत्सलयति^३ ।

King—Why, indeed, does my mind yearn towards this boy as towards a begotten¹ child ? (*Reflecting*) Certainly (*my own*) 'childlessness makes' (*me*) feel a fatherly affection².

V. L.—'तापसीभ्यां'—B. HS. S. Dr. 'तर्पाम्बनीभ्याम्'—Others. B. P. HS. have 'सिंह-शावक' for 'सिंह' । 'वर्धते'—M. R. S. 'वर्धते इव'—B. 'मनः'—R. V. M. 'हृदयम्'—B. 'विचिन्त्य'—B. Omitted by others.

तत इति । 'यथा-निर्दिष्ट' सिंह-शावकाऽऽकर्षण-रूपं 'कर्म' यस्य तादृगः । बालइति । 'जृम्भस्व' मुखं व्यादेहि । 'गणयिष्यामि' सन्ध्याम्यामि (शिक्षाऽभावात् राज-दारकस्यापि अस्य शौरसेनी भाषा) । प्रथमेति । तापसीति संबध्यते । 'अपत्येभ्यः' 'निर्गतः' 'विशेषः' प्रभेदः येभ्यः तानि पुत्र-तुल्यानि इत्यर्थः । 'सत्त्वानि' जन्तून् 'विप्रकरोषि' उत्पीडयसि । 'हन्त' इति खेदे । 'सर्गम्भ' कोपः [संरम्भः संप्रभे कोपे' इति विश्वः । "रभेः अगव् लितो."—(७।१।६३)—इति नुमागमः] । 'स्थाने' युक्तम् [इति तत्त्वबोधिनी—८७७] । राजेति । 'उरसा' वक्षसा निर्मितः ["उरो वक्षसि च श्रेष्ठे" इति मेदिनी] इति 'औरसः'—(४।४।१९६)—अङ्गजः पुत्रः तस्मिन् ['अङ्गादङ्गाद् सम्भवसि हृदयाद् अभिजायमे । आत्मा वै पुत्रनामासि' स जीव शरदः शतम् ॥—इति महाभारते शकुन्तलोपाख्याने ७४ अध्यायः] । 'मे मनः स्निह्यति' स्नेहादं भवति । 'वत्सल' स्नेहवन्त ['सिग्धस्तु वत्सलः' इत्यमरः । "वत्सामाभ्याम्"—(५।२.१८)—इति लच्] कर्गेति इति ['तत्करोति तदाचष्टे'—(ग. २५।७३) इति णिच्] ।

242n.—1. सिंह-शावक (B) is preferable to 'सिंह' for it was a lion-cub with which the boy was playing. Cf. सिंह-शिशुं बलात्कारेण कर्षति—VII. 14. 'वत्स, एतं बाल-मृगेन्द्रकं' मुञ्च, 'भद्रमुख * मोचय * * * बाध्यमानं बाल-मृगेन्द्रकम्' 'सिंह-शावकस्य विमर्दात् परि-भ्रष्टम्'—*Infra*. The boy speaks शौरसेनी Prākṛta owing to the dictum—"बालानां पण्डकानाञ्च नीच-ग्रह-विचारिणा उन्मत्तानामातुराणां सैव स्यात्"—SD. VI. "संव शौरसेनी "एव" इति तट्टीका" ॥ 2. वन्तान् ते &c.—In a similar way, *Child Kārttiāka* used to count the teeth of snakes and human skulls on the neck of *Siva*. "एको नवो द्वौ वश पञ्चसप्तेति अजीगणन् आत्ममुखं प्रमार्य । महेश-कण्ठोरग-वन्त-पक्ति तदङ्गः शैशवमौघ्यमैशः ॥ कपर्दी-कण्ठात्म-कपाल-दाम्नोऽङ्गुलीं प्रवेदयानन-वन्तानुपातुं रभसी बभूव मुक्ताफलः-भ्रान्तिकरः कुमारः ॥—*Ku*.

XI. 45-46. (*Vide* 241n, **Remark**). 3. अपत्य-निर्विशेषाणि—Cf. 'त एव जात-निर्विशेषः मृगक्षि-पादपाः'—*UC*. III. 'आधार-बन्ध-प्रसूतैः प्रयत्नैः सर्वाधितानां सुतः-निर्विशेषम्'—*Ra*. V. 6; *XIV*. 22. 'सुत-निर्विशेषः नकुलः'—*Hit*. विप्रकरोषि—*Tease*. [*Vide*. 129n. 4.] The hermitesses must be **educated** and of high pedigree and this is why they converse in शौरसेनी Prākṛita. 'मार्गमेनी प्रयोक्तव्या तादृशीनाञ्च योषिताम्'—*SD*. 4. औरसः—One of the **Twelve kinds of sons**, (*MS*. IX. 158—160). It is born of a legally wedded wife (धर्मपत्नी) । Cf. 'औरसो धर्म-पत्नीज'—*Y* II. 123. 'स्वक्षेत्रं सस्कृतायान्तु स्वयमुत्पादयेत् हि यम् । तमौरसं विजानीयात् पुत्र प्रथमकल्पितम् — *MS*. IX. 166. 'गवर्णाया मस्कृतायाम् उत्पादितम् औरस-पुत्रं विद्यात्'—*Bodhā-jana*. ('स्वजाते त्वोग्मो-रस्य') 'उरसा निमित्त' इति उरम् + अण् ('उग्मोऽण् च' 4 4 ११) -औरस ॥ ['चात् यत् । उरस्यः'—*BD*]. Prof. G derives 'औरस' as 'उग्म जान्' (*with* पञ्चमी विभक्ति in उरम्) but this is ('चिन्त्य') । Read—“उरःशब्दात् तृतीया-समर्थात् निमित्त इत्येतस्मिन्नर्थे अण्-प्रत्ययोभवति ॥ उरसा निमित्त 'औरस पुत्र'—*IM*. (4.1 ११ *BD*—does the same (1646). “तृतीयान्तात् (निमित्त) इत्यर्थे इति शेषः, पुत्र इति मजाधिकागन् लङ्घम्”—*BM*. “मजाधिकागन् नह, उरसा निमित्तं मुखम्”—*T*. 5. स्निह्यति मे मनः—Cf. “अभितस्तं पृथामूतु स्नेहेन पग्निस्तरे । अविज्ञातेऽपि बन्धौ हि बलात् प्रह्लादते मनः”—*Ki*. XI. 8. Also Rāma's speech at the sight of 'लव'—तत् किम् एकपदे एव पे दुःख-विनाशं ददति उपस्नेहयति च कुतोऽपि निमित्तात् अन्तरात्मानम् । अथवा स्नेहश्च निमित्त-मव्यपेक्ष इति विप्रतिसिद्धमेतत् ॥—*UC*. IV. Also 'वापायते निपतिता मम दुर्गिरस्मिन् वातमल्यबन्धि हृदय मनसः प्रसाद । सञ्ज्ञान-वेपथुभि र्जुजित-धैर्य-वृत्ति-रिच्छामि चैनमदय परिबद्धरङ्गैः”—*Ik*. 1. 9. बालेऽस्मिन्—A person or a thing to whom any feeling such as 'attachment', 'respect' (भक्ति), 'love' &c is shown, is exhibited in the **Locative**, in connection with roots such as 'स्निह्', 'अभिलप्' &c. Cf. 'सोदर-स्नेहोऽपि एतेषु'—*Act*. I; “अस्याम्” “अभिलापि”—*I*. 20 “तापसकन्यायां ममाभिलापः”—*Act*. II “तस्यां सोदर-नेहम्”—*Act*. IV.

Text:—द्वितीया—एषा खलु केसरिणी तुमं लघइस्सदि, जइ से पुत्तअं ण मुञ्चिस्सदि [एषा खलु केसरिणी त्वां लङ्घयिष्यति यद्यस्याः पुत्रकं न मोक्षयमि] ।
Second—This lioness will (*surely*) attack you, if (*you*) don't let her baby go.

बालः (सस्मितम्)—अम्हहे । बलिअं वलु मोदो म्हि (अम्हहे, बलीयः खलु भीतोऽस्मि । (इत्यधरं दर्शयति) ।

राजा (सविस्मयम्)—

Boy (*With a smile*)—Oh ! I'm dreadfully scared, indeed. (*This said, pouts out his under lip*).

श्लोक

महतस्तेजसो बीजं बालोऽयं प्रतिभाति' मे ।

'स्फुलिङ्गावस्थया वल्लिरेधोऽपेक्ष' इव स्थितः ॥१५॥

King (*With amazement*)—This boy, appears¹ to me (*to possess*) mighty energy, like fire remaining² in a state of scintillation (*i.e.*) in a sparkling state³ waiting⁴ for fuel *to display its blaze*). (15)

V. L.—All but B read 'लङ्घयति' and मन्त्रम्' for लङ्घयिष्यति & 'मोक्षयिष्यति' । सविस्मयम्—B. Omitted by others. 'एधापेक्ष'—B. Dr. Sr. HS. 'एधापेक्ष'—R. V. M. K. S. Some of the B Mss. read 'एध धय' ।

द्वितीयेति । अत्रापि तापसीति मन्त्रयते । 'लङ्घयिष्यति' अभिभविष्यति तत्रोपद्रव कर्तव्यं करिष्यति । बाल इति । 'अम्हहे' उत्थाश्चय । त्वद्वचनात् वक्ष्य' अन्यथे यथा स्यात् तथा 'अग्निं अह भीत' इति मान्दुलम् [तस्मादेव "उपकृतं बहु तत्र किमुच्यते" इत्यादि-दर्पणादादृग्णवत् विपरीत-लक्षणया किञ्चिन्मात्रमपि नाह भीत उत्पद्य गम्यते । । अथरं दर्शयति इति उपहामार्थम् । महत इति । एधामि उन्धनानि [नाष्ट दानिन्धन त्वेध उत्थमर] 'अपेक्षते य तथाभूत [ईक्षि-क्षमभ्याञ्च'—(वा-२१.१३)—इति वर्मण्यपपद ण] काष्ठ-प्राप्तिं प्रतीक्षमाण, 'स्फुलिङ्गस्य अग्नि-वर्णस्य [त्रिषु स्फुलिङ्गोर्ज्ज्वल-कण' इत्यमर । 'फित्नी' इति भाषा । 'अवस्थया' अर्थानि विन्दु-रूपेण [अवस्थायाम् अमजायाम्—(१.१.१३८)—इति ज्ञापकाद् अङ्—[३।३।२०७], तनु वितन् [३।३ १.५] 'वल्किरिव' अथ बाल' धितु मर्वदमन म मम मन्त्रे 'महत' 'प्रवर्गस्य तेजस' वीर्यस्य [अग्निपक्षे दीप्तस्य] वीजम् उत्तपति निदानम् ['हेतुर्ना कारण वीजम्' इत्यमर] प्रतिभाति' प्रतीक्षते उत्पद्य । काष्ठोपेक्षी अग्निस्फुलिङ्ग इव वितत्य मोक्षमाण शिङ्गस्य जगदीपकत्वस्य कारण स्यात् । [उपमानुप्राप्तौ । श्लोको वृत्तम्] ॥१५॥

243n. 1. लङ्घयिष्यति—Will hurt, attack, or injure. (212n, 7).

—['न लङ्घने गुणो गङ्गा, न लङ्घयति यः स्थितिम् । य व्याधिररतिदीप्ताग्निं कदाचिच्च न लङ्घति'—KR.67]. 2. अम्हहे—Rather unusual in the mouth of a male member (118n, 1.) May be the child had picked it up from the ~~...~~ अथरं दर्शयति—The boy ironically pouts out his lower

lip. This is *extremely natural to the children* (cf. Bengali 'मुग्ध भेचान्') । (विनिष्क्रान्ता विमष्टं स्यात् अग्राञ्जकवादिना । रञ्जन बालकानाञ्च चेष्टाभेद नियज्य । रगणा विराम विराम रपादिव च कानित्) ॥
—Sangita-Sulha-Aidhe (1) All they that come laugh me to
scorn, they **shoot out the lip**" Psalm.XXII.7 4. स्फुलिङ्गा

—In a state of stimulation in a scold's mouth the स्फुलिङ्ग is an onomatopoeic word signifying the sound made by blowing.
(cf. Persian स्फुलिङ्ग) स्फुलिङ्ग निरुणजः —H.D. स्फुलिङ्ग निरुणजः
लिङ्गति गच्छति पचात्यत्र (12/12) The ... Now ...

5. एधोऽपेक्ष —Waiting for the children to arrive. Both पदम् न
(एतन्मनः नति जगन्मनः 12/12) ...

6. 129 एतत्पितृनाम मा ... च —(12) नतिरुण
घञ् H.D. ... Both have been used by our poet.
(1) एतयाय अग्रं नञ्जधमे —H.D. III 71 'एधान्' ... (म
मनिययाच) R. IV 1 ... H.M. ... अग्रित एतान् ...
SPP II 99 H.S. ... अधिप-पदता-दोष ... Read
उपमा प्रवार शिला प्रतापमाण ... एतन्मनः ... एतन्मनः ...
उत्थभि एतन्मनः 'अधिप-पदता-दोष', 'नयन-ज्योतिषा भाति ...
वन । ... प्राप्स्यत्येव ... माता ... अधिप-पदता-दोष ...
परिगणयि —H.S.

Text —प्रथमा—वच्छ, ए मञ्जु गल-मिहृन्दः अवर दे कीलण
दाइरस (यम 1 एत मञ्जु गल-मिहृन्दः एत मञ्जु गल-मिहृन्दः) ॥

I st My child ... the p ... I will give
you mother to ...

बाह —काह । देहि ण (यमिनः । इतनः) । (... पमाग्यति) ।

Boy Where ...

[The ...]

(बालम्य हस्त दाया) —राजा कथं चक्रवर्ति-लक्षण मप्यनेन धार्यते ।

तथाह्यस्य—प्रलोभ्य-वस्तु-प्रण प्रसारितो

वशम्यविल विभाति जाल-प्रथिताङ्गुलि कर ।

(जनजर) 'अलक्ष्य-पत्राऽन्तर मिद्ध-रागया'

नवोषसा भिन्नमिवैक-पङ्कजम् ॥१६

King (*Looking at the hand of the boy*)—How now ? the imperial birth-marks¹ are also borne by him. For—

His hand,² outstretched in love (*to grasp*) the coveted object,³ having³ (*its*) fingers connected (*to another*) as in a web,⁴ appeared like a solitary lotus-blossom opened (*tinted*) by the early dawn that⁵ has increased (*its* , rufescence,' (*and*) the interstices¹ between whose petals (*are yet*) indiscernible.⁴ (16)

V. L. —'बालस्य हस्तं दृष्ट्वा'—B. Omitted by others. S has 'सहताऽङ्गलिः' for 'ग्रथिताङ्गलिः'. 'अलक्ष्य'—R. V. M. S. K. 'आलक्ष्य'—B & M's Mss. 'नवोपमा'—K. R. V. S. M. 'नवोपमा'—B. HS.

प्रथमेति । बाल-मुनेन्द्रकम्' उत्पन्न अनुकम्पाया कन् (२०३१) इति बोद्धव्यम् । क्रीडति अनेन इति 'क्रीडन्' । कण्ठे ल्युट्—(३।३।२०३)], तन् स्वार्थे कन् (२०३३) क्रीडा-द्रव्यम् इत्यर्थः ('खेलना' इति भाषा) । राजेति । 'कथम्' इति हर्षे ('कथं हर्षे च गर्हाया प्रकारार्थे च स भ्रमे' इति मेदिनी) 'चक्रवर्तिनः' सार्वभौमस्य 'लक्षण' चिह्नम् 'अपि' न केवलं महापुण्य-लक्षणम् इति अपि-शब्दार्थः । येन चिह्नेन अति-रक्त-करादिना भावि-चक्रवर्तिनश्च ज्ञायत । (तथाचोक्तं सामुद्रिके । "अङ्गुष्ठं कुण्डलं चक्रं यस्मात् पाणिनये भवेत् । चक्रवर्ती भवेन्नित्यं सामुद्रिकवचो यथा" ॥ किञ्च - यस्मात् पाणिनला रक्ता तस्य राज्यं विनिर्दिशेत्' इति) । 'तथाहि' नमेवार्थं जानोति । प्रलोभ्येति । प्रलोभ्यत अनेन इति परोक्षम् (बाहुल्यकान्' करणे यत्—(३।३।११३)—लोभ-कारकं यत् वस्तु' क्रीडनक-रूपं तत्र यत् प्रणय' याच्ञा प्रीतिर्वा ('प्रणयः पश्यते प्रेम्नि याच्ञा-विग्रहभयोरपि' इति मेदिनी) तेन 'प्रमाग्नः' ग्रन्थार्थं विस्मृत (इति नवभावार्थानाम्) । जालवन् ग्रथिता' अन्त्यान्त्यं मल्लिका अङ्गुल्यः' यत्र तथाक्तं अस्य' शिशो 'कर' हस्त 'उद्ध' (कर्मणि क्त) सन्दोषितः संवर्धितः इति यावत् 'राग' पङ्कजस्य लोहित्यम् अरुणिमा (इति कुमारे २।१० मल्लिकार्थनादा) यथा, तथाभूतया 'नवया' अचिरो-द्गतया 'उपसा' ['उषाः प्रातरधिष्ठात्री देवता, इति उणादि-वृत्तौ भट्टोजिः । "अत्र कालेन सह तदभिमानिन्या देवतया भ्रमेद-विवक्षा" इति विश्वाम्भुजिः ॥ अतएवोक्तं विश्वप्रकाशे "उषा रात्रौ तदगते स्यादत्राऽनव्ययमप्युषा ॥" 'नव' उच्यतत विक्रम-सामर्थ्यं ध्वनितम्) अत्रिर-प्रवृत्तेन प्रभातकालेन इत्यर्थः । भिन्नं केवलं भेदं प्राप्तं न तु सम्पक्व विकसितम्, अतएव न लक्ष्याणि' दृश्यानि 'पत्राणाम् अन्तराणि' परस्परगन्धकाश-देशाः विभागा इत्यर्थः यस्मिन् तथाभूतम् 'एक' द्वितीय-रहितं ('एकं मर्यादां गे श्रेण्टे केवलेतग्यो रित्रप्' इति मेदिनी) 'पङ्कज' पद्मम् 'इव विभाति' गोभते ('उपमालङ्कारः । काव्यलिङ्गञ्च । प्रमाग्नित्वायैव कस्य पूर्ण-साम्य-प्रदर्शनार्थम् एक-पदम् । प्रप्रेति आन्तरेति छेक-भुति-वृत्त्यनु-प्राप्त्यर्थं वृत्तम्) ॥१६॥

244n.—1. चक्रवर्ति &c —(15n 4, 133n 4) As the boy stretched out his hand to take the toy, the king had a distinct view of his hand which was extremely rufescent. The hand also bore some marks which according to the *Science of Palmistry*, are some signs prognostic of 'Paramount Lordship' (Com). **2. प्रलोभ्य &c** —'प्रणय' means 'desire', 'longing' Cf 'कस्य-दर्भं प्रणयापहरिषु'—*Ku. V 35* — 'प्रणयेन प्रार्थनया'—*IV* **3. जाल-प्रथिता-ङ्गुलिः**—Whose fingers (upraised) are sticking to one another like a web. This corresponds to 'अलक्ष्य-पत्रान्तरम्' as applied to पद्मज । K dissolves differently—"जालेषु अन्तरेषु प्रथिता मृता अङ्गुलय यस्य स" । Again "जाडवत् गवाक्षवत् गवाक्ष-गत-मरुल-दासवत् उत्पद्ये परस्परं मण्डिता अङ्गुलय यस्मिन् स । 'जाल गवाक्षे' इति हेमचन्द्र"—*HS* This is a good **sign** and is indicative of मन्त्राभ्युपेत्य । Read "घनाङ्गुलिश्च सघन स्त्रिय रेखाश्च यस्याः, नपन सन्तलगा णिवन्त्रे समत्थिता" &c *GP Ch 66* 'चक्राङ्गपाद म तथा मर्हाप जालावनद्वाङ्गुलि-पाणि-पादम्"—*BC I 65* 'मुजात-जाला वतताङ्गुली मद निगद गप्ता विष-मुप कामग्रे' *Ibid VIII 55*. "तल्पाद भर्त्राविन नर नारायण विशेषणमक्तम्"—*S 3*. **नवोषमा &c** — On this is *Nirukta*, 'नवोषमा इति पाठ दुष्ट एव, उप शब्दस्य नित्य-क्लीवत्वात् । Cf 'उप प्रत्ययमि क्रीवे'—*IK* But 'उपम्' in the sense of 'deity presiding over, laan [turnt] is **feminine**, as is sanctioned by Pāṇini in his 'लिङ्गानशामनम्' । Read—"प्रतिपद्-जापद् विगद् सम्पच्छर्त्त-समत्-परिपद् उप-मन्त्रि-श्च पुत् मत् समिध —27" *Heu* (Bhavabhuti writes— जगद्वन्द्या देवोम उपममिव'—(You see Com) Pandita Tātānatha has included 'उपम्' in the Feminine Gender' in his famous 'वाचस्पत्य-कोष' । *S* also takes उपम्' (f) in the sense of 'प्रभातकाल' and quotes from an *unknown text* । M observes — "It is possible that the feminine noun 'उपा' may form its vowel base fi in 'उपम्' as जरा' from 'जर्म'" । Cf 'आपञ्चापि हलन्ताना यथा वाचा, निशा, दिशः" *Bhāṣṇi* In fact 'उप', though **usually Neuter in Classical Sanskrit**, is always **used in the Feminine in the Vedas**, and we have many a time noticed o. poet's fancy for (*Archae Forms*). "अवश्यमेव चिन्वती मघोनी उषाः याति स्वमररय पत्नी"—*RV III 61 4*; 'अच्छ व देवोम उसषम्'—*III 61 5, 6 7*, 'वि उपा आव'—*IV. 7 51*. where *Sāyana* ob-

'इयम् उषाः दिविजा' &c. "वाजिनी सूर्यस्य योषा उषा"—VII. 75
 The day was just dawning and hence the petals of the (red)
 lotus were a little and not fully opened and its interstices in
 the lower part were not visible (अलक्ष्य-पत्रान्तरम्) The boy also
 stretched out his red palm with fingers upraised, but as the
 fingers were joined at their roots by a sort of membrane, the
 (red) hand thus looked like a partially bloomed lotus एक-पङ्कजम्-
 'एक' is added to adapt the simile to the single hand. (Com) 4.
इद्व-रागया—Suggests that the petals of the lotus naturally red
were made extremely rufescent by the advent of dawn and
 hence the comparison with the extremely red hand of a चक्रवर्ती
 (Cf "अतिरक्त करोयस्य" &c 15m + इन्धी (दीपति) एत कर्मणि उद्भ.
 (गदीपित) —Kindled hence *eterna* (Cf अग्निं न्य अग्नीन् कृत्स्न-
 विशेष)। *Ind*, Bhurata Kstrasyam Road also 5k ch 1500
 [इन्धने तु गन्तर्भवतामन (एतजमि नयेत) समिन्धान अग्नेःकोशलम्
 —(BK VI 37) (Cf मनोरमा । समिन्धान वयन् इति 'गणदर्पणे' महामहो-
 पाध्यायः रामतारण-शिरोमणि ॥ समिन्धान दीपयन्' MN (Cf also
 'अत्रावा मशवरणम् (अममिधय) च पावकम्—MN I 187 । For 'राग' in
 the sense of **redness**' (Cf अर रविमय रोग —I 19 k. III 10
 त्रिरक्त —Rt VIII 61

Remark: Here the उपमा is not defective though two
 word of **different genders** (अर रविमय इन्द्रजम) have been
 compounded (Cf न लिङ्ग-वचने भिन्न न दानार्थिनापि वा ॥ उपमा-दूषणायाल
 यत्राह न प्रोक्तम् ॥ स्त्रीय गच्छति पण्डितः यस्तथा रत्ना प्रमानित ।
 प्राणा एव प्रियाय म विद्यायनमिवाजिता ॥ k I I 51-52

Text: द्वितीया—सुखदे । ण सक्को एमो वाआ-मेत्तेण विरमादु । ता
 गच्छ । मम-केरए उड्डण मक्कण्डेअस्म इमि-कुमारस्स वण्ण-चिन्तिदो मित्तिआ
 मोरओ चिट्ठि दि । त मे उबहर (गुप्तं ' न शयण्य वात्रा मातेण विरमामुम् ।
 नदगन्ठ । मदीये उट्ठं मावण्णम्य ऋपि कुमारस्य वर्ण-चिन्तिता मन्तिना मयूर
 स्मिर्द्धति । नमस्यापहर) ।

Second *Suviatā* 'it is not possible to stop him by mere
 words' Go you, therefore in my cottage (when lies belonging
 to the hermit-boy Mārkaṇḍeya a parti-coloured caithen peacock.
 (Please) get it for him

प्रथमः—तह । तत्रा । । (निष्कान्ता) । First -Well. (Exit).

बालः—दाव इमिणा एव्व कीलिस्सं (तावन् अनेनैव क्रीडिष्यामि) ।

॥ (इति तापसी विलोक्य हसति) ॥

अभिव्याप्तौ सीमार्थे धातुयोगे च' इत्यमरः) 'लक्ष्या' दृश्या 'दन्ता मुकुलाः' अर्थात् कुट्ट-मला 'दव' इति 'दन्त-मुकुलाः' (उपमित ममासः—२।१।५६—येषां तादृशान् । 'अव्यक्त-वर्णाः' अस्पष्टाक्षराः अतएव 'रमणीयाः' श्रुति-सुखावहत्वात् मनोहराः—'बाहुलकात् कर्तरि अनोयर्-३।३।११३) 'वचः प्रवृत्तयः' वाग्व्यापाराः येषां तथोक्तान् । अर्थान् क्रोडाऽऽरोहणोन्मुक्तान् 'तनयान् वहन्त' उत्तमङ्गे धारयन्तः सन्तः 'तेषां' तनयानाम् 'अङ्गम्येन रजसा' गात्रस्था-धूलिभिः (जात्यैकत्वम्) 'मलिनी-भवन्ति' कलुषोभवन्ति । अतो अधन्योऽहम् एवम्विधं सन्तानं वहन् तदङ्गरजसा न मलिनीभवामि इत्याशयः । (अत्र वाग्व्यक्त्य यथा व्यापार-वर्णनान् स्वभावोक्ति ग्लङ्कारः । प्रथमचरणं लुप्तोपमा । एतद्वालेन्यादि विशेषे प्रस्तुते मामान्यवयवानां अप्रस्तुतप्रशंसा । तथा न मादृशा अधन्या इत्यन्य-व्यपदेशनात् आर्थो परिसंख्या न । एतेषां सङ्करः । णिविणवीति, स्तरोति नयान्येति छेक-वृत्ति-श्रुत्यनुप्रासाः । वसन्ततिलका वृत्तम्) ॥१३॥

245a. - 1. न शक्य एष विरमयितुम्—Here the 1st Case-ending (प्रथमा) in "एष" involves known points of grammar. Let us explain. The grammarians unanimously opine that the predicate expressed by 'आख्यात' (विट्न्) is *principal* (प्रधान), and it is *subordinate* (गौण) when it is incomplete and is expressed by 'कृदन्त' (such a क्त्वा, णस्य, तुमुन् &c.). But the incomplete verbs depend upon the principal verb to complete the predication. Consequently the syntax should be **regulated** by the '**Principal Verb**' and not by the '**subordinate one**'. So says HD—"आख्यात-पद-वाच्या क्रिया विशेष्यत्वात् प्रधानम् । विशेषण-भूता तु अप्रधानम् । तद्द्वारेण तद्विषयया शक्यार्थेण गण प्रधान-भावः । तत्र प्रधानाऽनर्वात्तत्वात् गुणानां तन्मत्वपेक्षितत्वात् तद्वि ३-स्वकार्याऽऽरम्भाभावात् यथायथ विर्भास्तिर्गति"—P.M. Hence in the sentence "ह्वम् एतम् विरमयितुम् न शक्यताः"—'तिङ्' in 'शक्' declares the *Nominative* (कर्ता), and 'तुम्' in 'विरम' declares the 'भाव' only. Cf. 'अव्ययक्रतो भावे भवन्ति इति वक्तव्यम्"—**Prabhā** under 3. 4. 67. Hence if this sentence is changed into *Passive* voice, attaching 'यत्' after 'शक्' (3.1. 99), it is clear that the 'कर्ता' becomes 'अनभिहित' and takes third case-ending ('अनभिहिते कर्तरि करणे च तृतीया र्यान्"—SK. 561): 'एतम्' the object of "शक्यताः" should be 'अभिहित', but 'तिङ्' being more *powerful*, the case-~~ending~~ of 'एतम्' should be regulated by the 'प्रधान क्रिया Hence

it takes 'प्रथमा'—('अभिहिते तु कर्मणि "प्रातिपदिकार्थमात्रं" इति प्रथमैव" SK. 537). Thus we have—(त्वया) एषः विगमयितुम् न शक्यः ।" In a similar way the following uses may be justified—"यत् मूढेन मया * (गृहीत्वा) विन्यस्य त्वयि * * न तस्या (करः) - Rat II. 1. [Also 36n 1 end]. But sometimes 'गुण-क्रिया' may get 'प्राधान्य' ।

This, of course, will depend upon the sense. In the sentence पाचय (जातन भान्तु) पचान्, if the sense is 'The cook cooks ओदन with a cat's paw', then 'गुणक्रिया' becomes 'प्राधान्य' (the root पच् being अविनाशितम्) । Hence the Syntax being regulated by 'तुम्' in the case of Voice अविवाच्य, we get पाचयत पचयत ओदन भान्तुम् ।

The optional nature of the case is inferred from MM using the word वा in the following statement तुम्भाविकारगन्धसंवेगनभावे प्रत्यया । अथैव स्वाङ्कारमन्त्रादिना उच्यते । कर्तुरर्नाभिहितत्वात् कर्तरि ज्ञेयमानेति न कर्त्रि । भक्ति-प्रत्ययत आभिहिते कर्ता । न च प्रमिन् प्रकरणे भक्ति-अभितिसंज्ञायाः द्वित्वं । समानाकार्यं हि विन्यस्यते । प्रधान-अकर्तृप्रधान (वा) रणशोभा अभिहित्यत् प्रकाशत —*h*! on 3 1. 36. *h*! clearly corroborates the same. एवमसामान्येऽङ्गमवन्तमनपगम्यस्य प्रत्ययः ([Cf (अस्य) (इति) प्रतिपद्युम् —*p* 231, 1]) यदा तु पूर्वमेव विशेष-विवक्षा पदा "शक्या क्षुत" इति भवत्येव । यदा तु प्रतिघातस्येव क्षतकर्म, शक्यम् प्रतिघात, तदा "(क्षुध) प्रोतहन्तुम् (शक्यम्)" इति भवति"

Bhīṣma Prasaṅga—The gist of the above has been very nicely put in the following couplets—प्रधानतरया यत्र प्रस्य प्रियुषा पदम् । अस्तिगणायया यत्र प्रधानमन्ययत् ॥ प्रधानविषया अस्ति प्रत्यमेतानि । यत्र गण यदा अदन्तनापि प्रतीयत ॥ **Vakyapada/ya. वाचा-मात्रेण-**

वाचमात्रेण [*in* 3 end] 2. सम-करण &c.—According to Lassen *सम* is plectonic and is derived from Sk 'कृते' and hence equivalent to Latn. 'Pat' is ad', the meaning being 'in the affectional manner to me.' अस्य—20 1 3. दुर्ललिताय—*She* *is* *fondled* 'too much' Cf दुर्धन—'ग मदद्दुर्ललित'

[*S* II] Hence *S* has दुर्धन ईमिन् यस्य i.e. 'difficult to be coaxed or pleased', wayward' दुर्धने लब्धये पाव्यते य स दुर्ललिता

[*H*] Hence 'fastidious' MM. IX. 1 Cf चक्षुर्न वन्तानि धृति तद्रूपाक-दुर्ललितम्' Vik. II. 8, where the word has been used as

an epithet of the eye. Also 'धिक् धिक् सूत, कृतवानमि वत्सस्य मे प्रकृति-तुलितस्य'—*Mahā. qtd. SD.* Here the epithet should be taken as a term of "endearment" and not literally. 'The **dative** is to be explained by 'स्पृहेरीसित' (1. 1. 36); but ईतिमात्रे इय सज्ञा । प्रकर्ष-विवक्षाया (**intensive desire**) नु परत्वात् कर्म-संज्ञा ॥ पुष्पाणि स्पृहयति" —*BD. 4. दन्त-मुकुलान्* Cf 'दशन-मुकुलः मुग्धालाक शिशु दध्नाति मुखम्' —*UC. I, 20. आलक्ष्य*—आ ईप्त् (191n. 1.) 5. **अनिमित्त-हासः** &c. —Cf. "अहेतु-हाम-च्छाग्नाननेन्दु गृहाङ्गन-क्रीडन-धूलिध्व्र । मधुवन्दु विञ्चिदलक्षितार्थं मुद तयोर्द्विगत स्तनान्" *Ku. X. 13. अव्यक्त*—&c.—Cf. "Heu ubi sidem vultus ? Ubi verba ligatis Imperfecta sonis ? Ritusque et murmura soli Intellecta mihi ?" **Statius. Theb, book V. line 613** ['Alas ! where are your heavenly visages ? Where do you bind (re-express) by means of **sounds of your imperfect words** ? Your laughter and soft murmurs understood by me only] For similar idea, Cf. 'तमीक्ष्यमाणा क्षणमीक्षणानां सदृशमाप्नु विनिमेषमेच्छत । मा नन्दना-लोकन-मङ्गलेषु क्षण क्षण तर्प्यानि कस्य चेत्' *Ku. VI. 20* (अथ च भापन लाके नन्दन किल शील । पुत्रगात्रस्य संस्पर्शं चन्दनात् अतिरिच्यते" ॥ "उद तन स्नेह-सर्वस्य सममादृद्य-दर्शद्वया । अचन्दनमनाजोर दृश्यस्यान-लेपनम्" *MK. X. 23. (217n. 2), आत्म-परिग्रह-ज्ञा-भन स्याद सृष्टस्य"*

Kud. P. 241. Now read 'धन्यानि तेषां गल जीवितानि ये कामिनीनां गृहमागतानाम् आत्रीणि मेघादक-शीतलानिगात्राणि गात्रेषु परिग्रजानि'

MK. V. 49. Bha abhūti evidently had this beautiful Śloka before him when he wrote the following verse 'अनियन्-मदित-स्मिन् विराजन् कतिपय-कोमल-दन्त-कुटुमलाग्रम् । वदन-कमलकं शिशोः स्मरामि स्खलदसमञ्जसं मञ्ज-जल्पितं ते' *UC. II. 1. 11. 13. ७. 22. ०प्रणयिणः*—(210n. 3.)

Remark: **M. Chézy**, was enraptured by this verse which displays great far-sightedness of our poet about human psychology. He observes in his beautiful **French edition** of *Śakuntalā* (*Paris, 1830*). " * * * strophe incomparable, que tout père ou plutôt toute mère, ne pourra lire sans sentir battre son cœur, tant le poète a su y rendre, avec les nuances les plus délicates, l'expression l'amour maternal." (* ***incomparable strophe which**

no father, or rather no mother will be able to read without a **beating of heart** to such a degree has the poet succeeded in putting in it, with all its delicate shades, the living expression of maternal love).

Text: तापसी (माङ्गली-तर्जनम्) -- भो ! ण मं गणेमि । [भो, न मा गणयामि] । (पार्श्वमवलाक्य) को एत्थ इमि-कुमाराणं (काञ्च ऋषिकुमाराणाम्) । (गजानमवलाक्य) भद्दमुह । एहि दाव । मोआवेहि इमिणा दुस्सोअ-हत्थगगहेण डिम्भ-लीलाए बाही-आमाणं बाल-मिडन्दअ (भद्रमुद्र ! एहि तावत् । मानय जनेन दमाच-एव ग्रहेण डिम्भ-लीलया बाध्यमान बाल-मगेन्द्रकम्) । *Hermitess (Chido) here with her power* --What! you heed me not. *Letting slacken* --Any one of the sages' boy here? (*Seeing it* *kind* *Gentle* *up* *please come and release this poor hero* *sub* *which is being 'hubbed in childish' play* *by this* *brat of huddly-loosened 'clutch'*)

नान--तथा (दुन्यपगगय मस्मिन्तम्) --अयि भो महर्षि-पुत्रक !

स्थोद्धता एवमाश्रम-विरुद्ध-वृत्तिना संयमी किमिति जन्मद स्त्वया ।
(रत्नरत्न) 'सत्त्व-गंश्रय-गुणोऽपि दृष्टयते कृष्ण-सर्प-शिशुनेव चन्दनः ॥१८॥

King Very well. *He was approaching with a smile*
Ho! ye child of a great tree!

Why *the* self-controlled progenitor (*who is loved*) even with the crime of being a refuge of *all* creatures' is dishonoured [*in* *humane* *et*] by thee whose behaviour is (*quite*) contrary *the peaceful character of* a hermitess' like a sandal tree *let* *it* *be* *by* the young cobra. 18)

नादयो--भद्दमुह ! ण क्व एसो इमि कुमारओ

[भद्रमुद्र ! न यत्रेप ऋषि-कुमारक] ।

Hermitess But see he is not the son of a hermit.

V. L. माङ्गली-तर्जनम्. B HS Omitted by others. 'अवलाक्य'—B. V. M. 'अवलाकयन्ती'—R. M. 'अवलाकयन्ती'—S. दुमाच—V. M. S. 'दुर्मोक' R. 'दुर्माच' B 'ग्रहेण' B. V. R 'ग्रहेण' M. B reads 'दिम्भेत' for 'दिम्भलीलया । 'तथा' B. Omitted by others. 'पुत्रक'—B. Others have 'पुत्र' । 'सयम'—K. R. V. M. 'सयमी'—B. HS. 'जन्मद'—P. B. HS. 'जन्मत'—K. M. S. 'जन्मत'—V. R. 'गुण'—B. K. Mackenzie Mss. 'मुख'—R. V. M. S. 'चन्दन'—B. S. R's Com. 'चन्दनम्'—M. V. R.

तापसोति । 'माङ्गुली-तर्जनम्' अङ्गुल्या तर्जयित्वा इति भावः । 'भद्राणां' श्रेष्ठानां जनानां 'मुखं' प्रधानं तत्संबद्धौ । ('मुखमाद्ये प्रधाने च' इत्यमरः) । 'ऋषिकुमाराणां' मध्ये बोद्धव्यं आस्ते इति शेषः । दृष्ट्वेन मच्यते इति 'दुर्माचः' (मुञ्चते मोचयन्तर्वा कर्मणि सत्—(५।३।१९६)—'दुर्माचः' उत्पण्णो—चकारस्य ककारत्वादिभेदे) तादृशं हस्मिन् ग्रहं प्रारणं यस्य तेन । 'हिम्भस्य' शिशोः ('हिम्भानु शिशुः वालिशो' इत्यमरः) शत्रोः क्रीडायां वा यमानम् आकर्षण-दिनां क्लिश्यमानम् । राज्ञेति । अपि 'त्यनुनये' (अननयत्यपि' इत्यमरः) । एवमिति । एवम् अनेन प्रमाणं सत्त्वापद्रवादिनां व्यर्थम् । गत्यमस्य तपो-वनस्य विरुद्धां प्रतिक्रियां दृष्टिं हिमा रूपं व्यग्रहारं यस्य तथाभूतं 'त्वया' (हर्षा) सयमी मनि (इति प्रारणं) अनाप्य मर्हाप-गुणकं उति नादः ॥ अथ च ब्राह्मणाचित-हिमार्शित्वोत्तमः । तन्नामानं भारत—अष्टियां रमा धर्मं सवप्राणहितं परम् । तस्मात् पाणभयं सर्वान्निहिसेत् ब्राह्मणं क्वचित् ॥ ब्राह्मण-साम्यं एवेह जायतेति परार्थाः उति । यमं सभं त्रयं निप्रियं च (५।३।६३) इति अपि । तत इति (५।२।११२) । तस्मादत्र सत्त्वानां जन्तूनां (सत्त्वाज्जीव-जन्तुषु कर्त्ता तु व्यवसायं पराक्रमं उति सत्त्वः) सत्यं सत्यग्र-वृत्तं तत्र गणा-यस्य तथाविधं अपि (नन्तपश्च तु नन्तानां प्रार्थनायां सत्यं) तत्र गुणं धर्मं यस्य स) तव जन्मदः आत्मनः पिता प्रणम्य विप्रायः सप-भेदस्य (अविग्रहं नित्यममाम्) पिता चन्दनं स्वनामं तव तव पिता (चन्दनार्जुन्याम् इत्यमरः) उति हिमिनि हिमयम् यत्प्रारणं मिश्रायः दृष्ट्यते मर्तिनतामात्रायतः (अत्र श्रान्ती पूर्वापमा । अनप्रासश्च । स्थोडुता वृत्तम्, न "स्वागता") ॥१८॥

246n. 1. ऋषिकुमाराणाम् The Genitive here has the sense of 'from among the' (न भद्रमुख—'It O ye virtuous auspicious countenance' (Alto Com. According to Ek the epithet is to be used only in addressing a *king or by inferior character*). Read 'साम्यं भद्रमयं उत्पन्नम अधमस्तु कुमारक' SD II Our poet here and elsewhere **violates** the rules of dramaturgy. This is because **he flourished at a time when many such rules were not in vogue.** 25n 3 Ek, however, extends the application 'साम्यं' and 'भद्रमुख' to *any honorable person without citing any authority* दुर्माच &c. -R's 'दुर्माचः' seems to be grammatically **indefensible.** (Com सयमी-
L शत्रो (मनि) who has controlled all his passions **2. जन्मदः—'जन्म'**
न इति जन्मद —[3 2 23] **Father.** 'जन्म' is (नान्त,

Neuter) or (अकारान्त—*Masculine*) मन्त्रि' (ऊ—१५०) जन्म-शब्दः अदन्तः पुल्लिङ्गः—*BhD* 'बन्नीवार्जप *Ujjala-Datta* 3. सयमी—&c. Your father (जन्मदः) is self-controlled (सयमी) and he observes forbearance from hunting animals and has thus become the resort of all creatures (सन्त सश्रय), but how is it that you son of such a great sage (महर्षि-पुत्र) have been quite opposite to him—a wayward child teasing the minds all the while. Thus you are going to disgrace your father just as a poor father attracts a scandal tree. ममसि त्वं न भयस्य दमनि जनस्य रक्षणा । इत्साद्वप विमर्शना म वैभ्रमण त्वं त्वं *Mā Culī* 1000. With the reading सन्त सश्रय *सन्त* translate 'Delight' (सन्ति इति सुरा) in the protection & *M* reads 'जन्मन्' for जन्मद and नमस् for 'जगद्' and observes 'जन्मन् जन्महेतो इति काट्यवेम ।' So प्रभव जन्मदत्तु (*Idi* 79 l. 27) the occurrence cause of being i.e., a **father**; on twice I have to name *from the birth* *M* 'Larent' he denie जन्म with मान् in the अपादान वाच्य' । You however *त्वम्* **signifying father**, appear to be quite **un-Kalidāśian**. The other reading 'जन्मत' is been explained by V & K is त्वं त्वं त्वं *Idi* 79 l. 27. But as he delirious from his very birth. Besides the latent implication of this reading is not a happy आश्रम-विद्वत् & (cf. जय पुण्यमिदं यम् रुपि कृष्णाय मन्त्रं गन्त आश्रम-विरद्धमाच' २३३) —*Idi* 79 l. 27. 4. कल्ल सयं &c. It attributes the कृष्णम् is **poisonous serpent of of any colour** and not a **black snake**'. This is a case of 'अविग्रह-नित्यसमास' । "नित्यसमास नित्य समास यस्य विग्रहो नास्ति" *Mbh* अट्टयहण १-वाक्यम् । रुचिन्नित्यसमास एव । कृष्णम् *Kl* In other word if by the **mere addition** of विभक्ति, a प्रातिपदिक **does not give its true meaning**, then it is a case of नित्यसमास । The converse of this is अनित्य समास । "विभक्ति-मात्र-पक्षेपात् निजा न्तगत नामसु । त्वाथस्याज्वाध बोधाभ्या नित्याऽनित्यो समासः ॥"—*Jagadisa Tarkalāñāna* शब्द शक्ति प्रकाशिका' । 5. चन्दन Both *Masculine* and *Fem.* (Com.) Hence for the sake of simile, Bengali reading should be preferred. Even R. ~~...~~

this view ? ** इति कोशात् चन्दन इति पठनीयम् । “This celebrated tree (*Sirium myrtifolium*) seems to have paid dearly for the fragrance of its wood”. “The **root** is infested by **serpents**, the **blossoms**, by **bees**; the **branches**, by **monkeys**; the **summits**, by **bears**. In short there is not a part of the Sandal tree which is not occupied by the vile corpurities” *Hit. II. Loc. 163* translated by M. 11. 1. *Ra. II. 48. X. 42.*

Text:—राजा—‘आकार-सदृशं चेष्टितमेवास्य कथयति । स्थान-प्रत्ययात्’
वयमेवं-तर्किनः । (यथाऽभ्यर्थितमनुगन्ति तन् बालस्य गगनमपलभ्य । स्वगतम्) —

उपजानि अनेन कस्यापि कुलाऽङ्कुरेण स्पृष्टस्य गात्रेषु सुखं समवम् ।
(जनजगगं कां निर्वर्ति चेतसि तस्य कुर्याद् यस्यायमद्वात् कृतिनः प्रसूत ॥१८॥
ननजगगं)

King His action it all betoken¹ my much¹ betoken¹ it. But from the consideration of the place *Hermit* I surmised that way *Doing a request for the touch of the new Ash*. If such is *the thought* of delight, my limbs touched by this sprout of the family¹ of someone *unknown to me* what rapture¹ then he must engender the heart of that fortunate person from whose loins he has sprung. 19

तापसी (उभा निर्वर्ण्य) — अच्छरिश्च ! अच्छरिश्च [आश्चर्यम् ! आश्चर्यम् !
Hermitess *So your lot!* Wonderful ! wonderful !

राजा—आर्ये । किमिव ।

King What excites your surprise, madam ?

तापसी—इमस्म बालस्म अमम्बुद्वे वि भट्टमुद्वे रूप-सवादिणी दे प्राकिदित्ति विस्मिद म्मि । अवि अ वाम-सीलो वि अवरिद्वदस्म वि दे अप्पडिलोमो संवुत्तो (अय्य बालकस्य अमम्बुद्वेऽपि भट्टमय रूप-सवादिनी न प्राप्तिरिति विस्मिता-ग्मि । अपि च वाम-सीलाऽपि¹ भत्वा अपिग्विनस्यापि न अप्रतिशाम¹ सवत्त) ।

Hermitess Though unrelated, Gentle Sir your person ¹ strikingly resembles the feature⁶ of this boy (and so I'm astonished. Though ¹ naturally restless⁷ even to you, a ¹ mere stranger he ¹ has⁸ ceased¹ to be cross-grained⁹).

राजा (बालमपलाळयन्) — आर्ये ! न चेत् मुनि-कुमारोऽयम्, तत् कोऽस्य व्यपदेशः^{१०} ! King *Caressing the boy* Madam, if he ¹ is not the son of a hermit, what ¹ is his family¹⁰ ?

 . पूर्व्वतो । Hermitess--The family of Puru.

राजेति । 'उपलालयन्' हस्तादिना स्पृशन् । 'अथ' इति जिज्ञासायाम् । व्यपदिश्यते निर्दिश्यते अनेन इति 'व्यपदेश' वश ।

247n.—1. आकार-सदृशं &c. (111n. 2). स्थान-प्रत्ययम्—The mount *Himavatu* is full of great sages (परत्पन्निा क्षेत्रम्), besides ordinary mortal cannot come here out of their own will, (न पुनरात्म-गत्या मानुषाणामप्य विषय —*Supra* hence the foregoing conclusion 2. अनेन स्पृष्टस्य मम गात्रेषु—Hence the best construction I have simply touched *and embraced*, one or two parts of the boy's limb but still a thrilling rapture has been produced throughout my body. For similar ideas Cf. योऽपुत्रमिदं श्रुत्वा पिता ममाय सुतो-ज्जमस्येति । आपन्नं वीर्यानां गुणं भवेत् कीदृशा स्नेह —*Ibid* I 10 सर्वोद्गीर्णं गगनं सुखं हितं न ममपतनम् । प्रह्लादस्य शिवचन्द्रश्च चन्द्रशाल्मिय —*Ibid* I 11 चन्द्रोऽपि चन्द्रचन्दन-निष्पन्नजन्तव गगन —*Ibid* II 13 II 22 *Rc* III 26 'मल्लान्चन्दनं ज्ञातमगानं वर्तन्ति वै ॥ * पितागोत्रं पुनः तस्माच्चन्दनादधिकं भवेत्' । न जन्मना न रामत्वा नापा स्पर्शं स्तर्शावा ॥ जिहार्गं तद्वत्समानस्य गगनं गतांश्चामृत ॥ * * * पुनःपुनश्च न न रामत्वा न न पिता *Mahā* I 54-56 245) 1 कतिन 30 6 3. रूप-समादिनी &c. *Resol* 'He doth the figure of her' Cf. 'रूप-प्रत्यय-भक्तमनस्येति'—*Ibid* I 'वसत्ये राम । न न रूपमादृश्यम्'—*PV* IV सम्-वद' means to resemble"—(Cf. अथ मया नापा मया उन्नेष संवदत्येव"—*Ibid* II 'पट, समादिनी इति *Ra* I 10 नाचिह्म पडिका न मयदति"—*MBh* *Alc* *trac* 'स-वद' मया शब्दः * मानं निज-मार्गिभा । 'स-वद' पदस्य समादि गतां न न पिता ॥ * * * तस्य तान्त्रादी न यथा सादृश्य-सूचकाः—*h* I II 57-65 | For 4. *trac* मयं वदति मयद, मयस्य वदते इति । यद्य मय न च हित न वादयति न इति —*hR* 91) ॥ 4. अप्रति-लोमः—प्रतिगतं लामानि इति प्रतिशाम । (अत्याशयं क्रान्ताश्च द्वितीया'—*Shk*. *fair* 780 नमामान् 'अच' by अथ प्रत्यु-ज्ज-अवपूर्वान् माम-लाम्नि'—(5775) — Against the law or gram' hence 'Contrary to the natural order', reverse — *1D*. Cf. प्रतिशाम वयं दयं शक्या धर्मं निर्वानुत्तुम्' *Mahā*. 'न प्रतिशाम' अप्रतिशाम Not hostile, but willing to remain with you though unacquainted 5. उपलालयन् 'लल्' means to fondle' *ku*. *V*. 15. Though included in the चुरादि'

आत्मनेपदी list, it is परस्मैपदी according to Vopadeva 'लालने बहवो-
दोषा स्नाडने बहवा गुणा । तस्मान् पुत्रं च शिष्यं च ताडयेत् न तु लालयेत्'—
Subhāṣita. "लालयेत् पञ्च वर्षाणि दश वर्षाणि ताडयेत् । प्राप्ते तु षोडशे वर्षे
पुत्रं मित्रवदापरेत्" *Kalp.* pp. 661 "राजा उपलालयन्तमपि न मखी न
लक्ष्यायिष्यति"— *Mula III*. 'यस्तु लालयते व-धन् लालयत्यगिला प्रजा ।
उल्लालन्ति यमालोभ्यः कृतानां मनास्था ॥ *KR* 103. As regards Kāli,
these must be considered *and as*, he has not flourished long
before *Pipala* & व्यपदेश — *Hd* 1 —family race

Text -- राजा (रामात्) -- रथरोका न्वयो मम । अतः खलु मदनु-कारिण-
मेनमत्र-भवती गन्तये । (प्रकाशम्) अरन्ध्रेतन पौरवाणा मन्त्य कुल-व्रतम् ।

भद्रेण रमा-धिकेण पूर्वं

वामभारिणि

क्षिति-रक्षार्थं मशान्तिं प्रे निवामम् ।

(रामाजगम ६१-

नियतक-यति-व्रतानि पठन्नात्

गम १ । १)

तर-मूर्त्तान् गृहीभवन्ति तेषाम् ॥२०॥

न पुनरात्म-गत्या मानुषाणामेष विषयः ।

King (*Isid*) "How strange!" of the same stock as myself! This is indeed, what Her Ladyship consider him *to take after me* (*Hd* 1). There is this final² race-vow of the descendants of Puru. To them, who in their early life, for the sake of protecting the world, choose¹ a residence in mountains, about³ living for *unhateful* *with* *H* the pleasures of senses, the tree-roots become in old age, the *sole* dwelling place where the one vow of asceticism is rigidly maintained. 10. But this *sole* place is not accessible⁴ to mortals by their own power.

तापसी--जह भद्रमुहो भणादि । किन्तु अन्धरा-सम्बन्धेण उण इमस्स
बालस्स जणणी इध एव्व देवगुग्णा तबोवण पसूदा [यथा भद्रमुखा भणति ।
अस्स सम्बन्धेन पुनस्स ताडस्स जननी उहेय दासग तपावन प्रगत्ता] ।

Hermitees. *Hd* 1 just as Your Gentle Worship says. Through
relations with sky nymphs, however, the boy's mother gave birth
to him even here in the peban wood of the father of the gods.

राजा (रामात्) -- हन्त, द्वितीयमिदमाशा-जननम् । (प्रकाशम्) अथ
सा तत्रभवती किमाख्यस्य राजर्षेः पत्नी ।

King (*Isid*) "Ah! a second source¹ of hope". (*Aloud*) "What²
is the name³ of the royal-saint whose wife she was

(‘ये निर्जितेन्द्रिया यतितो यतयश्च ते’ इत्यमरः) तादृशानि ‘तद्मूलानि’ वृक्षतलानि
‘तेषां’ नृपादीनां गृहीभवंति’ अर्थात् अगृहाण्यपि निवामत्वेन कल्पनात् गृहाणि
सम्पद्यन्ते । [“अस्य चा”—(३।४।३०)—एति अवर्णस्य ईकार] ।
(वृक्ष-मूलेषु भवन्त्वारोपस्तु यतितनाऽऽचरणाग्यागी, अस्मादवात्र परिणामालङ्कारः ।
अनप्रासश्च । कालभारिणी वचनम्) ॥२०॥ आत्म-गत्या’ स्वेच्छया उच्यर्थः ।
‘मानुषाणाम् एष’ हेमकूटं न विषयः’ अस्मिन् तत्र कथमग्राह्यं मङ्गलतिरिक्तं
पृच्छा । तापसीति । ‘यथा’ यथार्थमेव भणति’ कथयति । तस्य मङ्गलति-
माह—अप्सर इति । अस्मात् अत्रापि मेतक्या सह सम्बन्धेन सम्पर्केण
(हेतोः ततोऽपि) । पुनः एति भेदः—(एति मेतिना) दत्तानां गुरुः पितुः
अर्थात् कथ्यमानः । तत्रापि प्रस्ता (‘गुरुः पिता, गुरुः विप्रः गुरुर्देव-पुराहितः ।
दुवर्गोऽपि ‘गुरुः प्राप्तः गुरुः जिज्ञासाकारकः —एति गदः (७) । राजेति ॥ ‘हन्त’
एति हर्षः । आशायः’ पुत्राय स इत्येव-विधायः जननं हेतुः । इदम्
ता । अस्मात् अर्थात् अस्य बालकस्य अप्सर-सम्बन्धः द्वितीय-हेतुः । (आकृति-गत-
सौमादृश्यत्वम् एकं वंशोत्पन्नत्वञ्च प्रथम-हेतुः) वा आशायः नाम (‘आल्याऽऽह्वे
आनिधानं च नामधेयं च नाम च’ इत्यमरः) यस्याः तस्य स्निग्धमधःप्रस्य ‘राजर्षे
पत्नी’ (पश्यन्नेन राजर्षिपत्न्यन्त्यात् राजर्षिपत्न्यस्ति वाद्व्या) । ताप-
सीति ॥ धर्मस्य दारा’ पत्नी (अश्व-धामादिवत् तादर्थ्यं षष्ठीसमाप्तः ६१८ ।
“दाराश्च लाजाऽन्ता बह्वञ्च’ इत्यन्तं बह्वञ्च अत्र प्रयोगः) तान् यः परित्यजति
स धर्मदारा-परित्यागी] सपत्नां नृपः — (३।२।१४) एति धिन्-प्रत्ययः ।
तस्य ‘नामक’ न कार्जि इत्यर्थः । स द्वातंयितुम् चिन्तयति’ । (सर्तिनार्थं
हृदि चिन्तनेऽपि दोषः । सकीर्तने पुनः एकं वक्तव्यम्’ अत्राय) । (अनेन
परिभाषण-नामाङ्गमर्पाक्षन्तम् — इति परिभाषणम् । पारवाद-वत् वाक्यम्
इति दाणि लक्षणात्) । राजेति । स्य कथा धर्मपत्नी-परित्याग-सम्बन्धेन ।
‘लक्ष्यां वर्गात् विपरीकरोति । तावत् एति सक्यालङ्कारः । नामनं नाम्ना
(‘प्रयोगान्तमारण सर्वाभ्यः प्रसिद्धः परः, सर्वाभा विभक्तीनां स्थाने तसिल-
प्रत्ययो भवति वा’ एति प्रभा—(५।३।५) —यद्येतां पितृनाम न कथयति, तर्हि मानुर्नाम
‘परिभाषितम्’ । परस्य अत्रस्य दाराणां पत्नीनां व्यवहारः तन्सम्बन्धेन
जिज्ञासा सत् इत्यवधारणे अनायः साधन-परिभाषितः (‘अस्त्वितत पारवाणाम्’
इत्यारभ्य एतदन्तेन विबोध-नामाङ्गमर्पाक्षन्तम् । कार्यस्याः अपि युक्त्या
विबोधः परिशीलितः एति नल्लक्षणात्) ।

248n. 1. अत्यं कुल-व्रतम्—Recourse to व्रतप्रस्थ’ and not
‘सन्न्यास’) in the latter part of their lives (Com. was invariably the
custom with the kings of the Ikṣvāku and other Dynasties)

with a nymph is the **second** source of hope. 8. यदि तावत् —Also यदि किल' means 'if perchance', 'if suppose' perhaps' Cl. पूर्व स्पष्ट यदि किल भवदङ्गमभिस्नवेति—P 1 & MD. 103, 1 III 104. पुराहित —यदि तावत्, एव क्रियताम् —'let I' pp 193) 'Perhaps you might do so' *Id* 9. धर्म-दार-परित्यागिनः— &c The king was पाति, hence nobody will even think of uttering his name for fear of incurring sin (Om.) 'पतिताचार्यपरित्यागिनश्च पातिना **Gautama.** स्पृशनाद्भाषणाद्वापि परम्य स्तवनादपि । दशाश पण्यपापानां नित्य पाप्मानं मानव GP 10. अन्तार्यः परदार-व्यवहार —(1) रागा-भयं अनिवर्णनीय परकलत्रम्" 1111 2) व्यवहार Ordinarily means 'litigation' dispute' (/ ददर्श मय्यच्छान् व्यवहारान् अर्वाङ्मन - R' XVII ११ here 'Inquiry or investigation Indulge in gossip about another's wife Road वि नानावत्र मन्द स्त्रण वर उच्यते । नाना मन्द स्त्रणान व्यवहार इति स्मृत —*K' Mahabharat' BDD 19 16* दारा 1० दारा (आकाशन्त—**Feminine** —*Id* 1111 6

Text — (प्रविश्य मन्मथर-हस्ता) —तापसी—सव्वदमण, पेक्ख मउन्द-लावण्ण सिवदमन, प्रदम्भ शकुन्त-राउण्णम् ।

Interp. with a nymph is the **second** source of hope. *Interp.* Hermitess Sarvadamanab hold the beauty of the *Sarvad* [*Id* 1111 1

बाल (मर्दादि अपम) —काह वा मे अम्वा

(कुत्र वा मे अम्वा) —(उभ प्रहसत) ।

Boy / *Id* 1111 about Whores meaning ' *BDD 1111 1111* 'a)

प्रथमा—नाम-मार्गस्मेण वडिचदो माउ-वच्छलो

(नाम मार्ग्यन वडिचता माउ वन्म ५) ।

First Hermitess Fond as he is of his mother he is cheated by the similarity¹ of names [*Id* 1111 1

द्वितीया—वच्छ, डमम्भ मितिआ-मोरज्म रम्भतण देक्ख त्ति भणिदो सि (व-म रम्भ मतिता मयग्ग रम्भत्व प्रमम्भ उति भणिता नि) ।

Second Hermitess Darling, you are asked to see the beauty² of the earthen-peacock

राजा (स्वगतम्) —किं शकुन्तलेति अस्य मातुराख्या । अथवा सन्ति पुनर्नामधेय-मादृश्यानि³ । अपि नाम मृग-वृषिणकेव⁴ नायमत्र-प्रस्तावो मे

King (*Aside*) What ! is Śakuntalā his mother's name ? But there do exist resemblances³ of names³. Can it be [*can I hope*] that this occasion here, like a deer-crouth⁴ may not tend to my despondency ?

बालः—अन्तिए, रोअदि मे एसो भद्-मोरओ

(अन्तिके, रोचने मे एषः भद्रमयूरः) । (श्रीङ्गनकमादत्ते) ।

Boy Sister, this beautiful peacock pleases me.

(*This said, takes the plaything*).

V. L.—‘मृन्मयूर’—‘M. G. Patankar, IIS. --‘मृन्मयूर०’—R. B. S. V. ‘मयूर’—A. ‘अज्ज’ R. V. S. ‘अम्वा’—K. B. Mackenzie Mss. ‘उभे—प्रहमतः’ B. Omitted by others. “रम्यत्वं”—R. V. M. S. ‘रमणीयतां’—B. ‘नाम-मात्र-प्रस्तावो’—R. M. B. V. ‘नायमत्र प्रस्तावो’—S. ‘कलोत्’—S. ‘अन्निके’—B. S. C. ‘आर्यके’—M. K.. ‘मात (अज्जुए)’—R. V. S.

प्रविश्येति । मृदो मयूरः मृन्मयूरः मृत्तिका-निर्मित-मयूर-रूप-श्रीङ्गनकम् इत्यर्थः । [‘मृन्मयूर’ इति पाठे तु ‘मुडो मयूरः’ इति व्याख्येयम् । तथा चोक्तं दीक्षितेन ‘मृद् क्षोदे । मृद् च’ । अयं मुखेऽपि । मृङ्णाति । ततः संपदादि क्विप् । (३।३।९, ८)] । तापसीति । ‘शकुन्तलस्य’ (मउन्दम्म) पक्षिणः ‘लावण्यं’ (लावण्यं) मौन्दर्यं प्रेक्षस्व परस्य । । एतत्-प्रेक्षणं च एतं गृहीत्वा सिंहशावकं परित्यज्य एत्याशयः । बालकेन तु ‘शकुन्तलायाः’ (मउन्दलाए) ‘वर्णं’ (वर्णं) (‘वर्णः स्तुता कुशयाञ्च वर्णः स्यात् रूप-भेदयोः’ इति शाश्वतः) प्रेक्षस्व इति चावबुद्धिः । नत आह कुत्र मे माता । (अतएव श्लेष-वक्रोक्त्यङ्कारः । अत्र शकुन्तला-रूप-प्रधानार्थान्तर्गताऽऽपेक्षात् दर्पणोक्तं चतुर्थ-पताका स्थानमुप-क्षिप्तम् । लक्षणान्तरं नर्तयामाह) । बाल इति । शकुन्तला आगता न वेति परोक्षार्थम् ‘मृदाष्ट-क्षेपम्’ समन्तात् अवलोक्य आह । ‘उभे’ तापस्यौ ‘प्रहगतः’ नाम-सादृश्य-श्रवणमात्रेणैव मातुरन्वेषण-कुतूहलात् इति भावः । प्रथमेति । ‘नाम्नः मादृश्येन’ शकुन्तलेन नामाक्षराणाम् तुल्यतया (कर्त्रा) ‘वत्सलः’ स्निग्धः प्रेमवान् इति यावत् [‘वत्सामाभ्या—’ (५।२।१९) इति लच्] अयं बालक इति गोपः । ‘वञ्चितः’ विप्रलब्धः । राजेति । ‘शकुन्तला’ एव अस्य शिशोर्मर्तिनाम इति तृतीयाशास्थानं मत्वा आह ‘किमित्यादि’ । ‘अथवा’ इति पक्षान्तरे ‘नामधेयस्य सादृश्यानि’ तुल्यता सन्ति । तस्मादेव तत्र न आशा-दाहर्षमित्याशयः । ‘अपि नाम’ इति सम्भावनायाम् । अहमिच्छामि इत्यर्थः । ‘मृग-तृणिका इव’ सलिल-पिपासोः मरीचिकेव ‘अत्र’ अस्मिन् आश्रमे ‘अयं प्रस्तावः’ अर्थात् शिशोः मत्सन्निधाने अ-चञ्चलत्वं

मत्सादृश्यं, अस्य मातुः स्वामिना परित्यागः इत्याद्यारम्भः अयं प्रसङ्गः 'न मे विपादाय' ('कल्पि गम्पद्यमाने च', वाः—१४०) 'कल्पने' विपादं जनयितुं प्रवर्तते (अत्र शकुन्तलाञ्जुराग-स्पृश्य मुखमन्धि-मन्निवेशित-बीजस्य पुनरुपस्थितत्वात् सन्धिनाम अङ्गमुपक्षिप्तम् । "मुख-बीजोपगमनं मन्धिरास्त्यभिधीयते" इति तल्लक्षणात् । "राजा-यदि तावत् अस्य" इत्यादिना "मातुःगम्या" इत्यन्तेन "अक्षर-संघात-नाम" भूषणमुपक्षिप्तम् । "वाक्यं मक्षरसंज्ञातः भिन्नार्थ-श्लिष्ट-वर्णकम्" इति तल्लक्षणात् । बाल इति । "अन्तिने" ज्येष्ठभगिनि ! ("चूल्यां ज्येष्ठ-भगिन्यां च नाट्यान्ततो वीर्येन अन्तिका" इति विश्व-मेदिन्यां) । 'भद्र.' रमणीयः 'मयूर.' । 'ब्रह्मन्त' सैत्र-द्रव्यम् । 'वादसे' ("ब्राह्मणेऽ—साम्य-विहारेण" (१।३।२०) इत्यात्मनेपदम्) ।

249n. 1. सउन्द-लावण्यं &c. 'सउन्द-लावण्यं' may be discompounded as *sa* 'सउन्द-लावण्यं' or 'सउन्दला-वण्यं' । Now the hermitess meant 'the loveliness' *Prākṛta* लावण्यं *Skt* लावण्यम्) of the bird (शकुन्त), but the boy understood the **complexion** *Prākṛta*, वण्यं = *Skt*, वर्णम्), of Śakuntalā (सउन्दला) । In the latter sense there is a clever insinuation to the audience, about the **immensely altered complexion** of Śak., who is to meet them hereafter — There are two roots 'मृद्' and 'मृट्' having the same meaning (i. e. to powder). Now मृद् 'क्विप्' मृट् 'ङ' & 'मृड्' 'क्विप्' 'मृड्' in Com., 'मृड्' च । चान् शोध—Vide SK. 2559. शोध वर्णाकरणम् मृन्मय'—मृदनाति, मृड्णाति' Gāṇa-Devaṇī. Next मृट् मयूर 'मृन्मयूरः' (n) [n is not changed into ण् though preceded by "ऋ" by the Maxim 'म-पाद-मन्ताध्ययो प्रति वि-पादा अनिष्टा' BD on 3. 1. 1. — ('तूष्ण-मिदम्'), & by 'पदान्तर्य' 3. 1. 37]-n मृट् मयूरः 'मृन्मयूरः' 8.4.15 by Sandhi. Similarly both "मृन्मय" & 'मृन्मय' are correct. 'मृन्मय', however, is extremely common in *Skt.* Mss. Read my article entitled ("मृन्मय वनाम मृन्मय") 'मृन्मय' with dental (न) is a "**hapax legamenon**" in the Vedas. MW himself is **wrong** when he says that 'मृन्मय' is incorrect. Evidently he is unaware of the fact that 'मृट्' is synonymous with 'मृड्' to mean 'वर्णाकरणम्' । Thus it is not easy to say which of the two readings 'मृन्मयूर' & 'मृन्मयूर' is the *genuine* one. 2. कुत्र वा मे अम्बा &c. 'अम्बा' is preferred to अञ्जु as the latter, in theatrical (अञ्जु-गोक्ता) is applied only to a 'गणिका' (prostitute).

Read 'हञ्जे वेद्याञ्जुका तथा' -VK. "नाट्योक्ता गणिकाञ्जुका"—AK. In later lexicon, of course the word is found as a synonym of mother. "अञ्ज अञ्जूच मातरि"—*Deśikāya*. 'अम्मा' is also sometimes found in books other than **theatrical**. 'मातु अम्ब विहीतोऽस्मि', 'बाल-भावेऽहमम्बया' इत्यादी अनाट्योक्तार्थापि अम्बा-अम्ब-प्रयोगः । 'नत्र मान-किमसदृशं करणं वचरं' इति वेषा-महारादा नाट्योक्तार्थापि मात्रादीनां प्रयोगः । RM. The vocative Sinitalai of 'अम्बा', (mother) is 'अम्ब' and for that of 'अम्बाया'—Vide 173n. 7. **दृष्टि-क्षेपम्**—The boy glances this way and that way to see if his mother has actually come. 3. **अपि नाम** (Vide 23n. 1. Cf. "तदपि नाम मनागवतीर्णोऽस्मि रति-रमण-वर्ण-गात्रम्" MM I. 'अपि नाम' *प्रजना; 17. BC. II. 12. 4. 'अनिने'—'अनिना' is a Theatrical term for '**elder sister**'. ('भगिनी' अपटा 3. Also Com. This is preferred to 'अञ्जुका' (m अञ्जु), as an **unrelated woman** should be addressed as 'भगिनी' (57n. 21. भद्र-मयूर भद्र means 'beauty', 'beauty' Cf. P.F. I. 131. *han.* has used it elsewhere in the sense of 'youngest' 'chief'. Cf. 'प्रपञ्च भद्र विजयार्गभद्र' -Ra. XII. 51. KAT's boys seem to be very **fond of peacock**. Read 'विमर (अम्बु) —न हि, यः मुनयान् नन्दके शिखण्ड-कण्टकना पट्टय-मृगः । न म जातकला प्रेयस निविकण्टक निवि-नम्'—Pk. I. 15. 5. **नायमत्र-प्रस्ताव** &c. प्रस्ताव =प्रसङ्ग. *Introductions, allusion, reference* &c. Hence the **various incidents direct, or indirect** that have occurred since the beginning of his entrance into this penance-grove. 17c 24n. 7. **All those incidents have almost persuaded him to believe** the boy to be his son, still he is not free from anxiety and hence he fondly **hopes** अपि नाम that this his belief **may not be falsified** like waters seen in the desert (मृगनृणिनेव &c.). **नाम-मात्र-प्रस्ताव** (R. is **rejected** as 'अपि नाम' which implies '**inward longing**' (23n, I; 29n, 1) is not in consonance with 'मे विण्दाय कल्पने'. Besides he is aware of **many incidents** and not the mention of **name** only. मृग-नृणिनेव (210n, 5).

Text :—प्रथमा (विलोक्य । मोदोगम्)—अम्हहे, रक्खा-करण्डअं से मणिबन्धे ण दोसदि, (अम्हहे, रक्षा-करण्डकम् अस्य मणिबन्धे न दृश्यते)

First Hermitess (*Looking agitatedly*)—Dear me ! the 'protecting amulet' on his wrist is not seen.

राजा—आर्ये ! अलमावेगेन । नन्विद मस्य सिंह-शाव-विमर्शत् परि-
भ्रष्टम् । (आदानुमिच्छति) ।

King—Don't be anxious, madam. It has fallen through his scuffle with the lion-cub. (*He wishes to pick it up*).

उभे—मा खलु, मा खलु, एवं अवलम्बिअ— । कहां गहिदं णेण ।
(मा खलु, मा खलु । एतदवलम्बिअ— । कथं गृहीतमनेन) ।

॥ (विस्मयादुरो-निहित हस्ते परस्परं मवलोकयत) ॥

Both—Don't, don't, (*if you touch it you shall die*). Why ! he has taken (*it*) up (*straight*) ? (*Astonished they lay their hands on their bosoms and look at each other*).

राजा—किमर्थं प्रतिषिद्धाः स्मः ।

King—Wherefore have (*I*) been forbidden ?

प्रथमा—सुणादु महाराओ । एसा महप्पहाबा अबराजिदा णाम सुर-
महोसही इमस्स दारअस्स जाद-कम्म-समए भअवदा मारीएण दिण्णा ।
एदं किल मादापिदरो अप्पाणं च वज्जिअ अबरो भूमि-पडिदं ण गेल्लदि ।
[श्रुणोतु महाराज । एसा महाप्रभावा अपराजिता नाम सुर-महोपाधि अस्य
दागकम्ये^१ जानकम्म-समये^२ भगवता मारीजेन दत्ता । एता किल मातापितरा
आत्मानञ्च वज्रयित्वा अपरो भूमि-पतिता न गल्लति) ।

First Hermitess—Listen, Your Majesty—Of potent virtue, this divine-mighty herb, named the "*inmucible*", was given by the almighty Marica at the time of the natal ceremony of this boy. "This", says he, 'none but his parents or himself, can take it up when dropped on the ground'.

राजा—अथ गृह्णाति ? King—But if (*any one*) takes it ?

प्रथमा—तदो न मप्पो भविअ दंसइ (नग्न सर्पा भूत्वा दर्शति) । First Hermitess—Then transformed into a snake, (*it*) bites him.

V. L.—'रक्षाकरण्डकम्'—R. V. M. S. K. 'काण्डक'—B. 'गण्डो'—S. 'गण्डका'—C. 'आर्ये'—B. Omitted by others. 'महाभाग'—B. 'महाराज'—R. V. M. S. 'महाप्रभावा'—B. Omitted by others. 'सुर-महोपाधि'—B. HS. 'आपधि'—R. V. M. S.

प्रथमेति । 'अम्मते' इति विस्मये । 'रक्षा-करण्डक' रक्षा-वीटिका [तथा-
चोक्तम्—'करण्डो मधुकोशे स्यात् वीटिका-खड्गकोशयो.' इति । स्वार्थं कन् ।
प्रकृतेः लिङ्ग-वचनान्यतिक्रामन्ति' इति वामनोक्तेः नपुसक-

त्वम्] । उभे इति । 'मा खलु' इति निषेधे 'अवलम्ब्य' इत्यन्वयः ["अलं खल्वोः प्रतिषेधयोः प्राचां क्त्वा"—(3.4.18) । द्विक्रितस्नुमंभ्रमजा] । 'एतद्' करण्डकं भूम्या 'अवलम्ब्य' गृहीत्वा मरिच्यमि इति शेषः । राजा तु तस्याः वाक्य-समाप्तेः प्रागेव करण्डकः गृहीतः परन्तु नास्त्रियत, अस्मादेव तयोर्विस्मयः । 'कथम्' इति विस्मय-द्योतकः निपातः । उराम्' वर्धाम 'निहिता' न्यस्तो याभ्यां ते । [अनेन विस्मयाऽभिन्नयः । एतद्भुवनमादिभगते—'शिरोग्रूत पनाकञ्च वक्षस्थो विस्मये भवेत्' इति । अनेन अद्भुतगम्यश्च व्यज्यते । लक्षणन्तूक्तं प्राक् । तथाचोक्त आदिभगते—'निर्वहणे कर्तव्यो नित्यं हि रसोऽद्भुतः कविभिः' इति । अत्र उपगहन-नामाद्गुणपक्षिणम्—'तद्भवेदुपगहनम् । यत् स्यात् अद्भुत-संप्राप्तिः' इति दर्पणलक्षणात् । प्रथमेति । "मुग्-महोपाधिः' देव-लोक-जात-लता-विशेषः । 'दानकम्य' बालकस्य 'जानकर्म' गरीर-संस्कार विशेषः, तस्य 'समये' ॥ 'फिल' इति वार्तायाम् । मारीचेन एवेदमुक्तम् इत्यर्थः । राजेति । 'अथ' इति विकल्पे । गृह्णाति चेत् किं भविष्यतीत्यर्थः ।

250n. 1. रक्षा-करण्डकम्—'करण्ड' is *masculine* (Com.) and ordinarily means a 'little box'. Hence the whole may mean 'a preservative casket: or a locket, or amulet' containing mystical herbs as was used by people of those days. Cf. 'रक्षा-मन्त्र-करण्ड-कानुवाट । रक्षा-प्रतिपत्ति-पान्यापाधि-मृदाणि धत्तव्यं" *Karl. K.* explains it by "रक्षा गण्डिका—A magical ball. रक्षाकरण्डः—(B)—रक्षणार्थमावद्धः समल-लता-विशेषः । 'करण्डा मृदा तराणी'—'त्यक्तेकार्य-ध्वनि-मञ्जरी—HS. It is not easy to find out the original meaning. अपराजिता—Some 8 different herbs have this name. *K. v.* pp. 432. 2. अलमावेगेन—करणे तृतीया । "ने केवलं श्रूयमाणव क्रिया कारक-विभवनौ प्रयोजिका । अपि तु गम्यमानापि" *Atiśaśloka*—"अत्र श्रमेण । माध्यं नास्ति इत्यर्थः । साधन-त्रियां प्रति श्रमः करणम्" *SK.* 568; (29n. 3). 3. मणिजन्धे न दृश्यते—As the boy stretched out his hand to take the clay-peacock the absence of the amulet was noticed by the hermitess. 4. मा खलु एतवलम्ब्य—['मा' C 'खल्' *urbi prohibition, hence* ल्यप् (Com.). *Prabhā*-P. 182 Vide 43n. 4]; or, The hermitesses wanted to add some such word as 'गम्यमि' but before they could say their say, the amulet was picked up by the king. They had seen many a time that the picker of the amulet, other than the boy's parent, was instantly bitten by a snake. But **no such thing**

happened that time and hence they looked at each other in amazement. Thus they were fully convinced that the **stranger** was no other than the king *Dusyanta*, the father of the boy. This is corroborated by the hermitess' address to the king as "महाराज" ।
 उरो-निहित &c. This is a **Peculiar trait** of women in amazed condition. (Com.) 5 **जातकर्म-समये** & **जातकर्म** (Natal ceremony) is the **fourth** of the twelve purificatory rites (स्मृत्तर) and the first after the child's birth. Before the navel-string is cut off the father after distributing gold should see the child's face, and then having offered oblation to the various gods he should give the infant honey and ghee in equal part from a pot of bell-metal (कांस्य) with his right hand. (cf. *Mithā Vedicā-Tantha* Ch. IX 130-144 'प्राष्ट नाभिं वानान् परा जातकर्मं निधीयते । मन्त्रवत् प्राशनं चास्य लिप्य मधु गर्गणाम् — MS II 29 Y I II, Ra III 18. मातापिनरी 220n 1. 6. अथ गहृणाति 'अथ' implies 'विकल्प' i.e. supposing that, but if it is as अथा या सदाये स्याताम अधिकारे च मङ्गले । विकल्पाऽन्तरं पश्य वान्नाऽऽग्मभ समचये — *Modern Cf.* अथ तनुकमात्रश्यामि — *h* अथ मरणं मवदमव जन्ता किमिति मया मरितं यद्युत्सव — *I, s. III 1*

Text: राजा—भवतीभ्या कदाविदम्या प्रत्यक्षाकृता विक्रिया ।

King Has this change ever been witnessed by Your Lady-ships ?

उभे—अणेअसो (अनन्तरं) । Both More than once

राजा (मह्यमात्मनाम्) — तत किमिदानीं सपूर्णमपि आत्मनो मनोरथं नाभिनन्दामि । (अति वायं गर्गयताः) ।

King (Hath) — *1* *1* *1* Why quite fulfilled as it is, shall (I) not hail my wish ? *Thus said the king*

द्वितीया—सुव्रते ! एहि इमं वृत्तन्तं णिअम-ज्वावटाणं सउद्धवाए णिवेवम्हं (सुव्रत ! एहि । इमं अनन्तं नियमं यापयार्थं अनुत्तरायं निवेदयाव)

॥ (निःसन्तः) ॥

Second Hermitess. *Suvrata* 'come here' shall impart this incident to peace engaged *Salustala* (*Mount embro*)

बालः—मुञ्च मं, मुञ्च मं । अम्हाए सत्तासं गर्मिस्स । (मञ्ज मा, मञ्ज माम् ! अम्हाया सत्तासं गर्मिप्प्यामि) ।

Boy Release me, release me I'll go to (my) mammy.

राजा—पुत्रक ! मयैव सह मातर अभिनन्दिष्यासि । King—(My son, even with me, (you) will felicitate (you) mother.

बालः—मम कबु तादो दुस्सन्दो । न तुमं (मम खलु नातः दुष्यन्तः, न त्वम्) । Boy—My daddy (is), indeed, Dusyanta. (and) not you.

राजा (सम्मितम्)—एष विवाद एव मां प्रत्याययति । King (With a smile) This contradiction only itself convinces me (the more).

(ततः प्रविशति एक-वेणीधरा शकुन्तला) । शकुन्तला (सम्मितम्)—विचार-काले वि परिकीदित्यं सव्वदमणस्स ओताहिं सुणिअ ण मे आसा आसि अत्तणो भाणहेसु । अहवा जह साणुमदीअ आर्चाक्खदं तह सम्भावीअदि एदं (विचार-कालेऽपि प्रकृतिस्था सर्वदमस्य ओर्षधि श्रुत्वा न मे आशा आसीत् आत्मनो भाग-धेयेषु । अथवा यथा माम्मत्या आल्लभान तथा सम्भाव्यते एतत्) । (परिक्रामति) ।

(Enter Sakuntalā, having her braid of hair woven once for all, i. e. wearing the same braid that was last woven before the separation) Śakuntalā Thoughtfully, Even hearing that Sarva-damana's herb remained in its natural form at the time of metamorphosis, I had still no hopes in my own fortune. Or perhaps, as Sānumati told me, so it is possible. (This said, walks round).

V. L. 'किमिव सम्पूर्णम्'—R. V. M. 'तत् किं न्वन्विदानी पूर्णम्'—B. 'किमिव पूर्णम्'—S. 'वयमिव पूर्णम्'—Palmkar. 'किम् * आत्मानं पूर्ण मनोरथम्'—D. 'म'—R. V. M. S. 'आत्मनः'—B. 'मृञ्च मा, मृञ्च मा'—B. S. 'मृञ्च मा यावत्'—R. V. M. 'नन्वावा'—P. M. 'मातुः'—R. V. S. After 'सम्मितम्' only S has 'नवगतम्' । 'आजा'—R. V. M. 'आगमा'—S. B. 'आमघ'—P. C. 'मा प्रत्याक्रमति'—B. P. Dr. Others omit 'माम्' । 'परिक्रामति'—B. Dr. P. Omitted by others.

राजोति । 'विक्रिया' विकारः अर्थात् आपये. सर्व-सवनान्तरं दशनम् । उभे इति । 'अनेकम' अनेकवारान् ["वद्वल्लभार्थां गन् कारकादन्वतरस्याम्"—(५।१।४२) इति शब्दः] ; प्रत्यक्षीकृत्यन्वयः । ["प्रथमा—शृणोतु महागज" इत्यादिना "अनेकम" इत्यनेन 'पूर्व-वाक्य'—नामवामङ्गमुपक्षिप्तम् । "पूर्व-वाक्यन्तु विज्ञेयं यथोक्तार्थेपिदशनम्" इति दर्पण-लक्षणात्] । राजोति । 'तत्' आपधिविकाराऽभावात् मम औरस एवायमिः निश्चित्य सहर्षमाह 'सम्पूर्णम्' अनुरूप-मुन-लाभेन सफलत्वं प्राप्तम् 'मनोरथम्' अभिलषितम्, आलिङ्गनादिना एतत् 'न अभिनन्दामि' नादिये [अनेन आनन्द-नामाङ्गमुपक्षिप्तम् । "आनन्दो वाञ्छितगमः" इति दर्पण-लक्षणात् । "प्रहर्ष-नाम-नाट्यालङ्कार उपक्षिप्तश्च ।

तल्लक्षणं यथा तत्रैव—“प्रहर्षः प्रमदाधिक्यम्” । दर्पणकारेणैव एतदुदाहृतम् । द्वितीयेति । ‘नियमे’ [‘यमः समुप-नि-विषु च’-(३।३।६३)-इति अप् पाक्षिकः] । प्रोषित-भर्तृकया आचरणीये व्रते । [अनेन अद्यापि तत्-प्राप्तचर्यं नियम-कारित्व-मुक्तम्) ‘व्यापृता’ नियुक्ता तस्यै [क्रियायोगे ऽर्थी] । ‘इमं वृत्तान्तं’ ओपवेः असर्पी-भवन-रूपां वार्ताम् । राजेति । ‘एष विवादः’ अर्थात् मम ‘पुत्रक’ इति सम्बुद्धेः “मम तातो” दुष्यन्तः—न त्वम्’ इत्यादि यः प्रतिवादः ‘मा प्रत्याययति’ निश्चायति’ अर्थात् तव पितृत्वेन मयि विश्वामं जनयति, ममैव दुष्यन्तत्वात् इत्याशयः । [अतएव ‘णौ गमिर् अवबोधने’-(२।४।३६)-इति सूत्रस्य नावसरः । प्रत्याययति इत्यनेन एतावत् पर्यन्तं मम्यक् प्रत्ययो न उत्पन्न इत्यर्थं ध्यज्यते] । तत इति । धरति इति ‘धरा’ धारिका इत्यर्थः (पचाद्यच्—३।१।१३४) ‘एकस्याः’ अर्थात् प्रत्याख्यान-दिन-कृतैक-संस्कारवत्या ‘वेण्याः’ कवया ‘धरा’ इति पनि वियोग-चिह्नम् । शकुन्तलेति । ‘विकारम्य’ स्वरूपात् अन्यथा-भावस्य अर्थात् पर-पुराणेण भूम्या उद्धृतत्वात् असर्पी-भवनस्य [‘सत्स्वतोऽन्यथा-प्रथा विकार इत्यु-दाहृत’ इति वेदान्ते] । ‘काले अगि ‘प्रकृतो’ स्वभावे स्वरूपं [‘प्रकृतिर्गुण साम्ये स्याद् अमान्यादि-स्वभावयोः’ इति भेदज्ञा] निष्पत्ति या ता ‘प्रकृतिगन्धाम्’ अप-राजिता-रूपेणैव स्थिताम् श्रुत्वा अगि अर्थात् एतादृश ममर्थाया प्रमाण लब्ध्वा अपि’ (स्थिताया) ‘मे’ [अनेन न समान-कर्तृकत्व-हानिः । विस्तरस्तु द्वितीयाङ्के (२०) आलोचितः] । ‘आत्मनः’ स्वस्या भागवेद्ये’-(५।४।३४)-भाग्येण अर्थात् स्वकीय-सोभाग्य-जन्य-स्वामि-प्राप्ति-विषये इत्यर्थः । ‘अथवा’ इति पश्चान्तरे मे आशा अस्मि । ‘मानसत्या यथा’ येन प्रकारेण । [यथा-शब्द अत्र अनुमान-द्योतकः । ‘यथा-शब्दस्तु निर्दिष्ट-तुल्ययोगा-नुमानयोः’ इति विश्वप्रकाशः] ‘मे’ मन्ममीये ‘आग्यात’ राशः पुनः स्मरणम् इत्याशयः । ‘तथा’ तेनेव राज्ञा पुनः स्मरणेन एतत् अत्राश्रमे आर्यपुत्राऽगमनं सम्भाव्यते [“विकार-पादेष्वपि” इत्या-दिना ममयाख्यमङ्गमुपनिषत् । “वृग्ग्यापरासो यस्तु समयः स निगद्यते” इति तल्लक्षणात्] ।

251n.— 1. विक्रिया—Metamorphosis (into a snake —‘परिणामो विधागः द्वे समे विक्रित-विक्रिये’—*dk*). 2. महर्षम्—Because this is the last but the most direct evidence of the boy’s recognition. [243n, 7.] 3. एष विवादः—&c. The contradiction that your father is Dusyanta and not I. प्रत्याययति—(133n, 3). 4. एक-वेणीधरा—‘एक-वेणी may mean (i) the uncombed mass of hair tied into a single knot as opposed to modern ‘त्रि-वेणी’ or ‘पञ्च-वेणी’ dangling on the back. Or, (ii) hair woven into a braid once

for all *i.e.* **uncombed and unbraided from the day of separation.** 'This word occurs more than once in the Rām. and the **Commentator Rāma** is at a loss as to the real meaning of it and consequently he gives both the senses Read "एकवेणीधरा हि त्वा नगरी सप्रतीक्षते"—*Rām II* 103 8 "नीलनागाभया वेण्या जघन गतयंकया"—*Ibid IV* 15 25 where *Rāma* remarks &c "पटुभाग गतया एकया हरण-दिन-कृतंक-सरदारवत्या ॥ यद्वा ॥ पुरोभागीय-वेणीद्वय-राहित्येन पृष्ठ-लम्बयंकया वेण्या" एता मय्याराधमात् ख्यन्त मित्वा इति शेष'—*Rāma* But the following lines quite **clearly** corroborate the '**Second**' explanation Read घनामेकां बद्धं मामात् वेणीं रामो मद्वावल'—*Ibid II* 33, 34 "आद्ये बद्धा विरह-दिवसे या शिखा दाम हित्वा, शापम्यान्ते विगलित-जन्ता ना मयाट्टेयनीयाम् । स्पर्श-तिला-टा-मयमिव नग्नेनागकृत् मारयन्ती गण्डाभागात् रजिन-विण्माम् एकवेणी करेण' *P 16 MD. II. 31* and also the following 3 *Shloks.* In the *last* we see that the celestial **ladies that were in bondage could not let loose their locks that were braided once.** (1 'सोदयते मृगवन्दीना वेणीः वीथि-क्रान्तिभि' *h. II* 61 मा.पन्वे कर्गवन्दीना वेणीवन्धान-दृष्टिनात्"&c *Ra. XII* 17, V 12, *P 16 MD* 60. A *विरहिणी* is forbidden to have any kind of decoration भणन्त रज्ज्वेत् नारी तत्र प्रापित भर्तुका । देवता-रावनपरा तिष्ठेत् भर्तुका *Isa -dī -mā* १० न प्रापित वृत्त-मृर्यात् न वेणी च प्रमाणेत् *Harī* प्रतापी त्रिदशजय कार्य-ग्रपान्च सत्रमात् । तत्राङ्ग-बलमालिन्यमकवेणीधर विर'—*I h* श्रीडा शरी "मस्कार समाजात्-गव-र्शनम् । एतन् परगृहे वास तज्जत प्रापित-भर्तुका --*GP* 5. **विकार-काले**

At the time when it being **handled by a stranger**, should have been **transformed** into a snake 163n 9 6. न रो आशा आसीत्—Because unexpected good fortune is generally taken in this light by one who is ever and anon frowned at by misery. Cf. 'ण कर्तु मे आमा आसि'—*I h. I.* 7. **अथवा**—(On the contrary she might have hoped **यथा** &c. This proves that *Sanumati* had already related to *Lakuntalā* the changed condition and after-remorse of the king.

Text:—राजा (शकुन्तला विलाप्य मन्त्र-भेदम्)—अये ! सेयमत्रभवती शकुन्तला । यथा—

मालभारिणी

(समजग १।३)

सभरज २।४)

वसने परिधूसरे' वसाना^३^३निर्यम-क्षाम-मुखी धृतैक-वेणिः ।

अति-निष्करुणस्य शुद्ध-शीला

मम दीर्घं विरह-व्रतं विभर्ति^४ ॥२१॥

Kung (Lekim) of Sakuntala With p' in the joy)

Lo! this is, Her Ladyship Sakuntala She who of pure character, ((wearing a pair of dusty^३ garments, with her face^४ penance-impaired and) braud knotted once for all, observes^४ a long vow of separation from me who had been excessively unmerciful to her (21))

शकुन्तला (पद्मनाभाप-विधवर्णं राजानं दग्ध्वा मर्त्रित्वम्) ण क्व अज्जउत्तो विअ । ता को एवो दाणि किद-रक्खा-मद्गल दारअ मे गत्त-ससग्गेण बूसेवि (न खलु आयपुन ख । तत् क ण्ण उदानी इत रक्खा-मद्गल दारक मे गात्र ममग्गेण दूषयति) ।

Sakuntala *Saw the king of Jambuvata through a mirror, thoughtfully* He is not indeed like my good-man. Then who is here now contaminating my an precious amulet-protected child by the contact of his body^३

V. L.--मर्त्रित्वम् & मर्त्रित्वम् -B Omitted by others विरहस्य for दग्ध्वा - M S omits वेण' and reads 'वर्तते' for 'विभर्ति' ।

राजेति । बहुशालानन्तर प्रणयिनी दशनात् तस्य पुनरागत्या विज्ञान-वेप दर्शयान् अग्रशालान्तरं जातञ्च गेह^३ । ताभ्यां गृहं यथा स्यात् तथा । 'अयं उति विषादः मरणं न । वसन्त उति । 'तस्मिन्' सर्वदा 'तस्य' अपत पाण्डु-वर्णं मर्त्रित उति मान [ईषत् पाण्डुस्तु धमर' इत्यमर] तमने' उत्तरीयम् अन्तरीयम् उति अग्रशालाम् राजानं प्राग्यन्ती, निप्रभत उपशमार्ति स्वन [नियमो अत्रणायाच पौनजा-निश्चये व्रत' उति मर्त्रिणी] क्षाम' वृत्ता मय यस्या तावता । [स्ताङ्गान्नापनं जेनाः जमयापोषधान्—(११।१४)-उति डीपु, पक्षे टाप] । धृता एता ज्ञान् प्रत्याख्यान-दिन-वृत्तैक-संस्कारवती 'वेणिः' यया मा यथा 'मर्त्रशीला' पन-स्वभावा परित्रता त्व्याशय ('शङ्क शुक्ल व पूते च त्रयले च प्रयुज्जने' उति धरणि) । 'या ण्णा' पुरादज्यमाना शकुन्तला अति-निष्करुणस्य' गर्भावस्थायामेव प्रत्यायानात् अतिनिष्ठुरस्य मम मत्सवन्धिन^४ 'दीर्घं' बहुकालीन विरह'-चित्तं 'व्रतम्' (शाकपाथिवाद) नियमम् 'विभर्ति'

...

[काव्यलिङ्ग-स्वभावोक्ती । वसवमेति मनमानेति छेकानप्रास-

वृत्त्यनुप्रासौ । कालभारिणी वृत्तम्] ॥५१॥ शकुन्तलेति । 'पञ्चात्ताप' प्रत्याख्यान-जनित अनताप । पञ्चात्तापोऽनतापञ्चविप्रतीमार द्यपि' ज्यमर], तेन 'विवर्ण' परिवर्तित रूपम् । अस्मादव च वितर्क' इति ज्ञेयम् । पूर्वाकार-वैपम्याद् 'न गल' इति अवधारण अर्थपुत्र' अर्थान् एव अयं ज्ञा ल-गते । 'कत विहित रक्षार्थं मङ्गल माङ्गलिक कर्म यस्य तथापि म शय्य' इत्यु, उपर्यात्' ।

252n.--1. वसने—Hindu ladies generally wear two garments अन्तरीयक *Sare* and उन्तरीय' *Bare* 2. परिधूमरे—परि and मम् give *per* and *ma* in Hindi. *per* and *sun* and Latin. '**per**' and '**con**'. '**परि**' is even **more intensive** than 'मम्' । Thus समाप्ति—Completion 'परि समाप्ति—I more completion M. वसाना—तस् (*sa*, -to put on) शान्ति । लट् प्रभा । लिट् ववम् । कान्दमितः । (1) वागः वसाना वरणाव-रागम् --*ku. III 54* "वसानस्य" इत्येकः --*Ra VII 8 SPB IX 75* 3. नियम-क्षाम &c (1) नियमननवर मध्यम --*Rat I 20* 11n. 5, 10 **क्षाम**—(91n 1) 'Optimally **क्षाम-सखा**'—(*m* 4. विरह-व्रतं This consists in forbearing the use of cosmetics, shows, dresses, flowers or any other decoration either of the person or of the hair. It also enjoins certain vows to be observed. Read—'जान्ते, मदिन हृष्टा, वियोगे मज्जित राजा । मा स्त्रिया या प्रत्या माध्वी जेया पवित्रता ॥—*Vism-Dharmottara* अमर्या अवधारणम् अल्लिनाञ्ज वपनम् अन्तेपन-सङ्काशम् न उर्ध्वान् परिवाङ्मना - *Bhagavata* 8: 21n 4 "—व्यसन-ज्ञा परि दास्यास्वभव । अशिन-व दिव' म लेखा विरग-परि-क्षान्तरा प्रमाप्य - *Ku IX 46* 5. न गल अर्थपुत्र—The king was so greatly charmed by pining for Sak that even he could not recognize him at the first sight. For अङ्कार—*Vale 22n*, Remark)

Remark: Bhavabhūta had this Śloka constantly in his mind while composing the following stanza for his UC—परिपाण्डु दुर्बल रूपाल गुण्डर दाली विलाल तवगीतमान्तर । अस्मादव मोक्षश्च वा शरीरिणी विरहश्च वनमेति जानते' ॥—*Act II 1*

Text:—बालः (मानसभक्त्य) —अम्ब ! एतो को वि पुरिमो मं पुत्तकं त्ति ससिन्हे आलिङ्गदि । अम्ब ! एष कोऽपि पश्य' मा पृक्त इति सम्नेहमालिङ्गति । Boy (Going up to his mother) 'Mama, here's some man, calls me (his) son (and) hugs me' affectingly.

राजा—प्रिये ! कौर्यमपि^१ मे त्वयि प्रयुक्तं मनुकूल-परिणामं^२ संवृत्तम् । तदहं मिदानीं त्वया प्रत्यभिज्ञातमात्मानं मिच्छामि । King:—Darling, even my cruelty,¹ exercised (by me) on you, has turned² out to be of a favourable end. So now I want myself to be recognized³ by you.

शकुन्तला (स्वगतम्)—हिअअ ! समस्सम, समस्सस पहरिअ परिच्चत्त-मच्छरेण अणुअस्मिअ म्हि देव्वेण । अज्जउत्त क्खु एसो ।

(हृदय ! समाश्वमिहि ममाश्वसिहि । प्रहृत्य परित्यक्त-भर्तृमरेण^१ अनुकम्पिता-स्मि दैवेन । अर्यपुत्रं स्वत्वेः) । Śakuntalā (Aide) (My) heart be reassured, be reassured. I am commiserated by fate with¹ its spite renounced¹, after the stroke. This (is) certainly (my) husband.

राजा—प्रिये ।

आर्या 'स्मृति-भिन्न-मोह-तमसो दिष्ट्या प्रमुखे स्थितासि मे सुमुखि !
[12, 18 'उपरागान्ते शशिनः समुपगता रोहिणी योगम् ॥२२॥
12, 15]

King:—Darling ! luckily do you stand before me, whose gloom of stupor is dispelled by remembrance,¹ (Oh) fair-faced one ! after eclipse, Rohiṇī [the fourth mansion] has approached union with (her beloved) Moon. (22

V. L. -'एष काज्जि पुण' R. V. M. B omits 'पुण' and S replaces it by 'परिवर्क' and 'आदिद्वि' by 'आश्रित' ॥ मग्नेहम्—B. Omitted by others. 'मगाज्वमिहि' B. R. M. 'आज्वमिहि' S. 'यदहम्'—R. V. M. S. 'नदहम्' B. 'पद्यामि'—R. V. M. S. 'इच्छामि'—B. 'प्रहृत्य' 'मन्मरेण'—B. H.S. 'मन्मरेण'—R. V. M. 'मन्मरिणापि'—S.

राजेति । 'त्वयि' शकुन्तलाया ['मे' मया] दुःखत्वेन [प्राक् व्याख्यात.] 'प्रयुक्तम्' आचरितम् कार्यं मगमाया धर्मगत्या परित्यागरूप-निष्पत्तत्वं । [यद्वा 'मे' मम 'कौर्यं' मित्यन्वयः.] 'अनुकूलं' मङ्गलकरं 'परिणामं' उदरकः, शेष इति यावत्, यस्य तादृशम् । यतोऽहमिदानीं पुत्रवान् । सत्र पुत्रः सुरलोके जानत्वात् अपाधिक-प्रभाव-मप्यतः । पुनः सुर-ग-म-मारीवेन रक्षो-पधि-दत्तत्वात् अयं ननं दीर्घजीवी भवेत् । अस्य पृथिव्या जातत्वे तु पतादृश-शम-फलस्य अमभाव्यत्वं स्यात् । 'नन्' नन्माद् हेतोः 'उदानीमहम् आत्मानं त्वया प्रत्यभि-ज्ञातम्' आर्यपुत्रं स्वत्वेः, इतिरूपेण परिचितम् 'इच्छामि' येन आनन्दस्य परिपूर्णता शकुन्तलेति । 'प्रहृत्य' अर्थात् आदौ प्रहारं कृत्वा पश्चात्

तज्जनित-बलेश-भोगेन अपराधस्य विलष्टत्वात् 'परित्यक्तः' परिहृत. 'मतसरः' क्रोधः ["क्वचित् क्रोधोऽपि मत्सरः" इति रत्नकोषः । यद्वा, माद्यति परकृच्छ्रे इति 'मत्सरः' (मद् + सर, -उ—३६०) अन्य-शुभ-द्वेषः ।। 'मत्सरोऽन्य-शुभ-द्वेषः । तद्वत्कृपणयोस्त्रिपु' इत्यमरः] । येन तादृशेन 'दैवेन' । एवमनुनीतामपि किमपि प्रत्युत्तरम् अददती शकुन्तला पुनः अनुनेतुकामः वक्ष्यमाण-श्लोकमाह प्रिये इति । स्मृतीति । 'दिष्ट्या' भाग्येन [आनन्द-सूचक निपातोऽयम्] 'स्मृत्या' पूर्व-वृत्तान्तस्य स्मरणेन 'भिन्न' दूरीकृत 'माह-रूप तम 'अन्धकार इति 'मोह-तमः' यस्य तस्य 'मे' दुष्यन्तस्य 'प्रमुखे' पुरतः हे 'सुमुखि'—(४।१।५४) [ङीष् पाक्षिकः] 'असि' त्वम् [सर्वनाम-प्रतिरूपकमव्ययम् इति केचित्] स्थिता (सुमुखीति साभिप्रायम् । सुमुखस्यैव समुखे रथात् योग्यत्वात्) । एतदेव उदाहरणेन स्पष्टीकरोति । 'उपरागस्य' ग्रह-सम्पर्शस्य (उच्यते राह-सम्पर्श उपराग उपप्लव. ' इत्यभिधान-रत्नमाला) 'अन्ते' अवसाने 'रोहिणी' (४।१।३९) दक्ष-कन्या चन्द्रस्य नक्षत्र-रूपा प्रेक्षा भार्या 'शशिन' चन्द्रस्य योग' सम्मेलनम् 'समुपगता' प्राप्ता (अनेन परिग्रह-बहुत्वेऽपि त्वमेव मे प्रेक्षा भार्या इत्यर्थ आक्षिप्यते) । (अत्र निदर्शनालङ्कारः इति यत् राघव न्याय-पञ्चानन पादेऽत्र तत् चिन्त्यम् । यत्र अत्र वाक्य-द्वयस्य भिन्नत्वं तु सुस्पष्टमेव । अतएवात्र दृष्टान्तालङ्कारः, न निदर्शनम् । स च 'मोहतम' इति निरङ्ग-केवल-रूपकालङ्कारेण सङ्घार्यते । अन्ये तु साधक-बाधक प्रमाणा-भावात् उभयोः सन्देहसङ्करमाहः मुखे मुर्योति मिम समु इति द्वेकानुप्रासः । बहूना मकारदीना दन्त्याक्षराणा मकारादीनाम् ओष्ठचाक्षराणा सत्त्वात् श्रुत्यनुप्रासः । कृति-नामकमङ्ग चात्रोपक्षिप्तम् । "लब्धार्थ-यमन कृतिः" इति दर्पण-लक्षणात् । इयमार्या) ॥२२॥

253n.--1. अनुकूलपरिणामं &c. - Cf. 'अनुकूल-गलहस्तः'--77n. 1.

I had been no doubt extremely cruel at the time of your disavowal, still it seems to me that in the long run, this cruelty has effected a beneficial result. For in addition to my moral purification, I have now got a son who is delivered by you in the supramundane (*divine*) region and hence he is supposed to be endowed with divine power. Again this boy is sure to be a macrobiote as he has been protected with a Divine Herb (सुर-महौषधि) by *Mārua*. All these would not have been possible in the sordid world. कौर्यमपि--Refers to 'मयि क्रूरे'--

VI. 9. Supra. 2. तत--I form all these considerations. 3 प्रत्यभिज्ञातं &c.--I wish that you should now *recognize* your husband, as then my felicity will be complete.

= [स्मृति + अनुभूति or प्रत्यक्ष—(148n, 1.)] is a philosophical term, as in 'एषोऽयम् आर्यपुत्रः', 'एषः' forms the **recollection**, and 'अयम्' the **direct perception**. The reading with 'आत्मानं पश्यामि' is **rejected**, as from her previous speech it is clear that she **could not** first recognize the king. 4. सुमुखि सुमुखा (Com.). The epithet has been very apt here as the fair-faced (सुमुखी) are worthy of being put (स्थिता) in the **van** (प्रमुखे) । Cf. "तेज्वस्थिताः प्रमुखे धर्ताराष्ट्राः"—*Gītā*. II. 6. दिष्टया—(95n, 1). 5. उपरागास्ते—उपरज्यते अनेन । रज्ज् राने—to tinge. 'हलश्च'—(३।३।१२१)—इति घञ् ॥ "घञि च भाव-करणयोः"—(६।८।२७)—इति न-लोपः । भावे वा घञ् ३।३।१८—*BhD*. उपरागः—Eclipse, as by it the sun and the moon are tinged. 6. रोहिणी शशिनः योगम् &c.—This is the construction. The latent idea is this—Just as Rohinī, despite many a wife of the Moon, became his most favourite, similarly you are my most esteemed consort, though my harem is replete with other wives ('पद्मिह-ब्रह्मत्वेऽपि'—*II*. 18). Repudiation was due to a delusion which had caused my power of recollection to fall in slumber. But that is quite repelled now. योग—Union, conjunction. Cf. "गुणमहृतां महते गुणाय योगः"—*Is.* X. 25. [For different meanings—vide, *Ra.* III. 26; X. 86; 1.8; *Kb.* VII. 55; 1. 21; (74n 5.)]

Text:—शकुन्तला—जेदु जुदु अज्जउत्तो । जयतु, जयत्यार्यपुत्रः । ।

॥ (उत्तर्याकं वाणकण्ठी विग्मनि) ॥

Śakuntalā—Victory, victory (to my lord).

[With this half-said stops with her throat choked with tears].

राजा—सुन्दरि ! --“वाख्येण प्रतिषिद्धेऽपि जय-शब्दे जितं मया ।

श्लोक

यत्ते दृष्ट मसंस्कार-पाटलोष्ठ-पुटं मुखम् ॥२३॥”

King—Lovely one ! I have been a victor, though the word of “victory” is withstood by tears, since your face with its lips rosy even ‘without decoration,’ has been seen by me. (23)

बाल—अम्ब ! को एसो [अम्ब ! क एषः] ।

Boy—Who (is) he, mammy ?

शकुन्तला—वच्छ ! वे भाअहेआइं पुच्छेहि

भागधेयानि पृच्छ] (इति रोदिति) ।

Śakuntalā—Ask thy fate, my, child. (*This said, she weeps*).

V. L.—‘असंस्कारं’ &c. (*as one word*)—R. B. S. “असंस्कारं ऽपुटं”—
— Taylor Mss. M. “असंस्काराच्छ्लोकाद्व्यक्तम् इदं मुखम्”—S. C. Bodelian
B—Mss. “असंस्कारं पाटलादं मुखं प्रिये” — Mackenzie Mss. “ते भागधेयानि
पृच्छं”— R. V. S. “ते भागधेयानि”—R’s Com. “भागधेयानि पृच्छं”—B.

सुन्दरीति । ‘सुन्दरी’ इत्यनेन त्व विशेष-दृष्ट्यानि इत्यर्थः व्यज्यते । स्त्रीणां
किल्बिषिच्छिताख्यो भावो विज्ञेय-दृष्ट्यानि अतर्हति । तथा चान्त—“क्रोधाऽश्रु-
हर्ष-भीत्यादेः सङ्करः किल्बिषिच्छितम्” इति । वाष्पेति । ‘वाष्पेण’ अश्रु-
भारेण (अनेन चानिबिग्न-व्यथान्तत्वं व्यज्यते) ‘जय-शब्दे’ जयतु जयतु इत्यादि
शब्दे (‘जयत्यर्थेन नमस्कार आक्षिप्यते’ इति मम्मटभट्टः) ‘प्रतिपिष्टे’ कण्ठे एव
विलीने सति । ‘अपि मया जितम्’ उत्कर्षं प्राप्तिः इत्यर्थः (‘‘जय उत्कर्ष-प्राप्तिः ।
अकर्मकोऽयम्’’ इति भट्टोजिः) इत्यत्र नदाह । ‘यत्’ यस्मात् ‘असंस्कारात्’ नियम-
पूर्वकम् अत्यक्त-प्रदानादि-संस्कार-वर्जनेन अपि ‘पाटलम्’ गोलावाक्य-पुष्पवत्
रक्तं, यद्वा ‘असंस्कारेण’ हेतुना ‘पाटलम्’ श्वेत-रक्तम् (‘‘श्वेत-रक्तस्तु पाटलं’’
इत्यमरः) ‘ओष्ठ-पुटं’ यस्य नादसं (‘‘ओष्ठो-ष्ठयोऽम्भामां वा’’ इति वृद्धि-विकल्पः)
ते मुखं दण्डम् । ‘पुनश्चक्ष्मस्य-दर्शनात्ता-र्क्यतस्य मे यत् त्व-शेषम् जानं, तदेव मे
जय इत्यवधेयम् । [जय-शब्दे प्रतिपिष्टेऽपि जितमिति विरोधाभासः । जितं
प्रति उत्तर-वाक्यादस्य हेतुत्वेनोपस्थापान् काव्यलिङ्गम् । असंस्कार-पाटलः-
पुटम् इत्यत्र विभावना । ‘जिताया प्रतिपिष्टेऽपि फल-व्ययिनः विभावना’’ इति
नल्लक्षणात् । श्रुति-वक्ष्यन्प्राप्तौ : श्लोको वृत्तम्] ॥२३॥ शकुन्तलेति ।
‘आत्म-नाम गुरोर्नाम नामार्जित-दृषणस्य च । श्रेयसकामो र ह्लीयात् जेष्ठ-पुत्र-
कलत्रयोः’’ इत्युक्ते वत्स इति सम्बुद्धिः । ‘भागधेयानि भागपानं पृच्छ’ (‘‘क्वचित्
पुनर्नवे ‘पृच्छेहि’’ इति नास्ति । तस्मिन् पाठे रूपकम् इति राघवपादाः) ।
मार्धभीम-नृपात् ते जन्म, तेनैव त्वं प्रत्याख्यानं, पुनस्तेनैव सह त्वं आकस्मिक-
समागमः । अतएव ते भागपाना निरूप्यत्वात् भागधेयानि इति बहुवचनम् ।

254n.—1. वाष्पकण्ठे—(Cf. “वाष्पकण्ठः स इदं वचनं जगाद”—
BC. 1. 29. Optionally ‘वाष्पकण्ठा’ by “अङ्ग-मात्र-कण्ठेभ्यो वक्तव्यम्”
— Pāṇi. 5.11. गड्वादिन्यात् सप्तम्यन्त-कण्ठ-शब्दस्य परनिपातः । EM,
however, includes “गड्वादि” in the “आहिताग्न्यादि” i.e. “आकृति-
गण्डचायम् । तेन गडु-कण्ठ-प्रभृतयः इहैव द्रष्टव्याः”—KT. The lachrymal
moisture (previous to its formation into tear) entering into the throat
कण्ठ) embarrasses the utterance. (112n. 1). 2. जितं मया—The root
‘जि’ means “to prosper” and is intransitive.

8). Duṣyanta had given up all hopes of seeing Śak's face again (Cf. 'असन्निवृत्तयै तदतीतम्"—*Act. VI. 10*). Hence he considers himself to be a **victor** as he has not only been able to see her face but also finds her, though cruelly repudiated, solely devoted to him.

3. असंस्कार—&c.—(Cf. 'असंस्कार-रमणीयम्"—*MK. VII.*). Unlike ordinary women accustomed to enhance the beauty of their cheeks with lacs or other dyes [Cf. 'आ-पाण्डरी-भूत-मुख-च्छवीनाम्"—*Ku. II.*; 33. 'कुङ्कुम-परिहारान् इति भावः"—*MN.* 'रागेण बालारुण-कोमलेन चूत-प्रवालोल्लेख मलंचकार"—*Ibid. III.* 30. 'रागेण अरुणिम्ना तेनैव लाक्षा-रागेण"—*MN.*] Śak. was not under the necessity of such embellishments as her lips were naturally red like the बिम्ब-fruit or new foliage, ["अधरः किसलय-रागः"—*Act. I.*; "अविलिप्त-बाल-तरुण-पल्लव-लोभनीयं बिम्बाधरम्"—*Act. VI. 20.* 'इदं किलाज्याज-मनोहरं वपुः"—*I. 16.*]. But on the eve of her departure to the king's place she used various things of decoration (*Act. IV. 6.*; 'मङ्गल-ममालम्भनम्"—&c. *Act. IV.*). Since her repudiation, she felt no necessity for ornamentations, hence here lips have been shorn of their natural ruddiness and have turned pale. Or, her lips are turned pale owing to her austere vows (252n, 4.). In that case it is to be taken as a कर्मधारय समास । According to V. her lips were ruddy **even though** unadorned. M reads "असंस्कार पाटलोष्ठ-पुटम्" and objects to the other reading which according to him, **violates the usual caesura**. "There is no doubt", says he, "that unpainted lips were a sign of mourning, but this is sufficiently implied in पाटलोष्ठ and it is a question whether "संस्कार" can ever mean "paint"—(196n. 8.). For a somewhat similar idea, Cf. "सुन्दरी मया नाम जितं यस्य त्वया जय उवीर्यते । जय-शब्दः सहस्राक्षादागतः पुरुषान्तरम्" *Vik. III. 17.*; [also 'पाटलोष्ठ 112n. 3.]. पुटं (*m* & *n*) A hollow-space, concavity. 'पल्लव-पुटः'. —*Ra. IX. 68.*; *XI. 23.*; *XVII. 12.*; 'किसलय-पुट'—*Māla. III. 9.*

4. भागधेयानि &c. -You had several vicissitudes in your life. Born* of this man, a paramount emperor, you were abandoned by ~~him~~ on you had been in my womb. Again out of his own ~~body~~ come here, who knows whether to take you back

or not. I know him but his nature is not explicable to me. The answer to your query can be best decided by your luck only. (*Com.*)

Text:—राजा—सुतनु ! हृदयात् 'प्रत्यादेश-व्यलीकमपंतु ते

किमपि मनसः संमोहो मे तदा बलवानभूत्

हरिणी

प्रबल-तमसामेवं-प्रायाः शुभेषु हि वृत्तयः

(नममरमलग)

'स्वजमपि शिरस्यन्धः क्षिप्तां धुनोत्यहि-शङ्कया' ॥२४॥

॥ (इति पादयोः पतति) ॥

King (O) fair-framed ! let the thro¹ of rejection¹ go out of (you) heart. At that time some strange [or unknown] powerful infatuation of my mind took place. Such, indeed, are generally the attitudes² towards auspicious (objects) of the . (lost) in mighty gloom. The blind (man) shakes off even the garland³ placed on (his) head, in dread of a serpent⁴. (24) 'This said, falls at her feet'.

शकुन्तला—उठेदु उठेदु अज्जउत्तो । णूणं मे सुअरिअ-पडिबन्धअं पुराकिदं तेसु दिअहेसु परिणाम-सुहं आसि । जेण साणुक्कोसो वि अज्जउत्तो मइ तहविहो संबुत्तो [उत्तिण्ठनु, उत्तिण्ठनु आर्यपुत्र । नूनं मे मुचरिन्-प्रति-बन्धकं पुराकृतं तेष दिवसेषु परिणाम-सुखम् आसीत् । येन मानुक्कोशोऽपि आर्यपुत्रो मयि तथाविधं सवत्तः] । (राजोत्तिष्ठति) ।

Śakuntalā Get up, get up, My Lord. Assuredly one of my merit-obstructing¹ deeds¹ in quondam² birth, was in those days drawing³ towards fruition³, so that though compassionate⁴, My Lord, became so [i.e. *hoped that sort of attitude*] towards me.

The king rises up

V. L.—'शकुन्तलाया पादयोः प्रणपत्य - **Before** the Śl.¹ by R.V. M. S.; B. HS. उ P have' पादयोः पतति' (**after** it). 'हि वृत्तयः' B. M. S. K. Śr. 'प्रवृत्तयः'—R. 'मृत्तरिन्'—R. V. M. S. 'मुखं'—B. 'परिणाम-मुखम्'—R. V. M. 'परिणाम-सुखम्'—P. B. 'परिणामाभिमुखम्'—Śr. Ś. 'परिणामाभिमुखम्'—K. For 'विरसः', Ś supported by Patankar reads 'तथाविधः' ।

सुतन्विति । 'सुष्ठुः तनूः' मूर्तिः यः सा 'सुतनूः [समासान्त-विधेरनि-त्यत्वात् 'नदद्यतश्च'—(५।१।१५३; ८३३)—इति न कप् [अस्मादेव तन्मुखो "सुतनु"] [अनेन व्यलीकस्य बहिर्विकाराऽभावो व्यज्यते] 'प्रत्यादेशेन' प्रत्याख्यानेन ["प्रत्याख्यानं निरमन प्रत्यादेशः निराकृतिः" इत्यमरः] सज्जातं यत्

पीडा [‘पीडाश्चेति व्यलीकं स्यात् इत्यमरः] तत् । ‘ते हृदयात्’ मानसान् (अनेन व्यलीकम् हृदये निगूढमस्तीति सूच्यते) ‘अपैतु’ दूरे गच्छतु । ‘तदा’ तस्मिन् निराकरण-काले ‘मे किमपि’ अनिर्वचनीय-रूपं यथा स्यात् तथा ‘बलवान्’ अतिप्रबलः । ‘मनस’ चेतसः ‘ममोह’ अज्ञानम् ‘अभूत्’ । अज्ञानात् नतु कामनः मयैव कृतम्, तस्मात् क्षन्तव्यम् इति वाक्याशयः । ‘शुभेषु’ मङ्गलेषु विषयेषु ‘प्रबल’ बलवत्तरः ‘तम’ तमोगुण-जनित-मोहः अन्धकारश्च येषां तथोक्तानां । ‘विशेषण-मात्रप्रयोगः विशेष्य-प्रतिपत्तौ’ इति वामनः । मोहाच्छन्नानां जनानां वृत्तयः प्रवृत्तयः स्वापानां इति यावत् । ‘पायेण’ बाहुल्येन ‘एवम्’ इत्यभूत् । अर्थात् शुभ-त्यागरूपाः । मयश्च्यमकादित्वात् पाप-शब्दस्य पूर्वनिपातः । “अविहित-लक्षणः स्ततुपुरुषो मयूर-व्यसकादिषु द्रष्टव्यः” इति वामनः । हि इत्यवधारणे ॥ तत्र दृष्टान्तमाह ॥ ‘अन्ध’ नेत्र-विहाय जनः ‘शिरसि’ मूर्ध्नि ‘क्षिप्ताम्’ केनापि ‘जीता’, ‘सजमपि’ पण्यमाश्रमपि [मृजो धिन् (३।२।५९)] ‘जहि-शङ्क्या’ गर्भं भ्रान्त्या । ‘प्रनाति’ परिगृह्णात्यनेन दूरे निक्षिपति, ज्युक्त्वा शकुन्तलायाः पादयोः पतति प्रमादनार्थं । गग (तथा तोता नाट्यशास्त्रे भरतः ‘काकुभिः प्रणिपातैश्च भाग्य-निन्दार्थं भ्रमन्तः । पयः ३।३ नारीणां पुण्यार्जि-प्रियो भवेत्’ इति) ॥ । अत्र पत्र-र-तमामित्यादिना अर्थान्तरन्यासः, स च सज्जमित्यादि-दृष्टान्ताङ्गः । प्रथम-वर्णार्थं प्रति शिष्टाः वर्णगणं तास्यांशं हेतु इति काव्यलिङ्गम् । ‘अटि-शङ्क्या’ इति भ्रान्तिमान् । श्रुत्यनुप्रासश्च । वमसिमेति ममेमपीति बलवदेति छेकानुप्रासः । तत्रापि पतति’ इत्यादिना अनुनय-नाम भूषणमुपश्रितम् । “जन्यर्थनागरः तावत् विनेया तुनयो वनः’ इति तल्लक्षणात् । हरिणी वृत्तम् ॥ ८॥ शकुन्तलेति । विवस्वतगलङ्कारश्चेति इति, ‘यस्मिन् विशेष सामान्याविशेषा एव विवस्वर’ इति तल्लक्षणात् । [मर्त्या भार्यायाः पादयोः पतनम् अन्याय्यम् अमङ्गलकञ्च इति मन्त्रमानाः अमुना शब्दवशात् ‘उत्तिष्ठतु’ इति द्विरुक्ति-माह । अतएव राघव-भट्टादिभिर्वृत्ता ‘राजा शकुन्तलायाः पादयोः प्रणिपत्य’ इत्यादि-नाट्योक्तिं पूर्व-शब्दात्म्य आदौ अममोक्षीना एवेति वयं मन्यामहे] । ‘आर्यपुत्र’ इति सन्बोधनेन न मे त्ययि त्रायः अग्निः उत्थयः व्यज्यते । ‘ननम्’ तर्तयामि इत्यर्थः [‘नूनं तर्क्यतिश्चये’ इत्यमरः] । ‘मे’ मम ‘पुत्रा इतं’ पूर्व-जन्माज्जगित किमपि मलितान्मकं कर्म यत् ‘मुचरिणां’ पृथ्यानां ‘प्रतिबन्धक’ प्रतिकूलम् दुःखजनकमित्यर्थः । तप दिवसेषु मर्तिरागण-वेलासु ‘परिणामं मुनि’ फल-परिणामकान्मयम् अर्थात् दुःख-जनन-प्रवृत्तम् ‘आसीत्’ तन् त्वना ‘गतकोशासीत्’ मर्त्योऽपि [‘कृपा दानकम्पा ग्यादनकोशोऽपि’ इत्यमरः] । ‘आर्यपुत्र मणि’ शकुन्तलाया ‘नथाविध’ अर्थात् वीतरागः, प्रेमगद्गितः ‘मञ्जुः’ ।

—1. सुतन् Involves knotty points of grammar. For

the word 'तनु' (f) exists in **three forms** viz. (i) तनु (ii) दनुस् (iii) तनू —[Read—"स्यात् तनुः तनुषा सार्धं, धनुषा च धनु विदुः"—*Viśva*. "तनुषेज्-ज्जम्"—*Subandhu* तनुपे तनुपे कम्" *vasavadattā qtd RM*. "स्त्रिया मूर्त्ति स्तनु स्तनू." *AK*], hence in a वटूरीहि with (i) i.e. "तनु as its final member," the form should be "सुतनो" in the *Vocative Case* (7 3. 108) With (ii) the form becomes "सुतनुः", and with (iii) तनू' which is a नदी-मञ्जव word [by यू स्याम्या नदी' (1 4 3, 303).] the compound form with कप् (i) 'नदयन्श्च' (5 4 153) becomes "सुतनूके" in the *Vocative Case* (Com.). In this connexion it must be remembered that with (i) i.e. 'सुतनू', we do not get the *Feminine* affix 'ऊङ्' by 'ऊङ् उत.' as it is a 'n' expressive of **human genus**.

उवागन् मानन-जाति-वाचक-शब्दान् परं स्यात् ङङ्-प्रत्ययः स्यात्'

Prabha. *IM*, however, opines that the application of the Suffix उङ् उत to तनु (6 1 16) i.e. *affixion* of उङ् *for* उवागन् *words*] and उता मनुष्या जाते 1 1 65 i.e. *affixion* of उत *after* उवागन् *words*] depends upon the option of the speaker— which option is ascertainable by actual usage whether or not a certain nominal stem will be regarded as denoting the human genus'. Hence मानन with उङ् becomes 'सुतनू', and "सुतनु" in the *Factive* case, the final *vowel* being *shortened* by "अम्बार्थ-नद्या ह्रस्व" —(7 3 167) Read—'मनुष्यजाते विवक्षाऽविवक्षे' (५।२।४७)—"इ यत्र मनुष्य-जाते, ऊङ् उत इत्यत्र मनुष्यजाते विवक्षा अविवक्षा च लभ्याऽनुसारतः * * * हुताष्ट गणे नयनाद विन्दुभि निमग्न-नाभे —" । 14 "निमग्न-नाभे" इति मनुष्यजाते अविवक्षा इति ङीप् न कृतः ॥ "सुतनु गतिर्हि वाप —" इत्यत्र मनुष्यजाते विवक्षा इति सुतनु-शब्दाद् 'ऊङ् उतः" इति ऊङ् सति ह्रस्वत्वे (७।३।१०७), "सुतनु" इति सिध्यति ॥ वरतनु अथवासा नैव दष्टा त्वया मे (1 4 II 22) इत्यत्र "मनुष्य-जातेः अविवक्षा इति ऊङ् न कत —*AK*" ननु उह तनु-शब्दस्य ह्रस्वान्तत्वे सबुद्धौ चेति गुणेन भाव्यम् । शीघ्रान्तत्वेन नदी दृष्ट्या रूपं प्राप्नोति ॥ सत्यम् ॥ तनुशब्दः स्त्री-जाति कविभिः प्रयुज्यते । तस्मात् "ऊङ् त" इति "ऊङ्" कृते कर्मधारयोऽयम् इति हरदत्तः" *Sibla-lakṣṣṭubla* for similar uses Cf. 'एत ने सुतनु पुरीजनापभोग्या दृश्यन्त"—*Bh. XVII* 27, 2b. "या तनु सुतनु पूर्वम् उज्जिता" *Ku. VI*; 52, *PA & MD*. 117 *Ra. II* 57. "एता यन्मनुष्यस्य ते"

Vik. I. 11. “अरुणकरोद्गम एष वर्तते वरतनु संप्रवदन्ति कुक्कुटाः”—*Kumāra-dāsa qtd. Keṣemendra in his “औचित्यविचारचर्या”* । Or, समास is with ‘तनु’ but समासान्त ‘कप्’ is **not added** as समासान्तविधि is often ‘अनित्य’—(193 n. 4). 2. व्यलीक—Grief. ‘व्यलीक-निःश्वासम्’—*Ku. III. 25.* ‘शमित-पराजय-व्यलीकान्’—*Ra. IV. 87. Kū. III. 19. R explains* ‘व्यलीक’ as ‘अप्रिय’ । ‘व्यलीकं त्वप्रियोऽनृते’—*AK. Cf. ‘इत्थं गिरः प्रियतमा इव सोऽव्यलीकाः शुश्राव’—SPB. V. 1.* 3. किमपि मनसः—‘किम्’ and ‘अपि’ together mean **indescribable**. ‘अनिर्वचनीय-रूपं यथा स्यात्’—*S. “किमपि चेदमनङ्ग-विचेष्टितम्”—Vik. II. 9. “स्नेहानाहुः किमपि विरहे ध्वसिनः”—P. 1 & MD. II. 51. ‘व्यतिषजति पदार्थान्तरः कोऽपि हेतुः”—UC. VI 12. “किमपि अहिंस्यन्तव”—Ra. II. 57.* Considering that ‘समोह’ always belongs to the mind, *R* takes the *whole* as a compound word, as otherwise according to him, ‘मनस्’ being superfluous, **tautology** will arise. Read—“किमर्थम् अप्रियं कृतम् ? “किमपि” ईषत् “मनः” यस्य असौ “किमपि-मनाः” । तस्य ‘किमपि-मनसः मे’ मम बलवान् ’ अधिकः ‘समोहः’ अज्ञानम् अभूत् इति विशिष्ट विधेयम् । ** समोहस्य मनो-धर्मत्वात् मनसः समोहः जातः इति आर्थपीतशक्त्यं निरस्तम्”—*R.* My mind being weak, was easily destroyed by infatuation. Thus it was not in me at that time, and consequently you were not recognized. बलवान्—(4n. 5; 89n. 3). 4. प्रबल-तमसाम्—‘तमस्’ is darkness or foulness (*inertia*) whence proceed ignorance, infatuation, delusion, mental blindness &c.—*Gītā XIV. 8-17. “मद-मूढ-वृद्धिषु विवेकिना कुतः”—SPB. XIII. 6. 5. अहि&c. - आहन्ति इति आ- हन् (हिमागत्या) - इति ट्ण् । उ-“५८७”—इति इण् कित् आङो ह्रस्वः । ‘अहि—BhD. ‘अहिर्वृत्राज्मुरे मर्ष’—Vīśa. 6. पादयोः पतति—* This is only to propitiate Śak. (*Com.*). Elsewhere our poet makes his heroes ‘पुरुखाः’ and ‘अग्निमित्र’ **fall at the feet of their consorts ‘काशीराजपुत्री’ and ‘इरावती’ respectively.** *R* and *S* supported by *M* place this stage-direction just **before this Śloka**; and the following speech is uttered by the king **lying prostrate for some time**—which fact however is neither in consonance with the **reduplication** in ‘उनिष्टु’ implying **haste** (pp. 255, *L. 10*), nor with the character of Śak. who adores her

husband as God (202n. 3). Our doubt is **doubly increased** by the fact that in both *Vik.* and *Mālu.* this **very stage-direction** occurs **after, and not before the speeches of propitiation** made by 'गुरुर्वा' and 'अग्निमित्र' । Read 'राजा—अपराधी नामाहं प्रसीद रम्भोरु &c. ॥२१॥ (इति पादयोः पतति)" ॥ -- *Vik. II.* "राजा—(सरशन हस्तमवलम्बयति) अपराधिति-मयि दण्ड मद्गमि &c.—(इति पादयोः पतति)" ॥ *Mālu. III*; Also * * (इति पादयोः पतति) वामवदत्ता ['हस्तेन वारयति]—“अज्जउत उट्ठेहि उट्ठेहि” Rat. III. 14. This is in fact the trait of **every Hindu wife**, and consequently she will never allow **her husband to be prostrate on her feet until his speech is finished**. Now read MK I. 44, where विट **after his speech** falls at the feet of Vidūṣaka. 7. आयुष्य—Shows sign of conciliation. Read—“संशयिते परिणये न एष समुदाचारः”—Act V. pp. 463. 8. सुचरितं &c. I had performed some good deeds (सुचरितं) in previous birth and the merit accrued thereof caused my union with you. But its further action was debarred by some of my bad deeds which were then drawing towards fruition. Thus I was disowned by **my bad luck and not by you**. Śak. has been represented as a **typical Hindu woman** who always attributes **her sorrows to evil deeds done in previous birth**. ('यो मदर्धे पयोराशि रुद्धवान् वानरैर्यत' ॥ म कथं माम्हा गेने निष्पापा रजको-क्तिन । त्यजिष्यति ममैवान् दैवन्तु प्रतिकूलितम् ॥" PP. Ch. 32, 23-24; 'नित्यं तव पदे रक्ता त्वदुच्छिष्ट-भजं हि माम् ॥ भवास्तत्याज तत् सर्वं मम दैवन्तु कारणम्' Ibid. 29. "कल्याण-वद्ध रथवा तवायं न कामचारो मयि शङ्कनीयः । ममैव जन्मान्तर-पातकानां विपाक-विम्पूर्णार्थं ग्रसमह्य" — Ra. XII. 62. 'किं नृपायं कृतं पूर्वं को वा दासैर्वियोजितः । याह शुद्ध-समानाग त्वक्त्वा नृपतिना मती' ॥— Rām. VII. Ch. 48, 4. तथाविधः The vague general nature of the expression is more suited to feminine nature. (255n. 8, end).

Text: —राजा (उत्तिष्ठति) —The king rises up.

शकुन्तला—अहं कहां अज्जउत्तेण सुमरिदो दुक्ख-भाई अअं जणो

[अथ कथमार्यपुत्रेण स्मृतो दुःखभागी अयं जनः ।] Śakuntalā. How then was this unhappy person remembered by:

राजा—उद्धृत-विषाद-शल्यः^१ कथयिष्यामि ।

मोहान्मया सुतनु ! पूर्वमुपेक्षित स्ते

वमन्ततिलका

यो बाष्प-बिन्दु रधरं परिबाधमानः^२

(तभजजगग)

तं तावदाकुटिल-पश्म-विलग्न^३ मद्य

कान्ते ! प्रमृज्य^४ विगतानुशयो^५ भवेयम् ॥२५॥

॥ (गथाक्तमनुतिष्ठति) ॥

King:- When I have plucked¹ out the splinter of sorrow¹ (I) will tell you. Having first wiped⁴ off to-day that tear-drop which weighing³ upon *your* upper lip, was Oh fair-bodied one, formerly neglected by me through infatuation (and) which is (now) hanging³ on (*your*) slightly-curved eye-lashes³, I will, O my beloved, be rid of remorse⁵. (25) (*This said, acts accordingly*).

V. L. -‘बाष्प-बिन्दु.’—B. R. M. Dr. ‘बद्ध-बिन्दु. - Śr. V. S. ‘कान्ते’-

B. HS—supported by one Devanāgarī Mss. of Patankar. ‘बाष्प’—R.

V. M. S. ‘भवामि’—B. ‘भवेयम्’—R. M. S.

राजेति । ‘उद्धृत’ हृदयात् दूरीकृत ‘विषाद-रूप शल्यं’ शकुं [‘वा पुंसि शल्यं शंकुर्न’ इत्यमरः] येन तथाविधः भूत्वा । मोहादिति । ‘हे सुतनु’ । प्राक् व्याख्यातः ७।१४] ‘यः बाष्पस्य’ अश्रुणः ‘बिन्दुः’ कणः [जात्यैकवचनम्] ‘पूर्वं’ निराकरण-वेलायां ‘ते’ तत्र ‘अधरं’ निम्नोष्ठं ‘परितः’ सर्वतः ‘बाधमानः’ उत्पीडयमानो नेत्र-जलस्य उष्णत्वात् अगम्य मलिनता सम्पादयन् इत्यर्थः । ‘मया’ परम-विवेकिना धर्म-भीरुणा परम-विदग्धेन दृग्यन्तेन इत्यर्थान्तर-मकान्तम् । ‘मोहान्’ अज्ञानात् ‘उपेक्षितः’ अगणितः न प्रमृष्ट इति यावत्, ‘अद्य’ बहु-दिनमानन्तरम् ‘आ’ ईषत् ‘कुटिलं’ वक्रं यत् ‘पश्म’ नेत्र-लोमं तेषु ‘विलग्नं’ सगन्तं ‘तं’ विषाद-शल्यरूपं बाष्पबिन्दुं ‘प्रमृज्य’ विशोध्य दूरीकृत्य उत्थापयः । हे ‘कान्ते’ प्रिये ‘विगतः’ दूरीभूतः ‘अनुशयोः’ अनुतापः यस्य तथाभूतः ‘भवेयम्’ नावत् इत्यवधारणे । ‘यावत्तावच्च साकल्येज्वधो मानेज्वधारणे इत्यमरः] । । इदमेव उद्धृत-विषाद-शल्यत्वम् । यतोऽपराधादिनाजुशयो हि विषादः । तद्वक्तुं मुधाकरे—“अपराध-परिज्ञानात् अनुतापस्य यो भवत् । विषादः” इति । काव्यलिङ्ग-श्रुति-वृत्त्यनुप्रासाः । आकुटिलेति व्यतिरेकः । बाष्प-मोचन-कार्यस्या न्वेषणात् ‘विबोध’—नामक मङ्गमुपेक्षितम् । “विबोधः कार्य-मार्गणम्” इति दर्पण-लक्षणात् । यथोक्तमित्यादिना प्रसाद-नामक मङ्गल्योपेक्षितम् । तल्लक्षणं तु—शुश्रूषाद्युपगम्यन्ना प्रसादस्तु प्रमदता इति । बाष्प-मार्जनं तु त्रिपताक-वक्राज्जामिकया इति ज्ञेयम् । तथाचोक्तं सङ्गीत-रत्नाकरे—“तन्मार्जनं न स्यात् अथो यान्तीमनामिकां नेत्रक्षेत्रगतां बिभ्रत्” इति । वसन्त-

256n. 1. दुःखभागी--may be derived with 'प्रिणन्' (3. 2. 142; or with 'ष्वि' (3 2 62) after 'भन'. विषाद-शल्य--शल्य (*lance*, *dart*) if lodged in the body become the cause of continuous grief. Cf. 'अवगच्छति मटचेतन प्रियताम हृदि शल्यमपितम् । गिरधीनु तदेव मन्यते कुलाल-द्वाग्धया समद्यूतम्' Ra VIII 86 'शल्य--प्रातम्'--IX, 75, IX 78 "शोक-शल्ये" BC IX 13 'अलात-शल्यम्'-UC III 35. Sak VI 9 'हृदयगत-शल्य' -BC II 103 Id II 10 'अतो शल्यं मे हृदयान् अपनीतमेव' -Ibid V 'उद्धमेन ना हृदय-शल्यम्' Ibid I 2. परिबाधमानः--Suggests the continuity and rapidity of tears. 3. आकुटिल &c Cf 'Arched brow' All's Well That Ends Well. The king is vividly reminded of the past scene of Sak's rejection. Cf 'भदाद् भ्रवा कुटिलोर्गलिर्लोहितार्या &c V 23, VI 9 Hence R ties the present tear (त्म्) of Sak with that which (य पूर्वम्) had arisen at the time of her repudiation, (अत्र पुरातनाञ्छतनया बाष्पया एकत्वम् अभेदाध्यवसायान् 1), just as woes experienced long before are renewed at the sight of dear and near one. This shows R has explained the significance of the con-lute (इदं इदं). 4. कान्ते The king is doing his best to please Sak. कान्ते-is suggestive of the undiminished love of the king for Sak while 'सुतनु' 253n. 1, is suggestive of her personal beauty. बाष्पम् M causes unnecessary palillogy and is well rejected. But Marges The repetition of बाष्प seems at first unnecessary, but not if it be borne in mind that 'बाष्प' is properly the moisture in the eye (112n. 1) and बाष्प-विन्दु' the dew-drop 'वेदितं तस्मात् तस्मात्' the प्रमूज्य मूर्ज रुट्-माण्डि, (७।२।११४) मृष्ट, सज्जनं सज्जनि । नन् मिमांजापात मिमृक्षानि, मिमाक्षनि ।

Text — अकृन्तता (प्रभृष्ट बाण। सङ्गलपक विनास्य) —

अज्जउत्त ! त एद अगुलीअज (आर्यपुत्र ! तदेतत् अङ्गुलीयकम्) ।

Sakuntala With tears we let off seeing the moon

Thus My Lord, (is) that ring !

राजा--अथकिम् । अस्याद्भुतोपलम्भा नमया स्मृति रूपाब्धा ।

King Yes. From the wonderful acquisition¹ of this *ring*, my memory was restored².

शकुन्तला—विसमं किदं कलु इमिणा, जं तदा अज्जउत्तस्स पच्चअ-काले दुल्लहं आसि (विषमं^१ कृत खल्वेनेन, यत् तदा आर्यपुत्रस्य प्रत्यय-काले^२ दुर्लभम् आसीत्) ।

Śakuntalā—(*Great*) mischief^३ was, indeed, done by it, in as much as it was difficult to obtain, at the time^४ of convincing^५ my husband.

राजा—तेन हि ऋतु-समवाय-चिह्नं प्रतिपद्यतां लता कुसुमम् ।

King—And so, let the vine receive (*her*) blossom, as earnest of (*her inseparable*) union^६ with the (*spring*) season^७.

शकुन्तला—ण से विस्ससामि । अज्जउत्तो एव्व णं धारेदु

[नास्य विद्वमिमि । आर्यपुत्रः एवैनद्वाग्यतु ।]

Śakuntalā—(I) trust it not. Let my husband himself keep it.

V. L.—‘प्रमृष्ट-वाण्या’ &c. B ‘नाममद्रा विलोक्य’—R. V. M. S. ‘तदेतत्’—B. ‘एतत् तत्’—V. M. S. ‘एतन् ते’—R. ‘अपक्विम्’—B. ‘अस्याद्भुत’ &c. - B “अस्य अङ्गुलीयस्य उपलम्भात्”—V. ‘अस्मादङ्गुलीयो-पलम्भात्’—R. M. S; R and M omit ‘मया’ । ‘प्रत्यायन’—B. M. P. S. ‘प्रत्यय’—R. S. V. ‘समवाय’—R. V. M. S. समागमः^८—B. P. Some B Mss. read ‘समागमागसि’ । ‘सङ्गम-सूचकम्’—S.

राजेति । ‘अथक्विम्’ इति स्वीकारे । ‘अस्य’ अङ्गुलीयस्य अद्भुतोपलम्भात्^९ (३।१।६७) रोहित-मत्स्योदगात् आश्चर्यरूपेण प्राप्तत्वात् । शकुन्तलेति । ‘विषम’ विरुद्ध दारिणमित्यर्थः । ‘प्रत्यय-काले’ विश्वासोत्पादन-बेलायाम् । राजेति । ‘तेन’ इदमङ्गुलीयकम् यदि मत्प्रत्यायकं तस्मात् । ‘हि’ इत्यवधारणे । ‘लता’ कर्त्री ‘ऋतोः समवायस्य’ समागमस्य ‘चिह्नं’ सूचकं ‘कुसुमं’ ‘प्रतिपद्यतां’ धारयतु । लताया यथा तिष्ठति कुसुमम् तद्वत् इदमङ्गुलीयकं तवैव हस्ते तिष्ठतु । (अत्र लतयेव तन्वया त्वया मत्प्रत्यायकम् अङ्गुलीयकं धारणीयम् इति प्रस्तुते यल्लता-कुसुम-वृत्तान्तोऽन्यः प्रस्तुतः, उक्तं सादृश्येन ‘साऽप्रस्तुतप्रशंसा । “राजा—पिये” इत्यादिना एतदन्तेन परिभाषणं नामाङ्गमुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं यथा दशरूपके—“मिथः सजल्पनं यत् स्यात्तदाहुः परिभाषणम्” इति) ।

257n. 1. प्रमृष्ट-वाण्या- With a view to making amends for the past misdeed, while the king was wiping away the tears of Śak., the ring was noticed by her. 2. प्रत्यय &c. ‘प्रत्यय’ is settled belief, conviction. Cf. ‘मृद. पर-प्रत्यय-नेय-बुद्धिः’ -*Māla*. 1; *Ku*. VI. 30. ‘स्थान-प्रत्ययात्’—*Act VII*. ‘आकृति-प्रत्ययात्’ -*Māla*. I; Also P. 1 & 2. ‘अव’—does not seem to be a common word with

Kāli. विषमम्—Acted contrarily 'एनेन' अनेन—(6n. 6). 3. समवाय—समवाय्यते । अयं गतो । घञ् (३।३।१९)॥—"समवयान्ति अनेन अस्मिन् वा । 'घञ्' (३।३।१९) (RM) [तत्र ॥ "अजबभ्याम्- " (वा. ३।३।१०६) इति वार्तिक-विरोधात्]—*BhD*. समवाय—Constant and inseparable connection. ("अथवा.वय्यावना गण-गुणिनो क्रिया-क्रियावतो जानि-व्यक्त्यो नित्य-द्रव्य-विशेषयाश्च यं सम्बन्धं स समवायः" *Siddhānta-Muktāvalī*) 4. तेन हि &c Just as blossoms are the symbols of union of a creeper with the vernal season, in a similar way let this ring testify to the union of you with me. (*Com.*, Here ऋतु (*m*) stands for दृश्यन्त ऋता *f* for शतृन्तया, and कुसुमम् (*n*) for अङ्गुलीयकम् । The instrumental of 'तत्' is often used with an adverbial force in the sense of 'therefore', 'in that case' Cf. "तेन हि प्रगृह्यता वाजिनः" Act I-(p. 39), 'तेन हि लघु' &c - II. p. 186. 'तेन हि गृहीतपाथेयः'—II p. 191 5. अस्य विश्वसिम् Ordinarily locative is used with 'वि' ध्वम्, 'also अप् गन्, प्र-मद्, अप् कृ & क्षम) । [Cf. 'पुंसि विश्वसिम्ति कुत्र कुमारी' VC. I. 110, "तस्यां दृष्टिणा विश्वस्यम्"—*ha* I. 15 सर्वं सगन्धेषु विश्वसिम्ति—*Act* I. "तुष्टे दिष्टे च विश्वसाम" *Rajasekhara*. "कस्मिन्नापि पूजाहं अपराद्धा"—*Act* II 'अपराद्ध युवतीषु" III 7. But genitive is also often found. Cf. "अपराद्धोऽस्मि 'यय्य-गोत्रस्य कण्वस्य"—(2b2n. 1). दिशः प्रमेदुर्मन्तं वव सुवा' *Ra* II., 14 "न किञ्चित् मया नम्य अपकर्तं गत्यम् —*PT*. 'भा हि तयोः क्षमा' *Ra* XI. 5. 'भलिनी हि पथादर्शा रूपालोकस्य न क्षम -1. III 141. वष्टी in such cases is 'शेषे'] । 6. आर्यपुत्र * * धारयतु &c Perhaps uttered a bit *jaucely* and cunningly too. The idea is : The absence of the ring was not a bar to my recognizing you as my husband, but you, on the other hand, without it could not recognize me as your legally married wife. Thus it is meet that the ring should have a place in the finger of you and not of mine, so that in future you can put a stop to such calamity, Cf. 'तदेवा तवैव कण्ठाभरणं भवतु रत्नावली'—*MK*. VI.

Text : -(ततः प्रविशति मातलिः)—

मातलिः—दिष्ट्या धर्मपत्नी-समागमेन पुत्र-मुख-दर्शनेन ।

(Enter Mātali)—Mātali 'Fortunately' does¹ His Long-lived (Holiness) prosper by (his) reunion with (his) lawful wife and by the sight of (his) son's face

राजा—अभूत् सम्पादित-स्वादु-फलो मे मनोरथः । मातले ! न खलु विदितोऽयम् आखण्डल स्यार्थः ? King—My desire has hitherto had a sweet fruition. Mātali, may not this affair be known to Indra² ?

मातलिः (सस्मितम्)—किमीश्वराणां परोक्षम् । एह्रायुष्मन् । भगवान् मारीचस्ते दर्शनं वितरति । Mātali (With a smile) 'What is out of the ken of the omnipotent ? Come My Long-lived (king) His Holiness Marica vouchsafes² you an audience

राजा—प्रिये । अवलम्ब्यतां पुत्रः । तां पुरस्कृत्य भगवन्तं द्रष्टुमिच्छामि । King—My darling ! please take up (your) child Placing you in the van (I) wish to see His Reverence

शकुन्तला—हिरिआमि अज्जउत्तेण सद्ध गुरुअण-समीबं गन्तुं [त्रिहेमि⁴ आर्यपुत्रेण सार्धं गुरुजन समीपं गन्तुम्] । Śakuntala—'(I) feel⁴ cov to approach (my) elders in company of my husband

राजा—अप्याचरितव्यमभ्युदय-कालेषु । एह्योहि । (उत सर्वं परिक्लामन्ति) । King—Even (this) may be observed in auspicious⁵ times⁵. Do come. (This said all turn round)

(ततः प्रविशन्ति अदित्या साधु मामनन्था मारीचः) । मारीचः (राजान-मवलोक्य)—दाक्षायणि !

पुत्रस्य ते रण-शिरस्ययमग्र-यायी
वसन्तनिलका दृष्यन्त इत्यभिहितो भुवनस्य भर्ता ।
(नभजगः) चापेन यम्य विनिवर्तित-कर्म-जात
तत् कोटिमत् कुलिश-माभरणं मघोनः ॥२६॥

(Enter Marica seated together with 4 bh.).

Marica 'I look on at the Fun' Dākṣyaṇi this (is) he the fore-runner of the battles of (thy) on (and) the pro-actor of the world, namely Du-santa by whose bow¹ with² (its) functions fully done³ the sharp-edged thunder-bolt⁴ has become a (man) ornament to Indra

V. L. 'आखण्डलस्यार्थः'—B & HS. 'आखण्डलेन वृत्तान्तः स्यात्'—R. V. M. In S the following speech 'किमीश्वराणां परोक्षम्' with ~~the~~ it, has been attributed to the king. 'वितरति'—

R. V. M. S. 'इच्छति'—B 'प्रिये'—B P HS 'शकुन्तले'—R V M S. 'गुरु'—R. V. M. S. गरजन—B P HS

राजेलि । 'सम्पादित सोभाग्यन रिक्ति 'म्यादु' मघर' हृदयानन्द-वर्धनम् इति यावत् 'फलम्' उदकं यस्य तथाभूत । 'अयम् इव दुःखान्तस्य मणुष्यो पत्नी-समागम-रूप विषय ['वर्था विपणा-अनया-अन कारण वस्तुपु' 'त्यमर'] 'गण्डोलम्' इन्द्रस्य ['कृत्य च वर्तमान - (५३५) 'रिक्ति'] नगर' इति वाक्यालङ्कार 'विदित' इति का । विनर्गति इति भविष्यति लट् । **मानालिखति ।** यज्ञभाग-समनमुक्तेन सर्वजन उन्नेण जात्मन प्रपित्वात् मानसं जात मानदे हस्यमिति ज्ञेयम् । 'ईश्वराणां प्रभणा ['म्यशमान' - (३०११५) - इति वक्त्र । 'नि पण्डित' अनीन्द्रियम अगाचरम्, न किमपि उत्पश्यति । **राजेलि ।** प्रिये अवलम्ब्यताम् अङ्क धियताम् । [कर्वाचन "शकुन्तले" इति पाठ । स तु न मनोरम' शम्भुकरे कलत्र-नामोच्चारणस्य निषिद्धत्वात् । तथा चास्तम— आत्म-नाम गगोर्नाम नामाश्रितत्वेण च । श्रेयतामा न गृह्णीयात् ज्येष्ठ-पुत्र-कलत्रयोः" इति कर्मलाचनम्] । शकुन्तलेति । गन्त गमनात् [वृद्धन्-वृद्धानाम् अव्ययत्वात् विभक्ति-रूप । 'जगप्ता विराय-प्रमादार्थानां मयस्ययानम्, — (वा-५८७) - इति ५मी) 'जिह्वमि' लज्जे । **राजेलि ।** 'अभ्यदय-कारणे' मङ्गलानम्र-समयादिषु पत्या सह मिलित्वा गरजन वन्दनादिकम् आचरन्त्यम् वर्तव्यम् 'अपि' इति कामचार-क्रिया-द्योतकः [अपि सभावना प्रयत्न शङ्का-गर्हा-समन्वये । तथा युक्तपदार्थं च कामचार-क्रियासु च इति त्रिव्वप्रकाश] । 'एहोहि' इति सभम द्विरिति । **पुत्रस्येति ।** हे दाक्षार्याण दक्षपति । [वा नामधे-यस्य' - - (वा १११७३) - इति वद्वसज्ञाया उदीचा व । गात्रात्' - - (४-१ १५९) - इति ऋत् । गार्गादित्वात् (५११११) डीप । न तव पुत्रस्य' इन्द्रस्य गणां तमि समर मर्षेति अग्रवागी सवपा मैत्र्यानाम् अग्रे गन्ता । अने-नास्य मत्तवायम् । जयच । दीप्य तनय सर्वाश्रितत्वात् अयं तथापि प्रेमपात्रम् इति व्यङ्ग्ये । शान्ता इति नाम्ना अभिहित' लाकेरग्याय अयं जन 'भुव-नस्य' भूमण्डलस्य भर्ता णाल । यस्य दुःखान्तस्य चापन धनया विनिर्वातित समपित कम् दत्ताय ताल रूप कार्य प्रस्य तथाकृत सत चापन तीक्ष्णाग्राणि विश्वा प्रस्य तत् । तालिमा साधुप्र-भाग-युक्तमत्यय । तालि म्ना धनुषा-ज्येष्ठ्या सस्या-भेद-प्रवर्णया इति मेदिनी । प्रागरत्ये मनुषु । तत् सुप्रसिद्धम् [अतः गच्छन्दा भविष्यति तच्छब्द-प्रयोग] कुलिश' दम्भोलि वज्रमिति यावत् ['कुलिशा न विरगा प्राक्ता दम्भाला, ना शपान्तरे इति मेदिनी ।] 'मघोन' इन्द्रस्य आभरण' परिच्छेद-रूप 'जातम्' [वीर्य लक्षणस्य वस्तुनोऽतिशयिण्युत्वेन वर्णनात् उदात्तालङ्कारः । आभरणत्व प्रति विनिर्वातित-कर्म -

हेतुः इति पदार्थहेतुकं काव्यलिङ्गम् । चाप-कर्तृक-कुलिश-कर्म-जात-विनि-
वर्तनात् कार्यादसुर-वध-लक्षण-कारण प्रतीयते, अतः पर्यायोक्तमलङ्कारः ।
आभरणमित्यत्र निरङ्ग केवलरूपकञ्च । स्यस्येति यययायीनि छेक-वृत्त्यनु-
प्रासौ । वसन्त-तिलका वृत्तम्) ।

- 258n.- 1. 'प्रिये'—is better than 'शकुन्तलेति' (R), as the **utterance of the name of wife** by the husband is **prohibited**. The king had already used this epithet more than once. Cf. 'प्रिये कौर्यमपि'—*VI. p.* 'प्रिये स्मृति-भिन्न-मोह-तमसो'—*VII. 22. (Com.)* and (82n. 8). वितरति—(cf. 'वितरति गुरु प्राज्ञे विद्या' &c. *UC. II. 4.*
2. गन्तुं जिह्मेमि—The Fifth Case in 'गन्तुम्' is elided, as 'तुमुन्' here is in भावे | *i. e.* अव्यय |—*Ude 31n. 3*) [*Vāṇī (५:३)* quoted in *Com.* is **rejected by Patañjali**. Read—"यदा तु जुगुप्सते इत्यादीनिवर्तत इत्यर्थः आश्रीयते तदा बुद्धि-कृत-विश्लेषावधित्यमादाय अपादानत्वादेव मिद्धमिति वार्तिकमिदं भाष्ये प्रत्याख्यातम्"—*BM.* Also *T* on (2. 3. 28)]. (Śak.'s bashfulness clearly shows that the women in our country in old days, did **not approach** their superiors either singly or along with their husbands. Cf. also the speech of द्रौपदी—"गुरुस्थाना गुरुवश्चैव सर्वे तेषामग्रे नोत्सहे स्थातुमेव"—*Mahā*
3. अप्याचरितव्यं—'अपि' here is indicative of 'कामचारक्रिया' (*Com*) *i. e.* 'indifference on the part of the speaker, where he permits another to do as he likes'. Cf. 'अपिस्तुह्यपि मेधास्माग्नथ्यम्कृत नगशन"—*BK. VIII. 92.*
4. पुत्रस्य ते—This is purposely mentioned **to rouse motherly affection** towards Duṣyanta, who always ungrudgingly helps her son. अग्रयायी (cf. 'प्रवेक्ष्य चैनं पुरमग्रयायी" *Ra. I. 62* 'मानघनाग्रयायी'—*Ra. I. 3.* Also "तस्य त्वं गणशिरसि स्मृता निहन्ता"—*VI. 30. Supra.*
5. दुष्यन्त—(अभिहिते प्रथमा) as 'इति' here is (प्रातिपदिकार्थ-द्योतक)—(*In. 7*). [But when इति is (शब्द-स्वरूप-द्योतक) *i. e.* refers to a mere word without having any reference to its meaning, then the word with which it is used, gets **no विभक्ति** । Cf. "राम रामेति कूजन्तं मधुराक्षरम्"—*Rām.* "अनएव गवित्याह" *Bhartṛhari.* And when it is (पदार्थ-द्योतक) *i. e.* refers to the meaning of a word with its **व्यक्ति**, then the word with which it is used takes its proper
- विषादो मार्गवं सूते दासं नो-कर्मजीविनम् । (कैवर्तम् इति यं)

प्राहू रायावर्त-निवासिनः”—*MS. X. 34.* “कीर्तयिष्यन्ति मनुजाः (शताक्षीम् इति मां) ततः”—*Caṇḍī*. 6. तत् कुलिशम्—That famous (*Com.*) **thunderbolt** by which in days of yore, your son extirpated the hosts of demon कुलि हस्त ('कुलिहस्त'—*Trikaṇḍa-śeṣa*) Hence 'कुलो' (अर्थान् हस्ते) शेते इति उ by 'अन्येभ्योऽपि दश्यत', वा—३।२।१०१। That which rests in the hands of Indra, or कुलिन' पर्वतान् श्यति कुलि । शो (तनूकरणे) क | 'आताञ्जुपम्ये'—३।२।३ |—*BhD*

Text: अदितिः—सम्भावणीआणुभावा मे आकिदी | सम्भावनीयाऽनुभावा अस्य आकृति | | *Aditi* His is a form of impressive¹ majesty¹

मातलिः—आयुष्मन् ! एतौ पुत्र-प्रीति-पिशुनेन च चक्षुषा दिवौकसां पितरा वायुष्मन्त मवलोकयतः । ताबुपसर्प ।

Mātali My Long-lived *King* ¹ here the parents of the dwellers of heaven are looking at you with eyes betokening² an affection as for a son. Approach them.

राजा—मातले !

शार्दूल- प्राहुर्द्वादशधा स्थितस्य मुनयो यत्तेजसः कारणं
विक्रीडन् भर्तारं भुवन-त्रयस्य मुषुर्वे यद्यज्ञ-भागेश्वरम् ।
(ममजमततग) यस्मिन्नात्म-भवः परोऽपि पुरुषश्चक्रे भवाया ऽऽस्पदं^१
दृष्टं दक्ष-मरीचि-सम्भवमिदं तत् खण्डुरेकान्तरम् ॥२७॥

King *Mātali* ! is this that pair, born of Dakṣa and Marīci, separated only by one *procrustes* from the creator, which the sages declare to be the source of energy sustaining in twelve forms, which begot the sustainer of the three worlds, and the lord of the shapers of sacrifices and which even the selfborn³ supreme (*Trimū*) resorted to as the place of his birth'. (27).

V. L.—'अनुभाव'—*R. V. M. S.* प्रभाव—*B.* 'तत्—*B. S.* 'ताञ्ज'—*R. V. M.* 'आत्मभव'—*R. V.* आत्मभव—*B. S. K. C. M.*

अदितिरिति । 'सम्भावनाय अनुमात याग्य अनगत भाव'—(३।३।२४)—इति अनुभाव 'प्रभाव सामर्थ्यामिति यावत् ['अनुभावः प्रभावे स्यान्निरश्चये भावसूचके' इति विश्व । यस्या. तथाक्ता । **मातलिरिति ।** 'एतौ' पुत्रतः दृश्यमानौ 'दिवौकसा' देवानाम् । . १२। (१।२।७०) अदिति-कश्यपौ इत्यर्थः । 'पुत्रे' उन्द्रम्य सखित्वेन पुत्रस्वरूपे त्वयि या प्रीति 'तस्या यत् पिशुन' सूचक ['पिशुनो खल-सूचकौ' इत्यमरः ।] तेन 'चक्षुषा' दृष्ट्या [**जात्यैकत्वम् ।**] **प्राहुरिति ।** 'मुनय' व्यासाद्याः महर्षय [अनेन एषा विप्रलम्भ-करणा-ङ्कः]

—राहित्य ध्वन्यते । तेन च तदुक्ते वेदानुमानेन प्रामाण्यम्) 'यत् द्वन्द्व 'द्वादशधा'
 ["संख्याया विधार्थं घा"—(५।३।४२) इति क्रियाया प्रकारार्थं घा-प्रत्यय]
 मामि मासि आदित्य-भेदात् द्वादशभि प्रकारैः 'स्थितस्य' वर्तमानस्य 'तेजस'
 तेजोमयस्य सूयस्य 'कारणम्' उत्पत्ति-मूलम् 'प्राहु' वदन्ति । द्वादशादित्या
 यथा भारते चोक्ता । 'धाता मित्रोऽर्यमा शक्रो वरुण स्त्वगुरेव च । भगो
 विवस्वान् पूषा च सविता दशमस्तथा ॥ एकादशस्तथा त्वष्टा द्वादशो विष्णु-
 रुच्यते । जघन्यस्तु सर्वेषामादित्याना गुणाधिकः" ॥] अथवा, 'द्वादशधा
 स्थितस्य' द्वादश-कलात्मकस्य इति व्याख्येयम् [तथोदृत राघवपादै—'तपिनी
 तापिनी धूम्रा मरीचिर्ज्वलिनी रचि । सुपम्ना भागदा विष्टा बोधिनी धाग्नी
 क्षमा ॥ कभाद्या (?) वगुणा सौर्या ठण्डान्ता (?) द्वादशेरिगा ।] यत्
 द्वन्द्व 'यज्ञे भागा येषा न यज्ञभागा क्षा, तेषाम् 'उज्ज्वल्' अधीशम् अद्रमित्यर्थः ।
 अथच 'भुवन त्रयस्य भर्तृव-स्य यज्ञस्य लातत्रयस्य भर्तार' पालक 'सुपुव'
 उत्पादयागाम ['यज्ञ-भागेश्वर न सुरेश्वरम् न भवनस्य भर्तारम् । अपि तु
 त्रयस्य, इति तस्य उत्कर्ष वदता परममनायेन तस्यादिवचनात् तस्य तार्ज्य जनिताय
 ध्वनिते' इति राघवचरणा ।] 'गमिन द्वन्द्व आत्मन भव [जन्मद्वारा भाग'
 इत्यमर] जन्म यस्य तथोक्तम् । स्वयजान् उप्यर्थः । 'पर' शब्द ['परः
 श्रेष्ठोऽङ्गिरा न्यानरे सतीव तु सति इति भादनी । परम्' पुष्पातम शिष्य-
 गित्यर्थः । 'भवाय' वामनराण उपनय आम्पद-(५।१।४५) परममान-
 मिति यावत् ['आस्पदं पद-इत्ययो रितात्पर्यः] तत्र [अनन आत्मनेपद-
 प्रयोगेण तत्रानानि परमपुष्पस्य आश्रिता इति व्यज्यते । तत्रातिशया
 यथा विष्णुपुराण—मन्वन्तरं च सम्प्राप्तं तथा वेदस्वरा इति । वामन वरुण-
 पात् विष्णु अदित्या सवभृज ह ॥] दक्ष 'ब्रह्मण वृद्धाङ्गुलीन जान प्रजापति,
 'मरीचि' तस्यैव ज्येष्ठ मानसाय, ता सम्भव' उत्पत्ति स्थानम् [अप अत्र
 अपादाने] यस्य तत् 'दक्ष-मरीचि-सम्भवम् अतएव स्रष्टु ब्रह्मण 'एकम् एक-
 पुष्पमात्रम् 'अनन्तर' व्यवधान यस्य तादृशः । [तथा चास्त भागन—'अव्यक्त-
 प्रभवो ब्रह्मा शाश्वतो नित्योऽचान्यय । तस्मान्मर्गाच्च मज्जे दक्षश्चैव प्रजापति ॥
 अङ्गुलाद् दक्ष समृजत् चक्षुर्भ्याञ्च मरीचिनम् । मरीचे कश्यप पुत्र दक्षस्य
 दृष्टितुर्गति ॥] 'तत् उद् द्वन्द्व' मिथुन विमिति काव्येन प्रस्ता व्यज्यते । ['अङ्ग-
 भन मत्पुष्प-चरित-वर्णनम् उदात्तम्' इति लक्षणात् पादत्रये मालोदात्तालङ्कारः ।
 'आत्मभव भवाय' इत्यादिना विरोधाभासः । मागीचादित्यो निरतिशय-
 प्राधाय-प्रतिपादन कार्यं प्रति अनेक-कारणा पन्यामान समुच्चयालङ्कारश्च । भवो
 भवेत् द्वन्द्वेति छेक-वृत्त्यनुप्रासौ । कारणं सुपुवे, भवाय आम्पद चक्रे इति पर्यायै
 शब्दार्थस्य ग्रहणान् अर्थावृत्तिगलङ्कारः । शार्दूलबिक्रीडितं छन्दः] ॥२७॥

259n.— 1 सम्भावनीव&c.—Dusyanta's form was such as his prowess can be well inferred from it. **2. द्वादशधा &c.**—With the **change of months**, the sun also **changes his form**, hence this phrase refers to the twelve आदित्यः The representatives of the Sun in the twelve months of the year. They were born of *Kāśyapa* and *Aditi*. *Vide Mitakṣarā* (दिव्यविधिप्रकरण), *VP*. 1. *XV*. 129-131; [Also “अरुणो माघ-मासे तु सूर्य पूषा तु फाल्गुने” ॥ “चैत्रे मासि भवेदश धाता वैशाख-नापत । ज्यैष्ठ्ये मासि भवेदिन्द्र, आपादे तपते रविः । विवस्वान् श्रावणे मासि, प्राष्ठपत्या रविः स्मृत । पर्जन्यश्चाश्विने त्वष्टा वानिके मासि भास्करः ॥ [But “गभस्ति श्रावणे मासे यमो भाद्रपदे तथा । रवे द्विरण्यरेताश्च वानिके न दिवाकर” —*IP*] ॥” मार्गशीर्ष भवेन्मित्रः, पापे विष्णुः सनातन । उन्पते द्वादशादित्या भान्यपेया प्रकीर्तिता - *hP*. (*h*. 42, 19-22)]. According to some, these refer to the **12 digit of the sun** (*com.*).

3. यज्ञ &c यज्ञभाग God, and Indra was the “lord of the Gods” (*com.*) On यज्ञेषु अप्रत्यमाणा ये भागा नृपाम् उच्यते — श्रान्तेन ग्रन्थान— This will also refer to **Indra** as it is he who gets the **principal share** of the sacrificial food. For similar idea Cf “मन्वाज-भञ्जा प्रथमो मनीषिभो त्वमेव दोन्द्र । सदा विप्रस्य” —*Pa* *III* 11. **4. आत्म-भवः**—Refers to **Viṣṇu**. The *chaitanya-ban* (आत्म-भव) still he chose this part as the fit place for his **birth** (भव) Hence विशेषात्प्रमाणाद्वार —(*R*). This is a very **common idea** in Sanskrit. Cf. “गणेशं भूवनेन च्छलेन य (सनातन) पि सुपागमन् स्वयम्” — *Bh. I. I*. ‘आत्मभवः परः’ (*M*) does not seem to give a very good sense. It only implies the superiority of the great-grand-son to the great-grand-father (*i. e.* ब्रह्मा) । **5. परः पुरुषः** Read ‘महत् परमव्यक्तम् अव्यक्तान् पुरुष पर । पुरुषान् पर किञ्चित् सा काष्ठा सा परागति’ —*Āltha*. 11, Kāli here represents **Viṣṇu as the Supreme** पुरुष, while in *Īk*. **superiority** has been given to **Śiva**. This will also testify to the **absence of sectarianism** in him. (*Vide Introduction - Religious View*). **६ इम्**—(*7* *km*. 7). **6. आस्पदं चक्रे**—Refers to the **Dwarf** (वामन) **Incarnation** of **Viṣṇu** *Vide Com and ŚPB. XIV*. 70. आपद्यते अस्मिन् इति आ + पद् + घ अधिकरणे - आस्पदम् - Abode, ‘आस्पदं प्रतिष्ठाप्याम्’-(६।१।१४६)-इति साधुः—*BhD* ३. अन्तरम्

—The couple was separated from the creator by *one* step only. ब्रह्मा > मरीचि > कश्यप and ब्रह्मा > दक्ष > अदिति (Com.). Now for marriage between “fast cousins” read - 235n. 5 (end).

Text :—मातलिः—अथकिम् ।—Mātali- - Yes.

राजा (प्रणिपत्य) —उभाभ्यामपि वां वासव-नियोज्यो^१ दुष्यन्तः प्रणमति ।

King (*Prostrating himself*) ‘To both of you, Indra’s servant¹ Duśyanta bows down.

मारीचः—वत्स ! चिरं जीवन् पृथिवीं पालय ।

Mārica-- My son, may you live long to protect the earth.

अदितिः—वच्छ ! अप्पड़ि-रहो होहि [वत्स ! अप्रतिग्यो^१ भव] ।

Aditi - My child, may (*your*) car be unchecked¹.

(*Śakuntalā prostrates herself with her child at their feet*).

मारीचः—वत्से ! “आखण्डल^१—समो भर्ता जयन्त-प्रतिमः^२ सुतः ।

श्लोक आशीरन्या न ते योज्या पौलमी-मङ्गला^३ भव” ॥२८॥

Mārica—My child ! (*your*) husband is Indra’s peer (*and your*) son is like Jayanta. ‘Therefore no other blessing apropos of you should be uttered (*by us*). May you be as lucky as Paulamī’ (28).

अदितिः—जादे ! भन्तुणो बहुमदा होहि । अअञ्च दीहाऊ वच्छओ उहअ-कुल-णन्दणो होडु । उबविसह ।

(जाते ! भर्तृबहुमता भव । अयञ्च दीर्घायुर्वत्सक उभय-कुल-नन्दना भवन् । उपविशतम् । (सर्वे प्रजापति मभिन्त उपविशन्ति) ।

Aditi—My child ! may (*you*) be *your* husband’s beloved. And may this (*your*) little son be long-lived and a delight to both the families. Sit down (*here*) [*All sit down around the Prajāpati*.].

V. L. --‘प्रणिपत्य’ - B. ‘उपगम्य’—Others ‘०नयोज्यः’ B. P. IIS. ‘०अनयोज्यः’—R. V. M. S. ‘जीवन्’—B. ‘जीव’—R. M. ; Patankar omits both. ‘शकुन्तला पुत्रमहिता’ &c. B. --which is substituted by the following speech of Śak. in other editions : -‘दारक-महिता वां पादवन्दनं करोमि’ । ‘पौलमी-मङ्गला’—B. P. IIS. ‘पौलमीमदशी’—R. V. M. & S; R. M. V read ‘अभिमत’ for ‘बहुमता’ । R has ‘योग्या’ for ‘योज्या’ ।

राजैति । ‘उभाभ्याम् वाम्’ उभौ युवाम् अनुकूलयितुमित्यर्थः [कर्मणि ४ र्थी-६ अत्य १४] “उभाभ्यां प्रति प्रणाम-क्रियाया अभिप्रेतत्वात् चतुर्थी । ‘क्रियया

यर्माभप्रैति सोऽपि सप्रदानम्” इति विद्याम्बुनिपादा.] । दैत्यानां ‘वासं वाति’ बध्नाति यः सः ‘वासवः’ [वा गति-बन्धनयो । “आतोऽनुपगर्गे क ”—२।२।३] तस्य ‘नियोज्य’ दाम । युजे ण्यता (३।१।१३४), “प्रयोज्य-नियोज्यौ शक्यार्थे” - (३।३।६८)-उर्ता मायु ।। आखण्डलेति । नव ‘भर्ता’ स्नामी दुग्धन्त ‘आखण्ड-लम्’ इन्द्रस्य ‘मम’ तुल्य । सुत’ गर्गदत्त ‘जयन्त’ सम इति ‘जयन्त-प्रतिम’ [अ-स्वपद-विग्रह-नित्यसमासः ।। अस्मादेव कारणात् ‘त’ नव सम्बन्धे ‘अन्या आशी’ आशीर्वाद ‘न गोज्जा’ अस्माभि प्रवर्तनीया । केवळ ‘पालम्या’ इन्द्रपत्न्या शक्या ‘मङ्गलमिव’ ‘मङ्गल’ स्वैधव्यम् भर्तृ-वृत्तगन्तवादिभ्यः यस्याः तादृशी ‘भव’ [ततीय-वर्णार्थं प्रति पूर्वार्थस्य हेतुत्वेन नियुक्तत्वात् वाक्यार्थ-हेतुकं काव्यलिङ्गम् । उपमानुप्रासौ । अत्र ‘शाशंसा’ नाम नाट्यालङ्कारगोचरः । ‘आशमन स्यादाशंसा’ इति दर्पण-लक्षणात् । इलोदं, वृत्तम् ॥२८॥ अदि-तिरिति । उभे कुले इति ‘उभयकुले’ [उभ-शब्दात् वृत्ति-विषये नित्य मयच् स्य ॥ १००॥ विस्मयन्तु तन्वर्तोऽप्यन्या द्रष्टव्य -२१३] मानकृत् पितृमुलञ्च तया ‘नन्दन’ (२०९६) अप्रात् “आनन्द-वर्धन” ‘भवतु”

260n. 1. वानव &c नियोज्य Servant. Our modest king elsewhere also calls himself a servant of Indra. Cf मिथ्यन्ति कमनु मान्स्वर्गा यन्निप्राज्या’ IV, 4. 2. इमुन्नला पुत्र-महिता &c Thus stage-direction is **certainly better** than the speech of Shak. (‘दारकगीहता वा पादवन्दनं करामि’ R because **it is faulty not being followed by a stage-direction** (इति पादवन्दनं करोति)

(*Ind.* 13 in 2) Besides this reading is in consonance with her former speech, vi ‘निर्हमि, आर्यद्वारेण मय गच्छन्माप गन्तुम्’ । She was **bashful** even to go up to the sage accompanied by her husband, —**what to speak of her any utterance in his presence.** Note also that after she has said ‘निर्हमि &c’, she broached not a single word up to the end of the book. 3. जयन्त-प्रतिमः—(*om.*)— [66p, 6]. 4. आश(स्)—*Vide* (131n. 8). पौलमी मङ्गला &c. अची is so called as she is the daughter of पुलमन्—a **demon** [and not a मुनि as *BhD* explains] killed by Indra himself. [Read ‘कृत्वा सबन्धक चापि विश्वसेत् गवुणा नहि । पुलोमान जघानासौ जामाता सन् शतश्रुतु’—*HF.* XX. 133. Also “एतस्मिन्-शन्तरे वीर पुलोमा * * दैत्येन्द्रः” &c. —*Rām.* VII. Ch. 28. 19-20 l. ‘पौलमी-मङ्गला’ is indicative of husband’s ‘बहुमान’ &c

कारात् न न्यून-पदत्व-दोष" इति सिद्धान्तवागीशपादाः ॥ श्लोको वृत्तम्] ॥२९॥ राजेति । अत्राश्रमे आगमनान् 'प्राक्' पूर्वम् 'अभिप्रेतस्य' अभिलषित-फलस्य 'सिद्धिः' लाभः शकुन्तला-लाभरूप-मङ्गलम् इत्यर्थः ["अभिप्रेतार्थासिद्धिर्मङ्गलम्" इति निथि-तत्त्वम्) 'पश्चात्' तदनन्तरं दर्शनं नतुमाधकः भवादृशानां साक्षात्कारः 'अपूर्वः' अभिनवः कारणस्य पश्चाद्भावित्वात् । उदेतीति । 'पूर्व' फलोत्पत्तेः प्राक् कुसुम' फलस्य निमित्त-भूतं प्रसूनम् 'उदेति' उत्पद्यते 'ततः' तदन्तरम् एव 'फल' तत्कार्य-भूतं चूनादि जायते, न तु कुसुमोदयात् प्राक् । तथा 'घनानां' पयोनिमित्त-भूतानां मेघानां । 'घनः मेघः, घनः मान्द्रः, काम्य-नालध्वनि घनः । घनः स्वर्गः, घनो नित्यः, घनः स्यात् लोह-मृद्गरः' ॥ इति गर्दामहः । हन्तेः "मूर्तो घनः"—(३।३।७७)—इति अप् घनादेशश्च, अन्यथा "वधः"] 'उदयः', उद्गमः अस्मादेव कारणात् 'निमित्तस्य' कारणस्य 'नैमित्तिकस्य' कार्यरय च पूर्वोक्त-रूपः 'अयं क्रमः' गीतिः अर्थान् आदौ हेतुना उद्भावितव्यम् पश्चात् तु हेतुमता । न कृत्रात् एतस्य विपर्यय इति भावः । 'तव प्रसादस्य' सम्पाद-कारणी-भूतस्य अनुग्रहस्य । 'प्रसादोऽनुग्रहे' काव्य-प्राण-स्वास्थ्य-प्रगतिषु' इति मेदिनी । 'तु' इति भेदे । 'पुनः' पूर्व 'सम्पद' तत्कार्य-भूताः स्त्री-पुत्रादि-लाभ-रूपा-श्रियः । अतएव अशौकिक एव ते मर्त्याः । [पूर्वांश्च आदिक्रियादीपकम् । तृतीय-चरणार्थं प्रति पूर्वार्धगत-वाक्यानां हेतुत्वात् वाक्यार्थ-हेतुर्न काव्यलिङ्गम् । प्राकरणिकत्वेन प्राकरणिकार्थपातान् मालास्थपत्तिः । 'तु' अन्येन व्यतिरेकः । तृतीय-चरणे अर्थान्तरन्यासः (न्यायञ्चाननपादानां मते दृष्टान्तालङ्कारः) । चतुर्थ-चरणे कार्य-कारण-विपर्ययात् अतिशयोक्तिः । 'सम्पदः' इत्यत्र शकुन्तला-पुत्र-लाभ इति प्रस्तुतस्य विशेषस्य गम्यत्वे अप्रस्तुतप्रशंसा च । छेदः नृत्य-नुप्रासौ । अत्र 'मधुर' नाम भूषणञ्चोपनिप्तम्—'यत् प्रत्ययेन मनसः पूज्यपूजयितुर्वचः । स्मृतिप्रकाशनं यत्तत् स्मृत "मधुर-भाषितम्" ॥—इति तल्लक्षणात् । दर्पण-कारमते 'प्रियोक्ति'रस्य नाम । श्लोकञ्चायमपि तेनैव षष्ठ-परिच्छेदे उदाहृतः । 'वंशस्थविल' इत्यपरनाम 'वंशस्तनितं वृत्तम्) ॥३०॥

261n. -1. एकैकं - (167n. 2). The abstract metaphor of 'श्रद्धा' and 'विधि' has also been mentioned in Ra. II. 16. "तां देवता-पित्र-तिथि-क्रियार्थमन्वगुययौ मध्यम-लोकपालः । वभौ च सा तेन सतां मतेन, श्रद्धेव साक्षात् विधिनोपपन्ना"—Kāli. must have lived in those days when sacrifices were performed constantly by the पूर्वमीमांसकः, and the Vedic कर्मकाण्ड (पूर्वमीमांसा) was highly esteemed. Vide (185n. 5). 2. व्रितयं समागतम्—Note the Prolepsis'—(64n. 2 middle.) and anticipatory

‘तयप्’ [“संख्यायाः अवयवे तयप्”—(1843). “द्वि-त्रिम्या तयस्य अयज् वा”—(1844)]. It has been used before the three components ‘श्रद्धा’, ‘विन’ and ‘विधि’ by their appearance have formed the triad. In this connexion read the discussions made in *T* for the justification of “मुनि-त्रयम्” under (1844). Cf. the idea with “अत्र रामश्च सीता च लक्ष्मणश्च महाप्रस. । मत्स्य शीलञ्च भक्तिश्च येषु विग्रहवत् स्थिता”—PN. II. 4. 3. भगवन्—(118n. 23: 142n. 3). 4. अभिप्रेतार्थ-सिद्धिः—Refers to the king’s longing i.e. his auspicious reunion with his wife and child. (Com.). Read—‘शकुन्तला-प्रापक भवदर्शन भविष्यति इत्येवं ममाभिप्रेतम् आसीत् त्वत् प्रभावात् दर्शनपूर्वं निर्व्युद्धम्”—S 5. अपूर्वः Because of the **change of order** (क्रम) of the cause (निमित्त) and effect (कार्य) Cf. ‘तथाच नैमित्तिकानन्तर निमित्तोत्पत्ति-इति अनुग्रहस्य अपूर्वत्वमिति भावः—*Ibid.* Note the **double sense** (i.e. ‘not occurring before’ & ‘strange’). For the figure, अतिशयोक्ति (i.e. *inversion of Cause & Effect*) read ‘हृदय मन्विष्टमिमांसा मान्दत्या कुसुम-नाग-वाणेन । चरम रमणाख्यं ललाचनं तपय त्वया भवता” ॥ —KM. 97. 6. उदेति—‘उत् उ’ has been used **figuratively** to mean “to come”, “to be produced”. Cf. ‘आफलादा-कर्मणाम्’— —*Ra.* 1. 5. “तीजाङ्क र प्राग्दद्यात् द्याम्भ” —*Ku* III. 18, “आमेश्वोदय वर्षमदृष्ट-कुसुम फल । तर्कनापन्न वो दर्शन प्रतिभाति म” ॥ *Ku* VI. 51. (Also read ‘रात्रो उदयते चन्द्रो दिवादर्याति भास्कर । उदेति य मदाव्या च नोदीयन्ते च सर्वशः” ॥ —*KR.* 23.). 7. पुरः—(77n. 4). Like many other poets, Kālī. has also used the word ‘पुरतः’ [Cf. ‘म चरणा पुरतः प्रवर्तेते’ (137, 1); ‘इय च तेज्या पुरतो विडम्बना’ —*Ku.* I. 70; ‘पिङ्गाक्ष पुरतः स्थितम्”—*Rām.* V. 50 | ‘स्यात् पुर पुरतोऽग्रतः.” —*AK.* which according to host of grammarians is wrong. **Pandita-Raja Jagannātha**, author of **मनोरमा-कुच-मर्दनम्** and tutor of **Dārā Seko**, son of Shaha-Jahan, is **furious against** this word in his “रसगङ्गाधर”. **JS**, however, gives a **probable derivation**. Read ‘कथं तर्हि “पश्यामि तामित इतः पुरतश्च पश्चात्” इति भय-भूतिः—(*MM.* 1. 40), “स्यात् पुरः पुरतोऽग्रतः इत्यमरः, “पुरतः प्रथमे चाग्रे” इति विश्वश्च । ‘ममानकालीन’, ‘पूर्वकालीनम्’ इत्यादिवत् प्रामादिकमेव ~~अत्र~~ केचिन् “दक्षिणोत्तराभ्या तमुज्ज्वलिनैव इष्टसिद्धौ “अतसुच्”

(५।३।३४) इत्यकारोच्चारण-मन्यतेऽपि विधानार्थम् ॥ तेन पुरत इति मिथ्यति ॥ 'पुर अग्र-गगने क्विप् पृ 'त्रो' इति दीर्घस्तु न भवति, भत्वात्'—*T.* 1976. "पुरति 'पुर अग्रगमने' वाङ्मूलात् अतमृत्"—BhD.

Texts:—राजा—भगवन् ! इमामाज्ञाकरीं वो गान्धर्वेण विवाह-विधिना उपयम्य' कस्यचित् कालस्य बन्धुभिर्गनीतां स्मृति-शैथिल्यात् प्रत्यादिशन्' अपराद्धोऽस्मि तत्रवतो युष्मत्-गोत्रस्य' कण्वस्य । पश्चादेनामङ्गुलीयक-दर्शनाऽऽरूढ-स्मृतिः ऊढपूर्वाभवगतोऽहम् । तत्त्वत्रमिव मे प्रतिभानि ।

उपजानि यथा गजो नेति समक्ष-रूपे, 'तस्मिन्नपक्रामति' मंगयः स्यात् ।
[जनजगम पदानि दृष्ट्वा तु भवेत् प्रतीतिं स्तथाविधो मे मनसो विकारः ॥३१॥

King Your Reverence this servant-maid of yours, I wedded according to the Gaudharva-form of marriage and when after sometime (*her*) relatives brought (*her* to me) I repudiated (*her*) *per lapsus n nuptiae*, (and thus) offended His Holiness, Your cognate⁴ Kanva. Afterwards with (*my*) memory regained by the sight of (*this*) ring, I came to know her as having previously married. All that appears, as it were strange to me.

The change of my mind is of similar nature as to say that this is not an elephant when it is present with (*its*) form before the eye, and to have a doubt as to whether it is an elephant or not when it is passing out of sight, and (*then*) to have (*firm*) conviction 'that it *was* an elephant' after seeing (*its*) foot-prints" (31)

V. L. 'दर्शनाद्-स्मृति'—B. H. S. P. 'उदनात्' R. V. M. S. 'गोत्रस्य'—B. P. H. S. 'अग्रगमने' R. V. M. S. 'गज' R. V. M. S. 'गजे' B. 'नेति' R. V. M. S. 'माघ' B. B has 'कर्मन्'—for 'तस्मिन्' । 'अपक्रामति'—R. V. 'अपक्रामति' M. S. 'अपक्रामति'—B. For 'तु' B has—'अथ' ।

राजेनि । "आज्ञाकरि" मेवकाग् (इत्यनेन नित्योक्तिः । "कुओ हेतु-तान्छील्याजुलोम्पेव"—(31.20, 20.16)-इति ट. । टित्वात् डीप् (४।१-१५) । 'उपयम्य' विवाह्य । 'कस्यचित् कालस्य' अनन्तरम् इत्यध्याहारेण तद्योगे षष्ठी, यद्वा 'षष्ठी अतमर्थ-प्रत्ययेन—(६-९)—इत्यनेन 'परस्तात्' इति पदस्य गम्यत्वे षष्ठी, ("गम्यमानापि क्रिया कारक-विभक्तीनां निमित्तम्" इत्युक्तेः) स्मृति-शैथिल्यात् स्मृति-भ्रशान् हेतो न तु स्वयम् इति द्योत्यते अनेन । 'प्रत्यादिशन्' अस्वीकृवन् । 'त्वमेव गोत्रम्' आदिपुरुषः यस्य तस्य काश्यपस्य, 'कण्वस्य' 'सम्बन्ध-मात्र-विवक्षया षष्ठी । "वंश-परम्परा-प्रसिद्धमाणि"

गोत्रम्” इति उद्वाह-तत्त्वम् । ‘ऊढ-पूर्वा’ पूर्व-परिणीता शकुन्तला (पूर्व-शब्दस्य पर-निपातः पाक्षिक-१९९९) । ‘चित्र’ विस्मयकरम् । अत्र ‘उपगूहन’-नामकमङ्गमुपक्षिप्तम्—“तद्भवेत् उपगूहनम् । यत् स्यात् अद्भुत-मम्प्राप्ति” इति दर्शण-लक्षणान् । यथेति । ‘यथा’ येन प्रकारेण (‘प्रकार-वचने शाब्-’-५।३।२३) ‘समक्ष’ प्रत्यक्षीभूत रूपम् आकृतिः यस्य तादृशे कस्मिन् गजे सति, अयं ‘गज’ न उति’ निश्चयात्मक मिथ्याज्ञान भवति । अनन्तर तस्मिन् गजे अपक्वामति’ चक्षुर्विषयमतिगच्छति सति ‘सगय’ गच्छन्नय जीव गज इवालद्यत स्मिय गजा नवेति इत्याकार सन्देह स्यात् । पञ्चान् ‘पदानि’ तदपक्रमणन उद्भूतान् विचित्रान् पादन्यामान् (‘पादन्यासे पादमद्वा सुप्तिङन्त पद भवत इति क्षीर-स्वामी) ‘दाट्वा तु’ एत गज एत गा इति ‘प्रतीति’ निश्चयात्मक ज्ञान भवेत् । ‘मे मनस विचार स्वरूपाज्यथा-भावः (‘मतत्त्वतोऽन्यथा प्रथा विकार इत्युदाहृत’ इति वेदान्ते) आसीत्’ इति शेष । साक्षादुपस्थिताया अनुत्तल्याया नय परिणीत-पूर्वा इति प्रतीति । पश्चात् तदपक्रमण-वेलायां, ‘बलवत्तु द्यमान प्रत्याययतीव मा हृदयम्”, (५।३१) किमिय मया परिणीता इत्याकार सन्देह जान । नत अङ्गुरीयात्मक-चिह्न-दर्शनेन उद्भूतैव सा इति प्रतीति जाता, नतु तस्याः साक्षात्-दर्शनेन इति विचित्रा म मनस विचार इति गरलाथ (निदर्शानात्प्रासश्च । उपजातिर्वृत्तम्) ॥३१॥

262n. 1. युष्मत्-गोत्रस्य—‘गोत्र’ means ‘the first person of a particular class’ (*com*), hence ‘त्वमव (कश्यप इत्यय) गात्रम् (आदिपुरुष इत्यर्थ) यस्य—Of whose race you are the first progenitor ‘युष्मत्-सगोत्रस्य R — Has been objected to by N for सगात्र’ means ‘समान गात्र इत्यय म’—[गमान म, 6 3 85], hence कश्यप being himself a progenitor cannot be said to be possessed of a ‘गात्र । [*For* पृ० 25 *m* 5] Kṛṣṇa is called ‘राष्ट्रप’ in Mahābhārata I 67 but in the genealogies we do not find his name among the descendants of Kṛṣṇapa. Same is the case in VāP तच्चित्रमिव &c. Because his power of recognizing Śak’s failed when she had actually presented herself, but was roused at the finding of the ring given to her 3. यथा गजो &c. R construes differently thus—‘समक्षरूपे’ (गजे), ‘गज न’ वा ‘इति सगय स्यात्’ । ‘तस्मिन् अपक्वामति सति पदानि भूमा दाट्वा यथा, (गज एवायम् इति) प्रतीति भवेत्’ । ‘तथाविध —&c. The obvious. (अति “क्रम”) generally in Kāli. means ‘to

जदो सहीहिं अच्चादरेण सन्दिट्ठिहि—“सो राजा जइ तुभं ण सुमरेदि, तदा एवं अंगुलीअं दंसेसि” ति ।

[दिट्ठ्या अकारण-प्रत्यादेशी न आर्यपुत्र । न पुनः अपनमात्मानं स्मरन्नाथ । अथवा न श्रुतं विग्रह-शून्य-हृदयया मया अयं शापः । यतः सखीभ्यामत्यादरेण सन्दिट्ठामि—‘मं राजा यदि त्वां न स्मरति, तदा इदमङ्गुलीं च दशयामि’ इति ।

Śakuntalā (*for*) ‘ Luckily (*my*) husband did’ not repudiate *me*) without (*any*) reason . But I don’t remember myself to have been imprecated . On , perhaps the imprecation was not heard by me with my heart distracted by separation, for I was directed by my friends with great care thus “ In case the king do not recognize you, then show him this ring ”

V. L. S reads ‘अपचार’ for ‘अपराध’ ॥ उपपन्न—B. S. V. ‘अनुपपन्न’—R. M. ‘प्रत्यक्ष’—R. V. M. S. ‘प्रत्याख्यान’—B. ‘नान्यथेति’ Omitted by B. ‘शप्तम्’—R. V. M. S. ‘मत्यम्’—Śr. K. B. ‘न श्रुत’—B. ‘न विदित’—R. V. M. S. ‘अत्यादरेण’—B. P. S. Dr. Omitted by others. ‘मं राजा’ &c. —B. ‘भर्तुं अङ्गुलीयं दर्शयितव्यमिति’—R. V. M. S.

मारीच इति । ‘कण्वस्याहम् अपराध’ इति ‘शङ्कया अलम्’ इति निषेधे । ‘उपपन्न’ सम्भवपरं ‘एवं’ शाप-हेतुकत्वादित्याशयः । **मारीच इति ।** ‘असंस्तीर्य’-यत् ‘अवनरण’ स्वकर्तव्य-पालनार्थं पर्यायणं आकानात् अवरोक्षणम् इत्याद् हेतुः । प्रत्यक्षं वैफल्यं दृश्यं यस्यां ताम् । ज्येष्ठाभिना गाच्या शकुन्तला शापात् हेता प्रत्यादिष्टा । न अन्यथा न स्व-बुद्ध्या उत्पद्यते । **राजेति ।** ‘वचनीयात्’ अकारण-धर्मपत्नी-परित्याग-रूप-कौलीनात् । शकुन्तलेति । आशयः ‘हेतुं विनेव यं प्रत्यादिशति’ निराकरोति तादृशः । ‘शप्त’ दर्वान् शापं विषयीकृतम् । ‘अथवा’ इति पक्षान्तरे ‘विग्रहेण’ भर्तृ-विरागेण शक्त्यं दिग्भयान्तराभावात् ‘हृदय’ यस्यां तादृशी, अतएव ‘मया न श्रुत’ । तस्य मानसात् । ‘यतः’ यस्मात् ‘सखीभ्याम्’ अनुसूया-प्रियवदाभ्यां ‘सन्दिट्ठामि’ भर्तृ-गृह-निर्गमण-वेलाप्राप्तम् इत्याशयः । ‘मारीच’—वत्यम् । अलमात्मा—“उत्पादिता एतदन्तेन ‘निर्णयः’ नामाङ्गमुपार्जितम् । तत्प्रकरणं यथा दशरूपके—“अनुभूतार्थ-कथनं निर्णयः समुदाहृतः” इति ।

263n 1. अलम् शङ्कया—करणे उच्यते ।—(250n. 2.) ‘अपचार’ (S) for ‘अपराध’ gives the same sense. Our poet has already used this word in this book and elsewhere. Cf. ‘आहोस्वित् प्रमवो ~~अपराध~~’ ‘सन्दिट्ठिभितो विरघाम्’—V. 9; *Ra.* XV. 47. But ‘अपराध’

seems to be the **original** reading as it has been used in the **previous sentence**. १. (त्यादिशन अपराद्धोऽपि' &c 2. ध्यानादवगत. सा (अगम, now c 190) 7 The knowledge of Durvas's imprecation is a *new revelation* for the entire and everlasting commingling of the two hearts. As otherwise the king, unable to account for the past misbehaviour to his legally married wife, would surely feel constant inquietude, especially when he sees her whose devotion for him had not a jot diminished even after such a long lapse of time. Śak also though she is united with her husband and was informed of his unaccountable mental infatuation would surely have perturbed mind as there was nothing to but the recurrence of the similar stupor (*amnesia*) in her husband. And owing to this she requested him to wear the ring to put a stop to such future calamity. (cf 'सः ७ मपमि। सापुत्र म् पन्न्धारयन्—257 a. 6. Our poet purposely did not make Śak aware of the cause before her meeting with the king only to show that if natural love being purged of all worldly considerations is transformed into spiritual love it does not forget the past deeds however sinful and always condones a sin of who has suffered terribly and repented. 3. त्वय्युपवन्न—ven (अपि) infatuation was possible in queen's life. तपस्विनो—126 b. 6 सह-धर्मचारिणी. While in 126 b. 1. 4. त्वय्या अकारण & 5. त्वय्या the whole under the notion that she had been divorced with it may reason. But now from her knowledge of the cause she is made aware of the whole matter and consequently her mind is free from inquietude. It is not really secret. Thus has been possible a permanent and complete commingling of the two souls. *Surabhi*. Note that this will be previous speech of Marica are **absolutely necessary** for the dramatic point of view. 5. न श्रुत' &c. In a somewhat similar manner King Dilipa could not hear the **curse of Surabhi**. स शापो न त्वया राजन् । न च सारधिना श्रुतः । नरलाकाश-गङ्गाया स्वतस्यु हाम-दिग्गजे ॥ Ra I. 76-78

Text :—मारीचः (गुल्फा विलास्य)—वत्से । 'चरितार्थासि । तदिदानीं सह-धर्मचारिणं प्रति न त्वया मन्युः' कार्यः । पश्य—

शापादसि प्रतिहता स्मृति-रोध-रक्षे'

सिहोन्नता

भर्तृपेत-तमसि प्रभुता' तवैव ।

(तभजजगग) छाया न मूर्च्छति' मलोपहत-प्रसादे'

'शुद्धे तु दर्पण-तले सुलभाऽवकाशा ॥३२॥

Māricā (*Looking at Śakuntal*) 'My child ! 'fulfilled is thy object'. So you should not now be wroth' towards (*thy*) fellow-worker in poetry. For ((You were disavowed when (*your*) husband was rude' through the obstruction of memory', by reason of the imprecation, *his*, gloom *now* gone, yours alone (*is*) the mastery', (*upon your husband*—An image tells not on the surface of a mirror with^a (1) transparency clogged by dirt^b, but it gains^c an easy scope when it is clean—32))

राजा—यथाह भगवान् । King—*He* as Your Reverence says.

V. L. - गृन्तुं वा प्रति'—B. Omitted by others, 'विदिताथी'—B. V. S. 'चर्गिताथी'—R. M. K. S. 'तदिदानी'—B. Dr. Omitted by others, 'राय'—R. M. V. 'राय'—B. 'राय'—Mackenzie Mss. 'प्रभुता तवैव'—R. V. B. M. 'प्रभुता तथैव'—S.

मारीच इति । 'चर्गिताथी' लब्धार्थी, वृत्तार्थी । । पाठान्तर-पक्षे तु अवगत-
अर्थ' पत्युः अपराधाऽभास-रूपं क्तान्तं यथा तादृशी । 'तत् तस्माद् हेतोः ।
'मन्यु' क्रोध ['मन्यु' रैत्ये क्रतोः क्रुधि' उति हेम । 'न काय' " यत्तत्तान्त्रे सहधर्म-
चरणस्यैव व्याघातं ग्यात् । 'गद्य' उति वाक्यार्थस्य कर्म-तम् । शापादिति ।
'शापात् दुर्वाससा दन्तात् अभिगम्यातात् हेता 'स्मृत्' स्मरण-शक्ति रोधात्'
व्याहनन्वात् 'रुद्धे कथार मति 'भर्तृ' स्वामिनि दृश्यन्, त्वं प्रातिहता' प्रत्याग्याता
'अमि' । । शापादिन्यनेन तस्य दोषाऽभावः उक्तः । । 'अपेतम्' अधना दूरीभूत
'तम' स्मृत्याऽवरणं मज्जनं यस्मात् तद 'भाय' [उति मन्थमणिं न्यायेन दे, ली
दीपक-न्यायेन वा अत्रापि अनपेक्षा] 'तवैव प्रभुता' आधिपत्यम् । 'ग'-'कारण
अग्या भर्तृवद्गमान-गृचर मत्तादधी-गद-प्राप्तिं सूच्यते । । तथाच 'मलन' धृत्या-
दिना 'उपहत' नाशित प्रसाद' निर्मलता यस्य तादृशे दर्पण-तले दर्पणे मकुरे
इत्यर्थः ['अथ स्वरूपयोग्यो गी तलम्' उत्थमर । 'छाया' प्रतिबिम्ब ['छाया
मुर्याप्रिया कान्ति प्रतिबिम्बमनाया' उत्थमर । न मूर्च्छति' प्रसरति । 'तु' रिन्तु
मा छाया 'शत्रे' निर्मले दर्पणतले 'मलम्' सक्तर 'अवकाश' विम्बपात इत्यर्थः यस्या
तादृशी भवतीति शेषः निनरा व्यवहाराऽप्यते इत्यर्थः । । छाया-शकुन्तलयो साम्यस्य
प्रणिधानेन गम्यत्वान् अथ दृष्टान्तालङ्कारः । हेतुश्च । 'तवैव प्रभुता' इत्यत्र
'प्रभुता' शब्दात्तदर्थोक्तिः, भर्तृमन्त्रद्वारा प्रभुतायाः प्रसिद्धत्वात् । अथ च

यो भर्ता म प्रभु, या वनिता मा गणभृता इति शास्त्र-स्थितौ भर्तृत्वं तस्मिन्, प्रभुता चाग्याम्, इत्यसङ्गतिश्च । अतिशयोक्त्या सहाङ्गाङ्गिभाव इति राघव-पादा । ततस्तस्मिन् तस्मिन्निहि छेक-वृत्त्यनुप्रासो । 'सिंहोन्नता' इत्यपरनाम वसन्ततिलकं वृत्तम्) ॥३२॥

264n. 1. शकुन्तलां विलोक्य This stage-direction is necessary. चरितार्थ (R has **weighty support** from elsewhere, Cf. 'साम्प्रत चरितार्थं म प्रवेन सभाजयितुं गच्छामि' Māla. V. राम-रावणयोयद्ध चरितार्थं मिवाभवत्' R. XI, 57, 'अश्वं व्रतमस्वारा चरितार्थेव भारती'—X. 36; 'चरितार्थं भवति'—XV 20, राजानु चरितार्थता' p. 124, Cf. Also 'तत् सर्वथा कृताश्रयाऽस्मिन् विप्रभक्त्या प्रसादात्' PC. VI. ['विदितार्थ' means — "I am now aware of the facts"] भर्तृ—Come with both 'लक्ष्मे' and 'तस्मिन्' । Com. & 229n, 1) 2. मूर्ध्नि—(168n, 10, 'प्रसादे—'प्रसाद' means 'impudency' 'brightness'. Cf. 'गङ्गागोध-पतन-कलुषा गृह्णीतव प्रसादम्'—*Uk* I. 3 3. दर्पण-तले—'दर्पण' is a **looking glass**. लोचनाभ्या विहीनस्य दर्पणं किं वर्ग्यति—Cārakya-Satakam, *Ku* VII. 26; X. 10; XII. 37 Cf. "निश्वास-वाष्पाऽपगमात् प्रगन्त प्रसादमात्मीयमिवात्मदर्शः—*Ra.* I II. 68.

Remark: Long before the **Phoenicians**, the **Hindus** knew the art of making glass, specially looking-glasses which formed a part of their toilette and were designed as ornaments for room. It will be interesting to note that even the word 'काच' for glass occurs in works considerably over a thousand years old. The **Sinhalese** who borrowed all the arts of civilized life from the Hindus, make mention in the *Dipavamsi* of a **glass pinnacle** placed on the top of the *Himalee* Deceba by Saka's brother of *Dharmapala* in 200 B.C. and of a **glass mirror** in 300. B.C. (*Le Téméraire Ceylon* I p. 154. **Pliny** describes the glass of India being **superior** to all others from the circumstances of its being **made of pounded crystal**. *Lib.* XXVI, 66.).

Text:—मारीचः—यत्ता ! कच्चिदभिर्नन्दत स्त्वया अस्माभि विधिवदनुष्ठितः जात-कर्मदि-क्रियः पुत्र एष शकुन्तलेयः ।

Mārica My son ! I think you have greeted this son (of yours) born of Śakuntala, with his nuptial ceremony and other rites duly performed by me.

राजा—भगवन् ! अत्र खलु मे वंश-प्रतिष्ठा' (इति राजा)

चालितेन सामान्य-रथेन समुद्र-लङ्घनस्य असम्भाव्यत्वात् । तीर्णा.' लङ्घिताः
'जलघय.' समुद्राः येन तादृशः । 'पुरा' आगामिनि काले ['स्यात् प्रवन्धे चिरान्ति
निकटागामिके पुरा' इत्यमरः । निपातोऽयम् निश्चयं द्योतयति । 'यावत्
पुरा निपातयो लट्'—(३।३।८)—इति भविष्यति लट् । 'गणद्वीपा' जम्बू प्लक्षादि-
द्वीप-मण्डल-युता । तथावोक्तं कामे—“जम्बुद्वीप प्रधानाऽयं प्लक्षः शास्त्रालिख
च । कुयः काञ्चिच्च शाकश्च पुष्करश्चैव सन्तम् ॥ एते सप्त महाद्वीपाः समुद्रैः
सप्तभिर्वृताः ।] 'जयति' नूनं जयति । उह' अत्राश्रमे' "सत्त्वानां मिहादि-
जन्तुना 'प्रसभ' बलात्कारेण ['प्रसभ तु बलात्कारो ऽठ' इत्यमरः] 'दमनात्'
शामनात् अयं 'सर्वदमन' इत्युच्यते इति शेषः । 'पुनः लाक्ष्म्य' जनानां म्वनस्य
वा 'भरणात्' रक्षणात् पोषणाद्वा 'भरत' इति ['वर्तचित् निपातेनाभिधानम्
इत्युक्तरत्र प्रथमा । 'आग्या' नाम ['आख्याह्वे अभिघा' च नामधेयं च नाम च'
इत्यमरः] 'याग्यति' प्राप्यति । पुनः जयति' इत्यादिना भाविकालङ्कारः ।
“प्रपञ्चा उव यथार्था क्रियन्त भवताविन । तद्भाविवम्” इति तल्लक्षणात् ।
छेक-वृत्त्यनुप्रासौ । काव्यलिङ्गञ्च । गिर्यारिणी वृत्तम् । ॥३३॥

265n. —1. कञ्चिद्—An indeclinable particle of interrogation, often translatable by *I hope*, Cf. Lat. *Nomi* 'Cf. कञ्चिदहमिव' &c.—(Vide 201n. 5). 'कञ्चित् मर्गिणाभनघा प्रसूति'—*Ra.* I. 7, 16, जात-
कर्मादि—(256n. 5). 2. अत्र &c. In this son of Śak.; K supported by M takes it as referring to Śak. 'अत्र अस्यां शबुन्तलाया कुलोद्धारक-
पुत्रात्पादकत्वेन"—“In this Śak. because she has given birth to a son, the upholder of my family”. But this is to be rejected, as elsewhere the stability of the race of Dilipa is ascribed by the poet to his son. Cf. 'अमस्त चानेन पराध्वजं जन्मना स्थितेरभेत्ता स्थितिमन्त-
मन्दयम्'—*Ra.* III. 27. Besides 'तथा' in the next line is not in consonance with this view. Cf. 'अत्राष्टे रघज्येष्टे वा प्रणिष्टा कुलस्य न'—*U.C.* I. 25. 'यम-पतिप्रा नीत'—*Kad.*, *SPB.* II. 34. Contrast this meaning with that in, *1st.* III. 17. and *hp.* VII. 27. 3. तथा-भाविन—On compound word K, or constructure 'भाविनम्' with 'चक्रवर्तिनम्' (i. e. would-be paramount ruler). 4. चक्रवर्तिनम्—(Cf. 'तस्य तत् प्रार्थितं चक्रं प्रावर्तत महात्मनः * * * स राजा चक्रवर्त्यासीत् सार्वभौमः प्रतापवान्'—*Mahā*; (Vide 15 n. 1). 5. अनुद्घातः &c. The motion of the car will be steady on account of the absence of jolting, or because it will move through the air, ('तेन

आकाश-नामित्वम्'—*k*), or through water. ('जले स्वलनासंभवात्—*R.*), "ययौ अनुद्घात-मुखेन मार्गम्"—*Ra. II. 72; ŚPB. XII. 2. रथेन—*By an aerial car having the appearance of a chariot, or it may mean a **consecrated miraculous chariot** which could move through the **air or water**. Read "वसिष्ठ-मन्त्रोक्षणजात् प्रभावात् उदन्वदाकाश-महीधरेषु । मरुत्सखस्येव बलाहकस्य गातिं विजघ्ने नहि तद्वथस्य"—*Ra. V. 27. 6. पुरा जयति—*'पुरा' (usually with लट्) means 'in a short time,' 'soon'. It has also the latent sense of 'certainty'. "निपातौ एतौ निश्चयं द्योतयतः" *BhD. (11n. 1).* [Cf. 'पुरा दूषयति स्थलीम्'—*Ra. XII. 30*; "आलोके ते निपतति पुरा सा" *MD. I. 24—Qtd Prabhā. 'पुरा प्रत्यामीदति'—Ki. XI. 36; X. 50. 'पुरा ग्रसन्ते'—Mahā. (कर्म-67-27); (द्रोण-(137-19); 'पुरा हन्ति'—(Śalya-83); (शान्ति—Ch. 37); ŚPB. XV. 56; XC. I. 18]. सप्तद्वीपां According to Purāṇic theory this earth consists of seven islands, or rather insular continents each enclosed by a sea which was caused by the wheels of the dazzling chariot of king Priya-vrata, who with a view to changing night into day, with vehement velocity circumambulated the earth seven times like the sun—*Kalpa. pp. 461; KP. 44; VP. II. Vap. 34.* Our poet elsewhere speaks of 18 द्वीपः. Cf. 'अष्टादश-द्वीप-निखान-गूप्'—*Ra. VI. 38.* In fact the **number** of islands are **differently** stated by **different** authorities. 8. सत्त्वानां &c. Cf. 'बद्धा मृगेन्द्र तस्मा क्रीडति स्म स वालकः'—*Bhāgabata, ९ स्कन्धः, Ch. 20*; "मिह-व्याघ्र-वराहाश्च महिषाश्च गजास्तथा । बवन्धे वृक्षे बलवानाश्रमस्य ममीपतः ॥ अस्त्वयं सर्वदमनः सर्वं हि दमयत्यमौ । स सर्वदमनो नाम कुमारः समपद्यत'—*Mahā. (आदि, 95); (द्रोण-68); (शान्ति-29); Brahmanḍa Purāṇa, Ch. 13; HV. I. 32; PP. Ch. V. 9 भरत &c. -'विभर्ति' इति डुभृञ्-+अनच् (by "भृमृद्गि" -उ-397) 'शाकुन्तलं, महात्मानं दौष्मन्तिं भग्नं पौरव । भर्तव्योऽयं त्वया यस्माद् अस्माकं वचनादपि ॥ तस्माद् भवत्वयं नाम्ना भरतो नाम ते मुतः । * * * दुष्मन्तस्तु तदा राजा पुत्रं शाकुन्तलं तदा । भरतं नामतः कृत्वा यौवराज्येऽभ्यषेचयत् ।—Ibid. M observes:— "Many Indian princes were so named, but the most celebrated was the son of Duṣyanta and Śak, who so extended from him the whole of India was called Bhārata or**

Bhāratavarṣa". But this is not **accurate**, for *India came to be known as भारतवर्ष* from the name of 'मनु' who also from his supporting the world got the epithet of 'भरत' । Read—'उत्तरं यत् समुद्रस्य हिमवद्दक्षिणञ्च यत् । वर्षं तद्भारतं नाम यत्रेयं भारती प्रजा । भर्णाच्च प्रजाना वै (मनु भरत) उच्यते । निष्कृतवचनाच्चैव वर्षं तद्भारतं स्मृतम्"—*ValP.* 45, 75-76. These ślokaś exactly occur in *Brahmāṇḍa Purāṇa. Ch.* 49, and with a little variation in *MP. Ch.* 114. [For further discussion vide *Bhāgavata. IX. 20. 33; Mahā. I. 73. 129; VP. II. 3.1; "Cosmography & Geography in Early Indian Literature"* by D.C. Sarkar].

Text.—राजा—भगवता कृतसंस्कारे सर्वमस्मिन् उयमाशास्महे ।

King—Your Reverence having performed his purificatory ceremonies, all this we hope in him.

अदितिः—भअवं ! इमाए दुहिदु-मणोरह-सम्पत्तीए कण्णो वि दाव सुद-विथरो करीअदु । दुहिदु-वच्छला मेणआ उण इहं मं उवचगन्ती सण्णिहिदा एव्व । (भगवन्, अया दृढित-मनाय्थ सम्पत्ते. कण्णोअपि श्रुत-विम्वरः^१ क्रियनाम् । दृढित्-वन्मला मेनका पृनहिह माम् उपचगन्ती^२ गन्तिहिनैव) ।

Aditi—Your Reverence ! of this fulfilment of his daughter's wish, let Kaṇva, too, be now informed^१ at length^२. Menakā, foud of (*her*) daughter, however, is even present here waiting^३ on me.

शकुन्तला (आत्मगतम्)—मणोगदं मे वाहरिदं भअवदीए [मनोगतं मे व्याहृतं भगवत्या] । Śakuntalā (*Aside*) Her Reverence has, indeed, broached^४ what is in (*my*) heart.

मारोचः—तपःप्रभावात् प्रत्यक्षं सर्वमेव तत्रभवतः ।

Mārīca—Palpable (*is*) all this to His Reverence (*Kaṇva*) through the power of penance.

राजा—अतः खलु मामनभिक्रूढो^५ मुनिः ।

King—Hence, indeed, the sage was not^५ angry^६ with me.

मारोचः—तथाप्यसौ प्रियमस्माभिराप्रष्टव्यः^७ । कः कोत्रअ भोः ?

Mārīca—Nevertheless (*this*) happy news should be imparted to him by us. Who, who is there, ho ?

(प्रविश्य) शिष्यः—भगवन् ! अयमस्मि ।

(*Entering*) Pupil—Here I am, Your Reverence

मारीचः—गालव ! इदानीमेव विहायसा" गत्वा मध्वचनात् तत्रभवते कण्वाय प्रियमावेदय यथा पुत्रवती शकुन्तला तच्छाप-निवृत्तौ स्मृतिमता दुष्यन्तेन प्रति-गृहीतेति ।

Mārīca --Gālava ! just now having gone through the air, inform at my bidding, His Holiness Kaṇva of the happy news that together with her child, Śakuntalā has been accepted by Duṣyanta with his memory revived on the expiry of the malison.

शिष्यः—यदाज्ञापयति भगवान् । (निष्क्रान्तः) ।

Pupil—As Your Reverence commands. (Exit).

V. L. - '० विस्तारः' -R. B. M. '०विस्तरः' - S. G. 'ज्ञात-विस्तरः'—S. 'मां परिचरन्ती' -B. P. Dr. Mackenzie Mss. 'उपचरन्ती' - R. S. 'मनोगतं' -B. V. 'मनोरमः' -R. M. 'मनोरथः' - S. K. 'व्याहृतम्' -B., 'भणितम्'—V. 'भणितः'—R. M. S. 'मामनभिकृद्धः' -S. 'ममाननिकृद्धः'—M. B. 'मम नानिकृद्धः'—R. V. 'विहायसा गत्वा' R. V. M. S. 'विहायस्या गत्या'—B. HS.

अदितिरिति । 'दुहितुः' शकुन्तलायाः या 'मनोरथः' भर्तृपुत्र-समागत-रूपः तस्य 'नम्पतिः' मिद्धिः तस्याः 'श्रुतः' आर्क्षितः 'विस्तरः' वाहृत्य [शब्द-बहुत्वे अप् (३।३।१७). अन्यथा घञ् (३।३।३३) । "विस्तारो विग्रहः व्यासः, स च शब्दस्य विस्तरः" इत्यमरः । अन्यत्र—"विष्टरः", वृक्षाऽसनयोः विष्टरः"—(८।३।९३), इत्युक्तेः] येन तादृशः ['मापेक्षन्वेऽपि गमकत्वान् समामः'] 'माम् उपचरन्ती मां सेवमाना [अनेन मेतर्कान्तिके वार्ता-प्रेरणस्य प्रयाज-राजभावः सूच्यते] । शकुन्त-लेति । ['मनोगतं गल्' इत्यादिना 'कृति'-नामकमङ्गमुपदिष्टम् ।—"लब्धार्थशमन कृतिः" इति दर्पण-लक्षणान्] । राजेति । 'मां' ('क्रुध-द्रुहोरुपमृष्टयोः कर्म', —१।८।३८—एतन् कर्मत्वम्) । 'अनभिकृद्धः' अभिशापाऽकरणेन फलाऽदर्शनेन च तदनुमानात् इत्याशयः । अयमेव पाठः साधीयान् । मारीच इति । 'तथापि' तपसा जानन्नपि । 'असौ प्रियम् आप्रष्टव्यः' श्रावयितव्यः ('अप्रधाने दुहादीनां प्रधाने नी-ह-कृष्-वहाम्' इत्युक्तेः गौणे कर्मणि प्रथमा) । मारीच इति । 'इदानीमेव' अविलम्बेनैव इत्यर्थः । 'विहायसा' गगन-मार्गेण 'गत्वा' । 'विहायाः शकुन्तौ पृमि गगने पुनपमकम्' इति मेदिनी । अनेन द्रुतगमनं सूच्यते ।

266n.—1. भगवता कृतसंस्कारे &c.—We expect him to be able to do all that are mentioned in the previous Śloka, as his natal and other ceremonies have been performed by Your Worship.

यथानेकैरङ्गैरुन्मील्यते शनैः । ब्राह्मण्यमपि तद्वत् स्यात् संस्कारै-

-विधि-पूर्वकैः” **Angirāh. 2.** श्रुत-विस्तरः - To imply **expatiation**, ‘विस्तर’ is the **only** form Read—[‘वारि विस्तारः । पटस्य ‘विस्तारः । अशब्दे किम् ? वाक्यार्थे मा भूत् । वाक्यस्य विस्तरः । अलम् अनविस्तरेण” —**Prabhā** Also Com ‘गुविस्तरतावाना &c SBP II 21, “विस्तरेण श्रानुमिच्छामि”

MR I ‘०विस्तरेण * + कथय’ *Gita X* 18 ‘०विस्तार’ is **not a good reading**. To mean ‘वृक्ष’ & ‘आसन’, (वि स्त अप्) will give the form ‘विष्टर’ by वक्ष्वाऽऽमनया रिट् — (3 3 93) 3. इह माम् उपचरन्ती &c — Hence it is not necessary to inform Menaka (Com) ‘उप् + चर्’ means *to sit & eat upon* (1 गिरिग मुपचचार’—*Ku I* 60, ‘उपचारदर्पितयौ *Ra V* 62 1 20 *Mk I* 31 *MS III* 193

4. माम् अनभिक्रुद्धो मुनि is **better** than any other reading. For the use of Genitive (मम) in place of ऽर्थी is not good (om) Besides ‘अनस्मिन्नु’ or ‘नातिक्रुद्ध’ will imply that **the sage was angry with** ‘दुःयन्त’ and hence it will **not be in consonance with** तप प्रभावान् प्रत्यक्ष &c which **clearly proves** that **Kanva was fully aware of the curse, and the repudiation** of Sakuntala by Dusvanta through infatuation. **5.** तच्छाप-निवृत्तौ At the expiry of the curse on Śak of which he is already aware by his power of penance

Text: मारीच — वन्म । त्वमपि सापत्य-दारः सख्यु राखण्डलस्य रथ मारुह्य ते राजधानी प्रतिष्ठस्व । *Mārīc* My son you too having mounted the car of your friend India long (th¹ you) child and wife¹ set out for your capital

राजा (सप्रणामम्) — यदाज्ञापयति भगवान् ।

King (*Beams*) As Your Reverence command

मारीचः — अपि च —

तव भवतु विडौजा प्राज्य-वृष्टिः^२ प्रजाम्

मालिनी त्वमपि वितत-यज्ञो^३ सांगणः भावयालम्^४ ।

(नतमयय) युग-शत-परिवृत्त रेव मन्यो^५ कृत्यं^६

‘जयत मुभय-लोकानुग्रह-श्लाघनीयैः’ ॥३४॥

Mārīc Moreover Let India (of all perading energy) be ‘bountiful of showers’ to your subjects Do you, too ‘extensive sacrifices’ immensely reverence^५ the

satisfaction). May (*both of you*) thus prosper' with reciprocal⁶ acts (*of piety and benevolence*), lasting for a cycle of a hundred Yugas and laudable⁸ because of favours (*bestowed*) on both the worlds.⁸ (34)

V. L.—‘सापत्यदारः’—B. P. IIS. ‘स्वापत्य-दार-महितः’—R. M. S. ‘सापत्यदार-महितः’—V. ‘सप्रणामम्’—B. Omitted by others. ‘वज्रिण प्रीणयालम्’—N. ‘स्वर्गिण. प्रीणयालम्’—M. K. S. ‘स्वर्गिणः भावयालम्’—S.A. ‘स्वर्गिणः प्रीणयस्व’—V. परिवृत्तै’—B.P. ‘परिवर्तनम्’—V.M.S. ‘जयतम्’—B. P. IIS. ‘नयतम्’—V. M. S.; R has **omitted** this Śloka, while Kāshmirian Mss. reads the following instead “वत्स, क्रतुभिर्वचित-भागस्त्व सुरान् भावयालम् सुरपतिरपि वृष्ट्या तन्प्रजार्थं विधत्ताम् ॥ इति च समुपकार-व्यञ्जित-श्रीमहिम्नो, व्रजतु बहुनिथो वा मोहदय्येव कालः” ॥ One Devanāgarī Mss. reads this very Śloka with a little variation thus :—“क्रतुविरचितभागैस्त्व सुरान् भावयालम् सुरपतिरपि वर्षं त्वत् प्रजास्वातनोतु । अविरतमुपकार-व्यञ्जके रवे महिम्न, व्रजतु बहुनिथो वा सौहृदेनैव कालः” ।

मारीच इति । ‘अपत्य दारा च’ इति ‘अपत्य-दारे’ [“क्रोडा हारा तथा दारा त्रय एते यथाक्रमम् । क्रोडे हारे च दारेषु शब्दा प्रोक्ता मनीषिभिः ”—इति हट्टचन्द्र ॥ द्वित्वम् (१।४।२२ ; १८६)] ताभ्या ‘मह’ ‘वोपगर्जनस्य-’ (८।३।६२) इति महस्य मः] ‘प्रतिष्ठस्व’ गच्छ [समवप्रविभ्य स्थ - (१।३।२२) इति तङ्] [‘मारीच —वत्से’ इत्यादिना—एतदन्तेन च कर्तव्य-विषयस्य उल्लेखात् ‘ग्रथनं’ नामकमङ्गमुपदिष्टम् । “उपन्यासस्तु कार्याणां ग्रथनम्” इति दर्पण-लक्षणात् । ‘उपन्यास’ उल्लेख इति तट्टीका । नवेति । ‘विडोजा’ इन्द्र [‘इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्यादयमपि कथितः जै विडोजाः विडोजाः’ इति वोपाहितः] ‘तव प्रजासु’ मध्ये ‘प्राज्या’ बहुला [“प्रभूत प्रचुर प्राज्यमदभ्र बहुल बहु’ इत्यमरः । वृष्टि’ यथाकाल-वर्षणं यस्य तथाभूत ‘भवतु’ । ‘त्वमपि वितता’ विस्तीर्णा विस्तृत-भावेन मनत वा अनुष्ठिता इत्यर्थः ‘यज्ञा’ येन तथाभूत सन् ‘स्वर्गिण’ देवान् ‘भ्रलम्’ अत्यर्थं [“अल भूषण-पर्याप्ति-शक्ति-वाग्ण-निषेधेषु” इति बालमनोरमा ॥] ‘भावय’ आराधय ‘आप्यायय’ इति शङ्कराचार्या । “हविर्भागे सवर्धय” इति श्रीधरस्वामिपादा । ‘प्रीणय इति पाठे ‘सन्तोषय’ इत्यर्थः ।] [“धूत्रप्रीणो नृगं वक्तव्यः”—वाः—२५७२ इति नुगागमः] यत आराधितेषु देवेषु सन्मु प्रचुरः वृष्टिपातः स्यात् [तथाचोक्त दण्ड-नीत्याम्—“राजा त्वर्थान् समाहृत्य कुर्यादिन्द्र-महोत्सवम् । प्रीणितो मेघ-वाहस्तु मावहेत्” ॥] “युगानां सत्य-व्रतादीनां शतं यावत् ‘परिवृत्तैः’ सर्वतो-लोकोः स्वर्गमन्यौ” इति ‘उभय-लोकौ’ (उभ-शब्दाद् वृत्ति-

विषये नितममयच् स्यात् स्वार्थे । अयन्तु प्राक् व्याख्यानः) तयोः 'अनुग्रहेण अर्थात् इष्टि-द्वारा वृष्टिद्वारा च त्रित-सपादनेन 'श्लाघनीयैः 'एवम्' अनया रीत्या 'अन्योन्यस्य' परस्परस्य 'कृत्यैः' कार्ये । ['कृत्यो विद्विपि कार्ये च कृत्या क्रिया-दिवौकसोः' इति रभसः] 'जयतम्' त्वम् इन्द्रश्च युवाम् उत्कर्षेण वर्तयाम्, श्रीश्च वा वर्धयाम् इत्याशयः । [जयनेत्राऽकर्मकस्य उत्कर्ष-प्राप्तिरर्थः । तथाचोक्त—“जयिः जयाऽभिभवयोः आद्येऽर्थेऽसाकर्मकः । उत्कर्ष—प्राप्ति राद्योऽर्थः, द्वितीयेऽर्थे सकर्मकः ॥ इति) । [अन्योन्यालङ्कारः । 'अन्यान्यमुभयोरेक-त्रिव्यायाः करणं मिथ'—इति दर्पण-नक्षणात् । 'त्वमपि' इति अर्थापत्तिश्च । मालिनी वृत्तम्) ॥३४॥

267n. - 1. विड़ोजाः—विडति' भिनत्ति रिपून् इति विड् (भेदेन तुदादिः) + क ['इगुपध' &c. —३।१।१३५) 'विडम्' भेदकमित्यर्थः । विडम् ओजः यस्य । सान्तः ॥ विट्मु प्रजानु मनुष्येषु वा ओजोऽस्य इति विड़ोजाः इति केचित्—*BhD. O.*, वेवेष्टि व्याप्नोति इति विप् । क्विप् विट् व्यापकमित्यर्थः । विट् ओजः यस्य सः । 'पृषोदरादोनि यथोपदिष्टम्'—(६।३।१०९)—इति साधुः ।

2. प्राज्य-वृष्टिः—प्रकर्षेण अज्यने इति प्र अञ्ज्- क्यप् ['अञ्जेः संज्ञायाम्' --*Vārt.* 3. 1. 109; 'अनिदिताम्—' (६।८।२८) इति न लोपः]—प्राज्या—What is desired most must be copious, hence 'plentiful'. Or, 'प्रकृष्टम् आञ्जम्' घृतं यस्याम्—Having the abundance of clarified butter, hence 'copious'. In both the cases प्र is **intensive**. It is इन्द्र who holding higher position should perform his duty first, because that will **act as an impetus to those holding lower positions**, as the latter exactly follow what they do in the former. Read "यद्यत् आचरति श्रेष्ठ स्तदेव इतरो जनः । स यत् क्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते ॥—*Gītā. III. 21.* Hence इन्द्र's name has been mentioned first. **3. स्वर्गिणः—**Cf. "स्वर्गिणं गा गतानां"—PA & MD. I. 31. अलं भावय—'अलं' is also **intensive**. (Com.). The idea is just as Indra will pour **copious** rains on your subjects, you will also gratify the gods **immensely**. Note that 'अलम्' is **fraught with meaning** and not **redundant**. Cf. "अहं स्येनं शमयितुमलं वारिधारा सहस्रं"—PA & MD. I. 53. अलम् उद्योतयामासुः—*-Ra. X. 80.* भावय—which is the reading of So. An Indian Recension & 'अभिराम' supported by some Devanāgarī and Kāśmīrian Mss, has **weighty support from the Gītā. III. II—**(Vide Remark) **4. युष्मन्त-परिवृत्तः—**The Rām. and the Purāṇas speak of incredi-

of men and other beings. Cf. "त्रिशद्वर्ष-सहस्राणि राज्यं कृत्वा दिवं गतः"—*Rām.* 1 ; 26; "*तपस्तेपे * द्वात्रिंश-च्छत-साहस्र वर्षाणि *"—*I.* 42. 4. "दश-वर्ष-सहस्राणि रामो राज्यमकारयत्"—*VI.* 128, 104. अन्योन्य—(Com.) Vide (48n. 9). 5. जयतम् Seems to be better than 'नयतम्' (M) , as our poet is **very fond of the intransitive use of "जि" which means 'to prosper'**. Vide मनोरमा on Gaṇa-Pradīpa—p. 63. Cf. 'बापेण प्रतिपिद्वेऽपि जयशब्दे जित मया' Act *VI*—(254n. 2); 'वाङ्मात्रेण जायसे'—(57n. 8). With "नयतम् (युग-शत-परिवर्तान्)"— translate "Thus pass both of you periods of hundred ages &c."

Remark:—This Śloka has been **omitted** by R, but its authenticity cannot be doubted. Like the exhibition of his **happy ideas and choicest expressions** in different places, as is **usually the wont** with Kāli, the idea contained in it has also been expressed elsewhere—"त्वं कार्यं वासवः कुर्यात्, त्वं च तस्येष्टमाचरेः । सूर्यं समेधयत्यग्निमग्निं सूर्यं स्वनेजमा" ॥ *Vik.* I. 23 वार्पक सजद्दारेन्द्र 'धनुर्जेव रघुर्दधा । प्रजार्थ-साधने ना हि पर्यायो द्यत-कार्मकौ' । *Ra.* II. 16. "दृढोऽहं गा स यज्ञाय यस्याय मधवा दिवम् । सम्पद्विनियमयेनोभौ दधत भुवन-द्वयम्'—*Ibid.* 126, "देवान् भावयतानेन ते देवा भावयन्तु व । परस्पर भावयन्तः श्रेय परमवाप्त्यथः"—*Gītā.* III. 11. (Śaṅkara & Śrīdhara, Com.), 'क्षात्र द्वित्रत्वञ्च परम्परार्थम्'—*Bh.* 1. 21

Text:—राजा—भगवन् ! यथाशक्ति श्रेयसे यतिष्ये ।

King - Your Reverence ! to the best of my might, (I) will strive for the good (of the world).

मारीचः—वत्स । किं ते भूयः प्रियमुपहरामि । *Mārica* My son, what additional favour can I bestow on you

राजा—अतः परमपि प्रियमस्ति । तथाप्येतदस्तु ।

॥ (भग्न-वाक्यम्) ॥

प्रवर्ततां प्रकृति-हिताय पार्थिवः

मचिरा

(जगद्गुरुः)

ममापि

'सरस्वती श्रुति-महतां' महीयताम् ५ ।

क्षपयतु नील-लोहितः

५५५

'पुन-र्भव' परिगत-शक्ति रात्मभूः ॥३८॥

King —Is there (any) good even superior to this ? However may this (*saying of Bharata -M*) take place

[*Epilogue or the actors' benedictory speech*]

May the ruler of the earth exert¹ himself for² the good of (*his*) subjects³. May the speech⁴ of those that are⁵ eminent (*by reason of their knowledge*) in the Vedas⁶ be '*highly*' honoured. And may the self-born¹² blue-(*necked*) red (*haired*) god, (*Śiva*)⁷, with all-encompassing⁹ power, cancel *my*, metempsychosis⁸ (38).

॥ (निष्क्रान्ताः सर्वे) ॥

(*Exeunt Omnes*)

सप्तमोऽङ्कः—The Seventh Act.

॥ (समाप्तमिदमभिज्ञान-शकुन्तलं नाम नाटकम्) ॥

(*Here is finished the Drama named "Śakuntalā and her Keepsake"*)

V. L.—'श्रेयसे'—R. V. M. B. 'श्रेयसि' -B. 'उपहृगमि'—B. V. M. S. 'उपकरोमि' -R. 'तथाप्येनदम्तु' -B. 'यदिह भगवान् प्रिय कर्त्तुमिच्छति तर्हीदमम्तु' R. M. S. 'श्रुतिमहता' M. 'श्रुतमहता- R. V. K. 'श्रुतिमहती' B. 'श्रुतिमहता' -S. 'महीयताम्' -M. K. 'महीयताम्' -V. G. 'न हीयताम्'—B. 'महीयताम्'—R. S.

मारीच इति । ['तव भवतु विद्योजा " इत्यादिना एतदन्तेन काव्यसंहार-नामाङ्गमपशिष्टम् । तत्तलक्षणं यथा दशरूपके—'वर-प्रदान-संप्राप्तिः काव्य-संहारः" इति] । पूर्वोक्त-श्लोक-मन्त्रेण भगवता मह्यं याः । आशीर्दाना, तत्पर-किञ्चिदपि मे प्रियं तावद्विशिष्टं, 'तथापि' यदि प्रसन्नं भवता पुनः किञ्चित् विधातु-मिष्यते तदा 'एतत्' वक्ष्यमाणम् 'अम्तु' । 'भगवाना नटाना नट-रूपेणैव आवि-र्भूतानां तेषामितिभावः ['गङ्गावनारायणैः नटो भगवन्भारतो' इति वाचस्पति] वाक्यम् । नाटकाभिनय-समाप्ती नटेन समाजिकेभ्यः आशीर्दीयते । प्रस्तावना-नन्तरम् नट-वाक्याभावात् भरत-वाक्यमित्युक्तिः । प्रवर्ततामिति । 'पाथिवः' पृथिव्या उच्यते । ['सर्वभूमि-पृथिवीभ्याम् अणुजौ'-(५।१।४१)-इत्यनुवर्द्धमाने 'तस्येश्वरः'-(५।१।४२)-इत्युज्ज । 'पाथिवो नृपतो भूमि-विकारे पाथिवो-ऽन्यवत्' इति विश्वः] 'प्रकृतीनां प्रजाणां मृताय' कल्याणं विधातुमिच्छति । 'प्रव-र्तता' प्रवृत्तो भवतु अर्थात् प्रजानां कल्याण-साधनमेव राज्ञः मुख्यधर्मः अस्तु इत्या-शयः । 'श्रुतिभिः', वेद-वाक्यार्थ-परिज्ञानैः ये 'महान्तः' प्रसिद्धाः तेषां वेद-ज्ञान-सम्पन्नानां विप्राणां न तु वेद-द्वेषि-पाखण्डानां ['विशेषण-मात्र-प्रयोगः' इति प्रतिपत्तौ' इति वामनोक्तेः न विशेष्योपादानम् ।] 'सरस्वती'

पूजां लभताम् ['महीङ्ग पूजायाम्' कण्डादि र्यगन्ताऽकर्मकः-(२।१।२७)-अर्थात् लोके वेद-विद्यायाः गौरवं शास्त्रेषु विश्वासश्च स्यादिति तात्पर्यम् । 'परितः गताः' व्याप्ताः सर्व-व्यापिन्यः इत्यर्थः । तादृश्यः 'शक्तयः' सामर्थ्यानि अष्टमूर्ति-रूपाणि यस्य तथाभूतः । [अनेन सकल-भुवन-शासनाऽनुग्रह-सामर्थ्यं द्योत्यते इति चन्द्रशेखर-पादाः] यद्वा, 'शक्ति' गौरी 'परिगतः' प्राप्तः ['शक्तिरस्त्रान्तरे गौर्याम्, उत्साहादौ बले स्त्रियाम्' इति मेदिनी], यद्वा, ब्राह्मी-माहेश्वरी-कौमारी-त्रैलोक्य-वाराही-माहेन्द्री-चामुण्डा-वण्डिकाख्याभिः अष्टाभिः शक्तिभिः उपेत इति व्याख्येयम् । आत्मना स्वयमेव भवति यः स 'आत्मभूः' ["भवः सज्ज्ञानरयोः" (३।२।१९७) इति विवप्] 'नीलः' कण्ठे, 'लोहितश्च' केशेषु नीललोहितः [इति रघुनाथः क्षीरस्वामी च], यद्वा वाम-भागे 'नीलः', दक्षिणभागे 'लोहितः' [इति काट्य-वेमपादाः] अर्थात् महादेवः ('धूर्जटि नीललोहित' इत्यमरः) 'ममापि' दुष्यन्तस्य [नाटक-कर्तुः कवेः कालिदासस्य च इति व्यज्यते] 'पुन-र्भव' पुनर्जन्म [सहस्रुपेति समासः । 'जन्म-हरौ भवौ' इत्यमरः] 'क्षपयतु' तत्त्व-ज्ञान-जननेन मुक्तिं प्रापय्य नाशयतु इत्यर्थः [तथा च श्रुतिः—“तमेव विदित्वाऽति-मृत्युमेति नान्यपन्थाः विद्यतेऽप्यनाय' । क्षपि-धातुस्तु धातुपाठे न दृश्यते । शिष्ट-प्रयोगान् अस्य धातुत्वम् । तथाचोक्तं दुर्गमिहेन—“यदुलमेतन्निदर्शनम्”, तत्र 'तेन अनुक्ता अपि घातव ऊहनीयाः" इति मनोरमा । “वर्धते धातुगण इति हि शब्दविद आचक्षते । तेनैषां गणपाठोऽनुमतः शिष्ट-प्रयोगान्”-(५।२।४) इति वामनश्च । यद्वा स्वादि-गणीय-क्ष-धातोऽप्यन्तस्य लटि रूपम्] 'च' [इति क्रिया-समुच्चया-लङ्कारः । प्रथमार्धे तकारस्य असकृत् साम्यात् वृत्त्यनुप्रासः । छेकानुप्रासश्च । अत्र 'प्रशस्ति'—नाम निर्वहण-सन्धेरङ्ग मुपक्षिप्तम् । तल्लक्षणं यथादिभरते—“देव-द्विज-नृपादीनां प्रशस्तिः रयान् प्रशंसनम्” । रुचिरावृत्तम्] ॥३८॥

आस्ते ढाका-जिलायां घन-जन-बहुलो मेघनादो-पवर्ती

ब्रह्मज्ञाल्लोक-नाथादधिगत-गरिमा 'वारदो'-ग्राम एकः ।

तत्र श्रीनाथ-तातात्समजनि सरला-मुन्दरी-मातृ-कुक्षौ ।

वीनःश्रीमान् रमेन्द्रोवसुज इति पुनर्गौतम-ख्यात-गोत्रः ॥

समाप्ता तत्कृता टीका निर्विघ्नं विक्रमाब्दके ।

जीवाष्ट-नव-चन्द्रांशे वासन्ती-मूर्णमा-दिने ॥

इति गौतम-श्रीरमेन्द्रमोहन-वसु-विरचितायामभिज्ञान-शकुन्तल-टीकायां

कुमार-सन्तोषिण्यां सप्तमोऽङ्कः समाप्तः ॥

॥ समाप्ताश्चायं ग्रंथः ॥

॥ ओं शिवमस्तु ॥

268n.1. उपहरामि—‘उप+हृ’ means ‘bestow’, ‘offer’. Cf. *Ra.* XIV. 19; *XVI.* 80; *XVIII.* 12.; *UC.* VII. Also ‘कि ते भूयः पाकशासनः प्रियमुपहरतु’—*Vik.* V. ‘**उपकरोमि**’ (**R**)—is also often met with. Cf. ‘चाणक्यः—उच्चतां कि वा भूयः प्रियमुपकरोमि’—*MR.* VII. ‘योगन्धरायणः—देव, कि ते भूयः प्रियमुपकरोमि’,—*Rat.* IV. *PC.* VI. It is not easy to find out the real reading. अतः परमपि—&c—A very common expression at the end of Sanskrit dramas. Vide *Rat.* *UC* & *MR.* **2. तथापीदमस्तु (भरत-वाक्यम्)**—‘भरत’ is the renowned sage who was the manager of the gods’ drama and the **founder of the Science of Music and Dramaturgy**. His date must be of hoary antiquity, as Kālidāsa has called him ‘मुनि’ । Cf. “मुनिना भरतेन यः प्रयोगः &c.—” *Vik.* II. 18. This celebrated work is known as ‘भरत-नाट्य-शास्त्रम्’ which is mainly a metrical composition divided into 38 chapters and deals with rules and precepts about everything regarding dramatic composition. Hence ‘भरत-वाक्यम्’ is such an utterance as that sage would recite. Or, (u) भरत means ‘**an actor**’ (*Com.*). Also “शैलालि-नन्तु शैलुषा जायाजीवाः ** भरता इत्यपि नटाः”—*AK*. “तत् किमित्युदासते भरता”—*MM.* ; “भवभूतिर्नाम कविः निर्मगसौहृदेन भरतेषु”—*Ibid.* Thus it will form a part of the king’s speech. Hence translate:—“Still let there be this **prayer of the actors**”. Or **thirdly**, the king’s speech may be supposed to have finished with ‘अस्तु’ । Then it may be considered a **stage-direction** (as opposed to ‘नान्दी’ which is uttered in the beginning of प्रस्तावना) which enjoins **all the actors to gather on the stage** (as is seen in modern theatres) and recite in a body one or two verses containing expressions of well wishes on the part of the actors in the form of a prayer or blessing. Really this is the wish of the **poet** himself. नट’s **function** is finished with ‘प्रस्तावना’, hence it has been **substituted** by the word ‘भरत’—(*R*). **3. प्रवर्तताम्**—Let the chief aim of the kings be directed to the complete satisfaction of the people. [‘राजा प्रकृति-रञ्जनात्’ ; also, 7n. 4; 165n. 3.]. Mr. ~~likely~~ some of the kings of **our poet’s time** were **excer**

great principle Cf राजान दमा शमित-विविधोपप्लवा पालयन्तु—
 —PC VI 33 4. सरस्वती &c —This insinuates the **predomi-**
nance of the Buddhists and other sceptics who had no
 faith in the teachings of the Vedas Cf त्रिवदस्य च
 कर्तारं भण्ड-धूत-निशाचरा । जुफरी तुफरीत्यर्घामकाणा वव स्मृतम् ।
 The idea has been elsewhere expressed by our
 poet thus —सगतम् श्री-मरस्वत्यार्मर्त्येऽस्तु सदा सताम्—*Ik* I 24
 सरस्वती—वाणी । Originally it referred to a **river** in कुरुक्षेत्र famous
 for the seats, on its banks, of the earliest Brahmana-thinkers.
Vide Mahā (अल्पपर्व Ch 37 et sequents) M takes महताम्' as
 Genitive Plural of 'मह (to honour) + गतृ' II In that case 'श्रुति-
 महताम्' may mean *of the lovers of literature* महीयताम्—महीड,
 is कण्डर्वाद Atup and is *intransitive* महीयन् पूजा उभत—*BD*.
 'प्रेत्य स्वर्गे महीयन् *Ram* The reading "महीय्यताम्" being formed
 in the Passive Voice, **unnecessarily** gives rise to 'नमः भङ्ग दाष ।'
5. क्षपयतु—Let further birth of mine be **cancelled** by the total
 removal of non-knowledge (i.e. by the *generation* of तत्त्वज्ञान),
 According to VM, verbs like 'मिलति' *touches* बलवते' *fears*,
 'क्षपयति' *destroys* &c though unmentioned in Pāṇini's अतुपाठ,
 are *regular* verbs for आतु गणस्यागमात् —*AS* I II 2 But this
 is not (*Vide* 21 in 3 *middle* correct in toto for the root
 'मिठ' occurs in the तुदादि *Pimp* list *SK* 2333) and the root
 'क्षपि' in the additional list *SK* 2333 and *BD* however,
 differs regarding दाष । The word is from his derivation of अपा'
 where he has recourse to the **Causative form of the root 'क्ष'**
 —क्षये' (स्वादिगणीय) —अस्मात् प्रत्ययान्तिन पचाद्यन् —*PhD* Alorad
 ['दृष्ट दृष्ट, बल, स्पर्श, क्षप अपाञ्च इत्यन्त' इति कुलचन्द्र ।
 दलयन्नष्टौ फुलदमा-भन इति मुरारि । बलयति, 'सालयति वचनन्त
 सर्वथा मुञ्च गद' इति मालती-माधवे । क्षपयतु नीलार्द्रादि' इति
 शाकुन्तले ।—**Manorama**. P 151, बहुलमर्तान्नदशनम्' । अस्म्यर्थं यदनद-
 दन्तधानु-निर्देशनम् तद्बहुल वेदिनव्य, तनानुस्नापि धातव ऊहनीया ।
 यथा निवासि 'वमयति', प्रेक्षयति, आन्दोलयति, विलाडने । ओजयति
 प्रकाशने । आवरणे अवगुण्ठयति । अवज्ञायाम् उपगत-

मवधीरयन्त्यभव्या' इति किङ्गते । तुभ्य आवरणे । 'तुभ्ययति' पाश । 'दिशा मुग्धमतुभ्ययदुश्रिताद्धे' इति माघ — *Ibid* P 310] For similar idea, Cf 'भवत्स्य लाङ्गस्य समारच्छद दद्वि बाधारागान — PC IV, (end) 'उच्छद जन्मन वर्तम् एधि ज्ञानन्तपात्रन' — Ku XI 31 6 नील-लोहित — Cf 'नील-लोहित रत्न - Ku II 57 Śiva is so called as he is **blue** in his throat owing to **poison** (हालाहल) and is **red** in his **matted hair** IP III 1 41 13, *Santi*, 284

नील येन समाङ्ग तु रसाक्त, लोहित त्विषा । नीललोहित इत्येव तनाश्च परिसी-
तित " — *Skanda Purāṇa* *qtd* RM, or his neck turned blue owing
to a **stroke given by Indra with his thunderbolt**. दत्त प्रहार
कुलिशेन प्रव तवशान सुगगजातिवीर्य । कण्ठे नील तेन त यत्प्रवत्त
तस्मात् स्यात् स्व नीलकण्ठेति कण्य' II Another version accounts
for the blue colour to its being **seized by Narāyana in a duel**.

(तत प्रमथमाण्डुल्य म्द्र विष्णु रमनात् । जग्राह कण्ठे भगवान नीलकण्ठस्ततोऽ
भूत्) II 7. परिगत-शक्ति — परिगत — Manifested all round accom-
panied by शक्ति — 1) Prowess energy (u उमा (u) The active
power of a deity numbering 3, 9 or 50 Hence the two toge-
ther mean 1) Whose energy is everywhere manifested (u)
Accompanied by his wife पार्वती (u) Attended by the female
divinities Cf त मानसा दैवमनत्रवन्त्य &c Ku III 58 या
जयति रग्निद्वर्जसिद्धि शक्तिनाथ VM I 1 1 1 जगद्वरः 2/ 15
m 1' 8 आत्मभू — means प्रज्ञा । Cf ब्रह्मात्मभू भुग्ज्यष्ट — *Ih*
But here *antaly* 1 Ku Cf साज्जमान्य हिमवन्तम आत्मभू &c

III 21 it is used as an **epithet of Ś'iva**. Elsewhere our poet
has used it to refer to both **Viṣṇu and Brahmā**. Cf पुरष-
मात्मभवञ्च पतिव्रता &c Ra VI 16 यमामन्ति आत्मभूवोऽपि कारणम्

Ku I 18 From this promiscuous use it is easy to infer 1) that our poet had lived **long before** this was attained सत्तात्य ।
(2) that he was free from 'sectarianism' and he considered the
three deities to be the **manifestations of the one Supreme
being**. [Cf एषेव मूर्तिविभिदे &c Ku III 44, *In* I (end)
(259m) Read also *Introduction Religious Ideas* P 15]

Time-analysis of Act VII:— The interval between
the foregoing act is only of a day So we infer 1

following speech of the king—'मातले'—असुर-सम्प्रहारोत्सुकेन पुर्वेद्यु (Yesterday—*M*) दिवमधिरोहता न लक्षितोज्य प्रदेशो मया । Otherwise we would say that Duṣyanta had stayed in Indra's place and enjoyed his hospitality for a few days. Hence most probably there was not at all any real fight with the demons and they were vanquished very easily. (*Vide Act. III. 1*). The gods were also very eager (*Act. VI—P. 116 second line*) for the speedy union of the king and Śak. The king reached the mount Hemakūta in the afternoon (* * कनक-रम-निर्म्यन्दी सान्ध्य इव मेघपरिध. मानुमानालोक्यते—*Supra.*). This is also corroborated by Kāśyapa's lectures on the duties of a पतिव्रता, as such discourses are generally begun in the **afternoon**, (240n. 4.) This time is also in consonance with children's going out for a walk attended by nurses. ['अये, कोनु खल्वयम् अनुब्रूयमानः तापसीभ्याम्' *Ūc.*—*Supra*, 211n. 2]. The act perhaps ended late in the evening.

APPENDIX I

The Metres Used In The Play

Sanskrit Prosody as in Greek has been carried to an extraordinary fineness. The earliest and the most important work in Sanskrit Prosody is "पिङ्गलच्छन्द-सूत्रम्" of the sage Piṅgala. The Agni-Purāṇa also gives a complete system of Prosody. There are several other works on the subject such as वृत्तरत्नाकर, छन्दोमञ्जरी, श्रुतबोध (of Kālidāsa ?) वृत्तकोमुदी, वृत्तदर्पण, वाणीभूषण &c. The first three are, however, the more popular works.

Sanskrit verse is regulated by **quantity** and not by **accent** as in English. A stanza (पद्य, श्लोक) consists of four verses (पाद) or feet or quarters, and is either "वृत्त" or "जाति" । The metre of 'वृत्त' is regulated by 'अक्षर's (number and position of syllables) in each 'पाद' or quarter; and that of 'जाति' by 'मात्रा's (or the syllabic instants i.e., the times taken in pronouncing a short vowel).

A वृत्त is divided into three classes ("सम मर्ध-समं वृत्तं विषमञ्चेति तत् त्रिधा") ॥ (i) **समवृत्त**—in which the construction of the four feet obeys one principal rule and hence the quarters are **all similar**, e.g. मन्दाक्रान्ता, वसन्ततिलका । (ii) **अर्धसम-वृत्त**—in which the **alternate** quarters are **similar**, e. g. पुष्पिनाम्ना, वियोगिनी । (ii) **विषम**—in which the quarters are all **dissimilar**, e.g. आर्या, उद्गाथा ।

यति is the **pause or caesura** in a part of a verse at which the reader is required to **stop his breath** and then proceed on. ("यति जिह्वेष्ट-विश्राम-स्थानं कविभि रच्यते")

A syllable is short (ह्रस्व) or long ((गुरु) according as its vowel is short or long. But **short** vowel becomes **long** in Prosody when it is followed by अनुरवार, विसर्ग or by a **conjunct** consonant. The **last** syllable of a पाद is **optionally** long or short, the exigence of the metre, whatever be

B. पथ्यावक्त्र- A variety of श्लोक । “युजोश्चतुर्थतो जेन पथ्यावक्त्रं प्रकीर्तितम्” [ज in समपाद after the 11th letter].

C. इन्द्रवज्रा A variety of त्रिष्टुभ् [11 syllables in a quarter], “ता विन्द्रवज्रा ज ग-गा-निम्क्ता” ॥ [त, त, ज, ग, ग, ॥ V & VI.]

D. उपजाति (आख्यानकी) (1) Ordinarily a combination of इन्द्रवज्रा & उपेन्द्रवज्रा । “उपेन्द्रवज्रा जन-जाश्च गा ग्यात्”—[ज, त, ज, ग, ग ॥ I' & VI]. Ku.-(I, III, VII), Ra.-(II, V, VI, VII, XIII, XIV, XVI, XVIII), Kt.-(XVII) & ŚPB-(III) are composed in this metre.

E. उपजाति: In - 14 ven in other metres are mixed up together in one stanza, the metre is still called ‘उपजाति’ ॥ P. 359, L. 16-18 At II ‘अनन्तरा-दीग्नि-लक्ष्मभाज्ञा पादो यदीयावु-पजात’ स्ता । अथ किलान्यास्वपि मिथ्यतामु वदन्ति जातिष्विदमेव नाम”) । In ŚPB XII 1 there is a mixture of “इन्द्रवज्रा” and “वज्रग्य” Read MN’s remark on it. The Śloka 8. (Act. IV) is of this type, as there is a combination of ‘वातामी’ and ‘शालिनी’ । वातोमी— वातामीयि गदिता म्भो न-गा ग ’ । [म, भ, त, ग, ग ॥ II & III]. In RV I 59 5, the first पाद is exactly like the first in the text, but other पादs are arranged differently as far at least as the seventh syllable. Kāh. accustomed to the strictness of the Classical Sanskrit, produced a verse too **irregular** to come under any of the later metres but too **regular** for a **Vedic hymn**. “There are 14 kinds “of उपजाति” SK. P. 316.

F. शालिनी—A variety of त्रिष्टुभ् [11 syllables in a quarter] “वेदे शैले शालिनी मञ्च तौ गा” [म, त, त, ग, ग, ॥ II' & VII.]

G. रथोद्धता “रा न-रा लघु-गरु रथोद्धता” । [11 syllables in a quarter] [र, न, र, ल, ग ॥ III; & III, or II'. & VIII].

H. द्रुतविलम्बित A variety of जगती-- [12 syllables in a quarter]. “द्रुतविलम्बितमाह न-भा भ-रौ” । [न, भ, भ, र ॥ II', VII & X]. Ex. Śak. (V. 27; VI. 8, VII. 3; V. 11; III. 17); SPB (VI); Ra. (IX).

I. वंशस्थ or वंशस्थविल or वंशस्तनित- [12 syllables in a quarter] “वर्दान्त वंशस्थविल जनौ जगौ”—[ज, त, ज र ॥ I' & VI]. Ex. (Śak. I. 17; Ku V; Ra. III; ŚPB. I).

J. प्रहृषिणी—*A variety of अतिजगति*—[13 syllables in a quarter]
 “व्याशाभि मं-न-ज-र-गाः प्रहृषिणीयम्”—[म, न, ज, र, ग ॥ III & X].
 Ex. (Śak. VI. 27; 30; Ra. IV, 88; ŚPB VIII; Ki. VII).

K. रुचिरा—*or प्रभावती*—[13 syllables in a quarter] “ज-भौ
 स-जौ गिति रुचिरा चतुर्ग्रहेः” (ज, भ, स, ज, ग ॥) [IV & IX].
 Ex. (Śak. VII. 35; BK. I. 1; ŚPB. XVII).

L. वसन्ततिलक—Also called (वसन्ततिलका, सिंहोन्नता, उद्धृषिणी)—*A variety of शक्करी* [14 syllables in a quarter]—[“तत् स्यात् वसन्त-
 तिलकं त-भ-जाः ज-गौ गः” (त, भ, ज, ज, ग, ग, ॥ VIII & I'7]. ŚPB.V.

M. मालिनी—Also called मानिनी । *A variety of अतिशक्करी*—[15 syllables in a quarter]. “यदि न-न-म-य-याः म्युर्मालिनी नाग-शैलेः” ।
 [न, न, म, य, य ॥ VIII & I'7]. Ra. VI. 85; ŚPB. XI.

N. मन्दाक्रान्ता—*A variety of अत्यष्टि* [17 syllables in a quarter.]
 “मन्दाक्रान्ता म-भ-न-त-गा गः ममुद्र-र्न-शैलेः” (म, भ, न, त, त, ग, ग ॥ IV,
 VI & VII] *or* “मन्दाक्रान्ताम्बुधि-रमनगैः मो भ-नौ गो य-युग्मम्” [म, भ,
 न, ग, ग, य, य) । **Whole of MD.** & P.1.

O. शिखरिणी—“रसैः रुद्रैः छिन्ना य-म-न-म-भ-ला गः शिखरिणी”—[17 syllables in a quarter]—[य, म, न, ग, भ, ल, ग, ॥ VI & XI].

P. हरिणी—“न-म-म-र-म-ला गः षड्-वैदं हयैः हरिणी मता” [17 syllables in a quarter]—[न, म, म, र, स, ल, ग ॥ VI, IV & VII].

Q. शार्दूलविक्रीडितम् *A variety of अतिघृति* [19 syllables in a quarter].
 “सूर्याद्वैस्तु ममो जमो च तत-गाः शार्दूलविक्रीडितम्” [म, स, ज, स,
 न, न, ग, ॥ XII & VII].

R. स्रग्धरा—*A variety of प्रकृति*—[21 syllables in a quarter].
 “विप्रैः शैलैः क्षितिधैः म-र-भ-न-य-य-याः स्रग्धरेति प्रसिद्धा” (म, र, भ, न,
 य, य, य ॥ VII. VII & VII]. Śak. I. 1; 7.

II अर्ध-सम-वृत्त (Half-equal Metres)

S. अपरवक्त्र—“न-न-र-ल-ग कृतायुजं समे तु यदपरवक्त्रमिदं नजौ जरी”
 [**Odd quarter**—न, न, र, ल, ग । **Even quarter**—न, ज, ज, र].

T. पुष्पिताश—“न-न-र-य-विहिता यदायुजोः स्यात् । न-ज-ज-र-गैः
 “हि ताशा”—[**Odd quarter**—न, न, र, य ॥ **Even quarter**—
 IV. 46; ŚPB. VII, Śak. II, 3; VI, 11; I. 29.

U. सुन्दरी—Also called वियोगिनी । “अयुजोर्यदि सौ ज-गौ, समे स-भ-रा लगौ यदि सुन्दरी तदा” [Odd quarter—स, स, ज, ग । Even quarter—स, भ, र ल, ग]—Ki. II. 1-56; Ra. VIII; Ku. IV, Śak. II. 18, VI. 1; VII. 1.

V. मालभारिणी—Also called “कालभारिणी”—“विषमे स-स-जा गुरु, समे चेत् स-भ-रा येन तु माल-(काल-)भारिणीयम्”—[Odd quarter—स, स, ज, ग, ग, । Even quarter—म, भ, र, य)

III आर्या (Metres regulated by the number of मात्रा)

W. आर्या or **गाथा**—“यस्याः पादे प्रथमे द्वादशमात्रा म् तथा तृतीयेऽपि । अष्टादश द्वितीये चतुर्थके पञ्चदश साऽऽर्या” ॥ [The four पादs contain 12, 18, 12, 15 मात्राs respectively].

X. उद्गाथा (गीति)—Vide Remark [100n.]. It is a variety of आर्या in which द्वितीयार्ध corresponds to प्रथमार्ध (i.e. containing 30 = 12+18) मात्राs in each half. In the 1st half of [Śl. 4, Act. I], we have 31 मात्राs (12+19) altogether, but the 1st syllable of the second foot (चम्बिया) should be considered short by a **license** peculiar to प्राकृत Prosody (Vide Colebrooke's Essays, New Ed. Vol. II. p. 651, note).

Remark:—If treated in मात्रा scheme, it will be noticed that ‘सुन्दरी’ and ‘अपरवक्त्र’ become particular cases of ‘बैतालीय’ and ‘पुष्पिताया’, and ‘कालभारिणी’ of ‘औपच्छन्दसिक’ । In the former, the first and the third quarters contain fourteen short syllables and six syllabic instants and the 2nd and the 4th, 16 short syllables and eight syllabic instants, followed by a र-गण (— — —) and a short and long vowel (— —). ‘औपच्छन्दसिक’ is the same as ‘बैतालीय’ with a ‘र-गण’ and ‘य-गण’ (— — —) at the end of each quarter instead of ‘र-गण’ and ‘ऌ’ and ‘ण’ । In other words it is the same as बैतालीय with only a long syllable added at the end of each पाद । Vide (Act. 1. p. 215, line 1); (p. 6, Act. VI. line 10) ; (p. 143, line 32, Act. VII) ; (p. 291. line, 29, Act. III).

APPENDIX II

Analysis of Metres

[illegible]

APPENDIX III

Index to Stanzas

Stanza	No.	Stanza	No.	Stanza	No.
अक्लिष्ट	६१२०	आलक्ष्य	७११७	कृताभिमर्शम्	५१२०
अतः परीक्ष्य	५१२४	इतः प्रत्यादेशात्	६१९	कृताः शरव्याः	६१२९
अद्यापि नृन p.	227.	इदं क्लृप्त	१११७	कृत्ययोः भिन्न-	२११७
अधरः	१११९	इदमनन्य-परायण	३११७	कृष्णमार्गे ददत्	११६
अध्याक्रान्ता	२११६	इदमशिशिरः	३१११	केयम्	५११३
अनवरत	२१८	इदमपुनत	५११९	तव वयं	२११८
अनाघ्रात	२११०	इदमपुहितमृश्म p.	67	क्षणात् p.	423.
अनिशम् p.	227.	ईमीमि चुम्बिआद	११८	क्षामक्षाम	३१८
अनुकल्लरणो	२११६	उगलिअ	४११२	क्षोम	४१५
अनुमत	४११०	उत्तपश्मणोः	४११५	गच्छन्ति पुरः	११३१
अन्यास्यन्	११२६	उत्तमृज्य	३१२०	गान्धर्वेण	३१२१
अनेन	७११९	उदेति पूर्व	७१३०	गाहन्ताम्	२१६
अन्तर्गत	७१२	उन्नमितैक	३११३	ग्रीवाभङ्गा	११७
अन्तर्हिते	४१३	उपोदुगब्दा	७११०	चलापाङ्गाम्	११२१
अपरिक्षत	३१००	एकैकमत्र	६११२	चित्रे निवेश्य	२१९
अभिजनवतो	४११९	एवमाश्रम	७११८	चूतानाम्	६१४
अभिमुखे	२१११	एष त्वाम्	६१२७	जन्म यस्य	१११२
अभ्यक्तमिव	५१११	एष कुमुम	६११९	रणे तपसो	३१२
अभ्युन्नता	३१६	एषा वि पिण्ण	४११६	जन्ति	६१३१
अमी वेदीम्	४१८	ओत्मुक्यमात्रम्	५१६	णावेखिखदो	५११६
अयं स	३११२	कथं नु	६११३	तत् साधु	११११
अयमर-विवर	७१७	कः पौरवे	११२२	तदेषा	५१२६
अर्थोहि कन्या	४१२२	कर्कन्धनाम् p.	324.	तपति	३११५
अर्धणीत	७११४	का कथा	३११	तव कुमुम	३१३
अर्शंगयम्	११००	कामं प्रत्यादिष्टां	५१३१	तत्र भवतु	७१३४
अस्मान् परम्	६१२५	कामं प्रिया	२११	तव सुचरित	६१११
अस्मान् सावु	४११७	कार्या सैकत	६११०		
अहन्यहन्या	६१२६	किं शीकरैः	३११९	तवास्मि गीत	११५
अहिणव-महु	५११	किं कृतकार्यं	५११८	तस्याः पुष्प	३१२४
आअम्ब	६१२	किं तावत्	५१९	तीव्राघात	११३०
आखण्डल	७१२८	कृतो धर्म	५११४	तुज्झ ण आणे	३११४
आचार	५१३	कुमुदान्येव	५१२८	तुसि माण	
आजन्मतः	५१२५	कुल्याम्भोभिः p.	54.	तुस्मान्	
आपरितोषात्	११२	कृतं न कर्णापित	६११८		

Stanza	No.	Stanza	No.	Stanza	No.
त्वन्मतिः	६१३२	महतस्तेजसो	७११५	शक्यमरविन्द	३१५
त्वमर्हतां	५११५	महाभागः	५११०	शमप्रधानेषु	२१७
दर्भाकुरेण	२११२	मानुषीषु कथ	११२३	शममेप्यति	६१२१
दर्शनमुख	६१२१	मुक्तेषु गश्मिषु	११८	शहजे किल जे	६११
दिष्ट्या	७१२९	मुनिमुता	६१८	शान्तमिदम्	१११५
दुष्यन्तेन	६१४	महुरगुलि	३१२३	शापादामि	७१३२
न खलु	१११०	मह स्याम्	५१२९	शद्धान्-दुर्लभ	१११६
न तिर्यग्	p. 481.	मेदच्छेद	२१५	शत्रुपम्ब गुरुन्	४११८
न नमयितुम्	२१३	माहान् मया	७१२५	शैलानाम्	७१८
नियमयामि	५१८	यतोयन पट्चरण	p. 83	सरोपिते	६१२४
निवारितनिमेषाभि	p. 176	यथा गजो	७१३१	सरयस्ते स	६१३०
नीवाराः	१११४	यदालोके	११९	सर्कालित	४११३
नैतच्चित्र	२११५	यदि यथा	५१२७	सर्तोमपि	५११७
परिग्रह-बहुत्वेषि	३११८	यदुत्तिष्ठति	२११३	सन्दाट-कृमुम	३११६
पातु न प्रथम	४१९	यद्यत् माधु	६११४	सम्मीलान्त न	३१८
पादन्त्याम	p. 321	ययानेग्वि	६१७	सरसिजमनविद्ध	१११८
पुत्रस्य ते	७१२६	यस्य त्वया	४११८	माक्षात् प्रिया	६११६
पृष्टा जनेन	३१९	यात्यंकनः	६१२	सा निन्दन्ती	५१३०
प्रजागरात्	६१२२	या मृष्टिः	१११	मायन्तते सवन	३१२५
प्रजा प्रजाः	५१५	यास्यन्यद्य	६१६	मिथ्यन्ति कर्मसु	७१४
प्रत्यादिष्ट	६१३	येन येन	६१२३	मुखपरस्य हरे	७१३
प्रथम सारङ्गाक्ष्या	६१७	यो हनिष्यति	६१२८	मुतनु हृदयात्	७१२४
प्रथमोपकृत	७११	रथेनानुद्धान	७१३३	सुभग-मलिलावगाहाः	११३
प्रलोभ्य वस्तु	७११६	रम्यद्वेष्टि	६१५	सुरयुवति	२१८
प्रवर्ततां	७१३५	रम्याणि	५१२	स्तनन्यस्तोशीर	३१७
प्राणानां	७११२	रम्यान्तरः	४१११	स्त्रीणामशिक्षित	५१२२
प्राहृद्वादशघा	७१२७	रम्यास्तपो	१११३	स्निग्धं वीक्षितं	२१२
वाष्पेण	७१२३	बलमीकार्घ	७१११	स्मर एव	३११०
भवनेषु	७१२०	वसने	७१२१	स्मर्तिभिन्नमोह	७१२२
भवन्ति नम्रा	५११२	वाच न	११२८	श्रन्तामावतिमात्र	११२७
भव हृदय	११२५	विचिन्तयन्ती यम्	६११	स्वप्नो नु माया नु	६११०
भानुः	५१४	विच्छिन्तिशेषैः	७१५	स्वसुखनिर्गमलाषः	५१७
भूत्वा चिराय	६१२०	वृथैव	p. 227.	स्वायभुवान्मरीचैः	७१९
मनोगथाय	७११३	वैखानसं	११२४	सिन्धुगुलि	६११५
मय्येव	५१२३	व्यपदेशम्	५१२१		

APPENDIX IV

Index To Apophthegms

The items marked (S) in the following refer to Ślokas, the rest being references to prose sentences

अत्र नाय रि मनसि (S)	II 1	जस्तानि जन्ममर्माश्रिर्भस्त्वम्	
अद्वैत्य प्रणीत (S)	VII 17		I p. 101.
अचाननाय (S)	VI 13	अहं हामी स्वा पथ्यानि (S)	II 2.
अज्ञातः (S)	V 91	अहं व राधा स्मिता कामिजन	
अनन्य रिमस्य जगत् (S)	V 3.		I p 115.
अत समप र्णिया (S)	V 17	अ इ विनवत्	III. p 290.
अस्मिन् पातः (S)	IV p 25	अग गन्धर्वस्यामु गमणीयम्	
अत्यार्ह भर्ता मता (S)			VI p 41
	IV p 321	आपत्ताभयम् (S)	II 16.
अथवानार्थं यद्यप्यत्र		आपत्त्य विषयनिवाभिन जनस्य	
	VII p 204		III p 270.
अथवा भविष्याना दार्ढ्याणि (S)	I 15.	आगङ्गम यदग्नि (S)	I 25.
अथवा विस्माद्य	V p 115	आशान्त्या न त याज्या (S)	VII 28.
अनतिक्रमणीयानि श्रयासि		इद तन् प्र पुत्रमति स्त्रेणम्	
	VII p 163		V. p 472
अनियन्मानयाग र्णाम्भजन	I p 103.	उत्प-प्रवामजनितानि (S)	IV. 3.
अनिर्वर्णनाय परक कम्	V p 415	ईदं नाम सुखापन	V p 462.
अनद्वता मत्पूष्पा (S)	V 12	उत्सर्पणीयल मटना प्रार्थना	II p 179
अनुशयदुःखापेद (S)	VI 7	उत्सवप्रिया खलु मन्त्या	VI p. 34.
अन्यथावश्य मिञ्चत मे	III p 219	उपयन्तुहि दारप प्रभता (S)	V. 26.
अरण्ये मया रक्षितम्	II p 157.	एकस्मिन् च चरिण (S)	V. 16.
अर्थाहि कन्या परकीय (S)	IV. 22	एव भा सन्तनिविच्छेदतिरवलम्बना	
अये धीर पशान्त्न म्वरे	II p 191		VI p 109
अवश्यम्भावी अचिन्तनीय	VI P 65	एवमात्माभिप्राय-सम्भावितेष्ट-जनचित्त	
असरोपमर्पणीया राजान	VI p 11.		I p 100
अवेहि तनया ब्रह्मन् (S)	IV. 4.	एवमादिभिरात्मकार्ण	

एष इदानीं भवतोऽनुकूलो गलहस्तः

II. p. 204.

एष नामानुग्रहः यत् VI. p. 15.

ओदकान्तं स्निग्धो जनः IV. p. 378.

क इदानीं सहकारमन्तरेण III. p. 252.

कदापि सत्पुरुषाः शोकावास्तव्या न

VI. p. 54.

कष्टं खल्वनपत्यता VI. p. 105.

किमत्र चित्रं यदि विशाखे II. p. 252.

किमिव हि मधुराणां (ॐ) I. 18.

किवाभविष्यदरुणः (ॐ) VII. 4.

किमीश्वराणां परोक्षं VII. 1

कुतः किल स्वयम् II. p. 152.

को नामोष्णोदकेन IV. p. 316.

कोऽन्यो हुतवहात् प्रभवति दग्धम्

IV. p. 310.

गण्डस्योपरि पिण्डकः संवृत्तः II. p. 138.

गुरुपरितापानि न (ॐ) III. 16.

गुर्वपि विरहदुःखमाशाबन्धं (ॐ) IV. 16.

ग्लापयति यथा शशाङ्क न तथा (ॐ)

III. 15.

चक्रवाक-बधुके आमन्त्रयस्व III. p. 385.

चूतकलिकां प्रेक्ष्य VI. p. 26.

छाया न मूर्च्छन्ति मलोपहतः (ॐ)

VII. 32.

तच्चेतसा स्मरति नूनम् (ॐ) V. 2.

तथापीदं शङ्खत् (ॐ) V. 10.

तपः षड्भागमक्षय्यं (ॐ) II. 13.

तमस्तपसि धर्मागौ कथम् (ॐ) V. 14.

तेजोद्वयस्य युगपद्वयमनोदयाम्यां (ॐ)

IV. 2.

तेजोद्वय-चिह्नं VII. p.

II. p. 209.

त्वमपि स्वं नियोगमशून्यं कुरु

II. p. 172; VI. p. 45.

दूरीकृताः खलु गुणैः (ॐ) I. 16.

न खलु घोमतां कश्चिदविषयो

IV. p. 387.

न खलु मातापितरौ VI. p. 60.

न जाने भोक्तारं कमिह (ॐ) II. 10.

न तावदेनां पश्यसि येनैवमवादीः

II. p. 179.

न तादृशा आकृतिविशेषाः IV. p. 300.

ननु प्रवातेऽपि निश्कम्पा एव गिरयः

VI. p. 54.

न प्रभातरल ज्योतिरुदेति (ॐ) I. 23.

नातिश्रमापनाय यथा श्रमाय (ॐ) V. 6.

निमित्त-नैमित्तिकयोः (ॐ) VII. 30.

परातिसन्धानमधीयते यैः (ॐ) V. 23.

पूर्वावधीरितं श्रेयः दुःखं हि (ॐ)

VII. 13

प्रवलतममामेवं प्राया हि (ॐ) VII. 24.

प्रमादमौम्यानि सनां मुहुज्जने (ॐ)

VI. 29.

प्रागन्तरीक्षगमनात् (ॐ) V. 22.

प्रायः स्वमहिमानं कोपात् (ॐ) VI. 31.

प्रियमपि तथ्यमाह शकुन्तला I. p. 72.

बलवदपि शिक्षनानां (ॐ) 1. 2.

भर्तृविप्रकृतापि रोपणतया (ॐ) IV. 18.

भाग्यायत्तमतः परं न खलु (ॐ) IV. 17.

भावस्थिराणि जननान्तरं (ॐ) V. 2.

मनोरथा नाम नटप्रपाताः (ॐ) VI. 10.

मलिनमपि हिमाशोर्लक्ष्म (ॐ) I. 18.

मुष्टं प्रतिग्राहयता स्वमर्थम् (ॐ) V. 20.

मूर्च्छन्त्यमी विकाराः (ॐ) V. 18.

यथा कस्यापि पिण्ड-खज्जुरैः II. p. 177.

यद्वेतसः कुब्जलीलां विडम्बयति II. p. 152.	शान्तानुकूलः पवनश्च (ऽ) IV. 11. श्रद्धा वित्त विधिश्चेति (s) VII.29.
यदुच्यते रन्ध्रोपनिपातिनोऽनर्था VI. p. 47.	स खलु गर्भः पित्र्यं रिक्थमर्हति VI. p. 109.
राजरक्षितव्यानि तपोवनानि नाम I. p. 84.	सतां हि सन्देहपदेषु वस्तुषु I. 20. समानयन् तुल्यगुणं बधूवरं (ऽ) V. 15.
राज्ञां तु चरितार्थता दुःखोत्तरैव V. p. 424.	सर्वं कान्तमात्मीय पश्यति II.p. 173. सर्वं प्रार्थितमधिगम्य मुखी सम्पद्यते
लभेत वा प्रार्थयिता नवा श्रिय (ऽ) III. 12.	V. p. 424. सर्वः मगन्धेषु विष्वमिति V. p. 472.
वय तत्त्वान्वेषात् मधुकरहता (ऽ) I. 21. वशिना हि परपरिग्रह (ऽ) V. 28.	सभावनागुणमवेष्टि तमीश्वराणां (ऽ) VI. 4.
विकार खलु परमार्थतः अज्ञात्वा III. p. 239.	मागर वर्जयित्वा कुत्र वा III.p.252. स्निग्धजन-सविभक्त हि दुःख
विडालगृहीतो मूषक इव VI. p. 128.	III. p. 245.
विनीतवेपेन प्रवेष्टव्यानि तपोवनानि I. p. 54.	स्पर्शानुकूला इव सूर्यकान्ता (ऽ) II. 7. स्रजमपिशिरस्यन्ध क्षिप्ता (ऽ) VII.29.
विवर्क्षित ह्यनुक्तमनुताप जनयति III. p. 270.	स्रोतोवहापथि निकामजला (ऽ) VI.13. स्वाधीनकुशलाः मिद्धिमन्त. V.p.447.
शेषः मदैवाहित-भूमिभारः (ऽ) V. 5.	हमा हि क्षीरमादत्ते (५) VI. 28.

APPENDIX V

A NOTE ON THE INTERVOCALIC व (B) IN PRAKRĪTĀ CORRESPONDING TO प (P) IN SANSKRIT

In all the Prakṛitā passages the **intervocalic unaspirated sonant labial व** is uniformly found in the edition of Professor Monier-Williams. This **labial a** persists even in the **indeclinable** **इ** in Prakṛitā (in fact for 'an' in affix). The edition of Professor Richard Pischel, on the other hand, displays instead a uniform representation of the **fricative liquid** **व** in consonance with the perception of the Prakṛitā rāman. This **discordance**, however, stands in need of explanation, as both the editions are admirably executed by scholars of some reputation, possessing no small experience of a truly critical editor, and one cannot but be impressed with the extent of labour, care and attention that the works have excited from their editors in the collation of the numerous manuscripts consulted.

Pischel, a Prakṛitā scholar of unique reputation claiming to have given special attention to the Prakṛitā passages probably because they are often found regrettably corrupt even in the editions of the savants of the East, delivers himself in the following manner:

‘I have given special attention to the Prakṛitā passages and I trust this edition will contribute to a better knowledge of scenic Prakṛitā than it has been hitherto possible to acquire.’

Monier-Williams, one of the brightest luminaries of the West in Oriental Culture, having vast materials at his disposal and never shrugging nor shrinking from keeping a constant keen vigil to utilize them for a careful collation of the different manuscripts consulted, himself notes in his preface thus:

‘Not a passage was printed without a careful collation of all of them, and the three commentaries were collated from beginning to end.’

perusal of the texts of these editions, it will appear that the readings given by Pischel reveal a

strong **predilection for grammār**, while the readings given by Monier-Williams seem to be based on an **outlook of the historical background** answering to the reliability of one or the other reading of the different manuscripts.

In judging the readings of the texts of the ancient authors, specially of poets and playwrights, a mechanical adherence to strictly grammatical forms or to rules of rhetoric, prosody or dramaturgy, is **as deceptive** as is the blind allegiance to the text, in its entirety, of any particular manuscript, howsoever excellent or useful it might be. Collators of manuscripts best know how the original readings of ancient classics do **undergo change of complexion, and sometimes beyond recognition**, at the hands of grammarians, rhetoricians, prosodists and lexicographers; how **blots or blemishes steal into the manuscripts through the negligence or ignorance of the scribes**; how the intrusive hand of the poetasters, deluded by a **chimerical and insolent hope of improving the author, inflicts a wound here and there**, more serious than the mere negligence or ignorance of the copyists; how archaisms gradually give way to modern manners of expression at the hands of scholiasts long habituated to and well conversant with familiar forms and phraseologies of the modern classics.

Needles indeed it is to expatiate upon the importance of disproving the idea of oversight or ignorance that may be deemed or apprehended as clustering round the apparently anomalous readings adopted by Monier-Williams. **Oversight**, which is apt to escape even the most vigilant eye, specially in strain and hurry can hardly be justified by its **overwhelming frequency of occurrence**. Equally preposterous it is to throw the present Prākṛta anomaly to the account of a bleared vision or an imperfect understanding of the learned editor, with finished equipment, in respect of a Sūtra¹ of simple and universal nature, prescribing the

1. **पो वः** (Vararuci 2, 15; Hemacandra 1. 231; Trivikrama 1. 3. 55; Lakṣmīdhara p 14; Siṃharāja 4, 62). it should be noted here that in one of editions of Kramadīśvara's Prākṛta grammar in Devanāgarī character the Sūtra reveals a labial sonant (व), with the explanatory note and the illustrative example in the commentary, both following suit. The edition is of a highly dependable nature in its reading.

change of intervocalic Sanskrit 'प' to 'ब' in Prākṛta. Another Sūtra 'बो वः' (Hem. 1. 237; Tr. 1. 3. 61), a twin, as it were, in point of operation and application, that can justly be regarded as a **double check to guard against the confusion or error apprehended**, sets at nought the idea or apprehension of ignorance. Even if we assume or admit here the grammatical defence, not of the usual norm, devised or advised by a staunch votary of grammar, seeking to explain the labial 'ब' in Prākṛta for intervocalic Sanskrit 'प' as a loan from Apabhraṃśa, wherein labial 'ब' generally replaces Sanskrit intervocalic (प)^२, in deference to the dictum of व्यत्यय^१ intended or formulated to cover the irregularities admitting of admixture of variety of dialects, it is not to be doubted here that under such circumstances, Monier-Williams has been inclined, as one should be, to **value more the outlook of the historical background**, as it is more likely to vanish in the treatment of matter in the mould of a mere grammarian.

In fact the **change of 'प' to labial 'ब' seems to be an earlier phase of development than its mutation into the fricative liquid 'व' (v).** The strong **tendency towards sonantization of the unaspirated surds** in the language of the Canonical literature of the Jainas, the collateral forms of the same word in Sanskrit **both with 'प' and 'ब' (like कपिल and कबिल)**, as noticed in द्विष्य-कोष, lend support to this view. It is quite likely that Monier-Williams took this kind of mutation of 'प' to 'ब' as a **case of archaism like other forms such as त्रियंबक, आस etc.** (of course not in Prākṛta) noticeable in the works of Kālidāsa. This seems to be further corroborated by some of the irregular Prākṛta forms found in the works of Bhāsa and Āśvaghoṣa which, though departing from the normal course of the Prākṛta grammarians, reveal themselves as clear specimens of an intermediate stage leading to the subsequent evolution of forms unanimously sanctioned by the Prākṛta grammarians. This is the main reason why the said **readings with the labial 'ब' (b) have been preferred in this edition.**

←now left reserved for further investigation. Cf. also 'पस्य वः' (Mārkaṇḍeya 2, 14).

^१ "अभाष्योऽस्वरादसंयुक्तानां क-ख-त-थ-प-फां ग-घ-द-ध-व-भाः,—Hem.

The introduction of this discourse is intended neither to disparage the readings adopted by Pischel nor to avoid queries from inquisitive corners and censure from superficial critics, but solely to illustrate and account for the unseemly difference in reading uniformly maintained throughout the two editions, where special attention has been given to the careful collation of manuscripts

ERRATUM

Preface p 7 l 10 for 'Konnagai College '
— Read 'Nabagam Hiralal Paul College '